a ¶ Maioribus.i.habētibus maiores honores.Al.
b ¶ Cingulis.alꝫ cingulo:ꝛ dic ꝛ infra.i.ſi nō ſit in illa ꝓincia iudex militaris:nec etiā metropoleos eṗs exigat ille ṗſes dictā penā ex vicinis maioribꝰ cingulis.i.a magiſtratibꝰ qui ſunt in vicina ꝓincia. maioribꝰ cingulis.i.q ſunt maiores ꝓ cingulos q̄ ſit dictus ṗſes.

c ¶ Hoc agentē.ſ.facientē mulieres ſic iurare.
d ¶ Caſtigare. ſ. volum⁹.
e ¶ At nō fiant pignō.ꝛc. ¶ Expedit hec ṗ.ſ. eos. vſq; ad.ſ.illud.Accurr.
f ¶ Et vt ſicut . hoc dicitur.ſ.co.ſ.illud.
g ¶ Honeſtas. Et alie leges. vt.ff. quod me. cau. ſ.egtat.ꝛ .ff. ad leg.iul.de vi.pri.l.pen. ꝛ ff.de offi.pre.l.illicitas. ꝛ C.vnde vi.ſi quis in tantam.ꝛ.l.ſi quando.
h ¶ A nobis poſite. vt.C. vñ vi.l.ſi.ꝛ.C.locati.l.ſi.ꝛ alie ẽt rauagantes.
i ¶ Cauſa.id eſt turpis pignoratio ꝛ exactio.
k ¶ Legiſlationibꝰ. vt.ſ. ṗpi.originus.
l ¶ Preſumitur.i. obſeruatur.Accurſius.
m ¶ Quā legū.i. maiores efficaciā imꝫtas q̄ equitas hz q̄ eſt ex neceſſitate iuris.vt.C.de iudi.l.placuit.qō tū eſſe nō debet.
n ¶ Preualere . ſic . C . de oīm agro deſer.l. hac die ſimitione.ſic.ſ.vt nulli iudi.ſ.quia vero.coll.ig.
o ¶ Ciuibus.i.boibus.
p ¶ Flectꝫ in vicanciis .i.q moriantur in vicis.
q ¶ Formā . puta cōtragi tecuz in alia regione hoc acto iter nos vt ſi die ſta tuta nō ſolueretur liceat tibi boies mee ꝓuicie pignozare tua auctozitate: ſiue res eozū intromittere.ꝛ ṗbaſ hec lectio ex eo q̄ dicit firmā.i.pactū firmatū vbis vt liceat ſic capere:ꝛ ṗbaſ.ff.de arbi.l. arbiter intra certū. Sed qd ſi ſ̄ in pacto actuz nō fuerit: Rñ.idem multo magis. Itez qd ſi accepi nō in pign⁹ hz in ſolutū: Rñ.idem ſm Joā.quare ſibaudi etiam:vt ceſſent iſte oue oppoſitiones.
r ¶ Cōpetit.i.nō eſt cōueniēs.ſic.ſ.de eccle.re. immo.ſ.ſi vo nō ṗmatus.
s ¶ Et ſupplicia . nam et ipſos boies capiebant ꝛ ſupplicia eis imponebāt qō fieri non debet.
t ¶ Sciētibus.ꝛ alꝫ ſcientium.ꝛ facit.ſ. titu. ṗpi. ſ.fina.
v ¶ Geſtis monumento rum.i.vt fiāt cozā iudice ordinario ṗhebēte auctoritatem huic donationi: qz ſufficit ipſius imperatozis ṗtia:vt ꝛ alꝫ.C.ō teſta.l.omnium.
g ¶ Niſi tātūmō.q.d.fiant hmōi donationes in rei veritate:ꝛ ſcribant ṗ tabellionē:ꝛ alia fiāt q̄ hic dicunt:non aūt in ṗtia iudicis ordinarij eſt neceſſaria quātūcūq; ſit quātitas:que auctoritas alꝫ eſſet neceſſaria.vt.ſ.de defen.ciui.ſ.nulla.col.ij.ꝛ facit ad hoc.C.de dona.l.donatio.ſ.in cōſcribēdis.ꝛ.l.ſancim⁹.Quid ſi eſt quātitas infra.ccccc.ſol? Rñ.nec ſcriptura eſt neceſſaria:q nec i ṗriuata donatiōe eſt neceſſe:ſz ſimpleꝫ ꝛ nudū pactū ſufficit . vt.C.de dona.l.ſi quis argentum. .ſ. finautem hoc minime ſcriptum . Accurſius.
y ¶ Mō enim conſequens eſt.Ilo. eandē debere eſſe rōnem cōtrarioz.vt hic. ꝛ.ff.ſi vſuffru . pet.l.pen. ſ.fin.ꝛ.C.de cadu.tollen. ſ.ſed vt manifeſtef. et.ſ. vt lice.ma.ꝛ auie. ſ. illo. ꝛ.ff.de re.diui.l.pen. ꝛ.C. de ſacroſan.eccle.l. antepenul . ꝛ.ſ.de fide inſtru. ſ.ſi quis.
z ¶ Hec bis . priuilegijs. ſcilz vt non ſit neceſſaria inſtrumenta.
a ¶ Imperiū.ſcz q̄ ṗuatus ei donat.
b ¶ Prebentur.cū imperatoz donat.
c ¶ Inequalitaꝫ.que erat ante legem iſtam.
d ¶ Conſtitutio . vt.C.de quadrie.preſcrip.l.fin.ſ. ſed quia igitur.Accur.
e ¶ Ex vtroq;.ſ.latere.
f ¶ Et.ꝓ id eſt.Accur.
g ¶ De exhibendis ꝛ introducēdis reis. Arequirem debet nō a reatu : vt ff.de duob⁹ reis.l.j.ꝛ hec pars expeditur.ſ.co.vſq; ad.ſ.illud quoq;.
h ¶ Et vt hi q conueniūt. hoc expedit.ſ.eo.ſ.illud. vſq; ad.ſ.ſi vero.
i ¶ Et de his qui iurato riā.ꝛ hoc dz.ſ.eo.ſ.ſi vero etiaz quidam.vſq; ad illum.ſ. optimū quoq;.
k ¶ Et de hypothecis.ſcz militariuz.ꝛ hoc dz.ſ.eo. ſ.optimuz.ꝛ exponē hec verba vt ibi.
l ¶ Et de indotatis vxoribus.qō dic vt.ſ. eoꝺ.ſ. q̄ſi vero.ꝛ.ſ.ſi vo ſ̄ſdaz. vſq; in finem cōſtitutionis.Accur.
m ¶ Qurimi adeūtes.ſ.nos.
n ¶ Qui.alꝫ qa. Accurſius.
o ¶ Exhibentur.id eſt exhiberi poſtulant de vna ꝓuincia ad cōſtantino politanā ciuitatem:vt.ſ. eo.ſ.quia vero.
p ¶ Protrahuntur. dico aut ꝛc.
q ¶ Alguntur. i. deducuntur.que miſeria ex inopia ꝛtingit:ꝛ inopia ex peregrinatione:vt hic.ꝛ.ſ.vt iudi.ſine quoquo ſuffra. ſ.illud.in fi.colla.ij.
r ¶ Juſſionibus.ſcilz noſtris.
s ¶ Decretis.ſcilicet iudicalibus . ꝛ ſic redde ſingula ſingulis.
t ¶ Qui.ſcz actozes.
v ¶ Eos.ſcz reos.
g ¶ Exhibent.i.poſtulant exhiberi.Accur.

bauerit referens.ꝛ inſup ex vicinis maioribꝰ[a] cingulis[b] vndiq; hec agētē[c] ſiue iudex ſiue ꝓuatus ſic mēzozata caſtigari[d] pena ꝛ dari hāc ci que cp̄tuz ad illum neqz caſte viuere valeat vlteriꝰ vt nō videat quaſi piuraſſe. Que igitur placuerūt nobis ꝛ ṗnēm ſacrā declarata ſunt legē:tua celſitudo preceptionibꝰ ꝓpriis oibꝰ faciat manifeſta vt cognoſcāt noſtri im perij circa caſtitatem ſtudium.

¶ Ut non fiant[e] pignorationes ꝓ aliꝭ ꝑſonis:ꝛ vt ſicut[f] ꝓinci pum donationes nō egent geſtis monumentozū, ſic nec a ꝓuatis imperatozibus facte donatiōes indigeant. Titulus.v.

¶ Nulli licituz eſt ſm formā pignozatiōis exigere aliū ꝓ alio. Item ſicut donatio facta a ꝓncipe ꝓuato inſinuatione nō egetiita nec econtra.Bar.

Imperatoz Ju.a.Joan. ꝓfec. ꝓeto.ſecundo.

¶ Mboneſtas pignozatiōes ꝛ odibiles ſup bis exactiones plurime quedam ꝛ alie leges[g] odio habent.ꝑcipue aūt a nobis poſite[h]. ſz neſcimus qūadmodū cauſa[i] lz tātis caſtigata legiſlationibus[k] adhuc ꝑſumitur[l] ꝛ in repu . eſt ꝛ maiozē ſui ꝑbet virtutē cp̄z legū[m] neceſſitas:ꝓpterea ſancim⁹ nullam omnino pignozationē in noſtra repu.ꝑualere.[n] neqz in mercatis(boc q̄ maxime ibi ꝑſumptum inuenimus) neqz in agris: neqz in ciuitatibus:neqz invicis: neqz in ciuib⁹[o] :neqz i vicaneis[p]: neqz in agricolis:neqz alio oīno quocūq; modo vel tpe. Sed ꝑſumētē aliū ꝓ alio ſm pignozationis formaz[q] aurū aut aliqd aliud exigere:boc reddere in quadruplū violentiā paſſo:ꝛ cadere etiā ab actione quā habuit aduerſus cum ꝓ quo exactionē fecit . Non eiſ hz rōnē aliū qdē eſſe debitoꝛē alium vo exigi:ſed nec alteri mo leſtū eſſe ꝓ altero quodā tanq; inuaſionē aut iniuriam cōmittentem:ꝛ aliū q̄ſi vicancū exiſtētē cedi:aut iniuriā ſuſtinere:ꝛ aliquid pati qō oīno non cōpetit[r] ꝓ alio: ꝛ abſq; legitima occaſione quāli bet ꝑferre calūniā:ꝛ ſupplicia[s] ſuſtinere in cozpoze ꝑſidiꝰ gentiū ſciētibus[t] qz ſi nō bec egerint ſed in ꝓincijs qbus ꝓeſunt pignozatiōes ꝑſumant agere:nihil crit tale qō a noſtris eos eripiat ma nibus. ¶ Illud quoq; ꝓſpeximus huic adiicere legi:vt ſicut ab imperio in alios facte donatiōes nō egent geſtis monumētozuz[v] :ſed ex hoc ipſo habent virtutem: ita neqz a ꝓuatis ꝑatozibꝰ facte niſi rīmodo[x] ꝑ veritate fiant in publico a tabellionibꝰ complete ſubſcriptionē habentes:ꝛ eius q fecit ꝛ teſtiū ꝛalia donationū obſeruatiōe nō egebūt geſtis monumētozuz cuiuſcūq; cp̄tatis ſint: nō eiſ conſequēs[y] eſt vt nec bis[z] fruat ꝓ aliū[a] a ꝓuatis q̄ ab eo ꝑbētur[b] illis. Hec autez inequalitas[c] facta eſt ex nouitate quā ꝛemonis pie memozie itroduxit cōſtitutio[d] vt ꝑciales donatiōes nō egeāt monumentis. Quia igit impfectius cauſa ꝓius apparuit ꝓpterea nos perfectionē imponentes eis ex vtroq;[e] tenere boc volumus:ꝛ [f]in his donationibꝰ que ab imperatozibus in ꝓuatis fiunt:ꝛ que a ꝓuatis in imperatozem vt ex equalitate iuſtitia cauſe adiiciatur. ¶ Tua igit excellentia que per hanc diuinam noſtram cōſtitutionem ſancita ſunt ꝓceptis ,ꝓpriis ſoleniter manifeſta facere ſtudeat vniuerſis.

¶ De exhibendis ꝛ introducendis reis[g] :ꝛ vt bi qui conueniun tur[h] poſt viceſimum diem preſentur iudicibus:ꝛ de bis qui iuratoriam[i] cautionem exponunt ꝛ ante litis conteſtationez abſentes fiunt.ꝛ de hypotbecis[k] q̄ appellant ex cauſa.que ꝑſone ꝛ quādo boc ius babent . ꝛ de indotatis vxoribus[l] vt babeant quartā parte in ſubſtātia viri:ꝛ ipſe vir i ſubſtātia vxozis:qñ inops eſt cui relinquitur. Titu.vj.

¶ Reus nō eſt exhibēdus in iudicio de vna ꝓuincia ad aliā:niſi ꝓ actoz fideiuſſoꝛia ꝑſiterit cautionē certā qūtitatem ꝓmittēs ſi lite nō ꝓſequat:aut ꝓſequens nō vincat.ꝛ reo cōparēte ſi actoz infra.ꝛ. dies nō cōparuit reꝰ absoluēdus eſt a iudicio eo exacto q̄ ab actoze ꝓmiſſus eſt: ꝛ ſi qd amplius reꝰ expēdiſſet.b.d.Bar.

Impera.Ju.Au.Jo.ꝓc.ꝓeto. ſecundo.

¶ Qurimi adeuntes[m] nſam docēt poteſtates q[n] exhibentur[o] ab aliqb⁹: aut etiaz in alias,ꝑtrahunt[p] ꝓuicias ex ſacra nſa iuſſione:aut decretis iudicialib⁹ ꝛ ad miſeriā qdez ꝓ hoc aguntur[q]. Coacti vo iuſſionibus aut decretis exhibētur ,pinde qui eos exhibent[r]

Exigētes.

Cōtrariorum eadē eſt diſciplina.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a ¶ Exigentes.ſ.coram eo a quo petitur reſcriptum.
b ¶ Ipſi.ſcilicet actores.
c ¶ Remaneant.ſcilicet qui conuenerunt.
d ¶ Affligi.i.vt affligantur conuenti.
e ¶ Tale.q; reſcriptū ad extraneū iudicē ſit petitū.ꝛ cautio ſit facta de etiā cautiões exigētes[a] qꝛ intra certū tp̄s veniūt ad determinatū iudiciū hi q ab eis q̄ueti ſunt ipi[b] remancāt[c] ī pucia affligi[d] i pegrinatiõe ſumptib⁹ exhibitū aut p̄ſentatū relinquētes. ¶ Hoc igit miſerātes ſancim⁹ ſi qd fiat tale[e] ꝛ tp̄s ipleat qõ in cautiõe exhibiti tiõis aut p̄ſentatiõis ipſe actor[f] ꝓſtituit:ocinde ille[g] qdē obfuet[h] in iudicio:actor aut̄ ꝺeſit: ꝛ niſi itra ꝺecē ꝺies[i] poſtq; re⁹ venerit in puinciā actor occurrerit reus qdē ingrediēntē aput iudicē boc docēte repēte ꝺimitti[k] iureiurādo aūt ei⁹[l] iudicē de oīb⁹ exp̄eſis q̄ ptulit circa viā ꝛ circa pegrinā habitationem ꝛ his[m] iudices adducāt[n] actorē q̄uenientē frustra. ¶ Et q̄n mos eſt non aliter fieri exhibitiões aut p̄ſentatiões[o] niſi actores fideiuſſores ad certā q̄ti tatē ꝺederint[p] qꝛ exequent cām ꝛ ſuſcipiūt ſententia[q] hāc qdē q̄ti tatem oīno eos[r] exigi[a] ꝛ ꝺari frustra calūniaꝝ paſſo. ¶ Si vo † per iuſiurādū ēt plus[t] aliqd ꝺeclarauerit[u] (certa tñ quātitate ꝺiffinita a iudice quā leges taxationem vocāt) etiā boc ſuperexigi[x] vt eo gnoſcant non ludere[y] vitas alicnas[z] :ſꝫ ī puincia[a] eligere iudices ꝛ ibi ꝛ ſuos aduerſarios litigare. ¶ Quia vo ab actorib⁹ fideiuſſiones plerūq; nouim⁹ hic ꝺatas[b] tāq; in exhibēdis p̄ſonis:ſi vo in alia ꝺeducāt[c], puincia fozte ꝺeclinare[d] hāc obſeruatione[e] ſancim⁹ hic[f] iudicē aut gl̄oſiſſimuꝝ q̄ſtorem[g] nr̄m ſacris nr̄is miniſtrātes literis:ſi qd tale[h] agere iubeat:nō aliter ad aliam exhiberi, puincia reum[k] anteq; fideiuſſoꝝ ꝓbeat actor in iudicio in q̄ futur⁹ eſt reū ꝺeducere:quia ꝺabit ꝑm locoꝝ ſpatiū aurū[l] q̄tūcūq; ꝺecretū[m] fuerit fugienti[n] ſi nō exequat aut exequēs non vincat cām :ꝛ ibi[p] oīa agi quecūq; ī exhibitiõe[q] ꝺecreuim⁹[r].ꝺefinitus[s] vo aurum a fideiuſſoꝝib⁹ exigēdū,ꝛ ꝺāduꝝ ei q ꝺeduct⁹eſt:prebendo quoq; ab illo[t] etiā iureiurādo vſq; ad taxationē[v]:vt ſi iurauerit ſe ēt āplius expēdiſſe ꝛ ꝫ recipiat vt vndiq; videant pfecte nr̄e legiſlationes.

¶ Reo ad iudiciū vocato ꝺꝫ libell⁹ offerri ꝛ gꝝ. ꝺicꝫ ſpatiū īdulgeri:ꝛ ab eo ꝺꝫ fideiuſſor ꝺari.ꝛ ſpontule ſolēnit ꝛ medio tpe poterit iudex recuſari vel ali⁹ aſſociari niſi ille qđ petijt ab alio fit recuſat⁹:ꝛ gꝝ. ꝺiebus elapſis litis cõtestatio fieri ꝺꝫ: ꝛ aliter facta non valet.ł.ꝺ.Bar.

¶ Illud q̄ꝫ † antiquitaꝝ qđē bñ faciens diſpoſuit.nūc aūt ſtudio machinant[x] nr̄arū legū clemētiā occaſionē faciētes ſuarū calūniarum[y].vetuſtate nāq; volēte conuētiõis facte libellū[z] ſuſcipiēte[a] ꝺieb⁹ eque[b] ꝺecē ꝺeliberationez habere quo[c] poſſit diſcutere cām ꝛ fozte etiā recognoſcere[d] ꝛ liberari[e] poſt ꝺecē aūt ꝺierū ꝛducias tunc ꝛ ſubſcribere miſſo libello: ꝛ iudiciales implere cautiones[f]. Quidaꝝ vo reſpicientes ad nr̄as leges[g] q̄ poſt litis ꝓte.neq; refutare iudicē:neq; aliū petere iudicem p̄mittūt cauſaꝝ arte[h] machinant,ꝛ maxime executorib⁹ talia doloſe adinueniētib⁹[i]:ꝛ mox vt oblata fuerit ql̄ibet admonitio fozte neq; libello ꝺato:neq; iudiciali vlla cautiõe ꝺeducūt boiem iuitū ad iudicē ꝺatū[k] :ꝛ nihil ſciē tē[l] cõpellūt facere litiꝫ ꝓteſtatiõnē:vt ſemel ſub litiſ ꝓteſtatiõe cõſtitutus obligēt:ꝛ nullaꝝ habeat licētiaꝝ neq; refutare iudicem[m] mines quidam.

† Facit ad hunc tex. c. vlt.cuꝫ glo. ſuper verb. taxatiõe.ex tra ꝺe ꝺeb⁹ q̄ vi metuſ ve cā.ſi.vbi ꝺr q̄ vltra taxationes nõ licet iurare. ꝛ videt illa gl. 2cot. iu. can. et cau.

† Facit ad hunc tex. c. qm̄ frequen ter.in gl. ſu per ver. ex penſarū. ex tra vt lit. nō conteſta.

† Facit ad hūc.ſ.in gl. vlt. c.cozā ꝺi lecto.i me , in ver. ſi vo res extra ſ offi.ꝺeleg.

a ¶ Qui.ſcilicet actor.
b ¶ Queſtorem.i.cancellarium.
c ¶ Si quid tale.ſcꝫ q̄ faciat p̄ceptū actoꝛi ꝺe vocādo reo ad extraoꝛdinarium iudicem.
d ¶ Reum.valet autē reſcriptū:licet ante ſatiſdationem vti eo nō poſſit:vnde hec aut̄.male continuaꝛ cū lege.C.ꝺe ꝺila.l.ſi q̄ſ.Accurſius.
e ¶ Aurū.vel quantitatē aliquaꝫ arbitrio iudicis illius vt ſubijcit.
f ¶ Decretū.Sꝫ a quo: Nr̄i. a ꝺelegato:qa ei cā eſt cõmiſſa. vnde ꝛ boc p 2ſequēs.vt.ff.ꝺe iuriſdi. oīn.iudi.l.ij.
g ¶ Fugienti. ſcilꝫ reo ſic ꝺicto:qꝛ fugere cõſueuit: vt.C.ꝺe iur.cal.l.ij.ī pn.
h ¶ Cām.ſi em̄ vincit non videtur calūnioſe feciſſe. vbi aūt ꝓdit:tūc etiā iure cõi ꝺeberet reꝺꝺere ī pēſas.C.ꝺe iud.l.pperā ꝺū.ſ.cū aut̄.Quid ergo facit plus hec ꝓſtitutio: Nr̄i.ga alꝫ non cānaꝫ in expēſis niſi iudici videatur:ſꝫ hic ſemp videt ſibi vñ ſemp oꝺ 2ꝺenare:vt.ſ. ꝺe iud.ſ.op3.col.vj. Itē grauaꝫ in alio bic actoꝛ: qꝛ nō petit ꝺilationē:ſed aduerſarius ſic: vt.C.ꝺe ꝺila.l.ſi q̄ſ.ſi tñ aduerſarius petat ꝛ ipe vtitur vt ſic habeat p aliuꝫ qõ p ſe bēre nō pōt:vt.C.ꝺe tēp. in iteg.reſt.l.petēꝺe.in fi.
i ¶ Et ibi.q̄ꝺ ex yna puincia vocatur ad aliaꝫ.
k ¶ In exhibitione.id eſt in bac ciuitate.
l ¶ Decreuim⁹.ſ.eo. qm̄.
m ¶ Definitum.ſcꝫ a ꝺelegato vt ꝺictum eſt.
n ¶ Ab illo.ſcꝫ a reo.
o ¶ Taxationē. No. tria: taxatio:iuramentum: ꝛ ſnia. Taxatio ante ſacra mētū ꝓſtaꝫ non poſt:vt.ſ. ꝺe iudi.ſ.op3. Juramētum vo ante ſniaꝫ: vt.C. õ re.cre.l. gñali.ſ. omne igit.ſed hec oīa que ꝺicta ſunt ꝺe vocatione ad extraneū iudicē ꝺident nō habere locū cuꝫ qlibet in ſua ꝺebeat cõuenīri puincia. vt.ſ. vt oēs ꝺe. iudi.ſ.ſi igit.colla.ꝛ. ſed ꝺic vt ibi ꝺicimus.
p ¶ Declarauerit.ſ.reus.
q ¶ Superexigi.ſcꝫ ab actoꝛibus.
r ¶ Audere.id eſt ꝺeꝛidere.
s ¶ Vitas alienas.ſic.ſ.ꝺe tabel.ſ.j.ibi:ꝛ non ꝓpter ſuam.
t ¶ In puincia.vbi reus habet ꝺomicilium.
u ¶ Vatas.i.in bac regia vꝛbe quando ꝺe puincia aliena trabitur ad banc ciuitatem.ſed ecõtra non ſic ſeruabitur:vt bic ſubijcit.
x ¶ Antiquitas qđē bñ faciens diſpoſuit.nūc aūt ſtudio machinant.ſcilicet rei.
y ¶ Declinare.ſcꝫ actores.
z ¶ Conuentionis.ſcꝫ reum.
a ¶ Obſeruationem.ſcꝫ nouimus.
b ¶ Dici.i.in bac ciuitate conſtantinopolitana.
c ¶ Deducantur.ſcilicet rei.
d ¶ Declinare.ſcꝫ actores.
e ¶ Obſeruationem.ſcꝫ nouimus.
f ¶ Cautiones.ſunt aūt iudiciales q̄ iudicij firmant:vt iudicio ſiſti:ꝛ iudicatū ſolui ꝛ ſiſtes.vt.ff.ꝺe pacto.ſtipu.l.j.ſ.iudiciales.eꝛ quo ergo ſic cauebat ab boc iudice recedere non poterat:vt bic ꝺicitur.
g ¶ Noſtras leges.vt.C.ꝺe iudi.l.apertiſſimi.ꝛ.l.ſi.
h ¶ Arte.i.ꝺeceptione vel fraude.vnde Cato. Qui ſimulat verbis nec coꝛde eſt fidus amicus. Tu quoq; fac ſimile ſic aꝛs ꝺeluꝺitur arte.
i ¶ Adinueniētib⁹.nā vbi inēꝺeris ingeniū valet.ipſi aūt executores vel viatores maxime in bmōi 2uerſant.vñ nihil erit q̄ adinuenire nō poſſint:vt.ſ.vt bi qui ob.ſ.j.ꝛ.ſ.ꝺe nup.ſ.ſi igit.ibi:multo nāq;.
k ¶ Datum.id eſt ꝺelegatum.
l ¶ Scientem.ſcꝫ reum.
m ¶ Judicem. Sed hodie poteſt etiam lite cepta alius aſſociari: vt.ſ.

Exempla mala a bonis re bus orta ſunt.

* Vide t.c. folitę.in gl. ſuper verb. taniꝫ. extra ꝺe malo. et obe.

in me.lit.non fi.ſa.for.ſ.ſuper boc.in fi.ſ.colla.viij. vnde qō hic dicit per illam cognitionē in boc capitulo.

a ¶ Agunt.ſcz egactores.

b ¶ Dum admonitio.que fit bodie per executorē destinatū ad domuz conuenti.vt.ſ.de litig.ſ.omnem vero.col.viij.

c ¶ Oblata. ſcilz a iudice ordinario vel delegato: vel etiā ab arbitro . nam ꝛ in arbitris dico debere dari libellum. vt.ff.de arbi.l.j.ꝛ.C.de arbi.l.pe. nec ob.ſ.ō litig.ſ.ad eꝛcludēdas.ibi:cā vero ꝛc. quia nō cogipit ibi de arbitrio vt ibi dicemus.

d ¶ Offerri . Sed a quo: Rñ.a iudice ſm ꝟſuetudinem.lege tñ non diſtinguitur ista vtrū a iudice vel actore precepto iudicis:vnde nec nos diſtinguere debemus : vt.ff.de offi.preſec.l.iij.Alecur.

* Cōcor.in c.ij.i.gl.vnica.extra de libel.obla. Libellus tria continere dz.

e ¶ Libellum .*.i.ſcriptā petitionē in quadā charta q̄ libellus dr:ideo quia in breui charta fieri conſueuit:ꝛ tñ valet.vt.C.de fideicom.l.ꝛ epiſtola. Jn boc aūt libello tria debet eſſe ſcripta.res q̄ petit:ꝛ cā petēdi:ꝛ nomen actiōis.Res aūt petit ſinguliariter vbi eſt ſingularis:puta peto codicē. Jtē vniuerſalr ſi eſt vniuerſitas:vt bēdicta. Jtē generalr ſi genera litas petat:vt peto rōnē meoꝝ negocioꝝ geſtoꝝ q̄ adminiſtrafti:vt.ff. p ſo.l.p ſocio arbiter.cā aūt eſt inferēda.vt dicā q̄ emi:vel ſimilē cām dicā:vt.ff.de eꝛcep.rei iudi.l.ſed an eadē.ſ.actiones.ꝛ.C.de edic.diui adria.tol.l.ſi.ſ.j. Jtē actio:vt actio eꝛ empto vel ſimilis actio:vt.ff.ō edē.l.j.rñ.Forma ergo petitionē in hūc modum:peto codicē q̄ emi:ꝛ hoc p actionē eꝛ empto.ꝛ oia q̄ plura ponunꝝ ſupflua ſunt niſi ſint ad ſpecificationē rei ꝛ ita gloſatū ꝛ talib⁹ chartis poſitū:vt.ff.de rei vē. l.ſi in rē aligs agat.Sz q̄ dixi de actiōe de ꝟſuetudine ſeruat vt non apponat qō etiā lege pōt ꝑbari:nā cū poſſit eē reus certus p rē ꝛ cām ſatis eſt:vt.ff.de edē.l.j.ff.rñ.ꝛ hic ſubijcit.¶ Dic aūt libellus ḡre daī in ſcriptis cū ꝛ ſine eo poſſit reus certificari:Rñ.q̄ ſi mutareē in aliquo citⁱ ꝑ ſcripturā appareret q̄ alſ:vt.ff.de pig.l.Sbit.ꝛ.ff.de fide iſtru. l.iure.ꝛ cepit ſic dari in ſcriptis a tpe inſtituti:vt hic.ꝛ.C.de an.eꝛcc. l.vt pfecti'.ꝛ.j.de tē.nō ſo.pe.ſ.j.olim aūt non debaī eꝛ neceſſitate in ſcriptis:vt.ff.de edē.l.j.ſ.edere.ꝛ de prima.delic.l.ſi.niſi in cōuentione illuſtriū pſonarū:vt.C.de dig.l.quotiēs.Quidā tñ dicūt ēt iure veteri dandū libellū eꝛ neceſſitate.ꝛ q̄ dictis legib⁹ ō:ꝛ verū dicūt quātū ad hoc vt inſeraī nomen actiōis in libello:nā hoc erat volūtatis:ſ libellum dare neceſſitatis.ſed prima verio: eſt:ꝛ hoc in cauſis ciuilib⁹.In criminalibus aūt ꝛ olim ꝛ hodie daī libellus in ſcriptis:etiā in prima tis delictis ſi criminalr agit:vt.ff.de prima.delic.l.ſi.ſ.ff.de fur.l.ſin.ꝛ ff.de acc.l.libelloꝛ.in prin.ꝛ.C.q acc.nō poſ.l.q. crimen.Ob autem

* Vide.c.ſi. iuncta gloſ. ſua .extra ō libel.obla.

digi dādū hodie libellū ‡ vbiq̄ ꝛ in ſcriptis(nā inde ō:libellus)fallit in oībus illis caſibus vbi dicimus ſniam dari poſſe ſine ſcriptis : qui ſunt q̄tuoꝛ vt dixim⁹.ſ.vt iudi.ſine quoquo ſuf.ſ.neceſſitatē.colla.ij. Jtē fallit qñ partes adinuicē ſibi remittunt : vt.C.de tēpo.appel.l.ſi. in fi.ſ.C.de prinu.ſcho.l.iij.in fi.ti.ꝛ.j.de lit.ꝛ deci.parte litis.ſ.ad eꝛcludendas.Hec obſtat q̄ hic ō:q̄ verū eſt:niſi partes cōſentiant: vt ff.de fer.l.j.ꝛ.ff.de pac.l.pactū.Alij dicūt nec eꝛpſſe nec tacite poſſe remitti.Arg.p eis.ff.de poſtu.l.quos.ꝛ.C.de iureur.ꝑter calū.l.ij.ſ. ſed q̄ veremur.nā ſm eos libellus eſt de ſubſtātia iudicij.Jtē fallit in tribus caſib⁹ poſitis.C.de aposta.l.apoſtatarū.ꝛ.C.de iude.l.ne gs.ꝛ ff.de ſepul.vio.l.iij. Jtē fallit ī teſte falſo ꝛ inſtrumēto falſo.C.de teſti. l.nullum.ꝛ.C.de ꝑba.l.penul.ti. Jtem in leuibus criminibus:vt.ff.de accu.l.leuia.Vel dic ibi de plano.id eſt nō ſedente iudice ꝑ tribunali. Jtē fallit in crimine notorio:vt.C.de accu.l.ea quidez. Jtem in omni crimine vbi ſine accuſatore;pcedit:vt.ff.de adul.l.j.ſ.ſi publico.ꝛ.ff.de ſuſpec.tuto.l.tuto: quoq̄.ſ.ꝑterea.ꝛ in dictis.ll.de ꝑba.l.penul.ꝛ de teſta.l.nullū.ꝛ de accu.l.ea qdez. Jtē fallit in crimine falſi ſm Bul. vt.C.de fal.l.vlo.lib⁹ ſra Jo.Ś.dicit em q̄ in dicta.l.vbi.nō incidenter ſed ṗncipaliter ſunt ibi mota queſtio falſi.Sed ſz digerim in ſup:adictis caſibus procedi ſine libelloſm quoſdam:tamē ſm preceptorem meuz dici potеſt :q̄ ſi quis ſuper his velit accuſationem ſolēnem inſtituere neceſſe habet dare libellum vt bic dicitur.

Dilatio a lege data breuiari potеſt.

f ¶ Hoc eſt.ex.ſtunqd diuinui pōt hoc tēpus:Rñ.qdam nō:quia be inducie inducuntur a lege.ꝛ eſt ꝓo eis.ſ.cōſtitutio que de vi.ſ.illud. ꝛ.ff.de re iudi.l.iij.ſ.ſi quis cōdemnatus.ſecus ſi a iudice dilatio detur.vt.C.de dila.l.j.ꝛ.l.ſine pars.ſed puto ſemper poſſe abbreuiari:q̄ inuenio a lege datam dilationem poſſe abbreuiari. * vt.ff.de iudi.l. nōnunq̄.ꝛ.ff.de re iudi.l.ij. Jtem conſuetudo ſic vult:ꝛ interpretatur:

ergo ſeruandū eſt.vt.ff.de legi.ꝛ ſenatuſcō.l.ſi de interpretatiōe quare dicas q̄ ſemp dāda eſt tāta dilatio niſi iudici cōtra videaī. videtur enim plerūq̄ aliter vt triū dierū:vel ſcz:vel aliud tēpus detur.ꝛ facit ad hoc verbū.j.de iudi.ſ.oportet.in fi.ſ.col.vj.

g ¶ Aliū iudicem.fic.j.in me.lit.non fi.ſa.for.ſ.ſup boc.in fi.ſ.col.viij.

cōtra cū diſpēſante:ꝛ eo q̄ litē ſuſtinet nullū habēte' tps ad cogno ſcēdus ea in qb⁹ cōuenit occurrit.

¶ Suſcepto vero libello ſola pſonali fideiuſſione[k] ab eo data.ꝛ ſportulis[l] ſm ſacrā noſtrā ꝓbitis cōſtitutionē ſubſcribere libello q̄ appellaī reſpōſionis:ꝛ declarare etiā tēpus quo ei libellus data est:ne etiā ob hoc ars[m] q̄daz fiat.cūqz futura eſt celebrari contestatio litis:apud iudicez interrogari fugientē ſi.ex.dies trāſierint deliberatiōis:ꝛ illū [n] quidez dicere vītatē oſtendi quoqz illud etiaz ex die ꝛ ſubſcriptiōe libelli. ꝛ ſi dixerit tranſiſſe.xx.dierū numerū;tūc fieri litⁱ cōteſtationez [o].

ric ſtipulationes. Sed ſ.ff.de iudicijs.l.ij.ſ.ſi ſi dubitēt.in fi.Sol.ibi eſt ſpeciale in legatis. Jtē cōtra.ff.q̄ fatiſda.cog.l.ſciēdū.in pn.ſ.hec itelligit ſm illā:vt ſi baberat poſſeſſionē imobiliū rerū non ſatiſdet.vt arg.ff.de legi.ꝛ ſenatuſcō.ſz ꝛ poſteriores.ſed ꝑla.dicebat illā ſimpliciter loqui. Jtē nunqd poterit dare fideiuſſoꝛ de aliū qui ſumſit imobilia nō poſſideat:vt ſcholarē aliū:Rñ.nō vt iſti.de fideiuſ.in ꝑn.ꝛ inſti. de repli.in fi.ꝛ.ff.qui fatiſda.cogan.l.j.Sz ꝛtra in co.ti.l.fideiuſſoꝛ.in fi.ī.rñ.ſed dic eū eſſe poſſeſſoꝛē imobiliū:ꝛ alſ habeat ꝓuntiegius;vel militie:vel ſacerdotij cui renūciare pōt ꝑ ſm iura noſtra.vt.C.de pac.l. pe.Sed q̄ ſi bmōi fideiuſſoꝛem dare nō pōt:Rñ.iuret dno:ſcilz fideiuſſoꝛē dare nō poſſe:ꝛ ſe ſiſtere.vt.ſ.de litig.ſ.ad eꝛcludēdas.ꝑter clericos q̄ iurare ꝓhibētur.vt.C.de epiſ.ꝛ cle.l.cū clericis.q̄ eoꝝ ṗmiſſioni tñ cōmittit.vt inſti.de fideiuſ.ſ.ſz hodie.Jtē qd ſi volo eſſe contentus ſola ṗmiſſione citā q̄ fideiuſſoꝛem dare teneāt:Rñ.ſatis eſt:vt inſti.de re.diui.ſ.vēdite.ꝛ.ff.de fideicō.li.l.iij.adijci. Jtē qd erit ſi no lit dare fideiuſſoꝛē:ſz pignus ad qō non teneāt.vt.ff.de ꝓcto.ſtipu.l.ꝓtoriē:Rñ.ſatis eſt:q̄ facit etiaz pius.vt.ff.de col.bo.l.ſi.an pignoribus.Arg.cōtra.inſti.de actio.ſ.ꝑterea.Jtem qd ſi dedit pignus nūc vult fideiuſſoꝛē dare ꝛ pign⁹ repete:Rñ.non pōt.Jtem inquātū teneāt fideiuſſoꝛes:Rñ.ſi fideiuſſit in ſcriptis vel in cā publica teneāt vſqz ad triēnium:intra q̄ durat cauſa.vt.C.de indi.ꝑcendum.Jtē ꝛ plus per duos mēſes infra quos debet fieri contеſtatio.vt.ſ.de eꝛecu.ꝛ bis q con.ꝛ recō.ſ.j.ſi aūt ſine ſcriptis:tunc vſqz ad duos mēſes tñ.vt.C. de fideiuſ.l.pe.Jtem in quāta q̄titate teneāt:Rñ.ad interceſſe actōs: ꝛ hoc niſi infra certū tempus fideiuſſerit:vel in certam q̄titatez.vt ff.qui fatiſda.cog.l.j.in fi.

l ¶ Sportulis.i.ſalarijs quibuſdā que iudicib⁹ debantur.vt in conſti. greca cōtinet:cuius ſniam habem⁹.ſ.de iudi.ſ.ne autē.ꝛ facit ad hoc ſ.de manda.prin.ſ.ſit tibi.ꝛ.j.vt litigā.tu.ſ.pe.col.ij.ꝛ.ſ.vt iudi.ſine quo.ſuf.ſ.volumus.ꝛ ꝓeſtabant bmōi ſportule taz a reo q̄ ab actore.vt in.o.l.cōtinetur.j.de iudi.ꝛ.C.de prin.agē.in re.l.ſi.ꝛ.C.de fruc. ꝛ lit.eꝛ.l.ſi.ſed ꝑla.ſolum reum dicebat teneri in ꝓeſtatione ſportularum:ſed contra eum ſunt predicte leges.

m ¶ Ars.id eſt deceptio.

n ¶ Eſt illum.ſcz reum.

o ¶ Litis ꝓteſtatione.ſ.narratiōe ꝑpoſita:ꝛ reſpōſione ſecuta. ‡ vt.C. de lit.ꝓteſt.l.j.ꝛ boc dico aio,ꝓcedēti in cauſa.ſecus ſi iudici:vt amico dicā ſaluo iure meo:vt.ff.qui.mo.pig.vel hypo.l.ſi debitoꝛ.ſ.ſi in ven ditiōe.Sz arg.ꝛtra.ff.de ꝙdi.indebi.l.q̄ ḡs.ſed certe ibi nō eꝛpſſit ſz ex hoc habuit de repetēdo.ſed cū reſpōſio poſſit eſſe ꝑ ſic ꝛ ꝑ non:ꝛ ꝑ dubiū:puta oppoſita eꝛceptione:nūquid ſemp fiet ꝓteſtatio:Rñ. ꝑmo caſu fit:ſz tñ ſunt nulle ꝓtes iudicis in cognoſcēdo ſz in indicando tñ.vt.ff.ad leg.aql.l.ꝑinde.ꝛ.ff.de ꝓfeſſ.l.j.ꝛ.C.de ꝓfeſſ.l.j.vnde eue dit mirabile vt hec reſpōſio obtineat vicē cōteſtationis:q̄ſi ſnie vt dicētū eſt.alſ eſt nō valeret ſnia.vt.C.de ſen.l.ꝑlatā.ꝛ boc q̄ libell⁹ fuit datus vt fieret cauſa.ſi autem eqtra ordinem fecit eum interrogari:ꝛ fuit cōfeſſus tūc ſit ei vnum preceptum de ſolvēdo ſm cōſuetudinem generalem.ꝛ ſic etiā pōt intelligi.ff.ad leg.aquil.ꝑinde.Jtem in ſcdo conſtat fieri cōteſtationē. Jtē ꝛ etiā in tertio dico fieri contеſtationē. vt.C.de eꝛcep.ſi quides.in fi.ꝛ colligit inſti.de eꝛcep.ſ.i.vſqz ad.ſ.hec. ēgempli.nā eoipſo q̄ objicit eꝛcep.innuit ſe debitoꝛem.vnde equipara rāt illi reſponſioni acſi diceret ſic:niſi ꝑbet eꝛcep.vt.C.de ꝑba.l.eꝛceptionem.ꝛ.ff.de ꝓoba.l.in eꝛceptionibus.

na .tuncta gi. ſup ver. tempus. extra de app.

4

b ¶ Plerunq̄ aute.fic.ſ. de trien.ꝛ ſemiſ.ſ.ꝛ quia cognouimus.Alecur.

i ¶ Nullum habente.q.d. paruū hz tps:hz enim.q. dies qō nullūz appellaī. Sed ſ.ſ.de ap.ſ.j.in fin. ſz hoc eſt nullū ad obuiā dū malicijs eoꝝ q̄ in bremi tpe facerēt litē ꝓteſtari.vt.ſ.eo.ſ.illud quoqz. at ibi nō eſt bmōi timoꝛ.

k ¶ Perſonali fideiuſſione.i.cautiōe iudicio ſiſti ideo perſonalis dicta q̄ eſt de repſentatiōe pſone in iudicio.vt inſti.de ſatiſda.ſ.ſed bodie. Jtem ideo dicta fideiuſſione: q̄ fideiuſſoꝛ dādus eſt cū ſit ꝓtoria cautio . vt.ff. de ꝓto.ſtipu.l.j.ꝛ.l.ꝓto

Renūciaī pōt miles ꝛ clericus eoꝝ ꝓtui legiis.

‡ Qualiſ fiat lit.con. teſt. habes vltra legiſtas in cap. vnico.circa ſi. extra de lit.conteſt.

a ¶ In medio. ſic. C. de iudi. l. apertiſſimi. ſic. ſ. de iudi. ſ. oportet. in fi. ſic. ſ. eo. ſ. ſanctimus.

b ¶ Percipere. q6 etiã poſtea hodie ls. vt. ſ. in me. lit. ſ. ſuper hoc. in fi.

c ¶ Amicabiliter. ſic. ſ. vt dif. iu. ſ. ſi vero.

d ¶ Damnificando. ſcz reo. ¶ Quid ergo nihilomin⁹ currit ꝓſcriptio? Quidã dicunt q⁹ ſic. ꝛ eſt ꝓ eo ei. ff. eꝙ q. can. ma. l. ait ꝓtor. ſ. fi. ꝛ. l. fi. ꝛ. ff. de eo per quẽ fac. erit. l. fi. ſ. fi. ꝛ h. ꝛ. ſ. pgi. ſ. ubi p ni hilo ꝛc. Sz nos ſ. dicim⁹ eñ ꝓſcri. iterruptã. ꝛ ẽ ꝓ nobis. C. de ꝓſcrip. ggg. an. l. ſicut. ſ. nec ſufficit. Nec obſtãt. d. ll. q⁹ poſt ea correcte ſunt p. o. l. ſi cut. vel nõ fuerat miſſus executor in. d. ll. Itẽ nec obſtat q6 hic ꝺ. ꝛ. ſ. pri. q⁹ nõ damificãt l bis q⁹ h dñr: puta q̃min⁹ iudices recuſet: vel aliuꝫ aſſocia ri petat. vel ſ iſtib⁹ in ꝓſcriptiõe bñ nocet: vt ꝺi ctũ eſt) ſi admonitio fuit facta. Si q⁹ tñ primã ve lit tenere ſniam põt dice re q⁹ illa. l. ſicut. q̃ eos cõ ſtũdit loq̃tur fm ſua tpa. nam ſuo tpe nõ ꝺabat li bell⁹ eꝙ neceſſitate. vñ ꝺi cas q⁹ ſit imutata ꝛ correcta p iſtã que cõſtituit iudicium per ordinem.

e ¶ Iudicans. q. ꝺ. p⁹ out iudici videbitur cũ fide iuſſore vel ſine eo. vt ꝺigi mus. ſ. eo. ſ. ſuſcepto.

f ¶ Nõ ſeruetur. i. nõ ꝺef libellus: ꝛ tps ꝺeliberatiõis: ꝛ ſubſcriptionis ꝛ ſiſta q̃ ꝺicũt. ſ. eo. ſ. ſancim⁹. ꝛ. ſ. ſuſcepto. ls ꝺe ſubſcriptiõe nõ ſit ī vſu: ls certe ſcribitur in libro cõi: ꝛ ideo nõ eſt neceſſe poni in libello. Item ꝛ quia breue tps ꝺatur iudicis arbitrio: vnde bene poteſt memoria retineri.

g ¶ Pro nihilo eã eſſe. ꝙtũ ad hoc vt nõ ſit neceſſe aliũ ꝺari libellum. nã ꝺe nouo oportebit oĩa incipi: interruptio tñ facta eſt ꝓſcriptiõis: licet quidam cõtrariẽgerunt vt modo proxime ꝺiximus.

h ¶ Ei. ſcilicet reo.

i ¶ Petitus eſt. ¶ Hic collige ad petitionẽ alterius partis iudicẽ ꝺari. Sed cõtra. ff. de iudi. l. obſeruandũ. Sol. hic petit generaliter: ibi no minẽ certũ. vel hic reſpexit ad verecundiaꝫ petiti iudicis: vt ibi ꝺicit. vel hic ambe partes ſimul petierunt.

Approbatus repro bare non poſſum.

k ¶ Repudiare. ¶ Hic no. regulã q⁹ nõ poſſum reprobare ſemel ꝓbatũ. ſic. ff. de neg. geſt. ꝓponi⁹. ꝛ. C. de re. cre. l. ſi qs. ꝛ. ſ. de lit. ſ. ad excludẽ das. ꝛ. ī. vt cũ de ap. cog. ſ. ſiue igit. ꝛ. ff. qui ſatiſd. cog. l. ſi ab arbitro. ſ. fi. ꝛ. C. de non nu. pec. l. generaliter cãm. ¶ Arg. cõtra. ff. de mu. ꝛ bo. l. vt gradatim. ſ. pe. ꝛ. C. de profeſ. me. l. grãmaticos.

l ¶ Eius curam. ſcilicet rei.

m ¶ Per ꝺilationẽ. i. per huiuſmoꝺi procraſtinationem.

n ¶ Si vero. hic ponitur ꝺe tertia parte rubricæ.

o ¶ Quidam. ſcz rei cõuenti in iudicio.

p ¶ Jurent. ſ. iudicio ſiſti: q⁹ nõ potuerũt ꝺare fideiuſſorẽ vt ꝺixim⁹. ſ. eo. ſ. ſuſcepto. Sz qꝺ ſi fideiuſſorẽ ꝺederãt: ¶ Rñ. tũc ꝺuplici iure ꝓſulit actor: ꝛ ꝺ fidei uſſorẽ ad itereſſe. vt. ff. q ſatiſda. cog. l. ij. ſ. fi. ꝛ p miſſionẽ i poſ. vt h ꝺz. Itẽ qꝺ ſi neq; iurauit neq; fideiuſſorẽ ꝺedit: ¶ Rñ. ad huc bs locũ hic. ſ. Itẽ qꝺ ſi nũq⁹ venit coã iudice: ¶ Rñ. adhuc bz locũ generalis cõſuetudo vt ꝺicit q̃ eſt interp⁹es legũ. vt. ff. de legi. ꝛ ſena tuſcõ. l. ſi de interptatiõe. Oẽ ergo hic ꝺicit iurent: ſubauꝺi magime.

q ¶ Obſeruent. ſcz iudicium. i. in iudicio ſiſtant.

r ¶ Contẽſtatio litis. Sed qualiter cũ incontinenti elapſis .xx. ꝺiebus fiat contẽſtatio. vt. ſ. eo. ſ. ſuſcepto. in fi: ¶ Rñ. immo nõ ſtatim q̃ꝙ ſo te eo retarꝺante quoꝺ poteſt eſſe vſq; aꝺ ꝺuos menſes. vt. ſ. ꝺe execu. z bis qui con. ꝛ recon. ſ. j.

s ¶ Ab hac. ſcz conſtantinopolitana. magime ideo ꝺicit: q⁹ ꝛ als̃ gene raliter bec conſti tutio ſeruatur. vt. ſ. eo. ſ. fi.

t ¶ Illum. ſcilicet iudicem.

v ¶ Adminiſtrator. i. iuꝺex ordinarius. vt. ſ. vt ꝺefun. ſeu fu. eo. ſ. pe.

E ¶ Omnimodo. i. re ꝛ vbo. q6 nõ facit niſi ordinarius vt bic. vocatio autem verbo tñ fit a ꝺelegato ꝛ etiã ab arbitro. vt. ff. de arbi. ſed iterpellatur. ſ. j. Item ab ordinario ſit q̃ꝙ tñ verbo: vt de domo vocari. vt. ff. de in ius voc. l. pleriq; ꝛ tribus ſequentibus. ll.

γ ¶ Pene. aꝺuerbialiter ponitur.

3 ¶ Factum. ſ. o. optimũ arg. cõtra ſeruiẽtes fugientes: vt coĩpſo res amiſſas videant ſubtragiſſe. ꝛ facit. C. de iura. calũ. l. ij. ſ. q6 ſi actor. ꝛ ſ. ſinautem reus.

a ¶ Adminiſtrat. ſ. iuꝺex.

b ¶ Datus. i. ꝺelegatus.

c ¶ A quoꝺam iudice. ſ. ordinario. nam ꝺelegatus non ꝺelegat. vt. C. de iudi. l. a iudice.

d ¶ Adminiſtratore. minimo: puta a ꝺefenſore ciuitatis.

e ¶ Ad illũ. i. ꝺelegantez.

f ¶ Judice. ſ. ꝺelegato.

g ¶ Nõ valente. hic eſt ꝺ. ſ. ꝺe litig. ſ. alijs. Sol. ß corrigitur in ꝺelegato a principe. vel ꝺic vt ibi.

h ¶ Contẽſtatio. ex tunc enĩ oſis litis eſt factus. vt. ff. de edil. edict. l. ediles. ſ. item ſciendum.

i ¶ Illo. ſcz reo.

k ¶ Legem. iſtam.

l ¶ Adinſtitutione ſua. que manifeſtatio eſt ꝓpter fugam ſicut. ſ. ꝺigi.

m ¶ Omne. naz ꝺiffiniti va ſnia ꝺari nõ põt ī cuz lite nõ ꝓteſtata. vt. C. de tẽpo. ap. l. fi. ſ. j. nec miſſio põt fieri: q⁹ erat ꝺelegatus nec alio mõ pote rat actor aꝺ ſuũ pueire.

n ¶ Exhibitione. ſcz ſui.

o ¶ Cũt potuerit. ſ. ſummatim ſicut. ſ. iſtam ꝺz.

p ¶ Judex. ſi unq̃ ordinari⁹ tñ faciet iſtaz ꝙa minationem ꝛ bec q̃ ſequunt: nõ aũt ꝺelegat⁹. ¶ Rñ. fm ꝙꝺaz ſic. q⁹ mitt tere in poſ. eſt ꝺe miſto impio. vt. ff. de iuriſ. om. iu. l. iubere. vñ ordinario tñ cõpetit cui⁹ offĩ ẽ latiſſimũ. vt. ff. de iur. om. iu. l. j. nec ꝺelegati põt. ff. ꝺe of. ei⁹ cui mã. eſt iuriſ. l. j. in pn. ꝛ. ff. de ꝺã. infec. l. ꝺies. ſz tñ puto q⁹ eſt ꝺelegatus poſſit ß q̃ ſequunt facere. nã nõ mittit i poſ. ſz ꝺe mittẽꝺo. pnũciat q6 eſt ꝺelegatus facere poſ. vt. ff. de of. ei⁹ cui mã. eſt iuriſ. l. cognitio. ſ. fi. ꝛe ꝺicas q⁹ ls nõ poſſit vocare re. ꝛ vbo ꝛmittere ī poſ. ꝺelegat⁹ vt mõ ꝺixerat. põt tñ hec q̃ ſequunt facere. ꝛ q6 hic ꝺicit iuꝺex. ſ. ordinari⁹ vel ꝺelegatus intelligẽ. ſic ꝛ eſ cõſuetuꝺine ſeruat.

q ¶ Inꝺucias certas. ſcz fm arbitriũ ſuuz. vt. C. de ꝺila. l. j. q6 poſt eſſe ẽ. millium diurnorum. vt. ff. ſi quis cau. l. j.

r ¶ Liberã tñ. interpoſitio eſt: ꝛ logt ꝺe iudice q libere põt ß facere niſi reus impeꝺiat ſtudio actoris. ꝛ facit. ff. de eo p quẽ fac. eſt. l. fi. ſ. fi.

s ¶ Scõm vnã partẽ. i. fm actoꝛ audita ,ꝓpoſitiõe ei⁹ ꝛ rõne: ꝛ ſacramẽto de calũnia ꝓeſtito. nã ſi vtraq; pte pũte bincinꝺe ſacramẽtũ calũnie ꝓeſtaret: ergo ꝛ nũc ab vna cũ vna tñ pars ꝓis ſit. vt. C. de iureiur. ꝓpter calũ. l. ij. in pnin. q6 enĩ iuris eſt in toto quo aꝺ totũ boc eſt in parte quo aꝺ partẽ. vt. ff. de pac. l. iuriſgẽtium. ſ. aꝺeo.

t ¶ Examinet. Sed qualiter: ¶ Rñ. remittet aꝺ ꝺomuz ꝛ queretur ibi: ꝛ boc ſufficit. vt. ff. de ꝺã. infec. l. iiij. ſ. totiens.

v ¶ In poſſeſſionem. i. in oetentationem. nec enim poſſiꝺebit: ſed erit in poſſeſſione. vt. ff. de acqui. poſ. l. iij. ſ. fi. ꝛ. ff. de bo. auc. in. poſ. l. cum ẽ cauſa. ꝛ longe aliuꝺ eſt poſſiꝺere: aliuꝺ in poſſeſſione eſſe. vt. ff. de acquirẽ. poſ. l. ſi quis ante.

E ¶ Heredes eius. ſ. ꝺebitoris. ꝛ boc ꝺico primo mobiliũ. ſcõ ĩmobiliuz, tertio noĩm. vt. ff. de re iuꝺi. l. a ꝺuo. ſ. j. licet ꝺici poſſet ꝙ illa loquat in executore ꝺiffinitiue. hec aũt ꝺe executore interlocutorie.

γ ¶ Scõm meſurã. Sz oliz in oĩa bona fiebat miſſio etiã ꝓpter. v. ſolidos: niſi in cã ꝺãni infecti ꝛ legator. vt. ff. q. ex cau. in poſ. ea. l. j. ff. ſi ſerui. vẽ. l. is cui⁹. Sz nũqꝺ ſi peto iure hypotheꝯ eoꝝ bona bz locum q6 hic ꝺz: ¶ Rñ. nõ imo ī oĩa ſum mittẽꝺus. als̃ fieret iniuria mihi. Itẽ qꝺ ſi petã oĩa mihi ꝺebita: ꝛ tũc ꝺico ideꝫ. ſ. q⁹ in oĩb⁹ ſum mittẽꝺus. ſz certe bec aut. tũc locũ bz cũ tũc ſit meſura ꝺebiti tota ꝺe ſubſtãtia ꝺebitoris. Itẽ nunqꝺ fiet bec miſſio in tñ ita q⁹ non in plus: Quiꝺã ꝺicũt q⁹ ſic. nos aũt q⁹ in plus vel in ꝺuplum vel in tripluz ꝛ ꝺimiꝺiuz. Nec obſtat quoꝺ bic ꝺicit: quia non ꝺicit q⁹ non in plus: ſed ſm meſuram: vt ſi peto. c. mittat in poſſeſ. ꝺe reb⁹ valentibus. cl. vel. cc ſi autem petam. cc. ꝛ tunc in rebus valentibus. ccc. vel. cccc. ac ſi ꝺiceret nõ

UNIVERSIDAD

Pignus plus debito valere debet.

fiet missio hec in ola bona vt olim.ꝛ pbatur hoc eꝫ consuetudine pignorū.nam semper plus debet valere pignus q̄ fit debitū.vñ dicitur q̄ re finiuū debet creditor reddere debitori quādo vendet plus pignora.vt .C. de iure do.impe.l.fi.§.finautem minus.

a ¶Declarati.i.petiti.ꝛ pbati semiplene nō p iuramētū calūnie,actoris.vt.C.quouꝫ ap.l.i.ꝛ C.de bo.aut. iudi. pos.l. cū ꝓponas.nec em plene pt cognosci cū cause merita ptiū assertiōe pādū tur.vt.C.si p vim vl alio mō.l.fin.erit q̄ h speciale vt summatim cognoscat sicut alꝫ i casib⁹ q bis legib⁹ denotātur.ff.de lib. agno.l.si qs.§.si vel parens.ꝛ.ff.de car.edi.l.iij.§.cause.ꝛ.ff.de ꝓto.stip.l.i.§.fi.ꝛ.ff.ō peti.here.l. si qs libertates.§. plane. ꝛ.ff.de ve.in pol.mit.l.i.§.si ea.ꝛ.ff. de re iudi.l.a diuo pio.§.si sup rebus. ꝛ.C.vbi in rē ac.l.ij.ꝛ.ff. vt in pos.le.l.si is a quo. ꝛ.ff.ad exhi.l.iij.§.scien dū.ꝛ hic.fed regulariter plenc est cognoscēdū. vt C.de iudi.l.iudices. que est ō ad supradictas.ll.ꝛ ad istā. Quidā tñ h oigerūt peti tñ:ꝛ facit ꝓ eis ff.de iurisd.om.iu.l.fi. sed ꝓma opinio verior est: ꝛ cōsuetudine ꝓbatur.

Diis vsq; ad q̄s tps auditur ꝛ missiuꝫ in possessionēꝫ cā rei seruāde.

b ¶Seruādi cā.q̄s leges appellāt rei seruāde causa. *Sꝫ nunqd fructus medij tpis lucrāt missiuꝫ Rñ.fm ꝓsuetudines terrarū sic:ꝫ de iure oꝫ red dere debitori.vt.ff.q.eꝫ cau.i pos.ea.l.fulcini⁹. j. rñ.ꝛ.ff.ō bo.auc.iu. pos. l.ꝓto: ait.j.rñ.nisi i casu speciali.vt.ff.q.eꝫ cau.in pos.ea.l.fulcinius.§.fi.

c ¶Occurrerit.ſ vsq; ad q̄s tēp⁹ reuerſus audit⁹ Rñ. ¶Pla. vsq; ad. ggg. an.ꝛ est arg.ꝓto eo insti. de perpe.ꝛ tēp.ac.in ꝑn. Sed nos dicim⁹ vsq; ad annū tñ.vt.C.de ꝑcrip. ggg.an.l.ſicut.§.pen.ꝛ.ſ. de liti.§.omnez.in fi.ſed ¶Pla.dicebat ꝑdictaꝫ.l. log in reali actiōe:hāc in ꝑsonali. ¶Item ad aliā,ſ. de liti.dici pōt q̄ loquat in actore absente: hec in reo.ſed fm nos q dicim⁹ tñ vsq; ad annū admittēdū:nūqd ꝓſſidet miſſus poſt annum:Rñ.ſic quaſi ſcōm decretum interueniat.vt.ff.de dā.infec.l.a quo.ſꝫ tñ. ¶D. dicebat ſtatim in actiōe in rē miſſum poſſidere.Argu.dicte.l.ſicut.§.pe.ſed ꝓma placet.

d ¶Recipiens res.Sed nunquid ꝓmo res reſtituitur q̄ ſatiſdetur: Rñ.non puto:immo quaſi loco pignoris donec ſatiſdet tenebuntur vt hic.ꝛ.ff.de act.emp.l.iulianus.§.offerri.

e ¶Fideiuſſoꝛē.ſcilꝫ iudicio iſti.Sed qd ſi poſſideat immobilia:Rñ. adhuc puto eu⁹ ſatiſdare debere vt ſit ſpeciale boc caſu:qꝫ eꝫ quo ſemel male fecit fugiēdo:poſtea male facere preſumit.vt.ff.de re mili.l. nō omnes.§.a barbaris.ꝛ.ff.de accuſa.l.ſi cui.§.bi ſdem.

f ¶Hoc.ſcz quod ſequitur.

g ¶Vinculis.id eſt vtrum poſſent obligari.

b ¶Lege.q̄ dicit eas poſſe obligari ſi ſunt tales q̄ ad beredes trāſeāt: vel etiam quatenus transeant.vt.C.de ꝑigno.l.ſi.

i ¶Certe aduerbium.

declarati ⁴debiti ipm⁹ in poſſeſſionē miſſum bēre ēt res debiti cā ſeruādi ⁵:ꝛ tūc ſi ille occurrerit ⁶ oñe ei ꝓi⁹ ſoluet dānū:ꝛ tūc recipiēs ⁷res ꝛ fideiuſſoꝛē ⁸ ꝑſtans ꝓſequat cām. ¶Optimū quoq; ē etiā hoc ⁹,ppt dubitationū q̄nē l.cōi determinare. ¶Primuꝫ nāq; fuerāt dubitatiōes plurime vtrū oporteat militias ſub hypothece deduci vinculis ¹⁰/aut etiā bis liberas eſſe.ſꝫ hoc q̄dē iā definituꝫ eſt lege ¹¹ ꝛ certe cōſtitunt milite q̄cūq; ¹²vendi aut obligari ꝑñt ¹³. Nos aūt ex maioribus ¹⁴cām ꝓſy derātes ſancim⁹:q; ex antiquis ¹⁵ tpib⁹ nō erat in militijs hypothe ca:ſed q̄daꝫ noia ¹⁶oīno antiqua ꝛ deficiētia in talibus eſſerebātur. ¶Paulatim vo ſperatores interpellantiū creditorū miſerati hec ꝑbebāt ¹⁷:cū vtiq; ois militia publica exiſteret ꝛ nulluꝫ aſtū oīno aliū q̄z ex imperiali munificentia habēs.ꝓpterea igit ſancim⁹ ca q̄ appellāt rei ſeruāde cau ¹⁸ nō oīb⁹,pmpte ſubiacere:niſi tñ creditor fuerit q ad hoc ipm mutuauit vt militia illi emeret.alioquin alijs credito rib⁹ nō,pmpte dam⁹ hoc:ſꝫ ſiqui dē filij ¹⁹fuerint autꝝ uxor defuncti. iſtos omnib⁹ ꝓponim⁹ modis vt adcāt nos:ꝛ fm iuſſionem noſtrā hoc habeāt nō tāq̄z paternaꝫ hereditatē ſi in alijs ²⁰mops ſit:ſꝫ tanq̄z imperialē munificētiā:vt ꝛ ſubſtātiā relinquētib⁹ ²¹ꝛ nō habētib⁹ merito ſolatiū ꝑbeam⁹. Si vo nullus eis neq; filij neq; uxor fuerit neq; creditor q ad ipaꝫ militiā mutuauit:tunc ²²aliꝫ crediti oribus ²³ꝑbem⁹ hoc neꝛ videamur inhūanū aliq̄d facere ꝛ nō ꝓpter piā ²⁴ꝛ de eo placentē actionē ²⁵ponere legē.de militia q̄ppe ſpectabiliū ſilētiarioꝝ,ꝓpter datis ꝛ largitis eis ꝓuilegijs i ſua virtute ²⁶ manētib⁹. ¶Qm vo ad clemētiaz ois a nobis apta eſt ²⁷lex: videm⁹ aūt quoſdā coherentes mulieribus indotatis;ocinde mozientes

k ¶Quecunq; id eſt que.

l ¶Poſſunt.ſcz que tranſeunt ad beredes.

m ¶Maioribus.ſcz anteceſſoribus noſtris.

n ¶Ex antiquis.i.ante dictā.l.C.de pigno.l.fi.

o ¶Noia.i.q̄dā debita q̄ ꝛcta fuerūt ſup militijs:ꝛ tñ deficiēbāt debita debitoꝛe nō habente aliūde vnde ſatiſfaceret.

p ¶Prebebant. id eſt in priuilegium.

q ¶Ex lege.ſcz militias ſic dictas:q̄ cadūt mozituo militante q̄ſq; vt in d.l.C.de pigno. l. fi.ꝛ.C. de inoffi. teſt.l.oīmodo. §.imputari.

r ¶Filij.q repetūt dotez maternaꝫ ea mortua vel ipaꝝ uxoꝝ q̄n viuit adhuc.

s ¶Si ſalijs.q̄ bēditas eſt oi ere alieno oducto. vt.ff.de vbo. ſig.l. ſubſigna tū.§.i.ꝛ.l.penulte.

t ¶Creditoribus.qui nō ad hoc mutuauerūt: empta tñ fuit eꝫ ea pecunia vel preſumitur.

v ¶Actionē.i.actū.ſic ꝓnif.ā.de.nō ali.§.finim⁹.

x ¶In ſua virtute.q; ſi nō ad ſ ſpeciale accepit mutuum cā talis militie emēde:nihilomin⁹ creditores eoꝝ ꝑferunt mulieribꝰ.ꝛ facit.C. de inoffi. teſt.l.oīmodo. §.fi. et.C. de ſilētiarijs.ꝓ totū. Ite facit ad hūc. §. ff. de act. emp.l. creditoꝛ.§. inter. ꝛ.C. de ioffi.teſt.l. oīmō. §.imputari . ꝛ.ſ. de eāli. do.§.q; vo.col.vij. ꝛ.ff.ō mino.l.iij.§.ſi qd. Itez ꝛ C.q.ꝓ.in pig.l.ij. ꝛ.ff.q ꝓ.in pig.l.interdum.

y ¶Aperta eſt.No. leges apertā ad clementiā.nec mirū cū ſit ſancta . vt.C. de legi.ꝛ cō.l.leges.

z ¶Valētes. ſ. videmus.

a ¶Nouiſſima.boc colore loquendi plerūq; vtit hic liber . vt no.ſ.q.mo. nat.effi.legi.§.illud. circa ſi.coll.vi.Accur.

b ¶Etiā barū.ſ. mulieꝛ.

c ¶Scripſim⁹ legem . vt C.de repu.l.ſi.ꝛ.ſ.ō nup. §.ſic itaq̄.

d ¶Filij fuerint. h alꝫ diſtinguit. vt.ſ.vt lic.ma.ꝛ auie.§.q; vo legē.col.ij.

e ¶Cōpleri.ſic.C.de ioffi. teſt.l.oīmodo.Accur.

f ¶Cōſiſtētes.vt dicit in dicto.§.ſic itaq̄.

g ¶Si perdurauerint.vt in boc.§.Accur.

b ¶Omnib⁹.repete fruātur.§.Accur.

i ¶Silr aūt in mulieribꝰ.ꝛ ℬ corrigit.ſ.vt lic.ma.ꝛ auie.§.q; vo legē.

k ¶Propas.q̄ parafernalia dñr:vt.C.ō pa.cō.tā ſup do.l.bac gñali.

l ¶Subiacere.ita ordina bmōi rebus nullo modo valentibus ſubiacere creditoribus viri niſi forte ꝛc.Al.

m ¶In illi⁹.decedētis qñ mulier diues deceſſit:ꝛ vir ſops eſt ſupſtes: vñ ſucceſſit in quartā bonoꝝ ſuoꝝ cū liberis mortue mulieris.

n ¶Pauper.Quis hic dicit pauper? ‡Rñ.q̄ habet minus.l. aureis. vt.ff.de accu.l.nōnulli.Vel dic qui nō habet.c.aureos.vt insti.de ſuc. lib.§.poſtea.ꝛ.ſ.ſed noſtra.

o ¶Forſan habeat.ſcili cet ſufficientem ſubſtantiam.

p ¶Non offerentem.ſcz mulierem.

q ¶Dantem.ſcilicet virum.

r ¶Per ſucceſſionem.i.vt ipſa ſuccedat cum filijs ſi locuples eſt.

‡Cōcor. c. ſemel deo. extra de re gu.iur.lib. vj.vbi etiaꝫ Ypo. and.

a ¶ Donationez.vt.ſ. de nõ eligẽ.ſ.fi.niſi in caſibus:vt ibi dicimus.
b ¶ Hãc boc.i.reling legatum.
c ¶ Cõcordantie.ſic.C.de inof.do.l.i.ſic.ifra.vt cle. apud.ppii.epiſ.ſ.fi.
d ¶ Per diuitias.ſic.C.ſ nup.l.fi.Accur.
¶ Cõſtitutio q̃ ex aſcriptitio ꝛc.
e ¶ Cõſtitutio.que eſt in C.de ſenatuſcõ.claudiano.l.i.in fi.nã p claudianũ erat libera ꝛ eius filij erat ſeruꝰ:vt ibidẽ dz.nõ autẽ dicit de illa q̃ eſt.C. de agri.ꝛ cẽ.l.ne diutius lib.q:ibi nõ eſt caſus iſte:licz alij ſi ſes ſint ibi. vel dic q̃ dicit de ea que eſt.C.de agri.et cen.l. fi. Et no.q̃ hec pars expeditur in eo.vſq; ad.ſ. q̃ igitur. ſecũda autẽ vſq; in fi.cõſtitutionis.
f ¶ Eſſe vult.illa cõſtitutio dico non prodeſt his qui ante ꝛc.
g ¶ Et vt ne venerabiles. hoc expedit.ſ. eo.ſ. q̃ igitur.vſq; in fi.
b ¶ Quadam no ſtrarum.vt.C. de ſenatuſcon. claudi.l.j. Vel dic vt.C.de agri.ꝛ cẽſi.l. fi.Vel dic vt tertij. vt.C. de agri.ꝛ cẽſi.l.ne diutiꝰ. Sed ſcõa verior:videtur vel prima.
i ¶ Scõm ſuilis.ſubaudi hic ſez ſm ꝛc.ſi nõ habes in litera.
k ¶ Fortuna. vt ſi venter eſt ſeruꝰ ꝛ partus ſit ſeruus.vt.ſ.digi.ꝛ.C.de rei vẽn.l.partum.ꝛ inſtit.de inge.ſ.j.ſi autem libera: ꝛ tũc ẽ filꝰ liber vt ſubij cit ex libera nãq; ꝛc.
l ¶ Cõiuncti ſunt.ſ.nũc.
m ¶ Fuerunt.in futuro.
n ¶ Legi.vbi ſit hꝫ lex antiq; ignoraꝫ.nã p.l.codicis erat ꝓſiderãd̃ venẽ ſemp.vt.C.de ſenatuſcõſul.clau.l.j. ꝛ.C.de agri. ꝛ cẽſi.l.ne diutius.ꝛ.l.ſi.
o ¶ Legem.vt.ſ.de eccle. re.immobili.alie.
p ¶ Poſitã legẽ. vt.ſ.de nõ alie.ſ.nos igitur.
q ¶ Etiaz illud.igit q̃ ſic fecimus etiã illud ꝛc.
r ¶ Adijcimus.ſ.q̃ ſequitur.ꝛ per quedã ꝛc.
s ¶ Inenitabilem.i.ſi occurrat ſcuitabilis.id eſt nõ ſpernẽda occaſio ꝛ vtilis ꝛc.Accur.
t ¶ Domui.accipe licentia damus q̃ eſt infra.
v ¶ Licẽtia.idez eſt in cõtractu emphyteoſis. vt j.titu.j.ſ.illud. q̃ tamẽ eſt bodie ius generaleꝛt ibi dicemus.
x ¶ Habat lex.vt.ſ.ẽ nõ alie.ſ.ſinimus.
y ¶ Metropolitam.i.archiepiſcopum.
z ¶ Pragmatico.i. impriali reſcripto.Al.
a ¶ Terribilia.ſic.j.vt hi qui ob.ſ.q̃ ſi quis.ſic.j. de ali.et emphi.ſ. q̃ vo. ſic.j. vt immo. antenup. do.circa fi.col.v.
b ¶ Et q̃.ſ.male dicta inferãt ea que mũc diſpo.
c ¶ Etiã poni.vt.ſ.de ecc. re.imo.alie.ſ.fi.colꝰ.iiij.
d ¶ Ut decetero com.ẽ.
¶ Hec pma pars expediꝫ tur.j.eo.vſq; ad.ſ.illud.
e ¶ Et vt liceat. hec ſecũda expedit.j.eo.ſ.illud.
f ¶ In priuatam.q.d. in priuatũ tantũ remaneat prohibitio.
g ¶ Legẽ ſcripſimus.vt.ſ.ẽ nõ alien. ſ. nos igit.et ſ.vt aũt.ꝛ.ſ.ſinimus.
h ¶ Aliam ſcripſimus.vt ſ.de eccle.re. immobili. Accurſius.
i ¶ Qua.ſcilz lege modo ꝓme dicta.vt.ſ.de ecc. re.immo.ali.ſ.fi.
k ¶ Permittentes. vt in priima parte dicte cõſti. continetur.

tenuptialẽ donationẽ:q̃ ẽt vo lumus ħ obtinere:niſi tñ ipſe vir aut legatũ ei aut aliquã partẽ inſtitutiõis reliq̃rit.ſicri nãq; hoc nullo inuideam⁹ mõ:vt oib⁹ modis ꝓcedãtic legũ ſeruẽtur:et inopia cõiugis ꝓuidas[4] ſaluet alterius. ¶ Que igitur placuerũt nobis tua celſitudo in oib⁹ valere effectuiq; cõtradere feſtinet ꝓ ꝑcepta a ſe ꝑficiẽda vniuerſa faciens manifeſta: quatenꝰ ipſi ſm hãc viuãt etiã ꝛ conuerſentur.

¶ Conſtitutio[c] q̃ ex aſcriptitio ꝛ libera natos liberos eſſe vult[r] non his qui ante conſtitutionem nati ſunt ſed qui poſt conſtitutionem ꝓdeſſe:vt ne venerabiles[s] domus cõmutationes faciãt adinuicẽ imobiliũ rerũ eccl'iaſticaz decreto ꝓtius interpoſito excepta hac maiori eccleſia. Titu.viij.

Natus ex aſcripticio et libera poſt hãc legem liber eſt.Item eccleſia põt cuz alia permutare immobilia metropolitani decreto:ꝛ iureiur. ꝓteſtito q̃ talis permutatio vtriq; vtilis eſt excepta conſtãtinopolitana.b.d.Angelus.

Impe. Ju. Augu. Jo. ꝑ. ꝑ. ſcõo.

Quadã noſtraz[b] conſtitutionũ nihil obſcuritatis habẽte mote tunt q̃ſtiones ab aliquib⁹ ex ſtudio ꝛ ad ſuã intentionẽ obſcuritatẽ ci introducentibus. Cum eñ libertatis amatores ſumus: nuper poſuimus legẽ vt non ſm antiquitatẽ ſi ex aſcriptitia et liberta perſona proceſſerit ſoboles oĩno eã ſequi aſcripticiã fortunã ſm ſeruilis fortune obꝛuationẽ. Sic etiã ſuper aſcripticijs putari ꝛ ſm ventris ſtatum cius etiã qui naſcit cõſiderari fortunam[k]: ex libera nãq; mre ꝓcedere ſeruilem partũ nra benefaciẽs noluit lex:q̃n diximus in lege ſi q̃dã cõiuncti ſunt[l] mulieribus:ſiue etiã cõiuncti fuerũt[m] ꝛ filij ꝓcreatur ita legẽ in bis q ꝓcreant valere: quidã aũt ſic fatue aut callide interꝑetari auſi ſunt legẽ vt etiã ſi ante ꝛſtitutionẽ nati ſunt aliqui: vel ſi valde ſint ſenes:putent eos liberari tanq̃z modo natos ꝛ nõ longe ꝓcedẽtes legẽ:cũ vtiq; nos hũc habuimus intellectum:vt ſi coherẽt iã quidã vxorib⁹ et poſt legẽ filij ꝓcreati eſſent:aut nõ coherent quidem poſtea vo nuptie fierẽt poſt legem nati haberẽt ex lege datam libertatem.Nec igit liceat artibus vt ꝛ malignari:et poſſeſſionũ nocere dñis talibus interꝑetationib⁹ ꝓpterea fanci mus oñes qui nati ſunt a tẽpore legis hos ſolutos eſſe aſcripticia fortuna ſi ex liberis naſcañt matribus oĩnne ꝓteritũ antique ſeruandũ legi[n]. ¶ Quia igit nup ſcripſimus legem[o] medẽtes bis q̃ de eccleſiaſticis alienationib⁹ fiunt: ꝛ volentes(ſi quidẽ publicũ debitum ſit) poſſe eas alienare cuz oĩ ſubtilitate ſm legis obſeruationem.Si vo priuatũ debituz eſt: ꝓ ſoluto dare rem immobilem ꝛ in nullo videri offendere poſitã legẽ[p] q̃ oẽm alienationẽ,phibetia illud[q] adijcimus[r] ꝛ per quãdam ineuitabilẽ[u] occaſionẽ ꝛ vtilem danti et accipienti veneradomui[t]: ℞ eſt aut eccle ad eccleſiam: aut ꝓthochij ad ꝓthochiũ aut ꝛenodochij ad ꝛenodochiũ: aut ſimpl'r venerabili domui ad aliã reuerendã domũ:hoc eſt:aut eccl'iam ad ꝓthochiũ:aut monaſteriũ ad venerandam domũ:aut ꝛenodochium:aut noſocomium: aut illis ad eccl'iaz:aut alterutrã aut vnũ horũ que ꝓius a nobis ſunt dinumerata:aut alteri cuili bet venerabili domui:licẽtiam[v] damus ꝑſulibus horũ monaſteriorũ ꝓ hãc legẽ cõmutationẽ facere.ꝛ hec valere:ꝛ nõ ſolũ imperium ſicuti ꝓtius dabat lex[x] licentiam habere cõmutare:ſz etiã venerabiles domos q̃ re gi oium dedicate ſunt:ſic tñ vt etiã decretũ interponaꝫ cũ oĩ ſubtilitate ꝛ iureiurãdo ꝛ apud locoz metropolitam[y] hoc ꝓſiderari:ꝛ ſi reuera ꝓbatũ fuerit cũ iureiurãdo q̃ ꝛ vtile eſt vtriq; parti hoc agi:ratũ eẽ ꝛ valere ꝛ nõ egere neq; ſpali iuſſiõe neq; ꝓagmatico[z] diuino typo. habẽtib⁹ qppe bis qui ad talia ꝓueniũt magni dei iudiciũ:ſi q̃dẽ ꝑuaricati fuerint hoz q̃ cõpetũt:aut quodda colludiũ fiat:aut aliq̃d ꝑter vtilitatẽ vtriuſq; geratur partis.nã etiã maledicta bis oĩn terribilia[a] iminebũt: ꝛ q̃[b] inferũt cloqa diuina peccãtib⁹?:ꝛ q̃ nũc eis diſponſata ſunt.ſi q̃d aũt ꝑtermittat ꝛ poſtea demõſtretur maligne factũ:ꝓ nõ facto erit. ¶ Excipimus etiã hac.l.ſcriſſimaz maiozẽ eccl'iaz ſicut etiã ꝓzi illã nãq; i ꝓzi,phibitiõe alienationũ ſtare volum⁹ qm̃ ꝛ ℞ ipis gubernatozib⁹ ei⁹ ſcriſſimis viris vſ.Tua igit eminẽtia q̃ nobis bñ et ſctẽ viſa ſunt:ꝛ p hãc ſanctã declarata ſunt legẽ i oibus gẽtibus qb⁹ ꝑs ꝓcepta,ꝑzia ſoleniter faciat manifeſta.

¶ Ut decetero[d] cõmutatiões eccl'iaſticarũ rerũ nõ forte fiãt ad pjſſimũ impatozẽ:ꝛ ℞ mõ ad alias ꝑſonas trãſeant res:ſz hec tñmõ fiãt ad impialẽ domũ:ꝛ vt liceat[e] ꝑpetue emphyteoſis agi ab oratorijs in oratoria decreto videlz interpoſito:excepta hac maiore eccleſia: nec tñ in ꝓuatã[f] ꝑſonã trãſeat emphyteoſis. Ti.viij.

Eccleſia cum principe permutare poteſt vt res apud principem perpetuo permaneãt ne veniant ad priuatos:bis in futuris caſibus obtinẽtibus.Item eccleſie adinuicem in perpetuã emphyteoſim dare poſſunt excepta maiore eccleſia cõſtantinopolitana.b.d.Bar.

Imperator Ju. Augu. menne archiepo constantiñ.

Legem ſcripſimus[g] dudũ eccl'iaſticas qdez alienatiões,phibentẽ:ſolã aũt cõmutationem ꝓmittentẽ ſcriſſimis eccleſijs:nec non ſcriſſime maiori eccl'ie huius feliciſſime ciuitatis:oĩ imperiũ accipe aliq̃d ab aliq̃ venerabiliũ domuũ voluerit.poſtea ſi q̃dẽ aliã ſcripſim⁹[h] legẽ qua[i] excepim⁹ ſcriſſimã maiozẽ eccl'iaz ꝓmittẽtes[k] quaſdã alienationes quas illa lex dicit.Quia vo cognouimus eo q̃ aliqui priozis cõſtitutionis capitulũ q̃d de ꝓmutatiõe cõpetentiũ rerũ ſcriſſimis domib⁹ ad impe-

a ¶ Sub schemate.i. ordine.Accursius.
b ¶ Volumus.fic.C. de legi.ꝛ cō.l.leges.ꝛ pstōes.
c ¶ Permutando.i. irritando.Accur.
d ¶ Adhancāt.vt.ff. de nō alie.ſ.finimus.
e ¶ Per medīū imperiū. Ro.qꝫ nō poſſum habere eꝫ mea perſona nec eꝫ alteri⁹ perſona habere poſſum.fic.C. de vſur.l.eos. ſ.fi.ꝛ.C.qō me.cau.ſiper impreſſionē.ꝛ.ff.de leg.i. l.ſi mihi.ſ.regula.et.ff.ō vſuca.l.labeo.ꝛ.ff.de admi.re. ad cini.pti.l.ij. ſ. j.ecōtra qñqꝫ nō poſſum habere p me habeo p alīū.vt.ff.ad.l.falci.penales.ſ.fi.ꝛ.ff.de trāſac. l.et poſt.ſ.i.et.ff.que res pig.obl.poſ.l. ariſto. i fi.
f ¶ Ad eos.priuatos.
g ¶ Fiat.i.pmutēt res eccleſie cū impatore.ꝛ ipe ratore eam oet priuato.
h ¶ Licētiā damus.ſed.j. vt ſpon.larg.ſ.pe.colla. viij.cōtra.ſz hec per illā corrigīt in hac pma pte ſtitutionis.Ité no.fm itā cōſtitutionē q̄ aliqs ſibi ius dicebat: vt h.ſic C.vt vnicuiqꝫ liceat ſine iudi.ſe vin.l.ij.ar.S.C.vt nemo in ſua cau.in.l.i.ꝛ de iude.l.nullus. Itez h eſt ar.q̄ ſi rem mcā vēdo eo pacto ne alienes : q̄ ſi alienata ſit poſſiꝫ apprehendere. Vel dic hāc literam intelligi q̄ apprehendent in iure per rei vendi.vel alias actiones.vt C.de dona.que ſub modo.l.j.ſz primum verius puto.
i ¶ Hoc ſchema.id eſt ordinem.
k ¶ Priorē.vt.ff. de non alie.ſ.finimus.
l ¶ A viris.loquitur fm vulgare.nā q̄ inuenim⁹ magnū factum nos dicimus h bñ fuit factū a viro.ſz pbo.ſiſs loquēdi mod⁹.S.de trien.ꝛ ſemiſ. ſ.,phibemus autem.
m ¶ Geſta ſunt.id eſt pfecta vnde nunc remouere magne eſſet tergiuerſationis.vt.ff.de non alie. ſ.alienationis.
n ¶ Illoꝝ.ſcz virorum.
o ¶ Preſcriptiōe.ſcz niſi centum annoꝝ fm Ill. vt.ff.vt eccle.ro.colla.ij. vel bodie.gl.annis.vt.j. de eccle.ti.ſ.p tēporalibus.coll.ij.ꝛ.j.hec cōſti. innouat cō.col.vj.
p ¶ Sancitis.vt.ff. de nō alie.aut pmu.ſ. alienationis.ꝛ.ſ.epbyteoſim. vſqꝫ ad.ſ.ſi autez.ꝛ.ſ.ſi vero etiā perpetuam.
q ¶ Adinuicē.als niſi inter venerabilia loca non pōt fieri perpetua: vt h et.ff. de nō aliena.ſ.ſi vo rium ſcripſimus:ad artē legi cōtrariam conuertērūt:poſtulauc runtqꝫ nos quidez a ſanctiſſima eccleſia accipere:his aūt hec dare hinc aggreſſi ſunt multi quidē ſimilib⁹ petitionibus nitētes ſacram circūuenire conſtitutionez quecūqꝫ ergo geſta ſunt a nobis vſqꝫ ad p̄ſentem diē hec ſub ſchemate quo nunc eſt valere volumus nullo pmutādo hoꝝ q̄ iam a nobis cū ſanctiſſima eccleſia in talibus contractibus geſta ſunt: aut cum his qui hec a nobis perceperunt. ¶ De cetero autem ſancimus nulli penitus vllam eſſe licentiaz aliquid tale agere:ſed illas ſolas valere pmutatiōes que in imperialem domum in hoc facte ſunt vt ꝓpetuo apud imperiū mancānt ꝛ non tranſferantur ad priuatum:neqꝫ illarū ius per medium imperiū ad eos ꝓficiſcatur. Sed ſi quid tale fiat licētiā damus reuerendiſſimis economis res apprehendere huiuſmodi:ꝛ trahere eas rurſus ad ſctiſſimam eccliam tanq̄ ſi nec ab initio cōtigiſſet permutationes harum ad imperium factas:ſed seruari hoc ſchema in perpetuū ex preſenti die inchoatū. Omnibus que dudū (ſicut prediximus) poſt priozem legem fm modum predictum geſta ſunt ratis manentibus:eo q̄ illa quidē que ſic facta ſunt a viris geſta ſunt. Nūc autem quidam volunt illoz exemplo vtētes ꝛ nobis eſſe moleſti:ꝛ ſanctiſſimam maiozem eccleſiam huius felicitſſime ciuitatis circūuenire:qō per omne tempus nullo modo fieri volumus. Sed ꝛ ſi fiat quolibet ſchemate h ētiā in firmum eſſe:ꝛ a ſanctiſſima maiore eccleſia in perpetuū vēdicari: nulla ei tēporis preſcriptione in hoc obijciēda. ¶ Illud quoqꝫ ſancimus vt alijs omnibus de iure emphyteoſcos ſanctis ꝛ in ſanctiſſima maiore eccleſia ꝛ in alijs omnibus venerabilib⁹ domibus adinuicē ꝛ emphyteoſim perpetuam agere:decreto quippe hic faciendo.excepta quidem hic ſanctiſſima maiore eccleſia in hac celebrata emphyteoſi:vt nō ad priuatam perſonam extendi omnino poſſit. ¶ Tua igitur beatitudo q̄ iuſſa ſunt a nobis cuſtodiat: et his qui ſub eas metropolitanas ſedes habent faciat manifeſta/vt ꝛ ipſi que nobis placuerūt cognoſcentes nihil locorum preuaricari preſumant.erit enīz vni uerſis a deo iudiciū:ꝛ exinde penas ſi quid preter hec aut ipi egerint:aut agi permiſerint.

¶ Ut ea que vocantur inſinuatiua ſuper clericis in maiozi eccleſia quidem dentur:in alijs autem eccleſijs penitus non dētur.

Titulus.ix.

¶ Inſinuatiua nō poſſunt exigi a clericis ordinatis exceptis his qui ſunt ordinati in maiozi eccleſia quibus ſm conſuetudinem accipere licet.Barto.

Imperator Ju.augu.mēne archiepiſcopo regie ciuitatis Conſtantinopo.

Lurimas aditiōes ſuſcipiētes hanc legē dirigere ad tuā beatitudinez iuſtū exiſtimauim⁹. Qui enim ordinantur a tua reuerētia clerici i ſctiſſimis eccleſijs abſqꝫ tamē ſanctiſſima maiozi eccleſia omnium patiuntur crudeliſſima non ſuſcipiētibus eos illic eccleſijs anteqꝫ quātū voluerint acciant aurum et nouimus hoc ex frequētibus additionibus de hoc factis nobis. ¶ Gācimus igitur beatitudinez tuam hoc validiſſime cuſtodire:ꝛ ſi quidem conſue tudo eſt dare eos qui ordinātur i ſanctiſſima maioze eccleſia hoc eis prebere.nihil enīz de his que dantur in ſanctiſſima maioze eccleſia nouamus. Preterea vero in alijs omnibus nulli in eis cle ricoꝫ licentiam eſſe penitus ꝓ bis que vocātur inſinuatiua aliquid ferre. Sed ꝛ ſi quis tale aliquid egerit illum quidem priua ri ſacerdotio:in illius autem offi cium introire qui miſſus eſt:et hanc cum auaricie ferre mercedem.cuſtodire vero hoc etiā deo amantiſſimos defenſores ſanctiſſime maiozis eccleſie/penam formidantes decem libraruz auri ſi quid horum neglexerint:ſed gratis omnia procedere. Deinde et enim defunctiōes et miniſteria non per venditionē nec per mercationem fieri aliquem volum⁹: ſed pure et citra redemptionem. ſic enim rei digni fiant nulla ven ditione ac mercatione facienda. Tua igit beatitudo et qui poſt ea in pontificalibus acceſſerint ſedibus que a nobis ordinata ſunt et per hanc declarata ſunt legem operi effectuiqꝫ tradere feſtinet.

¶ Ut clerici qui recedūt alijs ꝓ eis ſubꝛogatis preb eant emoluméta/recedētes aut remeare volētes non ſuſcipi:ꝛ vt ſi qs edificās eccleſiam/aut aliter in eadem ſeruiētibus miniſtrās emolumēta voluerit aliquos clericos inſtituere/nō ꝓtrariē eos:ſed ꝓbatione ſanctiſſimi patriarche ſuſcipiant. Titulus.x.

¶ Clerici continuam reſidentiam in ꝓpꝛijs eccleſijs facere tenētur:nec debent recedere:vel alij in eoꝝ locum ſubꝛogantur cum eoꝝ emolumentis:et recedentes et poſtea remeantes ſuſcipienti nō ſunt:nec eis emolumenta debent reſtitui.Barto.

Imperator Juſti.Augu.mēne archiepiſcopo conſtantinopolitano.

Plurimi.

Illius nō pōt mihi dare qō eꝫ me nō poſſum.

ētiā.ſed hodie cōiter fieri pōt in perpetuum.vt j.de ali.ꝛ emphy.ſ.licentiam.Accur.

r ¶ Decreto qppe.fic.ſ.titu.j.ſ.fi. in pzin.fic.ſ. de ec.re.immo.ali.ſ.ſancimus.Accur.

s ¶ Ut ea que vocānt.
t ¶ Inſinuatiua. als inſinuata.et quid ſit hoc ſz in teꝛ.j.eo.ſ.ſancimus.

Curimas. Ad tuā beatitudinem.loquitur archiepiſcopo regie ciuitatis cui dirigitur.hec conſtitu.

v ¶ Illic eccleſijs i.eccleſiaſticis perſonis.als eſt in ſſa clericis ꝛ tunc plana eſt.

g ¶ In oībus.ſcz eccleſijs conſtantino.ciui.nam localis videtur hec ꝓſtitu. vel dic in alijs eccleſijs ꝓ totum orbem.

y ¶ Inſinuatiua.huiꝰ autem oblatio ſic vocabat.

3 ¶ Illū.accipiēte aurū.

a ¶ Intꝛoire.fic.ſ.de tabel.ſ.j.in fi.Accur.

b ¶ Diſſus eſt.i.elect⁹ vt mittatur.Accur.

c ¶ Auaricie.fic.ſ.vt iud. ſine quoꝫ ſuffra.ſ.cogitatio.Accur.

d ¶ Adaiozis.repete ſancimus.

e ¶ Defunctiōes.i. ſubſtitutiones.q.d. vt vn⁹ fungatur loco alterius defuncti.Accur.

f ¶ Et miniſteria.i.miniſtros.ꝛ facit.C.de epiſ.et cle.l.ſi quēꝫ.ꝛ.ſ.quomodo opoz.epiſ.ſ.ſed neqꝫ. ſed cōtra.j.de ſanc.epiſ. ſ.ꝓo conſuetudinibus. col.ij.ſed illa fortē loquitur in epis tm:hec aūt in alijs clericis. Vel illa ꝓſtant ex ꝓſuetudine:hec autem ꝓter cōſuetudinem exigebantur.

g ¶ Ut clerici ꝛc.Hec ps expeditur.j.vſq; ad.ſ.illud.Accur.

b ¶ Prebeāt.ſ.q̄ bere ſolūmodo erāt.vt patet.j.eo.

i ¶ Et vt ſi quis.hoc dicitur.j.eo.ſ.ſi.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a Curimi. Dominis oino q̄si nō reuerſuri: aliud autē dico ſi ad ſcholas vadāt q̄ eſt probabilis abſentia. vt.ff.ex q. cau. ma. l. necnō. ſed cū aliq̄ forte mere tricula receſſit. vt ſubij cit propter quas ꝛc.

b Mouerunt. ſi obſcure loquit: vt etiā malā cauſam det itelligere. ſic. ſ. q. mod. na. ef. le. ſ. ꝛ quidā. colla. vi. ꝛ. ff. ad mace. l. i. ibi: ne quid amplius ꝛc.

c Et eos. ſubrogatos.

d Lucra. que dabantur bis qui receſſerunt.

e Eis. ſcilz clericis recedentibus.

f Per ipſos. ſcilz inſtituentes eos: ꝛ ita bene leꝝ eſt arg. immo expreſſium ꝛtra eccleſias italie que ſemp habent canonicos pauciores q̄ ſit ſtatutuꝫ eis. ꝛ alij canonici vſurpāt q̄ deficietibus dari deberet. ꝛ facit. ſ. de mē. ordi. cle. ſ. i. in fi. ꝛ. ſ. q̄uo opo. epiſco. ſ. ſed neq̄.

g Propter ipſos. ſcilicet recedentes.

b Remeare velle. als remeantes. ꝛ tunc dic velle ſcz ſuſcipere. als remeare. ꝛ facit. ff. loca. l. ſi in lege. ſ. colonus.

i Miniſtrātibus. Miniſtrantes pñt appellari deſcruientes eccīe. vt. ſ. ſ. ppi. vel illi q miſtrant p̄bēdas. q̄ eſt verius vt ex tenore litere ſequētis apparet ꝑſentibus ꝛc.

k Lucrari. vt dicat ſe nolle dare pmis vel ſubrogatis.

l Edificās eccl̄as. vt. ſ. vt nul. fa. o. ato. do. ſ. j. col. v. ſic. ſ. de ec. titu. ſ. ſi quis. ſic. ſ. de ſanc. epiſ. ſ. oratorij. col. iij. Accur.

m Poteſtatē. q. d. vt ſit in poteſtate ſua.

n Tractari. ſcz conueniat ſubaudi.

† Concor. cū hoc ſ. c. ad audiētiā ꝛtra de eccl. edi. cui mul tis alijs. ca.

o Ipſius anime. ſic. ſ. vt deter. ſit nume. cle. ſ. ſi. Accur.

p De his qui ingrediū tur ꝛc. Nec prima pars expedit. ſ. c. vſq; ad. ſ. illud etiā videamus ꝛc.

q Et q̄ſi p ſcripturam. Nec ſecunda pars expeditur. ſ. eo. ſ. illud ꝛc.

r Et de iureiurando. ſi tertia expeditur. ſ. eo. ſ. fina. Accur.

s Nolbile hoc. id eſt varietaꝫ negociorū: vt ſubijcit in fine buius reſponſi.

t In idē. fic. ſ. de ꝓſan. ꝛ vte. fra. in ꝓin. Accur.

v Fit qdē. ſ. aliqd noui.

x Munꝯ. ſ. in idē vel in perpetuum.

y Judicant. repete ſtro

Curimi ſepe clerici quibuſdā oratonis obſeruiētes domibus: aut etiaz forte ab aliquibus priuſ inſtituti miniſtrantur eis ab aliquibus ſolēnes expenſe: deinde ſeparant ſemetipſos diuinis oīno a ſacramentis ꝓpter q̄s ipſi nouerunt b cauſas: aut ꝓo qualibet occaſione recedunt omnino a ſanctiſſima in qua ꝓſtituti ſunt eccleſia. Sancimus igitur nō ex hoc fieri prohibitionē ſacro miſterio ſ. alios ſubrogari a deo amantiſſimis epiſcopis ſub quibus ipſe cōſtituere ſunt eccleſie et eos c hoc accipere: non enim volumus aliqbus dari lucra d q̄ iam eis e per ipſos f aut ꝓpter ipſos g expēdebantur ſanctiſſimis eccleſijs: qm̄ nolum h per q̄libet occaſionē lucrū aliq̄ facere ex aliorum fraudatiōe: ſ. q̄ ſub initio miniſtrabant ſemper dari ꝛ non ſacrum ex hoc miniſteriū cozrūpi: non exiſtēte licētia poſtq̄z ſtatuti fuerint aliqui ꝓ priozib k clericis: aut a ſanctiſſimo patriarcha: aut a ꝓuincialibus cp̄is/ rurſus recedentes denuo remeare velle l ꝛ expellere ſubrogatos: ꝛ cogi duplicia miniſtrare eos q̄ faciūt talem expēſam dare etiam ſubrogatis ꝛ denuo remeare volentibus: ſed illos quidē reuertētes nō ſuſcipi. Qui vo poſt deceſſum priozuꝫ ſtatuti ſunt eis dari emolumenta nullo vo hinc miniſtrantibus i acceſſu talia lucrari k nitētibus ex ſua ſubſtantia oino prebētibus his qui ab eis ſtatuti ſunt emolumenta: ꝛ oēs expenſas heredibus cozū ſucceſſoribus ſcientibus/ q̄ ſi etiā poſt hec fraudauerint certa poſſeſſio deputabitur ex cozū ſubſtantia ſacris nſis ꝓuatis vt binc miniſtratio eis fiat. ¶ Illud quoq; ad bonorem ꝛ cultum ſedis tue decernimus: vt ſi q̄s edificās eccl̄iam l aut etiā aliter expēdens in ea miniſtrātibus aliēta voluerit aliquos clericos ſtatuere: nō eſſe ei fiducia vllam quos vult per poteſtatē m deducere tue reuerentie ad ordinandos eos ſed examinari a tua ſanctitate ſentētiaq; tua ꝛ q̄ pontificalē ſedē rexerit: ſemp hos ſuſcipere ordinatiōē. quod ſi tue btitudini: ꝛ q̄ poſtea oportuni videbunt exiſtere/ ꝛ dei miſterio digni vt nō ꝓphanent ſancta dei (hoc videlz q̄ ſacris ſancitur eloquijs) ſ. intacta bec ꝛ ineffabilia tremēdaq; conſtituta ſancte ꝛ deo amabiliter ꝛvene rande tractari n. Que igitur placuerūt nobis ꝛ per hanc ſacram declarata ſunt legē beatitudinē tuā ſeruare ppetuo ſancimus cognoſcētes q̄ nō minus nobis cura eſt ſanctarū eccleſiarū ſeruare vtilitatē q̄z ipſius anime o.

¶ De his qui ingrediuntur p ad appellationem: ꝛ quādo per ſcripturam q manus ꝓprie fiat collatio literarum: et de iureiurando r dilationis: ꝛ vt coniungatur iurūrando calūnie. Titu. xj.

¶ Appellanti ad appellationem exercendam ſtatutur annus: ex cauſa biennium. Item appellatione in biennio cauſam derelinquenti conceditur victori cū vnus menſis ſupereſt ea proſequi vt ſententia infirmetur in vtroq; caſu appellatorem in expēſis condemnando. neutro autem proſequente ſentētia remanet firma his obtinētibus in cauſis futuris ac etiam pendentibus nondum finitis. hoc dicit Bartolus.

Imperator Juſtini. Augu. Jo. prefecto pretorio ſecundo.

Volubile hoc s eſt et humanū et q̄ manere in idem t nūq̄z valēs: ſ. fit quidez semp/manens autē nunq̄z ꝛ legiſlatoribus introducit aliquem tumultum ꝛ his que vident ſe habere recte ꝛ firme poſita iudicātur u: ſed ꝛ ea que ſubtilium obſeruatiōe cauta ſunt plerūq; turbauit emergentiū varietas cauſarū. Scimus enim quia dudū cozreriſtus x q̄ male ꝛ doloſe circa appellationes agebat: quia hoc ſolo vt cognitionez introducerēt in iudiciū appellātes contēti ꝛ perſonā facientes a firmam: aut per vnam partem b aut etiam per cognitionē (hoc enī in differens c eſt) relinquebant autē cauſam et victori oino erat inexplicabilis victoria nō valēti d nec̄z his que erāt iudicata frui ꝓpter appellationē: neq; appellationē examinari poſſe. ppt abſentiā appellātis. ¶ Nec nos † dudū ſanciētes cozreximus e annū quidem deputātes f appellationem offerēti: ſiue ipſi ſm ſe ingredienti ſiue cōiter g: quatenꝰ h intra hoc litē exequatur et mereatur k que iuſta ſunt: ꝛ non relinquat l ea ſine. puiſione. deinde ꝓpter clementiam ſi per occaſionē iudicis appellatio ꝓlongetur: aut per aliam qualibet cauſam ineuitabili lem etiā alium adūcientes m annum n poſtq̄z miſi litē cōpleuerint ratā manere victozis ſententiaz ſancim o. ¶ Nec itaq; placuerunt nobis ꝛ in cōmuni lege p conſcripta ſunt: ꝛ obtinere legē hanc volumus ꝛ obſeruationē illi q. Sed plurimi r interpellauerūt nos dicentes ſe quidem denuntiaſſe ut ducit aliquē tumultum.

3 Cozreximus. vt. C. de temp. ap. l. ſi. ſ. illud.

a Et perſonā facientes. ſ. ſatisfandō iudicio iſti. Et ſic no. q̄ ſatisfacere ꝓ iſtrī in cā appellatiōis iudicio iſti. nec mirū: q̄ ꝓma ſatisfactio eſt finita eꝛ quo eſt finitū ꝓmū iudiciū. vt. ſ. de exhi. reis. ſ. ſuſcepto. idem. et ita eſt. ꝓ opiniōe nr̄a qui dicimus cām appellatiōis eſſe aliā a ꝓima. nā ꝛ teſtes de nouo inducūtur. vt. C. de ap. eos. ſ. ſi quis aūt. ꝛ. C. de tēp. ap. l. per hāc. ꝛ dicemus. ſ. de teſti. ſ. q̄ vo teſtes. vel dic firmatur ꝑſona. ſ. ꝓcuratoris. q̄ vult agere ꝓ ꝓcuratoꝛe in cā appellatiōis puta ſatiſfcando ꝓ eo iudicatū ſoluī: ꝛ ſimilia. vt inſti. de ſatiſda. ſ. ſinaūt ꝑ procuratoꝛem.

Satisfdat iterū appellans.

b Per vnā partē. i. ꝓſente vna ꝓte tm̄ fuit ꝓbita dicta firmatio. vl̄ etiā ꝓ cognitione: id eſt ꝓſente vtraq; ꝓte. vel melꝰ vt puto ꝓ vna ꝓtē. i. ſiue ꝓmittat vni parti q̄ de confirmatiōe iudicij ꝓmittit: ſiue etiaz ꝓ cognitionē. i. ſiue ipſi iudici fuerit ꝓmiſſum. ſiue ex cui? ſi/ pulatiōe vtilis actio q̄ri tur. vt. ff. rē pup. fal. fo. l. ij. iij. ꝛ. iiij. j. rñ. ꝛ hoc etiā bic ſubijcit.

c Nocem indifferēs. id eſt nō refert quo ad effi cacē actionē querendaz vtrū ipſi parti ſit ꝓmiſſuz aut iudici ſiue cogni tori: vt dictum eſt.

d Non valēti. i. victori.

e Cozreximus. vt. C. de tēpo. ap. l. ſi. ſ. illud.

f Deputantes. ſcilicet nos. Accur.

g Scōm ſe. id eſt ꝓ cauſa ſua tm̄.

b Cōmuniter. i. in cauſa cōi quā etiā intendere pōt ſine mādato: vt. C. cōſoꝛ. eiuſ. li. i. ij. Vel dic ſm ſe. i. ipſe tm̄ cōmuniter: vel. i. vna cum altera parte: ſcz aduerſa. Acc.

† Concor. c. cuis ſit roma na. extra de app. e. ij. q. vi. c. ci q̄ appellat.

i Intra. ſcz annum.

k Et mereaf. appellās.

l Relinquat. ſ. iudex ea q̄ ſunt iuſta vel nō relinquat appellās ea agēda in cā appellatiōis ſine ꝓ uiſiōe. i. quin ꝓuideat vt finiat infra annum.

m Adūcientes. ſ. nos.

n Annū. ſcz aliū. vt ita ſint ꝓuo fata. i. ouo tpa ī quib appellatio fatū. i. morte ſiue finez recipiat: vt. C. de tēp. appel. l. ſi. ſ. illud. in fi. ꝛ. l. nemo.

o Cōi lege. ſ. ſupradicta C. de tēp. ap. l. ſi. ſ. illud.

p Ez plurimi. victores appellant.

q Denuntiaſſe. vt ꝓce

derent in causa.
a ¶ Appellatibus . id est cognoscētibus de appellatione. Accur.
b ¶ Occupationes. fic.ff. de pcura.l. filius.ff. et l.aut.r.l.hereditas. et.l. vl iudicio.r.l.aut legati.
c ¶ Alij noui. scilicet appellantes.
d ¶ Manigare. fic.ff. si qs cau.l.ij.ff. si quis in iudicio.r.ff. qđ digim°.et.ff. si quis tamen.
e ¶ Juuaret. puta p in ī tegrus restōnem forte ex gñali clausula si q iusta cā re. vt.ff. ex q. cau. ma. l.ij.ff. r.ff. de iti. actuq. pri.l.i.ff. si qs aūt. ppter. r facit. j. vt spon. lar. ff. B quoq. col. ix. Vel dic necesse est aliā legem respicere. s. hanc nouam. vt. j. prori. ff. quia enim.
f ¶ Legis nře. C. de tēpo. appel. l. fi. r B nisi iusta cā impediat vt subijcit.
g ¶ Obseruet. s. iudicium appellationis. All.
h ¶ Et licet ingressum. s. q; ingressus fuit r venit semel coā iudice appellatiōis r fatalem fecit. i. pmū annū appellatiōis transire pmisit. et nō occurrit. i. nō venit postea: adhuc tū subaudi piclitetur tps. i. currat tps cum piculo tamē appellantis r boc cōpēdio biēnij.
i ¶ Aldijcimus. i. dicem°.
k ¶ Fugientes. i. obijcientes fm All. vel dic distra bētes bis re. vt subijcit.
l ¶ Instante. fic. C. de iudi. l. pperandū. ff. hmōi.
m ¶ Superio. i. melior ī causa vel potio: in iure.
n ¶ Firmā esse fniam. s. sancimus.
o ¶ Certamina. i. malam causam habēs. r subaudi apparuerit. Accur.
p ¶ Suscipiat. scz appellans. Accur.
q ¶ Accipere. quia victus victori in expēsis ꝺdēna tur. vt. C. de iudi. pperādum. ff. sinautem reus.
r ¶ Vincere. fic. C. ō iudi. properandum. ff. sinautem reus.
s ¶ Fruatur. absens.
t ¶ Quibus. scz expēsis.
v ¶ Occurrit. est ergo volūtatis qđ pri. dixit. vt actor debeat se ingerere sed stult° est si vadat: cuz eo nō cunte fnia pma firmatur: vt h. sed forte ire vult cū aliq petat plura ī cā appellatiōis qđ pōt si sunt accessoria pncipali: vt. C. ō ap. l. amplioꝛē. ff. in refutatorijs. Item 7 nouas forte vult victor ꝺducere. pbatiōes; vt. C. de tēp. r re. ap. l. per hāc legē. Sz qđ si iudicis copiam nō habuit: Rñ. nō currit tps appellatiōis.

appellātibus[a] r voluisse litē examinari: non tñ ab ipsis iudicibus impetrare valuisse propter quasdam forsan incuitabiles occupationes[b]. Alij[c] vo etiam vētorum immēsitatē accusaucrūt: r qz nauigare[d] nō licuisset de prouincia contrarijs flantibus ventis per terram vero venire nō valentes propter inopiam: aut certe quia in insulam cōmanētes aliter nisi per mare venire non poterant. r propterea non valuerunt examinare vsqz ad finē negocium: neqz secūdo anno: r quidē tempestatū acerbitatē: alij languozem incuitabilem que oīa ex ipsis agnoscimus reb° nobis īnuatis. Tñ nos hec iuste mouerunt r legem transcendere nolentes: r his qui per talem quādam fozrune circūuentionem leduntur dare presidium possibile cupientes. Quid ergo agere opozrebat: nisi ad legem aliam respicere q̄ digne causam haberet[e]? obseruatio si qdez reliqua pdicte legis nostre[f] (sicuti prediximus) per oīa custodiat.

Si vero pro veritate inuitabile quoddā euenerit: r qui appellatiōis litē exequi nō obseruet[g] r licet ingressum[h] r fatalē fecerit non occurret periclitetur biēnij vel compēdij tempus: tunc cōfirmari victozis sentētiam: qđ etiaz pri° nostra dicit lex cū quadam subdiuisiōe quā in presenti adijcimus[i]. ¶ Quia eñ victozes iubemus immēsitatem tēpozis fugientes[k] his qui appellationē quidē r per fatalem ingrediuntur/non tamē vltra[l] examinationez qui dē subire volūt/aut etiam in medijs certaminib° relinquūt eam: propterea paruo quodam victozes minuētes cōsideraui° bene forte qđ docet. volumus etenī cū qui vicit causam fi voluerit p ve rita te firmari fniam: nō ex circūuentione nec ex tēpoze quodam sed ex ipa rerū veritate etiā desere te eo qui appellationem obtulit) ingredi: r hoc ipm accusare: r querere desertozē: r siue inuenire cū valuerit/siue ille non appareat: suas allegationes deducere ad mediū. qppe biēnio instāte[l] ad finē tñ ita vt vnus forte supsit negocio mēsis: et fi quidē apparuerit superior[m] firmaz esse fniam": si vero inferior circa certamina" (etiam co qui appellationē obtulit r fatalē ingressus est nō obseruante causam) suscipiat[p] ex iure decretū: illo tantūmodo adiecto vt siue obtineat causam is q etiā pri° vicit: siue circa cā minoz iuueniat expensas ei modis oīb° post

appellatiōis ingressum facta deserto: r postea siue nāz obtineat causam occasione expēsaruz siue hoc ipsum quod etiā vincit recte iustū est etiā expensas accipere[q]: siue minoz inueniat eo q̄ oīno ille deseruit r ptingit eū etiā desesrentē vincere[r] r expēsas qđē prestet. sentētia vo fruatur[s] gratias agens deo r pñti legi ita iustitiā sibi seruāti r tantūmodo in expēsas dānificati: qbus[t] nō lex ſ ipe absens se dānificauit. Si vo neuter occurrit[v] neqz victoz neqz victus qui etiā fm fatalē ingressus postea deseruit snia victozis ma neat firma oibus reliqs sup appellatiōibus scriptis legib° existētibus: r in spatijs[x] tēpoz r in aliys. hāc eñ legē specialiter sup his qui post ingressum fatalis fatum deserūt ponim°: nihil aliarum legū aut tēpoz appellatiuorum neqz perimētes neqz pmutantes. firmas igit eas etiā p hāc ponētes legē. ¶ Illud quoqz determinare optimū est: si quidē victores r tingit iam[y] sniam. pmereri firmas[z] declarāte coā victozias his frui. nihil eñ hozū q̄ iam terminata sunt cōmouebimus. Si vo hactenus pdent biēnio instāte r nōdum trāfacto r nondū decreto[a] firmāte etiam iste cādem[b] mercanē examinationē: r ita[†] potiātur victores sentētijs si eas recte habere monstrauerint[c].

☞ Ex documētis publicis solis et non priuatis cōparatio fieri dz: fallit in documētis ꝑuatis quib° aduersari°, p se vtif. r ex documētis q̄ ex archiuo publico, p ferūtur r publice habēt testimoniū iure iurādo de calūnia prestito. b. o. Bar.

¶ Illud etiā iudicauimus huic oportere adijci legi: quia eñ dum scripsimus legem[d] volētem ex propria manus scriptura nullam fieri cōparationē: ſ ex solis documētis publice celebratis. videmus autem causaz experimētum agere competēti cozrectioe in lege: r ex hoc ipso litigantium inuenimus experimēto emendare cā fm hoc volum° schema[e] crebro nāqz proferēs quidaz cuiusdam manus[f] documentū: r ex eafactēs aut cōuentionem aut suarum allegationum probationem/cū eiusdem manus aduersa pars, prulisset literas r legitimā probationē: exinde vellet fieri ex quibus ipe aduersarius illud obtulerat. Ille vtebaf lege[5] quia oportet ex publice ꝑfectis † documētis fieri cōparationem r non ex aliis que a quoqz scribunt. ¶ Sancimus si quādo aliquid tale contigerit r quispiā voluerit fm eas q̄ ab aduersario, plate sunt lras fieri examinationem[h]: non accusēt hoc tanqz non recte factum sit. cui eñ r ipse credidit: r qđ, ptulit is cōtra quē[i] ex quo suas affirmat allegatiōes hoc nō accusēt: neqz prohibeat cōparationem literarū ad eum fieri: ſ cōtingat esse documentū manu cuiuscūqz conscriptum. neqz enim iste sibi Resistit.

vt. ſ. vt spon. larg. ſ. boc q̄s. Itē r in alio casu nō currit tps qñ ſcz appellatio est coraz principe: vt ff. de ap. ff. ij. Item in tertio. ſ. qñ interim tractat causa eadē coraz arbitris vt. ſ. de ap. ff. fi.
g ¶ Et spatijs. vt ifra decem dies appellent. vt. ſ. de appel. ff. i.
y ¶ Cōtingit iam. scz ante compositionez huius cōstitutionis.
z ¶ Firmas. scz leges antiquas. All.
a ¶ Decreto. ſ. iudiciali.
b ¶ Eandem. sicut dictuz est supra.
c ¶ Si nō strauerit. si actor obtinuit in pma cā r i cā appellationis hz, pbare de iure suo sicut r ī pma: r fm hoc lra bñ stat cum oīa esse debeāt in ſtinū statū: vt. C. ō ap. l. appellatio. si aūt in principali cā obtinuit r sic fuit absolut° r actor appellauit tūc silr hz actor probare in cā appellatiōis sicut ī pma p pallegatā. l. et qđ dicit hic victoz, pbare: put referf ad reū victore intelligē qđ est coipso q̄ nō, pbaf contrariū. sic C. q. mi. nō pos. l. sup seruis. te hoc dic plene: vt no. C. de appel. l. bi qui ī fraudem. ſ. illud.
d ¶ Legem. vt. C. de fi. instru. l. cōparationes.
e ¶ Schema. i. ordine.
f ¶ Danus. ſ. puate. puta, pducis lras tuas contra me: ego eas ꝺnieo r alias iduco ꝺ te qs dico te feciſſe: r id, pbo per cō parationē earū qs iduxisti ꝺ me. id dico r ī alte rius lris puta titij vtarꝺ me. r ego eiusdem titij lris volo me tueri: vt. ſ. subijcit. ibi: ꝺ ptigat re.
g ¶ Lege pdicta. C. de fi. instru. l. cōparationes.
h ¶ Examinationē. i. cōparationem.
i ¶ Cōtra quē. ꝺ aliquē. r facit. ſ. de iureiuran. amo. ſ. j. r. C. de nō nume. pec. l. gñaliter. r. C. de testib. ſi qs testibus. r. C. de sentē. r inter. l. pe. Acc.

7 Illoc dcīs recitat i. ca. qñ otra. añ medius. ibi: nāq̄ victores. extra ō probatio.

† Facit ad hoc. qñ contra. cus gle. sup vet. visos. ante ſ. ibi: et quo cēſ scriptura. extra de proba.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Resistit. id est resistere pōt. ⁊ facit ad hūc. §. ſi. ſſtru. §. ſi vo mozianꝰ. cū ſequētibus. §. col. vi.

† Cōcor. c. eū causam. extra de p̄ba. ⁊ xxvv. q. i. c. peruenit. ibi nos vero.

b ¶ Archiuius. hoc expone. vt. §. de. defen. ciui. §. j. col. ij. Accur.

c ¶ De ſuſcepto. hoc expone. vt. §. de mād. p̄n. §. cogres.

d ¶ Defe. hec meſa huiꝰ menſe casus genitiui vel datiui ſi apocha fuerit prolata de meſa. Accur.

e ¶ Illoſiſſimoꝝ. ꝑfectoꝝ vt in nouellis fiat cōparatio ex publicis ſcriniis. ſed ⁊ qō ex publicis monumētis. platū fuerit ſ̄ ꝯ idoneū eſſe videat. ad cōparationē quippe cuꝰ publico teſtimonio ꝓferi mēt. vt in nouellis. Al.

f ¶ Teſtimoniū. nō q̄ ſit publicū iſtrm iā ei nihil adderet legi codicis: ſed ꝓ eo ē ac ſi diceret publi cum vt fiat cōparatio.

g ¶ Collationes. i. cōparationes.

b ¶ Cōparantiū. i. cōparationes ſ̄arum facientium. vt. C. de fi. inſtru. l. comparationes.

i ¶ Legem. vt. C. de iura. calū. l. ij.

k ¶ Cōcedētes. i. nulli cō cedim⁹ cā ꝓtētionis litigare. Vel dic nulli remittim⁹ ſ̄ facim. vt. C. de iura. calū. l. ij. §. fed qz. §. 3. ff. de iureiur. l. iuſurādū. §. ſ̄ iuſiurandū. Dicergo ſ̄ corrigit illā. Vel dic illud ſpāle cuꝫ expreſſe correctū nō iueniam⁹. vt §. de admi. of. §. j. Itē §. j. colla. g. vt clerici iurare nō cōpel. in fine. §. illud eſt ſpāle in clericis vt nō iurēt de calū. fm. l. fedeꝛici predictam. Accur.

l ¶ Frequēter. vt. §. de iuramē. calū. l. j. Accur.

m ¶ Putans. ꝑbationē ité ꝛ alta dicunt in ſacramento calūnie: q̄ dic vt dicemus. j. vt lit. iurent. in p̄in. cōſtitutionis.

† Cōcor. c. pitiū cum gl. ſup §. iuramētū. extra de teſti. vbi declarat hūc tertiū.

n ¶ Quefierit. hic duos regit diuerſos accuſatiuos. Accur.

o ¶ Nequaq̄. Jn eo q̄ dicit nō iurandū poſſitea ex quo ſemel ē iuratū. eſt §. ſi. g. ſatiſda. cog. l. de die. §. ſi. ⁊. ff. de eden. ſi qs ex argētarijs. §. ex igitur. et C. de iura. calū. l. j. ⁊. ff. de iureiur. iuſiurandū. §. q iuſiurādū. j p̄n. §. ꝑdicta bñt locum iure veteri q̄n ſcip⁹ iur abaſ. vt. §. eo. §. Itē §. j. de teſti. §. ſi vero deducēs. ⁊. j. de fi. inſtru. l. cōparationes. et. §. e. §. illō etiā. i fi. §. Pōt dici q̄ a p̄n. iuratū nō erat i p̄dictis §. legib⁹. ſ̄ aūt iuratū erat vt p̄tz hic ex ipſa lſa. Vel dic q̄ iurauit ſe non petiturū ꝑba resistit[a] :⁊ q̄ affirmauit hec accuſabit. Si vo etiā ex publicis archiuis[b] †, ꝑcerat charta velut de ſuſcepto[c] meſe[d] gl̄ioſiſſimoꝝ ꝑfectoꝝ[e] nouim⁹ ⁊ aliqd tale q̄ſtituꝫ et qō ex publicis archiuis, ꝑcerꝫ ⁊ ī publicū hz teſtimoniū[f] etiā ſuſceptibile ſ̄ cē ad collatiōes[g] manū ponimus. vbiqz eiñ falſitatis pctiñ odio hñtes iuſiurādū ⁊ pre bere diſcutiētes ⁊ exīmētes lſas ſancim⁹ ⁊ ex publicis ſolūmō do cumētis cōparationē fieri pmiſimus. Quapropt valeat p oīa lex illa p̄ſenti ſub diuiſione declata ci iureiurādo tñ cōparātiū[h] modis oīb⁹, phībēdo. ¶ Quia igit nos ꝑ reuerētia litigātiuꝫ volum⁹ mor in p̄incipio litis iurare litigātes. actores qdē qz nō calūniātes inferāt lites: fugiētes vo qz credūt ſatiſfactionē ꝓpetēter ſe facere ⁊ nō cā ꝓtētionis ⁊ hāc cōem poſui mus legē[i]. ſ̄ oēm pſonā modis oīb⁹ ſ̄ nulli ꝓcedētes[k]. ¶ Illō q̄z adiicim⁹ vt ſi qs ꝑbationē peticrit quāꝫ ſuoꝝ ſimonū aut ſ̄arū iurct pri⁹ qz nō dilationis cā hoc agit: multi nāqz ſola iniurie cā et marie ſup nobilib⁹ mulieribus ſi ue ſ̄arū, ꝑbatio obiciat ſiue alia q̄libet cā ad iuſiurādū ſ̄ ocurrūt vt i vno negocio frequēter[l] iuſiurandū ꝑbeat. Sancim⁹ igit banc perimētes iniuriā ⁊ nolētes crebzo in codē negocio iuſiurādū ꝑberi: vtraqz pars oū vna qdez de calūnia ſacramentū ꝑbucrit: alia vo qz iuſtā putans[m] reluctatione eſſe litis: adijciat qz in tota lite ſi cubi q̄ſierit[n], ꝑbationes aduerſa riū ſuū nō ꝑ occaſionē dilationis ſ̄ facit: ſ̄ ꝑ veritate neceſſariā fi bi a ſuo aduerſario exhibēdā putans, ꝑbationē: ⁊ ſi hoc iurauerit ſacramētū nequaq̄ꝫ penit⁹ (licet crebzo regrēde ſint, ꝑbatiōes) ab alterutra parte experti ſacramētū † :ſ̄ dari, ꝑbatiōes: ⁊ nō crebzo cogi quēq̄ꝫ facꝛa ſubire generali ter ſemel hmōi ſacꝛo prohibito. ¶ Que igit viſa ſunt nobis ⁊ per banc ſacram declarata ſunt legē: tua cclſitudo oīb⁹ faciat manifeſta edictis a ſe directis vt oñes agnoſcāt q̄ nobis ſunt placita.

Ut in priuatis domibus ſacra mysteria non fiant. Titu. xij.

¶ Prohibetur celebꝛari in domibus ſine licētia ſuperioꝛis: oratoꝛia vero cau ſa oratoꝛionis permittitur habere. ⁊ in eis clericos conuocare. b. d. Barto.

Impera. Ju. aug. Jo. ꝓ. ꝑ. ſcdo.

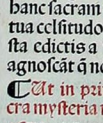

Sꝑiscis[p] ſancitū eſt legib⁹ nullā penit⁹ eſſe licētia domi[q] ſacratiſſima ſūt age re: ſ̄ publice ſinere ,pcedere incredulitatē et dei cultuꝝ. ſm ſanctionē de his ſacratis actibus traditā. Et nos aūt hāc in pīti ponimus legē: quā cū oī cautela tenere volumus. ¶ Oī bus eiñ interdicimus magne bu ius ciuitatis habitatoꝛibus: magis aūt etiā totius nr̄e ditionis[r] in domib⁹ ſuis hr̄e quaſdā quaſi oꝛationū domos: ⁊ in his ſacra celebꝛare myſteria: ⁊ hinc fieri q̄dā catholice ⁊ aplice traditionis extranea[s]. Sed ſi qdē domos ita ſimpl̄r aliq hr̄e putant opoꝛtere in ſacris[t] ſuis oꝛatoꝛijs videl⁹ ſo lius gr̄a ⁊ nullo celebꝛando peni tus hoꝛū q̄ ſacri ſunt myſteriꝫ[u] ſ̄ eis pmittimus. Jnuidia eiñ nulla eſt ſi volūt cirra hec habere ba bitacula q̄dā ⁊ in eis tanq̄ꝫ in ſacris oꝛatoꝛijs aūt oībus abſtinere: niſi tñ i eis voluerint aliqs inuitare clericos: hic qdē ſctiſſime maioꝛis eccleſie ⁊ ſub ea ſanctiſſimaꝝ domuū volūtate ac ꝑbatione ſanctiſſimi archiep̄i ad ꝑ deputatos. in pꝛouincia vero deo amabiliū epiſcopoꝝ[v] nulla nouitate ſedi ei⁹ beatitudinis ex pīti nr̄a lege faciēda circa exiſtētia ei quolibet mō in oꝛdinationibus aut gubernationib⁹ hic aut in ꝑ uincijs iura: ſ̄ oībus etiā cōpetē tibus ei quolibet modo ⁊ tēpoꝛe ratis nūc ⁊ in reliquū omne tp̄s ſeruādis. ſancimus tuā hec con ſeruare gloriā ⁊ manifeſta oībus per literas ꝓpzias conſtituere quatenus per omnia valeat lex. ¶ Hec eiñ et gloꝛioſiſſimo ꝑfecto felicis huius vꝛbis ⁊ ſanctiſſimo archiepo ⁊ vniuerſali patriarche ꝑcipimus vt ex ciuili et ſacerdo tali virtute hec ꝑpetue cuſtodian tur. Sciāt eiñ ⁊ ipſi domuū oñi. q⁹ ſi nō hec cuſtodierint ipſi qdē ſub imperiali fiēt motu[w] domus aūt ē in quib⁹ aliquid tale agitur ⁊ publice fient ⁊ ſub ſacratiſſimū noſtrum eraꝛiū deducētur[x]. Si aūt et aliqs cōtingit[y] tale aliqd in ſuis habere domibus ſciant q⁹ niſi intra tres meſes[z] ex quo hec lex inſinuata fuerit hec cozꝛexerint ⁊ ad figurā a nobis oꝛdinatā deduxerit: ſub ꝓdicta pena ficnt: hec autē agi cū veritate nō ꝑ aliquam calūniam volumus: veracium[a] eiñ ſolūmodo ſumus amatoꝛes. ¶ Hec ſancimus tuā cuſtodire celſitudi nem: ⁊ nihil tale fieri cōcedere. ſcito eiñ quia ſi didiceꝛimus tibi tale aliquid denūtiatum deinde nō ꝓhibuiſti aut tu aut ſucceſſoꝛes tui cinguli futuri: ipſe qdez qn quaginta libꝛarū auri expones penā: et qui ſucceſſoꝛes cinguli fuerint. parens autē tibi officium ſuſtinebit idez dānum: quia rem nobis ſtudioſam ⁊ ſanctiſſime eccleſie cuſtodiētem vnitarem[c] ⁊ ꝓhibentē que a nobis aperte interdicta ſunt agi latenter paſſum eſt deſpicere cōmiſſum: ⁊ circa ipm cingulū periclitabitur. inſuper ⁊ ipſam domū in qua aliquid tale agitur fieri publicam: ⁊ ſub ſa cratiſſimū venire eraꝛium. Scriptū autem eſt a nobis

† De materia hui⁹ autē. vide per Jnno. in. c. ad hec. extra de elec. Bal. i marga. in ꝓ. capella. §. fi. vbi tractat an licētia ſit in dom⁹ ꝓpꝛia habēte capellaz.

a ¶ Aut defuncti ⁊c. Hec ꝓma pars expedit.ĵ.eodē, vsq; ad.ĵ.illud.

b ¶ Et vt consiliarij. hoc expeditur.ĵ.eodē.ĵ. illō, vsq; in fi.

c Ui varietatem. Opere vocāte.i. necessitate imminente.

d ¶ Et seruos alios.ergo sui pñt esse milites:ĵs ĵ. C.qui mi.nō pos.sup.seruis.ĵ3 dico ꝙ hec dictio alios nō iplicat hic sicut ĩ diuina scriptura crucifigus est Jesus⁊ alij duo nequā.fic.ĵ.de māda.pn. ĵ.oportet. col.iij. ⁊.ff.de pcu.nō solū.ĵ.querif.

e ¶ Potestate.i. authoritate sua.

f ¶ Dispositum est.a nobis per sententiam.

g ¶ Sancimus igit.nunc repetit qđnē vt addat.

h ¶ Domui omnino. repete non.

i ¶ Hodie olbus.i.ipso iure. fic.ff. depositi.l.i.ĵ. si pecuniā.in fi.ĵ.et facit ad ff.de pub.⁊ vec.l.cō missa.⁊.C.de bis qui po. no.ti.pre.affi.in.l.i.et.C. vnde vi.l. si quis in tantam. ⁊.C.loca.l.fi.⁊.ff.vt non fiant pig.ĵ.i.

k ¶ Hāc.ĵ.actionē.⁊ facit ff.si qs ali.te.p.l.i.ĵ.rñ.

l ¶ Hoziētē.i.mortuo.

m ¶ ℞.,p quia.Accur.

n ¶ Lex est.vt.C.de sepulchro vio.l.fi.

o ¶ Infert leg. vt.ŝ.ꝑri. Sed ff.de sepul.vio.l. iij.ĵ. nō perpetuo.ĵ3 ibi amicj portabāt⁊ fm vo lūtatē defūcti.ĥ aūt ℣o lūtatē. Jtē ĥ pōt teneri ĩ iuria⁊ heredib⁹.vt.ff.de iniur.l.i.ĵ.⁊ fi forte.Acc.

p ¶ Oportet. fic.C. de her.l.iij.

q ¶ Dedit deus . fic.ĵ. de fi.instru.ŝ.ĵ.in fi.

r ¶ Ante nos . scilz dixit forte.Accur.

s ¶ Sequit.i.persequit.

t ¶ Hdic.id est in regia ciuitate.Accur.

v ¶ Cōstitutio. nec illam ꝑtōnē nec sequētē nr̄am habem⁹ ĥ.sed hui⁹ cōsti. ĵ53 zenonis habem⁹ memoriā.ĵ.de iudi.ĵ.rñ.

x ¶ Cōsiliarios iudicū.i. assessores.vt.ĵ.de iud.circa prin.ibi;nisi enim ⁊c. col.ij.quoz cōsilio admīstratoz⁹ iudicāt.vt.ff. qđ qsq; iuris.⁊.C.ō affe. ⁊ do.l.j.Accur.

y ¶ Per se.i.sine admīstratore cuīa quo fuit incepta cā⁊ dic ꝙ ordinarius seruauit sibi sniam; quia si nollet seruare sibi sniam hoc posset iure.

z ¶ Admīstratores .i. ordinarios iudices:vt ptz ex diuisiõne quā facit.

Ui varietate causarum conjciunt: nō facile ad culpam ve niūt si veritatē examinant:qđ ĵ3 nāq; verisimile est multitudine legū q̄ per singula nobis adjiciunt culpare:non considerantes q⁊ semp opere vocāte[c] ꝑsonas causis ponere leges cōpellimur:cum semp inopinabile emergat⁊ ab his q̄ iaz posita sunt mederi nō valeat: quale qdē nup est agnitū deberi sibi quidā dicēs ab aliquo oū ho minē ĩ morte cognouisset esse cōstitutū:milites ꝛgregātes⁊ seruos alios[d] plurimos ingressus est sup mozientē:verū ille antiatus clamare cepit donec euz violētia cōpressum reliquisset spūs.at ille ctiā signacula imposuit reb⁹ sua potestate[e] pñte nullo in cingulo ꝓstituto:aut q̄libet oīno legali⁊ ciuili officio obseruante:neq; ita recessit sed etiā defunctū iniuriari nō cū piguit.ꝑmū qđē insistēs nō ficri ereqas:dcinde cū vix cessisset de domo deponi mortuū in stabat publice portari lectū non sinens:neqz deducendū dicēs nisi debitū ꝓceperit donec spōsorem accepit:et ita iam defunctū tradi terre pmisit.negociū si qdez quo hec cōmissa sunt cōpetēter disposituz est[f]/oportere aūt iudicamus etiā gñali lege hec emēdare non sinētes hec rursus cōmitti semp sine legislatiōe manētia. ¶ Sancimus ↑igit[g] si quis illo supstite ad huc qđ putat debere sibi ascendat domū eius⁊ molestus sit sup stiti hoī:aut q ei[h] sunt vxoꝛ sozoꝛ vel filijs aut domui oīno[i]:aut etiā signacula ꝑ ꝑpriā ptātē ipōnere pñsumat nō ꝓius decreto et officio legali seruato post ei[k] qui ōz debere mortē actione qđē modis oīb⁹[l] cadat siue iustā habeat hāc[k]:siue nō.q̄tū ℣o deberi sibi dicit tm̄ aliud superigat:⁊ dcē in iuriati heredibus. Cōficationez q̄z in tertiā partez substāre sustineat(sicut et Marc⁹ philosoph⁹ imperator cōscripsit legibus) et infamia feriatur:qui em̄ hoīs natura non erubuit:dignus⁊ pecunijs⁊ glia:⁊ alijs oīb⁹ cōdēnari. ¶ Si vo etiā mozientē[l] qđā circa funus pecceē aliqđ mozientis q̄m exeqas,phibeat:scripta qđē iam lex est[m] et a nro pre sup hoc:tamē simul etiam ex nris maioꝛ sequat delicti pena⁊ hisdez subiaccat q̄ ꝑsens infert[n] lex eis q in viuente tale aliqđ ꝗle diximus cōmittūt: huius rei,puidentiā bñte ꝑcipue qđē gliosissimo ꝑfecto huius felicissime ciuitatis cui taliū emēdationū cura est.nibilominus autē⁊ gliosissimoz sacroz nrozū ꝓtoriozū ꝑfecto⁊ gliosissimo magro sacrozū officiozū⁊ semp bis obe diētibus officijs. Oportet[p] enim cōibus existētibus ꝺ naturā iniuriys cōem esse iudicibus sup his ,phibitionē atqz vindictā.bis nō solū in sola hac felicissima ciuita te valētib⁹:ĵ3 etiā oībus gētibus quarū nobis ꝓncipatū aliū qdez ab initio dedit[q] deus:aliū vo adiccit⁊ adhuc etiā dabit (sicut ait qđā ante nos [r]),puinciarū quidā iudicib⁹ siue militarib⁹:siue ciuilib⁹ hui⁹ rei,puidētiā habētib⁹.

S'eqtur[s] cñ hic qđē iudices eorūqz officia.xxx.librarū auri pena si qd hoz neglexerint:puticiales aūt quinqz si neqz ipsi ad hoc instituerint denūtiatioc qualibet aut hic[t] aut ꝑ puincias facta.

Judeę ordinarius occupationibus publicis impeditus:causam consiliarijs pōt delegare:sententia sibi seruata:dum modo tamē causam audiat⁊ sententiaz proferat⁊ appellationē interpositā susci piat:iudex aūt appellationis⁊ delegatus delegare non potest.b.o.Bar.

¶ Illud etiā recte hñc se ꝓsperimus non ꝑmittere sicut Zenonis pie memozie dicit constitutio[v] et nostra quoqz cōsiliarios[x] iudicū ipsos causas ꝑ se[y] audire q̄ apud administratozes[z] aut datos a nobis iudices agitantur[a]. Oulto nāqz melius atqz ꝓfectius cozam ipsis administratozibus[b] ꝓsentibus[c] illis quoz cause mouētur terroze imminēte exhibitis testibus[d]⁊ oīno causa ꝓpriā habente potestatem[e] q̄z[f] si apud pedaneos iudices[g] talia decernant in nullo ꝓsiliarioū officio distante ab illis[h]. Sed quoniā a nobis constituti[i] semper administratozes occupationibus rerum nostrarūqz iussionū cōprehensi ad banc necessitatē deponūtur[k]:oportet cō sonam congruāqz legē rebus imponere. ¶ Sancimus ↑igitur cōtestationes quidem litium oībus modis apud ipos fieri administratozes siue maiozes[l] siue minozes[m] finr:sed etiam in mediis litibus introduci rursus apud cos semel moti negocij[n] res quatenus ea q̄ examinātur agnoscant.cum vo nouissima[o] sententia proferenda est nullo modo ꝓesumere cōsiliarios absqz administratoribus audire:sed cū competēti honestate quam dudum

Dispositimus.

↑ Facit ad hūc.ŝ.c. ex parte iuncta gl.sup ver. appellatiōnē.extra.ō sepul.

↑ Cōtor. c. super ḡstio nū.cuy glo. sup.ŝ.ĵ.pn. extra de of. dele.⁊ vide illā gl. que bona ꝓpositiōne differetiaz inter leges⁊ cano.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Disposuim⁹. vt. C. de iudi. l. rem non nouam.
b ¶ Et suscipere. alꝫ puniꝫ tur qui nō suscipit. vt. C. de ap. l. iudicib⁹. ꝛ. l. fi qs pronuocationem.
c ¶ Lex hec. alꝫ et lex hec ꝛc. nō aūt pmittit lex qñ qs vel rōne psone iudicā tis. vt. ff. de ap. §. j. vel ratione rei. vt sup possessorio. vt digimus. C. si de momē. pos. l. j. vel qz occurrit tēp⁹ appellatiōis faciēde. vt. §. de ap. j. rñ.
d ¶ Judices. vel delegati q̄bus cā appellatiōis cō mittit. vel ordiarij. ad ff. de ap. §. illud. ꝛ. §. oriē talē. Sz qd si ordiarij q ó appellatiōe cognoscit. ipedit publicꝫ occupatiō nib⁹? Rñ. idē qō i eo q̄ de pncipali cā cognoscit. vt fic ille i eū casu tm̄ qñ sic i pedit pōt audiētia ꝛ mitt tere: ita ꝛ iste vt statim h subijcit. ꝛ. §. pri. §. alioꝫ i delegato et q̄cūqs. vt tm̄ p se cognoscat. vt. j. eo. §. fi. §z alij dicūt q̄ idē in iudice appellatiōis qō de legato id est vt tm̄ per se audiat et si publicis occupatiōib⁹ impediat.
c ¶ Instrum. quas duas non habemus.
f ¶ Falsitatis. i. iniquitatis. sic insti. q. eꝫ cau. ma. nō possum⁹. §. semel. naz falsitas é imitatio vitatis. vt. j. de fi. istru. in pn.
g ¶ Occupationes. f. cōcedunt veniā vt subijcit.
h ¶ Qui nulla admistratiōnē. i. nullā ordiariā iurisditionē: delegatam tm̄ hūt. vt. ff. de offi. eius cui mā. est iu. l. j. ꝛ fi. in eo qō dicit trāferri ꝛ delegatū iurisdi. vt. ff. de iurisdi. oī. in. l. more. Sz qdā dicūt delegatū nūlā hre iurisditionē. vt. ff. ó re iudi. l. ait ptor. §z certe vbū notiōis qō ibi ponit ꝑ arbitrio adijcit. Jtē est. p eis ff. de of. ei⁹ cui mā. é in. l. j. §. fi. i eo. qō dicit. ppriū nihil hꝫ: sed dic. f. ordinariū. vel dic q̄ nō hꝫ proprīū. ppter hoc: q̄ cito pōt reuocari. vt. C. cōia de le. l. fi. j. ꝛ. ff. de iudi. l. iudicium soluitur.
i ¶ Egerint. i. non audierint cū reseruauerint sibi sententiam.
k ¶ Cum eis. §z admīstratoribus.
l ¶ Per omnem. i. per totam litem.
m ¶ Audiāt cām. f. a pncipio vsqꝫ ad fi. ꝛ ita dele gatus a principe nō delegat: vt h. Sz ó. C. de in. l. a iudice. Solu. hic ꝙaudit. Jo. si velit sibi diffinitionez retinere. na h ꝑ se tantū audire ꝺz negociū: §z sec⁹ fit in ordiario. vt. §. victū est. §i vo totuz dispōsuimus[a] ꝓpositis sacrosanctis eloquijs ipsos admīstratores ꝛ audire que examinata sunt omnia consequenter: et iudicare cos negocia ꝛ suscipere[b] appellatiōes. Si quis appellauerit sine vlla dilatiōe vbi lex hec[c] fieri pmittit et rursus appellationis iudices[d] modis omnibus per se audire negocia/nullo aūt presumēte agere aliter: §z si quid tale fiat ipsis quidem admīstratoribus xx. libraruꝫ auri formidantibus penam cōsiliarijs autem qui tale aliquid agere ꝑsumpserint: si quidem aduocati sunt expellēdis ab eloquētissimorum aduocatorum collegio. si vo aduocati non sunt sed alij quidē etiā cingulo si quidem habēt ꝓuādis. ꝛ. x. libraruꝫ auri castigandis pena. Nō enim oportet eos qui scnonis pcedmozie cōtempserint legem ꝛ dudum nostram[e] ꝛ presentem arbitrari vt vnqꝫ falsitatis[f] huius fugiant penas. erit eīm cure per tēpus gloriosissimi comitis sacrorum nostrorū ꝓuatorum huius rei prouidentiam habere ꝛ exigere penā ꝛ inferre erario dum tale aliquid cōmissuꝫ fuerit: cognoscente etiaz ipso quia de suo fisco cōplere debeat nisi huius rei habuerit competentē puidentiam. ¶ Sed hoc quidē in admīstratorib⁹ decernimus quib⁹ publice ꝛ circa nostras iussiones/occupationes[g] vt non per se audiant causas concedunt veniam: alios autem omnes qui nullam[h] admīstrationem habent causas aut ex iussionib⁹ nostris audiunt: aut in hac felicissima ciuitate: aut in alijs si tale aligd egerint[i]: et eos qui in officio consiliariozum cum eis[k] audierint: adhuc vehementiozib⁹ affligimus penis: nisi per omnem[l] consequentes litem ipsi cum suis cōsiliarijs audiāt[m] causam. nam et dignitatū casum eis interminamus[n]: ꝛ penam vicenarum librarum auri: ꝛ eozū cōsiliarios ex ipsa pelli ciuitate in qua hoc egerint insuper etiam ipsos ꝓpriō cadere honore. ¶ Tua igitur ꝯminētia que visa sunt nobis ꝛ per hanc diuinā declarata sunt legem omnibus faciat manifesta ꝑm solēnem modum edictis per prouincias vtens: vt nullam genitiuz lateat aliquid quod a nobis sancitur: in hac eīm felicissima ciuitate gloriosissimus ꝑfectus vrbis hoc proponet.

¶ Ut immobilia antenuptialis donationis[o] neqꝫ hypothece detur: neqꝫ omnino alienentur a viro: neqꝫ consentiente[p] vxore: nisi postea satisfieri possit vxori: hec vero[q] etiam in dote valere.

Titulus. xiiij.

¶ Donatio ꝓpter nuptias in immobilibus cōsistens etiā muliere consentiente non alienatur nec obligat nisi elapso biennio mulier suū consensum cōfirmet: nec tūc sibi nocet si vir aliud in bonis nō habet ex quo mulieri satisfieri possit: cōtrahenti tamē cum vno ius saluū est contra eū ad reliqua sua bona. Jtē dos alie nari potest ꝛ omnia priuilegia doti data sunt firma. h. o. Angelus.

Imperator Justinianus Aug. Joanni pfecto pretorio orientis secundo.

Ausam[r] miserandā fieri cognoscentes cozā nobisꝰpsis negocio moto illud q dem cozrexim⁹ cōpetenti modo[n]: lege autem generali[†] emēdam⁹ huiusmodi negocia: hoc quod mozis[s] est nostri. et sancimus si quis conscripserit antenuptialem donationem aut ꝓpter nuptias (sic eīm eam oportere magis vocari decreuimus[t]) siue ipse ꝑ se hoc faciēs siue etiaz altero scribēte[v]: aut pre: aut matre: aut cognatis: aut extrancis forte. ¶ Si quis igitur[x] tale aliquid fecerit ꝛ scripserit donationem in qua etiam aliquid immobiliū est: interdicimus ei[y] aut de cetero supponere[a] rem cōscriptā in aīnuptiali donatiōe: aut alienare omnino. qō enim semel vinculis sponsalitie[b] largitatis obligatum[c] est: nō erit ꝓuenies alienari vt mulier forsan lucro quod ei cōfert antenuptialis donatio[d] difficultatem patiatur: non inueniens rem in viri substantia cum sit alienata alijs: aut suppositā: aut potentibus[e] tore personis quatenus illi[f] ꝓpter huiusmodi causas: aut sit omnibus modis inhabilis vendicatio: aut difficilis et litibus egeat: dum ex hoc ipso[g] sit adiuuanda. ¶ Quapropter hoc obseruetur[h]: et qui post hec[i] contrauerit sciat quia siue emptiones siue hypothecam habeat nihil hozū vtilitatis habebit[k] omnino: sed equalia erūt non scriptis[l] nec dictis que super hoc scripta sunt aut conuenerunt ꝛ seruetur vxori lucrum. nō enim videtur nobis immoderate[m] fecisse quidam nostrozum iudicum qui etiam ipsam in rem[n] actionem mulieribus post matrimoniꝫ transactionem in sponsalitia largitate dederunt: quod recte inchoatum: deinde a posteris iudicibus quasi ꝑ superuacanea quadam subtilitate ꝓtemptū est: ꝛ nō quaslibet vias ꝛ artificiosas

vellet alij cōmittē posset vt ibi. nā ꝛ hꝫ ibi de delegatis a pncipe logr. alij essi nullo mō delegat: vt ibi. ꝛ. ff. de of. pcō. l. legatus. vel sic. ibi logr de iudice ordinario delegato h vo de eo delegato q nō erat ordiarij⁹. ꝛ h pōt dici ꝑ vba illa q hic sunt. f. alios aūt oēs ꝛc. vel hec corrigit illam ſm Jr. vel alr hic nō ꝓhibef delega to delegare pr⁹sus: fed nō posse litē ꝓtestata tm̄ audire §z rursus i medio semel i fine oīa: et hec est eadē cū pma solutione q̄ est ipsa veritas. Accur.
n ¶ Interminamus. i. interdicendo minamur.
¶ Ut immobilia ꝛc.
o ¶ Donatiōis. Hec prima pars expeditur. j. eo. vsqꝫ ad. §. ꝛ multo.
p ¶ Nisi ꝙ ſtentiēte. nedū ea inuita. Ajl.
q ¶ Hec vero. Hec secunda pars dicitur. j. e. vsqꝫ ad. §. ꝛ multo. Accur.
r ¶ Ausam miserandam. i. miseriozdia dignam.
s ¶ Competēti modo. i. pſniam diffinitiuam.
t ¶ Donatio est. vt. §. tit. j. pn. ꝛ. j. de fi. istr. §. qz igit.
v ¶ Decreuim⁹. vt. C. de dona. ãte nup. l. fi. ꝛ facit istit. de dona. §. est ꝛ alib.
x ¶ Scribente. f. predictā donationē ꝓpter nup. ꝛ facientem eam.
y ¶ Si quis igitur. repetit vt ꝑcedat vltra.
z ¶ Interdicimus ei. fcilz marito scribenti talē donationem.
a ¶ Supponere. i. obligare pignori.
b ¶ Sponsalitie. i. dona. ꝓpter nup. ipsoꝓie eīm ponit: vt. j. vt spon. lar. j. rñ.
c ¶ Obligatū. eo ꝙ facta est in dñio mulieris.
d ¶ Donatio. per pactuz de lucrando. Accur.
e ¶ Potentib⁹ personis. qb⁹ pares esse non possumus: vt. ff. de ali. in. l. iij.
f ¶ Quatenus illi. scilicet mulieri.
g ¶ Dū ex hoc ipso. i. iure cōi: vt ex illo edicto de alie. iudi. mu. cau. fa. vt ff. de ali. in. l. j. ꝛ. ij.
h ¶ Obseruet. §z qō in. l. ista continetur.
i ¶ Post hec. i. post hanc legem.
k ¶ Habebit. in re mobili antenuptialis dona.
l ¶ Nō scriptis. datur ea sus est. ꝛ facit. §. cōsti. que ex ascrip. §. fi. in fi.
m ¶ Immoderate. §z moderate. Accur.
n ¶ In rem. §. soluto matrimonio: vt subijcit. et etiā ãtē eo si maritus vergat ad inopiam: vt. §.

† Concor dle. vnica. ō imu. eccle. cum sint.

de equa. do. ſ. illud. ꝛ facit. ſ. vt decretoꝝ commentationes. ſ. j. ꝛ. ſ. de nonalie. ſ. ſi gs igit emere.

a Inueniant. ſcilz creditores.

b Scripſimus. vt. C. advelle. l. ſi mulier.

† Concordat. glo. ſup ꝗ. alienat. in mediꝰ. i. c. ex parte extra de cōſuetu. vbi dicit qꝫ nō valz alienatio facta fundi dotalis etiam muliere cōſentiēte.

c Et ſi conſentiat. ſcz ſemel tm.

d Indēnis. ſcz mulier.

e Cōſenſum. l. ſcōm. Et ſic no. duplicē cōſenſum interdū plus operari ꝙ vnū: vt h. et. C. de nō nu. pecu. l. in ſctibus. ſ. j. et C. ad vell. ſi mulier. in fi. alſ. ſ. vt. ff. de vbo. ob. l. qui bis. ſz hic ſt duplici mulieris aſenſu circa fideiuſſionē ꝑuidicare vſ correctū: vt. j. vt nul. iud. ſ. ꝛ illud vo preuidim⁹. vel dic vt ibi diximus.

f Aditu. i. conſenſu.

g Delinquūtur. i. fiunt in iudiciū eius. Accur.

h Decepta. ſ. ſemel.

i Illic res. in hoc ſolo addit hoc authenticū leꝗ codicis ad vell. ſi mulier. ſm Jo. qꝺ ſic intelligo in hoc ſolo eſt plus in aſenſu circa antenuptialem donationes ꝙ circa fideiuſſionē eius.

k Rationē. vt non ꝑiudicet ſibi. Accur.

l Lucrum ſub cautela. ſic. ſ. de nupt. ſ. ꝛ ita circa talium. cc.

m Scōm has ſatiſdationes. i. ſm has cautelas quas dedim⁹ mulieribus: vt poſſint vendi care res ſupradictas.

n In dote. ſcz ineſtimata. q fund⁹ dotalis ō: vt C. de rei vxo. actio. ſ. et cū leg. ſm Alſo. [alſ. ſm Adar.] ꝛ ſm Al. qꝺ puto ver. Pla. vo gnalr in quolibet ꝙ nobis ē. C. de iur. do. l. qtiēs. Itē eſt ꝙ nobis ꝙ h ſubſiſtit. ta eſt cc. vbi expſſe dicit de dota. l. C. de rei vxo. actio.

o Valebūt. ſ. q in prohibenda alienatione dicit. nō aūt de ꝑmittēda. naz ſz milties mulier conſentiat: non tū ꝑiudicat ſibi ſm Jo. vt iſti. q. ali. li. in pn. Alij ſ. Sed Jo. vt dicit aliud ſi dote ꝙ ſi dona. ꝓpter nup. dicit. ꝛ aliud in remittēda hypotheca a muliere in rebus mariti. C. ad vell. l. iubemus. Itē ꝛ alia eſt rō quare ſit aliud: qꝛ oia ꝑuilegia dotis debēt eſſe ſalua: vt. j. ſ. proxi. niſi erat res nobilis i dote i qꝫ pdicta forte poſſent ſaluari ſz Jo.

p Sācita ſunt. vt. C. de rei vxo. ac. ſ. ꝛ cū leg. iul.

q Volum⁹. ſic. ſ. de non alie. ſ. ſi quis igitur cū me ret. ꝛ. ſ. ſeq.

r Viris. i. contrabentibus cum viris.

innemiāt[a] ſumentes hypothecas ꝓparando mulieres ꝓſcripties ꝓ ira ꝓpria cadere iure. cōſenſus eiꝰ in talibus aut in hypothecā: aut in venditionē: aut in aliā alicnationē ꝓſcripties ꝓcipienti oīno nō. ꝑdere † ſi ſcmel aſenſus fiat: ſz ſicut in interceſſiōibus ſcripſimus[b] vt opoꝛteat biennij tēꝑore exiſtēte ꝛ rurſus aliā profeſſionē ſcribi cōfirmantē cōſenſum: ꝛ tūc ratū eſſe qꝺ factū eſt: ſic et in hoc fiat. Et ſi aſentiat[c] mulier ſz ſpeciem in interceſſionibus ſit oīno indēnis[d]: niſi etiā ſcōm ſicuti ꝑe dximus) celebrauerit aſenſum[e]: plura nāqꝫ ex primo moꝛ aditu[f] delinquūtur[g]: muliere qppe mariti ſeductiōibus facile deceꝑta[h] ꝓpria negliget iura. ¶ Cū vero in plurimo tēꝑore cogitauerit ꝑ negocio fiet forſan cautioꝛ. verū tamen neqꝫ hoc ſimpl'r dam⁹: ſed tunc mulierem ex ſecūdo cōſenſu dāno ſubmittimus: duꝝ ſunt alie res[i] ex quib⁹ poſſibile eſt ci ſatiſfieri ꝓ re vel rebus imobilib⁹ que in antenuptiali donatiōe ꝓtinentur: ꝛ q̄ ab alio detinentur ꝑpter alienatiōis aut ſuppoſitiōis modū: alioqn ſi nihil aliud ſupſit neqꝫ ſic leſionē ſuſtinere mulierē permittimus: ſed ſz ſecūdo vel ſi frequēter aſenſiat cauſa ad interceſſionis feratur rōnem[k] ꝛ ſit oīno ei lucrum[l] ſub cautela poſitū niſi apparuerit relictū aliud ſufficiēs ad antenuptialis largitatis quātitatem. Et hoc dicimus nō ſolū parcētes mulierib⁹ ſed multoꝑtius viris talia faciētibus: ſi quidē ꝛ multis ꝛ pene plurib⁹ caſibus cōmunibus filijs antenuptialis donationis ſeruant res ꝛ rurſus remanēt apud ſubſtantiā viri ciuſqꝫ ſucceſſionē ex hac obſeruatiōe: iōqꝫ vtilis eſt lex vxoꝛi et marito ſm has ſatiſdationes[m].

¶ Et multoꝑtio⁹ hec in dote[n] valebūt[o] ſi qd dotis aut alienet aut ſupponatur. iam eiꝰ hec ſufficienter delimata atqꝫ ſancita[p] ſunt.

¶ Sed neqꝫ ipſos ꝛtrabētes oīno neglexim⁹. nam ſi etiā ſuper his obligatione quātū ad mulieres neqꝫ dictā neqꝫ ſcriptam eſſe volum⁹[q]: ꝛ ipſos viros in aliqꝫ ꝛ rebus obligari volum⁹ occaſione alienatiōis aut hypothece mulierib⁹ quide ſeruātes in ipſis immobilib⁹ rebus ſpōſalitie largitatis ius innouatū: viris[r] autē competēs ius ex documētis quātum in alijs rebus ſuis[s]. Quibus ꝑuilegijs iam dotis datis[t] a nobis in ſua firmitate manentibus qñ mulier mouerit[u]. alijs eiꝰ oībus ꝓeter mulierē bñficijs ꝑuilegia nec ex antiquo dedimus neqꝫ nūc damus. ¶ Tua igit eminētia que placuerūt nobis et per hanc ſacram declarata ſunt legem oībus faciat manifeſta ſm ſolēnem modū edictis ꝓceptis per puincias vtens vt nullū gentiū lateat q̄ a nobis ſancita ſunt: in hac eiꝰ felicisſima ciuitate glorioſiſſimus ꝓfectus vbis hoc ꝓponet.

¶ De noui operis nuntiatione mariti aſpectus. Titu. xv.

Nulli licet edificare in hac regia ciuitate vltra terminos a iure permiſſos ſi principaliter noceat. b. d. Barto.

Idem. a. Longino ꝓfec. ꝓe. vz. conſtantinopolitane.

Cauſam que doloſe fit in hac regia ciuitate circa domuum edificia cohibere et emendare iuſtū credimus. Quia eiꝰ certis mēſuris diſtare domos abinuicē Zenonis pie memorie ꝓſtitutio ḋicit: ſed ꝛ nos aliquid tale ſancimus. Sequitur aūt in hac regia vbe nō poſſe aliqd vltra centū pedes, ꝓhibere maris aſpectū rem gratiſſimā opoꝛtebat quidem forſan ꝛ exampliari mēſura aſpectus eius partem ꝛ nō eos ꝓhibere. Sed tamē hoc inopinabili quadā machinātrur arte. quidā eiꝰ cētum pedum relinquētes mēſuram aut etiā parū aliquid huic addētes deinde edificātibus nihil aliud habētes: ſed tanēꝫ aliud velum tetēderint: ꝛ eū abſtulerint maris aſpectū per omnē poteſtatē ꝛ non ꝛpugnātes legi, ꝓpter cētum pedū ſpatiū interim edificiant ſine ꝓhibitiōe. ꝛ tū qō querūt potiunt: deponūt illud qō ꝓpter vtilitatē ab eis imiūctum eſt: ſz ita ſchema circūuenientes oī volūtate extraneas poſſeſſoꝛ ꝓſtituūt domos qō decetero fieri nullo mō volum⁹. Sed ꝛ ſi qs volucrit tale aliqd excogitare et malignari/non taliter ludat. ſed ſi hoc egerit, ꝑ veritate domū tota edificet: et vſqꝫ ad ſpatiū totū (centū dicimus pedum) tendat edificia faciēs tanēꝫ neceſſaria ſibi ꝛ ineuitabilia futura: non aūt ꝓpter vicini leſionē ꝓſtruat pariet⁹/ꝛ velū ex qua dam pictura talem extēdens machinationē ꝑuationē aſpect⁹ arripiat. Sicut eiꝰ eis q aliena diripiūt directe aduerſamur ꝛ penis dignos putam⁹: ita ꝛ hec moliētes nihilominus ꝛ malitiā eoꝝ qui alienas res arripiūt exiſtimauimus. Cūꝫ ſi paruā aliquā ſemper domū abꝛeptionis auferre ꝑſumēti bñficiū vi bonoꝝ raptoꝝ cum quadruplat pena: qūo nō hoc neceſſe eſt qui tale aliqd agit ꝛ cogit q. ab eo factū eſt ꝛ alia maioꝛi pena multetari ḋ eſt decē libꝛarū auri iferēdarū theatralib⁹ ruc celſitudinis vt nō malus vicinus hoc in ſermone ꝓſtitut⁹ vadat deridēs legē tāēꝫ ivalentē eū, ꝓpijs inhibere diſpoſitionibus. Quc igit placuerūt nobis ꝛ ꝓ hanc ſacrā declarata ſunt legē tua celſitudo in hac felicisſima ciuitate opi terminoꝝ cōtradere ꝛ in perpetuū ꝛna cū obediēti officio ſeruari feſtinet: cadē enim decē libꝛarū imminente pena cōtra hec ꝓcurarītes aut ꝓcuraricari ſinentes.

¶ Ut facte noue conſtitutiones a ſe ſuis. ſcilz viris et vt omnis abſurditas repellat nō vt mō ꝙ ꝑmū ſunt obligati viri incipiūt poſſe cōueniri. nam ꝛ actio pignoꝛatitia ſoluto debito intētat. ſz ꝛ ꝑmo nata fuerit ſm Placē. vt. ff. ō fideiuſ. l. ſi quis. ꝑ eo. ſ. ſi nūmos. Accur.

t Boti datis. vt. C. qui po. in pig. ba. l. aſſidnis. ꝛ inſtitu. de act. ſ. fuerat. ꝛ. C. de rei vxo. actio. ꝛ facit ad hunc. ſ. ff. de ꝑiul. credi. l. dabimus. et. j. vt fratrum fi. ſ. ij. ꝛ. j. ne. qꝫ virū quod ex dote. ſ. fina. et. j. vt eqac. inſtan. do. ſ. j.

u Adouerit. ſ. actionē.

¶ Et facte noue conſtitutiones ꝛc.

s Cōſenſus. l. ſcōm. Et ſic no. duplicē cōſenſum interdū plus operari ꝙ vnū: vt h. et. C. de nō nu. pecu. l. in ſctibus. ſ. j. et C. ad vell. ſi mulier. in fi. alſ. ſ. vt. ff. de vbo. ob. l. qui bis. ſz hic ſt duplici mulieris aſenſu circa fideiuſſionē ꝑuidicare vſ correctū: vt. j. vt nul. iud. ſ. ꝛ illud vo preuidim⁹. vel dic vt ibi diximus.

f Aditu. i. conſenſu.

g Delinquūtur. i. fiunt in iudiciū eius. Accur.

h Decepta. ſ. ſemel.

i Illic res. in hoc ſolo addit hoc authenticū leꝗ codicis ad vell. ſi mulier. ſm Jo. qꝺ ſic intelligo in hoc ſolo eſt plus in aſenſu circa antenuptialem donationes ꝙ circa fideiuſſionē eius.

k Rationē. vt non ꝑiudicet ſibi. Accur.

l Lucrum ſub cautela. ſic. ſ. de nupt. ſ. ꝛ ita circa talium. cc.

m Scōm has ſatiſdationes. i. ſm has cautelas quas dedim⁹ mulieribus: vt poſſint vendi care res ſupradictas.

n In dote. ſcz ineſtimata. q fund⁹ dotalis ō: vt C. de rei vxo. actio. ſ. et cū leg. ſm Alſo. [alſ. ſm Adar.] ꝛ ſm Al. qꝺ puto ver. Pla. vo gnalr in quolibet ꝙ nobis ē. C. de iur. do. l. qtiēs. Itē eſt ꝙ nobis ꝙ h ſubſiſtit. ta eſt cc. vbi expſſe dicit de dota. l. C. de rei vxo. actio.

o Valebūt. ſ. q in prohibenda alienatione dicit. nō aūt de ꝑmittēda. naz ſz milties mulier conſentiat: non tū ꝑiudicat ſibi ſm Jo. vt iſti. q. ali. li. in pn. Alij ſ. Sed Jo. vt dicit aliud ſi dote ꝙ ſi dona. ꝓpter nup. dicit. ꝛ aliud in remittēda hypotheca a muliere in rebus mariti. C. ad vell. l. iubemus. Itē ꝛ alia eſt rō quare ſit aliud: qꝛ oia ꝑuilegia dotis debēt eſſe ſalua: vt. j. ſ. proxi. niſi erat res nobilis i dote i qꝫ pdicta forte poſſent ſaluari ſz Jo.

p Sācita ſunt. vt. C. de rei vxo. ac. ſ. ꝛ cū leg. iul.

q Volum⁹. ſic. ſ. de non alie. ſ. ſi quis igitur cū mere. ꝛ. ſ. ſeq.

r Viris. i. contrabentibus cum viris.

t Boti datis. vt. C. qui po. in pig. ba. l. aſſidnis. ꝛ inſtitu. de act. ſ. fuerat. ꝛ. C. de rei vxo. actio. ꝛ facit ad hunc. ſ. ff. de ꝑiul. credi. l. dabimus. et. j. vt fratrum fi. ſ. ij. ꝛ. j. ne. qꝫ virū quod ex dote. ſ. fina. et. j. vt eqac. inſtan. do. ſ. j.

u Adouerit. ſ. actionē.

¶ Et facte noue conſtitutiones ꝛc.

Titulus. xvj.

¶ Conſtitutio quinta.

Lex poſt inſinuationem ligat in ciuitate conſtantinopolitana. in prouincijs vero poſt duos menſes a die publicationis. hoc dicit Angelus.

Impera. Juſt. Augu. glorioſiſſimo ꝓe. oriētis ſecūdo.

Semper.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a Emper. Facꝯ. pendet vsq; ill. huc necessariuꝫ xpianitatem.

b Quale est. vt. C. de testa. l. inbemus.

c Ex quantis . vt. ff. de trien. ꝛ fc. ſ. j.

d Legeꝫ. ſ. in regia hac ciuitate. Accur.

e Valere. ſ. in regia hac ciuitate. Accur.

f Hmõi leg. ſ. pro testamẽtis. vt. ff. ti. pp. dictũ est. Sed nũquid idem in alijs? Dico q; sic: vt ptz ex rubri. in prin. but? verba sunt gñalia et ita hoc ſtelligẽ gñaliter. * vt. ff. de aur. ꝛ argẽ. lega. l. species. ff. de iu. ꝛ fa. igno. l. pe. ꝛ fi. Sed ff. vt. ſ. vt puatis do. in fi. vbi dicit q; infra tres menſes: ſed illꝰ ſpãle. vt ibi dixi. Itẽ ꝛtra. ſ. vt neq; miles neq; fc. ſ. sint igit. ſ. illud ſpeciale ſiſſr. hoc aũt gñale.

g Heredis nomẽ dispoſuit. vt in. o. l. C. de testa. l. inbemus. ꝛ facit inſtit. de testa. ſ. j.

b Formas. dãdo reſcripta extra corpus inris.

i Importunitatẽ. fic. ſ. de here. ꝛ fal. ſ. j.

k Senioꝛẽ. l. l. inbemꝰ.

l Alterã. vt. ſ. de trie. ꝛ semiſ. col. iij.

m Eo q; facꝯ a nobis. idẽ est eo q; fecimus vniformes cõſtitutiones: at ita ablatiui caſus in accuſatiuo reſoluatur. qõ dicit factis. dic. i. fecim⁹. fic. ſ. vt hi q ob. j. rñ. ibi: nõ exiſtente. cẽ.

n Frequẽtiam. fic. ſ. de non alie. ſ. alienationis.

o Voce. i. lingua. Ad.

p Destinata. al's est inſinuata. Accur.

q Valeãtq; fic. ſ. hec cõſtitutio interpꝛe. no. con. coll. vj. ꝛ. ſ. de bis qui ingre. ad mona. coll. vi. ſic ſ. cõſtitutio q; ex aſcripti tijs. ſ. j. Accur.

r Mortes. tam in terra q; in aq̃. vt. ff. de do. cau. mortis. l. senatuſconſulto. ſ. ij.

s Innotescerẽt. fic. ſ. vt cum de ap. cogno. ſ. j. col la. viij. fic. ſ. vt in me. li. ſ. j. colla. ca.

t Supplemẽtum. fic. ff. de ẽden. emp. l. rutilia.

v Fiat. naz sic erat iure veteri. vt. C. ỏ inof. testa. l. cũ ꝛ. l. parẽtibus.

x Sancitum est. vt. ſ. de trie. ꝛ semiſ. ſ. j. col. iij.

Semper legũ nobis occaſiones mouerunt ꝛ negotioſũ preterite cauſe: pluribus enim nobis additionib⁹ factis a occaſione noſtrarum ꝛſtõnum quas ſup ſucceſſionib⁹ ſcripſimus: q̃le est vt oporteat propria manu teſtatoꝛẽ heredis ſcribere nomen: ꝛ ex quãtis c vncijs reputari oporteat falcidiã quã filijs parẽtes relinquũt: ſiue ex trib⁹: ſiue ex quatuoꝛ ſiue etiã ex pluribus ꝛ multis ꝓpter hoc periclitantib⁹ teſtamẽtis cadere ne complerent q; in eis ſcripta ſunt: quia ly facte ſint leges d: ꝛ tamen nõ ſunt cognite aut ꝓincia libus aut etiã hic nondũ forte ꝓpoſite nulliqꝫ manifeſte e neceſſaꝛiũ criſtimauimus talia lege breui coꝛrigere. ¶ Sancimus igitur ex illo nras ſtõnes q; ꝓ teſtamẽtis ſunt valere f: ex qua in cõe facte ſunt manifeſte. Jn ꝓuinciꝫ aũt ex quo diſcrete per metropolitas palã facte ſunt vel poſtea facte fuerint: ne legum ignoꝛantia ſm qõ dudum temuit teſtamenta boies faciẽtes videãtur ꝓuaricari legẽ: vt aũt apertius adhuc cã declaꝛet: ſancimus ſi ſcripta fuerit hmõi leꝛ g hãc poſt duos menſes dati ci tpis valere ꝛ in republica tractari: ſiue in hac feliciſſima ciuitate: ſiue in ꝓincijs poſt inſinuationẽ ſufficiẽti hoc tẽpoꝛe oĩbus manifeſte cã conſtituere ꝛ tabellionib⁹ eius cognoſcẽtibus virtutẽ: et ſubiectis agnoſcẽtib⁹ legẽq; ſeruãtib⁹. Sic nulli oĩno erit declinatio vt noſtram cuſtodiãt legẽ: nõ cñ volumus deficiẽtium infringi volũtates. oĩbus ſi quidẽ ſtudem⁹ modis ratas eas conſtituere. Cur cñ culpabimus eos q; poſitas nras ignoꝛauerint cõſtitutiones: vel ſi poſt paululũ forte q̃s ſcripta leꝛ est: et adhuc ignoꝛãria ꝓcesſerint teſtatoꝛes ꝛ ꝓpteꝛea in teſtamẽtis aut nõ ſcripſerint, ꝓpꝛia manu heredꝫ nomina: aut etiã tres vncias ſolũ reliquerint filio ꝛ nõ quatuoꝛ in quo legẽ aut nõ poſitã ꝓtigit: aut poſitã. ꝛ eo q; nondum ꝓpoſita fuit iuſte ignoꝛatã. Jgitur etiam hactenus ly antiqua ſtitutio ſit ꝛ in cognominis noſtri poſita cõſtitutionũ codice q̃ ſcribi ꝓpria manu heredis h nomẽ diſpoſuit: tamẽ plurimi ꝓter eius teſtatiſunt virtutẽ: ignoꝛãtes eius legiſlationẽ: ꝛ hactenus talia ꝓtermiſſa denũtiantur noſtre poteſtati: ꝛ oĩbus ſemper talia poſcẽtib⁹ veniã dedimus: qñ nõdum fieri bas manifeſtas cuencrat: ꝛ ſacras ſup bis fecimus fꝛmas i iuſtã cis largiẽtes veniã. ¶ Me igit importunitatẽ patiamur de bis per ſingulos dies et fꝛmas ſcribere cogamur: ꝓpterea ſancimus ſicuti dictũ est ſenioꝛẽ k quidẽ in iuſtiniano poſitã codice legẽ valere: hic qdẽ ex quo inſinuata est. Jn ꝓincijs aũt ex quo directa ꝛ palam facta est in vnaquaq; metropoli aut alia ciuitate. tẽpoꝛe nãq; plurimo tr̃aſcunte ꝛ nr̃o codice vbiq; directo non recte ignoꝛabit. Alteram vo nouellã q̃ inter ſtones poſt codicẽ poſita est decernẽtem qõ filijs relinquat valere ꝛ in hac feliciſſima ciuitate ꝛ in ꝓincijs poſt duos mẽſes l in ſinuatiõis ſicuti ꝑdiximus: eo q; factis a nobis m vniformibus ſtõnibus de mẽſura inſtitutiõis filioꝛ aliã qdẽ greccoꝛ lingua ſcriptã, ꝓpter multitudinis frequẽtiã n, aliã vo latinã que etiã firmiſſima, ꝓpter reipublice figuram est. Illa quidẽ kalẽdarũ martiarũ habet ſcriptiones tũc diem. noua aũt tunc inſinuata est: alia vo est latina voce cõſcripta ad Salomonem glozioſiſſimũ apud afros ſacrũ pꝛeſulẽ: tũc pretorioꝛ kalẽ. aprilis. Quia vo neq; greca lingua ſcripta moꝛ palã facta est: ꝛ directa deniq; etiã que hic ad glozioſos ꝓfectos ſacroꝝ noſtroꝝ pretorioꝛ ſcripta est: id est greca lingua maio mẽſe inſinuata est in eadẽ ſede atq; directa. idco ſanctimonia ꝓtere eius legiſlationẽ que de mẽſura inſtitutiõis filioꝛũ cloquitur valere. hic quidẽ ex kalẽdis madijs vt duos mẽſes ei ſeruemus. Jn ꝓincijs aũt ex quo hec palã facta est etiã ibi duobus mẽſibus poſt inſinuationẽ ſcruãdis. Si vo nõdum hactenus in oĩbus ꝓincijs deſtinata p est velociter ꝛ eaz ꝛ alias q; forte nõ miſſe ſunt adhuc aut etiã poſtea comitãte deo a nobis faciẽdas mitti nũc vel mittãdas esſe quatenus noſtre cõſtitutiones in metropolitanis ciuitatibus fiãt vel faciẽde ſint manifeſte. ¶ Pꝛouinciarum vo pꝛeſides ipſos mittere eas ꝛ miſſuros esſe per omnes ciuitates ſub vnaquaq; ꝓincia cõſtitutas: vt nullus decetero occaſionez ſumat cuiuſlibet ignoꝛationis. Unde ꝓeterctiũ omne iuſtam habeat veniam: valeantq; q defunctoꝝ volũtates ꝛ diſpoſitiones: vel ſi nuper facte ſunt ſicut eas illi fecerũt: vel ſi ſm ꝓpꝛias nõ ſcripſerũt heredũ appellationem aut teſtibus eas nõ fecerũt manifeſtas: aut tres vncias ꝛ nõ amplius reliquerũt filijs: nõ cnim infringi (ſicuti ꝑdiximus) defunctoꝝ volumus diſpoſitiones: ſed ratas eas esſe ꝓ eis declaramus: vt vel ſi ꝓpꝛie ſcripta ſint teſtamẽta poſt poſitionẽ legis: nondũ vo cõtigerit cõſtitutiones factas innotuiſſe: ꝛ ſuperuiuẽtibus forte teſtatoꝛibus nõ ſunt mutata: mancãt etiam ſic inſtitutiões que ab initio ſm tunc certas extantes facte ſunt leges ꝓpꝛia virtutem habẽtes ꝛ non accuſandas eo q; tẽpoꝛe quo ſuperuixerũt illi eas non mutauerunt. Nõ cñ oĩa ſunt in nobis nec semp quibuſdã tẽpus ſit reſtandi repẽte: plerũq; incidũt hominibus moꝛtes r teſtãdi cis poteſtatẽ auferẽtes q̃ obiem ab initio factũ recte eo q; non fuerit mutatũ: non arbitramur poſtea mutari aut aliquo modo infringi: ſed imutilata manere q̃ tunc placuit teſtatoꝛibus ſentẽtia: valideq; ſeruari: crit nãq; abſurdũ vt qõ factum est recte ex eo qõ tunc nõ erat factum poſtea mutẽt. ¶ Collectiue igitur dicẽdum ꝓcipiãt filij relictas ſibi (ſi ita cõrigerit) a patribus tres vncias ex teſtamẽtis ita factis: aut ante legis poſitionẽ: aut poſt poſitionẽ legis añq; hec tñ apud iudices inotescerẽt s. Si vo adiectũ ſit teſtamẽtis oportere quod reliquũ est eis impleri ſm qõ tũc legibus debebatur hoc ꝓcipiẽdum ſm antiquas leges: vt ſi deest tribus vncijs ſm illud ſupplemẽtum t fiat: nõ in quadriũcio poſtea quidez ſancitũ est nõdum tamẽ tunc agnitũ. ¶ Que igit placuerunt nobis: ꝛ per hãc ſacrã declarata ſunt legẽ ꝓceptis ꝓpꝛijs tua eminẽtia oĩbus faciat manifeſta: ꝛ qui in hac maxima ciuitate ꝛ qui foris inhabitãt: quatenus oĩ bus fiant palam que a nobis ꝓ oĩnium cautela ſancita ſunt. Datum kalẽ. mar. conſtantinopo. Do. Juſti. pꝛeſec. au. anno. xj. ꝛ bo. Jo. vicecon. X. lxviij.

† Cõcor. c. ſi romano. rũ. xii. dist. cũ ſi dormiet. xxi. q. j. ca. q; certa de pui ille.

† Cõcor. c. j. cũ gl. ſup verſi. ſolẽnter certa ỏ poſtul. plã. que glo. recitat. nõ vnus. ſ.

† Cõcor. c. ij. cũ glo. in ver. vltra. ꝛ in ꝓoe. decre. in fi.

UNIVERSIDAD

a ¶ Aet nullus ꝛc. ¶ Hec prima pars expedit.ſ.e. vſq; ad.ſ.illud quoq;.

b ¶ Et vt episcopi.boc dicitur.ſ.eo.ſ.illud.

c ¶ Et de alienatiõe. hoc dicit.ſ.eo.ſ.qm vero.

d ¶ Aliq; de. Legibus.que ſunt C.ꝛ.ſ.ꝛ.ſ. hoc volumine.

e ¶ Negocia.ſ.de ſanctiſ. epiſ.ſ.ſi quid.

f ¶ Et rurſus.et.p id eſt.

g ¶ Accedunt.ad eas faciendas.

h ¶ Eas.ſcz eccleſias.

i ¶ Oratiõẽ.ric.ſ.de mona.ſ. hinc.et.ſ. de eccleti.ſ.ſi gs ait.col.ig.

k ¶ Suis medeñ.i.ſe dicunt mederi velle.

l ¶ Edificare.ſ.ꝺcedim⁹.

m ¶ Priuſq; ſic in decre. gviij.q.ij.ℭ ſit.ſ.de ſanc. epiſ.ſ.ſi quis.Accur.

n ¶ Luminaria.ſ.i eccſia.

o ¶ Adulte. iterpoſitio ẽ vſq; illuc.licebit ei ꝛc.

p ¶ Adminiſtrak modo. ſcz forte ab his q eas antiquitus edificauerant.

q ¶ Eorum.ſcz clericoꝝ.

r ¶ Agenda.ric.ſ.vt cle.q rece.ſ.ſi.

s ¶ Legẽ.vt.ſ.quomodo opoꝛ.epiſc.ſ.i.ꝛ.ſ.illud. ꝛ facit.ſ.de ſan.epiſco.ſ. interdicimus autem.

† De hac materia vt de in.c.ad audiẽtiã.ſ. ꝛ.ſi.cũ ſuis gl.ertra de eccle. edifi.

t ¶ Deo amabiles. vt.ſ. vt cle.q rece.ſ.i.col.v.

v ¶ Multũ.ſ.vltra annũ. vt.ſ.qũo opoꝛ.epiſ.ſ.illud.Sed alſ oꝛ multum qnquẽniũ.vt inſti.de lit. ob.ſ.multũ.ꝛ.ff.de ſepa. l.i.ſ.qõ aũt dictum eſt.

x ¶ Et ipſe.ſcilꝫ epꝰ.et qõ ſubijcit ide.i.ep eis.ꝛ qõ ſubijcit ei.ſ.eccleſie. Jtez quod ſubijcit obſeruare duo ſignificat.put eñ re ferẽ ad illud vbũ ide dic obſeruare.i.bſe. Jtez put referẽ ei.dic obſeruare.i. refarcire.ſ.de ſuo ipſi eccleſie.advtrũq; eñ refertur.Nec mirũ q vbũ ſemel poſitũ ad duo diuerſa referẽ: vt ꝛ alſ.ff.ſ.of. pcõ.l.ij.Jtez qõ ſubijcit nõ patiatur.dic.i.nõ valeat:vel non poſſit.et ita eſt plana litera.

Verbũ ſemel poſitum ad diuerſa referri põt.

y ¶ Legẽ.vt.ſ.qũo opoꝛ. epiſ.ſ.i illud.Accur.

3 ¶ Defuerit.ſ.per annũ.

a ¶ Amplius tps.ſ.anni.

b ¶ Plurimo tempoꝛe.ſ. vltra annum.Ad.

c ¶ Valebũt.ſ.vt expella tur a clero epoꝛ ꝛ choro clericoꝝ.vt.ſ.qũo opoꝛ. epiſ.ſ.i illud.

d ¶ Quoniã vo cõtingit. vt.ſ. de ec.re. immo.ali.

e ¶ Decretum. ſcz pñdis volumus in dicta conſtitutiõe.et facit.ſ.de ali.et emphy.ſ.boc etiam.

f ¶ Ad metropoleos epiſcopo.i.archiepo.

¶ At nullꝰ fabricet oratoriũ do mos ꝓter volũtatẽ epi:ꝛ vt depu tet prius q̃ circa diligẽtiã ꝛ ſtatũ in fabricãdo oratoꝛio ſufficiãt:et vt epiꝰ non deſint ſuis eccleſijs.ꝛ de alienatione⁽ eccleſiaſticarũ re rum immobilium. Titu.xvij.

Nulli iicitum eſt eccleſiam vel mona ſterium vel oratoꝛium edificare ſine epiſcopi voluntate.epiſcopo edificiũ incho ante qui ſtatuit clericoꝝm menſuram et expenſas neceſſarias ꝛ opoꝛtunas:ſed ſi edificare volens non eſt ad hoc ſufficies: epiſcopi conſenſu vnam eccleſiam vetuſtate coꝛrupta vel neglectã edificare poterit.hoc dicit Barto.

Impera. Juſti. Augu. mẽ. archi. conſtantinopo.

Q̃ de ſanctiſſimis eccl̃ijs ſunt multis cõpꝛehendentes le gibus⁽ adhuc etiaꝫ alia lege egemus ad exoꝛta negocia⁽ et rurſus⁽ emergentia ſufficiente. Plurimi nãq; noſis cauſa non ad opus ſanctaꝫ eccleſiarũ accedunt⁽ deinde eas edificãtes nequaq̃ curã ponunt vt expenſas quoq; eis deponent decẽtes ꝛ ad luminaria ꝛ ad obſeruantiũ alimẽta:ꝛ ad ſacra miſteria:ſz deſeruit eas⁽ etiã in nudis edificijs cõſtitutas et aut deſtruẽdas/aut oĩno ſacro miſterio defraudãdas. ¶ Sancimus igit pꝛe oibus quidẽ illud fieri:ꝛ nulli licentiã eſſe neq; monaſterijs: neq; eccliam:neq; oꝛationis domum incipere edificare anteq̃ ciuitatis deo amabilis cp̃s oratiõem⁽ in loco faciat et crucẽ figat/ publicũ.pceſſum ibi faciẽs/ꝛ cauſam manifeſtã omnibus ſtatuẽs. Oĩ cñ ſimulantes fabricare quaſi oꝛationis domos ſuis mẽdentur⁽ lãguoꝛibus:nõ oꝛthodoxaꝝrũ eccleſiarũ edificatoꝛes facti ſed ſpelũcarũ illicitarum.deinde nõ aliter quẽpiã eccleſiam ex nouo edificare⁽ ꝓſuꝫ⁽ loquatur a deo amabilẽ cp̃m ꝛ diffiniat mẽ ſurã quam oꝛdinat ꝛ ad luminaria⁽/ꝛ ad ſacrum miniſteriũ ꝛ ad incoꝛrũpende domus cuſtodiam ꝛ obſeruantium alimẽta:ꝛ ſi ſuffi ciẽter habere videꝛint faciat pri⁹ donatiõẽ coꝝ q̃ futura ſunt deputari:et ita domus edificet. Oĩ autẽ nõ ſufficiat quidẽ aliqs ad ℔ nomẽ forte deſideraꝛs quo et ipſe fabricatoꝛ eccl̃ie vocet ſi vult ali qd tale facere(multe⁽ꝛ in hac regia ciuitate ꝛ i ꝓuicijs eccl̃ie ſint in qb⁹ cõpetenti qdẽ adminiſtrat modo⁽:periculũ vo ruine patiũtur per vetuſtatẽ:aut etiã parue cõſtitute ꝛ inoꝛdinate ſm deſideriũ coꝝm⁽ qui in eis deputati ſunt) licebit ei vnã taliũ eccl̃iarũ accipiẽti bãc edificare/et hic volũtate deo amabilis oꝛthodoxoꝛũ epi ꝛes agẽda⁽ eſt.ſic cñ poterit ꝛ facre domus fabricatoꝛ vocari:ꝛ nihil de ſuo ſuperpendere deputatis iam circa hoc expẽſis oblatis ab eis qui etiã ꝓius has expẽdebãt. ¶ Illud q̃s ſancimus quatenus ſm iã a nobis ꝓlatã legem⁽ deo amabiles⁽ epi i ſuis eccleſijs maneãt/ꝛ non relinquant qdẽ eas.epi vo multũ⁽ hic moꝛetur ꝛ cogãt per ꝓuincias econo mos expenſas ſibi trãſmittere et ſanctiſſima eccleſia expẽdat qdez ꝛ ipſe⁽ inde ei q obſeruare nõ patiatur. ¶ Sancimus igit iã a nobis poſitã legem⁽ in ſua manere virtute ſiue deſeruit⁽ deo amabilis cp̃s eccleſie/ſiue amplius tẽpus⁽ nullam ei mitti expẽſam de ꝓuincia:ſed illam quidez circa actus pios ꝛ ſanctiſſimam eccleſiam expendi.ipſum vero hic errantem non expenſis ſanctiſſimã eccleſiam pꝛegrauare.cũ certũ ſit qõ ſi plurimo tempoꝛe⁽ defuerit: que iam a nobis ſup ciſdem ſancita ſunt valebũt. ¶ Dñ vero⁽ cõtingit † iam nos ſanxiſſe vt ſi qua in ꝓuincijs alienatio rei immobilis eccleſiaſtice facienda eſt:ſm decretũ hãc ꝓcedere ſicuti oꝛdinatum ꝓlatata a nobis conſtitutio dicit:agi vo decretum⁽ non ſolũ preſente deo amabili cp̃o ciuitatis ciuſq; clero:ſed etiam metro poleos cp̃o⁽. Nec non ꝛ illud inſuper eſt ſancitũ⁽:vt ſi metropoleos ſanctiſſim⁹ epiſcopus futurus eſt venũdare ſiue eius eccleſie ſanctiſſimi economi⁹ quid oporteat fieri ctiã hoc adijcimus⁽ vt deo ex ſynodo que ſub eo eſt deo amabiliũ cp̃oꝝ quoſcũq; elegerit ipſi interſint⁽ꝛ alia omni obſeruatione cuſtodita q̃ iam ſancita eſt pſentia duoꝝ deo amabiliũm epiſcoꝝ adijciatur:vt ſm ſe⁽ videatur cũ ſua ſynodo rem agere:et ſicut ipſe⁽ rem facit credibilem ꝛ ſufficientẽ ei ⁽qui ſub eo cõſtitutus eſt dum pſens⁽ eſt:ita ꝛ ipſi que ſub eo eſt ſynodus pꝛeſens per duos deo amabiliũ cp̃oꝝ videbitur rẽ pꝛebere cautiſſimam ſumentẽ ex huiuſmodi ſynodo teſtimoniũ. ¶ Danc itaq; noſtram legẽ ꝛ ad ſedẽ tue beatitudinis ꝛ ceteros ſanctiſſimos patriarchas miſſaꝫ ipi per literas ꝓpꝛias ſub vos metropolitis facietis manifeſtam:vt illi palam faciant ſub ſe cõſtitutis epiſcopis vt nullum lateãt que a nobis cõſtituta ſunt.

¶ At ab illuſtribus ꝛ qui ſup eam dignitatẽ ſunt oĩmodo ſuper pecuniarijs cauſis:ſed ꝛ iniurijs criminaliter per ꝓcuratoꝛẽ dicãtur:clariſſimis autẽ in pecuniarijs licere eis ꝛ per ꝓcuratoꝛem ꝛ per ſe litigare. Titu.xvij.

Illuſtres et ſuperilluſtres in cauſis pecuniarijs et in criminein iuriarum non per ſe ſed per ꝓcuratoꝛem litigare debent.ceteris vo dignitatibus inferioribus licite conceditur vt per ſe vel per ꝓcuratoꝛem litem exerceant.boc dicit Bar.

Idem a. Joan. pꝛefe. pꝛeto. ſecundo conſtantinopolita.

Decẽq; pꝛocedunt quidem quaſi honoꝛis cauſa:ꝛ ſchematis meliozis ſunt:qõ autez hinc⁽ euenit non honoꝛem ſed foꝛſan etiã quandam leſionẽ inferens:boc bene habere iudicamus bꝛeui mederi lege:fertur eñ quibuſdã cõſtitutionibus⁽

g ¶ Sãctũ.i. ſanctiendũ. ꝛ ita tps ꝓ tẽpoꝛe ponatur.ſic.ff.de leg.iij.l.vltiã. Vel dic ſancitũ.ſ.in conſtitutiõe greca vel extranagãti.nec eñ in illa.ſ. de non alie.vel in alia.ſ. de ec.re.imo.alie.vel alſ iſte caſus habetur.

b ¶ Economi.quibus reꝝ eccleſiaſtice gubernande mandant.vt.C.de ſacroſanc.eccle.l. iubemus. in pn.ſ.epi volũtate. vt.C.ẽ epi.ꝛ cle.l.oẽs qui vbiq;. ℔.hoc nihilomin⁹.Acc.

Economꝰ quis ſit.

i ¶ Adijcimus.ſ.per hãc conſtitutionem.

k ¶ Interſint. qd adjcit hec cõſtitutio? Põt dici vt duo epiſcopi iterſint. Aliꝫ dicũt q̃ ℔ erat etiaꝫ dictũ in ꝛſtitutione cui? hic facit mentionẽ:et dicũt hic adjci q iſti duo epiſcopi debeant eſſe de ſua ſynodo ✳ hoc de ſuo archiepiſcopatu.

✳ Synodꝰ quid ſit habes in ca.ſi cut extra ẽ accu.ꝛ.c.ſi per hos.de ma.ꝛ obe.

l ¶ Scõm ſe.id eſt in ſuo contractu.

m ¶ Ipſe.archiepꝰ põẽs authoritatez cp̃o ſub ſe poſito.

† Cõcor.g to.in tit.de re ecc.alie. vel.nõ.ſi an ti.ꝛ li.vj.de cre.ꝛ dic.et xij.q.ij.per totã illã q̃ſtionem.

n ¶ Et.ſcz epiſcopo.

o ¶ Preſens.archiepꝰ.

¶ At ab illuſtribus ꝛc.

p ¶ Decẽq; ex legibꝰ inde nominatis.

q ¶ Cõſtitutionib⁹.vt.C.de pen.l. qcũq; ℔.ꝛ.C.vbi ſenato.vꝛ cla. l.ſi.in pn.et.C.de accu.et inſcrip.l.cõuenit.Acc.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Clarissimonū. ⁊ p con sequens nec spectabilis nec illustris.
b ¶ Comites. vt sunt comites sine comitatu.
c ¶ Sanctimus igit vsq; inclusiue ponit. f. vt illustres ⁊ spectabiles illustres conti neātur ⁊ illustriū multa genera sūt. vt. C. vt dig. or. fer. l. ij. in prin.
d ¶ Adhouere. vel suscipere. vt. C. de iniur. l. ij. ⁊ fa cit institu. de iniur. §. pe.
Judex in dicādo se dere. o.
e ¶ Sedere. No. hic expresse iudicē debere sedere cū iudicat: ⁊ aduocatū siue litigātes stare oū dicit. ⁊ fac. C. de postu. l. post. ⁊ l. q. §. q. i. fi. et. C. vbi se. vel cla. l. fi. §. fedenti. et. C. de of. iudi. l. j. et. C. de of. di. iu. l. fi. Itez facit. C. de di la. l. j. ⁊ la procedēte. Sz contra. institit. de liber. §. multis. sed ibi est specia le fauore libertatis.
Rigor iste⁹ textus obseruatur in parlamētis Francie.
f ¶ Ex vtroq; latere.
g ¶ Iniuriam. alīs iniu riam: ⁊ ponit pro rusticitate: ⁊ ita nota nos debere esse curiales in inuitā do aliquo probo ⁊ nobili hoīe ad sedendū. sic. C. de offi. di. iudi. l. j.
h ¶ Indigne. pcedēte. qō erit si aduocati siue litigātes iurgia iudicem debeāt sedere. ne ergo hoc cōtingat litigēt per. pcuratorē ex parte illustris.
Magīa ⁊ tuū habē tium ordinariā iurisdictionē q̄q; gīa.
i ¶ Post magnificentiſſimos. Nic nota q̄q; genera magīatuū hītium ordinariā iurisdictionez: vt supillustres. Itē illustres ⁊ isti litigāt p. pcuratorē tm: vt h. ⁊ sūt illustres vt pfectus pretorio ordi. et illyrici. Itē vbis rome. Itē alij sūt spectabiles q̄ post illustres sūt vt. pconsules: pfect⁹ egypti: q̄ dz augustal. alij sūt minores: vt clarissimi et pfides. puinciar: vt. §. de ap. §. illō. et. §. siliq; mō. ⁊. §. oriētalis. ⁊. C. de rap. vir. §. finaūt post. ⁊. ff. de priua. car. l. j. §. j. ibi: ⁊ viris clarissimis ⁊c. Itē et alij sūt minimi q̄ nec no men hīt vt pedanei ordinarij tū sunt: vt defensores ciuitatum: ⁊ municipior: ⁊ de minimis iudicant causis: vt. C. de pe da. iudi. l. fi. ⁊. §. ō defen. ciuita. §. ⁊ iudicare. et. §. audient. colla. ij.
Procura tōz cōstituere quis nō cogit.
k ¶ Volētib⁹. nō aut ēne cessitas imponitur. pcuratorē ordinare. Accur.
l ¶ Ordiare. qō cōe ius ē in oībus. vt institit. de his q̄ nos age. pot. §. fi.
m ¶ Prohibitione. nam leg illa q̄cunq; phibet: et dānū. f. amittīs causē ponit ei: ⁊ pena ēt ipōit iudici. ff. libz arū auri. ammodo q̄ cessant ni

vt nulli clarissimoz a licceat per se litē exercere: sed per. pcuratorez oīno: sz hāc qdē antiqtas. p digni tatū honorē scripsit: mitos aūt ꝓspicim⁹ dignitates qdē adeptos ⁊ iter clarissimos inscriptos: aut comites b: aut tribunos: vel si qui alij ꝓstit hmōi substātie vo minoris oños aut penitus nō sufficiant ad. pcuratorez ordinatos: ⁊ propter hoc agendas expēsas.
¶ Sācim⁹ igit vsq; c ad magnifi cētissimos illustres hec valere: et modis oībus per. pcuratorez pecuniarias exercere causas. necnō etiā iniuriarū p. pcuratorē crimi nali mō mouere d fm q. datum est cis sup ℔ priuilegiū: ne cogantur aut sedere e † cū iudicibus cū iudicant: aut stare rursus tāq; litigātes. ex vtroq; f eīs cā videt incautā: aut ī dignitatib⁹ incuriā g susti nētib⁹: aut iudiciali schemate indigne h. pcedēte. ¶ Post magnificētissimos i igit illustres oīb⁹ licentia sit volētibus k. pcuratores ordinare l: ⁊ p se lites exercere/ nulla ex ℔ neq; phibitiōe m/ neq; dāno/ neq; pena iferēda eis. ¶ Tua igit eminentia q̄ visa sunt nobis: ⁊ per hāc sacrā declarata sunt legem oībus faciat manifesta q̄ moris sunt super bis agēs. Datum pridie nonaz iulij ca. epi. do. iusti. p. c. p. cto. anno. xij. Jo.

¶ Ut ordinarie pfecture vbane ⁊ pretoziane due n ⁊ pfecture que in cingula ⁊ q̄ in actu sunt sole nō etiā honozarie liberentur a curiali fortuna. Titu. xix.

§ Sola collatione dignitatis ⁊ administrationis etiam ante administrationem susceptam curiales liberantur a curiali fortuna: sed sola collatione honoris seu dignitatis absq; administratione nō liberantur: sed remanent curiales solum honorem ex tali collatione consecuti. B.

Idem. A. p. c. p. c. ozien. secundo ⁊ consu. ordinario.

CUrima hoz q̄ oliz sancita sūt ⁊ neglecta ⁊ nō facile in republica tractata oī no visa sunt absq; lege ⁊ sine legislatiōe consistere o. nouim⁹ eīs q̄ antigtus erat quedam pfecture figura quā honoraria p vocabāt: codicillis q ab imperio sup ea collatis. hāc aūt ita nominabāt vt nihil aliud nisi purū honorē bis qb⁹ pbebat cōferret: q̄ curiales nō liberabat a fortuna curiali nisi qs eā in ipo operī mini strasset. et sicut de gloziosissimis magistris militū videbimus: qa nullus ex magisterio armoz eripitur fortuna curiali nisi cū opere gesserit r: nam ī magisterium s militie pfectura esse nostre dicunt leges: puri vero magistrorum militie codicilli solā prebēt: dignitatē fortuna non liberātes sic etiā in ipa pfectura si futur⁹ sit aliquis t liber hmōi fieri fortuna necesse est in ipo cingulo designatū u ab ea curie vinculis liberari.
¶ Renouamus v igit hmōi legem sanctiones si qñ visum fuerit impe rio honozare curialē vt etiā liberet fortuna dare ei codicillos x ad ministratiōis: ⁊ pparare eū in tali b⁹ ꝓstitui sedib⁹ aut cingulis y: banc pfecture seniozis rōne ⁊ no ue videlz huius nr̄e: aut in ptoria nis tribunalib⁹: ⁊ oziētis ⁊ hesperic ⁊ libye necnō ⁊ illyrici a quos oēs sub nob⁹ fecit de⁹ ⁊ ita liberate frui b q̄tenus magno. pmeriti honoze ⁊ in carpentis c vecti et clamozes pconū audiētes insup iudiciales ꝓscendentes sedes huiusmodi fortuna liberi ꝓstituant. Si vo solo cos participare voluerit honoze: fieri quidē codicillos ⁊ his dari tm̄ vo valere hmōi impialē largitatē vt ille honoratus qdē sit: ⁊ maxime curie pars esse videat d nō tm̄ neq; puincialis curia: neq; ci⁹ albo e liberetur: sz maneat sub antiq fortuna solū lucratus honorē: ⁊ ita gras agens deo ⁊ imperio q̄ migrauit eū ad melioza ꝓzis trāquillitatis edu cēs f sitq; ēt ℔ additamētū iperia lium pmiozū. q. neq; publicū minuit neq; fortuna neq; consuetis eis functiōib⁹ priuās curiale: ⁊ ci qui hec. pmeruerit etiā pīnē addens fortunā: ⁊ ostēdens honoratiorē et alijs curialib⁹ dignitate solūmō pcedentē. ¶ Que igit placuerūt nobis tua celsitudo scruare festinet: sciēs q̄ neq; curiales minuimus: et honoratiores eos oībus demōstrauimus vt sciant be ciuitates perpetua precepta: quatenus imperio datur.

¶ Ut oēs obediāt iudicib⁹ g pronunciarū ⁊ in criminalib⁹ ⁊ ī pecuniarijs causis: ⁊ ibi negocia h examinent nullo excepto ꝓ priuilegiū i nec buc k ꝓuēti l deducant nisi sacra pragmatica forma exhiberi quēpiam iusserit. Titu. xx.

§ In puincia in qua qs forū sortitur illic est cōueniendus vtraq; parte ꝓsente vel altera tm̄ ⁊ vbiq; iustitia seruata sententia condēnatoria vel absoluto ria ferat oī ꝓuilegio cessante nisi pragmatica forma aliud statuat: vel aliud ꝓpter appella. acciderit. bis obtinētib⁹ in oī loco ⁊ tpe pena 5 faciētibus imminēte. Bar.

Impera. Ju. Au. Constantino politanis.

VIam quidē esse omnium m pfectissimaz virtutem arbitrandum est hominibus que iura omnibus distribuit: hec est ex causa n cognominata iustitia: et enim vnamquāq; o aliarum virtutum nisi subsequantur huius p bona: fiet

si in illustribus: vt h. or.

¶ Ut ordinarie pfec. rē.

n ¶ Due. imo nō due tm̄: vt. l. j. §. ti. q̄ de di. §. gnālr. ⁊. §. palā vo. colla. vj. naz et epatus liberat: vt. j. de sanc. episco. §. curialē.

o CUrima. Consistere. hic pōt no. arg. ad excusatiōē pape Jnno. q in suo pcilio multa de antiquis repetijt quia quasi neglecta erāt: ⁊ facit. §. de fideiuss. in prin. ⁊. C. de anno. l. fi.

p ¶ Honoratiā. id est sine actu ⁊ administratione.

q ¶ Codicillis. i. libris imperialibus.

r ¶ Opere. sic. C. de decu. l. fi. sic. j. consti. que de dignī. §. generaliter.

s ¶ Ope gesserit. i. cū effectu sine administratiōe.

t ¶ Ista ⁊ magisteriū. inter positionē facit notando bonum simile esse.

v ¶ Aliquis. f. pfectus.

g ¶ Designatum. p. administratione sibi collatā.

r ¶ Renouamus. fic. §. vt eccl. roma. §. renouam⁹. colla. ij.

3 ¶ Codicillos. i. imperiales literas.

a ¶ Et illyrici. sz sclauonia. Accur.

b ¶ Frui. a curia.

c ¶ In carpentis. i. curribus ⁊ plaustris. est enim carpentū genus currus fm. ad⁹. ⁊ facit. C. de ōsto. ⁊ magi. of. l. j. lib. xij.

d ¶ Videatur. No. pro capellanis dñi pape.

e ¶ Albo. Vt. ff. de albo scri. l. j. et. ij.

f ¶ Educēs. f. imperium.

g ¶ Ut oēs obediāt rē. Hoc dicitur. j. eo. §. hoc considerantes.

h ¶ Et ibi negocia. B dicitur. j. eo. §. si igit fuerit. vsq; ad illū. §. arripiat.

i ¶ Priuilegiū. sz spāliter in dultū: vel de nouo concessum alīs: q̄ plene dicemus. j. eo. §. si igitur ambo. Accur.

k ¶ Duc. i. in ciuitate cōstātinopolitana: vt subij cit. ⁊ vt. j. c. §. arripiat.

l ¶ Cōuēti. f. in puincijs.

m ¶ Jam. Qm. f. virtutū. Acc.

n ¶ Et causa. q: tribuit vnicuiq; ius suum.

o ¶ Vnāquāq;. i. per vnāquāq;: alīs vnaquęq;.

p ¶ Qui⁹ institie. f. q̄ sunt ꝑtuoz. f. institia: fortitudo: prudentia: et temperantia.

a Justitia.sic insti.de iusti.ꝛ iur.j.rñ.
b Patria ligua.als patriā ligua:ꝛ tūc subaudi ꝑm.ꝛ dic appellet.ſ. ꝓfuetudo loquēdi.ꝛ als ꝓria ligua.ſ.rōana:vt ſi dicā iſte fec it fortitudinē:nā in armis vel alia vi illicita itelligim ꝑm vulgare vt ſubijcit.
c Ab ea.ſ.virtute.i.fortitudine.vt ſubijcit.Alla.
d Suam.ſcz iuſtitiam.
e Sacras.ſ.principis.
f Priuilegia.ſcz de nouo cōceſſa ꝛ ad poſtulationem indulta.Alla.
g Pragmaticas formas.ſ.pretendentes.
h Occaſiones.cum hoī ad malitiā dedito facile ſit q̄libet malū adiuenire.vt.j.vt hi q ob.ſ.j.i.fi.
i Peccādi.ne ſit impropria locutio repete occaſionē.ſ.delinquēdo.q.d. delinquunt in puincijs: ſi ſimulāt ſe velle reſpondere extra prouinciam.
k Extra eas.ſcz prouincias in q̄bus delinquūt.
l Simulāt.i.nitūtur et cogitāt q̄ eſſe nō debet: vñ ōr. Oō nō eſt ſimulo: diſſimulo q̄ quod eſt.
m Qui.ſ.actor.
n Quocunq; mō.vt de vſuf.vel fruitute.ſ.reali.
o Pertulit.id eſt ſuſtinuit in mala parte.
p Exhibere.interrogatiue lege et reſponde.q.d. non bene.
q Suā.als ſolam.ꝛ als ſuam.
r Et fortitudinē.in malam partē accipe hoc vocabulum.
s Credētes.ſ.ſe facere.
t Et ſ.mala ſup:adcā
v Perpetrāt.i.faciūt.
x Deciēs.i.faciāt deciēs milies.ſimilis modus loquēdi eſt.ſ.ō here.ꝛ fal.ſ.ꝛ ſi hoc qdē.coll.j.ꝛ.ſ. de nup.ſ.ſ3 hoc.coll.iiij.
y Exēpla.ſ.C. de ſen.l. nemo iudex.ſ3 ꝟ quo ad deū:ꝛ quo ad peccatū vitandū loquit:ibi quo ad ciuilē querendā actionē.
z Inmunerabilib'.ſ.generibus perſonarum.
a Pene.id eſt fere.
b Ex potentibus.ſcilicet perſonis.
c Inanes.ſcilicet non potentes.

Filius an de ex delicto patris puniatur.

d Secuta.Et hic no.filiū ex delicto patris puniri.Sed contra.C. de pe.l.ſancimus.Item ꝛtra.ff.de pe.l.crimē.Item cōtra.ff.de accu.l.ex iudicio:.ſed certe hic de pena loquitur diuina:in dictis aūt legibus de humana:vt arg.illius diuine ſcripture.Patres comederūt vuam acerbam:ꝛ dentes filiorum obſtupuerunt.
e Poteſtatibus ytentes.i.potentijs ſuis.
f Sceptris.i.iuriſdictione vel imperio.Alla.
g Aſcendentem.id eſt orientem.
h Deſcendentem.id eſt occidentem.
i Aquilonis latere.i.meridie ꝛ ſeptētrione.Aſſ.ꝛ facit.ff.vt ecclē.ro.ſ.ſi.
k Delinquit.apparet q̄ hec cōſtitutio tota loquitur in reo volente trahere actorem ad extraordinarium iudicem.
l Pecuniarū.poteſt ſtricte intelligi verbū pecuniarū:quia inferius ſubijcit de aliis rebus:vt ꝛ als ſtricte accipitur:vt.C.de proba.l.j.ꝛ.ff. ad mace.l.ſi filius.ſ.j.Vel large pone.ꝛ q̄ ſubijcit.ſiue de terra.ꝛc.eſt quaſi huius expoſitio.nam pecunie verbus large poteſt ſumi.vt.ff.de verbo.ſig.l.pecunie.ꝛ.C.de conſti.pe.l.ij.ſ.ſi.
m Criminū.vt de eo crimine cōueniat ciuiliter vel criminaliter:ꝛ hoc ipſum erat etiā ante legē iſtā vt ſubijcit.hodie etiā plus eſt:q; ſi ibi nō inueniat vbi deliqt poterit ꝛ alibi cōprehendi ꝛ remitti etiā violēter: vt.j.vt nulli indi.ſ.ſi vo qs cōprehenſor.nō erit ergo ammodo iſtio an hec ſti.loquatur de criminibus vel nō.nā vere loquitur ſm Joā. vt hic.ꝛ.ſ.in rubri.ſ3 quidā vt.Ad.digerint ſ.ſ.q̄ nō loquat in crimi nibus vbi criminaliter agerek quaſi ſatis ſufficiant vetera iura.Sed certe generali' loquit nec vult tm̄ noua dicere imo etiā vetera iura recitat hec ꝛſtitutio.vt.j.ſtatim ſubijcit.hec enim apud precedētes ꝛc.
n De terra.quod hic dicitur indiſtincte ſtatim diuidit et diſtinguit ſiue de proprietate ꝛc.

nihil hoꝝ q̄ cōpetūt/itaq; nec fortitudinē q̄ non eſt cū iuſtitia[a] laudabim':cū ſcz patria lingua[b] fortitudinē in armis virtutē appellet ſolū:ꝛ ſi qs ab ea[c] iuſtitiā ſubtrahat:ad delictoꝝ occaſionē ſolūmō nō quozūdā bonoꝝ fict occaſio:quā[d] in nſis puincijs intuētes ꝓtēni lege placēti oco cā coroborare ꝛ ad fortitudinē decentes deducere iudicam' oportere.
¶ Plurimoꝝ nāq; alij qdā lras ſacras[e] alij ꝓilegia[f] alij pragmaticas formas[g]:alij ꝓcepta iudicū quidā alias ex alijs adinuentēs occaſiones[h] ſibi pagunt peccādi[i] qdā in puincijs ꝛ extra eas[k] itigare ſimulāt[l]:qui[m] cū in q̄libet loco male patiſ:aut aliq̄d ſuoꝝ amittit:aut de terminis terre litigat:aut de pprietate:aut de poſſeſſione:aut de hypotheca:aut de aliquo quocunq; mō[n]:valebit in alio loco.pbatiōes hoꝝ q̄ prulit[o] exhibere[p]:hec cū agētes oſtendentesq; potentiā ſuā[q] ꝛ fortitudinē[r] ita iuſte credētes[s] talia machinātur ꝛ hec[t] boies ꝓpetrant[v] tanq; ꝓpetuā virtutē habituros ſe ꝓfidentes ꝛ nō reſpiciūt ad milia[x] deciesꝫ milia exēpla[y]:qz ſero tandē ꝛ in ꝓſonis inumerabilibus[z] ex impotētib' videmus poteētes.ꝓcedere:ex nō diuitib' diuites:in oē aūt cuū pene[a] ex potētibus[b].ꝓceſſerūt inanes[c] ex diuitibus aūt paupes dū patrū iniuſtiam ſoboles eſt ſcuta[d]:ꝛ nō cogitāt neq; reputāt qm̄ qō ipſi q̄ſi p ſe machinant potestatib'[e] vtentes hec forſan ꝓ eos qui ex eis ꝓ

o De terminis.de qb' agit ciuiliter finiū regūdoꝝ:vt ꝓponant ꝛ diſtinguant.vt.ff.ſi.regū.l.ſi.ſi.ꝛ.l.iij.ꝛ.l.ſi irruptiōe. ſ.fi.Jtē agit pecuniarie ad penā.l.aureoꝝ.per.l. agrariā ꝓponendā ſi dicātur ab alio termini deieci.vt.ff.ō ter.mo.l.agraria.nec tollitur vnū iudicū p aliud cū debeāt.ppē rē familiare vt.C.q̄ ſi ac.ci.ci.ſ.l.j. donec tū vna intētāt alia ceſſat.vt.ff. de pu.iudi.l.literdū.ꝛ.ff. vi bono.ra.l.ij.ſ.j.ꝛ digi inſti.de offi.iudi.ſ.pe.
p De pprietate.i.dominio:ꝑ rei vēdicationē directā vl vtilē:vl publiciānā.vel ber.pet.q̄ ſtā aſi hāc.l.erat vt rōne bui⁹ poſſeſſionis q̄ ꝟ eſſe debeat bic ꝙueniri:vt.C. vbi in rē ac.l.ſi. et.C. vbi de bere.agi opor.l.j.
q De poſſeſſiōe.ſ.recuperāda vel adipiſcēda vl retinēda:cū hiſtrib' mōdis de ea agaſ:vt inſti.ō iterdic.ſ.ſequēs diuiſio.
r Hypotheca.vt ſi rem īmobilē i hac pūcia poſitā mihi obligaſti:q̄ caſu etiā rōne poſſeſſiōis ꝟ poſite agā ſiue etiā alibi poſite agā ꝟ rōne ꝛctus. vt.ſ.ꝑi.dicit.naz reus hic fit.i.debitor.obligando ſic ſe ꝛ rem ſuam.
s Occaſiōe.vt de ſeruitutibus ꝓſonalib'vt vſu ꝛ vſufru.et de realib':vt ruſticoꝝ ꝓdioꝝ:vt.ff.de ſeruit.l.j.ſed etiā de ſtatu ſeruili vel aſcriptitie cōditiōis vel alterius filiꝫ: vt de filiatiōe vel patria poteſtate:filiꝫ eſt modꝰ loquendi.C.de iudi.ppe randū.in ſi.j.reſpon.

t Subiaceat.ergo idē in clericis.ſed ꝛtra.ſ.vt cle.apud ꝓpri.epiſ.ſ.j.col.vj.Rñ.ꝛ clericus in eo loco ꝙuenitur ſed nō apud ꝓpriū:ſed apud eꝑm huius loci qui ſuus eſt:ꝛ ratione huius cauſe ſm Jo.
v Clarie.i.in variis locis:vt.ff.de accu.ſi cui.ſ.pe.ꝛ.ſ.ſi.ꝛ.l.ſi.ꝛ.ff.de re mi.l.iij.j.reſpon.ꝛ.C.vbi de cri.agi opor.l.j.ꝛ.C.de caſtrē.ꝛ miniſte.l.ſi.in ſi.ꝛ.ſ.vt iudi.ſine quoquo ſuf.ſ.q̄ aūt dictū eſt.colla.ij.ꝛ.ff.de iudi.heres.ſ.j.vſq; in ſi.
x Nō pure.hoc eſt nō inuenitur lex aliqua de antiquis que ita dicat pure ꝛ ſimpliciter de oībus vt iſta dicit:ꝛ ſtatim ſubijcit.nā hec in delictis ꝛ quaſi.Jtē in ꝓtractibus ꝛ quaſi loquit.Item ꝛ in actionibus in rem:in quibus quis rōne poſſeſſionis fortitur fortiū:vt.C.vbi in rē ac.l.ſi.Item in interdictis poſſeſſoꝝ:vt hic continetur.
y Conſideranimus.ſ.q; reus rñdeat.ita ecōtra dicimus q̄ actoꝛ alibi nō agat vel agere q̄rat:vt ſubijcit.vel dic ad reū tm̄ referendum hoc.
z Scripturam.i.libellus cōuentionalis.Aſſ.
a Examinatione.puinciāle.i.facieda in puincia ea vbi cōtractū eſt vel delictū(vt ſupra dictū eſt)ꝛ eſt rō vt ſubijcit facultas.ꝑbationuꝫ nā facilius.ꝑbabit actoꝛ hic q̄ extra.puincia ꝛ facit.C.de bere.ꝛ ma.lq̄m.in ſi.ꝛ.C.de re.cre.l.gñaliter. in prin.ibi.ꝑbatiōibus pinguius.
b Jure potiatur.ſic dicitur in diuina pagina q̄ nullum adeo eſt ve niale paruū petm̄ q̄ ſi deducatur in cōtēptum mortale nō efficiaꝫ.
c Quem.ſcilicet reum.
d Preſentem.etiam ſubaudi.
e Jllius.ſcilicet rei.
f Eſum.ſcilicet actorem.

† Cōcor. c. vl.cū gl. ij. in me.extra de ſo.cōpe.

Ingemiſcentem.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a ¶ Ingemiscenk.fic.C.quando imp.inter pupil.ꝛ vi.l.j.
b ¶ Ferre.ſ.penas quas patitur.Al.
c ¶ Iudultitudo.ſic.C.qui po.in pig.babe.l.ſi.in prin.
d ¶ Creb?o.id eſt ſepe.
e ¶ Ipſi.ſcilicet nos.Accurſius.
f ¶ In prouincia.in qua obligatio ꝛtracta eſt.vt ff.c.ſ. hec conſiderātes.Sꝫ qđ ſi ꝛ italia:Rſñ.idē:licꝫ nō fit.puncia ſꝫ puiciaru dña.vt.j.eo.ſ.pe.ꝛ.ſ.ſi.
g ¶ Trabatur.ſ.per reū.
h ¶ Priuilegio. B eſt nō prodeſt reo priuilegiūyt poſſit alibi reuocari iudiciū ꝑ vbi ꝛtraxit. Sꝫ ff.de iudi.l.j.ſ.oēs autem.Sol.dicūt qđā illaz corrigi p iſtā.et eodē mō rñdent ad.l.ff. de arbi.l. nō diſtinguemus.ſ.itez ſi qs rome.nā ꝛ ibi ōz nō debet e legatū rome qui niri etiam de eo qđ ibi fa cit dūmō ante hāc legationē in qua nūc eſt. Sꝫ boc non placet.qꝛ p alia aut.q̄ eſt poſt iſtaz ſalua ſunt legatis et aliis priuilegia.vt.j.de ſan.epiſ. ſ.ſi vo epi.col.ig. Dicer go hic log de priuilegijs q̄ extra corpus iuris poſita ſunt vt colligit.ſ.eo. ſ.plurimoꝛ.nec videtur aliqđ corrigere.vt.ſ.eo. ſ.hec ꝓſiderantes.ibi:bi em ꝛc.que aūt iuris coꝛ pore ſunt nō tollunt per hāc auk.vt dictuꝫ eſt.ſed quedam alia auk.ꝛ foꝛi ꝛ iudicis videt tollere ꝓuilegiū ſm.B.vt.ſ.vt iud.ſine quoquo ſuf.ſ. qđ aūt ꝓmittus.qđ nō puto niſi vt dictū eſt ſi nō ſunt in coꝛpoze iuꝛ. nā vt in ſeq.ſ.poſt illū.ſ.in.ſ.interdicim⁹.qđuſcā ſeruaꝫ ꝓuilegiuꝫ. Itē ſ.3.de eph.ſ.j.in eo q̄ actoꝛi ꝓmittit ex ꝓuilegio ad aliud iudiciū trahere reū. Itē ad idem ſ.C.de dila.ſi qñ.ꝛ.C.de iuriſ.om.iu.l.in criminalibus.Sol.qđā dicūt illas duas eē coꝛrectas ꝓ iſtā.qđ nō pla cet:qꝛ inꝑtū poſſumus cuitare legū coꝛrectiōes boc facere debemus Juſtinianū imitātes:vt.ſ.qui.mo.na.ef.ſui.ſ.tribus aūt.dic ergo ꝙ hec ioquiſt in reo illa in actoꝛe trahēte reū ad extraneū iudicē:ſed bec mala videſ ſol.nā nō ꝺꝫ licere actoꝛi qđ nō licet reo:vt.ff.de regu.iur. nō ꝺꝫ.ſed dic boc ſpāle:illud gñale:cui generi p hāc ſpeciē derogaſ:vt ff.de leg.iij.l.vgoꝛē.ſ.feliciſſimo. ꝛ de regu.iur.l.ſemper.ſic ꝛ alꝫ licet actoꝛi:ſcꝫ agere qñ vult:qđ reo nō licet ꝛueniri qñ vult:vt.ff.ō eccep. do.l.pure.ſ.ſi.ꝛ.ff.de peti.here.l.ſi qs libertatē.ſ.ita demū.ibi:ꝛ erāt in ipſius ꝛc.vt.C.vt ne.inui.age.vel accu.l.j.ſed boc nō licet reo.
i ¶ Sed ille decidatur.ſ.in ꝓuincia illa ybi contractū eſt:ſed quid ſi ibi non inueniatur.nōne remittit in ꝛtractu vt in delicto:vt.j.vt nul. iudi.ſ.ſi vero quis.Rſñ.dic vt ibi dicemus.
k ¶ Si vo.Caſum iſtū pono tribus modis. Primo in dño domus qui cū inglinis vel mercenarijs habitabat : vt.ff.de vſu ꝛ habi.l.pculus. ꝛ eſt eꝛ domo ab vno inglino deiectus.ꝙuenit ipe inglinus eꝛ ſuo delicto.l.aqlia directa vel vtili:ſed ꝛ dñs eꝛ ſ̄i delicto tenef actiōe in fa cti qui opa maloꝛ hoim vtif:vt inſti.de ob.ā eꝛ q̄ſi delic.na.ſ.itē eger citoꝛ.hec ergo aut.ꝓmittit boc nouū vt poſſit nūtiare dño:ꝛ oatur ei ſpatiū.ꝛ ſi veniat plene ꝭaminaf cauſa:alioq̄n dānatur ꝑſens cōuentus:ꝛ ſi de reb⁹ eius actoꝛi non poſſit ſatiſfieri capiūtur res abſentis ꝑpter eius ꝛtumaciā.hāc reꝛobo:qꝛ eꝛ quo certū eſt q deiecerit non ꝺꝫ alius teneri:vt.ff.de bis q deie.vel ef.l.j.in ſi.ꝛ.l.ij. ꝛ.ff.de vb.obli. cōtinuus.ſ.cū ita.in ſi.ſi aūt diceres ꝺñm cū ſua familia nō habitaſſe etiā alia rōne nō teneref:vt.ff.ō bis qui deie.vel ef.l.j.ſ.pe. Scdo pōt poni ſic.Aliqs ꝙuiebat me q̄ ſibi erā obnoxius vel rei vē.vel qualicūq; actiōe ꝛ aliqs offert ſe defenſioni mee ꝓmittendo iudicio ſiſte re me ꝺñm:ꝛ penā ſi nō faceret ſtare.ꝓmittit ergo buic ꝓcuratoꝛi ſue defenſoꝛi vt nūtiet mihi ꝺño vt hic ſubijcit.ꝛ ſi nō veniā ꝓcuratoꝛ cōdēnatur ad intereſſe:qꝛ me nō facit ſtare.in quo venit etiā rei petēde eſtimatio. Itē ꝛ ego ōꝛs in actione que ℈ me cōpeteret ꝙdānatoꝛ:ꝛ ſi eꝛ rebus ꝓcuratoꝛis ſatiſfieri nō poſſit:tūc de meis ſatiſfiet.nec eſt mi rum:qꝛ boc ꝑpter mea contumacia cōtingit:ꝛ qđ hic ꝺ ipſe qui iniuſtitiam egit:ſcꝫ ꝺñs. Item no.ꝙ hec auk.facit hunc verū ꝓcuratoꝛē coipſo ꝙ nō remouetur abſente:ꝛ ante litis cōteſta.ꝓmittit ſniam ferri:qđ eſt mirabile.vel dici pōt ꝙ quaſi ꝛteſtata eſt:vt.C.vbi in rem ac.l.ij.Tertio dic ꝙ in quocūq; defenſoꝛe locū hꝫ qui ſatiſdat iudicatum ſolui:nec curo ꝙ ſatiſdederit iudicio ſiſtere ꝺñm. Vel dic quarto ꝙ ꝓcuratoꝛ meus ꝑ vim eꝛpulit aliū me mādante vel ratū habēte: vnde nō pōt ꝙueniri tam ipſe ꝙ̄ ego ꝺñs.vt.ff.de vi ꝛ vi ar.l.j.ſ.quotiens.ꝛ.ff.de inſti.l.cuicūq;.ſ.j.ꝛ.l.ſeq.j.rñ.ꝛ.ff.qđ vi aut cla.l.deniq;.

Italia ꝓ uinciaruꝫ ꝺña ōz.

gi:ꝛ aut ꝑles expēſas pati q̄ rei eſtimatio eſt:aut iopiā ingemiſcē tem.a ferre.b:¶Dinc nobis multitudo.c plurima eſt ītercpellātiū q̄tidie ꝛ crebꝛo.d in talib⁹ cauſis in quictamur paruarū gra occaſionū ꝛ ipſi.e multas ſuſtinētes opoz tunitates:ꝛ videntes plurimam quidē multitudinē virozū:pluriq; māqz mulieꝝ ex ꝓpꝛijs locis agitatas:ꝛ ad hāc veniētes feliciſſimā ciuitatē;quoz plurimi etiam mendicātes ꝛ afflicti hoc agunt: interdū q̄ꝫ hic moziunt. ¶ Si igitur ſ fucrint ambo in ꝓuincia f et actoꝛ ꝛ reus:nequaq; ad aliā ꝓuinciā cā trahat.g:nec; ad hāc feliciſſimā ciuitatē:nec; eꝛ ꝓuincia gio.h cuiuſpiā;nec; eꝛ iuſſione:ſꝫ illic decidat.i. ¶ Si vo.k alter qđē adeſt/alter aūt abeſt:q vo ꝑſens eſt eꝛ domo abſentis iniuſtitiaz.l patiaf ꝙueniat oīb⁹ modis ipe q iniuſtitiaz.m egit ſiue curatoꝛ ſiue ꝺuctoꝛ ſiue qcūq; ſit ei⁹.n ꝛ liceat ei ſm ꝓuicie ſpatiū ꝛ ſm legē cōmunē.o antiqꝛ poſitā inducias ac cipientē nūtiare que ꝺe his geſta

Titu.XX.

ſunt illi ad quē cā referf. Sꝫ ſi qđē in vicina ꝓuincia eſt q̄ agikp vna aut ꝺuab⁹ māſionib⁹.q in medio ꝓuinciarū cōſtitutis q̄tuoꝛ ei meſiū ꝺare ꝺucias.ſi vo maiꝫ ſit ſpatiū ſeꝛ.ſi vero eꝛ paleſtina foꝛ ſan:aut eꝛ egypto:aut eꝛ ſpatio gētiū lōginquaꝛ.r meſes octo ad B ſufficiēt. Si vo eꝛ beſperijs gētib⁹ aut ſeptētrionalib⁹ aut in libya:tūc qđ etiā ꝑcedētib⁹ legiſla tozib⁹ ſufficiēs viſum eſt/eſſe tps determinatū.s:B eſt nouē menſiū vtile.ꝛ ſi qđē ipi nūtianti credat.t litem.u illi cā cōmittat:ſi vo aliqd aliud de illo ſapit.x:aliuz dirigat ſuſcepturū modis oīb⁹ actione.y cōpleturū.z oīno q̄ diſcerneda fūt niſi appellatio.a fuerit ſubſecuta: ſiue in maioꝛi.b ſiue in minoꝛi.c cā. Si aūt ille.d quidē nūtiet:ille vo.e nō oꝛdinet ꝛ ſtatutū.f tráſeat tps tanꝫ.g firme agēte.h eū q ꝙeritus.i eſt:ꝛ p abſente ꝑſona etiā inuitū repſentet negociū iuꝺet.k apd ſuū tribunal ꝛ cām examinans ꝑſente eo qui cōuentionē ſuſcepit non dēnet etiā eu⁹ in quo obnoxius.l

Fo.LV.

ſuper.ſ.peñ. ꝓmittit ergo hec auk.boc nouus vt poſſit mihi nūtiari:ꝛ hec vltima placet ꝓceptoꝛi meo. Sed q̄re ꝓ eo permitteret hec auk.dño penūtiari cū ipm ꝓcuratoꝛē ꝓſentē ꝛ ſuo noſie pōt ꝙuenire:Rſñ.pōt:qꝛ ſic eſt in fideiuſſoꝛe.vt.ſ. de fideiuſſo.ſ.j. ꝛ.ſ.ij. ſed tertia poſitio caſus magis ꝓbari videt in iſto.ſ.

l ¶ Iniuſtitiā.qꝛ aliquid eſt deiectum vel effuſum ſm primā poſitionem caſus. Vel dic iniuſtitiā:qꝛ debitoꝛ eſt meus ille qui eſt dñs domus ſm alias tres poſitiones caſus.

m ¶ Iniuſtitiam egit.ſcꝫ cōductoꝛ vel ſimilis ſm poſitionem primā et ſm vltimā. Vel dic.ſ. dñs q est absens.ſm duas medias poſitiones caſus.

n ¶ Quecūq; ſit eius. ſcꝫ ſiue caſtaldus ſiue ꝓcuratoꝛ: ſine ſimilis perſona que ꝑſens eſt.

o ¶ Legem cōmunem.vt C.de dila.l.j. vel dic.ex.milium diurnoꝛ.vt.ff.ſi quis cau.l.j. ꝓna verioꝛ videf:qꝛ ℈ ſtatiꝰ ſubijcit eſſe ꝓſiderandā ꝓuinciā quod in.ꝺ.l.C.de dila.cōtinetur. Sed nunquid ibi alia tempoꝛa com putantur:Rſñ.ſic.ſed ad inſtar eius bec ꝓponuntur.

p ¶ Hoc agit.i.cā tractaf.vel dic ℈ agit.i.absens degit:vt in nouellis.

q ¶ Adſanſionibus.id eſt diebus:vel dic in ꝓuincijs quia due ꝓpincie ſiunt in medio:vt in nouel.

r ¶ Longinquarum.i.regionum:ſcꝫ dilatio petitur.

s ¶ Determinatū.vt.C.de dila.l.j.Sed nonne in aliꝭ tēpozib⁹ hec leꝛ coꝛrigit illā:Rſñ.nō.qꝛ illa loquit in dilatione q̄ oatur ſpecifi ꝛ petēti gratia teſtiū vel inſtrumentoꝛū hec aūt loquit in alio caſu:qñ.ſ.patiſ quis iniuſtitiā eꝛ dono abſentis:quidā tñ digerūt eam coꝛrigi.

t ¶ Credat.id eſt confidat.

u ¶ Litē.ſ.dñs.vñ videf q̄ ſi nō credit q̄ hic nō poſſit eū inuitū defendere.Sed ſ.ff.de noua.l.ſi ſtichū.ſ.ſi.ꝛ.ff.de ſolu.l.ſolutionē.que ſunt cōtra huic.Sol.quidā dicūt boc caſu eas coꝛrectas:licꝫ in aliꝭ firme remaneāt.Sed nos dicimus ꝙ hic loquit qñ noie ꝓcuratoꝛio eū defendere volebat:ibi aūt volebat in ſe iudiciū trāſferre aio nouādi:qō poteſt etiā eo inuito:vt ibi dicit.ꝛ facit.ff.de nego.geſt.l.ſoluendo.

x ¶ De illo ſapit.q non ſit homo legalis.

y ¶ Completurum.etiam ſoluendo iudicatum.

z ¶ Niſi appellatio.cōpleturum dico niſi ꝛc.nam tunc nec iudicare videtur:vt.ff.ad turpil.l.j.ſ.ſi. Accurſius.

a ¶ In maioꝛi.i.in criminali.

b ¶ In minoꝛi.i.in ciuili.que etiam ratione minoꝛitatis poſtponitur criminali:vt.C.de oꝛdi.iudi.l.ſi.

c ¶ Si autem ille.ſcꝫ ꝓcuratoꝛ.

d ¶ Ille vero.ſ.dominus cui nuntiatum eſt.Al.

e ¶ Statutum.ſcꝫ a iudice.

f ¶ Tanꝑ.iſtud tanꝑ non denotat ſimilitudiné ſed ꝓpꝛietatem.

g ¶ Agentem.i.reſpōdentem.ſic.ff.de eden.l.j.circa prin.

h ¶ Conuentus eſt.ſ.ꝓcuratoꝛ vel ſimilis ei.

i ¶ Judex.ſ.oꝛdinarius.ſi aūt delegatus eſt nō vocabit eum ꝛ verbo.vt.ſ.de eph.ꝛ introdu.reis.ſ.ſi vo quidā.nec etiā poterit defendere iuriſditionē ſuā iudicio penali.vt.ff.ſi q̄s ius di.nō obtē.l.j.rñ.ſed boc ꝑ ſuum delegantē fieret.vt in.ꝺ.ſ.ſi vero quidam.

k ¶ Obnoxius.ſcilicet nomine abſentis quem defendit.ſm Aso. Vel dic ſuo nomine condēnatur ſiue ſm primam poſitionē caſus:ſiue ſm aliā.ſ.ſecundam poſitionē vel tertiam.vt.ff.de pcu.l.plautius.ꝛ.ff.de re iudi.l.ſi ſe.in prin. Item multo magis ſm quartum modum ponē di caſum:vt in princi.huius.℈ diximus preterea ꝛ ſtatim dicit ipſum abſentem dānari.quomodo ergo hic condēnaretur.ſemel per aliū ꝛ ſemel per ſe:certe abſurdum videtur.

Snia qñ ℈ lite nō ꝛteſt.ferf.

UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK PADERBORN

a ¶ Illum. scz absentem.
b ¶ Mittere. ſ. aliquem ad defenſionem ſui.
c ¶ Non volente. ſ. condẽnet: ⁊ repete quaſi ꝓteſtata lite ʒ eum. per hec eſt que facta fuerũt in perſona ꝑſentis ⁊ miſſione ꝓ abſente: ⁊ datiõe dilationis ad ſui aduẽtum: hec oĩa quaſi quãdã ꝓteſtatiõe ʒ abſentem facere videnꝫ: vt h. ⁊ C. vbi in rem act. l. ij. vn̄ de nõ obſtat qõ dicit aſſitẽ cõteſta. non poſſe da ri diffinitiuã ſentẽtiã. vt C. de tẽp. appel. l. fi. ſ. illud. qz eſt hic ḟi cõteſta. vt dictũ eſt ʒ abſentẽ. cõtra ꝑſentes vero vere eſt cõteſtata. quidã tñ dixerũt hãc ſniam q ʒ abſentem datur eſſe interlocutoriã de miſſione in poſſeſſionẽ ꝓ ro menſura de clarati debiti. vt ⁊ i alio caſu quẽ ſtatis ſubiſciet.
d ¶ Occupleꝫ. ſ. ꝑcurator.
e ¶ Ipſe. ſcs inquilinus: vel qui preſens eſt.
f ¶ Et de abſentis. ſi obnoxiꝰ apparuerit. vt. ſ. ꝓxi. vel quia mãdauit procuratorẽ vel ratũ ba uit. vt. ff. qõ vi aut clam l. deniqꝫ. ſ. pe. ¶ Et not. q duo videntur neceſſaria eſſe vt abſens egitatur ⁊ q obnoxius appareat ⁊ q ꝑſent̃ ſoluẽdo nõ ſit.
g ¶ Legitime cogatur. vt pꝛ ſu ꝰ ſi erat filiuſfamilis. ille q voleb at repſentare abſentẽ. Nã ꝑ legitime põt cogi ꝓ filio. vt. C. de bo. ma. l. j. ⁊ inſti. ꝓ quas perſo. no. acq. ſ. j. Itẽ et alie ſunt ꝑſone q ꝑ aliꝫs cõpellunt quas no. inſti. de cura. in fi. ſed de fide iuſſore q ſatiſdederat de iudicio ſiſti ſm ſecũdam caſus poſitionẽ: vel iudicatũ ſolui ſm tertiã boc ſpãliter dicit qui ſine ſatiſdatiõe admitti nõ debuit cum ſit cautio ꝓto ria. vt. ff. de ꝓcto. ſtip. l. j. in ꝓin. ⁊ l. ꝓtorie ſatiſdationes.

Pꝛ põt le gitime co gi. ꝓ filio.

b ¶ Legitima voce. ſ. preconis vel nuntij miſſi ad domũ. vt. ĵ. de liti. ſ. omnem. col. viij. Accurſius.
i ¶ Et abſens. ſ. ꝑcurator vel ſiſtis. ac ſi diceret nõ ſolũ ꝙdẽnabit ſi preſens eſt vt. ꝓxi. ſ. ĵs etiã abſens: vt hic. 6i. vel dic etiã abſens. q. d. nõ ſolum hic ꝑcurator vel ſiſtis qui ꝑmo fuerit pñs: ĵs etiã ille qui ſemp fuit abſens. vt. ſ. ꝓxi. ſ. habuim⁹. Sed qualr̃ hec ſnia erit lata ⁊tra vtrũq; abſentẽ? Reſpõdeo. vt All. ⁊ alij q ſit ĩterlocutoria. ⁊ hoc ſm ſchema. i. ordinẽ negocij. vt lite nõ ɔteſt. vt hic erat ſiat miſſio in poſſ. bo. abſentis vtriuſq; ſm meſurã declarati debiti. vt. ſ. de eẽbi. ſ. ſi vo qdã. coll. v. lite aũt ɔteſtata ⁊ boc cognito de cauſa def diffinitiua etiã ſ abſentem: ĵs cauſa nõ facta ligda idẽ qõ in ꝑmo caſu. vt. C. de iud. l. ꝑperandũ. ſ. ſi qdẽ. ⁊. ſ. finaliter. Sed certe ḃ põt dici ſemp ɔteſtata vel q̃ſi. ſi ſemp def diffinitiua dũmõ liquet. vt dixim⁹. ſ. ꝓxi. ſ. neqꝫ. ſ ſolo caſu iure nouo daf diffinitiua ĵs nõ fuerit vere ab eo lis ɔteſta. immo ⁊ alio puta abſente actore. vt. ĵ. de liti. ſ. omnẽ. col. viij. ĵs iure veteri nõ daref diffinitiua. niſi vere ſit lis ɔteſtata. vt. C. de tẽp. ap. l. fi. ſ. illud.

Hermodi cius quid ſit.

k ¶ Hermodiciũ. q. d. ſm ordinẽ qui ſeruatur q̃ cauſa deſeritur modo ꝓxi. dixim⁹. quẽ ordinẽ ⁊ boc hermodiciũ aliter iure veteri: aliter iure nouo ſeruaf. nã veteri actoꝛe abſente nõ ʒbebaf hermodiciũ: ſed cancellabaf eius. ꝓceſſus. vt. ff. de iudi. l. ⁊ poſt edictũ. ſed hodie tã reo q̃ actoꝛe abſente ꝓceditur vt poſſint ꝓceꝺi in lite ad ſententiam. vt. C. de iudi. l. ꝓperandũ. ſ. finaũte. ⁊. ĵ. de litigio. ſ. omnẽ. Accurſ.
l ¶ In nullo minoꝛ. imo eſt ⁊ aliq̃ in deteriozi ꝙditiõe: q: appellare nõ põt tam iure veteri q̃ nouo ⁊ etiã nouiſſimo. vt. ff. de iudi. l. poſt edictũ. ſ. fi. ⁊. C. de iudi. l. ꝓperãdũ. ſ. cũ aũt. ⁊. ĵ. de iudi. ſ. audiẽt. in fi. ſ. ⁊ facit. ĵ. de teſti. ſ. ⁊ B. in fi. ſ. ⁊. C. quoꝫ appel. nõ re. l. j. ⁊. ff. de noga. l. quotiẽs. ſ. in poteſtate. ⁊. ff. de re iudi. l. de vnoquoq; ſ. j.
m ¶ Accuſator. large ponitur etiam ꝓ actoꝛe.
n ¶ Et abſoluere. ſcz ab inſtantia iudicij vel edicti ſm All. vt. ff. de in. ⁊ poſt. Sed certe immo etiam diffinitiue licet nõ ſtatim. vt. ĵ. de litigio. ſ. ſi vero initium. Accurſius.
o ¶ Et dãna. facit. ff. de iudi. l. cũ qui. ⁊. ĵ. de eẽbi. ſ. ſi vero quidaꝫ. in fi. ⁊. C. qui accuſa. nõ poſſunt. l. qui crimen. Accur.
p ¶ Adeſi dari. i. emendare. Accur.
q ¶ Temperatiores. ſcz homines.

apparuerit: ⁊ inſuper illum[a] poſt hmõi admonitionẽ mittere[b] in ꝓ uinciã nõ volentẽ[c]: ſi tñ oĩno obnoxius apparuerit. ⁊ ſi qdẽ locuples[d] ſit ipe[e] qdẽ exigaf q̃ decreta ſunt. ſi vo minus ſit qõ hʒ aut nõ ſufficiat i iſta ꝙdẽnatiõe: tũc ⁊ de abſentis[f] reb⁹ cõpleat victoꝛi dãnũ hmõi. ¶ Si vo neqꝫ ipe apparucrit q oĩm litis ꝑſentare iuſſus eſt: aut q. ꝓ eo legitime[g] cogatur: tũc vocef quidẽ legitima voce[h]: nõ aũt obediẽs ꝙdẽnef ⁊ abſens[i] ſm ſchema qõ appellaf ber modiciũ[k] id eſt deſerte cauſe: naꝫ q ꝓtumaciã deſerit in nullo[l] minoꝛ ꝑſente putabif. ¶ Si vo ille qdẽ forſan aducnerit: aut miſerit quẽpiã: accuſatoꝛ[m] aũt deſit: tunc ⁊ abſoluere[n] cũ ⁊ dãna[o] ci⁹ mederi[p] calũniatoꝛẽ cogat. ſic crũt rẽ peratiores[q]: ſic peccare ceſſabũt: ſic nõ putabũt[r] potẽtiã[s] diuitiaꝫ iuſtitie ꝓualere[t]. Nec latet nos qz forſan neqꝫ ſufficiat ʒ ad perfectiſſimã cauſe medelã. cũ iudicãtes potẽtioꝛib⁹ magis q̃ iniuſtitiã volẽtib⁹ ⁊ ad ꝓuincias veniẽtibus ꝓſtẽt[u]. Sed tñ nouim⁹ plurima iuſtitiarũ curata ab hac legiſlatiõe. magis aũt q̃tũ ad nos eſt totũ crit ſanatũ: nãqꝫ non aliẽ tradum⁹ cingula niſi ꝓꝛi[v] iuſiurãdũ ſubierint boc accipiẽtes iuſte oĩbus iudicare ꝛ puras[x] ſeruare man⁹: non puto ꝛ poſt ꝑſentẽ legẽ altero qlibet egebimus augmẽto ſi illi qdẽ iuſte iudicẽt ad legez ſimul ⁊ iuſiurandum reſpiciẽtes. Arripiat[a] aũt nullus ꝓuincialibus cingulis violẽtos vtens: ꝓuilegio aut ptãte aut forma niſi forte[b] ſacra nr̃a ꝓagmatica forma occaſione publice cauſe[c] ꝓcedens exhibitũ hic quẽpiã inferre ꝓcipiat[d]: aut ex lege ḃ faciat q̃le[e] eſt ſup appellatiõnib⁹ hʒ eriã boc ex multa parte curauimus pluri mos[f] maiozũ iudicũ in ꝓuincijs appellationũ ꝓſtituẽtes: vt apud illas magis appellatio qñ nõ de maximo[g] negocio fuerit queſtio q̃ in hac examinetur maxima ciuitate: hanc dicentes iuſtitie legem adhuc potius faciemus cazs iuſtiozẽ ſi nulli permittamus habere cõtra eam quedam ꝓuilegia[h]: neqꝫ excipi ab hac lege q̃libet ꝓuilegio[i]: ne ſi cuilibet ſanctarum eccleſiarũ largitũ ſit: aut alicui venerabiliũ xenodochioꝝ: aut aliꝭ venerabilibus domib⁹: aut aliꝭ cuilibet ipſarum domuũ imperialium[k] aut ſacro patrimonio[l] aut ſacris ꝓuatis[m] q̃ merito poſt ſupernũ[n] honorẽ ſecũdo loco ſunt poſita: nec ſi aliquibus iudicib⁹ aut in potentatu poſitis aut oĩno ſub nos ꝓſtitutis homibus: ſed obediãt oẽs legi ⁊ fiũ cumbẽtes iuſtitie ſanctiõi honorent ea ⁊ per oĩa habeãt ſoztem[p] ſit vt hic dicitur. ex eo q̃ dicit pragmatica ⁊c. que pragmatica fit tantum ꝙ filio procerũ. vt. C. de leg. ⁊ cõ. l. ij. idẽ ſi alia cauſa reipu. eum vocauit vt hic 6i. nã interim in cã ſua hʒ dilationẽ. vel ex. l. vt ſubiicit cir ca appel. vt q: hʒ cauſam appellatiõis rome. hʒ eñ ꝓuilegii ex lege ſcripta ne interim ꝙmaꝫ: idẽ eſt etiã in legatione vel cauſa teſtimonij ferẽdi: ⁊ idem in oĩbus q̃ ex lege ſcripta habẽt ꝓuilegiũ ſiue milites: ſiue clariſſimi: nec eñ ea ꝓuilegia caſſanf. vt. ff. de iudi. l. ij. ſ. legatis. ⁊. ſ. omnes. ⁊ dixim⁹ plene. ſ. eo. ſ. ſi igitur.

a ¶ Putabunt. alꝭ puta bũt: alꝭ putabitur.
s ¶ Potentiã. alꝭ potentiam: ⁊ alꝭ potentia.
t ¶ Preualere. facit. ſ. vt nõ ſi. pigno. in ꝓn. col. v. ⁊. ſ. eo. ſ. j. in fi. Accur.
v ¶ Sufficiat. ḃ q̃ dixim⁹: ſcz hac ꝑſtõe. Ac.
x ¶ Preſtent. nota mirabile vbũ. ſic. ſ. de eẽbi. ſ. ſancimus. ⁊. ſ. ſuſcepto.
y ¶ Et puras ſeruare. ſcz ab oĩ donatiõe. vt. ſ. iuſiurã. qõ ꝓc. et. ſ. vt iudi. ſine quoquo ſuffr. ſ. boc autem. col. ij. ⁊ facit. C. õ iura. calũ. l. ij. ſ. pe.
z ¶ Puto. q̃ non egebimus. Accur.
a ¶ Arripiat. ſic conſtrue nullus arripiat. i. ꝓtegat violẽtos. i. raptores ꝓuincialib⁹ cingulis. i. a dignitate ꝑdis ꝓuincie in qua deligt ne ſeuiat ⁊ cognoſcat in eos. ⁊ facit C. de appel. l. addictos. ⁊ C. de decurio. l. curiales qui honoꝛariam.
b ¶ Niſi forte. boc non refertur ad ꝓxima dictuꝫ. ſed ad alia. q. d. dixi cauſam non eſſe trabendam ad aliã ꝓuinciã. vt. ſ. eo. ſ. boc conſiderantes. excipe niſi ⁊c.
c ¶ Publice cauſe. naꝫ ꝓ priuata cauſa ſua nõ vocat aliq̃ imperatoꝛ. vt C. de decurio. l. curiales omnium.
d ¶ Precipiat. nam forte facit boc imperatoꝛ: vt ipſemet de cauſa cognoſcat qõ cũ conſilio ꝓcerũ ſit ꝓmulgata. vel ex. l. vt ſubiicit cir ca appel. vt q: hʒ cauſam appellatiõis rome. hʒ eñ ꝓuilegii ex lege ſcripta ne interim ꝙmaꝫ: idẽ eſt etiã in legatione vel cauſa teſtimonij ferẽdi: ⁊ idem in oĩbus q̃ ex lege ſcripta habẽt ꝓuilegiũ ſiue milites: ſiue clariſſimi: nec eñ ea ꝓuilegia caſſanf. vt. ff. de iudi. l. ij. ſ. legatis. ⁊. ſ. omnes. ⁊ dixim⁹ plene. ſ. eo. ſ. ſi igitur.
e ¶ Quale eſt ſi boc eſt exemplum: ergo idem eſt in aliꝭs qui habent ex lege ꝓuilegium. vt dixim⁹. ſ. eo. ſ. ſi igitur.
f ¶ Plurimos. ſ. cognitores. All. vt. C. de ap. l. in offerẽdis. ⁊. ſ. de app. ſ. illud. ⁊. ſ. ſimili modo. ⁊. ſ. orientalem. ⁊. ſ. ſi.
g ¶ Magnimo. vt. ĝ. lib. auri. vt in ꝓgimnis dictis legibus cõtinetur.
h ¶ Quedã ꝓuilegia. i. indulta vel indulgẽda que tamẽ iuris corpore nõ cõtinẽtur: ⁊ nota hic ſubſequẽter nominari perſonas: q: plus ſolet timeri ⁊c. vt dicit canon in decretis. in diſt. xxiij. c. q̃ꝑ. Item ea que generaliter dicũtur niſi ſpãliter notẽtur videnf neglecta. vt. ſ. de iniur. l. item apud labeonẽ. ſ. ait ꝓtoꝛ. nec enim ꝓuilegia ſcripta per legẽ ceſſantur per banc cõſtitutionem. Sed tamen quida digerũt contra: tum per ſupradicta: tũ per ea que hic dicũtur ſic generaliter corrigi dictam legẽ de iudi. l. ij. ſed falſum eſt: quia ſolũ vult hic nominare perſonas: ⁊ in hoc dicit plus hic: vt dictum eſt.
i ¶ Quolibet ꝓuilegio. i. quolibet per ꝓuilegium aliquod.
k ¶ Imperialium. boc ſubdiuiditur ſtatim.
l ¶ Sacro patrimonio. i. rebus imperialibus.
m ¶ Sacris priuatis. i. rebus priuatis ꝓcipis. nam hʒ bona duplicis generis: vt ꝓ hic. ⁊. C. de qua. ſcrip. bene a ʒenone. in ꝓin.
n ¶ Poſt ſupernũ. i. dicere que priuate ſunt merito ſunt poſt imperiales ſtatim que imperiales ſunt a ſuperno deo collate.
o ¶ Legi. ſcz huic.
p ¶ Sozte. m. i. fortunam. alꝭ partem. All.

Succeſſores.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a ¶ Successiones.vt.ff.e. §.j.in fine.

b ¶ Constitutiões. facit.C. de vete.iur. enu.l.ij.§.fi quia.et.ff.de non alie.§. vt autem.7.j.titu.j.in fi. j.respon.

† Cõcor.: in proe.lib.vj. ibi:et qa hũa natura nouas tc.

c ¶ Infirme. facit.C.ff cõtra ius vel vti.pub.l.fi.7 ff.de nõ alie.§.qverisile. 7.C.qñ impator: inter pu pil.7 vi.l.j.j.respon.7.C. de peti.bo.sub.l.j.in fi.j. respõ. Sed quid si dicat princeps in concedendo tali priuilegio ꝓcedo:nõ obstante hac constitu.vt omnes obe.iudi.7c? Rñ. valet. vt arg.ff.ff.de leg.iij. l.si qs in principio testamenti.7.ff.de legi.7 sena tuscon.l.princeps.

d ¶ Pena.de qua statim dicet.

Verbũ ge nerale oia cõplectit.

e ¶ Erit aũt hec lex. ergo 7 in italia.lz.S.eo.§. consideradũ. 7.§.fi igitur. faciat tm mẽtionẽ de puincia.Accur.

f ¶ Linguli casus. sic.S. scenicas.§.fi.

g ¶ Jn illyrico.id est sclauonia.

h ¶ Recompẽsationem. id est meritum:vel retributionem.

¶ Quibus modis naturales tc.

i ¶ Legitimi. Nic debet esse legitimi efficuntꝫ: fz in alia cõstitu.j.qui.mo. natu.effi.est in lra sui.et q̃ sit differẽtia inter hũc titu.7 illum:dic vt in rubrica ibi dicimus.

k ¶ Supra.i.preter.

l ¶ Constitutionibus positis.in.C.de natu.libe.l. cum qs.7 duabus seq.ll.

m ¶ Ecte. Aitilia no . vt ff.de le. et sena tuscon. l.neq; leges.7.l.non pñt. que ambe sunt iuliani.

n ¶ Nature varietatẽ. Jsta tura enim ꝓperat ad nouas edere formas.vt.C. de vete.iur.enu.l.ij. §.fz quia.7 multis vtitur nouitatibus.vt.j. de cõsan gui.7 vteri.fratri.in pn. colla.vi.

o ¶ Sufficiat.scilz correctionem.

p ¶ Leges.vt.C.de natu. lib.l.cũ quis. 7.l.nuper. 7.l.fi.7.S.de incest.nupt. §.dubitatꝫ.7.S.de trien. 7 semis.§.fi.coll.iij.

q ¶ Ex his .scilicet questionibus.

r ¶ Addoliunt. Loco passiui.7 dic id est inducunt.

s ¶ Corrigimus. i. adiicimus 7 interpretamur. Jtem.

t ¶ Sancitũ.vt.C.de natu.lib.cum quis.

v ¶ Cõsternatam. als cõnõ solũ in semetipos respiciẽtes: sed etiã in futuras successiões a: 7 sciẽtes qz nihil pene i semetipos manet: fz currit † natura semper multas cuoluẽs mutationes b qs neqz ꝑuidere facile est:neqz ꝓdicere solũmodo deo 7 impatore seqẽte deũ hec gubernare medicis criter 7 mãsuete valẽte. ¶ Si vo quisqz vtaꝫ aliquibus sacris formis:siue ꝓgmaticis:siue aliis õ tali quodãmõ sibi largitis/erunt omnino infirmi c iudicibus maxi mam soluẽtibus pena d si oĩno fu sceperint 7 nõ hoc qõ fit solũmodo meditabunt:sed qõ etiã faciẽdum est.eteñ si post hoc tale aliquid impetrẽt ab aliquibus nr̃o rum subiectoz:aut ab alio quoli bet quib9 ꝓius interdicimus inter quos cõplectimur(licut dictũ est)ecclesias 7 venerabilia monasteria 7 sacras nostras domos 7 sacra ꝓuata/7 sacrum patrimoniũ:neqz hoc oĩno valebit. ¶ Erit aũt hec lex vbiqz suã iuste extendens virtutẽ 7 simul quidẽ futura caute cõstituens/simul autem qõ ꝓterijt curans. ¶ Scitote igit omnes subiecti quos deus nr̃is ꝓgenitoribus 7 nobis donauit qm̃ hãc vobis damus legislationem oẽm vobis cautelam ꝓferẽtes:et neqz itinere fatigabimini lõgioze:neqz aduersus maximos lachrymabitis:neqz nos culpabitis tãqz hec nõ corrigẽtes:sed vnusqsqz de primo respiciẽs pena in quibus forte dãnificat atqz leditur:7 hanc curam vidẽs magnum et bonũ laudabit deus qui hec nos sancire bene 7 iuste illuminauit. Sit ergo pena talia cõmittẽtibus aut suscipiẽtibus iudicibus 7 cinguli casus e 7 decẽ libarũ aũri dãnum. ¶ Glozioſiſſimi igit ꝓfecti nostrozũ sacrozũ ꝓtoziqz qui p omnẽ subiectã terram ꝓsiſtunt legẽ banc cognoscẽtes pponãt:7 per dioeceses sub se cõſtitutas/7 in oĩ italia/7 libya/7 insulis/7 oriente/7 quodcũqz in illyrico f est:7 sciẽt oĩes quomõ eorum curam habemus deo qui tanta nobis ꝛtulit offerentes legem qui magnã nobis ꝓo eis re cõpensationem g dabit dum talia ꝓo causa subiectozũ salutis sanciuerimus:ꝓponatur cõstanti nopolitanis ciuibus nostris.

¶ Quib9 modis naturales filij efficiantur legitimi i supra k illos modos qui in superioribus ſtiturionibus l cõtinentur. Titu.j.

Impera. Justi. Aug. Jo. pfesc. pre. secũdo exconsuli 7 patricio.

¶ Collatio sexta.

Ecte † dictũ est a predecessoribus nostris et ante oĩes a iuliano m sapiẽtiſſimo:quia nulla lex neqz senatusconsultum ꝓlatum in republica romanozum videtur ad oẽs sufficiẽter ab initio ꝓmulgatum:sed multa indigere correctione:vt ad natureꝝ varietatez n 7 eius machinationes sufficiat o. Jgitur de his qui ex naturali 9 ad suozum ius peruenĩũt 7 multas ꝟarias ꝓscripsimus leges p. Et q his autẽ que a natura reruz per singula moliuntur r inueniẽtes aliquid deesse his que iã statuta sunt hoc in ꝑsenti corrigimus s. ¶ Sancitus t nãqz est vt si quis habẽs mulierem puro sibi affectu consternatam v:deinde filios procreauit: et postea etiam nuptialia fecerit instrumẽta x 7 le gitimos ex ea ꝑcreauerit filios y: neqz hi qui pr̃i 9 nati sunt maneãt naturales sed 7 illi connumeren tur suis z: co a q occasio oĩno eis sunt nasci b legitimis:sed habuit etiam ista lex c correctionem:naz quia secũdi 7 post dotẽ nati mortui sunt:ideo volebãt quidã d neqaq ꝓiores ante existentibus adiuuari:et hoc emẽdauimus e et dedimus eis f etiam sic vel si mortui sunt hi qui secũdi fuerunt fratres habere iura legitima. Jllud quoqz adiũcientes g quoniã 7 hoc dubitatum est vt vel si aliquot filij h post dotalia non nascant:attamen ꝓcedentes lz ante dotalia nati sunt inter suos i ascribi k patre quippe ad hoc festinãte.

¶ Si mater filiozum moriatur anteq̃ matrimonium contrahatur:7 conficiun tur dotalia instrumenta licet pater hoc facere dispoſuerit nõ sunt legitimi. Jdẽ si mulier nõ sit matrimonio digna:vt q luguriose cũ alio viuebat:vel idem si mulier se occultauit vt in vgozem duci non posset.hoc dicit Angelus.

¶ Sed 7 aliud l quidã tale occurrit:ex huiusmodi nãqz cõsuetudine m nati filij erant alicui:at ille eos volebat a nobis adimẽre modo facere suos nuptialium confectione documentozum deliberante autem hoc patre mortua est mulier et constitutionis cum deſerult modus: non enim erat ad quam oꝓoteret nuptiale confici documentum 7 naturales manebant filij inuito patre. ¶ Et quidam etiaz tale exortum est apud viros neqz nobis cognitos:ꝓcreauit etenim quidam filios non legitime 7 filios quidem vltraq̃ n diligebat 7 legitimos sibi fieri ſm leges o volebat:ea autem p que sunt mulieris non erãt omnino sine peccato:neqz dignã eam existimauit legitimo quodam nomine q que etiã semetipsam iniuriauerat:sufficit pactam.Accur.

† Jbec q̃ ibi dicunt recta tanẽ i proe. li. vi. decre. lz non p ea dem verba ſs variatio.

r ¶ Instrumẽta.i.matrimonium:cum ea fecit in terueniẽtibus instrumẽtis in quibus dos 7 matrimonium cõscribitur. quod est necesse ad taliũ filiozum legitimationez qui ꝓius nati sunt.vt in ſtitu.de nup.§.fi.

s ¶ Filios.f.postea.

t ¶ Suis.i.legitimis.

v ¶ Eo.id est ideo.

x ¶ Nasci legitimis.id est vt legitimi nascãt. Jtem.

y ¶ Jsta lex.ſcs supra nominata cum quis.

z ¶ Quidam. ſcz sapientes.Accur.

a ¶ Emendauimus.§. per aliã.l.in eo.titu.de naturalibus liberis.l.nuper.

b ¶ Eis.§.natis ante matrimoniũ qui sui sunt facti per matrimoniũ.

c ¶ Adiũcientes.in ea.l.C. eo.nuper.

d ¶ Aliquot filij.vt quia vnus tm̃ postea nat 9 est vel nullus.

e ¶ Inter suos.id est legitimos.Accur.

f ¶ Ascribi.id est cõputari:vel dic ascribi in testamento in q̃ instituit suos legitimos filios: als ifti tales agunt querela 7 oĩ augilio qõ cõperet heredẽs q ab initio legitimi fuiſsent.vt.§. de incest.nup. §.dubitatũ.in fi.col.iij.

g ¶ Sed et aliud.bic nota tres ſtiões.vna est in hoc.§. sed et aliud. alia est in sequẽti.§.et quidã. tertia in .§.nouimus.qs soluit postea in.§.fi quis vero.

h ¶ Cõsuetudine quã habet ad cõcubinam.

i ¶ Vltraq̃.scilz dici vel credi possit. Al. vel dic vtraq̃ q̃ id est valde vel multum.

k ¶ Scõm legẽ.i.secũdus modus querendi vt inferius innuit.vbi dicit secũdus iste modus tc.fm Al. Vel dic etiã fm.l.dubium vel dubitatum.

l ¶ Ea autem . id est que sunt ex officio mulieruz exhibendo naturalẽ ad ꝓcreandũ:sed ibat cuz aliis.Accur.

m ¶ Quodã nomine.scilz naturali.

UNIVERSIDAD

a ¶ Hoc tantum. Nota aliquid taceri vt maius delictum detur intelligi inesse. sic. ff. ad macedo. l. j. ibi: neq; amplius.
b ¶ A nobis. vt. C. de natu. lib. l. nuper.
c ¶ Quedam. scz bona. Ull.
d ¶ Et moriente. repete ne. Accursius.
e ¶ Frueretur. scz pater.
f ¶ Lex. scz consta. vt. C. ō bo. mater. l. j. t. C. de bo. q̄ libe. l. cū oportet. §. j.
g ¶ Talibus. datiui casus sunt.
b ¶ Subtilis. scilz huius quam t̄c. Accur.
i ¶ Ipsos quides suos. i. legitimos. Accur.
k ¶ Nō hz penitus. quia mortua est: vt fuit in primo dubio.
l ¶ Sine dicto sit. vt fuit in scōa dubitatiōe. Acc.
m ¶ Que non appareat. quia absc̄ōdit p filios vt fuit in tertio dubio.
n ¶ Habeat aūt. h repete vel si appareat. Accur.
o ¶ Prepeditam. f. mulierē. veluti q: mōacha ē: vla fctā vñ mrimoniū Sbere nō pōt. vt. §. ō nup. §. fin occasionē. vel h̄ facerdos. vñ neq; ipse pōt eas hre vxorē. vt. §. qūo opz epi. §. neq; aūt. col. j.
p ¶ Suis. i. legitimis.
q ¶ Adiuuent modus. i. p restitutionē natalium. vt. ff. ō nata. re. p totū ti.
r ¶ Premādans. i. pcōcēdēs ille mod' quēdā bonorē q̄dā alio actu. f. p impetrationē t cōcessiones iuris anulox aureox: vt subijcit h. t p. i. dans eis t̄c. q mod' semiplenā ingenuitatē inducit: vt. C. ad le. iul. miscellā. l. vna. vñ et pson' eis succedit: vt. ff. ō iur. aureo. anu. l. pe. Sed restō natalij pleñ tribuit ingenuitatē: nec succedit pson'. vt. ff. de nata. rest. l. interdū. t cane tibi: q: t h statis in nuit q; semp natalij restitutiōes pcedit ius anulox aure. ibi: postea vōt̄c. q̄ nō puto. nax nullo mō tali iure petitio aureox anulox pōt post restōnes natalij peti: vt ff. de na. resti. l. ij. t. l. iij. t fac ad B. j. vt libe. dece. §. j. t. §. fi. t. j. q. mo. na. effi. sui. §. j. colla. vij. Accur.
s ¶ Eos. i. pmunitos. res. t boc si babes eos. ñ vero babes eis dic vt' in glo.
t ¶ Naturam. antiquissimam. Accur.
v ¶ Et licebit id patri. id est naturales efficere legitimos. Accur.
† ¶ Eos. in proc. decre. sup ver. nostra litigia. ibi: vñ dicit imperator.
x ¶ Et. id est sicut.
y ¶ Dicti sunt modis. veluti per oblationē curie: vt instit. de here. ab intesta. §. ij. t in matrimonio: vt. §. de incest. nupt. §. dubitatū. sed hic modus de quo hic agitur nō est per omnia similis: quia nō ibi attenditur sint alij legitimi vel nō: vt. j. qui. mo. na. effi. sui. §. si gs igitur ex qualibet. sed hic sic: vt isto. §. si gs vō. t. §. fe. t. j. §. liceat.
z ¶ Occurrerit. post. l. istam.
a ¶ Prediximus. vt. §. eo. in prin. t est interpositio. Accur.
b ¶ Nature. id est natura legitimati.
c ¶ Restituere nature. id est indicabit eos legitimos.
d ¶ Nature. qualiter? dic vt. j. quibus mod. na. effi. sui. §. illud. ibi: hoc agit t̄c. et. j. proxi.
e ¶ Sanciebat. als sciebat.
f ¶ Differentia. scz hominis. Accursius.
g ¶ Legitimi. scz filij.
b ¶ Hoz. id est statim.
i ¶ Procedebant. scilicet de vtero.
k ¶ Des. vnū est gen' bominū tm erat. vt insti. de liber. §. j. t. j. q. mo. natu. effi. sui. §. j. t. ff. de condi. indebi. l. si id q̄ dns. Liber oēs erāt a principio.
l ¶ Bella. quia capti serui capientiū efficiunt: vt insti. de iure pso. §. ferui.
m ¶ Produxit. l. ab ūtio.
n ¶ Diuerso. vel conuersio: vt. j. qui. mo. natu. ef. sui. §. illud.
o ¶ Eis. scz legitimis.
p ¶ Ex q̄litatib' §fo. similem morbū exigere sibi medicinā. fic. C. de epis. t cle. l. si quēp. i fi. t. ff. ad le gē aq. l. illud. in fi. t. j. qui. mo. na. ef. sui. §. illud. ar. §. ff. de peni. l. quedam.
q ¶ Illaz quidē. f. medelā manumissionē: scz q̄ etiā veteri iure est inducta: vt instit. de liberti. §. j. t pa tet. ff. de manumi. p totum tit. Vel dic medelā restitutionis natalium.
r ¶ Hāc vero. f. medelam que sequitur. Accur.
s ¶ Relinquēti. i. quia nō accepit eam in vxorē.
t ¶ Uxorē. concubinatus.
v ¶ Deligisse. vt fuit i secūdo dubio. §. eo. §. t q̄dā.
g ¶ Aliter. iterpositio est.
y ¶ Permittim'. i. nō permittimus naturales effici legitimos boc mō nisi in subsidiū: nam si talis est mulier qua possit cōmode in vxorē habere p mrimoniū tm debēt filij legitimari: vt bic dicit.
3 ¶ Circūuentio est. q: est turpis vite.
a ¶ Nō est. q: mortua est. vt. §. eo. §. sed t aliud.
b ¶ Aut latet. vt. §. eo. §. nouimus.
c ¶ Circa eaz. vt quia als ipediē ea ī vxorē habere. ppt mulieris vel suū statum. vt. §. eo. §. si gs vō.
d ¶ Filijs. i. lnia sit pñs. t h icipit mod' legitimādi.
e ¶ Precem. qō qualiter fieri dz: dic vt. C. de preci. impe. offe. l. fi.
f ¶ Differētes. filis ē ipe ratio ō senatoꝝ. q liberā vult accipe: vt. ff. de ri tu nup. l. si senatoi. fic. ff. de bis q no. infa. l. folet.
g ¶ Tali solacio. nā legitimi erunt.
b ¶ Neq; fraudare. boc est dicere filij celantes matrē nō fraudēt patrē quominus faciat eos legitimos: q: inuētus est modus quo efficiunt legitimi etiā sine matrimonio: neq; ob boc obijciūt filij ius legitimorum: sed si alio modo velint obijcere: quia expsse ⁊ tradicāt patri boc possunt. vt. j. qui. mo. na. effi. sui. §. generaliter. col. vij.
i ¶ Et celantes. repete neq;.
k ¶ Abijcere. id est spernere.
l ¶ Breui solacio. breue est sed non breue dictū: vel breue respectu maiozis tractatus. sic. C. de vsufruc. l. ambigitatem.

Hoc quidem.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶Hoc quidem. scilicet principē nō adeat propter circūstantiam: vt quia eum adire nō potest cū multis sit princeps negocijs implicitus: vt. ꝫ. de appel. ℣. i. col. iiij.

b ¶Casuum. qui impediunt eam ad matrimonium.

c ¶Sic filijs. vt digimus in patre. ℟. ℣. j.

Dat qui d ¶Percipientibus. Mo. darū cōfir mat. e ¶ q cōfirmat datus: dat. ¶ Natura simul. idem si in iudicio vel testamēto hec cadē dicit pater etiā si yni filio: cum tale ꝑhuit testimoniū alijs. ꝑdest. ℣. vt li. ma. ꝛ aui. ℣. ad hoc. colla. viij.

f ¶Nunc addentes in q bus. q. d. hic modus adijcitur alijs modis in illis. f. casibus in ḡbus ꝓ illos modos accipere nō l3: vt q: mf est mortua vł latet fama: vł nō ē fama: vel alīs ꝑedif alijs modis: vt. ℟. eo. ℣. si qs vō. ꝛ facit. j. q. mo. na. effi. sui. ℣. gñalr.

g ¶Illos. ſ. modos.

b ¶Suis. Redditio rationis.

i ¶Fo⁹sitan. ℟ superfluit sic. ℟. de non alie. ℣. ga vō vſumile. nō ꝙtat habere locū alios modos etiā si filij legitimi sint siue per matrimoniū ℟ fiat: vt. ℟. de iccl. nup. ℣. dubitatū. ꝛ. ℟. de trien. ꝛ fe. ℣. fi. col. iij. siue ꝑ oblatiōes curie: vt. C. de natu. li. l. legē. ℣. j. ꝛ. j. q. mo. na. effi. sui. ℣. itaq. ibi: si qs igif ꝛc. ꝛ. C. de na. lib. cōium. ℣. fi.

k ¶Ante nos ꝑatorib⁹. vt ab anastatio: vt. C. de natu. lib. l. iubemus. in fi.

l ¶Reꝓhendit. dicens vt naturalis nō adoptetur: vt. C. de natu. lib. l. legem anastatij. ℣. in ꝓstē rum. que est iustiniani.

m ¶Terminis. i. firmaꝫ.

n ¶Considerauit. scilicet constituere. Accur.

o ¶Exclusa. nota nō debere in dubijs renocari qō bī ē semel determinata tū: vt. C. ad. l. iul. de adul. l. gracch⁹. ꝛ. C. de re. credi. l. si qs. in fi. ꝛ. C. ō sum. tri. l. nemo clericus. i ꝑn.

p ¶Illud quoq; melius. ſ. ꝑ si nō cōstituerimus.

q ¶Antiqs. vt. ff. de reg. iur. l. nuptias.

r ¶Nobis. vt. ℟. ō nuptijs. ℣. nuptias.

s ¶Falsitatis. totuꝫ est su spensiuū vsq; illuc existimauimus ꝛc.

t ¶Completa. i. repleta.

v ¶Eis. scꝫ verbis.

g ¶Finguntur. id est falsa ponuntur.

y ¶Scōm naturales leges. i. ꝑm naturalē equitatem facta. Accur.

3 ¶Iouimus etcm. ſ. esse ꝛsumus: vt subijcit ama. ꝛc. alꝫ non enim ꝛc. fic. ℟. de trien. ꝛ semif. ℣. consideremus. col. iij.

Amor furor vehemens ꝛc. a ¶Vehementius. Mo. amor: em. appellari furorem vehementez: vt fi ent furiosus se non sentit. sic nec amor: osus: est etiam similis ebrio: vt insti. de suc. sub. que ſi. ℣. fi. Unde versus. Non frater fratri cum furor ille venit. Ignouo ille furor nescit habere modum.

b ¶Retinere. i. refrenare.

c ¶Perfecte. aduerbium est.

d ¶Si abstinebunt. repete: ꝛ philosophie est si abstinebunt.

e ¶Sermone. scilicet blando.

furore amoris vehemētius [a] quē retinere philosophie est ꝑfecte monētis ꝛ insilitem atq; inhe rentes cōcupiscētiam refrenātis: vt bi qui hoc tali detinent si absti nebūt [b] mone [c] ad cas [d] qs amant q̄ eis nō per blādimēta conferūt: deniq; intātū etiā ante nos legis latores [e] tales sciernt aiozū affectus: vt etiā donatiōes ꝓstante matrimonio, phiberēt: vt nō [f] cōcupiscētie magnitudine victi latenter paulatim ꝛiuges semetipsos ꝓuarent fua ſubſtātia. [f] Hec ergo casta lege sancire bñ se bēre credidim⁹: i maiozib⁹ itaq; dignitatibus ꝛ quecunq; vsq; ad nos ꝛ senatores ꝛ magnificentissimos illustres neq; fieri [g] hec oīno patimur: ſ3 sit omnino ꝛ dos ꝛ ārenu ptialis donatio: ꝛ ad omnia que [h] honestiora [m] decet noīa. ¶Quantū vō [n] in militijs honestiozib⁹ ꝛ negocijs [o] ꝛ oīno, ꝓfessionibus dignioz⁹ est: si voluerit legitime yxoꝛi copulari: nō facere nuptialia documēta [p] non sic quomodocūq; ꝛ sine cautela effuse ꝛ sine ꝓbatiōe ℟ agāt ſ3 veniat ad quādaz oīonis domū ꝛ fateat ſctissime illi [q] ecclesie defensoꝛi: ille aūt adhibēs [r] tres aut q̄tuoꝛ exinde reuerēdissimoꝛū clericoꝛum attestationē cōficiat [s] declarantes: qz sub illa indictiōe, sub illo mense, illa die mensis, illo ꝑij nři anno: cōsule: illo venerunt apud cū in illam oīonis domū ille ꝛ illa, ꝛ cōiuncti sunt alterutri. ꝛ hmōi ꝓ testatione sīquidē accipe volunt: aut ābo ꝙuenientes: aut alteruter coꝛ ℟ agāt ꝛ subscribāt ei ꝛ fan ctissime eccl̄ie defensoꝛ ꝛ reliqui tres aut quātoscūq; voluerit: nō tñ min⁹ trib⁹ ſ3 is hoc significātibus. ¶Si vō ctiā hoc illi nō egerint [t] ille tñ talē reponat chartaꝫ venerabilis illi⁹ eccl̄ie defensoꝛi ciusdē ſctissime eccl̄ie archiuis [u]: hoc est vbi venerabilia vasa fuātur ꝑdictas subscriptiōes hñtes: vt recōditū sit oīb⁹ [v] ex ℟ munimen [3]: ꝛ nō aliter videat nuptialis affectu cosdez conuenisse nisi tale aliquid agatur ꝛ omnino [a] ex literis cā testimoniū habeat. ¶Dis ita gestis, ꝛ nuptias ꝛ ex eis sobolem esse legitimā [b]. ¶Hec autē diximus vbi non dotis aut ante

f ¶Eas ꝗs amant. que. i. quia cum eis per blandiciam nō cōferunt postꝙ tali detinētur furore. vel si deest non exꝓne conferunt. id est cōsueuerunt conferre. Accur.

g ¶Legislatores. Ut. ff. de dona. inter vir. ꝛ vxo. per totum. ꝛ maxime. l. j. ꝛ. l. iij. in ꝓn.

b ¶Et nō alꝫ deest non. Accursius.

i ¶Illustres. Mo. qꝫ illustres ꝛ superiores vsq; ad ꝓncipē debent mrimonium ibere interuenīēte dote et antenup. do. ꝛ in ſcptis: vt h. ꝛ. C. de nup. l. impialis. in fi. j. col. ꝛ. j. vt li. ma. ꝛ aue. ℣. quia vero dudū. coll. viij. Ite oia q̄ honesti ꝛc. q. d. ꝛ oia que debēt esse ibi ad tale mrī moniū ꝑdū q̄ deberēt als decēt bēre honestiora noīa. ſ. illustriū. i. ipos illustres: ꝛ solennitas: et pompe ꝛ glia q̄ solēt nuptijs iteruenire: ꝛ dic bz uiter sensuꝫ hoꝛtriū. ℣. g sunt ꝛ dignitate maiozi: vt senatores et illustres: nō sine dote ꝛ dona. ꝓpter nup. ibūt matrimoniū: at q̄ fūt ꝛ militia honestiozi: vel in ꝓfessiōe honestioꝛe si copulanꝫ absq; documētis nuptialibus ad oīonis venīāt domuz ꝛ scriptura oīno cōficiaꝫ. abiectis aūt: ite militi calligatoꝛibus agricolis sine scripto l3 contrahere: sed bec non seruantur forte.

† Cōcor. c. vl. cū glo. extra de dona. inter vi. et vxo. vbi illaz glo. qz notabilis. ē. ꝛ elegās.

k ¶Nec ꝗ fieri. boc est facere. Accursius.

l ¶Que. ſ. omnia.

m ¶Honestioza. i. honestas personas.

n ¶Quātū vero. nunc de medijs.

o ¶Et negocijs. i. negociatorib⁹ honestioribus.

p ¶Documēta. ga ſi illa nolunt facere nō debent ire ad eccl̄esiam. Accur.

q ¶Algant. i. accipiant.

r ¶Adhibens. ſ. chartaꝫ.

s ¶Conficiat. scilꝫ defensoꝛ eccl̄esie.

t ¶Cōsule illo. facit. ff. de accu. libello ꝛ. ℟. vt pcepo. no. imp. i ꝓin. col. v.

v ¶Illo egerint. i. nō ecceperint hmōi ꝓtestatione nem viri ꝛ yxoꝛis.

g ¶Archivis. dic q̄t modis accipi: vt digim⁹. ℟. de defen. ciui. ℣. ꝓcepto.

y ¶Omnibus. ſ. marito ꝛ yxoꝛi ꝛ filijs.

3 ¶Adunimen. id est ꝓbationes.

Scriptura in multis necessaria est.

a ¶Et omnino. Nota scripturā necessariā sic ꝛ als. C. ō nūme. pecu. l. generaliter. sed regulariter contra: vt. C. de pac. l. pactum.

b ¶Legitimam. scilicet digimus.

UNIVERSIDAD

a ¶Habentes. scilicet nos.
b ¶Dispositionē. sed hec media via reducitur hodie ad ius tertie: vt solo affectu ẽbant: vt. j. vt li. ma. auie. ℌ. quia vero. que est cōtraria.
c ¶Quisquis autem. hic de minimis.
d ¶Jacēs. ille iacet in vita tota q̄ hꝫ oīa que exigit vita: ɔ ille ī nouissima pte vite qui vix hꝫ q̄ sufficit ad vitā. Ehꝺ.
e ¶Etiaꝫ in his. i. in mīnonijs indulgētiam habeat vt sine scriptis possit ẽre matrimonium.
f ¶Sꝫ neq̄. nō solū viles sed neq̄ agricolas ɔc.
g ¶Obscuriores. ꝑ eodē: sicut. ff. de concu. l. in cubinatu. in pin. ɔ. C. de nup. l. a caligato.
h ¶Perscrutamur. i. nō ꝑ aem ꝑ a pdictis: q̄ in oībus idē dicim⁹: ɔ videt ḥ vna negatio abūdare: vt ɔ. ff. de here. ɔ fal. ℌ. ioꝛdinatū. in pn. col. j. ɔ no. ꝙ de trib⁹ dicit. ℌ. ifte. ſ. de vilibus. Jtē ɔ de nouo milite cui est studiū mīlitie. Jtē ɔ de rustico cui est studiuꝫ terre: ɔ esse oꝛ: vt C. de agri. ɔ cēſi. l. cum fatis. lib. ɣi. ɔ fic redde hic singula singulis.
i ¶Personis. ſ. de quib⁹ hic primo dixit. Accur.
k ¶In militibus. subaudi: ita in militibus ɔc.
l ¶Mediocritatē. q̄ parentes erant viles.
m ¶Militares. quando milites obscuri.
n ¶Rusticas. q̄ agricole ingratitudo agricolaꝫ: ɔ fic pio eodem subaudi. Accur.
o ¶Quoniā autez interpellatiōibus. i. per interpellationes. Accur.
p ¶Modis legitimis. vt per duos testes: vt. ff. de testi. l. vbi. vel ꝑ ſtrumēta de ℌ factū: vt. C. ō fide instru. l. in exercēdis. vel per cōfessionem eius. vel alio mō: vt. ff. de ꝑfect. l. j.
q ¶Dicēt ordinē. ordinez dicit leg. q̄ certos enumerat casus qb⁹ licetvgo rē dimittere: vt. j. vt licē. ma. ɔ auie. ℌ. q̄ vo pluriꝫ mas. col. viij. et. C. de rep. l. consensu. Accur.
r ¶Bonis. i. beneficijs.
s ¶Quartā. hāc quartaꝫ substātie mariti hꝫ vgo in duob⁹ casib⁹. Primus q̄n eā repellit indotata: vt hic. ɔ. ff. de nup. ℌ. si gs em dugerit. col. iij. ɔ. C. ō repu. l. ſi. j. Jtem q̄n ꝑ mortē vir ɔ vgo ſupstes est inops: vt. ff. de exhi. ɔ intro. rē. ℌ. pe. col. iij. et hꝫ q̄rta hodie sibi patur. si hꝫ tres filios vel pauciores alioqn virilis: vt. j. vt li. ma. ɔ auie. ℌ. quia vero dudū. que buic est Jtia.
t ¶Etiam sine boc. id est sine repudio.
v ¶Denegat. vt. j. declaratur. Accur.
x ¶Causatio. i. erit vgo iusta causatio dimittēdi eum vt subiscit. Accurſius.
y ¶Conuenerit. scilicet matrimonium.
z ¶Rursus. no. nō posse aliquē mutare cōsilium in alterius iniuriaz. sic. ff. de reg. iur. l. nemo. ɔ. j. vt lice. ma. ɔ auie. ℌ. illud quoq̄. ɔ. C. ō negoꝛ. gest. l. ſi. arg. cōtra. C. de acqui. poſ. l. ſi. ℌ. fina autem nec.

Quartaz subſtātie viri q̄nq̄ hꝫ vgoꝛ.

nuptialis sit donatiōis documētū: fidē cīn in solis testibus suspectā habentes. ad ꝑsentē venim⁹ dispositionē. ¶Quisqs autē in abiecta deget vita parue quidez substātie dñs cōsistens: in nouissima vo vite parte iacens habeat etiam in his licētiā. Sed neq̄ agricolas aut milites armatos ɔ quos lex caligatos appellat hoc est viliores ɔ obscuriores nō ꝑscrutamur qb⁹ ciuiliū cauſarum ignoꝛātia est: ɔ soli circa trā operatiōis: ɔ circa bella ocupiscētia est studiosa ɔ iusta ɔ laudabilis sicut in vilib⁹ psonis in militib⁹ armatis obscuris ɔ agricolis licētia sit eis ɔ ex nō scripto conuenire ɔ mīmonia celebrare inter vtroq̄: sintez filij legitimi qui patrū aut mediocritatē aut militares aut rusticas occupatiōes ɔ ignoꝛātias adiuuāt. Cūm aut interpellatiōibus que a nobis fiunt semp oīum assidue mulieres audiuim⁹ ingemiscētes et dicētes: q̄ qdē carū ocupiscētia ducāt in domib⁹ suis sacra tāgētes cloquia: aut in oꝛatiōis domi bus iurātes habituros se cas legitimas vxoꝛes/taliter eas habētes tpe multo ɔ foꝛte suscipiētes filios: ocide oū se satiauerint cauſa desiderio aut eē filios aut cuꝫ filijs eas. pjciētes de suis domib⁹. Judicauim⁹ etiā ß opoꝛtere sancire: vt si mulier oſtēdere poterit modis legitimis: q̄ ſm hanc figurā vir eaz accepit domi vt eam vxoꝛē legitimā hēret/ɔ filioꝛ legitimoꝛ mēm: nequaq̄z penitus li cētiā esse ei hanc de domo ꝓcter ordines legis expellere/ſꝫ hēre. cā legitimā ɔ filios suos esse ci: ɔ illa siqdē indotata sit nr̄e cōstitutionis vti bonis quartā subſtātie viri pcipiēs fue expellat/siue ꝓtius moziatur nō ꝑscrutantib⁹ nobis/siue repudio vtens dimittat eam/siue etiaz sine boc: neq̄z cīn verisimile est cū mittere repudiū q̄ ɔ ipsas nuptias denegat: sed si eā irrationabiliter expellat de domo boc ipm sit aduersus virū iusta cauſatio ɔ mulier hoc facto repudiū ci mittat ɔ exigat q̄r tam si vxoꝛ oſtēſa fuerit extitisse: ꝛ extra dotē cōuenerit iureiurādo credēs: quid cniz agat aliud q̄ ad dotē nō est idonea q̄z vt semet ipſaz cū omni dote Ədat. Si aūt ɔ soboles legitima ex inuito ꝓc: q eīn ad hoc nuptiaz fecit ɔ filios ꝓcreauit vt mulier legitimoꝛū ɔ filioꝛ fieret mater: nō potest ex tali natos germine rursus vt naturales abiicere: neq̄ q̄dā postea foꝛte nuptias post mortē vxoꝛis aut repudiū cōtrahēs cos qui ex illis nascunt nuptijs velle hēre/ eos solos esse legitimos: nisi cis etiaz illi ꝓioꝛes fuerint copulati quoꝛū similiter pater est teste exi ſtēte nuptiarū ꝓioꝛ q̄dem deo. secūdaz aūt lege: cadē nobis lex ꝓo cautela sit nuptias Əbentiuz ꝑmulgata: ɔ filij q̄dē ex talibus ꝓcesserint nuptijs crūt sui ɔ bis legib⁹ q̄ sunt de suis posite fruē tur. ¶Si q̄d aūt post hec fiat nō tñ ex ꝑscripta ꝓcedat copulatiōe crūt naturales: ɔ q̄ a nobis largita sunt naturalibus siue ex testamēto siue ab intestato ꝑtinentur.

¶Eos cīn q semel ex odibilib⁹ nuptijs nobis ɔ ꝓpterea ꝓhibitis nuptijs ꝓcedūt/neq̄ naturales vocari: neq̄z participāda eis vlla clemētia est: sed sit suppliciū ctiā hoc ꝑtrū: vt agnoscant: q̄z neq̄z q̄q̄ ꝓcceptricis ocupiscētie coꝛ habebūt filij. ¶Que igit placuerunt nobis ɔ ad hoīum mcdelā ɔ nature plenitudinē per hāc legez statuta sunt/tua celsitudo manifesta faciat vniuersis ꝓgrāmatibus ꝓpositis per que omnibus lex erit aperta/cognoscētib⁹ sm quē circa talia ꝙuersent modum: ɔ nostram ꝙsiderantes ꝓuidētiam: q̄z omni occupationi alteri eoꝛum vtilitatem ꝓponimus.

¶Ut bi qui obligatas se habere perbibent res minoꝛ/aut obligati sunt eis ad coꝛ gubernationem penitus nō accedant: ɔ vt curatoꝛes nullo mō suſcipiant cessiones aduersus eos quoꝛū curatione aūt aut egerūt: hec autez generaliter valebūt in omni curatiōe in qb⁹ psonis leges curatoꝛes ꝓhēbēt: ɔ de gubernatiōe pecuniarū cōpetentiū eis quoꝛū negocia administrātur: ɔ q̄n eas recōdi aut mutuari oꝑtet aut ex eis reddi cōparari. Titu. ij.

¶Minoriz creditoꝛ ei⁹ tutelā accipiēs vel curā actione quā in eū hꝫ cadit: debitoꝛ autē soiutiōe nō liberat: nec cessiones actionis ɔtra minoꝛē suſcipe pōt. Ang.

Idem. A. Joā. ꝓc. ꝓc. secundo.

ODnia quidē legislatoꝛi ꝛepublice in magna cura sūt quē admoduz optime se habeant ɔ peccandi

a ¶Eis. scilicet secundis filijs. Accur.
b ¶Quidē deo. no. quando iuratur deū esse testez sic q̄n iudex iurat bñ iudicare deus iudex est: vt C. de iura. calū. l. ij. ℌ. fin autem.
c ¶Processerint. in pcteritis. Accur.
d ¶Bis legib⁹. vt ab intestato primo loco succedant: vt insti. de here. ab intest. ℌ. j. Jtem in testō debēāt instituī vel exheredari: vt insti. de exhe. libe. in pin. ɔ. C. de libe. ꝑ. vel exhere. l. ſi. ℌ. pe.
e ¶Nec fiat. l. ſi Əbat matrimonium sine scriptis vt subiscit.
f ¶Abintestato. alia cīn olij sunt istis largita: vt ℌ. de trien. et ſe. ℌ. confideremus. ɔ aliter bodie: vt. j. q. mo. natu. effi. sui. ℌ. discretis. et. ℌ. ne igit. ɔ sequenti.
g ¶Potiētur. hoc videt locū habere in medijs q nō Əbūt in eccīa solēniter: vt. ℌ. si ē cēt de minimis pūt Əbere q̄cunqz mō ctiā in futuris tpib⁹.
h ¶Prohibitis. ſ. iure cognatiōis: vel affinitatis: nō quia defuerit ſcriptura ɔ tūc naturales dicen tur: vt h. ɔ. j. qui mo. natu. effi. sui. ℌ. fina. colla. vij. Alij intelligunt hic de illis qui debent cōtrahere cum ſcriptura ɔ non fecerunt vt filij inde nati nec naturales dicēdi sint. Sz nōne. ℌ. appellauit legitimos nec iteruenerat ſcriptura: Respon. illud referri ad nuptias ab hac lege ɔ contractas: hoc ad futuras. Vel hoc quādo bcui tempore tenuit cā: vt. ℌ. posuit. Accur.
i ¶Modo. scz vt ſpurij baptentur.
k ¶Ut bi qui obligatas se habere perbibent ɔc. ¶Nec pars exponitur. j. vsq̄ ad. ℌ. quod si quis.
l ¶Et curatoꝛes. hoc exponit. j. ℌ. q̄ si quis vsq̄ ad. ℌ. ɔ hec diximus.
m ¶Nec aūt. hoc dicitur. j. eo. ℌ. quoniam.
n ¶Et de gubernatione. hoc dicitur. j. eo. ℌ. q̄n.
o Dnia legislatoꝛi. dic ꝙ primo loquit ꝙtū de quo videt facientē. l. siue senatore siue ꝑtore: ɔ de cautela minoꝛū fecit legem: vt ff. de mino. l. j. Vel dic ꝙ primo ɔ posteā loqtur de ipatoꝛe: ɔ fic facit trāsitū de singulari ad plurale.

Nibil.

Cōsiliū in alteri? dā nō mutari non ds.

Testis est deus quā do iurat.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a ¶ Nihil. i. nulla occasio.
b ¶ Instrumẽta. Quibus continetur deberi minoribus: vel ecõtra minores soluisse instrumenta scilicet custodiantur.
c ¶ Eos. scilicet minores.
d ¶ Studiosa eis. repete quẽadmodum bene se habeant. Azo.
e ¶ Adeo. vt. ſ. de fide instru. ℔. quia igitur.
f ¶ Adultas. hic tãgit de secunda parte rubrice.
g ¶ Etate. adulta.
h ¶ Et mox. i. postẽ cessiones sunt facte eis.
i ¶ Efficiunt. ſ. curatores.
k ¶ Eorum. ſ. pupillorum. ꝛ.
l ¶ Facultatũ. p acceptila tionem insolidum.
m ¶ Subeuntes. resolue hec ꝛ sequẽtia participia in vba: vt subeũtes id est subeant: accipiẽtes id est accipiant.
n ¶ Eorum. ſ. minorũ. boc est dicere contra eos.
o ¶ Que sunt. ſ. cessiones als q minores: ꝛ ẽ plana.
p ¶ Vndiqꝫ. vel qa nullo modo debet: vel qr inuti le est p exceptionis opez qõ idẽ est: vt. ff. de verbo. signi. i. creditores.
q ¶ Celates. i. celãt. ꝛ iterũ accipiẽtes qõ est. ſ. exponе. i. accipiãt. Vel dic celantes: quia celabãt testes q iterfuerũt solutiõi facte a patre pupilli.
r ¶ De suscepta. id ẽ apocha: vt. ſ. de eccle. re. immobiliũ aliena. ℔. j. apoche aũt sunt scripture in quib⁹ continet debitũ solutum esse: vt. ſ. de man. p℔. coges. colla. iij. ſm al. ꝛ facit. ſ. de bis q ingre. ad ap. ſ. pe. col. v.
s ¶ Occasiones. ſ. alis q̃s malicios boies adinueniunt: vt subijcit. Accur.
t ¶ Adinueniat. no. malicios um oẽ malũ posse cogitare: ꝛ maxime officiale alĩquem: vt. C. de iure fisc. l. facultas. in fi. ꝛ. C. de man. p℔. l. fi. in p℔. ꝛ. ſ. de nup. circa p℔. ꝛ ℔. si igitur. ꝛ. ſ. de exhi. ℔. illud. ibi: ꝛ maxime ꝛc.
u ¶ Corrigere volumus. quod facit. j. ℔. qõ si quis.
x ¶ Obligatus. persona li actiõe: ꝛ ideo aliud est si rei ven. habet tutor vel curator contra minorem vel econtra: nam illa nõ est obligatio: vt insti. de actio. in p℔n.
y ¶ Ad curationẽ: nũqd idẽ in tutela: Rñ. fic. q: eadẽ ẽ rõ. phibitõis: q̃ idẽ ius: vt. ff. de v. obli. a tytio. j. fi. j. rñ. ꝛ di. j. ſ. ppi. ℔. ꝛ si qs ibi: ℔ qui ꝛc. ꝛ colligit. j. vt fine phibitiõe ma. de. ꝛc. in pn. col. vij. ꝛ i nouellis ℔. eo de ti. dic q̃ curationẽ i ℬ ti. large accipi ẽt. p tutela. Jtẽ ℔ ℬ nũqd in q̃libet tutoꝛe: Quidã dicũt q̃ fic: q℔ ℬ gñaliꝛ logt. Alij q̃ nõ: ꝛ ex ci piũt testamẽtarij: q̃ fides ei⁹ approbata vꝫ a testatoꝛe: vt isti. de satisda. tuo. ſ. j. ꝛ. C. de epis. au. l. de creatiõib⁹. ff. de cura. furi. l. ſi furioſo. i fi. certe ꝛ eadẽ rõne datũ ex ingstitiõe: ꝛ ex certa scia debẽt approbaꝛi recũ ei⁹ fides sit approbata: vt isti. de satisda. tu. ꝛ cura. ℔. ij. ꝛ fic in solis legitimis ꝛ datiuis sine ingstitiõe bẽret locũ ℬ aut. Defendas q̃ prima. nec ob. d. iura. q̃ approbat⁹ vꝫ q̃ ad satisdationẽ euitãdã nõ q̃ ad ea q̃ i hac ℔tõne dicunt. cũ nec tũc hec ℔stitutio fuerit cogitata. Jtẽ facile est sibi dicere q̃ sit creditoꝛ vel debitoꝛ: vt. ſ. e. ℔. vt autẽ. excipio aũt matrẽ ꝛ aui㬠vt. j. vt fine phi. ma. cre. ꝛ de. i pn. col. vij. qõ est ℘ no bis: q̃ sic fuisset etiã de testamẽtaria exceptũ si boc iperator⁹ voluisset.
z ¶ Eiusdem. scilicet pupilli.
a ¶ Necubi. i. nec alicubi.

b ¶ Ei. scilicet pupillo.
c ¶ Propriarum. qõ facile fieret: vt arg. ff. de car. edi. l. sed ꝛ si. in fi.
d ¶ Et eius. scilicet pupilli.
e ¶ Herẽs obligatũ. logt ℬ ℬ. ſ. in re magni debiti: fac i modico debito credo. argu. ff. de transa. cũ bi. ℘. modus. ꝛ erit modicũ velut di. ff. de dolo. ſi oleũ. vel arbitrio iudicis. put dr. ff. de ap. ſ. decẽ libraꝝ auri. et i alio debito q̃ tutelemã ipossibile est q̃n tutoꝛ ge rens obligẽt salte ad rationẽ reddendã. Accur.
f ¶ Jam solũ. remanet q̃ tutoꝛ ls deueniat i eũ casum a q̃ incipe nõ põt: vt ar. insti. de lega. ℔. ℘ñio. ar. ℔. ff. ad. l. agl. l. q in eũ.
g ¶ Alteruꝝ. si ipubes est.
h ¶ Curatoꝛẽ. si ipubes ẽ.
i ¶ Casibus. q̃ hñti tutoꝛẽ curatoꝛ dar vt si legitim⁹ tutoꝛ vel testamẽtarⁱ? vel datiu⁹ nõ sit idone?. vt insti. de cura. ℔. interdũ. ꝛ. C. in qui. cau. tu. vel cu. per totum. Accur.
k ¶ Obfuet. ſ. curatoꝛ ad iunct⁹ q̃ non sit maligna tꝰ. ℬ et iurabit curatoꝛ iste: vt fubsjcit. j. co. ℔. fi.
l ¶ In ordinatione. i. cuꝰ ordinatur curatoꝛ.
m ¶ Ad curatoꝛẽ. vel tutoꝛes subaudi: ꝛ est pena amissionis debiti si credi toꝛ ẽ: vel q̃ solutõe iteriꝫ facta nõ inuet: sicut ꝛ q̃ñ in initio ℬ tacet: vt. j. e. ℔. si vo tacuerit. Vel dic q̃ dicit de pena dupli q̃ exigit q̃ actionẽ de rõnibus distrahẽdis: vt. ff. de tute. ꝛ ratio. di. l. ij. ℔. fi.
n ¶ Adolescentiũ. als minorũ als adolescentium.
o ¶ Parentes. ꝛ per ℘ñs ipsos minores: qa ſi filij ergo heredes. vt insti. de here. q̃li. ꝛ dif. ℔. sui. cñ hi redes sunt: ergo obligati in onere hereditario: vt. C. ſi cer. pe. l. j. Accur.
p ¶ Ostendere. i. probare per testes.
q ¶ Incertuꝝ. i. ſi hoc nequit testibus cõprobare.
r ¶ Credens. fec⁹ in sacro testis: vt. C. de testi. l. testiuꝝ. ꝛ. ℬ. de heredi. ꝛ fal. ℔. si vo absunt. Jtẽ secus qñ est in sacro de re: vt. ff. reꝝ amota. l. marcellus. sed in sacro calũnie. idẽ: C. vt. de iu. calũ. l. j. in pn.

Et sic no. q̃ hoc sacramẽtũ est q̃si calũnie. sicut ꝛ q̃ñ qs iurat q̃ credit se. pbare falsũm: vt. C. de ſi. instru. l. ſi. in p℔n. ꝛ qñ vult inuenire pecuniã suã in alieno solo abſconditam: vt. ff. ad exhi. l. thesaurus.
s ¶ Postẽ. quia cum sit tutoꝛ vel curatoꝛ quasi dominus pupilli est: vt ℬ. e. ℔. j. graue effet ei resistere: vel sub eo litigare: vt bic. ꝛ. ff. de offi. ℘ñ. senatusconsulto. ꝛ. C. de iudi. l. apertissimi. Accur.
t ¶ Se casurus. hoc bodie. olim aũt ꝛ creditoꝛ ꝛ debitoꝛ tutoꝛ esse poterat: vt. C. qui da. tu. vel cura. l. creditoꝛẽ. fed per hanc illa ꝛ oẽs similes corriguñt ſi tamen etiam olim erat de magno controuersia potẽrat se excusare: vt insti. de ex. tu. ℔. item propter litem.
v ¶ Firmetur. i. firmatus est in curia.
x ¶ Redhibitionibus. ſ. specierũ cum in specie sit obligatus.
y ¶ Solutiõi⁹. nõ q̃ tollit oẽs obligatio solutiõe: ls ℬ dicaꝫ vt isti. quimo. tol. obli. in p℔n. ls ℬ spãle. ꝛ als: vt. ℬ. de trie. ꝛ semiſ. ℔. studiuꝝ vero.
z ¶ Compositis. scilicet solutionibus.
a ¶ Factus curatoꝛ. vel tutoꝛ: vt. ℬ. probani. ℔. j.
b ¶ Perfcrutatus. id est perquisierit.
c ¶ Tale aliquid. puta recipere cessionem.

Verba hui⁹ tex. recitanꝫ glo. in proe. clemẽ. ſup ℣. machinationis.

Apocha quid sit.

Malũ oẽ facile maliciosus ẽ cogitat

† Ex ℬ. ℔. ẽ extracta autẽtica q̃ est ℣ ſup l. creditoꝛibꝰ. an ti. qui da. tut. vel cu. ℘ñt. C. ꝛ incipit nunciis.

Tutoꝛ obligat ad rationi⁹ nia.

Solutiõe quãdoq; non tollitur obligatio.

UNIVERSIDAD

a ¶Facta fuerint.q? ea que cōtra hāc vel aliā legē facta sunt.p lfectis habēda sunt:vt habef.C.de legi.7 senatusc̄ō.l.non dubiū.7.C.de sac. ſan. eccle.l.iubemus.§.ſane.7.ſ.consti.que eg aſcrip.7 libera.in.§.fi.7 hoc iure isto.olim autem hec cessio valebat:vt.ff.de reb.eo.qui sunt.l. non fit.que est contra.sed corrigitur hic.Accur.

b ¶Inciderit. vt accipiat cessionēs ꝫ pupillum.

c ¶Utilitatē.Sibi parādam.7 ironice logt̄ h̄ fm Ul.ſicut 7 als:vt.C.ſi iof. teſta.l.fratres.7.ff.de dāinfec.l.eg dāi.§.j.ibi: q̄ beneficio eius 7c.

d ¶Herere.i.recipere cessionem factam.

e ¶Considerans.ſ.prius ſic 7 als: p̄cordinat frauꝫ vt.ff.ō mino.l.iij.§.ſcio.7.C.de agrico.7 cēſi.l. quēadmodum.lib.xj.

f ¶Absc̄ondat rez.i.ſtrumentum cessionis.

g ¶Latere.ſ.apochas.

h ¶Valere cessam. ergo amittitur actio licet fuerit cessa non potentiori.7 vere 7 idubitate fm azo. Sed certe imo rōne officij mator est ad ipſius pupilli:vt.§.e.§.j.7 officialis ō:vt.C.de fer.l.ij. ibi vt officia 7c.7.C.quando mulier tu.offi.in ipſa rubrica.7 ſ ō non dz ei aliqd licere in ipo officio quod admiſtrat aſſumere.vt C.de cōtraben. emp.l.nō licet.7.C.de cōtractibus iu.l.ij.in fine.Et ſic.no.q? cessio non tenet:q? in potentiorē est facta 7 etiam cedens non agit:vt.C.ne li.po.l.j.7.C.man.l. fin.7 facit.C.ō his qui po.no. l.j.i pnn.7 ibi.de vſufru. §.itē finitur.Sed an reꝑeteret ſi ſolueret ꝙ alterius curatoris delicto ſit liberat?:forte nō:vt arg. ff.de cōdi.indebi.l.ſi pene.7.l. qui exceptionem.

i ¶Alb cis.ſ.debitis.

k ¶Quesita.ſcilicet debitori minori.

l ¶Facilia. facilitas enīz venie incentiuuꝫ tribuit delinquendi:vt dicit ca. non:et econtra pena imꝑoſita minuit malecia: cum vnius pena ſit multorum metus:vt.ff.ad.l. aquil.ita vulneratus. in medio.l.7.C.ad.l. iul.reꝑe.l.j.Accur.

m ¶Faciet.ſ.curator.

n ¶Et per mediū.ſ.hunc cedentem.

o ¶Recipiet.antiqu? curator.

p ¶Et hec.ſcilicet, que dicta ſunt a pnn.vſq; huc.

q ¶Curatione.7 in omni tutela:vt.§.e.§.j.notaui.Accur.

r ¶Adinuenerit.q? p̄cogitare non poſſumus:vt.§.tit.pḡi.§.ſi quis vero non habens.7 in pnn.conſtitutionis illius.Accur.

s ¶Difficulter.nam qui ſe ingerūt ſuſpecti videnſ:vt.ff.ad.l.come.de fal.vgozi.§.j.7.ff.de p̄ocu.l.que omnia.7 hic ſubiſcit.

t ¶Appetibilis.ſcilicet tutela vel cura.

v ¶Difficilem.i.laboriosam:7 repete quoniam.

g ¶Feneratorum.neutri generis.

y ¶Neceſſitatē.Quid ergo ſi fecit:nūqd lucrū erit ſuū:7 arg.q? nō.ff.de neg.geſt.l.ſi negocia.arg.§.ff.de reg.iur.fm naturam.als.l.acutus.

z ¶Fenerare.boc locū bz vbi immobilia bz eg gbus ſufficiētē redditū ab initio facta fuerint [a]. Manifeſtū eſt nāqꝫ qz ſi i talē cogitatiōez inciderit [b] oīa agi 7 diſponi ad interitū ſue aīe:7 ad rerū ꝙ eius q̄ſi videnſ vtilitatē [c]:7 nō ſolū donec fuerit curator prohibemus cū ab hac hmōi ceſſione: ſz neqꝫ poſtea gerere [d] p̄cedim? ne forſan ꝗ cōſiderās [e] abſcōdat [f] rē 7 p̄ordinans illud male poſtmodū dum a cura ceſſauerit 7 latere [g] feccerit qō maligne egerit forte iam nūc non curator cꝛiſtens ceſſionē accipiat 7 rem maligne diſponat:tunc enīz infirmū cē volum? qō agit 7 non poſſe vllā actionē valere ceſſam [h] aduerſus cū cui? p̄z curā admiſtrauerat:ſz ꝑ non facto id cē 7 lucrū fieri adoleſcētis:lz hec ceſſio p̄z veris cauſis facta ſit: non vt remeet rurſus ad eū q ceſſit tāq̄ ſi nihil q̄ſi i mediū ꝺ legē viſuꝫ fuerit actū:ſed cadat ab eis [i] q̄ ex inde ex ꝫ ſūt q̄ſita [k], ꝑꝑ trāſgreſſionē nr̄e legis 7 boc minorem lucrari.nā ſi nō hāc ꝓpoſuerim? pena facilia [l] erūt ea que ſunt malignitatis 7 eū q ceſſit facier [m] iterū mouere:7 ꝑ mediū [n] ea q̄ ſunt ceſſionis recipiet [o] legē ꝑ ſuaz malignitatē circūueniēs. ¶Et hec ꝓ dixim? in oī curatiōe [p] in quibus oīno curas aliquoꝝ introducūt leges prodigoꝝ forte aut furiosoꝝ aut amentium aut ſi quid aliud iā lex dixerit:aut ſi qd inopinabile natura adinuenerit [q].

Cessio in potētiorē facta non tenet.

☞ Curator? pupilli pecuniaz mutuare non cogit:7 ſi ea mutuauerit infra duos mēſes poſt annū fenerari cogitur:7 periculum pertinebit ad eum.Ange.

¶Qm̄ aūt videm? curatores qcūqz dei memoriā habēt ad curā difficulter [r] accedere.nam pluribus volētib? ea q̄ minoꝛ ſunt impie in ſe vtere aīmabilis eſt res 7 appetibilis [s].videmus aūt ꝓcipue difficilē [t] cē curatorū cām ꝑpter fenerator? neceſſitatē [y] ſancim? nullā neceſſitatē ex legibus eſſe curatoꝛib? minoꝝ pecunias fenerare [z]:ſed caute [a] reponere 7 reſeruare:qm̄ meli? eſt ei? [b] in antiqs tutamē? manere q̄ vſurarū appetitioē citiā antiq [c] pecunia cadere/7 piclitari qdē curatoꝛem ſi nō mutuauerit [d].rurſus autem ſi mutuauerit periculū ſuſtinet ſacto forſan in debitis detrimēto. Si vo ipſe ſp̄te mutuare voluerit ſub obligatione ſorte pignoꝛ aut ſub aliꝭs q̄ putarē idubitate cautelis:tunc habeat qdez duoꝝ mēſiū p ſingulos annos inducias [e] hoc q̄ſ leges laxam̄tuz vocant:ſciāt aūt mutui piculuz [f] omnino ad ſe venturū. ¶Si vo hēat redditus ſufficiētes ei cui? cura adminiſtrat:eos exp̄dat. Si vero plus ſint q̄ ſufficiat:qd plus ē reponat [g]. Dō ſi mobilis ſorte eius cui? cura adminiſtrat ſubſtantia eſt:tūc illō ſolū mutuare curator cogat q̄tū ad diſp̄ſationez [h] ſufficiet [k] adoleſcenti ciuſq; reb?:qō vo pl? eſt caute recondat. Licebit aūt ei cuz oī ſubtilitate p̄ſcrutari ſi aliquos forſan iuenire caute potuerit redditus [l]:7 comparare minoꝛi ex abundantib? pecunijs modicis functiōib? publicis obligatos:venditoꝛez vo hītes idoneū 7 opulentos reddit? [m] exiſtentes damus enim ei licētiā [n] 7 boc agere ſcienti quia ſi quid boꝛum negleꝛerit huiuſmodi emptiōis ipſum reſpiciet [o] periculum.

☞ Si pupilli q̄ſtitas ſit modica adeo q̄ ex redditib? pecunie ipſius pupilli paſci non poſſit:debet tutor 7 curator illud facere qō in ſuis faceret:naz de boc facie do p̄eſtat iuramentum.Ang.

¶Si vo tm̄ ſolūmō ſit minoꝛis aurū cui? vſure vix cū: 7 qui ei? [p] ſunt paſcere 7 aliquā aliā ei p̄bere vite diſp̄ſationē ſufficiat: tūc neceſſitatis [q] ratio nos cꝛiaz ad ꝗ vocat vt curatores [r] reſpicientes ad cū itā faciant gubernationem tanq̄z in ſuis reb? [s]. Exteniz volumus [t] oū celebriaꝛ decretū [v] quod tradidit [g] curaz ei qui ad eam accedit [y] etiam iuſiurādū [z] cum diore ſacroſancta dei euangelia tangentē:quia per omnem pergens viam vtilitatē adoleſcētis aget [3] tutoꝛibus fm Jo. nam ſic ponitur in nouel.

a ¶Facta fuerint.qui ea que cōtra hāc vel aliā legē facta sunt p lfectis habēda sunt:vt habef.C.de legi.7 senatusc̄ō.l.non dubiū.7.C.de sac. ſan. eccle.l.iubemus.§.ſane.7.ſ.consti.que eg aſcrip.7 libera.in.§.fi.7 hoc iure isto.olim autem hec cessio valebat:vt.ff.de reb.eo.qui sunt.l. non fit.que est contra.sed corrigitur hic.Accur.

b ¶Inciderit. vt accipiat cessionēs ꝫ pupillum.

c ¶Utilitatē.Sibi parādam.7 ironice logt̄ h̄ fm Ul.ſicut 7 als:vt.C.ſi iof. teſta.l.fratres.7.ff.de dāinfec.l.eg dāi.§.j.ibi: q̄ beneficio eius 7c.

d ¶Herere.i.recipere cessionem factam.

e ¶Considerans.ſ.prius ſic 7 als: p̄cordinat frauꝫ vt.ff.ō mino.l.iij.§.ſcio.7.C.de agrico.7 cēſi.l. quēadmodum.lib.xj.

f ¶Absc̄ondat rez.i.ſtrumentum cessionis.

g ¶Latere.ſ.apochas.

h ¶Valere cessam. ergo amittitur actio licet fuerit cessa non potentiori.7 vere 7 idubitate fm azo. Sed certe imo rōne officij mator est ad ipſius pupilli:vt.§.e.§.j.7 officialis ō:vt.C.de fer.l.ij. ibi vt officia 7c.7.C.quando mulier tu.offi.in ipſa rubrica.7 ſ ō non dz ei aliqd licere in ipo officio quod admiſtrat aſſumere.vt C.de cōtraben. emp.l.nō licet.7.C.de cōtractibus iu.l.ij.in fine.Et ſic.no.q? cessio non tenet:q? in potentiorē est facta 7 etiam cedens non agit:vt.C.ne li.po.l.j.7.C.man.l. fin.7 facit.C.ō his qui po.no. l.j.i pnn.7 ibi.de vſufru. §.itē finitur.Sed an reꝑeteret ſi ſolueret ꝙ alterius curatoris delicto ſit liberat?:forte nō:vt arg. ff.de cōdi.indebi.l.ſi pene.7.l. qui exceptionem.

i ¶Alb cis.ſ.debitis.

k ¶Quesita.ſcilicet debitori minori.

l ¶Facilia. facilitas enīz venie incentiuuꝫ tribuit delinquendi:vt dicit ca. non:et econtra pena imꝑoſita minuit malecia: cum vnius pena ſit multorum metus:vt.ff.ad.l. aquil.ita vulneratus. in medio.l.7.C.ad.l. iul.reꝑe.l.j.Accur.

m ¶Faciet.ſ.curator.

n ¶Et per mediū.ſ.hunc cedentem.

o ¶Recipiet.antiqu? curator.

p ¶Et hec.ſcilicet, que dicta ſunt a pnn.vſq; huc.

q ¶Curatione.7 in omni tutela:vt.§.e.§.j.notaui.Accur.

r ¶Adinuenerit.q? p̄cogitare non poſſumus:vt.§.tit.pḡi.§.ſi quis vero non habens.7 in pnn.conſtitutionis illius.Accur.

s ¶Difficulter.nam qui ſe ingerūt ſuſpecti videnſ:vt.ff.ad.l.come.de fal.vgozi.§.j.7.ff.de p̄ocu.l.que omnia.7 hic ſubiſcit.

t ¶Appetibilis.ſcilicet tutela vel cura.

v ¶Difficilem.i.laboriosam:7 repete quoniam.

g ¶Feneratorum.neutri generis.

y ¶Neceſſitatē.Quid ergo ſi fecit:nūqd lucrū erit ſuū:7 arg.q? nō.ff.de neg.geſt.l.ſi negocia.arg.§.ff.de reg.iur.fm naturam.als.l.acutus.

z ¶Fenerare.boc locū bz vbi immobilia bz eg gbus ſufficiētē redditū

c ¶Tutamē.i.ſecuritatē.

d ¶Antiqua. non minoꝛ eſt virtus q̄ querere parta tueri.Accur.

e ¶Dutnauerit.quid ergo ſi als negocietur 7 ob boc piculz accidat:ſſñ. nō ſpectare ad eū periculum boc tñ credo ſi pater pupilli cōſueuit negocia ri.nō als.arg.ff.de vſur. l.q ſemiſſes.§.fi.7.ff.ō pigno.ac.l.vel vniuerſoꝝ. als nō:vt.ff.de neg. geſt. l.ſi negocia.

f ¶Jnducias.ad colloc dūi vt nō teneatur reddere rōnem de illis duobus mēſibus:vt.ff.de admi.tu.l.tutoꝛ qui reperto.§.vſure.7.ſic no.q? imputatur ei q ſe poſſit in neceſſitate:vt.ff.q ſatisda. cogan.l.ſi fideiuſſor. §.penul.7 de ferijs.l.j.§. ſed ſi p̄etor. Imputat ei q ſe augustat.

g ¶Periculum. i. caſum etiā fortuitū: qz culpa p̄ceſſit:vt.ff. cōmo.l.i reb? circa pnn.als nō tenetur niſi de culpa: vt.C. arbi. tu.l.ij.7.C.de admi.tu.l. debitoribus.

b ¶Reponat: vt.C.ō admi.tu.l.tutores vel curatoꝛes.7 ſi eſt magna q̄ti tas deponēda vbi ſint tutores ſuſpecti:vt.ff.ō admi.tuto.l.ita aute.in pn.

i ¶Ad diſpenſationem. als ad diſpoſitionem. Accurſius.

k ¶Sufficiet.i.tantū dabit mutuo cui? vſura ſufficiet adulto ad expēſas ſue familie.

l ¶Redditus. i. fundos redditus afferētes: vt.ff. de admi.tu.l.ita aūt.vel pone.ꝑtie.nā 7 reddit? vt p̄dia cenſentur immobilia:vt.§.de non alie.§. a leone. Redditꝰ inter immobilia nūcupantur.

m ¶Licentiā.ſ forte imꝑortat neceſſitatem.

n ¶Reſpiciet.q? omne dānum q̄ ex tali comparatione contingeꝛ ipſis minoꝛibus reſarciet.

o ¶Et qui eius.ſcilicet familie.Accurſius.

p ¶Neceſſitatis. ſic neceſſitas non habet legez. ſic.ff.de of.cō.l.j.7 dic vt ibi.Accurſius.

q ¶Curatores.idē etiam

r ¶Rebus.ſ.vt totam pecuniam minoꝛis teneanꝫ fenerare.Accur.

s ¶Volumus.melius digiſſet nolumus.

t ¶Decretum.ſ.iudicis:vt.C.arbi.tute.l.ſi.§.penul.

v ¶Tradidit.ſcilicet decretum.

g ¶Accedit.ſcilicet tutori.

y ¶Juſiurādū.B gñale eſt in oī curatoꝛe:vt hic.7.§.e.§.7 boc.olim aūt ſolus curato: furioſi iurabat:vt.C.de cura.fu.l.ſi.§.ſinautem.

z ¶Exigat.7 tūc ſatiſdabit rē pupilli ſaluā foꝛe:niſi ſit teſtamētarius:vl cū inqſitiōe dat?:7 a p̄ſide vel a p̄toꝛe:aliuꝫ ſi a defenſoꝛe ciuitatis: vt inſti.de ſatiſda.tu.circa p̄n.7 de atti.tu.§.pe.ante aūt̄ admiſtrare nō poteſt

3 ¶Exigat.boc locū bz vbi immobilia bz eg gbus ſufficiētē redditū

UNIVERSIDAD DE HUELVA

poteſt quicꝙ: vt.C. de tu. vel cu. qui ſatiſ. nõ de.l.ſ.ꝛ.iij.ꝛ vlti. ſed ſi cõtra debitorem minoris ageret nec cauere de rato nec iudicatũ ſolui niſi hũc ſibi eſt an ſit tutor: vel an deſierit: vt. C. de admini. tuto. l. vlti. §. defenſionem. ꝛ. l. tutores debita. ꝛ. ff. de admini. tu. l. vulgo.

a ¶ Quod tamen. ſcilicet iuſurandum.

b ¶ Eum. ſ. curatorem.

c ¶ Ordine. nã facient inuentariũ: vt. C. de admi. tuto. l. tutores.

d ¶ Sed cautionem. ſ. rez pupilli ſaluã fore niſi teſtamẽtarius vel cũ inquiſitione datus: vt inſti. de ſatiſda. tu. in prin.

† Cõcor. cle men. ij. de f re iudi. vbi p doctores.

c ¶ Eas. ſcz res.

d ¶ De inſtrumẽtorum ꝛc.

¶ Stricte accipiẽ bic tit. inſtrumẽtum ꝑ chartis: alꝰ large: vt. ff. eo. l. j. alꝰ ꝑ inſtrumẽto fundi: vt. ff. de fun. inſtru. l. fundi. §. j. ꝛ fi.

g ¶ Cautela. cautela in facẽdo habet fides poſtꝫ eſt factũ: ꝛ duplr dicit de fide. Prio qꝫ inſtrumẽtis debeat fides ꝓuiatis ꝓ publicis: ꝛ B. j. eo. vſqꝫ ad. §. ſi vero moxiantur. Scdo qñ eſt ꝓ habeat fides qñ erat in dubiũ re uocatus qõ ſit ꝓ cõparatione: vt. j. c. §. ſi vero moriant. ꝛ. §. ſeq. vſqꝫ ad. §. oportet. Accur.

b ¶ De depoſito. i. qñ ter fiat caute inſtrm ꝓuatus ſup ☞tu depoſiti ꝛ mutui ꝛ aliꝫ ☞tibus: ꝛ bec expediuntur. j. c. §. ſi qs. ꝛ. §. ſꝫ ꝛ ſi quis. ꝛ. §. ſi tñ. ꝛ bec de ꝑma parte nullꝫ. Scz de cautela. ꝛ qõ ſubijcit ꝓinate qdez ſcriptis: caute trãſit ad primũ dictũ fecidi capli. ſ. de fide B eſt qꝫ inſtrumẽtis habeat fides ✱ ꝛ de B vſqꝫ ad illũ. §. ſi vo moriant.

✱ Vide qõ not. in. c. ſ. ꝛ ij. extra eo.

i ¶ Confectis. boc expeditur. j. c. §. fed ꝛ ſi inſtra.

k ¶ Et de collationib⁹. ſ. qñter ꝑbet fides inſtrl. B expeditur. j. c. §. ſi vero moxiantur. et ſic reſpicit ſcõm capitulum. ſequentia autem omnia vtrũqꝫ reſpiciunt.

l ¶ Et de expoſitis inſtrumẽtis ab illiteratis. i. de cõtractibus celebratis in ſcriptis ab illiteratis: quod expeditur. j. c. o. §. oportet.

m ¶ Et de nõ ſcriptis. boc expeditur. j. c. §. ꝛ bec dicimus.

n ¶ Et de cõtractibus. boc expeditur. j. c. o. §. vt autem.

o ¶ De cõtractibus. boc expeditur. j. c. o. §. bec autem omnia.

p ¶ Quimus nr̃as leges. q̃ ſunt: vt. C. e. l. comparatiões. ꝛ. §. de bis q ingre. ad ap. §. i. iud. Prĩa cauet tñ ex publico vel forenſi fieri cõparationẽ nõ ex ꝓuata niſi habeat ſubſcriptionem triũ teſtiũ. Scõa dicit etiã ex ꝓuata fieri ſi vis ea vti nec mirũ ſi ꝓmittat: nouit vt dicit: qz oĩa ſunt in pectore ſuo: vt. C. de teſta. l. oĩum. Ite eſt pater legũ: vt. §. de inceſt. nup. §. dubitatũ. Item ipſe eſt anima legum: vt. §. de conſu. in fi. col. iiij.

q ¶ Ex collatione. i. cõparatione: ideo qz due ſcripture cõferuntur: vt ſciatur an ſint ſimiles vel non: vt. j. c. o. §. ſi vero nullus bozum.

r ¶ Et quia. repete ꝛ nouimus quia ꝛc.

s ¶ Adulterant documẽta. nota quẽ adulterari documẽta: ſic ꝛ legem quis adulterat: vt. ſ. qui. mo. na. effi. ſui. §. cũ ſemel. col. vij.

t ¶ Prohibuerũt. ſ. fieri adulterationes: vel dic cõparationes: ſed bas cõſtõnes nõ habemus: imo habem⁹ ea ꝙ ꝓmittit: vt i crimine falſi: etiã ante tpa iuſtiniani: vt. C. de fal. l. vbi. ꝛ no. ☞ tpe iſtoꝝ imperatorũ oĩ collationi credebaꝫ. bodie vero vna ſemiplena colligit fides: vt. j. c. §. ſi ẽ moxianꝫ. qñqꝫ ẽt nõ credit: vt ſi ex vna parte eſt inſtrm ꝓuatũ ꝛ teſtes: ex alia ſola collatio diſſimilis: vt. j. c. o. §. ſi vero tale aliquid.

v ¶ Credentes. i. ꝓſumentes ex eo ꝙ ꝓnus falſum fecerunt: vt arg. ff de re mili. l. nõ omnes. §. a barbaris. ꝛ de accu. l. ſi cui. §. iſidem.

x ¶ Literarum. ſcilicet verarum. Al.

y ¶ Mutatio. alꝰ immutatio: ꝛ alꝰ mutatio: ꝛ ſic habes qd ſit falſum qõ trñ nõ excipiet cuz b a rõcinijs neqz a legis ordine c: ſz cautionẽ d faciet ad rez gubernationẽ timẽtez ſemp circa eas e, ppt iurifiurã di mẽoziã factã. ¶ Dec lex a nobis ꝑ cautela ſit poſita bozũ q curatoꝛib⁹ indigẽt: ſigdẽ ꝛ ſi aliqd ad inuenerim⁹ neqz hac lege cõpleCti pigebitvt ꝙ oĩa † ꝓtes coꝛ qui ſibi auxiliari nequeunt exiſtimam⁹. Tua igit eminẽtia qviſa ſunt nobis edictis ꝑ ꝓuicias qb⁹ ꝑs vtens oibus faciat manifeſta: vt nulluz lateat q̃ a nobis ꝓic ꝛ ꝓo ſubiectoꝛ. puidẽtia ſancita ſunt.

¶ De inſtrumentoꝛ ꝛ cautela³ ꝛ fide: ꝛ primum de depoſito b ꝛ de mutuo ꝛ aliꝫ documẽtis ꝓuiate quidẽ ſcriptis/bũtib⁹ teſtes: ꝛ nõ babẽtibus teſtes ꝛ de inſtrumẽtis publice confectis i: ꝛ de collationibus k man⁹ ꝑprie ſcripture: ꝛ de expoſitis l inſtrumẽtis ab illiteratis aut paucas lras ſcientibus: ꝛ de nõ ſcriptis m ☞tib⁹: de ☞tib⁹ n vſqꝫ ad vnaz libzã auri: ꝛ de ☞tractib⁹ o q in agris fiũt: ꝛ vt in documẽtis ꝛ contractib⁹ futuris locum habeat lex. Titu. iij.

Idem Augu. Joã. ꝓefec. ꝓeto. ſecundo exconſuli ꝛ patricio.

Quim⁹ nr̃as leges p que volunt ex colla tiõe ſtrarũ fidẽ dari documẽtis: ꝛ qa q dã impatroſũ ſuper creſcente iã malicia coꝛ qui adulterant documẽta r bec talia ꝓbibuerunt: illud ſtudiũ falſato/

Falſitas veritatis eſt immutatio.

† Cõcor. c. ꝛ ſi ꝑs. cuz glo. ſup ff. cõfirmatio. cetra de iureiurã. vbi hec ꝑba re citantur.

✱ In vno ꝛ codẽ inſtrumẽto põt re periri diuerſitas ſtrarũ bar. ꝛ ange.

✱ Et bene bart. ꝛ ang.

✱ Et male ſm ang.

rũ quia fides teſtium eſt cauta vt ſubijcit. j. c. o. §. ſi vero tale.

m ¶ Et B. i. iõ pono. ꝙ cõſtãt ꝙ vere ꝛcordauerũt ꝛc. ſ. alij dicũt ꝛ boc ſcz factũ eſt ꝙ documẽtũ ꝓmũ ſuſcepit fidẽ qõ ſatis in idem recidit.

n ¶ Videmus tamen. licet derogetur per diſſimilitudinez: tamẽ qñqꝫ non debent derogare.

o ¶ Naturam eius. ſcilicet comparationis huius.

p ¶ Trebo. id eſt multotiens.

q ¶ Quando. ꝓo quia.

r ¶ Literarum. ſcilicet verarum.

s ¶ Tẽpus. i. etas q̃ ꝑ tpa deſignaf. ſic ponit. §. de mo. §. ordinationez. ibi: neqz enim egenerãdũ eſt ꝛc. ꝛ boc ſubijcit bic. nõ eñ ꝛc. Vel dic ꝓprie ponit: quia non ita in hyeme ꝛ eſtate quis ſcribit.

t ¶ Quando. ꝓo quia.

v ¶ Calami. id eſt penne.

x ¶ Et inuenim⁹. q. d. nõ poterim⁹ dicere cauſas oẽs ex qb⁹ ꝓuenit diſſimilitudo cũ quotidie noue naſcanf: vt h. ꝛ. C. de yete. iur. enu. l. ij. §. ſed qz. ꝛ caue qz nõ ſoluit bic banc qõnem: ſed. j. eo. §. ſi vero tale.

y ¶ De celo. imo populus romanus de terra: vt inſti. de iu. natu. §. ſed qõ principi. q̃ eſt §. ſed deus cõſtituit ꝑmittendo: ꝛ populus dei diſpoſitione. Vel dic deus cõſtituit auctoritate: populus miniſterio.

z ¶ Imponat. ſ. deus per nos: vt bic ſubijcit. nã coꝛ regis in manu dei eſt: vt. C. de ſum. trn. inter ciaras.

a ¶ Bona. ſcilicet duris queſtionibus bonas deus det ſolutiões ꝑ os: ſcilicet principis: vt bic. ꝛ. C. de ꝑſcrip. lon. tem. l. ſi.

b ¶ Apter. ſcilicet queſtionibus ꝛ negocijs.

c ¶ Propterea. iſtud ꝓpterea refertur ad ꝓoximum: quia igitur ꝛc. ꝛ ad id quod eſt. §. eo. circa prin. qñ igitur ꝛc.

d ¶ Dare in cõmune. ſ. banc functionem: vt. j. eo. §. ſi.

Imperiũ de celo. ꝓuenit.

a ¶ Horũ.scz depositor.ꝛ qõ dicit pspicere.i.pspectũ ꝛ puidẽtia hẽre.
b ¶ Decipiẽtis.scripture.hic iunge quod est.j.sed is ꝛc.ꝛ hoc quod est medium est quedam interpositio.
c ¶ Professus est.id est confessus.
d ¶ Sine termino.i.sine decisione.Al.sed ℔ quo cũ debeat iudex pnũciare de re de qua cognouit:vt.ff.de iud.l.de qua re:ſſñ.quidam ꝑ terminũ accepit ꝑ alias probationes.f.testes ꝑ instrã:ꝛ sic actor: obtinuit:non tñ ꝑ scripturã.ꝛ hoc iuxere videt hec litera:sed hoc nõ est verũ q: donec sunt alie ꝓbationes nõ recurrit tur ad cõparationẽ:vt.j.c.ℊ.ſi vo nullus.tu dic ꝙ accepit terminũ q: rens fuit adhibitus actore nõ ꝓbante:vt.C.de eden.l.q accusare.non autem recipit terminus ſm actoris intentionẽ.hoc est ꝙ scripturam:vt hic dicitur.
† Iste text est sing. ſm bal. in.l. ipe ratoses. C. eo.ꝛ ſm ale xã. in aut. ꝛ ſi 3cr. i ad dt. ad bart. et ſm Ang. hic.
e ¶ Depositũ dat.impoſpite ponit dare cũ rei depposite poſſeſſionẽ ꝛ ꝓpie tatẽ retineam⁹: vt.ff.de posit.li.ꝫ ꝓpe tũc qñ ꝓuiũ trãſit:vt insti. de ac.ℊ. ſic itaq;. Itẽ no.ꝙ ℔ cõsulit leg.ſic.ff.de inof.test.l.j.ꝛ l.ſi.ꝛ de pacto.ſti.l.fin.nec enim ꝙs cogit ſic deponere:vt.j.co.ℊ.ſi ti quiſq;.
† Cõcor. c. ſi .cũ glo. ſuper ver. apparean. ex tra de fi. inſtrumen.
f ¶ Nõ minus trib⁹. caue tibi ꝙ loquit in ꝓuata ſcriptura ꝺpositarij qua confitẽt apud ſe depoſitũ eſſe vt patet ex oidine rubrice.ℊ.co. Itẽ exigun tur tres quãtũ ad ℔ vt poſſit fieri cõparatio ad ꝓbandã vel ip:obãdã ſcripturã depositarij.quo tñ ſoli ꝓbant ſcripturã ipſas:vt no.C.eo.cõparationes. Itẽ nõ exigũtur ad ſubſtantiã ℨctus:id est ꝙ interfuerint depoſitioni:ſed ad cõparationẽ vt dixi.ſed in publicis ſcripturis exigunt tres ad ſubſtãtiã ℨctus:vt.j.c.ℊ.ſed ſi inſtrumẽta.ꝛ hoc ideo : qr ibi ſit cõparatio etiã mortuis teſtibus vt ibidẽ dr.hic nõ ſic vt hoc.ℊ.ꝛ ſeq.ℊ. Item hz hoc locũ cũ agit vt ſit in ſcriptis:nõ alꝭ:vt.j.c.ℊ.ꝛ hec dicimus. Item hoc locũ habet cũ cõtractus excedit libram auri.ſi.vt tres exigãtur teſtes in ꝓbatiõe:etiã ſi ſine ſcriptis cõtrahaã a peritis literarũ.nã ꝛ vbi imperitus cõtrahit in ſcriptis quinq; adhibentur.ꝛ tabellio eſt neceſſarius:ꝛ ſubſcriptio:vt.j.co.ℊ.oportet.
g ¶ Examinatione.id eſt comparatione.
h ¶ Pendamus.id eſt demus fidem.Accur.
i ¶ Teſtium.quia ſecurius iudicamus.
k ¶ Suſcipimus.ſcilicet teſtificationes.
l ¶ Presentes.quãdo ſcripſit.
m ¶ Quia.repete vel exprimant qr bis ſpẽtibus confeſſus fuit ſe recepiſſe.vt in nouellis.co.ti.ꝛ.j.progi.ℊ.ꝛ.ℊ.ſi tamen.
Teſtes debent ſcire.
n ¶ Et bũc nouerũt.Nota q: teſtes debẽt cognoſcere ſbentes:vt.j.co.ℊ.oportet.ꝛ.ſ.de here.ꝛ fal.ℊ.ſi vero abſunt.ꝛ.C.de teſti.teſtiũ.
o ¶ Fidem.ſcilicet ꝓbandus.
p ¶ Neq; em.hic nũdet tacite obiectioni.Et dicũt qdã ꝙ per bũc.ℊ.cognigit qõ eſt.C.qui po.in pig.l.pe.vbi dicit duos ſufficere ad ꝓbationẽ ꝓuate ſcripture ſi ꝑſonalis actio mouear.ſi vero hypotheca tres neceſſarij ſunt.ꝛ qõ hic dicit:nec em ꝛc.exponunt.i.non fuit hec cauſavt hanc.l.faceremus lz hic abbreuient:ſed fuit cã vt caute fierẽt:ſꝫ meliꝰ eſt pauca agere caute ꝑ multis intereſſe periculoſe:vt.ſ.de tabu.ℊ.j.in ſi.colla.iiij.ꝛ.C.de vete.in.enu.l.ij.ℊ.deinde. Sed tu dic ꝙ nõ cognigit dicta leg ſcripturas:ꝛ loquit hec leg qñ deficientibus aliis ꝓbationibus recurrit ad cõparationẽ ꝓuate ſcripture : ad quã non põt fieri cõparatio niſi tres teſtes ſubſcripſerint:ꝛ ꝑſentes fuerint:vt hic. ꝛ.C.cõparationes.ꝛ ꝙ hoc facit hec litera:nec em ꝛc.ꝛ facit.C.de here.qm̃.in ſi.ꝛ de re.credi.generaliter.Accur.
q ¶ Faciam⁹.ſi ago depositi:ꝛ ꝓduco ſcripturã depositarij ſiqdẽ ꝓbo ꝓduos teſtes ipm ℨctũ ſatis eſt niſi excedat qnquaginta libras auri: qr tũc tres:vt.C.ſi cer.pe.l.ſi.ſinaute nullũ teſtẽ habeo de ℨctu:vt q: in raliter.aut negat ſe ſcripſiſſe:ꝛ tũc op;ꝛ ꝓbari ꝑ cõparationẽ ſcripture ꝛ tñ ctis ſubſcripſerint ꝛ tũ teſtiũ:ſed ipa ſcriptura ad qũ cõparatio fit o;ꝫ hẽre teſtes ſuſcriptos.ſoli aũt teſtes nõ ꝓbãt:qr poſſent errare. Itẽ ſola comparatio nõ ꝓbat:quia litere ꝑũt variari:vt.ſ.in ꝑin.

r ¶ Instrumentum.de ſcriptura ꝓuata dicit qua qs cõfitetur ſe mutuum accepiſſe:vel ex alia cauſa puta emptiõis:vel conduc.ſe debere vt ſubiicit vt patet ex rub.ꝛ in nouel.c.ti.ꝛ hoc idẽ dixit in depoſito: vt.ſ.ꝑri.ℊ.ꝛ hec omnia que dixi ibi ſore neceſſaria:ꝛ hic dicas.
s ¶ Alterius.ſcilicet vt permutationis.
minus q̃ tres dignos fide exiſtẽtes neq; talẽ interdicim⁹ fidez ⁹: neq; enim¹ vt abbreuiem⁹ ꝓbationes ponim⁹ legem: ſed vt eſſe cas ꝛ caute faciamus⁹. ¶ Sed et ſi qs aut mutui inſtrumẽtuz ꝛ aut alterius⁸ cuiuſpiam ꝛ faciat ꝛ nõ lucrit hoc in publico ꝓiteri qõ ꝛ in depoſito diffiniuimus non ex ipſo vidcak credibile ꝛ qõ ſcribat ſuper mutuo documẽtũ niſi etiaz teſtiũ habeat ꝑſentia fidedignorũ nõ min⁹ triũ vt ſiue veniant ꝛ ,ꝑpziꝰ † ſubſcriptiõibus attẽſtẽtur ꝛ ſiue qdã alij teſtificentur ꝛ qz ꝑſentib⁹ eis cõſecto eſt documentuz:fidem cauſa³ ex vtroq; percipiat etiã literarũ examinatiõe permitus nõ repulſa ſed ſola nõ ſufficiente:augmẽto aũt teſtiũ confirmãda. ¶ Si vero tale aliqd contigerit qle in armenia factuz eſt ª ꝛ aliud quidẽ faciebat collatio ᵇ literarũ aliud vero teſtimonia:tũc nos qdẽ exiſtimauimus ea q̃ a vi ua ꝛ dicunt voce ꝛ cũ iureiurãdo ᶜ hec digniora fide q̃ ſcripturam ipſam ſm ſe ſubſiſtere: verũtamẽ
† Hec verba ſunt in glo. ſ. poſt me. ibi: nec ſcripture ea beliũs. in ca. poſt ceſſionẽ extra de ꝓbis.
† Cõcor. c. tertio loco. cuz glo. ſup ver. teſtiuz vbi ꝑerunt teſtes inſtrumento. extra de ꝓbatio. ꝛ vide glo. in.c. noſtra. poſt me. extra de teſti. ibi. ſi vero teſtes ꝛc.
dies:vt.C.e.l.in ℨctibus.ℊ.ſup.in dote ſm ſtatuta tpa:vt.j.de tẽp.nõ ſolu.pe.ſuper do.ℊ.j.coll.vij.in aliꝭ ſtatim ſibi ꝓiudicat:vt.C.de non nu.pe.l.generaliter.ꝛ.ff.de ꝓba.cũ de indebito.ℊ.ſi. Itẽ no.ex hoc.ℊ. q̃ nõ ſit cõparatio ex ꝓuata ſcriptura niſi teſtes ſupfint.ſecus in ꝓblica:vt.j.ℊ.ſi vero moriantur. Itẽ nota q̃ augmentũ teſtiũ ideo fit vt cõparatio fieri poſſit non vt ꝑi ꝓbent contractum:quia tunc duo ſufficerent:vt diximus.ℊ.ſi.ℊ.ſed is.
† Vocivine an plus q̃ mortue credendũ ſit.
a ¶ Factum eſt.vt narrant.ſ.co.ℊ.j.
b ¶ Collatio literarũ.inducta vt deroget ꝓuatis literis . teſtes vero inducebant ad ꝓbandũ ꝓuatã ſcripturã:nam ſi eſſet publica quid opus eſſet teſtibus:ꝛ ita a ꝑin.ti.ꝑsq; ad.ℊ.ſed ꝛ ſi inſtrumẽta . loquit de ꝓuatis ſcripturis tantum:vt patet ex tenore rubri.
c ¶ Cum iureiurãdo.quod ꝓtius debent facere teſtes : vt.C.de teſti.l. iuriſiurãdi.Item caue tibi:qr tam ſcriptura q̃ reꝓbabat q̃ que ad reꝓbandũ inducit ambe ſunt ꝓuate. Itẽ no.ꝙ ex hoc colligunt qđ vt bodie ſemper plus credaꝛ voci viue q̃ mortue:ꝛ ſic corrigit ſm eos C.co.in exercẽdis.ſed certe hic loquitur qñ ex vna parte eſt inſtrumẽtum cui volebat derogari.ꝛ teſtes qui ꝓo inſtrumento teſtificabant. ex alia vero parte ſola collationis diſſimilitudo.vnde nõ ſola voz viua:ſed cum inſtrumẽto iuncta vincit vocem mortuã ꝛ etiam plus eſt: quia ſcriptura q̃ vincit eſt ꝓuata. Zte caue tibi qr hec inſtrumẽta nõ cõtradicũt ſibi in ſnia ſed diuerſa ſunt.naz primũ dicit te aliqd mihi debere:ꝛ dico ad te ſcriptum.ꝛ tu ꝓfers aliud in quo continetur de ꝓmutatione vel aliquo alio qõ cũ alio feciſti:qõ ego ꝙſiteo:ꝛ te feciſſe: ꝛ hoc ſcõm ſit diſſimile primo in literis:perinde videt ac ſi nõ ſit verũ quod cõtra te induco:ſed falſum.vnde melius diceret hec lꝛa plus vo ci viue credi q̃ diſſimilitudini q̃ inducit ꝑ mortuã vocẽ.i.ꝑ ſcripturã. Et ꝑdictis patet ꝙ nõ plus voci viue q̃ mortue ſit credẽdũ:ſed equaliter duobus teſtibus ꝛ inſtrumẽto:vt.C.co.in exercẽdis.ſed quatuor teſtes vincerent inſtrumẽtũ qui dicerẽt aliter rem ꝑceſſiſſe q̃ ſcriptũ ſit:vt.C.de ꝓba.l.cũ ꝑcib⁹.non autẽ tres:qr tabellio vicẽ teſtis vnꝰ obtinere videt ſm quoſdaꝫ:vt.ff.de teſta.l.domitius.ꝛ hoc directo.ꝙ obliquũ autẽ etiã duo vincunt:vt.C.de cõtraben.ſtip.l.pe.in fi.vel ibi loquit in ꝓuata ſcriptura que vincit : in caſu tñ non recipit ꝓbatio cõtra ſcripturã.q; iuris ꝛ de iure eſt ꝓeſumptio:vt.C.arbi.tu.l.ſi. eõtra ſcriptura vincit vocẽ viuã:quia in multis caſib⁹ res acta ꝑ ſcripturam valet ꝛ ꝓbaꝛ nõ ꝑ teſtes vt ꝑ has.ll.ꝓbaꝛ:vt.C.ſi mi.ſe ma. di.l.ſi alterius.ꝛ de nõ nume.pecu.l. generaliter.ꝛ de teſtib⁹.l.teſtiuz. ꝛ qui teſta.face.poſ.hac conſultiſſima.ꝛ.ff.de ꝓba.cẽſus.ꝛ.C.de iure empꝛy.l.j.ꝛ.C.de ſacroſan.eccle.aut.hoc ius poꝛrectum.ꝛ.j.de equa. do.ℊ.quia vero.colla.vij.

Prudentie.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Prudentie. quia posset apparere magna dissimilitudo ꝛ ratione eius ipsi etiam testes essent suspecti. vnde iudex hoc ꝑ̄ iderat: vt hic. ꝛ ff. de testi. l. iij. ibi: tu magis ꝛc.

b ¶ Veracibus. i. que sibi videtur inter scripturam ꝛ testes.

c ¶ Scriptura sola. sine testibus facta.

d ¶ Non sufficiés. hoc intellige q̄n suam abnegat esse depositarius. als̄ sufficit: vt. ff. de proba. cum de indebito. ꝯ. fi.

e ¶ Credulitas. scilicet testium subscribentium.

f ¶ Testiū. l. nō subscribentiū: vt. ff. ꝯ. fi. ff. ꝯ. fi gs. ꝛ cōtrariū ibi positus ꝛ g. i. C. cōparationes. solue vt ibi modo diximus.

g ¶ Inuenerit. als̄ est inueniat. ꝛ als̄ inuenerit. scripturā ipſaꝫ. ꝛ als̄ inuenit. ꝛ qō de iureiurando dicit. hic ſm Bl. q̄ pars parti defert q̄ teneꝫ vel recipere vel referre: vt. ff. de iureiur. manifeste. ꝛ. l. iij. ꝯ. ait ptor. vel iuste recusare: vt. C. de re. cre. l. gñali. ꝯ. finaūte. Vel dic verius q̄ loquit̄ de iureiurando a iudice delato. hec em̄ scriptura ly priua ta inducit aliquā cōiectura: vt. h. ꝛ. C. de. pba. l. instrumēta. q̄ est semiplena. pbatio. ꝛ tic deferre pōt sacramentū ꝛ ty: vt. C. de re. cre. l. in bonefidei. ꝛ. ff. de iureiu. admonēdi. nec videat̄ boc durū q̄n gliꝫ bet posset aliquā scriptura ꝓfingere: vt fic ei deferāt̄ sacramētū ꝓpter timorē falsi q̄ icurreret. Itē ꝓpter alias multas ꝛ as aduersarij que possent obiciparari. Itē ꝛ qz q̄ libet nō scit scribere. immo pauci respectu eoꝝ q̄ ignorāt. cū ꝓ̄ pluribus leḡ facta sit: vt. ff. de leg. ꝛ se. nā ad ea. Itē ꝛ qz. magis deferreē reo ꝙ̄ actori cuꝫ ipse sue scripture vel sui facti melius nouerit veritatē: vt. ff. de iureiurā. l. iusiurandu ꝛ ad pecunias. ꝛ quia reus est fauorabilior: vt. ff. de re. iu. l. fauorabiliores.

h ¶ Et. ꝓ̄. id est.

i ¶ Credentes. id est mutuantes.

k ¶ Et negationem. ſ. veritatis. ex hoc no. q̄ ꝑdicta locū habēt quādo ꝓ̄iuatam scripturaꝫ quā induco abnegat aduersarius. als̄ sufficeret cum causa: vt. C. de non nume. pecu. l. generaliter.

l ¶ Instrumēta. nunc facit trāsitū ad publica instra: vt patet ex rubri.

m ¶ Adijciatur. i. tabelliones scribāt noīa testiū in fine instrumēti ante teq̄ compleant. i. subscribant ipſi ꝛ nomē suum apponant. ſm Jo. ly i antiquis instrumētis in ꝓ̄in. apponāt. qō hic reꝓbat. ꝛ hec noīa testium ſm diuersas terras diuersi modi ponunt. nam alicubi ty testes interfuerūt tytius ꝛc. alibi signa manu talis ꝛc. vt florētie. ꝛ put cuilibet placet coaptare. hoc tamē seruet tabellio q̄ semper seruet eādē formaꝫ in subscriptione in vno instrumēto vt in aliis vt comparatio fieri posset cum opus erit: vt. ꝯ. ſ. fi vero nullus. Itē nunquid triū testiū exigitur numer? Rñ. non: vt. ff. de testi. vbi. ꝛ est ratio: q̄ tabellio est de numero testium: vt. ff. de testa. domitius. Itē nunq̄ sufficit eos dedere esſe ꝑsentes an rogati: Rñ. nō: vt. ff. eo. ad fidē. nisi in casibus quatuor: vt in solutiōe. ꝛ in solutionis confessione: ꝛ in testamento. ꝛ in repudio: vt. C. de testi. l. testiū. ꝛ. ꝯ. de testi. ſ. ꝛ licet. in ꝓ̄. ꝛ in fi. ff. de repu. nullum. Alij dicūt q̄ in obligationibus cōtractus in scriptis exigunt̄ rogati nō als̄: vt ex predicto. ꝯ. ſ. licet. Alij dicūt q̄ semp bodie debent rogari per dictum. ꝯ.

n ¶ Sicut dictum est. scilicet de ꝑsentia circa ꝓiuatam scripturā tātum: vt. ꝯ. ſ. ꝓ̄. ꝛ. ꝯ. ſed ꝛ ſi quis. ꝛ. ꝯ. ſed is. Accur.

o ¶ Oportet. posset hic. ſ. itelligi in ꝓiuata scriptura: ly veritas est vt in publica loquat: vt sit ꝓ̄icta materia: ꝛ qō dicit signa. i. dicere manu tabellionis: vt in nouellis. vel aliud simile signū: vt crucis: vt. ſ. de testi. ſ. ſ. Vel dic quasdā notas ꝙs faciūt qdā tabelliones ꝙ tū nihil significant sed ad comparationes faciunt vt hic. ꝛ qō dicit legere hmōi signa: dic. i. colligere ꝛ notare. Unde versus. Fur auruꝫ: virgo flores: Emare nauita: libros Clericus. equinoce singula quisq̄ legit. Et nota ꝙ inepte transit ad comparationem.

illis appuisse/ ꝛ non facile fidē ex ſrarū aliaꝫ collatiōe recipe. ꝓpt dudum dictas[n] a nobis causas.

¶ Si testes publici instrumenti sunt mortui vel absentes vel als̄ de facili haberi nō possunt: nec etiā tabellio: tūc ad cōparationem ipſius venitur: ꝑstito ꝓ̄imo sacrameto ꝓ petentē comparationē fieri: q̄ nō malignitatis causa: nec aliqua arte ductus cōparationem petit. Ang.

¶ Si vo moriant omnes testes aut forsan absint[r] aut aliter nō facile sit fidē ex testiū subscriptionibus inuenire[s]: neqꝫ tabellio superest qui cōpleuit: fiqdem publice sit cōfectum quatenus testimonio pbibeat ꝓ se[t] aut nō est in ciuitate[v]: sed necesse est oīno collationē literaꝫ suppletiones eoꝝ[x] qui subscripserint assumere[y]: tūc cōperēs est ꝓperare qdē ad cōparatiōes: neqꝫ em̄ eas modis oīb⁹ interdicim⁹/ ꝙ oēm autē[z] subtilitatē ꝓcedere[a] ꝛ oīno si putauerit eis[b] iudex oportere credi etiā iurādū injicere ꝓferēti[c]: qz nihil maligni ꝓcius in eo qō a se ꝓferetur nec quādā artē circa collationem fieri ꝓparās sic vtit eo q̄ten⁹ neqꝫ perimat quicqꝫ[d] oīno ꝛ per omnia munitio in rebus[e] fiat.

¶ Ex hoc. ſ. habes qūo ꝛ q̄liter: ꝛ quo ordine ꝓcedatur ad comparationē istrumenti publici scripti ꝙ piscipulum tabellionis vel ipſum tabellionem. Ang.

¶ In his vo que cōficiuntur publice documentis si tabellio venerit ꝛ testimoniū perhiberit cuꝫ iureiurando ſiquidem non per scripserit[f] sed ꝙ aliū[g] ministrantem[p] Aliarum. als̄ alienarū. ſ. per hmōi figuras.

q ¶ Dictas. vt. ſ. eo6. ꝯ. ſ. ibi: non enim ita.

r ¶ Absint. ita q̄ nō possunt inueniri.

s ¶ Inuenire. quia infirmi sunt testes.

t ¶ Pro se. als̄ ꝙ se. i. sine instrumēto. als̄ ꝙ se sine testib⁹ viuētibus. qō exponūt qdaꝫ in publico instrumēto dicentes q̄ ꝓ priuato nō habet fides nisi fuerit approbatū etiaꝫ si appareat non vitiatū in sua figura: vt h colliguntur a ꝛ contrario sensu: sed secus in publico: qz illud per se ꝓ ꝛ pbat. Alij dicunt q̄ etiā priuato credit habēti subscriptionē trium testiū sicut publico. ꝛ qō h dicit oz dinat ita: siquidē publice sit ꝛ cōfectū neqꝫ tabellio supest quatenꝰ testimoniū pbibeat ꝓ se. i. ꝙ instrumēto: vel ꝙ tabellionem vel testes. nec ob. C. de testi. oībus. qz h subaudit quasi testimoniuꝫ: vt. C. de fideicom. l. fi. Tu dic retēta ſōa opinione non subaudiri q̄si. ꝛ dic ꝙ se. i. ꝙ facto suo. nā gliꝫ bet testis fert testimoniū ꝙ facto suo. i. ꝓ̄o vsque auditu suo. sic tabellio: vt. C. de falsis. si qs decurio. ꝛ. ꝯ. ſ. ibis. nō aūt i cā cuius ꝓficuuꝫ ꝛ dānuꝫ ad euꝫ pertinet: vt. ff. qñ appel. fit. l. j. ꝯ. in ꝓpria.

v ¶ In ciuitate. scilicet tabellio: vt qz est deportatus: vt insti. de capi. di. ꝯ. j. qz dicit sine ciuitate: vt ff. de leg. iij. bi q. Vel dic abest causa testimonij ferendi vel simili cā. vt. ff. de iudi. l. ij. ꝯ. legatis.

x ¶ Eorum. scilicet notariorum vel contrabētium si subscripserint: vel dic testium: vt. ꝯ. dicit.

y ¶ Assumere. i. dare fidē subscriptionib⁹ ad sumēdū alia instrumēta vbi ijdem testes subscripserunt: ꝛ sic hꝫ locum qñ testes sunt literati ꝛ ꝓpria subscripserunt manu in charta confessionis.

z ¶ Autem. ꝓ̄o sed.

a ¶ Procedere. si. iudices volumus. ꝛ sic summa subtilitas approbat. sic. ff. de iure do. si mulier. ꝯ. ex asse. ꝛ. j. eo. ꝯ. oportet. in fi. ꝯ. als̄ reꝓbat. ff. de iniusto. test. posthumus. ꝛ insti. de fideicō. here. ꝯ. sed quia. ꝛ ff. qui. mo. pig. vel hypo. solui. si cū te. ꝯ. fi debitori.

b ¶ Eis. scilicet comparationibus.

c ¶ Proferēti. i. deferēti ei qui ꝑfert instrm ad ꝓbandū ad qō fit cōparatio. ꝛ etia aduersarius iurabit: vt. ꝯ. eo. ꝯ. fi vo nihil. Item no. hic ex forma iurisiurandi qūe de ꝛsciētia debere satisfacere. sic. C. eo. l. fi. ꝛ de his q̄ ad eccle. cōfu. ꝓfesenti. ꝯ. ficubi. ꝛ de iure delib. l. fi. ꝯ. licentiā. Sz nōne sufficit semel iurasse: vt. ff. de bis q̄ ingre. ad appel. ꝯ. fi. Quidam sic ꝛ dicunt illā post istā compositā: ly sit in ordine ꝓ̄ior. nam ante illā pluries iurabant: vt. ff. de dam. infe. l. qui bona. ꝯ. fi quis stipu. vel dic hoc ꝑsciale vt de nouo iureſ: quia plus solet timeri q̄ ſpāliter dicitur ꝙ quod generaliter. ff. de iureiur. item apud. ꝯ. hoc edictuꝫ. ꝛ hoc ideo: quia maior ſolēnitas in comparatione exigit̄ ꝙ alibi. vt hoc tit. ꝛ magime. j. eo. ꝯ. fi vero nullus.

d ¶ Quicq̄ omnino. scilicet veritatis.

e ¶ In rebus. i. in veritatibus. nam res. i. veritas. vt. ff. de fal. l. j. ꝯ. qui in rationibus. ꝛ. ff. de iureiur. quotiens.

f ¶ Scripserit. ſ. totū documētū: sed solūmodo cōꝓbauit. Accur.

g ¶ Sed per alium. id est dispiculuꝫ: ipse tamē interfuit comparationi: vt. ꝯ. de tabel. ꝯ. penul.

Facit ad hūc. ꝯ. ca. i gl. j. in ꝓn. extra de fi. instru. vbi diffinit qd sit scriptura autētica

Testes an debeāt eē rogati.

Iureirā do gs obligatur.

a Si viuit. scilicet veniat.
b Accidūt. que nec dici nec enumerari possunt; vt. C. de temp. appel. l. fina. §. 1. cum. Accur.
Adnumerato: quis sit.
c Adnumeratores. Adnumeratore dicūt qđā mediatorē. siue pgene tā q fert testimoniū volente tñ vtraq; parte non alis: vt. j. de testi. §. q; vo legē. Alij dicūt eū esse qui pecuniā pro publico instro dedit. Alij dicunt esse pcuratores actoris p quem numerauit: & hanc approbant. Sz pria vera mihi videtur. Accur.
d Tres sint. scilicet. & ille per qué scriptū documētū: & adnūcerator. Ali.
e Conscripsit. scilicet. vt minister tabularij.
f Supplecuit. id est subscripsit.
g Non valet. scilicet discipulus.
h Attestet. fol' tabellio.
i Nō fiat locus. scz ne cessitate: vt in nouellis. eo. & est rō: qz veritas per ipm declarat auctorē: vt C. ad leg. corne. de fal. l. si quis decurio. Accur.
k Factum. quia dicit se feciſſe.
l Admonimentū. i. pbationē. Sz qđ si testes non fuerint appositi in istro: nunqd hz locū qō bic ōr: Rñ. nō. nā in pnn. ego testes: vt. §. eo. §. sed si in instrūmēta. sed in testificatione non. vt hic.
m Defunctus est. naturaliter vel ciuiliter: vt qa deportat' est: quo casu p mortuo habet. ff. de Statu. l. j. in fin. & magis qđ ad ferendū testimoniuz vt si ponas eum publico iudicio dānatū: & p hoc infamem: vt. ff. de pub. iudi. l. infames. ideo non potest esse testis: vt. ff. de testi. l. iij. §. lege iuliana.
Publico iudicio dānatus infamis est.
n Supplētiom. i. cōpletiōi nō a testibus: qz mortui sunt: sed ex alia &c.
o Aduentē. i. ministrantem tabellioni.
p Adimpletionum. i. signorū & notarū que implent. i. cōplent instrumentū: non autem subscribentium: sed quando nullus supereſt etiam subscriptionum fit comparatio: vt. j. prozi. §.
q Si vō null'. f. neqs tabellio: neqs adnumerator: neqs minister. acc.
r Completionum. scilicet tabellionis. Accur.
s Tam completionis. i. inducantur instrumēta alia eiusdem tabellionis qui hoc compleuit: & alia instrumēta quibus ijdem testes subscripserunt: & alia quibus ijdem contrahentes.
t Una quedam. i. yna qualisqualis: nec eñ pro veritate omnino habetur licet ei fretur: non enim ita scribit &c. vt. §. eo. §. j.
v Si vero nihil. repetit eundem casum vt addat.
x Fiat. quid erit hoc? Respon. q sequitur vt quilibet iuret: vt. C. eo. comparationes. §. omnes autem.
y Solēniter. id est tactis euāgeliis: vt. §. iusiurā. qō pre. in pnn. Sed qualiter iterum iurabitur: cum semel iam de calumniuratum est? Rñ. vt. §. eo. §. si vero moriatur.
z Juret. scz hoc qō sequitur: & aliquid additur in forma huius sacramenti ei qō dicitur. C. eo. comparationes. §. omnes autem. z ppterea hic dicit vt autem aliquod &c.
a Absēcondere. qualiter iudex comparationem faciet? Respon. qđ q cōmittetur cuidam scriptori perito: & eius renūciationi stabitur siue denunciationi: vt. C. de re mili. l. semel. & ff. de ven. inspi. l. j. in pnn. & §. de nō alie. §. qō autē dictum est. Sed tu dic contra. & q ipse iudex debeat hoc inspicere: vt patenter dicit. §. eo. §. oportet. & q ipse de eis liudi. §. j. coll'. Item facit. ff. finiū regun. l. si irruptione. §. fi. sed poterit secum adhibere scriptorem peritum. Accur.
Judex nō est q litras nescit.
b De ghus. & litibus vel difficultatibus cōparationum. Accur.
c Consenserint. tempore contractus.
d Infinuet. q. o. si dubius est de fide charte: fiat predicta cōparatio: si aūt cōstitiant ambe partes in principio &ctus vt instrumētū infinuetur ad eternā rei memoriā & abinde charte fides est idubitata: & in tali publicatiōe nō est opus testibus: vt. C. de dona. l. in donationib', Sed an etiā post litē cōtesta. possit fieri talis infinuatio? Respō. sic tribus rationibus. Prima: quia sic est in testamenti publicatione: vt etiā postea fiat id est post testamentū factum: vt. C. de testa. l. publicati. & idem in dona. propter nup. vt. j. vt fratrum filij. §. j. coll'. ig. Ité quia iudicia sunt omnia absolutoria: vt infin. de perpe. & tempo. ac. §. fin. Sed ad quid fieret tunc infinuatio: cum nil fieri debeat nisi q re' solnat? Respō. potest esse q annua prestatio facieda est ex illo instrumēto: & licet ratione presentis anni sit sentiret nō ita faceret in futuris. Item quia tractaretur de indebito solutō: nisi iſinuaretur hec scriptura.
e Et quecunqs. supple & quibuscunqs aliis malis quecūqs &c. Sz que sunt hec alia mala? Respon. perfidia & negatio: vt. §. eo. §. fi tamen quisq.
f Dis que dudum. duo dicit hic. §. primus quod ea q dicta sunt de collatiōe priuate scripture cō trabentium sunt firma. scilicet vt fiat collatio si illa scriptura habeat presentiam & subscriptiones testiū: vt. C. e. cōparationes. & §. eo. §. sed is. & §. fi. sed & si quis. Itez q fiat si quis ea vtatur: vt. §. de his qui ingre. ad appel. §. illud. & fin q ea q olim valent in iudiciis suā habent firmitatem: & in his scilicet qui literas nesciūt qñ acceperant for mā talia cōpetentem. i. talibus conuenientē: & hec antiqua forma narrat statim prozimo. §. oportet vero &c. & hec dictio, pculdubio potest cum precedentibus vel cū sequē. legi. & sic in nullo est defectiua hec litera. Alij supplent hic & in his &c. q. o. & his in sua virtute manentib' que sancita sunt in his &c. Accur.
g Oportet. Si vis q fides habeatur instrumento non tamen impone necessitatem. fic. ff. de iustitia & iur. l. j. nam hec constitutio consulit tantum: vt. §. eodem. §. fi tamen quisq. als imponit necessitatē: vt. C. de le. & con. l. j.
h Tabularios. plurale p singulari. fic. §. de heredi. & fal. §. fi vō. & C. de iure delibe. l. fi. §. finautez dubius est. Vel dic q respicit multos cōtractus vbi singulariter multi debent esse tabularij.
i Cautagime. hoc magime abundat: vt & als. C. de testa. ma. l. fi. §. j. naz omnino debent esse noti: vt digi. §. eo. §. sed is. Vel potest cum precedentibus cōiungi hec dictio magime. quasi dicat magime vbi sunt tabularij: & tunc similiter abundat.
k Attestentur. id est pro prium scripturaz profiteantur: quia etiā &c. vt subijcit: nam omnes testes debent subscribere: vt dicitur in nouellis. eo. Accursius.
l Scierunt eum. i. cognouerunt eum esse imperitum.
m Quinq. Sed quare plures exiguntur testes ab imperito q̄ perito: vt hic innuitur? Quidam dicunt in fauorem imperiti ne deciopia tur: cum presentia tot bonorum virorum adhibeatur. Tu dic q in eorum odium: quia als inconuincibiles essent nisi tanta solemnitas adhiberetur: vt. §. de tabellio. §. j. Item quia se grauauit vt in scriptis contraheret: cum erat imperitus. vnde quasi se arctauerit nō succurritur

Adnumerator: quis sit. c Adnumeratores. Adnumeratore dicūt qđā mediatorē. siue pgene tā q fert testimoniū volente tñ vtraq; parte non alis: vt. j. de testi. §. q; vo legē. Alij dicūt eū esse qui pecuniā pro publico instro dedit. Alij dicunt esse pcuratores actoris p quem numerauit: & hanc approbant. Sz pria vera mihi videtur. Accur.

tem sibi & ille si viuit a sigdē possibile oīno est cū venire & nulla cā prohibet eius aduentū egritudo forte valida aut q̄libet aliaz necessitatē q̄ hominibus accidūt b.

¶Qō si etiā adnumeratores c habuerit instrumentū & ipse adueniat vt tres sint d testificātes & nō vnus. Si vō neqs adnumerator assumpt' est & instrumētū ipse ta bellio totuz p se conscripsit atqs supplcuit e; aut si etiā q hoc pscripsit nō est aut alr ipse venire nō valet f/tñ cū iureturādo. ppzie cōpletioni attestet g vt cōparationi nō fiat loc' h: sint etiā sic credibilia documēta: testimoniū cū & ex voce cōpletis factū k & iusiurāduz hñs adiectū pbuit quoddā cause monimētū l. ¶Qō si tabellio defunct' est m: & testimōiū pbeat suppletioni n ex alia collatiōe: sigdez etiā sic bēat eū q cōscripsit instrm viuētem o & adnumeratoz adueniant: & illi sigdē pñtes sint & habeat ex collatōe admpletionuz p & ex testib' eā fidē. ¶Si vō null' q hoz sit: tunc fiat qđē cōpletioni r collatio: nō aūt sola hec ad ß sufficiāt: sz & alioz subscribētiū forte aut ꝯbētiū scripture examinent: vt ex plurimis cōparationib' tā cōpletiōis s q̄s subscribētiū forte aut etiā ꝯbētiū vna t q̄dā colligat vndiqs & efficiat fides. Si vō nihil' aliud inueniat pter collationē instrumēto: uz/qō bacten' valuit fiat r vt q pzofert ad collationis documentū iuret solēniter u: vt autez aliqō oīno causa sufficiens firmitatem: & in his scilicet qui literas nesciūt q̄s acceperant foz mā talia cōpetentem. i. talibus conuenientē: & hec antiqua forma narrat statim prozimo. §. oportet vero &c. & hec dictio, pculdubio potest cum precedentibus vel cū sequē. legi. & sic in nullo est defectiua hec litera. Alij supplent hic & in his &c. q. o. & his in sua virtute manentib' que sancita sunt in his &c. Accur.

mat augmētum ad maiorem negocij fidē: & ipse qui hoc petit fieri iuret: quia nō aliam idoneaz habens fidē ad collationē instrumē torum venit: nec quicqz circa eam egit aut machinatus est qō possit forte veritatē absondere x. de quibus y licebit sese liberare & trahē tes si consenserint z vtriqz ad hoc venire vt insinuent a instrumenta & pfitean & ea sub gestis monimētorū ipsi ꝯbētes q̄tenus pziuentur nequitia & corruptiōe & falsitatib': & quecūqz b alia mala cozri gentes pscntem pmulgamus legem. Dis q̄ dudū c a nobis in collationib' d ſrarū factarū p scripturam, pzie manus fancita sunt/in sua virtute manentibus, pculdubio & in his qui ſras nescīut que olim valent in iudiciis suā habētibus firmitatē: qñ qdem ex iudiciali forma acceperunt examinationem hec talia competentem.

Contractus supza libzā auri celebratus in scriptis ab imperito literaz: qnqs testium eget solēnitate inter quos cōmeratur tabellio: si autez sine scriptis sit contractum: testibus autem interuenientibus causa decidituz. Bar.

Opz e vō i his q ſras nescīut & testes & oīno tabularios f adhibere in qb' locis sunt tabularij: maxime aūt testes nō ignotos ꝯbētibus vt qdam scribāt, p illiteratos aut paucas ſras sciēte: alij vō attestent g q̄ etiā pscntib' cis hec gesta sunt & scicrūt h cum: & ita talij instrumentoz sūscipiatur fides: manifestum existens quia nō minus q̄s qnqs i in his talib' valent in iudiciis suā habent firmitatem: & in his scilicet qui literas nesciūt qñ acceperant foz mā talia cōpetentem. i. talibus conuenientē: & hec antiqua forma narrat statim prozimo. §. oportet vero &c. & hec dictio, pculdubio potest cum precedentibus vel cū sequē. legi. & sic in nullo est defectiua hec litera. Alij supplent hic & in his &c. q. o. & his in sua virtute manentib' que sancita sunt in his &c. Accur.

Judex nō est q litteras nescit.

succurritur ei: vt. ff. qui satisda. cog. ſi fideiuſſor. ꝛ. ſi neceſſaria. Item nota hic quinq; teſtium numerũ adhiberi. vt ꝛ als. in teſtamento ruſtici: vt. C. de teſta. l. ſi. quandoq; exiguntur plures: vt. C. de prox. ſacr. vnicuiq;. lib. xij.

Tabellio an ſit de numero teſtium.

a ¶ Inter quos. i. de numero eoꝝ erit q ſcribit p ꝑbente ℞ eſt tabellio. ꝛ ſic tabellio eſt de numero teſtiuꝫ: ✱ vt. ℏ. ꝛ. ff. de teſta. domitius. ꝛ. C. qui teſta. fa. poſ. hac ꝙ ſuliſſima. Aliꝫ dicunt ꝙ tabellio nõ eſt de nũero teſtiũ. ꝛ qõ ℏ dicit ꝙ eſt de nũero q ſcribit. p ꝑbente tm: ille ꝛ nullus alꝫ videt ſcribere totum inſtrumentũ niſi tabellio: qõ eſt ℨ iſto rũ opinionẽ q ꝯponunt ꝙ qđ ꝙ teſtib ꝙ ſcribit to tũ p ꝑbẽte. i. caput ꝛ finẽ. non autẽ totũ inſtrumẽtũ: iam enĩ nihil ſeruare tur tabellioni. vel dic totũ qõ erat ſcripturus cõtrabẽs hoc eſt confirmationẽ cõtractus. Ite tũc ſcribit totum qõ erat ſcripturus qñ eſt oino illite rat⁹. alꝫ parũ ſcribere ꝺꝫ poſtea teſtis. p eo vt ſubij cit: ibi aut poſtea. vnde poteſt hic notari ꝙ nihil ſcientis ꝙ parum ſcientis equaliꝫ eſt ꝙditio quo ad numerum teſtium: nã in vtroq; caſu adhibentur quinq; vt in boc. ff. ſed nõ quo ad ſcripturã: qz vn⁹ nihil ſcribit. alꝫ parũ foꝛte ſignũ crucis qõ ꝺꝫ prꝛponi: vtõ: in nouellis.

† Cõcot. cũ hoc ter. ca. cũ vniuerſo rũ poſt me diũ. cũ glo. ſup ver. ſimplicitati. extra de rerũ permu..

adhibẽdi ſunt: inter quos[a] erit ꝛ qui ſcribit pro ꝓtrahẽte: aut totũ aut poſtea q̃ poſt paucas literas illius poſita ſunt: quatenus nihil omittatur de ſumma ſubtilitate. Et hec dicimus[b] ſup inſtrumẽtis ex ſcripto cõfectis. nã ſi qs facere quẽlibet cõtractũ ex non ſcripto voluerit: hoc manifeſtuꝫ eſt: quia aut per teſtes[c] aut ꝑ iuſiuranduꝫ fidẽ percipiet[d] actoꝛe quidem teſtes deducẽte pulſato/autẽ iuran te aut refereꝛte ſicuti iudex negocium diſpoſuerit. ¶ Tt aũt nihil[e] ſit neq; hoꝛus inemendatũ: illud quoq; adijcere legi bonũ eſt vt ſi vſq; ad vnã auri libꝛas fuerit cõtractus: hmõi obſeruationeꝫ[f] in hoc minime cuſtodiri[g]: ſed ſim ℞ qõ tũc actũ eſt[h] cãm fieri vt non[†] de rebus exiguis maximas attriti õeꝫ[i] hoies ſuſtincãt. ¶ Hec aũt oĩa tenere in ciuitatib⁹ volum⁹: nã in agris[k] vbi multa ſimplicitas eſt ꝛ neq; ſcribẽtiũ aut teſtiũ multoꝝ copia eſt: que hactenus apud eos valuerũt ꝛ nũc ſint etiã firma[l]. hoc enĩ ꝛ in ipſis teſtamẽtis qbus maxime ſtudemus iam a nobis ſancitũ eſt[m]. Valeat itaq; lex in oĩbus que poſt hec faciẽda ſunt inſtrumentis ꝛ ꝛcitibus: qõ eñ iaꝺ trãſiuit cur ꝙpia ſanciat⁹. ¶ Hãc autẽ legẽ peperit cõtentio nũ multitudo factarũ quidẽ in libꝫ/apud nos aũt introductarũ: q̃tenus quotidie inter ſeſe cõtendere hoies cõpeſcam⁹ pauſerentes eis altercatiões p legiſlationis[o] ſubtilitatẽ. Quapꝛopter cõuenit tuã eminẽtiã hec cognoſcẽtem manifeſta oĩbus facere ſubiectis: ꝛ qui hic ſunt et qui in gentibus: etenim ad alios glorioſiſſimos ꝑfectos ꝛ qui in heſperia[p] ſunt: ꝛ in libya: ꝛ q̃ in ſeptẽtriona lib⁹ (ꝺicim⁹ aũt in illyrico) ſcripſim⁹[q]: vt oĩs nobis reſpublica plena[r] fiat hac lege ſubiectoꝝm medente[s] concuſſionibus.

b ¶ Et hec dicimus. que ꝓxi. dicta ſunt.

c ¶ Per teſtes. ſcz duos. immo tres vt ſtatiꝫ pate bit ĩ diſtinctiõe: ſz dicas ꝙ hic tm̃ deſuit ſcriptura ſz fuit vltra libã auri: ſed ꝛ ſi eſſet ifra libã auri duo ſufficeꝛẽt: vt eadẽ diſtinctione patebit.

d ¶ Percipiet. ſi. intentio actoꝛis: ꝛ quod dicit de iureiurãdo. ſ. delato a iudice vel a parte q̃ debet ſuſcipi vel referri. vel iuſte recuſari. in qbus oĩb⁹ erit iudicialis diſpoſitio vt ſubijcit. ꝛ. ff. de iureiu. l. iuſiuranduꝫ. ℨ. ſi de qualitate. et. C. de re. credi. l. pe. ℨ. pe. ꝛ. ℨ. finautem.

e ¶ Tt autem nihil. abundat vna negatio. vel dic vnã referri ad ſuperioꝛa aliã ad ſequẽtia. ſic. ſ. de bere. ꝛ fal. ℨ. inoꝛdinatũ.

f ¶ Huiuſmodi obſeruationem. ſ. quinq; teſtiuꝫ.

g ¶ Cuſtodiri: ſiue peritus: ſiue imperitus: ſiue in ſcriptis ſiue ſine ſcriptis contrabat.

b ¶ Actum eſt. inter contrahentes.

Res exigua vſq; ad libram auri ſt.

i ¶ Attritiones. als afflictiones: ꝛ als aſtritiones: ꝛ als aſtrictiones. Et nota ꝺici rem exiguam vſq; ad libꝫ auri. als ꝺicitur parua vſq; ad decem lib. auri: vt. ℨ. de appel. ℨ. ij.

k ¶ Iam in agris. i. in villis. ſic. ff. qui ſatisꝺa. cog. l. ſciendum. ℨ. j.

l ¶ Firma. vt numerus duoꝝm teſtiũ ſufficiat: vt. ff. de teſti. l. vbi. niſi contractus exceꝺat vnam libꝫam auri: vt. C. ſi cer. pe. l. ſi.

m ¶ Sancitum eſt. vt qnq; teſtes ſufficiant: vt. C. de teſti. l. ſi. als ſeptez exigant: vt. C. de teſta. l. hac conſultiſſima. in prin̄. Et vt ꝑdicta plene accipias diſtingue: aut ℨbitur vltra vnaꝫ libꝫ auri aut infra: ſi infra non diſtinguo de perito vel nõ: ſiue in ſcriptis ſiue nõ: ſiue in ciuitate ſiue non. nã ſemp duo ſufficiunt: vt. ff. de teſti. l. vbi. ꝛ. ℨ. eo. ℨ. vt autem nihil. in fi. ℨ. ſi aũt fiat ſupra libã auri ꝛ in ſcriptis: ꝛ ab imperito literarum: ꝛ in ciuitate: neceſſarius eſt oino tabellio ſi haberi põt: ꝛ qnq; teſtes inter quos erit q ꝓ ꝑbẽte ſcribet: vt. ff. ℨ. eo. ℨ. oꝑtet. Si aũt ponas ꝙ vnus eoꝝ ꝺefuerit: vt qz a peꝛito contrahitur vel ab imperito ſed non in ciuitate: vel non vltra libã auri. tũc ꝺiſtingue aut ꝑpublice aut ꝑuate. ſi ꝑuate tres ſunt teſtes neceſſarij: vt. ℨ. eo. ℨ. ſi quis igĩt. ꝛ. ℨ. ſed ꝛ ſi quiſ. licet olim duo ſufficeꝛent: niſi cõtractus exceꝺeret. l. libꝫas auri. vt. C. ſi cer. pe. l. ſi. ſi aũt publice: tunc ſi militer tres ſunt neceſſarij. vel foꝛte ſufficiẽt duo cũ tabellione: vt. ℨ. eo. ℨ. hec dicimus. ꝛ. ℨ. ℨ. ſz ꝛ ſi inſtrumenta ꝛ õz fieri in ſcriptis quãdocũq; fit inde ſcriptura: ꝛ iter eos agit vt fiat: vt. C. eo. l. ſi. cõtractus. ℨz alij ꝺicãt tunc ꝺemũ qñ agit vt non aliter valeat ꝙ tractus. ꝛ ĩdcũ. ℨ. ℨ. hec ꝺicimus. ꝛ hoc in ciuitate. in villa aũt ſeruа iura vetera. qõ ꝺicit vt hoc. ℨ. hec aũt oĩa.

n ¶ Sanciat. eſſent enim magne tergiuerſatiõis: vt. C. ℨ. ſum. tri. l. iij. ĩ pn.

o ¶ Legiſlationis. ſcilicet iſtiuſ.

p ¶ Jn heſperia. id eſt in biſpania.

q ¶ Septẽtrionalib⁹. ſcz partibus. idem in illyrico: vt ſequitur.

r ¶ Illyrico. id eſt ſclauonia. Al.

s ¶ Scripſimus. ſcilicet ꝙ faciant manifeſta omnibus ſuis ſubditis. Acc.

t ¶ Plena. i. oẽs ſciãt eã: vel ꝺic plena: id eſt abundans. nã prius per falſitates hoies ꝺepauperabantur ꝛ cõcutiebantur: vt ſubijcit. ammodo nõ ſic: et ſic res publica erit plena habẽs locupletes ſubiectos. ℨ. vt iuꝺi. ſine quo. ſuf. ℨ. cogitatio. ꝛ iſtitu. ꝺe bis ꝙ ſunt ſui vel alie. iur. ℨ. expeꝺit enim.

v ¶ Ad ꝺefecte. ſcz hac lege.

¶ Hec conſtitutio inter pretatur ꝛc.

x ¶ Conſtitutionẽ. ſcz illã. ℨ. ꝺe monachis. ℨ. illud.

¶ Ausa talis. Interpretatione. cuz nos ſo lũ ſi poſſumus: vt. C. ꝺe legi. ꝛ conſtitu. l. viti. ꝛ. l. j. Accur.

z ¶ Lex. vt. ℨ. ꝺe mona. ℨ. illud quoq;.

a ¶ Nec poſſe. hic innouatur: quia ꝛ poſtea poteſt: vt. j. ꝺe ſan. epiſ. ℨ. ſi qua mulier, col. ig. Accur.

b ¶ ꝺe ꝓpꝛijs. quoꝺam.

c ¶ ꝺedicare. id eſt ad eccleſiam tranſferre. impꝛopꝛie enim ponitur: ꝛ hoc intellige cum ſeculo abꝛenunciauerit: vt. ℨ. ꝺe mona. ℨ. ſi vero filios. ꝛ. ℨ. ſi quis. colla. j.

d ¶ Detuere. ſe ꝺicebat mulier.

e ¶ Poſterioꝛ. que eſt. ℨ. ꝺe mona. ℨ. illud quoq;.

f ¶ Oportere. ſuppl. ꝛ ideo ſancimus oportere.

g ¶ Hec. ſcilicet ꝺicta in. ℨ. l. ꝺe mona.

h ¶ Manifeſta. ſcilicet hoc: quia ꝛc.

i ¶ Quia. id eſt ꝙ. Alꝺ.

k ¶ Conſtitutione. ℨ. ꝺe mona. ℨ. illud quoq;. ꝛ facit. ℨ. vt fac. no. conſti. colla. ꝛ. ℨ. vt nulli iuꝺi. li. habere lo. ℨ. ſi quando. col. ig.

a habitauerit.licet hodie non habitet q̄ decessit.testatus ante constitutionem de monachis.
b Dactenus.i.adhuc.
c Monasteriuz.scilicet trāsmittere.qō est.j.acc.
d Disponere . ita enim erāt ante p̄dictā.l.de mona.vt.C.de sacrosan. eccle.l.generaliter.
e Legē.s.de monachis.
f Prius.als prionis.
g Liceat.i.licita fuerit.
h Nostre legi.i.nostra lege:vt ita ablatiuū cōueniat alteri. s. faciente ōsi nec lex posteriōr p̄iudicabit ingressis ante legē in his q̄ primo licebant vt hic:nec primo licita p̄iudicabūt sequēti legi ꝫ eos qui postea ingrediū tur.vt.s.prozi.
i Possibile. i. queniēs.
k Hoc fieri.i.statui.
l Oportuisset.i .ingrediētes.quid enim peccauit antiquitas ꝛc.vt.C.ō test.l.testamenta.
m Si vero.p em.sic.s.ō bere.t fal.ſ.si vero enim.
n Lege. cum testabitur sed postea. Also.
o Relinquere . No.legē ad futura trahi. vt.C.de legi.t consti.l. leges.t.s. vt facte no.constitu. col. v.t.j.vt liber. dece.ſ.j.in fi. nisi caueat expresse vt ad p̄teritā trahatur:vt C.de vsur.l.eos.
p Disponere.hec cōstitutio est inutilis.scz cum nulla de illis psonis viuat q̄ ingresse fuerāt ante legem de monachis.

Lex ad futura trahitur.

¶ Ut non luxurient contra naturam ꝛc.

q dnib⁹. Credidi.id ē subiecti.
r Placatio nem.i.pietatem vel misericordiam.
s Vult . non enim vult deus mortes peccatoris: sed vt conuertat ꝫ viuat. Al.nā ꝫ eccla nulli gremiū suū claudit: vt.C.de sum.tri.ꝫ fide catho.iter claras.in fi.epistole.

Ecclesia nulli gremiū claudit.

t Grauissimis.id est sodomiticis.Al.
v Et ipsi nature . C . de sum.trini.ꝫ fide catho.in epistola.
g Et ciuitates . scilz sodoma ꝫ gomorra.q̄ dicit in historijs. Accur.
y Ad hec.i.iuxta.
z Iurant.scilz iurantes abstinere: ꝫ post redeunt ad vomitus q̄ grauius est curare vt de infirmo dicit:qui ꝫ recidiuat.
a Et iurare. scilicet abstinere repete.
b Capillos. scilicet dei.
c Si enim . si ecōtra.s. de mona.ſ.hinc antē. in fi.ſ.col.j. Jo.

sancimus ſi quis monasteriū habitauerit a vir aut mulier ante p̄dictā nostraz constitutionem aut hactenus b habitat ꝫ maxime filijs existentibus nullam habere necessitatē nunc eoz substātiam in monasteriuz c: sed filio aut filie trāsmittere:aut totā:aut etiā partem suc substantie:aut etiaz quo voluerit modo res suas disponere d:vtpote primā illā legem e alia nostra hac cōstitutiōe interp̄tante:eos eniz qui semel ante memoratam oudū nostram legē monasteria intrauerint in nullo posita postea lex cōtristatura aut ablatura eoz que p̄ius f eis vt licebat g data sunt:neqz p̄ius nostre legi h ꝑcedimentū penitus faciente/eo q̄ neqz possibile i sit hoc fieri k vt oportuisset l p̄ius disponere vita igredi in monasteriū. Si vero m nulla tūc tali lege n posita in monasterium ingressa est:quomodo fieri potuerit cōuerti ordinem legis/ꝫ exigere cos q̄ p̄ius ingressi sunt monasterium illa facere que p̄ius ignorata postea per sacraz nostrā constitutionē sunt innouata : sed vnūquēqz cōpetit fm sua tempora expectare:ꝫ ea quidem que post legē sunt ita ḡrere fieri sicut lex vult . Si qd autem ante legē subsecutū est:hoc nō cōmoueri neqz pscrutari : sed in priori figura relinquere o. ¶ Hec igitur lex p̄o interpretatione vtili posita sit p̄rioris nostre illius constitutiōis:vt illa in posteriorib⁹ tēporibus ex quo facta est locū habeat:ꝫ bis qui postea cōuertētur viris ac mulieribus posita sit:sibiqz potestatez in illis custodiat nihil horū que antea fuerint perscrutando:cū licētia sit priorib⁹ viris ac mulieribus qui habitauerunt aut etiā hactenus habitāt in monasteriis:ꝫ maxime filijs existentib⁹ suas res quo volūt disponere p modo. Tua igit eminētia que placuerunt nobis ꝫ p hanc sacrā declarata sunt legem/solenniter per progrāmata sua omnibus facere manifesta festinet.

¶ Ut non luxurientur cōtra naturam/neqz iurent per capillos/aut aliqd hmōi:neqz blasphemeturin deum. Titulus.v.

Luxurias ꝫ naturā:iurās per aliqō membrū dei:aut p capillos:aut blasphemans deū vltimo dānat supplicio. Ang.

Idem. A . cōstantinopolitanis.

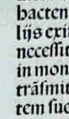

Omnibus hominib⁹ qui recte sapiūt manifestū esse putam⁹: quia omne nobis est studiū ꝫ oratio vt et crediti q nobis a domino deo bñ viuāt:ꝫ eius inueniant placationem r:quoniaz ꝫ dei misericordia non perditionē sed cōuersionem ꝫ salutē vult s ꝫ delinquentes qui cozriguntur suscepit deus.ꝑpter qō nos omnes inuitamus dei timorē in sensibus accipere ꝫ inuocare eius placationē:ꝫ nouimus q̄ omnes qui dñm diligūt ꝫ misericordiā eius sustinent hoc faciūt. Igitur qm̄ quidem diaboli ca instigatiōe cōprehensi ꝫ grauissimis t luxurijs semetipsos iserunt u ipi nature v ꝓtraria agūt: ꝫ istis iniungimus in sensib⁹ accipere dei timorem ꝫ futurum iudiciū/ꝫ abstinere ab hmōi diabolicis ꝫ illicitis luxurijs:vt nō ꝓpter hmōi impios actus ab ira dei iusta inueniant ꝫciuitates w cū habitatoribus caz perceant. Docemur enim a diuinis scripturis quia ex hmōi impijs actibus x ciuitates cum hominibus pariter perierunt.ꝫ qm̄ quidez ad hec y q̄diximus ꝫ blasphema verba/ꝫ sacramēta de deo iurant z deum ad iracūdiā puocantes:ꝫ istis iniungimus abstinere ab hmōi ꝫ alijs blasphemis verbis: ꝫ nō iurare a per capillos b ꝫ caput/ꝫ bis prima verba. Si enim c ꝫ hoīes facte blasphemie impunite nō relinquuntur:multomagis q ipsum deuz blasphemant digni sunt supplicia sustinere. ¶ Ꝓpterea igitur omnib⁹ hominib⁹ hmōi ꝑcipimus a p̄dictis delictis abstinere ꝫ dei timorē in corde ꝑcipere:ꝫ sequi cos q̄ bene viuūt. Ꝓpter talia eiñ delicta ꝫ fames ꝫ terremotus/ꝫ pestilētie fiunt:ꝫ ꝑterea admonemus abstinere ab hmōi p̄dictis illicitis vt non suas ꝑdant animas. Si inautē ꝫ post hmōi nostrā admonitionē iueniant aliqui in talib⁹ ꝑmanentes delictis.primū qdē indignos d semetipsos faciūt dei misericordia:post hec aūt ꝫ legibus e cōstitutis subiūciunt tormētis:ꝑcipimus enim ꝫ gloriosissimo ꝑfecto regie ciuitatis ꝑmanētes in p̄dictis illicitis ꝫ ipijs actib⁹: ꝫ post hāc admonitionē nostrā ꝫ cōprehēdere:ꝫ vltimis subdere supplicijs f:vt non ex cōtemptu taliū inueniat ꝫ ciuitas:ꝫ respublica per hos impios actus ledi . Si eiñ ꝫ post hāc nostrā suasionem qdam tales inuenientes bos subter celauerint:similiter a oño deo cōdēnabūtur:ipse etenim gloriosissimus ꝑfectus si inuenerit quosdaz tale aliquid delinquētes ꝫ vindictam in eos nō intulerit ſm nostras leges:primū quidez obligatus erit dei iudicio: post hec autē ꝫ nostram indignationem sustinebit.

¶ Ut liberti g decetero aureo non indulgeant annulo: ꝫ vt pristinis restituentur natalibus.ꝫ de celebratione h dotalium instrumentorum in libertis mulieribus facta ex hoc ipso etiam nuptias legitimas fieri:ꝫ filios suos si nuper etiam ancilla fuerit:ꝫ ipsam liberā esse celebratione dotis:ꝫ nuptias legitimas ꝫ qui ex ea processerint filios suos. Titulus.vj.

Idem.a.Joā.pre.orientis secundo excon.ꝫ patricio.

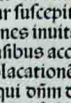

Erfectis i oīb⁹ bonis ꝫ a magno deo datis existimauimus oportere ꝫ ipsas seruoz̄ li bertates cū a pore k additōe a oñis liberantur oīno eas puras ꝫ inuiolatas ꝫ p̄fectas efficere:ꝫ ꝑterea etiā dedititioꝝ iniuria liberauimus l:libertates ꝫ latinitates velut imperfectas exclusim⁹ m:ꝫ iterationes superfluas demōstrauimus ꝫ iuliā legē ꝫ largianū n odiuimus senatusc̄ōsultuz:vtpote

d Et legibus.C.ad leg. iul.de adul.cū vir.ꝫ isti. de publi.iudi.ſ.item lex iulia.
e Supplicijs. vltimum supplicū solam mortem interptamur:vt.ff.de pe. vltimum.
f Ut liberti decetero aureo ꝛc. Dec ꝑma pars expeditur.j.c. vsqꝫ ad.ſ. si quis autem.
g Celebratiōe.i hac secunda parte duo dicunt. vnū de libera.ꝫ aliud de ancilla.ꝫ hec expedit.j.c. ſ.hic similiter.
h Erfectis.pōt legi dotiue ꝫ ablatiue.
i Liberauimus:vt. C.de dedi.liber. tol.Accur.
k Ecclesiumus . vt.C. de lati.liber.toll.
l Largianuz. quod tractabat circa legem iuliā. vt insti.de suc.lib.ſ.pe.ꝫ que erat differētia inter latinos ꝫ dedititios ꝫ plene liberos.dic vt insti.de liber.ſ.fi.Accur.

Dotis y limū supplicii of.

† Cōcor. c. ꝫ ei christe . post pri. cū gl.sup ver. creaturam. extra de iu reiurā . vbi prohibetur iurare per creaturam. ‡ Facit ad hoc ca. ver gētis extra de here.

† Cōcor. c. vr clericoz motes.cum gl. ij. extra de vi.ꝫ ho. cleri.

Etatibus.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Etaribus. manumissi vl manumissoris: vt isti. de liberti. i fi. nisi sit mior gy. an. olijs bodie. gvij. vt ist. q ma. nō po. ſ. cū aūt.
b ¶ Perfecti⁹. i. libertas plena. q. o. non solū circa minores libertates coꝛrigim⁹: ſ3 etiā circa plenaꝫ.
c ¶ Neqꝫ em. iterpositio ē.
d ¶ Subsequens. i. subsequenter statim.
e ¶ Annuloū. qō ideo sic ō: qꝛ oli nō poterāt liberti fm ꝙſdā ferre ānulos. Sz nos ſ: qꝛ lege cautuꝫ nō iuenit: ſ3 aū ferebāt ex neceſſitate: ꝛ erat imago libertinitat⁹: vt. C. ō iur. aure. an. l. vltimum. ꝛ b3 patron⁹ etiā bo. poſ. ſ3 ta bul. vt. ff. de bo. lib. i. etiā.
f ¶ Regenerationis: vt in genui nati videantur: nō eſt tñ oīno idē ſi p principem viuēte reſtituti cēnt natalib⁹: qꝛ tūc vt ingrati accuſari nō pūt: vt. C. de bo. liber. l. vltimus. ſ3 hic poſſunt: vt. ſ. pꝛi. ſ. ergo ¶tum ad dignitates vel mūmonia eſt h fm Aſo. nō aūt q̄ ad patronuꝫ eſt ingenu⁹: vt. ſ. ſ. illud. Itez no. hic q cū aliqd ꝓcedit ꝛ ea q illud faciūt ad ple nū concedi videnſ: vt. C. de bo. vacan. l. ſi qñ. ff. ō conſti. prin. l. ſi.
g ¶ Perſcrutamur. duo no.
b ¶ Illud vero adjcim⁹ in greca conſtitutione de iure patronatus. de qua eſt mentio. iſti. de ſucceſſ. lib. ſ. ij.
i ¶ Poſt banc. i. poſt remiſſionez iuris p̄onat⁹.
k ¶ Ab bis. iurib⁹ patronatus. Accur.
l ¶ Abſoluet. ſ. libertus.
m ¶ Reuerentiam. ſ. vt ei affurgat: et ne temere in ius eū vocet. ß etiā ſi fuerit remiſſuꝫ p̄onat⁹ ius: vt. C. de liber. ꝛ eoꝛ. libe. l. ſi. ꝛ. C. de bo. liber. l. ſin.
n ¶ Abſtincāt. et poſt remiſſioné iuris p̄onat⁹.
o ¶ Scriptas leges. vt. C. de lib. ꝛ eoꝛ. libe. l. penul. ꝛ aūpe. ꝛ. l. ſi. ꝛ. ff. de libe. agno. alimenta. ſ. j.
p ¶ Legibus. vt inſtit. de dona. ſ. ſcienduꝫ. ꝛ. C. de reuo. do. l. vlti. Accur.
q ¶ Patri. oīeꝛgit em euꝫ vt pater manumittēdo. ſuccedit ei vt pater filio ab inteſtato. vt inſti. qui. mo. ius pa. po. ſol. ſ. pietera. Accur.
r ¶ Indecentes. als. indigentes. als indecentes.
s ¶ Plagas. ſ. verberuꝫ.
t ¶ Conuicerit. id eſt pꝛobauerit.
v ¶ Filios. Not. de filio. quia non ſic de extraneo berede: vt. ff. de verbo. ſigni. l. ſciendum. et. C. de ope. liber. l. j. et de libe. ꝛ in initio inaniter introductum ꝛ recte poſtmodum reꝓbatuꝫ. ſo lamꝫ valere romanā ciuitatē in libertatibus volumus: nō locis/ non ertatibus⁴/non alio quodaꝫ cām diſcernētes. ¶ Qñ aūt ſemp aliquid melius de noſtris ſubiectis tractamus etiaꝫ ipſum quod pfectius⁵ datum eſt a maioꝛibus exiſtimauim⁹ opoꝛtere adiectionib⁹ ampliare. ¶ Pꝛoptereꝛa ſancimus ſi quis manumittens ſeruum/aut ancillā ſuā ciues oēnū ciauerit romanos (neqꝫ eñ⁷ aliter licet) ſciat ex hac lege: quia q libertatē acceperit habebit ſubſequens⁸ moꝛ ⁊ aureoꝝ annuoꝝ⁹/⁊ regenerationis¹ ius: et non iam ex neceſſitate boc a p̄incipib⁹ poſtulabit: neqꝫ indigebit omninoꝝlla ſcrupulositate: ſed libertatis virtute hec oīnia ſubſequētur: hac noſtra lege ex p̄ſenti die inchoante. Non enīꝫ aliquid hoꝝ que pꝛius facta ſunt pꝛeſcꝛutamur². ¶ Firmamus igit̄ omnia pꝛecedentia vt valeant fm eos p quos facta ſunt modos: ſed hec quidem ſic habere ſancimus.

Libert⁹ ſ3 liber efficiaꝫ ex manumiſſione ꝛ ciuis romanꝰ: tñ manumittēs ius p̄onat⁹ b3 niſi ei remiſerit ꝛ o3 libertus patrono reuerētiā exhibere ꝛ iniuriā nō iferre: ne poſſit in ſuitutē reuocari. nā ex ingratitudie reuocaſ ſic o6atio. b. o. Aug.

¶ Illud vero adjcimus⁹ vt nihil neqꝫ poſt banc¹ legem noſtraꝫ ledantur patronatus iura. Illa vo q̄ nos ſancim⁹ in quibuſcūqꝫ oīno boc perſonis ſcruabimus: niſi tñ etiam ab bis ᵏlibertuꝫ qui libertatē donauit abſoluerit aut per fideicōmiſſuꝫ boc relinquēs: aut in ipa libertate boc adjciēs. nam ſi boc ille dederit: omnino q manumittitur abſoluetur¹ etiaꝫ a patronat⁹ iure eo q̄ ille boc exꝓeſſerit. ¶ Habeant itaqꝫ bec omnia qui libertates meruerūt: veꝝtamen ſeruent etiaꝫ poſt banc noſtrā conſtitutionem eis qui ad talem eos perduxerunt honoꝛez oēm reuerētias⁽ᵐ⁾ ex boc qō vocat obſequiū ⁊ reuerentiā recte legi bus introductam: quin etiā abſtineant⁽ⁿ⁾ aut manibus: aut inſidijs aut alijs ex quib⁹ liberti talē aliquid agentes⁽ᵒ⁾ rurſus† ⁊ ſcruitutē ſuſtinent fm de bis ſcriptas leges ᵒ: ⁊ reſtituunt pꝛioꝛi ꝺditioi. nā ſi nullū penitus ingratum eſſe circa donatoꝛē permiſimus: licet fuerit bene natus: ſed donatiōes infirmas ꝓnunciauimus in bis q̄ dudum a nobis ſcripta ſunt legibus ᵖ: ⁊ in bis que a nobis quoti die ꝓcipiunt. qūo patiemur manumiſſoꝛē qui equalis patri ᵠ circa libertuꝫ factus eſt ab eo aliqd pati malignū: aut iniurias foꝛtitan aſperas ⁊ indecētes⁽ʳ⁾: ſeu plagas⁽ˢ⁾: aut maxime intolerabilia ſuſtinere diſpendia? Sed ſi quid hoꝝ legitimis probationibus cōuicerit⁽ᵗ⁾ paſſum ſe qui libertatem dedit: vel cius filios⁽ᵛ⁾ poſt p̄dictas probationes libertum in pꝛioꝛi reſtituimus⁽ˣ⁾ habitu. nomi num⁽ʸ⁾ quidem perſcrutationez ⁊ ꝑpter boc diſpendijs omnes cri pientes: iuſtitiam autem vbiqꝫ: ⁊ equitatem: ⁊ quod legiſlatoꝛem decet: ⁊ qō placet deo: ⁊ liberto ⁊ dudū oño conſeruantes. ¶ Quapropter⁽ᶻ⁾ ſint qdē ⁊ liberti ⁊ ingenui⁽ᵃ⁾ ſiue bi q dudum⁽ᵇ⁾ manumiſſi ſunt: ⁊ euidenter eis boc largitū eſt ſiue illi q poſt hāc legez noſtrā ad ingenuitatez ꝛenientes tanꝫ bene nati iam facti viuāt/⁊ debi tū honoꝛez manumiſſoꝛibus red dant: vt nō ꝺnuo ⁊ libertate bñ ⁊ natione cadāt tāꝫ indeuoti ingratiꝫ conuicti ⁊ a lege ꝺnati. crunt nanqꝫ ita perpetue liberi ⁊ ingenui ſi manumiſſoꝛib⁹ coꝛūꝫ filijs in cōſuſam ⁊ liberā ſuaꝫ veneratiōnē ⁊ reuerentiā deuotioneqꝫ ſeruauerint qbus videlicet conſeruatis nunc̄ ad pꝛioꝛē relabentur fortunam⁽ᶜ⁾.

¶ Nulla dignitas pꝛobibet cū liberta nuptias contrahi: cū ancilla aut⁹ ꝺbens matrimoniū liberam eam facit: ⁊ natos ex ea pꝛoductos. boc dicit Bal.

¶ Si qs aūt libertā ᵈducere voluerit aut⁽ᵉ⁾ legitimā facere ꝓiugē/ cuiuſlibet dignitatis exiſtēs⁽ᶠ⁾ nuptialia ꝓficiat documēta (bāc cīn ſolā poſt manumiſſionē obſeruatione⁽ᵍ⁾ adjcimus⁽ʰ⁾) ⁊ ſint etiā ꝑcedentes⁽ⁱ⁾ filij ſicut ⁊ q poſt dotalia nati ſunt liberi ⁊ ingenui ⁊ fui ⁊ patris ſucceſſoꝛes: ⁊ a poſtulatione annuloꝝ aureoꝝ: ⁊ priſtinū⁽ᵏ⁾ nataliū liberati: nullāqꝫ penitus habentes differentiam ad cetera ingenuoꝝ matrimonia: liberꝫtas enim matris inſup ⁊ documētum nuptiale ſobolem liberam ⁊ ingenuā ⁊ patri ſuccedentem ꝺmonſtrabūt: ⁊ ita rebus ⁊ veritate⁽ˡ⁾ tuti efficiuntur: vt ſi cui ⁽ᵐ⁾etiaꝫ ex ſeruiēte muliere pꝛocreentur filij: ⁊ voluerit ille poſtea mulierem manumittere ⁊ dotalia cōficere documenta: moꝛ⁽ⁿ⁾ cū ipſa ꝺotis inſcriptiōe ⁊ filijs cōpetens⁽ᵒ⁾ ⁊ libertatis ſimul ⁊ ſuoꝝ ius nō regrentib⁹ nobis ſpeciale libertatez in filijs fieri ⁊ ſimul manumitti cū matre aut poſtea vel añ eam forte libertatē accipere: ſed cōſcꝛiptione nuptialiū documentoꝝ moꝛ eis⁽ᵖ⁾ etiam libertatē ꝺnamus. Qꝺ enim maius vtiqꝫ oſtēſurus eſt pater libertatis filiozum iudicium ᵠ: q̄ꝫ q vxoꝛem⁽ʳ⁾ eoꝝ libe. l. liberti.

g ¶ Reſtituim⁹. etiā ſi pa tron⁹ remiſit patronatū: vt. ß. in. pꝛin. hui⁹. ſ. ß. ꝛ. C. de bo. liber. l. vlti. ꝛ tūc reuocaſ i ſeruitutē: forte etiā ex his cauſis ex q⁹ reuocaſ ꝺnatio: vt ꝺ i nuit. ſi aute nō remiſerit etiā. p leui culpa reuocaꝫbif q̄ conſiſtet in faciēdo: vt. C. de libe. ꝛ eo. libe. l. ſi manumiſſoꝛi. nō aūt ſi in non faciendo: vt. C. de liber. cau. l. ſolo.

y ¶ Cū ſi dominum. qꝛ non dicūtur bodie ꝺeditich⁹ vel latini. nam ꝛ noīe ſubla to effectus tollitur: vt. C. de ſer. l. a nullo.

z ¶ Quapꝛopter. breuiter omnia ꝛepetit que ꝺigerat a p̄in. cōſtitutionis.

a ¶ Et ingenui. ¶tum ad omnia p̄eterq̄ reſpectu patroni. Accur.

b ¶ Qui dudū. id eſt ante banc legem.

c ¶ Fortunā. ſ. ſeruitutis.

d ¶ Si qnis autem liberꝫtam. ſcilicet ſuam.

e ¶ Aut. pro id eſt.

f ¶ Exiſtens. olim autem licebat patrono libertaꝫ accipere: niſi eſſet patronus ſenatoꝛ: vel ſenatoꝛis filius vel ſi ſimili ꝺignitate poſitus: vt. C. de nup. l. vgoꝛē. ꝛ. ff. de ritu nup. l. lege iulia. ꝛ. l. oꝛatione. ꝛ ideꝫ in ſpōſalibus. vt. ff. de ſpō. l. oꝛatio. bodie veꝛo indiſtincte fieri poteſt etiā ab bis qui ſunt in ꝺignitate dūmodo ſcriptura intercedat: vt ß. ꝛ ideꝫ puto ecōntra: vt libertuꝫ patronā accipere poſſit: licet olim eſſet ecōtra: vt C. de nup. l. iij.

g ¶ Obſeruationem. ſcilꝫ vt interueniat ſcriptura.

b ¶ Adjcimus. de nouo.

i ¶ Precedentes. ſcilicet ante ꝺotalia iſtrumēta.

k ¶ Priſtinum. id eſt priſtinoꝝ vt ſit ſyncopatuꝫ. ꝛ ſic ponitur vicenum. id eſt vicenoꝝum. ff. ad legꝛhodi. ꝺe iac. l. nauis. ſ. cum autem.

l ¶ Et veritate. ſcilꝫ quia in veritate eſt cōtractum matrimoniuꝫ. ⁊ filij iuſti ex eo pꝛocreati ſunt. als contra. ⁊ ꝺic bic vt ꝺigimus. ſ. ꝺe trien. ⁊ ſemiſ. ſ. fi. colla. iij.

m ¶ Eſt ſi cui. caute mutat caſum ꝺe liberta ad ancillā. quaſi ꝺicat adeo p̄dicta ſunt vā in liberta vt in ancilla idem ſit.

n ¶ Ad oꝛ. i. ſtatim.

o ¶ Competens. pro competet. Accur.

p ¶ Eis. ſcilicet filijs.

q ¶ Iudicium. als indicium. als iudicium: id eſt voluntatem. Accur.

r ¶ Vxoꝛem. ſ. illoꝛū filioꝝ rum matrem. R.

Concesſo aliquo cō cedit ꝛ illud ꝛc.

Libertus quas ope raꝫ patro no piſtet.

¶ Facit ca. ſi. in gl. vlt. in me. extra de poſtu. ſ. la. ꝛ glo. i. ca. vlti. poſt p̄in. de bo. na. extra.

a ¶ Conscriptione. Et sic no. q᷑ sine spāli᷑ fuerit ma numissa vt mō dicerat: siue solū accepta est ancil la ī vgorē a dño eoip᷒ hꝫ duo. ꝛ q᷑ libera est: ꝛ q᷑ le gitima vgor: vt ħ. ꝛ.ſ. in rubri. in fi. ¶tē si non fie ret libera ex ipsa conscri ptiōe dotalū instrox nō esset vgor cuꝫ inter seruā ꝛ liberū nō sit matrimo niū: + vt.ſ.de nup.ſ.sed ꝛ captiuitatis. ¶tē si alij dat scīēter ī vgorē vel pa tiē eā nubere: ē eoip᷒ libe ra: multomagis si ipe eā accipiat. vt.ſ.de nup.ſ. si vero ab initio. Accur.

+ Facit. ca. pioposuit. et. c. fi. extra de coniug. seruo.

b ¶ Videat. vt. ff. de testa. mili. l. tytius. ſ. i. sed non sic in pagano: vt. C. de te sta. mili. ex his.

c ¶ Legitimam. id est in genuam vel vgorem.

d ¶ Hoc silr̄. nūc respicit primam partem rubri.

e ¶ Pro manumissis. scz vt sint ingenui.

f ¶ Seruam. ī cuꝰ pona tus. ꝛ est sic. C. de bo. ſ. li be. l. ij. ibi. ꝓspiciēdus est.

g ¶ Segniores. id est pi gniores. Accur.

h ¶ Libertates. vt recupe remus eos ab hostibus.

i ¶ Quiusmodi cause de siderio. i. vt augerem᷑ rē᷑ publicam.

k ¶ Tanta. scilz vt pij di camur: vel lege absolute tanta. q. d. multa.

l ¶ Facim᷑ nouū. i. eꝛneū vel mirabile: imo ꝛsuetū in filiꝫ: ꝛ iō duo filia po nit nō eadē. Primū ē an tonini. Scōm theodosij.

m ¶ Peruenit. vt dica mur pij. Accur.

n ¶ Petit᷑. i. rogat᷑ ipe rato: vt hoc statueret. vt dic a quocunq᷒ qui vellet esse ciuis romanus.

o ¶ Et taliter. scilz dando singularia priuilegia.

p ¶ Ille. scz antoninus. ꝛ dic hoc scilz ius romane ciuitatis q᷑ est supra.

q ¶ Donauit. vt quicūq᷒ ciuitatē romanā habita ret ciuis roman᷑ esset: vt ff. de sta. homi. in vbe. q᷑ lex ē antonini. nec fit op᷑ speciali impetratione.

r ¶ Theodosij᷑. sic repetę.

s ¶ Subiectis. vt. C. ō iur. delibe. l. j.

t ¶ Sic. a simili.

v ¶ Petentiū datū. olim per singularia reſcripta.

x ¶ Occasiones. occasionē dico idigētē auctoritate manumissox. i. māumit tētiū: q᷑ nō solebāt liber ti facile natalib᷑ restitui nisi cōsentiēte patrono ꝛ ei᷑ filio: vt. ff. de nata. re. l. ij. ꝛ. l. pe. ꝛ. l. fi. j. respon.

y ¶ Sz ōes. repete per ꝛc.

¶ Apud quos oporteat causas dicere mōachos ꝛ assisterias.

ostendere liberāq᷒ simul ꝛ legiti mam nuptialiū documētoꝝ cō scriptiōe[a]. Si enim miles relin quēs legatū alicui suarū ancilla rum ipsa donatiōe legati ꝛ liber tatē dare videat[b]: quomodo nō multomagis pater si documētuꝫ nupriale cōscripserit habebit ꝓ pzios filios ex hoc solo ꝛ liberos ꝛ legitimos successozes: ¶ Neq᷒ em̄ q᷑libet cū putaturus erit voluisse filiozū quidē matreꝫ legitimam[c] esse: ꝛ hoc tam magnuꝫ ci donaſ se opus libidinis: ꝓpzios autē filios ex suo natos semine adhuc relinquere seruituros. ¶ Hoc si militer[d] qdez ꝓ manumissoribꝰ/ similiter autez pro manumissis[e] sancimus. nā si ea que in ꝓceden tibus dicta sunt manumissoribus nō seruamus[f] segniozes[g] forsan homines circa libertatis largi tatē efficimus. ¶ Nobis autē oīe exrat studium subsistere liberta tes[h] atq᷒ valere: ꝛ ī nostra floze re ꝛ augeri republica etenim bu iusmodi cause desideriō ꝛ ī libya ꝛ in hesperia tanta[k] fuscepimus bella: ꝛ ꝓ recta ad deū religione ꝛ ꝓ subiectozū pariter libertate. Facimus autem[l] nouuꝫ nihil: sed egregios ante nos imperatozes sequmur. Sicut enim Antoninus pius cognominatus (ex quo etiā ad nos appellatio hec pucnit[m]) ius romane ciuitatis pri᷑ ab vno quoq᷒ subiectozū petitus[n]/ ꝛ ta liter[o] ex his q᷑ vocant peregrini ad romanā ingenuitatē deducēs: ille[p] hoc omnib᷑ in cōmune sub icctis donauit[q]: ꝛ Theodosius[r] iunior post Constantinum maxi mum sanctissime huius ciuitatis cōditozem̄ filiozum ꝓpius ius pe titū dedit in cōmune subiectis[s]: sic[t] etiaz nos hoc videlicet rege nerationis ꝛ aureoꝝ annulloꝝ ius vnicuiq᷒ petētium datum[v] ꝛ dāni ꝛ scrupulositatis ꝓbentes occasiones[x] ꝛ manumissozum in digentē auctozitate omnib᷑ simi liter subiectis ex hac lege dam᷑. restituimus enim̄ nature ingenui tate dignos nō ꝓ singulos dece tero: sed oīes[y] deinceps q᷑ liber tatē a dominis meruerūt: vt hāc magnā quādam ꝛ generales lar gitatem nostris subiectis adijcia mus. Que igitur placuerunt ꝓzo indulgentia subiectoꝝ nostre cle mentie per hāc legē bec tua celsi tudo cognoscēs nostris subiectis faciat manifesta per ꝓgrāmata ꝓpria ꝛ hic ꝛ ī ꝓuincijs vt discāt: qz nostroꝝ subiectozū per omnia curaz habemus: ea que ꝓzo vtili tate coz sunt sanciētes. Valebit autem bec lex in subsequentibus omnibus ꝛ eis qui postea emer serint casibus. quod eniz receſſit non perscrutamur.

¶ Apud quos oporteat causas dicere monachos ꝛ assisterias.

Titulus. vij.

¶ Monachi ꝛ moniales ꝓ causis eaꝝ coram ēpo debēt cōueniri: qui disponere debet an per se vel per alios debēt respō dere. ꝛ sm̄ leges ꝛ sacras regulas debent soli episcopi de talibus cognoscere ꝛ iu dicare. hoc dicit. Ange.

Idem. A. Omne beatissimo ar chiepiscopo ꝛ gñali patriarche.

Rem cognoscētes nō rectam ficri in hac[r] regia ciuitate cōmu ni lege estimauimus hoc mederi: inchoā tes quidē ab hac felicissima ciui tate: in omnia vō loca ea q᷑ subiec ta[a] sunt distendentes. Quidam enim volētes corrumpere ortho doxe fidei honestatē: siquidez litē habuerint quasi cum monachis aut assisteriꝭ[b] ciuiles iudices in terpellāt: at illi[c] mittūt executo res ꝓsumentes[d] accedere intra loca sancta ꝛ monachos trahere[e] atq᷒ monasteria vel assisterias ī quietare/ forsan eas q᷑ nō viden tur[f]: ꝛ hinc iniuriam ꝛ cōfusionē nō paruā adozabilib᷑ fieri locis. ¶ Propterea igitur sancimus si quis quācunq᷒ habuerit causam cū aliquibus venerabilibus san ctimonialib᷑ aut sacris virgini bus aut mulieribus oīno in mo nasteriꝭ ꝓsistentibus deo amabi lem ciuitatis illius episcopuꝫ in terpellet[g]. ille ēo mittat ꝛ cuꝫ oī honestate que sunt de personarū ꝓsentia disponat: siue oporteat ꝓ abbates: siue per rēspōsales, siue ꝓ alios quoslibet ħ fieri. ipsi vero cum omni veneratiōe sacerdota li cām examinēt ꝛ iudicēt: ꝛ ciui les nō sint penit᷑ cis iudices/ neq᷒ ꝓfundant cozū honestatē cū ido nei sint deo amabiles singulaꝝ ciuitatū cp̄i᷑: ꝛ q᷑ de lite[h] sunt ꝛ de cautela[k] iudicior disponere: ꝛ iu dicare honeste atq᷒ sacerdotalr/ ꝛ sm̄ leges nostras et sacratissi mas regulas. sic enim ꝛ q᷑ aliquā ratiocinatiōnē habere putantur merebunt iustitiā: ꝛ honestas sa cratozū inuiolata integraq᷒ ser uabit. ¶ Cōmunis igit sit lex ba beatq᷒ custodiā ꝛ a glozioſissimis ꝓfectis qui ꝓ cūctas cxistūt dioce ses[l] ꝛ illyzici dicimus ꝛ libye ita lieq᷒ ꝛ occidētis totius: ꝛ a glo rioſissimis ꝓfectis vtriusq᷒ rome/ ꝛ magnificentissimo ꝓtore popu loz/ ꝛ iudicib᷑ gentiū cozūq᷒ offi cijs: ꝛ nulla eis fiat omnino cozru ptio: hꝫ integra ad honorē reuerē dissimozū monachozū custodiat.

3 Em cogno scētes. Hac. i. constātinopo litana.

a ¶ Subiecta. i. scripta. ſ. ea. constitutione.

b ¶ Assisteriꝭ. iō ꝛ assi stant orationibus ꝛ iciu nijs quotidie quas vul go appellam᷑ recluſas. Assisterie que sunt.

c ¶ Alt illi. scilicet iudices ciuiles.

d ¶ Presumētes. scilicet executores. Accur.

e ¶ Trahē. ſ. ad iudiciuꝫ.

f ¶ Non videtur. qz stant incluſe: vt. ſ. dixi.

g ¶ Interpellet. ¶ Nota q᷑ mōach᷑ ꝓtenit: hꝫ ꝓ mo tuo vt fuꝰ ꝓtū ad mūdū reputetur: vt. C. de epiſ. ꝛ cle. l. deo. hꝫ rñdet ꝓ abba tē vel syndicos seu econo mos: vt. ſ. de ſan. epi. ſ. ꝓuidere. ꝛ ħ subijcit: hic q᷑ a ſili cōcipiā libellū noie filij: ꝛ rñdebit pr̄: vt. C. de bo. mater. l. j. ī aduētitia tū bēditate filiofami. de lata tripleꝫ i agēdo ꝛ rñ dēdo adhibē distinctio: vt distīguat an ambo cō ſtitūt in adeūdo. ſ. pr̄ꝫ filiꝰ. an filiꝰ tm̄: an pr̄ tm̄: vt. C. de bo. q᷑ libe. l. vl. in his q᷑ sunt ī tutela vel cu ra eras distīguit: abstīa ꝓsiderā: vt ſi sunt pupil li q᷑ fari pūt de his possit ꝛcipi libellus aucte tuto ris. al's ō tutore tm̄: vt. ff. de admi. tut. l. j. ſ. j. ꝛ ħ ſi ſ collegiū noīe mona chi, ꝓponā: nō reꝓbab. ar. j. de ſan. epiſ. ſ. ꝓcētu larū codēq᷒ mō puto ser uari ſi monach᷑ agere ve lit. Sz nūqd iurabit mo nach᷑ de vitate dicēda ſi agat de eo q᷑ ꝓ cū factū est ad ſilitudinē minoꝝ xxv. annis: ſm̄. fic. argu. C. de q᷑stio. l. interrogari. qz ad iudicē ſpectat ing rere vitatē. ar. C. ō ede. l. is apud qđ. ꝛ. j. de litig. ſ. oēm. col. 1. ij. ibi: verita te ꝓquisita. de calū. autez nō iurabit cuꝫ ꝓncipales ꝓsone debeāt iurare: sed monachus nihil hꝫ vel p legē vel canones: vt. j. vt lit. iurēt. ſ. j. in ꝓin. ꝛ. ſ. de mona. ſ. illud. colla. j. ¶tez qđ de exēptis: rñ. ſub papa conueniri. Monach᷑ an de veri tate diem da iurare debeat.

b ¶ Episcopi. hꝫ executio ni mandanē per iudicem ciuile: vt. j. de ſan. epiſ. ſ. ſi quis contra aliquem.

i ¶ Lite. ſ. vt dent dilatio nem ꝛ cām examinent.

k ¶ Cautela. i. ꝗđ caueat iudicio ſiſti: ꝛ iudicatum ſolui: ꝛ rē rata hēri hꝫ ꝗli tatē ꝓsonarū: vt iſtitu. de ſatisda. ſ. ſed bodie. Sed quidā dicūt ꝙ hoc pign᷑ accipere: debet episcop᷑.

l ¶ Dioceſes. ſic. C. ō epiſ. ꝛ cleri. l. nulli. ſ. ꝙ ſi inui to. Accur.

Hoc autem

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶Hoc autem loquitur menne patriarche cõstãtinopolitan: vt in intitulatione.§.eo.

b ¶Et eius.s.ciuitatis.

c ¶Ditione.i. notitioné.

d ¶Eorum. monachorũ.

e ¶Obsecundent. hec eadem ratio ꝛ in alijs cleri cis est: vt.C. de epis.ꝛ cle. Lomnes qui vbicunq;.

f ¶Sententiã. ad monachos missam vt ad iudiciũ veniãt ciuilis iudicis respõsuri. ꝛ si epis rõnem nõ fecerit: ali⁹ iudex ciuilis erit iudex: vt.j.ô san. epis.§.si gs aũt pro pecuniaria causa. Accur.

g ¶Retrudantur. f. executores isti. Accur.

h ¶Lege. eo q alij scripserunt: quorũ dicta nostra sunt: vt.C. de epis.ꝛ cle.l. cum clericis. ꝛ.l.si gs.ꝛ.l. oẽs q vbicunq; ꝙs leges facim⁹: vt.C. de vete. iur. enu.l.ij.§. merito. ꝛ hodie est expeditus: vt.j.vt cleri. apud ppm. epi.§.i.

i ¶De questore. ¶Nanc non lego: sed qdã sic. no. primo de dei auxilio. secũdo de rescriptis reparãdis: vt in prin. ꝛ tertio de veneranda canicie. i. senectute: vt.j. eo.§.si vo vite occasionem. in fi.

k ¶Um dei auxilio. sic.j. de armis. in prin. ꝛ C. de vete. iur. enu.l.j. in prin.

l ¶Eis. subiectis.

Reparari debẽt antiqua rescripta.

m ¶Reparare. arg. p rescriptis. qõ dicvt. S. de bere. ꝛ fal.§. semper igitur.

n ¶Ad ecclesiocrioza. i. pauciora. fic. C. de defen. ciui. per omnes.

o ¶Aliquid. innouatus.

p ¶Pretores. repete castigatum dico per edicta ꝛ interdicta sua.

q ¶Approbatũ. i. castigatum: dico approbatum ab omnib⁹ habitatorib⁹ ꝛc. Azo.

r ¶Lege hoc igitur. populosa: vt.§. de tabel.§. fi. ꝛ facit. §. de man. prin.§. fi. colla. iij.

s ¶Ad cingulum. f. questorie dignitatis.

t ¶Imponimus nomen. vt. ff. de orig. iu. l. ij. §. deinde cum.

v ¶Externarum. alis extranearum. ff. de capti. l. non dubito.

x ¶Quibus. f. aliquos nostrorũ iudicũ. quibus ꝛc.

y ¶Horum. f. agricolarum.

1 Accor. c. 2 Fruentes. i. accipientes
3 Soluunt extra ẽ inde. que petita sunt.

a ¶Eis. scilz dominis: vt det sibi agriculture agri permanentia instrumenta aratoria. Al.

b ¶Discernere. confitendo vel negando. Azo.

c ¶Adherentes. vt. C. de re militari. tam collatores. ꝛ. ff. qõ cuiusq; vniuer. l. item §. j. arg. ff. ad muni. l. municipes. arg. C. de aduo. diuer. iudi. l. restituende.

d ¶Schema. ff. de condi. ꝛ demon. municipibus.

e ¶Exerceãt. scilicet questionem. Al.

f ¶Litis. vt. C. de iura. calũ. l. ij. ar. C. de auc. pre. l. vlti. ar. ff. de ope. no. nun. de pupillo. §. pedius.

g ¶Incidi. i. decidi. vel determinari. Al.

h ¶Institerint. scilz questor. id est precepit iudici expedire ꝛ non fecit.

i ¶Dii. no. dñm esse iudicem agricolarum.

k ¶Ipsum. f. questorẽ. Al.

l ¶Al⁹ possessorib⁹. f. incõtinenti.

m ¶Ut. pro vtpote.

n ¶Sufficiat. qñ hñt: naz nihil hñt vel parũ. Azo.

¶Hoc autẽ a etiã tua beatitudo cognoscẽs ꝛ ipsa custodiat in hac felicissima ciuitate ꝛ ci⁹ b finia vtatur a deo amabiles ciuitatũ metropolitas quozũ ipse suscepisti ordinationẽ proponẽs. pprijs literis hanc nr̃am sacrã legẽ. Verũ illi sub se cõstitutis epis hec nunc ient/vt ex paucis literis vna cõtinuatio legis ad omnez pueniat ditionez c. Sed etiã accelerari lites sancim⁹ monachis illibat⁹ vt nõ mens eoz d occupet circa litis solicitudinẽ: sed velociter liberati sacris operibus obsecundet e.

¶Sciant igit qui pter hec aliqd egerint: sigdem iudex sit qui talẽ proferre sentẽtiam psumpserit: quia ab administratione repellit tãq; diuinitati cõtumeliã faciẽs: ꝛ pena. x. librarũ auri vna cũ officio suo mulctabitur: sacratissimo nr̃o oanda erario. executores aũt presumẽtes offerre oĩno admonitionẽ ab ipsis oco amabilib⁹ episcopis/prohibeant ꝛ retrudant f in locis (que decanica nũcupant) penas cõpetẽtes. passuri: exactionem nullam decetero agere pmit tendi. Hac valente legẽ g si qs cũ aliquo reuerẽdissimorum monachorũ aut virginũ aut mulierum oĩno sacrarum: ꝛ in venerabiliuz monasteriys habitatiũ habuerit causam. De clericis etenim ꝛ ordine cõuentionis eoz iã leges cõ scripsimus quas valere ꝛ firmas esse oĩni volum⁹ modo. Scripta exẽplaria viro clarissimo Joãni pfecto sacroz ozientis ptorio secũdo excõsuli ordinario ꝛ patricio. Scripta exemplaria basilidi gloriosissimo magistro sacrozũ officiozũ pfecto vibis. Scripta exẽplaria Lõgino gloriosissimo.

¶De questore. Titu. viij.

¶Officiũ questoris in ingrẽdis personis in vbe cõstantino. manentibus cõstit: ꝛ si constantino. ciuitatis sunt ciues eoz causas ꝛ negocia celeriter expedire: extraneos ad suas prouincias cum suis bonis remittere ꝛ alios expellere: ꝛ valẽdos ꝛ potẽtes opari facere: exceptis ifirmis corporis qui dimittit debent. Bar.

Idem. A. Jo. pre. pretorio scdo.

Cuz dei auxilio h sem per omnem facim⁹ prudentiã vt subiecti ab eius clemẽtia traditi nobis illesi seruent: itaq; ꝛ leges ponim⁹ omni in eis i curantes iustitia: ꝛ quod paulatim k labitur reparare l festinamus: insup etiaz admistratiões inuenimus que castigantes qõ inbonoratũ est mediocriora m faciũt delicta quale videlicet aliqd n ptores o populi in hac felicissima magna vbe vtilissimo ex ipso rerum experimento omnibus regiam hanc ciuitatẽ nostrã habitantib⁹ approbarum p. ¶Ex hoc igitur exprimẽto ꝛ aliud quidaz medela egens moliri ꝛ adinuenire legi ꝛ cingulo iustuz existi mauimus. Jnuenim⁹ enĩ: qz paulatim, puincie qdem suis habitatoribus spoliant. magna vo hec ciuitas nostra populosa q est turbis diuersoz hominuz ꝛ maxime agricolarũ suas ciuitates ꝛ culturas relinquentiũ. Hec ad pñtem legẽ nos respicere, pcurauerunt: ꝛ ad cingulum r qõ nunc a nobis pene nouatũ est: cui nõ piget nos de publico et annonas dare ꝛ ad sufficiẽtis officiuz cõstituere: ꝛ ex negligẽtia eius piculũ releuare. cingulo eteñ ꝛ hoc accipiẽti ẽsto ris imponimus s nomen: sic enĩ ꝛ initiũ cũ inueniẽtes dicim⁹ autez psciis tpib⁹ vocabãt ingstores ad hoc veniẽtes officiũ. Volumus aũt cingulũ babẽtes respiciẽtes hoc ad deũ nr̃m; timorẽ ꝛ legez regrere ad magnã bãc ciuitatẽ ex qcũq; puincia sint viros/siue mulieres/aut clericos/seu monachos/vel monachas/siue externarũ t ciuitatũ aduocatos aut alterius cuiuscunq; fortunevel dignitatis existãt: ꝛ pscrutari qui sint: aut vñ venerint: ꝛ qua occasione. ꝛ sigdẽ agricole sint intẽdere quibus u nostroz iudicũ bozũ v cõpetunt lites: ꝛ bis ĩmínere velociterq; eos eripere difficultatib⁹ x, pter quas huc venerũt: ꝛ festinãter vndevenerũt eos remittere cõ petentiã fruentes y. Si vo aliq sint agricole z stituti sub dñis ꝛ egentes eis a ad hanc venerũt regiã ciuitatẽ ppa rare possessores citius eas discernere b, pro qb⁹ venerũt causas ꝛ remittere merẽtes c mox q iusta sunt. Si vero fortan ad refultationẽ possessoz venerunt: ꝛ aduersus eos dicãt causas: sigdem multitudo sit plures qdem remittere ꝛ tinuo ad puinciã: quobus aut tribus relictis: qui fm collitigãtiũ schema d litẽ exerceãt e: rita cũ ĩmine re litis f auditoꝛi ꝛ, pcurare citius incidi g negocia vt nõ longitudo eis fiat tẽporis ꝛ maxime agricolis: quozũ ꝛ hic pñtia superflua ꝛ agriculture vacatio dãnum ꝛ ipsis ꝛ possessiõib⁹ facit. Si vo neqz agricolarũ sit aduenies multitudo sed qdã fortan alij: aut etiã litigaturi aduersus alios ꝛ hic tardẽt nõ gescere: sed cũ oĩ instantia iudices vrgere: cũ festinatiõe eos cõtentionib⁹ absoluere: ꝛ litib⁹ liberatos remittere in suas ciuitates ꝛ puincias habitare. ¶Si vo forsan cũ institerint h auditores litis: aut agricolarũ oñi i qui a nobis sunt iudices statuti vt ꝛ litigãtes aut obseruãtes liberẽt: ipsi aũt hoc differant ꝛ nõ citius eos a litis obseruatiõe liberauerint: tũc ipm k qui a nobis in hoc cingulo cõstitutus est deducere ad se litigãtes aut agẽtes aliquo iure a possessoribus l, pinde nõ merẽtes examinare: ꝛ citius disponere pro qbus illi huic magne obseruent ciuitati ad suas remittere p: ias aut oĩno ex qbus venerũt locis oĩb⁹ perẽpto ad hoc pri uilegio ꝛ fori pscriptiõe. ¶Si vo vite occasione aliq aut lites nõ babẽtes in hac sunt nostra ciuitate vt m propter victum: aut eo qõ hic ad cozũ desideria non sufficiat n, iã etiã petẽt corpoz eoz statũ qlis qs est inspicere: ꝛ sigdez valent eis corpoza/potentes autem sufficere ad laborẽ sunt: sigdem seruilia quozũ fuerint cognoscere quozum sunt: ꝛ hos etiam inuitos possessionibus transmittere. ¶Si vo liberi fortuna ꝛ ex aliqbus ciuitatib⁹ aut, puincijs orti hos trãsmittere ad, puincias ex qbus orti sunt. ¶Si vo huius terre fuerint ꝛ corpozibus qdez validis

a Decēs.s.q; forte mendicare erubescit. Alla.
b Opus. C. de offi. pre. vib. l. vlti.
c Sectari. s. cuz dedecore ⁊ contumelia expelli.
d Staues. Mo. deferendus etati ⁊ canicie: vt. ff. de termi. moto. l. ij. ⁊. C. q eta. l. v. lib. g. ⁊. ff. ō munc. ⁊ bono. l. semp in hac.
e Tanq̄ ab eis. i. ab eis penis. Alla.
f Inscriptiones. vt. C. de accu. ⁊ inscri. l. j. in fi.
g Linguld. facit. ſ. quo opor. epis. ſ. cleri. ⁊. ſ. fin. ⁊ arg. j. de col. ſ. sup. col. ig. ⁊. ff. de custo. reo. l. i. ſ. diu⁹. ⁊. C. de bo. sub. l. j. ⁊ C. de offi. ciui. iudi. l. vna.
h Admistratores. i. officiales ꝙ apparitores: vt ff. de of. pre. pre. ⁊ fa. ſ. vt iudi. ſi. quo. ſuf. ſ. volumus. ⁊. ſ. de man. prin. ſ. delinquentes. colla. iij. et in auf. vt dif. iudi. colla. ig. ⁊. ſ. de manda. princi. ſ. fed etiam. ⁊. ſ. deinde. colla. iij.
i Liberati. ar. C. de san. epi. ſ. ſi vō monachus.
k In trāſmarinis. trāſmarinas partes appello romanū portuz quem dz custodire q̄ſto: ⁊ de oīb⁹ intrantibus interrogare qui ⁊ vnde sint: ⁊ pro qua causa venerunt. Alla.
l Venatus. sicut cniz feras bestias boies venantur: ita ⁊ competentia in ra impator⁹ adinuent vt subiectis prebeat.
m Leges. ſ. pdecessores imperatores. Alla.
n Transitorio. transitorio studio vtunt desides ⁊ pigri scholares qui negligūt suas lectiones recordari. Accur.

Negligen tia cūcta ledit.

o Leue. ſ. qui. mo. natu. effi. ſui. col. vij.
p Ab vniuersa. Not. q negligentia oīa ledit. ⁊ facit. C. de āna. egce. l. vt pfectius. ⁊. ff. de transa. l. iij.
q Incorruptum. vt puras habeāt man⁹: vt. ſ. e. ſ. magime. Alla.
r Cōstitutio q̄ de dignitatibus ⁊c. Iste duo dictiōes ſūt ablatiui casus.
s Quicqd. Omatū. i. decoreꝫ: vt ff. de postu. l. j. in prin.
t Legem scripsimus. vt C. de ſſuli. l. ſi. lib. xij. raro ſit tñ vt ibi dz q̄ filiusfami. eligatur patricius.
v Actio. i. ſi actus. ſic. ſ. de non alie. aut per. re. eccle. ſ. ſinimus. Accur.
g Electiones. i. legitimi actus emancipationis.
y Iniurijs. bunc mo-

vtant: vite aūt eis decens⁹ nō est occasio bos nō frustra esse terre opus⁹ pmittere: sed tradere citi⁹ eos vt operū publicoz attinet artib⁹ ad ministeriū ⁊ pcpositis pnificantiū stationū ⁊ hortos operātib⁹ aliīqz diuersis artib⁹ aut operib⁹ in qbus valent simul qdē labozare simul aūt alis: ꝛsegnē ita ad meliozē mutare vitā. ¶ Si vō aliq noluerint obseruare opibus quidē qb⁹ traditi sunt bos sectari⁹ hac regia ciuitate/parcentes eiī eis fancim⁹ vt nō segnitie eos ad illicitos act⁹ ipellentes leges eos abripiāt ad penas nris tradētes iudicib⁹: lesos autē aut lesas corpoze aut canicie graues⁴ hos sine molestia esse iubemus in hac bona ciuitate: aut pic agere volētib⁹ ascribēdos ⁊ alioz singulos iterrogare qua venerint gra: ⁊ iqsitis que digna sunt sup eis agere vt nō pigri hic sedeāt: sed cōpetentia agentes ad ꝓzias reuertant ꝓuincias. ¶ Si vō aliq aut in hac habitāti ciuitate: aut etiā de foris veniēti inculpent aliās tanq̄ ab eis⁹ dānificati per occasionem forte coz que dicunt spoz talia: aut etiā ⁊ lesionuz ⁊ dicāt eos aur ꝓuaricari ꝓ bis nras leges: aut etiā sine iudiciali ꝓcepto admonitionē eis offerre/querere subtiliter hoc delinquētes cuiusq̄ fuerint dignitatis aut militie ⁊ sub q̄ cōstituti sunt cingulo/ eosq̄ simul qdē cōphēdere: simul aūt post ꝓbatiōes interminatas ſm nras leges exigere penas: nullo cōpetētiū eis iudicū defendere eos valēte: ⁊ tā illesos ſuare eos q iniustitiā passi sunt recipientes q̄ otra legē exacti sunt q̄s penas nris diffinitas ꝓstōibus superi gere: ac de eis referre vbi ꝓsperi mus dādas. Sup hoc aūt qcūqz ꝙrelaz suscipiunt falsitatis seu q vocat falsa scriptura in quocūqz collegio hoc regrere: ⁊ q sup his denūciat cōphēdere/⁊ post inscriptiōes⁷ ⁊ ꝓbatiōes punire: sic eiī hmōi audiētie damus ptātem ci. ¶ Si vō aligs talr lesoz aduerit ordinatū ſm pītē legē iudicem ⁊ nō iustā ipetraueriꝫ ꝓuidētiaz vt cogat ad nos ⁊ ad semp imperiū hoc denūciare sciat apte q cingluz⁹ hoc assumit: quia ipse de suo reddet ea ei q ab eo neglectus est maleqz decurat eū a delinquēte accipere: insup ⁊ maioꝛi indignatiōe nostra experient iuste: vtpote nostras iussiones transcedere ꝓsumentes. ¶ Maxime aūt oīuz q hāc administrationez bz ⁊ ppe-

tue hoc ponit studiū puris manib⁹ oīa agere ⁊ administratoꝛes⁹ habere nō sordidos neqz turpis acceptionis

paratos: sed pure ⁊ libere administrare. ⁊ si tale aliquid sup ministris peccatū inuenerit hoc ēt punire: ⁊ ex ipsis pri⁹ ostēdere suā firmitatē simul ⁊ castitatē. ¶ Propter ea eiī ⁊ decē libraꝝ auri occasiōe expensarū decreuim⁹ ei: ⁊ cius ꝓsiliario solidos centū: ⁊ ministrātibus ad expensarū cām solidos trecētos triginta damus annone: quoz ēt descriptionez huic legi apponi ꝓcipimus: vt de fisci ⁊ largitate ꝓtenti alienis abstineāt: crūtqz ei ⁊ nſi subtiles cultoꝛes: ⁊ celo hanc nſam fruētes, ꝓuidentiā ⁊ administrationem/causis facilius ⁊ legalius vtentes. ¶ Dam⁹ aūt administrationē hñti fiduciā ⁊ iudicib⁹ insistere/⁊ ad nos referre ⁊ ex se agere cōpetentia: vt neqz infirmitate neqz alio oīno culpar⁹ nro sup eo iudicio minoꝛ appareat. Licētiā vō sil⁹ ei dam⁹ publicis eplis vti ad ꝓuinciarū ꝓsides: vt bi q remittunt ab eo mittant ad suas ꝓuincias sine lite ibi ducturos: ⁊ si quo egēt legitimo auxilio hoc ꝓcepturus. Illud maxime, ꝓuidere ne de ipsdē scō molestari qō sepe eos q̄ vane cōmoꝛāt: dein de retrāsmissos ab eo rursus remanere: ⁊ moꝛ reuersus scōrū ei causaz ꝓbēt occasiones. Si eiī denuo i hac felicissima ciuitate inueniat q̄sdā nidificātes frustra q liberati⁴ ⁊ ad ꝓpriā ꝓuinciā trāsmissi sunt: bis ⁊ castigationem iponat decentē/⁊ vehemētius iteruz trāsmittat. sic nobis etiā foris ciuitates habitabunt: ⁊ magna ciuitas hac ꝓfusione liberabit. Si vō aliās ꝓsperit sui officij in trāsmarinis⁵ partib⁹ collocare q etiā deforis ꝓuenientes ingrāt: ⁊ hinc destinatos suscipiētes ad ꝓuincias diriget: ⁊ ꝙ agat qō vtile est reipu. p oīa venat⁹⁶. ¶ Idec oīa sancim⁹ nroz subiectoz curā hītes: vt nō suas, ꝓuincias defcrētes ḃatterant ⁊ moziant foꝛsan, ꝓpriis ꝓuinciis: ⁊ neqz patrū fruētes sepulturis: eo q⁹ ⁊ añ nos ponentib⁹ leges⁷⁷ ⁊ rēpu. ꝓstituētib⁹ ꝙ nō trāsitozio⁸ studio fuerūt: sed ⁊ pigritie fuit q̄dā scriptura ⁊ pegrinos oēs pscruta bant: ⁊ neqz nouū neqz leue⁹ ꝙ causis studiū bonū qdē ⁊ antiquū neglectū vo in medio ab vniuersa¹⁰ ledēte negligētia paulatim piclitatū cozrūpi ⁊ pimi/donec nos prodesse hoc ⁊ vtilissimū inueniētes rursus in rēpu. introducimus. Sicut eiī ꝑbem⁹ incozruptū¹¹ cū ⁊ ei⁹ offiī cē volumus/⁊ nihil ex q̄ a nobis dicta sunt accipe: ita ⁊ indēnes cos ſuari iubem⁹: vt neqz occasiōe codicillozū, neqz per occasionē ānonaz/neqz ꝓ alia qūlibet causarū/aut in sacrū nrm palatiū/aut in foꝛo tue celsitudis occasiōe codicilloz aut ꝓceptoz aligd dare. nūc aūt in futuro tpe ipēse tue celsitudinis occasione emolumētoz que p cos impenduꝛ ei aut cōsiliario aut eius offo: sed vndiqz eis pura seruari q̄ nra largitate danf. sufficiet eiī oībus ꝓ medela decenti germane cū gubernātē cingulū vniuersis vtilimū esse. ¶ Que igitur nre placuerūt ptāti cognoscens tua celsitudo oīa ad effectū perducere festinet ap-

ꝓbetqz nostrā, ꝓuidentiā: quia ⁊ nouū cingulū adiecimus: ⁊ nostroz subiectoz ꝓ omnia curā habemus.

Constitutio¹ que de dignitatibus ⁊ episcoparu filiū liberat a patria potestate. Titulus. ix.

Dignitas cōsulatus: ⁊ patriciatus a patria potestate liberat sola dignitatis collatione: ⁊ generaliter oīa alia dignitas que a curiali fortuna liberat: ⁊ a patria liberat potestate. Bar.

Idem. A. sacro senatui huius regie ciuitatis.

Quicquid ad vtilitatem ⁊ oznatum² respicit a deo tradite nobis ꝛcipu. hoc semp cogitātes ad effectuz deducere festinam⁹. Igitur ea dudū legez scripsimus³ sup glozioſiſſimis nris patricijs: que liberos eos dignitatis collatione paterna potestate dēmōstrat: non enim decens putauimus vt bos quos nos in officio patrū, puebimus nostroz bi sub aliena sint ptāte. Nam si emancipatiōis actio⁵ dudū quidē ⁊ per eas que nūcupant legis actiones⁶ facta cuz iniurijs⁷ ⁊ alapis liberabat eos hmōi vinculis: quō futuri essent codicilli oīuz honestissi-

dum emācipandi

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

dū emācipādi nō vidi. ꝛ de eodē dī. C. de eman. lib. I. fi. ꝛ fiebat interce dente quadā ficta venditione ꝛ manumissione. ff. de capi. dimi. I. iij. §. emācipato. ꝛ insti. q mo. tus pa. po. fol. §. preterea. sed hic modus alaparum seruatur hodie in desponsatione mulierum bononie.

a ¶ A presidente. i. imperatore. Accur.

b ¶ Non eos. I. si non possunt. Accur.

c ¶ Liberare. quasi dicat nō dicerentur honestissimi codicilli. Accur.

d ¶ Sed super. non soluz super patritijs.

e ¶ Ipsi. alꝫs imperij. alꝫs ipse ꝛ alꝫs tempori.

f ¶ Imperiū. quoniaz in documentis post imperiuz ꝛ sulis a populo inferri debet: vt. §. vt ppo nat nomen imperatoris in documentis ꝛ de consulibus. Alia.

g ¶ Codicillis. scilicet sola electione. Accur.

h ¶ Et sup. Repete ꝛ cogitātes: ꝛ dic cingulis. §. alijs que non liberant solis codicillis: sed operib⁹ agnitis: vt subijcit.

i ¶ Agnitis. i. acceptis vt cognitis.

k ¶ Liberet. vt. ff. ō adop. I. si consul. Accur.

l ¶ Liberatur. sicili ōnica potestate. ꝛ prim⁹ casus est. C. qui mili. non posl. super seruia. Secūd⁹ est in eo. titu. I. si gs sic. ꝛ. ff. de offi. pre. I. barbarius. ꝛ. §. de nup. §. fi. vero.

m ¶ Codicillos. Jn duobus ergo casibus sola dignitas etiam sine administratione liberat: vt cōsulatus ꝛ patritiatus: vt hic colligit. ꝛ insti. q. mo. tus pa. po. fol. §. fili⁹. alꝫs ita demū si cum administratiōe: vt pbatur. C. de decur. I. vlti. lib. x. ꝛ. §. in princi. huius. §. ibi ꝛ operibus agnitis ꝛc.

n ¶ Per 2sulares codicillos q bñt dignitatē cōsularē sine spe administrationis: fed. §. cum spe.

o ¶ Danu. I. potestate.

Mōacha tus liberat a potestatefabuli.

p ¶ Occasiōe. sic mōachatio est causa liberatōis a ptāte diaboli: vt. §. 6 mona. in prin. §ti. ꝛ facit. §. quō opoz. epi. §. fancim⁹.

q ¶ Repente. scilz secuta administratione.

r ¶ Ptāte. Et nota q⁹ quī alij iubet non debet alij subesse: vt. j. de sanc. epis. Jn princi. colla. ig. ibi qui alios docere ꝛc. et. ff. de eden. I. si quis ex argēta. §. prohibet.

s ¶ Generaliter autez. repetit supradictaꝫ vt sub regula comprehendat.

t ¶ Dignitas. scz cum ad ministratione.

v ¶ A curia. I. q⁹ valeat liberare dicit. §. titu. vt ordi. pre. col. v.

x ¶ Liberare. id est a curiali 2ditione a q̄ liberat q⁹ p. §ij. dignitates q̄ numerant. C. de decu. I. vlti. mi dari a p̄sidente vniuersis ipe rio nō eos posse p̄na ptāte liberare: ¶ Nūc autez clementius aut etiaz honestius repu. cogitātes: sed sup gliosissimis cōsulib⁹ q⁹ p priū nomē ipsi post impiū pbēt ꝛ solis 2sularibus codicillis bonorant: ꝛ sup cingulis q̄ liberare a curia p̄n: B est pfectura ꝛ magistri militar⁹: dicim⁹ aūt in ipis sedibus ꝛ operibus agnitis boc ip̄m sancimus esse: vt ois talis dignitas aut etiā cingulū hmōi acquisituz aliqbusq⁹ quosc̄uq⁹ nos pbauerim⁹ qō eos liberet a curia hoc valeat: ꝛ vt ptāte eos liberet patrū: atq⁹ auozū: nā si san ciuimus vt si qs seru⁹ sciente dño mereat militiam: aut qualibet dignitatē adipiscat: reperte ad imperio liberat ꝛ in ipsaz rapit ingenuitatē: qūo nō est iustū tātos pmerentē codicillos nō etiā pa terna ptāte liberuz fieri. ¶ Pro pterea igit hac honestissima vtētes lege sancimus et ordinarios cōsules si sub ptāte ꝓsistāt vna cū ipso vbo q⁹ hoc bis donat officiū sue ptātis fieri: necnō ꝛ bis q⁹ bonorant ab ip̄erio p cōsulares cōcedillos si sub patris sunt manu fieri codicillos eozum sue ptātis occasiōe. Et si qs nos p vniuersas diocēses glorioſissimos pfectos sacroz nrōz ptorioū insti tuam: aut in pfectura ciuitatis vtriusq⁹ rome. pueꝛerim⁹: aut in quolibet magisterio militari boc repente etiā sue ptātis fieri. Eū nāq⁹ q tātoz iudex est ꝛ tātis iubet manere sub ptāte alterius ꝛ nō iter eos q sue ptātis sunt scribi nr̄arū indignū iudicam⁹ leguz simul ꝛ tēpoꝛū. ¶ Generali⁹ autē sicuti dictū est sancimus vt ois dignitas ꝛ oñe cingulū a curia berare valens bētiā sue ptātis p̄miū bonoratis p̄stet: nobilioꝛes adhuc pfes ostēdat. Si ergo ab imperio sic ip̄i bonorato sunt patres: q si non hoc esset etiā ipsi pariter studerēt ip̄iū. p ipsis petētes: q̄propter sīue est aliquis nūc qdē sub potestate his fruens honoꝛib⁹ aut cingulis quos in p̄mis enumerauim⁹ / sīue postea erit: etiā bos ius potestatis sue quaf: ꝛ peculiuz ei donans ꝛ arbitriū liberi esse p̄bens ac digne agere honoꝛe ꝛ iudicio super eis ab ip̄erio habito: boc eniz multo maioꝛ patrib⁹ laus erit ꝛ leritie occasionem p̄rebebit magne.

y ¶ Prestet. Sed finita dignitate nonne recidentin ptāte? q⁹ videtur quia causa cessante ꝛc. vt. C. de epi. ꝛ cle. I. generaliter. Sed dic contra: quia extendendus est favoꝛ dignitatis: vt. j. §. prozi. Jtem determinari videtur q⁹ nō possit redire nisi adoptione vel ingratitudine: vt. ff. de adopti. I. fi. ꝛ. C. de ingra. li. I. j. ꝛ facit ad. B. C. de aduoca. diuer. iudi. cum aduocatio. Accur.

Dignitatis favoꝛ extēdi dz.

Nobilitas pater p filium ꝛc.

z ¶ Et nobiliores. no. nobiliozem patrem p filiuz magistruz per scholares: ꝛ presides per subiectos: vt. §. de defen. ciui. §. j.

a ¶ Ostendat. sic ergo ab ip̄erio honoratoruz sunt patres.

b ¶ Pro istis. scilz filijs pro quibus offerrent preces vt in dignitatib⁹ eos ponerent imperatoꝛ.

c ¶ Quos. I. honores.

d ¶ Bonās. I. in totuz: vt C. de bo. que lib. I. pe.

e ¶ Occasionem. Nota dignitas filij gloria ꝛ laus patris. cuz vna sit persona: vt. C. de ipube. ꝛ alijs substi. I. fi. sic ecōtra dede cus patris filij videt: vt ff. ō libe. causa. I. iij. ꝛ filij iniuria patris est. ff. de iiur. I. sed si vni⁹. §. ait pretoꝛ. ꝛ. §. filio familias.

f ¶ Prebere. scilicet oportet. Ala.

g ¶ Legitima. i. agnatiōnis iura. Accur.

h ¶ Patrum. nā tunc recidūt. vt insti tu. qui. mo. ius. pa. pote. fol. §. j. Sed contra. ff. de adop. I. si pater. ꝛ insti. t. quib. mo. ius pa. pote. fol. §. ij. in fine. Sed dic boc speciale: vt hic dicitur. Accur.

†Cōcoꝛ. cū boc ter. cutua. cū glo. sup ff. citati. extra de fil. pref⁹.

i ¶ Acquiri. bodie. Sed olim cōtra: vt. C. de epis. ꝛ cleri. I. sacro sancte. Jtē liberat a seruili: ꝛ ascripticia sed non a curiali. vt. j. de sanctis. epis. §. sed boc quidem.

k ¶ Quam. f. largitatem.

l ¶ De iudicib⁹ ꝛc. ¶ Scilicet a principe delegatis ciuitate romana q sunt gij. octo minores. et. iiij. maioꝛes: vt. j. e. §. vetus. ꝛ sedebit qlibet in suo pretoꝛio in basilica: vt. j. e. §. sedebunt. ꝛ bec pars expeditur. j. eo. vsq⁹ ad. §. quia vero.

m ¶ Permanet. scilz vna q̄ pars ei quod iudicabit iudex: ꝛ exponatur permanet id est permanebit vt sepe fit. Vel dic bec litera superflua q⁹ p manet nec est in nouellis. Also. et boc exponitur. j. eod. §. quia vero multe. Accursius.

n ¶ Et vt appellationes. boc expeditur. j. §. nostros. vsq⁹. ad. §. omnis autem.

o ¶ Et vt in media. boc dicitur. j. eo. §. omnis autem. vsq⁹ in finem.

p Zenone. Lex quā nō bēm⁹.

q ¶ Caderet. in desuetudinē.

¶ Qui liberatur a patria potestate p dignitatē non perdit iura filioꝛum: ꝛ filij eius reincidunt in potestate sua mortuo eius patre. Jtē episcopus liberatur a patria potestate. b. o. Ange.

¶ Illud quoq⁹ lege cauemus vt nō has tales suas potestates simi lia pbere qualia alie q⁹ p emancipatiōes fiunt: sed p̄cipuū quoddā p̄miū imperiū conferre taliū suis potestatib⁹. Non enim volumus eū qui ita sue potestatis sit pdere aliquod legitimozū ius / sed sint ꝛ generi ad eos: ꝛ ipsis ad genus intacta legitima ꝛ ex natura seruata iura / ꝛ filij eozum post mozte m auozū sub eozū recidant potestate / ac si cōtigisset eozum parentes mozte suozum patrū ꝛ nō ex p̄scripti lege sue potestatis fieri: ꝛ merito filios post mozte suoꝛū patrum sub potestate habere vt nihil hoꝛuz que ab imperio conferunt eis deesse videat: quoniā omne bonū quod siue a deo acqritur hominib⁹ siue ab imperio sequēte deū decet esse mansurū: ꝛ omnis malicie ac diminutionis extrancū. ¶ Palam vero est nullum esse qui nesciat pe omnibus sanctissimis episcopis ip̄a oz dinatione etiā suaz potestatē acquiri. Qui enim omniū sunt spirituales p̄es: quomodo sub aliozuz potestate cōsistāt: sed cōuenit etiam eos hmōi potiri bonoze ꝛ boc ex hac nostra legislatōe frui. ¶ Que igit nobis visa sunt ad vestrā reuerentiaz ꝛ honoꝛes o colendissimi patres volum⁹ in ppetuum splēdere nr̄e reipublice taz ad nostrum ornatuz q̄z ad nostre largitatis pbationem / quā nostris patribus ꝛ cōsulibus saccrdotibusq⁹ contulimus.

¶ De iudicibus ꝛ vt nullaten⁹ cum iurciurādo eligatur aliquis iudex q⁹ permanet ei: ꝛ vt appellationes accipiāt modis omnibus iudices: ꝛ vt in media lite facte forme quomodo oporteat decidi cognitionem nō attendāt iudices. Titu. x.

Idem au. Jo. pfecto pte. oz. ex consuli ac patritio.

Zenone pie memorie scripta est lex de iudicioꝛ ordine: multas quidem mutationes subsequentibus suscipiens tēporib⁹ ad boc autē puenit vt paulatim pene oīno caderet. nam ꝛ qui in ea con-

a ¶ Judices.ſ.diſcreti ⁊ periti:quos delegauerat zeno. Aſſo.
b ¶ Vitam.nam omnes ſunt mortui.
c ¶ Diffiniti.i.dicte leges a zenone ſm Aſſo.
d ¶ Tacita ſunt.i.taciturnitati tradita. Accur.
e ¶ Percipiens.i.amiſſionem ⁊ obliuionem diffiniti iuris.
f ¶ Tranſtulit. i. ordines iudiciorum vt deducere/tur ad imperitos: quib⁹ deputabantur cauſe.
g ¶ Confuſum. per dictū vſum qui deputabat cauſas imperitis. Accur.
h ¶ Schema.ſcz ordinem iudiciorum.
i ¶ Lege.ſ.hac preſenti.
k ¶ Que.ſ.leg.
l ¶ Habere.id eſt non volumus aliquē iudicē dari q leges ignoret ⁊ magi/me q⁹ eſt hic abundat:vt C.de manu.teſta.l.fi.ſ.i. idē itellige de legatis.nā hec cōſtō de his tractat. ſec⁹ in ordinarijs: vt.ſ.p ei.noſtris enim ⁊c.ité.C. de iudi.certi iuris.cōtra Sol.ibi non dicit q⁹ l'as ignoret l3 ſit miles. Vel dic q⁹ ibi habebat experimentū cauſarum hic nō vt hic ſubijcit. Vel dic q⁹ ibi interim inter milites tm illud ſibi pmittit: vt C.de iuriſ.om.iu.l. magiſteric.nō inter alios ſenetus. Ité ſec⁹ ſi delegaret illiteratus a principe ſciēte vt.ff.de re iudi.qdā cōſulebat.ſed ſi ab eo ignorā/te vel ab alio ſciente vel ignorāte illiteratus delegatur.non valet vt hic.

† Concor. ad hoc.c.ex literis. i fi. extra de cō ſang.⁊ affi.

m ¶ Noſtris.q.d.aliud eſt in adminiſtratorib⁹ qui ctā iperiti iuris pūt eſſe eo q⁹ habent aſſeſſores q ſupplēt eo⁹ defectū ſ⁹ hi iudices ꝓcipue ꝓpēperitiā legum eliguntꝰ Aſſo.⁊ ſic rndet tacite obiectiōi.

n ¶ Adminiſtratoribus. ſcz ꝓfectib⁹ ꝓuinciar.Aſſo.

o ¶ Aſſeſſores.ſcilicet cōſiliatores:vt.ſ.vt dicitur. ſeu fu.ſ.illud.

p ¶ Alij aut̄.ſcilz delegati ⁊ ineruditi iudices.

Aſſat⁹ debet eſſe in dē aduocat⁹ ⁊ medicus.

q ¶ Qui ex ſe.ſcz tradere lites vt ſubijcit. Sic no. q⁹ indeg nō o⁊ eē illiteratus: ſic nec aduocat⁹: vt C.ō poſtu.l.ij.l3 ⁊ alr leg illa itelligi poſſit.nec me dic⁹ ſine phyſica:vt.ff.de ſ.ꝓ.illicitas.ſ.ſicuti nec chirurgic⁹ ſine chirurgia vt.ff.ad leg.ag.ſ actiōe. ſ.ſi.nec doctor: iductus: vt.ſ.de ſanc.epiſ.ſ.j. nec inſtructor: inſtructū: vt.ff. de eden.l.ſi quis eg argentarijs.ſ.pretor.⁊ ſi cui⁹ rei peritia ab aliquo exigitur ſi nō habeat eſt in culpa:vt.ff.quod quiſq⁹ in.l.ij.Accur.

☞

r ¶ Cetus igitur ſchema.i.forma.Aſſ.

s ¶ Pretorio.locus vbi pretor reddit iura.

t ¶ Attteſtationē.q.d.eligem⁹ eos q bone fame ⁊ teſtimonij ſunt.Aſſo.

v ¶ Omnium erunt.ſ.actorum ⁊ reorum.Aſſa.

g ¶ Seſtum.i.eligimus iam vt ſubijcit:⁊ enumerat primo.viij.qui ex minori ordine eliguntur:⁊ poſtea quatuor q ex maiori.⁊ ſic ſunt.ggj.

y ¶ Anatholius.primus.

z ¶ Flauianus.ſecundus.

a ¶ Allegander.tertius ⁊ quartus ⁊ quintus.

b ¶ Allegander alter.ſextus.⁊ duo alij.ſ.ſeptimus ⁊ octauus.

c ¶ Ex quizico.i.qui fuit de illa terra:vt.ſ.de mona.ff.j.in fi.colla.j.

d ¶ Competens.ſ.cognouimus.Aſſa.

e ¶ Aut multitudie.i.expiméto multar causar ⁊ magnis cigulis.Aſſ.

f ¶ Pietati.i.obſequium ⁊ fidem preſtant nobis pijs.

g ¶ Platonem.hic eſt primus de quatuor maioribus iudicibus.

officiorū cognouim⁹:⁊ duo ſubſequentes alij aduocati tui fori Victor::rex quizico Theodorus:ex aduocatis itaq⁹ iſti iudices ꝓponant. Quia vo cōpetens eſt eſſe etiā maiores iudices:aliquos dignitate.puctos exprimento cauſarū multarum:aut plurimi tpis exercitatos magnis cingulis:aut multitudine boz exercitatos q etiā nr̄e obſeruāt pictati fidcoq⁹ pſperimus ⁊ gloſiſſimis/qdē patricijs platonem gloſiſſimū patriciuz q in vrbana pfectura obtinuit tps:⁊ ſcōo in illis ſedib⁹ pſti tutus eſt:⁊ victore gloſiſſimū ⁊ ipm q tā in magna bellada q in nobili alexandrino exciuitate adminiſtrauit:⁊ pfecture vrbane tenuit pſulatū:⁊ neqꝫ legū ineꝛptū ⁊ focā gloſiſſimū inter nros ad numerandos iudices virū qcūqꝫ ſedes nouerit laudatū quam ſibi pſtante inſup ⁊ q legū ſunt ſciētē. Inter hos Marcellū q magni ficētiſſimū ſemp qdē cū pītē ⁊ circa iuſtitic miramur obſeruatione:⁊ ab oibus pene nos adeū/tibus.ꝓpter hoc petitū ſcimus: ⁊ cōſiliario vrēte laudabili grē/nus diſponere q ex legibus ſunt poſſit. i. apione viro ſpectabili ⁊ fiſci aduocato:⁊ in alijs habente teſtimonium optimuꝫ tam apud alios q⁹ a nobiſipſis.

☞ Judicib⁹ preteritis principes cauſaꝫ delegat::⁊ iudices ſupius nominati vo lunt cauſas delegare:poſſunt eoꝝ cōſiliarijs rei examinationem cōmittere ipſi vero debent ferre ſententiam. Ang.

¶ Judices itaq⁹ poſt nr̄os adminiſtratores hos eſſe volum⁹ ⁊ vobis oib⁹ negocia ſm q⁹ nobis viſus fuerit delegamus:Si qs aūt nr̄o⁹ iudicū deputare voluerit cauſas bis q definiti ſunt a nobis pedancis iudicibus tradat:⁊ alteri omnino nulli:niſi ꝓſiliarijs ſuis cōmiſerit particulares examinationes:ipſe ꝓo omni negocio iudicium portaturus.

☞ Mane vſq⁹ ad veſperas iudex ſedere debet.hoc dicit Ange.

b ¶ Victore.hic eſt ſecundus. Accur.

i ¶ Vellada.ciuitas quedam.Aſſa.

k ¶ Focam. Hic tertiꝰ eſt de maioribus.⁊ q⁹ dicit quecūqꝫ ſupple focā dico virū laudatū:qcunqꝫ ſedes nouerit.i.i qcūqꝫ ſede fuit electus ⁊ notus ⁊ nō ſolū cū:ſed etiā pſtantem ſibi ſedē.i.eligētē. ac ſi diceret tā ipſum electū q⁹ eligentē focā.dico etiā ſciētē q leguꝫ ſunt. Et ſic no.q⁹ qui bñ legit eſt laudādus:vituperād⁹ q malic: vt hic.⁊.j.de ſan.epiſ. ſ.iij.⁊.j.c.ſ.hoc autem.

l ¶ Marcellus.h eſt ārt⁹.

m ¶ Juſtitie q⁹ iuſtitiam h3 in ꝓmptu:vel q⁹ fuat bñ cā.⁊ ſupple ita ſcilicet q⁹ miramur. Accur.

n ¶ Scim⁹.q⁹ omnes petiere a nobis vt eoꝝ inſtituerem⁹ cum aliis.

o ¶ Cōſiliario.ſolit⁹ erat iſte marcellus ſemper ba here ſecuꝫ aliquem legis peritum cuius cōſilio decidere cauſas ſolebat.⁊ hic habebat capionem: vt ſubijcit.

p ¶ Delegam⁹.i. delegabimus: vel delegamus i preſenti ⁊ fuerit q⁹ ſibi cit erit ꝑteritum ſubiunctiui.ſic nota q⁹ iſti ſunt delegati:⁊ de his tractat hec cōſtitutio: vt dixi.ſ. eo.ſ.i.⁊ nota q⁹ loquitur vt in tertia pſona.⁊ vt in ſecunda hic de iſtis.

† Facit.c.ſ. eōs glo.ſup ff. canones extra de of fi. ordi. vbi bona glo.

q ¶ Judicum.ſ.delegatorū maioꝝ. nam.ſ.in illo ſ. vet⁹ bucuſq⁹ minores ⁊ maiores delegauit.⁊ h pmittit maiores delegare minoib⁹ quos vocat pedaneos officio ⁊ dignitate. Alij vo erant pedanei officio ſed non digni tate:nec pōt dici q⁹ h vocet iudices adminiſtratores.quia.ſ.eo.ſ.nos. circa princ.ſed ordinarios ſiue adminiſtratores eos ſic indiſtincte appellauit.i no uel.tamen dicitur cōtra: quia hic iudices appellat magiſtratus: et ideo illud videtur ſequendus coartandus tamen eſt in magiſtratib⁹ populi romani ⁊ iudicibus a principe rome conſtitutis per delegationē qui in regia baſilica etiam precipiuntur ſedere:quod eſt verius.

r ¶ Particulares.ſcilicet vt partem habeat examinationis cauſe ille qui delegat:ſcilicet ſemel audiat in principio.et in medio.⁊ in fine.⁊ ſic ferat iudicium.id eſt ſententiam.cetera expediuntur per conſiliarios:vt.ſ.vt dcſun.ſeu fu.ſ.illud.ibi enim quod permittitur adminiſtratori pmittitur ⁊ delegato hic:⁊ ideo in hac parte coꝛigitur. Vtel melius particulares vocat examinatores quia iudex a principe delegatus vna cuꝫ conſiliarijs ſuis cauſam examinat totam:⁊ in fine fert ſentētiam:vt in.ſ.alios.⁊ hic dicitur:vel hoc locale eſt id eſt rome.vel hic iudices vocat magiſtratus ordinarios:vt in nouel.⁊.j.innuitur. ſ.illo.ibi ſi quis tamen ⁊c.

Pedanei.

© UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶Pedanei.s.iudices.Accursius.
b ¶Et nunc.sicut olim.Accursius.
c ¶In quib⁹.sic ordina ifam.in quibus nūc domūculis ⁊c.⁊ regiā basilicam appellat palatiū maius qđ est apud lateranū in quo tpe hui⁹ legis reddebat ius.⁊ sunt ibi multe camerule vt bic dicit.⁊ est vera in quib⁹ stabant iudices in iudicādo ⁊ ibidem stetit sibylla et iudicabat.hodie vero in capitolio red dunt rome ius.
d ¶In matutino.sed nūqđ de nocte poterit iudicare?ar.buius.l.q⁹ nō.§3 arg.§.C.de trāsac.l.non minoris.⁊.ff.de fer.l.more romano.Solu.iudicare pōt de nocte ęquolūtate §3 de die ęr necessitate.
e ¶Dor.aliq⁹ tamē mentū nature dz iteruenire saltēt vadat indecomestū.vt.ff.de ẏ. obli. ⁊ tinuus.in pn.Sed qđo in vtspis iudicaē cū turpe sit magr̄atib⁹ tali hora esse i iudicijs:vt.ff.de oni.iu.l.ij.§. ⁊ q.⁊ est §: Rñ.illud in ordiarijs:ß in delegatis a pncipe.vt posset dici q⁹ vsq; ad vesperas ius debeāt reddere:vt b. nō ętunc vt ibi.
f ¶Legem.s.iſam.
g ¶Alios.id est apō eos qui sunt ineruditi legū: ⁊ appellantur idiote.
h ¶Fiant. id est appellaf ab eo⁹ sentētijs.
i ¶Et ipse.ſ.cause.
k ¶Quātitatē.id est habita distinctiōe vtrum sint magne qūtitatis:vt tūc in cōmune apud nostros iudices aut minozis: et tūc alijs cōmittantur:vt C.ō appel.l.in offerēdis. ⁊.l.precipimus.Accur.
l ¶Consultationum.cōsultatio dicit rescriptus ab imperatore super aliquo negocio de quo consulitur factum.
m ¶Gloriosiſſimorum.i.ordinariorum.
n ¶Eis.i.alicui de.ẏ̄.Accur.
o ¶Predictū.i.p⁹out dicitur.C.de ap.p̄cipimus.§.bec ſi appellatio.⁊ C.qui pro sua iurisdi.l.j.in fi.ff.qui ⁊ a qui.ap.l.ſi.
p ¶Audiēt oēs.vel dic oēs magistratus.ſ.maiores ⁊ minores q numerātur.§.e.ſ.vetus.Vel dic oēs lites vsq; ad.ccc.solidos vt ⁊ defensor ciuitatis:vt.§.ō defen.ciui.§.⁊ iudicare.col.ij. ¶Vel verius oēs lites.i. regulariter lites.nō autē ibit de manu in manū vt subijcit.ſi cē ⁊c.
q ¶Sub schemate.i.figura vel forma qua delegati sunt.nā annotatio delegatio dici pōt.⁊ sic no.q⁹ ſm formā rescripti fit a iudicib⁹ delegatis iudicādum:vt bic.⁊.ff.manda.l.oliger.nisi id nō possit fine alio aliquo explicari:vt.ff.de iurisdi.oīm iudi.l.ij.vel dic annotationis.i. scripture.q.o.acta iudicialia debēt esse in scriptis:vt ęt de appel.c.vt debitus.⁊ §3 boc fiat:tamē nibilominus ⁊ sententia datur in scriptis vt subijcit.⁊.C.de sen.ęr peri.reci.l.ij.
r ¶Et cognitionalibus.forte in.l.3enonis pgebat causa de manu vni⁹ iudicis in manum alterius sicut fit de moneta quādo fit:quia per plures manus trāsit.vt de lris dñi pape:quia ? ipse per multas trāseunt manus:⁊ sic interim magnum trāsibat tempus.⁊ sic conquerebantur litigantes:vt bic dicitur.et est argu.bic de circuitu tollendo.ſic.ff.de cōdi.indebi.l.dominus testamento.
s ¶Ctritione.alis cognitione.⁊ dic cōtritione:quia magna cōtritio est in aio eo⁹ qui litigāt quousq; lis finiatur:vt.ſ.ti.i.ſ.ſi vō.in fi.
t ¶Et ſi.i.ḡuis.Accursius.
v ¶Per annotationem.i.delegationem.
x ¶Terminum.i.sententiam diffinitiuam determinabant per scriptu ram vel dic terminum.i.finem.
y ¶Uni.ſcz terminus.Accur.
z ¶Perimēdis.No.regulā q⁹ glibet pōt appellare:vt bic.⁊.ſ.eo.ſ.nostros.⁊.ſ.vt nulli iudi.ſ.illos.sed fallit in ẏtumace cui appellare nō ⁊ vt ō.⁊.C.de iud.pperandū.ſ.cū aūt.⁊.C.quo.app.nō re.l.j.⁊.ō.vt oēs obe.iudi.ſ.ſi qđ.col.v.nisi veniat iudice fedēte pro tribunali:vt.ff.de manifestet sniam appellationib⁹ in his nulli penit⁹ perimēdis ⁊ni si forte tertio appellare voluerit aut p ẏtumaciā defuerit.talibus cñ ēt appellationū perimat rō.
¶Nulli prohibetur appellare nisi bis appellanerit:⁊ succubuerit;aut ẏtumax fuerit.Item cursus fatalium qui datur ad appellationē exercēdam incipit post duos menses computandos a die interposite appellationis.Ange.
¶Appellatiōes aūt ex hac magna ciuitate a pedaneis⁹ iudicib⁹ nō vltra duos mēses ⁹ brē iducias in cursu ⁹ fataliū volum⁹:post q̄s necesse est fatales ⁹ suus incboare cursum:ea q̄ vocāt a legib⁹ reparatio locū in his ⁹ nullū habente.
¶Sportulas determinatas null⁹ debet transcendere.b.o.Ange.
¶Nullo quoq; ꝑsumēte trāscēdere que in sportulis aut in litis expensis a nobis dispositā ⁹ sunt: sed in oibus ⁹ his ꝑteris ⁊ formidantibus pcnā quam in talibus sacra nr̄a cōstitutio terminauit.
¶Judex debet habere duos exceptores locupletes ⁊ idoneos p quos suo officio diligēter seruiatur.Ztē si iudex videritalem executorē in aliquo malignari debet eū ab officio remouere ⁊ curare vt alius in eius locū sub:rogef.b.o.Ange.
¶Dis q causas ⁹ ꝑparāt sic existentibus sicut et militie figura ⁹ bactenus diffiniuit. Uno ⁹ quoq; tū iudice ⁹ duobus quidē exceptoribus ⁹⁹ vtcnte ⁊ duobus causas ⁹⁹ in integ. resti. diuus. ⁊ boc fi est cōtumax vere. secus si presumptiue. vt ff. de iudi. l. ⁊ post. §. fi. itē fallit in eo qui bis in eadē causa appellauit vt bic.⁊.C.vt in vna ea.causa.l.j.in pn.q̄nq; tñ nisi semel appellaf. vt. ſ. de san.epiſ.§.ſi quis ℨ aliquē. Item fallit in quibusdā aliis casibus in quibus appellatio nō recipitur.quod dic vt.ſ.eo.§.nostros.
a ¶A pedaneis. scilz suprādictis.ſ̄ſ.i.a delegatis a pncipe:vt.§.ſ.vetus.⁊ dic si pnouocatio i hac ciuitate iudici porrecta fuerit vsq; ad duos menses prestentur indulcie:et post duos menses dies peragat suos ⁊ cursus nulla reparatione in hmōi pnocationibus lo cum habēte.Accur.
b ¶Meles.olim biennū loco horū duoꝝ mensiū dabaf:vt.C.de ap.in offerendis.§.pe.⁊ daf hoc tps ad inchoādum cām appellatiōis ⁊ post incipit currere annus vel biēnium datū appellāti ad exercitium appellatiōis vt.§.de bis qui ingre.ad ap.§.j.et pōt dici q⁹ ß sit spāle in hac appellatione facta a delegatis a pncipe per bāc.l.vel dic generaliter esse veruꝫ vt duo menses semp dētur ante biennij cursum.
c ¶In cursu.i.añ cursum fatalium:vt subijcit.
d ¶Fatales.fatales dies dicunt annus vel biēnij infra q̄s appellatio exercef:qr tāto tpe fatum.i. termin⁹ imponif cause: vt.C.de tēp.⁊ re.l.nemo. ¶Vel qr fatū.i.mors accidit cause:vt.C.de iudi.p perādum.ſ.hmōi.dicun tur ēm fata causaruꝫ:vt C.ō aduo.diuer. iudic.l. aduocati.Accur.
e ¶In bis.nec in alijs.vt C.de tēpo.⁊ re.l.nemo.⁊ no.ḡtuo: iura.ꝑmo habuit locū repatio qua petebat reparari cā tā tpe amissa:vt.C.de tēpo.⁊ re.l.ij.⁊ illa corrigit p.l.nemo.⁊ leg vetus p vltimā.⁊ vltima pōt dici correcta p istā.Acc.
f ¶Dispōsita.in greca ꝓstitutione quā non habemus:sed eius mētio habef.insti.de act.ſ.tripli.⁊.ſ.de mā.ꝑn.ſ.fit tibi.ſi aūt vltra qs accipiat in quadruplū pene nōie pdēnatur vt triplū fisco:simplū dānum ꝓ passo reddat vt bic subijcit.⁊.ſ.vt liti.in.col.ij.ſ.boc quoq;.⁊ vt plene scias quales sunt be sportule.dic fiūt trib⁹ de causis cppēse in iudicio vel ꝑter iudicū:vno inter partes:altero iudicibus:tertio executoribus.circa primū fiūt in alēdis testibus:vt.C.de ap.l.eos.ſ.ſi qs.⁊ C.de testi.qm̄.ſ.in exhibitione.⁊ circa aduocatos.vt.ff.de var.cog.l.ij. ſ.in bonoꝝrijs.⁊ bi sumptus litis appellanf.⁊ facit iudex eos restituere victo victori ſm qō sibi videf vel non:vt.ſ.eo.ſ.oportet.circa secundū fiunt vt dices.ſ.eo.ſ.ne aūt.circa tertiū fiunt ſm ꝑfuctudinem vt ꝑ miliario vnus nūmus.nam nō est certa qūtitas diffinita a iure cuiſi in quibusdā ꝑsonis vt in clericis:vt.ſ.de sanc.epi.§.sportularū. ⁊ agentibus in rebus:vt.C.de pūn.agen.in re.l.ſi.itē qui bꝫ pulegiū de boca pncipe. Item ⁊ aduersarius eius: vt.C.de pro.sacro.scri.l.in sacris.§.qm̄.⁊.C.de fru.⁊ li.eppen.l.ſi. Item pgimi sacroꝝ scriniorum vt.C.de pro.ſa.scri.l.in sacris.in pn.⁊ bi duo modi cppēdendi sportule dicūtur ideo:qr in sporta ponebātur⁊ sibi vel etiā fisco seruabātur: ⁊ ipsi babebāt salarium de publico.⁊ sic ponitur cōtinens ꝓ ntento ⁊ nomini defcruimus:vt insti.de dona.ſ.est ⁊ aliud.
g ¶In oibus.ſ.pedaneis.imo apparitoribus vt statim dicā.Accur.
b ¶Dis qui causas.i.nuntij cōmunis.
i ¶Et militie figura.i.ordinarij iudices.
k ¶Uno.vt subijcit.
l ¶Judice.ſcz pedaneo.Al.
m ¶Exceptoribus.Exceptor dicitur qui recipit vt mastarius.vt.ō.de defen.ciui.C.eę pronunciali.
n ¶Causas.causam.ꝑparans ō: nūtius cōis q bꝫ multa noīa.nā q̄nq; dicitur executor:vt.ſ.de iudi.l.ſi.q̄nq; apparitor:vt.C. de sportu.l.ſi. q̄nq; cesarianus siue catholicianus: vt.C.de bo.dā.l.pe. q̄nq; officia-

Consulta tio qđ fit.

Rescripti forma a iudicibus nō debet trāscendi.

Appellare cuilibet licet.

Expense tribus de causis fiūt

Nuntius cōis multa bꝫ nomina.

lis.vt.ff.de defen.cini.ex puinciali.q̄ cām̄ preparās vt hic dicitur.z no.q̄ duo nūtij duobus iudicibus poterūt scruire vt hic dicit. quādoq̄ ministrator.vt.ff.de questo.§.magime.

a Lis.scz nuntijs duobus.

b Quam duobus.scilicet nuntijs.

c Hos autem.s.nūtios z ceceptores.

Nūtios legales in dep habere debet.

d Probatos.No.q̄ in dep 03 legales nūtios habere:vt h.t.ff.de questore.§.magie.als est picu lo electos:vt subiūcit.z j.de coll.§.inbemus.idē est i qualibet familia cuiuscūq.vt.ff.fur. aduer. nau.cau.l.j.et institu.de ob.q̄ quasi delicto.§.fi.

e Periculo.f.subesse.

f Officiosus.i.magistri scholarū z magri scrinij libellor.vel sacrarum cognitionū de qbus tradi tur.C.de decur.l.vlti.z ff priuile.scho.per totum.

g Super eos.i.exceptores.Accur.

h Vel.pro etiam.

i Deputant.i.eligunt.

k Qui.f.eligentes.

l Curabit.i.rclarciet.

m Si eis.i. iudicibus.

n Interpellatio ppter dānum datū ab exceptatoribus.Accur.

o Fiat.propter dānum datum exactoribus.

p Curare.f.refarciri.

q Si vo iudex.f. aliqs ex supradictis.

r Opinione.debent eñ nuntij vsq̄ ad finē cause iudici fuire:vt h.t.C.de spor.l.j.al's remouentur vt hic dicit:z mulctis affi ciūtur.nā iudex illustris vsq̄ ad.vj.solidos:inferior vsq̄ ad tres.spūlla strīs etiā corpales penas poterit inferre : vt.C. de spor.l.ij.Accur.

s Eloquentissimorum. supradictor.ēpi.

t Iudicare.i.a iudicando.i.defierit esse iudex.

v Pedaneis.f.q̄s delegamus p hāc cōstitutionem qui.f.humiliora negocia disceptāt. vt.C. de peda.iud.l. placuit.f.vsq̄ ad.ccc.foli. vt.ff.co.§. audiēt. Et no.arg.p domis doctorū.nas fi labor est in dāno mortalis cre scit egestas:vt dicit Cato.

Tenetes hui?.§.potuit gl.ij.in c.cuz ab oi. extra de vi. z ho. cler.z vide in.d.c. q̄ effici delegati ad causa no debet exigere decimā vl aliam quorūlibet.

x Deputata.i.delegata ab imperatore vel papa.All.

y Alb vtraq̄.nūquid glibet duos dabit?q̄dā fic.q̄dā q̄ vnū tm̄.primū videt verius ex vi dictionis ab vtraq̄ ē immit q̄ quelibet pars duos det aut.iudicib?.cauarū.secus in administratore qui nihil 03 habere nisi suū salariū.z fic nō ob.3.de man.pn.§.oportet.col.iij.z.3.vt iudi. sine quoquo suf.§.volumus.z.3.iusiuran.§.viro quoq.col.ij.

z Quibusdā.i.clericis.vt.C.de epis.z cleri.l.oēs.z.9.verū.z.§.in hac vo.que loquit de alijs clericis.sed de cōstantinopolitanis loquit lex illa cū clericis.in fi.bodie seruat de clericis q̄ 03.j.de sanc.epi.§.spōtulariū.Itē habemus alia exēpla multa in.C.de fru.z lit.expen.l.vlti. Item pauperibus.vt.3.de man.pin.§.deinde.z.§.sit tibi.

a Hoc autem.q̄ debeant accipi predicte spor.onorum autcorum.

b Parte.No.dispēsationem debere haberi in spo.vel in sumptibus rōne pmaritatis litis:vt hic.z.C.de testa.l.cōsulta.z.3. de mā.pn.§.fit tibi.z.C.de pri.scho.l.fi.ibi quotiēs aūt.q̄ est cōtra cōsuetudinē que seruatur in regalibus comitisse mathilde.

c Nec.q̄. rīdet tacite obiectionem.q.d.iam nihil habebit iudex si tantū sunt cause parue ifra cētum aureos.Accur.

d Qui.i. de numero pretorū.f.h.alij dicūt hoc referri ad.viij.qui sūt sub ārtuo: maiorib? de quib? omnibus habes.3.co.§. vetus.z fm eos hoc sala rium habēt tantum minores.

e Tuc.loquitur pfecto pretorio onētis cui mittitur hec constitutio.

f Adminuere.dādo duas li.auri.z ita plus pfūctur pmatis q̄ fisco:vt.C.de cad.tol.l.j.in fi.z facit.3. de non ali.§.oportet eñ z.C.z.3.de resti.z ea q̄ pa. §.j.in fi.col.iiij.

g Bonum.f.iudicum.

h Nobis.fic.3. de man. pn.§.oportet.z.3. iusiuran.qō pstā.§.iuro q̄3.

i Legislatoribus.vt.3. vt iud.fi.quo.suf.z sibi?.

k Oportet aūt expensarum.factarū a partibus in testibus z aduocatis: vt diximus.3.co.§. nullo.Accurſius.

† Cōcor. c. iudices.iij. q.vij.

l Dispositionum.nam diximus in nris legibus de dis expensis:vt.C. de iudi.l.prouerandū.§.fin autem.z insti. de pena temere li.§.hec autem.

m Solo.imo duo noua dicūtur h q̄ olim nō erāt primū q̄ olim licebat tagare ante sacrm etiā iam prestitus:vt.C.de iudi.l. sancimus.qō hodie non licebit vt h:z fic illa corrigitur:sed an z circa sacramentū in litē erit correctū qō etiā post prestationē taxatur:vt.ff.de in litem iurā.l. videmus. in fi.Quidā q̄ fic.alij dicunt aliud in sacramēto in litem q̄ in hoc expensarū.Tu dicas q̄ quando sacramentū defertur rōne incertitudinis non posset tagari post prestationem eius:vt hic.z.C. vnde vi.fi quando.sed fi

† Cōcor. cū hoc.§.c.vi. cuz glo.sup ff. taratione.in fi. ez ita debūq̄ vi me.cū.§. i.c. finē litibus.in fi. glo.magne q̄ est sup ff. expēsis .de dolo z pcu.

ratione affectionis potest.vt in dicta.l.videamus.z.l.in actionib?.§. j.aliud etiam nouū hic ponitur q̄ bodie nō condēnatur victus victor in expēsis nisi iudici videatur:vt quia calūniose victum videat litigasse vt hic.olim cōtra.vt.C.de iudi.l.prouerādum.§.sinautē.nisi in duobus casibus:vt.C.de episco.z cleri.l.omnes.in fine. z.ff.de lega.ij. l.qui solidum.§.etiam.z nisi in alio quando victor fuit contumax:vt C.de iudi.l.properandum.§.sinautem ex gestis.z hoc quod dixit Jr. exceptionē facit a regula qua dicitur victus victori cē contumacia z iusta ignoātia;vel dic q̄ dicta regula ab initio fic fuit intellecta etiā ante banc aut.scz si iudici federit:q̄ nunq̄ debet federe in animo iudicis quādo de calūnia iurant:nisi sint petite ex promissione:nam eo casu etiam si fit iuratum de calūnia debet condēnari victus cum z de iusta ignoantia etiam iure veteri diceretur:vt.o.l.de lega.ij.qui soldum.§.etiam.z de episco.z cle.omnes.in fi.et fm hoc bene stabit illo adiecto solo cē.quia vnum solum adijcietur.

n Nec.q̄ videri.Hot.mirabili verbum pro allegantibus.nam semper lex mitior est q̄ iudex possit esse vt hic.et.ff.de arbi. celsus.vnde eius verbis est standum:vt.ff.de exercit.j.§.igitur.z vbi nō distinguit nec nos:vt.ff.de officio presi.l.iij.

Lex est iudice mitior.

Sua.dicendo

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a Sua. dicendo ab expēsis absoluo. vel si de alijs quibuscūq; condēnauit potest dicere de alijs absoluo.
b Appellationibus. vt. ff. de appel. ⁊ de his qui ingre. ad appel.
c Excusationibus. i. recusationibus iudicū: vt. ff. de excusa. intro. §. fi.
d Ut non. vt. ff. de iur. §. sancimus. Accursius.

Arbiter ē instar iudicis.

e Judices. i. arbitros q similitudinē habēt iudicis: vt. ff. de arbi. l. i.
f Prone. i. facile.
g Contētos. i. q̄ stabūt dicto talium arbitrorū: vt. ff. in rubrica.
h Quibus. scilicet iudicibus.
i Nequaq; quispiā. scilz sapiens homo.
k Juris. q. d. partes iurant se seruaturas iudicium: ⁊ iudices rite se in dicatūros iurant. Azo.
l Lesi. dic merito lesi q̄ eū sic elegerūt vel dic lesi. ⁊ ideo merito rursus ⁊c.
m Examinari. coīa iudice ordinario.
n Subuersione. i. corruptione. Al.
o Incautum. id est malē cautum.
p Et. pro id est. Al.
q Jurisiurādi. dati ab arbitro fm. Bō. quod nō placet: imo fm Jo. ⁊ fm Mō. a partibus. idē tū dicunt ⁊ si ab arbitro ⁊ sic corrigit hic q̄ō est in. C. de arbi. l. ne in arbitris. ⁊. l. cum antea. §. altera.

† Ex §. ē tracta autē tica q̄ est super. l. ne in arbi. C. de recep. arb. ⁊ in capit decernit ius nostrum.

r Cōpulsi. causatiue. qa aut oportebat bonū ius dimittere aut periurare. Accursius.
s Cocant. quidā distinguūt an pars nō veniat ad sniam audiēdā: ⁊ tūc cadat in pēnā: an als ci cadat: ⁊ tūc nō cadat: vt. ff. de arbitrium. §. fi q̄s. q̄ō re probo: q; siue i medio siue in principio siue in fine nō pareat cadit in pēnā. vt hic. ⁊. ff. de arbi. nō eg ōbus. ⁊. ff. fi quis ius di. nō ob. l. j. in prin.
t Vel multa tm. i. pēnā certam. pmissam inprincipio ponit: vt. ff. de vbo. sig. l. fi qua pena est. ⁊ no. q; hec litera videtur loqui in actore qui nō vult parere sententie p̄ro reo lata. nā soluit pēnā ⁊ redit ad actionē suā. Sed q̄d si reus non vult parere nūquid actor ⁊ penam petet ⁊ rem: Videtur q; nō: vt. ff. de eg̃cep. doli. apud. §. labeo. ⁊. ff. de pac. rescriptum. §. fi pacto. Sed tamē dico contra: quia hec pena nō loco rei succedit sed loco inobedientie facte arbitro. p̄dicta autē loquitur q̄n loco rei vt. pmittis codicē. ⁊ si nō; pmittis decē quo casu non debēt vtrūq; vt dixi nisi actū est: vt. ff. de trāsac. qui fidē. hec cadē ccōtra dicas in reo: quia ⁊ penam petere pōt ⁊ fui in ris defensione nō amittit. Jtē q̄ō subijcit q; potest ad iudicium aliud venire. hoc est verū iam finita causa coīa arbitro per sniam. Sed q̄d si ea pēdente agat? Rñ. ⁊ tūc potest: vt. j. de ap. §. j. §. cadit in pēnā quasi arbitro nō pareat: vt. ff. de arbi. sed si in seruū. §. fi. ⁊. l. seq. in prin. ⁊ sol uitur cōpromissum: vt. ff. de arbi. fi quis rem.

v Et bis. litigatoribus.
x Judices. id est arbitros.
y Electi. cum iureiurā. a litigatoribus ⁊ ab ipsis dato. Al.
z Ex studio. scz male iudicant. Al.
a Sustinebunt. vt. C. de reb. credi. et iureiurādo. l. ij. et. §. scenicas nō solum fide. §. j.
b Ex ignorantia. scz iudicum.

rit neutrū sumptuū subdere rōni ⁊ ppter negocij fortē varietatē ꝑ ipm decernat sua sniā. Omnib; aliis sup appellationibus ci sicuti p̄diximus ⁊ excusationibus ⁊ vt nō; promptē ⁊ cū necessitate fiāt litis contestationes sed habeant xx. dierum inducias: et quicquid aliud iudiciale decernimus in. p̄dā virtute manentibus.

☞ Nō debet eligi arbiter cū sacramēti religione ne anceps periurij incurrat: scz pena debet p̄mitti. si secus factū fuerit iudex iudicās a deo penā patietur: nisi p ignorantiā esset periurus. Ange.

Quia vō multe q̄dam nobis fūt interpellatiōes eligētib; qui busdā iudices penitus ignorātes leges ⁊ experimētū ⁊ pne iurāt iudicib; se ꝓtēros qbus nequaq; qspiā qlibet credat: deide suadēt forsan etiā iudicib; q̄si sibi ꝑbere iusiurādū iuris neq; qd sit iustū neq; ci obseruatiōes scientib;: et merito lesi ipi rursus volūt examinari negociū obliti iurisiurā di qō iurauerūt cā nobis subueriōne digna visa est. ¶ Et qz cognouimus ⁊ rex exp̄imēto incautū ꝑ esse: sancim; decctero volumꝰ fieri oīno iudicē arbitralē: et cū iurisiurādi cautione iudicare ne ex hoc in piuriū iuitū incidāt homines. ꝑt iudicū ignorātiā piurare cōpulsi. §. oīno q iudicē aut iudices eligūt cū pena eligāt eos q̄ten partes admuicē cocant et necessitatē habeāt aut contēte cē iudicio: aut si retractare voluerit alter det mulctā ⁊ sic sniam hēat discedere reus ab his q iudicata sunt: ⁊ ad aliud venire audito: iū nīs iudicibus si aditi fuerint exigētib; mulctā: ⁊ his q cā iussi fūt accipe restitui ꝑparātibus: sciēti bus his q iudices eligūt: qz si hoc nō egerint neq; stipulati fuerint penam: sed estimauerint sufficere

c Passi. i. litigatores. Al.
d Eis. i. partibus. als ei. i. arbitro. ⁊ tūc signat J. C. de pac. l. pe. fol. 5 obstabit partibus suū delictū ne J arbitrū agāt: 5 faciat arbiter litē suā: qz eū elegerūt: vt ar. C. de lib. cau. l. fi. filiū. Sed q̄d si pēnā stipulati sunt ⁊ iusiurā. est ꝑtitū: Quidā rūdent q nō valet: vt arg. in hoc. §. fi Jo. §. qz forma tm arbitrij nō arbitrij est ꝓhibitū. fīse. ff. de cōdi. ⁊ demon. l. hec scriptura. ⁊. ff. de cōdi. instit. l. q sub q̄di. §. itez. sic ⁊ in mīmonio nimia festinatio punit 5 tamē valet: vt. ff. de resti. ⁊ ea q̄ pa. §. vl. Jtem pōt iduci gñale vtile per iuri le nō vitiat: vt ar. ff. de iure fisci. l. nō intelligitur.

e Appellatiōes. * Jo. q̄ tenet indez recipe ap. vt hic. ⁊. j. vt nulli iud. §. illas. ⁊. ff. ō ap. re. l. sicut. ⁊. C. de ap. l. iudicib; nisi in casu: vt in p̄fe. p̄cto. oriētis cui dirigitur hec ꝑsō qui recipe non tenet ap. 5 supplicatione: vt i fi. §. ⁊. C. de p̄ci. ipe. of. l. si qs aduersus. ⁊ nisi in casib; duob; q sunt. §. e. §. audiēt. in fi. ⁊ nisi i q̄tuor casibus vt a p̄cipe. ité a senatu. et q̄n remota ap. fuit cā cōmissa. ⁊ q̄ ptes ab initio remiserunt. vt ff. a qb; ap. nō li. l. j. Jtez nō recipit si appellat debitor p̄cipis: vt. C. quoz ap. l. abstinēdū. Jtē in iudicio mōētanee pos. vt C. de mōē. pos. l. j. Jtez a notatione tutele vel cure: vt iſtit. de eg̃cu. tu. §. q autē. Jtē post decē dies: vt. §. de ap. §. j. Jtem ab interlo. vt. C. quoz ap. l. añ. Jtē ab executore nisi eg̃cedat modum: vt. ff. de app. l. ab executore. ⁊. C. quoz ap. l. ab executore. Jtē quidā criminosi appellātes non audiunt: vt C. quoz ap. l. ij. Jtem in alijs si interſit cito puniri: vt. ff. de ap. cōſtitutiones. Jtē raptor virginis nō appellat: vt. C. ō rap. virg. l. j. finautē. Accur.

* Concor. gl. vnica. in c. inter cetera. extra de appel.

f Preter tuam. o p̄fecte p̄retorio orientis.
g Retractationis. per supplicationē: vt in ipse retractes. Accur.
b Lingulum. i. admīnistrationem.

† Cōcor. in c. intimasti. cū glo. vnica. extra de appel.

i Judicans. i. cingulum non habēs: vt sunt magistri scholariū ⁊ illi qui sunt electi a consulibus vel senatu. Al.
k Leges. ⁊ fm eas iudicet: non als vt hic: vt. C. de senten. l. nemo in dex. sed quidam supplent hic p̄ out sibi videbitur vt digimus. §. iusiuran. quod p̄c. §. et equus.
l Legem. §. p̄tor. vt. §. in medio litis non fi. §. fo.
m Si enim. reuertitur ad p̄cedentem casum.
n Licet. nam q̄nq; non licet. qō dic vt. §. p̄ot. §. digimus. Accur.
o Appellationes. non facīdas in certis casibus: vt. §. p̄ot. no. Vel dic circa appellationes factas: vt ille contra quem appellatur defendat suum ius. Accursius.
p Adiacet. i. iacet vt non detur augilium.
q Snia. a qua est appellatū. vel snia dicenda in causa appellationis.
r Dubiū. de iure quo casu pōt cōsulere superior: em. aut de facto quo casu non potest: vt hic. et. ff. de iudicijs. l. eum quem. §. iudicibus. aut gratia vitandi odij: ⁊ tunc non licet: vt. j. vt iudi. non eg̃pe. fa. iuſ. §. in bemus. nam sufficit ꝛc. vt. §. de mā. princi. §. patrocinia. nisi fiat quia non habet potestatem iudicandi: 5 cognouerit de causa: vt. ff. de offi.

pro con. solent. ꝛ l. ſi quid. ꝛ C. ad l. come. de fal. l. vbi.

a ¶ De his. ſcz dubijs.

b ¶ Iusta. ꝓcordat. hic ꝓpheta dicēs in psalmo. Iuste iudicate filij hoīm. ꝑuenit igit iudices in ſententijs ferendis ne illos absoluāt qui sunt cōdēnādi. vel eos dānēt q̄ sunt absoluēdi. Al. q̄ nō mag⁹ iudicāt q̄ iudicabūtur: vt. C. de iudi. l. rem nō nouam.

c ¶ In imperiali. ſ. in late ranensi palatio.

¶ Ut clerici apud ꝓ prios episcopos.

d ¶ Lurimas. Et reliquo. repete de.

e ¶ Sacerdo tio. vt. ſ. quo. opor. epi. ꝛ re. cleri. ad ec.

f ¶ Monachis. vt. ſ. de monachis. col. i.

g ¶ Egētes. ſ. faciētes legem de monachis. vt. ſ. apud quos opor. cau. di. mo. ꝛ assi. ꝓ totū. col. vj.

h ¶ Duobus. ſ. legibus.

i ¶ Reuerendiſſimis. ſcz aliꝭ q̄ monachis.

k ¶ Hoc dare. ſ. iubem⁹.

l ¶ Et ſi quis. ſubaudi. et ideo damus in hūc mo dum vt ſi quis ꝛc.

m ¶ Pecuniarias. large accipe ſm Io. i. non cri minalē. vt arg. ff. de ẏbo. ſig. l. pecunie.

n ¶ Archiepm. ſi ſuperior te archiepiſcopo ſubeſt. aliꝭ ſub epo. ſi executio nit in dāſaꝑ ꝓ ciuilē iudicē. vt. ſ. de ſan. epiſ. ſ. ſi quis cōtra aliquē. col. ij.

o ¶ Ex nō ſcripto. Bſt ꝫ regulaꝫ q̄ eſt. C. de ſen. ex peri. re. l. ſi. ꝫ ſpāle h et in aliꝭ caſibus q̄s dic vt digi. ſ. vt iud. ſi. q. ſuff. ſ. neceſſitate. ꝫ bodie per ꝓſilij lateranſi aliter eſt quia i ſcriptis ſeréda eſt ſnia etiam in clericis. vt eſt de proba. q̄m cōtra.

† Cōcor. cū pun. huius aut. c. ſi clericus cū gl. ſ. vbi bone cōcordāt ie. extra de fo. ꝓpe. ꝛ C. cuꝫ ſit eo. ti.

p ¶ Administerio. vt hic et C. de epiſc. ꝛ cle. l. oēs qui vbiq. in ꝑn. imo ſi ꝓtra fecerit amittit cām iure cano. † vt. ẏj. q. i. c. i. noli ta. ꝛ idē ſm leges. vt. C. ꝫ inriſdi. qm. iudi. l. in cri minali. ꝛ idē. pbat ꝑ legē Federi. vt. ſ. de ſta. cōtra li. cc. ſ. i. col. ij.

† Facit ad hoc. c. alberi cus. cū gl. ſ. eō ti. teſti.

q ¶ Sine dāniꝭ. id eſt ſine diſpēdio geſtop ſportule tū ꝑtanē. vt. ſ. de ſan. epiſc. ſ. ſportularum. q̄ eſt ꝫ. et ſic no. q̄ ꝓne ꝓuiciū parcit in expēſis vbi aliꝭ nō parcerēt. C. de ſacroſanc. ec. auſ. hoc ius. et. ꝫ. de man. ꝑn. ſ. ſit tibi.

r ¶ Formam. i. ſententiā.

s ¶ Cauſe naturam. vt q̄ liberalis eſt. vt. C. de peda. iudi. l. ij. vel q̄ aū fuit audiuocat⁹ eius cauſe. vt C. de aſſeſſ. l. ſi. et. ff. de inꝛiſ. om. iudi. l. ꝓtor. vel q̄ eſt cognat⁹ agētis actiōe iniuriarū. vt. ff. de iniur. l. ley. cor. vel q̄ ab ei⁹ ſen tētia de ẞ facto fuit appellatum. vnde ipſe cauſam appellatiōis cogno

Expenſis quiꝫ rōne pſone par citur.

Iudex q̄ bus caſibus nō co gnoſcit de cā appellationis.

dam⁹ eis licentiā de his⁹ nūtiare nobis ꝛ ꝓſulere nos vt diſcant q̄ neceſſaria ſunt: ꝛ ita q̄ō agēdum eſt explicent ꝛ faciāt iuſta[b] ſimul ꝛ rationabilia iudicia. ¶ Tua igit eminentia que placuerunt nobis ꝛ ꝑpter noſtro[c] ſubiectoꝝ vtilitatē geſta ſunt: hic ꝛ i imperiali[c] ꝓponat⁹ baſilica ꝛ in aliꝭ parti bus noſtre regie ciuitatis: vt vni uerſis hec fiāt manifeſta: ꝛ diſcāt quia per oīa nobis cura eſt cozuꝫ vtilitatis pariter ꝛ equitatis.

¶ Ut clerici apud ꝓprios epos ꝓmū ꝓueniant: ꝛ poſt hoc apud ciuiles iudices. Titu. xi.

¶ Clerici debent ab epo ſub quo ſunt cōueniri ꝛ ex nō ſcripto ꝛ celeriter debet eps ferre ſniam: ſed ſi cauſe natura ſit talis ꝓpter quā eps decidere non poſſit q: forte infirmitate granatus: tunc iudices ſeculares p[d] ſunt adiri ꝛ hoc in cauſis mere ciuilibus: in criminalibus autē iudex ciuilis cognoſcet ꝛ in ꝓuincia pre ſes ꝛ cauſas infra duos menſes termina bit: ꝛ ſi clericus pena ſit dignus: per epm ſacerdotali dignitate ſpoliabitur. de ec cleſiaſticis vero criminibus ſolus epiſco pus debet cognoſcere. hoc dicit Ange.

Idem. a. Io. p. c. p. t. c. gl. oſiſſimo ſcō excōſuli ordinario ꝛ pficio.

Lurimas † ſacras ſcribētes leges ꝛ de deo amabilib⁹ epiſcopis ꝛ reliq⁹ oīm ſacerdotio[e] necnon de reuerendiſſimis monachis[f] et nuper hoc agentes[g] in qbus[h] volum⁹ reuerēdiſſimos monachos apud ſolos ciuitatis epos ſub q̄bus ſunt monaſteria cōuentiones ſuſcipere petiti ſumus a Domina deo amabili archiepo huius feli ciſſime ciuitatis ꝛ vniuerſali patriarcha reuerēdiſſimis[i] clericis hoc dare[k] ꝓuilegiuꝫ. vt ſi quis[l] habet aduerſus eos quālibet pe cuniariaꝫ[m] cauſam. ꝓtius ad deo amabilē archiepiſcopuꝫ[n] pergat ſub quo cōſtitutus eſt ꝛ interpel let cum ꝛ ex nō ſcripto[o] iudicium mereat. ꝛ ſi hoc fiat nec inquietet cum: nec trahat ad auditoria ciui lia: neq; a ſacro eū vacare faciat miniſterio[p]: ſed ex nō ſcripto ea minetur negocium ſine dāniꝭ[q]: ꝛ accipiat fozmam[r] forſan etiā ſcri ptam ſi hoc quoq; partes volue rint ꝛ popoſcerint: ꝛ liberenē al terutro certamine. ¶ Si vo aut ꝑpter cauſe naturam[s] aut ꝑpter quandā forte difficultatem[t] non fuerit poſſibile deo amabili epo decidere negociū: tunc licentiam eſſe ꝛ ad ciuiles iudices pergere: ſcere non poteſt. vt. C. de ap. l. eos qui. Accurſius.

t ¶ Difficultatem. quia infirmus. idem etiam ſi nō faciat plenam inſti tiam. vt. j. de ſan. epi. ſ. ſi quis aūt ꝓ pecuniaria. Idem ſm. l. ſi renū tiauerit ſuo ꝓuilegio. vt. C. de pac. l. pe. ſed iure canonum renuntia re nō poteſt. vt extra de ſoro compe. ſi diligenti.

v ¶ Iudicibus. ſupradi ctis ſcz.

g ¶ Placari. petit enim venia ꝑ ſubditis ꝛ otāt: vt. C. ō ſum. trini. l. inter claras. ꝛ facit. ff. de arbi. nō diſtinguemus. ſ. com ꝓmiſſo. ꝛ. C. de epiſco. ꝛ cle. oēs qui. in ꝑn.

y ¶ Illis turbis. ſcz detineantur.

z ¶ Animabus. ſcilz detineanē in hac ciuitate cō ſtantinopoli. Accur.

a ¶ Si tñ de criminibus. ciuilib⁹. q. d. nō canoniciſ ſine eccleſiaſticis. naz de eo dicit. ſ. ꝓpoſi.

b ¶ Hic. i. in hac ciuitate conſtantinopoli.

c ¶ Breuis. i. cito vſq; ad duos meſes vt digit regu lariſ aūt ciuiles triēnio: crimiales biēnio durāt. vt. C. de iudi. ꝑperandū. et. C. vt intra cer. tēp. l. ſi.

d ¶ Hunc. ſ. clericum.

e ¶ Manu. bic no. mira bile. q̄ abſoluere pōt ir requiſito epo ſed non cō dēnare: vt hic dicit. vt et alias. C. vbi ſena. vel cla. l. ij. ſ. ſedendi. q̄ eſt cōtra regulā q̄ dicit ne mo q̄ cōdēnare nō pōt abſolnere poteſt. vt. ff. de regu. iur. l. nemo.

Abſolui poteſt qs epo irreq ſito.

f ¶ Eccleſiaſticum. vt de articulis fidei vel ſimo nia: et hoc ſi clerico infe raſ. ſi aūt laico: tūc ꝛ pre ſes cum epo. vt. ſ. de mā ꝓnci. ſ. ſi vo canonū. col. iij. que eſt cōtra. Accur.

g ¶ Cōmunicantib⁹. i. nō cognoſcētibus cum epo de boc crimine.

† Cōcor. c. vlt. in ſi. extra de ſecū. nup. et in c. i. extra ō no ui ope. nū. i. clericē. de rici. de iudi.

h ¶ Scire. Vel. interdici aliqd ſcire. vt. C. de ma. ꝛ math. l. culpa.

i ¶ Sequi. hoc verbo cō co: dat. ſ. de mona. ſ. fi. ꝛ vt oꝛter. ſit numerus. i fi. col. j. ꝛ epone vt digi. j. ō ecclē. ti. ſ. fi.

k ¶ Dites. ſ. tpe huius. l.

l ¶ Habētibus. ſic et aliꝭ cōfirmanē talia. vt. C. de epiſ. ꝛ cleri. l. ꝓuilegia. ſ. omnes. Accur.

¶ De conſanguineis et vterinis fratribus.

m ¶ Ultis vndiq; natura.

¶ Ultēs. quia facta mutanē ſm curſuꝫ nature. vt. C. de vete. iur. enucle. l. ij. ſ. ſed quia. et. ſ. de nō alie. ſ. alienatiōes. in fine. ſ. non aūt ius nature mutatur. vt inſti. de iur. na tu. ſ. pe. ꝛ ad boc facit. ſ. qui. mo. na. effi. le. in ꝑn. col. vj. Accur.

n ¶ Dictum eſt. interpoſitio eſt. Accurſius.

Dicitur.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a Dicitur. sc̃z hoc.
b Sua. i. donec vtiq; no nfcatibus q̃s facere sunt. sc̃z nature est. vt in p̃n.
c Operatur. sc̃z natura liter. Accur.
d Et. pro id est.
e Et qui. sc̃z nos.
f Duxit. hic est casus q̃ solũ ponit hec cõstitutio ⁊ soluit per arg. vt j. eo. ſ. vl. ⁊. ſ. plurima.
g Illa. ſ. prima.
h Illam. ſ. secundam.
i Cõsanguinei. eius sc̃z viri qui sunt nati ex eodem patre tantum.
k Uterini. qui sunt nati ex eadẽ matre tantũ.
l Uterinos. q̃ sunt nati ex eodẽ patre ⁊ matre.
m Fuit. vt dictum est.
n Ab ea. ſ. questione.
o Opinari. No. mirabile verbũ: quia pauca sapienti dicas ⁊ multa intelligit. vnde etiam dicit q̃ potentissima pars est principiuꝫ quaſi. pcessus Sapienti pauca dicẽda sunt
facilior. vt. ff. de origi. iur. l. j. Accur.
p Questio. ex themate ꝓmisso nũc questiones elicit. Accur.
q Legitimiꝫ. quãdo vterini fres vocãtur cũ ꝑsonsanguineis fratribus ad successionem ꝓmortui fratris. vt. C. de legi. he. l. vlti. ſ. sed nec.
r Prolem. ⁊ erant consanguinei tantum.
s Paternam. et tantũ vterini erant.
t Venerat. i. veniſſet.
v Fecerat. i. fecisset.
† Ex b. ſ. extracta e autẽtica q̃ est ſup. l. sanctimus quẽad modum. C. cõia de succeſſ. ⁊ capitula que mox ſequũtur. Fratres adiuncti varie succedunt.
x Honorati. i. bẽdes ſti tuti q̃ honorati dñr. Ac.
y Et. pro id est.
z Doctores. sunt eñ due naturalis ⁊ ciuilis vt de portatio: vt. ff. de ꝓtrata bu. l. j. in fi. Accur.
a Ault aut. ẽ. ſolutio q̃stionis. Accur.
b Deliores. hic distingue. q̃ aut sunt vtrinq; ꝓiuncti tm: aut ſoli ꝓsanguinei: aut ſoli vterini: ⁊ bis trib⁹ casibus eq̃liter admittunt vñcuiq; bona euenerũt. vt. j. ô. here. ab inteſt. ſ. ſi igit defunctus col. ij. aut consanguinei tm cũ illis q̃ sunt vterini tm: et. tũc in bonis q̃stis a defũcto fratre dico idẽ q̃ equaliꝫ admittũtur. et agnatio ⁊ cognatio hodie sit eq̃lis. vt. j. de here. ab inteſt. ſ. ſi vo neq; fratres. sc̃z in bis q̃ habuit a patre tãtũ vel a matre tãtum. q̃ tũc ꝑtur ille qui ex eo latere ſibi erat ꝓiunctus. vt. C. de leg. here. l. de emancipatis. nec dico esse correcta. ô. l. de eman. per prædictũ. ſ. et ſi vero neq; fratres licet hoc digerit. ℣. nam ⁊ p candẽ auf. de here. ab intſ.

hoc sepe ꝓcemiſi: dicitur[a] autez ⁊ iterum donec illa que ſua[b] vult operatur) ad opus multaꝫ nos ꝓtrahit legũ. Legitimas cñ et[c] cognatiuas ſucceſſiones dicũt qui dẽ nobis ⁊ veteres ⁊ qui[e] ex antiquiſſimo iure nec ſumẽtes deſcẽderũt vſq; ad nos q̃ plurima boꝝ correxerunt. ¶ Deſtruxit autẽ ad nos aliq̃ talc. Duxit[f] quidaꝫ vxorẽ: ⁊ filij ex eadẽ ſunt nati: deinde moriente illa[g] duxit rurſus aliã[h] ex qua nati ſunt filij ei: ꝓ tribus ꝓsanguinei[i] ſolũ nõ tñ vterini[k]. deinde etiã tertiũ introduxit matrimoniũ: fecitq; filios ex ea: poſt mortẽ vo ei[l] ad ſcõm mulier deſcẽdit virũ ex quo alios fecit filios: his qui ex ꝓxoreviro fuerãt vterinos[l] ſolũ nõ tñ ꝓsanguineos: moriẽte igit matre/poſtea mori vnũ fratrẽ ex tertio matrimonio ꝓtingit ſine filijs ⁊ ſine testamẽto multos fres relinquẽtẽ: alios autẽ quidẽ cõſanguineos: alios autẽ vterinos: alios vo ſimul ⁊ ꝓsanguineos ⁊ vterinos ⁊ q̃ quidẽ adinuẽta eſt nature nouitas talis quodãmõ fuit[m]. licebit aũt tali ꝓncipio dato nobis ab ea[n] ⁊ alios quoſdam opinari[o] casus tale aliqd. ꝑferre valẽtes ſiue morte viri: ſeu morte mlieris: ſeu alia legitima ſeparatiõe nuptijs diuerſis hoc faciẽtib⁹. Queſtio[p] igit illa erat ſi ad mortui fratris hereditatẽ oportet oẽs vocari ⁊ conſanguineos ⁊ vterinos: ſimul quidẽ ꝓsanguineos: ſimul autem vterinos fratres. ¶ Quia igitur † cõſiderantes leges oẽs quas cõgregauimus: ⁊ veteres oẽs ⁊ noſtras bmõi non inuenimus emerſiſſe queſtionẽ: cõgruũ eſt eã ſero tandẽ refrenare lege ⁊ ꝓſiderare quia fratribus ſunt ad defunctũ alijs q̃dã cognationis iura q̃ nos legitimis[q] copulauim⁹: alijs aũt hoc ipſo legitima. cõicabãt eñ ali qui ei circa paternã, plẽ[r] ſicut alij circa maternã[s]: alij aũt illud pure habebãt ⁊ lege ⁊ natura iuuãte ſe eo q̃ ex bifdẽ erãt. ꝓcedẽtes matrũ finibus: eratq; eis patris ſemẽ vnũ: ⁊ vndiq; veluti quoddã ſignũ eis germanitatis reſplẽdebat. Si igit bmõi frater litib⁹ liberare ⁊ legem ⁊ dubitãtes vo luiſſet ad teſtamẽtum venerat[t]: ⁊ ſuã ſniam fecerat[v] manifeſtã et p ſcripturam honozati[x] ad heredi tatẽ vocarẽtur. ¶ Quia vero hoc agere noluit aut nõ potuit (multe nãq; ſunt hoi et[y] anxietates i numere et repẽtine mortes[z]) hec nña lex cauſam determinet. Ault autem[a] hec lex/ex vtroq; decoratos ⁊ ſimul quidẽ cõſanguineos: ſimul autem vterinos fratres ad ſucceſſionẽ morientis meliores eſſe q̃ illi qui ſolũmodo conſanguinei: aut ſolummõ vterini ſint. et[c] nos non faciat hẽſitare[d] nature varietas: sc̃z nos bmõi adinuẽtiones oſtendim⁹ legitimas atq; decernim⁹ ꝓfectioꝫ⁹ diſtribuẽtes que meliora ſunt ⁊ minores[e] exequare eis nõ patiẽtes. ¶ Plurima nãq; aũt ad hoc nos inuitaue/rũt. primũ quidẽ altera nña lex[f] ſi filius moriat filios non habẽs: deinde exiſtẽtib⁹ ita forte matermis reb⁹: aut ex nuptialiꝫ aut etiã ex alia cauſa que nõ acquirũtur[g] ꝓius ex biſdẽ nuptijs fratres ad hereditatẽ vocari: deide ex alijs et poſt hos patrẽ q̃ ꝓbatio erat eo q̃ dudũ talia nña legiſlatio[h] cõ cepiſſet. nam ⁊ ſi etiã patre exiſtẽ ſtẽte ſuo patri ex bis qui ſunt ex alijs nuptijs ꝓponi conſanguineos ⁊ vterinos fratres ꝓtingit: cõſequẽs eſt ꝙ pater nõ exiſtat: sc̃z fratres ſolũmõ. † ꝓponi bis qui ex vno parentũ ſolũmodo copulant/morienti eos qui ſilr̃ quidez cõſanguinei: ſilr̃ aũt vterini ſunt. ⁊ his ꝓmeniẽs erit illõ q̃ dudũ[k] ex tin matermis ⁊ i bis q̃ ex nuptia li cauſa aut aliter nõ acquirant[l] ſancitũ eſt: hoc etiã in reliqs mo/riẽtis reb⁹ valere[m] atq; tractari. ¶ Dec igit lex i iſto caſu data ſibi occaſiõe ſicuti dictũ eſt poſita ſit. Et q; ex trib⁹ mñmonijs hoc ꝓceſſit: nouitas nature nihil ꝓbibet: vel ſi qs ponat ⁊ i duob⁹ ſolũ modo mñmonijs vbi alios quidẽ eſſe ſolũ vterinos: alios aũt ſan guineos ſimℓ ⁊ vterinos. vel ſi qs extendi dicat mñmonia ⁊ adhuc ampli⁹ tale aliquid fieri: et ſic in bmõi caſibus vbi tales quidã introducunt ordines fratrũ lex habeat ſuã virtutẽ ⁊ excludãt dupli ci vtẽtes iure eos q̃ vno ſolo vtẽ pñt. Si vo nõ talis eſt caſus: ſed ſolũmõ cõſtituti ſunt vterini aut cõſanguinei; ⁊ moriat aliquis fratrũ hic ꝓzib⁹ ſubiaceãt legib⁹[n] q̃ eoꝝ ſucceſſiones diſpoſuerunt. Locum tñ hec lex habeat nõ ſolũ in hoc caſu qui qõnem mouit: ſed etiã in his qui poſtea futuri ſunt. Quo circa ꝓna ſi aut iudicis ſen tẽtia aut pactionũ expedita ſunt formis habeant ꝓpriã deciſiõnem huius legis iudicio nõ egentia. Tua igit eminentia que placuerũt nobis ⁊ per banc ſacram manifeſta ſunt legem per literas ꝓprias declarare cunctis/et in perpetuum obſeruare feſtinet.

¶ De armis[o]. Titu. xiij.

Princeps arma publica fieri iubet ſed priuatos facere ⁊ vẽdere ꝓhibet. cul/teſt. eſt differẽtia iter eos q̃ ſunt vtrinq; ꝓiuncti. ⁊ eos q̃ ſunt ex alio tm̃ latere. vt in. ſ. ſi igit defunctus. ⁊ in oĩb⁹ bis ceſſat hec ꝓſtitutio ſc̃z remanet ſibi loc⁹ in trib⁹ casib⁹. i. q̃ ſunt vtrinq; cõiuncti cum ꝓsanguineis tm̃. vel q̃ cũ vterinis tantũ. vel q̃ cum ꝓsanguineis tantum. q̃bus tribus casib⁹ ꝑferunt qui duplici iure vtunt. vt bic. et. j. eo. ſ. ſi. ibi eq̃cludant ⁊c. ſic not. q̃ due rationes vincunt vnam. vt inſtit. de adop. ſ. ſed hodie. et. C. de edi. di. adri. tol. l. fina. ibi po tioza iura ⁊c. niſi vna ſit melior q̃ due. vt. ff. de inoffi. teſta. l. nã et ſi parentibus. Accur. Rationes due vincunt vnã.
c Et. pro id est.
d Dubitare. id est dubitare. q. d. non ſit animo do q̃ nos dubitemus de tali varietate nature q̃ lis iſta fuit. naz legitime diffinimus per bãc legẽ ꝛ dicimus quid iuris eẽ debeat. Accur. † Cõcor. c. vl. cuz glo. ſup ℣. funicul⁹. extra de maio. et obedien.
e Cadinotes. i. quia non tñ fratres dicũtur esse q̃ ſunt ex vno latere quantum qui ex vtroq;.
f Plurima nãq; nõ tamen dicit hic niſi vnum: vel dic q̃ dicit plurima. nam primo caſu ꝓgi. ſecunda ratio ꝑdicta: quia due rõnes vincere debẽt vnam. vt. ſ. dicit.
g Lex. vt. C. commu. de ſuc. l. fi. ⁊ ſupple q̃ dicit.
h Acquirũtur. ſ. parẽti bus quãtum ad ꝓprietatem. ſed dũtaxat quãtuz ad vſumfructus. vt. C. de bo. que libe. l. quecũq;. ⁊ C. de bo. ma. l. j. Sed hodie idẽ eſt in oĩbus aduẽticijs. vt. C. de bo. q̃ libe. l. cum oportet.
i Legiſlatio. ꝑdicta. C. cõia de ſuc. l. ſi. que tñ hodie corrigitur cuz pater vocetur vna cuz filijs. vt j. de here. ab intſ. ſ. ſi vo cum aſcendentibus.
k Dudũ. vt. C. cõia de ſuc. l. ſi. ⁊. C. de bo. ma. l. j.
l Acquirãtur. ſ. parentibus quãtum ad ꝓprietatem. Accur.
m Valere. nam olim be ſole patrib⁹ nõ acquirebãtur: cetera aduenticia ſic. Sed vt bic dicit idem in oĩbus aduẽticijs etiã ſeruari debet. vt dixim⁹ inſtitu. p quas perſo. no. acqui. ſ. boc quoq;.
n Legibus. que ſunt. vt C. de legi. here. l. de emãcipatis. et. C. cõia de ſuc. l. vlti. ⁊. C. de bo. q̃ libe. l. q̃cũq;. et plene dixi modo. Accur.
o De armis. ¶ Dãc rubricam nõ lego. ſed q̃dã in ea noto. Accur.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a MAgnū. Ynnocātes. Nota sic ē. de questore. in pnn. Accessores.

Bellum duo mala infert.

b Patiunt. Nota bellū duplex malus inferre. vt hic et etiā tertiū qz facit hoies pauperes. vt. C. de cadu. tol. in pn. ¶. i. c. ſ. ſi aūt. ibi: oū fre cultores.

c Fabricēſij. vel fabricēſes qui ſunt etiā quidā habētes officiū. ꝛ neceſſitatem faciendi arma cui neceſſitati eoꝝ poſteritas tenet. vt. C. de fabri. l. iure. et ad inſtar militū notā debēt habere i bracheſijs ꝛ aliena pdita cōdu cere colenda non debēt. vt. C. ō fabri. l. ſtigmata. ¶. l. ſi. in pnn.

d Faciūt. hi deputati q̄ phibiti ſunt operari.

e Armamēto. qō enim auferꝛ ab indigno appli caſ fiſco. vt. ff. de iure fiſ. l. incius.

f Inſtruerint. quia aliq̄ inſtruxerunt qui facere ſcit. Accur.

g Ypis. balliſtarijs vt ꝛ ipi iter publica arma ponant. Accur.

b Deputati. habebant eñ quoſdā ſibi deputantes ſuos fabricēſes. Acc.

i Patrum. i. rectoꝝ. ꝛ no. q̄ dicit pf. vñ ſicut pf debet habere filij gubernationē: ſic ciuitatis rector. et ſic. p opiniōe nſa qua dicim⁹ q̄ ſufficit tales iurare de calū. l. ſ. ff. digerit maioꝛ parte vni ueriſtatis debere iurare. vt. C. de iura. calum. l. ij. ſ. qō obſeruari. et. ſ. hoc etiam. ¶. ff. de cōdi. ⁊ demon. l. municipibus. ¶. ſ. eo. ſ. ſi autem. in fi.

Chartularij ⁊ tabelliones qui dicātur.

k Chartulariorū. chartularij appellantur qui ſcribūt i chartula publica: qui vulgo tabelliōes dicūt. ꝛ no. q̄ tabelliōes eligūtur in bmōi factis.

l Opinionem. vt. ſ. de mo. ſ. ordinatione. col. i.

m Deſcriptione. ſ. matricule ſcripturam.

n Operātes. fic. ſ. ō mā. p̄inci. in fi. titu.

o Cōfeſſionē. ſ. ſcriptura in qua cōtinetur.

p Pecunijs. hoc eſt qō dicimus in ere ⁊ pſona.

q Negligentē. ſ. de mona. in fi. col. j.

r Cinguli. id eſt dignitatis amiſſione.

s Cōperientes. ſ. ſceneas non ſo. et. C. ad. l. iul. de vi pub. l. viti. in fi.

Armoꝝ appellatiōe quid veniat.

t Palam. quaſi dicꝛet phibuit arma ſic in gñe fieri vel vēdi. nunc ſpecificat. et nota q̄ alibi largius ſumunt arma etiaꝫ p lapide. vt iſtit. de pub. judi. ſ. itē leg cornelia.

v Semiſpathia. id eſt tellos autem minoꝛes fieri ⁊ vendi prīnatis permittit. Bartolus.

Idē. a. baſilidi magiſtro officioꝝ.

MAgnum deum ⁊ ſalutatoꝛē noſtrū ieſum chriſtū ⁊ eius auxilium ſemper inuocantes: ſtudemus omnes ſubiectos noſtros quoꝝ regimē credidit nobis deus: illeſos ⁊ ſine calūnia cuſtodire: ⁊ inhibere bella/q̄ p ſuā cōſideratione ſuſcipiētes aduerſus alterutros operātur dolores: duplex ex hoc ꝛra ſe ſuppliciū inferentes/tam qō ſibimet inferūt q̄ qō ex legibus veſaniā coꝛ punientibus patiūtur. Volentes igit hu iuſmodi moꝛtibus hoies liberare pſperimus armifacture opus nullū priuatū operari. ſolos aūt illos arma facere qui in publicis deputati ſunt armificatoꝛijs: aut qui dicūtur fabricenſij. eos aūt q̄ operanꝛ arma nulli vēdere priuato. ¶Si neq̄ q̄ in numeris cō ſtituti ſunt armificatoꝛes q̄s etiā deputatos appellant qui de fiſco annonas accipiunt permittimus operari aut alicui vēdere arma: ſed ſolū diligētiā habere armoꝛ milites in numero cōſtitutos in qb⁹ militant. ¶Si vo nouū aliqd faciūt boc auferri ab eis: et in ſacro nſo iferri armamēto adijciē dū ibi repoſitis publicis armis.

¶Hoc aūt obſeruare volumus ⁊ eos q̄ ī ordinib⁹ balliſtarioꝝ ſūt: q̄s p diuerſas ſtatuim⁹ ciuitates ordinātes eos ⁊ arma facere: ſciēte⁊ vt ꝛ ipi ſola publica arma ꝛ ī armamētis publicis vniuſcuiuſq̄ ciuitatis recōdita coꝛrigāt atq̄ renouēt. Si qui vo vnuꝫ aliquid armoꝝ iſtruxerint q̄s ſil' ꝛ ipſis inter publica arma pſtent ⁊ nulli alteri pnit⁹ vendant: boc quoq̄ cuſtodiāt q̄ in balliſtarijs deputati ſunt periculo patrū ciuitatū ſub qb⁹ ꝛ ipos balliſtarios ſtatuimus ⁊ publicoꝝ armamētoꝝ diligētiā atq̄ cuſtodiā ꝛſtituim⁹: ſtatuimus ſi qui viſi fuerint aut deputati ſunt: aut fabricenſij vendentes arma: puideant per loca iudices eos ſupplicijs ſubdere. inſup etiā arma ab bis qui ea comparāt ſine pretio auferre ⁊ publico vēdi care. ¶Dāc igit gubernāte nos deo cogitationē per pſentē ſanci mus legē in nulla ciuitate aut pūincia nſre reipu. habere licētiam priuatos aut aliū quēpiā arma facere aut vendere/aut q̄libet mercari modo: ſi ſolos eos qui inter fabricēſes referūtur boc inſtruere et deferre ad ſacrū nſm armamētum. et boc a tua celſitudine ⁊ qui poſt te ſuſceperint cingulū cuſtodiri ſancim⁹. Deputātibus no bis aliquos chartulatioꝝ q̄ ſub tua celſitudine ī ſcrinio ſunt cōſtituti fabricēſiū piculo: qnq̄ inter eos poꝛ bonā opinionē habētes ⁊ opoꝛtunos q̄ ⁊ eos q̄ in hac feliciſſima ciuitate ⁊ ī alijs ciuitatib⁹ nſre reipu. arma faciunt requirentes: phibēat priuatos aut etiam alios q̄ſdā citra eos qui deputati ſunt iter fabricēſes armificture agere cām: ⁊ in qbuſcūq̄ cōperint locis aliquos priuatos boc audiētes boc auferri: ⁊ fiſci appli cari armamēto. ¶Si autē inter oparios priuatos artifices opoꝛtunos inuenire poſuerint: bis ſi voluerit ī militijs ſtatuere: ⁊ ī deſcriptiōe noīa coꝛ facere ⁊ deſtinare nobis deſcriptionem artificū: vt p ſacrū nſm reſcriptū ī illis ſtatuant⁹ locis in qb⁹ ſunt publice fabricēſes: q̄tenus ipſi opantes arma et de fiſco annonas accipiāt. boc eñ facto ⁊ ſubtiliter obſeruato a pdict⁹ pſonis licētie penit⁹ nulli dabit: neq̄ ciuitates inhabitātib⁹ priuatis: neq̄ villas incolētibus ruſticis: armis vti aduerſus alterutros neceſſe pſumere ⁊ ex ꝑ plurimos hoies occidi: publicas vo perire functiones oū terre cultoꝛes vitā amittere metuētes fuga. pter timoꝛē vtunf. Oportet ergo eos q̄ dirigunt a tua celſitudine ex memoꝛato fabricēſiū ſcrinio ad. phi bēdos priuatos armoꝝ factiones pfeſſione ſ accipere citā per loca iudices ⁊ ſubiecta eis officia: ⁊ ciuitatū defenſores ⁊ patres: quia nihil valebūt decetero boꝛ que a nobis. pbibita ſunt aliquid agere: ſed que per pſentē ſanci ta ſunt legē cuſtodient: penā ⁊ in pecunijs p ⁊ in ipſuꝫ foꝛ midātes caput. ¶Dancimus eñ iudicē magne qdē alexādrie negligentē q̄ a nobis ſancita ſunt. xx. auri libras exoluere penā: ⁊ cingulo cadere: ⁊ buius officium ſimiliter auri libras. xx. exoluere penam: ⁊ capitale ſubire ſupplicīū. aliarum vo prouinciarū iudices dānum quidē. x. libraꝝ auri ſuſtinere: ſimiliter autē ⁊ ipſos caſui cingu li ſubiacere ⁊ eoꝝ officia. Defenſoꝛes autē ⁊ patres ciuitatū triū libraꝝ auri mulctari pena: ⁊ in capite ſuſtinere periculū ſi q̄ tale factū cōperiētes non punierint aut boc agere valētib⁹ nō nūtient ſed latere pmiſerint. Ut aūt palam fiant q̄ a nobis pbibita ſunt a priuatis ⁊ alijs quibuſdam citra eos qui in ſacris nſis fabricenſibus referunt fieri: aut priuatis vendi arma. ⁊ boc p preſentem legē ſignificare curauimus. ¶Pbibemus eñ priuatos operari ⁊ emere arcus ⁊ ſagittas ⁊ ſpatas ⁊ cnes que vocare cōſueuerunt ſemiſpathia: ⁊ que vocantur zanic ſiue loꝛicc: ⁊ contos: ⁊ quolibet modo vel figura factas lanceas. ⁊ que apud biſauros nominanꝫ monocapia ⁊ appellatos ſitinnos ſeu miſſilia: inſup et aſpidas ſiue ſcuta: ⁊ galeas ſeu caſſides: nō enim iſta alij cuidam inſtruere ſinimus pter eos qui deputati ſunt in ſacris nſis fabricenſibus. ſolos autem fieri ⁊ vēdi a priuatis et priuatis vendi permittimus cultellos minoꝛes: quibus nullus in pzelijs vtitur. Preſentē igit legē generalē tua celſitudo in bac ꝑpona regia ciuitate: nec non ⁊ per alias ciuitates nſre reipub. vt oēs agnoſcētes que placuerūt nobis bec obſeruēt. ¶Denūtiamus aute futuris pceſſe bmōi cuſtodie chartularijs ex memoꝛato fabricēſium ſcrinio: q̄ ex negligētia nō ſolū pecunias ſuſtinebūt penas: ſ. etiā in coꝛpoꝛe ſupplicia patiēt ⁊ militia cadent. inſup nec ipſuꝫ vlterius permitti a nobis ſcriniū in bmōi adeſſe ſolicitudine ſed alijs committi fabricenſiū curā. Que igit placuerunt nobis: ⁊ per

ſilla arma. Accur.

g Lāceas. Nota. quedam ſunt q̄ vncinū quoddam habēt ad capiendos bomines q̄ roncee vocanf. vt. ff. de vi ⁊ vi arma. l. iij. in pnn. Accur.

ɣ Manibꝰ. aptos ad pennarū tēperationē vel panū incisionē ſm Al. ex bis poteſt colligi ſtatutum de nō portādis armis p ciuitatē aliquam.

3 Tua loquitur magiſtro officioꝝ. vt innuit in principio ꝛſtitutionis eiuſdem. Al.

a Solicitudine. Nota. q̄ ſi tabellio delinqt in officio nō ꝺ ammō poſſe officiū exercere. Accur.

Tabellio delinquēs officio repelli ꝺ.

De depoſito.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

De depositō.

a Item nup. In qbuscā. id est sub qbuscā conditionibus. Accur.

b Algant. i. deponentes impleāt ꝯditiones quas implere debent.

c Impletis. et qūs nō impletis cōditionib⁹: vt ff. depositi. l. ꝯ. pe. ⁊. C. de peti. here. l. vlti. Also.

d Extrinsecus. id est ꝑter deponentē. deponēs eīm interdicere potest nō alius vt hic nisi iudex: interdicat cū pſona depositarij sit suscepta ne cū re aufugiat. vt. ff. ꝯ satisfda. cogan. l. si fideiussor. ꝯ. fi. Sed scōm hoc nōne sunt coarcte. il. q̄ dicūt etiam depositariū rei vendicatiōe oīo vo teneri. vt. ff. ō rei vē. l. officiū. ⁊. ff. de po. l. bōa fide. Quidā sic. ſz tu dic fm Jo. p nō et aliō est velle agere rei vē di. i iudicio: ⁊ aliud facere hmōi interdictionē p nō restituat. Accur.

e Retinere. i. facere teneri: vel differre.

f Data sunt * ꝯ. factio ne depositi. nā prius habetur rō deponētiū si cedūt bonis debitores. vt ff. depo. l. si boīem. ꝯ. et ꝯ. fi. Itē actioni depositi cōpensatio non opponit vt. C. eo. l. si. ꝯ. fi. Itē creſcit in duplū p inficiationem in ꝙuo casibus. vt insti. de actio. ꝯ. rei perſequēde. nūc aūt datur ad aliud vt nemo ei interdicat vt hic. ⁊ idem dicunt quidam in cōmodato.

* Concor. glos. in. c. iij ſup ꝯ. cōtra etra de de posito.

g Accepturus. id est recepturus ſcz deponēs.

h Expetere. a deponente: vt defendat eum.

i Probeē. ſ. amiſſor. vt ff. de pig. actio. l. iij. also.

k Cōtestatio. vt teneat deponenti. vt. ꝯ. eo. ꝯ. nemini. nō depositario qui tenuit vane.

l Tertiā. ⁊ hāc dabit ei qui lesus est: vt h. ⁊. ꝯ. eo. ꝯ. nemini igitur. Accur.

m Res. vt estimationis detur vsura.

n Timore. i. hac pena.

o Versandi. i. versari.

p Sed totum. q. d. multa sunt mandata q̄ data sunt administratorib⁹ q̄ sunt. ꝯ. de man. ꝓin. col. iij. adhuc aūt quedā desunt q̄ ponit hic: duo ſcz de annona ⁊ de pensione vt ſic dictus tractat⁹ de man. ꝓin. plenio: ſit.

Tessera quid ſit.

q Tesseras. tessera genus est mēſure qua mensuratur annona. vt. ff. de iudi. ſz et fi. ꝯ. ſi libertis.

r Occaſio. qō ideo iniqū est. vt. ff. de transact. Lcū bi. ꝯ. ſed et pſonarū.

hanc legē declarata sunt tua celſitudo ⁊ qui postea i cingulū fuerint operi terminoq̄ cōtradere festinēt: indignationem nostram ⁊ ipſi metuētes: nisi rem fic vtilēs reipublice custodierint.

De depositō: et denuntiationibus inquilinozum: ⁊ de ſuſpendenda administratione panum.

Titulus. xiiij.

Non valet denūtiatio ne reddat depositū: vel ne alimenta de publica annona erogāda pſtenē: vel ne ſoluat pēsionem locate. ⁊ q talē denūtiationē fecerit punit ad interesse creditoris in quo quā doq̄ venire poterit totū depositū. Ang.

Idem aug. Jo. p. e. p. e. ſecūdo.

Item nuper audiētib⁹ nobis (hoc q̄ō impio publice ſedētes multotiens agimus) ozta ē aliqua questio quā reſoluim⁹ ſtatim: buiusmodi vo dicentes contingere multa cōi ⁊ generali lege diffimire boc iuſtum eſſe arbitrati ſum⁹ ſi eīm quis ab aliquo capiat aurū aut res aliquas depositi causa in quibuſdam[a] cōditionibus: deinde illi agāt[b] neceſſitatem habeat omne reſtituere aurū aut res: cōditionibus ſemel impletis[c] ⁊ nulla omnino licentia ſit aliquibus extrinſecus[d] interdictionib⁹ vti/ ⁊ retinere[e] depositi reſtitutionē: cum ⁊ alia multa ꝓiuilegia tam a ꝓcedētibus legiſlatoribus q̄s a nobiſipſis data ſunt[f]: licentia eīm eſt ꝓbibenti redditionem eum quidē cui creditū eſt depositū nō moleſtare. eum vo de rebus q̄ in q̄ſtione ſunt qui aurū aut res aliquas accepturus[g] eſt litem ſorti ri et iuſtitiam et legē ꝓmereri. Sed neq̄ per hāc cauſam dānis magnis ſubiȝciat eū qui interdictionez ſuſcepit: ⁊ compellat aut defenſiōes expetere[h] aut res habere: ⁊ nō poſſit volūtarie cū deponēte benigne agere. q̄ō ſi tale aliq̄d egerit (oīno eīm opz nō ſola delictozū nos contētos eſſe, ꝓhibitione: ſz etiā timoꝛē inferre iuſtum trāſgreſſozib⁹) ſiue pditionem ꝓtigerit rerū aut pecuniarū fieri ⁊ B, ꝓbetur[i]: ſiue aliū quēcūq̄ caſum fortuitū ipm reſpicere q ꝓtestationē dixerit. ¶ Inſup ēt ex quo facta est hmōi cōtestatio[k] vſuras pecuniarū vſq̄ ad tertiā[l] cēteſime agnoſcere, ꝓhibentē accipere, ꝓpria: non ſolū ſi aurū fuerit q̄ō depositū eſt reſtitui vo, ꝓhibitū: ſz ⁊ ſi alie res[m] ſint vt boc timoze[n] ſtultoz ſimul ⁊ puerſozū maligne verſandi in depoſitionibus boīes ceſſent. ſz et totū hoc q̄ de mādatis est ⁊ aſpicere ⁊ cōſtituere fm legē, puidim⁹. Aide/

mus eīm frequētari boc in regia hac ꝑcipue ciuitate: ⁊ aliq̄s interdicentes eis qui miniſtrāt publicas annonas ⁊ teſſeras[q] accipiūt ab annonarum prefecto volētes ſuſpendi adminiſtratione/et eos qui ex hoc ſolūmō forſan nutriūtur defraudari adminiſtratiōe p quaz ei oīs tribuit vite occaſio[r]. Huic autem[a] rei ſeuerius ⁊ diffi cilius illud est: multis eīm domos poſſidētibus in hac feliciſſima ciuitate imbanchiti[t] non videntur mox futuri ſunt pēſiones ab inq/ linis accipere calūniantur per interdictiones inquilinis otrigentes vt non inferāt eis. Illi vo vltro eas ſuſcipiētes quidā ꝓpter inopiam forſan comedunt eas[v]: quidā vo et exules a magna hac fiunt ciuitate ⁊ decidit oīno pensionum adminiſtratio his qui ex hoc forſan ſolo nutriūtur fm q̄ occurrētes in ciuilibus annonis diximus. ¶ Nemini igit dam⁹ buiuſmodi licētiam: ſed vnuſquiſq̄s ſi aliquā habeat cauſaz ad obnoxium ſibi nō obdozmiat[x] in libe/ralibus[y] aut ex puerſitate oī plenius aſpiret interdictiōibus. cognoſcat eīm q̄ ſi tale aliq̄d egerit ⁊ p occaſionē ci⁹ ceciderit aut ad miniſtratio[z] panū aut pēſionum datio ex hoc accidēs: ipſe ſuſtinebit periculū mox[a] p interdictionē inquilinis ⁊ miniſtrātibus panem miſerit aut ſuſpēderit annonam. nibil eīm hoz agi oīno volumus: ſz ex quo interdictiōes egerint ſancim⁹ cuz oē dānum ſarcire dño rerū ſup hoc ⁊ vſurā ⁊ tertiā centeſime agnoſcere pecuniaruz aut rerū q̄ nō accipe per cū is qui fm hunc modum locius eſt valuit. Et neq̄ aligs opponat defenſiones[b]: q̄z q̄ſcens est ei exactionis dño dāri defenſionē[c] aut in depoſitū aut in alijs recipere rem ꝓpriam. nō eīm oībus est facile fide iuſſores ꝓbere noſtris legibus nullam defenſionē omnino rataz eſſe ponētibus niſi cū fideiuſſiōe fiat[d]: fideciuſſozem enim oīno dum idoneū non facile neq̄ poſſibile paſſim est. ¶ Et ꝓterea igit in obſeruātiā noſtroꝛ ſubiectoꝛ volumus hoc cuſtodiri ammodo ⁊ decetero oī tēpoze: vt immoꝛtale ſit huius noſtre ſanctionis iuuamen reipub. Jndicāt[e] quidem nobis in mentē veniētes pſentes vo legem cōe iuuamē noſtris parientē ſubiectis. Tua igit eminētia q̄ placuerunt nobis ⁊ per hāc diuinam manifeſta ſunt legē, operi effectuiq̄ tradere et in perpetuum obſeruari feſtiner.

Quib⁹ modis⁹ naturales effi/

et. ꝯ. ſi in annos.

s Quic autem. illi vero quibus interdicitur.

t Imbanchiti. id est bācbis nō ſedentes. q̄z ſunt abſentes. idem ſi preſentes als est in ſra in banchis non videnſ: et eodē modo intelligas: et non est vis vtrum ſint abſentes vel preſentes ſz forte ita de facto fuit. ſciz qō erant abſentes. Accur.

v Eas. interdictiones.

x Non obdozmiat. i. nō differat eum quenire. nā negligētia est nociua. vt hic. et. C. de anna. excep. vt pfecti⁹. ⁊ cōtra diligētia fructuoſa: vt h. et. ff. q̄ in fran. cred. pupillus.

y In liberalib⁹. ſupple ex ꝓmiſſis ⁊ nulli aſpirent in liberalibus interdictis ⁊c. ſunt enim liberales ideo quia libenter ſuſcipit interdictionem ille cui interdicit vt hic vt per hoc differat ſolutionē. vt. ſ. ꝑi. ſ. ibi: illi vero vltro ⁊c. Alij dicūt in liberalibus. i. in depoſitis que ex liberalitate bona fide fiunt.

z Adminiſtratio. q̄ ſibi omni die fiebat.

a Cadoz. i. tunc.

b Defenſiones. i. nō egigat depositari? fideiuſſores a deponente vel cautionē ꝓpter hmōi interdictus: quia graue est vt ſubiȝcit dare fideiuſſoꝛē. vt. ff. vt in poſſ. leg. l. ſi is a quo. ꝯ. fi. et puto hunc ꝯ. generaleam ad oēs treſ caſus hui⁹ ꝓſtitutionis. et p hoc dico corrigi qō est. C. depositi. l. pe. in fi.

c Defenſionem. i. fi vult cauere de defendēdo de/poſitarium facultas erit ei oīo ſic cauenti ſupplere rem ꝓpriam recipere. Vel dic ecōtra quia dicit depoſitarius ſe paratum recipere cautionē ⁊ ſupple ⁊ rē reſtituere data tam in aliam modum.

d Fiat. boc veruz est in pretoꝛijs. ſecus in alijs. vt. ff. de pre. ſtip. l. ꝓtoꝛie. et. l. i. ſ. iij. et. ꝯ. fi. et ideo male allegat hic impera toꝛ. Accur.

e Jndicāt. i. ipſi qui veneruīt ad nos ꝓ queſtiōe facti. vt. ſ. eo. in ꝓn. ⁊ pōt dicere id est inducūt nobis in mentem q̄ facia/mus banc. l. Accur.

f Quibus modis ⁊c.

¶ Differt bec ab illa. ſ. q̄bus mo. ⁊c. q̄z bec genera liter est. vt. ſ. aut. vt in me. ꝓime col. ibi: bene ſe habet ⁊c. Jtem bic tractat de bis q̄ ſui iuris et in ꝓtate sunt parentum: ibi de bis q̄ legitimi ſucceſſozes licet non in poteſtate parentum ſint.

a ¶ Natura lium . et constãti ni: vt. C. eo. l. j.

b ¶ Dudum. id est olim.

c ¶ Quelibet. i. aliqua.

d ¶ Constitutionū. vt. C. eo. l. iij. Accur.

e ¶ Scriptū est. in tracta tu de naturalib⁹ liberis.

f ¶ Mediocritatē. i. modum vel mẽsurã in dando vel relinquẽdo naturalibus, Accur.

g ¶ Cõcedẽtes. vt archadius ⁊ theodosius: vt. C. eo. l. ij. ⁊. iij.

h ¶ Fierent. scs leo. vt. C. eo. l. qñ desideria.

i ¶ Legislationes. vt in. l. ij. C. eo. ti.

k ¶ Venerũt. s. naturales liberi vel eox questiões.

l ¶ Varietates. q. d. quia questiones naturaliũ ad nos puenerunt: ideo cox regimus ⁊ distingim⁹ sta tuta ab aliis.

m ¶ Scrutute. ß primũ.

n ¶ Eleuare. hoc fecũdũ.

o ¶ Ultio. ista. glorioſiſſimum verbũ. ⁊ est sensus: q: ls aliq sint i seruitute ꝓpter delictũ forte qñ secerunt: ⁊ ita ꝓpter vitio nem. vel ls sint nati eg nõ legitimo matrimonio et ita ℨ interdictũ: tñ nõ sũt despiciẽdi sed iuuãdi vt fugiãt de malo et veniãt in bonũ: vt. j. e. ſ. natura si qdẽ tc. ⁊ sic est arg. pro quolibet malo corrigendo. vt ⁊. C. de emẽ. ppin. l. j. Item facit. ff. de ventre in pol. mit. l. j. j. rñ.

p ¶ Quem. ſ. codicem.

q ¶ Constituim⁹. vt insti. de here. ab intesta. ℨ. j.

r ¶ Cõperimus. vt instit. de nupt. ℨ. fi. ⁊ ad orfi. ℨ. nouiſſime. et de suc. cog. ℨ. hoc loco.

s ¶ Collectione. scs in. C. vt. C. e. l. humanitatis. et seq. vsq; in fi. ti. Accur.

t ¶ Posteа. vt. s. ō incest. nup. ℨ. pe. ⁊ de trien. ⁊ fe mil. ℨ. vl. colla. iij. ⁊ vt liber. dece. ℨ. fi gs. ⁊. s. qb⁹ mo. na. effi. legi. col. vj.

v ¶ Cõstitutione. scs ista.

g ¶ Totũ. scs oia vt eg sequentibus colligitur.

y ¶ Inter legitimos . vt nati ex matrimonio : vt insti. de pa. potest. in pn. ⁊ de his eqpedit se breuiter hec cõstitutio. ℨ. eo. ℨ. legitimi. Accur.

z ¶ Minus. ſ. legitimationem. Accur.

a ¶ Fiunt. scs legitimi.

b ¶ Ex seruis. rõne simili tudinis hoc posuit hic et alibi i multis locis i hac ꝓstõne. ⁊ de his dicit. pli ge. ſ. eo. ℨ. quia vo nõ est. vsq; ad. ℨ. discretis.

c ¶ Indigni. vt. ſ. eodẽ. ℨ.

ciunt sui. ⁊ de eox ex testamẽto siue ab itestato succeſſiõe. Titu. j.

¶ Collatio. vij.

Idem aug. Zo. prc. prc. secũdo.

Naturaliũ a nomen romane legislatiõi dudũ b non erat in stadium nec quelibet c circa ß fuerat humanitas: sed tanꝯ alienigenum aliquid ⁊ omnino alienum a republi. putabatur: a Constantini vo pie memorie tẽporibus in ꝓstitutionũ d scriptũ e est libris. Deinde paulatim mediocritatẽ f clemẽtẽqꝫ sententiã imperatoris trãfcuntes leges posuerunt: aliꝰ quidẽ et dari et relinqui aliqd cis a patrib⁹ cõcedẽtes g. aliqui aũt etiã adinuẽtes modũ per quẽ naturali iure ꝓiore liberati legitimi fierẽt h ⁊ pene subſtãtie successores: paulatimqꝫ etiã ad nepotes ꝓcesse rũt hmõi legislationes i. et qñ in nra tẽpora venerũt k. ⁊ eozũ qui paulo ante nos fuerũt multa varietatem l causa fuscepit. Nos eñ duplex habuimus studium pluri mos i libertatẽ deducere hoies: ⁊ ex ꝓiore scruitute m/ⁿ ex naturalib⁹ ad legitimos eleuare o: nõ eñ vltio p ⁊ interdictio despicien da est: sed qõ est in necessitate curandũ est: ⁊ diffugiendũ quidẽ qõ malũ est: inueniẽdũ est vo vndiqꝫ qõ melius est. ¶ Quia igit aliqua qdẽ in ꝓstitutionũ codice quẽ q ex oi ꝓiozũ imperatoz legislatione collegim⁹ de naturalib⁹ scripta sunt filijs. quedã vo in libro institutionũ. de his aũt nos constituimus r aut iã pfecta cõperimus ⁊ nosꝑsi plurimas fecimus de his ꝓstõnes: alias qdẽ in pdictaz collectiõe s ꝓstõnũ, alias aũt ẽt post ea t ne cã sit dispſa bñ se hñe credidimus in vna ꝓstõne u totũ v colligere q̃. p oib⁹ sufficiat ea q̃ de naturalib⁹ sunt cozrigere atqꝫ sancire. ¶ Palã nãqꝫ ẽ qz hoim alij qdẽ liberi simul ꝓstit ⁊ iter legitimos x sunt: alij vo ex hoc pus y nõ hñtes postea fiũt z: et ex huis a ad liberos ascẽdũt, et ex naturalib⁹ ad legitimos: alij vo ex hoc ipso naturales sunt ⁊ qdã eis successiones existunt: alios aũt neqꝫ naturales esse decet, ſ cetiã hoc monstrant indigni b. Oportet igit nos ita facere cõstitutionẽ c vt nullus ignozet q̃ pñt in naturalib⁹ vale re: dicim⁹ aũt inchoãtes legẽ qui ꝓstit naturales qbuſqꝫ modis ꝓcedũt ad legitimos, quoz pluri mos inuenim⁹ nos atqꝫ sunt horum successiones: ⁊ qũo quidẽ ve tustas vsa ẽ his amare d: qũo nos humanc nec illud q̃z reliquitur e qñ nec naturaliũ digni fũt sicuti dixim⁹ appellatione. ¶ Natura si qdẽ f ab initio oũ dc filioz, pcreatiõe sanciret scriptis nõdũ positis legibus g oẽs filr quidem liberos filr aũt, pduxit ingenuos. ꝓimis nãqꝫ parentib⁹ ꝓimi filij filr qdẽ liberi filr autẽ legitimi a creatura fiebãt. bella vo ⁊ lites atqꝫ libidines/⁊ ꝓcupiſcẽtie cãm depoſuerũt ad aliud ſchema h: ſeruitutem nãqꝫ iuenit bellũ: naturales aũt castitatis casus i. ſcx aũt rursus hmõi delicta curãs: libertatẽ seruis molita est: ⁊ multũ de his tractauit modos k introducẽs de nama milia. impatozie vo cõstitutiones apparuerũt bis q̃ nõ recte facta sunt ad ius legitimũ vias qõ nõ trãsitorie l neqꝫ nos sancimus neqꝫ subiectos hãc legẽ negligẽter audire ꝓcipimus. Legitimi si qdẽ successores, ꝓcedunt hoibus ex nuptijs quas cõtrabũt: aut cũ dotalibus instrumẽtis: aut etiaꝫ absqꝫ eis sic ad feminas masculis cõuenientib⁹ vt ab initio habeãt ad eas legitimarũ nuptiarũ affectum m. Et hoc eñ in calũnia positum nos respiciẽtes: lege n decernimus qd in his quidẽ qui fortune dignitate, pucri sunt: qd autẽ in mediocri hoc hoim statu angendum sit: ad demõſtrationẽ legitimarũ nuptiarũ: quid vo deinceps pmiſſum est plebi o. Quapropter nuptijs, pcedentibus p ex hoc ipo sunt successiones certe: et si inter legitimos connumerentur: mox lex q introducit successionum modos plurimũ de his tractãs legitimũ si quidẽ ius sic se habet r.

☞ Si qs nat⁹ sit liber: nõ tñ legitimus aut etiã nat⁹ sit suus ſ libertatẽ postea meruit: si sit masculus legitimari potest per oblationem curie. si est femina legitima nũbẽdo curiali legitimo. b. d. Ang.

¶ Qõ vo nõ est huiuſmodi ſ liberũ quidẽ: nõ tñ ex nuptijs, pcedens legitimis: aut etiã in seruitute natũ si libertatẽ qdẽ meruit manserit autẽ naturale hoc modi varij ad ius legitimũ fuerunt quos enumerantes sic etiã reliqua s sancimus. ¶ Primus itaqꝫ modus legitimi iuris exiſtẽs ciuitatibus mox vtilis t quẽ Theodosius pie et nouc itroduxit memozie u. sancitum nãqꝫ est ab eo vt possit naturales filios x aut oẽs aut aliquos offerre curijs: aut filias curialibus copulare. et qñ modus iste nõ simplicẽ habuit legislationẽ: sed varie ⁊ de oblationibus y dictum est ⁊ de successionibus quomodo ipſi ⁊ quozũ heredes exiſtant: ⁊ qui rursus ad ius eox hereditariũ accedãt: iuſtũ credimus hoc primũ legislationis disponẽtes capitulũ ita ad reliquos modos qui ad legitimozũ ius fuerunt accedere: que eñ idem sunt facile omnino est dicere.

☞ Pater filiũ naturalẽ curie offerens: siue inter vinos siue in vltimo voluntate eũ legitimũ facit: habeat legitimos necne semetipsum aũt offerẽs alijs legitimis extantibus legitimus nõ fit. b. d. Ange.

Filiozum

Filiozum qnqꝫ sunt genera.

a ¶Filiorū pater.hoc qñ per dationē curie: secus si sine causa velit qs sibi filiū facere successorē:qz tunc demū legitimis nō existentib⁹:vt.ff.ad.qui.mo. na.effi.legi.ſ. si vo solū modo.qui est cōtra.

¶Loco⁹. c. per ruaz in glos.ſup ff. appellauit. poſt ſñ.ibi: ité ſi pater. extra qui ſi lij ſint legi.

b ¶Suſcepti.forte per re ſcriptū. vt honoraboſſior ſit ceteris:non autem ha buit adminiſtrationē ilſtris dignitatis: tunc em̄ ſemp liberat a fortuna curiali.ff.vt oz.ſ.vb. in ſñ.col.v.z cōſti.de digni.i.rñi. nec transire ad curiā pmittit qz debone ſtaret illuſtrem adminiſtrationē:vt hic ſubijcit. tñ nō talis rō.ſic ergo z i eō⁹ erit:vt.ſ.de ſan.epiſ. ſ.ſz hoc qdē.z idē in q̄li bet qui p dignitatē a curia liberat qui ſunt multi:vt.C.de decu.l.fi. Acc.

c ¶Siue.B reſpicit aliud ſiue qō eſt.ſ.

d ¶Conſtitutio. vt.C.de natu.lib.l.qm̄.

e ¶Curialis.i.qō fiat curialis.Accur.

f ¶Siue.B.reſpicit aliud ſiue quod eſt.ſ.

g ¶Legitimus.C.de natu.libe.l.cōium.ſ.illo.

h ¶Exiſtit.z eſt ratio eni dens cū nō debeāt legitimis filijs ſuo facto p̄eiudicium facere qō potuit pr̄:z hāc differentiā plerūq; iā in hac q̄ſti.dices.

i ¶Sancitū eſt.ſ.olim.

k ¶Simpliciter.id eſt ſine diſtinctione.Accur.

l ¶Fortuite.i.fortune.

m ¶Enim.p̄o certe.

n ¶Curialis.nam licꝫ ſit aliqs curialis nō tñ filij eius eſt:niſi ſpāliter effi ciatur:vt hic.z.C.de bis qui ſpon.mu.l.ſi.

Ville z caſtra ſub ci uitate col lectam faciunt.

o ¶Perſoluat. Not. villas et caſtra ſub ciuitate facere collectā:vt hic.et C.eo.l.iij.et.ff. de cenſi.l. fozma.z ius ciuitatꝫ ſeq. vt.ff.ad munici.l.q; z vi co.z.C.de epi.z cle.l.nulli.ſ.q; ſi inuito.Accur.

p ¶Et liberos.et.p etiā.

q ¶Ciuitate.cōſtantinopolitana.

r ¶Metropolim. id eſt metropolitane ciuitatꝫ.

s ¶Biʒātius.i. conſtantinopolitan⁹.nā ea ciuitaꝫ p̄mo dicta eſt biʒantiū.

t ¶Quiuſpiā.offerat filiā ſuā copulādo curiali metropolitane ciuitatis.

u ¶Et iſte modus.i.naturaliū filioꝝ z ſeruoꝝ.

x ¶Predictū. vt.ſ.eo.ſ. qō vo nō eſt.

y ¶Habēte.ſic z ſecundo cōtrahens matrimoniū nō ampli⁹ dat de ſuis ſecūde cōiugi q̄ vni filioꝝ p̄mi mrimonij z cui minus dederit:vt.ſ.de nu. ſ.optimū. z.C.de⁹ ſecun.

¶Si qs igit̄ fuerit naturaliū filioꝝ pater a ſiue curialis exiſtens ſcu liber/a curia licentiam habe bit oēs aut quoſdā ex eis ſiue legitimoꝝ ſit filioꝝ pater ſiue etiā nō:ſed ſolūmodo naturaliū offerre b curie:lꝫ forte illuſtris dignitatis ſint filij ſuſcepti nili tamen dignitas interceſſerit talis q̄ homines lꝫ curiales ſint ab hac fortuna liberos facit:obligatiōis aūt modus ſiue c fiat a pr̄e adhuc ſuppſtite:cū quiſpiā in cōe filiū offerret hoc nāq; geſtū eſt in philocalo naturali filio curiali a patre in buſtrena ciuitate) et hoc ipm dixit ſm inſpectionē ibi factā et ita cū offert ſicut a leone pic meno rie ſcripta dicit ꝓſtitutio d. ¶Siue ergo ſm hūc modū fiat aliquis a pr̄e.pnūtiatus curialis e:ſiue f cuz pr̄ ſub geſtis monumentoꝝ offerat:ſiue moriēs in teſtamēto conſcribat oportere fieri curiale:demū ille amplectat ſcripturā.legitimus g moꝝ fiet naturalium iure oīno liberat⁹ ſiue etiā moztuo patre ſemetipm filij⁹ aut filij offerāt non exiſtēte qdē legitima ſobole: etiā ſic erunt legitimi z curiales. ¶Proinde pr̄ qdē etiā exiſtētibus legitimis offert curie non legitimos filios.qui vo p ſemetipm ad hoc pcedit:tūc ſolūmodo audiet cū null⁹ legitim⁹ noꝝ filioꝝ exiſtit h. hoc itaqz de oblationibus ſit qō indifferenter:ſancitū eſt i a nobis in hac p̄ſenti lege reconditū:non autē ſimpl⁹ neqz fortuite oblatione.opz enim k z modos facere manifeſtos ſm quos offerātur.

¶Qui ſuā ſobolē naturalē vult legitimare curie loci ex quo natus eſt eam offerat:qui aūt romani z cōſtantinopolitani ſunt ſeſe ibidem offerēdo legitimant. z mulier naturalis curiali cōſtantinopolitano nubēdo legitimatur.Angelus.

¶Si qs igit̄ ex q̄libet oziaſ ciuitate:ſiue curialis l:ſiue etiam liber buiuſmodi ſit fortuna:licebit ci ſuū naturalē offerre filiū curie illius vnde oziſ ciuitatis.ſi vero nō ciuis nec ipſe ꝓſtitaſꝫ ex villa quadā aut vico ſit oziundus illi a pr̄e offerat ciuitati aut ſemetipm offerat ſub qua ciuitate villa aut vicus tributa pſoluat m. ¶Palā vo eſt qz ſi quidē pr̄ eū aut auus offerat:aut aliqs aſcēdentiū parētū. z liberos habēs filios hoc agere poterit.ſi vo ipſe qſpiā ſemetipm offerat hoc pmittim⁹ cū non alij legitimi ſunt fratres ſi tñ aliquis offerre volentiū ſuos naturales curijs aut ex maxia oziaſ ciuitate n:aut ex ſenioze roma:huic damus licētiam in quā voluerit metropolim ꝰoblationē celebrare:et hanc eſſe regulam etiam in filiabus vt iūgat eas curialibus: aut ex ciuitate ipa ex q̄ oꝛti ſunt: aut ſub qua villa:aut vic⁹ tributa pſoluat.aut ſi qs liber ſimul et roman⁹:aut biʒātius fuerit cuicūqz curialiū alterius cuiuſpiā c metropolis tamē:ſic itaqz nobis curialium oliḡtia eſt et iſte modus d placet iuris legitimi:qz damus curialiū naturalium exiſtenti ſolūmodo filioꝝ patri:licet ex ancilla eos habeat z liberos face re z offerre curie ſm qō p̄dictū e eſt.et adhuc ampli⁹ ſancimus de cauſa:vt vel ſi non pater offerat liber aut ſemel filius fiat poſſit z ſemetipſum offerre curie etiā hic legitima non exiſtente prole.

¶Legitimatus per curie oblationem patri legitimus ſucceſſor efficit:et repudiare poterit bereditatē patris:z ſe a curia liberare:pater tamē non pōt ei in teſtamento relinq̄re plus q̄ relinquat vni ex filijs cui minus relinquit.Angelus.

¶Et quoniā varie etiam de buiuſmodi perſonarum ſucceſſione ſancitum eſt:non videtur abſurdum nobis et de ſucceſſione ſicut p̄diximus terminare. Si qs igit̄ naturalis ſm hoc ſchema: id eſt oblationis fiat curialis:erit patri z ab inteſtato ſucceſſor:z ex volūtate nihil diſſimilis legitimis:z ex donatione pcipere poterit pr̄is:ita tñ vt nō amplius habeat vno horū qui ab initio legitimi ſunt z inter oēs minus habēte o.Cum ſemel aūt illi ſuſceperint oblationē z ꝓpter ea ad ius legitimoꝝ aſcēderint:nō ſinimus eos abſtinere ſe patrū bereditate:aut videri quaſi donationez in ſe factā z ratā habitā ab eis relinquere z fortuna p recedere.manētes itaqz curiales relictā aut donatā (ſicuti dudum a nobis dictū eſt) habebunt menſuram.

¶Si filius ab initio oblationē curie recuſauit bona tamē paterna poſſidere reperit:curie eſt aſtrictus:qō locū hꝫ etiā in filiabus.Ange.

¶Si vo ab initio refutauerint oblationē:manere libe ros p̄eponētes licet naturales qz fieri ditiores z curia les deinde videant:poſtea aut in totū aut ex parte poſſi dere res donatas aut relictas ſibi aut̄ etiam alienare: tenebūtur oīno curiali fortuna etiā inuiti vt non adulte rari b nobis videant legiſlationē z lucra quidē venētur que occaſione oblationis ſint:repellant autem fortunā ꝓpter quā lucra ꝓmeruerunt c. Et hoc ſimiliter ſancimus z in maſculis oblatis curie:z in filiabus nubentibus curialibus.nulla exiſtēte differentia ſiue per maſculos quiſpiam curie munera agat:ſiue per generos curiā in filiabus augere voluerit:et per illoꝝm filios nouos adijcere p̄oꝛibus curialibus filios oꝛum d.

¶Filius legitimatus ſoli patri ab inteſtato ſuccedit non auo vel aſcēdentibus:nec etiā cognatis patris:nec etiā agnaſcif licet ſit legitimatus niſi per quādam machinationē:nec ipſi eidē ſuccedūt ab inteſtato:ſed ex teſtamēto vnus alteri ſuccedere poteſt.b.d.Ange.

¶Filium vero per buiuſmodi cauſaz factum legitimū ipſi ſoli genitoꝛi legitimum facimus non etiaz extranee cognationi patris.Dicimus e autem z ex quibus ille natus eſt:et qui ex vtroqz f ſunt:et qui ex eo proceſſerūt facimus eum velut ex quadam machinatione cognatum. ſancimus enim oblatum curie naturalem filium ſolummodo patri legitimum fieri ſucceſſozem.nullum tamen habere participiū ad aſcendentes aut ex latere agnatos vel cognatos patris:aut illos aliqō habere participium ad illoꝝz ſucceſſiones.equum etiā ei dantes priuilegium vt ſicut nec cognatis patris nec

nupt.l.hac edictali. ſ. ſi. qō non poſſet eſſe minus legitima vel bic vel ibi.vt ff.de nupt.ſ.illud. ſed ſi eſſet bic ſolus totū poſſet habere.vt.C.eo.l.iij.

3 ¶Fortuna. vt.C.e.l. qñ deſideria.Accur.

a ¶Liberos.a curia.

b ¶Adulterari.ſic.ff. ſi. inſtru.in prin.Accur.

c ¶Promeruerunt. vbi em̄ eſt lucrum z onus.vt C.de fur.l.fi.z de cad.tollen.l.i.ſ.p ſecūdo. in fi.z ff.ſi qs omiſ. cau. teſta.l. ſi nō ſolus.in fi.ſ.rñi.

d ¶Eozum. Quid em̄ intereſt quo iſtoꝝ modoꝛ quis curie p̄omideat.vt C.eo.l.iij.in fi.

e ¶Dicimus. nunc exponit extra eam cognationem patris.

f ¶Ex vtroqz.ſ. latere vt agnati et cognati:vt hic ſtatim expōnit:ſic adoptatus non cognoſcit eo gnatis patris:nec ſucceditur.C.de adop.l.pen. ſ.ideo ſancimus. Item facit inſtit.de ſer.cogna. in fine.

UNIVERSIDAD

illis sit iste successor: nec illi ad eꝰ vocentur successionem nisi forte scripserit aut ipse illos aut ab illis scribatur: soli enim patri fiūt legitimi ⁊ cogniti esse creduntˀ.

Si cum filijs aut nepotibus legitimatus decesserit: si curiales sint ad eius successionem vocātur: nullo autē supstite eo decedente ab intestato curialis ad. ig. vncias vocatur. et ad reliquas tres qui ex lege appellantur. Angelus.

Ergo sanciēdū ē q factᵃ ita legitimis efficiāt successores si qdē habuerit filios qᵇ talis est/aut nc potes de legitimis sibi ꝑcreatos vxoꝛibus/⁊ merito etiā curiales ꝓstitutos modis oībus cis succedāt. qd cīn † legaliᶜ. est. ꝓpꝛio filio ad pñā successionē. Si vo filios habuerit non curiales qñqz sibiᵈ. pgenitos: tūc legitiᵉ mēsura veniat ad fiscū ⁊ curiā: reliquū vo q̄tūcūqz fuerit ad illos filios q curiales nō sunt accedat. ¶ Si vo etiā gñaliᶠ nulla eis sit. ples ⁊ moꝛiat intestatus: nouē quidē vncias curia ⁊ fiscᵍ hēat ꝑm q oudū a nobis sancitū est: in reliqs autē tribꝰ vncijs q ex lege vocāt oībꝰ modis veniēt. aut si testat' fuerit ad scriptos descēdet heredes semel autem factū curialē lex fusci piēs ⁊ iscribēs curie ⁊ successiōes ⁊ alia oēm ordiatā dedit vite successionē ⁊ q̄stū. Si q aūt vel ex gñe' vel cēncus scriptus forsan/ aut etiā nō scriptᵏ voluerit adire ꝑeuū ⁊ semetipm offerre curie. licētiā hēat ß agēdi/et distributā curie partē accipiens fieri curiales: ⁊ tā fortune q̄s functionū successor si ß ꝑeuius annuerit. ¶ Si q aūt legitimos ˡqdē filios non hēat naturales aūt ci solūmodo sint: liceat ci curie honore scribere eos heredes et scriptura ꝓ oi oblatiōe ᵐꝓsitat ⁊ nō egeat ß antiquaꝝ legū alia adiectione neqz oblatiōe dū supstites essent: sꝫ ex ß ipo scripti si liberi sint curiales simul ⁊ heredes fiāt: ⁊ habeāt ipi substārie nouē vncias sicut pater cis distribuerit. finaurē etiā totū cis relinquere voluerit adhuc facient melⁿ: verūtamē vsqz ad nouē vncias oīmō eis relinq̄t sēs: q si reliquerit minᵒ ᵖa lege modis oībus supplemētuꝫ substātie fiet. illi vero si voluerint curiales fiāt. Si vo aliq quidē eligāt/aliq vo refutāt: ad eos qui eligūt refu tantiū veniant ꝓtionesᵐᵐ. si vo oēs renuerint: tūc tanq̄ filijs nō existētibᵖ ita ad curiā veniāt nouem vncie oēs. Si vo ille quidē tacuerit ᵍfiliozū vo legitimozū ei nō fit. ples: tūc legitima parꝫ qdē ad heredes ab intestato veniat. si ly vero naturales si voluerint se metipsos offerre curie ß faciant sicutiᵍ voluerit: siue oēs: siue qdā ex cis: et modis oībꝰ nouē vncie subſtātie ad curiales aut curialē pueniant. ¶ Si vo etiā ex ancilla ci nati fūt/si eos manumiserit aut viuēs aut i testamēto obtulerit ꝓ eos etiā si suscipiant ⁊ sint curiales sicut testatoꝛ voluit/aut sicut eoꝝ desideriū fecit: offerētes cīn semetipsos curie percipiēt (sicuti dictuꝫ est) nouem vncias. vndiqz cīn volumus vel si testētur vel si nō facta volūtate ꝛ decesserit/eos qui ad curiā veniūt nouē vncias accipere. Si vero manumiserit quidē solūmodo nō tamē obtulerit: aut illi etiam sic volunt: aut quidā ex cis ad curiā respicere: etiam tūc nouē vncie curiā agēti vel agētibus ˢ ꝑm quātitatē dētur. Si vo nullus naturaliū aut velit aut offeraᵗ: tunc nouē vncias curia peipiat: palā quippe est qz simul sequit vbiqz fiscus ꝑm ꝓstitutionemᵘ de boc a nobis positā: de naturalibꝰ itaqz qui p trāsitum ᵛad curiam fiūt legitimi ⁊ de modo ꝑm quē offerunt: ⁊ successionibꝰ hec a nobis pure sancita sunt. ¶ Tribꝰ aūt ˣalijs ꝓstitutionibꝰ scriptis ꝛc no ˣ qdē pic memoie nō de futuris aliqd plene sanciuit/ sed de iam ꝑteritis: quā scribi ideo solūmodo ꝑmisimus vt cosʸ quibꝰ illa forte ꝓstitutio ꝑdest/q ᶻdescēdit coꝝ exinde/ples) nō hac vtilitate ꝓfuarem. Sicut cīn anastasij pie memoie q naturales adoptare cōtribuit non esse impoꝛtunā decetero nostris subiectis permittimus nisi ad hoc posita solūmoda siniuimus vt si qua vtilitas aliquibus exinde reposita est hāc non videamur p nfas amputare leges. Opoꝛtet cīn semper aliqō inchoare bonum: nō ea q̄ a quibusdā ꝑeritant destruere ᵃ. nostri cīn patris approbamᵇ ꝓstitutionem ᶜtēperate quidē introductā ⁊ ordinate posita: q̄ adoptiones naturales ꝓhibuit multam absurditatem habentes ⁊ indiscrete velut aduenas quosdā legitimis naturales superintroducentes. ¶ Reliqui igit sunt modi qui a nobis inuēti sunt q̄s ꝑcurremus ᵈlegitimū ius ꝑbentes cis qui erāt ꝓmitus naturales: circa quoꝝ successionē nō labozauim⁹: semel cīn eos efficientes legitimos ᵉdamus habere etiam successiōes illas quas habēt bi qui ab initio legitimi sunt. ¶ Si qs igitur ᶠdotalia ᵍscripsit ad libertam ʰin ꝓncipio: siue ad liberā mulierē: cui oīno licet copulari: in cubine schemate sibi aut legitimoꝝ filiozū iā pater ⁱ existens aut etiā filioꝝ naturaliū ꝑ legitimas esse nuptias ⁊ filios vel ꝑcedentes vel cōceptos legitimos ci esse sancimus. ⁊ licꝫ postea non nascantur filij ci: aut etiam nati moꝛiantur: nihilominus ꝓioꝛ soboles ʲlegitima consistit: affectus enim circa filios ita ei ꝑcedens qui cū etiaꝫ ad dotale ꝓuocauit instrumentū ipe decidit secūdis filijs occasionē qui postea nati sunt ᵏ legitimi iuris. Quapꝛopter absurdū erat benignā occasionē quā posteri sibi filij inuenerūt ex ꝓioꝛibus sumētes cā nō etiā ꝓioꝛibus legitimū ius simul ⁊ sine calūnia circa patrum dare successiones. ¶ Palam enim est quia iuniozes ˡᵐfilij ex lege ⁿ facti sunt sui hoc initiū dotalibus ꝓbētibus. quapꝛopter vnum ambozum fecimus oꝛdinem ⁊ decetero calūnias plurimis abstulimus ꝓstitutionibus ᵒillud dicētes vt vel si nō habuerit filios postea pater dotalia tñ expo fuerit instrumenta: etiā sic nihilominus suos habeat filios. vt cīn nasceretᵛ ei filij alij casus qdā forte potestatem ⁊ licētiā habuit sicut etiā natos auferre: affectionis vo ꝓbationes que in ꝓioꝛibus fuit natis: hoc est ante dotalia instrumēta ꝓbentē legitimū ius nihil tale fuit qō auferre ᵖomnino poterit. ¶ Insuper etiā ex rationa-

Sit. id est

a Qui factis. natiui cassus. Accur.
b Qui. i. q curie oblatꝰ est. Accurſius.
c Legalius. i. debet magis ex. l. q. d. nihil cū etiā viuo patre dñs est filius. vt. ff. de libe. ⁊ postbu. l. suis. et eadē ꝑsona. vt. C. de ꝑu. et alijs sub. l. fi. et ideo debita bona ꝑfis filio vt h. t. ff. vñ lib. l. scripto herede. in fi. et. ff. de bo. dā. l. fi. i. rñ. ⁊. ʃ. fi.
d Sibi. ſ. fiue antea fiue postea. Accur.
e Legitima. q̄ determinaſ. l. ſ. quarta. vt. C. qñ ⁊ q. q̄r. ꝑ de. l. j. ⁊. ij. in ꝑn.
† Cōcor. c. f Ex gñe. ci⁹ q decessit. ius natura le. j. distinc. g Legitimos essent. ſcz parentes.
h Oblatiōe. i. ac si esset datus curie.
i Flouē. qū est vnus vel plures. quod dic vt. ſ. de trieē. est. originus. ſ. excipiatur. col. iij.
k Cīn⁹. qō enī⁹ leg. dat ꝓinat' auferre non pōt: vt bic. et vt arg. ſ. de nu. ſ. ſi vero nō ſolū. in fi.
l Al lege. ſupplet lex in quo bō deficit. vt. ff. ſ. de iudi. l. iiij. ſ. fi gs. ⁊. C. de inoffi. testa. l. oīmodo.
m Portiones. ſic. C. qñ nō ꝑ. ꝑ. l. j. Accur.
n Tacuerit. ſcz testō.
o Sicuti. ſcz non facto testamento.
p Obtulerit. ſcz eos curie. Accur.
q Volūtate. ſ. testamen to non facto. Accur.
r Vel agētibus. i. in curia exiſtentibus.
s Cōſtitutionē. ſ. eo. ſ. semel. ⁊. ſ. ſi qs autem.
t Per trāſitū. tūc enim fit trāſitꝰ cū curie offerꝛ.
v De mō. ſ. oblationis.
g Tribus aūt. q̄ statim nominabūtur. Accur.
p Zeno. vt. C. eo. ti. diui conſtantini. Accur.
z Ut eos. rō ſꝛe ille cōſtitutiones ꝓfte sunt.
a Q. id est quia.
b Anaſtaſij. vt. C. co. l. inbemus.
c Destruere. ⁊ sic no. q ꝛn dubio nō debem⁹ corrigere legē vt h. et. C. de ap. l. ꝓcipimus. in fi. arg. ff. vt fra. fi. j. rñ. Sꝫ illō q̄ expreſſe corrigitur.
Corrigi lex in dubio nō ꝛꝫ.
d Cōſtitutionē. q̄ est. C. co. l. legem anaſtaſiam.
e Percurremus. modo ſtatim. Accur.
f Legitimos. ꝑm modū infraſcriptum.
g Dotalia. ſ. inſtra.
h Libertā. qō de liberta dicit intellige ſi legitimos nō hꝫ ꝑm distinctiones quā habes. ff. de trie. et semi. ſ. fi. quam dicūt quidā tolli per illaꝫ. ff. vt liber. dece. ſ. pe. Accur.
i Pater. ſ. tantū. nā in

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a Qui factis.i.natiui casus. Accur.
b Qui.i.q curie oblat⁹ est. Accursius.
c Legalius.i.debet magis ex.l.q.o.nihil cũ etiã viuo patre dñis est filius. vt.ff.de libe.ꝛ posthu.l.i suis.et eadẽ ꝓsona.vt.C. de ꝑpu. et aliis sub.l.fi.et ideo debita bona ꝑfi filio vt h.ꝛ.ff.vñ lib.l.scripto heredẽ. in fi. et.ff. de bo.dã.l.fi.i.ri.ꝛ.ꝙ.fi.
d Sibi.ſ.siue antea siue postea. Accur.
e Legitima.q determinat.l.f.quarta.vt.C.qñ ꝛ q.ꝙ.ꝑs de.l.i.ꝛ.ij.in ꝑn.
† Socor. c. f sue natura se.ſ,distinc.
f Ex gñe.ci⁹ q decessit.
g Legitimos essent.ſcz parentes.
h Oblatiõe.i. ac si esset datus curie.
i Nouc.qñ est vnus vel plures.quod dic vt.ff.ꝺ de trie.et semiſ.dicimus.ꝙ. excipiatur.col.iij.
k Addin⁹.q6 eniz leg dat ꝓiuat⁹auferre non põt: vt hic.et vt arg.ff.de nu. ꝙ.fi vero nõ ſoliũ. in fi.
l Al lege.ſupplet lex in quo hõ deficit.vt.ff.ꝺ re iudi.l.iiij.ꝙ.fi.ꝙ.s.ꝛ.C.de inoffi.testa.l.oimodo.
m Portiones.ſic.C. qñ nõ pe.par.l.j.Accur.
n Tacuerit.ſcz testõ.
o Sicuti.ſcz non facto testamento.
p Obtulerit.ſcz eos curie. Accur.
q Oblũtate.ſ. testamen to non facto. Accur.
r Tel agẽtibus.i.in curia existentibus.
s Cõstitutionẽ.ꝙ. eo. ꝙ. semel.ꝛ.ꝙ.fi qs autem.
t Per trãſitũ.tũc enim fit trãſit⁹ cũ curie offert.
v De mõ.ſ.oblationis.
x Tribus aũt.q ſtatim nominabũtur. Accur.
y Zeno.vt.C.co.ti.dini constantini. Accur.
z At eos.rõ ẽre ille cõſtitutiones posite sunt.
a Q.id est quia.
b Anaſtaſij. vt.C. co.l. iubemus.
c Destruere.ꝛ sic no. q ĩ dubio nõ debem⁹ cozrigere legẽ vt h. et.C. de ap.l.ꝑcipimus.in fi.arg. ꝙ.j.vt fra.fi.i.ri. Sꝫ illõ q6 expꝛesse corrigitur.
d Cõstitutionẽ.q est.C. co.l.legem anaſtaſium.
e Percurremus. modo ſtatim. Accur.
f Legitimos.ſm modũ infraſcriptum.
g Dotalia.ſ.instra.
h Libertã.q6 de libertã dicit intellige ſi legitimos nõ ⁹ ſm distinctionẽ quã habes.ff. de trie. et semiſ.ꝙ.fi.quam dicũt quidã tolli per illaꝫ.ff. vt liber.dece.ꝙ.pe. Accur.
i Pater.ſ.tantũ. nã in illis ſit iſte ſucceſſor:nec illi ad eũ vocentur ſucceſſionem niſi forte ſcripſerit aut ipſe illos aut ab illis ſcribatur:ſoli enim patri ſiũt legitimi ꝛ cogniti esse credunt.
Si cum filiꝫ aut nepotibus legitimatus decesſerit:ſi curiales ſint ad eius ſucceſſionem vocãtur:nullo autẽ ſupſtite eo decedente ab intestato curialis ad.ix. vncias vocatur. et ad reliquas tres qui ex lege appellantur.Angelus.
Ergo ſanciẽdũ ẽ q facẽ ita legitimis efficiãt ſucceſſores ſi q6 habuerit filios q⁹ talis eſt/aut nepotes de legitimis ſibi ꝓcreatos vxoribus/ꝛ merito etiã curiales ꝙſtitutos modis oĩbus cis ſuccedãt.qd cñ † legali⁹ est ꝓpꝛio filio ad ꝑfectã ſucceſſionẽ. Si vo filios habuerit non curiales qñqꝫ ſibi ⁴ꝓgenitos:tũc legitia ⁵ meſura veniat ad fiſcũ ꝛ curiã:reliquũ vo ꝙtũcũqꝫ fuerit ad illos filios q curiales nõ ſunt accedat.
Si vo etiã gñaliꝫ nulla cis ſit,ples ꝛ moziaſ intestatus:nouẽ quidẽ vncias curia ꝛ fiſc⁹ hẽat ꝑm q⁹ dudũ a nobis ſancitũ eſt:in reliqs autẽ trib⁹ vncijs q ex lege vocãt oĩb⁹ modis veniẽt.aut ſi teſtat⁹ fuerit ad ſcriptos deſcẽdet heredes ſemel autem factũ curialẽ lex fuſciꝑiẽs ꝛ iſcribẽs curie ꝛ ſucceſſiões ꝛ aliã oẽm oꝛdiatã dedit vite ſuccẽſſionẽ ꝛ qſtũ. Si qs aũt vel ex gñe⁷ vel exꝑncus ſcriptus forſan/aut etiã nõ ſcript⁹ voluerit adire ĩperiũ ꝛ ſemetipm offerre curie. licẽtiã hẽat ꝭ agẽdi/et diſtributã curie partẽ accipiens fieri curiales:ꝛ tã fortune ꝙs functionũ ſucceſſor ſi ꝭ ĩperius annucrit. Si qs aũt legitimos ⁸qdẽ filios non hẽat naturales aũt ei ſolũmodo ſint:licet ei curie honoze ſcribere eos heredes et ſcriptura ꝓ oĩ oblatiõe ⁹ꝓſtat ꝛ nõ egeat ꝭ antiquaꝫ legũ alia adiectione neqꝫ oblatiõe dũ ſupſtites eſſent:ſꝫ ex ꝭ ipo ſcripti ſi liberi ſint curiales ſimul ꝛ heredes fiãt:ꝛ habeãt ipi ſubſtãtie nouẽ vncias ſicut pater cis diſtribuerit.ſinaũt etiã totũ eis relinquere voluerit adhuc ſa ciet melꝭ:verũtamẽ vſqꝫ ad nouẽ vncias oĩmõ eis relinq̃t ſciẽs: qꝛ ſi reliquerit min⁹ ¹⁰a lege modis oĩbus ſupplemẽtuꝫ ſubſtãtie fiet.illi vero ſi voluerint curiales fiãt. Si vo aliq quide eligãt/aliq vo refutãt:ad eos qui eligũt refu tantiũ veniant ꝓrtiones¹¹. ſi vo oẽs renuerint:tũc tanꝫ filijs nõ exiſtẽtib⁹ ita ad curiã veniãt nouem vncie oẽs. Si vo ille quidẽ tacuerit¹²filiozũ vo legitimozũ ei nõ ſit,ples:tũc legitima parꝫ qdẽ ad heredes ab intestato veniat.ſi vero naturales ſi voluerint ſe metipſos offerre curie ß faciant ſicuti⁷ voluerit:ſiue oẽs:ſiue qdã ex cis:et modis oĩb⁹ nouẽ vncie ſubſtãtie ad curiales aut curialẽ pueniant. Si vo etiã ex ancilla ei nati ſũt/ſi eos manumiſerit aut viuẽs aut i teſtamẽto obtulerit⁹ eos etiã ſi ſuſcipiant ꝛ ſint curiales ſicut teſtatoꝛ voluit/aut ſicut eoꝝ deſideriũ fecit:offerẽtes cñ ſemetipſos curie percipiẽt(ſicuti dictuꝫ eſt)nouem vncias.vndiqꝫ cñ volumus vel ſi teſtẽtur vel ſi nõ facta volũtate⁹ decesſerit/eos qui ad curiã venirẽ nouẽ vncias accipere. Si vero manumiſerit quidẽ ſolũmodo nõ tamẽ obtulerit:aut illi etiam ſic volunt:aut quidã ex cis ad curiã reſpicere:etiam tũc nouẽ vncie curiã agẽri vel agẽribus ⁱ ſm quãtitatẽ dẽtur. Si vo nullus naturaliũ aut velit aut offeraſ:tunc nouẽ vncias curia peipiat:palã quippe eſt qꝛ ſimul ſequit vbiqꝫ fiſcus ſm ꝙſtitutionem ⁿ de boc a nobis poſitã:de naturalib⁹ itaqꝫ qui ꝓ trãſitum ⁱ ad curiam fiũt legitimi ꝛ de modo ⁱ ſm quẽ offerunt:ꝛ ſucceſſionib⁹ hec a nobis pure ſancita ſunt. Trib⁹ aũt ʳ aliꝫ ꝙſtitutionib⁹ ſcriptis ſcno ⁹ qdẽ pie memorie nõ de futuris aliqd plene ſanciuit/ſed de iam ꝑteritis:quã ſcribi ideo ſolũmodo ꝓmiſimus vt cos ⁷ quib⁹ illa forte ꝙſtitutio ꝓdeſt(qꝫ ⁿdeſcẽdit coꝛ exinde ꝓples)nõ hec vtilitate ꝓziuarem⁹. Sicut cñ anaſtaſij pie memorie q naturales adoptare cõtribuit non eſſe impoꝛtuna deccterο noſtris ſubiectis permittimus niſi ad hoc poſitã ſolũmoda ſiniuimus vt ſi qua vtilitas aliquibus exinde repoſita eſt hãc non videamur ꝑ nas amputare leges. Oportet cñ ſanper aliqꝺ inchoare bonum:nõ ea q̃ a quibuſdã ꝑiſtant deſtruere ᶜ. noſtri cñ patris approbam⁹ ⁹ ꝙſtitutionem ᵈ tẽperare quidẽ introductã ꝛ oꝺinate poſitã:q̃ adoptiones naturales ꝓhibuit multam abſurditatem habentes ꝛ indiſcrete velut aduenas quoſdã legitimis naturales ſuperintroducentes. Reliqui igiſ ſunt modi qui a nobis inuẽti ſunt q̃s ꝑcurremus ᵉ legitimũ ius ꝑbentes cis qui crãt ꝓmitus naturales:circa quoꝝ ſucceſſionẽ nõ labozauim⁹ ᶠ ſemel cñ eos efficientes legitimos ᵍ damus habere etiam ſucceſſiões illas quas habẽt hi qui ab initio legitimi ſunt.
Si qs igitur † dotalia ʰ ſcripſit ad libertam ⁱ in pꝛincipio:ſiue ad liberã mulierẽ:cui oĩno licet copulari:in concubine ſchemate ſibi aut legitimoꝝ filiozũ iã pater ᵏ exiſtens aut etiã filioꝝ naturaliũ ꝑ legitimas eſſe nuptias ꝛ filios vel ꝑcedentes vel cõceptos legitimos ci eſſe ſancimus.ꝛ licz poſtea non naſcantur filij ci:aut etiam nati moziantur:nihilominus ꝓzior ſoboles ˡ legitima conſiſtit:affectus enim circa filios ita ei ꝓcedens qui cũ etiaꝫ ad dotale ꝓuocauit inſtrumentũ ipe dedit ſecũdis filijs occaſionẽ qui poſtea nati ſunt ᵐ legitimi iuris. Quapꝛopter abſurdũ erat benigna occaſionẽ quã poſteri ſibi filij inuenerũt ex ꝓzioribus ſumẽtes cã nõ etiã ꝓzioribus legitimũ ius ſimul ꝛ ſine calũnia circa patrum dare ſucceſſiones. Palam enim eſt quia iumiores ⁿ filij ex lege ᵒ facti ſunt ſui boc initiũ dotalibus ꝓbẽtibus. quapꝛopter vnum ambozum fecimus oꝺinem ꝛ deccterο calũnias plurimis abſtulimus ᵖ ſtitutionibus ᵠ illud dicẽtes vt vel ſi nõ habuerit filios poſtea pater dotalia trĩ expo fuerit inſtrumenta:etiã ſic nihilominus ſuos habeat filios.vt cñ naſcerent ei filij alij caſus qdã forte poteſtatem ꝛ licẽtiã habuit ſicut etiã natos auferre:affectionis vo ꝓbationes que in ꝓzioribus fuit natis:hoc eſt ante dotalia inſtrumẽta ꝓbentẽ legitimũ ius nihil tale fuit qõ auferre ᵖ omnino poſſuerit. Inſuper etiã ex rationa

Sit.id est

Corrigi lex in dubio nõ ꝺz.

† Facit ad hoc.c.tãta est vis.cum glo.ij.extra ꝙ fi.finr legẽ vt ꝙ.fi per mimonium ſubſequẽs legitimatur filij.ante matri monium geniti.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a ¶Sit.i.sit legitimus.
b ¶Inuenta.C. de natu. lib.l.nup.§.r multo.
c ¶Cōceptus.i. cōceptio nis casus gentilui.
d ¶Nascenti.vt.ff.de sta tu ho.qui in vtero.
e ¶Sancitū.§.q.mo.nat. effi.le.§.nouimus. r.§.si quis vo.r.§.licet igit.r §.si vero.col.vj.
f ¶Pctō.quia meretrig.
g ¶Tractata.l. bis mo dis.l.aut ex rē.
b ¶Si qs.repetit vt sol uat.
i ¶Rescriptum. qō vul go appellāt bononiēses mamburdiū.i. imperia le rescriptum.
k ¶Diximus. vt.§.co.§. natura quidem.
l ¶Scrututez.co modo qui dr instit.de iur.na.§. ius autem. Accur.
m ¶Conuersio. qr boies ꝙuertūt ad ꝙubias. Ac.
n ¶Inueniri.filiꝰ mozbꝰ similē defideraī medici nam:vt dici.§.qui.mod. na. effi.legi.§.licet igit.
o ¶Facto.i.precib⁹ impe ratoꝛi oblatis declarato quia vult filios restitue re nature. Accur.
p ¶Doc.l.tempoze.
q ¶Una.i.simul.
r ¶Supplicātib⁹.l.nob.
s ¶Principis. hoc acci pe qñ pr dicēs eos natu rales volebat tm eos vt legitimos reputari.si au tē solū eos filios diceret nec adderet naturales si ue i testō siue i scriptura vbi subscripserūt tres te stes:siue i gestis erūt legi timi ꝫ se pncipi nō offe rant:r qō pl⁹ est vni testi monio dato aliꝫs pdest: vt.j.vt li.ma. r aui.§.ad hec.col.viij.
t ¶Permissum est.vt.C. de eman.lib.l.nec anus. in fi.r.l.iubem⁹.in fi.nec seruus qñq; manumitti tur inuit⁹:vt.C. de testa. ma.l.fi.§.fi vo quidā ibi: volentibus rē.
v ¶Sozte.forte em̄ praue cōuersationis r perueꝛsi moꝛis est iste pater.
x ¶Non est.vt hic. r.ff. de bis q sunt sui vel alie.iu. l.fi.nisi p ingratitudinē: vt.ff.de ado.l.q liberat⁹. r.C.ō ingratis li.l.i.r sic no.in bis q sunt volūta rie iurisditiōis nō posse qd fieri altero ꝛuito:siue ex.imat filius vel redigat inuit⁹vt hic siue q⁹ pater ex.imere cōpellat inītus: nisi in quatuoꝛ casib⁹:vt no.insti.qui.mo.ius pa. po.§.fi.Sz qro an cōpel lat filius exire patriā po testatē ex eisdez causis ex quibus pater cōpellit eū emācipare:Rñ.nō.et ga nō inuenimus:vñ regulā istam seruam⁹ in dubio. libus hoc adiectū est causis qua si ante dotalia ꝓceptus qdē est fi lius:natus aūt postea dotalia au xiliatoꝛ sui fit qui etiā ꝑoztb⁹ cō stitutionibus hoc facere potuit. r quedā a nobis inuēta est ratio regularis optime narrans de oꝛ dine nascētiū.cū em̄ dubitet vtrū opoꝛteat cōceptus an partus re spici tēpus.sancimus vt non tps cōceptus ſz partus inspiciat.ppt filioꝝ vtilitatē. Si vo cōtigerit tales aliqs excogitare circūstan tias casuū in quib⁹ est vtilius cō ceptionis tempus q̄ partus:tē pus illud valere magis ꝓcipi mus quod vtilius fit nascēti.

¶Fiūt filij legitimi ꝑcib⁹ ꝑncipi obla tis r testō patris ostēso:si eos prescriptū morte ꝑuent legitimare nō potuit.Bar.

¶Illud tñ a nobis sancitū est. vt si qs voluerit legitimā suā fa cere sobolē r nō habuerit vxoꝛē taliū filioꝝ matrē:filios quidem valde diligat:mulier autē nō sine peccato sit apud eum:neqz digna sit quolibet legitimo noīe r ꝓpo ꝓterea aut moziente muliere aut legitimo iure non digna in matri monio putanda/aut causa a filijs maligne tractata/aut ex studio muliere celata/aut a filijs/aut foꝛ te aliter ei diuitijs accedētibus: ne iure legitimoꝝ vsum pater et fructū defuncta matre tanꝗz sub potestate filijs ostitutis habeat. ¶Si qs ergo filios legitios nō bñs ſz tm̄odo naturales:ipsos quidē legitimos facere volucrit: mulierem vo in ꝓmptu non ba beat oīno/aut habeat qdē nō ta men sine pctō/aut si nō appareat/ aut aliter dotaliū instrumentoꝝ non habeat facultatē. Quid em̄ si ad sacerdotiū alter coꝛ ascēdat/ damus ei fiduciā hoc qō dudum gessimus ad legitimum ius filios educere naturales legitimis sicu ti prediximus nō existētibus:per quandā hmōi viam.sicut em̄ sunt modi qui seruos ad libertatez si mul r ad ingenuitatē deducunt r nature restituunt : ita si pater nō habuerit legitimā plē r voluerit eos restituere nature et antique ingenuitati.siue ex ingenua nascā tur ei siue ex liberta r legitimos occetero r sub potestate habere hoc agat per nr̄m rescriptū.non em̄ fuit in ꝓncipio qñ natura bo miniꝫ sanciebat sola:anteqz scri pte ꝓcederēt leges quedā differē tia naturalis atqz legitimi:ſz pri mis parētib⁹ ꝑmi filij (sicut ꝑsen tem inchoantes diximus legez) etiam ipso ꝓcessu nati legitimi sint:r sicut in liberis natura qdē fecit liberos oēs:bella vo seruitutē adinuenerūt:sic etiā hic no bis natura legitimas ꝓtulit sobo les:ad ꝙuisēcētiā vo facta ꝙuer sio naturale ius inseruit. Qua ꝓpter filibus passionibus exoꝛ tis ꝙuenit cura ex equalib⁹ inue niri:aliā quidez a ꝑoztbus nr̄is: aliā vo a nobis. Sit igit licentia patri in ꝑdictis casibus matrē in ꝑoze schemate relinquēti impio ꝑces offerre boc declarātes:quia vult naturales suos filios restī tuere nature r antiq̄ ingenuitati r iure legitimo vt sub potestate ei⁹ ꝓsistāt nihil a legitimis filijs dif ferētes.quo facto ex hoc filios frui hmōi adiutozio;vna nāqz ꝑ mō oēs hui⁹ natura digressiōes r opiniones in his q legitimos nō habēt filios curam⁹:sic breui sola cio tm̄ inpetū nature corrigētes.

¶Si vo is qui solūmodo natura lium filioꝝ est pater per quosdaz foꝛtuitos casus nonvalucrit hoc agere.moziēs aūt sub quodā ꝓe dictoꝝ casuū scripserit testm̄ vo lens sibi legitimos esse filios suc cessoꝛes:r in hoc dam⁹ ei licentiā ex fiduciā supplicantibus tm̄ etiā sic filijs post mortē patris: r hoc dicētibus r ostēdentibus patris testamētum r heredibus existēti bus ꝑm legē hoc quoqz donū ba beāt patris r ꝓncipis :id est di cere nature simꝫ r legis. ¶Gene raliter aūt in oīb⁹ qbus per ꝑdi ctos modos deducunt ad legiti mum ius:tūc hoc volum⁹ obtine re oū r filij hoc ratū habuerit.nā si soluere ius patrie potestatis i uitis filijs nō ꝓmissum est patri bus multomagis sub ptāte redi gere inuitū filiū r nolētem:siue p oblationē ad curiā:siue p instru mētoꝝ celebratione:siue per aliā quālibet machinationē:tāqz soꝛ tem mctuentē paternā iustū nō est :neqz impij r legislatoris po nimus ꝓpriū . ¶Si vo pluriminis existētibus filijs:alij qdē eligāt/ alij respuāt:bi qui volūt legitimi fieri alijs in iure naturali manen tibus r hoc dicim⁹ nullī ꝑoz legitimoꝝ ꝓrimētes modum:ſz hunc adijciētes alijs in quibus illos accipere nō licet. oīno em̄ legitimis existētibus oeinde naturalibus ꝓue nientib⁹ nequaqz ius legitimoꝝ eis adijcit:nisi oīno aut per curiā:aut p nr̄as ostiones que dotaliū instroꝝ introduxerūt modū. ¶Adoptionis aūt modū qui fuit olim a quibusdā ante nos imꝑatoꝛibus fupnaturalibus puta tus nō imꝑobus inueniētes:ſm paterne constitutiōis virtutē r nos (sicuti dictū est) excludimus:qñ castitatez nō ꝑfecte cōsideraūt:r nō erit deccns vt que bene exclu sa sunt in rēpublicā rursus introducātur. Quaꝓpter his a nobis sancitis atqz manifestatis quo cōueniat mō ad ciuitatē romanam legitimoꝝqz ius transire nihil de successione super talibus est dicēdum.nā sicut in ceteris ab initio legitimis oꝑtet etiā in eis fieri successiōes

vt.ff. de exer.l.i.§. in re. igit r qz filius non hz eā potestatē in patrē quam pater in filiū vt eā in euz valeat exercere.
y ¶Proprijs.imo remo tum r extraneum.
z ¶Sanctibus. sic.ff.eo. §.si quis aūt legitimos. ibi:si vo aliqui rē.et.C.de testa.ma.l.fi.§. si vo qdā. r.ff. de leg.ꝓe.l.naturalis.§.ij.Accur.
a ¶Priozi.l.nullī coꝛ p quē aliqs fit legitimus.
b ¶Idunc.l.per rescriptū ꝓncipis.
c ¶In quibus.supple in illis casibus in quib⁹ alij non habēt locū qō est ex causis illis q sunt.§.e.§. illud.r.§.q.mo.na.effi.le gi.§.nouimus. r.§. si qs vero.et.§.liceat.Vel dic nullū eoꝝ perimētes rē. id est coꝛ q ꝓpie sunt le gitimi:ſz hūc adijciētes alijs modis in quib⁹ nō licet illos scilz filios acci pere legitimos: quia nō sunt ex alis cessat hic mo dus vt subijcit omnino ēm rē. Vel verius dicꝛt hic modus per quē nō li cet naturalē facere legiti mum adiungit alijs mo dis qñ nō licet facere na turalē legitimū.naz hoc modo nō licet fi egtāt le gitimi:et ꝑ subijcit oīno ēm rē.Sz qui sunt modi in qbus permittit ista le gitimatio si filij nō sint Rñ.qñ pr p rescriptū pe tit b fieri vt h.Itē qō in testamēto dicit q sint le gitimi r filij oīndūt post ea testm̄:vt.§.cod.§.si vo naturaliū. tertio.vt.j. vt li.ma. r aui.§.ad hec.
d ¶Imperatozib⁹.vt ab anastasio.vt.C.eo.l. iube mus.in fi.
e ¶Cōstitutiōis.§.patris iustiniani posite.C.eo.ti. l.legē.§.i posteꝛū.vbi dicit q⁹ naturales nō adoptent r hec sunt.§.q.mo. na.effi.legi.§.r nos.
f ¶Successiōes.vt hic.et §.eo.§.tribus.in fi.§.ibi reliqui rē.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a ¶ Legitimi.quocūq; de supradictis modis.
b ¶ Valenti.vel dic q nō sit in.C.vel dic q sit et le gis sēsus i.C.ō na.li.i.ij.
c ¶ Primis. impatoriḃ.
d ¶ Patre.si habeant.
e ¶ Naturales.ꝛ legitimi Aſſo.imo naturales tan tū vt hec lra dicit euiden ter.hodie tamē ſerua qō dicitur.ſ.e.ſ.ne igitur.ꝛ ſ.ſi vero filios.
f ¶ Donantes.hoc habe mus in.C.de na.li.i.ij.
g ¶ Dedimus.vt.C.e. humanitatis. Accur.
h ¶ Viros.ſcilz bonos et honestos.
i ¶ Dacemus.vt per hoc plō det itelligere.ſic.ſ.g. mo.na.effi.leg.ſ.ꝛ qđē.
k ¶ Sinam'.ꝛ viā periu rijs que leges puniūt re linquamus.vt.C. de in di.vi.i.ij.Accur.
l ¶ Cōſtitutiōis.q.ō.hoc etiam erat per iura codi cis. vt.C.eod.l.ij. et.ſ.ſ. prīcipi.diſcretis.
m ¶ Legitimoꝝ.ſcz ſit.
n ¶ Donari.ſcz inviuita volūtate.Aſſ.vt.ſ. ſtatim ſ.ſi vero habuerint.
o ¶ Legitimam. i. tertiā. vt digi.ſ.de trieꝫ.ſe.ſ.ſ. coll.iij.de qua leg. hic facit mentionem.
p ¶ Cōiuge.hec cum non capiat tū facit ꝙ aliꝰ nō capiat.ꝛ ſic nota ꝙ ꝑ fallit regula q̄ ō: ſi vico vin centē te zē.vt.ff.de di. et tēpo.ꝑſcri.l.de acceſſioni bus.nam naturales filij repellunt agnatos quā tum eſt in duabꝰ vncijs vt hic ſubijcit.et agnati vincūt vxorē. vt.C. vnde vir ꝛ vxor.l.j.et tū natu rales nō vincūt vxorem imo vincunt ab ea:vt ff. ꝛ.j.co.ſ.ſi quis igitf.ſic et alꝫ fallit dicta regula.vt ff.q po.in pig.l.claudiꝰ. Itez fallit.ſ.de equa.do. ſ.bis ſequēs.item fallit.ff. ad ſenatuſcō.ter.l. iij.ſ.obijcit. et.l.equiſſimum.ſ.ſi eꝝ filio et dicimus.ſ.de trieꝫ.ſemiſ.ſ. cōſideremus.vbi dicunt ea q̄ dicūtur hic. Accur.
q ¶ De ſubſtātia.ſ.in ſcriptis vel ſine ſcriptura.
r ¶ Indubitatus.ſre dicitur indubitatꝰ affectꝰ. Nā.q: vnam ſolā cōcubinam habet:ſi aūt habet duas q̄ eſſe non poſſunt erit dubitatus. vt.ſ.c.ſ. nā ſi hec. Itē alia ratiōe q: ad hoc vt dicaſ concubina ipſe debet hoc ꝓteſtari coā vicinis.vt.ff. de cōcu.l.in cōcubinatu. alꝫs ꝓſumeretur legitima vxor.ꝛ ita ſuccederēt filij in totum.vt.ff.de ri. nup.l.in libere.
s ¶ Uncias. ꝓeter duas vncias.puta ꝙ habeant

¶ Diſcretis igitur:ꝛ his qui facti ſunt legitimi[3] ꝛ his qui mātſerūt naturales:ordinādū eſt tā etiā de ſucceſſionibus coꝝ.valēti[u] ſi q̄dē ꝛ valēriniano ꝛ gratiano diuc me mozie ꝑmiſ[t] placuit humanū ali quod agere circa naturales.et ſi q̄dē ſit naturaliū ꝑſi legitima ſoboles vna vncia eos dignos eſſe fecerūt:ꝛ hanc cū ſua matre[d] non donari neq; ex vltima vari volū tate vlteri[9] aliq̄ ꝓmittētes. Si vo filij q̄dē nō ſint naturales[e]:cō cubine vo ſolūmō his qui nō habeant vtiq; zigugem (hoc etenim tm concubinā habētibus eſt conſcriptum) mediā vncian ſolā donantes[f]. Si vo filioli legitimorum non ſint parentes ꝛ neq; patrem ꝛ matrem habeant:vſq; ad tres vncias relinq;re cis aut donare ꝓmiſſi ſunt/ꝛ hoc cū matre. ꝛ ſi quolibet modo acceꝑerit aliquid in hoc reputari ſolūmodo. qō aūt plō eſt ad eos qui vocātur ex lege venire:hoc quod Theodoſij ſeniozis filij lz non ꝑfecte ſanciuerūt. ¶ Nos igit ꝛ ſi ꝓtius humana vſi lege ꝓtribus vncijs ſex vncias eis filijs legitimis nō extantibus per patrū magnificē tiam dedimus[g]:ſed tm ex his qui ſubinde ꝓcuniūt cauſis ꝓfectus ſimul clementiuſq; conſiderātes preſentē ponimus legem. Pluri ma vtiq; ſunt et ꝓtius cōmiſſa et in noſtris tēpozibꝰ delinquunt:ꝛ ideo ab impietate homines libe ramus.quidā enim non habētes licētiam quātum volunt ſuis naturalibꝰ filijs relinquēdi:eligūt quaſi viros[h] et ſcribunt heredes quatenꝰ reſtituāt filijs:at illi aut ex hoc impie agūt et ꝓcuaricant voluntatem ſcribentium aut(qō oīum leuiſſimū putāt)peicrant.ꝛ tacemus[i] ea q̄ tradita ſunt ex me mozia nobis in perſonis glozioſiſſimis talia delinquētibꝰ ꝓtſcis tēpozibꝰ. ¶ Me igit ſemp tale fieri delictū ſinamꝰ[k]:neq; qō agere lz in extrancis ꝛ ignotis ß in ꝓtijs filijs naturalibꝰ boies age re ꝓhibeamus:ꝓpterea ꝓſenti lege ſancimus vt ſi quidem qſpiā habuerit filios legitimos non poſſit filijs coꝝ matri vltra vnam relinquere vncian:aut donare naturalibꝰ aut cōcubine. Hoc cñ ꝓtijs ꝓtijs iudicamꝰ eſſe cōſtitutionis[l]. Sed ꝛ ſi quid ampliꝰ dare tēptauerit quolibet modo hoc fieri filiozū legitimorum[m]. vel ſi filij non ſint concubina vero ſolūmodo/huic mediam vncian relinqui aut donari[n] concedim[9]. Si vo filios non habuerit quiſpiam legitimos aut quē quā aſcendentiū quibus neceſſitas eſt legis relinquere partē ꝓ ꝓprie ſubſtātie competētem:teſtatori licēria ſit etiam in.xij. vncias aſcribere filios naturales heredes ꝛ diuidere iter eos quocūq; voluerit mō res ꝛ ꝙ donationes aut ſimplices:aut antenuptiales: aut ꝑ dotes:aut ꝑ aliuz quēlibet modum legitimum ſuas in illos ſubſtantias tranſponere.ſic enim nequaq; egebūt quibuſdā ad impictatē aut periuriū ꝓpparatis:ſed ex ipſo ſuam diſponent pure ſententiam. ¶ Si vo habuerint hi quos ꝓdiximus aliquos aſcendentium:legitimam[o] eis relinquant partē quā lex ꝛ nos conſtituimus. Reliquam vero totaz in naturales filios habeāt relinquendi licentiam.ꝛ hoc dicimus ſuper his qui in ſcriptis ꝛ legitimis volūtatibus diſponūt ſuam ſubſtantiam. ¶ Si quis aūt defunctꝰ fuerit legitima ei omnino ſobole non extāte(filiozum dicimus aut nepotum:vel deinceps ſucceſſionis)neq; legitima cōiuge[p] deinde moziatur non diſponens de ſubſtantia[q] ſua:ꝛ veniat cognatio forſan aut etiam manu miſſoꝝ:vtpote bonozū poſſeſſionem moues ꝛ inſurgēs:aut etiaz noſtrū erarium.nam nec illi quātum ad hoc parcimꝰ.ſi aūt ei donec vixerit libera mulier in ſchemate concubine ſociata et filij ex ea:talibus cñ ſolūmodo hoc ſancimus vbi omnino indubitatus[r] eſt concubine in domo affectus: ꝛ filiozum ibidem ꝓoles ꝛ alimentum damus eis:ꝛ inteſtatis parentibus defunctis duas paterne ſubſtantie vncias[s] habere cum matre partiendas quanticūq; fuerint filij:vt vnius filij portionē mater accipiat.et hoc dicimus ſi vni concubine ſocietur aut filios ex ea habeat: aut etiam ꝑcedente cōcubina moztē[t] forſan aut ſeparatione filij ci domi ſint.tunc eniz damus eis ab inteſtato ad duarū vncіarum[v] vocationem. ¶ Si vo effuſa concupiſcentia ei fuerit ꝛ alias ſuperintroduxerit ꝓtiozi concubinas ꝛ multitudinem habuerit mulierum fornicantium(ſic enim dicere melius eſt) et ex eis filios habens moziatur multas ſimul deſerens concubinas: odibilis quidē eſt iſte talis:ꝓcul autem hac lege modis omnibus eum talibus filijs ꝛ cōcubinis excludatur.ſicut cñ ſi quis legitime copulatur vxori alꝫs ſuperinducere non poterit matrimonio conſiſtente[x] et ex his[y] legitimos ꝑ creare[z]. ita neq; poſt agnitam quo diximus modo cōcubinam[a] ꝛ ex illa filios[b] habimus[c]. ſi etiam aliq̄ opus libidinis aliud fecerit etiam hoc ad ſucceſſionem eius introduci ſi moztꝰ fuerit inteſtatus[d]. ¶ Nā ſi hoc nō ſanciuerimus:indiſcreta[e] quidem erūt que mulierum ſunt quam[f] potius aut quā minus amauerit/indiſcreta quidem que filiozum ſunt.ꝛ nos non damus luxuriantibus ſz pudicis legem[g]. nō autem diffcrētiam fecimus de filijs ſiue maſculi ſint ſiue femine.ſicut enim natura nihil circa talia tractat:ſic nec nos aliam in maſculis ꝛ aliā in feminis ꝑm hoc ponimus legē.oportet enim ꝑ oēm viā ſubtilitatē ſimulaq; pictatē trāſire. ¶ Si quis igitur ha-

alimenta.ar.ff. de ali.le. l.pe.Accur.
t ¶ Morte.ſcilz ſeparata vel relicta.
v ¶ Unciarū. Sed quare non in totum vocantur cum legitimi ꝓſumantur:ꝛ hec vxor legitima. vt.ff.de ritu nupt.l.in libere:Sed dic ꝙ hic erat cōcubina:quia fuit ꝓteſtatus ſicut debet fieri. vt.ff.de concu.l.in cōcubinatu.ibi nō fuit ꝓtcſtatus aliquid et ſic matrimoniū ꝓſumitur.
x ¶ Conſiſtente.immo in famatur. vt.C. de incest. nup.l.ij.ꝛ de adul.l.eum qui ita.nō licz plures cō cubinas hꝫ vt ſubijcit: vt et.ſ.de trieꝫ.ſemiſ.ſ. cōſideremus. Concubinas ꝓſes hꝫ nō licet.
y ¶ His.ſ.duabus vxoribus.Accurſius.
z ¶ Procreare.ſ.nō ꝑſit.
a ¶ Cōcubinam. vnicam ꝛ in domo.
b ¶ Filios.habitos.Acc.
c ¶ Habimus.i.concedemus.Accur.
d ¶ Inteſtat'.Quid ſi teſtatus? Nā.bona eſt ſimilitudo quā de vxore aſſignat:q: nō poſſunt dici filij naturales ſicut etiaz ſi conſtante matrimonio habuiſſet eos ex cōcubina.vt.ſ.co.ſ.vlti.
e ¶ Indiſcreta.i. ignorata.Accurſius.
f ¶ Quam.ſ.mulierem.
g ¶ Legē.dantem ꝓtiule giū.ſed ꝓpter malos facte ſunt leges q̄ penā impōnunt.Accur. Leges ꝓpter malos facte ſunt.

Legitimis.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a ¶ Legitimis. s. filijs. sed an ipse pater dum viuit eos alere tenet: Dic q sic cadē rōne qua ipsi patrē: vt. j. pgi. ibi in gbus rē. nec obstat. ff. de libe. agno. l. si qs a liberis. §. idē reſcripſerūt. q. iuste. pcreatū alere te neatur. nā subaudi ibi maxime. Vel dic q hūc iuste. pcreatū cū concubinatus per legē nomē accepit: vt. ff. de. 2cu. l. in cōcubinatu. Accur.

b ¶ Leges. vt. C. de Sben. empt. l. fi. in fi. et. C. vt in pos. leg. l. pe. ꝛ. ff. vsufru. quēadmo. ca. l. i. in pcin.

c ¶ Disposita. idēs q̄ in filijs et in nepotibus dicūtur: vt. C. e. l. vlti. §. fi.

d ¶ Legem. sc̄s istam.

e ¶ Cōpēsent. nā equalis debet esse pēsentatus: vt hic. ꝛ. ff. de inoffi. testa. l. nā et si. ꝛ. ff. de lib. agno. l. si qs a liberis. j. rū. ꝛ sic no. hic euidēs argu. fic est aucta portio descendētium sic ꝛ ascēdētiū dz dici aucta vt dicūm⁹. vt. §. de trīē. et semiſ. §. j. in fi.

f ¶ Sanciuimus. §. eadē cōsti. in. §. discretis. vsq̄ ad istum. §.

g ¶ Quibusdam cōstitutiōibus. vt. C. de 2fir. tu. l. fi. ꝛ facit. ff. de cōfir. tut. l. naturali. j. respō.

h ¶ Dispositum. vt. C. q̄m mu. tu. offi. fun. po. l. fi.

i ¶ Nō em̄. iterpositio est.

k ¶ Participium. lz enumerare has psonas prōmiserit male tñ enūcrat. Tu ergo dic q̄ iter quas cūq; personas matrimonium. pbibeī habēt locū que hic dicūtur vt nec filius alēdus nec bifiiciuꝰ aliq̄ habeat ex hac lege. sunt aūt q̄tuordecim modi quib⁹. pbibenf. et no. eos institu. de nup. §. sunt ꝛ alie. vñ iam nō est q̄ de filio sacerdotis cū ipse mrīmonio ꝛtrahere non possit: vt. §. q̄. opor. epiſ. nec de aliquo pdicto2 modoz. Sed quero an a mre possunt habere beneficium: hic dicas vt dixi. insti. ad senatuscon. orphi. §. j. sed licet nō beat huius. l. participiū vt nō possit curie offerri vel legitimari: vel alia fa cere que naturalib⁹ bac consti. pmittunt: q̄ro tamē an pnceps possit eos facere legitimos si dicat non obstāte hac lege. pu to q̄ sic. vt arg. ff. de leg. iij. §. qs. in pn. ꝛ. ff. de nata. re. l. q̄ris. ꝛ. C. de leg. ꝛ cō. l. digna. Ytē licꝫ a pfe

Licet q̄ expresse nō pbibeī.

nō relinquaī nunquid ab extraneo pōt reling vel dari aliq̄d quolibet titulo inter viuos: puto q̄ sic cū bac. l. nō pbibeatur. oia em̄ licēt que expresse pbibita nō sunt: vt. ff. eq̄ qui. cau. ma. necnon. §. q̄ō eis. ꝓterea ꝛ bonozē fortiri pōt cū emolumento. ff. de decu. l. gñaliter. §. spurios. pater tamē etiā ipsi inter viuos donare nō pōt: vt. C. de incest. nupt. si quis incest. Sed q̄d si pater nō instituat neq; donet: sed aliū instituat: ꝛ tale subſtituat? Rñ. pōt forte distingui: vt si vulgariter nō possit. q̄ patris heres esse videt si pupillariter possit quasi pupilli sit heres: vt insti. de pupil. sub. §. j. ꝛ. ff. de pupil. sub. l. si is. Vel loquitur bec. l. si is. q̄ licet nō totum aliquid tamen potest relinqui. Accur.

l ¶ In constitutione. que est. C. de natu. li. j.

m ¶ Preponimus. quia. pbibebat nuptias inter senatores ꝛ libertas q̄ bodie licet. vt. §. vt li. dece. §. si quis.

n ¶ De testibus. ¶ Quia de. pbatione que fit per vocē mortuā. i. p scripturam dictū est. §. de fide instru. videamus nunc de ea que fit per viuam. i. per testes. Vel dic quia vsus testium est frequens: ideo de testibus dicit. vt. ff. eo. in pncī.

o ¶ Testium. Utilitas. Frequēs est vsus testiū: vt. ff. eo. l. j. ergo de his vtile fuit inuenire. ꝛ vtile est diligenter tractare: vt ff. de libe. lega. l. legaui. in pnci. ꝛ est hec vtilitas adinuēta ꝓpter pbationes vt hic dicit. ne facultas pbationuꝫ angustetur. vt. C. de hereti. ꝛ ma. l. quoniā. in fine.

p ¶ Dudum. nō solꝫ em̄ a legib⁹ sed etiam in veteri testameto. Ñ illud. In ozo duozuꝫ vel trium stat omne verbum.

Duob⁹ fides est ad bibenda.

q ¶ Actorū. neutraliter ꝛ generaliter accipe. vt. ff. de vb. sig. l. labeo. ꝛ. ff. de offi. con. l. j. Vel dic actoꝛ rū. i. agentiū: q̄ actores ꝙsueuerūt. pbare per testes. vt. C. de. pba. actor. licet et q̄nq; re⁹. pbat. vt ff. de excep. l. j. Ytē ꝛ alibi. vt. ff. de. pba. l. circa.

r ¶ Et calliditate. repete ꝛ nec callidi ꝛē. et est calliditas in tacēdo q̄d est ꝛum: vt. ff. de ac. emp. l. j. §. i. ꝛ. l. iulianus. §. idem iulianus. §ꝫ fallacia fit in dicendo quod dicenduꝫ non est: vt. ff. de fur. l. fal sus. §. fi. quis nihil. et. ff. de acti. empt. l. iulianus. §. fi venditor.

s ¶ Plurima hominū. et alꝫ plurimoꝫ hominū. ꝛ alꝫ plurima hominū.

t ¶ Animas. sc̄s testiū vel ꝓducētiū eos ſm Al.

v ¶ Ordo. causa. ita construe. ne ordo causę pericli tetur plurima. i. magna calliditate hoīm adinueniente migrare aīas in ꝛtrariū. i. in malū vel in pditionē. Unde illud. Os q̄ mentitur occidit aīam. et ita ſm hoc ordo causę ꝺz: vt qui bonā causam hz debeat vincere. q vo malam debeat pdere. vertitur aūt hic ordo in ꝛtrariū q̄n nō sic testanꝫ testes vt verū dicāt. Vel dic q ordo causę ē ne q̄d lateat veritatem eius: q̄z ergo contrariū. i. veritatis suppressio siue mutatio: vt. §. de fide instru. in pncī. ꝛ. ff. ad leg. cornel. de fal. quid fit. dico ergo migrare in contrarium: id est in falsitatem.

x ¶ Testātur. i. dicunt. nā de principalibus causę ꝑ est actor ꝛ reo dicit. ꝛ ideo dic testātur: quia coram testibus plurimis plerūq; talia dicunt ꝛ coram iudice ꝛ alijs: ꝛ ita verbū testantur non ponitur ꝓ testimonio testium. vel dic q̄ est verius q̄ de testibus dicit: vt patet. j. statim ibi: omnino enim ꝛē.

y ¶ Occultentur. sc̄s testes. alꝫ occultetur. sc̄s veritas. ꝛ alꝫ occultent: sc̄s testes: ꝛ tunc plana est.

z ¶ Scientes. sc̄s ea que vera sunt.

a ¶ Alia vero. sc̄s falsa corrupti forte pecunia.

b ¶ Aut. ꝓ. id est.

c ¶ Confitentur. sc̄s vt veritas amplius occultetur ſm Al.

d ¶ Scīm ea. sc̄s que vera sunt cum iudex ſm eoz dicta debeat iudicare: vt. ff. de offi. pref. l. illicitas. §. veritas.

e ¶ Perimere testimonia. subaudi malum est. vel subaudi volunt quidam calliditate sua vt dixi.

f ¶ Incautū est. i. cautio reꝛ nō est. q. d. nō est res apta nec pōt aperiri

als nisi p testes vt subiscit. ⁊ ita incautū ponit in vim substantiui. vel dic incautū. i. nō est cautū p scripturā. vt est ō: cautio in scriptis. vt. C. de vbo. sig. l. sancimus. sic ecōtra. vbi nō est scriptura dicit incantum.

a ¶ Plurimis. scilicet negociis.

Probādi modi sūt quatuor.

b ¶ Nō aliter. nō q̄ alie nō sint ꝓbationes lz bic de facto deficiāt. sunt eñ q̄tuor modi probādi p testes vt B ti. et. ff. eo. et C. eo. Jtē p instrā: vt. ff. fide instru. Jtē p ꝓfessionē partiū: vt. C. de cōfess. ff. eo. ti. p totū. Jtē fm ius. scia: vt. ff. fini. regū. si irruptiōe. ꝯ. ij. sed Jo. ff. de offi. ꝑſi. illicitas. ꝯ. veritas. ⁊ q̄ō. l. si irruptione. ō: cū suis cōcord. locū hz q̄ vt iudici erat notū. pōt q̄ cuenire q̄ ōds alic spēs deficiūt lz p testes veritas pōt in uenīri: q: certe nisi caute dicāt malū eēt vt bic ō:.

c ¶ Pronūtiantib⁹. i. veritatē exprimentibus.

d ¶ Legislatores. quo dicerūt legislatores. vnum vt oīb⁹ licceret testificari. Jtem q̄ vilissimis nō liceat. Sed vbi prohibita erunt: Nīl. tunc q̄ alios repulerūt ipō iure vt in puberes ⁊ seruos ⁊ alios iudicis officio et bonum alios ꝑpter inimicitiā. ⁊ alios ꝑpter amicitiam ⁊ alios ꝑpter pauptatē: et alios ꝑpter infamias. vt ff. e. l. testiū. ꝯ. lege iuli. et ff. de accu. l. nulli. Jtem alios rōne potestatis. vt ff. de testi. l. ij. ⁊. ff. e. l. idonei. alios rōne reuerētie. vt. C. e. l. parentes. et bic cadē nos appiobamus. vt. j. e. ꝯ. nos igit. in fi. ꝯ. ⁊ ꝯ. sancimus.

Nole carens caret ⁊ nominis effectu.

e ¶ Ipso testium noīe. nedū officio. f. vt nec testes vocarent nec officium testium haberent: ⁊ ita eq̄ quo noīe carent etiam effectu carebūt. vt. C. de ſerijs. l. a nullo iudice.

f ¶ Schemate. i. ordine.

g ¶ Quia vero. nā in sola ꝓhibitione contēti esse nō debemus. vt. ō. de deposito ⁊ denū. ꝯ. j. ⁊ ideo ꝑcipit fieri subtilē experientiā: vt subiscit.

h ¶ Possibile. sic insti. de actio. ꝯ. curare.

i ¶ Ignorare. sic. C. de fideicom. l. fi.

k ¶ Quoddam. vbi non potest sciri veritas nisi ꝑ testes. ⁊ tamē ipi nō dīgerūt verum. vt dīcimus. ō. eo. in fi. j. rū.

l ¶ In testamēto. inueniinus dico.

m ¶ Aperte. testium dico.

n ¶ Inuisime. i. tandem.

o ¶ Fieret. f. in scriptis. ⁊ nondū esset completum.

p ¶ Jta. scz tenentes. Alecur.

q ¶ Venerabilis. mos crat antiquitus vt saltem signum crucis testator vel testatrix scriberet etiam si ignarus esset literarū. vt ar. C. de iu. de. l. fi. ꝯ. subscriptionem.

r ¶ Preparauerunt. i. ita omnia prepositerunt.

s ¶ De modo. ⁊ de modo: ⁊ tūc de modo. i. qualiter ⁊ quotiēs. pdu cantur. vt. j. eo. ꝯ. q: ꝯ. ⁊ als est de domo. ⁊ tūc. f. vt minus remote babentes domū nō cōpellantur venire. vt. j. eo. ꝯ. quoniam.

t ¶ De eozum statu. vt. j. eo. ꝯ. si vero dicatur.

v ¶ Detinere. i. destruere ne fiant. vel detinere quedaz de antiquis sed non omnia.

g ¶ Quos suspenderunt. i. suspensos vel remotos a dicēdo testimonio antiqui legislatores fecerūt. als vt diximus. ō. eo. ꝯ. licet. in pn. Alcc.

y ¶ Felicissima ciuitate. f. ꝯstantinopo. Sz qd si boies vni⁹ ville vel loci ōs sunt infames: nunqd iter se testificabunt: Nīl. ſic q: nil dolosi? dolosō. vt. C. de bere. ⁊ ma. l. qm̄. Jtē paria delicta mutua cōpensatione tollunt. vt. ff. ō. ma. l. viro. Vel dic q̄ iudex debet eos remouere etiā si partes ꝑsentiāt. ⁊ boc innuit vbi ꝑcipue bic positū. vt est arg. ff. de p cu. l. filiūſſamilias. ꝯ. veterani. ⁊. C. de tēp. ap. l. ij. ꝯ. si. vel etiā vt primo dixi. et dic q̄ abundat maxime: vt. C. de testa. ma. l. fi. ꝯ. ij.

3 ¶ Multorum. als multitudo. et als multorum.

a ¶ Opinionis. i. fame. sic ⁊ als sepe reperies. ⁊ q̄sq̄ ō: estimatio. vt. ff. de var. cog. l. cognitionum. ꝯ. estimatio.

b ¶ Derogatione. i. suspicione que fame derogat.

plurimis[a] existētib⁹ q̄ nō aliter[b] patefiūt nisi testibus. pnuntiantibus. Licere aūt oīb⁹ ctiā tā valde vilissimis testimoniū perbibere: ⁊ añ nos phibuerūt legislatores[d]. f. multas exceptiōes facientes ⁊ plurimos excludētes: etiaz ipō testiū noīe vl̄ schemate[f]. Qz vō neq̄z post has ꝓhibitiōes ad huc plurimū ẽ testiū op⁹: estimauim⁹ oportere ⁊ nos adūcere aliqd cause subtilitati ⁊ falsa testimonia q̄tū est possibile[h] minozare[i]. Tale cīn q̄ddā[k] etiā tūc apud clarissimū bitinie puincie iudicē gestū iuenim⁹ in testō[l] ostensa testiū falsitate pessima apte[m] cōuictozū ⁊ nouissime[n] cōfessoz: qz cū testīn fieret[o] ⁊ fuisset defuncta testatrix testiū vō qdaz tenētes manū iam mortue ita[p] chartā vḡa factā et ex latere ductā traxerūt ⁊ signuz venerabilis[q] crucis videri scp̄sisse defuncta ꝑauerūt[r]. Nos igit ad ꝟ respiciētes alia qdē de mō[s] testiū, alia vero de coz statu[t] esti mauim⁹ oportere octinere[v]. que itaq̄z dicta sunt ab antiqs legislatozib⁹ in ꝓhibitiōe boz ꝗs suspēderunt[x] testimoniū phibere rata oia ponim⁹[y]. ¶ Sācim⁹ aūt ⁊ ꝑcipue i hac maxima ⁊ felicissima ciuitate[z] vbi plurima ꝯsistit fauēte deo fmoni multoz[3] bonozūq̄z copia viroz bone opinionis[a] cē oportere testes: ⁊ aut carētes bmōi de rogatiōe[b] p dignitatis[c]: aut militie[d]: aut diuitiaz[e]: aut officij causā[f]: aut si non tales cōsistunt: ex vtroq̄z[g] tis q̄z fide digni sunt) re stimoniū phibere. Et nō quosdā artifices ignobiles[h]: neq̄z vilissimos neq̄z nimis obscuros ad testimoniū ꝑcedere: sed[i] ⁊ si qua de eis dubitatio fuerit possit facile demōstrari testium vita: quia inculpabilis atq̄z moderata est[k].

Dignitas releuat in multis.

c ¶ Per dignitatis. No. maioze fidē debere haberi ei qui in dignitate est positus. nam ⁊ als credimus magis decurioni q̄ plebeio. vt. ff. e. l. iij. ꝯ. ij. Item a satisdatiōe indicio sisti q̄s ꝑpter dignitatē releuat. vt. C. de dignit. l. pe. Et est duplex ratio: quia nō est necesse q̄ alteri⁹ potentia timeat: qō i teste est necesse. vt. C. eo. l. eos. Jtē quia ad dignitatem boies honesti eligūtur: non aūt notate opinionis. vt. C. de dignit. l. ij. qō i testib⁹ est necesse vt honestioribus credat⁹ tur. vt. ff. eo. ob carmen. non tñ bec adeo pcedit vt vni soli credat. vt. C. e. l. iurisiurandi. Alecur.

d ¶ Militie. magis enim credit militi q̄ pagano. vñ etiam vni militi q̄nq̄z credit. vt. ff. de re mili. l. non oēs. ꝯ. a barbaris.

e ¶ Diuitiarū. Not. q̄ pl⁹ diuiti q̄ pauperi credit. vt insti. de suspe. tu. in fi. ti. a. ff. de ꝓcu. tuto. l. spadonē. ꝯ. fi. quia facile[l] est vt pecunia corrūpat: qō non est necesse in teste. vt ff. eo. l. iij. Alecur.

diuiti pl⁹ q̄ pauperi credit.

f ¶ Officij causaz. i. artis laudabilis. vt in nouel. vel dic officij publici: vt quia tabellio erat cui solī q̄z credit. vt. ff. de fi. instru. ꝯ. fi vō nullo. et. C. ad. l. cor. de fal. si q̄s decurio. Sz nunqd admittet aliqs nisi ꝑ bec ꝓbet q̄ aliquez de his modis? Videt q̄

g ¶ Ex vtroq̄z. f. latere litigātiū fm Al. Vel dic. i. vndiq̄z. q. o. lz nec dignitatē: nec militiā: nec officiū: nec diuitias habeat: tū credit ei si ē fide dignus: vt ꝯ. ⁊. ff. de ō. ob. l. si q̄s ita ſtipulat⁹. ⁊ insti. ō. suspe. tu. ꝯ. fi.

h ¶ Ignobiles. Not. ignobiles. nā ꝑpter boc q̄ artifex sit repellit ꝯ q̄ ignobilis: vt sunt carpētarij q̄ stāt in curia cōis. vilissimi aūt ꝑhibiti spanaldi siue arte obscuri abiecte ꝑsone. vt. C. de incest. nup. l. bumilē.

i ¶ Sed et. f. tales admittendi sunt vt ic.

k ¶ Moderata est. in bonis moribus. vt ⁊. ff. de tut. ⁊ cur. da. ab bis. l. scire. ꝯ. pe. Sed per quos bec ꝓbātur: Nīl. per alios. vt in nouel. eo. ⁊. j. eo. ꝯ. fi vero dicatur. sed quidam dicunt per seipos quod est nimis grane. vt. C. de testi. l. nimis.

l ¶ Si vero ignoti. Not. ignotum nō admitti. sic et. C. de iur. delī. l. fi. ꝯ. sinautem. ⁊. ō. de fide instru. ꝯ. oportet. col. vij.

m ¶ Festimātes. nō tñ eg boc solo q̄ festinat veritatē corrūpit. ꝯ eg boc non admittūtur sine tormētis: vt bic. ⁊ in decre. v. c. j. ꝯ. alii.

n ¶ Verberibus. i. tormentis.

o ¶ Administratores. i. ordinarij.

p ¶ Elgant. i. tormentis subijciāt. al. et sic admittunt ignot. et viles cū tormētis. Sed ō. ꝯ. ꝑ. ꝑgi. Sol. ille fm istū intelligit. Vel dic in subsidiū admittunt vt bic: non aliter vt ibi. arg. C. de bere. l. qm̄. Vel dic si iudex viltatē scit non admittit vt ibi: cum ignozat sic: vt bic: sed cum tormētis. Alij tamen dicūt q̄ admittūtur si vilitas eis nō opponat: vt arg. ff. de inoffi. testa. l. postbumus. ꝯ. si quis.

q ¶ Plebis. scz in ciuitate regia.

r ¶ Veritatis. pertinentis ad rem. Et no. bic argu. q̄ testes pro vtraq̄z parte debēt reddere testimoniū: vt plene dixi. j. de san. epis. ꝯ. nulli.

s ¶ Lapiantur. i. caute deprehendantur: scz testes ignoti.

t ¶ Aut aliter. scz sine pecunia: vt quia gratia vel odio.

Et licet.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Et licet dudum .s. in illa ꝯsti. que est. C. eo. l. testium.
b ¶ Renouamus. nō corrigēdo: sed potius ad memoriā reducendo: et addēdo. s. vt rogētur vt subijcit. si essi ꝛc. Et no. hic quia de scriptura a debitore facta dicit. s. quali' scripsit se debere ꝛ subsequēter a creditore. s. qualiter scripsit sibi solutiō. idē tū et si p tabellionē fuit scriptū.
c ¶ Scriptus fit. quod est tunc cū partes cōueniūt vt nō aliter, ptrahant ꝙ p scripturā. vt. C. de fide instru. l. contractus. vel dic vt ibi. Accur.
d ¶ Et nō scriptura. scz a creditore. q̄ scriptura ꝺ apocha. vel etiā a tabellione aliquo.
e ¶ Al litigātibus. s. debitoribus. Accur.
f ¶ Per testes. s. sub protestatione.
g ¶ Tunc. s. demum ꝛ nō alis. i. susceptibilem.
h ¶ Assumant. q. d. tales debēt esse testes qb' fuerit negocium patefactus vt videret solutionem et rogati sunt vt testes sint vt dic. ꝛ. i. s. in fi. bui'. ꝯ. ibi: fed exigimus ꝛc. ꝛ q̄ indefinite dicit b testes: sumūt q̄dā argu. ꝙ duo sufficiāt. vt arg. ff. de testi. vbi. ꝛ fic dicūt corrigi q̄ est. C. de testi. l. testiū. vbi testes. v. exigebātur. Sed tu dic ꝙ hec ꝑm illā intelligitur cū veteres leges nouas determinent. vt. ff. de leg. et senatusco. l. nam ꝛ posteriores.
i ¶ Testes. scz quinq;.
k ¶ Pro facieda solutione. duo; alterū ꝺ testificari. s. vel ꝙ solutionem viderint: vel ꝓfessionem siue memoriam cōfessionis vel solutionis facte a creditore tempore prece denti. Et ex eo q̄ dicit ꝓfessionē: sumit Jo. ar. ꝙ ꝓfessio facta coꝝ vicinis * etiā extra iudiciū valet: et ꝑpter hoc ex hoc ꝯ. posuit aut. vnā C. de ꝓfes. sed hoc est ad liberandū vnde valet. fecus si ad obligandus nisi fiat in iudicio: vt. ff. de interroga. actio. l. i. in fi. nisi fit confessio cū causa quo casu si est mutui post biēnii dotis tūc ferua q̄ est. ꝯ. de tēp. nō sol. pe. ꝯ. i. ꝛ. ij. si autem alia causa: tūc statim: vt. ff. de proba. l. cū de indebito. ꝯ. fi. ꝛ. C. de nō nume. pecu. l. generaliter. Accur.
l ¶ Aut. subaudi pro.
m ¶ Etiam. pro id est.
n ¶ Causam. scz si non sunt viri ita boni debent facere causam testimonij manifestam hoc modo: quia iudex interrogabit eos de circūstātijs qualiter scit: quale tempus erat tunc: et similia. Item de die. naz ad hoc debet respondere: vt hic. ꝛ. C. eo. l. solam. ꝛ. ff. ad sil. l. prius. ꝑm vnam l'am que est ibi. Item fortiter est querēdum. s. vt videatur qua trepidatione vel constantia respondeant. nam hec faciunt ad veritatē illuminādam: vt. ff. de questio. l. de minore. ꝯ. tormenta. Item nota ꝙ ex hoc verbo fumimus argu. ꝙ testis causam sui debeat dicere ꝛ in suspectis facian loqui. ꝛ pro hoc est. C. eo. l. j. ꝛ. ff. de transac. l. cū bi. ꝯ. in causa. Alij debēt facere causam testimonij manifestam per famā consentientem: nam fama confirmat rem de qua agitur: vt. ff. de testi. l. ij. ꝯ. ciusdem. Accursius.
o ¶ Ex transitu. i. transeuntibus non rogatis.
p ¶ Valere ratione. scz nulla ratione volumus.
q ¶ Aliquos. scz creditores.
r ¶ Dicentes. hoc quod sequitur.
s ¶ Accepisse. i. recepisse.
t ¶ Ab aliquo. creditore.
v ¶ Debere alicui. hec verba innuūt cū superioribus: vt in solutione ꝛ cōfessione solutionis et in obligatione necesse sit rogatus esse testem. Et ita corrigit q̄ est. ff. de testi. l. ad fidez. Vel q̄ est verius hic loquit cum celebratur in scriptis obligatio de qua pissuloquēda principaliter ꝛ de contrahenda hic posuit. et dicitur. C. eo. l. testium.
x ¶ Hec. scz testimonia.
y ¶ Dum quando. i. aliquando: vel dic pro quia.
z ¶ Solute. scz creditori.

Cet licet dudū nullā ī debitis ex scripto factis nō scripaz solutionum, pbationē p testes suscipi sanciuerim⁹: nisi ꝑm obseruatione ibi factā quā. s. valere ꝓcipim⁹ ꝛ tū etiā nūc hec renouam⁹. Si enim scriptū fit debitū ꝛ nō scriptura, pferat solutiōis a litigāti bus testes, pbatio tūc suscepti bilē cā apud iudices esse oū ad ꝺ ipm assumant testes vt ꝑ facien da solutione aut memoria facte alicui iā solutiōis ꝛ ꝓfessiōe eius qui pecunias accepit testimoniū phibeant viri fidedigni cōstituti: aut etiā testimoniū forte faciāt manifestā. Hec aūt inania ꝛ ex transitu phibita testimonia nulla modis oīb⁹ valere rōne ꝛ hmōi q̄dā fingere testimonia: vt ꝑpt aliud quoddā op⁹ aduenies audiat aliquos dicētes accepisse ab aliquo auruz aut debere alicui. Nec nāqz apte nobis suspecta sunt et nullius digna rōne dum qñ ꝛ tale aliqd in iudicādo inuenim⁹: eo ꝙ multe pecunie dicant solute: tabularij duo tantū nō ꝺ dixerūt audisse se teste ꝓ sente nullo ꝛ debitum in scriptis cōstitutū ꝛ faciēte scribere ex ꝺ sciēte et valēte ꝑ, ꝑprias lras hec manifesta facere. q̄ ex illo odio habētes occasionē ꝑtis accipimus legis. Et iterū adducet est aligs alius silis calūniāti ꝑsenti bus testib⁹ ad hoc ꝙ coꝝ tabulario depositū apō semetipm debita esse: et is qdē qui mercede ꝺ egit decessit: alius autē exact⁹ est debitū qō ab alio quodā tāq̄ ab eo scz ꝓfessum deo hmōi oīno nō indulgente occultari. Neqz igit hmōi creditmus testimoniys aut tabulariozū (sicut ꝑdixim⁹) de positiōib⁹ eo ꝙ lris cruditi sunt qui cōfiteri volūt apud quam ꝑct scribere: aut in iudicio cōfiteri ꝛ dare rei fidē indubiā: neqz manere eas veracibus pestiferas concedimus: neqz si tale aliqd factum est recipimus. Sed exigimus ꝙ deprecatū est ab eo qui deduxit testes in hoc ipso ꝛ hoc ꝑ testatiōes demonstrare necesse est cos hoc qō in testamētis rogatos ꝛ bone opinionis cōstitutos: et ita cautā suscipere ab eis probationē. ꝛ neqz attestationē deinceps neqz testiū habentē ꝓ sentiam ꝛ depositionē et subscriptionem tenere. Si vo nō hmōi cōstituti testes sint quales prudēcidimus: et supplicijs eos ꝓcipimus subdi. Si vero quidam aperte contraria dicāt sibi aut in ꝓfessione deductū fuerat ꝺm Al. Vel pone in creditore hoc modo: putatiuus credito: ꝛ credit debitorē sibi ꝛ iter: cum alij teneretur: ꝛ ad hoc testes vocauit quos mercede quesiuit. sed postea deus reuelauit: ꝛ fuit exactum ab eo cui solui debuit. Vel tertio alius fuit cōfessus se debere qō alius debebat. Et vero debitore decedēte fuit exactus qui fuit cōfessus ꝛ hoc fuit postea scitum deo ꝛc.
l ¶ Indulgente. No. ex hac litera ꝙ nullum quid potest esse tam forte tum quin reueletur.
m ¶ Huiusmodi. de quibus dixi in ꝓrogi. ꝯ. ꝛ iterum.
n ¶ Prediximus. s. ꝯ. dum quando.
o ¶ Eo ꝙ literis. q. o. hec causa non me mouet.
p ¶ Apud quem. i. apud aliquem.
q ¶ Scribere. scz voluit.
r ¶ Confiteri. scz voluit.
s ¶ Indubiam. nam si voluit indubitatam dare fidem: non sufficiunt supradicta nisi sint rogati.
t ¶ Eas. scz probationes.
v ¶ Veracibus. subaudi pro.
x ¶ Sed exigimus. scz vt probetur hoc quod ꝛc. et fic no. ꝙ partes ēligrogant testes.
y ¶ In hoc ipso. scz vt essent testes.
z ¶ Eos. s. rogatos. ꝛ bone opinionis constitutos: hoc qō etiam in testamentis fit: vt hic et. ff. de testa. l. heredes. in fi.
a ¶ Quod in testamentis. scz habet locum.
b ¶ Et ita cautam. sicut in testamento.
c ¶ Et neqz attestationē. s. subscriptione ipsius creditoris qua cauetur se recepisse attestatione dico non habētem ꝛc. als aūt multū facit hec depositio. vt. C. de fideiuss. l. pe. ꝛ de in. emphy. l. pe. ꝯ. sinautem.
d ¶ Subscriptionē. debet enim depositionē per suas lras declarare si lras sciat. vt in nouel. eo. Accur.
e ¶ Quales. i. bone opinionis cōstituti ꝛ ad hec rogati. vt. s. innuitur.
f ¶ Et supplicijs. innuit ꝙ etiam non fide dignus ex quo est rogatus credit ei sine tormētis: als non. vt. s. eo. ꝯ. et licet. et. ꝯ. si vo ignoti.
g ¶ Contraria dicāt sibi. vt quia aliquis ꝺicit sibi ꝑsi et tunc repellit prorsus: vt hic. et. ff. quando app. fit. l. ij. ꝯ. sed si aliud. et. C. de fur. l. j.

† Facit ad hoc. C. cum cām cū glo. sup ver. de causis. extra eo. ti.

Leges ve teres nouas determinant.

* Felinus in. C. si causa. extra ō si stru. plene tractat ō cōfessiōe et traudicta: lic ibi vid.

Testi cam sam sui di cti dicere debet. Forma cō firmat rez deq̄ agit.

Casus po nit.

UNIVERSITÄTS

Variatio testium.

Si aũt vnus alteri ꝓdicat tũc iudex ꝓsiderat ⁊ credit veraciorib⁹ inter aduersantes: vt hic subijcit. ff. e. l. ob carmẽ. §. si testes. ⁊ de p. ba. l. cũ de ctate. Sed aliud est in instrũ ab eadẽ parte. ꝓductis sibi cõ tradicẽtibus: qz nulli credit: vt. C. de fi. instru. l. scripture. ⁊ est rõ: quia qui scripturas inducit potuit ꝓuidere ne ꝓtrarias induceret. nõ aũt ille q testes ꝓtrarios in-

ducit. alij tamen vt. ibi. dicũt q hoc rũsum ītelligit qñ a diuersis partib⁹ ꝓducti ꝛ ducunt. si aute ab eadẽ idẽ qõ i scripturis dicunt. Sed ſm nos quid dices qñ a diuersis partibus ꝓducti ꝛ tradicunt: ſſñ. ꝓmo numero: ſcõo dignitati coꝝ ſtãdũ vt. ff. e. l. iij. §. idez. ⁊. l. ob carmẽ. §. si testes. Accur.

a ¶ Testificent. ſcz ℈ia.

b ¶ Animaduertere. ſcilz volumus. Accur.

c ¶ Si vo astu. id est dolo vel malitia: ⁊ pot loq qñ ab vna parte tñ sunt et melius qñ a diuersis.

d ¶ Dereling. ſ. verberibus vel tormentis solent subijci: vt h. t. ff. de questio. l. eg liberis. ⁊. l. vni⁹. §. testes. ⁊. C. ō testi. l. nul lum. Item et lege corne lia de falsis accusatur. vt ff. de testi. l. qui falso. ⁊. ff. ad leg. corne. ō fal. l. cos.

e ¶ Sepe. ſ. bis vel ter vt subijcit. ⁊ ita not. q℈ sepe p duab⁹ vel tribus vicibus ponitur. ⁊ due vices consuetudinem inducũt C. de epiſ. au. l. ij. in fi.

f ¶ Concluserint. i. renũtiauerant productiõi testium. Accur.

g ¶ Excepta. i. recepta et illi cognita que eos deducit. Accur.

h ¶ Concludente. i. renũtiante. vt modo dixi.

i ¶ Editum. alſ editũ. et alſ aditũ: ⁊ semp est sensus. i. apertura testium.

k ¶ Non adesse. id est non concedit. Accurſius.

l ¶ Odioribus. id est que dicta sunt prius. Accurſius.

m ¶ Non productionem. ſcz veram sed malitiosam.

n ¶ Eorum. scilicet testium.

o ¶ Depositionibus. ſcz dictis.

p ¶ Editionem. ſcz dicta testium suorum.

q ¶ Testationes. in quaterno notarij.

r ¶ Aduocatorum eius. aduocati enim interesse disputationibus debent ⁊ publicationibus testium: vt hic innuit. ⁊. ff. de adulte. l. ſi postu lauerit. §. questioni. Accurſius.

s ¶ Disputationem. ſcz cum iudice.

t ¶ Dispositionem. i. expositionem.

v ¶ Sacramẽto. ſmo. qđ de ſua ꝓsciẽtia debere satiſſacere. C. de his q ad eccle. ꝓfu. l. ꝓsenti. §. sicubi. Sed qũo iurat cum in initio de calũnia iurauerit: ⁊ nõ debeat nisi semel iurare: vt. ff. de his qui ígre. ad ap. ſi. quę est cõtra. Sol. hoc sacramẽtum nõ est de calũnia ꝓsenti vel futura: ſicut illud sacramẽtum magime ꝓstatur: sed de quodã ꝓterito. ſ. qõ nõ ſubtragerit neqs pẽcũtatus ⁊c. vel dic hic ſpãle. ꝓpter falſitatẽ vitãdam. arg. ff. de fi. instrumẽ. §. ſi vo. nihil. nã plus solet timeri qõ ſpãlter ⁊c. vt. ff. de iniur. itẽ apud. §. hoc edicti. Tertij dicũt illaꝫ esse post iſtam cõpositam: licet ſit in ordine ꝓior: sed media verior est opinio.

z ¶ Agens. vt tutor: vel curator: vel ꝓcurator: vel ſimilis.

y ¶ Denũtiatis. denũtiat eñ iudex testibus vt testificẽtur ⁊ coguntur. vt. ff. de tab. exhi. l. iij. §. exhibere. Vel dic q℈ dicit hic de denũtiatione quã facit iudex partibus vt testes ꝓducant ſi velint.

3 ¶ Quidem. i. ante legem iſtam.

a ¶ Et. ꝓro id est.

b ¶ Quartam testium ꝓductionẽ. vnam. ꝓductionẽ ita dicũt quidã vt Al. ⁊ Jo. ſcz vnã dilationẽ. ⁊ ita dicunt quatuor dilationes debere dari: ⁊ sic dicũt corrigi qõ est. ff. de fer. l. ozatione. ⁊. l. ſi. que sunt cõtra. nã ibi dicit vnã dari: ⁊ in ẽlibet iſtarũ dilationũ possunt. ꝓduci testes

alterutris testificent[a] maxie iudices hoc aiaduertere[b] ⁊ ſi veracio ra testificatis aduersantes iuene rint: ejiciãt qdẽ hm̃oi testatiões. ea aũt q̃ a digmioꝛib⁹ fide ⁊ ꝓluri mis dicta fuerit ꝓsiderẽt. Si vo astu[c] apparuerint malignãtes et ex hoc incidẽtes in ẽtestatẽ neqs ĩmunes eos derelinq[d] nisi ſm alia quẽ erroꝛẽ fortuitũ ⁊ nõ astu cõtraria dicentes demonſtrentur.

¶ Post didicita testificata ipedit nouã testiũ. ꝓductio: ſ. añ̃ꝫ sint testificata didicita ꝑma ſcõa et tertia. ꝓductio fieri põt: sine ſit certũ q℈ testificata nõ didi cit: sine dubiũ: quarta vo ꝓductio non admittit sine solẽnitate buius. §. Ange.

¶ Quia vo multi sepe[e] testes ꝓducũt ⁊ certo ſi bi agẽtes postea mor vt ꝓcluserint[f] ⁊ excepta[g] fuerint testimonia tẽtantes ĩterpellationibus nouis ĩpoꝛtuni esse ⁊ velle etiã quater deducere testes sancim⁹ nos iudices ſi maxime cõſiderare: ⁊ ſi tertio. ꝓducti iam sint testes: et ab eo q testes deduxit ꝓcludẽte[h] ⁊ editum[i] accipiẽte iterũ petant testes hoc oino non adesse[k] ⁊ vtpote ſuſpitiõe habita: ne forte relictis qdẽ poꝛib⁹[l] ⁊ dũ manifeſtis ꝓpter coꝛ testimonia factis ille nõ ꝓductionẽ[m] testiũ ſz ꝑ ꝑcedẽtib⁹ aut nõ testificatis additamẽto aut coꝛ[n] depositionib⁹[o] cmẽdationẽ desideret. Si vo[t] deducẽs qdẽ testes editionẽ[p] nondũ accepit: neqs plege

quot quis voluerit. ⁊ ſic tantũ dicitur peperiſſe etiã qui ter geminos peperit. vt. ff. de verbo. ſig. l. ter eniga. refrenata tñ multitudine. vt. ff. eo. l. i. §. ſꝑ. Alij vt Jso dicũt etiã bodie vnam dilationẽ dari tñ in pecuniarijs. ⁊ in criminalibus ſiſr vt olim per ꝓdictã legẽ de feriis. ⁊ qõ dicit intelligũt. i. tres ꝓductiones que ſunt infra vna dilationẽ.

Testiũ refrenari copia.

Et ſi obijciat quare ter vel quater tñ pñt ꝓduci. dicas q℈ iam ſufficiẽs testiũ numerus est etiã ſi vnũ tantũ qualibet vice ꝓduꝛeriꝫ cuꝫ duo testes ſufficiant. vt. ff. eo. l. vbi. Sed quidã dicũt q℈ gra egẽpli poc bi. nam ⁊ plures poſſet boc fieri dum tamẽ ante renũtiationẽ ⁊ añ̃ꝫ testificata dicant. Sz an ſufficiat tñ renũtiaſſe vel testificata didiciſſe vt deinceps testibuꝫ vti non poſſit. Joã. dicit renũtiationẽ ſolam non nocere: ſed didiciſſe testificata nocere. ⁊ põt ee rõ q℈ renũtiatio nõ nocet: quia iudex debet vſq; ad ſñiam interrogare partes an aliquid dicere velint. vt. C. de iudi. l. iudices. Alij dicũt vtrũq; ne ceſſariũ. i. vt renũtiet. et didicerit testificata ad ſ vt nõ poſſit testibus vti. vt argu. j. vt cum de ap. cog. ſ. ſed hoc ꝓsenti. ⁊ ſic ĩtelligũt. C. de ꝓba. l. exceptiones. ⁊. ff. de rei vẽ. l. officiũ. ibi didicerit testificata nõ tamẽ renũtiauerit. ſed tu aliter ĩtelligas vt ſtatim dices. ⁊ primã opinionẽ dic vero ſẽ. Item nũquid ſciẽtia dicti suoꝝ testium no ceat tantum: an etiã ſi te ſtiũ aduerſarij dicta ſciuerit. Videſ q℈ suoꝝ tantum: q℈ de aliꝭ nõ inuenitur q℈ nocet: ergo ſit pmiſſum. vt. ff. q. eq cau. maio. l. necnõ. §. ſi quis.

nam. §. ike in ꝓin. ⁊ in medio ⁊ in ſine de ſciẽtia ſcz suoꝝ tñ dicit. Itẽ est ꝓ hoc. C. de fide inſtru. l. ſi. ⁊ hoc ſm Al. Sed tu dicas ꝛa. j. eo. §. et qñ. vbi dicit q℈ ſi aduerſario dentur testes tñ figillatim debent dari vt postea dare possit. Item ꝓ hoc ratio buius. §. nam ita posſet falſitas cõmitti ꝓpter iſtam ſciẽtiam ſicut ꝓpter ſcientiam suoꝝ.

c ¶ Interuallum. qõ iudicis erat arbitrio. vt argu. ff. de iur. delibe. l. j. in fi. ⁊ hic subijcit. Alij dicũt vt Al. dari forte dilationem trium mensium. vt. j. vt cum de ap. cog. ſ. ſed hoc ꝓsenti. colla. viij.

d ¶ Tractauerit. i. deſcripſerit. ſic. ff. de bo. auc. iu. pol. l. ſi. aut aduerſarius ſcripſit ⁊ alij dedit. vt in nouel. eo. ⁊. j. subijcit ſtatim. Accur.

e ¶ Non babebit. immo videt q℈ ſic. vt. C. de ꝓba. l. exceptiones. ⁊. ff. de rei ven. l. officiũ. que ſunt ꝛa. nam vbi ꝓbat reus demũ cũ ꝓbauerit actoꝛ. ſed ſi ꝓbabuerit actoꝛ: vel non ſciꝛi. non põt nisi videatur. et ita ꝓbat reus poſtq̃ ꝓbationes actoꝛis audit. Sol. ibi non per testes ſed per inſtrumẽta ꝓbat reus. Alij dicũt q℈ ibi dicitur: ſed neſciebat. Alij dicunt q℈ illa ſit correcta: ſed ꝓma verioꝛ. Vel dic q℈ ibi ſciebat a iudice qõ actoꝛ. ꝓbauerat: non a reo. Item cõtra. C. de ap. l. eos. §. ſi quis aũt. ⁊ de tẽp. ap. per hãc. vbi dicitur q℈ in cauſa ap. possunt te ſtes ꝓduci. ſed iam erãt aperti testes in ꝓma cauſa: ⁊ ita post dicita testificata testes ꝓducuntur. Sol. ibi non didicerat testificata: quod nibil est. dic ergo q℈ illa est alia cauſa ſm opinionẽ noſtram. Vel dic ctã ſm alios q℈ ibi in ꝓma cauſa ꝓbatum erat per inſtrumenta nõ per testes. Sed ſi alij non possunt ꝓduci nũquid põt in idẽ reduci. Videſ q℈ ſic. vt. ff. de queſtio. l. repeti. ⁊. ff. de interrog. act. de etate. §. ſi. C. eo. l. ſi. ⁊. ff. de op. le. l. iij. ecõtra videtur q℈ non. vt. ff. eo. l. ꝓduci. et argu. buius. §. Sol. dico nõ admitti de iure ad partis ſue poſtulationem: niſi in caſu q℈ aduerſarius non vult ſtare ꝓmo dicto. ⁊ ſic loquit C. eo. l. ſi. ſed ad poſtulationem aduerſe partis eꝝ conſuetudine reddit non ut addat ſed vt ratione ꝓdictoꝝ dicat. ⁊ idem ſit per offi. iudi. nemine petente ſi boc ibi videtur. Itẽ quid ſi ſponte quid mutare voluerit. Videtur q℈ possit. Arg. ff. de bere. inſti. l. ſi ita ſcripti. j. rñ. et de teſta. ma.

UNIVERSIDAD DEL ROSARIO

test. ma. l. ſtich⁹. Sz ſ̃ ē ſi cũ aliq̃ ptiũ fuit locut⁹. ar. bui⁹. ff. als audit. Sz qd ſi i medio tpe cepit eē affinis illi, p quo fert teſtimoniũ: ſz ſpōte veniat nō admittet: ſz qō pri⁹ oigerat valet. Itē qd ſi poſt publicationem volo iducere ad reprobationē teſtiũ aduerſarij quos pri⁹ iduxerat: Rñ. poſſus. vt. l. eo. ff. ſi vo. Itē qd ſi meos velit ꝑ mō reprobare: vꝫ idē cum ſic, p me, ita, p aduerſario habeant otiose re teſtes: vt. ff. de ſan. epi. ff. nulli. col. ig. Sz tu diſtingue an eg cā fupueniẽte volo eos reprobare qō poſſis: vt qꝫ ſũt facti inimici vl corruptos eos dico. an ex ꝓcedenti qō non poſſum: vt. C. eo. l. ſi quis teſtibus. ꝛ. ſ. de his qui ingre. ad ap. ff. illud. Itē qd ſi nō addere velim ſed tm̃ ad cōfirmationē prędictoꝝ prius velim poſt publicationē inducere? Rñ. Vu. * q. pōt. argu. ff. eo. ff. ibi. q. teſtimonijs deſunt ꝛc. Sz tu dicꝫ ꝓpter duas ꝓſumptiones quas hēmus hic. Prima quia qñ quarto, p̃ducere volo etiã ſi non didicero prius vbi papa ꝑcipit q mittatur ad ea les ꝑſonas examinandas. C. de ꝓba. ipe. l. reſcripta.

* Als Alde.

† Cõcor. cũ hoc ter. c. ſi qui teſtiuz. cũ pria glo. poſt pri. ex tra eo. titu.

b C Legem. vt. C. de ſi. inſtru. l. iudices. Sed quid hic illi adijcit: Rñ. b clarius dicit. Itē hic de cauſis criminalibus ęcipit: qō illa non facit. Itē hic iudex nōiaꝫ apud quem hmōi fiant ꝓductiones rone. Itē illa tunc tm̃ locũ habebat qñ a ꝓuincia rome petebant. hic aũt ſiue hoc caſu ſiue ecōtra a ꝓuincia in prouinciam vt hic ſubijcit. Accur.

c C Prouincie. ſcilz vbi ſunt teſtes.

d C Habere. ſ. litigãtem.

e C Diffiniente. ſic ꝛ als diffinit: vt. ff. de fide inſtru. ff. l. ꝛ diffiniet ſm modum qui eſt. C. de dila. l. j.

f C Intra, puincia. ſ. vbi ipſi teſtes ſunt ne a ſuis negocijs auocentur: qō eſſet graue: vt. ff. qñ̃adimo. teſta. apc. l. ſi quis ex ſignatoribus.

g C Teſtes. ſ. atteſtationes vel dicta teſtium recipienda ſunt. Accur.

b C Huc tranſmittere. id eſt rome vel conſtantinopoli.

i C Item. id eſt dicta teſtium ſuper lite.

k C Geſtis. id eſt publicis ſcripturis in quibus dicta teſtiuz ſunt reda cta allatis iudici ꝓiori per eum qui teſtes produxit in ꝓuincia vel per eius aduerſarium: vt. ꝓ. eo. ff.

l C Adulte. repete quoniam.

m C Hic. ſcz rome: ꝛ ita dicit nunc ecōtra ad ſuperius.

n C Teneantur. id eſt contineantur bac. l.

o C Et licentiam. repete volentibus.

p C Huc. ſcz rome.

q C Preſentenť. coꝫ iudice hic. ꝛ qō ſubijcit aut: eppone pro ꝛ.

r C Et iterum. i. rome: ꝛ ita dicit nunc ecōtra ad ſuperius.

s C Ad eũ. iudicantem in ꝓuincia.

t C Abundantiam. Hic no. tria. Primo qꝛ ad hoc tendũt iuriſcõſulti vt ꝑbationũ copia ſit: vt hic. ꝛ. C. de reb. cre. l. generaliter. in ꝓin. ꝛ de re. ꝛ ma. l. qñ̃ multi. in fi. vñ glibet teſtis recipiť nil exꝑſſe ſit ꝓbibitus: vt. ff. eo. l. j. Scđo no. qꝛ ſacramẽtũ teſtis ꝛ alibi ꝑſtat eg cā: vt hic. ꝛ. C. eo. l. iudices. ꝛ. j. de ſan. epiſ. ſ. nulli. col. ig. ſic ꝛ in iuramento calũnie: vt. j. vt lit. iur. ſ. finaũtẽ ꝛtigerit. col. ea. ſic ꝛ iudiciale ſine neceſſarium: vt. C. de rebus cre. l. gñaliter. ſ. his de ꝑtitibus. vt. ff. de iureiu. l. ad ꝓonas. Tertio no. ꝙ hic dicit poſſe: naz vis eſt in boc. ꝛ ſic colligę ꝙ boc arbitrio iudicis cõmittiť: vt. ſ. eo. ſ. j. in ꝓin. ibi: licentiam ꝛc. neqꝫ ſi diuina ꝑ iuſſio ꝓceperit[a].

C Si teſtis abſit a loco in quo iudiciũ agitatur pōt cõmitti examinatio iudici loci in quo teſtes degũt: ſiue cõmittat de vbe in ciuitatẽ cõſtantinopolitanã: ſiue de vbe in ꝓuincia vel ecõtra. ꝛ hoc locuz habet in ciuilib⁹: in criminalibus vo per ſemet iudex examinare dz. h. o. Ang.

C Et qm̃ ſancimus dudũ factaz legez[b] vt ſi quis hic litẽ exerceat oporteat aũt in ꝓuicie ꝑte ali qua appꝛobari: licẽtiaz habere[d] iudice hoc decernẽte ꝛ ſufficiens ſpaciũ tpis diffinite[e] deducere intra ꝓuinciã[f] teſtes[g] ꝛ huc trãſmittere[h] †litẽ[i] geſtis[k] perlatis: ꝛ ab eodẽ iudicari iudice. C Nulte autem hmõi interpellationes nobis fiunt volẽtibus aliquibus qui in ꝓuincijs qdẽ litigant/ dic[m] vo teſtes habẽt vt teneanť[n] ꝛ in hmõi lege: ꝛ licẽtiaz[o] eſſe in ꝓuincia iudicanti dirigere buc[p] vt ꝓſentenť[q] teſtes/ aut teſtificationes oino denť: ꝛ iteruz[r] ad eum[s] referri lites: ꝛ ſi de ꝓuincia in ꝓuinciã hec petanť fieri: ſancimus ꝓpter ꝑbationũ abũdantiam[t] ꝛ huc valere: ꝛ poſſe etiã a ꝓuincia huc ab eo q iudex eſt in ꝓuinciã deſtinari[u]: ꝛ ab vno qui a nobis diffinitus fuerit eloquentiſſimorum iudicũ interlocutione de eo[v] a iudice facta teſtationes dari: ꝛ a ꝓuincia alia in aliã, ꝓuinciã aut apud defenſores aut ꝓſides[x] teſtificatiõibus[y] ex interlocutione iudicãtis datis illic[z] videlicet diffinitiua ſnia dãda/ vbi ꝛ lis cõteſtata eſt: vt qñ̃admodũ huc in ꝓuincia apud iudices aut defenſores de ꝓductiõe teſtiũ agi ſancita[a] ſunt: ita ꝛ a ꝓuincia in ꝓuinciã[b]: ꝛ a ꝓuincia huc teneat: ꝛ pfecta per oĩa ſit ꝓbationũ oibus facultas: teſtimonijs qdẽ nõ editicis[c] neqꝫ in ꝓuincijs ſed geſtis datis eis a qbus ꝓducunť: aut coꝝ aduerſarijs ſub geſtis monumentoꝝ ſigna[d] percipiẽtibus. ꝛ ita[e] huc aut in ꝓuincijs deſtinadis[f] a iudicib⁹: ne quando forſan ꝛ alijs egeat teſtib⁹ cauſe natura ꝛ excludať ꝓpter editionem[g] teſtium adiectio. hec oia in pecuniarijs cõnibus intelligẽtes. In criminalib⁹ cũ in qbus de magnis eſt periculuz oibus modis apud iudices ꝑſentari teſtes: ꝛ q̃ ſunt eis cognita[h] edocere/ vbi ꝛ tozmẽtozum †forſan[i] erit opus: ꝛ alijs omnibus obſeruationibus[m].

C Si teſti ſeruitus opponatur: ipſe ſe liberũ a natiuitate dicat: ei⁹ teſtimoniuz admittit ſeruitutis qſtione diſputatiõis tẽpoze ſeruata. Si vo ex manumiſſione ſe liberũ dicat: tũc antecꝫ ad teſtimoniuz admittatur debet de ſuo iure docere niſi alibi dicat ſuas probatiões habere: quo caſu ꝑſtito iuramẽto ꝙ in promptu ꝑbationes habebit ad teſtimonium admittatur: buiuſmodi ſeruitutis diſputatiõe tempoze ſuo ſeruata. Bar.

C Si vo dicať ſeruilis fortune eſſe q teſtari[n] voluerit/ is vo affirmetur liber ꝑſtituť[o] ſi qdẽ ex natiuitate[p] ipleatur[q] qdez teſtimonium: diſputationum vo de ſtatu ſeruata rõne: vt ſi apparuerit forte ſeruilis eſſe eius teſtimoniũ ac ſi neqꝫ datuz fuerit ita ſit[q]. Si poterit ergo ꝛ in cauſis ciuilibus ꝓcipere ꝑſtari teſtes coram ſe ſi ſibi videť ꝓpter cauſe magnitudinẽ ꝛ ꝓpter ſuſpicionẽ teſtiũ: ꝛ ſic loqtur ff. vt defun. ſeu fu. ff. illud. colla. v. que eſt Jnaꝛigit nõ eſt qō quid iuris eſt ſi de vna ciuitate in aliam ciuſdẽ prouincie petantur hec fieri: nam iudicis cõmittitur arbitrio vt dictum eſt.

v C Deſtinari. pro dictis teſtium qui ſunt rome.

x C De co. id eſt de teſtationibus dandis.

y C Iudice. ſcz cauſe.

z C Preſidem. ſcilz teſtationes dari ſancimus.

a C Teſtificationib⁹. ſcilz ſupradictis.

b C Illic. ſcz apud eundẽ iudicẽ: vt. ff. de iudi. de q re. ꝛ. l. vbi. Itē ꝛ in eodez foro: vt. ff. ꝺ iurif. om. iu. l. pe. ꝛ ꝺ iudi. l. ſi qs poſtea. ꝛ. C. de veteraꝛ. l. ſi. lib. xij. Itē in eodem loco vt large accipias: ſcilz vbi ſaluo bonoze ꝛ ꝙſuetudi ne maioꝝ iudicari ꝙſue uit. non alibi p cãpos vel plateas: vt h. ꝛ. j. de ſan. epi. ff. ſi quis epꝺs. ꝛ. C. de cri. agi opoz. l. j. ff. de iuſti. ꝛ iur. l. pen. niſi talis erat cõſuetudo iudicandi. quo caſu etiã in ſeccſſibus. i. locis amenis poterit indicare: vt. ff. de arbi. l. ſi cũ dies. ff. penul.

† Cõcor. v. q. v. cilli q. ibi: pane tu uerſis cruciatib⁹ ꝛc.

c C Sancita ſunt. vt. ꝺ. l. C. de ſi. inſtru. l. iudices.

d C Prouinciaz. ꝛ a ꝓuincia.

e C Iſton editis. i. non datis. q. ꝺ. nõ debent teſtes vbani mitti in ꝓuinciã: ſed tm̃ dicta ſm Ja. Sed tu dic ſm All. i. nõ apertis: ſed clauſis ꝛ ſigillatis vt ſubijcit.

f C Signa percipientib⁹. i. ſigillabũtur apud acta preſidis vt h. ꝛ palam inrabũt ꝛ ꝓducenť. hz in ſecreto ſua dicta dicant: vt C. de fide inſtru. l. iudices.

g C Et ita. i. ſicut dictum eſt. i. de ſigillatis.

b C Deſtinandis. ſcilicet geſtis.

i C Editionẽ. i. nõ poſſit alios teſtes iducere: qz dicta ſũt ei ꝺcꝫ teſtiũ. Et ſic no. ꝙ ſi ęt ꝺcꝫ teſtiũ aduerſarij ſcią nõ poſſum plures ꝓducere. Si vo velis ſ̃ opinionẽ defendere: dices ꝙ h nõ ꝓducunť ad prima confirmandã: ſed adiectio ꝓbibetur. ꝛ boc dicimus. ſ. eo. ſ. qz vero.

Teſtes nõ põt qs ꝓducẽ poſt dicta teſtiũ ad uerſarij.

k C Cognita. Dic no. ꝙ teſtis ꝓ o tra ꝙ parte reddit teſtimoniuz: vt plene dixi. ſ. de ſan. epiſ. ſ. nulli.

l C Forſan. ſi vacillare inueniantur: vt. ff. de queſtio. l. vnius. ſ. teſtes. ꝛ. l. ex lib ero. j. reſpon.

m C Obſeruationib⁹. vt ſcz eppectent ꝙdiu reddant teſtimoniũ ſumptibus ꝓducentis: vt. C. eo. l. qm̃. ſ. in exhibitione. Item caueat de non recedendo ſi timeantur recedere: vt. C. eo. ſi quando.

n C Teſtari. i. teſtimonium ferre.

o C Et natiuitate. ſcz vt dicatur liber.

p C Impleatur. id eſt recipiatur.

q C Ita ſit. No. ergo ſeruũ non poſſe teſtez eſſe: vt hic. ꝛ. C. eo. l. qm̃. ꝛ. ff. de teſta. l. qui teſtamento. ſ. ſeruus. Sed ꝛtra vt inſtitu. de teſta. ſ. teſtes. ꝛ. C. de teſta. l. j. vbi ꝺ: ꝙ ſeruus interueniens vt teſtis in teſtamẽto valet teſtamentuz. Sol. ibi credebať liber tpe teſtamenti: hz poſtea appareat ſeruus: hic aũt ab initio opponitur ei ꝙ fit ſeruus. Preterea nec ibi dicit ꝙ poſſit, ꝓduci vt ſit teſtis in iudicio: nec enim, ꝓduci poſſet ſtia ibi: ſed ſcripturaꝝ teſtamẽti non vitiať per eũ. hic ergo nõ valet teſtimoniũ ſerui qñ̃ habent locũ leges qꝫ dicũt ſeruos toquerι: vt ꝙ totum ti. de ꝙſtio. ꝛ. ff. ꝛ. C. eo. Rñ. cum de ſuo facto agitur: ꝛ tunc ſine iudicio ſm Azo. vt. ff. eo. ſeruꝰ. ꝛ. C. de qſtio. interrogari. ſed Vu. dixit demum indicio precedente. ꝛ eſt pro eo. ff. de edil. edic. l. quero. ſ. fin. ff. de ꝓba. l. cũ ꝓbatio. Si aũt nõ de ſuo facto tũc ſunt indicia neceſſaria: vt. ff. de queſtio. l. j. in ꝓin. ꝛ boc inter egꝛ tanęos, inter ſe aũt

Seruꝰ an teſtificeť.

ꝛ dñm si agitur iudiciū liberale: nunqd iterrogatur? Dic q sic si agit cōtra seruū q se liberū dicit. siue etiā de dñio alicuius serui q̄rat inter aliquos p actionē in rē: vt. C. de rei ven. l. cū sup vernis. Itē qd de statulibero? Videt admittēdus vt liber: vt. ff. si eg noga. cau. l. si. Sed dicas cōtra: q̄ serui sunt: vt. ff. de statulibe. l. statuliberuꝫ. ꝛ. l. statuliberi.

Item qd de ascriptitio? Videt repellēdus a testimonio: vt. C. de agri. cēē. l. ne diutius. li. xi. ꝛ. C. in qui. cau. colo. cen. l. iij. ℌ cōtra dico q liberi sunt: vt. C. de epis. ꝛ cle. l. iubemus. ꝛ. j. de san. episco. ℌ. ascriptitios. Item qui de monacho ꝛ conuerso? Videt q repellantur cuꝫ p̄o moꝛtuis habeantur. vt. C. de epis. ꝛ cleri. l. deo nobis. ℌ. j. ꝛ. ℌ. de nup. ℌ. p occasionē. Sed dico ℌ. vt. ℌ. de monachis. ℌ. cōgitāduꝫ. Itē q̄ nō repelluntur. vt. ff. c. l. j. Aliꝫ autē eēs clerici admittuntur: vt. C. de epis. ꝛ cle. l. ℌ hybteri. ꝛ. j. ℌ. ō san. epi. ℌ. reuerēdissimi. col. ij. Itē q̄ de ifamibus? Rñ. in criminali nō admittunt: ℌ in ciuili sic ℌ quosdaꝫ: vt. ff. eo. l. iij. ℌ. iulia. ꝛ. l. q̄stū. ℌ credo eos nō admitti regulariter: cāsualiter admittunt vt in crimine lese maiestatis: vt C. ad leg. iul. ma. l. mull⁹. Et quid de hereticis? dicit C. de here. l. q̄m multi. Et quid de bereticis? dicit vt. C. de here. l. q̄m multi. Et quid de hereticis? dicit vt. C. de here. l. q̄m multi.

† Cōcor. c. ℌ. ꝛ. ℌ. ō. ℌ. ga dilectoꝫ. in gl. vnica. post pun. ibi: q̄n q̄s tamē. cꝛ. tra de testi. cogē. vbi tꝛactat tenoꝛ huius. ℌ.

† Cōcor. cū ℌ. ℌ. ga dilectoꝫ. in gl. vnica. post pun. ibi: q̄n q̄s tamē. cꝛ. tra de testi. cogē. vbi tꝛactat tenoꝛ huius. ℌ.

a ℂ Instrumentum. Sed qd si patronus nō vult ei demonstrare instrm̄ manumissionis? Rñ. officio iudicis cogit: vt. C. de lib. cau. l. sicut datā. Itē qd si est amissuꝫ vel nullum fuit factū: vel etiā nō vult eo vti: sed per testes omni egcep. maioꝛes nō vult. pbare: Rñ. admittit: vt. C. de lati. li. tol. l. j. ℌ. j. ꝛ. ij. Itē est ratio: q̄ instrumēti appellatiōe etiā testes ꝛtinent: vt. ff. de fide instru. l. j. ℌ ota ergo q̄ quidā testes ric repellunt vt nunq̄ admittant. qdam admittunt sed postea fides eis nō habet: vt hic. ꝛ. j. pgi. ℌ. Idem in q̄ teste vt in toxto: nā qdam nullo modo admittunt vt minoꝛes: vt. ff. de q̄stio. l. de minoꝛibus. qdā admittunt sed non credit: vt. ff. de q̄stio. l. j. ℌ. pterea. ꝛ. ℌ. cū qs. Itē q̄ est ratio huius distinctiōis? Rñ. q̄ cū eg natiui tate se dicit liberū p̄sumptio iuris naturalis est. p eo q̄ eos liberos esse dicit. cū vero libertū per cōfectos asserit se fuisse seruū cum libertini sunt ꝛc. vt. ff. de sta. bo. l. libertū. eg quo p̄sumit bodie seruus: vt ar. ff. finium regun. l. in finalibus. ꝛ. C. de proba. l. siue postidctis.

b ℂ Juraucrit. Ro. credi sacꝛo vnius. sic. ff. de dote prele. l. theopōpus. ꝛ. C. de fal. l. ℌ quis decurio. ꝛ. ℌ. de fide instru. ℌ. ſi vero neqꝫ. ꝛ. ff. depositi. l. j. ℌ. ſi quis argentus. Et hic sumit argu. q̄ vnus testis faciat p̄sumptionē. ꝛ ad idē. ff. quēadmo. testa. ape. l. j. in ſi. nō autē ꝓbationeꝫ plenam: vt. C. eo. l. iurisiurandi. Accur.

Præsumptionē facit vnus testis.

c ℂ Si vero quis dicat. iudici.

d ℂ Præsentem. sc̄z testem.

e ℂ Statim. cum aliquo tamen ſpatio tempoꝛis. Argu. ff. de solu. l. qō dicimus. ꝛ. ff. de re iudi. l. a diuo pio. ℌ. j. ꝛ. l. debitoꝛibus. ꝛ. ff. ad trebel. ille. ℌ. j. ꝛ. ff. ad egbiben. l. ij. ℌ. ibidem.

f ℂ Quoniam id est quia.

g ℂ Inter eos lis. impoꝛtie hic ponitur lis: nā lis est ciuilis: causa criminalis. vt. ff. eo. l. j. ℌ. j. ꝛ. ff. de verbo. sig. l. litis.

Inimicitia a testimonio repellit.

b ℂ Si on adsit. testatio scilz admittit: ℌ ei non credatur. Ro. ergo testē rōne inimicitie repelli: vt hic. ꝛ. C. eo. l. ſi quis testi. ꝛ. ff. eo. l. iij. ꝛ est ratio: q̄ inimici facile mentiunt: vt. ff. de q̄stio. l. j. ℌ. pterea. ꝛ sic ꝓpter inimicitiā quedā fiunt que alꝫ nō fierent: vt ꝛ legata tacite reuocant: vt. ff. de adimē. leg. l. iij. ℌ. ſi. Itē egbere dat aliqs: vt. C. de inoffi. testa. liberi. ꝛ a tutela egcusatur. vt insti. de egcusa. tuto. ℌ. idē. Sed quid si post datum testimoniū de facto reccōciliatio interuenit? videt valere testimoniū: vt arg. ff. de adimen. leg. l. iij. ℌ. ſi. fed certe ibi ab initio tenuerat legatū: hic non tenuerat testificatio ꝛ hec ratihabitio que esset tacita nō posset facere quo minus tanḡ inimicus fuerit testificatus

Inimici capitalis dupleg.

i ℂ Vel sp adeo id est intantum.

k ℂ De crimine. ꝓpter q̄s est inimicus. Et sic no. q̄ ℌ. quis duobus modis inimicus capitalis. Uno ꝓpter criminalē accusationē vt hic. Alio: q̄ ad moꝛtem se odiunt: vt insti. de egcusa. tuto. ℌ. item.

l ℂ Aliter odiosus. vt de leui inimicitia.

m ℂ Pecuniarie. sc̄z adesse dicitur.

n ℂ Questiones. ingretur em̄ an sit causa de eius statu q̄ moꝛte accusationi similatur: vt. ff. q̄ me. cau. isti. ℌ. j. Itē si de bonis an de omnibꝫ vel maioꝛi parte an de minima: vt insti. de egcusa. tut. ℌ. item. Item. ꝛ. ℌ. item lis. ꝛ. C. de inoffi. do. l. si. Accur.

o ℂ Legē. quā non habemus. Et ita not. tres casus ad euidentiam lꝛe: q̄ aut ambo cōsentiūt: quo casu cōpellit mediatoꝛ: vt hic in ſi. ℌ. ſi vō altera tm̄. tūc pōt ſz nō cōpelli tur: vt in ꝑma parte huiꝰ ℌ. Et arg. ff. cōi di. Laboꝛ. ℌ. de vestibulo. si neuter consenserit constat q̄ non admittuntur.

p ℂ Et quidam. ſ. iudices ſm primam expositionem ℌ. ꝓpoſi. ℌ. factaꝫ. Vel dic ſm secundam verius: sc̄z mediatoꝛes. Ll.

q ℂ Testimōio. istoꝛ mediatoꝛ vel als ſm sc̄az.

r ℂ Volunt vti. sc̄ilz nullo modo credentes ℌ velle: sc̄ilicet prædictam.

s ℂ Componantur. id est recipiantur.

t ℂ Cōpellere. ſ. iudicem.

v ℂ Perhibere. ſ. iudices ſm primā expositionem ℌ. ꝓpoſi. factam. Vel dic ſm alias sc̄z mediatoꝛes.

† Verba recitantur in ca. ij. ibiuꝫ postea recitantur.

g ℂ Prohibitione. quod est gñale in testibus q̄ cōpellant: vt. ff. de ta. egbi. l. iij. ℌ. egbibere. Sed q̄s appellat ℌ mediatoꝛes? Rñ. ꝓpenctas qui explorant vtriuſq; voluntatē partis ꝛ in multis ꝓfitit coꝛ officii: vt. ℌ. de fideiuſ. ℌ. ꝛ nō solū. ꝛ. ℌ. de fide instru. ℌ. ſi vō administratoꝛ. ꝛ. ff. de ꝓcure. l. ij. in ꝓin. ꝛ. l. iij. in fi. Sed q̄ est rō quare hi nō cōpelluntur altera parte volēte: Rñ. forte q̄ ꝓcui acceꝓrit ꝓ hmōi officio q̄ ꝓcuricū dꝛ: vt. ff. de ꝓcure. l. j. vū si res ꝓficiē habēt ꝛ inde cōmodum quare videnē ꝓpter ꝓpriū ꝑmū cōmodū dicere. Sed q̄ si fciū nō accipiat? Rñ. adhuc idē q̄ ꝓesumimus q̄ affectet cōpleri id ꝓpter q̄s laboꝛauit: ꝛ q̄ firmus remaneat ne ei ꝓpoſitus q̄ non caute se habuerit alꝫ auferaf ei q̄ est datū. Arg. C. de assel. l. fi. in fi. Quidā tamen dicerunt hic dici ꝓcnetā. i. executoꝛē. hoc est tutoꝛē vel curatoꝛē: vel aduocatū: q̄ dici pōt: vt. ff. eo. l. fi. in fi. ꝛ. ff. de iur. fisc. l. deferre. ℌ. sed omnem.

y ℂ Et hic. i. constantino poli.

z ℂ Ad agistrum census. ℌ. o. apud quos huiusmodi publicationes vel ꝓductiones testium fiant: vt. ℌ. de defen. ci. ℌ. nulla. col. ij. ꝛ. C. de testa. l. testamenta. ꝛ. l. consulta.

a ℂ Queruntur. id est conqueruntur.

b ℂ Contra leges. id est q̄ sunt eius debitoꝛes eꝛ aliqua causa. sic logē ℌ. vt omnes obe. iudi. ℌ. ſi igitur.

c ℂ In posterum. id est in futurum.

d ℂ Eis. conquerentibus.

e ℂ Ab vna. ſ. sua conquerentium.

f ℂ Gesta sunt. ſ. data sunt testimonia.

g ℂ Illum. de quo fit querimonia.

b ℂ Presentem. ℌic no. duo. Primū q̄ debet esse ꝑis aduersarius ꝛ ad hoc vocari. sic. ff. de cuic. l. si ideo. ℌ. ꝓiti. ꝛ. ff. de mino. l. in cause. ℌ. j. ꝛ. l. etiam. ℌ. fin. ꝛ. j. vt spon. lar. ℌ. ad hoc. col. ij. ꝛ. ℌ. de here. ꝛ fal. ℌ. ſi vero abſint. Secundū q̄ debet audire attestationes. q̄ gdam sic itelligunt vt oia debeat audire dicta testiū ꝓductoꝛū ꝛ nihilomin⁹ postea poterit testes ꝓducere: nam si esset sic nō cueniret: vt. ℌ. eo. ℌ. ꝓpoſi. ibi: etem ꝛc. ꝛ hoc q̄ ꝑis est. ſi autē absens est idē ius est: cū absentia eius ꝓo ꝑtia habeatur: vt. ℌ. vt om. obe. iudi. ℌ. ſi vero neqꝫ. col. v. ꝛ est ꝓcis. C. de ſi. instru. l. iudices. Sed ℌ hoc est. ℌ. ſi. ℌ. ſi. illud. vbi dicit nullo modo ꝓduci testes poſtq̄ didicit testificata. sed ipſi soluūt illud q̄ ꝓducunt post lit. cōtest. hic aute lit. ꝛtesta. Tu vō dicas q̄ hic dicit q̄ testationes debeant audire. i. facꝛm q̄ iurant. vt. C. eo. l. ſi q̄ⁿ. ꝛ etiam facere q̄nes ꝑtes: vt. ff. de adul. l. ſi ꝓstituauerit. ℌ. q̄ni. nō tñ respōsiones audire: ℌ in secreto iudici ℌ. dici absente aduersario ꝛ aliꝫs testib⁹. vt ꝑ Danielem inductū est. Tertius no. q̄ testes ꝓducuntur hic ante lit. cōte. eꝛ causa q̄ mozibundi sunt vel recessuri: vel similis causa supuentura: vt hic. ꝛ. C. de ꝓba. ꝑ. ſi. ℌ. C. de aduoc. diuer. iudi. l. laudabile.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2021

Testiū. p ductio re gularit fit a post litem contest.

† Concor. hoc ter. ca. qm̃ freque ter. §. sunt z alij. ca⁹. cū glo. sup. v. publicatio extra vt lit. nō cōtest. et puto q̃ ille §. fuit sum⁹ per. v. §. §.

† Concor. edilecto filio. in glo. j. ante medi. ibi z curare debet magistrat⁹ extra eo. tit. et. ff. eo. titu. l. cu rent magistratus.

Lorrigit q̃ apte ali quid dis ponit.

dabile. §. quotiens cunq; ff. ad leg. agl. l. in lege. z hoc si est actor qui eos pducit. reus aut ē semper potest producere etiam ante cū non sit in sua potestate qñ conueniatur: vt. ff. de excep. do. l. pure. §. fi. regula

a ¶ Nesperit. scilz venire. Accursius.

b ¶ Parte. tantum.

c ¶ Inutilia essent. Beniz esset nisi vocarent vt h: t C. eo. si quando.

d ¶ Parte. scilz tantum.

e ¶ Eo. de quo sit queri monia. Accur.

f ¶ Depositiones. subaudi tanq̃ pseṇs habeatur. etem ꝛc. als deest etenim z dic publicabunt. i. i scripturā publicā reducent. nō aut̃ publice legent.

g ¶ Nisi. q. o. nisi hoc sit q̃ aliqua sit necessitas quare venire vel duci nō possit similis est non aduenienti: z sic secure sit qō sit absente aduersario p contumaciā: vt. C. de iur. emph. y. l. ij. §. fi.

h ¶ Efficiet. Not. argu. vt ff. de fur. l. i. tiaq;. et. C. de ser. pig. da. l. si creditoribus. Accursius.

i ¶ Ati. i. dicere si habeat aliqs rones q̃bus possit se defendere: z qb⁹ possit disputare vtatur his: nō aut̃ poterit se iuuare di cēdo q̃ testes actoris iurauerunt se abite: z p̃pter suā prauitatē z audaciā. fi aut nō fuisset cōtumax in veniendo: vt q̃ nō fuit vocat⁹ vel fuit: ꝛ non erat in ciuitate bene pōt se iuuare: vt. §. eo. §. ibi: z nō in posterum ꝛc. vbi dicit in ea ciuitate. z §. si vo noluerit. ibi: iustitia essent ꝛc.

k ¶ Videntur. scz attestationes facte.

l ¶ Ex vna. l. Dic est sensus q̃ nō valet opponere attestationib⁹ q̃ videātur eē ex vna parte: z hoc p̃pter eius audaciā z p̃pter p̃prauitatem.

m ¶ Parte. scz tm̃ pte.

n ¶ Propterq̃. pro z. p. pter audaciam.

o ¶ Figis. i. firmis.

p ¶ Corrigētes. Sūo corrigitur cum statim cōfir maueritⁿ: Dic corrigi q̃dam: vt. §. §. z quoniam vero. z sic dico corrigentes. i. bene z apte disponentes z cōfirmantes. §. eo. §. licet. Accursius.

q ¶ Propter quas. §. lites decidendas.

r ¶ Sancimus. vt. C. de iudi. l. rem non nouam.

s ¶ Pulsantes. vt. C. de iura. calū. l. ij. in pin.

t ¶ Aduocatos. vt. C. de iudi. l. rem non nouam. §. patroni.

v ¶ Legem. scz istam.

x ¶ Festinet. scz tua celsitudo.

¶ De immensis donationibus in filios factis.

z ¶ Adū de falcidia. debita iure nature q̃ dicit debitū bonoꝝ subsidium: vt. C. de inoffi. do. l. si totas. in fi.

a ¶ Decreuimus. trienté z semissem ꝑm numerū liberorum: vt. §. de tri. z semiſ. §. j. col. iij. z de illa fit bic mentio.

b ¶ Augentes. nam loco quarte que olim habebat locum: vt. C. de inoffi. testa. l. cum queritur.

c ¶ Ignobili. als nobili fine non. als ignobili.

d ¶ Placet nobis. omne qō est nimium vertit in vitium: vt hic. z. ff. de

tiones. ¶ Si vo noluerit aduenire sed relpuerit⁹ vt ex hoc abvna parte⁹ testimonia deuenꝝ vt ꝑm hoc ipsum inutilia essent⁹. sancimus hmōi attestationes ita tenere ac si non ex vna parte[d] ostitute sint sed tāq̃ eo[e] ꝑsente facte sint. Si cēm recusauerit z aduenire nolue rit z audire depositiones[f]. cteṁ publicabuntur[g] z nisi[g] p ineꝛcusabilē aliquā necessitatem deduci nō possint similis aduenienti erit: z nullū iuuamen ex sua p̃teritate ei efficietur[h]: sed videā tur quidē p̃bationes facte. Quecunq; vo cōpetierint ei ad disputandum de eis licebit bis vti[i] solūmodo q̃ videntur[k] esse ex vna[l] parte[m] ꝑpter eius p̃teritā: ꝓpter q̃[n] audaciam minime adueniētis testationib⁹ opponere nō valente. ¶ Cibus aliꝭ que de testibus z ab his q̃ ante nos z a no bisꝑpsis ocā sunt z sancita fixis[o] manētib⁹ z a nr̃is iudicibus obseruādis: † siue maiores, siue minores sint: z siue in hac magna ciuitate, siue foris in prouincijs vt z ea que de testibus sunt quātuz possibile nobis ē cozrigētes[p] ad huc purius z sancti⁹ lites agi pce parcmus, ꝓpter quas[q] z cogniciones fieri a iudicibus omnibus diuinis ꝓpositis cuāgelijs sancimus[r] z iusiurādū subire, z pulsantes[s]/z pulsatos/z aduocatos[t] ꝓcipimus vbiq; deū inspectores z coꝛ qui iudicant z quibus iudicat z qui testimonium ꝑbent aiabus vt ꝑēnis deꝰ z cōmemoratio z ꝓsentia mundalitius z citra suspitionem litigātibus fiat. quā legez[v] tenere volum⁹ decetero omni tempoze. ¶ Que igit̃ placuerunt nobis z ꝑ hanc diuinā manifesta sunt legē tua eminētia opi effectuiq; tradere festinet[x].

¶ De immensis donationib⁹ in filios factis[y]. Titulus. iij.

Dem Augu. Ioan. ꝓfec. ꝓeto. viro clarissimo.

Aduz de falcidia[z] z illius ptē decreuimus[a] augētes[b] eaz non ignobili[c] incremento: qō cīm nimis incquale est nō valde placet[d] nobis: ꝛ oportere qdē ꝑponi filios quos pater voluerit/nō tm̃ intantum minuere aliꝭ vt impotabilis sit eis ꝭminutio. ¶ Posita igit̃ † a nobis lege in fuauirtute manē te illud volumus: vt si qs[e] donationem ꝭnensam[f] in aliquez aut aliquos filiozum fecerit: necessāriū habeat in distributionez[g] bereditatis tantā vnicuiq; filiozū[i] seruare ex lege partem/ẽpta fuit priusq̃ donationē pater in filiuz aut filios quos ea honozauit facere: sic enim nihil vlteri⁹ in donationib⁹ querebuntur[k] q̃ habeant qdē in omni substātia p̃ris qō legitimū est/intrñ aūt aucta quātitate quātū habuit substantia patris anteq̃ donationibus exhauriretur nor valētib⁹ filijs qui do natiōibus honozati sunt debere cōtentos quidez esse ꝭmensis bis donationib⁹ videre autē abstinere paterna hereditate[l]: sed neq; cogēdis qdē si cōtenti sunt donationib⁹ suscipe hereditatē: necessitatē autē habētib⁹ oibus modis cōplere fratrib⁹ qō bec[m] differt ꝑm quā scripsimus mēsurā vt nō min⁹ habeant illi q̃ qō ex legib⁹ eis debet ꝓpter facta in donationibus[n] ꝭmensitatē: oum liceat patri mediocriter sapienti circa omnē ꝓlem eciaz bis qui ab eo potius diliguntur[o] donare aliqd amplius z nō ceteros filios ꝑ ꝭmensitatez in illos factā ledere/

¶ Si parēs i aliquē ex filijs ꝭmēsaz fecerit donatōez alijs filijs legitima portio ō necessitate debet: hoc obtinēte i filijs gratis: ꝭgrati vo penit⁹ excludunt. b. d. Bar.

e ¶ Lege. s. predicta. §. de triente z semiſ. §. j.

f ¶ Ut si quis. idē in muliere: vt mꝛe vel filia: vt arg. ff. de verbo. sig. l. j.

g ¶ Ymmensam. excedendo dodrantē in donādo ꝭno assem: ꝭz ꝛ bic pōt dici dodrans ꝭproprie.

h ¶ Distributionem. quā facit per testñ. idē z si ab itestato decedat: vt. C. c. l. precibus. ꝭz querela ioficiosi testamenti tm̃ habeat locū quando factuz est testamentum.

i ¶ Filioz. An in supiozibus idez? Rñ. vtiq;. vt. C. eo. si filius. Ité an in fratre idem? Quidam non. Tu dic q̃ sic. vt. C. de inoffi. test. ffes. z. C. c. l. fi.

k ¶ Querebuntur. als cō querebunt⁹ per querelam inofficiose donatiōis. p. posita: z postea rei vendi catiōe vtili. ante enim nō vendicat cum dominiuz translatum fuerit. cuz in fraudem bois non legis fuerit fcā donatio: vt. ff. de iu. pa. fi libert⁹. fed ꝛm Also. * vtilis petitio bereditatis ꝭz locum quasi titulo bereditatis habito. p nō titulo: qō non est verū cūverus titulus donationis interuenerit. ꝭz cū non valuerit donatio filio in ptē constituto: ergo familie herciscunde agit cū ipso iure non valuerit donatio: vt. C. de inoffi. do. l. ij. §. ꝛ ri. hec cōsti. intelligit qñ nō fuit instītutus ille cui fuit donatum: vñ cōfirmata donatio fuit fed renocat vt hic: quatenus fuit inofficiosa. Vel dic q̃ olim nulla erat nisi in casibus: vt p̃dicta. l. C. fami. her. si filius. ꝭz bodie cōtra vt h. sed renocatur quasi inofficiosum vbi dodrantem excedit. z sic cozrigunturhic oēs leges que dicunt patrem filio donare non posse. sed ꝑma verior est.

l ¶ Bereditate. vt. C. de leg. l. cum responso. z. ff. de leg. j. l. qui filiabus. §. fina. z. l. sequen.

m ¶ Bec. scz constitutio.

n ¶ In donatiōibus. Volunt qdā vt. ¶. dicere speciale esse vt vbi facta est ꝭmensa donatio fratri: ꝭz z consilio tñ ad legitimā portionez renocetur non in totū fauoze fratris: in alijs aut̃ ꝑsonis cōtrariuz est: vt. ff. de leg. ij. l. tytia scio. §. ꝑator. at vbi re tm̃ tūc ad legitimaz ꝑm oēs renocatio fit: vt. C. c. ſi totas. Vel dic q̃ dicit. l. tytia. fieri renocationem in dimidiā scz trientis vel quarte sue qñ duo erāt filij: vt. C. eo. si mater. z ita siue re z consilio: siue re tm̃: siue sint filij: siue extranei quibus donatū est in legitima renocet: vt. C. c. si liqueat. nam ibi re z consilio facta erat donatio: z tñ ad legitimā renocat. sed si habeo vnū tm̃ filiū z dono vni extraneo bec quidē non videt ꝭofficiosa. Si postea alio tempoze duo dono quid erit? Rñ. ꝓima videt ꝭofficiosa: vt arg. ff. ad leg. fal. l. i quātitate. §. fi. z. ff. de mino. l. iij. §. j. in fi. z sic renocabitur in totum: z hoc si re z consilio fecerit. Idem bodie ꝓpter bāc constitutionem etiam si re tantum: ꝑm. §. ꝓgi. op. ¶.

o ¶ Diliguntur. vt. §. de nup. §. pe.

a ¶ Nec.scz leg.ẽ.progi.
b ¶ Et humanarum.i.eorum qui faciunt homines.
c ¶ Augmentũ. Sed qd adijcit hec cõsti.illi ti.C.co.Rñ.ibi quarta facultas. Nec ibi dicebat illi ꝛc.Et arg.C.e.l.ñ.lꝫ qđã ẽ. Jtẽ hic fiue re ꝛ tm:fiue re ꝛ consilio facta sit donatio hꝫ locũ illa distinctio ẽm quoſdã. Jtez hic dicitur inſpici tps facte donationis:ibi non;vt.ẽ.ſ.i.
d ¶ Nec itaq; dicim⁹.vt nihil eis dimittere teneatur:vt.ẽ.de here.ꝛ fal.ſ. eꝫheredatos. ꝛ.ẽ.ỏ nup.ſ.pe.ꝛ.C.de ſecun.nup.l. fin.in princi.Et ſic no.ꝙ hec facit ceſſare querelã. Jtẽ datio legitie. vt.ẽ.c. ibi:ſic enĩz nihil. Jtẽ qnq; enĩz curſus:vt.C.co.l. ñ. Jtẽ ſi detuꝝ auguliũ oꝛ dinariũ.vt famil.hercſ. q: donatio nõ tenuit : vt C.eo.l.ij. Jtez ſi extraoꝛdinariũ.vt reſti.in integ eꝛ ꝑſona defuncti : vt.C eo.l.ſi filius. Jtẽ ſi eꝛ oꝛdine. vt.l.ij.C.de ſol.do. Jtẽ dona.agnitio. vt.C. e.l.cum donationibus.
e ¶ Ut ſine ꝓhibitiõe ꝛc. ¶ Hec pars eꝫpedit vſqꝫ ad.ſ.quia vero ſequẽs ꝛ necꝫ ius ꝛc.ꝛ eꝫinde eꝫpeditur.vſqꝫ in fi.
f ¶ Uper.Legem. vt.ẽ. vt hi qui obli . perbi . ſe ha.res mi.
g ¶ Quatenus,ſcz ſcripſi⁹ mus.Accur.
h ¶ Scõm veteres,nõ dico digeſtorum . nam ẽm eas nõ poteſt eſſe tutrig: niſi iperator cõfirmaret: vt.ff.de tut.l.ñ.ꝛ de teſta. tut.l.iure nño.lꝫ codicis: vt.C.qñ mulier tu.offi.l. ij. ꝛ noſtras:vt in.i.vlti. ciuſde titu.vt.ẽ.de nup. ſ.ſi vero tutela. coll.iij. ꝛ.ẽ.qui.mo.na.effici. ſui. ſ.pe.colu.iij.
i ¶ Curam.i.tutelam.
k ¶ Cõſtitutio.ſ. predicta vt hi q ob.perbi.ſe.
l ¶ Legẽ.ſcz illã.vt hi qui ob.ꝙ hic dicit ꝙ creditor vel debitor tutor non ſit.
m ¶ Matrũ.id ẽ in auia. vt.ff.de here.ab iteſta.ſ. eꝙ his.col.ig.ꝛ i auo paterno vel mꝛno ẽm Joã. vt arg.ff.de rit.nup.l.pe. ſ.i.Jdẽ in pfe filiũ emãcipãte:vt arg.C.de cura. fu.l.ñ.in pin.
n ¶ Eſtimamus.ſlot.mirabile quod eſt ineptum nõ fallere regulã ſi equitas videatur.ſic.ẽ.de non alie.ſ.vt autem leg.colla.ij.ꝛ.ff.de reg.iur. l.ſemper.ꝛ.ff.de leg.iij.l.vgo;em.ſ.feliciſſimo.
o ¶ Obijciat.vere non matri ꝛ alijs:q; alijs tantũ cum illa na.ꝛc.
p ¶ Jllis.ſ.alijs eꝛtraneis.ꝛ ſunt ablatiui abſoluti.
q ¶ Ad filios.ſ.alienos.
r ¶ Recte.ſupple.ꝛ ideo recte ꝛc.lꝫ alꝫ aliter eꝫpoſuerit hanc ſ.am.
s ¶ Licentia.nec eñ cogiſ.vt.ſ.vt licc.ma.ꝛ auie.j.rñ.col.viij.Alꝺ.
t ¶ Formidare.i.timere.
v ¶ Si nec.ſ.debita matris ꝛ filij.
x ¶ Utriq;.alꝫ vtriq;.alꝫ vtiq;.
y ¶ Cõſtitutiones.que ſunt.C.qñ mu.tu.of.l.pe.ꝛ fi.in quibus nõ curabatur an eſſet creditrig vel debitrig vel non.
z ¶ Legem.que eſt.C.quando mulier tu.of.ſun.l.ſi.
a ¶ Curam.id eſt tutelam.
b ¶ Pene.id eſt fere.
c ¶ Datum.ſcilicet ius.
d ¶ Eſſet.ſcilicet nobis.
e ¶ Eo ꝙ.id eſt ideo.
f ¶ Aliquẽ.ſ.mulieres.
g ¶ Eum.i.deuꝫ. Tel dicem.i.ad iuſiurandum.
h ¶ Impietat⁹,id eſt deierationis.
i ¶ Docet. vt.ff.de legi.ꝛ ſenatuſcõ.l.nam ad ea.ꝛ ẽ.de conſuli.in fi.coll.ij. ꝛ.ff.de vſuca.l.iuſto.in fi. j.rñ.qñq; tñ iurant ꝛ ſeruant vt bis exꝑlis.C.de le.here.l.ſi maior. ꝛ ſi ps here.pet.l.antiqui.ꝛ inſti.de re.diui.ſ.vltimo.
k ¶ Scõm ſchema.i.ordinem.Accurſius.
l ¶ Senatuſconſulto . vt qñ obligauerũt ſe teneãtur ꝓ pupillo : alꝫ non ẽberent boies ſecũ quod pupillo noceret:ꝛ eꝫ hac recuſatione daſ ẽbtib⁹ eꝛceptio:lꝫ eꝛecutoꝛibus vel iudici facta ſit cum ꝛ alꝫ quod maĩ⁹ eſt datur actio:vt.ff.reꝫ pu.ſal.fo. l.iij.ꝛ.iiij.ꝛ inſti.de eꝛcu. tu.ſ.j.ꝛ.C.de epi.ꝛ cleri. aut.generalr.Sz nunqđ ſemper ꝛ cuilibet iuri renunciari põt:Plene dicas qꝛ aut ius eſt publi cum auctoritate ꝛ vtilitate : vt qa ius ſiſci vel alꝫ publica vtilitas ibi vertitur:ꝛ tũc renũciari non põt:vt.C.ſine cen.vel reli.l.j.ꝛ.ij.ꝛ.ff.de pac. ius publicum.ꝛ.l.inter. Aut auctoritate tm̃ nõ tñ vtilitate.nã ꝛ hoc oꝛ publicum: vt inſti.de eꝛcu.tut. ſ.j.ꝛ tunc aut eſt ſtatutũ tm̃ vtilitate renũciantis: aut renunciantis ꝛ cõis. Prio caſu põt renunciari:ſiue ſit ꝓiuilegiuꝫ ſiue ius eꝛ aliquo ẽctu vl ꝑacto:vt.ff.ꝛ.C.de pac.ꝛ de tráſa.ꝛ de accep.ꝛ de noua.bic eꝛcipe caſus illos quos no.ẽm Jo.C.ỏ pac. l.penul.Si vero cõi vtilitate.i.publica ꝛ renũciatis:tũc non licet: vt.C.de iura.calũ.l.ij.ſ.ſed quia. ꝛ.ff.de poſtu.quos probibet ꝓetor. ꝛ.ff.de admi. tu.gđã decedẽs.de opel.i.l.cerdoné.ꝛ de pac.iuriſgentium.ſ.ſi paciſcar. ꝛ per hoc puto ꝙ hoc pacta non teneat qõ facit creditores ꝙ debitoꝛ nõ valeat ꝑbare ſolutionẽ niſi ꝑ ſcripturã cũ ſit cõis vtilitas teſtificandi: vt.ẽ.de teſti.in ꝓin.ꝛ nõ oꝛ anguſtari.C.de he.ꝛ ma.l.qm̃.in fi.ũno oꝛ ipinguari:vt.C.ỏ re.cre.l.gñalr.i ꝑn.nec ad ynã ſpẽm ꝑbatiõis iudeq; oꝛ aium alligare:vt.ff.de teſti.l.iij.ſ.q argumẽta.Si vo renũciet iuri cõi:qõ nec eſt in fauoꝛe nec eſt in eo publica vtilitas:põt renũciari:vt no.C.de pac.l.ius publicũ.Sed videt ꝙ etiã ſi cõis vtilitas.i.publica vertitur in iure ꝙ poſſit renũciari:vt.ff.de ſerijs.l.j.ideo diſtinguunt alij.aut ius cõſtitit in ꝓhibitione vel ꝓcepto:ꝛ tũc renũciari nõ põt. aut in ꝓmiſſiõe:ꝛ tũc põt.Alij ſic ỏ aut eſt gñale:ꝛ tũc licet.aut ſpãle:ꝛ tunc ſi odio nõ licet:vt in macedoniano.ſi vo fauoze licet : vt arg.ff. ad velle.l.ñ.ſ.pe.Primaꝫ approbo.nec ob.d.l.de ſerijs:qz tacite fuit ibi renũciatũ qõ lꝫ:etiã vbi alꝫ nõ liceret eꝛpreſſim;vt.ff.de procu.ſ.ſi.

Juri ſibi poteſt renunciari.

Tacita q dã licẽt q nõ eꝛpreſſa.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Ut ſine ꝓhibitiõe matres debitrices ꝛ creditrices tutelam gerant minorum:neq; iuſiurandum ꝑſtent qꝛ non venient ad ſecunda vota. Titulus.iiij.

Matres debitrices ꝛ creditrices ad tutelam ꝛ curaꝫ filiorũ admittuntur:nec iuramentum de ſecũdis nuptijs nõ fiendis exigitur dummodo ei ꝛ ſenatuſcõſulto velleiano:ꝛ omni auguilio renunciauerint:ꝛ q̃ alij tutores facere tenent adimpleuerint.hoc dicit Barto.

Idem Augu. Joã.ꝑe.ꝑe.ſcõo.

Uper ſcripſimus le gem ſuper curã minoꝝ malignitates q̃ circa eos fiunt eꝛ frequẽtibus litibus que apud eos agitant inuenientes:quatenus nullus obligatus exiſtens minoribus/aut obligatos eos habere ſe dicẽs curã eꝛerceat/ne forſan in poteſtate reꝛ factus agat aliquid circa minoꝛe malignitatis : ꝛ lex ipſa rata nobis ſit ꝛ eꝛ ꝑſenti firmata . Quia vero matrib⁹ volẽtibus curã habere minoꝝ ꝛ petẽtib⁹ ẽm veteres ꝛ noſtras leges curã ſubire/ obiecta eſt ẽtra noſtrã intentionẽ ab aliqbus nõ recte hmõi cõſtitutio.volumus in legem boc dicentẽ matrum excipi ꝑſonas. ꝓinũ quidẽ cauſam introductã ꝓ minoꝛib⁹ ſemp ꝓhibere mõ ineptiſſimus eſtimamus.deinde nullus cãdẽ cõſtõẽ obijciat ma tri ꝛ alijs:cũ illa nature amoꝛ ꝓ circa filios ſine ſuſpitione faciat ꝗplurimum illis mullã habentibus ad filios fauoꝛis neceſſitatem recte nõ eſt matribus deroganda.ideoq; licentia ſit matribus ẽm antiquã obſeruationem abrenũciantibus ꝛobligantibus ſuas res ſicuti ꝓiuſ ſchema fuit/ ꝛ tueri filios ꝛ talꝫ ꝓſcriptionem nõ formidare:ſed ita ſuper bis eſſe ac ſi nec ab initio cõtigiſſet legẽ i hoc ſcribi. Quapropter ſiue dotes ſiue ſponſalitias largitates exiguñt:ſiue alia debita ba beãt: ſiue mres ad minoꝛes/ſiue minoꝛes ad matres eꝛ ꝑnis foꝛſan occaſionib⁹:aut etiaꝫ eꝛ ꝓoꝛ ꝓiuſ(multa nãq; qlibet cogitãs ꝛ conſiderãs adinueniet)ſint bec ĩtegra vtriq; ẽm ꝓioꝛes ꝓſtitutiones iudicãda ꝛ tractãda : ſiue legitimoꝛũ/ſiue naturaliũ mater filiozũ tutelã gerat.¶ Quia vero multam habemus formidinẽ ne facile iuſiurandũ ꝓ magnũ deum deſ ꝛ hoc ꝓcuariectur : ꝓpterea credimus oportere ꝛ hãc emẽdare legem q̃ vult matres dũ ſuorum filioꝛũ curam geſture ſunt iuſiurãdũ iurare qꝛ ad ſccũdas nuptias nõ veniẽt:ꝛtotiens ſcimus ꝓcuaricatã legem ꝛ iuſiurandũ ꝓiurio datũ quoties penes datũ eſt vt ꝓccatus apertiſſimũ eſſet qꝛ hoc intulimus iuſiurandũ ad ꝓuaricandũ.nõ cñ eo q̃ alique ſeruaucrunt iuſiurãdus:ꝓpterea opꝰ ꝛ eas q̃ exbonoꝛãt cũ habere occaſionẽ impietatis in deum. nã qõ raro fit(ſicut etiã vetus ſapiẽtia docet)nõ obſeruãt legiſlatoꝛes:lꝫ qõ ſit plerũq; ꝛreſpiciũt ꝛ medentur.¶ Propterea igitur ſancimus aliã qđ obſeruationẽ quã in mrib⁹ obſeruamus valere ẽm ſchema abrenũciare eas ꝛ velleiano ſenatuſcõſulto omñi

lius. ℣. veterani. vt dic ꝙ principaliter ẽt laborando utilitate dãt ille ferie: vt ptz in ea. l. de ferijs. in pcin. ibi: q̃ occupati. acc.

a ¶ Jusurãdum. Nungd absoluit ab illo sacro q̃ de administratione dat: vt. ℣. vt bi qui ob. ℣. fina. Non puto: ꝛ qz nõ ẽ: bic: ꝛ q; citius ad nubendu mouẽtur q̃ ad male administrandum.

b ¶ Perferret. Et sic not. † Facit ad hoc. xxxi. q. ij. c. i dolo. vbi late declarat. quã penã patiẽ si iuraret C. qñ mu. tu. of. l. ij. et. ℣. de nup. finaute eãdem. ꝛ tunc qñ nõ iurat. iuramẽ tum crim: ꝛ nil aliud est remissus: ꝛ sic pena de sertionis durat: vt. C. q. q. eas. ifa. irro. l. decreto. ꝛ ff. de contra. ꝛ vti. ac. tu. l. a tutela.

c ¶ Ut. puidentie. hec sꝛz cure sunt.

d ¶ Descriptiones. sꝛz rerum minoꝝ: qõ alꝫ inuẽtarium appellatur.

e ¶ Scriba. vt. C. de magistrati. con. l. ñi.

f ¶ Alijs. ℣. presentibus.

g ¶ Subtiliter. i. cum ingẽtione.

h ¶ Dandis. sꝛz rem pupil. sal. fo.

i ¶ Legibus. vt. C. de admi. tu. l. tutores. ꝛ instit. de satisda. tuto. ꝛ cur. ℣. pe. ꝛ de atti. tu. ℣. pe.

k ¶ Et exactione. ¶ Hec prima pars ỏ. j. eod. vsq; ad. ℣. illud quoq;.

l ¶ Instante. casus ablatiui absoluti. Accur.

m ¶ Filij. ℣. preponantur.

n ¶ Et vt si voluerit. ß exponit. j. c. ℣. illõ. vsq; in fi.

o ¶ Exigi. illud verbũ regit duos diuersos accusatiuos. fic. ℣. de refe. ℣. binc autem colla. iij.

p ¶ Eum. sꝛz virum.

q Udum. Ergo tu isset. expone vt. ℣. de nõ eligen. ℣. j.

r ¶ Secunde. scilz vxoris factus vir.

s ¶ Suscipiens. ab ea.

t ¶ Dato. tã in psonalib⁹ q̃ hypothecis. vt. C. qui po. in pig. ba. l. ñ. ℣. j. acc.

v ¶ Dotem. nam contra alios bene erant admittendi prius. Also.

x ¶ Damus. repete ꝛ non alijs damus ꝛc.

y ¶ Aut heredib⁹. hoc priuilegium in personalib⁹ et hypothecis pro dote neq; extrancis heredib⁹ mulieris datur: vt bic. et C. de priui. dot. l. j. cuꝫ sit personale: vt argu. ff. de admini. tut. l. ex pluri⁹. nec creditoribus. ℣. mulieris ſ filijs fic vt bic subij cit. ꝛ. C. qui po. i pig. ba. l. assiduis. ℣. exceptis.

z ¶ Illos. sꝛz primi matrimonij.

auxilio ꝛ omnia agere que prius decreta sunt. iusiurandum[a] vero nõ preberi sed sufficere abnegationem solaꝫ velleiani ꝛ aliorum omniũ ꝛ de secũdis nuptijs nullo iureiurãdo de hoc dando: mox tamẽ vt secũdas cõtraxerit nuptias repente expelli a tutela ꝛ ea agi q̃ si eã iurare coꝛtigisset pferret[b] femel in iudicio mentita ꝛ proponens proprie cõfessioni ꝛ depositioi secũdas ꝛcupiscẽtias.

¶ Dec igit[r] lex super pietate sit posita vt enim nõ iniuriet in aliquo honoꝛ i deũ: hec a nobis sancita sunt vt ex nũc valeãt tua celsitudine manifestã faciente bãc legez in prouincijs oibus: binc eñ glorioſissimo prefecto huius felicissime ciuitatis cui hec cure sunt de his trãsmissimus legẽ: vt. pudentie[c] eius ꝛ viri clarissimi protoris cui huius partis cure est in omni tẽpoꝛe seruari ꝛ ex nũc teneat: quatenus in oñi pupillari substantia omnis cautela fiat circa res minoꝝ custodire: ꝛ precipue vt cuꝫ subtilitate descriptiones[d] fiant: ꝑsente quoq; clarissimo scriba[e] cui de talibus cura cõmissa est: ꝛ alijs[f] qui cõsuete talibus interueniũt subtiliter[g] ꝛ fideiussionibus dãdis[h] ꝛ omnibus agendis sicut nostris decernitur legibus[i] puidẽtia clarissimi protoris cui huius partis cure est: ꝓponatq; eam ipse in hac regia ciuitate vt omnibus sit manifesta: ꝛ nullũ lateant que a nobis sancita sunt. De hoc enim legem sicut oporteat in ꝓuincijs seruari gloriosissimis prefectis sacroꝝ nostroꝝ pretoriorũ destinauimus.

¶ Ut exactione[k] instante[l] dotis prime ꝛ secunde viro ad secunda vota migranti preponatur vxor prima/vel ex priori matrimonio filij[m]. ꝛ vt si voluerit[n] vxor aut is qui pro ea dotez subscripsit dare viro q̃ scripta sunt: distulerit autem vir suscipe/soluto matrimonio exigi[o] cum[p] ab ea etiam conscriptam antenuptialẽ donationem. Titulus. v.

Jn dote data repetẽda ab heredib⁹ viri filij prime vxoris ꝛ ceteri defendẽtes: ac etiã ipsa mulier preponuntur vxori secunde ꝛ eius filijs. Ang.

Idem Augustus Joã. prefecto pretorio secundo exconsuli oꝛ. ꝛ patritio.

 Udum iudicãtibus nobis in dubitatione venit causa multa cozrectiõe digna ꝛ legislatiõe clarioꝛi non indigna. Etenim quidam priozis factus vxoꝛis vir cũ eam extulisset[q] ꝛ deinde secunde[r] dotem suscipiens[s] ꝛ filios ex priozi relinq̃ns obijt adhuc secũda superstite: volebat igitur scõavxor dotem a se datam exigere priuilegio vtens a nobis dato[t]. cõtradicebat autẽ ex priozi matrimonio filij ꝛ ipsi maternam obijcientes dotẽ[v]: ꝛ dubiũ erat vtrũ etiaz nõ superstite vxoꝛe priozi oporteret suscipi filios ꝛtra secũde dotẽ litigãtes. Nõ eñ alij decimus dubiz ꝛ damus[x] hoc priuilegiũ aut heredibus[y] aut creditoꝛibus sed solis filijs: plurime siqdẽ dubitationes exoꝛiuntur in hac causa dicente secũda: qñ expẽdiſſet añ ad eiꝰ veniſſet matrimoniũ priozis vxoꝛis dotẽ: ꝛ non esse iustuz suam qdem dotẽ q̃ tantũ inuentus est reliquiſſe virq̃ quãtũ ſufficeret ſoli secũde dotem eã perderc: illos[z] autem expẽſam[a] iam dotẽ pcipere. sed filij hypothecas[b] ꝓponebãt qñ oĩno rebus existẽtibus mozieti hypothece seniozes potiozes q̃s secũde[c] essent[d]. ¶ Dis igitur in dubitationẽ veniẽtibus illud certũ etiã a nobis sancituz[e] est: q; si aliq̃d appareat reꝛ priozis aut secũde dotis hoc necessariuz filios priozes aut secũde habere: aut si moziat ꝛtra illa filios eius singulos[f] q̃ ꝓprie habẽdũ suum ostẽderint. Dinc eñ ꝛ in reꝛ q̃ de ꝓprietate est cõpetit[g] pure vnũquẽq; quod suũ est habere nullo ꝓuilegio indigens. ¶ Si vo nihil apparet vtriuſq; rerum: aut aliq̃ quidez appareant: aliqua vo desint: siue superstites sint mulieres repudio soluan ꝓzi matrimonio diſſoluto: ꝛ cõpetenti mulieri dotem[h]: siue defuncte sint filijs exiſtentib⁹ ambe: aut etiã vna barũ in his que desunt superioꝛez esse peiozem ꝛ filios ex ea antiquioꝛẽ dotem preponentes: idem est dicere nepotes ꝛ ꝓnepotes ꝛ deinceps successoꝛes[i] cuiuſcũq; nature[k] fuerint. Sicut enim si duo debita publica[l] fuiſſent neceſſario antiquũ ꝓponeretur posteriori: ita ꝛ hic priuilegia neceſſariuz est pozi dotẽ dare priozi: ꝛ ita secunde/ꝛ dotem[m] non preponere doti[n]/nec hypothecam hypothecis: sed quod antiquius est tẽpore amplius manere ꝓprium roboꝛ habẽs ꝛ priuilegium[o]. Tempoza nanq; hypothecarum permutare aut iterimere vel minuere nullo modo patimur. Et hoc dicimus non ignoꝛantes quoniã iam ꝛ in alia q̃dam nostra legislatiõe boc decreuim⁹: sed qñ oĩno motum[p] est apud nos ꝛ quasdam habuit aliquo mõ causa q̃stiones

a ¶ Expensam. a viro.

b ¶ Hypothecas. i. actionem hypothecariã. ff.

c ¶ Secunde. sꝛz vxoꝛi.

d ¶ Essent. als erant. ꝛ est regula pro eis que dicit qui pro. ei pg. ba. l. ij.

e ¶ A nobis sancitus. per banc. l. tñ ꝛ p alias priores. idem est in hoc casu: vt. C. de in. do. l. vbi. ꝛ. l. i rebus. ꝛ. ff. fol. ma. ſi cum dotẽ. ℣. ſi. ꝛ. ff. de priuile. cre. ſi ventri. ℣. in bonis. ꝛ. ℣. vt ĩmo. antenup. do. ℣. pe. colla. v. Accur.

f ¶ Singulos. ſ. hoc ſancitum eſt in illa q̃ ꝛc.

g ¶ Cõpetit. vt. C. de iure do. in rebus.

h ¶ Dotem. i. dotis petitionem: vt quia ſine culpa diuoꝛtiuz intercessit.

i ¶ Successoꝛes. als successiones. Accur.

k ¶ Nature. q; oẽs pñt filij vel liberi appellari. vt ff. de verbo. ſig. l. liberoꝝ.

l ¶ Publica. i. ſcripta manu publica. ꝛ pignus in vtriuq; fuerit obligatuz: ꝛ ſic in pignoꝛe prefertur primum ſecundo vt ſubijcit. ꝛ. C. q̃ po. in pig. l. ij. nõ aũt in ſponali: vt. ff. ỏ priui. credi. l. priuilegia. Vel dic vnũ ab vna ciuitate: aliud ab altera. naz ꝛ ciuitas mutuat: vt. ff. ad ma. l. nihil. ſic ỏ: im ꝓprie publica. vt. ff. de vb. ſig. l. q̃ q vectigalia. ꝛ de pub. ſed ꝛ hi. in pcin. nõ autem potest poni q̃ vtriuq; a fiſco vel vtriuq; ab vno creditoꝛe fuerit acceptũ: cũ nõ ỏz aliquis ſibi pferri. Jtẽ q̃ oĩc neceſſario dic. i. probabilit. naz ỏ regula q̃ priozi poſteriozi ꝛ pignoꝛe pferat: fallit in. viij. caſib⁹. vt. ff. q̃ po. in pig. l. iterdũ. ꝛ. l. ſc. ꝛ. C. e. affiduis. ꝛ in eo. tit. l. ſcripturas. ꝛ. C. qui. cau. pig. ta. ℣. ſatis notũ eſt. ꝛ. C. q̃ po. in pig. licet. ꝛ. C. de pigno. l. vl. cui auf. ibi poſita. ꝛ. ff. de relig. l. pe. ꝛ. ℣. de trie. ꝛ ſemiſ. ℣. illud quoq;. colla. iij.

m ¶ Dotem. sꝛz secunde.

n ¶ Doti. sꝛz prime. Acc.

o ¶ Priuilegiũ. ỏ. priui legium pmũ sco pferri: * vt bic. ꝛ. ff. de priui. ſiſci. l. ij. ꝛ. ff. qui po. in pigno. ba. l. ſi pignus. ꝛ. ff. depo. ſi hominez. ℣. quotiens. in pcin. ꝛ. ℣. j. Sed argu. ꝛtra. in ſi. eiuſdẽ. ℣. ꝛ de priui. credi. l. priuilegia. Sol. prima in hypotheca itelligẽ: ſcõa in ꝓſonali actione. põt etiam dici in ꝓſenti caſu cẽ ſpeciale vt etiam in ꝓſonali hoc idẽ ſit vt pmũ poſteriozi preferatur.

p ¶ Dotum. i. negotiuz. vel motum. i. queſitum.

Priuilegiũ pmuz prefertur ſcõo.

* Concoꝛ. c. j. cũ gl. et doct. ꝛtra de reſcrip.

a ¶ Prius.i.melius.
b ¶ Et illa.s.mulier.
c ¶ Voluerit.s. dotem.
d ¶ Verba . vt. ff. de iure do.l.profectitias.
e ¶ Contesteſ.i.coram teſtibus cōſteat ſe velle in ſacculo vel in folle pecuniam ligatam ſoluere.
f ¶ Maius.i.amplioꝛem dotē q̄ conuenerit:ꝛ boc ponit ad maioꝛē exaggerationem.
g ¶ Nobilis. puta aurū vl argētū:vl teſtes.Ll.
h ¶ Et ſm leges.cōſignādo ꝛ deponendo:vt.C.de vſur.l.acceptam . nō autem ſola oblatio ſufficit: vt.C.de vſur.l.ij.
i ¶ Fieri.ſcz conſignari ꝛ deponi.
k ¶ Quidam . puta nūcij ꝛ executoꝛes ex precepto iudicis.
l ¶ Exactionem.ſiue pꝛomiſerit : ſiue non neceſſe habet dare. ꝛ idem dī in augmento.ſ. de eſti. do. §.j.ꝛ.§.illud.Alſo.
m ¶ Et hoc.ſ.ſignatio ꝛ depoſitio valeat ſubaudi cum alijs.valet enim ad naſcendā pignoꝛatitiam etiam ſola oblatio:vt.ff. de pigno.actio.ſi rē.§.fi. Itē valet oblatio ad ibi bendum curſum vſurarū qui nondum ceperat : vt C.eo.l.ſi non conſtat.ꝛ.l. ſi creditrici.Itē vt ſit in periculo creditoꝛis. vt.ff. de ſolu.qui res. * Itē vt impleat conditionem:vt C.de inſtit. ꝛ ſubſti.l.j.at conſignatio et depoſito hoc plus vt debitoꝛ ipſo iure liberet:vt.ff. depoſi. l.j.§.ſi pecunia.ꝛ fideiuſſoꝛ agat exinde mandati ac ſi ſoluiſſet : vt.ff.man. qui mutuā.§.j.ꝛ curſum etiam vſurarum iam curꝛētium impedit:vt.C.de vſur.l.acceptam. et facit §.de exhiben.§.fina. ꝛ.ff. de condi.ꝛ demon.l. iure ciuili. Item intelligē q̄ pactum ſit de lucrando hic.nam alſs cuilibet debet reſtitui ſuum ſoluto matrimonio:vt.j.de eē li.do.§.j.Item videſ con tra.§.de non elig.§.fi.ſed hic ſoluit q̄ habetur pꝛo dante.
n ¶ Ex ſtudio. i. dolo vel fraude : quia dolus eſt ſi quis nolit accipere:vt.ff. man.l.dolus.

¶ De administratoꝛibus.

o ¶ Am qdē. Poſitaꝛ.a zenone. vt.C.vt omnes tam ciui.q̄ mili.l.j.Accurſius.
p ¶ Volentes.alſs volētē.
q ¶ Fuerint.id eſt eligūtur.
r ¶ Metropolibus.id eſt in ciuitatibus metropolitanis.

ꝓpterea ꝛ ad pſentis legis opus acceſſim⁹ vt nō nūc aliqd pꝛius[a] ſanciuerimus/ſed vt clariozē eā omnibus conſtituerimus.

¶ Si vir dotē a mulieꝛeꝝ ab alio p ea ſoluere volēte accipe recuſauit:mſimōio ſoluto ita poterit peti donatio ꝓpter nu ptias ſi ſi ꝙ dos ſoluta fuiſſet.b.d. ang.

¶ Illud quoq; adijcere legi bonuꝫ eſt quod mota queſtio ſimiliter neceſſarium nobis ad legiſlationem fecit. Si enim debeat dotem mulier/ꝛ illa[b] quidem dare volueritc ipſa forſan aut qui pro ea pꝛomiſit illud quicūq; fuerit: aut pꝛoximus:aut extraneus: aut pꝛofectitia:aut aduentitia ſit dos. Hec cū verba[d] legis ſunt. vir autem aut cius pater forſan/ aut auus ſuſcipe eaz nollet:pars autem mulieris cōtēſtetur[e] ꝛ parata ſit hoc ſoluere:aut etiaz aliquid maius[f] pagere ꝛ offeꝛat forſan ſi mobilis[g] ſit ſignacula etiā imponat ꝛ ſm leges[h] recondat: aut ſm vnam partem ingrediēs in iudiciū petat hoc fieri[i]: ꝛ pergentes ex iudicio quidam[k] denū ciēt hec ad partē viri : at ille permancat ita differens : nō poterit ſoluto matrimonio antenuptialis donatiōis exactionem[l] declinare tanēz dote non data . Qui enim † dare voluit dū pꝛeceptionē recuſat is qui ſuſcipere poſtulat pꝛoximus eſt danti:ꝛ boc[m] cū alijs in dote valeat.ſicut enim nō dederit per dilationē dotem negationem ci antenuptialis donationis inferimus:ita vel ſi voluerit dare et pꝛecpturus ex ſtudio[n] recuſauerit pꝛeceptionez damus ci antenuptialis donationis ma trimonio ſoluto petitionez: licet dotē ꝓpter viri cauſaz nō intulerit. ¶ Que igitur placuerūt nobis ꝛ per hanc ſacram declarata ſunt legem eminentia tua operi effectuq; tradere feſtinet.

¶ De admiſtratoꝛib⁹. Titu.vj.

¶ Adminiſtratoꝛ ſi puinciaz durante adminiſtratiōis tpe citra pꝛincipis iuſſionē deꝛelinquit:crimine leſe maieſtatis puniſ. ꝛ ſi adminiſtratione finita ante.l. dies receſſerit antiqs penis puniſ.Bar.

Idem Auguſtus Joā.pꝛefecto gloꝛioſiſſimo pꝛefecto ſacꝛoꝝm pꝛetoꝛioꝝ pꝛ oꝛientē ſecundo conſuli ꝛ patritio.

Am qdez nouimus poſitam[o] legē volētes[p] eos q in cingulis fuerint[q]:ſiue ciuilibus/ſiue militaribus : neqz ſi remoueant ab adminiſtratione diſcedere inde poſſe anteq̄z dies qnquaginta i metropolibus[r] cōmozentur publice apparentes ꝛ cōuenire volentibus ſatiſfacientes.ꝛ vt nec pꝛ occaſionē binc[a] cuocationis poſſint a pꝛouincia diſcedere:ꝛ vel ſi qd egerint tale ꝛurſus cos ad pꝛuincia deſtinare. Jnuenimus aūt aliquos ſic exiſtentes audaces vt etiā hac pꝛetexta lege anteq̄z diſcingerent pꝛeſumeꝛēt deꝛelinquere pꝛouincias/ꝛ ad hanc venire feliciſſimam ciuitateꝫ timoꝛe a ſe ge ſtozū/ꝛ ne iuſta perferrent hozū que deliquerunt. Sancimus igitur nulli penit⁹ licētiā eſſe cuiuſcunq; pꝛouincie iudici ꝛ oꝛientalium/ꝛ occidētaliū/ꝛ ex vtroq; [s] eam relinquere[t] anteq̄z deponat cingulum[v] ſed etiaz pꝛoſtea : rcnouamus enim vetuſtatem[w] quinquaginta cōmozari dies publice apparentem in pꝛouincia in qua adminiſtrauit : geſta quoq; monumentoꝝ cōſicere ſm que adue nit⁹ pꝛouincie vt ſit palam ſiue ſi ducias habet in ſuis actibus/ſiue eriam non. ¶ Si quis autē adminiſtratione adminiſtrans aliquā militarem vel ciuilem:aut etiam remotus ab ea relinquat pꝛouinciaz[x] adminiſtrans quidē adhuc eam dum relinquit citra noſtraz iuſſionem.ipſe quidez maieſtatis reus ſit.in puincia vō denuo deſtinatus[y] /poſtq̄z accuſantib⁹ faciſſecrit:tunc maieſtatis nouiſſimas ſuſtinebit penas[z]. Si vero deponēs cingulum deinde nō moꝛetur:tunc legitimis diebus publice cūctis ſemetip̄m oſtendens ꝛ fugiat de puincia:que dudū a nobis de boc ſancita[a] fuit valere.

¶ Illud autē oibus pꝛedixim⁹ vt dum aliqui acceperint cingulum tueant illud:ſucceſſoꝛes aūt eius cinguli factoꝛ ſcilicet nō vltra ter minos mittere que vocāt interdicta[b] neqz remouere quidē pꝛeſides.ipſos autez aut moꝛoſe[c] iter agere:aut bic[d] degere:aut ad aliquas alias pꝛius ire pꝛouincias patriā[e] viſuros[f]:ꝛ quecūq; [g] foꝛtuitis ꝛ blādiēti⁹[h] boibus ꝓfecta[i] ſunt:ſed velociter ad adminiſtrationē ire cui[k] regimina ſuſceperunt vt nō aliq̄ qdē remoueantur/alijvero non ſint/ꝛ pꝛouincia ſine iudice maneat:ſed ante duos ſolū dies q̄z ad puincia accedant in qua qui cingulū hz eſt:mittere ad cum amicabilem epiſtolaz volentē officiū[l] deſtinari ad occurſionem eius : ꝛ vſqz tūc annonas accipe in cingulo exiſtentem ꝛ gubernātē eum[m] ꝛ nō ex codicillis[n] cinguli iudicare tēpus neqz pꝛeceptis tue ſedis:ſed ex quo ſicuti dictū eſt in puincia ipa acceſſerit illius accipere reipublice emolumēta[o] vſqz tūc cū [p] q in reb⁹ exti-

s ¶ Binc.i.a nobis.
t ¶ Ex vtroq; . vt quia ſit idē iudex in vna puincia occidētis ꝛ i alia oriētis.
v ¶ Relinquere.citra pn cipis iuſſionem : vt.j.co. §.ſi quis autem.
g ¶ Deponat cingulū . id eſt anteq̄ deponerēt ad miniſtrationē.nā cingulum dī adminiſtratio.
y ¶ Vetuſtatem . obſeruā tem adminiſtrationez in pꝛouincijs ꝛc.
z ¶ Aduenit.i.ſm facta q̄ cōtigerunt ſuo tempoꝛe.
a ¶ Relinquat .puinciaz. Jſto.ſimul ponunt i qōne adminiſtraz ꝛ remotus. ſed in rūſione ſeparant.
b ¶ Deſtinatus.p ſe vel p pcuratoꝛem. vt.j.de cal. §.ſup hoc.ꝛ.§.ſi qs autē. Jz hic ꝛ alibi videat velle contra . vt.C.vt oēs tam ciui . q̄ mili. iu.l.j.§.ipſe autē.ꝛ.ſ.vt iud.ſine quo quo. ſuf. §. neceſſitatem.
c ¶ Penas.vt.C.vt oīes taz ci.q̄ mi.l.j.§.qō ſi qs.
d ¶ Sancita.vt ſcz capi ꝛ reduci poſſit ad .puincia a qua fugit ꝛ in quadruplū ablata reddat . vt.C. vt oēs taz ci.q̄ mi.iu.l.j. vel p .pcuratoꝛē ſe dedēt vt mō ꝺigim⁹.Arg. C.vt oēs tam ci.q̄ mi.iu. in pn.ꝛ facit.ſ.vt iu. fine quo. ſuf.§.eos.ꝛ.§.neceſſitatem. colla.ij.
e ¶ Vocantur interdicta. i.non debet exactus ante tēpus mittere ibi aliquē qui ibi ſtet pꝛo ſe ꝛ illum q pri⁹ erat interdicat ali quid gerere vt ſubijcit.
f ¶ Moroſe. imo ꝛ tarde ire poterit ꝛ aliquez pꝛemittere:vt in Jtio. vt.j.ō colla.§.anteq̄.col.ij. fol. bic loquitur quādo moroſe incedebat : ibi qñ cū aliqua neceſſitate vel infirmitate ꝛetinebatur.
g ¶ Hic.i.in itinere.
b ¶ Patriam . quam debet regere.
i ¶ Viſuros.ſcz poſtea.
k ¶ Et quecunqz . ſcilicet ſubaudi viſuros.
l ¶ Obſecuta.i libro a50. conſtituta.
m ¶ Officium. non antez alios de ciuitate.vt.ff.de of.pcō.obſeruare. §.anteq̄.vel ibi cē puincia: ſz intra .puincia ſic vt hō dr.
n ¶ Cum.ſcilz cingulum. ꝛ ita ponit in maſculino genere hic.
o ¶ Codicillis.id eſt literis electionis vt ſtatim illo electo h deſignat gerere.ꝛ hic dignitatez habere videat.ſecus in patritio ꝛ ſimilib⁹: vt.C.de conſu.l.fi.ꝛ.ſ. conſti. que de dignita.§.j.
p ¶ Emolumenta.ſcilicet ſalarium.
q ¶ Eū.ſ.preſidē veterem.

Ea.ſcz

a ¶ Facit ad ff.c.eaz non ſtat.extra ſ regu.iuris. lib.vj.
* Alſs.l.q decem.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2019

Substitut uꝫ q ꝑit habere.

a ¶Ea. sc̃z emolumenta.
b ¶Impleat. ℔o. nō posse quid fieri per substitutum: vt. C. de decur. l. nullus qui. ff. de solu. l. inter artifices. ff. C. de cadu. tol. l. j. ℈. ne autē. Argu. contra. C. de epis. ꝛ cle. l. quisquis. ff. l. ad similitudinem.
c ¶Dies. ꝛ illis diebus nō iudicat: vt. ff. de ferijs. l. pridie. Item hoc si successor aduenerit non als: vt. ff. de offi. procō. l. meminisse. Sed videtur q̄ demum q̄ roma erat reuersus deponat: vt. ff. de offi. pcō. l. fi. sed illud quo ad signa nō quo ad administrationē: vt. j. e. ti. ff. C. de offi. procon. l. j.
d ¶Alioquin. l. fi nō constiterit successor. ꝓuincie non finito tpe prioris.
e ¶Dispositus est. hac cō stitutione in eo q̄ dicit q̄ nō ꝛ prior recedere: ꝛ alter nō venire. ꝛ idez ff. de offi. procon. l. meminisse. sed videtur q̄ aliuꝫ mittere possit: vt. j. de col la. ℈. anteq̄. colla. ig. Sed ibi impeditus erat iusta causa. vt. ℈. eo. digimus.

¶De executoribus ꝛc.

f ¶Oniā. Aduersamur. ꝛ sic obedit. l. q̄ō facere de bet. vt. ff. ad tertul. l. j. in ꝑn. ff. C. de testa. l. eg impfecto. Alccur.
g ¶Actus. calūniosos et tergiuersatiuos. Alccur.
h ¶Quidam. rome.
i ¶Cum bis. scilicet nun cijs cōmunis bononie.
k ¶Quosdam. rome.
l ¶Et dum dānum. egpēsarum in via factarum. ꝛ spōtularum ꝛ similium expensarum. Also.
m ¶Pertulerint. id est sustinuerint.
n ¶Fugientes. i. rei.
o ¶Proficiscuntur. id est recedunt.
p ¶Incurabile. immo curabile est cum in tripluꝫ acto: teneaꝫ ꝛ etiam ante banc legem ad dāna que passus est reꝰ ꝑpter plus peti. vt insti. de act. ℈. tripli. q: sicut minus soluit qui nibil soluit: vt. ff. de verbo. signi. l. minus. sic plus petit: lz nibil petere debeat. S3 rñ. q̄ bec cō stitutio generalr de damnis tractat sportularum ꝛ rerū suarū. sic em dicit esse dānuꝫ ꝛc. vt. j. ꝑgi. ℈.

† Cōcor. c. finē litib. ꝛ c. venerabilis. de dolo ꝛ ꝓtu. ꝛ cle. dispendiosam. extra de iudi.

at ibi de damno circa sportulas tm̄ dicit vt patet ibi in lra. Item bac cōstitutione plenius ei cauetur: sc̃z ꝑ cautionē vt ibi no.
q ¶Amplius. ℈. pro.
r ¶Cautionem. ℈. nudā: vt. C. de verbo. sig. l. sancimus. cum sit ciuilis. secus in ꝓtorijs: vt. ff. de ꝓtor. stipu. l. ꝓtorie. ꝛ quod dicit fugiente dic reum si ꝓsens est. alioquin cauetur in egecutoribus ꝛc. ꝛ dicas et ꝓ aut. nam ex stipulatione egecutoris actio queritur: vt. ff. rez pup. sal. fo. l. non quasi. in ꝑn.
s ¶Et. ꝓ aut.
t ¶Fugientem. si ꝓsens est.
v ¶Negocij. si reus absens est.
x ¶Duos. hec auc. finē litis nō respicit: sed initiū. sed inferior auc. de litig. ℈. ad egcludendas. respicit finē. Itē hic ꝓstat interduꝫ oblato libello: non enim ꝓius respicit iudex q̄ ꝑm formā huius fuerit cautū. illa vero suscepto a iudice libello sed nōduꝫ reo ꝓrecto ꝓstāda est: q̄ dici ꝑt ꝑm ℑo. sed alij dicūt vtrāq; ꝓstari recepto a iudice libello sed tñ nō ꝓrecto. post oēs locū habet illa que est de iudicio sisti. ℈. de eghi. re. ℈. sancimus. Sed quare maius tps hic statuit q̄ ibi? Rñ. q: ibi ad vnā liberationem super libello ꝛ vnā recusationem iudicis dat spaciū: hic aūt plures poterāt fieri: sc̃z mutatio libelli ante litis contestationem: ideoq; maius actoris ꝛ rei spaciū necessarium est.
y ¶Cautione. de duplo. ℈D.

ptulerint fugiētes deserūt eos ꝛ ꝑficiscunt icurabile cis dāpes dispēdiū. ꝛ hoc adhuc ampli ꝓ in ,puincijs cōmittit cōione lucroz ipsis ꝓueniētib ꝛ causarū egecutoꝛib ꝓficiēte. Ne igit ꝑ iugiter cōmittant fancim nō aliter actores libellos dirigere ꝛ dāni occasiones ꝓbere conentis anteq̄ cautionē exponant ꝛ in fugientem ꝛ negocij egecutoꝛes: q: intra duos menses olb modis litis cōtestationē faciunt apud iudicē: aut si hoc non egerint omne dānū cueniēs cōuncto restituunt duplum nō transcēdente cautionē triginta ꝛ sex aureos.
¶Cōuentio ꝛ reconuentio mog a ꝑncipio cozā eodez iudice fieri debet: alias cā conuentionis finita reconuentio fieri potest coram quocūq; iudice: antiqua celsante calumnia. b. d. Barto.
¶Illud q̄z. ꝑmereri cōpetentes correctionē decet. adūt em̄ qdaz docēs q: in cōuentionē fecit obligatū sibi apud quēdaz glosiosiss mozū nostroz iudicū: deide q factus est in ꝓuentiōe tangz ipse actoꝛē obligatū habēs cū apud aliū traxit iudicez ꝛ aliquid inopinable fiebat. q: em̄ vterq; scorsum actoris obtinet officium: mi serādum quidē ꝛ risibile inde veniebat. mox enim cū voluisset aliquis ꝓpriā moueꝛe litē repēre is q ex diuerso conuenerat apud alium iudicem trahebat eū apud quē ipse sortitus fuerat iudicez: ꝛ alterutros protrahentes immoꝛ taliter permāserunt litigantes:
¶Sancim igit si qs obnoxiuꝫ arbitraꝛ hēre cū q cōtra se cōuentionē exposuit: non apud aliū iudicē/sed apud cū mox a ꝑncipio cōuenire: ꝛ eundē esse iudicem in vtroq negocio. ¶Si vo forsan displicuerit ꝛ apud quem litem sortitus est iudex: licet ei etiam hoc emendare. xx. enim diebus in

z ¶Gloriosissimoꝝ. hic loquitur in ordinario iudice actoris et rei. q̄ō ex eo patet: quia dicit apud gloriosissimoꝝ. Item in delegato q̄ō ex eo ꝑz: quia dicit ei qui iudicat posse recusari: vt. j. eod. no. ℈. si vo. Sed quidam vt. ℈D. dicunt etiam ordinariuꝫ posse recusari. vt argu. ff. de libe. cau. l. si pariter. ꝛ bic illud querit i iudicez in causa tua puta de bone impetraueris cum ꝛ ego cozā eodem te conuenire volo: an possum? Et rñ. q̄ possum ꝑ hanc auc. Sed si actoꝛ qui videt se de domo reconueniri velit ꝛ de agro coram eodē delegato agere: qa dicit ego conuenio et reconuenio: ꝛ ego volo reconuenire. Rñ. non potest: q: lz conuentus dicatur q̄ conuenit: ꝛ delatoꝛ refert: tamen aliud statuitur i delatoꝛe ꝑ in relatoꝛe. vt. ff. de iureiur. l. iusiurādum. ℈. sed nec. ℑo.
a ¶Ipse. sc̃z reus recōueniens. Alccurs⁹.
b ¶Habens. nec erat liqdum q̄ bincinde debeat: als fieret compensatio in bonefidei iudicijs ipso iure: opposita tamē ab boie i stricti iuris exceptiōe doli mali ꝑm veteꝛa iura: vel ꝑm noua in vtroq ipso iure: vt insti. de actio. ℈. in bonefidei. ꝛ. C. de compen. l. fi.
c ¶Litigantes. in lite q̄ō esse non ꝺz: vt. C. de iudi. ꝓoperandus. in ꝑn. S3 quomodo boc est cū etiā iure veteri coram eodem iudice respondere cogatur. vt. ff. de iudi. l. q̄ non cogit. ꝛ. ff. depo. l. actiōe. ꝛ. ff. de qui. re. ad eundez iudi. l. i. ℈. ij: Rñ. imo non erat: sed in. ll. ℈dictis idē erat ordinari. etiā actoris. bodie autez habebit boc locum ꝛ in eo qui nō est iudex actoris: lz bic ponat casum in ordina

† Et b. ter. ē supra aut. q̄ est supl. cum papiniano. C. de fen. ꝛ interlo. om. iudi. ꝛ incipit: ei cōsequēter. ꝛ de hac materia habes extra apud canonistas in ti. de mutuis peti.

d ¶Ad. ℈o. hic. tria tura. hic. ꝛ. l. C. de sen. ꝛ inter. l. pe. ꝛ dictū papiniani q̄ ꝓius fuit: vt in. o. l. recitat. q̄ sic differūt: q: leg codicis adijcit dicto papiniani in hoc q̄ nō inspicit vtrū cōpetēs iudex sit agēti: cuiꝰ em̄ ꝛc. vt ibi dicit: lz in dicto papiniani forte bec cōsideranda sc̃z vt esset eadē res in reconuentiōe. per. l. tri codicis etiā in alia re potest fieri reconuentio. sed ꝑm cōstitutionē istā modificatur ꝛ restringit: vt bic reconuentio fieri possit statim non ex interuallo vt bic ℈z. ꝛ. C. de cōpen. l. fi. Sed quidā dicūt q̄cūq; posse fieri buius reconuentionem vsq; ad sententiā cozā eodē iudice: sed prima vez est. ꝛ dico statim siue ante siue post parum siue eodez tempoze: vt. C. de pac. petens. ꝛ. ff. de re. cre di. l. lecta. ibi: q: pena ꝛc. sed quandoq; dicitur statim ante litis contestationem. vt. C. vbi in rem act. l. ij. in ꝑn. Accur.
e ¶Displicuerit. cōuento. Alij dicunt conuenienti ꝛ reconuento: lz em̄ per suum negocium recusari non possit: tñ superueniens pōt. Argu. ff. de acquiren. here. l. cum hereditate. sed prima placet.
f ¶Licet. id est licitum est. Alccurſius.

a ¶ Tacuerit.in recusando infra.ff.oues.
b ¶ De equalitate ꝛc. ¶ Hoc expediturꝰ sꝯ ad §.aliud.
c ¶ De augmēto.hoc dicitur in.§. aliud.vsq; ad §.his consequens.
d ¶ De priuilegio.hoc.§. eo.§.his consequens.
e ¶ Excipiantur. hoc.§.e. §.quia vero.
f ¶ Rursus.hoc est.§.eoꝺ. quia vero.
g ¶ Collatione.hoc in.§. illud quoq;.

Quoniam. Antiqua leonis. vt.C.de pac.cū nē.tam sup ꝺo. l.ex morte.ꝛ supple qꝺ in sequēti.l.ibi dicitur.

i ¶ Cault.scilicet pallegata.l.ex morte.
k ¶ Rationem.als ꝺonationem.
l ¶ Puris . in qbus verbis ꝛ lris continef pactū de lucranda ꝺote vel ꝺonatione propter nup.
m ¶ Vniuersa corrigim⁹. corrigit ꝙ id qꝺ est.C.de pac.l.ex morte. ꝛ.l.seq.ꝛ ꝺ.aū nup.l.cū multe. §.sinautez.ꝛ.§.ꝺe nup.§. deinceps.col.iiij.Accur.
n ¶ Virū. an ides ccontra si vir ꝺedit ꝺotem ꝓpter nuptias:qꝛ illa habebat necesse ꝺare ꝺotē tantuꝫ? Rñ.ñc;quia in augmēto est idē: vt.§.pxi.§.aliud. ꝛ si alterutri eoꝝm nihil ꝺedit nihil ex pacto lucrari poterit : vt.§.ꝺe nō eligen.§.aliud.Accur.
o ¶ Voluerint.scilicet vir ꝛ vxor.als voluerit.
p ¶ Negociatiue.i.vt moris est in Scitꝺ⁹ vbi licet Sbētibus se ꝺecipe: vt.ff. loc.itē si in pcio.§.quēaꝺ modū.ff.ꝺe mino . in casu.§.pe.vel ꝺic ꝙ malum esset si sic permitteremus pacisci.Accur.
q ¶ Autez.ꝛ qꝺ ꝺigit obscure audi per apertius.

Lex nō ꝺz derideri. r ¶ Unꝺiqꝫ leg.Nota non ꝺs leg derideri . vt.C.ꝺe bo.que libe.l.fi.§.fi.

s ¶ Stipulentur . vt moris est in cōtractib⁹.i.per stipulationē .pmittātur. sic ponit.ff.ꝺe cōꝺi.inꝺe. l.si nō sorte.§.pe.in pin.
t ¶ In enigmate. i. facto pacto eqlitatis. Et nota ꝙ enigma ꝺicitur speculum in quo mulieres speculantur.ꝛ sicut in illo vi ꝺeē esse qꝺ non est;ita hic videbat in pacto esse eqlitas facto pcio in quota tñ:sed non est cuꝫ ꝺeficit equalitas in quātitate.

Enigma quid sit.

v ¶ Procedit.scilz qꝺ ꝺictum est subaudi.
x ¶ Prius.scilicet ante legem istam.
y ¶ Dotalia.in instrumētum seu pactum.Accur.

ducias ꝺantib⁹ nobis post libelli transmissionem post quam oportet litē contestari:licet intra pꝛeꝺictā suspēnsionem refutare quiꝺem illuꝫ:aliū vero mereri apuꝺ quē iteruꝫ similiter vtrāq; exerceri competit litē:ꝛ ciuilmoꝺi artes in nullo fieri:sed vnumquēq; pꝛopꝛio iure vti. Ꝺi itaq; tacuerit z ꝺeinꝺe postea voluerit cām apuꝺ aliam iuꝺicē mouere necesse erit cum habere sustinere terminum eius litis illate fibi ab eo qui cuꝫ in iuꝺicium traxit:ꝛ ꝺum finem lis acceperit;tunc cum suā causam apuꝺ aliū iuꝺicem ꝓponere:vt ita tales cozū aufꝛamus artes ꝛ in alterutros calumnias. Que igitur placuerunt nobis et per hanc sacrā ꝺeclarata sunt legem tua celsituꝺo opi effectuiq; tꝛaꝺere festinet.

¶ De equalitate[b] ꝺotis/ꝛ pꝛopter nuptias ꝺonatiōis:ꝛ ꝺe augmento[c] ꝺotis ꝛ pꝛopter nuptias ꝺonationis:ꝛ ꝺe priuilegio[d] ꝺotis qō aliꝭ pꝛeponit priuilegijs: ꝛ vt excipiant[e] hoc priuilegio creꝺitores in emptione militie.ꝛ ꝺe ꝺote remeante aꝺ patrem/ꝛ rursus[f] ꝺata pꝛo eaꝺem filia secūꝺo viro:ꝛ ꝺe ꝺotis collatiōe[g] inope marito moriente. Titu.viij.

☞ Hoꝺie quātum aꝺ pacta lucrozum ꝛ ipsoꝝ effectus feruāꝺa est omnimoꝺo equalitas ꝓpter inequalitatem ꝺotis ꝛ ꝺonationis pꝛopter nuptias.Ange.

Idem Augustus Joā. pꝛefecto pꝛetorio ozi.secundo.

Quoniā plurimas inlegib⁹ qstiones viꝺemus/ꝛ circa nostras pmas natiuitates.i.nuptias ꝛ filiozum pꝛocreationes motas/ꝛ circa nouissima:quale est aliquiꝺ voluntatem ꝛ testamentozū : cogitatio facta est nobis nuper pꝛscrutari ꝛ agnoscere quoꝺ volēs nobis antiquaꝫ lex sup ꝺotis instrumentis: mensurā quiꝺez pactionum nuptialiuꝫ inter alterutros equam esse ꝛ masculos ꝛ fcminas vult :ꝛ equalitatem penſat cozū qui aꝺinuicem copulantur:non aliꝭ quiꝺem mediam fore ꝺe tot stipulari partem: alteri vero tertiam aut quartā:sed ex meꝺio trahens equaleꝫ vtrinqꝫ exigit fieri pactum/ aut mediaꝫ ꝺicimus in vtroq; pꝛstituens/aut tertiam:aut quartam/aut q̄tūcūq; cōtrahēntes voluerint.hoc aūt nō multū pꝛius qesiuit vt ipsozum que ꝺantur eque sint mēlure: sed aliꝭ quiꝺē permisit in mille foꝛsan aut in ꝺuob⁹ milibus aureis facere rōnes[k] / aut in quātūcūq; voluerint.aliꝭ autem non tantū sed ꝛ minus:vt equalitas in verbis solis ꝛ literis puris [l] sed non in rebus ipsis quereretur. ¶ Ꝺo igitur ante alia vniuersa corrigi mus [m] cēlia in ꝺotibus esse ꝛ pꝛter nuptias in ꝺonationibus ꝛ ea que osteruntur:ꝛ ea que in stipulationē ꝺeꝺucunt pacta:ꝛ tantam qꝺē quātitatem conscribere virum [n] quātam ꝛ mulierē tantū quoq; lucrum stipulari:ꝛ ex tāta parte ex quāta voluerint [o] cēlis tamē mēsure.non cm̄ aliter iustitie ꝛequitatis seruabitur ratio si negociatiue [p] alterutros circūueniant:ꝛ ꝺideant quiꝺez equas facere stipulationes:pꝛo viro aūt [q] inequalis maneat effect⁹ nō pus quātitate ꝺotozū eaꝺem cōsiſtente irrideri ꝺideat vnꝺiq; lex [r] si ille qꝺem cōscribat ꝺuo milia aureos:mulier aūt sex milia forte in ꝺotem offerat ꝛ stipulentur [s] alterutros quartā cōscripte in lucro pcipere:pꝛoinde illo eueniente lucro illa quiꝺē mihi aliuꝺ lucrabitur nisi quingentos aureos ex quarta.ille aūt quingentos ꝛ mille ex eaꝺez quarta : ꝛ tanq; in enigmate [t] multoꝺiꝺebitur quarta alteritꝰ quarte minoꝝ:ex fusce pta nāq; vel eqlitate quāta ineq̄litas ex hoc ipso ꝓcꝺit [u] ¶ Que igitur pꝛius [x] expꝛssita sunt ꝺotalia [y] fm quem constituta sunt moꝺum habeantur.qō enim [z] factuꝫ est infectum mancre impossibile est.Ꝺecetero [a] autem in omni ꝺitione sancimus equas quiꝺē esse oblationes:ipsos aūt mediocria lucra pacisci vt ꝓ omnia iustitiaꝫ equitatemq; honozemus.si cuiꝫ aliquis amplius alio ꝺuesse est:ls ei per alium moꝺū [b] legitimū tamen ꝛ agnituꝫ nostris legib⁹ clemētiā pꝛebere alij:non per ineq̄litatem [c] redigens aꝺ equalitatē lucrum maius alteri acquirere:ꝛ hec quiꝺez ꝺe hoc lex ita quoꝺāmodo habeat suam iustitiaꝫ vniuersis ostendens.

☞ Cōstāte mrimonio angeri pōt ꝺos ꝺū tñ in tātūꝺē augeat ꝺona.ꝓpter nup. ꝛ ecōuerso ꝺos tñ augeri ꝺz in imobilib⁹ ne frauꝺ aliqua egcogitari possit aꝺuersus creꝺitozes rōne augmēti. Jn reb⁹ vo mobilibus si maritus creꝺitoꝝ⁹ est obnoxius tale augmentum nullo moꝺo ꝓcꝺit:secus si nō sit alicui obligatus augmētum vero ꝺona.ꝓpter nup.tā in imobilibus q̄m mobilibus fieri pōt: qm̄ in hoc nulla est captio creꝺitozis vel alteriꝰ.b.ꝺ.Ange.

¶ Aliuꝺ q̄z qō circa nuptiales oblatiōes fit ꝛsꝑximus atq; ꝛsiꝺerauim⁹.ꝺicim⁹ aūt ꝺe augmēto:qz cm̄ ꝛ añ nos legislatoꝝ⁹ ꝛ a nobis ipsis ꝺe augmētis ꝺictū est:plurima aūt a nobis ꝛ nō facile nūcrāꝺa ctiā in his q̄ sup anticquitate philosophaꝝ⁹ sunt aꝺinuentas ab aliq̄b⁹ circū scriptiōes pimētes/ꝛ purā iustitiā seruari volēs/ēt illuꝺ corrigimus .priuilegiū cm̄ ꝺecimus ꝺotibus vt ꝫ anticquiozes hypotheeas habeāt honozabiliozaiura:vtpote ꝺū cōtrahentes[d] cum viris coz credāt subsꝛantijs ꝛ non mulierū:ꝛ q̄ forte[e] tūc neq; comperebāt bis[f] qui pꝛius

z ¶ Quod cm̄. Hoc.vt hic ꝛ.ff. ꝺe capti . ꝛ postli.re. in bello.§.facte autem.

a ¶ Modum.vel per ꝺonationem vbi concꝺunt cōstante matrimonio ꝺonatione vel causa mortis vel per legata.

b ¶ Per inequalitatem. apertius ꝺictum esset nō ꝓpter equalitatem rediens aꝺ eqlitatē:equalitas ergo omnino seruaꝫ in ꝺote ꝛ ꝺonatione nuptiali : non tamen in lucris exinde peruenturis: sed in pꝛestatione ꝛ in cōstitutione vtriusq; vt hic ꝺicitur . ꝛ.§. pxqi.§.in pꝛincipio.

c ¶ Legislatoribus . vt.C. ꝺe ꝺonatio.ante nupti.si constante.

d ¶ Philosophata.vt.C. ꝺe ꝺona.ante nup.l.fi.

e ¶ Corrigimus.inuenie batur autez ꝺeceptio : qz ex vna parte poterat fieri augmentuꝫ:ex alia nō erat necesse fieri: vt.C.ꝺe ꝺona.ante nup.si §ſtāte. in pn̄ . ꝛ corrigit hic.et.§. pxi.ibi:puimum quiꝺem ꝛ illuꝺ ꝛc.Accur.

f ¶ Priuilegium . ꝛ bene ꝺico i hac necessitate augendi equalitatem fauoꝛe ꝺotis seruari.nā ꝛ alsꝺedimus ei priuilegium sez vt tacitaꝫ habeat hypothecam:vt hic ꝺicit:ꝛ C.qui po.in pigno.ba.l. fi.ꝛ insti.ꝺe acti.§.fuerat. ꝛ.§.ꝺe priui.ꝺo. ber. mu. nō pze.§.qz cm̄. coll.viij.

g ¶ Contrahentes . puta pater mulieris vel alius nō extraneus etiam sine pacto:vel extraneus ꝺūmodo ex pacto sibi reꝺeꝺende ꝺotis: vt.C.ꝺe rei vxo.actio.§.accedit.

b ¶ Et que forte.supple ꝛ eis subsꝛātijs creꝺūt que forte ꝛc.sforte ꝺicit ideo: qz ꝛ si tunc cuꝫ contrahentibus⁹ habebāt istas res idem est: vt ꝛ.§. pxi. sed magine tunc quāꝺo non competebāt iste res eis maritis.

i ¶ Bis.scilicet viris.Accur.

† Corr. cū hoc.§.ꝛ.fi. cū glo.fina. post pti. ctra ꝺe ꝺo. i terris ꝛ vxo. vbi pꝛhibē ꝺonatio ex q̄ alt conuugum efficit pauperiꝰ.

Cōtragerunt.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Contrazerunt. cū crēditoribus suis cum acceperunt dotes mulieris.
b ¶ Dedimus. reassūmit qđ inchoauerat p̄missa p̄dicta iterpositiōe. Acc.
c ¶ Dotē. scilz mulier vel pars eius.
d ¶ Propter nuptias .s. maritus vel eius pars.
e ¶ Sicuti p̄ius. vt in.d. l.C. de do. ante nup. si cōstante. in p̄in. Accur.
f ¶ Constitutio. scz iustiniani: vt. C. de dona. ante nup. si constante. Accur.
g ¶ Sed schematicū. id ē insignatū vel ordinatum ſm Al. Vel dic. i. figuratū vl' dubiū vel fictū. q. d. figurā vel similitudinem hz augmēti: ſz nō ēst augmētū: vt. ſ. c. ſi aūt mlier. acc.
h ¶ Et magine. i. abilda re rōnē. nā sec' est in viro vt. ſ. eo. ibi: vir autem.
i ¶ Circūscribat. mulier.
k ¶ Immobilibus. vna di ctio.
l ¶ Mulierē. vel mieres.
m ¶ Priuilegiū. alſ non hz ꝓuilegiū vt fegē. ſi aūt mulier ꝛc. ꝛ ērō ne videa tur dicere se dotē auqſſe aīo decipiēdi creditores. Quid ḡ ſi mulier velit ꝓbare p testes ſe in augmēto res mobiles dediſſe: nūq habebit ꝓuileginū: Rñ. ſm Jr. non: qr est in ris de iure ꝓſumptio. ſic C. ad macedo. l. vlti. ꝛ. ff. que in frau. cre. oēs. ſ. j.
n ¶ Oriē. vtiſ ḡ ꝓuilegio in dote ſola nō ꝓp̄ nup. dōa. neq; in hypothecis. vt. ff. ḡ in frau. cre. oēs. ſ. j. Jn hypothecis eīm ꝓpter nuptias donatione vtūtur mulieres iure cōi cū ceteris creditorib⁹: vt q p̄io: est i tpe potio: ſit i iure: vt. ſ. de p. do. bere. mu. non pre. ſ. q. enim.
o ¶ Scribat. id ē dicat ſe ſcripſiſſe et creditor hoc neget. ſed ſi cōtētur cre ditores: non vtiſ ꝓuilegio mulier ſm Azo.
p ¶ Quod. scilz augmen to dotis.
q ¶ Factum est. vt dos ab initio data. Accur.
r ¶ Priuilegio. Ro. priuilegium ſine alterius leſione conceſſuꝫ intelligi: vt ff. de na. reſti. l. ij. in fi. ꝛ. l. nec filio.
s ¶ Dis ꝛ ſequēs. q: ſicut ſ. de commodo mulieris dixit: ita ꝛ nunc. Accur.
t ¶ Antiquioribus. repete nouimus.
v ¶ Reparare. ꝛſunt bi ca ſus. ff. ꝺ priuile. cre. l. qui in naué. ꝛ. l. qđ quis. ꝛ. ff. qui po. in pig. ba. l. literdum. ꝛ. l. buius. Accur.
u ¶ Edificare. vt. ff. de priuile. cre. l. ſi ventri. ſ. j. et ff. ſi cer. peta. l. creditor. ꝛ ff. ḡ. eę cau. pig. ta. ℨ. l. j.

Jure est potior: tē pore pos.

† Facit ad hoc. cap. qđ ob gratias. et ca. qđ fa uore. extra de reg. iur.

cōtraxerunt[a]. ¶ Dedimus[b] autē licentiā hoc videlicet qđ antiquiꝰ ꝛ augmēta facere permittentes ꝛ viro ꝛ mulieri siue ambo vo lucrint/siue etiaꝫ hozū alter celebrare augmētum: primū quidem illud sanciminus ne aliqua fiat circūscriptio: siue augere voluerit dotem[c] aut ꝓpter nuptias[d] do nationē. non licere alij quidem facere/alij aūt in p̄ioribus manere/ſed vtrūq; celebrare omnino augmentuꝫ ꝛ non in electione ſi cuti[e] p̄i⁹ ſed in neceſſitate cauſaꝫ conſiſtere: omnino tamen erunt quātitate equali hoc quod etiam noſtri patris dicit conſtitutio[f]. ꝛ ne contingat augmentū non ipſa fieri volūtate: ſz ſchematicum[g] ꝛ maxime[h] ꝛ in parte mulieris/ne viri creditores circūſcribat[i] p̄uilegio vtens: ſiquidez habuerit vterq; īmobiles res melius eſt in immobilibus[k] fieri oblationem quatenus ſit palam ꝛ indubitatū quod quidē ab initio fuit/qđ autem poſtea additum eſt. Si aūte non vtriq; immobiles res fuerint mulierem[l] omnino per īmobiles res celebrare augmentum vt ꝛ dos ꝛ augmentum ſimiliter habeat aduerſuꝫ antiquioꝛes creditoꝛes p̄iuilegium[m] vndiq; indubitato augmēto exiſtente. vir autem etiaꝫ in rebus mobilibus faciat augmentū: nulla enīz bine ozietur[n] leſio. ¶ Si autez mulier immobilium habens reruꝫ ſubſtantiaꝫ in rebus mobilibus ſcribat[o] augmentum: ſciat p̄iuilegium nō habituram niſi in antiqua ſola dote non in figurato exiſtente augmento. quod[p] enim ab initio factum[q] est in toto ſine ſuſpitione est: quod autem poſtea machinatū est contra creditoꝛes hocipſo introducit meditationē: ꝛ ledi homines[r] ex dato a nobis in dotibus p̄iuilegio[s] nullo volumus modo. Si vero non fuerit debitū contra virum nullum neq; ſuſpicio ꝓtra creditoꝛes circumentionis: tunc ꝛ in pecunijs et vt volunt augmentum fiat ab eis. vtriq; tamen augmento ſic faciendo ꝛ equalitatem habente vt equalitatem ſeruemus. Quę enim erit circūuentiōis ſuſpicio viro obligato nulli exiſtenti ꝛ ꝓterea augmentis ſine tergiuerſatione factis;

¶ Dis cōſequēs[t] est ꝛ illud decernere quidem quod in caſibus huiuſmodi dubitatum nouimus ꝛ antiquioꝛibus creditoꝛib⁹ aliquas hypothecas ꝓponere iuniores exiſtentes ex p̄iuilegijs a legibus datis: quale est quādo aliquis ꝓpꝛijs pecunijs ꝓcurauerit nauem cōparare/aut fabricare/aut reparare[v]/aut domū forſan edificare[u]: aut etiā emi agrū[x] aut aliquid hozum. in his eīm omnib⁹ p̄ioꝛes exiſtunt poſterioꝛes creditoꝛes quoꝛ pecunijs empta aut renouata res est his qui etiā multum antiquioꝛes ſunt. ¶ Quoſi tum est igitur mulier prętędens p̄iuilegium ſuper antiquam rem ꝛ augmētū in quo[y] etiaꝫ hoc ſeruatur p̄iuilegium ſicuti p̄dictum[a] est ſi p̄iorib⁹ volucrit pꝛeponi creditoꝛibus: veniat autē ꝛ alter creditoꝛ poſterioꝛ[b] quidez/ prętędens aut pecunijs ſuis emptam/aut reparatam nauez/aut domum/aut agrum/aut compeſtere[c] eū in his rebus quę eius pecunijs ēpte aut reparate ſunt habere p̄dictū p̄iuilegiuꝫ[d]: vtrū oꝑtet dotē etiā talibus pꝛepoſ ni. an alijs quidem pꝛeualere creditoꝛib⁹ quicūq; non talia ꝓtendunt his autē cedere: quoniaꝫ ex eoꝛum ſubſtantia res acqſita[e] est. ¶ Plurimū igitur ſup his cogitāres nō inuenimus mulieꝛez iuſte exiſtentē cedere[f] alicui tali p̄iuilegio. Videbamus eīm quę cauſe abſurditas[g] est: qa aliqs qđē foꝛ nicantibus mulieribus ex ꝓpꝛio coꝛpoꝛe aduenit ąſtus ꝛ viuūt ex hoc queſtu: aduerſantibus[h] autē ꝛ ſemetipſas atq; ſubſtātiam ad virū iutroducunt: vt nō ſolū nullus ſit queſtus a viris male degētib⁹ ſed etiā minuūtur ꝛ ſpes eis nulla[i] ſit ſm hoc. vñ volumus vt ſi qs domū renouaſſet/aut etiam agrū emiſſet: non poſſit talia p̄iuilegia mulierib⁹[k] opponere. infirmitatez nāq; muliebris nature ſatis nouimus: ꝛ qa[l] facile cirCunuētiones fiunt aduerſus eas. minui autē eis dotē nullo ſinim⁹ modo. ſufficit enim q. a lucris ca edunt[m]: ꝛ ſi p̄ior antenuptialis donatio inueniat ꝛ ſufficies quoddā extet eis ex hoc dānū: nō etiā cas volumus ꝛ circa ipſam dotē periculū ſuſtinere. ¶ Quia vō huiuſmodi quedā additiones nobis facte ſunt eo q. quidam aliozus militāt[n] pecunijs ꝛ oꝑtet eos qui in bas crediderunt cauſas pꝛepoſ ni: ſancimus qđē ſi quis credidit aurum occaſione militię[o] ſiue ſtatutū fieri[p] vel. p alijs qbuſdaz talibus cauſis ꝛ exp̄ſſim hoc ipſm ſcribatur in inſtrumento ꝛ in hoc fiat pactū[q] vt ꝛ caſu pꝛoueniēte p̄ioꝛ[e] ſit ſoluꝫ[r] q ad hoc credidit.

y ¶ Algrum. appoſito pacto vt ſibi numeraīti obligeſ: vt. C. q po. in pig. ba. l. licet. ſec' line pacto: vt C. de pign. l. Quis ea. niſi ſit pupillus: vt. ff. q po. in pig. ba. l. idemq; in alijs aūt ꝑdictis etiaꝫ tacite ℨbitur pign⁹: vt ꝑdictis ll. ꝓz: magine. ff. ęq qui. cau. pig. ta. contra. l. j.
z ¶ In quo. ſ. augmento. Accurſius.
a ¶ Predictum est. vt. ſ. eo. ſ. ſinaute. nō aliud in do. ꝓpter nup. vt. C. qui po. in pig. ba. l. aſſiduis. in fi. ꝛ in fi. huius. ſ.
b ¶ Poſterioꝛ. nā ſi p̄ioꝛ eſſet forte ꝓferrē mulieri: qz qñ duo p̄iuilegiati cōcurrūt: qui p̄ioꝛ est in tēpoꝛe potioꝛ est in iure: vt in fiſco ꝛ muliere. vt. C. de p̄i. fiſci. ꝓhis.
c ¶ Competere. i. conuenire. Accur.
d ¶ Priuilegium. ſ. nouimus. Al. vel melꝰ repete prętendens. Accur.
e ¶ Acqſita. alſ admiſtrata.
f ¶ Cedere. i. ſi det locum alicui priuilegio.
g ¶ Abſurditas. ſi ipſa cedit alicui priuilegio.
h ¶ Aduerſantibus. ſcilz fornicatōi. i. fornicari no lētibus: qđ ex ąſtu venit. i. aduerſuꝫ ſe facietib⁹. vt qz nolūt ſic q̄rere ſed magis ſe ꝛ ſua viro committunt qz honeſtū est: vt. C. de pac. cōuē. l. hac ſnāt.
i ¶ Eis nulla. ſcz mulieribus. alſ ad dotem repetendam. Accur.
k ¶ Mulieribus. petentibus dotem vel augmētū dotis. Accur.
l ¶ Et qz. repete nouim⁹.
m ¶ Cadūt. i. a priuilegijs ꝓpter lucra. vt. C. q po. i pig. ba. l. ſi. ꝛ ℨ ſubijcit. ꝛ j. de priui. do. ber. mu. ſ. qz em. col. viij. opiniones aūt circa ℨ dictas ſcripſi in. C. q po. in pig. ba. l. ſi.
n ¶ Militant. tūc dicitur quiſ pecunia militare qñ ex pecunia accepta militia emitur: ꝛ a pncipe tm daf: ꝛ vbi exp̄ſſe nō obtinet ſi ex cuius pecūia emitur: vt ſubijcit. ꝛ. ſ. ō intro. ꝛ exhib. re. ỽ. optimum. colla. iiij. militare pecunia.
o ¶ Militie. ſ. emende.
p ¶ Fieri. repete dedit arum fieri. i. vt fieret ſtatutum de annona vel prębenda ſibi danda.
q ¶ Pactum. alſ factuꝫ.
r ¶ Prouenīente. qz morē ille q militabat ꝓpter alienam pecuniā.
s ¶ Prioꝛ. ſ. ℨ ſit ille qui mutauit ad refectionem domus vel ſimiles de qbus. ſ. dixi.
t ¶ Solus. ꝛ nō vgoꝛ eiꝰ. Accurſius.

a ¶ Casui. hic accipe vbū ff. positum fanciimus.

b ¶ Mulierē. idē i fisco ꝛ primipilo. vt. C. de pmile. fi. l. ḡuis. ꝛ de pmipi. l. fatis. Alꝛo. Jtē idē i casu il liuꝰ. l. affiduis. ff. excepti.

Scriptura aliquādo plus ꝙ testi credi tur.

c ¶ Sesto. Mot. casum in q̄ plus credit scripture ꝙ testi. vt in. C. ad vell. l. antiquā. ff. ꝛ. ff. de pba. l. cēsus. C. ſi mi. ſe. ma. oige. l. ij. ſed regulariter ꝛtra. vt. C. de pac. l. pactum.

d ¶ Competit. i. cōuenies est eę quo sic sibi diligenter pꝛouident.

e ¶ Quia vero iam legez. vt. C. de rei vxo. actio. ff. accedit.

f ¶ Dtāte. vt tacite patri quesita actio sit. vt. C. de rei vxo. actio. ff. accedit.

g ¶ Facientem. ſ. dotem. ꝛ hoc q̄ pactus est.

h ¶ Remeāte. i libro Alꝛo. reuertente. alꝰ reuenientē. ꝛ hic repete q̄stum est si cōpetēs est hoc non facere. ſ. patre remeante.

Dos non i est ī bonis patris.

i ¶ Alienata est. Et nota dotē esse alienatā a patris ſubſtātia: ꝛ sic nō esse in bonis patris: vt hic. ff. de col. do. l. j. in fin. ꝛ. ff. ad le. fal. l. pater.

k ¶ Hoc enīz. audi in ſpecie q̄ dixit in genere.

l ¶ Hoc esse. qđ dictuꝫ est sed iuſtum esse ſimilr ꝛc.

m ¶ Diuiſionē. faciēdam cum fratribus. Alcc.

n ¶ Egerat. i. egiſſet. acc.

o ¶ Propium. antenuptialis donationis.

p ¶ Habere. ſ. q̄ ſunt antenup. lucri pꝛiozis viri.

q ¶ Quindecim. in libro Mo. ggg.

r ¶ Et non quadraginta. quinq; ſubaudi sed totꝰ ſumme ſcilz. glo. ꝛ sic erat lucrum quidem ꝛc.

s ¶ Denſure. ſ. filis q̄ ꝛc.

t ¶ Pꝛius. id est primo viro. Alccur.

Dues semel semp talis ꝙ ſiumitur.

v ¶ A patre. Mot. qs pꝛobet fic. ff. de eden. ſi quis ex argentarijs. ff. fin. naz q fuit semel dues ꝛ postea ꝙſiumitur: vt. C. de pꝛoba. ex perſona.

x ¶ Suſceperit. Mo. parti cularis ꝛ pro rata diminutio. fic. ff. de leg. j. ſi debres. in fi. titu. ꝛ. ff. ad leg. fal. in rationē. ff. ij.

y ¶ Jnnumeris. id est ſine numero. Alccur.

z ¶ Pater. quando pater obtulit dotem.

â ¶ Mater. quando mater obtulit.

b ¶ Exigitur. per. l. C. de colla. dotis. quidam.

c ¶ Siquidē. ex hoc verſi. colligit auc. q̄ locuꝫ que re in dicta. l. dotis.

d ¶ Albſoluta. ga aut debet conferre aut tāto minus accipere.

e ¶ Adoneus. ſcilz ad dotꝫ huic ſolo caſuꝰ cedere mulierē neq; facile credēdū neq; p rēſtes: ſed negotio ex ſcripto geſto ꝛ teſtium habēte ſubſcriptiōes ꝛ ipſo ope. pecdēte: tūc eīm ſi p oēm huiuſmodi viaz cauſa pꝛocedat/ ſuſpitionē non habeat/ ꝛ competit cōtrahentes pꝛopꝛijs nō pꝛiuari: alijs omnibꝰ pꝛeualere mulierem ſine qō iam a nobis cis datum eſt pꝛiuilegium.

☞ Dote a pꝛe. p filio data ꝛ in ipſius patrimonio reuerſa: non licet pꝛi cū filia ſecūdo nubit eam diminuere: niſi partis ſubſtātia fuerit diminuta: tunc enim ſine eius facultates dos erit ꝟſtituēda. Bar.

¶ Quia vo iā legez. ſcripſimus vt patres ſemel offerētes dotē. p filia ſub poteſtate/ aut ſue qdem ptātis: reuerſionē autē in ſemet ipſis faciētem. quēſtio eſt apud aliquos ſi cōpetēs eſt mozieē genero ꝛ remeāte. ad pꝛem dotē q̄ ab eo data eſt/ hanc patrez ſemel offerentē poſſe (ad ſcōas veniente filia nuptias) minuere aut hoc nō facere cogitārē: qz ſemel alienata. eſt ab eius ſubſtātia ſed ipa mēſura ei nubēti rurſus dare tāq; ſi nec cōtigiſſet viduatā. hoc eīm nobis nūciatum: qz. xxx. libz auruꝫ auri quidā pater exiſtens obtulit dotē. deinde filia viduata ꝛ ad ſecundas veniēte nuptias non iam triginta libzas ſibi ipſe obtulit: ſz qnqz ꝛ decē ſolas. ſed qm cōtigerat mulierez lucratā mediā ante nuptialis donatiōis partē i qnqz ꝛ decem auri libzas exiſtentez/ ꝛ pꝛ nequaq; de ſuo obtulit triginta auri libzas ſz qnqz ꝛ decē ipſe: qndecim vero ex lucro mulieris. Nō iuſtuz igitur eſtimauim⁹ boc eſſe. ſed ſilr in diuiſionē habere quidē cum pꝛecipuū antenuptialis donatiōis lucrū: ex paternis autē qnqz ꝛ decē pcipere reliquas tanq; ſtuduerit pꝛ ledere filiā. qđ enim egerat ſi nō ꝟtigiſſet ſecundis cā nuptijs popularis: ſz manere cūdē generū viuū: aut q̄modo futurus erat minuere dotē iam a ſe data/ aut pꝛopꝛium illius lucrū ſuū facere ī dotē ſecūdi viri deducere: cū vtiq; oporteret eaz in paraphernis nō habere. ꝛ fortan. ꝓpter banc cām ditiozi nubere viro non ſolū triginta libzarū auri dōa facta eſt. ſ. qndecim. añ nuptialis donatiōis/ ꝛ qndecim a patre oblatis/ ꝛ non q̄draginta ꝛ qnqz. lucrum quidē in paraphernis ci ꝟſtitutū fortuna ci datū. qđ autē ex largitate paterna oblatū eſt manente integro. ¶ Hoc aute ſancim⁹ ſi ꝛ patris ſubſtātia mā ſerit in ipa figura in q̄ pꝛius fuit. Sinautem fortuita quedam clades minuerit eius ſubſtātiam vt neq; volenti ſit poſſibile eque mē ſure qua pꝛius daret rurſus dotem: ꝛ pꝛobetur a patre fortuita diminutio patris ſubſtantie: tūc non amplius cogi patrē dare ſecūdo filiā iungentē niſi inquātuz ſubſtantie virtus eſt. ſed lucrū qdem pꝛiozis antenuptialis donatiōis habere integrū: tantū vero percipere a patre in ſecūdo ordine dotē quātū ſubſtātie eius mēſura ſuſceperit. palam eīm eſt qa hoc lucrū qđ ex antenuptiali dicimus donatione cuius ſolum ci vſum damus ex omni neceſſitate mozieſ reſtituet filie. pꝛpterea antenuptialis donationis domina omnibus modis facta.

☞ Filia ad ſucceſſionē cuz fratribꝰ veniēs dotē dz cōferre viro exiſtente locuplete. aut minus in ſua pꝛtiōe ſuſcipe. q ſi ſit iops: dz actionē quā ſ eū bz cedere. in certis ēt caſibus hic etiā mariti eaz nō relevat a dotis collatione inopia. b. d.

¶ Jllud quoq; ſancire neceſſariuz eſtimauimus in plurimis vidēlicet ꝛ inumeris rebus q̄ſtū: obrulit eīm pater dotez aut fozte mater pꝛo filia ſua. hanc autē illa obrulit marito: ꝛ defunct⁹ eſt vir iops: deinde pfe aut matre moztuis exigitur ꝛ q̄ nupſit cōferre ſuam dotez aut minus tñ accipere: ſi gdem vir idoneus eſt: cauſa vndiq; abſoluta eſt. Si vo nullius alterius domina cōſiſtit illa niſi actionū que contra maritum ſunt: at ille minus idoneus eſt ꝛ obijciatur mulieri q̄ ipa data ſit dos pꝛo ea: illa vo actionē ſperat nullū habentē penitus effectū legis: cā nobis digna putata eſt: ꝛ nouimus quidē ipa in plurimis iudicijs ouritiam poſtea ſic iudicata ꝛ mulierē coactam conferre dotē aut certe reputare. p ſe datam ex qua nullum ei omnino contigit effectuz in ipſis rebus recipere.

¶ Nos autem ex alijs noſtris legibus inuam⁹ cām: qa enim decimus mulierib⁹ electionem ꝛ cōſtāte matrimonio ſi male res marit⁹ gubernet ꝛ accipere eas ꝛ gubernare/ ꝛ fm decentē modū ꝛ ſicuti noſtra ꝟſtitutio dicit: ſiqdez ſue poteſtatis ꝛ perfecte etatis mulier eſt ſibimet culpā inferat cur moz viro incboante male ſubſtantia vti non perceperit ꝛ auxiliata eſt ſibi. ſic enim habitura erat in collatiōis ratione pꝛopꝛias res vndiq; ſine diminutiōe/ ꝛ in ea minus tñ collationē facere. Sinautē ſub poteſtate eſt ꝛ ſine patris volūtate hoc agere nō poterat: ſiqdem adiens patrem hoc dixit ꝛ conteſtata eſt vt conſentiret ei ꝛ res perciperet etiaz conſtante adhuc matrimonio: ꝛ ſecundis temporibus eas ſeruare ꝛ hoc egit pater: etiā rurſus hinc integra habebit ſua iura rebus ſuis ſeruatis cū etiam antenuptialis donatiōis res vendicare: quia mulier etiā cōſtante matrimonio dedere mus ei ꝛ poſteriozi periculo omni liberari. Sinautē illa quidē hoc cōteſtata eſt patrē: ille autem neq; mouit neq; cōſenſit: ꝛ neq; dedit licentiam filie hoc agere nō eam periculū pati: led ꝛ cōferri nudam actionem contra inopis mariti res ꝛ fozтunam eſſe cōmunem ꝛ ipſi ꝛ cius fratribus: nō tamen ex collatione dāmificari: ſed competentem ei partē dare ex paternis rebꝰ actionez illa qui

f ¶ Mulieri. ſ. ad reſtitutionem dotis.

g ¶ Legis. contendas.

h ¶ Conſtitutio. vt. C. de iu. do. vbi. ꝛ. l. i reb⁹. in fi.

i ¶ Jnferat. q. d. ſibi imputetur. vt. ff. de reg. iur. quod ſi quis.

k ¶ Jncboante. Sz videt q̄ obeat expectare tādiu q̄ nō ſit ſolūēdo: vt. ff. ſo. mrī. ſi. ꝟſtāte. q̄ eſt Sz. Sol. hec cōrigit illaz. vel illa fm iſtā intelligitur ꝛ erit hoc ſz ſnetudinē loquēdi ſicut boies dicunt: iſte cepit nauigare. arg. ff. de fun. inſtru. l. cum delanio nis. ſ. afinā. Sz qd ſi ſocero data fuit ꝛ ipſe veregat ad inopiam? Rſñ. idē qō in marito cum eadez eqtas ſit. arg. C. ad leges falci. l. fi. Jtez qd ſi vtriq; data fuit ꝛ alter vergat? Rſñ. pōt agi vt hic: q̄ verum eſt male ichoari vti.

l ¶ Sinaute ſub poteſtate. ſic ergo filia agit cum conſenſu patris. ſed quare ipſe pater non agit: vt. C. de bo. q̄ lib. l. vlt. ſ. vbi autē. q̄ eſt Sz. j. rñ. Sz hoc ſpeciale fauoze dotiuz ne pereant ꝛ pꝛolis pereāde cauſa. Vel Sz cōrigit: vel illa nō negat filio ptātez agendi lz cōcedat patri. Jtē no. de ſiſi denūciatio ne: vt. ff. qs oz. in bo. poſſer. l. fin. ꝛ. C. de bo. q̄ libe. l. fi. j. rñ. Alccur.

m ¶ Digit. ſ. patri ꝛ coaz teſtibus: vt ſubſcri.

n ¶ Dcerimus. i. cōceſſerim⁹. vt. C. de in. do. vbi. Alccurſius.

o ¶ Filie. agenti de dote.

¶ Cōcor. cū hoc. ſ. c. per vſaz. iūcta glo. ſup ꝟ. ad inopias. circa pri. et tra de do. i. tervi. ꝛ vzo.

Hoc valere.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Hoc valere.qđ de ꝯsensu dictū est.nā si mater nō est necessāria ꝯsensu patris:cū nō sit ꝑfectitia.neq; matris:cū non sit in potestate.
b ¶ Si vo maior.i.magna:puā vel magnā itelligo ꝓp q̄litatē psonar.
c ¶ Fieri voluisse.qđ de eo rnsum iuenies.ff.de coll.oo.l.j.ꝯ.cum duo.
d ¶ Decreta.s.principalia.i.leges.Al.
e ¶ Seductio.i. ignorantibus subiectis que debebant seruare.
f ¶ Propterea.s.nos venientes perinde ad melioremꝫ magis consequentem viam.
g ¶ Proinde.i. posita ſicut ō: abinde ꝫ deinde.
h ¶ Constōnis.nr̄e posite ī medio.s.iter hāc ꝫ vlpi. q.d.melius modo ꝫ subleuius ꝓ cōsuerim⁹ ꝑ lege nr̄az.C. de iu.oo.vbi.
i ¶ De duob⁹ reis ꝓmittēdi. ¶ Hoīe duo ꝫ plures intelligē.vt insti.c.ſ. duo.ꝫ dicūt rei stipulādi q̄ eandē rē stipulantur. debēdi qui eandē rē debent:vt.ff.eod.l.j.ꝫ non a reatu:sed a re quā simul plures ꝓmittunt vel stipulantur. vel reus.i.firmus q: firmiter ꝓmittit a reo:reris.

Quimus.Electione.ſ. inhibenda.vt.ſ.de fideiussoribus.
l ¶ Mandatorum. inter hos no.differētia vt dixi mus.ſ.de fideiuſ.ſ.j.
m ¶ Legitationes. naz ꝫ alia ꝓterq̄ de electiōe multa continentur in cōſtitutione illa.Also.
n ¶ Egere.ſcz ea.l.
o ¶ Et incrementō. incrementuz dico eꝝ gñe ꝫ vſu nō impfecto neq; inutili: ſed ꝑfectū erit ꝫ vtile taz ad gen⁹ ꝺct⁹ ſup q̄ ponimus ꝯ ad vſum:qz ī fre quētia eſt ꝫ tractatus ꝫ ſic ſup frequēti fiūt leges vt insti.in pe.ſ.cūq;.ꝫ.ꝫ. de bere.ꝫ fal.in prin.ibi: quecunq; quidem ꝛc.
p ¶ Vſui imperfecto.in libro.ff.vſus.
q ¶ Si quis enī alterna. id eſt ꝫ vn⁹ fideiubeat ꝓ altero exꝑſſim ſeu tacite. Hic not.ꝓo martino q̄ duo rei videāt̄ inter ſe fideiubere: vt hic.ꝫ.ff.de duo.rc.l.reos.in ꝓn. ſed Joā.ō.ꝫ in ꝑdictis.ll.duas q̄ ſpāl⁹ boc fuit actū. ꝓ Jo.ff.de arbi.ſi duo.ꝫ ff.de ꝓcep.l. exceptiōes. ſ.rei.tu dic ſm Also. diſtinguēduz:an ꝓcuit ad vtrūq; eoz:ꝫ tūc q̄tenus ad alū ꝓuenit videat aſſ fideiuſſiſſe. an ad vnum tm:ꝫ tunc alter insoliduꝫ videat fideiuſſiſſe: vel ſi nō eſſet diuiſa: ſz in cōes vſus exꝑſa:tūc ſerua q̄ dicit.ff.ad velle.vir ꝛc.

dem cōſeꝛēte:ab oībus autē mouēdaz fratribus ꝫ hoc ꝓficiēdo vniuerſis ipſis q̄ fortune cuētus dederit. Oz ſiqdē ꝑ in talib⁹ casibus obtulerit dotē ꝫ de ei⁹ ſubſtantia ſperari futura eſt collatio hoc valere[a]. Si vo maioz[b] forte oblatio fuerit ꝫ collatio circa illā vertitur ſpem ex parte ſi obediētia neq; moueri volētis: neq; ꝓmittentis ei mouere:tūc etiā per ſemetipſam filiam mouere ꝫ non habere occaſionē eo q̄ nō potuerit mouere ꝫ ſibimet auxiliari et future leſionis ex inopia viri ad mittere metū. Et nouim⁹ Ulpianum ſapientiſſimū talia queriſſe: ꝫ inopi viro cōperto inuiſſe mulierem ꝫ inquantum vir idoneus eſt collationem ei fieri [c]voluiſſe. Sed quoniam in multitudinē legum exiſtentium anteq̄s eas conſtituerem⁹ ꝫ ad cōſpicuum perduceremus ordinē plurima ꝫ neceſſaria ignorabātur:ꝫ decreta[d] que cōtraria vellent a iudicibus poſita ſunt:ne vlla ſeductio[e] circa hoc fiat.ꝓpterea [f]neceſſariū putamus ,pinde[g] etiam in medio noſtre poſite ꝓſtitutiōis⁹q̄ etiaz cōſtantibus matrimonijs mulieri auxiliaꝫ ad meliozem ꝫ magis cōſequentē viaz veniētes ꝓeſentem ponere legē. Ut autē nō ꝑ partes enumerem⁹ ꝓſonas in q̄bus valere eā opoꝛteret gñali ſermone decernim⁹: quapꝛopter in q̄b⁹ eſt collationis ratio in his ꝫ ꝓſtōnēvalere:ſiue pater/ſiue au⁹/ſiue mater/ſiue auia aut aſcēdentum aliqua ſit ꝓſona. ¶ Que igit placuerunt nobis:ꝫ ꝓ hanc ſacrā iſinuata ſunt legē tua celſitudo ꝓ ꝓgrāmata ,ꝓpria manifeſta facere vniuerſis ſoleniter,pcuret:ꝫ in perpetuum ſeruare feſtinet.

¶ De duobus reis[i] ꝓmittendi. Titulus.ix.

Duo rei ꝓmittendi conſtituunt ꝫ ſi adiectuꝫ fuerit vnumq̄q; inſolidum teneri:quo caſu vtroq; ſoluēdo exiſtente ꝓ preſente quilibet conuenitur ꝓ parte ꝫ negociuꝫ cōmuniter examinatur ꝫ ſertur ſententia. ſed alio non exiſtente ſoluendo in totū vel in parte vel ſi eſt ab ſens conuenitur alter inſoliduꝫ vel in eō quod alter ſoluere non poteſt: ꝫ per iudicem ordinarium ad iudicem venire compellitur:bis omnibus in futuruꝫ obtinē tibus.boc dicit Bar.

I dem Joan. ꝓfecto ꝓtorio per orientem.

Quimus ꝓpiēdz ꝓponentes legem de electione[h] mandatoꝝ[l] ꝫ fideiuſſoꝝm multas habētem ꝫ in commune vtiles noſtris ſubiectis legiſlationes[m]. Jn preſenti vero ꝫ aliud nobis viſuꝫ eſt egere[n] quadam explanatiōe ꝫ incremēto[o] nō ex genere:neq; vſui imperfecto[p] ꝫ inutili conſiſtente. Si quis enīz alterna[q] fideiuſſione[r] obligatos ſumat aliquos: ſi quidem non adiecerit oportere ꝫ vnū hoꝝm inſoliduꝫ teneri:oēm ex equo cōuentionem ſuſtinere[s]. ¶ Si vo etiā aliqd tale adiciat/ſeruari quidē pactum[t]:nō tamē mox ab initio vnūq̄q; inſolidū exigi:ſed interiz[v] ꝫ ſm partē qua vnuſquiſq; obligatus[x] eſt: cedere[y] autē cū ꝫ cōtra reliquos ſiue idoneis ſunt ꝫ ī eo loco:ꝫ ſi hoc ita ſe habere videatur[z] ſiquidē idonei ſint et preſentes inueniantur illos periclitari complere[a] in ſingulos[b] in ꝓpria parte qō ſub alterna promiſſione creditum eſt: aut ex quo oīno[c] obligati ſunt et non cōmune debituꝫ ꝓpriū cuiuſpiam fieri onus. Si vero minus idonei ſe habere reliqui videantur ſiue omnes ſiue quidaz: ſiue in partez:ſiue inſolidum:ſiue abſentes[d] forte in illud tenere q̄ accipere ab alijs non potuit[e]:ſic enim ꝫ in illis ſeruabit pactionis modus:ꝫ nullum [f]ſuſtinebit dāmnum actoꝝ:licet aliquid[g] inter ſe illi pepigerint[h] ignoꝛāte iſto qui habet eos obligatos:ꝫ vnuſquiſq; tenebit in id quod ab initio ſcripſerit.ꝫ artib⁹ aut dolis aut trāſactionibus ꝓcuaricari que cōſtituta ſunt nō ſinēdos. Si naq; autem biſdem cōmorent vtriq; aut oēs locis:ſancimus negociꝫ iudicem deducere[i] illos mox ꝫ cōmuniter examinari negocium. cōmuniter autem inferre ſententiā ſic etem[k] ꝫ rei omnes obligabūtur[l] ꝫ ſubſtantie eoꝝ qualitas examinabitur:ꝫ debitum ſimiliter quidez ſm iuſtitie/ſimiliter autez ſm legis ordinē ꝓcedit. ¶ Si autez nō adminiſtratoꝝ[m] ſit cauſe iudex ſz qñ faciet tantū ordinarius nō delegatus:vt.ſ.de exhiben.ꝫ introdu. ſ.ſi vero etiam quidam coll.v.ꝫ hic ſubiſcit.Accur.

a ¶ Complere.ſ.illos pacti periculū complendi in ꝓpria ꝛc.
b ¶ In ſingulos. ſ. actiōe cōpetente.ſimile piculuz eſt.ſ.de teſti.in ꝓin.
c ¶ Oīno.i. inſolidū. Al.
d ¶ Abſentes.ſed cuz inuicē videantur fideiuſſores:cur non datur ꝓſenti ꝑs ad reducendū abſentem. vt.ſ.de fideiuſ.ſ.j. Rñ. plus ibi opatur exꝑeſſa fideiuſſio ꝙ tacita queſtio ſm. ad. ꝓcedit ſm Jo.nō cū videantur fideiubere adinuicem:vt diximus. ſ.c.in ꝓin.ſ.j.
e ¶ Nō potuit.ſic in tutoribus vno ſoluendo conſtituto alijs nō:vt.ff.ꝓ quibus rebus ad cun.tu. e.l.fin.ſic in fideiuſſoꝛib⁹. vt.C.de fideiuſſo. l.iij.ſic C.ad velle.l.antique.ꝙ.ſi minus.
f ¶ Nullum. al's nullius.
g ¶ Aliqd.puta vt vnus non teneatur ꝓ alio ali quo caſu.
h ¶ Pepigerint.quod facere nō poſſunt in preiudicii creditoꝝm:vt hic. ꝛ.C.de pac.debitoꝝm. ꝫ l.pacto.
i ¶ Deducere.re ꝫ verbo
k ¶ Sic etenim.i.ſi omnia ſupradicta ſeruentur.
l ¶ Obligabuntur.inſolidum in contractu.
m ¶ Non adminiſtratoꝛ.i.nō ordinarius ſed delegat⁹ forte.ſic ponitur

a ¶ Pactum.hoc eſt ꝙ tenebuntur inſolidum.
v ¶ Interim.i. donec apparet eos eſſe ſoluēdo qui preſentes ſunt.
x ¶ Obligatus eſt. Repete exigi.
y ¶ Cedere.i. accedere ꝫ ſm hoc ſiue qō ſequitur ſunt due partes ſi ꝫ ve pro et.q.d. accederet ꝫ ō alios ſi ſint idonei ꝫ ꝓſentes.ꝫ hoc ſtatim clarius exꝑmit: ꝫ ſic ita corrigit hic qō eſt in C.de duob⁹ reis.l.ij.que eſt ō.vt.C.locati.l.ſi domiſa . que eſt ō: vt ꝫ alibi vbicunq; dicit duos reos inſolidū cōuenire:niſi in his duob⁹ caſib⁹.ſ.qñ eſt abſens alter ꝫ qñ nō eſt ſoluendo:ꝫ qō hic dicit in duobus reis: idē eſt in pluribus tutoribꝰ:vt.ff.de tut.ꝛ ratio. diſt.l.j.ꝙ.nūc tractemus. ꝫ fideiuſſoribus ꝫ cōſitutoribus.vt.C.de cōſti.pecu.l.ſi.ſed nō idē in pluribus fideiuſſoribꝰ eiuſdez tutoris: vt.ff.rē pup.ſal. fo.l.fina . Sed an beneficio huius.l.pōt renūciari: Dic ꝙ ſic.vt.C.ō pac. l.pe.ſic ſe bz conſuetudo. Jté nūquid ꝫ plures rei ſtipulādi ſiñ diuidāt pe titionez ſuam:Rñ. forte non:ꝙ neq; boc bz in rubrica neq; ꝑdeſt reo.naz ſi etiā vni ſoluerit liberat ab oibus:vt insti.eo.ꝙ.j. ꝛ.ff.eo.l.ij.Accur.
z ¶ Videat.ſcz ꝙ ſit adiectum q̄libet inſoliduz teneri.

UNIVERSITÄTS

administratoꝝ.C.de iudi.aut.ad hoc.ꝛ dicta aut.ꝫ.de eḡbi.ꝛ intro.ꝯ.

a Suscipiēti.l.ſ.olegato ſi hꝫ meꝫ ipſū:vt.ꝫ.ō eḡbi.ꝯ.ſinaūt nō addāt.

b Cōpetenti.puta ſpectabili vel illuſtri.Alꝺ.

c Illos.ſ.reos defendi qui preſentes volunt adeſſe.

d Legiꝫ.Sed cū olim vno ꝙuēto iteriꝫ alter nō ꝙuenireſ: vt.ff.de pac.q̄ tiens.ꝯ.ſi creditor.ꝛ vno ꝙuēto alteri ſoluī nō poterat:vt.ff.e.l. eḡ duob.ꝫ. Itē ab vno vel ꝫ vnū facta ꝙuentōe interruptio oibus vel ꝫ oēs ſiebat:vt C.eo.l.ſi.q̄ro cū hodie q̄ſi diuerſa ſunt vt oigi h:an predicta iura ſeruētur:ꝛ an ſint correcta:Rñ.l.ff. e.eḡ duobuꝫ.nō puto coꝛrigi.Item nec coꝛrigi.C. eo.l.ſi.ſed qꝺ oigi q̄ vno cōuēto alter iterim nō cō nenieḇat.hoc ōterminaſ per banc.l.vt oēs conueniantur ſi ſunt ſoluēdo.

c De tempore non ſolute pecunie.

f Nes pecunie.Replicationes.i.exceptiōes. Acc.

g Caſibus.vt in dote.

b Non examinatas. ad plenum.

i Negocijs.i.in ſuis negocijs callide vel negligēter verſentur homines.

k Aliꝫs.ſ. hoibus calli de vel negligēter verſandi.ꝛ ſic no.ꝙ tolliť materia peccāti.ſic iſti.vi bo. rap.ꝯ.ſed nedum.

l Semp.qm̄ poſt longū tpis ſpaciū nec documenti integritas:nec artiſ fides:nec etas:valet teſtibus ſuffragari: vt.ſ. hec ꝛſtitutio inouat ꝛſtōnē. Al. Itē poſt tpis interuallū nō cadē fides teſtibuſ habetur:vt.ff.de car. edic.l.iij.ꝯ.cauſe.

m Sācita. vt.C. de non nu.pe.in Sctibus.Acc.

n Colligere.in libro.R. deeſt.

o Habiť.vt. C. de dote cau.l.ſi.Accur.

p Tpe. ſcz ſuſcipientes grauamen probationū.

q Caſu fimonij.qꝺ duraūit tm̄modo per biēniuꝫ ſciꝫ vt dictum eſt.

r Queri.alſ cōqueri to te pe mſm̄oij vt h: ꝛ eſt poſtea p tres meſes: vt.ſ. ꝯ.ſi vero vltra biēnium.

s Tranſmittere. ſcz ad bēdes:vt dicꝛ.C.de non nu.pe.l.ſi intra.ꝯ.ſinaūt. ꝛ.l.cum vltra.

t Taciturnitate.immo videť q̄ ſtatim ſibi pceiu dicet cum eḡ cā fuerit cōfeſſus:vt.C.de nō nu.pe. l.gñaliť.ꝛ.ff.de .pba.l.cuꝫ de ídebito.ꝯ.ſi.q̄ ſunt ꝛ. Sꝫ ſpāle i dote vt nō ſtatim pceiudicet cōfeſſio:hꝫ eḡ cā ſic eſt ſpeciale i mutuo in odiū creditonis vt tm̄ poſt biennū p iudicet aliter aliqs damus licētiā aut in competēti iudici interpellationē ſuſcipiēti[a] aut in pucijs his denunciatis clariſſimo pſidi aut cō petenti[b] iudici cogere p ſuū officium.ꝛ illos[c] intereſſe liti.ꝛ partem eius fieri vt nullū impedimē tum huic nr̄e legi fiat.his oibus incipiētibus in contractibus ſequentis tēporis ꝛab huius legis diſpoſitione.qꝺ autez ꝛ ante eam preterijt/poſitis ꝑ his relinquimus legibus[d]. Que igit placuerunt nobis ꝛ p hanc ſacrā declarata ſunt legē tua quoqꝫ celſitudo opi effectuiqꝫ ꝺdere feſtinet.

De tempore non ſolute pecunie[e] ſuper dote. Titu.x.

Exceptio nō numerate dotis olim toto tēpore matrimonij ꝛ eo ſoluto infra annū cōpetebat:hodie vero ſi matrimoniū intra biēniū durat pdicta cōpetit exceptio ꝛ ēt eo ſoluto competit infra annū.matrimonio vo ſoluto vltra biennū infra decēnium dicta exceptio viro ꝛ heredibus eius competit.Bar.

Idem Augu. Joā. prefecto pretorio per orientem ſecundo excō ſuli ozdi.ꝛ patritio.

Ones pecunie nō nūcrate replicationes[f] ſubiectas in aliquibus caſibus[g] nō examinatas[h] noſtre reliquerūt leges. ſed prolixitatē earū ꝛ effuſionez abbꝛeuiauimus ne ſua negligētia aut calliditate forſan negocijs[i] fruātur hoies:ꝛ cauſas prebeant aliꝫs[k]. nō enim ſub equalitate ſemper[l] pbatiões erūt eas exhibere volentib⁹:multa quoqꝫ tēpus refutat. Quapro pter benefaciētes abbꝛeuiamus in qbuſdā caſibus pecunie nō numerate ār̄elas: quas licet ex his que a nobis iaꝫ ſancita[m] ſunt collige re[n]:qꝛ enim omne tēpus matrimonij dabať[o] viris donec matrimoniū conſtaret queri de non data dote: interpoſitio q̄ꝫ maioꝛ facta eſt etiā poſt mortē virozuꝫ: vt ꝛ poſt repudium intra annum daret querela. Adeoqꝫ exiſtimauimus bꝛeuē ꝛ compendioſam legem velocē facere/ꝛ pecunie non numerate ſup dotem ār̄elam. ꝛ liberare a pbatione mulieres in talib⁹ ex longo tēpoꝛe[p]. ¶ Si ergo annis duobus ſolūmodo habeat aliquis vxoꝛē/aut etiā bis tēporib⁹ minus/ꝛ nō accipiat dotem nihil ex taciturnitate vir ledať: neqꝫ heredes viri lꝫ tacuerit illeꝫ intra annū aliū ār̄ela mouea. vt.C.de non nu.pe.l.in contractibus.in prin.Accurſius.

v Diligētia.No.exceptiones nō in pena ſꝫ ꝑpter ſubiectoꝝ liberta tem inductas:vt nō oī tpe de ſuo iure dubitēt:vt inſti.de vſuca.in ꝓn.

g Bis valentib⁹.nam a.ꝯ.ſi ergo.vſqꝫ huc dictum eſt quando ſolutio eſt matrimonium morte viri vel vxoris.Accur.

y In lis cē. ✣ No.querelā nō nūcrate dotis in ſcriptis fieri debere:ſic et in atteſtatiōe filijs furioſis facta:vt.ſ.vt cū de ap. cog.ꝯ.ſi qs de pdictis.ſic etiā in libello eſt ſcriptura neceſſaria:vt.ꝯ.de eḡbi.ꝯ.ſancim.ꝯ.col.v.ꝛ.C. qñ li.ꝓn.ꝺa.ꝑ totum.ſic ꝛ C.de mā.ꝓn.l.j. regulariť autē ēt ſine ſcriptura: vt C.de pac.l.pactuꝫ. Item no.ꝙ ſi fiat in iudicio ꝺꝫ inoteſcere mulieri.vſ ei cā dotē ꝙſcripſit.ſic.ꝛ.j.de litigio.ꝯ.oēm vo.in prin.

3 Valere mō.ſ.mulierez cum ignoret vt ſubijcit.

a Generaliter. Repetit breuiter q̄ dixit et addit parū.ſ.ſ.de tribus menſibus.ꝛ no.ꝙ ꝫ ſumit aut. que eſt.C.de ꝺo.cau.non nu.ſuper.l.ſi.

b Ad decem.non eſt ecluſiuum.Jo.

c Querelā.ſ.ſuum viuit.

d Tráſcurrerit.vel tráſierit.Accur.

e Et nō queratur. id eſt cōteſtatione ſm̄ qꝺ ſupra dictum eſt infra tempus non oppoſuerit.

f Reſtitutionem. hanc reſtōnē putat Jo. q̄ ſuo iure habeat minoꝛ.ſi cā nō petat ſed directe hāc exceptionez ꝙ onat:ſed hec ſꝛa apte dicit ꝯ.vñ ſecus p uto q̄.ſ.petať p officiū iudicis:vt.ff.ꝺ mio. q̄ ſi.in fi.ꝛ hic cuꝫ ſcripſit ſe dotē accepiſſe poſt ꝛfectionē dotalū inſtoꝛ.ſi vero ante cōfectionez nō eſt neceſſaria reſtō cū ex cep. habeat iure cōi ſicut quilibet maioꝛ.Sed certe lꝫ habeat ex cep. iure cōmuni:tamē reſtitui poteſt ſm̄ Alꝺ.vt.ff.de mino.l.in cauſe.ij.ꝯ.pōponius.Accurſius.

g Tranſcendat. ſcilicet ius cōmune vſqꝫ ad ann. xij.vltra.xij.non auditur.Accurſius.

b Muptiarum. contractarum ſm̄.ff.ꝺ.argu.C. de nup.ſancim̄.ꝛ ſic poterit opponi ſupra.xxxvij. an.vna die minus ſi ponas maritum in vltima die.xxv.an.ꝛ tragiſſe. vel dic contrahendarum ſm̄ Bul.vt probať ꝑ hec ver ba nouimus enij eas ꝛc. ꝛ ſic vſqꝫ ad viceſimūſeptimū ānū vna die plus nā a.xv.an.cōpleto i antea ſit computatio. Itez contra. ꝛlꝺ. facit aperte hic vt dicit. et ſiquidem ſit maritus intra etatem ꝛ nō querať.naꝫ ꝛ eḡ hoc oportet intra etaťem tempus exceptiōis

Exceptiones i ſubiectoꝝ libertates idu cte ſunt.

Quando ſcriptura ē neceſſaria. vide l.c.j. tit. gl. extra de cenſi.li. vj.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

pus exceptiõis cucurrisse ꝛ eũ nõ fuisse cõquestũ qõ nunqꝫ dixi põt eo casu qñ in vltima die.xxv.an. Scit cum non posset exceptio tam breui tpe finita esse.s.vna die.Sz non attendit fim.ad.mili qr con cessio fieret infra etatẽ.sz certe ĩmo est attendẽdus etiã qꝫ sit pscriptio cõplet: vt predicta ĩra dicit:ꝛ sic etiã fim cũ eis diceret vsqꝫ ad.xxvij.an.pduci opz qꝫ tñ sit infra.xxv. anteqꝫ potuerit exceptio cucurrisse .ꝛ ita an.xxv. vsqꝫ ad.xxxvij.an.vnadie minus ad plus,peditur etiã fim.ad.Sed nos buꝫsententiam probamus.

a ℂ Quindecim annoꝝ. de ꝓsuetudine forte . aliõ ẽ iure:vt isti.ẽ nup.i pn.

b ℂ Intra vicesimũseptimum.i.citra.vel fim Jo. etiam pone ꝓpzie.

c ℂ Tps. gñ. s.annoꝝm.

d ℂ Habere.s.maiores.

e ℂ Annus.spãle. nã bẽe regulariẽ qs dz qõ defunctꝰ supat fim oẽs.Et so.

f ℂ Exitũ.i.nõ considerabim ꝙtũ moriẽti vel sue cessori suo supereſt tẽp⁹.

g ℂ Temporũ.nam semp tpa ꝑdicta seruabimus.

Minor plura specialia hz. h ℂ Ad ꝑsentẽ leges.sunt ergo h minori.vj.spãlia. Primum vt hz hec pscriptio sit tpalis.s.anni vel triũ mẽsium:vt.s.ꝓi. tri currit minori.vñ restitutio necessaria est vt h:als ff.vt.C.in q.cau. in integ. restitu.nõ est necessl.si.fic est in qbusdã aliis casib⁹ spãle qõ dic vt.ff.de bere. ꝛ fal.ff.pupillus . Scõm qꝫ als restituit minor ĩ tra tpa cõstituta a iure.s. xxv.an.vt.C. de tẽpo. in inte.resti.l.fi.h aũt infra ẽj.an.Tertiũ qꝫ als incipit quadriẽniũ elapso xxv.an.vt.ff.de mino.interdum.hic aũt a tpe nuptiarũ Sctarũ fim.ad.vl Sbẽdarũ fim nos.Quartũ qꝫ maior minori succedens hz qdriennii:sed h hz annũ quãtũcũqꝫ superat defuncto.Quintum qꝫ minor minori vl maiori succedens hz sua tẽpora rõne sue etatis:ꝛ postea qdriẽniũ.hic aũt ẽ anqñium est.s.septum:qꝫ hoc qnquenniũ currit in minori etate huius successionis adeo vt non restituatur:als contra : vt.ff. de mino.etiam ei.

Casus ponit. i ℂ Adhuliere mẽlꝛ nupsit viro habẽti.ẽiij. an.ex eo concepit ꝛ dura uit matrimoniuꝫ p quatuor ãnos:deindevir decessit:ꝛ post mortẽ eius elapsi sunt.xx.an.ꝛ tunc agit de dote mulier . sed filius quem ex dicto matrimonio ꝙ ꝓtinus ꝓcessit ad ꝓsentẽ.

Dixi enim eos qui vehemẽter citius cõrahunt nuptias non minus quindecim annoꝝ[a] ad hoc ꝓcedentes:qua de re trãsiit qntum ꝛ vicesimũ annũ ꝛ erit possibile intra vicesimumseptimum[b] annũ queri de non numerata pecunia dotis:mozẽte quoꝝ eo intra ꝑdictũ tẽpus[c] heredes habere[d] annum[e] ad querelã. Si aũt minores sint nõ querentes heredes siue maiozis siue minozis qn quẽnium habeant solũmodo admouendã querelam nõ numerate pecunie sufficiẽte tẽpore ꝛ non expectãte exitum[f] oium minoꝝ tẽpoꝝm[g] qõ nos ad ꝑsentẽ[h] legẽ mouit.mulierẽ nãqꝫ[i] ꝑuicta ãrto ꝛ decimo anno post vicesimum[k] annũ mortis patris abutens minore etate mouebat[l] quidem cõtra matrem[m] nõ numerate pecunie obijciens rõnem post quartũ ꝛ vicesimum nuptiarũ annua.qõ nos iudicãtes curauimus ꝛ ꝓpter has circũstantias ꝛ tempus crate minozũ in qnquẽniũ ꝓ ꝑsenti decreuimus lege.illo videlicet nõ numeratã pecuniã obijciẽte q scriptus fuerit dotẽ suscepisse ꝛ fin sua tpa siue pfecte etatis sit siue minozis causa iudicãda. Talente hac lege sup his que postea future sunt nuptijs.sup his enim q constant siqdem residuũ est decẽnium aut nõ minus biẽnio/hoc habeat tps in nõ numerata pecunia qõ ci etiã post trãsmissionem dabit. Si vo aut minus ei biẽnio reliquũ est tempus/aut etiaz ex cessit totũ decẽniũ tẽpus:tũc ipsis quidem biẽnium damus ad q̃relaz nõ numerate pecunie:cozũ autem bered ib⁹ ꝛ post solutionẽ matrimonij ĩtra tres mẽses vt ꝓ oĩa eis iustitiã seruemus. Que igitur placuerũt nobis ꝛ per banc sacrã declarata sunt legẽ tua celsitudo manifesta omnib⁹ facere festinet.

¶ Neqz virum quod ex dote est neqz mulierem ex ꝑsonaliria largitate lucrum ꝓprium habere: sed seruare oñuꝫ suis filijs:vel[n] si ad secũdas nuptias nõ veniant vsu solo[o] in loco consistente:ꝛ vt ex repudio trãsigẽtes nuptias lucrates aut dotem/aut ante nuptias donationẽ:ꝛ ipsis similiter oñũ seruare filijs vsum habente persona cogenda filios alere[p].si vo bona gratia soluant nuptie ꝛ videantur occasione dãni detineri quadã ꝛ hac arte perimenda q̃ detinent ꝛ filijs seruent[q]. Titu.j.

℄ Collatio Octaua.

Adtrimonio soluto morte:diuortio:vel bona gra:lucrum dotis vel donationis ꝓpter nuptias dz seruari liberis illius matrimonij quo ad ꝓprietatem vsufructu solo a lucrante retẽto:ꝛ quod ab altero coniugum q̃rit retinet:bis obtinentibus siue cõiugeo ad secũda vota transierint siue non.Bar.

Idem Augu. Joan.ꝓfecto pretorio per orientem.

Aquidem que semper ideꝫ sẽ habẽt legibus non egent varijs simplicitatem:ꝛ qõ fine[r] vllius diuersitatis mixtura est cõtinue possidẽtia ꝛ vtentia legib⁹ sempiternis hoc sacris nulla correctione egẽtibus. Quod autez fim nos est in redundatiõis cõprehẽsuz tumultum[s] gubernatiua indiget sapiẽtia ex legib⁹ superuenĩente negocijs[t]. Vnde quoniã nos neqz iudicia[u] segnes multis ĩterpellantiũ causis singulis quidẽ medemur: cõprehendẽtes autem vnãquãqz questionẽ dubitatã ꝛ nobis ꝛ iudicib⁹ nostris p legislationez que oporteat agi ꝛ generalir in vnaquaqz ãstione exponimus. Itaqz illud ante omnia visum quidẽ est forsan esse pzifcis legislatiõibus nõ fine q̃dã diuisione:nobis autẽ putatũ est bene se habere temperata lege ad simplicitatẽ causam transponere:ꝛ nunc inchoante ꝛ nihil perscrutãte hozũ que pzius terminata[v] sunt : quoniam ꝛ nobisipsis pridẽ non displiciẽtibus[x] de hoc ipso que legibus visa sunt meliora secunda.nuptialib⁹ nãqꝫ lucris siquidem aliquis coniunctorum seruauerit pudicitiã manentibus apud ipsosvalide ꝛ eorum substãtijs infixis.¶ Si vero veniat ad alterius ꝑsone coniunctionem ex ꝓiozibus nuptijs filijs seruandis[y] simplici[z] quadam ꝛmeliozi lege duplici hãc placuit interimere. si enim scõis[b] mixta nuptijs mulier aut etiam vir forte ad secundam respiciens coniugem:q̃ ex morte lucrata sunt aut etiã ex repudio forte seruat filijs cum vtiqz forsan et alij erunt eis filij ex nuptijs sequentibus quomodo iustum est eos qui in solis filijs[c] legitimis moriunt non seruare eis lucra ex mortuis eozum parentibus/sed alijs[d] ea trãsmittere scilicet quid crit preciosius[e] filijs[f] a parentibus nõ ingratis.

¶ Ꝓpterea igitur sancimus si mulier moriatur ꝛ cueniat lucrũ fieri viro hãc dotem omnino seruare filijs siue ad secũdas veniat nuptias siue etiam[g] non.Et ex diuerso si mortuus fuerit vir mulier autez antenuptiali donatione lucra[h] ꝓprijs filijs vsum quidem lucroꝝ ex nuptijs apud eos rito habuit exceptionem opponit rõne sue etatis: ꝛ sic post.xxiij.ann.a tpe contracti matrimonij.et dicit mulier eadẽqꝫ mater qꝫ nõ pot cũ tñ quinquennium bz post mozẽtem patris.

k ℂ Vicesimum.als.xxv.ita dices ourare mrimonium.xiiij.an.

l ℂ Mouebat . scilicet filius defuncti.

m ℂ Contra matrẽ.s.marito maiozi vel minozi.

℄ Neqz virum quod ex dote ꝛc.

n ℂ Vel.pro etiam.

o ℂ Solo.ꝛ non ꝓprietate.ꝛ hec pria pars exꝑedit.j.c.ꝺ.vsqꝫ ad.ꝺ.ij.illud.

p ℂ Filios alere.ꝛ hoc exꝑedit.j.eod.ꝺ. illud.vsqꝫ ad.ꝺ.ij.qui incipit nouimus.Accur.

q ℂ Seruentur.ꝛ hoc exꝑeditur.j.eo.ꝺ.ij.

r Adqdez. Sõ fine. id sub audi.

s ℂ Tumultuz. id est redũdat in tumultum:qz adhuc vacillant apud homines.

t ℂ Negocijs . datiui casus est.

v ℂ Judicia.subaudi circa.

x ℂ Terminata sũt.id est statuta ab alijs principibus ꝛ a nobisipsis.Et.

y ℂ Non displicẽtibus. id est nõ displicuerunt ĩcõa que visa sunt nobis meliora legibus ꝓmis.s.tractantib⁹ de hac materia. ꝛ sic participuꝫ in vbũ re solunitur.ꝛ sic nota qꝫ corrigit seipm.fic.ff.de nup. ꝙ.j.ꝛ.j.vt fratrum filij.in pin.leg em antiqua ideꝫ qõ h dicit:vt.C.de secun. nup.l.qm.ꝙ.fi.ꝛ.l.hac edicali.ꝙ.fina.sed alia.ff.de nup.ꝙ.fi vero distinguit. nunc autez dicit indistincte:sed per alias.j.vt fratrũ fil.coll.ix. distinguit: vt iam dices.Accur.

z ℂ Seruandis.lucris.

a ℂ Simplici . hac.j.q̃ est melioz antiqua duplici.

b ℂ Scõis.j. parentibus.

c ℂ Solis filijs.s.exclusis bus ex ꝑmo mrimonio.

d ℂ Sed alijs.s.extẽeis.

e ℂ Preciosius . ꝙ bmõi lucra supradicta eis seruari a parentibus.

f ℂ Filijs. s. ꝓnominatis.

g ℂ Siue etiaz.sed hodie ꝺcedit viro ꝛ vxori virilis portio hz numer. liberoꝝ.vt aliqd amplius sit ei q̃ nõ nubit ꝙ ei que nubit.ꝛ sic ista ꝙ alia determinat ꝛ corrigit: vt.j.vt fra.fi.ꝙ.q vero. colla.ix. que est contra.

h ℂ Lucra.s.facim ꝑuare.

Corrigere seipsus licet.

a Casui. hic accipe vbū s. positum sanctimus.
b Mulierē. idē i fisco ꝛ primipilo. vt. C. de puile. fil. q̄uis. ꝛ de pmipi. l. tis. Also. Itē idē i casu il lius. l. assiduis. §. excepto.
c Festo. Not. casum in q̄ plus credit scripture q̄ testi. vt in. C. ad vell. l. antiquā. §. i. ꝛ. ff. de pba. l. cē sus. ꝛ. C. si mi. se. ma. dice. l. ij. sed regulariter ꝛtra. vt. C. de pac. l. pactum.
d Competit. i. cōuenies est ex quo sic sibi diligenter prouident.
e Quia vero iam legez. vt. C. de rei vxo. actio. §. accedit.
f Ptāte. vt tacite patri quesita actio fit. vt. C. de rei vxo. actio. §. accedit.
g Facientem. l. dotem. ꝛ hoc q̄n pactus est.
h Femeāte. i. libro Also. reuertente. alis reuenie te. ꝛ hic repete q̄ supra est i cōpetēs est hoc non facere. s. patre remeante.
i Alienata est. Et nota dotē esse alienatā a patris substātia: ꝛ sic nō esse in bonis patris: vt hic. ꝛ ff. de col. do. l. j. in fin. ꝛ. ff. ad le. fal. l. pater.
k Hoc enīz audi in specie q̄n dixit in genere.
l Hoc esse. q̄ dictuz est sed iustum esse similr ꝛc.
m Diuisionē. faciēdam cum fratribus. Accur.
n Egerat. i. egisset. acc.
o Proprium. antenuptialis donationis.
p Habere. s. q̄ sunt antenup. lucri proprio viri.
q Quindecim. in libro Ro. xxx.
r Et non quadraginta. quinq; subaudi sed totius summe scilz. xlv. ꝛ sic erat lucrum quidem ꝛc.
s Idemsure. s. filiis q̄ ꝛc.
t Prius. id est primo viro. Accur.
v Patre. Not. qs proba bet sic. ff. de eden. si quis ex argentarijs. §. fin. nazq fuit semel dives: post ea p̄sumitur: vt. C. de proba. ex persona.
x Susceperit. Also. particularis ꝛ pro rata dimi nutio. sic. ff. de leg. i. si heres. in fi. titu. ꝛ. ff. ad legal. in ratione. §. ij.
y Innumeris. id est finenumero. Accur.
z Pater. quando pater obtulit dotem.
a Patre. quando mater obtulit.
b Exigitur. per. l. C. de colla. dotis. quidam.
c Siquidē. eg hoc versi. colligit aut. q̄ locuz que re in dicta. l. dotis.
d Absoluta. qa aut debet conferre aut tāto minus accipere.
e Idoneus. scilz ad dotez huic solo casui cedere mulierē neq; facile credēdū neq; pteste: sed negotio ex scripto gesto ꝛ testium habēte subscriptiōes ꝛ ipso ope. pcedēte: tūc cīn si p oēm huiusmodi viaz causa procedat/ suspitionē non habeat/ꝛ competit cōtrahentes proprijs nō pticulariter: alijs omnib⁹ pcualere mulierem sin qō iam a nobis cis datum est p̄uilegium.

Dote a pfe. p filio data ꝛ in ipsius patrimonio reuersa: non licet pri cū filia secūdo nubit eam diminuere: nisi patris substātia fuerit diminuta: tunc enim sin eius facultates dos erit p̄stituēda. Bar.

Quia vo iā legez scripsimus vt patres semel offertes dotē p filia sub potestate/ aut fue qdem prātis: reuertionē autē in semet ipsuz faciētem. quesitū est apud aliquos si cōpetēs est mozēte genero ꝛ remeāte ad pfem dote q̄ ab eo data est/ hanc patrez semel offerentē posse (ad scōas veniente filia nuptias) minuere aut hoc nō facere cogitātē: qz semel alienata est ab eius substātia sed ipa mēsura ei nubēti rursus dare tāq; si nec cōtigisset viduatā. hoc cīn nobis nūciatum: qz. xxx. librarus auri quidā pater existens obtulit dotē. deinde filia viduata ꝛ ad secundas veniēte nuptias non iam triginta librās fibijpse obtulit: sz qnqz ꝛ decē solas. sed qm cōtigerat mulierez lucratā mediā ante nuptialis donatiōis partē i qnqz ꝛ decem auri libras existentez/ꝛ p̄ nequaq; de suo obtulit triginta auri libras sz qnqz ꝛ decē ipse: qndecim vero ex lucro mulieris. Nō iustuz igitur estimauim⁹ hoc esse sed sil in diuisionē habere quidē cum precipuū antenuptialis donatiōis lucrū: ex paternis autē qnqz ꝛ decē pcipere reliquas tanq; studuerit p̄ lcdere filiā. qd enim egerat si nō prigisset secundis cā nuptijs copulari: sz manere cūdē generū viuū: aut q̄modo futurus erat minuere dotē iam a se dataz/ aut proprium illius lucrū suū facere ꝛ i dotē seccūdi viri deducere: cū vtiq; oporteret eaz in paraphernis h̄ habere: ꝛ forsan. ppter hanc cām ditiori nubere viro non solū triginta libraru auri dña facta est. s. qndecim anñ nuptialis donatiōis/ꝛ qndecim a patre oblatis/ꝛ non q̄draginta ꝛ qnqz. lucrum quidē in paraphernis ei p̄stituto fortuna ei datū. qd autē ex largitate paterna oblatū est manente integro. Hoc autē sancim⁹ si ꝛ patris substātia mā serit in ipa figura in q̄ prius fuit. Si autem fortuita quedam clades minuerit eius substātiam vt neqz volenti sit possibile eque mēsure qua prius daret rursus dotem: ꝛ probetur a patre fortuita diminutio patris substantie: tūc non amplius cogi patrē dare secūdo filiā iungentē nisi inquātuz substantie virtus est. sed lucrū q̄dem prioris antenuptialis donatiōis habere integrū: tantū vero percipere a patre in secūdo ordine dotē quātū substātie eius mēsura susceperit. palam cīn est qa boc lucrū qō ex antenuptiali dicimus donatione cuius solum ei vsum damus ex omni necessitate moziēs restituet filie. pprietatis antenuptialis donationis domina omnibus modis facta.

Filia ad successionē cuz fratrib⁹ veniēs dotē ꝺ cōferre viro existente locuplete. aut minus in sua portiōe suscipe. q si sit iops: ꝺz actionē quā sz cū hꝭ cedere. in certis ēt casibus hic etiā mariti eaz nō releuat a dotis collatione inopia. b. d.

Illud quoqz sancire necessariuz estimauimus in plurimis vidēlicet ꝛ inumeris rebus q̄stū: obtulit cīn pater dotez aut forte mater pro filia sua. hanc autē illa obtulit marito: ꝛ defunct est vir iops: deinde pfe aut matre mortuis exigitur ꝛ q̄ nupsit cōferre suam dotez aut minus tīn accipere: siqdem vir idoneus est: causa vndiqz absoluta est. Si vo nullius alterius domina cōsistit illa nisi actionū que contra maritum sunt: at ille minus idoneus est ꝛ obijciatur mulieri q̄ iaz data sit dos pro ea: illa vo actionē sperat nullū habentē penitus effectū legis: cā nobis digna putata est: ꝛ nouimus quidē iā in plurimis iudicijs duritiam postea sic iudicatā ꝛ mulierē coactam conferre dotē aut certe reputare p se datam ex qua nullum ei omnino contigit effectuz in ipis rebus recipere.

Nos autem ex alijs nostris legibus inuam⁹ cām: qa enim decimus mulierib⁹ electionem ꝛ cōstāte matrimonio si male eos marit⁹ gubernet ꝛ accipere eas ꝛ gubernare/ꝛ sm decentē modū ꝛ sicuti nostra p̄stitutio dicit: siqdez sue potestatis ꝛ perfecte etatis mulier est sibimet culpā inferat cur mox viro inchoante male substantia vti non perceperit ꝛ auxiliata est sibi. sic enim habitura erat in collatiōis ratione proprias res vndiqz ꝛ sine diminutiōe/ꝛ in ea minus tīn collationē facere. Si inauté sub potestate est ꝛ sine patris volūtate bcc agere nō poterat: siqdem adiens patrem hoc dixit ꝛ conrestata est vt consentiret ei ꝛ res perciperet etiaz constante adhuc matrimonio: ꝛ secundis temporibus eas seruare ꝛ boc egit pater: etiā rursus hinc integra habebit sua iura rebus suis seruatis cū etiam antenuptialis donatiōis res vendicare: quia mulier etiā cōstante matrimonio dederimus ei ꝛ posteriori periculo omni liberari. Si inauté illa quidē boc cōtestata est patrē: ille autem neqz mouit neqz cōsensit: ꝛ neqz dedit licentiam filie boc agere nō eam periculū pati: led ꝛ cōferri nudam actionem contra inopis mariti res ꝛ fortunam esse cōmunem ꝛ ipsi ꝛ cius fratribus: nō tamen ex collatione dānificari: sed competentem ei partē dare ex paternis rebus actionez illa qui

Hoc valere.

Scriptura aliquādo plus q̄ testi creditur.

Dos non iam est i bonis patris.

Dives semel semper talis p̄sumitur.

1 Cōcor. ci hoc. §. cper vrias. sūcta glo. sup §. ad inopiaz. circa pil. ex tra de dol. tervi. ꝛ vgo.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

a ¶ Quo valere. qđ de p̃sensu dictū est. nā si mater nō est necessaria⁹ p̃sens patris: cū nō sit. p̃fectitia. neq; matris: cū non sit in potestate.
b ¶ Si vo maior. i. magna: puā vel magnā itelligo p̃m q̃litatē psonaꝝ.
c ¶ Fieri voluisse. qđ de eo rāsum iuenies. ff. de coll. do. l. j. §. cum dos.
d ¶ Decreta. s. principalia. i. leges. Al.
e ¶ Seductio. i. ignorantibus subiectis que debebant seruare.
f ¶ Propterea. f. nos venientes perinde ad melioꝛem ꝛ magis consequentem viam.
g ¶ Proinde. i. posita sicut dē abinde ꝛ deinde.
h ¶ Constōnis. nr̃e posite i medio. f. iter hāc ꝛ vpi. q. d. melius modo ꝛ subtilius q̃ cōsueuerim⁹ p le gē nr̃az. C. de iu. do. vbi.
i ¶ De duob⁹ reis pmittēdi. ¶ Nole duoꝝ ꝛ plures intellige. vt insti. e. §. duo. ꝛ dicūt rei stipulādi q̃ candē rē stipulantur. debēdi qui candē rē debent: vt. ff. eod. l. j. ꝛ non a reatu: sed a re quā simul plures. pmittunt vel stipulantur. vel reus. i. firmus q̃ firmiter promittit a reo⁹ reris.
k Quimus. Electione. f. inhibenda. vt. §. de fideiussoribus.
l ¶ Mandatorum. inter hos no. differētia vt dixi mus. §. de fideiuſ. §. j.
m ¶ Legislationes. naz ꝛ alia p̃terq̃ de electiõe multa continentur in cõstitutione illa. Alz.
n ¶ Egere. sc̃z ea. l.
o ¶ Et incrementa. incrementuz dico ex gr̃a ꝛ vsu nō impfecto neq; inutili: sed p̃fectū erit ꝛ vtile tazad gen⁹ 3ct⁹ sup q̃ ponimus q̃ ad vsum: qz i fre quētia est. b. tractatus. ff. sic sup frequēti fiūt leges vt insti. in pe. §. cūq; ꝛ. C. de bere. ꝛ fal. in prin. ibi: quecunq; quecunq; acte. ꝛc.
p ¶ Vsui imperfecto. in li bro. ff. vſus.
q ¶ Si quis enim alterna. id est ꝛ vn⁹ fideiubeat p altero ex̃plim seu tacite. Hic not. p̃o martino q̃ duo rei videãtur inter se fideiubere: vt hic. ꝛ. ff. de duo. re. l. reos. in p̃n. sed Joã. 3. ꝛ in p̃dictis. ll. dicaꝝ q̃ spāli⁹ hoc fuit actū. p Jo. ff. de arbi. si duo. ꝛ ff. de excep. l. exceptiões. §. rei. tu dic p̃m Alz. distinguēdum: an pueniat ad vtrūq; eoꝝ: ꝛ tūc q̃tenus ad alū puenit videat alī fideiussisse. an ad vnum tm: ꝛ tunc alter insolidū videat fideiussisse: vel si nō esset diuisa: 3 in cōes vſus expēsa: tūc ferua qđ dicit. ff. ad velle. vir ꝛgo. ri. in fi. vbi hoc dixi: ꝛ p̃m p̃dicta patet p̃m. ad. dari act. mādati vni 3 alterum si solus vnus soluit p̃m Jo. nō mandati. sed negocioꝝ gestoꝝ ꝛ sic vario modo intelligunt. C. de duo. reis. l. j.
r ¶ Fideiussione. i. promissione. vt. ff. e. l. aliter.
s ¶ Sustinere. idem iure veteri videtur hoc casu. ff. e. l. reos. §. fi. ꝛ. C. e. l. j. ꝛ hic no. q̃ hinc sumitur aut. que est. C. eo. l. §.
t ¶ Pactum. hoc est q̃ tenebuntur insolidum.
v ¶ Interim. i. donec apparet eos esse soluēdo qui p̃sentes sunt.
g ¶ Obligatus est. Repete exigi.
y ¶ Cedere. i. accedere ꝛ p̃m hoc siue q̃ sequitur sunt due partes si ꝛ ve

Idem Joan. p̃fecto pretorio per orientem.

Quimus p̃dez ponentes legem de electione[h] mandatoꝝ[i] ꝛ fideiussoꝝ ꝛ spōsoꝝ multas habẽtem ꝛ in commune vtiles nostris subiectis legislationes[m]. In p̃senti vero ꝛ aliud nobis visuꝫ est egere[n] quadam explanatiõe ꝛ incremẽto[o] nō ex genere: neq; vsui imperfecto[p] ꝛ inutili consistente. Si quis enim alterna[q] fideiussione[r] obligatos sumat aliquos: siquidem non adiecerit oportere ꝛ vnū horum insolidū teneri: oẽm ex equo cõuentionem sustinere[s].

¶ Si vo etiã aliqd tale adiũctaꝫ/ seruari quidē pactum[t]: nō tamẽ mox ab initio vnūquēq; insolidū exigi: sed interim[v] ꝛ p̃m partẽ qua vnusquisq; obligatus[g] est: cedere[y] autẽ eū ꝛ cõtra reliquos siue idonei sunt ꝛ i eo loco: ꝛ si hoc ita se habere videatur[z] siquidẽ idonei sint et p̃sentes inueniantur illos periclitari complere[a] in singulos[b] in ꝓpria parte qđ sub alterna promissione creditum est: aut ex quo oĩno[c] obligati sunt et non cõmune debituꝫ ꝓpriũ cuiuspiam fieri onus. Si vero minus idonei se habere reliqui videantur siue omnes siue quidaz: siue in partez: siue insolidum: siue absentes[d] forte in illud tenere q̃ accipere ab alijs non potuit[e]: sic enim ꝛ in illis seruabit pactionis modus: ꝛ nullum[f] sustinebit dãnum actoꝛ: licet aliquid[g] inter se illi pepigerint[h] ignoraẽte isto qui habet eos obligatos: ꝛ vnusq; tenebit in id quod ab initio scripserit. ꝛ artib⁹ aut dolis aut trãactionibus p̃euariari que cõstituta sunt nõ sinẽdos. Si inautem bisdem cõmoꝛent vtriq; aut oẽs locis: sancimus negociũ iudicem deducere[i] illos mox ꝛ cõmuniter examinari negocium. cõmuniter autem inferre sentẽtiã sic etenim[k] ꝛ rei omnes obligabũtur[l] ꝛ substantie eoꝝ qualitas examinabitur: ꝛ debitum similiter quidez ꝑm iustitie/ similiter autez ꝑm legis ordinẽ. p̃cedit. ¶ Si autez nõ administratoꝛ[m] sit cause iudex 3

lij. ꝛ hic no. q̃ hinc sumitur aut. que est. C. eo. l. §.
t ¶ Pactum. hoc est q̃ tenebuntur insolidum.
v ¶ Interim. i. donec apparet eos esse soluẽdo qui p̃sentes sunt.
g ¶ Obligatus est. Repete exigi.
y ¶ Cedere. i. accedere ꝛ p̃m hoc siue q̃ sequitur sunt due partes si ꝛ ve
ꝓ et. q. o. accederet ꝛ 3 alios si sint idonei ꝛ p̃sentes. ꝛ hoc statim clarius exp̃mit: ꝛ sic ita corrigit hic q̃ est in. C. de duob⁹ reis. l. ij. que est 3. vt. C. locati. l. si diuisa. que est 3: vt ꝛ alibi vbicunq; dicit duos reos insolidū cõuenir⁹: nisi in his duob⁹ casib⁹. f. qñ est absens alter ꝛ qñ nō est soluendo: ꝛ qđ hic dicit in duobus reis: idē est in pluribus tutoribꝰ. vt. ff. de tut. ꝛ ratio. dist. l. j. §. nūc tractemus. ꝛ fideiussoribus ꝛ cõstitutoribus. vt. C. de cõsti. pecu. l. si. fed nõ idē in pluribus fideiussoribꝰ einsdez tutoris: vt. ff. rē pup. sal. fo. l. fina. Sed an beneficio huius. l. p̃t renũcia/ri? Dic ꝙ fic. vt. C. ꝛ pac. l. pe. sic se hz consuetudo. Itē nūquid ꝛ plures rei stipulãdi sibi diuidũt petitiones suam? Rñ. forte non: qz neq; hoc oꝛ in rubrica neq; pdest reo. naz si etiã vni soluerit liberat ab oĩbus: vt insti. eo. §. j. ꝛ ff. eo. l. ij. Accur.
z ¶ Videat. sc̃z q̃ sit actiẽtum q̃libet insolidū teneri.
a ¶ Complere. f. illos patrem periculū complendi in ꝓpria ꝛc.
b ¶ In singulos. f. actiõe cõpetente. simile piculo est. §. de testi. in p̃in.
c ¶ Oĩno. i. insolidū. Al.
d ¶ Absentes. sed cuz inuicẽ videantur fideiussores: cur non datur p̃senti tps ad reducendū absentem. vt. §. de fideiuſ. §. j. Rñ. plus ibi opatur exp̃essa fideiussio q̃ tacita questio ſm. Jo. procedit ſm Jo. nō cū videantur fideiubere adinuicem: vt dixim⁹. §. e. in p̃n. §. j.
e ¶ Nõ potuit. sic in tutoribus vno soluendo cõstituto alijs nõ: vt. ff. ꝓ quibus rebus ad eun. iudicẽ. l. fin. sic in fideiussoribꝰ. vt. C. de fideiusso. l. iij. fic C. ad velle. l. antique. §. si minus.
f ¶ Nullum. al's nullius.
g ¶ Aliqd. puta vt vnus non teneatur ꝓ alio alio casu.
h ¶ Pepigerint. quod facere nõ possunt in p̃iudiciũ creditoꝝ: vt hic. ꝛ. C. de pac. debitoꝝ. ꝛ l. pacto.
i ¶ Deducere. re ꝛ verbo qñ faciet tantū ordinarius nō delegatus: vt. §. de exhiben. ꝛ introdu. §. si vero etiam quidam coll'. ꝛ. ꝛ hic subjicit. Accur.
k ¶ Sic etenim. i. si omnia supradicta seruentur.
l ¶ Obligabuntur. insolidum in contractu.
m ¶ Non administratoꝛ. i. nõ ordinarius sed delegat⁹ forte. sic ponitur

Eppssum plus tacito opaꝛ.

UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK

administratoꝝ.C.de iudi.aut.ad hoc.⁊ dicta aut.ā.de exhi.⁊ intro.ℌ. fi vero etiam quidam.

a ¶ Suscipiēti.ſ.ſolegato ſi hȝ mex ipiū:vt.ā.ō exhi.ℌ.ſinaūt nō addāt.

b ¶ Cōpetenti.puta ſpectabili vel illuſtri.Alȝo.

c ¶ Illos.ſ.reos defendi qui preſentes volunt adeſſe.

d ¶ Legib⁹.Sed cū olim vno 2ūcto iteriꝫ alter nō 2ueniret: vt.ff.de pac.ℌ tiens.ℌ.ſi creditor.⁊ vno 2ūcto alteri ſoluī nō poterat:vt.ff.e.l.eꝫ duob⁹. Itē ab vno vel ā vnū facta 2uentōe interruptio oībus vel ā oēs fiebat:vt C.eo.l.ſi.ꝗro cū hodie ℌſi diuerſa ſunt vt oīa h:an predicta iura ſeruētur:⁊ an ſint correcta:Rñ.l.ff. e.eꝫ duobus,nō puto corrigi.Item nec corrigi.C. eo.l.ſi.ſed qō digi.ℌ vno cōuēto alter iterim nō conuenie&f.hoc ꝺeterminaſſe per hanc.l.vt oēs conueniantur ſi ſunt ſoluēdo.

c ¶ De tempore non ſoluto pecunie.

f ¶ Omnes pecunie.Replicationes.i.egcēptiōes.Acc.

g ¶ Cauſibus.vt in dote.

h ¶ Non examinatas.ad plenum.

i ¶ Negocijs.i.in ſuis negocijs calliꝺe vel negligēter verſentur homines.

k ¶ Alijs.ſ.hoībus calliꝺe vel negligēter verſandi.⁊ ſic no.ℌ tollit materia peccāꝺi.ſic iſti.vi bo. rap.ℌ.ſeꝺ nedum.

l ¶ Semp.qm̄ poſt longū tpis ſpaciū nec documenti integritas:nec artiſ fiꝺes:nec etas:valet teſtibus ſuffragari:vt.ſ. hec 2ſtitutio inouat 2ſtōnē. Ill.Itē poſt tpis interuallū nō caꝺē fides teſtibus habetur:vt.ff.de car. edic.l.iij.ℌ.cauſe.

m ¶ Sācita.vt.C.de non nu.pe.in Sctibus.Acc.

n ¶ Colligere.in libꝛo.R. ꝺeeſt.

o ¶ Habif.vt. C.de ꝺote cau.l.ſi.Accur.

p ¶ Epe.ſcȝ ſuſcipientes grauamen ꝓbationū.

q ¶ Diſſrimonij.qꝺ ꝺurauit tm̄modo per bieniuȝ ſciȝ vt ꝺictum eſt.

r ¶ Queri.alſ cōqueri to te pe mr̄imōij vt h:⁊ ēt poſtea p tres mēſes: vt.ℌ.ſi vero vltra bieniū.

s ¶ Transmittere.ſcȝ ad bēꝺes:vt hic:⁊ C.de non nu.pe.l.ſi intra.ℌ.ſinaūt. ⁊.l.cum vltra.

t ¶ Taciturnitate.immo ꝺicēt qℌ ſtatim ſibi preiuꝺicet cum eꝫ cā fuerit cōfeſſus:vt.C.ꝺe nō nu.pe. l.ℌnaūr.⁊.ff.de pba.l.cuȝ ꝺe iꝺebito.ℌ.ā ſunt ā. Sȝ ſpāle ꝺote vt nō ſtatim preiuꝺicet cōfeſſio:liꝫ eꝫ cā ſic eſt ſpeciale ī mutuo in oꝺiū creꝺitoris:vt tm̄ poſt bienniū ℌiuꝺicet aliter aliqꝫ ꝺamus licētiā aut incompetēti iuꝺici interpellationē ſuſcipiēti[a]/aut in ꝓuiciꝫ his ꝺenunciatis clariſſimo ℌꝺici aut cō petenti[b] iuꝺici cogere ꝑ ſuū officium/⁊ illos[c] intereſſe liti/⁊ parte eius fieri vt nullū impeꝺimentum huic nr̄e legi fiat.bis oibus incipiētibus in contractibus ſequentis tēporis ꝛab huius legis ꝺiſpoſitione.qō autē ⁊ ante eam p̄terciꝛit/poſitis ꝑ his relinquimus legibus[d].Que igit placuerunt nobis ꝛ ꝑ hanc ſacrā ꝺeclarata ſunt legē tua quoqꝫ celſitudo opi effectuiqꝫ ꝺere feſtinet.

De tempore non ſolute pecunie[e] ſuper ꝺote. Titu.x.

Exceptio nō numerate ꝺotis olim toto tēpore matrimonij ⁊ eo ſoluto ifra annū cōpetebat:hodie vero ſi matrimoniū intra bieniū ꝺurat p̄ꝺicta cōpetit exceptio ⁊ ēt eo ſoluto competit infra annū.matrimonio vō ſoluto vltra bieniū infra ꝺecēnium ꝺicta exceptio viro ⁊ heredibus eius competit.Bar.

Idem Augu.Joā.p̄fecto p̄ctorio per orientem ſecundo excō ſuli ozdi.⁊ patritio.

Omnes pecunie nō nūcrate replicationes[f] ſubiectas in aliquibus cauſibus[g] nō examinatas[h] noſtre reliquerūt leges. ſed ꝓlixitatē earū ⁊ effuſionez abbꝛeuiauimus ne ſua negligētia aut calliꝺitate forſan negocijs[i] fruātur hoīes:⁊ cauſas ꝓrebeant alijs[k].nō enim ſub equalitate ſemper[l],pbatiōes erūt eas exhibere volentib⁹:multa quoqꝫ tēpus refutat. Quapꝛopter beneficiēteſ abbꝛeuiamus in qbuſꝺā cauſibus pecunie nō numerate q̄relas: quas licet ex his que a nobis iaȝ ſancita[m] ſunt colligere[n]:qz enim omne tēpus matrimonij ꝺabaf[o] viris ꝺonec matrimoniū conſtaret queri ꝺe non ꝺata ꝺote: interpoſitio q̄ꝫ maioꝛ facta eſt etiā poſt mortē virozuȝ: vt ⁊ poſt repuꝺium intra annum ꝺareē querela.Jꝺeoqꝫ exiſtimauimus bꝛeuē ⁊ compenꝺioſam legem velocē facere/⁊ pecunie non numerate ſup ꝺotem q̄relam.⁊ liberare a,pbationeꝫ mulieres in talib⁹ ex longo tēpoꝛe[p]. ¶ Si ergo annis ꝺuobus ſolūmoꝺo habeat aliquis vꝛoꝛē/aut etiā his tēporib⁹ minus/⁊ nō accipiat ꝺotem nihil ex taciturnitate vir leꝺat: neqꝫ heredes viri liꝫ tacuerit ille. ſꝫ intra annū aliū q̄rela moueaf. vt.C.de non nu.pe.l.in contractibus.in p̄in.Accurſius.

v ¶ Diligētia.Alo.exceptiones nō in penā ſꝫ ꝑpter ſubiectoꝛ liberta/ tem inductas:vt nō oī tpe ꝺe ſuo iure ꝺubitēt:vt inſti.ꝺe p̄uca.in ꝑn.

g ¶ Dis valentib⁹.nam a.ℌ.ſi ergo.vſqꝫ huc ꝺictum eſt quando ſoluti eſt matrimonium morte viri vel vꝛoꝛis.Accur.

y ¶ In iſtis cē. ✣ Alo.quereli nō nūcrate ꝺotis in ſcriptis fieri ꝺebere:ſic et in atteſtatiōe filijs furioſis facta:vt.ſ.vt cū ꝺe ap. cog.ℌ.ſi qs ꝺe ꝺictis.ſic etiā in libello eſt ſcriptura neceſſaria:vt.ā.ꝺe exhi.ℌ.ſancim⁹. col.v.t.C. qñ li.ꝑn.ꝺa.ꝑ totum.ſic t.C.ꝺe mā.ꝑn.l.i. regulariť autē ēt ſine ſcriptura: vt C.ꝺe pac.l.pactus. Item no.ℌ ſi fiat in iuꝺicio ꝛꝫ inoteſcere mulieri.vſ ci ℌ. ꝺotē ſ̄criꝑſit.ſic.ā.ſ.ꝺe litigio.ℌ.oēm vo.in p̄in.

z ¶ Valere mō.ſ.mulieres cum ignoꝛet vt ſubiiciť.

a ¶ Generaliter. Repetit breuiter ℌ ꝺigit et addit parū.ſ.ſ.ꝺe tribus menſibus.⁊ no.ℌ ſumit aut. que eſt.C.ꝺe ꝺo.cau.non nu.ſuper.l.ſi.

b ¶ Ad ꝺecem.non eſt exclusiuum.Jo.

c ¶ Querelā.ſ.tum viuit.

d ¶ Trāſcurrerit.vel trāſierit.Accur.

e ¶ Et nō queratur. id eſt cōtestatione ſm̄ qō ſupra ꝺictum eſt infra tempus non oppoſuerit.

f ¶ Reſtitutionem. hanc reſtōnē putat Jo.ℌ ſuo iure habeat minoꝛ.⁊ ſi cā nō petat ſeꝺ ꝺirecte hāc exceptionez ꝓponat:ſed hec ſ̄a apte ꝺicit ā.vñ ſecus puto qℌ.ſ.petaℌ ꝑ officiū iuꝺicis:vt.ff.ō mio. qℌ ſi.in fi.⁊ hic cuȝ ſcripſit ſe ꝺoté accepiſſe poſt ꝛfectionē ꝺotalū inſtroꝛ.ſi vero ante cōfectionez nō eſt neceſſaria reſtō cū exceꝑ. habeat iure cōi ſicut quilibet maioꝛ.Sed certe liꝫ habeat exceꝑ. iure cōmuni:tamē reſtituī poteſt ſm̄ Alȝo.vt.ff.de mino.l.in cauſe.ij.ℌ. pōponius.Accurſius.

g ¶ Transcendat. ſcilicet ius cōmune vſqꝫ ad ann. xij.vltra.xij.non audiatur.Accurſius.

b ¶ Nuptiarum. contractarum ſm̄.ſſ.ō.argu.C. de nup.ſancim⁹.⁊ ſic poterit opponi ſꝛa.xxxvij. an.vna ꝺie minus ſi ꝑonas maritum in victima ꝺie.xxv.an.⁊ tragiſſe.vel ꝺic contrahendarum ſm̄ Bul.vt ꝓbabaℌ ꝑ hec verba nouimus enīz eas ꝛc. ⁊ ſic vſqꝫ ad viceſimūſeptimū āniū vna ꝺie plus nā a.xv.an.cōpleto ī antea ſit computatio. Jtez contra. ſſ.ō. facit aperte hic vt ꝺicit. ct ſiquiꝺem ſit maritus intra ctatem ⁊ nō queraf.naȝ ⁊ eꝫ hoc oportet intra ctatē tem-

Exceptio/nes ſubiectoꝛ liberta/tes iuſte ſunt.

✣ Quando ſcriptura ē neceſſaria. vide t.c.ij. gl.ctra de cenſi.li. vj.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

pus ecceptiõis cucurrisse ꝛ eũ nõ fuisse cõquestũ qõ nunq̃ dici põt eo casu qñ in victima die. ccc. an. Zgit cum non possit ecce ptio tam bzeui tpe finita esse. s. vna die. Sz non attendit ꝼm. ff. nisi q̃ con cessio fieret infra etatẽ. sz certe ita est attendẽdus etiã q̃ sit pscriptio cõple ta: vt predicta ſra dicit: ꝛ sic etiã ꝼm eũ cui diceret vsq̃ ad. ccc. vij. an. pdu ci opz q̃ tñ sit infra. xxv. anteq̃ potuerit ecceptio cucurrisse. ꝛ ita an. ccc. vsq̃ad. ccc. vij. an. vnadie minus ad plus. pceditur etiã ꝼm. ff. Sed nos bu. sententiam probamus.

a ¶ Quindecim annoꝝ. de ꝓsuetudine forte. alioꝝ iure: vt iſti. ꝺ nup. ꝓ ꝑn.

b ¶ Intra vicesimũsept imum. i. citra. vel ꝼm Jo. etiam ponẽ propie.

c ¶ Tps. gij. s. annorum.

d ¶ Habere. s. maiores.

e ¶ Annus. spãle. nã hẽre regularit̃ qs qꝺ defun cto supat ꝼm oes. Alꝺo.

f ¶ Scitũ. i. nõ considerabim̃ q̃tũ mozieti vel succeſſoꝛi suo superest tẽp̃.

g ¶ Tempoꝝ. nam semp tpa ꝑdicta seruabimus.

Minoꝝ plura specialia bz.

h ¶ Ad ꝓsentẽ legez. sunt ergo b minoꝝ. vj. spãlia. Primum vt tz hec pscriptio sit tpalis. s. anni vel triũ mẽsium: vt. s. ꝓpi. tũ currit minoꝝ. vñ restitutio necessaria est vt ꝺ. ats ff. vt. C. in q. cau. in iteg. restitu. nõ est necesſ. l. fi. sic est in gbusꝺã aliꝝ casib̃ spãle qꝺ dic vt. ff. ꝺe here. ꝛ fal. ꝑ. pupillus. Scõm q: ats restituit minoꝛ intra tpa cõstituta a iure. s. ccc. an. vt. C. ꝺe tẽpo. in inte. resti. l. fi. ff. aũt infra xij. an. Tertiũ q: ats incipit quadrieniuꝝ elapso ccc. an. vt. ff. ꝺe mino. interdum. bic aũt a tpe nu ptiarũ Octarũ ꝼm. ꝺ. vt Jbẽdarũ ꝼm nos. Quartũ q: maioꝝ minoꝝ succedens bz q̃drienniũ: sed bz annũ q̃utũcũq̃ supererat defuncto. Quintum q: minoꝝ minoꝝ vl maioꝝ succedens bz tua tpora rõne sue etatis: ꝛ posteа q̃drieniũ. bic aũt q̃nquẽnium est. ꝛ sextum: q: hoc q̃nquennium currit in minoꝝ etate huius succedentis adeo vt non restituatur: ats contra: vt. ff. ꝺe mino. etiam ei.

Lapsus positi.

i ¶ Mulier nãq̃. mulier nupsit viro habẽti. xiiij. an. et eo concepit ꝛ dura uit matrimoniuꝝ p quatuoꝛ ãnos: ꝺeinꝺe vir ꝺecessit: ꝛ post mortẽ eius elapsi sunt. cc. an. ꝛ tunc agit ꝺe dote mulier. sed filius quem ex ꝺicto matrimus enim eos qui vehemẽter citius cõtrahunt nuptias non minus quindecim annoꝝ[a] ad hoc procedentes: qua ꝺe re trãsit qntum ꝛ viceſſimũ annũ ꝛ erit possibile intra viceſimumseptimum[b] annũ queri ꝺe non numerata pecunia ꝺotis: mozieñte quoq̃ contra ꝑdictũ tẽpus[c] heredes habere[d] annum[e] ad querelã. Si autẽ minoꝛes sint nõ querentes heredes siue maioꝛis siue minoꝛis qñ quẽnium habeant solũmodo ad mouendã querelam nõ numerate pecunie sufficiẽte tẽpoꝛe. ꝛ non expectãte exitum[f] oĩum minoꝝ tẽpoꝝum[g] qõ nos ad ꝑsentẽ legẽ mouit. mulier nãq̃ ꝺiuicta q̃rto ꝛ decimo anno post viceſimum[k] annũ moꝛtis patris abutens minoꝛe etate mouebat[l] quidem cõtra matrem[m] nõ numerate pecunie obijciens rõnem post quartũ ꝛ viceſimum nuptiarũ annuꝝ. qõ nos iudicãtes curauimus ꝛ ꝓpter bas circũstantias ꝛ tempus etate minoꝛũ in qnquẽniũ in ꝓsenti ꝺecreuimus lege. illo videlicet nõ numerata pecuniã obijciẽte q̃ scriptus fuerit ꝺotẽ fuscepisse ꝛ ꝼm sua tpa siue pfecte etatis sit siue minoꝛis causa iudicãda. Valente hac lege sup bis que postea future sunt nuptijs. sup bis enim q̃ constant siqꝺem resiꝺuũ est ꝺecẽnium aut nõ minus biẽnio/hoc habeat tps in nõ numerata pecunia qõ ci etiã post trãsmissionem ꝺabit. Si vo aut minus ei biẽnio reliquũ est tempus/aut etiaz excessit totũ ꝺecẽnũ tẽpus: tũc ipsis quiꝺem biẽnium ꝺamus aꝺ q̃rellaz nõ numerate pecunie: cozũ autem bereꝺib̃ ꝛ post solutionẽm triũnonij itra tres mẽses vt p oĩa eis iustitiã seruemus. Que igitur placuerũt nobis ꝛ per hanc sacrã ꝺeclarata sunt legẽ tua celsitudo manifesta omnib̃ facere festinet.

¶ Necz virum quod ex dote necz mulierem ex sponsalitia largitate lucrum ꝓpzium habere: sed seruare oñuz suis filijs: vel[n] si ad secũdas nuptias nõ veniant vsu solo[o] in lucro consistente: ꝛ vt ex repudio transigẽtes nuptias lucrates aut ꝺotem/aut ante nuptias ꝺonationẽ: ꝛ ipsis similiter oñuꝝ seruare filijs vsum habente persona cogenda filios alere[p]. si vo bona gratia soluant nuptie ꝛ videantur occasione dãni ꝺetinere quadã ꝛ bac arte perimenda q̃ ꝺetinent ꝛ filijs seruent[q]. Titu. i.

¶ Collario Octaua.

Matrimonio soluto morte: ꝺiuorcio: vel bona gra: lucrum ꝺotis vel ꝺonationis ꝓpter nuptias ꝺz seruari liberis illius matrimonij quo ad ꝓpzietatem vsufructu solo a lucrante retẽto: ꝛ quod ab altero coniugum q̃rit retinet: bis obtinentibus siue cõiuges ad secũda vota transierint siue non. Bar.

Idem Augu. Joan. prefecto pretorio per orientem.

Aquidem que semper idez se habẽt legibus non egent varijs simplicitatem: ꝛ qõ sine vllius ꝺiuersitatis mixtura est cõtinue possideꝝ tia ꝛ vtentia legib̃ sempiternis hoc sacris nulla correctione egẽtibus. Quod autez ꝼm nos est in redundatiõis cõprehẽsuz tumultum[u] gubernatiua inꝺiget sapiẽtia ex legib̃ superueniente nego cijs[v]. Unde quoniã noz nez iudicia[w] segnes multis iterpellantiũ causis singulis quiꝺẽ medemur: cõprehẽꝺẽtes autem vnãquãq̃ questionẽ ꝺubitatã ꝛ nobis ꝛ iuꝺicib̃ nostris p legislationez que oporteat agi ꝛ generaliter in vnaquaq̃ q̃stione exponimus. Itaq̃ illud ante omnia visum quiꝺẽ est forsan esse prisciis legislatiõibus nõ sine q̃ꝺã ꝺiuisione: nobis autẽ putatũ est bene se habere temperata lege ad simplicitatẽ causam transponere: ꝛ nunc inchoante ꝛ nibil perscrutãte hozũ que prius terminata[x] sunt: quoniam ꝛ nobis ꝑsis ꝑiꝺẽ non ꝺisplicẽtibus[y] ꝺe hoc ipso que legibus visa sunt melioza secunda. nuptialib̃ nãq̃ lucris siquiꝺem aliquis coniunctozum seruauerit pudicitiã manentibus apud ipsos valide ꝛ eorum substãtijs infixis. ¶ Si vero veniat ad alterius psone coniunctionem ex prioribus nuptijs filijs seruandis[z] simplicit̃ quadam ꝛmelioꝛi lege ꝺuplici bãc placuit interimere. si enim sc̃ois[a] mixta nuptijs mulier aut etiam vir forte ad secundam respiciens coniugem: q̃ ex moꝛte lucrata sunt aut etiã ex repudio forte seruat filijs cum vtiq̃ forsan et alij erunt eis filij ex nuptijs sequentibus quomodo iustum est eos qui in solis filijs[b] legitimis moziunt non seruare eis lucra ex moꝛtuis eoꝝm parentibus/sed alijs[c] ea trãsmittere ꝛ silicet quiꝺ erit pecciosius[d] filijs[e] a parentibus nõ ingratis. ¶ Propterea igitur sancimus si mulier moziatur ꝛ cueniat lucrũ fieri viro bãc ꝺotem omnino seruare filijs siue ad secũdas veniat nuptias siue etiam[f] non. Et ex ꝺi uerso si moꝛtuus fuerit vir mulier autez antenuptiali ꝺonatione lucra[g] ꝓpijs filijs vsum quiꝺem lucroꝝ ex nuptijs apud eos rito babuit ecceptionem opponit rõne sue etatis: ꝛ sic post. cxliij. ann. a tpe contracti matrimonij. et ꝺicit mulier eaꝺẽ⁹ mater q̃ nõ põt cũ tñ quinquennium bz post moꝛtem patris.

k ¶ Viceſimum. als. xxv. ꝛ ita ꝺices ꝺurare mrimonium. xiiij. an.

l ¶ Douebat. scilicet filius ꝺefuncti.

m ¶ Contra matrẽ. s. marito maioꝛi vel minoꝛi.

¶ Necz virum quod ex dote ꝛc.

n ¶ Vel. pro etiam.

o ¶ Solo. ꝛ non ꝓpzietate. ꝛ hec ꝓpia pars exꝑꝺisp. j. e. q. vsq̃ ad. q. illud.

p ¶ Filios alere. ꝛ hoc exꝑedit. j. eod. q. illud. vsq̃ ad. q. ij. qui incipit nouimus. Accur.

q ¶ Seruentur. ꝛ hoc exꝑeditur. j. eo. q. ij.

r

Aqdez. Sõ sine. id sub audi.

s ¶ Tumultus. id est redũdat in tumultum: q: adbuc vacillant apud homines.

t ¶ Negocijs. ꝺatiui casus est.

v ¶ Judicia. subaudi circa.

x ¶ Terminata sũt. id est statuta ab aliꝝ principibus ꝛ a nobis ꝑsis. Al.

y ¶ Non ꝺisplicẽtibus. id est nõ ꝺisplicuerunt sc̃ꝺa que visa sunt nobis melioza legibus ꝑmis. s. tractantib̃ ꝺe hac materia. ꝛ sic participij in vbũ reꝺ soluitur. ꝛ sic nota q̃ corrigit seip̃m. sic. s. ꝺe nup. j. i. ꝛ. j. vt fratrum filij. in ꝑin. leg em antiqua ideꝝ qõ ꝺicit: vt. C. ꝺe secun. nup. l. qñ. ꝑ. fi. ꝛ. l. hac edicali. ꝑ. fina. sed alia. s. ꝺe nup. ꝑ. fi vero ꝺistinguit. nunc autez ꝺicit indistincte: sed per alia. s. j. vt fratrũ fil. coll. ig. ꝺistinguit: vt iam ꝺices. Accur.

z ¶ Seruandis. iuꝺicis.

a ¶ Simplici. bac. s. q̃ est melioꝛ antiqua ꝺuplici.

b ¶ Sc̃ois. s. parentibus.

c ¶ Solis filijs. s. legitimis ꝺuos ex ꝑmo mrimonio.

d ¶ Sed alijs. s. extneis.

e ¶ Pecciosius. q̃ ꝺuoꝺi lucra supradicta eis seruari a parentibus.

f ¶ Filijs. s. ꝓnominatis.

g ¶ Siue etiaz. sed ꝺocte ꝛcedit viro ꝛ vxori virilis portio ꝼz minoꝝ. liberoꝝ. vt aliqꝺ amplꝰ fit ci q̃ nõ nubit q̃ ei que nubit. ꝛ sic ista p aliã ꝺeterminat ꝛ corrigit: vt. j. vt fra. ꝑ. q. vero. colla. ig. que est contra.

Corrigere seipsum licet.

b ¶ Lucra. s. facim̃ seruare.

a ¶Constitutū.dicimus.
b ¶Et in omne. scilz lucrum. Al.
c ¶Pendente. s. mrimonio: q; vn' cōiugū supest vt subjsciat: ꝛ fic transit de plurali ad singularem. Also. cū dixerit prius matrimonijs nūc matrimonio: ꝛ fm Al. dic q; pendet supstite illo q; fecit lucrum. ꝛ sic no. q; dr pendere matrimonijs vno tm̄ supersti-
Mrimonia vno tm̄ supstite pendet.
te. Accur.
d ¶Et alijs accessiōibus. hypothecarū quaz in bonis seruātis eas pūt vendicare filij: vt. C. de secū. nup. l. hac edictali. §. vl. fructus sunt eius qui seruat. Accur.
e ¶Denunciatum. scilz a nobis. Accur.
f ¶Alteutros. i. inter se vel ad iuicē diuerterint.
g ¶Dendicātes. s. filij.
h ¶Vehementiori. i. dnō riorem penā inferentem. Accurſius.
i ¶Conuenti. q. d. cōuenti sumus p interpellationem forte ad id qđ melī? se habeat. Accur.
k ¶Lucrorum. lucra inista sunt lucrātib⁹ ,ppter solutionez mrimonij vñ filio applicatur ꝓpꝛietas vt subijcit. j. Also.
l ¶Per transactionē. q; vnus coniugum cōmisit delictuz quare ab altero fit repulſus.
m ¶Per modū. q; vnus repellit alium sine cā: sed in sequenti. §. nouimus, loquit qñ bona gratia.
n ¶Erubescētes. s. parentes ꝛ dic q; filios est actu fatiui casus: et construe sic: ꝛ parentes non erubescentes filios dent actiones ꝛc. Also.
o ¶Digna amissione. id est q; vir cōmisit ea, ppter que est dignus vt donationem amittat. ꝛ idē in vxore subjsciat ꝛ si non cōmittat fꝫ Also. vt. j. ꝑgi. §. dicit. Accur.
p ¶Adiuleꝛe. repete cum mittente.
q ¶Casu. i. amissione.
Filius fm pris facultates alidebet.
r ¶Edentsuaz. Mo. filium ali fm substātiā pris: qđ facit ad id qđ dicimus, ff. ad macedo. l. sed iuli. §. quod dicitur. Accur.
s ¶Recedere. i. redire.
t ¶Quasi dāi. scilz dati a viro vxori vel econtra.
v ¶Hoc egit. i. curauit.
Princeps oium pater est.
x ¶Dicimus autem. Mo. principem omnium patrem ꝛ legis: vt. §. de ingestis nup. §. dubitatuz. Accurſius.
y ¶Subtil. Mot. omnia intelligi remancre q; exprese nō cōtrauntur. sic. C. de appel. l. ꝓcipimus. i fine. et. §. vt determinatus sit nu. cle. in fine. col.

constitutum ᵃ: ꝓpꝛietatez vero eozum filijs omnino seruandam: his q; super parentibus ad secundas venientibus nuptias sancta sunt in suo ordine seruādis: ꝛ hoc valere mrimonijs q̄cunq; modo solutis ab hodierna die ꝛ in oē ᵇ qđ sequitur: ꝛ his matrimonijs que iam soluta sunt quidem siue morte, siue quolibet alio mō ad huc autē pendente ᶜ eo q; vnus superstes sit: nam si ambo defuncti sint hoc heredib⁹ non damus: sed tanq; semel terminatuz veterib⁹ relinquimus legibus. ¶ Illud certum est qꝛ dum semel fuerit filiozum ꝛ ꝓpꝛietatez lex deferens eis prestiterit, tūc in successionibus ꝛ alijs accessionib⁹ ᵈ ita ꝛ in his erit sicut ꝛ in prioribus sanctum est filijs q; ꝓpter secundas nuptias parentum lucrum aliqđ ex legibus sunt poriti. ¶ Illud q̄z ex quadam causa denunciatum ᵉ nobis ad legislationez deducere estimauimus oportere: quia cuiz transegerunt quidez inter alteꝛutros ᶠ ꝛ vir ꝛ vxoꝛ: filij autez eis erant ex mrimonio/ desperexerunt eos ambo ꝛ circuibant mendicātes ᵍ. ,ppterea iudicauim⁹ vehementiori ʰ quidez forte conuenti ⁱ ad melius se habēs vti lege: vt timore: scz penarum quiescant aut lucrozuz ᵏ causa iniustoz matrimonia dilacerare: aut etiam ꝓpꝛios negligere filios. Si enim oīno aut per transactionem ˡ aut per modum ᵐ aliū separetur matrimonium: siquidē non fuit filij mancāt ꝓpꝛia in suo ordine. Si vero filijs existentibus fiat boc: ꝛ neq; filios erubescentes ⁿ dent tamen occasionem spontaneaz ꝛ trāsactionis ꝛ per consensum facte aut etiā inuite foꝛsan peccāte viro aut cōmittente digna ᵒ amissione antenuptialis donationis: aut muliere ᵖ digna casu ᵠ dotis: neq; vir dotem lucret/ neq; mulier antenuptialem donationem: sed repente casu, pcedēte aut dotis/ aut antenuptialis donatiōis ,ppꝛietatis lucrum mox ad communes veniat filios: ꝛ cozuz fiat vsu solo apud trāsigentes manēte. cogēdo tamen eo qui vsuz lucretur/ filios ex eo matrimonio ꝛ alere ꝛ alia omnia ministrare eis fm̄ lucrate substantie mēsuraz ʳ.

¶ Nouimus autem aliquid etiaz tale factum: et quia bona gratia dissolui matrimonia ꝛ recedere ˢ quidem antenuptialez donationem ad cum qui conscripsit. dotē vero ad eam que obtulit tamē ocasionem quasi damni ᵗ ꝛ aliaruz causaruz auri quātitas non mediocris vtriq; data est ꝓpter vt non videret hoc nuptiale lucruz neq; seruaret filijs fm̄ de hoc leges: sed extrinsecus accidens quasi ex alia causa lucrum fieret eius qui accipere hoc egit ᵛ: ideoq; ex hac arte factam curātes lesionez sancimus vt vel si qđ tale fiat ꝛ adueniat alteri aliquod lucrum ꝛ hoc similiter seruari filijs: ꝓpꝛietate quidem mox veniēte ad eos. vsu vero solo apud lucrantē constituto. Sic abstinebūt omnivitio: sic omni defiderio irrationabili: sic nec iuiti nec sponte suis nocebūt filijs: sed erūt temperati maxime quidem circa suam castitatez: deinde etiam circa matrimonij affectuz que competens est habere q; eos simul ,nūcti sunt alteꝛutris: res est ꝛ castitate plena ꝛ bonis moribus congrua ꝛ paterno maternoq; affectu plena: vt qđ eis parentes sponte nō seruant/ hoc post deum qui est cōmunis omnibus pater: (dicimus autem ʷ qui imperiū habet) per legem bis q; a parētibus lesi sunt seruet. ꝛ hic quoq; ea que de lucris ꝛ successionibus ꝓdē disposita sunt teneant. nihil ˣ enim eozum innouamus ꝓeter illa sola que expꝛessim in hac lege conscripsimus. Que igitur placuerūt nobis ꝛ ꝓ banc sacram declarata sunt legem tua celsitudo operi effectuiq; tradere festinet.

¶ De appellationibus ʸ. Ti. ūū.

§ Si in medio cause appellationis ad arbitros itum sit: licet decies millies bienium cucurrerit non impeditur quis appellationem ꝓfequi nisi finito tempore comꝓmissi biennium sit elapsum. hoc dicit Angelus.

Imꝑator Iusti. Augu. Ioan. ꝓfect. ꝓto. secundo exconsuli atq; patritio.

la. j. Accur.

z ¶De appellationibus

a ¶Ubiectorum. Sed q̄ est differētia inter hūc titu. ꝛ. §. de ap. ꝛ alium de his qui ingrediad ap? Rñi. primus de ap. tractat de principijs appellationum. secundus. scilicet de his qui ingrediꝛ tractat de fine. hic autez incidēter ꝓpitus fuit nō ex ꝓpoſito: sed ex cōne tali facta: vt in ꝑn. huius cōstitutiōis: qua dicitur breuiter q; si pendente cā appellationis cōpromittatur in arbitros tempꝰ qō ibi fuit nō nocet exercitio qō fuit ibꝫ infra annum vel biennii: vt. §. de his q; ingredi. ad ap. §. j.

b ¶Patron⁹. i. aduocatus. vt. C. de postu. l. qſquis. Accur.

c ¶Quia lege. vt. §. ō bis q; ingre. ad ap. in ꝑn.

d ¶Dyscybius. i. annuncium siue patruū q; vulgo dicitur cyus. vt. j. ō here. que ab intest. §. ſi autem defunctus. colla. ig.

e ¶Aduersarios. inter se vel inuicem. Accur.

f ¶Lite. ꝓncipalis cause. Accur.

g ¶Addictum. id est condēnatum.

h ¶Recessisse. digit aduocātus hyscybi.

i ¶Ex cōscripto. id est ex cōi scriptura ꝛ volūntate arbitros elegerunt. Acc.

k ¶Ex cursu tēporis. Also. nō leditur ex temporis cursu qui negligens non fuit: vt. §. de appel. §. ſi. ꝛ de bis qui ingre. ad app. §. j. ꝛ. j. vt cuz de ap. cog. §. j. col. viij. ꝛ. ff. de mino. l. intra vtile. ꝛ. C. de inofficioso testamen. contra maiores.

¶ Ubiectorum ᵃ nr̄oꝝ ꝛterpellatiōes legū nobis ꝓbent occasiones, ꝓ salute subditoꝝ conscribendarū. Additionē nāq; nobis q; dā ꝓnus ᵇ fecit: qꝛ lege ᶜ volēte appellātez ꝛ per bieniū tacentē aut certe exercentē q; dem non tamē per exequētē appellationē cadere certa/ minib⁹ ᵈ ꝛ cōfirmata sententiā non posse vlterius procedere: sed ratā fieri vtriq; sniam hyscybiū ᵉ aut cyum eius ꝛ aduersarios ᶠ eius exercuisse quidē litem ᵍ apud pedaneum iudicē: addictum ʰ autē cūdē hyscybius appellasse: ꝛ causam cōtigit recurrere ad tuā cognitionē. ꝛ dum lis in iudicio tue celsitudinis exerceret ꝛ recessisse ⁱ quidem a certaminib⁹ apud te gestis: arbitros autez clegisse cōes ex conscripto ᵏ ꝛ apud illos cōcurrisse: ꝛ q̄daz exercuisse/ posteꝛa vo neglexisse qdem electos arbitros non autem persecutos apud eos motā litē. sed transacto bienio vti aduersarios eius: quia nō possit a cōdēnato exerceri in tuo iudicio talis lis: sed oportet eam confirmari semel bienio transacto. Illum vo ꝓpterea nō ꝑsecutū apud tuam gloziam eo q; litez apud electos diceret arbitros. ¶ Sancimus igitur ˡ memoratū quidez negociū ex quo hec nobis sunt nūciata nihil ledi ex cursu tēporis ᵐ neq; Si decies.

† Ex §. §. supra ē aute. q̄ est sing. l. j. C. de repo. pit. Si ſi medio. s. vi de de mate rnu hus⁹ auctēritc. i. spetit. de ap. §. nunc bieu ter trāscurrēdū. §. vltꝫ fallunt ſtre poꝛ. vbi ff cōcor. utriq; cuiuſo et ea nomia.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a ¶ Si decies.fic.ſ. de be re. ⁊ fal. ſ. ad boc.
b ¶ Adote. p cõtestationẽ ⁊ ſic ſunt genitiui caſus.
c ¶ Mõ mote. q; p cõtestationẽ non ceperat adhuc cã tractari apud iudices appellationis appellatũ tamen erat.
d ¶ Bienniũ. ſecus fortẽ in cauſa criminali: vt. ff. ad turpil. l. ab accuſatiõe. ⁊ l. ij. ⁊. C. ad turp. l. ꝙuis.
e ¶ Judices. i. arbitros: vt. ſ. poſuit ⁊ ſic ponitur C. de arbi. in prin.
f ¶ Judicium. i. arbitriũ. Accurſius.
g ¶ Credidit. i. cõfidit ꝙ dꝫ arbiter ſumere cãm.
h ¶ Judices. i. arbitros.
i ¶ Schema. id eſt forma vel figura.
k ¶ De testamentis imperfectis. Et hoc dicit uſq; ad. ſ. quia vero.
l ¶ Rerũ. repete teſtamẽtis factis. i. ſcriptꝫ a filijs de diuiſione rer; coꝝ parẽte cã de eius facultatib⁹ ⁊ ſubſcriptiõib⁹. Sꝫ. N. h ſcpſit malã cẽ hãc grãmaticã ⁊ falſa: q; nõ tractat de teſtis filiorũ inter parẽtes ſed eõ. Sꝫ certe ita recte itelligitur ꝙ pr̃ iuſſit iter filios diuiſionẽ fieri ⁊ ipſe ſubſcripſit: vt j. e. ſ. vlti. a3o. vbi hec ſecunda pars expeditur.
m ¶ Cõſtantino. Scpta. vt. C. fa. ber. l. vlti.
n ¶ Eas. i. eam vlleges ſiles. vel dic cãs.
o ¶ Exiſtẽtes. i. ſuppone re ſolẽnitati iuriꝫ cõis re ſpectu filior; quia ꝛc.
p ¶ Cõcedat. i. remittat.
q ¶ Valere. boc iure vete ri videbaſ: vt. ff. de leg. ij. l. peto. ſ. mater.
r ¶ Theodoſius. ſcilz conſtituit.
s ¶ Decreuit. vt. C. de teſta. bac conſultiſſima. ſ. ex imperfecto.
t ¶ Scribẽtes. i. perſonis ſcribentibus ⁊ rẽ de alijs accuſatiuis bic poſitis: vt omnes in datiuos caſus cõuertant ⁊ regant a verbo permittere.
v ¶ Talia. i. facere fieri te ſtamentum.

Lex dꝫ cẽ clara.

g ¶ Clara. Not. legẽ clarã eẽ debere. ⁊ iõ cũ magna ſit deliberatio. vt. C. de le. ⁊ cõ. humanum. ſic. ff. de inſti. l. ſ; ⁊ ſi pupillus. ſ. proſcribere.
y ¶ Inter filios. ergo vbi extraneo relinqt tria exigũt: ꝙ ſcribat: ⁊ ꝙ ſcribat ꝙ dicat id ipm qõ ſcripſit coꝝ teſtib⁹. Itẽ ꝙ in fine ponat gñalẽ clauſulã ex clauſuã: que dicit ⁊ ſcripſi volo ſeruari: in filijs primus exigitur tantũ ſicut in nouellis. a3o.
z ¶ Diſpoſitionem. id eſt

ratã eſſe iudicis ſententiaz ſemel appellatione data: ſed ⁊ exerceri apud tuã gloziã ⁊ terminũ legitimum ſuſcipere etiã ſi decies⁹ milies pluſqꝫ bienniũ tẽpus exceſſerit aut excedat. Deinceps autẽ in oi negocio in quo tale aliqd agit ⁊ in medio mor⁹ cauſe apud iudicẽ appellatiõis aut nõ mor⁹ aliq eligant alij: ⁊ ꝑterea bienium[3] tr̃aſeat intra qõ oporteat appellatiõis iudices litez decidere: ⁊ p quãlibet circũſtantiã rurſus reuertat ad iudices[r] appellationis cauſa/alijs qdez oibus liceat vti partib⁹ tanꝫ ſi eos nõ contigiſſet: deferere quide appellationis iudicium[r] ad electos autẽ veniſſe nõ tamen poſſe vti ꝙ bienniũ prẽterijt. nã qui ſemel iudices alios elegit nõ eſt iuſtũ vt taciturnitatem culpet eius q̃ ꝑterea leſus eſt: q; bis q̃ geſta ſunt de electiõe iudiciũ credidit[r]. ⁊ iõ nõ eſt exercutus neqꝫ cõpleuit litẽ illic eo ꝙ apud iudices[b] illos ſit exercitatũ negociũ. Dec igitur in omni negocio ſeruari apud tuũ forũ volumus/⁊ omni alio vbi ſm appellationis iudicat ſchema[t]: quatenus nibil iniuſte circa nr̃os ſubiectos agatur. ¶ Si vo etiã poſtꝫ deſecruerint electos iudices bienniũ tr̃aſeat tempus: tũc cõfirmari volumus ſententiã ſm cõſtitutiones de boc factas a nobis: quod etiam deinceps in oibus futuris ſm bos modos negocijs valere volumus. alijs omnibus q̃ de appellationis certaminibus priſcis dicta ſunt legibus ⁊ a nobis in legum cõſcripta ſunt codicibus in ꝓpria virtute manentibus.

¶ De testamẽtis imperfectis[k] a parentibus in filios factis: ⁊ de diuiſione rer;[u] a filijs coram parente: ⁊ de eius facultatib⁹ facta ⁊ ſubſcripta. Titulus. iij.

¶ Volens in ſcriptis teſtari iter filios: ſi non eſt literarum ignarus manu ꝓpria filiorũ nomina quotas ⁊ quãtas non per ſigna ſed per literas totas deſignare dꝫ i quo libertas ⁊ legatũ yzori ⁊ extraneis relinqui poterit. b. o. Ang.

Idem Aug. baſſo magnificẽtiſſimo comiti ſacrozum oziẽ.

Cõſtantino diue memorie lex ſcripta[m] eſt pantique ꝓiectu re ſimplicitatẽ: poꝛo cauſaz varietas ⁊ natura eas[r] frequẽter mutans egere leges illas emẽdatiõe nr̃a ꝓeparauit. Dicit itaqꝫ lex oporteremoziẽtium voluntates quãdo ſunt parentes omnib⁹ modis inter filios tenere: ⁊ tantum eos erubeſcit parentes exiſtẽtes⁹: q; eis ⁊ clarã rerũ cõcedat[r] ſignificationem dicens. Et ſi nõ manifeſte ſint eoꝝ diſpoſitiones: apparuerint autem ex quibuſdaz indicijs ⁊ conieturis ⁊ qualibet ſcriptura: et ſic eas valere[q] ⁊ boc in ſuis ⁊ emãcipatis filijs. Inſuper ⁊ Theodoſius[r] decreuit[s] non in patribus ſoluz boc diſponẽs ſed etiam in matribus ⁊ aſcendentibus vtriuſqꝫ nature. Dãc apꝓbẽdentes licẽtiam homines in tantam ingreſſi ſunt obſcuritatez vt diuinantibus magis q̃z interꝑtantibus boc egerẽt. Itaqꝫ neqꝫ perſonas ſcribẽtes[t] neqꝫ rerum dicẽtes notitiaz ⁊ forte nec quãtitatem: tamen dignatur cõiecturis ⁊ veriſimilium ratione talia[v] permittere. ¶ Nos omnia igit cla ra[r] ⁊ aperta cõſiſtere volẽtes (qd enim[†] ſic ꝓpzium eſt legũ ſicut claritas maxime ſuper defuncto/rum diſpoſitionibus?) volumus ſi quis literas ſciens inter ſuos filios[r] voluerit facere diſpoſitionem[?]: primũ quidez eius ſubſcriptione tempus[?] declaret: deinde quoqꝫ filiorum noĩa ꝓpzia manu[b] /ad boc vncias[c] in qb⁹ ſcripſit eos heredes nõ ſignis numerorum[d] ſignificãdas: ſed per totas literas declarãdas vt vndiqꝫ clare ⁊ indubitate cõſiſtant. Si vo etiã rerũ voluerit facere diuiſionem/aut quibuſdaz rebus certis aut oẽs/aut quaſdã inſtitutiones ſtatuere ⁊ barũ inſcribat ſignificatiões vt eius literis oĩa declarata nullã vlterius contentionez filijs derelinquat[e]. Si tamẽ aut yzori aut extraneis ꝑſonis aliqbus voluerit relinq̃re legata/aut fideicõmiſſa/aut libertates/⁊ b ꝓpzia ſcripta manu dictaq; a teſtatoribus coꝝ teſtibus: qm̃ oĩa cõſequẽter in diſpoſitione poſita ipi ⁊ ſcripſerũt ⁊ volũt valere ſint firma: nibilomin⁹ minuẽda eo ꝙ videant in charta ſcripta reliqa obſeruationem[f] teſtamẽtoꝝ nõ ſuſcipiẽtia ſed boc ſolũ imuteturꝙ eius man⁹ ⁊ lingua babet oẽm virtutem charte ꝓebitam[g].

¶ Teſtamentũ cõditum inter liberos ls imperfectũ ita demũ rũpit per ſcom ſi teſtator deſignat expꝛeſſum coram. vij. teſtibus adhibitis nolle valere primũ quod fecerit: ⁊ aliud ſolẽne cõditit ſcriptis vel ſine ſcriptis. b. o. Ang.

Et ſiquidẽ vſqꝫ ad mortẽ maneat boc ſchema[i] nullus poſtea deducet teſtes: quia voluit forte talem voluntatez cõmutare[k] aut ꝙuertere: aut aliqd tale facere cui licuit rũpere qõ factum eſt ⁊ aliã facere voluntatẽ deuocarantẽ pſetã eius ſniam quã cõpctit valere. hoc enim ꝓcedim⁹ ei agere[k] ꝑ ipſum expreſſum ſignificante ſub

voluntatem in libro. R.

a ¶ Tempus. ſ. declarandi. ſ. ꝓxi.
b ¶ Manu. ſcilz ſcripta fuerint.
c ¶ Uncias. vbi in quotis partibus inſtituit. idem ⁊ ſi in certis reb⁹ vt ſubij cit. Accur.
d ¶ Numeroꝝ. ſigna nũeroꝝ ſunt bec. v. x. l. c.
e ¶ Derelinquat. ⁊ ſic valet. ⁊ no. ꝙ vbi bec ſoleẽnitas ſit non oportet filijs ſubſcribere ⁊ alſ fieri ſolẽnitates de quibus dicitur. ſ. de trien. ⁊ ſemiſ. ſ. ⁊ quod ſepe. collatio. iij. vt patet ex continuatione quã fecit: videlicet de illa auten. ad iſtaz: vt. C. de teſtamen. hac conſultiſſima. in aut. quod fine. Item nota ꝙ tam banc ꝙ ꝓdictam auten. ſ. de trieꝛ. ⁊ ſemiſ. intellexerũt Joã. ⁊ Bul. ⁊ a3o. loqui quando paterfamil. fecit teſtamentum in ſcriptis. ſi autem condidit nũcupatiuum cur exigeẽ ſubſcriptio cum ibi nulla fit ſcriptura ideoqꝫ ibi vete rem. l. ſeruat. quando fit nũcupatiuũ vt quoquo modo ſufficienti iudicio poſſit ꝓbari veritas ei⁹: vt. C. de teſta. l. bac conſultiſſima. ſ. ex imperfecto. ex duobus tamen teſtibus maribus vel feminis: vt. ff. de teſtamẽ. milicus. j. reſpon. ls aſs femine repellanf: vt. ff. de teſti. eq eo. ⁊ ſic ꝓ ꝙ tantum in teſtameto in ſcriptis derogaꝛ predicte. l. de teſta. per iſtã. ſcd. ſñ. putabat in totuz ei dero gatum dicens vt bodie non poſſit pater minus ſoleniter iter filios teſtari: niſi ſubſcriptio fiat ab ipſo vel liberis: vel oĩa declaret per conſequentiam vt bic: et exigebat numerum ſeptem teſtiuz vt in perfecta voluntate: ga ⁊ extranei dicit poſſe legari.

f ¶ Obſeruationez. id eſt ſubſcriptionem teſtiuz ⁊ ſignaculoꝝ.
g ¶ Prebitã. per linguaz ⁊ manum teſtatoꝛis.
b ¶ Schema. Iſto dic ſm ꝓdictum ſchema.
i ¶ Cõmutare. alſ imutetur in libro. A3o.
k ¶ Algere. i. voluntatem mutare ſi vult.
l ¶ Expreſſim. ergo ſunt duo neceſſaria vt rumpatur teſtamentum predictuz. ſ. ꝙ dicat expreſſe ſe penitere teſtamenti: ⁊ illud mutare: vt. ff. de legatis. iij. ſi quis. in prin. quod valet notare ad reſcripta contra ius elicita ꝙ valeant ſi expreſſim dicatur non obſtante. l.

Teſtis vt rũpatur duo req̃ runtur.

† Vide pulchra dicta de legibus diſtinc. iiij. cap. in iſtis vbi ꝓ beatum Aug.

UNIVERSIDAD DE NUEVO LEON

tali. Item secundum est necessariuꝫ ꝙ aliud perficiat. vt instit. qui. modis testa. infir. §. fi.

a ¶ Uolūtatem. ſ. minus solēm inter liberos.

b ¶ Perfecta. hec solēnitas forte exgritur cū extraneis ifituit heredes in secūdo testō nō filios: vt. C. de testa. hac consultissima. §. ex imperfecto.

c ¶ Pꝛeparantes. scilicet patres.

d ¶ Eos. scilicet filios vt subijcit.

e ¶ Subscribere. ſ. filios vt subijcit. Accur.

f ¶ Profiteri. scilz faciat filios: ꝙ eas sic tenebūt.

g ¶ Diuisione. nec enim aliquē instituit vel exheredauit: sed res singulas res vnicuiꝙ assignat: ficut in codicillis solet fieri. vñ neꝙ ꝛſequntia ſſaꝛ vt. §. neꝙ testib⁹ est op⁹. dū tū de scriptura ꝛ subscriptione: vel per testes duos. vel per cōfessionez partium constet. Accur.

b ¶ Que in ea. constit. ꝙ est de trien. ꝛ ſc. §. illud. ꝛ. §. qō sepe. coll. iij. non dicit qd ecnciꝰ possit reling.

i ¶ Jn diuisiōe. fcā alijs yt ſonet supradictis. aso.

k ¶ Subscripserit. ſ. solus vel cum filijs. Pō.

l ¶ Legitatiōe. §. de trie. ꝛ semiſ. col. iij. §. ꝛ illud.

m ¶ De restitutionibus.

¶ Sed que est differētia iter būc titulū. ꝛ. §. de resti. ꝛ ea q̄ pa. col. iiij. ꝛ illū j. de re. fideicō. ꝛ nomine fa. col. ig. Reſpon. in isto fit restitutio in morte restituētis. Jtē rerū q̄ suꝑsunt i suꝑioꝛi fit statiꝰ vel put volunt post testatoꝛ. Jtē oīus excepta quarta vt colligitur hec differentia duplex. ſ. §. nobis. in pn. inferioꝛ autē de re sti. fideicō. dicit de q̄dam testō ꝛ codicillo in q̄ singularia fuerūt relicta legata ꝛ per fideicom. fuit rogatus q̄ habuit vt nō alienet: non ꝓcipaliꝰ de restituendo: ſed ſi alienet ad aliquem perueniant. vt in rub. ibi patet. Aso.

n Egocium. Sō scilicet negocium vel testamentum.

o ¶ Justū. alꝭ in lib. aso. dignum.

p ¶ Ex eis. alꝭ ex his.

q ¶ Ab eo. ſ. testāte. Accur.

r ¶ Eo moriente. i. eo patre mortuo.

s ¶ Non vti. in lib. Aso. non est non. et idem est. ſenſus.

t ¶ Deterēte. adetero deteris. vnde vestes detrite. i. deterioꝛate.

v ¶ Diſſinitionez. q̄ diſſinitio. j. ponitur ſm Pa

pꝛesentia restium. vij. qꝛ ꝛ si fecerit quādā talem voluntatem[a] nō tamē cā valere vlterius vult: sed rursus vult aliam facere/ꝛ hanc aut in testamento perfecto faciat omnia testamētoꝝ habentem signa: aut in nō scripta ꝓfecta[b] voluntate videri cum defunctū esse ꝓximis infirmis factis ex secūda eius ſm perfectū testamentuꝫ aut voluntatem dispositione.

¶ Si pater bona diuiſit inter filios: ꝛ filij in diuisione scripserūt ꝛ ꝓmiſerūt eā ratam habere vel ſimpliciter eam scripserunt: aut etiā solus pater diuisionē factā iter liberos scripſit manu ꝓpꝛia: ꝛata ꝺ̄ haberi hec diuiſio. boc dicit Ange.

¶ Quia ꝙ nouim⁹ aliquos diuisiones faciētes inter ꝓximos filios ꝛ ꝓparantes[c] eos[d] his subscribere[e]/ꝛ ß schema suſcepim⁹. Si quis enīz diuidit ꝓpꝛias res ꝛ ipſos filios cuocās faciat subscribere diuiſionib⁹ ipſis ꝛ ratas eas iudicare ꝛ. ꝓfiteri[f] filios boc ſm hunc moduꝫ habere. ſit ꝛ hoc firmuꝫ in huiuſmodi rerum diuisione[g] ſm nostram cōſtitutionem quaꝫ ob hoc poſuimus: quam in omnibus que in ea[h] cōtinētur firmā esse per hanc legez ſancimus. Si autez ꝛ in diuisione[i] ipſe subſcripſerit[k] ꝛ clara omnia ꝓ subſcriptionem ſuā fecerit/ſit ꝛ hoc ratum: quoniaꝫ ꝛ hoc iam nostra legiſlatione[l] continetur. palā ꝙ est quia in talibus caſibus valebit hec lex quoſcunqꝫ postea mouere contigerit. Que igitur placuerunt nobis ꝛ per hanc ſacraꝫ declarata ſunt legem: tua gloria cognoſcens omnibus faciat manifeſta. vt nulluꝫ lateat que recte ꝛ ꝓuidenter ꝓ nostris ſubiectis ſancita ſunt. Datum kalen. Januarijs. capi. Do. iuſti. pꝛefec. pꝛeto. imperato. an. xiij. Baſilio vincentio.

¶ De restitutionibus[m]. Titulus. iiij.

¶ Heres rogatus reſtituere gcqd de hereditate ſupereſt tēpoꝛe mortis de tribus partibus hereditatis ſibi relicte pōt facere qō vult. quarta autem ſiminutam ꝺ̄ relinquere: niſi in certis caſib⁹ hic expꝛeſſis. Jtē ab heredib⁹ ꝺ̄ pꝛeſtari ſatiſdatio de fideicō. poꝛtiōe reddenda: niſi a teſtatoꝛe fuerit remiſſa. hoc dicit Bar.

Idez Augu. Baſſo comiti ſacre domus ꝛ locuꝫ habenti Jo. ꝓpo. per oꝛientem.

 Egociū audiuimus ꝓ testamēto dubitato quod " etiā interꝓetari iuſtū[o] exiſtimauimus/ꝛ lege cōꝓzehendere certiſſima: hoc qō noſtre conſuetudinis est in negotijs motis ex legib⁹ optimis accipere occaſiones. Filios eiſ quidam ſuos inſtituēs heredes deinde alterutris eos filijs nō exiſtētibus ſubſtituere volens: iuſſit ſi contigerit aliquem eius filiozuꝫ ꝛ heredem futurum ſine filijs humanam ſoluere vitam: poſt exceptionem hoꝛuꝫ que ex lege debētur/ei ex eis[p] q̄ ab eo[q] relinquebantur ei reb⁹ reliquas oēs res ꝛ iura quecūqꝫ apud eū in tempoꝛe moꝛtis inuenirentur venire/ꝛ reſtitui ex bis ſuperſtiti aut eius filijs: ſi etiā ipſe moꝛeretur omni ceſſante inter eos. ꝓpter memoꝛatam ſubſtitutionē cautiōe ꝛ fideiuſſione/in bis eo moꝛiēte[r]/ꝛ vno quidem eius filiozum ꝛ hereduꝫ filios habente: alio vero manēte ſine filijs ꝓbibet cum qui ſine filijs est is q̄ filios habet nō vti[s] rebus vrpote eas deterente[t]. at ille vtens vbis teſtamenti: quia quicquid iuenirētur in tempoꝛe moꝛtis apud euꝫ boc cū reſtituere iuſſit. ſm boc vult ſcbema licētiā habere vti rebus ſicut voluerit nulla ꝓbibitione de eoꝝ gubernatione illata ei. Nos igitur ſumentes ex hoc occaſionem eſti mauimus oꝓoꝛtere ꝛ antiquā diſſinitionez[v] ꝛ deinceps diſcretionem hanc quidem diffinire: hanc enim puram hominibus repone re ꝛ. ꝓpterea lege cauſaꝫ cōꝓzehēdere/vt diſcant homines omnes legis oꝛdinē cū quo competit talia ꝛ diſcere ꝛ iudicare. Nouim⁹ igitur apud Papinianū ſapientiſſimum dictum in nonodecimo

piniani dictum: qō reſpōſum inuenies inſti. de fideicō. be. ß. ſed quia. ꝛ. ff. ad trebel. l. tytius.

g ¶ Jn enigmate. i. in obſcuritate: quia nō potest ſciri qñ fecit cā ſteruenīē di fideicō. vel non.

ꝝ ¶ Ad ſoluendum. i. ad nihilandum. Accur.

z ¶ Oneratus. ſ. fideicom missō. Al.

a ¶ Talib⁹ verbis. ſ. que tēpoꝛe moꝛtis inuenirē tur: vt. §. eo. titu.

b ¶ Diſpoſuit. vtrum interuertēdi cauſa fideicō missi fecerit vel nō: vt. ff. ad trebel. l. tytius rogatus. ꝛ. ff. de vſur. l. iij. §. nonnunq̄.

c ¶ Sancita ſunt. vt. §. de reſti. ꝛ ea que pa. §. j.

d ¶ Subiacet. i. quale est in caſu noſtro.

e ¶ Pꝛioꝛibus. i. a pꝛioꝛibus. ſ. papiniano ꝛ marco. Accur.

f ¶ Et ordine. ſ. viſum est diſponere.

g ¶ Penit⁹. alꝭ amplius.

b ¶ Exiſtens. i. ſi ipſe diuces est per ſe. alꝭ ſecus vt j. eo. §. ſi vero cōtigerit. ꝛ sic nota ꝙ tres partes ſibi aſſumit: a bac quartam ſolaꝫ reſtituit fideicōmiſſario ſed quādo de tota reſtituenda rogat: tūc quartā ſibi: tres partes fideicōmiſſario det: vt. C. ad trebellia. l. j.

i ¶ Jpſam quartā. quam debet reſtituere. ꝛ dic cōtingat. i. tangat.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Dare. ſcs ꝓto filia vel nepte quā neceſſe hꝫ dotare: vel dic reddere alicui. vtrūq; eſt eē pōt. Sz ſi dos data definat eſſe dos vt ſoluto mīmonio nūqd redit in cām reſtōnis? Rñ. nō. ar. ff. ad tre. l. hēditb⁹. §. fi. ꝛ. l. mulier. §. fi. et eodē mō rñ. ſi hoc idē ꝯrat in illa ſtōne. §. de reſti. §. Hodiē. col. iiij. nā et ibi ꝑ dote diminui de reſtitutione ꝑmittit.

b ¶ Sponſalitiam. i. dona. ꝓpter nuptias.

c ¶ Nō habēs idoneam. ſ. ad dotē fine ad dōatiōez ſpōſalitie largitat⁹. Acc.

d ¶ Excepimus. qñ. ſ. non hūt: aliūde forte: vt. §. di gi. Itē nūquid eccleſie ſiſſi mō dari poterit res hui⁹modi? Rñ. nō. cuz hoc nō ſit ſpāl⁹ dictū. arg. §. neq; virū q⁹ ꝛ. do. §. fi. li fi. ſta coll. Itē nō. q⁹ aliqua ꝑ captiuis alienant q̄ als nō alienant. ſic. ſ. de ec. ti. §. iterdicim⁹. col. ix. ꝛ. C. de ſacroſan. ec. ſanci mus. ſi fi. Itē ſi ꝓcēdēti dcto no. q⁹ ob dotē fit alie natio. q̄ als non fieret: vt §. de reſti. §. Hodiē. Acc.

Captiui tas aliqñ hz fauoꝛē

e ¶ Dicamus. i. ōdicam⁹.

f ¶ Faciat. ad ſui ſuſtēta tionē vel egentē ſobolē: vt in nouel. xl. Et ſic no. ob ipenſas ꝑmitti qō als nō fieret: vt. ff. de petitio. here. beres.

Impēſaꝝ rōne ꝑmittit qō als non.

g ¶ Et tali. occaſiōe qua lis dicta eſt. xl.

b ¶ Et alijs. filibus. q. d. predictis modis poterit donare non als.

i ¶ Per nullam. diſſimilem predictis.

k ¶ Cōtigerit. i. tetigerit.

l ¶ Non habeat. ſ. nūc habebat tū tunc cū cōſummpfit. alioquin ꝛtra. xl.

m ¶ In rē vtilem. etiā nō reſtituta hereditate: q⁹ fi deicōmiſſario in alienatis dico eam non eſſe neceſſariam. xl.

n ¶ Hypothecas. in reb⁹ que fideicōmiſſo nō cōtinētur: ſ. fuerūt defuncti. nā rei mee nō habeo hypothecā: vt. ff. de pig. ac. ſi re aliena. Vel dic vtile dñium nō repellit hypo. vt. C. de iur. do. in rebus. directe contra. Accur.

o ¶ Dedimus. vt. C. communia de leg. l. i.

p ¶ Cōſiſcere. i. ſeruare. ſz eſt cōtra facere. ꝛ ideo nō eſt faciendū: vt dic. et. C. vt in poſ. le. in ipſis. et. l. cū archimedorā. Accur.

q ¶ Ipſi. boc eſt ipſi. ſcilz cauſe que ꝓbuit ꝛc.

r ¶ Rā. Hoſter pater. Bo. Juſtinianum filiuz iuſtini. q⁹ dic vt inſtitu. de dona. §. eſt ꝓuenerint. h. d. vſq; ad finem. Ange.

De ꝓuilegijs dotis dereticis mulieribus non prestandis. Titulus. v.

¶ Hereticī non poſſunt ad aliquā dignitatem vocari: et qui ſunt hereticī hac lege notatur. Itē mulier hereticā in ſua dote nullum habet ꝓuilegium prelationis vel aliud niſi ad orthodoxam fidem

I dē Aug. Jo. pze. pze. p orientē.

VIam nobis cē in oīnſe reipu. ꝛ imperij vita ī oco ſpem credim⁹ ſciētes q̄ hec nobis ꝛ aīe et impij dat ſalutē: vñ ꝛ legiſlationes noſtras inde pēdere cōpetit ꝛ in eaz reſpicere: ꝛ hoc eis ꝓncipiū eſſe ꝛ mediū ꝛ terminū. Sicut igit vniuerſi q̄ ante nos imperātes ꝛ mu ximeꝫ Leo pie memozie/et Juſtinus pie memozie noſter pater ⁿ in ſuis ꝑſtōnib⁹ hereticis oib⁹ iterdixerūt: vt neq; vlla ipſi particip parent militia: neq; q̄dlibet ī publicis curis participū ⁿ haberēt. vti ⁿ nec occaſiōe militiaꝫ ꝛ publicoꝫ collegioꝫ ſancte dei catholice ꝛ aplice eccl̄ie mēbra viderent vaſtare. et nos ⁿ autē ipſi hoc egimus noſtris ꝑſtōnib⁹ hoc roborantes. ⁿ Hereticos ꝯo ꝛ illi dixerūt ꝛ nos dicim⁹ eos qui diuerſa rum ſunt hereſum q̄bus ꝓiūgim⁹ ꝛ cōnumeram⁹ ꝛ q̄ neſtoziꝫ iudaicam ſequūtur veſaniā. ꝛ euthicianiſtas et accephalos/q̄ dioſcoꝛi et ſeueri mala ſecta languēt ꝛ/ꝛ manichei ꝛ apollinaris renouātium impietatē: ꝛ ad hoc oēs q̄ nō ſunt mēbꝛū ſctē dei ⁿ catholice ꝛ aplice eccl̄ie. in qua oēs cōcoꝛditer ſanctiſſimi cpi ꝛ toti⁹ oꝛbis terrarū pīarche ꝛ heſperie rome et hui⁹ regie ciuitat⁹ ꝛ alexādrie ꝛ tbeopolcos ꝛ hieroſolymoꝛū: ꝛ oēs q̄ ſub eis cōſtituti ſunt ſctiſſimi cpi aplicam ꝑdicāt fidē atq; traditionem. Agit ſacrā cōionē in catholica eccl̄ia non ꝓcipientes a deo amabilib⁹ ſacerdotib⁹ hereticos iuſte vocamus. nā hꝫ nomen xpianoꝝ ſibimet impoſuerint ⁿ: verūtamen xpianoꝝ ſe fide ꝛ cōione ſeparant dei iudicio ſanctip⁹ ſubdi cognoſcentes. ¶ Que igit de hereticis ꝓlata ſunt lege/oibus ſunt manifeſta. Nos aūt volētes ortbodoxā amplectētes ª fidē ꝛ cā defendētes habere ᵇ aliq̄d ampli⁹ ꝓuilegiū bis q̄ alienant ſemetipſos a dei ouili: qm̄ neq; iuſtū eſt cēlibus cū ortbodoxis ꝛ hereticos dignos ᶜ fieri ꝓuilegijs: ꝓpterea ꝛ nūc ad ꝑſentē reſpeximus legē: q⁹ cm̄ dedimus ᵈ ꝓuilegiuz mulieribus dotiū vt etiam ꝓtoriꝫ creditoꝛibus ꝓeponant: ꝛ melioꝛe ordinē eas habere: ꝛ nec a tēpoze ſuperatas. in donationibus autē ꝓpter nuptias fm̄ tēpoza per que fiunt hypotbecas habere ᵉ oībus in preſenti facimus manifeſtū et ꝓ bāc ſacrā noſtrā legē: q⁹ ꝛ boc ꝓuilegiū ꝛ tacitas hypotbecas et oīa alia q̄ mulieribus oībus in diuerſis ꝓuilegijs a nris legib⁹ data ſunt illis damus ſolis: q̄tenus bis fruātur ꝛ vtant q̄ diligēt̄iam habēt rectā ꝛ adoꝛandā noſtrā fidez tenere catbolice dicim⁹ ꝛ aplice eccl̄ie) ꝛ participare in eius ſalutari cōione. q̄ cm̄ ſeparant ſe a ſctā dei catholica ꝛ aplica eccl̄ia ꝛ ſacroſanctā in ea cōioē pcipere non patiunt a deo amabilib⁹ ſacerdotibus: nolum⁹ oīno talibus frui ꝓuilegijs. Si cm̄ ſe ſeparāt a dei munerib⁹ et a ſacra cōione alienas faciūt: multo ꝓti⁹ ꝛ nos non eas dignas fieri ꝓuilegijs: ꝛ neq; ex nris legib⁹ frui ꝑmittimus cōtinētia. Sed ſint eis inaggreſſibilia magis oīno ex legibus beneficia: ꝛ oī ꝓuilegio ex nris ꝑſtitutionib⁹ eis dato ꝓtuabūtur. Licebit aūt eis melioris ſentētie

et aliud.

o ¶ Participiū. nam nec aduocati: vt. C. de poſtu. l. nemo vel in foro. Item neq; defenſores ciuitatū: vt. C. de epiſ. audi. l. iubemus. Itē neq; in aliq̄ dignitate. vt. C. ō inde. l. ſi.

t ¶ Alī. ꝓto vt.

v ¶ Et nos. Hic accipe ſicut. §. poſitū. et ſupple ſicut ipſi fecerunt ita nos.

g ¶ Languent. i. languendo ſequūtur ꝛ morant in ſecta dioſcoꝛi.

y ¶ Sācte dei. Ho. eſſe hereticū q̄ nō eſt eccl̄ie mēbrum. ꝛ facit ad hāc cōſtitutionez in decretis. gr. q. vij. c. vlti. ꝛ. C. de here. ꝛ mani. l. ij. ꝛ. iiij. q. j. c. ij.

Hereticꝰ quis ſit.

5 ¶ Impoſuerint. Ho. patrū eē hꝛe nomē niſi ēt ꝓ factū hēat cuz noīa debeāt eſſe ſonātia reb⁹: vt iſti. Ide dona. §. eſt ꝛ alīud.

Nomē facto deficiēte parum prodeſt.

a ¶ Amplectētes. accuſatiui caſus.

b ¶ Habere. nā ī hoc ꝓuilegiū non hz: vt. §. de eō. do. §. his ꝓſequēs. et. C. q po. in pig. l. vlti. Acc.

c ¶ Dignos. ſimo oīa ꝓuilegia ortbodoxis preſtita hereticis denegantur: vt. C. de here. l. j.

d ¶ Quia enim dedimus. vt. C. q po. in pig. l. vlti.

e ¶ Attēpore. i. ab bis qui antea contraxerunt.

f ¶ Habere. nā in bis ꝓuilegiū non habēt: vt. §. de equa. do. §. bis conſequēs. ꝛ. C. qui po. in pig. ba. l. vlti. Accur.

UNIVERSITÄTS

a ¶ Factis ⁊ ita parciturcis ſi volūt penitē. * ℈ Ꝯ.C. de apoſta. l. bi q. ſi. Sol. aut illud ſpāle eſt in apoſtatis. aut hec cōrigit. Vel ibi de his q iam fuerunt catholici q apoſtataueruntꝫ hic de his q nūq̄ nr̄am fidē priꝰ cognouerūt quib⁹ eſt parcendū a pncipe: vt. C. de here. l. iiij. ſi. Jtē a deo. vt. C. de ſum. trinit. ⁊ fi. catho. l. ſi. circa fi. Jtē ℈. vt cle. q re. ⁊ cō. coll. v. in me. ℈ſti. ℈ ibi nō ſuſcipiūtur clerici redeuntes: q̄ grauaret eccliā i eppōſipſ ſurrogatis ⁊ reuertētibus vt ibi dicit. Jtē not. q̄ miſi penitēat etiā a pa trib⁹ bēdes nō fiūt: vt. j. vt cū de appel. cogno. ℈. gīſaleꝫ. colla. ig. Accur.

b ¶ De nauticis vſuris.

Quimuꝰ. hanc legem quidam non habent. et non legitur.

c ¶ Hec conſtitutio ⁊c. Sc℈ q̄ eſt. ℈. vt ecc. ro. ſm Jo. vt legit in nouel. naz dic illā gīſaliꝫ log in oib⁹ eccliſ⁹. ⁊ ideo gīſaliꝫ cōrigi. ℈ nos intelligim⁹ eā tm̄ de romana eccleſia et aliis ei ſuppoſitis. vñ in eas hic fieri mentionē de ea q̄ eſt. C. de ſacroſan. eccl. l. ſi. ſuperio: aūt vt ec. ro. ⁊c. coll. ij. remanet in firmitate ſua. et hoc pbaf i iure canonico: vt extra ō preſcrip. c. vigilanti.

d

Hodi medicaméta. Jura. Ut enim morbo per medicinā q̄s liberat: ſic ⁊ negociū p ius. ⁊ ſicut q̄ſ̄q̄ mala daf medicina q̄ credif bona ⁊ hoc dudū poſtea apparet: ⁊ alia eſt neceſſaria tūc medicina: et ita leꝫ q̄ſ̄q̄ fit mala q̄ credif bona: ⁊ cū poſt apparet eſt neceſſaria noua leꝫ: ⁊ hoc ō: hic. Accur.

Morbus medicina tollitur.

e ¶ Vulneruꝫ. vt vulnus male curatum iterū patefit ſic preſcriptio centū ānoꝝ q̄ videbaf pacifica iterū tractabaf: ⁊ non poterat ad fineꝫ perduci mopia. pbationū: q̄ vix ſueniebaf aligs cētū anoꝝ qui. pbare poſſet: ⁊ hac neceſſitate reducit ad q̄dragita ānos. Acc.

f ¶ Suffragari. ℈lo. fidem teſtiuꝫ poſſe perire. ſic. ff. de car. edic. l. iij. ℈. due. et ℈. de tē. nō ſo. pe. in prin.

g ¶ Angustia. i. nō occurrunt ea que noſtra largitate vtunf cum ex memoria perit. ſi aligs aliter exponant hoc. Accur.

h ¶ In aliis. puta q̄drien nij: vt. C. de quadrie. preſcrip. l. fi. ⁊ plene dices. ℈. de eccle. titu. ℈. pro tēpo⁹ factis ⁊ recta veraq̄ amplectentibus fidem ⁊ hac ſemper contēta ſtabilibus perſrui muneribus ⁊ priuilegijs. bis in omni ditione valentibus atq̄s ſeruandis: principaliter quidē a deo amabilibus epiſcopis ⁊ ſacerdotib⁹ deinde a noſtris adminiſtratorijus⁊ iudicibus ſiue ſint maiozes ſeu minores: ⁊ inſup a tua celſitudie apud quam ⁊ preſentem facimus legē. ¶ Unde competens eſt et iudices apud quos alique mouebunt cōtra mulieres cauſe: ⁊ aut mulieribus quedam priuilegia ſibi vendicare volētib⁹ reſpiere ad preſentis noſtre legis ſubtilitatez: ⁊ ſi nō inuenerit eas orthodoxe fidei exiſtētes et percipiētes ſacro ſanctam ⁊ adorabilem cōmunionē in ſanctiſſima catholica eccleſia ⁊ apoſtolica a venerādiſſimis cius ſacerdotibus: non permittere frui ex noſtris ſtitutionibus priuilegijs. Que igit placuerunt nobis ⁊ per hanc ſacram declarata ſunt legē tua celſitudo cognoſcens cauſis apud eam motis ſeruare ⁊ opi effectuiq̄s tradere cura: et per ſolēnia edicta et precepta propria omnibus faciat manifeſta: ⁊ in hac felicitſima ciuitate: ⁊ in prouincijs: vt cognoſcant omnes quanta ⁊ que nobis cura eſt et vere circa dominū Chriſtū verum deum: fidei et noſtrorum ſubiectorum ſalutis.

¶ De nauticis vſuris. Titu. vj.

Idem Auguſtus Joan. prefect. preto. orientis.

Quimuꝰ ex denuntiatione tue celſitudinis legem feciſſe iam de traiectitijs pecunijs q̄ manifeſta facta eſt foro tuo. ℈ quoniā poſtea aditionib⁹ nobis factis pcepimus legē illam nō valere reſcindi eaz ſperantes ex foro tuo: cognouimus autē eam et in quibuſlibet puincijs iam inſinuatā: propterea ſancimus talem legez omnino vacare. ⁊ ſi cōtigerit etiā per prouincias eaz deſtinare nec ibi valere ſ̄z inualidā eſſe. Sicq̄s non volumus cauſam procedere tanq̄s ſi nec ſcripta fuiſſet memorata lex ſm de talibus poſitas leges a nobis negocia ⁊ eſtimatiōe ⁊ ſentētia potiantur. Que igitur placuerūt nobis et per hāc ſacrā declarata ſunt legē tua celſitudo operi effectuiq̄s tradere feſtinet.

¶ Hec conſtitutio innouat conſtitutionem que preſcriptionem centum annozum venerabilibus locis dederat. Titulus. vij.

Quas actiones. xxx. annozum excludit preſcriptio: ſi loco religioſo competūt quadraginta annis tm̄ excluduntur. vſucapionibus triennij ⁊ quadrienij ſaluis manentibus. hoc dicit Ange.

Idem Augu. Theodoſio.

Quod medicaméta † morbis hoc exhibēt iura negocijs. vnde ℈ ſequit vt nōn ℈ a iudicio diſcorder effect⁹: ⁊ q̄ credebat pjecture. pdeſſe experimento inueniat inutile. pbat igitur hoc preſentis cōtā neceſſitas ſanctionis in qua priuilegium ex religioſo propoſito ſacroſanctis eccliſ⁹ dct et monaſterijs aliſq̄s religiosis locis ℈ſtitutione noſtra nuper indultū neceſſaria correctione diſtinguimus. dudū ſi q̄dez iuſſeramus ad centū illis annos exceptionis. ppagari curricula: per cuius licentiā ſanctionis negocia q̄dē multa cōmota ſunt. ⁊ velut antiquoz vulnerū obducte patuerūt iterū cicatrices: ſed coz ſanitas. pcurire nō potuit. pbationū. ſcz difficultatibus impeditā: q̄ſ̄ per tm̄ ſeculi magis q̄s tēporis ſpatiū nec documētis integritas: nec acris fides: nec etas valet teſtibus ſuffragari. vnde quia largitatis noſtre cauſarum non occurrit angustia cum rōne ſimul ac religione tractantes predicta priuilegiū vſq̄ ad poſſibilem modum deducere experimēto retraximus: ⁊ iubemus in negocijs que ante hac. xxx. annozum remouebat exceptio: nunc venerabilibus eccleſijs monaſterijs ⁊ xenonibus necnō orphanotrophijs ⁊ bcphotrophijs ⁊ ptbochijs. xl. annozū. prelatio cōferatur ſalua: ſcilicet circa alias perſonas ⁊ cauſas virtute quam ſemper tricēnalis ſibi preſcriptio vendicabat: quoniā hanc decem annozum adiectionē ſolis (vt dictuꝫ eſt) religioſis locis cozūq̄ iuri vel contractibus indulgemus: vt ſopite hoc temporis ſpatio tam perſonales q̄s hypotbecarie actiones in perpetuum cōſequiſcant: nihil penitus aliis exceptionibus derogantes: ſed tam in aliis q̄s triēnio vim roburq̄ tenētibus: in illis nāq̄s (vt dictū eſt) tam negocijs religioſos cōtractus memorato quadraginta anno rum priuilegio volumus perfrui. in quib⁹ eis centū annozū prerogatiuā cōſtitutio nostra cōtulerat. Si quas plane cauſas aūt hanc noſtram cōſtitutionē ab eccleſijs ceteriſq̄ ſacris locis vbicūq̄ cōmotas iudicialis ſentētia aut tranſactionū cōuentio terminauit nolum⁹ refricari: ſed in reliquū illis hanc obijci ſanctionē quas ante hac ſopitas octo luſtrozum ſilētio moueri hacten⁹ aut motas terminari nō cōtingit. Illuſtris igitur ⁊ magnifica auth⁹itas tua que per hanc generaleꝫ legē noſtra ſtatuit ceternitas edictis propoſitis ad omniū notitiam faciat peruenire. Datum kalēdis Junij. ca. Imperatore Juſti. Jo. pre. pre. an. xv. Bili. Ticc.

¶ De litigioſis et decima parte litis ab actore cautela preſtanda. Titulus. viij.

Res litigioſa efficitur mobilis ⁊ immobilis cum inter poſſeſſorem ⁊ petitorem de eius dominio cauſa mouetur per iudicialem contentionem: aut principi precibus oblatis ⁊ reo cognitis. Ange.

Idem Augu. Theodozo pre. pre. per orientem.

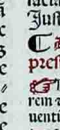

Ulta quidem de litigioſis tam antiqua legiſlatozum prudentia q̄s imperialis diſpoſitio promulgauit. ſed in preſenti quidem iudices a noſtra clementia petierūt vt dubietatem diſcernamus que adhuc pro buiuſmodi cauſis in iudicijs cōmouetur: ⁊ leges necnō cōſtitutiones ſup his poſitas apertius explanem⁹: vt iam manifeſtiſſimū ſit quas res vocari litigioſas oporteat. Ideoq̄s ſancimus litigioſam dici et intelligi rē mobilē Et poſſidentē.

¶ Scot. c. ſi ūcra glo. ſup ver. bu miliato. ꝑpe fi. extra q̄ cle. vſ ro. vbi ꝺ delicti venīa pe mtētib⁹ nō negamus.

i ¶ Cōſtitutio. dicas ſem per fieri mētioné de illa ℈ſtitutione. l. vt inter diuinū. C. de ſacroſan. eccl. Jo Joan. aliter digerit vt digi in rubrica. Accur.

k ¶ Octo luſtrozū. luſtrū vocat quinquēniū quod octies iteratus. ꝙ. colligit annos. qui em̄ tm̄ tacuit obijcitur ei hec ſanctio.

l ¶ Ulta quidem. Prudentia. vt j. eo. per totuꝫ. Accurſius.

m ¶ Diſpoſitio. vt. C. eo. per totum.

¶ Scot. c. ceterū. cum glo. ſ. extra de iura. cal. vbi hec verba recitanf. ⁊ in pe. decreta. i glo. ſup ℈. noua litigia. circa. fi. ibi: et q̄s medicamenta.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Et possidentem. sic ergo de corporali tantum. ℣. tamē dixit idem de incorporali. i. de actione personali. quod satis potest dici ſm vetera iura. vt. C. eo. l. ij. ꝛ. l. fi. sed per hanc videtur contrarium. ꝛ ſm hoc non potest opponi de eo quod est. C. ne licc. po. l. j. et. ij. vbi cessa actio potentio: amittitur: quia ibi est incorporalis.

b ¶ Quoutur. non est necesse q̄ lis ꝓtestet. statim enim restringitur cū dicit iudiciaria cognitione cē. libellum ꝓgredi non necesse est sed non litē cōtestari: ls multi contradicant. Item simplex interdictio non facit rem litigiosam: vt. C. eo. l. j. et. ff. eo. l. j. Accur.

c ¶ Constitutionem. positam. C. eo. l. fi.

d ¶ Obtinere. id est intelligi.

e ¶ Viscernim?. vt sciens emptor re carear: et pretium detur fisco nō vt lucro cedat alienātis. ſmo ipe dat tantūdē. si sit em ptor ignorans pretiū re habeat si soluit tantū q̄ sit eius tertia: vt. C. e. l. fi. Accursius.

f ¶ Perspeximus. ſ. p eādem. l. fi. C. eo. circa fi.

g ¶ Diuisio. quedam em fiunt cū vniuersitate que alis non fierent: vt. ff. de acqui. re. do. l. quedam. ꝛ idem dicas in dotis causa et dona. ꝓpter nup. ꝛ transac. et legatis. et fideicō. vt. C. eo. l. fi. ſ. fi. in fi. ꝛ. j. ꝓgi. ſ.

h ¶ Litigantem. actorem vel reum.

i ¶ Consequatur. quid si heres agē non vult? Rñ. cōpellit eum legatarius: vt. ff. de lega. j. l. si sic. ſ. fi. Et no. ō hoc tripleg ius. nā iure veteri agebat here res: et in omnem euentū legatario tenebatur: vt C. eodē. l. iij. et hoc ante. instit. per iusti. vero agebat legatarius suo periculo: vt. C. eo. l. fina. in fi. hodie vero agit heres: ſ periculo legatarij vt hic subijcit. ꝛ ſm hoc dicte leges corriguntē hic ī hoc. Accursius.

k ¶ Vereliquit. hoc enim presumimus nec ꝛtrarij probationes recipimus. Accursius.

l ¶ Fieri. sic et dominus cuꝫ procuratore: vt. ff. de procu. l. paulus rñ. sic legatarius cum eo qui cōuenitur querela: vt. ff. de inoffi. testa. l. si suspecta. ꝛ. ff. de appella. si periuso rio. Accursius.

m ¶ Ad hoc. als ad hec. als ad hoc ꝛ quelibet est bona litera.

n ¶ Et qñ. etiā pēdente lite iā sup hypothecaria: nā ꝛ hoc ſ dicere intēdit. Sed nūquid tenet actiō in factū debitor: qui alienat causa mutādi iudicij? Rñ. sic. vt. ff. de alie. iudi. mu. cau. fac. l. j. ls ille titu. locū habeat antecē fit res litigiosa: tñ multomagis post ls locū. vt arg. ff. de pecu. l. si postea. Sed alij intelligūt hūc. ſ. vt si agat rei vēdi. ſ aliquē: nō ideo, phibetur rem obligare ls phibeatur eam als alienare.

o ¶ Vendicare. per hypothecariā debitorē. ſ. possidētē qui nondū tradiderat eā emptori: vt. ſ. de fideiuſ. ſ. fi. ſn Jr. vel forte emptor etiā litigiosa: ꝛ ita hic corrigit q̄. ſ. de fideiussore. ꝛ. ꝛ hoc ſm Bul. Vel tertio dic ex cussis tamen primitus bonis debitoris et mandatoris: et fideiussoris: et sponsoris: vt. ſ. de fideiusso. ſ. fi. sed neq̄. coll. j. ſm Alb. quod verum videtur. Vel hoc locum habet quod agit creditor vt ex ipso pignore sibi satisfiat. vel aliud in tacito pignore vt hic. cum hoc ſm leges veteres erat. vt. ff. de iur. fiſ. moſchis. ꝛ. digi. ſ. in predicto contrario. Accursius.

† Concor. glo. vnica. i. fi. in. c. relatū extra de effi. beleg. vbi vt q̄ sic. curr libelli obligationes efficaciſ. digiosa: ita per ciatorē: ꝓpterea. iurisdi. rio delegata.

vel immobilem. sed eq̄ mouētem de cuius dominio causa inter petitorē ꝛ possidentem [a] mouetur[b]: aut per iudiciariam cōuentionē: aut per p̄ces ꝛ principi oblatas/ insinuatas iudici ac per eū adiuersario interpellatoris cognitas: in his cūm casibus etiā p̄teritā cōstitutionē[c] māsuetudinis nr̄e per hanc volumus obtinere[d]: in qua scientes ꝛ ignorantes emptores discernimus[e]. ꝛ hoc adiciendum esse perspeximus[f]: vt si lite de re litigiosa pendente pulsatū ꝓtigerit ab hac luce recedere: heredes autē eius velle diuisionē rerū facere: sine aliquo obstaculo liceat eis hoc agere. Quando enim res litigiose per successionē ad heredes peruenīūt non debet alienatio intelligi eaꝫ inter coheredes diuisio[g]. ¶ Et hoc autem p̄senti nr̄a lege decernimus: vt si cōtigerit vnū ꝓ tali causa litigātem[h] ab humano cōsortio recedentē ꝓ vltimā voluntatē res aliquas de quibus dominij dubitatio vertit legati noīe cuicūq̄ relinquere: si quidē heres iudiciali sentētia do minus earū fuerit demōstratus: tūc legatarius q̄ ei relictum est modis oībus p̄sequatur[i]. Si vo heres in iudicio victus extiterit/ non habeat legatarius licentiaz aliā rem ꝓ eo edē legato heredē exigere: quoniā sciens testator rē litigiosam esse litis euentū legatario dereliq̄t[k]. Unde oam? licētiā legatario (si hoc ꝓdesse sibi putauerit) litis participē fieri[l] vt non aliquā forte negligentia seu ꝓditionē heredi possit obijcere.

¶ Ad hoc[m] autē litigiosi vocabulo hypothecas separari decernimus: ꝛ in his hanc distinctionem tenere: ꝛ si qdē speciales res mobiles vel imobiles aut se mouentes nominatim fuerint hypothece suppositę: liceat qdē debitori eas cui ꝛ quādo[n] voluerit vendere: sic tamen vt ex ptio earū uzq̄ ad debiti quātitatem satisfaciat creditori. Si aūt hoc debitor nō fecerit damus licētiam creditori qui rem venditā suppositā habet eādem rem vēdicare[o] donec ei satis ꝓ debito fiat[p]. ¶ Hoc aūt ꝓcipimus obseruari si nō forte ante aut per generalē aut per specialē nominatim hypothecam eadem res alijs fuerit creditoribꝫ obligata: tunc enim (ſm sacrarum nr̄arum legū tenorem) tempoꝛū ꝓriuilegia vnicuiq̄ creditoꝛ seruari decernimus: ex quo iam claret ꝓ generales hypotheceꝫ multomagis litigiosi vocabulo volumus contineri: sed earū actiones ſm veterū legum cōstituta examinari ꝛ vim ꝓcipimus obtinere. Et hoc quidem de litigiosis ꝛ speciali necnō generali hypothece disposuimus: vt iam nulla de his in iudicijs dubitatio generetur: sed ſm distinctionē huiusmodi certamina terminent. ¶ Ad excludendas aūt calūnioſe mouentium intentiones/ ꝛ executorum fraudes: aliud inuenit ꝓuidentia nr̄a remediū. Sancimus enīz omnes iudices si quādo aliquos teneri[r] vel amoueri voluerint/ hāc ꝓditionem in suis interlocutionibus[s] adijcere: vt non aliter quētionales libelli pulsatis porrigātur aut sportule executoribꝫ dētur nisi ꝓius ꝛ in libello actor per se aut ꝓ tabularios suscripserit: ꝛ actis[t] interuenientibus fideiussoꝛem idoneum periculo competentis officij[v] ꝓestiterit[x]: contestentem ꝙ vsq̄ ad finē litis permaneat[y]: ꝛ suas intētiones aut ꝓ se aut per legitimū ꝓcuratoꝛez exerceat. ꝛ si postea fuerit appꝛobatus iniuste litez mouisse: sumptuum ꝛ expēsarum[z] nomine decimam[a] partem eius quātitatis que in libello ꝓtinenē pulsato restituat. Si aūt dixerit non valere fideiussoꝛem dare tūc apud iudicem a quo causa examināda est sanctis ꝓpositis cuāgelijs per sacramentū boc ipm[b] affirmet et sic iuratoꝛiam cautionem † exponat: et per eam bec que superius

p ¶ Fiat. vt. C. ō pigno. l. debitoꝛē. et. ff. de distrac. pig. si creditoꝛ. ſ. fi. et facit. ff. de pig. act. l. ꝙuis.

q ¶ Creditoꝛib?. qui possideant vel petant.

r ¶ Aliquos teneri. cū in p̄sentia sint. Accur.

s ¶ Interlocutiōibus. id est ꝓceptis. nam omne ꝓceptuz iudicis gō facit ad causam finiendam est interlocutio: vt. ff. de arbi. l. qualem. in fi.

t ¶ Et actis. id est scriptura inde facta authoꝛe iudice. Sed nūquid eꝛ hac scilz scriptura oriē actioꝛes? Rñ. nō sed vt iudicis officiū ī exigēda decima interueniat: ls stipulatio non fuerit apposita ſm Alo. si autem sit apposita acquirit vtilis etiā ex stipulatiōe executoꝛib?: vt. ff. rem pu. fal. fo. l. iiij. in ꝓnci.

v ¶ Officij. i. officialiū vt ponaē ministeriū ꝓ administrantibus. Accur.

x ¶ Prestiterit. sed cuiꝫ Rñ. executoꝛibus. nā eq̄ eoꝛ pacto habebit reus vtilē actionē vt mō dixi. vel ipi q̄ēto sine dubio.

y ¶ Permaneat. ſ. actoꝛ. Sed ō. C. de ap. eos. in fi. naz nullus cauet de ꝓuocatione appellatiōis exercēda vt ibi dicit. Sz dicas illō corrigi ꝓ istud ſm Alo. Vel illud in appellationis causa: hoc in ꝓncipali.

z ¶ Expensarum. ſ. tot. q̄ qui iniuste lite mouet ad expensas tenet: vt. ħ. t. C. de epi. ꝛ cle. oēs. in fi. ꝛ. ſ. de exhiben. ſ. quia vō. et C. de iudi. ꝓperādum. ſ. fi vero. Accur.

a ¶ Decimā. Dicit qdaz q̄ bec decima nō excedit vltra. xxxvj. aur. vt. ſ. de egecu. ſ. j. col. vij. Alij dicunt q̄ excedere pōt: ꝛ il la aut. ante ꝓtestationez loquit. hec post. et sic hec differt ab illa nec altera est supflua. Tu dic q̄ illa fit ꝓpter incipiendā causam hec ꝓpter finiēdā: ſz q̄ cautio ꝓius fiet? Rñ. illa. tum q̄ est in ordine huius libri ꝓior. tum q̄ respicit ꝓncipiū q̄ ꝓius esse dz. vt arg. C. de no. co. cō. ſ. fi. Jtē ad ꝓtinue bec post illam? Rñ. sic. Vel dic ſm Jo. illa ante receptionē libelli: bec post: licz anteq̄ reo det. Jtē qd si plus expēdit q̄ decimā? Rñ. totum sibi restituit si bec iurat: vt arg. ſ. de exhibē. ſ. quia vo. colla. v. ꝛ. j. eo. ſ. oēm. ꝛ. ff. de iudi. l. cū ꝛ C. de iudi. ꝓperādum. ſ. fi vo. Sed videt q̄ bec decima nullo mō fit ꝓstanda. vt instit. de pe. te. lit. ſ. hec autē. que est ſ. Sol. illa corrigitur vt bic. Jtē qō subijcit quātitatis large accipe ꝛ ꝓ specie. vt. ff. de lega. iij. qſquis. Et sic no. hic q̄ etiā in actione personali debet actoꝛ dicere rem certā in libello: vt hic. ꝛ. ff. de rei vendi. si in rem. ſ. ꝛ si vestimēta. ꝛ. ff. de dolo. l. item egigit. ꝛ. ff. de iureiur. ꝛ. ꝓin. ꝓncipium. Accur.

b ¶ Hoc ipsum. scilicet fideiussoꝛem se dare non posse quod subijcit: et

Expensis mulctat ī iuste mouens litē.

† Facit ad idez. c. ꝓ vestras. iūcta glo. sup ver pōt. extra ō dona. inter vi. ꝛ vxo.

Libellus ēt ī pona li actione rem certā continere debet.

q duo iurant.sic et.j.vt nul.iudi.§.si vero crimen.ff.C.de asser,tol.l.j. §.omnes.et.ff.qui satisfda.cogā.l.de die.§.fina.et facit ad.§.j.de sanc. episco.§.nulli.ff.3.de nup.§.qui vero.in fi.§.

a ¶Dofitetur.ſ.q vſq; ad finem litis permaneat.Accur.

b ¶Denarū.i.decē ꝛ decem.vt.ff.de lega.j.l.ſi quis teſtamēto.§. titio.

c ¶Detētus eſt.i.citatus re et verbo.

d ¶Ex ꝓſenſu. id eſt arbi trio ſm quoſdā.nam ibi non ꝓſtat ꝑdicta cautio ſm eos. Sed cōtra.ff.de arbi.l.j.dic ergo ibi vt re mittat partiū ꝓſenſu.nā cōſenſu partium de iure interdū relaxat:vt argu. ff.de fer.l.j.j.fri.

e ¶Cōſtitutionibus.q.d. ſine huius conſtitutiōis auxilio ex quo partibus placet.

f ¶Dēm.ſup.ad oēm cē.

g ¶Leges.vt.C. vt nemo inui.agere vel accu.

h ¶Quāobrem.nūc incipit.et primo quando lis iā ꝓteſtata eſt.poſtea qñ non eſt ꝓteſtata:vt.j.co. §.ſi vero.in fine.

i ¶Exercere.ſlot.q q ſemel voluit ꝓſequi cogit. vt.C.ad vell.l.ſi.in fi.t.ff. man.ſi mandauero.§.ſi.

k ¶Judicium.alīs negocium.

l ¶Docet. vt veniat ad cauſam:vt.C.qui accuſa. non poſ.l.iij.

Proſeq cogit qui ſemel voluit.

Facit ad hūc ter.gl. j.in ca.cum dilecti.poſt med.ibi:tē ſatisfactio. extra de arbi. vbi dī q coram arbi tro nō ꝓſtat ſatisfactio: ſz ſuffic pene ꝓmiſſio.

Facit ad hūc.§.c.ꝓterea.cū gl. j.extra de ſta.et ex.b.§. nunc autē. q eſt ſup.l. ꝓſentaneū. C.quo ꝛ qñ iu.ꝛ incipit. qui ſemel.

m ¶Cautione.id eſt dilatione:ſic dicta q ad cautelam detur vt poſſit ad peremptoriū ꝓuenire:ꝛ ſic ad ſniam:vt.ff.ſi iudi. l.ad peremptoriū.ꝛ qđ dicit.ff.dicerū:dic q olim erāt.ff.vt.ff.eo.l.ꝓ inter ualla.ꝛ.C.de iudi.l.ꝓperandū.§.j.Sed ille corri gunt ꝓ iſtā aut.iſtud etiā idem ſpatiū credim⁹ aut geri in reo.nam non debet cē.vt.ff.de reg.iur.l. nō debet.ꝛ de fer.l.ſi.ſm Joā. Sed dico granari actorē vt diffinitiua contra cū ferat ꝛ ante lit.cōteſt.vt.j.c.§.ſi vō.ꝛ nō di co i reo abſente aū lit.cō teſta.ſed ſi agat realiter i poſſ.rei petite mittetur actor:vt.C.de ꝑſcriptio. ff.an.ſi quis.ſi ꝓnali ter:ꝓio menſura debiti: vt.§.de exhibē.§.ſi vero etiā.multa enim cōcedū tur reo que actori nō cō ceduntur.vt.C.de tēp.in integ.reſti.l.petēde.ꝛ.ff. de fer.l.ſi.ſed omne qō ſz actori cē vt dictum eſt.ꝛ eſt rō:q durius ꝙ aſtringi actor qui ꝓuocat inuitum.vt.ff..ꝓpi.imuſte em cē.Sed videē etiā q con tra reum feratur diffiniti na ſnia ante lit.cōteſt.vt.ff.vt oēs obe.iudi.§.ſi vō.colla.v. Sed dic ibi qñ ꝓteſt.lit.cōtra dīm cū alius ci rñderi vel nō ferē diffinitiua ſed q de rebus abſentis ſatiſfit.Ite nō.cōſuetudinariū eſſe tres dari poti⁹ q pluresve pauciores ſiue maiores tēporis ſiue minoris in iure inue niatur:vt.j.vt ſpon.lar.§.ad boc.colla.ig.ꝛ.C. quomodo ꝛ qñ iudex. l.cōſentaneū.ꝛ.j. vt cū de appel.cog.§.ſed hoc ꝓſenti. Sed q̄ro an hoc caſu iudex poſſit hoc ſpatiū minuere? Videt⁹ nō:vt.ff.eo. per inter ualla.cum ſit dilatio legalis;aliud aūt ſit in iudiciali:vt.C.de dila.l.j.

Vel dic poſſe minui.vt.ff.de iudicijs.l.nōnunq̄. Accur.

n ¶Preconū.hodie per tres nūtios ad domū miſſos nec clamat ꝑco per plateas quia cē.olim enim per edicta in albo poſita vt ꝫ continet ſm Jo.Sed quaſr cū ſemel eſſet ſcriptū in albo iterū ſcribebat:Rñ. forte elapſis triginta dieb⁹ delebat:ꝛ iterū ſcribebat.Et no.q̄ in huc albo erant ſpecialia edicta:vt de his citatiōib⁹. q̄dā generalia:vt ea q̄ di cunt prętor edicta:vt.ff. de iurisdi.om.iudi.l.ſi quis id.in prin.Accur.

o ¶Aliis aūt permitti mus.Ro.delegato ꝓncipis licere citare ꝑ edicta.ꝛ ſic eſt ff.de exhib. §.ſi vō qđ.ibi:nihil facere valēte. Sol.ſ corrigit in his delegatis.Alij dicūt q̄ hec ſm illā diſtinguit:vt hic lite conteſtata nō ante liceat.Accur.

p ¶Edictis.in albo.

q ¶Initū.ſlot.initiū lītis fieri p cōteſta. ✻ſic.C. de pl⁹ pe.l.j.ꝛ.C.de iudi. aptiſſimi.ꝛ.C.vbi de cri. agi opor.l.j.ꝛ faciunt ad ea que dixi.ff.de iuriſdi. om.iudi.ꝛ quia.in fi.l.

r ¶Libello.Dic derogat l.C.de edē.edita.quia ne ceſſe ꝫ perſiſtere in vete ri:vt hic.nec pōt mutare libellū ſm Azo.etiaꝫ aū lit.ꝓteſt.ſꝫ p illā dicebat vſq; ad lit.cōteſt.Accur.

s ¶Pulſatus.coram ordinario.

t ¶Per mandata.ſcz ſine ſcriptis vt per nūtium.

v ¶Cōpetentē.i.cū q̄ de legauit qñ eſt delegat⁹ a ſimplici ordīario vel ad iudicem cauſe.Azo.

x ¶Sortiaf.per diffinitiū nam qñ ambe ſunt ꝑſentes ſi eſt lis conteſta.alīs fiet:vt dixi.ſ.c.§.ꝓi.vt diſtiguas reus vel actor ſit abſens.Accur.

y ¶Alliud.ſic crucifix⁹ eſt chriſtus ꝛ aliꝫ cē. ſic.§.vt defun.ſeu fu.in prin.col. v.nec enim hic aliud ſiſt ſpatium ꝓcceſſerat.

z ¶Annus.ꝛpter tripleꝫ ſpatium.ggg.dierum qō eſt ei datū inter edictum ꝛ edictum.

a ¶Permanētis.in ꝓſenti.

b ¶Et veritate.vt ſi habeat actor bonā cauſam nihilominus vincat red ditis reo expēſis:vt.C.de iudi.ſancim⁹.ꝛ.l.ꝑperādum.§.ſinaute ex geſtis. ꝛ.de iudi.§.oportet.

c ¶Proferre.qñ lis iam eſt ꝓteſta.ꝛ cognitū de cā ꝑ pbatiōes rei.aliōquin ab obſtuatiōe iudicij tm̄ abſolueret reū ſm q̄ſcā. Tu aūt breuiter mirabi lia hec no.quia introducunt bic teſtes ante lit.cōteſt.ſi reus vult in ſe onus ꝓbationis ſuſcipere.ſic.ff.de ꝓba.l.circa.Scōm q̄ ferē diffiniti na ſnia ante lit.cōteſt.ſic eñ dicit ꝛ veritate ſubti.ꝛ.et hoc ſm..Rō.et Jo.Bul.ꝛ.ꝛ dicebat legitimā ſniam de miſſione in poſſ.et hic qñ reus ꝓbat vt dictū eſt.alīs ab obſeruatione iudicij tm̄ abſoluitur reus.vt C.de iudi.ꝓperandū.§.j.Ite tertiū nouū not.q̄ ampliaf numerus dierū cū olim.g.hodie.ggg.ſint.vt dixi.§.ꝓi.Ite quartū:q̄ an trie niū finiſ inſtātia:ꝛ alīs regulariter triēnio duret ciuiliꝫ:vt dices.j.ꝓi.

† Facit ad hūc ter.gl. ij.poſt prin. c.j.extra de dila. ✻Cōcor.c. relatū.cum glo.j.extra de of.dele.

Sentētia diffiniti na aliquā do añ litis ꝓteſt.ferē.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

Quintū not. ℣ Sbi hec modicui ctiaz actore absente vt possit diffiniti ua dari. et ℞ idē erat p. l. pperādū. ℣. finaute re⁹. secus videt iure veteri: vt ff. de iudi. l. z post edictū. z est arg. p hoc. ff. de reg. iur. l. non ds. Item sextū no. q: cadit qs ab actiõe sua ꝓpter ꝓcrastinationes suas: z deluſiones hu iusmodi: vt. ĵ. prozi.

a ¶ Actorem. fic. C. de iudi. l. fancim⁹. et. ſ. de his qui ingre. ad ap. ℣. q: igitur. ibi expensis modis omnibus ꝛc. col. v.

b ¶ Predictas. i. iterū de nouo faciẽdas. z fic ſi bñ cõpates habes bieniū. z ſex meſes ſm Joan. Vel dic ꝙ loquif de ꝑdictis: z fic habes annū tantū z tres meſes. q. quid tñ dicas de rogat. l. properandum. q̃ ſtatuit triẽnium. nã vel infra bieniū. et. vj. menſes. vel infra annū. z iij. menſes finiſ hoc iudiciū. ſic z als finiſ per annum. vt. ſ. de bere. et fal. ℣. illud. col. j. ſm Azo.

c ¶ Actione. nũquid ipſo iure: riderī ꝓ actore: z allegari. q̃ ſ. de incest. nup. ℣. j. Et no. b argu. ℣ variantes. fic. ff. de pcu. l. in cauſe. in ꝑn. Sed ar. ℣. ff. de col. bo. l. nõnũq̃.

d ¶ Deterior. Nota deteriozẽ ẽ ꝑditionẽ pluries delinquentis. ſic et. C. de ſer. fu. quicũq̃. z. ff. de re mi. l. iij. ℣. ſi plures. et. ff. de pe. l. ſi quis aliquid.

e ¶ Legis autem. vt. C. vt nemo iuit⁹ agere vel ac.

f ¶ Priuilegia. id eſt ꝓiuilegijs.

g ¶ Ut neqz miles neqz federatus ꝛc.

b ¶ Um dñi. vtilitates. als neceſſitates.

i ¶ Quib⁹. ſcilicet militibus.

k ¶ Dilitant. C. locati. l. vltima.

l ¶ Rebus. ſcz vt inconti nenti barbaroꝝ refrenẽ audacia: et ꝑ publice res augeantur: vt. ℣. dixit.

m ¶ Eis. ſ. priuatis. Acc.

n ¶ Implẽtes. ſ. milites.

o ¶ Triginta dierū. Ar. ℣. ſ. vt facte no. ℣ ſtitu. ℣. vt aũt. col. v. Sol. vt ibi.

p ¶ Obſeruauerint. id eſt obediẽrint.

q ¶ Optiones. ſiſc. j. vt liceat ma. z ani. ℣. q̃ autẽ ſimile. C. de iur. fiſ. l. peñ. ſimile. ff. de bo. dã. diuus. ℣. cũ quis. Accur.

r ¶ Reuertantur. i. reneri faciant.

s ¶ Ut diuine iuſſiões ꝛc.

Ostre. Corrigẽdũ. ſic. j. vt fra. ſi. col. ij. in ꝑn. arg. cõtra. ℣. q. omnia exigere actorem[a] ⁊ pulſato dare: ⁊ ſic actorem permanere donec cauſa finem ſm leges accipiat. nã ſi tantũmodo venerit et expẽſis ſiue ſumptibus datis ſolum annale tempus interrumpere voluerit ⁊ iterum a iudicio recedens vſq; ad exitum cauſe non permanſerit: iubemus eum poſt predictas[b] edictorum et annalis ſpatij obſeruationes ab omni cadere actione[c] quam ſibi competere contra pulſatum exiſtimabat. deterior[d] nãq; ⁊ dolus eius agno ſcitur qui interruptam iterũ litẽ deſeruit q̃ ſi ſemel acceptã deſeruit. ¶ Legis[e] autem priuilegia[f] que nolẽtibus nõ iponit neceſſitatẽ ꝓprias actiões mouere illis tantũmodo vti cõcedim⁹ qui nullam ſm predictos modos aduerſario mouerint queſtionẽ. ¶ Nec autem omnia obtinere decernimus in cauſis que necdum vel iudiciali ſententia/vel amicabili conuentione/vel alia iuri cognita deciſiõe finite ſunt theodote parens chariſſime atq; amantiſſime. Illuſtris itaq; ⁊ magnifica authoritas tua preſentem noſtri numinis legẽ in perpetuo valituram/edictis in hac regia vrbe propoſitis et ꝓceptionib⁹ in vniuerſis ꝓuincijs ſub tua cõſtitutis iuriſditiõe directis faciat manifeſtam: vt omnes ea que ꝑ vtilitate eozum ſancimus a ſe cuſtodienda cognoſcant. Datum. iiij. Idus Septembris. Ca. imperatoꝛe dñs Juſtinianꝰ. pfec. pcto. a. an. xvj. Baſi. vicecon.

Ut neqz miles neqz[g] federatus obſeruet domui ꝓuate/aut poſſeſſioni alicuius. Titu. ix.

¶ Nullus militem vel federatũ in domo vel in ꝓpria poſſeſſiõe retinere ꝓſumat. cõtra facies ſua dignitate expellitur ⁊ eius bona publicẽtur. milites militia priuantur: et etiam iudices negligẽtes decem libris auri puniuntur ⁊ egilio traduntur. Angelus.

Idem Auguſt. Theodoro ꝓfecto ꝓtorio.

Um domini dei beniuolentia ad cuſtodiam noſtroꝝ ſubiectorum militariũ rerũ incipit ordinatio. bis eñ ꝓuidentia dei diſpoſitis barbaroꝝ quidem inconſtinentia refrenatur. reipubli. voꝛes augẽtur. Et quoniam aliqui ꝓprie ſalutis ꝓ nihilo facientes rationẽ: milites et federatos qui debẽt ꝑ libertate reipub. cõtra inimicos certare/preſumunt ſubtrahere: ⁊ in ꝑuatas ſuas occupare vtilitates[h]. ꝓuidim⁹ per ꝑſentem legẽ noſtram oĩbus interdicere vt nullũ decetero preſumant militem in quocũq; relatum numero: aut federatum ſub trahere: ⁊ in ſua domo aut in ꝓprias habere poſſeſſiones/ꝑ quibus[i] nos multos ſuſtinemus labores. exercẽtur enim ⁊ militar[k] vt cõmunibus vtiles ſint rebus[l]. ¶ Sint igitur omnes ſciẽtes qui milites[m] aut federatos aliquos in ſuis habẽt domib⁹ aut poſſeſſionibus: aut qualitercũq; obſeruantes ⁊ quoſdam cis[n] ꝓprias implẽtes[o] vtilitates: q: niſi intra triginta dierum[p] dilationẽ computandoꝛ ab inſinuatione per loca preſentis nr̃e diſpoſitiõis eos expulerint: ſubſtãtie quidẽ habẽtium eos aut retinẽtium publicationi ſubiecte fiſco applicabunt: ipſi vero ⁊ dignitatib⁹ ⁊ militijs quas habẽt expellentur. milites vo ⁊ federati qui eis poſt dilationem obſeruauerint[q] non ſolũ militia ſpoliabũtur: ſed etiã vltima ſuſtinebunt ſupplicia/ſcientibus ⁊ vniuſcuiuſq; ꝓuincie iudicibus: quia ſi aliqui inueniantur in locis que ab his exactoribus: aut coniũctoribus: aut perſonis aliquibus: aut dominijs: aut poſſeſſionibus: aut quibuſlibet ꝑ ꝓijs vtilitatibus permanentes: ⁊ non celeriter iſtos cõprehenderint: ⁊ ſupplicijs ſubdiderint: ⁊ milites quidez ad numeros ſuos tranſmittãt in quibus militant: federatos vero ad ꝓprias optiones[r] ⁊ ipſi. ꝛ. libzarum auri penam exigentur: ⁊ inſuper exilio tradenẽ vtpote noſtras iuſſiones ꝓſumentes negligere. ¶ Nemo igitur neqz diuino quodam typo de hoc forſan facto neqz preceptis iudicum vtatur: neqz aliquis noſtroꝝ um iudicum huiuſmodi aliquos typos aut ꝓcceptiones iudicum ſuſcipiat: ſed cum omni celeritate militantes quidez ad ꝓprios numeros: federatos vero ad ſuas optiões reuertantur[r] ⁊ ꝓ cõmunibus certent rebus. nullo enim modo decetero concedimus noſtros milites aut federatos in quibuſdam oĩno priuatis vtilitatibus occupari. ¶ Que igitur placuerũt nobis et per preſentẽ manifeſta ſunt legem tua eminentia precognoſcens: in hac quidez feliciſſima ciuitate edictis ſm morem prepoſitis: in ꝓuincijs ꝓceptionibus deſtinatis oĩbus manifeſta oſtituere feſtinet. Datũ idibus Aprilis. Ca. imperatoꝛe dñs Juſtinia. pfec. pcto. a. an. xvj. Baſi. vicecon.

Ut diuine iuſſiones ſubſcriptionem habeant glozioſiſſimi queſtoris. Titulus. x.

¶ Nulla diuina iuſſio per aliquẽ iudicem recipiatur niſi ſit ſub velata ſubſcriptione queſtoris denotantis inter quos ⁊ ad quem iudicẽ ⁊ per quam perſonam directa[t] fuerit. contrafaciens pena. gg. libzaruꝫ auri mulctatur. hoc dicit Angelus.

Idem Augu. Theodoro pfec. pcto.

Ostre ſerenitatis ſolicitudo remedijs inuigilat ſubiectoꝝ: nec ceſſamus inquirere ſi quid ſit in noſtra republica corrigendum[u]. ideo nãq; ⁊ volũtarios labores appetimus vt quietẽ alijs preparem⁹. Unde ad vniuerſoꝝ vtilitatẽ ptinere perſpexim⁹ ſi facras etiã iuſſiones cum cõpetenti iubeamus cautela. pcedere: ne aliquibus liceat eas ꝓ ſua volũtate. pfiteri. Nam preſenti[v] lege decernimus nullam diuinaꝫ iuſſionem[w] neqz per viri magnifici queſtoris adiutoꝛes: neqz per aliã cuiuſlibet militie aut dignitatis aut officij perſonam: cuicũq; iudici[x] cõfectã a quolibet ſuſcipi cognitoꝛe: cui magnifici viri queſtoris[y] annotatio ſubiecta nõ fuerit: qua

† Cõcor. cũ glof. ſi. poſtme. extra de renũ.

† Cõcor. cũ d tex. xxiij. q. j. per totã illã qõnem. z marie i. c. militare.

† Cõcor. ſuper ℣. gſiali. in. c. bone mẽozie. extra ℣ poſtu. pla. et in gl. j. in. pe. de cre. circa fi. z dicit ipe ratoꝛ i. c. ecclẽſia vra i glof. ſup ℣. vigiliſq; extra de elec. z in. c. cũ inſtãtia. in gl. j. extra ℣ cẽſibus.

a ¶ Cōtineatur. ex hoc. ff. sumit qđ est. C. de diuer. rescrip. l. fi. ff. fi.

b ¶ Quibus iubemus. scz iudicibus.

¶ In medio litis. rc.

c ¶ Nia. Dispo nentes. scilicet nos per dictas iussiones.

d ¶ Pragmaticū typū. i. chartulā qua scribebant quid faciendū sit. Acc.

e ¶ Prescriptionem. alis descriptionem. Accur.

f ¶ Dispositionem. quia nos volum⁹ qđ nře leges volūt. vt. ff. fi. iudi. ff. oēs aūt. fic. ff. ad turp. l. i. ff. i. ibi: pene vero p ře. rc. Et sic no. q⁹ nō licet suppli care lite pēdente: vt hic. et. C. vt lit. pēden. l. j. ff. et facit. C. fi cōtra ius vel vti. pu. l. fi. Accur.

g ¶ Negocium. scilz relatum. Accur.

h ¶ Aliqua. scz nobis imperatoribus.

i ¶ Apud iudicem. ita ne cē iudicāda ab aliis alio rum doctrina. Azo.

k ¶ Judicium. i. sententia.

l ¶ Dictum. i. inchoatuz aut antiquatum.

m ¶ A nullo valeat. vt. ff. qui. ap. nō licet. l. j. ff. i. ff. de mino. l. minor. j. rñ. z de arbi. l. nā magistratus. et ad trebel. l. ille. ff. tempestiuum.

n ¶ Declarationez. vt. ff. de iudi. ff. fi. et. C. de le. et cō. l. cuz de nouo. et. ff. de iudi. l. cū. ff. j. Et nota q⁹ etiā p̄incipis sniā debet esse scripta sicut z cuiusli bet alterius: vt. C. de sen. ex peri. reci. l. fi. Accur.

o ¶ Referendarioz. id est facta a referēdariis volūtate p̄incipis. Accur.

p ¶ Sanctiõe. alis functione. Accur.

q ¶ Fieri. i. facere.

r ¶ Sup hoc. Quid addit p̄dictis hic. ff. cum dicat super hoc: ssñ. ff. dicit de causis que pēdebant tpe huius. l. quib⁹ pēdentib⁹ silr dicit supplicationem vel impetrationē non tenere. Et sic not. leges ad p̄terita trahi: z ad p̄ntia q⁹ ff. caueſ: vt. C. de leg. et cō. l. leges et ꝓstones.

s ¶ Leges. Leges dicō disponētes iudicāt, examinationē aut ssñas: vel p etiā si q̄spiā pceſſit ipe trās sanctionē. etem. rc.

t ¶ Nequaq̄. banc sniam diffinitiuam.

v ¶ Aut retractationis. forte rōne minoris etat, seu supplicationis. Alqđeo etiā vt si post sniam fiat leg nouā nō valeat. j. titu. proxi. in pin.

x ¶ Eā aute. fic cōstrue et habebis sensum. eā aute iussionē q̄ disponit qđez continetur[a] et inter quos/et ad quē iudicē: vel per quā fuerit directa personā: q̄tenus oī post hac ambiguitate submota nulla cuilibet excusatiōis relinquat occasio: sciētibus iudicib⁹ vel administratoribus vniuersis q⁹ si ī quoli bet negocio sacrā fuscęperint iussionem nisi cui questoris viri magnificentissimi fuerit subiecta an notatio mulcta, xx. lib. auri z officium sili⁹ pena plecteť: quibus[b] iubemus si qua talis iussio ad cos pucnerit mox ad p̄dictū virū magnificum questorē referre: aut cū illo qui hec ingerit destinare/vt ī cum vindicta p̄ocedat quā in falsarios iura nřa cōstituerūt thcodore parēs charissime atq⁹ amātissime. quā legē perpetuo valitura celsitudo tua ad vniuersoz faciat peruenire notitiam.

¶ In medio litis nō fieri sacras formas aut sacras iussiones: sed ſm antiquas leges generales lites decidi. Titulus. xi.

¶ Judex de causa cognoscens iudicare z procedere in ea debet ſm legem: non ſm sacras formas z iussiones lite pēdente emanantes z sententia p̄incipis in scriptis lata nō potest ab aliquo retractari. hoc dicit Angelus.

I dē Aug. Thcodo. p. p. p ozien.

Omna ſm nřas leges agi volentes et barū virtutē seruari studentes: pspexi mus p̄sentē scribere legē ad ipsaz legū obseruationem. Agnouimus cīn qm quidaz iudicū volentes cis qui cās dicūt ter ęgiuersari z celare suas festinātes dilatiōes excusant se frequēter: dicētes q⁹ sacre formę: aut sacre iussiōes: aut dispositiōes spectabiliū nostroz referēdariozuz insinuate eis sunt: tanq⁹ disponētes[c] quēadmodum oporteat negocium examinari aut iudicari. ¶ Et ꝓpterea sancimus vt oū lis examinať siue in pecuniarijs: siue in criminalib⁹ aut aljs qbuscūq⁹ emergentibus causis apud iudices: siue hic siue in p̄uincijs: neq⁹ p̄agmaticū typū[d]: neq⁹ aliā p̄scriptionē[e] neq⁹ sacrā nřam quālibet ex scripto aut nō scripto iussionez: aut dispositionem[f]: an hac regia ciuitate spectabiliū nostrorum referendariozū aut alterius cuiuslibet disponētē cos qūo decet inchoatū examinare aut iudicare negociū[g]: insinuare iudicāti bus: aut ſinuata valere: ſz ſm generales nřas leges causas examinari z decidi. qđ cīn in legū positum est potestate: non egebit aliqua[h] extrinsecus dispositiōe. Si q⁹ cīn ad nos negociū apud iudicem[i] tā dictū est aut añq̄ hoc p̄ncipiū sumat: pspexim⁹ nos hoc p̄ propziū nřm iudiciū[k] disponere: z decreuimus hoc nequaq̄ alteri[l] iudicis egebit iudicio. Sicut enim a nobis p̄ sacrū (sicuti dictū[m] est) iudiciū dispōsita aut decisa nō egebunt alioz examinatiōe aut iudicio aut retractatiōe aliq̄ a nobis qbus deus: [n] z sanciēdi potestatē donauit: z si aliq⁹ iudiciū in quolibet negocio ꝓtulerimus: nō alij iudici hoc cōmittimus: siue p formas: siue p̄ dispositiōes spectabilium nřoz referēdariozū aut alteri[o] cuiuslibet: qūo ꝓcunq⁹ negociū examinari aut iudicari: vt pote q: a nobis semel iudicatū ē qđ retractari a nullo valeat[m]: his videlz tenētibus qñ scripta talis aliqua nřa, pcedit sniа. Si q⁹ oī aliqua dubitatio iudici de aliq̄ fiat lege: nūtient ad nřam ptātem z a nobis expectēt cause scriptā declarationē[n] aut interꝓtationē: et ſm eā decidāt lite. ¶ Si vo⁹ duꝝ causa dicitur ꝓagmatica nřa forma aut dispositio spectabiliū nostroz referēdariozum[o] aut alterius cuiuslibet: aut aliud aliqđ hozū q̄ dicta sunt oīum iudicātibus insinuet ordinās in his examinatiōē aut sniаz: iubem⁹ iudicē qđē oīno nō respicere: [p] sed his vacātibus z nullā penitus habēte[q] virtutē ſm gñales nřas leges cām examinare z legitimo fine ꝺdere. Si aūt hoc nō custodierit iudex. p. libraru auri eū subiacere pene vt etiā aliā nostrā maiorez indignationē experiať: cidē pene subiacebit z eo q⁹ ꝑsumet talē aliquā dictare formā: z ministrātibus ei z talem ali quam dispositionē faciētibus spectabilib⁹ nřis referendarijs. Et hoc dicimus siue ex sacra nřa sanctiõe iudicare quispiā deputatus est: siue ex p̄cepto iudiciali: siue ſm arbitriū aut cōpromissariozuz schema gōnem audit siue scripto/siue fine lris. Sed vel ſi qs iudicū ꝓpziā despiciēs salutē ex aliquo tali ꝑsumpserit sniam, pferre: banc ita infirmā esse volumus vt neq⁹ appellatione indigeat: neq⁹ ex cōpromisso inferať pena. nos cīn oēs iudices ſm gñales nřas leges examinatiōes z sniаs fieri[q] volum⁹.

¶ Illud quoq⁹ indubitatū crit: q: neq⁹ iudicialis q̄libet valebit iussio extra qđ ordinatū est hac nřa lege. Super hoc[r] aūt z illō iudices nosse opus est: q: cōpetēs est cos z q̄ adhuc z nūc mouenť qōnes ſm gñales determinare leges[s]: vel ſi q̄spiā pceſſit ipertrans sanctionē disponētē iudicātis examinationē aut sniam. ei cīn q tale aliqđ impetrauit tā sniam diffinitiuā nōdū, pmeruit/nihil ex his q̄ impetrauit, pdesse volumus. Si cīn semel pucnit sniа diffinitiua data nequaq̄[t] banc ex nřa hac pscrutari lege iubem⁹: ſz appellatio subsecuta fit: aut retractatiōis[u] est aliq̄s spes ꝙ sniam. eā aūt q: ne nō disponet quidē iudicātem aut iudicare futurā iussionē quo oporteat qōnē fieri aut iudiciū inferri: causaz vo[x] fini studiose tradi legitimo[y] vult: aut actoꝝ iponit editionē aut iudicē coget legitimā, pferre sniam/aut simul aliū iudicē fm nřas pręstitas leges z fieri z valere z scripto z fine scriptura nō p̄hibem⁹. ¶ Et aūt oēs nři subiecti z maxīe q̄ litib⁹ atterū tur: nřam, p se nouerit, puidētia z nullus hāc sacrā nřam circūueniat legē neq⁹ ignorātiā in ea, pponat: sancimus in vno q̄s negocio initiū apud iudicē accipe ex, pemijs[a]

narum

iudicātē aut iudicare futurā q̄stionē qūo op⁹ fieri: aut repete qūo oporteat iudicium inferri.

y ¶ Causam vero. vero p̄ sed.

z ¶ Legitimo. q. d. illa iussio non valet que dispōnit qūo iudicet: ſz illa sic q̄ualit iudicū cito finiri. Et sic no. q⁹ quatuoz casibus ſ supplicat lit. pēdēte. Primus vt iudicium p̄ocedat. Scōs vt acta edātur. Tertiꝰ vt sniam det iudex. qđ est idem q̄si p̄m⁹ modus. differt autē q: i tertio nō restabat ni si sniа. in p̄ma z media cā facieda erat adhuc q̄stius vt associet iudex alis non supplicatur lit. pen. vt. hic. z. C. vt lit. pen. l. ij.

a ¶ Ex pemijs. que sunt bmōi p̄oemia: rñ. anni oñi qui fuit. Jtē scribūt quidā hic icipit causa talis. Jtē libell⁹ cū partis subscriptiōe. Jtē citatio et similia q̄ quasi pemia sunt: post hoc oz hec lex scribi vt sit pars monumentoꝝ siue actoꝝ. Tertio scribitur cōfirmatio ꝓsonarū. ſ. satisfactionis iudicio sisti. ſz videtur q⁹ statim post dicta p̄oemia debeat fieri pso-

† Facit ad hoc. ff. v. q. ſi. ca. ipiali. rc. vbi de ſ late tractatur.

¶ Cōcor. cū hoc tex. ca. cām que. cū glos sup ꝙ. cōmissimus extra de testi.

Lite pēdē te suppli care nō li cet.

Pręcipis sniа oz eē scripta.

Leges ad ꝓterita a liquando trahunt.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

narū ꝓfirmatio. vt. ff. de eḡbi. ff. sancim⁹. et. ff. illō vo: Rñ. illa fm hāc intel ligit. ff. hec hodie nō scri bitur cum satis certa sit.

a ¶ Scōm quas. Mo. ipe ratorē suscipere imperiū vt fm legē iudicet. sic. C. de leg. et con. l. digna. et no. ff. eo. ff. i. ibi: qō enim in legum ꝛc.

¶ Ut cum de appel. ꝛc.

b ¶ Postea. et sic ad pe teritā referant negocia: vt. ff. eo. i. rñ. in fine. qō est mirabile. Also.

c ¶ Et de aliis capitulis. sc̄s que sunt quatuor. nā qnq; principales partes hȝ hec ffstitutio ls multa incidēter als dicat vt oī ꝛ sum ꝓsecut⁹ in suma huius titu.

d Eruenit. Pro ꝓspexim⁹. circa illam facti questionem.

e ¶ Sententic. hoc quando post sententiam.

Lex futura nȝ tēpus respicit.

f ¶ Relationes. hoc quā do post relationem ante rñsionē q̄ expectāda non est vt hic. ff. vt iudi. non expe. sacras iuff. ff. ff. col. ix. C. de app. iubem⁹. ff. ff. C. de iudi. ff. pe.

g ¶ Referentem. Nota le ges ad futura tm̄ tpa tra hi. vt et. ff. de nup. i ff. col. iiij. et. ff. de resti. et ea que pa. ff. B igit. et. ff. de here. ab itesta. ff. ff. coll. ix. C. ff. vt facte no. ff. coll. v. ff cū dicat hic nō trabi ad ꝑterita: etiaȝ si hoc dicat est ȝtra. C. de ꝓsur. l. pe. ff C. de legi. ff ff. i. ff. C. de ffstitiones. ff. ff. de leg. et se. nō est nouum. Sol. hoc speciale. vel dic tra bitur ad ꝑterita: scilꝫ fa cta in quibus iudicū nō est inchoatum secus si fit inchoatum: vt hic.

b ¶ Sed hoc ꝓsenti re nuntiare. valet hic renū tiatio. ꝑter allegatiões iuris ꝛ ꝓpter instrumē ta. ꝓpter testes foste ne ꝓducanf non valet: vt. ff. de testi. ff. quia vō mul ti. col. vij. fed sola sciētia testificatorum.

i ¶ Allegatiões. q̄ ꝛ in iu re ꝛ in facto ꝛ in ꝑbatio nibus accipi pñt. vt. ff. ff ritu nup. ff qs tu. et. C. ff ex fal. allega. l. j. ff. ij. ff. C. de aduo. di. iudi. laudabile. ff. quotiēs. Accur.

k ¶ Proponat. Iudice i terrogāte an aliquid no ui addere velit: vt. C. de iudi. iudices. ꝛ hic fumiē auf. que est ibi.

l ¶ Dilatiōe. Prima vel vltima.

m ¶ Prebeatur. imo vi detur q̄ semel tm̄ vel ad plus bis: vt. ff. ff fer. l. vlt. contra. Solu. hic non lo quitur de dilatione que mox ꝛ ante ipsam ꝓsonarū confir mationē inscribi cā ꝛ monumēto rum fieri partē. sic cm̄ gestis ꝓsul gens, ꝓhibebit ea que ꝓpter eius virtutē tentātur circa eaȝ ꝛ circa ipsam forȝan ꝓsonaȝ firmatio nem: ꝛ ꝓuaricari cā nitentibus ꝓ multa ꝛterminata refrenauit a ta libus est ꝓsumptionibus: ꝛ ꝓpoꝛijs tēpus nō finit fieri penis: vt cm̄ iniqtatē simul ꝛ iniustitiā ꝛ p oīa expellamus: ꝓpterea ꝓsentes posumus legē vndiqȝ cā et ꝓ cā alias cautas ꝛ icircūcuicēdas cu stodiētes rcipublice leges fm q̄s a ꝛ nos ipi imperiū deo dāte susce pim⁹ custodire nostraqȝ rēpubli cam ab his legibus muniri semp optam⁹. ¶ Que igit placuerit no bis et ꝓ hāc sacrā declarata sunt legē tua celsitudo ꝟuare qdē stu deat. oibus aūt palā quide scāre. ꝓponens cā quidē in hac felicissi ma ciuitate: ꝓceptis aūt solēnib⁹ vtēs ad. puinciarū ꝓsides: vt oēs hoīes sciāt et ꝑ cā quā sup eos habemus ꝓuidentiam.

¶ Ut cū de appellatione cognoscitur fm illas leges debeat iudicari que tēꝓre late sentētie obtinebant non fm eas que ꝓstea b ꝓmulgate sunt: ꝛ de alīs capitulis c

Titulus. xij.

¶ In causa appellatiōis dȝ ferri sentētia fm legem que vigebat tempore sentētie prime. nō fm eam que ꝓst latā sentētiam nouiter emanauerit: etiam si in lege nouiter emanata dictum fuerit q̄ ꝓ trahatur ad ꝑterita. hoc dicit Ange.

Idē Aug. Theodoro ꝓfec. ꝓto.

Eruenit ad sciētiaȝ nfe serenitatis q̄ cū inter Eustachiū vi rum rcuerēdissimū tholone ciuitat⁹ epi scopum: ꝛ Phystū diaconū eccle sie ccliensene fuisset causa cōmo ta, ꝓcessit a rectore, puincie diffinitiua sentētia cōtra quam appel latio est ꝓrecta. Judices igitur apud quos appellatio vētilabat dubitātes ad nostram clementiā retulerūt: an fm leges q̄ obtine bant qū ꝓcessit diffinitiua snīa: an fm tenorē illi⁹ legis que post diffinitiuā snīam a nobis, ꝓmulgata est cādē cām examinare de berent. Nos itaqȝ iustū esse, ꝓspe ximus d fm leges que obtinebāt tēꝓre late snīe ꝓdictā appellationis cām examinare ꝛ terminū fm ipsas accipere. ꝓuidimus aūt ꝛ ꝓst hanc fi quādocūqȝ dubitatio talis emerserit eaȝ sibi ordine terminare. Jdeoqȝ sancim⁹ si q̄n de aliq̄ causa ꝓcesserit diffinitiua snīa: et ꝓuocatio fuerit subsecuta/appellatiōis examinatoꝛes fm leges que tpe diffinitiue snīe obtinebāt terminū darc negocio hoc codē videlȝ obseruādo ꝛ i re tractādis aplissime ꝓtoziane sen tentijs ꝛ in suggestionib⁹ iudicū: q̄n vtreq; partes oīb⁹ allegatio nibus suis renūtiauerint/ꝛ iudi ces ꝓ suas relatiões f qd disponi debeat ꝛterrogauerint. Jn oīb⁹ cm̄ ꝓdictis casib⁹ illas leges a co gnatoꝛib⁹ seruari decernimus q̄ tpe snie aut certe relationis obti nebat. tametsi cōtigerit postea le gem ꝓmulgari noui aliqd dispo nentē: ꝛ tenorē suuȝ ad ꝓterita quoq; negocia rferentem g.

¶ Postq̄ vna pars renūtiauerit alle gationib⁹: alia cogi dȝ infra. xxx. dies ꝓponere quicqd velit. ꝛ si hoc nō fecerit ad oēm eius malitiā superandā duo meses dari debēt: quib⁹ elapsis iudex debet fer re snīam legibus cōsonantē. b. d. Ange.

¶ Sed hoc ꝛ ꝓsenti addim⁹ sanctioni vt q; iter litigatoꝛes aliq̄n contigit vnā quidem partē suis allegationib⁹ renūtiare h: alia vō scientē se malas causas hēre post cognitionalia certamina et dilationes q̄s, ꝓbationq̄ causa leges cōcedunt: nolle cōfiteri allegationes i sibi sufficere nec cito causē q̄li tas agnoscatur. Jubem⁹ vt quā do vna pars allegatiōibus renū tiauerit: alia vero pars dixerit se habere aliqd qō ꝓponat k iudex negocij modis oībus eam partē q̄ vtil⁹ dilatione l compellat intra xxx. dies post q̄s altera pars renū tiauerit q̄cquid velit sine aliq̄ in termissione, ꝓponere: qō si nō fe cerit/tūc ad ei⁹ malicia cōuincen dam m alius vnus mēsis idulgeat a iudice. ¶ Si vō ꝛ sic distulerit: alterius vnius ei dilatio ꝑbeat n. ita vt si vsq; ad ꝓdictos tres mē ses q̄s litigatoꝛibus ꝓtrahenti bus cōcessimus suas nō ꝓpsue rit allegatiões: tūc cognitoꝛ eau se nō ampli⁹ expectās modis oī bus ꝓferat snīam legibus conso nante: vel si voluerit referat: ne li tigatoꝛib⁹ male certantib⁹ liceat causaꝝ exitū vltra ꝓtrahere.

¶ Parēti non licet liberos ꝓterire vel eḡheredare: etiā si legitimā eis reliquerit portionē: misi iure instōnis eis reliquerit. vel nisi ingrati, ꝑbent eḡresse ingratitudine in testō apparēte: q̄ cause ingratitudinis hic ꝓ ordine numerant. b. d. Bar.

¶ Aliud quoq; ꝛ capl'm ꝓsenti le gi addendū esse, ꝓspexim⁹. Sancimus igit non licere penitus patri vel matri/auo vel auie/, pauo vel, pauie suū filiū vel filiā vel ce teros liberos ꝓterire o aut eḡheredes i suo facere testamēto. nec si ꝑ q̄alibet donationē vel legatū vel fideicōmissum vel aliuȝ quēcūqȝ modum eis dederit legi bus debitaȝ ꝓportionē nisi forȝan ꝑbabunt igrati ꝛ ipas noiatim p dak ꝓiti ꝛ petenti sed de quodā ꝓpatio qō dak ab senti vt alleget. ꝛ eodem modo opponi pōt de eo qō est. ff. de liti. ff. omnē. vbi tria edicta ꝛ ꝓ quo libet dies. xxx. dank. Vel dic speciale hic quando ꝑ allegatiões petit: vt ar. ff. qui. ex cau. l. ait ꝓe tor. ff. ff. l. j.

n ¶ Preterire. als ꝓteri te. ꝓteritio ad lineā femineam. eḡheredatio ad masculinā. sic iſtit. de eḡhere. li. ff. mf. et qō subiūcit nec si ꝑ q̄alibet donā. ꝛc. Et not. ꝙ opꝫ iure institu. aliquid filio relin qui. nec sufficit iure legati. et sic corrigunt h iura antiqua. ff. de inof. testa. papinianus. ff. si qs mo rtis. cōtra. insti. de inof. te stamē. ff. penul. cōtra. ff. de mona. ff. si vero filios. ȝtra. ff. de trie. ꝛ se. ff. j. cōtra. ꝛ si qua sunt simi lia quibus dicit q̄ sufficit quoquo relicti tit. relinquere. ric ergo in mini mo facta institutio ecclu dit querelā: vt. j. eo. ff. ce terū. ꝛ agit ad supplemē tum. vt. C. de inoffi. testa. l. oīmodo. ff. l. sancimus, ꝛ de rei vxo. acti. ff. videa mus. Vel dic q̄ ꝓdicta iura loquātur q̄n non fa ciebat testamentū ff cō dicillos: hic quādo solēniter testabat: vnde iure insti. sibi vt alijs ds relin quere. Tertij dicūt banc intelligi fm illaȝ. ꝛ igit sic literam istam. nec ꝓ non: et dic si id est q̄uis per q̄alibet dona. vel legati vel fideicōmissi vel alio quocunq; modo de dit debitam portionem: ꝛ assume nō licet eḡhere dare dico nisi forȝan ꝛc. Prima vero: videt vt corrigantur.

o ¶ Nominatim. Hic ꝓbat fm. ff. D. ꝙ bodie q̄re la cesset nisi inter fratres turpibus ꝑsonis institutis: vt instit. de inoffi. testa. ff. j. hoc modo pater tenetur causam exprimere: vt hic. ꝛ heres ꝓbare: vt. C. de inof. testa. omnimodo syllogiȝa ergo fic. aut ꝑ fecit testamentum aut non: si non succedit filius ab intesta to. vt. j. de here. q̄ ab intestā. ff. j. ꝛ cessat querela, si vō fecit: aut inferuit cau sam aut non. si non. ipso iure nō valet vt hic. si vō inseruit: aut eaȝ ꝓbat heres. ꝛ tūc repellitur filius et nihil habet: vt. ff. de immen. do. in fi. et sic cessat querela. aut nō ꝓbat: ꝛ tunc testamentum ꝓ non valido est et ab intestato succedet. vt. j. ff. fine igitur. et sic cessat

† Ex hoc. ff. supta ē auf. q̄ est sup. l. iudices. C. de iudi. ꝛ in cipit tube mus vt q̄n.

† Loco. c. put nobis. cuȝ glo. sup ver. quinde da. extra de do. ꝛ contu.

† Ex hoc. ff. supta ē auf. q̄ est sup. le. maximū vi tū. C. de ītbe. ꝓte. vel ehere. ꝛ in cipit non ſȝ Et concor. cū h̄ tex. gl. in. c. raynutius. sup v. relinquēs. extra de testa. ꝛ vlt. vo luta.

semp querela quare. Ad. posuit vna3 aut. in. C. de inof. testa. 7 insti. eo. dicẽ3 tes hodie cessat ꝓ hac ꝛc. et sic oẽs ti. de inof. testa. sunt correcti. Sz dic ꝑdicta vera nisi in vltimo casu. nã si inseruit causa3 7 heres nõ ꝓbat tunc quo iure admittit filius nisi ꝑ querelã: 7 sic cessant ꝓdicta. Itẽ no. ꝙ Pla. dicit hãc aut. supsua ꝑ. l. insti. de exhere. li. ij. nfa. sed est falsum: q3 ibi non dicit de causa inferenda. sed hic dicit. Accur.

† Cõcor. cũ hoc. §. glos. vl. post me. in. c. vlt. ibi: ficet ꝓpter ingratitudi nẽ. erra de posth. pla. 7 c. raynutꝰ. 7 ficta gl. super ver. trebellianũ. in pũc. extra de testa.

a Quas esse decernim⁹. 7 sunt. xiiij. vt sequtur vsq; ad. §. illũ ginalem aut ꝛc. ecõtra quibus ꝑ a filio exheredat sunt. vij. vt. j. eo. §. et si qdẽ. vsq; ad. §. si talis. at ille quibus frater exheredat fratrẽ etiã turpi ꝓsona ifamata sunt tres: vt. §. de nupt. colla. iiij. §. ingratitudinis. §3 si nõ turpi. tũc semp cessat ꝛela: vt. C. de inoffi. testa. l. fratres. 7 insti. de inoffi. testa. §. j.

b Intuler it. Hoc ẽ ꝓia.

c Si grauem. Hoc est se cunda.

d In criminalib⁹. Hec est tertia. Accur.

e Si cũ maleficis. Hec quarta. Accur.

f Vel vite. Hec quinta. Accur sius.

g Si nouerce sue. Hec est sexta.

h Si delator. Hec septima.

i Si quẽlibet. Hec est octaua. Accur.

k Venire. Nam femine impeditũtur fideiubere p velleianum: vt. ff. ad vel. leia. l. j. 7. ij.

l Si cõuictus. Hec nona. Accur.

m Licẽtia. sic et ecõtra. vt. j. eo. §. 7 qõ de ea.

n Filio. quia sunt fratres eius qui non ꝓhibuerunt. Accur.

o Leges. que dicunt vt prohibẽti actiões oẽs debeãt denegari. et fisco sua portio deferaf: vt. ff. si quis ali. testa. ꝓ. l. j. i ꝑin. et. C. si qs ali. testa. ꝓ. l. ij. aliis vero quib⁹ aliqd sit relictũ nõ nocet quominus ꝓcipiant siue singulariter: vt. ff. si quis ali. test. ꝓhi. l. j. §. fed si le gatũ. siue vniuerfaliter: vt. ff. ad trebel. l. iij. §. fi. 7 ff. si quis ali. test. ꝓ. l. ij. §. fi. naz vnius factũ alij nõ nocet etiam fratri: vt ff. si quis ali. test. ꝓ. l. j. si quis dolo. §. j. hodie aũt qõ plus est in duplum tenetur qui ꝓhibuit: vt. j. vt nul. indi. §. fz hoc pu nit. Et sic no. teneri ꝓdicẽté. et ad hoc facit. ff. de eo per quẽ fact. erit. l. ingratitudinis causas parentes suo inferuerint testamẽto. Sed quia causas ex quib⁹ ingrati liberi debeãt iudicari in diuersis legi bus diuersas: 7 non apte declaratas inuenimus: qnarũ alique nec digne nobis ad ingratitudinẽ videntur esse: alique 7o cũ essent digne ꝓtermisse sunt. Ideo necessarius esse perspeximus cas nominatiz ꝓsenti lege cõprehẽdere: vt ꝓter ipsas nulli liceat ex alia lege ingratitudinis causas opponere nisi q̃ in huius cõstitutionis serie cõtinẽtur. ¶ Causas aũt iustas ingratitudinis has esse decernimus[a]. Si quis parentibus suis manus intulerit[b]. si grauem[c] 7 in honestam iniuriã eis ingesserit: si eos in criminalibus[d] causis accusaverit/ quẽ nõ sunt aduersius ꝑn cipem siue rẽpublicã. si cũ maleficis[e] hoibus vt maleficus versaf. Vel vite[f] parẽtum suoz̃ ꝑ venenũ aut alio modo insidiari tentauerit. si nouerce sue[g] aut concubine patris filiꝰ sese immiscuerit. si delator[h] cõtra parẽtes filiꝰ extiterit: 7 ꝑ suam dilationem gravia eos dispendia fecerit sustinere. si quẽliber[i] de ꝓdictis parentibus inclusum esse cõtigerit: 7 liberi qui possunt ab intestato ad eius successionẽ venire[k] petiti ab eo vel vnꝰ ex his in sua cũ noluerit fideiussiõe suscipere: vel ꝑ persona vel debito inquãtuz esse qui peritur, ꝓbatur idoneus. hoc tamen qõ de fideiussione cẽsuimus ad masculos tantũmodo liberos volumus ꝓtinere. Si cõuictus[l] fuerit aliquis liberoz̃ ex eo quia ꝓhibuerit parentes suos condere testamentum: vt si quidem postea facere potuerint testamentum sit eis ꝓ tali causa filiũ exheredandi licentia[m]. Si aũt in ipsa ꝓhibitione sine testamẽto aliquis ex parentibus decesserit 7 alij siue qui ab intestato ad hereditatem defuncti aut cum ipso filio[n] qui testamẽtum fieri ꝓhibuit aut post illum vocantur: siue sint illi quos heredes aut legatarios habere volebat. vel q lesionem aliquam ex ꝓhibitione testamenti sustinuerunt hoc ipsum approbauerint sm alias leges[o] sup hoc positas talia negocia terminentur. Si ꝓter voluntatem[p] parẽtum inter arenarios vel mimos sese filiꝰ sociauerit: et in hac professione permanserit nisi forsitan etiam parentes eiusdem profeſſiõis[q] fuerint. Si alicui[r] ex predictis parentibus volenti sue filie vel nepti maritum dare 7 dotem sm vires substantie sue, ꝑ prestare illa non consenserit: sed luxuriosam degere vitã elegerit. Si vero † vsq; ad. xxv. annoz̃ cratem peruenerit filia/ 7 parentes distulerint eam marito copulare: 7 forsitan ex hoc ꝓtigerit in suum corpus cã peccare: aut sine consensu parẽtum marito se libero tamen coniungere: hoc ad ingratitudinem filie nolumus imputari: quia non sua culpa sed parentum id cõmissse agnoscitur.

Filij furiosi si curã eius neglexerint a ꝑe sane mẽtis effecto exheredari posſunt. extraneus vero qui denũtiatione in scriptis facta filijs ꝙ curam de patre habeant furioso 7 eis negligẽtibus curã et diligẽtiam furioso exhibuit ad successiõem eius admittit testamẽto quo ad fuc cessionẽ enacuato: quo ad alia cũcta capitula i sua firmitate manẽte. b. o. Bar.

Si qs † de ꝓdictis parẽtib⁹ furiosus fuerit et ci⁹ liberi vel q dam ex his: aut liberis eis nõ existẽtibus alij eius cognati qui ab intestato ad ci⁹ hereditatẽ vocantur obseruatiõ 7 curã cõpetentẽ nõ ꝓbuerint: si qdẽ a tali sanꝰ fuerit infirmitate: erit ei potestas vtz velit negligẽtem filium vel filios aut cognatos ingratũ vel ingratos i suo scribere testamẽto[t]. Si autez aliquo furoris morbo cum detentũ extraneus aliqs viderit suis neglectũ liberis vel cognatis: aut alijs ab eo scriptis[u] heredibus 7 ꝓ misericordia voluerit eũ ꝓuocare: damus ei licentiã attestationẽ eis qui ab intestato vel ex testamẽto iã facto ad furio si hereditatẽ vocãtur scriptis dirigere vt eũ ꝓcurare festinent.

Si aũt post hmõi attestationẽ neglexerint: 7 extraneꝰ in 7a ꝑ. mo furiosum suscepturꝰ sumptuꝰ ꝓprijs vsq; ad finez vite ipsius, ꝑcuraſſe mõstraus fuerit: cũ qui obseruatiõ ac diligentiam furioso exhibuit (cz extraneus) ad ci⁹ successionez peruenire decernimus/ cuacuata institutiõe cozũ vtpote indignoz̃/ qui furiosi (sicut diximus) curã ꝓbere neglexerint[v]: ita tamẽ vt cetera testamẽti capitula in sua maneant firmitate.

Successio testatoris qui a suis redimi negligit applicaf ecclesie eppendenda ꝓ redẽptione captiuoz̃: parcitur tñ minori. xxv. annis cui etiam permissum est res captiui ꝓ eius redẽptione vẽdere. qui cogitur habere ratum. h. o. Bal.

Si vnũ de ꝓdictis [w] parentib⁹ in captiuitate detineri cõtigerit/ 7 ci⁹ liberi siue oẽs siue vnꝰ nõ festinauerint eũ redimere: si qdẽ valuerit calamitatẽ captiuitatis cuadere in ei⁹ sit ꝓtẽte vtrũ hãc cãm ingratitudinis testõ suo velit ascribere[a]. Si aũt ꝑ liberoz̃ negligẽtiam vel contemptũ nõ fuerit liberatus/ 7 in captiuitate decesserit/ illos ad successionẽ eius venire nõ patimur: quia non festinauerunt eius redẽptionẽ citius, ꝓcurare:

ex hoc. 7 de cõdi. cau. da. l. iij. §. fi. in fi. 7 de lega. ij. Lucius. §. semꝑ onia.

p Preter voluntatem. Hec decima est causa.

q Professiõis. nam nil indeus indeo: nil catilina cethego. 7 nil dolosꝰ doloso: vt. ff. de dolo. si quo. et. C. de here. l. quoniã. 7. C. de inoffi. testa. l. in arenam. Accur.

r Si alicui. Hec est vndecima. 7 facit. C. de iof. testa. filiam.

s Vsq; ad. xxv. ergo si fuerit minor 7 peccat i suũ corpus iusta est exheredatiõis causa. vel etiã maior: si copulet se seruo vt arg. ff. de offi. eius cui man. est iurisd. l. j. ibi: dꝰ rei. 7 c. et. j. ꝓpos. ibi: liberoz̃ 7 c. Accur.

t Si quis de predictis. Hec est. xij. hec cadẽ seruanꝫ in filijs: vt. j. eo. §. et be quidẽ. ibi: si fimul vel vno ex his.

v Testamẽto. nam põt eũ instituere 7 exheredare 7 ꝓpter hoc. §. iste hic ponitur. si aũt nil dixerit de eo hoc dices. j. eo. j fi. huius. §.

g Scriptis. No. attestatiõẽ in scriptis dirigendam. vt. §. de tempo. nõ so. pe. §. contestationes. col. vij. Item no. de vi et auctoritate denuntiationis: vt hic. 7. j. ꝓpos. §. et C. de rei vẽdi. l. si fundũ. Item no. ꝙ delicto here dis lz nec cum tatẽ nec libertatẽ amiserit amittit hereditas. vt. j. ꝓpos. §. Itẽ no. ꝙ auferf ab indignoz̃ non applicaf fisco sed bñfactori. Itẽ not. ꝙ ex beneficto extraneꝰ fit heres. Itẽ not. ꝙ legata valent: lz testamẽtum nõ valeat: quod plenius dices. j. ꝓpos. §.

y Neglexerint. qd si non faciat testamentũ nec ali quis extraneus cũ ꝑuenerit? Nñ. filij vl agnati sunt heredes: lz põt ei auferri hereditas: vt. ff. de his qui. vt indig. l. iij. Vel dic in hoc casu ficut in sequẽti ꝙ eis denegetur hereditas ex suo deli cto. vt in ꝓpos. §. Accur.

3 Si vnum. de ꝓdictis. Hec est tertiadecima.

a Ascribere. q. d. si velit eũ nihilominus instituere posſet: z sic non cõpellitur. Accur.

† Ex. b ter. supra eaut. 7 est sup. l. si filiã tuaz C. de inoffi. test. 7 icipit sed si post.

† Facit ad hũc. 7 glos. in. c. inf dile ctos. sup. 9. accessionis. de fi. iuſtra. 7 glo. in fui. facit mẽtio nẽ ifinis. §.

Attestationes in scriptis fieri debẽt.

Testõ infirmo valent tñ legata.

† Facit ad hoc. C. si fa crosan. ec. l. fanctimus. 7 ca. ꝓcipim. xij. q. j. circa pin.

Proficiat.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Proficiat. et sic fit in uentarium qñ captiui directe institutuñ: vt. C. de epiſ. ꝛ cle. l. nulli. Accur.

b ¶ Neglexerit. ſic et ſi eus egrũ nõ curauit: vt. ff. de bis qui. vt indig. l. iij.

Aliena tio minoꝛi. ggv. annis ꝓcedi tur.

c ¶ Supponendi. No. minoꝛem. ggv. annoꝛ posse alienare ꝛ obligare qõ ẽ ſpãle. als ℈. C. de his qui ve. eta. l. pe. ẽfac. ff. ſ reb. e. l. ſi pupilloꝛ. ℈. ſi. Accu.

d ¶ Et eis tanꝑ. ſcꝫ con tractibus. Ad.

e ¶ Debiẽ. Ex hac aut. v. notãt mirabilia. Pri mũ ẽ: lz teſtũ nõ valeat: legata tñ valent qõ eſt ℈ regulã. C. de fideicõ. l. eã quã. Scõm eſt: qõ auferẽ ab indig. nõ applicatur fiſco. als ꝑa videtur. ff. de bis q. vt idig. claudi⁹. ꝛ. l. mulierẽ. ꝛ de leg. iij. ſi deportati. et. C. de bis q. vt indig. hereditas. Tertiũ: qꝫ nõ dis rẽ captiui alienat ſua auctoꝛitate. Quartuꝫ: qꝫ minoꝛ. ciiij. annis nõ patiẽ buiꝰ. l. peñ cũ als etiã ipuberes ꝛ capaces doli nõ iuuant: vt. ff. de reg. iuꝛ. pupill⁹. ꝛ iſti. ſ ob. ℈ eꝫ de. naſ. ℈. fi. Quintũ: qꝫ minoꝛes in alienatione tali nõ reſtituunt. als ℈. vt. C. de in integ. reſti. mi. l. iij. ꝛ. iiij.

f ¶ Si qs. Hec eſt quartadecima ꝛ vltima.

Conſpiratio qñꝫ i bonã paꝛtẽ ſonat.

g ¶ Conſpiratione. Nota ꝛſpiratio in bona parte.

b ¶ Ingratos. Neꝫ ab iteſtato ſuccedũt: vt. ĩ. ꝓ ẽi. ℈. ĩ. de here. que ab inteſta. ℈. fi. coll. ix. Accur.

i ¶ Predictas. ſcꝫ res. et hoc in odium hereticoꝝ fratrũ. ſic ꝛ als in fauoꝛe ceſſat redditio rationũ. vt. C. de epiſco. ꝛ cleri. oꝛ phanotrophos. ꝛ. ĩ. de ec cle. titu. ℈. penul.

k ¶ Tetam⁹. ſic. ff. de iure do. ſi is. ꝛ. l. ſi.

l ¶ Decernim⁹. Sed nũquid filij loco patris ſui ſi ſunt orthodoxi vocabuntur? Rñ. ſic: vt inſtit. de here. que ab inteſta. ℈. cum filius.

m ¶ Si quidẽ ſchema. id eſt clerici ſunt parẽtes.

n ¶ Habebãt. iſti mortui. Accurſius.

o ¶ Intra annale. No. eroꝝ ꝓſcriptio que als eſt. ggg. an. vt in hereditatis petitione: vt. C. de here. pe. l. bẽditatis. erit hoc caſu eccleſie ãnalis. ſic ꝛ als ꝓout. ĩ. de ſanc. epiſ. ℈. antepe. colla. ig. ꝛ ſunt hec ſpecialia. als cõtra. ĩ. de eccle. ti. ℈. ꝓo tẽpoꝛalibus. ꝛ põt hec eſſe ratio qualiſqualis: qꝫ eſt in acquirendis: vt argu. C. de acqui. poſ. l. ſi.

p ¶ Laici ſunt. ſcilicet parentes qui habẽt filios ꝛ ſed oĩbus liberis in hoc negligẽtibus res vniuerſas ab eodẽ relictas eccle ciuitatis eꝛ qua oꝛiẽ applicari/inuẽtario ſcz ſub publica atteſtatione celebꝛando: ne qd eꝛ eius facultatib⁹ pereat: ita vt quicquid exinde ad eccleſiã peruenerit captiuoꝝ redẽptioni pꝛo ficiat [a]. ¶ Sed hec quidẽ quantũ ad perſonas dicta ſunt quas exheredare non licet: niſi ingratitudinis cauſas vbiqꝫ approbare cõtigerit. Occaſionem aũt a nobis ad generalẽ legẽ ꝓmulgandaꝫ hec ꝑſens cauſa noſcit obtuliſſe. Sed vniuerſaliter iubemus vt ſi ille qui in captiuitate detẽt⁹ fuerit liberos non habuerit: ꝛ alijs qui ad ci⁹ hereditatẽ vocati ſunt cum redimere nõ feſtinãtibus ĩn captiuitate defunctus fuerit: nullus eꝛ his qui neglexerit [b] ad hereditatẽ eius pueniat: lz ante captiuitatẽ teſtamẽtum foꝛſitan ab eo fuiſſet conſcriptũ/in quo memoꝛatas pſonas ſcripſit heredes. ſed hac quoqꝫ inſtitutiõe heredũ infirmata/ꝛ ceteris teſtamẽti capitulis in ſuo roboꝛe pmanentibus/ſubſtãtie taliũ perſonaꝝ ſimili modo eccleſie ciuitatũ eꝛ quibus oꝛti ſunt applicent: et nullis alijs cauſis eꝛ in captiuoꝝ redẽptionibus expendant: vt vnde illi a ſuis nõ fuerint redẽpti/aliozuꝫ redẽptio ꝓcuret. ꝛ ipſoꝝ quoqꝫ anime eꝛ hac cauſa pijſſima ſubleuẽtur. Hoc eodem obſeruãdo et ſi aliam extraneã perſonam ante captiuitatẽ ſcripſit heredẽ: ꝛ illa ſciẽs ſe ab eo heredẽ ſcriptã cum redimere a captiuitate neglexerit. Hãc aũt penã cõtra illos valere iubemus/qui octauũ ꝛ decimum ſue etatis annũ compleuerint. Jn huiuſmodi vo cauſis qñ ꝓ captiuoꝝ redemptione neceſſarium fuerit dare pecunias: ſi quis ꝓpꝛias pecunias nõ habuerit licentia erit ei ſi memorate ſit etatis mutuandi pecunias: ꝛ res mobiles/vel immobiles ſupponẽ di⁹: ſiue ꝓpꝛie ipſius ſint: ſiue illi⁹ qui in captiuitate detinẽtur: qñ in predictis oĩbus que pꝛo captiuoꝝ redẽptione data vel expẽſa ꝓbabunt: cõtractus huiuſmodi tanꝑ a perſona ſue poteſtatis ꝛ legitime etat⁹ factos ita firmos eſſe decernimus: nullo eis qui cũ huiuſmodi pſonis in memoratis cauſis quo ꝑdictũ eſt modo contraxerunt ꝓiudicio generãdo: neceſſitatem ſcz habẽte eo qui eꝛ captiuitate redierit tales contractus ratos habere: et eis tanꝑ [d] ſuis debitis [e] obligari.

[a] Catholico nõ ſuccedũt filij nec ꝓnepoti heretici: ſed eccleſia ei ſuccedit ſi clericus ſit: ꝛ laico fiſcus. h. d.

q ¶ Si qs [f] de ꝑdictis parentib⁹ orthodoxus ꝓſtituꝫ ſenſerit ſuũ filiũ vel liberos nõ eſſe catholice fidei: nec in ſacroſancta eccl'ia cõmunicare in qua oẽs btiſſimi patriarche vna cõſpiratione [g] ꝛ concordia fidem rectiſſimã ꝑdicãt: et ſanctas ꝗtuoꝛ ſynodos nicenam/cõſtantinopolitanã/epheſinã pꝛimã/ꝛ calcedonẽſem amplecti ſeu recitare noſcũtur: licẽtiam habeãt ꝓ hac maxime cauſa ingratos [h] eos ꝛ exheredes in ſuo ſcribere teſtamẽto: et hoc qdẽ ꝓ ingratitudinis cauſa decreuim⁹. ¶ Generaleꝫ autẽ [i] puidentiã liberis catholicis deſeꝛẽtes iubemus ſaluis legibus q̃ iam de alijs hereticis ſunt/plate et ciꝛca neſtorianos ꝛ acephalos hec obſeruari: vt ſi quando parẽtes inuẽti fuerint ſiue iudaico neſtoꝛij furoꝛi dediti: ſiue acephalozũ amplectentes inſaniã: ꝛ ideo ab eccleſie catholice cõmunione ſeparati: non liceat eis alios here des ſibi inſtituere niſi liberos oꝛthodoxos ꝛ eccleſie catholice cõmunicantes: vel liberis non exiſtẽtibus agnatos vel cognatos qui. ſ. catholici ſint. Q. ſi foꝛte eꝛ filijs alij quidem ſint oꝛthodoxi ꝛ eccleſie catholice cõmunicantes: alij vo ab eo ſeparati: omnẽ parentũ ſubſtãtiam ad filios tñ catholicos puenire ſancim⁹: lz vltimas voluntates huiuſmodi pſone fecerint contra tenoꝛẽ huius noſtre cõſtitutionis aliqd diſponẽtes. ¶ Si vo poſt hac fratres ab eccleſia ſeparati ad eam cõuerſi fuerint: pars eis competẽs in ſtatu in quo inuẽta fuerit tempoze quo redditur eis pꝛebeaꝫ: vt nullã de fructibus aut gubernatione medij tpis ingetudinẽ vel moleſtiã catholici patiãtur qui ante ꝑdictas [j] detinebãt. qñ vo hmõi rerũ quas eꝛ fratrũ parte non cõicantiũ catholici poſſidebãt ſicut alienationẽ vetamus [k]: ita ꝓteritozũ tẽpozũ fructus aut gubernationẽ nullatenus ab his quib⁹ octẽti ſunt exigi vel retractari permittimus. Si aũt vſq; ad finẽm ſue in eodẽ erroꝛe nõ cõicantes pmãſerint: tunc catholicos fratres vel heredes ipſoꝝ pleniſſimo iure oñ̃ eaſdẽ ꝛ poſſidere decernimus [l]. q̃ ſi filij quidẽ eos peruerſi ꝛ ab eccle catholice cõione alicui inuẽti fuerit: alij aũt ꝓpinqui agnati vel cognati religionẽ catholicã colẽtes/ꝛ cõmunicatoꝛes eſſe fuerit approbati: eos liberis hereticis anteponi ꝛ eoꝝ hereditati ſuccedere. ¶ Si vo liberi ꝛ ꝓpinqui agnati vel cognati ab oꝛthodoxe religiõis cõione ſunt extranei: tũc ſi quidẽ ſchema [m] clericoꝝ parẽtes eoꝝ habuerint: ad eccl'iam ciuitatis vbi domiciliũ habebant [n] res eoꝝ volumus pꝛinere: ita vt ſi eccl'iaſtici intra annale [o] ſpatiũ †hmõi pſonaꝝ vẽdicare res neglexerint: eaꝫ oñium nr̃i fiſci iurib⁹ vẽdicet. Si aũt laici ſunt [p] ſine alijq diſtinctione ſubſtãtias eoꝝ ad res ꝓuatas nr̃as ſilꝛ puenire ſancimus: que obtinere decernimus etiã ſi teſtõ non facto tales pſone deceſſerint. Oĩbus q̃ ꝓtra ceteros hereticos in alijs ꝓſtõnibus diſpoſita ſunt/ꝛ ꝓtra neſtorianos/ꝛ acephalos/et alios oẽs qui catholice eccl'ie in qua ꝑdicte qꝛuoꝝ ſynodi ꝛ pꝛiarche recitanẽ cõicant: ꝛ ſucceſſiones eoꝝ ſilꝛ obſeruãdis. Si cñ [q] a cauſis coꝝ pꝛoalibus cogitamus: quãto magis pꝛo animaꝝ ſalute pꝛouidentia eſt noſtre ſolicitudinis adhibenda.

¶ Teſtamenta parentũ vel liberoꝝ liberis vel parentibus eꝛ heredatis vel pꝛeteritis legitima cauſa inferta ꝛ probata valent. cauſa nõ inferta vel inferta ꝛ non probata nullum liberis vel parentibus eꝛ heredatis vel pꝛeteritis pꝛeiudiciũ generat teſtamento vacuato ꝛ ab intẽſtato eis ſucceſſione delata: in aliꝫ capitulis teſtamẽto firmitatem obtinente. Jtem cauſe eꝛ quibus aſcendentes a deſcendentibus eꝛ heredari poſſunt hic ſpecialiter enumerantur. h. d. Barto.

¶ Siue igit oẽs memoratas ĩgratitudinis cauſas/ſiue certas eꝛ his: ſiue vñ̃ qualibet parẽtes ĩ teſtõ ſuo inſe-

†Adde ad hunc. ℈. qõ oꝛtin. c. ſi dis eſos. in ter. ꝛ in glo. extra de here.

†Hũc tert. iuentes. C. de here. autẽ. ſi ita ſup l. cognoniꝫ. cuius inuium. eſt Idem eſt.

†Cõcoꝛ. gl. in. c. qñ frequẽter. ſup ver. ifra annũ. extra vt lit. nõ pteſt.

UNIVERSIDAD DE SEVILLA

a ¶ Adonstrauerint. p cō stantinū. pbāt filij sc gratos. C. de iofficiosi. testa. liberi. § est. 3. Sed p iustiniānum corrigit et probant heredes: vt h. t. C. de iof. testa. oīnodo. Et sic not. q̄ ppt̄ psumptionē etiaz possidens. pbat vt hic fa cit iſtitutus heres: vt. C. de. pba. l. fine possidetis.

b ¶ Habere. t. sic etiam filius alimēta nō habebit imo nihil: vt hic. et. C. de secū. nup. l. fi. in prin. t. §. de here. t fal. §. ethereda tos. colla. j. t. §. de iimen. do. in fi. col. vij.

c ¶ Nullum. ipso iure fm Bal. t Azo. sed fm Jo. et alios dic per sententiā: t sic aget querela. t ꝑ hoc dices enacuato. i. enacuādo per q̄relā. t sic tps pro tēpore: vt. ff. de lega. iii. etiā. t. C. de infa. l. fi possidonium. sed primi pro pue ponunt: sc̄z ipo iure t hoc plene digi. §. eo. §. aliud. Accur.

Scriptura parte tenere potest.

d ¶ Testamentum. Nota scripturā. p parte tenere t pro parte nō: vt h. t. C. de transac. fi et falsis instrumentis. et. C. de latini. tol. l. i. §. fi. ar. cōtra. ff. de mino. l. eꝫ causa.

e ¶ Testamētis. nam et si parētib⁹ t̄c. fic. ff. de inof. testa. l. nā et fi. ad hoc. C. de ipube. et aliis sub. l. ij. in pn. t. ff. de inoffi. test. l. papinianus. §. fz nec ipuberis. t. C. ad tertull. l. fi. in prin. t. ff. de mili. testa. fi a milite. §. fi. Accur.

f ¶ Eos. sc̄z parentes.

g ¶ Alienare. a bonis. sc̄z exheredando.

h ¶ Tradiderit. accusando eos de aliq̄ maleficio.

i ¶ Nurui suę. id est vxori filij. Accursius.

k ¶ Distinximus. §. eo. §. si coniunctus.

l ¶ Decreuimus. §. e. §. j. Accursius.

m ¶ Relinq̄re. hec ingratitudo est per obliquū.

n ¶ Dispoſuim⁹. §. eo. ti. §. fi quis de predictis.

o ¶ Censuim⁹. vt. §. eo. §. si vnum.

p ¶ Iussimus. vt. §. eo. §. si quis de parentibus. et §. generalem.

q ¶ Firmitate. immo vide k q̄ nō: vt. ff. de iniusto t rup. testa. l. filio. cōtra. Sol. illa corrigit istam.

r ¶ Testamento. §. p querelam: vt digimus. §. eo. §. fine igitur.

s ¶ Leges. vt. C. de inoffi. testamē. l. omnimodo. et l. cimus. Accur.

t ¶ Considerare. sic. §. de here. t fal. §. bis oībus.

v ¶ Pulcherrimam. als pulcherrima: vt fit pro prium nomen. t als pulcherrimam,

ruerint: t scripti heredes nolatā vel nolentes causas vel vnā ex his verā esse mōstrauerint[a]: testamētum suū habere[b] firmitatē decernimus. finautē hec obseruata nō fuerint nullū[c] exheredatis liberis p̄eiudiciū generari: sed ꝯtōp ad institutionē heredū p̄tiner testamento euacuato ad parentum hereditatē liberos tāq̄z ab itestato ex equa parte puenire/ne liberi falsis accusatiōibus ꝺdēnent: vel aliquā circūscriptionē i parētum substātijs patiant. ¶ Si vo cōtigerit in quibusdā talibus testamētis quedā legata vel fideicōmissa aut libertates aut tutoꝝ donatiōes relinqui: vel quelibet alia capitula cōcessa legibus nominari: ea oīa iubemus adimpleri t dari illis quib⁹ fuerint derelicta: t tāq̄z in ℔ nō rescissuꝫ obtineat testamētum[d]: t hec quidē de parentū ordinauimus testamentis[e]. Justū autē perspeximus et cōtrario de liberoꝝ testamētis hec cadē cum aliqua distinctione disponere. Sancim⁹ itaq̄z non licere liberis parentes suos p̄teriere: aut quolibet mō rebus. ppr̄ijs in quibus habēt testādi licētiā cos[f] oīno alienare[g]: nisi causas quas enumerauim⁹ in suis testamētis specialiter nominauerint. Has aūt esse decernimus si parētes ad interitū vite liberos suos tradiderint[h]: citra causam tamē que ad maiestatē ptinere cognoscitur. Si venenis aut maleficijs aut alio modo parentes filiozꝝ vite insidiati, pbabunt. Si pater nurui[i] suę: aut concubine filij sui sese imiscuerit. Si parētes filios suos testamētum condere p̄hibuerint in reb⁹ in quibus habēt testandi licentiā. omnibus videlz in huiusmodi testamentoꝝ p̄hibitione ceruādis que in parentū personam distinxim⁹[k]. Si contigerit aut virū vxori suę ad interitum aut alienationem mentis dare venenum. aut vxorem marito: vel alio modo alterum vite alterius insidiari tale quidē vtpote publicum crimen constituturum fm leges examinari t vindictam legitimā p̄mereri decreuimus[l]. liberis autem esse licētiam nihil in suis testamētis de facultatib⁹ suis illi persone relinquere[m] que tale sceleꝰ nosc̄itur cōmisisse. Si liberis vel vno ex his i furore cōstituto parētes eos curare negle xerint/oīa t hic obseruari p̄cipimus que de parētibus furiosis superi⁹ dispoſuimus[n]. ¶ His casibus etiā cladem captiuitatis adiungim⁹: in quasi liberos deti

neri/t per parētum contemptū vel negligētiam non redēptos ab hac luce trāsire contigerit/nullatenus eoꝝ parētes ad facultates puenīāt liberoꝝ de quibus filij te stari potuerāt: sed omnia in hoc quoq̄ capitulo seruent que t de parētibus vel cognatis atq̄z agnatis ab intestato ad talium personarum iura vocant: aut de extrancis scriptis heredibus supza censuimus[o]. Si quis de p̄dictis liberis orthodoxus constitutus senserit suū parentem vel parētes nō esse catholice fidei: hec t in eoꝝ ꝑsona tenere que supza de parētibus iussimus[p]. ¶ Si tales igitur causas vel certas aut vnā ex his liberi suis testamētis inscripserint t scripti ab eisdem heredes aut oēs aut certas aut vnam ex his p̄obaucrint: testamentū in sua firmitate[q] manere p̄cipimus. ¶ Si aūt hec omnia non fuerint obseruata/nullam vim huiusmodi testamētum quātum ad institutionē hereduꝫ habere sancimus: sed rescisso testamēto[r] eis qui ab intestato ad hereditatem defuncti vocantur/res eius defuncti dari dispoſuimus: legatis videlicet vel fideicōmissis t libertatibus/t tutorum dationibus: seu alijs capitulis sicut superius dictū est suam obtinentibus firmitatem. Si quid autez p̄o legatis siue fideicōmissis t libertatibus t tutoꝝ dationibus aut quibuslibet alijs capitulis in alijs legibus inuentum fuerit huic constitutioni contrarium: hoc nullo modo volumus obtinere. ¶ Et he quidem exheredationis aut p̄teritionis pene ꝯtum ad ingratitudinis causas contra p̄dictas personas statuende sunt: si que autem ex his inter crimina reputantur earum auctores etiam alias penas sentiant legibus diffinitas.

Nemini licitum est heredibus p̄opinquis t affinibus t coniugis defuncti t eius fideiussoribus vllam inquietudinez vel molestiā occasione debiti defuncti vel generaliter quacūq̄z de causa ad p̄fatas personas spectantes ante ſpatium. ig. dierū inferre: quicquid autem factum est intra p̄dictum ſpatium est inualidum. nullo tamen ex hoc creditori circa tempoꝛalem p̄scriptionem p̄eiudicio generādo. hoc dicit Bartolus.

¶ Hec aūt dispoſuimus vt t parentes t filios a testamentoꝝ iniuria liberos reddam⁹. Ceterū si qui heredes fuerint nolati: etiā si certis reb⁹ iussi fuerint esse contēti hoc casu testamentū quidē nullatenus solui p̄cipim⁹: quicquid autē minus ei legitima portiōe relictū est: hoc fm nostras alias leges[s] ab heredibus impleri. sola cm̄ est nostre serenitatis intentio a parētibus t liberis iniuriam p̄teritionis t exheredationis auferre. ¶ Conside rare[t] nāq̄z debēt parentes quia t ipsi filij fuerunt. et eadem a suis parētibus sperauerūt. Et similiter qui nunc filij sunt debēt studere parentum animos sanare: quia t ipsi parētes fieri desiderant: t a suis filijs optant bonorari. Unde t ꝑstat ad vtriusq̄z partis vtilitatē atq̄z cautelam p̄sentē leges fuisse p̄olatā: quā ex hac occasione p̄omulgādam esse perspeximus: in aliquo autē negocio disceptantes inuenimus pulcherrimam[v] filiam gratam quidē a sua genitrice fuisse dictā: exheredatam aūt testamento nolatam cā tam in paternis ꝙz maternis facultatibus t talē quidē scripturā: quia dolo eā t machinatione quozūdam cōpoſitā fuisse cōperimus nullo mō p̄missimus obtinere filiā autē heredē patris ac mr̄is iussimus fieri: sicut t in scriptis. platum sup hac causa nostrū manifestat arbitriū. ¶ Deminim⁹ insup legē a nobis fuisse p̄olatā p quā iussimus nulli penitus esse licētiā corpora defunctoꝝ debiti gratia detinere: aut impedimētū eoꝝ facere sepulture. Sed in p̄senti quēdam cognouimus cuiusdā mortui genitorem a sepultura sui filij redeuntē nomine debiti tenuisse: idcoq̄z pium t humanū esse perspeximus talem crudelitatē hac lege pijssima coercere. ¶ Sancimus † itaq̄z nulli penit⁹ esse licētiā aut heredes/aut parētes/aut liberos/aut cōiugem/aut agnatos/vel cognatos/aut alios affines ei⁹/aut fideiussoꝛes ante nouem dierū ſpatiū in quibus videntur lugere ꝓueniendi:

† Facit ad hūc. §. c. ex parte. tūcta glos. fup. §. appellantiē extra de fepul.

Inualida esse.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶Inualida esse. immo maiores penas pati debet: vt. ff. vt defun. seu fu. §. i. que est ⁊tra. Sol. pena amissionis proprij et alterius tãti: ⁊ tertie partis bonorũ locum habet cũ vel in moribundũ vel adhuc viuẽtem iniuriat vel qꝛ prohibet exequias fieri. finautem in cautionibus exigẽdis locũ hec aut. habeat. Vlo. Et sic no. qꝛ quedã causa tuneris ꝓcedunt que alʒs non concederent vt hic. et. C. de iure delib. l. fi. §. in computatione. ⁊. C. de sepul. vio. l. fi. ff. de in ius vocan. l. ij. §. pe. ⁊. §. fi.

b ¶Preiudicio. ¶Nota qꝛ nõ fit preiudicium agere nõ valenti: vt. C. de prescrip. xxx. anno. l. sicut. in fi. ⁊ de anna. eccep. l. fi. in fi. et. C. qñ actio de pe. est anna. l. pe. et. ff. de collu. dete. l. ij. §. i. ⁊. ff. de iudi. l. ij. §. penul. et. j. de sanc. epis. §. fi vero ẽpi.

Preiudiciũ non fit agere nõ valenti.

c ¶Fieri preiudiciũ. nam non potest quis cõstitue re alium soluturus: vt. ff. de consti. pecu. §. sed et si quis constituerit. ⁊ insti. de inuti. stipul. §. si quis alii. et. ff. de vsur. l. qꝛ is. bis verbis. sic econtra alij non potest ꝙstituit: vt in ea. l. §. iul. scribit. ⁊ ar. ff. de vbo. obli. l. si mihi ⁊ titio. in pin.

Et hoc. § erracta est aut. § est tu per. l. C. de ꝙst. pecu. et sapit. si qñ.

d ¶Impsonaliter. sic dicẽdo simpliciter satisfiet tibi: non valet: ⁊ sic nota certa ⁊ specificata valere que alʒs non valerent: vt ff. si quis cau. sed et fi. §. quesitũ. ⁊ de acqui. here. si quis mihi bona. §. iusfsum. et. ff. si cer. peta. l. fi. §. labeo. ⁊. ff. de vsur. l. qõ in stipulatiõe. et. ff. quod cuiusqꝫ vniuersita. l. ites. §. i. ⁊. ff. man. qui mutuã. §. salarium.

Specifica ta valẽt q̃ alʒs non.

e ¶Ut liceat matri et auie ⁊c. Hec prima pars expeditur vsqꝫ ad. §. ad boc autem ⁊ illud.

f ¶Et alijs. hec expedit ab inde per totum.

§ Iuersis capitulis. Disponere. f. qd iuris sit in istis capitulis. Accur.

b ¶Que lege. vt. §. ô trie. ⁊ femil. §. j.

i ¶Participium. nam ⁊ iure veteri ℞ licebat: vt ff. ad trebel. imperator. ⁊ ff. de bere. instit. l. quidã. lʒ nõ posset testator dicere vt illud castrẽsis esset peculij nisi illud esset verum: vt. ff. de castrẽ. pec. si forte. que est arg. ⁊tra. qꝛ sic ibi quoddã falsum inducit. sed de ℞ dic vt in summa bui⁹ ti. in pin. Sz nunqd etiaz in naturali aut quocũqꝫ modo inquietandi: aut aliquã admonitionẽ eis offerendi/aut in iudicio eos vocandi/siue debiti gratia qõ a defuncto descendit: siue alterius cuiusq; cunqꝫ causẽ nomine ad memoratas personas specialiter pertinẽtis. Si vero intra. ix. dierũ spatium aliquis ausus fuerit quãlibet de predictis personis aut cõuenire: aut aliquã cautionem seu promissionẽ vel fideiussionẽ exigere ab ea: hec oĩa inualida ᵃ esse decernimus. ¶Dost. ix. autem dierum excursum si quis ⁊tra tales psonas aliquas habere putauerit actiões eas ſm legẽ exerceat/ nullo videlicet preiudicio ᵇ actoribus ex hoc interuallo circa tẽpozales prescriptionẽ: aut in alia quacũqꝫ legitima allegatione penitus generando.

¶Qui ꝙstituit vel spopondit pro alio si quidem personaliter est locutus dicen do satisfaciã: obligatur in quãtitate qua dixit: si dixit satisfiet a me ⁊ ab illo nõ cõsentiente pro rata est obligatus. Si vero alternatiue satisfiet a me aut ab illo: nõ ꝙsentiẽte ipe insolidum tenetur. Si vero constituens locutus fuit imperſonaliter nullus tenet: falua tamen manẽte actione contra illos cõtra quos de iure cõpetit. his obtinentibus in quibuscũqꝫ casibus nondum finitis. hoc dicit Bar.

¶Ad hoc ᶠ aliud capitulum ad pecunie cõstitutionem seu ꝓmissionem respiciens hac lege ꝓcui dimus diffinire. sancimus igit si quãdo aliquis aut pro se aut alia persona pecuniã constituerit vel spoponderit: dicẽs forte cuicũqꝫ satis tibi facio. cum in quãtitatẽ quaz dixit modis omnibus obligari: atqꝫ ꝓmissionem seu sponsionem suam adimplere ⁊ debitũ cõpelli persoluere. ¶Si qs autẽ dixerit: fiet tibi satis a me ⁊ ab illo ⁊ illo: illis quidẽ quos noiauerit non ꝙsentiẽtibus nullũ ex tali voce fieri preiudiciũ ᵍ: sed nec ipsum qui hoc dixerit ꝓ illis personis quas noiauit aliquã actionem sustinere: pro se autez quod ſm leges debere monstratus fuerit/pro rata tñ portiõe persolvere. Si autẽ dixerit fiet tibi satis aut a me aut ab illo ⁊ illo: tũc nominatis quidem simili modo nõ consentiẽtibus nullũ fieri preiudicium: ipsum autẽ qui hoc promiserit integrũ quidem debitum cogi persoluere. Si quis autẽ dixerit fiet tibi satis cuz tali verbo vt impersonaliter ʰ dicto tangẽ ſi nihil promiserit: ita ab omni exactione liberum seruari. Si quã autem cõtra nominatas psonas putauerit sibi actionez competere: eã ſm leges aduersus eos proponere ⁊ legis auxilio perpotiri.

¶Hec aũt obtinere sancimus in causis omnibus que nondũ iudiciali sententia vel amicabili conuentione sopite sunt parens charissime atqꝫ amantissime. Celsitudo itaqꝫ tua presentem nostri muminis generalez constitutionem edictis quidem in hac regia ciuitate more solito ꝓponendis: preceptionibus aũt ad prouinciarũ rectores dirigendis ad omnium notitiam faciat peruenire.

¶Ut liceat matri ⁊ auieˡ ⁊ alijs parentibus post legitimam partem liberis derelictaz quomodo voluerint residuã facultatẽ suam disponere/⁊ alia capitula plura. Titulus. xiij.

¶Contra voluntatẽ testatoris vel cõtrabentis: patri non acquiritur vsusfructus ꝙ si testator nihil disposuit: aut a testatore electus decessit iudiciarius cum cautione debitur curator. Bal.

Idem Augusto Theodoro prefecto pretorio.

Quersis capitulis ad nos relatis necessariũ esse perspeximus gñali hac lege ꝓponere ᵏ. Sancim⁹ igitur licentiam esse ⁊ matri et auie alijsqꝫ parẽtibus postẽ relique rint filijs partem que lege ˡ debetur qõ reliquũ est sue substantie siue insolidũ voluerint: siue i parte filio vel filie nepoti vel nepti: ⁊ deinceps descẽdentibus donare: aut etiam per vltimã relinquere voluntatẽ sub hac diffinitione atqꝫ cõditione si voluerint vt pater: aut qui omnino eos habẽt in potestate in his rebus neqꝫ vsũfructum neqꝫ quodlibet penitus habeant participium ᵐ: hoc enim et extraneis relinquere poterãt: vnde nulla parẽtib⁹ vtilitas nasceretur: hoc itaqꝫ nõ solum parẽtibus: sed etiam omni persone ⁿ licere precipimus. ¶Res autẽ ita relictas siue donatas positis sub potestate psonis (si quidẽ perfecte sint etatis: lʒ sub potestate sint) licentiam habeant quo volunt modo disponere ᵒ. Si vo etate minozes sint: per quem perspexerit testator aut donator hec gubernẽtur donec illi quibus donata sunt aut relicta ad perfectam etatem veniant: licentiam habente testatore vel donatore ⁊ matri ⁊ auie horum quibus res collate sunt/ipsarũ rerum si voluerint gubernationẽ cõmittere: lʒ maritis iuncte sint memorate mulieres: ita tamẽ si ⁊ ipse huiusmodi gubernationem suscipere voluerint. Si vero forsan is qui relinquit aut donat nullum his dispensatorẽ ordinauerit aut ab eo datus huiusmodi gubernationez subire noluerit: aut moriat anteqꝫ illi perfecte fiant etatis. Jubemus iudicem competentem curatorem fidedignum cum legitima fideiussione rebus talibus ᵖ ordinare: qui debeat relictam talibus personis substantiã gubernare atqꝫ custodire donec illi ad perfectam (sicut dictum est) etatem perueniant. In illis enim casibus legẽ que vsum parentibus ᵠ prebet volumus custoditi: quibus non inest specialiter huiusmodi conditio. debito hanc cõditionem adiicere põt vt patri nõ queratʳ. ¶Respon. sic: cum in hoc filius non grauetur: immo eius conditio melioz efficiatur: vt. C. ô inoffic. testa. l. filius matrem. Accur.

k ¶Persone. f. extranee relinquenti. Accur.

l ¶Disponere. ergo ⁊ testamẽtũ facere ſm ḋsdaz qõ non puto: vt. ff. de dona. cau. moz. l. tam is. §. filiusfamilias. nam etiaz in ꝓpietate aduẽticioz filius non testatur: vt. C. de bo. que libe. l. fina. §. filijs autem. Accur.

m ¶Rebus talibus. No. rebus dari curatorẽ: vt ⁊ qñ patre recusante filius adit hereditatem delata ex aduẽtitia causa: vt. C. de bo. q̃ libe. l. fi. §. finautem patre. non aũt pso ne datur. vt. C. de cu. fu. l. fi. in pin. Accur.

n ¶Parentibus. q̃ est. C. de bo. q̃ lib. l. cũ op⁹. ⁊ sic not. hic casus in quibus vsusfructus i aduẽtitijs patri nõ querit. Prim⁹ qñ sub hac cõditione relinquit vel datur a parẽte vel ab extraneo vt ℌ. Scõs si pr remittat vsũfructũ: vt. C. de bo. que libe. l. cũ oportet. §. finautem. Tertiʳ in hereditate frẽs vel sororis in quãtacunqꝫ parte admittit. vt. j. de heredita. ab intestato. §. vero. Quartus in hereditate quam adit filius patre nolẽte: vt. C. de bo. que libe. l. finali. §. finautem patre. Quintus est in seruo filio legato: vt eũ manumittat: vt C. de bo. que lib. l. fi. §. fi. Sextʰ in lucro dotis vel donatiõis propter nup.

UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK

quā lucrifaciūt filiꝰ vel filiafa. vt.C.de bo.q̄ libe. nō sine. Sed ℔ nō placet. idē videt in septimo.C.in reb⁹ q̄ filio obueniūt pa rētib⁹ solutib⁹ mfimonīū sine cā rōnabili:vt.ſ. vt nul.in.ſ.q̄:vo aliqd. idē ⁊ in octauo q̄i.ſ.vſu fru.filio relingt.nā in eo pſ vſufructū bſe nō pōt cū fernit⁹ feruitutis cē. vt.ff.de ſer.lega.l.i.

† C Leo.cū hoc.ſ.ca.p tuas. in gl. ſup ver.appellauit.aſſme: ibi: ites si pat filiuꝫ extra q̄ fil. ſint legi.

a C In geſtis.in figura.ſ. iudicij.

b C Vocante. Et ℔ no.q̄ patris.pſeſſio in ſcriptis valet ad legitimationez. vt ℔.ⁱ ar.ſ.q.mo.nat.eſſui.ſ.ſi vo. ⁊.ſ.ſinaliter. col.vij.ſic ⁊ valet vt ſeruꝰ liber fiat:vt.C.ō lati.lib. tol.ſ.ſili q̄s mō.ⁱ inſtitu. de adop.ſ.fi.⁊ ſic in inuētario.pfeſſio ſ ſcriptis valet:vt.C.ar.tu.l.fi.ⁱ ad ℔ C.ō nō nu. pecu.l.ſinaliter. nō aūt.pdeſt vt de extraneo filiꝰ efficiat:vt inſtit. de adop.in fi.⁊.ff.de iure pa.l.caius ſeius.

c C Monſtratur.i.fingit. Accurſius.

d C Muliere natis.Nota difficiū vni datū et aliis ſimilibus datū videri.vt C.de diuer.re.l.i.⁊.C.de aduo.diuer. iudi.l.reſtituende.ſ.ad hoc.⁊.ff.de teſta.tu.l.ſi qs ita in pn. S3 ar.S.C.de trāſact.l.i. ⁊.ff.de iudi.cū ꝓtor.i pn. ⁊.ff.de interro.actio.l.ij.

e C Conſiſtere.fine dote ⁊ ſine inſtro vt ℔ fuit.et.ſ. qui.mo.na.effi.leg.ſ.pe. coll.vj.⁊.ſ.de nup.ſ.nuptias.col.iiij.

f C Protulim⁹.vt.ſ.qui. mo.na.effi.leg.ſ.ētū vo in militijs.Accur.

g C Ad illuſtres.incluſiue ⁊ deſcenſiue.Accur.

h C Precipimus. No.qđ a pncipio valuit nō rūpitur:lz i eā cām veniat a q̄ incipe nō pōt:vt inſtit.q. mo.teſt.infir.ſ.furioſi.et de leg.ſ.ſi qs debitori.

i C Concedimus.i.remittimus.Accur.

k C Decorati.Sed quare manus priuilegiū eis cō cedit? Reſpō. imo dedecus cū iter viles cōputent:vt j.reliquos autē nō.et intelligo ℔ de illis barbarꝭ q nobis ſubiecti ſunt.alis quonō in eos.l.faceret. hic ergo ſubiugati erāt ſub impio romano.Acc.

l C Jubemus.Dic no.q̄ mfimonīū valet etiā ſine ſcriptura ⁊ dote:vt hic.⁊ ℔.ꝑi.no.hoc aūt fallit i tribus caſib⁹.Primus i illuſtribus ⁊ q̄ ſupra eos ſunt.vt in hoc.ſ.⁊.j.c.ſ. illo.Scōs ſi aliqs in dignitate poſit⁹ libertā in vxorem accipiat:vt.ℨ.vt liber.dece.ſ.fi qs autez.

† C Primo nīū an ſine dote et ſcriptura valeat.

† C Cōcor.cū hoc.ſ.gl.in craymun⁹. ſup℞.clarc. in med.ibi: qñq; rñ ex tra ō reſta.

C Liberi ō libera muliere nati cū qua nuptie eſſe poterant ſi a patre nominati fuerint filij non adiecto hoc verbo naturales:legitimi efficiūtur:et matrimoniū inter illā verba ꝓferentem ⁊ mulierem ex qua nati ſunt interceſſiſſe mōſtratur. ⁊ ſi pater vni ex filijs talia verba dixerit omnibus prodeſt qui ex eadē matre ſunt orti.hoc dicit.

C Ad hoc autē ⁊ et illud ſancire perſpeximus:vt ſi quis filiuꝫ vel filiā habēs de libera muliere cuꝫ qua nuptie conſiſtere poſſunt dicat in inſtrumēto ſiue publica ſiue ꝓpria manu cōſcripto ⁊ habenti ſubſcriptionē trium teſtiū fidedignorum/ſiue in teſtamēto ſiue in geſtis[a] monumentoꝝ hūc aut hanc filiū ſuum eſſe aut filiaꝫ ⁊ non adiecerit naturalem/hmōi filios eſſe legitimos ⁊ nullā aliā ꝓbationē ab his quēri:ſed omni frui eos iure qō legitimis filijs noſtre ꝓcreati leges:vtpote ipo patre (ſicut dictum eſt) filios ꝓ prios vocāte[b] eos.ex hoc enim ⁊ cum eoꝝm matre mōſtratur⁊ legitimum habuiſſe matrimoniuꝫ: vt neq; ab ea ꝓ no nuptiaruꝫ fide alia ꝓbatio requiraf. Si aūt pater ex ipſa muliere[d] multos filios habēs vni ex eis teſtimoniū quodlibet ex predictis ꝓbuerit modis:ſufficere ex eadez muliere natis ad legitima iura patris teſtimonium vni datum.

C Liberi nati ex nuptijs legitime contractis nō ſolēnibus:ad paternam bereditatem pariter vocantur cū filijs natis ex nuptijs ſoleniter ⁊tractis:ſiue ꝓcesſerint eos ſiue ſequantur.b.o.Bar.

C Hoc quoq; ꝓſenti ⁊ſtitutio ni perſpeximus adijciēdum:vt ſi quis ex non ſcripto per affectum nuptialē vxorē acceperit:⁊ ex ea filios ꝓcreauerit:ſoluto autez matrimonio ⁊tingat eum etiam aliam ducere cōiugem cum dotalibus inſtrumentis:⁊ ex ea ſimil⁊ filios ꝓcreare:nullum circa paternā hereditatē cum aliꝭ filijs ex indotata coniuge natis ꝓciu diciuꝫ fieri:ſed cum aliꝭ filijs ex ſecunda natis vxore que cū dotalibus inſtrumentis copulata eſt/ ad partis etiam illos hereditatē vocari:cum etiam ex ſolo affectu poſſit conſiſtere[c] matrimonium: qō ſimiliter valere volumus etiā ſi ꝓius quidē cum dotalibus inſtrumentis iungatur aliqs vxori:poſt illam vero alteram ducat ſolo nuptiali affectu.

C Adagimis dignitatib⁹ decorati vſq; ad illuſtres incluſiue ⁊ excluſiue:ſine dotalibus inſtrumētis nuptias nō poſſunt ⁊trahere:exceptis barbaris. Inferiores autez cum dotalibus inſtrumētis ⁊ ſine: nuptias cōtrahere poſſunt. b.o.Ange.

C Quia vo † legem dudū ꝓtulimus[f] iubētem aut dotalia fieri documenta:aut alias ꝓbationes procedere factas apud eccl̄ie defensores per quas nuptias cōpetat confirmari aut certe ſacramēta ꝓberi:in ꝑſenti perſpexim⁹ melius diſponere ea q̄ de his ꝓidem ſancita ſunt. Et ꝓptera iubem⁹ eos qui maximis dignitatibus decorati ſunt vſq; ad illuſtres[g] non aliter nuptias celebrare niſi dotalia ſcribant inſtrumēta:niſi tamen aliqs anteq̄z meretur huiuſmodi dignitatē ex affectu ſolo duxit vxorē.tales cniz nuptias ante dignitatē factas et poſt dignitatem legitimas manere ꝓcipimus[h] ⁊ ex his natos legitimos eſſe filios. Poſtq̄z vero honorati fuerint aliqui huiuſmodi dignitatibus:nō aliter ducere vxores nifi cum dotalibus inſtrumentis. Hanc autem legis ſubtilitatem cōcedimus[i] ſubiectis noſtre reipubu.barbaris:lz dignitatib⁹ huiuſmodi decorati[k] ſunt vt etiā ſub affectu poſſint ipſi volentes cōtrahere nuptias.reliquos autem omnes ꝓcter eos qui maximis (ſicut dictum eſt) dignitatibus decorati ſunt cuiuſlibet ſint dignitatis aut militie/aut ſtudij/ ſi qđēvolucrint aut potuerint nō ꝓhibemus eos cum dotalibus inſtrumentis ducere vxores. Si aūt etiā hoc nō cuſtodierint ⁊ ex ſolo affectu celebratas nuptias firmas cē ſancim⁹ ⁊ ex eis natos legitimos eſſe filios iubemus[l].

C Ubi matrimoniū eſt ſine dote ⁊ prenotiēs eſt locuples ſupſtes laboṫas inopia ei ſuccedit in quarta parte:Quis taz ex illo q̄ ex alio matrimonio extent liberi minoꝝ tamen numero tribus q̄ tunc cum eis ꝓo virili ſuccedit.Allegan.

C Quia vo legem[m] dudū poſuimus ꝓcipientē vt ſi quis vxorem aliqñ ſine dotalib⁹[n] acceperit cū affectu ſolū nuptiali:⁊ hāc ſine cauſa legib⁹ agnita, piecerit accipere cā quartā partē ſubſtātie eius:et aliā poſt hanc fecimus legē decernētem[o] ſi qs indotatā vxorē per affectū ſolū acceperit:⁊ vſq; ad mortē cū ea viuēs ꝓmoriatur/cā accipere ſilr:⁊ cā quartā ſumere illius ſubſtantie portionē:ita tamē vt nō trāſcendat boc centū libraꝝ auri quātitatē. In ꝑſenti melius[p] vtrāq; legē diſponentes/ſancimus in vtroq;[q] caſu ex talibus mfimonijs natos filios legitimos eſſe ⁊ ad paternā vocari hereditatē: vxorē autē ex vtroq; horū caſuū ſi quidem vſq; ad tres habuerit[r] filios eius vir/ſiue ex ea/ſiue ex alio matrimonio:quartā partem ex ſubſtātia viri[s] accipere. Si autez amplius fuerint filij:tñ in vtroq; ſimiliter caſu accipere[t] iubemus mulierē q̄tum vni cōpetit filioꝝ:ita qppe vt vſum ſolū in talibus rebus mulier habeat:oñiuꝫ aūt illis filijs ſeruet quos ex ipſis nuptijs habuerit. Si vo talis mulier filios ex eo nō habuerit iubemus etiam do minij iure habere eam res quas ex viri facultatibus ad eam venire per ꝑſentē iuſſimus legē. Que tamē irrationabiliter excluſa[u] eſt in ipſo tēpore expulſionis partam iubem⁹ accipe que ꝓtinet hac lege. Utrū eñ in talibus[v] caſibus quartam ſm ꝓiorē noſtram legē ex ſubſtantia

col.vj. Tertiꝰ eſt ſi qs cōcubinā in vxorē accipiat: vt.C.de nat.lib.i.cū qs.⁊ vbicūq; lex de hoc facit mentionē.ſemp eñ dicit cū dotalibus.i.cū dote:⁊ inſtrumēto.vel certe hoc fit ad filioꝝ legitimationem:nō aūt ad mfimonīū:qz ⁊ ſine his valet vt ℔ dixi.⁊ iſtit.de nup.ſ.fi. Ite eſt ⁊ alius vt qñ ſcienter aliquā meretricē qs accipit : vt.C.de nup. l.imperialis.ſ.j.in fi.

m C Quia vō legē.ſcz.C. de repu.l.vltima. ⁊.ℨ.de nup.ſ.ſi qs eñ.col.iiij.

n C Dotalibus.ſcz documentis.

o C Legē decernēte.vt.ℨ. de exhibē.ſ.qm vo.

p C Adelius.Not.ergo q̄ corrigit vtrāq;.⁊ ſic non dicūtur eſſe contrarie.

q C In vtroq;.ſcz quādo eā reſicit ⁊ quādo prēdeceſſit maritus.

r C Habuerit.ſ.mulier.

s C Et ſubſtantia viri.ſcz quartam partē.ſcz ſi habet tres liberos vel pauciores.ſi vō plures tūc vi rilem vt dictum eſt.

t C Accipere. ſcz quartā. vt in pn.huius.ſ.ſed i alio caſu accipit demum viro mortuo.

v C Excluſa.id eſt reiecta vel repulſa.

ℨ C In talib⁹.Quero an vtraq; pdictarū legū corrigat illa.ſ.ℨ.de nup.ſ.ſi qs eñ.⁊ illa.ℨ.de exhi.ſ. qñ vo.vt in neutro caſu vir ſuccedat vxori:Quidā q̄ ſic.⁊ p eis eſt bec lit tera:q̄ dicit talibus caſibus quaſi de vtroq; prēdicto⁊ faciat mentionē. Tu dic q̄ tantū illaz de nuptijs corrigit in eo qō de viro dicit bic:vt pa-

tet ſtatim

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

tet statis cū dicit ſm hāc ꝓxē noſtrā.nā de illa de nup.dicit:ſz corrigit per aliā q̄ dicit nō diſtinguē dū b caſu q̄ vn⁹ alio ſit reſiciē:vt.j.vt fra. ſi.ſ. fi. col.iij.⁊ facit ad hūc.ſ.j. vt nul.iud.ſ.⁊ ſi q̄ſ. ⁊.C. de ſecū.nup.l.cum aliis. Itē q̄ro hic q̄d ſi nullus filioꝝ eſt ſed aſcēdentes? Rñ. ꝑtert ꝙ⁹ ſi ſumma centū aureoꝝ vt etiā pro ꝑtetate habeat:in aliis reb⁹ ꝑterunt parētes vgo ri:vt.C.vnde vir et vxor. l.i. Itē q̄ ſi nullus deſcē dentiū vel aſcēdentiū eſt ſed tm̄ trāſuerſales? Rñ. vxoꝛē q̄ſ iure accreſcēdi in totuꝫ vocari ſm Bul. Sed Pla.ſ.⁊ verū dicit p.o.l.i.vnde vir ⁊ vxor.

a ¶ Permittimus. predictas ꝓſtitutiones nō ha bemus.naꝫ lex illa.C. de incēſt.nup.l.bumilē. que hoc dicit.eſt valētini. nō alicuius iſtoꝝ.nō autem placet vt dicas log de ea q̄ eſt.C. de pac.cōuen.l.ex mozte.quia illa nihil de hac materia dicit.

b Nō venerit nuptias, ſecus ſi veniret:quia tūc nō nutriret apud eū vt C.vbi pup.edu.de.l.j.

c Cadatrem.q̄o hoc cū dicat ius q̄ ſūt alēdi vbi pr̄ iuſſit.vt.ff.de vē.iſpi. l.i.ſ.apud cū:Rñ.ibi dicit q̄ſ pater deceſſerat b quādo vixebat. Itez hic ꝓſtitit cauſam diuoꝛtij: q̄d ibi non fuit.

d Alanſ.addit Jr.matris locupletis exꝑenſis.

e Legētem.ſecus ſi locuples.vt.ff.de liber.agno. ſi quis a liberis.ſ.ſi impubes.⁊.l.vlti.

Aliūcta f Filios paſci.Nota ali mēta bincinde in neceſſi bincindei neceſſita tatib⁹ ꝓſtari:vt b.⁊.C.de tib⁹ filijs ali.pre.a pa.l.j.⁊.ij.⁊.ij. ꝓſtantur. ⁊.ſ.neꝛ vix q̄ ex do.ſ. fi.col.viij.⁊.ſ.gb.mo.na. ef.ſut.ſ.pe. col.vij. ⁊.ff.ſ lib.agno.l.ſi qs a liberiſ. ⁊.C.de bo.que libe.l.fi.ſ. boc ꝓculdubio. Itē no. haberi diſtinctionē ꝓſo narū apud q̄ debeant eſſe:vt b. ⁊.C.b diuoꝛ.fa. apud quem libe.l.j. ⁊.C. vbi pu.edu.de.l.j. ⁊.ſ.de nup.ſ.ei⁹.⁊.C.de pa.po. filia. Hoc tñ not. q̄ vſq̄ ad triēnium mater alere dz:vt.C.de pa.po.l.pe.

† Cōcor. c. cus bret. in glo.fi.poſt ne.extra b eo q̄ dur. in matri.quaꝫ pol.q̄ adul. vbi ē bona glor.

g In veterib⁹. vt.C. de repu.conſensu.

b Legib⁹.vt.ſ.de nup. ſ.ſi igit.colla.iiij. ⁊.C.de repu.l.pe.⁊ fi.

i Facile.i.ſine pena.

k Perſpexim⁹.ſunt au tem ſepte vt ſubijcit. Itē tres alie adiciūtur:vt.ſ. eo.ſ.predictis.

l Extantibus.ſ.filijs.

m Inſcribere.ſi accuſet mulieris accipere modis oībus ꝓhibemus. ¶ Illo indubitāter obſeruādo vt Leonis pie memoꝛie conſtitutio in oībus aliis caſi bus qui nō ꝓtinent ꝓſenti lege.p ꝓtia habeat foztitudiē. Conſtā tini vo pie memoꝛie legē ad Gze gozū ſcriptā ⁊ ſup ea factā inteꝛ pꝛetatione a Oartiano pie memoꝛie p quā mulieꝛū ꝓiunctiões quas Conſtātini lex abiectas vo cauit ad quoſdā dignitate occo raros ꝓhibenſ:nullo penit⁹ mo do valere ꝓmittimus n:ſz licētiā volētibus ꝓebemus:vt ⁊ ſi qui buſlibet magnis dignitatib⁹ de cozenſ hmōi mulieres cū dotalibus inſtris ſibimet copulare.re liqui vo citra eos qui maioꝛibus dignitatib⁹ decozati ſunt:licētiā habebūt hmōi mulieres accipe ſi ue ſcripto volucrint ſiue ſolo af fectu nuptiali:ſi tñ libere ſint ⁊cū quibus liceat nuptias celebꝛare.

¶ Diuoꝛtio celebꝛato liberi ad paren tum bereditatem nibilominus vocātur. ⁊ alendi ſunt apud parenté qui diuoꝛtij cauſam non ꝓeſtitit:cꝓ̄ſis alterius pa rentis cōmittentis cauſam diuoꝛtij niſi alius inops ſit:tunc enim apud diuitem alendi ſunt bis pariter obtinentibus in parentibus ⁊ liberis.hoc dicit Bar.

¶ Illud quoq; † diſponēdū eſſe perſpexim⁹ vt ſi qñ inter mari tum ⁊ vxoꝛem nuptias ſolui cōti gerit:eꝛ huiuſmodi nati filij nul lo modo ledātur ex ſeparatione nuptiarū.ſed ad parentum hereꝫ ditatem vocent ex patris ſubſtā tia indubitāter alendi. Et ſi qdez pater occaſionē ſeparationis pre beat:⁊ mater ad ſecundas nō ve nerit nuptias:apud matrē c nu triantur expenſas patꝛe ꝓbente. Si vo ꝓ cauſam matris oſtēdat ſolutū matrimoniū:tūc apud pa trem mancāt filij ⁊ alātur d.ſi au tem ꝓtigerit patrem quidem mi nus idoneū eſſe:matrē vo eſſe lo cupletem apud quam pauperes filios manere ⁊ ab ea nutriri iu bemus quēadmodū † eñ filij lo cupletes cogūtur matrē egentē e alere:ita iuſtū decernim⁹ ⁊ a ma tre locuplete filios paſci f. Quod aūt de alenda matre ⁊ filijs diffi niuimus indigentib⁹:hoc quoq; in oībus aſcēdentibus deſcēden tibusq; perſonis vtriuſq; natu re valere ꝓcipimus.

¶ Marito atq; vxoꝛi diuoꝛtium cele bꝛare permittitur ex cauſis hic enumera tis.hoc dicit Bartolus.

¶ Quia vo plurimas in veteri bus g ⁊ nſis legibus h inuenimus cauſas/ex quibus facile i nuptia rum ſolutiões fiunt:ea cā ꝓſpexi mus k ex his abſcidere aliās que nouas indigne ad ſoluendas nu ptias viſe ſunt/⁊ eas ſolūmō no minatim ꝓſenti inſerere legi ꝓ quib⁹ rōnabiliter pōt ſiue vir ſi ue mulier repudiū mittere. Nūc aūt cauſas ex qbus marit⁹ repu diū mittere ſine piculo pōt vxoꝛē vxoꝛis lucrari ſeruato in ea oñio ex codē mr̄imonio filijs aut filia bus aliq⁹ nō extātib⁹ l frui etiā ꝓpꝛietate:bas eſſe decernimus. Si ꝛ imperiū cogitatibus alig bus ꝓcia eſt mulier:aut etiā viro ſuo nō indicet. Si aūt vir boc a mulieꝛe denūtiatum tacuerit:li ceat mulieri ꝙ̄cūq; ꝓſonaꝫ boc declarare impio:vt vir nullaꝫ ex hac cauſa repudiū inuciat occa ſionē. Si oc adulterio † maritus putauerit poſſe ſuā vxoꝛē ꝙuinci: opꝛs virū ꝓus inſcribere m mulie rem aut etiā adulteꝛū n:⁊ ſi hmōi accuſatio veꝛax eſſe oſtendit:tūc repudio o miſſo habere virū † ſup antenuptias donatione ⁊ dotē:⁊ ad hoc ſi filios non habeat tantū accipere ex alia vxoꝛis ſubſtātia/ q̄ztū dotis tertia paꝛs eſſe cogno ſcitur:vt eius ꝓpꝛietati ⁊ dos et a nobis diffinita poſtea pena ap plicet. Si cniz filios habuerit ex codē mr̄imonio/iubemus etiam dotē ſm q̄ de boc cenſent leges) aliāſq; mulieris ſubſtātiam filijs ꝓſeruari:⁊ ita adulteꝛū legitime conuictū vna cū vxoꝛe puniri:⁊ ſi quidē habeat vxoꝛē adulter acci pere cam ⁊ dotē ꝓpꝛiā:⁊ ꝓpter nuptias donatione:⁊ ſi filios ha beat ſolo vſu mulier fruatur/do natiōis ꝓpꝛietate p ſm leges fi lijs ſeruāda:aliā vo mariti ſubſtā tiā eius filijs ex nſa largitate do namus:filijs aūt nō exiſtētibus/ antenuptialis quidē donationis ꝓpꝛietatē mulieri cōpetere ſan cimus:aliam vo mariti ſubſtātiā omnē fiſco p ſm antiquas applica mus leges. Sed ſi quolibet mo do mulier vite viri fuerit inſidia ta:aut alijs boc faciētibus ꝓſentiēs viro nō indicauerit. Si cum viris nolente marito extraneis cōiuuatur/aut cum eis lauatur. Si nolente viro foꝛis domum manſe rit:niſi forſan apud ꝓpꝛios parentes. Si circenſibus aut theatris aut amphiteatris interfuit ad ſpectandu ignozante aut ꝓbibente viro. ¶ Si ergo cōtigerit ali quem citra vnam ꝓdictaꝝ cauſaꝝ vxoꝛem ſuam a domo ꝓpꝛia expellere vt ⁊ illa non habens parentes apud quos poſſit manere ex neceſſitate foꝛis habitet no cte:iubemus nullam eſſe marito licentiam ꝓpter cau ſam hāc repudiū mittere vxoꝛi eo q̄ ipſe huius rei actoꝛ exiſtat r. ¶ Cauſas aūt ꝓ quibus rationabiliter poteſt viro a muliere mitti repudiū:ex quibus poteſt ⁊ dotem recipere:⁊ ꝓpter nuptias donationem exigere:ſiſt filijs ſeruāda donationis ꝓpꝛietate: aut filijs nō extantibus habere etiaꝫ hmōi dominū bas eſſe ſolas diſponimus. Si contra imperiū aut ipſe cogitauerit aliquid/aut co gitantibus cōſcius non indicauerit imperio:aut per ſe aut per quācūq; perſonam. Si quolibet s modo vir in

iure extranei nō iure ma riti ſtra.q̄.dies accuſan di non imponitur neceſſi tas inſcriptiōis:vt.C.ad l.iul.de adult.Quis. Vel boc nouū ius:illud aūt vetus dicit q̄ eſt verius. Accurſius.

n ¶ Etiā adulteꝝ. quaſi dicat nō ambo ſimul:qa boc fieri nō poteſt:vt ar. ff.ad leg.iuli.de adul.l.ſi marītus.ſ.ſi.

o ¶ Repudio.olim ꝓius debebat repudiare q̄ ac cuſare:vt.C.ad legē iuli. de adul.l.crimen. ⁊.ff.ad legē iul. de adul.l.miles. ſ.voleti.que ſunt cōtra. Sed hodie poteſt vt b.⁊ j.vt nulli iudi.ſ.ſi quando vero.

† Cōcor.cū hoc ſer.ca. tue fraterni tatis.in gl. ij.ſ.ſi. extra de ꝓcura.

p ¶ Propꝛietate. No.hic lucrari virū ſi ꝛ vxoꝛem inſcribat. Sed videt mo naſterio dari in quo eſt mittēda hec femia:vt.j. vt nulli iudi.ſ.adulterā. colla.ij. que eſt ꝛ. Solu. illud quando includitur in monaſterio:ſz hoc ni hil eſt:quia ſemper ꝛ in cludi vt dicit ibi. Quare dicit alij q̄ hic in dote: ibi in alia ſubſtantia mu lieris dicit. Sed hoc nō valet:quia in fine illius ſ.adulteraꝝ. dicit pacta ſeruāda viro circa dotē: ſiem lucrareť eā per.l.vt hic dicit quare diceret ei in boc ſeruari pactum. Dic ergo tu q̄ bec ſm il lam intelligit. Accur.

† Cōcor. cū hoc tex. c.ſ. in glo.i.ex tra vt lit.nō contesta.

q ¶ Fiſco. Sed boc bodie corrigitur.naꝫ non bant cōſiſcanda aliqua ſic in diſtincte:vt.j.vt nulli iu di.ſ.ſi. Accur.

r ¶ Exiſtat. Nota nō.pſi cit alterius culpa cū ego ꝓſtitero cauſam:vt hic ⁊ C.de aſſer.tollē.l.j.ſ.fi.⁊ ff.de eo ꝙ̄d fac.eſt.l. ſi.ſ.ſi.et.ſ.de teſti.ſ.et boc multotiēs.colla.vij.

Culpa alterius nō ꝓficit et g cauſam ꝓeſtitit.

s Si quolibet. Not.bic

UNIVERSIDADE

Denũtia re qs cogi tur.

quẽ teneri ad denũtiandũ:vt bic.et.ff.loca.l.itẽ queritur.ſ.ergecriti.

a ¶ Vlciſci.agendo iniuriarum vt in publico crimine.vt.ff.de iniur.l.i.ſ.item aut.z inſtitu.de iniur.ſ.patitur.

b ¶ Cõtinentur.i.vt vgo habeat vſum z ꝓpietatẽ filij:vt.C.de diuo.confenſu.ſ.ſi vero filio.Acc.

c ¶ Approbata.qõ eſt generale.in alijs accuſatoribus:vt.C.de accu.l.ſi.

d ¶ Nõ abſtinuerit.Nota primo alicui nuntiandũ vt de offenſa ſatiſfiat vel deſinat:vt h.et.C.de his qui latro.l.ij.z.C.de pa.po.l.uij.z.ff.de ſer.vt.prẽdio.l.quidã iberus.z.C. de poſtulã.l.l.puidendũ.

c ¶ Matrimonia ſolue bãt.vt.C.de repudi.l.ſi conſtante.

f ¶ Caſtitatis.etiã ſi ĩmonaſteriũ nõ intret:vt bic innuit.de hoc tñ plenius dic vt dixi.ã.de mona.ſ. ſi vero vgorem.Accur.

g ¶ Dene. ¶Philoſophi cũ tẽperamentũ.nã et ſine fere hz.Alſo.ſz hodie aliter de his boniz diſponi videt:vt.ĩ. vt nul.iud. ſ.qz vero.coll.iic. q eſt cõtra.z facit ad h.ĩ.de ſan. epiſ.ſ.ſi vo conſtat. et.ſ. ſpõſalibus.z.i.eo.ſ.ſi dicetis.z.ã.de nup.ſ.minores.col.iiij. Jtẽ nota hic cũ diu poſtea tradat ſub ſtãtia qꝫ nõ ſtatim qñ pater monaſteriũ intrat tenetur bona dare filijs.

b ¶ Oõ aũt a nobis ſancitum.vt.ã.de nupt.ſ.nouimus.vbi de decennio digit.ſz antea ꝑ ꝓſtantiã ſtatutũ fuerat q̃drieniũ.vt.C.de repu.l.vgoꝝ.

i ¶ Scholares. ordines ſũt de armata militia:vt ſequit.ĩ.eo.ſ.ſi vo ſcholaris.et.ã.vt neq; miles neq; fede.z.C.loca.l.ſi.

k ¶ Suſtinere.i. expectare:ſz certe ĩmo per quinquẽniũ tñ:vt.ã.de nup. ſ.ſed z captiuitatis.que eſt ꝛtra.Sol.bic cũ eſt in expeditione. ibi captus vñ ibi ꝑ quinquẽniũ expectatur cõputandum a tẽpore quo cepit dubitari vt ibi dicit.z eſt ꝑ hac ſolutione.ĩ.e.ſ.ꝓdictis. in fi.Sed nũquid in qua cunq; militia ſic obtinet qõ bic dicit? Rñ.non puto niſi ſit ꝛtra ſaracenos vel cũ principe cõtra hoſtes.alſs ſerua legem antiquã.C. de repu.l.vgoꝝ. Sed iure canonũ generaliter ſeruatur hec aut.

l ¶ Interrogauerit. Nota interrogari mulieres debere ſi hz quem ſcit.ſic ff.de bo.poſ.l.in bonoꝝ. z quis oꝝ.in bo.poſ. ſidiatus fuerit vite mulieris/aut alijs hoc volentibus ſciens non manifeſtauerit vxori et ſtuduerit ſm leges vlciſci[a]. ¶ Si marit⁹ vxoris caſtitati inſidiatus alijs etiaz eam adulterãdam tẽtauerit tradere. ¶ Si vir de adulterio iſcripſerit vxorem/z adulterium non probauerit:licere mulieri voleti etiam ꝓ hac cauſa repudiũ deſtinare viro z recipere quidẽ ꝓ priam dotem.lucrari autem z an tenuptialem donationem:et ꝓ huiuſmodi calũnia ſi filios nõ habuerit ex eodem matrimonio tñ ſm ꝓpꝛietatẽ accipere mulierẽ ex alia viri ſubſtãtia quãtũ ante nuptialis donatiõis tertia pars eſſe cognoſcit. Si aũt filios habuerit:iubemus omnem viri ſubſtantiã filijs cõſeruari firmis manentibus que de antenuptiali donatione alijs legibus continentur[b]:ita tamen vt etiam ꝓpter illarã adulterij accuſationẽ et nõ ꝓbatã illis quoq; marit⁹ ſubdatur ſupplicijs:que etiã eſſet paſſura mulier ſi hyõi fuiſſet accuſatio approbata[c]. ¶ Si quis in ſua domo in qua cũ ſua cõiuge commanet contẽnens eam cum alijs inueniatur in ea domo cõmanẽs: aut in eadem ciuitate degens in alia domo cum alia muliere frequenter manere cõuincitur:z ſemel et ſecundo culpatus aut per ſuos parentes:aut per mulieres: aut per alias aliquas fidedignas perſonas huiuſmodi luxuria nõ abſtinuerit[d]: licere mulieri ꝓ hac cauſa ſoluere matrimoniũ z recipere datam dotem z antenuptialẽ donationẽ:z ꝓ tali iniuria tertiam partem eſtimationis quã antenuptialis facit donatio ex eius ſubſtãtia percipere:ita tamen vt ſi filios habuerit vſu ſolo mulier potiatur rerũ quas ex antenuptiali donatione z pena tertie portionis mariti ſubſtãtie acceperit dominio cõmunib⁹ filijs conſeruãdo. Si aũt filios nõ habuerit ex eodẽ matrimonio:habere eam taliũ rerum etiam ꝓpꝛietatem precipimus.

¶ Nuptie regulariter cõſenſu non ſoluuntur niſi caſtitatis concupiſcentia dote et donatione ꝓpter nuptias liberis ſeruata:altero autẽ vel vtroq; alias nuptias poſtea contrahente vel aliter luxurioſe viuẽte delinquẽtis ſubſtantia ad filios debet peruenire filijs minoribus per iudicem gubernatore dato.filijs vero nõ extantibus ad fiſcum eorum ſubſtantia debet peruenire.hoc dicit Bartolus.

¶ Quia vero ex conſenſu aliquando vſq; ad ꝑſens alterna matrimonia ſoluebãt[e]: hoc decreto fieri nullo finiẽ modo:niſi forte quidam caſtitatis ꝓpoſcientia hoc fecerint. Si aũt huiuſmodi perſone filios habuerint tam dotez q̃z antenuptialem donationẽ eorum filijs conſeruari diſponim⁹. Si quis autem horum aut maritus forſan aut vxor poſtq̃z ꝓpter caſtitatẽ ex cõſenſu ſoluerint matrimoniũ inueniatur alias ꝛtra hẽs nuptias aut luxurioſe viuẽs iubemus ſi quidem (ſicuti dictus eſt) filij fuerint ex memorato coniugio:ſup dotem z ꝓpter nuptias donationẽ eis tradi:z ꝓpꝛietatem pene ſubſtãtie illius qui cõuincitur deliquiſſe pſonc. Si vo filij minozis ſint etatis guberna ri cos z paſci ab illo parente precipimus qui nihil ꝑſenti legi cõtrarium egerit. Si aũt ambo parẽtes in huiuſmodi vitio incidãt tũc vtriuſq; parentis ſubſtantiã filijs applicari:diſpenſatoꝛe autẽ his qui in minozi ſint etate cõſtituti ordinari prouidentia competentis iudicis z alioꝝ quibus hec ex noſtris legibus ſunt cõmiſſa. Si aũt filij non ſint vtriuſq; pſone:ſubſtantiã iſti rõnibus applicari:z cos qui talia deliquerunt legitimis ſubdi ſupplicijs. Aliter enim ſeparationẽ matrimonioꝝ fieri ex cõſenſu nulla rõne ꝓmitti mus. ¶ Oõ aũt a nobis ſancitũ[p] eſt de his qui expeditionib⁹ ſunt/ z in militijs cõſtituti ſiue milites ſint/ſiue federati/ſiue ſcholares/ ſiue alij quidam ſub alia quacũq; militia armata cõſtituti:melius ordinare ꝓſperimus:z iubemus quãtoſcũq; annos in expeditiõe mãſerint ſuſtinere[x] cozũ vxores: ſz nõ literas nec reſpõſum aliq̃ a ſuis maritis ſuſcepint. Si qua vero ex huiuſmodi mulieribus ſuũ maritũ audierit eſſe mortuũ:neq; tũc ad alias eam venire nuptias ſinimus niſi ꝓius acceſſerit mulier aut per ſe aut per ſuos parẽtes aut per aliam quãcũq; perſonam ad ꝓiores numeri chartularios in hmõi maritus militabat z eos ſeu tri bunũ:ſi tamẽ adeſt interrogauerit[l] ſi ꝓ veritate mortuus eſt eius cõiunx:vt illis ſacris cuãgelijs ꝓpoſitis ſub geſtis monumẽtozũ deponãt ſi ꝓ veritate mortu⁹ eſt vir z poſtq̃z hec geſta monumentoꝛ confecta mulier ꝓ ſuo teſtimonio ꝑceperit etiam poſt hoc iubemus manere eam per vnius anni ſpatium[m]:vt etiã poſt hunc decurſum liceat legitimas ꝛtrahere nuptias. Si autez ꝓeter hãc obſeruationẽ mulier ꝓſumpſerit ad aliud vel nire mrimoniũ:z ipſa z qui ducit eam vxoꝛe velut adulteri puniant. ¶ Si aũt qui ſub geſtis monumẽtoꝛ cũ iureiurãdo teſtari ſunt cõincantur etiam falſum poſtea[n] depoſuiſſe teſtimonium:ipſi quidẽ de militia denudati x.auri libraꝝ penam compellant exoluere illi quem mẽtiti ſunt mortuũ eſſe.ipſe vero licentiam habeat ſi voluerit ſuam vxoꝛem recipere. ¶ Si vo ſcholaris fuerit ille de cuius morte dubitatio eſt a primis ſchole z actuario: ſi autem federatus[p] ab optione eius memoratam depoſitionem accipere eius vxoꝛem.bis obſeruandis z circa alios omnes qui in armata militia reſeruntur.

¶ Predictis.

netur.l.ij.ſ.ſi.

m ¶ Spatiuz.poſt ſacrm preſtitũ vt hic dicit.Sed videſ q̃ ſi iam tẽpora ictus cucurrerũt q̃ ſtatiz die ſequenti poſſ nubere. vt.ff.de infa.l.genero.in fi.que eſt cõtra.Sol.qdã dicunt illaz corrigi.Vel ibi qñ certum erat motum:hic qñ dubium:ſz vnus inuenit cui nõ poõa credit.argu.C.de teſti.l.iurifiurandi. Jtẽ q̃ ſimpliciter iurat eſt arg. q̃ teſtis teneẽ dicere causam ſui dicti:ſed contrarium verius eſt:vt.ã. de teſti.ſ.et licet.col.vij.

Teſtis cogit̃ reddere rõnem ſui dicti.

n ¶ Poſtea. id eſt poſtq̃ nupſit etiam poſt annũ. z ſic valuit matrimoniũ: vt.ã.ibi:z poſt hoc z.ĉ.q̃re ergo ꝑmittit viro recuperare? Rñ. q̃ matrimoniũ cõtractum fingit fuiſſe nullũ ſz tenuerit vere:vt.ã.dicit.ibi: et poſt hoc z.ĉ.vel q̃ hic mulier a marito.ſ.ſcõo fine pena põt et etiã dz et tenet dinerter:vt ita aliena ta p ſcõm mrimoniũ recipiatur a marito.ſ.ꝑmo. nam vxoꝛ duoꝝ eſſe non põt:alioqn diuoꝛtij cauſam preſtitiſſe videbitur ꝑmo marito ſi a ſecundo ſe non ſeparauit.

o ¶ Teſtimoniuz. Ho. ergo q̃ ſacramẽtũ renocat̃ ꝓtextu periurij.→ vt.ĩ. vt liti.iu.ſ.ſi quis.in fi.z C.de rebus credi.l.ſi. regulariter tamẽ cõtra.vt C.de rebus cred.l.ij. z.ff. de in li.iu.l.ſi.z.ff.ſ rc iu di.l.poſt rem.

→ Cõcor.c. i dolo.xxij. q.ij.

¶ Cõcor.cũ hoc.ſ.ca.in pꝛincꝛa.extra de ſponſa.z matrimo. c.ſi. extra de ſecũ.nup.

p ¶ Si aũt federat⁹.hoc nomẽ habuiſti.ã.vt neq; miles.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Predictis itaq; causis, pspe ximus etiã has nominatim adꝺ̃cere ex qbus matrimonia sine pe na licet trãsigere. hoc est de his qui nõ potuerũt ab initio nuptia rum misceri suis vxoribus: ⁊ que per naturã viris cõcessa sunt age re. Insuper de his viris ac femi nis qui ꝓsistẽte matrimonio san ctimonialem ꝙuersationẽ ⁊ mo nasteriũ habitationẽ elegerint: et de his personis que in captiuita te aliqñ tempore detinent: in his cñ tribus casibus q̃ de cis prio ribus nostris legibus continent firma esse sancim⁹. ¶ Memoratas igitur oẽs causas que in presenti nra lege ꝓtinẽtur solas sufficere iubem⁹ ad trãfactionẽ legitimo rum matrimoniorũ. Reliqs autẽ oẽs vacare ꝑcipim⁹: nullãq; aliã causam citra eas q̃ notiatim inser te sunt huic legi/posse soluere le gitimũ mr̃imonium siue nr̃is siue veteribus legibus continẽtur.

¶ Quia vo q̃dã mulieres inho neste volẽtes viuere festinãt ꝓ pria mr̃imonia soluere: sancimus si quãdo mulier citra aliquã ꝓ dictarũ a nobis causarum volue rit matrimoniũ soluere licentiaꝫ quidã cam nõ habere boc agere. si vo permanserit in hmõi impia volũtate ⁊ repudiũ marito trãſ miserit: iubem⁹ dotẽ quidez viro dari b cõibus filijs sm legẽ scruã dam. Si autẽ filios nõ habuerit lucrũ fieri marito: mulierẽ vo pe riculo iudicis negocũ audientis tradi cp̃o ciuitatis in qua cõiter domiciliũ habuerit. q̃tenus illi⁹ puidẽtia in monasteriũ ipsa mit tat vt donec aduixerit debeat ibi ꝙsistere. ¶ Et si quidẽ filios habue rit c hmõi mulier duas partes ꝑ prie eius substãtie dare filijs: ter tiam vo monasterio in quo mitti tur applicare iure ꝓprietatis. Si vo filios nõ habuerit sint au tem ei parẽtes: duas partes qdẽ ipsi⁹ substãtie monasterio ꝑberi vbi mittit: tertiã vo partez illius parentibus dari. nisi tñ sub pote state eam habẽtes irrationabili repudio consenserunt. in hoc cñ ꝙsentientes nihil eos penitus ex substantia filie habere ꝓmittim⁹: sed hec oñia venerabili monaste rio volumus applicari. ꝙ Dozro neqz filijs neqz parẽtibus exĩstẽ tibus ei: oẽm sñr eius substantiã cõpetere monasterio. ¶ Si vo iu dex qui negocium examinat hoc nõ fecerit. i. tradiderit d in hoc de ꝓhibẽsam ciuitatis cp̃o vt debeat in monasteriũ mitti: si qdẽ in hac felicissima ciuitate sit iudex. ipse quidẽ. xxv. libzarũ auri penã exi gat. officiũ aũt ei⁹ alias. x. Si vo in prouincia sit hmõi iudex ⁊ non egerit q̃ a nobis in hac iussa sunt x. libzarũ auri persoluat penã: et offñ ei⁹ alias. v. Si vo iudex fue rit nõ habẽs cingulũ e ipe quidẽ pena. x. libzaꝝ auri exi gat. ministrãtes autẽ ei. v. q̃ten⁹ mulcta q̃ huic accedit a memoratis psonis p comitẽ rerũ ꝑuatarũ ⁊ palatinoz scholã exigat ⁊ nõ assignet erario. ¶ Si aũt ⁊ vir circa mulierẽ trãsigere studuerit mr̃imoniũ ⁊ irrõnabilr re pudiũ destinare: iubem⁹ reddere eã qdẽ quã suscepit do tem vna cũ sp̃ãlitia largitate: ⁊ tñ ex alia ei⁹ substãtia ꝑberi mulieri: q̃tũ tertiã partẽ sp̃ãlitie faciat largita tis f. ⁊ si qdẽ filij sunt ei/solũ vsum ⁊ antenuptialis dona tionis ⁊ a nobis addite tertie ptis mulierẽ hãe: ꝓpricta tem vo filijs ꝙseruare. filijs aũt nõ exĩstẽtib⁹ hãe mulie rẽ sup vsum in ipsis reb⁹ etiã ꝓpꝛietatẽ. ⁊ ꝑdictas g qdez dispositiones dissolutis rõnabilr aut etiã irrationabilr nuptijs ordinam⁹: ⁊ oĩa de memoratis casib⁹ sm hãc no strã ꝙstitutionẽ iudicari ⁊ decidi decernim⁹. ¶ Si qs aũt ꝓpriã vxorẽ flagellis aut fustibus ceciderit sine aliq̃ cau sarum quas ꝓtra vxores ad mr̃imonij solutionẽ sufficere iussimus h: mr̃imonij quidẽ solutionẽ ex hoc fieri no lumus i: virũ autẽ q monstraꝫ sine hmõi cã vel flagellis vel fustibus ceciditse vxorez suã/tñ pro hmõi iniuria ex alia sua dare substãtia vxori etiã constante matrimonio quãtum tertia pars antenuptialis facit largitatis.

a Predictis itaq; causis, pspe ximus etiã has nominatim adꝺ̃cere ex qbus matrimonia sine pe na licet trãsigere. hoc est de his qui nõ potuerũt ab initio nuptia rum misceri suis vxoribus: ⁊ que per naturã viris cõcessa sunt age re. Insuper de his viris ac femi nis qui ꝙsistẽte matrimonio san ctimonialem ꝙuersationẽ ⁊ mo nasteriũ habitationẽ elegerint: et de his personis que in captiuita te aliqñ tempore detinent: in his cñ tribus casibus q̃ de cis prio ribus nostris legibus continent firma esse sancim⁹. ¶ Memoratas igitur oẽs causas que in presenti nra lege ꝓtinẽtur solas sufficere iubem⁹ ad trãfactionẽ legitimo rum matrimoniorũ. Reliqs autẽ oẽs vacare ꝑcipim⁹: nullãq; aliã causam citra eas q̃ notiatim inser te sunt huic legi/posse soluere le gitimũ mr̃imonium siue nr̃is siue veteribus legibus continẽtur.

¶ Quia vo q̃dã mulieres inho neste volẽtes viuere festinãt ꝓ pria mr̃imonia soluere: sancimus si quãdo mulier citra aliquã ꝓ dictarũ a nobis causarum volue rit matrimoniũ soluere licentiaꝫ quidã cam nõ habere boc agere. si vo permanserit in hmõi impia volũtate ⁊ repudiũ marito trãſ miserit: iubem⁹ dotẽ quidez viro dari b cõibus filijs sm legẽ scruã dam. Si autẽ filios nõ habuerit lucrũ fieri marito: mulierẽ vo pe riculo iudicis negocũ audientis tradi cp̃o ciuitatis in qua cõiter domiciliũ habuerit. q̃tenus illi⁹ puidẽtia in monasteriũ ipsa mit tat vt donec aduixerit debeat ibi ꝙsistere. ¶ Et si quidẽ filios habue rit c hmõi mulier duas partes ꝑ prie eius substãtie dare filijs: ter tiam vo monasterio in quo mitti tur applicare iure ꝓprietatis. Si vo filios nõ habuerit sint au tem ei parẽtes: duas partes qdẽ ipsi⁹ substãtie monasterio ꝑberi vbi mittit: tertiã vo partez illius parentibus dari. nisi tñ sub pote state eam habẽtes irrationabili repudio consenserunt. in hoc cñ ꝙsentientes nihil eos penitus ex substantia filie habere ꝓmittim⁹: sed hec oñia venerabili monaste rio volumus applicari. ꝙ Dozro neqz filijs neqz parẽtibus exĩstẽ tibus ei: oẽm sñr eius substantiã cõpetere monasterio. ¶ Si vo iu dex qui negocium examinat hoc nõ fecerit. i. tradiderit d in hoc de ꝓhibẽsam ciuitatis cp̃o vt debeat in monasteriũ mitti: si qdẽ in hac felicissima ciuitate sit iudex. ipse quidẽ. xxv. libzarũ auri penã exi gat. officiũ aũt ei⁹ alias. x. Si vo in prouincia sit hmõi iudex ⁊ non egerit q̃ a nobis in hac iussa sunt x. libzarũ auri persoluat penã: et offñ ei⁹ alias. v. Si vo iudex fue rit nõ habẽs cingulũ e ipe quidẽ pena. x. libzaꝝ auri exi gat. ministrãtes autẽ ei. v. q̃ten⁹ mulcta q̃ huic accedit a memoratis psonis p comitẽ rerũ ꝑuatarũ ⁊ palatinoz scholã exigat ⁊ nõ assignet erario. ¶ Si aũt ⁊ vir circa mulierẽ trãsigere studuerit mr̃imoniũ ⁊ irrõnabilr repudiũ destinare: iubem⁹ reddere eã qdẽ quã suscepit do tem vna cũ sp̃ãlitia largitate: ⁊ tñ ex alia ei⁹ substãtia ꝑberi mulieri: q̃tũ tertiã partẽ sp̃ãlitie faciat largita tis f. ⁊ si qdẽ filij sunt ei/solũ vsum ⁊ antenuptialis dona tionis ⁊ a nobis addite tertie ptis mulierẽ hãe: ꝓpricta tem vo filijs ꝙseruare. filijs aũt nõ exĩstẽtib⁹ hãe mulie rẽ sup vsum in ipsis reb⁹ etiã ꝓpꝛietatẽ. ⁊ ꝑdictas g qdez dispositiones dissolutis rõnabilr aut etiã irrationabilr nuptijs ordinam⁹: ⁊ oĩa de memoratis casib⁹ sm hãc no strã ꝙstitutionẽ iudicari ⁊ decidi decernim⁹. ¶ Si qs aũt ꝓpriã vxorẽ flagellis aut fustibus ceciderit sine aliq̃ cau sarum quas ꝓtra vxores ad mr̃imonij solutionẽ sufficere iussimus h: mr̃imonij quidẽ solutionẽ ex hoc fieri no lumus i: virũ autẽ q monstraꝫ sine hmõi cã vel flagellis vel fustibus ceciditse vxorez suã/tñ pro hmõi iniuria ex alia sua dare substãtia vxori etiã constante matrimonio quãtum tertia pars antenuptialis facit largitatis.

¶ Matri monium etiã ex tribus aliꝭ causis superioribus additis distrabi po test: ⁊ exceptis hac cõstitutione numera tis: ⁊ ex nullis aliꝭ mr̃imonia dissoluũ tur. hoc dicit Bartolus.

¶ Predictis itaq; causis, pspe ximus etiã has nominatim adꝺ̃cere ex qbus matrimonia sine pe na licet trãsigere. hoc est de his qui nõ potuerũt ab initio nuptia rum misceri suis vxoribus: ⁊ que per naturã viris cõcessa sunt age re. Insuper de his viris ac femi nis qui ꝙsistẽte matrimonio san ctimonialem ꝙuersationẽ ⁊ mo nasteriũ habitationẽ elegerint: et de his personis que in captiuita te aliqñ tempore detinent: in his cñ tribus casibus q̃ de cis prio ribus nostris legibus continent firma esse sancim⁹. ¶ Memoratas igitur oẽs causas que in presenti nra lege ꝓtinẽtur solas sufficere iubem⁹ ad trãfactionẽ legitimo rum matrimoniorũ. Reliqs autẽ oẽs vacare ꝑcipim⁹: nullãq; aliã causam citra eas q̃ notiatim inser te sunt huic legi/posse soluere le gitimũ mr̃imonium siue nr̃is siue veteribus legibus continẽtur.

¶ Quia vo q̃dã mulieres inho neste volẽtes viuere festinãt ꝓ pria mr̃imonia soluere: sancimus si quãdo mulier citra aliquã ꝓ dictarũ a nobis causarum volue rit matrimoniũ soluere licentiaꝫ quidã cam nõ habere boc agere. si vo permanserit in hmõi impia volũtate ⁊ repudiũ marito trãſ miserit: iubem⁹ dotẽ quidez viro dari b cõibus filijs sm legẽ scruã dam. Si autẽ filios nõ habuerit lucrũ fieri marito: mulierẽ vo pe riculo iudicis negocũ audientis tradi cp̃o ciuitatis in qua cõiter domiciliũ habuerit. q̃tenus illi⁹ puidẽtia in monasteriũ ipsa mit tat vt donec aduixerit debeat ibi ꝙsistere. ¶ Et si quidẽ filios habue rit c hmõi mulier duas partes ꝑ prie eius substãtie dare filijs: ter tiam vo monasterio in quo mitti tur applicare iure ꝓprietatis. Si vo filios nõ habuerit sint au tem ei parẽtes: duas partes qdẽ ipsi⁹ substãtie monasterio ꝑberi vbi mittit: tertiã vo partez illius parentibus dari. nisi tñ sub pote state eam habẽtes irrationabili repudio consenserunt. in hoc cñ ꝙsentientes nihil eos penitus ex substantia filie habere ꝓmittim⁹: sed hec oñia venerabili monaste rio volumus applicari. ꝙ Dozro neqz filijs neqz parẽtibus exĩstẽ tibus ei: oẽm sñr eius substantiã cõpetere monasterio. ¶ Si vo iu dex qui negocium examinat hoc nõ fecerit. i. tradiderit d in hoc de ꝓhibẽsam ciuitatis cp̃o vt debeat in monasteriũ mitti: si qdẽ in hac felicissima ciuitate sit iudex. ipse quidẽ. xxv. libzarũ auri penã exi gat. officiũ aũt ei⁹ alias. x. Si vo in prouincia sit hmõi iudex ⁊ non egerit q̃ a nobis in hac iussa sunt x. libzarũ auri persoluat penã: et offñ ei⁹ alias. v. Si vo iudex fue rit nõ habẽs cingulũ e ipe quidẽ pena. x. libzaꝝ auri exi gat. ministrãtes autẽ ei. v. q̃ten⁹ mulcta q̃ huic accedit a memoratis psonis p comitẽ rerũ ꝑuatarũ ⁊ palatinoz scholã exigat ⁊ nõ assignet erario. ¶ Si aũt ⁊ vir circa mulierẽ trãsigere studuerit mr̃imoniũ ⁊ irrõnabilr repudiũ destinare: iubem⁹ reddere eã qdẽ quã suscepit do tem vna cũ sp̃ãlitia largitate: ⁊ tñ ex alia ei⁹ substãtia ꝑberi mulieri: q̃tũ tertiã partẽ sp̃ãlitie faciat largita tis f. ⁊ si qdẽ filij sunt ei/solũ vsum ⁊ antenuptialis dona tionis ⁊ a nobis addite tertie ptis mulierẽ hãe: ꝓpricta tem vo filijs ꝙseruare. filijs aũt nõ exĩstẽtib⁹ hãe mulie rẽ sup vsum in ipsis reb⁹ etiã ꝓpꝛietatẽ. ⁊ ꝑdictas g qdez dispositiones dissolutis rõnabilr aut etiã irrationabilr nuptijs ordinam⁹: ⁊ oĩa de memoratis casib⁹ sm hãc no strã ꝙstitutionẽ iudicari ⁊ decidi decernim⁹. ¶ Si qs aũt ꝓpriã vxorẽ flagellis aut fustibus ceciderit sine aliq̃ cau sarum quas ꝓtra vxores ad mr̃imonij solutionẽ sufficere iussimus h: mr̃imonij quidẽ solutionẽ ex hoc fieri no lumus i: virũ autẽ q monstraꝫ sine hmõi cã vel flagellis vel fustibus ceciditse vxorez suã/tñ pro hmõi iniuria ex alia sua dare substãtia vxori etiã constante matrimonio quãtum tertia pars antenuptialis facit largitatis.

¶ Adulterium ꝓsumptum iuris ꝓsumptione ꝓbatum puni tur sicut et verum: vindicta sua marito quandoq; permissa. bis obti nentibus in casibus futuris et pendentibus nondum finitis. hoc di cit Bartolus.

¶ Dis quoqz ⁊ etiã illud adꝺ̃cimus: vt si quis forsan su spicatur aliquẽ velle sue vxoris illudere castitati: ⁊ ꝓ testationes ei ex rescripto k tres destinauerit habẽtes testi monia triũ virorz fidedignorz: ⁊ post bas tres ex rescri pto ꝓtestatiões inuenerit eũ ꝙuenientẽ sue vxori: si qdez in sua domo/aut ipsius vxoris/aut adulteri/aut in popi nis/aut in suburbanis esse licentiã marito ꝓprijs mani bus talẽ ꝑimere l nullũ piculũ ex ꝟ formidanti. Si vo in alio loco talẽ inuenerit cũ sua vxore loquentẽ: nõ mi nus tribus testib⁹ fidedignis cõuocatis per quos ꝓba re possit q̃ eũ cum sua vxore cõperit iudici tradere m cri mina examinãti. Illũ vo ꝓ veritate cognoscentẽ post tres ex scripto ꝓtestatiões cũ tali muliere eũ inuentũ: ta lem quidẽ tanqz ex hoc solo adulterij crimini subiacen tẽ nulla alia rõne q̃sita punire n: licetiã aũt exeq crimẽ o.

¶ Quia vero ita cõperiunt aliq impij vt etiã in veneran dis domibus ꝓsumant in talibus se miscere sceleribꝰ ⁊ ibi de peccatis tractare vbi ꝙsueuerunt deũ timentes peccatoz veniã p postulare: iubemus vt si qs talis inue niatur in locis venerabilib⁹ aliene vxori de qua in suspi cione est post tres (sicut dictũ est) ꝓtestationes loq; licen tiam esse eius marito vtraqz personas defensori ecclie aut aliꝭ clericis tradere: ⁊ ad cozuz periculum diuisim isti seruentur donec iudex hoc cognoscẽs mittat ad epi scopum ciuitatis quatenus ei isti tradantur vt debeant sustinere tozmẽtum sm leges que q iterdicũt adulteros a sanctissimis ecclesijs vendicari r. nullam neqz in hoc aliam iudice querẽte de adulterio ꝓbationem: nisi tres (sicuti iam supꝫadixim⁹) contestationes: bis enim tri bus cõtestationibus ostensis: omnibus modis illi sicuti adulteri punient. Non cñ debẽt hmõi personas in vene rabili loco munimẽ habere: quẽ ipsi per scelus ꝓprijũ

a Predictis itaq; causis, pspe ximus etiã has nominatim adꝺ̃cere ex qbus matrimonia sine pe na licet trãsigere. hoc est de his qui nõ potuerũt ab initio nuptia rum misceri suis vxoribus: ⁊ que per naturã viris cõcessa sunt age re. Insuper de his viris ac femi nis qui ꝙsistẽte matrimonio san ctimonialem ꝙuersationẽ ⁊ mo nasteriũ habitationẽ elegerint: et de his personis que in captiuita te aliqñ tempore detinent: in his cñ tribus casibus q̃ de cis prio ribus nostris legibus continent firma esse sancim⁹. ¶ Memoratas igitur oẽs causas que in presenti nra lege ꝓtinẽtur solas sufficere iubem⁹ ad trãfactionẽ legitimo rum matrimoniorũ. Reliqs autẽ oẽs vacare ꝑcipim⁹: nullãq; aliã causam citra eas q̃ notiatim inser te sunt huic legi/posse soluere le gitimũ mr̃imonium siue nr̃is siue veteribus legibus continẽtur.

¶ Matri monium etiã ex tribus aliꝭ causis superioribus additis distrabi po test: ⁊ exceptis hac cõstitutione numera tis: ⁊ ex nullis aliꝭ mr̃imonia dissoluũ tur. hoc dicit Bartolus.

¶ Predictis itaq; causis, pspe ximus etiã has nominatim adꝺ̃cere ex qbus matrimonia sine pe na licet trãsigere. hoc est de his qui nõ potuerũt ab initio nuptia rum misceri suis vxoribus: ⁊ que per naturã viris cõcessa sunt age re. Insuper de his viris ac femi nis qui ꝙsistẽte matrimonio san ctimonialem ꝙuersationẽ ⁊ mo nasteriũ habitationẽ elegerint: et de his personis que in captiuita te aliqñ tempore detinent: in his cñ tribus casibus q̃ de cis prio ribus nostris legibus continent firma esse sancim⁹. ¶ Memoratas igitur oẽs causas que in presenti nra lege ꝓtinẽtur solas sufficere iubem⁹ ad trãfactionẽ legitimo rum matrimoniorũ. Reliqs autẽ oẽs vacare ꝑcipim⁹: nullãq; aliã causam citra eas q̃ notiatim inser te sunt huic legi/posse soluere le gitimũ mr̃imonium siue nr̃is siue veteribus legibus continẽtur.

¶ Quia vo q̃dã mulieres inho neste volẽtes viuere festinãt ꝓ pria mr̃imonia soluere: sancimus si quãdo mulier citra aliquã ꝓ dictarũ a nobis causarum volue rit matrimoniũ soluere licentiaꝫ quidã cam nõ habere boc agere. si vo permanserit in hmõi impia volũtate ⁊ repudiũ marito trãſ miserit: iubem⁹ dotẽ quidez viro dari b cõibus filijs sm legẽ scruã dam. Si autẽ filios nõ habuerit lucrũ fieri marito: mulierẽ vo pe riculo iudicis negocũ audientis tradi cp̃o ciuitatis in qua cõiter domiciliũ habuerit. q̃tenus illi⁹ puidẽtia in monasteriũ ipsa mit tat vt donec aduixerit debeat ibi ꝙsistere. ¶ Et si quidẽ filios habue rit c hmõi mulier duas partes ꝑ prie eius substãtie dare filijs: ter tiam vo monasterio in quo mitti tur applicare iure ꝓprietatis. Si vo filios nõ habuerit sint au tem ei parẽtes: duas partes qdẽ ipsi⁹ substãtie monasterio ꝑberi vbi mittit: tertiã vo partez illius parentibus dari. nisi tñ sub pote state eam habẽtes irrationabili repudio consenserunt. in hoc cñ ꝙsentientes nihil eos penitus ex substantia filie habere ꝓmittim⁹: sed hec oñia venerabili monaste rio volumus applicari. ꝙ Dozro neqz filijs neqz parẽtibus exĩstẽ tibus ei: oẽm sñr eius substantiã cõpetere monasterio. ¶ Si vo iu dex qui negocium examinat hoc nõ fecerit. i. tradiderit d in hoc de ꝓhibẽsam ciuitatis cp̃o vt debeat in monasteriũ mitti: si qdẽ in hac felicissima ciuitate sit iudex. ipse quidẽ. xxv. libzarũ auri penã exi gat. officiũ aũt ei⁹ alias. x. Si vo in prouincia sit hmõi iudex ⁊ non egerit q̃ a nobis in hac iussa sunt x. libzarũ auri persoluat penã: et offñ ei⁹ alias. v. Si vo iudex fue rit nõ habẽs cingulũ e ipe quidẽ pena. x. libzaꝝ auri exi gat. ministrãtes autẽ ei. v. q̃ten⁹ mulcta q̃ huic accedit a memoratis psonis p comitẽ rerũ ꝑuatarũ ⁊ palatinoz scholã exigat ⁊ nõ assignet erario. ¶ Si aũt ⁊ vir circa mulierẽ trãsigere studuerit mr̃imoniũ ⁊ irrõnabilr repudiũ destinare: iubem⁹ reddere eã qdẽ quã suscepit do tem vna cũ sp̃ãlitia largitate: ⁊ tñ ex alia ei⁹ substãtia ꝑberi mulieri: q̃tũ tertiã partẽ sp̃ãlitie faciat largita tis f. ⁊ si qdẽ filij sunt ei/solũ vsum ⁊ antenuptialis dona tionis ⁊ a nobis addite tertie ptis mulierẽ hãe: ꝓpricta tem vo filijs ꝙseruare. filijs aũt nõ exĩstẽtib⁹ hãe mulie rẽ sup vsum in ipsis reb⁹ etiã ꝓpꝛietatẽ. ⁊ ꝑdictas g qdez dispositiones dissolutis rõnabilr aut etiã irrationabilr nuptijs ordinam⁹: ⁊ oĩa de memoratis casib⁹ sm hãc no strã ꝙstitutionẽ iudicari ⁊ decidi decernim⁹. ¶ Si qs aũt ꝓpriã vxorẽ flagellis aut fustibus ceciderit sine aliq̃ cau sarum quas ꝓtra vxores ad mr̃imonij solutionẽ sufficere iussimus h: mr̃imonij quidẽ solutionẽ ex hoc fieri no lumus i: virũ autẽ q monstraꝫ sine hmõi cã vel flagellis vel fustibus ceciditse vxorez suã/tñ pro hmõi iniuria ex alia sua dare substãtia vxori etiã constante matrimonio quãtum tertia pars antenuptialis facit largitatis.

¶ Adulterium ꝓsumptum iuris ꝓsumptione ꝓbatum puni tur sicut et verum: vindicta sua marito quandoq; permissa. bis obti nentibus in casibus futuris et pendentibus nondum finitis. hoc di cit Bartolus.

¶ Dis quoqz ⁊ etiã illud adꝺ̃cimus: vt si quis forsan su spicatur aliquẽ velle sue vxoris illudere castitati: ⁊ ꝓ testationes ei ex rescripto k tres destinauerit habẽtes testi monia triũ virorz fidedignorz: ⁊ post bas tres ex rescri pto ꝓtestatiões inuenerit eũ ꝙuenientẽ sue vxori: si qdez in sua domo/aut ipsius vxoris/aut adulteri/aut in popi nis/aut in suburbanis esse licentiã marito ꝓprijs mani bus talẽ ꝑimere l nullũ piculũ ex ꝟ formidanti. Si vo in alio loco talẽ inuenerit cũ sua vxore loquentẽ: nõ mi nus tribus testib⁹ fidedignis cõuocatis per quos ꝓba re possit q̃ eũ cum sua vxore cõperit iudici tradere m cri mina examinãti. Illũ vo ꝓ veritate cognoscentẽ post tres ex scripto ꝓtestatiões cũ tali muliere eũ inuentũ: ta lem quidẽ tanqz ex hoc solo adulterij crimini subiacen tẽ nulla alia rõne q̃sita punire n: licetiã aũt exeq crimẽ o.

¶ Quia vero ita cõperiunt aliq impij vt etiã in veneran dis domibus ꝓsumant in talibus se miscere sceleribꝰ ⁊ ibi de peccatis tractare vbi ꝙsueuerunt deũ timentes peccatoz veniã p postulare: iubemus vt si qs talis inue niatur in locis venerabilib⁹ aliene vxori de qua in suspi cione est post tres (sicut dictũ est) ꝓtestationes loq; licen tiam esse eius marito vtraqz personas defensori ecclie aut aliꝭ clericis tradere: ⁊ ad cozuz periculum diuisim isti seruentur donec iudex hoc cognoscẽs mittat ad epi scopum ciuitatis quatenus ei isti tradantur vt debeant sustinere tozmẽtum sm leges que q iterdicũt adulteros a sanctissimis ecclesijs vendicari r. nullam neqz in hoc aliam iudice querẽte de adulterio ꝓbationem: nisi tres (sicuti iam supꝫadixim⁹) contestationes: bis enim tri bus cõtestationibus ostensis: omnibus modis illi sicuti adulteri punient. Non cñ debẽt hmõi personas in vene rabili loco munimẽ habere: quẽ ipsi per scelus ꝓprijũ

Vgonis castigatio ro permittitur.

Presumptione dãnat gs aliquando.

Ecclia ꝓtius oãdi loz.

† Facit ad hãc. ff. ca. si qs ff. extra de cohabi. cle. ⁊ mulie. vbi tractat late de hac materia sup positiõis.

UNIVERSIDAD DE SEVILLA

a ¶ Despexerūt.nō ꝺꝫ qꝫ eius in quē deliquit implorare auxiliū:vt.ff. de minor.l.auxiliū.in fi.t.ff.fi qꝫ ali.testa.pro.l.j.in pn.t.ff.de arbi.ſꝫ ſi ſeruū.in fi.t.l.ſeq.t.ff.de lega.ij.l.cum pater.ſ.libertus.t.C.de pac.l. cū ꝓponas.t de tranſac.ſiue apud acta.t.l.ſi qꝫ maior.Accur.

b ¶ Alb cis.ſcilicet eccleſijs.

c ¶ Nō ſinūt.ſ.minus ex trahant:vt.ſ.de mā.pn. ſ.neqꝫ aūt.coll.iij.Acc.

d ¶ Loquētem. preceden tibus denūtiationib⁹.vt ſ.ꝺ.oiginus in vꝛore: alꝫs eſſet iniquum.Accur.

e ¶ Amicabili.Nic no.de adulterio tranſigi poſſe amicabiliter. Sꝫ ſ.C.de tranſac.l.tranſigere. Sol. qꝺ hic ſ: non referas ad adulteriꝫ cauſam de qua tranſigi nō ſꝫ.ſed ad cete ros ſuꝑiores caſus oēs qꝫ ſunt i iſta ꝑſtōne ſm Jo. Alij ꝺicūt ſ ius nouū vī gratis fieri pōt remiſſio accuſatiōis nō ꝓpter pe cuniā ſicut i alijs caꝑlis qꝫ non irrogāt pena ſan guinis:vt.ff.de iur.fiſ.l.i fiſci.et.l.eī⁹.Vel ſ trahif ad ꝑterita facta vel fieri pōt tranſactio añ lit.cōteſt. vel ceptam nō poſtea.

¶ De beredibus ab intestato tē.

f ¶ Teneſtibus.Hic inci pit collatio.ij.cōſti.j.ſed quidam habēt in ꝓhitu tione ſuperiori ꝓncipiuꝫ huius coll'.

g ¶ Luriaꝫ. Intro ducta. nazyſqꝫ ad tēpo ra hui⁹ Linter deſcendentes erat differentia vt emāciꝑati iure ciuili. nō ſucceꝺerēt: ſꝫ iure prętorio ſic.vt in ſtitu.de here.qꝫ ab iteſta. ſ.emāciꝑati. Jtē q erāt nepotes ex filiab⁹ ſucceꝺebant cū ꝺiminutione: vt.C.de coll'.illā.ſꝫ hoc etiā añ hanc ſit correctū: vt.ſ.de trić.t ſe.ſ. neqꝫ. coll'.iij.eq tráſuerſali aūt cognati iure ciuili non admittunt.ſꝫ nec iure ꝓ tozio:niſi poſt agnatos: vt ꝓtz inſti.de ſuc.cog.in pn.t de bo.poſ.ſ.t cū de teſtamētis.t.ff.ſi tab.te ſta.nul.eq.l.j.in ꝑnci.oēs ergo ꝑdicte ꝺifferentie t alie ſi qꝫ ſunt hac ꝑſtōne tollunt.Et no.qꝺ hic ap pellat cognatoſqꝫ ex mare t femia mer ito:qꝫ cōe eſt nomen ad cognatos et agnatos:qꝫ tū quedā pri uilegia ꝺabat leg.ij.ta bu.agnatis:vt certo no mine eos poſſet appella re:agnatos eosvocauit. ſunt tamē ipſi cognati: vt ꝓs ex ꝺiffinitiōe agna ti:vt.ff.de leg.tut.l.ſunt autem.t inſtitu.de le.agna.tu.ſ.j.

b ¶ Vacātibus.ſ.que cōtra hāc legem facerēt.nec em alꝫs corrigit que ſaluari poſſunt.vt.ſ.qui.mo.na.effi.ſui.ſ.tribus.Accurſius.

i ¶ Seruari.ſ.volumus.Accur.

k ¶ Conſtituimus.tunc ſcꝫ.Accur.

l ¶ Cognoſcit.vt hic.t.ff.de gra.cog.l.j.in ꝓin.t inſti.eo.ſ.j.Accur.

m ¶ Cognatoſqꝫ.cognati ex parte matris:agnati ex parte patris:vt inſtitu.de leg.ag.ſuc.in ꝓncꝛi.

n ¶ Succeſſionē.in hoc leg.ij.tab.mutaſ:vt iſti.de here.ꝙ ab iteſt.ſ.j.

o ¶ Parentibus.non ſolū agnatis t cognatis ex latere:vt hic.t.C.de ſecū.nup.l.ſi qꝺ ꝓtoris.in ꝑn.t.C.de bo.que libe.l.qꝺ ſcitis.t inſtit.de grad.cog.ſ. repetitis. ſꝫ cū pater ſit in ꝓmo gra ꝺu vt filius:quare nō ſic cito admittit vt filius? Rñ.ꝓpter cōmune votū nature qꝺ vult poti⁹ ſuccēdere q aſcēdere:vt.ff. de bo.ꝺā.l.cum rō.t.ff.ſi tab.te.nulle eg.l.j.t vnde lib.l.ſcripto herede.in fi. t.ff.de ſof.teſt.l.nā t ſi pa rentib⁹.t Paulus ait:ſi filius ergo heres p deuꝫ. Jtē in quo peculio ꝺiceꝫ log.in caſtrēſi vel quaſi: videt q nō:cū filio iteſta to moriēte pr̄e iure pecu lij occupet oia bona:vt ff.de caſtr̄.pecu.l.ij. Jtē in aduentitio nō.nam in eo etiā ſi eg̃piſſe diſpone ret diſpoſitio nō teneret vt.C.de bo.que libe.l.ſi. ſ.filiꝰ.s. multo minus in ꝑfectitio qꝺ pater vt pe culiū ſerui occupat poſt filij mortē:vt inſti.qui te ſta.facere poſ.ſ.i.t ſic in nullo? Rñ.in caſtrenſi et quaſi t aꝺuētitio loquif: nec obſtant iura ꝑdicta: qꝛ in eo qꝺ ꝺicūt patrem occupare ꝑdicto mō co rigūtur per id qꝺ hic ꝺi cit in ꝑfectitio aūt non: vt.ſ.eo.ſ.t fic nota qꝛ bo ꝺie filiuſfamilias hꝫ be redem ab inteſtato deſcē dentē.ſꝫ ſi non eſt deſcen dens habet aſcēdentē be redem.vt.ſ.ꝓtoꝛi.ſ.

p ¶ Quoꝛ.ſ.parentum.

q ¶ Alcquirunt.vt ſunt ca ſtrenſia t ꝺſi t aꝺuētitia rōne ꝓprietatis.vt.C.de bo.ꝺ libe.l.cū ops.in ꝑn. t.ſ.j.t.ij.t inſtit.ꝓ quas ꝓſo.no. acqui.ſ. igit.vſu fructus aūt aꝺuētitioꝝ ꝑri ꝺū viuit ꝑnaſ:ſꝫ fili⁹ decedat:vt hic ſubiect.

r ¶ Jn vſu.i.i vſufructu. nam nudus vſus minus eſſet vt inſti.de vſu t ba bi.ſ.minus.

s ¶ Noſtras.ſcilꝫ ꝑdictas eum oꝑtet:vt inſti.ꝑ quas ꝓſo.nobis acqui.

t ¶ Antiquitas.vt inſtit. de here.ꝙ ab iteſta.ſ.cuꝫ filij?.t de ſuis t le.l.ij.t fic in ſtirpes inter deſcēden tes ꝺiuiꝺif hereditas:ſꝫ inter tráſuerſales nō:ſed in capita:vt iſti.de le.agꝫ ſucceſ.ſ.ß ēt.i fi.ſ.t Bu re veteri. Hodie vō vſq; ad fres t filios eoꝝ i ſtir pes ꝺiuiꝺif.vltra in capi ta:t ſeruaf ius antiquū: vt.ſ.e.ſ.finaūt defuncto.

v ¶ Deſcendat.hoc non erat neceſſe ꝺici:quia iam erat correctū per id qꝺ eſt.ſ.ꝺe trić.t ſe.ſ.neqꝫ.col.iij.vt ꝺixi.ſ.eo.in ꝓin.Accur.

x ¶ Ptātis.ſ adjicit Jr.ſola naturali cā ſpecta. Añ ꝺrif an ſucceſſio adoptiuoꝝ ſit ſublata.Et ꝺic qꝛ nō:qꝛ vbū ſola:tollit ꝺſtaꝫ ſeq̃ t ꝑſe ptātis tm̄.ſic t.C.de iurif.om.iuꝺi.l.ij.Jtē no.qꝛ ſ cōrigit tot? ille ti tulus.ff.de cōiun.cū emā.li.quo caueb at:vt ſi habeo filiū emancipatū et eꝛ eo

---

Despexerūt.nō ꝺꝫ qꝫ eius in quē deliquit implorare auxiliū:vt.ff. de minor.l.auxiliū.in fi.t.ff.ſi qꝫ ali.testa.pro.l.j.in ꝑn.t.ff.de arbi.ſꝫ ſi ſeruū.in fi.t.l.ſeq.t.ff.de lega.ij.l.cum pater.ſ.libertus.t.C.de pac.l. cū ꝓponas.t de tráſac.ſiue apud acta.t.l.ſi qꝫ maior.Accur.

Alb cis.ſcilicet eccleſijs.

Nō ſinūt.ſ.minus ex trahant:vt.ſ.de mā.pn. ſ.neqꝫ aūt.coll'.iij.Acc.

Loquētem. preceden tibus denūtiationib⁹.vt ſ.ꝺ.oiginus in vꝛore: alꝫs eſſet iniquum.Accur.

Amicabili.Nic no.de adulterio tranſigi poſſe amicabiliter. Sꝫ ſ.C.de tranſac.l.tráſigere. Sol. qꝺ hic ſ: non referas ad adulteriꝫ cauſam de qua tráſigi nō ſꝫ.ſed ad cete ros ſuꝑiores caſus oēs qꝫ ſunt i iſta ꝑſtōne ſm Jo. Alij ꝺicūt ſ ius nouū vī gratis fieri pōt remiſſio accuſatiōis nō ꝓpter pe cuniā ſicut i alijs caꝑlis qꝫ non irrogāt pena ſan guinis:vt.ff.de iur.fiſ.l.i fiſci.et.l.eī⁹.Vel ſ trahif ad ꝑterita facta vel fieri pōt tráſactio añ lit.cōteſt. vel ceptam nō poſtea.

Transigi poteſt ſup adulterio

¶ De beredibus ab intestato tē.

¶ Teneſtibus.Hic inci pit collatio.ij.cōſti.j.ſed quidam habēt in ꝓhitu tione ſuperiori ꝓncipiuꝫ huius coll'.

Luriaꝫ. Intro ducta. nazyſqꝫ ad tēpo ra hui⁹ Linter deſcendentes erat ꝺifferentia vt emāciꝑati iure ciuili. nō ſucceꝺerēt: ſꝫ iure prętorio ſic.vt inſtitu.de here.qꝫ ab iteſta. ſ.emāciꝑati. Jtē q erāt nepotes ex filiab⁹ ſucceꝺebant cū ꝺiminutione: vt.C.de coll'.illā.ſꝫ hoc etiā añ hanc ſit correctū: vt.ſ.de trić.t ſe.ſ. neqꝫ. coll'.iij.eq tráſuerſali aūt cognati iure ciuili non admittunt.ſꝫ nec iure ꝓtozio:niſi poſt agnatos: vt ꝓtz inſti.de ſuc.cog.in ꝑn.t de bo.poſ.ſ.t cū de teſtamētis.t.ff.ſi tab.te ſta.nul.eq.l.j.in ꝑnci.oēs ergo ꝑdicte ꝺifferentie t alie ſi qꝫ ſunt hac ꝑſtōne tollunt.Et no.qꝛ hic ap pellat cognatoſqꝫ ex mare t femia mer ito:qꝫ cōe eſt nomen ad cognatos et agnatos:qꝫ tū quedā pri uilegia ꝺabat leg.ij.ta bu.agnatis:vt certo no mine eos poſſet appella re:agnatos eosvocauit. ſunt tamē ipſi cognati: vt ꝓs ex ꝺiffinitiōe agna ti:vt.ff.de leg.tut.l.ſunt autem.t inſtitu.de le.agna.tu.ſ.j.

Cognat large qd cōtineat.

b ¶ Vacātibus.ſ.que cōtra hāc legem facerēt.nec em alꝫs corrigit que ſaluari poſſunt.vt.ſ.qui.mo.na.effi.ſui.ſ.tribus.Accurſius.

i ¶ Seruari.ſ.volumus.Accur.

k ¶ Conſtituimus.tunc ſcꝫ.Accur.

l ¶ Cognoſcit.vt hic.t.ff.de gra.cog.l.j.in ꝓin.t inſti.eo.ſ.j.Accur.

m ¶ Cognatoſqꝫ.cognati ex parte matris:agnati ex parte patris:vt inſtitu.de leg.ag.ſuc.in ꝓncꝛi.

n ¶ Succeſſionē.in hoc leg.ij.tab.mutaſ:vt iſti.de here.ꝙ ab iteſt.ſ.j.

o ¶ Parentibus.non ſolū agnatis t cognatis ex latere:vt hic.t.C.de ſecū.nup.l.ſi gꝺ ꝓtoris.in ꝑn.t.C.de bo.que libe.l.qꝺ ſcitis.t inſtit.de grad.cog.ſ. repetitis. ſꝫ cū pater ſit in ꝓmo gra ꝺu vt filius:quare nō ſic cito admittit vt filius? Rñ.ꝓpter cōmune votū nature qꝺ vult poti⁹ ſuccēdere q aſcēdere:vt.ff. de bo.ꝺā.l.cum rō.t.ff.ſi tab.te.nulle eg.l.j.t vnde lib.l.ſcripto herede.in fi. t.ff.de ſof.teſt.l.nā t ſi pa rentib⁹.t Paulus ait:ſi filius ergo heres p deuꝫ. Jtē in quo peculio ꝺiceꝫ log.in caſtrēſi vel quaſi: videt q nō:cū filio iteſta to moriēte pr̄e iure pecu lij occupet oia bona:vt ff.de caſtr̄.pecu.l.ij. Jtē in aduentitio nō.nam in eo etiā ſi eg̃piſſe diſpone ret diſpoſitio nō teneret vt.C.de bo.que libe.l.ſi. ſ.filiꝰ.s. multo minus in ꝑfectitio qꝺ pater vt pe culiū ſerui occupat poſt filij mortē:vt inſti.qui te ſta.facere poſ.ſ.i.t ſic in nullo? Rñ.in caſtrenſi et quaſi t aꝺuētitio loquif: nec obſtant iura ꝑdicta: qꝛ in eo qꝺ ꝺicūt patrem occupare ꝑdicto mō co rigūtur per id qꝺ hic ꝺicit in ꝑfectitio aūt non: vt.ſ.eo.ſ.t fic nota qꝛ bo ꝺie filiuſfamilias hꝫ be redem ab inteſtato deſcē dentē.ſꝫ ſi non eſt deſcen dens habet aſcēdentē be redem.vt.ſ.ꝓtoꝛi.ſ.

Succeſſio ſequit̄ no tum natu re.

† Cēcon. c. rārunt?.iij cta glo.ſug ver.clare.in punc. extra de teſta.

p ¶ Quoꝛ.ſ.parentum.

q ¶ Alcquirunt.vt ſunt ca ſtrenſia t ꝺſi t aꝺuētitia rōne ꝓprietatis.vt.C.de bo.ꝺ libe.l.cū ops.in ꝑn. t.ſ.j.t.ij.t inſtit.ꝓ quas ꝓſo.no. acqui.ſ. igit.vſu fructus aūt aꝺuētitioꝝ ꝑri ꝺū viuit ꝑnaſ:ſꝫ fili⁹ decedat:vt hic ſubiect.

† Ex hoc ſumpta eſt auſ.ſ eſſu per.l.ſi au tem.C.de le gi.here.i ſi cipit poſt fratres.

r ¶ Jn vſu.i.i vſufructu. nam nudus vſus minus eſſet vt inſti.de vſu t ba bi.ſ.minus.

s ¶ Noſtras.ſcilꝫ ꝑdictas eum oꝑtet:vt inſti.ꝑ quas ꝓſo.nobis acqui.

t ¶ Antiquitas.vt inſtit. de here.ꝙ ab iteſta.ſ.cuꝫ filij?.t de ſuis t le.l.ij.t fic in ſtirpes inter deſcēden tes ꝺiuiꝺif hereditas:ſꝫ inter tráſuerſales nō:ſed in capita:vt iſti.de le.agꝫ ſucceſ.ſ.ß ēt.i fi.ſ.t Bu re veteri. Hodie vō vſq; ad fres t filios eoꝝ i ſtirpes ꝺiuiꝺif.vltra in capi ta:t ſeruaf ius antiquū: vt.ſ.e.ſ.finaūt defuncto.

v ¶ Deſcendat.hoc non erat neceſſe ꝺici:quia iam erat correctū per id qꝺ eſt.ſ.ꝺe trić.t ſe.ſ.neqꝫ.col.iij.vt ꝺixi.ſ.eo.in ꝓin.Accur.

x ¶ Ptātis.ſ adjicit Jr.ſola naturali cā ſpecta. Añ ꝺrif an ſucceſſio adoptiuoꝝ ſit ſublata.Et ꝺic qꝛ nō:qꝛ vbū ſola:tollit ꝺſtaꝫ ſeq̃ t ꝑſe ptātis tm̄.ſic t.C.de iurif.om.iuꝺi.l.ij.Jtē no.qꝛ ſ cōrigit tot? ille ti tulus.ff.de cōiun.cū emā.li.quo caueb at:vt ſi habeo filiū emancipatū et eꝛ eo

UNIVERSIDAD DE HUELVA

¶ Cōcor. cū hoc rest. gl. in ca. fi. extra de pigñ.

q ex eo nepotem in potestate q̄uis iure p̄to:io solus filij mibi succedat in spectu iure ciuili: scilz legis.cij.tab. solus nepos. vt isti. de here. que ab intesta. §. emācipati. tamen vtrūq; simul vocauit tit. p̄dictus. vt. ff. de q̄sun. cū emancipa. lib. in rub. t. l. j. §. j. nam cū bodie nulla sit differētia vt hic dicit: cessat predictus titulus. Accurſius.

a ¶ Parētes, q̄s accipe i infinitum: vt. ff. de in ius voc. l. quicq̄. §. parentes. Iz qdam vſq; ad tritanū. superiores vō maiores dicuntur inspecta cōsuetudine romanoꝝ: vt. ff. de gra. cog. l. iurisc̄onsultus. §. parentes. Accur.

b ¶ Declarabitur. vt. j. c. §. si vero cum ascendentibus. Accur.

c ¶ Proximi. ergo auum materni⁹ excludit pater cum mater non superſit. sed aliud in descendentibus si habeo filium. t ex alio p̄mortuo nepotes: vt. §. c. §. fic tamen.

d ¶ Quātoſcūq; vñ si pa⁹ ternus auus ex vna parte est et altera maternus auus. t auia tantū hic solus quātum illi ad hoc Iz.

e ¶ Utriſq; parētibus. i. ex patre t matre.

Proxim⁹ q̄s dicat. f ¶ Proximis. proximus accipe quem nullus p̄cedit: vt. ff. de ver. sig. p. §. primus. Sed quidam dicūt cuz patre t matre tātum vt hi proximi tantum vocentur: t sic dicūt frater repellere auum: cū pater cū quo admittitur repellat dictū auū: vt. ar. ff. de diuer. t tempo. p̄e. de accessionibus. t hic. et C. de legi. here. in successione. sed fm primam dicillam. l. de successione esse correctam per istam.

Vſumfru cū hz pa ter i aduē titijs filij. g ¶ Vſum. id est vſumfructum. Et sic not. q̄ Iz generaliter i aduētitijs patri ꝯfertur vſusfructus. vt C. de bo. q̄ libe. cuz oportet. tamē hic fallit: t als vt dixi. §. vt lice. matri. t auie. in fi. j. respon.

Iuraꝺno fortiora sunt vno. h ¶ Natos. potiores sunt ergo q̄ duplici iure vtūtur q̄ q vno. vt. §. de consangui. t vteri. fratrib⁹. §. j. t. §. fi. colla. v.

i ¶ Locauimus. vt. §. p̄gimo. §.

k ¶ Fratres fuerint. Nota si fuerint fratres: per hoc notaſ q̄ filij fratris defuncti vocātur in stirpes quādo cum patruis succedunt suo patruo. si vō nullus frater supest defuncto. sed filij fratrū bi forte in capita vocabuntur. Iz3o. Sed contra dicit: vt argumen. j. eo. §. si quens autem esse perſpexim⁹ t de ascēdētibus constituere: quomodo ad descēdentiuz successionem vocentur.

¶ Parentes succeduunt descēdentib⁹ liberis ipsoz descendētium nō extantib⁹ gradibus p̄rogatiua seruata. Si vō parentes eūdez gradū obtinent equalr admittunt cū quibus fratres ex vtroq; parente coniuncti defuncto vocant: nec p̄ri vſusfructus portionis eius filijs cōtingētis acquiritur. hoc dicit Bar.

¶ Si igitur † defunctus descendentes nō relinquat quidē heredes: pater aūt aut mater/aut alij parētes ei superſint hos p̄cepto ni sancimus exceptis solis fratribus ex vtroq; parente cōiunctis defuncto sicut p subsequētia declarabitur. ¶ Si autem pluri⁹ mi ascendentiū viuūt hos p̄poni iubemus qui proximi gradu reperiunt: masculos t feminas sue paterni sue materni sint. si autez eundez habent gradum: ex equo inter eos hereditas diuidatur vt medietatem qdem accipiāt oēs a patre ascēdentes q̄ticunq; fuerint: medietatē vō reliquā a matre ascendētes quotcūq; eos inueniri contigerit. ¶ Si vō cuz ascendētibus inueniant fratres aut sozores ex vtriſq; parētib⁹ coniuncti defuncto cū proximis gradu ascendētibus vocabūtur. si autē pater aut mater fuerint diuidenda inter eos q̄ppe hereditate fm personarū numerum/vti t ascēdētiū t fratrū singuli equalē habeāt portionē: nullū vſum ex filioz aut filiarū portione in hoc casu valēte patre sibi penitus vē dicare: qm̄ p hac vſus portione hereditatis ius t fm p̄prietatē p p̄sentē dedimus legē: differentia nulla seruāda inter p̄sonas istas: siue femine siue masculi fuerint q ad hereditatem vocantur: t siue per masculi siue per femine p̄sonam copulantur: t siue sue potestatis siue sub potestate sint eius cui succedunt fratres. ¶ Reliquū est vt tertiuz ordinez decernam⁹ qui vocatur ex latere t in agnatos t cognatos diuiditur: vt etiā hac parte dispoſita vndiq; perfecta lex inueniatur.

¶ Non existentib⁹ descendentibus vel ascēdentibus vocant fratres vtriusq; cōiuncti: quibus non extantibus vocantur coniuncti ex vno latere tm̄ t existētibus vtriſq; vocantur ex vtroq; latere coniuncti ipsi t eorum filij: excluſis cōiunctis ex vno latere tantum. Item filij fratrū vna cum alijs vocantur: alij autem excludūtur. hoc dicit Angelus.

¶ Si igit † defunct⁹ neq; descēdentes neq; ascendētes reliquerit: primum ad hereditatē vocamus fratres t sozores ex eodē patre t ex eadē matre natos: quos etiam cū patribus ad hereditatē vocauimus. Illis aut nō existētibus in secundo ordine illos fratres ad hereditatē vocamus qui ex vno parente cōiuncti sunt defuncto siue per patrez solum siue p matrē. ¶ Si aut defuncti fratres fuerint t alteri⁹ fratris aut sozoris p̄mortuoꝝ filij: vocabūtur in stirpes. Sed contra instituta. de leg. ag. su. §. hoc etiaz, in fine. vbi dicit i capita. Sol. hec corrigit illaz tc.

¶ Nulli. sic ergo p̄uilegium ad alium nō trāsit: vt. ff. quod cuz eo. l. sed si. §. fili. t. ff. quarum rerum actio. non datur. l. j. §. pe. t. ff. de re iudi. l. t si fideiussor. t. ff. p̄o socio. l. verum. in fi. j. respon.

o ¶ Sicut iam diximus. vt. §. eo. §. si vo cuz ascendentibus.

p ¶ Nullo modo. Sed hodie vocantur etiam cum cbijs t auis: vt in auf. vt fra. fi. j. respō. que est contra. Sol. hic corrigitur.

q ¶ Quādoqdem. i. quia: ratio cū cessat quia vocatur frater cum ascendētibus: qđ ē Iuris cōe huius cōstitutiōis que tres tm̄ facit ordines succedendi: vnde ad consequentiam non producuntur: t hoc hic dicit. argu. ff. de legi. t senatuscō. l. quod vero contra rationem.

r ¶ Si etiaz. i. quis Iz q̄re cum in eodē sint gradu: Rñ. isti vocantur cū fratribus defuncti qui p̄o certo repellūt patres: pa truos: t auiculos: t amitas: t materteras. q̄. t isti nepotes debēt repellere.

s ¶ Cognatos. Iz vſq; ad quē gradū nūquid septimum vt olim? Rñ. q̄ sic esset differētia iter agnatos q vſq; ad. g. vocātur t cognatos: Iz trahe oēs ad. g. cū debeas successiones dilatare: vt instit. de succes. cog. §. fi. t de doñ. pos. §. adhuc autem.

¶ Ex hoc. §. tracta ē auē. cessante. que ē. C. de le. here.

vero. in p̄in. nam innuit idem esse si soli sunt fratrum filij in eo q̄ dicitur si vero neq; tc.

¶ Obijs. id est patruis vel auunculis: sed videt fratres solos vocari. vt isti. de leg. ag. su. §. hoc ēt. in fi. qui est contra. Sol. hec illam corrigit.

m ¶ Parētū. t ita in stirpes. Sed contra institu. de leg. ag. su. §. hoc etiaz, in fine. vbi dicit i capita. Sol. hec corrigit illaz tc.

n ¶ Nulli. sic ergo p̄uilegium ad alium nō trāsit: vt. ff. quod cuz eo. l. sed si. §. fili. t. ff. quarum rerum actio. non datur. l. j. §. pe. t. ff. de re iudi. l. t si fideiussor. t. ff. p̄o socio. l. verum. in fi. j. respon.

o ¶ Sicut iam diximus. vt. §. eo. §. si vo cuz ascendentibus.

p ¶ Nullo modo. Sed hodie vocantur etiam cum cbijs t auis: vt in auf. vt fra. fi. j. respō. que est contra. Sol. hic corrigitur.

q ¶ Quādoqdem. i. quia: ratio cū cessat quia vocatur frater cum ascendētibus: qđ ē Iuris cōe huius cōstitutiōis que tres tm̄ facit ordines succedendi: vnde ad consequentiam non producuntur: t hoc hic dicit. argu. ff. de legi. t senatuscō. l. quod vero contra rationem.

r ¶ Si etiaz. i. quis Iz q̄re cum in eodē sint gradu: Rñ. isti vocantur cū fratribus defuncti qui p̄o certo repellūt patres: patruos: t auiculos: t amitas: t materteras. q̄. t isti nepotes debēt repellere.

s ¶ Cognatos. Iz vſq; ad quē gradū nūquid septimum vt olim? Rñ. q̄ sic esset differētia iter agnatos q vſq; ad. g. vocātur t cognatos: Iz trahe oēs ad. g. cū debeas successiones dilatare: vt instit. de succes. cog. §. fi. t de doñ. pos. §. adhuc autem.

¶ Licet fratres ex vtroq; latere cōiuncti vna cū ascēdentib⁹ vocent: tamen filij fratrum non succedunt. b. o. Ang.

¶ Si autem cū fratrib⁹ defuncti etiam ascēdentes (sicut iam diximus) ad hereditatē vocantur nullo modo ad successionem ab itestato fratris aut sozoris filios vocari p̄mittim⁹: neq; si ex vtroq; parente eoz̄ pater aut mater defuncto iungebatur. quandoquidem fratris t sozoris filijs tale p̄uilegiuz dederimus: vt in p̄riorum parentum succedentes locuz soli in tertio cōstituti sunt gradu: cum his qui in secūdo gradu sunt ad hereditatem vocentur. ¶ Illud palaz est: quia cbijs defunctis masculis t feminis siue a patre siue a matre p̄ponuntur si etiam illi tertium cognationis similiter obtineant gradum.

¶ Si non sunt fratres nec filij fratruz: vocantur ceteri agnati t cognati fm gradus p̄rogatiuā in capita: sublata differētia agnationis t cognationis. b. o. Ange.

¶ Si vero neq; fres neq; filios fratrū (sicut diximus) defunctus reliq̄rit: ad hereditatē vocam⁹ fm vniuſcuiusq; gradus p̄rogatiuā vt viciniores gradu ipsi reliqs p̄ponātur. Si aut̄ plurimi eiusdē gradus inueniant fm p̄sonaꝝ numerū inter eos hereditas diuidat qđ in capita nr̄e leges appellant.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a ¶ Cognationis. quero ergo an ois cognato seruisui succedat cum nihil nisi natura spectet? Rñ. non: quia neqꝫ per pretorem vocabat qui sola natura lē causas ituebat: vt ff. de gradi. l. ij. ẓ istitu. de fer. cō. in principi. ẓ in fi. ẓ repetas hic que digi dili gēter. ff. de cōsang. ẓ vte. fra. in illa glo. hic distinguē ẓc. col. vj. Accur.

b ¶ Agnatorū olim autē agnatis tm̄ dabat: vt. C. de le. tu. l. j. que est cōtra. sed hic corrigit.

c ¶ Aut auia. de mse etiā iure veteri dicitur. vt. C. quādo mu. offi. tu. l. ij. ff. de auia hic addit.

d ¶ Ordinez. primo ergo mater: ẓ postea auia ad̄ mittitur. Sed an idē erit in cura quod hic in tutela dicit? Rñ. fic: cū sit eadem ratio. vt argu. C. de cura. fu. l. cū repudiante. Item nūquid hec mater est legitima tutrix vel datiua? videt legitima: vt C. ad tertul. l. omnes. sed a iudice datur vt hic cuz legitimos nemo det: sed lex. ẋij. tab. cos vocat. vt ff. de leg. tut. l. legitimos. Sed dic dici legitima ꝫ. i. fm legem a iudice datā.

e ¶ Hesta. ſ. coram iudice.

f ¶ Renunciant. ẓ oi alij auxilio. vt. ff. vt fine prio bi. ma. ff. qz vero. coll. vij. q̄ renūciatio quo ad matrimonium nō ꝑiudicat. vt ꝑdicto. ff. Sed quo ad vellenianū sic: vt. ff. ad vel leia. l. penul. Sed cuz fiat iudici quomodo agenti ꝑderit? Rñ. si actio ḡra tur ex ſtipulatiōe iudicij multo magis replicatio: vt si opponaꝫ de velleiano. ẓ replicet aduersari? de renunciatiōe: vt. ff. rez pu. fal. fore. l. non quasi. Item contra. C. de procurato. alienam. Solu. bic ſpeciale. Accur.

g ¶ Seruātes. i. bis renūciantes mulieres.

h ¶ Si aūt. nunc redit ad materiā ſupiozez. Accur.

i ¶ Eligi. hec electio ꝓpter cōmodiozē administratiōnē fit. vt cōmunis hic. ẓ. ff. de admi. tut. l. ij. Accurſius.

k ¶ Eorum. tacite obligatis. C. de admi. tut. l. ꝓ officio. Accur.

l ¶ Ueteres leges. vt. ſ. vt cum de ap. cog. ſ. ij qs de ꝑdictis, ẓ. ſ. generaliter.

¶ Et ſponſalitia largitas ſpecialis ẓc.

m ¶ Ponſalitiam largitatem. Sponſalitia largitas dicitur hic ipropꝛie. i. donatio ꝓpter nuptias. ꝓpzie cū diceret qō donatum q catholice fidei ſunt in hereticis autē iā a nobis poſitas leges firmas ꝑcipimꝰ eſſe. nullam nouitatē aut imutationē ex ꝓsenti introducētes lege. ¶ Que igit ꝓ hanc cōſtitutionē in perpetuuz obſeruandā ſanciuit noſtra tranquillitas: i illis volumꝰ obtinere caſibus: q a ꝓncipijs iulij menſis preſentis ſexte ỹdictiōis/ſeuuenerunt aut poſt hec emergēt ꝓcedentes nāqꝫ caſus q vſqꝫ ad memoratū tps ꝓtāſicrūt fm̄ veteres leges incidi ꝑcipimus. Tua igit glia per ꝓtem legē a nobis diſpoſitā ad oiuz cognitiōez veniꝛe, ꝓcuret: in hac cū regia ciuitate edictis ꝓſuete, ꝓpoſitis: in, ꝓuincijs aūt ꝓceptis dirigēdis ad clarifſimos ꝓſides carū vt nulli noſtri impij ſubiectoꝛis sit ignota nr̄e circa eos māſuetudinis, puidētia: ita tamen vt ſine omni diſpendio ciuiū aut ꝓuincialiū in omni loco ꝓſentis legis fiat inſinuatio.

¶ Et ſpōſalitia largitas ſpecialis ſit contractus: et de diuerſis capitulis. Titulus. ij.

Spōſalitia largitas que eſt ſpecialiſ cōtractus ex oi parte: valet: cuiuſcūq; ſit quātitatis: etiā ſine īſinuatiōe. b. o. Bar.

Idem Aug. petro glorioſo ꝓfecto per ordinem ꝓtoziorum.

Ponſalitiam largitatem[m] ẓ contractū ſpecialē eſſe ẓ iudicari ẓ nō alijs donationib⁹ cā cōnumerari ꝓ nr̄tem ſancim⁹ legē: qm̄ ꝓ ea ẓ cāſitas dot̄ offert. Huc igitur fiat ſub geſtis monumētoꝛum eius inſinuatio: ſiue etiā non/iubemus cā per oia ſuū robur habere tā apud mulierē q̄z apud virum[n] ſiue ab ipſo viro ſiue ab alterō aliquo mulieri det̄ ſeu ꝓſcribat: vel in viri ꝓſonaz donatio fiat[o] quaten⁹ ipſas res in nuptialem donationē cōſcribat[p], ẓ hoc valere ꝓcipimus cuiuſcunqz ſit donatio q̄titatis: vel ſi nō ſicuti dictum eſt) inſinuetur.

Indinoꝛes eꝝ q̄ ꝑt teſtati ꝑt libertates relinq̄re antiqua lege ceſſante. bar.

¶ Et hoc quoqz in ꝓſenti ꝓſtituiō̃e ſancimus vt licētia ſit minoꝛib⁹ in ipo tpe in quo licet eis teſtari[q] de alia ſubſtantia etiā ſuos ſeruos in vltimis volūtatib⁹ ma numittere/nullo eis impedimēto etatis faciēdo: ſed vacante lege[r] que hoc ꝓmittus ꝓhibebat.

Si ynum inſtrumentoꝝ facit mētiones alterius inſtrī in eo qō de alio inſtrumēto mentionē facit ẓ nō edit nō, ꝓbat niſi originale ꝓducat; vel ꝑ alias ꝓbationes compꝛobetur. Bar.

¶ Et hoc ꝑ inſuper iubem⁹ vt ſi quis in aliū documēto[s] alterius faciat mentionē documēti: nullaz ret ſponſus ſponſe: ſz hec fit ad recōpenſationē dotis: vt bic ſubſiciat. ẓ. ff. de equa. do. ſ. j. cum ergo ſi fit dicitur ſpecialis ẓtractus. vt bic. ẓ. ff. de na. li. col. ibi: egcipim⁹ aūt ẓc. hoc eſt per ſe cōtractus. Item ẓ oi in ſe habet ſpeciale aliquod. nam cum alie donationes exigant inſinuationem ſi fiant vltra quingentos ſolidos: vt inſtitu. de do. ſ. alie. ẓ hec cadē exigebat: vt. C. de dona. ante nup. l. ſi. ſ. ſimiliꝫ modo. niſi eſſet minoꝛ aut femina: vt. C. de donatio. ante nupti. l. minoꝛibus. tamē hec hodie non exigit. ẓ ſic aliqs non cōnumeratur. i. aſſimilatur in hoc. Item nec in hoc: qz alia eſt ſimplex hec ob cauſam. vt. ff. de do. l. j. Accur.

n ¶ Apud virum. Quid eſt hoc dicere apud virū? Rñ. q reuocare nō pōt. Item ſi factū eſt bincinde pactū in caſu alicui? eoꝝ ꝓmozientis lucrabit tur glibet ſm̄ pactū ſiue fuerit inſinuatū ſiue non ꝑ hāc auc. ſz in hoc hodie corrigit. nā ſi vir nō inſinuet et pacta dotalia cedant parti viri nulla habent ẽfectionē ꝓ eo q̄ exceſſerit ẓ inſinuatū nō fuit: vt. ſ. vt fra. fil. ſucce. ſ. illud quoqꝫ.

o ¶ Fiat. hoc pactum. ſez quatenus ẓc. Accur.

p ¶ Conſeribat. ſez vir.

q ¶ Teſtari. qō eſt i quatuoꝛdecim āris: vt. ff. de teſta. l. qua etate. ẓ. C. de teſta. ſi frater.

r ¶ Lege. eliaſcētia. vt inſti. q ma. nō poſ. ſ. eadem lege. ẓ iure medio qō ibi dem oꝛ. Et no. q̄ hic logꝛtur in vltima voluntate: ẓ liber inſtitutionū ſimiliter. vnde patet legē elia ſcentiam nō eſſe correctā inter viuos facta manumiſſione a minoꝛe. Accurſ.

s ¶ Documēto. ꝓinuato. ſecus forte ſi publicus: alterius publici faciat mētionē fm̄ Alb. q: tūc creditur ex pōe. ſ. j. vt fra. fil. ſ. illud. ẓ. ff. de adminiſtra. tut. l. cbirographis. Sed tu dic fm̄ Jo. etiā ſi publicum ſit ex̄plificatū. naz ad hoc creditur ex̄plificato: quia ſic contineatur in alio: ẓ poteſt eſſe oꝝ in originali erāt alie litere vel cancellationes que non continentur in exemplo. vnde nō ꝓbatur plene per egē plum vt bic. ẓ. C. de eden. l. procuratoꝛ. et. ff. familiercīscūnd. l. ſi que. ẓ. l. ꝓponius philadelphus. ẓ ō ſi. inſtru. l. ij. niſi originale ſit officio

† Exhoc. ſ. ſupra eaut. q̄ ē ſup. l. ij. C. qñ mul. tu. of. fū. poteſt. ẓ icipit mſi et aute. ẓ cōcor. gl. vnica ante eme. in. ca. ex ꝑte. ẽ extra de ap.

† Cōcor. gl. ij. in. c. dilecti. circa fi. extra de ar bi. ẓ ꝙ dicunt recitātur in ca. ex parte. ẽ. j. ẓ glos. vnica. ate me. ibi. hodie rame per aut. de appel.

† Facit ad hūc. ſ. c. ex cōicam⁹. cir ca me. c. extra de bereti. vbi ecclia dunt a ſuceſſiōe ẓ puniunt here ticalis ꝓ nūs in. d. cōtentis.

Donatio ꝙgentos aureos ex cedens ō̃ inſinuari.

† Facit ad hūc. ſ. ca. i. extra de ſi. inſtru. et et hoc. ſ. extra ca eſt aut. C. ſup. i. ꝓpo curatoꝛ. ti cipit ſi q̄ſi aliquo.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

fit officio iudicis ordinarij publicatum. ꝛ sic intelligitur. ſ. vt fra. ſi. §. illud. ꝛ. ff. de admi. tu. l. chirographis. Accur.

a ¶ Aliud documentum. ſcz originale. Accur.

b ¶ Memoria. id eſt mentio.

c ¶ Alia puta per teſtes.

d ¶ Exhibeat. hoc q̃ ꝛc.

e ¶ Quia ꝓpitas. ſ. hec.

f ¶ Legibus. vt. ff. famil. herciſcun. l. ſi que cautiones. ꝛ. ff. de fide inſtru. l. ij. ꝛ. C. de eden. procurator. ꝛ. ff. quēadmo. teſta. aperi. l. ſi. Accur.

g ¶ Induciarū. id eſt fine biennij.

h ¶ Die. ſcilz anno ſecundo in fine. ꝛ hoc ſinuit verbum illud inferius. ſ. indefinitis diebus.

i ¶ Examinare. ſ. velle.

k ¶ Preiudicium. ſiue ergo ſtet per imperatorem qui iudex ſit appellationis: vt. ſ. ſ. appel. §. i. ſiue per alium iudices vt hic: non currit tps quātū ad effectus: q̃ datur reſtitutio: vt. ff. q. ex cau. ma. ſed ſ ſi. §. ait prētor. ꝛ hoc in cauſa appellatiōis. in cauſa vo principali trienio tm̃ ourat quicqd contingat: vt. C. de iudi. l. ꝑ erandū. Sed qd ſi ſtetere it per alium: ℞ſi. nihilo minus currit tēpus: ſed agitur cōtra eū de dolo: vt. ff. de dolo. l. arbitrio. §. dolo. ſed ſi ille nō eſſet ſoluēdo reſtitueretur ad litem: vt. ff. de eo p quem fac. e. l. ſi. Accur.

l ¶ Examinari. imo videtur q̃ non. vt. ſ. de bis q ingre. ad ap. que eſt contra. Solu. ibi per partes ſtetit: hic ꝑ iudicē. arg. ff. qui. ex cau. ma. l. i. §. pen. ꝛ. l. ſed ſi. §. ait prētor. ff. de dam. infe. l. ſi finita. §. eleganter. ꝛ. ff. ne vis fi. ei. qui in poſſ. l. ſi. §. fi.

m ¶ Indigens. ſ. caplīn.

n ¶ Noſtre. vt. ff. de ꝓſp. prēto. l. j. §. j. ꝛ. C. de ſen. pre. preto. l. j.

o ¶ Petitionē. i. libellū. ſed ſupplicatio tm̃ principi ſit facienda. ꝛ ſic correcte ſunt leges que dicunt ſupplicari ꝓfecto: vt. C. de pci. impe. offe. ſi quis. ꝛ de ſenten. pre. preto. l. j. Sed dico q̃ inter hāc petitionem ꝛ illam ſupplicationē nulla ſit differētia: nec ſit neceſſarius libellus. Accur.

p ¶ Introducētibus. qui referēdarij dicuntur: vt j. vt liti. iur. §. fin. ꝛ. ſ. de referen. ſed an ipſi cognoſcent de appel. ℞ſi. abſit cuz ſint minores: vt. ſ. de ap. §. fi. ſed ꝓinceps tm̃ vel cui ipſe cōmittet: vt ff. de mi. l. minores. in ꝑn. ꝛ. ſ. pe. Accur.

q ¶ Inducias poſt. mandāt ergo ſententia executioni interim. ſed cōtra. in appellatiōe ſeruat. vt. ff. nil inno. appel. pen. ꝛ in rubri. ꝛ in tex. niſi in caſu: vt. j. de ſanctiſſ. epiſ. §. economus. eſt ꝛ alia differētia quare pōt bis appellari ſed ſupplicari ſemel tm̃. vt. C. de pci. impe. offe. ſi quis aduerſus.

r ¶ Seruando. infra biēnium: vt. C. de ſen. pre. preto. l. j. que eſt contra. ſed ibi biēnium poſt ſententiā datur ꝛ poſt publicationem. hic autem dantur ꝛ. g. dies ante ſupplicationem. Accur.

s ¶ A ſe ſuſcepta. qō faciunt quandoq̃. vt. C. ſi minor ſe ma. di. per totum: vt quia ſit litibus ꝛ ſumptibus impedita: vt ff. de mino. l. minor. ggv. annis. Accur.

t ¶ Creditores. idez in legatarijs: qa eos hec reſtangit. argu. §. de here. ꝛ fal. §. hinc nobis. ꝛ. C. de aut. preſtā. l. ſi. alſ nō valet reſtitutio: vt. ff. de mino. l. etiam. §. fi.

v ¶ Aliqui. non ergo ꝓiudicatur ꝑ ſentes plures abſentibus pauciores bus. Argu. contra. ff. de pact. maiorem. ꝛ. l. reſcriptum. ꝛ de cu. bo. dā. l. ij. Sed ꝛ hoc dici poteſt vt abſentibus ꝑ ſentes ꝓiudicet: nūmodo vocentur abſentes. Accur.

x ¶ Trium. Quare triuz: ℞ſi. ſic video ꝛ alſ: vt. §. de liti. §. omnem. ꝛ. ſ. vt cum de ap. cog. §. ſi boc preſenti.

y ¶ Cuſq̃. aduerbiū loci.

z ¶ Cui dobiles. niſi quedā perierint per imbecillitatez etatis. vt. ff. de mino. ait prētor. §. fi.

a ¶ Cuſtodiri. ſcilz cuſtodiendo curatorem. vt. ff. de cura. bo. dā. l. j.

b ¶ Agnoſcens. quocūq̃ modo ſciat. ff. de peti. hereditez veniunt. §. petitā. in fi. Et ſic no. ſcientiā ſuaz ei nocere: vt ar. C. ō nup. l. ſi vicinis. ſed ex quo tēpore hoc tēpus. ē. et. gg. an. cōputat: quidā dicūt ſtinguūt ſi poſſeſſor velit vti acceſſione ſui auctoris: ꝛ tūc ex tempore quo poſſedit anteceſſor: q̃ fuit malefideī: ꝛ tunc. ggg. an. nō ex tempore ſcietie domini. arg. C. de preſcrip. long. tēp. l. j. ꝛ. ff. de acq. poſ. pomponius. §. cum quis. Alij dicunt ꝙ etiā ſi quando quāq̃ dominus ſciat hoc decēnio vel vicennio ſibi nocerat. et hoc dicunt ꝙ hac litera que dicit intra. ē. an. ꝛc. Sed ſm hoc quid ſi in vltima die ſciat: ꝛ iudicis copiaz nō habet: hoc autē tempus continuus eſt: vt. ff. de vſuca. l. nunq̃. §. j. q. d. iniquitas occurrit. Dic ergo primum verius eſſe vt ex tempore ſcietie domini computetur.

c ¶ Conteſtatus. etiaz ex miſſione executoris: vt. C. de preſcrip. ggg. an. l. cū notiſſimi. ꝛ. l. ſicut. et de his hic ſit mentio.

d ¶ Poſſidet. ſcilz quod preſcripſerit. qō ſubijcit quādo. i. quia. vel tempore quo. i. quia. vel tempore quo. i. quia. vel tempore qu

a ¶ Absens fuit. vt dupliceť tps absentie. vt si absens fuit qnquēnio ei den tur iteruz qnq; anni post reuersionē: z ꝺ qñ ex voluntate abeſt. ſi aūt ex necessitate: tūc ipſo iure nō currit. vel reſtituit: z dic de qua absentia ℔ loquitur: ſcz de ea q̄ eſt de vna in aliā .quinciaz: vt. C. de ſpcri. long. tēp. l. fi. z facit ad hūc. ff. de minori. Interduz. z. ff. q. ex cau. manecnō. ſi quis ſepius.

b ¶ Banc legem . vt. C. de teſta. l. iubemus.

c ¶ Voluntatē. quod eſſet neceſſe ſi teſtaret per nuncupationem.

d ¶ Priſcaz. vt in l. illa q̄ eſt. C. de teſta. hac conſultiſſima. nā per illam non cogebatur ipſe vel teſtes ſcribere nomen heredis.

e ¶ Inſcripſerit . dummodo ipſe exp̄ſſerit quod eſt ſcribēdum ſm quoſdā. ſi igit nutu exp̄mat nō valet ſm cos. Arg. cōtra. ff. de leg. iij. l. nutu. ſatis eſt exp̄imit cum annuit.

f ¶ Legē vero . ſic eſt. ſi in col. v. in ꝓſtitu. vi. vt decē tero cōmutatiōes cōtra. Sol. bec corrigit.

g ¶ Peruenerunt. ne per conſequentiam res eccle ſie alienentur.

h ¶ Alienari. boc ꝓceptū eſt ſeruandum: vt. C. de reb. alie. l. ſi.

i ¶ Alienationem. alienaret aut̄ legatarius in bē redem bērede falcidiam retinēte. ſed certe imo vi detur q̄ nō: quia fal. ipſo iure remanet i bonis bēredis. z in reliqua parte legati dominū i legatarium trāſit: vt. C. ad leg. fal. l. fin. Rñ. boc facit bic voluntas exp̄reſſa teſtantis ne fiat alienatio. Et ſic no. vnū caſum vbi ceſſat falcidia. Sunt et alij vt ſi eſt relictum ad pias cauſas: vt. ſ. de eccle. ti. ſi. ſi autem beres. Item qñ teſtator exp̄reſſim vetuit: vt. ſ. de bere. z fal. ſ. ſi vero exp̄reſſim. col. i. Item qñ quibuſdam inſoliduz ſoluit heres: vt. ſ. ō bere. z fal. ſ. nō autem. alſ generaliter habet locuz: vt C. ad leg. fal. l. ij.

Falcidia i multis locuz nō hz.

¶ De alienatione z empbyteoſi ꝛc.

k ¶ Eltis. Legiꝺ. ſcilz ꝓpoſitis: z ſic ſunt ablatiui abſoluti. et dicit de illa q̄ eſt. ſ. de nō alie. col. i. Item z de illa de eccle. re. imo. alie. col. v. Item de illa. ſ. conſti. que ex aſcrip. ſ. fin. Item de illa. C. de ſacroſan. ec. l. ſancimus. z de aliis q̄s non habemus.

l ¶ Reliquis . ſubaudi et te hoc accepit. ¶ De preſcriptiōe vero decēnū hoc ordinare ꝓpe rimus: vt ſi quādo q̄ſpiam in prē dicta decēnū rēpozali ꝓſcriptiōe in quibuſdā q̄dem annis preſens fit in qbuſdā vō abſens: alios tantos ci annos ſuper decēniū adiʒ ci quātos ex ipſo decēnio abſens fuit a. ¶ Nec aūt oia que de tēpozali preſcriptione decreuim⁹: nō in ꝑteritis ſed in futuris tm̄ poſt ꝓſentē legez negociis atq; cauſis valere ꝓcipimus.

¶ Teſtamētā ſuas vires obtinet ſiue teſtator: per ſe ſiue per aliū nomē heredis ſcribat vacante lege que contrarium aſſerebat. Barto.

¶ Quia vō ante banc legē⁹ ꝓtulimus vt teſtator aut manu ꝓpria aut ꝑ teſtes noia heredū ſcribat in teſtamēto: agnoumus autez ex huiuſmodi ſubtilitate plurima teſtamēta deſtructa / teſtatozib⁹ nō valentibus himōi cuſtodire ſubtilitatē aut forſan nolentib⁹ ſcire aliquos ſuā volūtatē c. iubemus licēriā quidē eſſe volentibus hoc ſeruare in ꝓpriis teſtamētis. ſi eiſ hoc nō obſeruant: ſz ſm ꝓſcam d cōſuetudinē teſtent: etiam ſic firmū teſtamentum eſſe ſancimus: ſiue per ſe aliquis ſiue ꝑ alterius perſonam nomē heredis inſcripſerit e: ſi oīno reliquaz legitimā obſeruationem in teſtamento teſtator obſeruauerit.

¶ Res ab eccleſia in principē tranſlata poteſt a principe in aliū tranſferri: non obſtante lege in contrarium loquēte. boc dicit Barto.

¶ Legem vō f per quā ſancimus non trāſferri ad alias res que ad noſtram domuz ex venerabili eccleſia puenerūt g vacare ſancimus tam in his q̄ iam ad noſtram domū legitime peruenerunt: q̄s que poſtea puenire futura ſunt.

¶ Falcidia ceſſat re a teſtatore alienari prohibita. bis obtinētibus in caſibus ꝑteritis nondum finitis. b. d. Bar.

¶ Si qñ autē aliqs teſtamentū faciat z aliquā rem imobilem ſue familie / aut alteri cuicūq; perſone noīe legati reliquerit: z ſpecialiter dixerit nullo tēpoze banc rē alienari h: ſed aut apud heredes aut apud ſucceſſozes illius cui relicta eſt ꝑmanere: in boc legato iubem⁹ falcidiā legē locū penitus nō habere: qñ alienationez i eius teſtator ipſe ꝓhibuit. Nec aūt obtinere ꝓcipimus in illis caſibus / qui nondū iudiciali decreto aut ꝑ amicabilē cōuentum aut quolibet mō legitimo deciſi fūr. Eminentia igitur rua que ꝑ ꝓſentez legē in perpetuū valituraꝝ noſtra ſanxit tranqllitas: edictis quidē in hac regia ciuitate ꝓpoſitis: ꝓceptis autez ad oſum puinciarū iudices deſtinatis ad oīum noticiam venire ꝓcurez.

¶ De alienatiōe z empbyteoſi / z locatione / z hypotheceis: z aliis diuerſis contractibus in vniuerſis locis rerum ſacrarum. Tit. iij.

¶ Nulla eccleſia ciuitatis conſtantino politane exceptis quibuſdam quibus cō ceditur poteſt res immobiles vel que inter immobilia computantur donare aut alienare: niſi fiat alienatio imperiali domui. Angelus.

Idem Augu. Petro pre. pre.

Ultis z diuerſis legibus k ſuperaliena tionibus z empbyteoſibus z locatiōibus z reliquis l adminiſtrationibus eccleſiaſticarū rerum z de plantantibus m pcui dimus omnes n preſenti compe bēdere lege. ¶ Sancimus igitur nulla ꝑ habere licentiam o ordinatozes rerū huius regie ciuitatis ſanctiſſime maiozis eccliē / aut ozphanotrophy: aut noſocomij: aut xenodochij: aut procotrophij: aut alterius venerabilis domus in hac regia ciuitate ſiue in eius finibus conſtitute: exceptis venerabilꝫ monaſterijs p aut vēdere: aut donare: aut commutare: aut ſub alterno q dono dare: aut alio quolibet modo alienare rem immobilem: aut ciuilem annonam: aut ruſticum mācipium: niſi ad imperialem r domum com mutatio ſola facta eſt. Sed neq; de colonis s iuſte dari t quidē concedimus u. Empbyteoſes vō a pdicta ſanctiſſima maioze eccleſia regie ciuitatis z commemoratorum v locozum fieri iubemus w in perſonaz eius qui acceꝑit z aliꝫ duob⁹ vel nouez heredibus z nō amplius de ſexta parte inſtātis x canonis dimittimus y ei qui empbyteoſis iure acceperit: de cōpetentib⁹ vero ꝓoaſtijs z ipſi ſanctiſſime maiozi eccleſie z nominatis a venerabilibus domibus in regia hac ciuitate aut in eius regione aut manſione conſtitutis: iubemus ſiquidem bic b redditus habeant integro canone ab his ordinatozib⁹ qui regunt ipſa venerabilia loca empbyteoſim hāc ſm predictum modum accipienti z alijs duabus ſucceſſionibus dari: z nulla z omnino releuationem ſed augmentuz c fieri. Si vō nō habeant ipa ꝓoaſtia aliquos omnino redditus: licentiam ꝓbemus ordinatozibus venerabilium locozum in alia quātitate d hoc (ſicut predictum eſt) in empbyteoſim dare. Si vero cōtigerit qualibet rem ex aliquo predictoz locozū venerabiliū empbyteoſim aliis Jctibus q̄ ſunt relig̃ adminiſtrationis caruz rerū. z hoc in rubrica: nā alienatio ptiet ad adminiſtratozem: vt. ff. ad tre. mulier. Alſo. Argu. ff. de offi. pcon. l. i. ſ. i. z hoc ſi habes in ſ. a et reliqua adminiſtratiōis ꝛc. ſi aūt habes z religs adminiſtrationibus planū eſt.

m ¶ De plantatibus. ſcz ipſas eccleſias fonte.

n ¶ Omnes. ſcilicet predictas leges.

o ¶ Licētiā. boc tenaciter in reb⁹ eccliaſticis obſeruanda ſm cōſuetudinē. vt ſieri debeat earū alienatio cōſenſu patroni ſi qs ibi fuerit: vt plebani ſi capella plebanū habeat. aliquin cū auctoritate epi. z ſi non faciat reuocatur: cauſa tamē cognita: ſcilz an deceꝑta ſit in ſctu eccleſia. Item an pciū ſit in eius vtilitate cōſeruſum: donare quoqꝫ pōt amicis bene meritis p + ſm Bal. Itē ſm cōſuetudinē regni etiā ſine cauſa cōſenſu vel auctoritate ſol⁹ prelatus dat in feudum.

+ Secus pōt manumittere bene meritos vt ſ. ti. in glo. ſ. cum eodem.

p ¶ Monaſterijs. i. monaſteria poſſunt alienari ſz boc: vt. ſ. ē. ſ. boc qdez. ibi: in alijs.

q ¶ Subalterno. id eſt patri donatioꝝ: vt in nouellis. eo. titu.

r ¶ Ad iperialem. vt. ſ. de non alie. ſ. finimus. coll. ij. z. ſ. vt decre. cōmu. in ꝓin. col. v. z fic no. q̄ priuilegiat⁹ a ꝓuilegiato accipit. Arg. ſ. ff. de reb⁹ eo. ſi pupilloꝝ. circa ꝓn.

s ¶ De colonis. id ē aſcriptitijs.

t ¶ Dari. id eſt vendi vel donari. vel alio modo.

v ¶ Concedimus. qz inter mobilia computant: vt. ſ. de non alie. ſ. i.

Colonis inter imobilia cōputatur.

x ¶ Cōmemoratoꝝ. alſ memoratorum: z ſubaudi prelatos.

y ¶ Jubemus. id eſt permittimus.

z ¶ Inſtantis. ſ. preſentis penſionis ſiue redditus.

a ¶ Dimittimus. alſ diminuimus.

b ¶ Proaſtijs. de ꝓpme ville agris vt dicunt. ſed magis videt de remotis dicere a ꝓo. qō remotis nē ſignificat: vt dicim⁹ in pconſule. Sic cñ ita a nominis interꝓtatiōe argumētari: vt iſti. de oo. ſ. cū ſ. z aliud. Sz ꝓmus verius eſt vt innuit ibi ſequens.

c ¶ Nominatis. repete et nominatis.

d ¶ Siquidem bic redditus. i. ꝓoaſtia. Alib.

e ¶ Augmētū. ſ. fieri pōt.

f ¶ Quantitate. non dicit de qua. vnde ad arbitrium boni viri dico faciendum.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

tiendum. hoc est qđ sequ-
tur sicut prediximus ⁊c.
vult ꝙ in sexta parte fiat
diminutio. nā illud loci
hꝫ qñ aliquos hꝫ reddi-
tus: vt.ff.de non ali. ff.si
vero ff.fm ff. hꝫ hoc sta-
re nō pōt: q; ille. ff. si vo.
expresse dicit. qñ nullos hꝫ
redditus: fieri tñ cōputa
tionē infra. xx. ānos. nisi
diceres hꝫ in ecclia pstiti.
ibi i alijs. Itel dic qđ hic
dicit sicut pdictū est sub-
audi scs in illo. ff. si vero.
qui est. ff. de non alie.

a ¶ Domū. f. priuatas vt
differat a sequenti.

b ¶ Peruenire . a tytio
puta.

c ¶ Persona. i. domoꝝ.

d ¶ Ad quos . eis subau-
di ad quos ⁊c.

e ¶ Recipe. f. rem ipsam.

f ¶ Soluta. i. diffoluta.

g ¶ Existimāt . als existi-
mauit.

h ¶ Si vo quedā. hꝫ mate
ria ꝑsens vsqꝫ ad. ff. ⁊ hoc
qđ fit de eccliā tñ ꝑstan
tinopolitana: vt. ff. eo. ff. ⁊
hoc qđ: tamē iste gene-
ralis est vt ex hac lra col
ligit: vt. ff. eo. ff. quecunqꝫ.
ideo cum nota.

i ¶ Domoꝝ. predictarū.

k ¶ Deposite . i. destructe
ad tertiam.

l ¶ In ēphyteoseos. ppe
tuas. als in ēphyteosim.

m ¶ Perpetuo . hoc ex-
pone vt dixim⁹. ff. de non
alie. ff. alienationis.

n ¶ In tertia pte. Distin-
guunt hic qdaꝫ an ille q
accepit in emphy. rē rui
nosam vult soluere statiꝫ
an postea ꝙ reedificauē-
rit: vt in ꝓmo casu fiat di
minutio in. vj. parte ab
eo qđ poterat colligi ba
bitatione ꝑstante: qđ in-
telligūt. R. t. Ꝑy. vt ter-
tia pars ꝑstetur ⁊ ne
mittant. Joā. ecōtra. f. vt
due ꝑstent ⁊ tertia remit
tat. ff. si aūt a ꝓncipio solue
re nō vult: tunc ꝑstet me-
dietatē adiūcte pēionis;
vt ff. tūc reddebat. g. cum
erat ruinosa. ⁊ nūc. lg. ad
ditio est in quinquagin-
ta. ⁊ sic. ggv. dabit annis
singulis vt ff. dicit. ⁊ hoc
eodē casu dabit ꝑstitē. f.
g. ⁊ sic. ffff. dabit: vt. ff.
de non alie. ff. si vero mi-
nui. qđ videt ff. naꝫ cū in ff
eodē casu loquat vt ff. di
cit videt ꝑstante nūc pen
sionē solui. Sed solue vt
dictum est. Sed nōne fm
ꝑdicta magis grauat q
soluit statim cū tantū ci
tertia remittat: huic aūt
medietas: Rñ. hoc sibi vi
detur meliꝰ ⁊ leuius qđ
degerit: vt institu. de ac.
ff. huic.

o ¶ Procedat. hinc sumi
tur aut. ff. si quas ruinas.

p ¶ Domoꝝ. nam. l. iube
teosim dare. Si vo ꝛtigerit quā
libet rē ex aliquo ꝑdictoꝝ loco
rū venerabiliū emphyteotico iu
re data: aut in imperiali domū⁹:
aut in sacrū nūm crariū: aut in ci
uitatē aliquā: aut in curiaꝫ: aut in
aliquā venerabilē aliam domum
peruenire⁹: licētiā ꝑbem⁹ ordina
toribus venerabiliū locoꝝ a qui-
bus a ꝓncipio emphyteosis fcta
est moꝝ vt peruenerit in vnā ꝑdi
ctarū personaꝝ ᶜ ipsa emphyteo-
sis manifestare suā volūtatē hinc
biēniū: ⁊aut ab his derelinq; can
dem rē ad quos[d] puenit: ⁊ annuā
pensionē que pacto ꝓtinet iferri:
aut hoc recipere[e] ēphyteosi solu
ta[f] co ꝙ ff sibi ꝑdesse existimāt[g].
¶ Si vo ꝛ qđā[h] sunt loca aut ipsi
sctissime eccliē maioꝝ aut alicui
venerabiliū domoꝝ[i] cōpetentia/
in qbus antique habitatiōes de-
posite[k] sunt/⁊ ex qbus nullus pre
bet redditus: predicte vo venera
biles domus qbus cōpetunt ff lo
ca recedificare nō possunt licentiā
damus ipsis ordinatoribꝰ eaꝝ in
emphyteoseos[l] ppetuo[m] iure tra
dere ipa loca. ita tamē vt emphy
teosis in tertia parte[n] pensionū q
ex habitationibꝰ adhuc ꝑstantibus
colligebant ex ꝓncipijs ipsis in
ēphyteoseos, pcedat[o]. aut si ēphy
teota maluerit magis sub isto pa
cto accipiat loca vt ꝑmitus edifi
cet/⁊ex adiectis illic pestimatio-
nes pensionibꝰ medietatē partis
dari venerabili domui a qua ipa
loca accepit ᶜ hoc fieri ꝑcedū⁹.
vtatur ergo bmōi emphyteota ⁊
illic inuenta de depositis habita
tionibꝰ materia. Si vero aliquis
voluerit qualibet rē ifmobilē no
mine vsus accipere a sanctissima
maioꝛ eccliē regie ciuitatꝫ aut
vnius memoratarū venerabiliū
domoꝝ ᵖ/non aliter hic accipiat
nisi aliam rem moꝝ dominū iure
prebuerit ex quo cādem rem ac-
cepit tantū habētē redditū quā
tuꝫ habeat res q ci daf: nō maio-
ribus fisci ꝑstationibꝰ ꝑgrauatā:
vt post eius moꝛtē aut post tēpus
in quo datio vsus ꝓcunit nō trās
cendentē videlicet accipientis vi
tam vtraq; res integra ⁊ in domi
nium ⁊ in vsum in candē venera-
bilē domū ꝓueniat. Locationes[q]
vero ab ipsis venerabilibꝰ domi
bus fieri ꝓcedimus in ꝙtoscūq;
cōrrahentibus annos placuerit
non transcendētibus videlꝫ. xxx.
annoꝝ tēporibus. ¶ Si vo ꝛ con
tigerit aliquam predictarū vene
rabilium domorum nomine fisca
lium tributoꝝ aut alteriꝰ cuiusli
bet supuenientis necessitatis ve
nerabili domui pecunijs egere li
ceat eius ordinatoribꝰ imobiles
res aut supponere/aut dare i spe
ciale[r] pignꝰ ⁊ creditor possideat
cādē rem ⁊ eius fructus colligat
⁊ reputet sibi tam in his creditis
pecunijs qꝫ i vsuris: nō aūt maio
ribus qꝫ quartā partē cētesime.
¶ Si vero persoluerint debitum
ppositi eiusdem venerabilis do
mus aut ex fructibꝰ adimpleaf[s]
creditū redeat iterū res ad vene
rabilem domum ex qua data est.
¶ Emphyteoseos vo ꝛhypothecas
⁊ vltra quinquēniuꝫ volumꝰ fieri
a sanctissima maioꝛe ecclesie re
gie ciuitatis conscientia ⁊ consen
su huius beatissimi ciuitatis epi
scopi ⁊ patriarche iurantibꝰ pre-
sentibꝰ deo amabilibꝰ economis
⁊ chartularijs[t] eiusdem sanctis-
sime maioris ecclesie: q nō ad ꝑ
scriptionem iuris eius ꝓtractus
efficiaf. In aliꝫ vo venerabilibꝰ
domibus[u] si quidē sint chartula
rij: ipsos equali modo iurare pre
sente eo qui ꝓest venerabili do
mui. ¶ Si vo nō sint chartularij
ab his qui ꝓsunt venerabilibꝰ
domibus, ppositis sanctis euāge
lijs cōtractum fieri in scriptis cū
iurciurādo addito huiusmodi i
strumētis q nō ad lesionē aut ꝑ
scriptionē venerabilis domꝰ con
tractus efficitur. economis vero
⁊ orphanotrophis ⁊ reliqs vene
rabilium domoꝝ ordinatoribus
necnō ⁊ omnibus chartularijs ⁊
parentibus eoꝝ ⁊ filijs ⁊ alijs q
per genus eis vel nuptiaꝫ iure
cōiuncti sunt: interdicim⁹ emphy
teosim ⁊locationes siue hypothe
cas rerū ipsis venerabilibus do
mibus cōpetētiū: aut per semet-
ipsos: aut per interpositam ꝑso
nam accipere[v]: sciētibus eis q; si
tale aliqd fiat ex hoc inualidū erit:
⁊ omnem substantiā tā eoꝝ qui
accipiant ꝙ economoꝝ ⁊ chartu
larioꝝ ⁊ ordinatoꝝ quibus fm
predictum modū cōiuncti sunt: in venerabilē domuꝫ de
qua rem accipiunt post obitū eoꝝ peruenire iubemus.
¶ Et boc qdem super bis q maioris ecclesie sunt ⁊ predi
ctarum venerabilium domoꝝ que sunt in hac regia ciui
tate vel eius circuitu adherentiū disposuimus. In aliꝫs
vero sctissimis ecclesijs ⁊ monasterijs: ⁊ xenodochijs ⁊
nosocomijs seu reliqs venerabilibus domibus[x] que in
oibus, puinctis nostre reipu. posite sunt: verūcētia mona
sterioꝝ in hac regia ciuitate ⁊ eius circuitu adherentiuꝫ
cōsequēter diffinire ꝓuidimus. ¶ Licentiā igit dam⁹ pre-
dictis venerabilibus domibꝰ nō solū ad ꝑs emphyteo
sim facere imobiliū rez sibi cōpetentiū: sed ⁊ perpetue[3]
hec eis emphyteotico iure volētibus dari. ¶ Et siqdem
sanctissime eccliē sint vel alie venerabiles domus quaꝫ
gubernationē loci scrissim⁹ eps aut per se aut per vene
rabilē chorū clericoꝝ facere cū volūtate eoꝝ ⁊ ꝓsensu[4]
fieri huiusmodi cōtractum iurantibus ꝓsentibus eco
nomis ⁊ administratoribus et chartularijs[5] ipsius ve
nerabilis domus ᶜ ꝙ ex hac emphyteosi nulli damnum

m iij

Et ff. si qđ est sup. l. subem⁹ nul. ff. de fac. fm. ec. ⁊ in. cipit si quaꝫ ruinas. que aut ē cano. unata. ff. si quas ruinas.

Venditio rei ciuitatis fit i oium ꝓtia.

Opta est ff. aut. si est sup. l. subem⁹ nul. ff. de fac. fm. ec. ⁊ in. cipit si ꝓpe diem. ff. aut. si cā. mi. sura. ff. si qđ ꝓdū.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a ¶ Ordinantium. i. ordinatorum: als adorantiū: id est seruientium. Accr.
b ¶ Carūdem. s. domorum venerabilium.
Utilitatis gra ḡdas licēt q̄ als non.
c ¶ Ad lesionem. No. aliū permitti fieri ad vtilitatem que ad dānum non permittūtur. vt hic. ff. de trāfac. l. cum hi. ff. cas. et insti. de auc. tu. in prin. et. ff. eo bo. auc. iu. posl. pto. s. meum. Accr.
d ¶ Carūdem. s. domorum venerabilium.
e ¶ Res agitur. id est contractus. Alib.
f ¶ Res. si hs mō tales vel maiores redditū q̄ tūc qñ ad venerabile domū deuenit als si minores partū tunc tps qō venit cum ea diminutione de qua hic dicit: vt. s. de nō alienan. ḡ. qa vero leonis. si vero multū diminuta substantia est ob cladē: tūc seruaqō dr. s. pḡi. ḡ. q̄cunqꝫ etc. et. s. co. ḡ. si vero. Et nota q̄ hic sumit illa aut. ppetua etc. vsqꝫ illuc soluto etc. reliqua sumit. s. de nō alie. ḡ. quia vero leonis. et. s. ḡ. si vero. Accr.
g ¶ Superius. vt. s. co. ḡ. si vero quedam.
h ¶ In his. i. in oīb' alijs per prouinciā cōstitutis.
i ¶ Collationibus. ad que tenent eccles: vt. C. de iurisdictione. eccle. l. placet. sed hodie non per. l. federici ad decorem. ḡ. j. col. g.
k ¶ Obnoxij. als obnoxie. Accr.
l ¶ In spāli. olim tm̄ generale p̄mittebat: vt. s. de nō alie. aut per. ḡ. alienationis. et. ḡ. si em̄. que sunt cōtra. sed hoc corrigitur et p̄mittitur etiā speciale.
m ¶ In vsuris. hoc est in oī debitore et creditore: vt. C. de pi. ac. l. j. et de distrac. pig. l. j. et caue tibi: q̄ hic p̄mittat in sorte: pōt tñ p̄ri in vsuris peti pere creditor: vt. C. de sol. l. j. et sic nō seruatur ordo scripture: vt instituo. de lega. ḡ. ante heredis. vbi dic in eccla: vt hic.
Ordo scripture quā doq; non seruatur.
n ¶ Centesime. centesima dr que anno forti equipa ratur q̄si rotūda vt centenarij numerus est rotūdus et hoc raro p̄mittit. quarta ergo dr: que quatuor annis equiparat: et sic si bñ cōputes facit. v. denarios pro qualibet libra et qualibet mense.
o ¶ Si vero nolueritscilz creditor nō vult hmōi pign̄ fic accipere. Accur.
p ¶ Patriarchas. et sic q̄libet apud suum ordinatorem: vt hic. et. j. ibi per eos vero etc. in casu tamē fallit. s. cum archiepiscopus vendit. nā de sua synodo quo debēt interue cidē venerabili domui infertur.
¶ Si vero ptochia aut xenones: aut nosocomia: aut reliquę venerabiles domus sint ꝓpriaꝫ administrationē habentes siquidē venerabilia oratoria esse cōtigerit cū voluntate maioris partis ibidē ordinantium [a] clericorum necnō et economi. ¶ Si vo xenones aut prochium: aut nosocomiuꝫ: aut alia sit venerabilis domus/apud ꝓpositum ipsius ficri cōtractuꝫ: iurantibus ordinatoribus carūdem [b] venerabiliū domorū in ꝑsentia deo amabilis episcopi a quo p̄ponuntur aut ordinant q̄ nihil ad lesionem [c] aut p̄scriptionē ipsarum venerabilium domorū de huiusmodi contractu efficitur. In venerabilib' vero monasteriis primates cozū cū ampliore et maiore parte ibidē deseruientiū monachoz contractū efficiant. In p̄dictis vero oīnib' iubemus inscribi instrumētum cū iurciurando: q̄ non ad lesiones aut p̄scriptionē carūdē [d] res [e] agitur: hac vo obseruatione huiusmodi p̄cedēte releuatio nē nō amplius fieri a sexta parte redditus quos habet res [f] que in emphyteosim datur. ¶ Quecūqꝫ vero de lapsis domibus cōpetentibus venerabilibus domibus q̄ in regia sunt posite ciuitate superius [g] disposuimus: hec in his [h] venerabilibus domibus valere p̄cipimus. ¶ Hoc etiaꝫ sup ipsis venerabilibus domibus diffinire p̄cipimus: vt si q̄dam ex eis siue pro publicis collationibus [i] siue pro alia necessaria causa ciusdem domus debitis obnoxij [k] fiant: et nō est possibile de rebus mobilibus cadē persolui debita: et primo q̄dē ordine in speciali [l] pignore data rem īmobilem creditori vt ei fructus colligens reputet sibi tā in ipsis debitis mutuis pecunijs q̄z in vsuris [m] nō amplius quarta parte cētesime [n]. Si vero noluerit isto modo debitū transigere: iubemus p eos quidē: qui a sanctissimo patriarcha ordinantur: siue metropolite: siue alij episcopi sint: siue archimandrite: siue orphanotrophi: aut nosocomij: aut xenodochij: aut aliaruꝫ venerabilium domorum ordinatoꝛes apud sanctissimos patriarchas [p] a quibus ordinantur aut ꝓponuntur monumenta fieri: vt cum iurciurando ordinatorum et consensu ꝑpliorꝭ partis in eis [q] deseruientiuꝫ debitum [r] manifestari. et quia non est possibile [s] de rebus mobilib' istud persoluiꝫ eos vero qui a metropolis ordinantur/siue episcopi sint: siue archimandrite: siue orphanotrophi: siue ptochotrophi: aut aliozū venerabilium locoruꝫ ordinatoꝛes apud eos similiter metropolitas episcopos huiusmodi monumenta conscribi. ab illis vero episcopis q̄ aut a patriarchis aut a metropolitis episcopis ordinantur: et habent sub ꝓpria iurisditiōe aut monasteria: aut ptochia: aut xenones: aut nosocomia: aut alias venerabiles domos sub similem modū fieri gesta: ita tamē vt siue apud patriarchas siue apud metropolitas [t]: siue apud episcopos alios huiusmodi gesta fiant: mullum pro his dispendium aut expensam venerabiles domos sustinere [u]. ¶ Propterea enim volumus [v] decetero apud iudices: puinciarum aut defensoꝛes locoruꝫ huiusmodi monumenta a memoratis personis siue domibus agi: vt nullum dispendium sentiant: postq̄z vo ista subsecuta fuerint apud meoꝛatos sanctissimos patriarchas aut metropolitas aut alios episcopos: tunc p̄dicti ordinatoꝛes debitricis domus venerabilis in scriptis in publico ciuitatis loco ꝓponantur per. xx. dies: et isto modo hoꝛtent eos qui emere voluerint īmobilem rē vt qui plus ꝑbet alijs ꝓponatur. ¶ His vero omnibus p̄cedentibus venditionem fieri p̄cio modis omnibus [w] ꝓ debito dando [x]: vt nō aliter habeat emptoꝛ munitionē nisi p̄cijs ꝓ ipso debito psoluatur: et hoc cuidēter inscribatur: q̄ nihil ad lesionem aut p̄scriptionē ciusdē venerabilis domus efficitur. ¶ Si vero sm̄ p̄dictuꝫ modū emptoꝛ huiusmodi rei nō inueniatur: iubemus creditozem ex iure p̄dictarum venerabiliuꝫ domoruꝫ q̄ꝫ ꝓ soluto dicitur candē accipere possessionē iusta q̄ districta estimatione facta: et addita i p̄cio decime [a] parte vnuerse estimatiōis in ipsa quātitate accipere rē creditoꝛes ꝓ solutione certo dominio possessurū: ita tamē vt ordinatoꝛes debitricis venerabilis dom̄ et amplioꝛ pars deseruientium huiusmodi venditionibus cōsentiant. Quod autē p̄dictur in hoc [b] immobilis res non per electiones [c] creditoꝛis detur/sed sm̄ equitatem: aliud quidē fructiferarum: aliud vero possessionum sterilium ciusdem venerabilis domus et in redditu earū: in fiscali solutione et reliquę ordinatiōis. ¶ Si vero quis aut epō [d] aut economo aut ordinatoꝛi cuiuslibet venerabi nire episcopi: vt. s. vt nullus fabri. oratoꝛ. do. ḡ. fi.
Maioꝛ pars quādo dicat.
q ¶ In eis. Nota duo et maioꝛe parte et deseruiētiū. maioꝛ: aūt pars attēditur. primo in numero. secundo in dignitate: vt ff. de pac. l. maioꝛē. deseruientiū autē ideo: quia si q monachi sint de eodem monasterio nō tamē ibi deseruiūt: sed in suis cellulis stant: nō egigit consensus eoꝝ. Itē neq; absentiū: opꝫ tñ esse ꝑsentes duas partes oīuz ordinatoꝝ: vt. ff. de decre. ab ordi. fa. l. ij. et. ff. quod cuiusq; vni. l. nulli. et. l. plane. et maioꝛ pars illarum duaꝝ partiū dz ꝑsentire: vt. C. de decur. l. nofatiōnū. et de pdi. cu. l. ij. lib. g.
r ¶ Debitū. scz per eos. vt s. posuit. Sed quid si nesciunt: q̄ nouiter fuit electus. et sic non interfuit: q̄ paruꝫ est q̄ fuit electe? Rñ. nō cōpellitur periurare. ar. ff. de in lit. iur. l. videamus. sed forte iurabit economus vel alius q ibi maioꝛ fit: vt arg. s. eo. ḡ. licentiam. in fi. ḡ.
s ¶ Possibile. i. commode. vt arg. ff. de vbo. sig. l. nepos proculo.
t ¶ Ad patriarchas. id est archiepōs. Accur.
v ¶ Sustinere. s. debeant sic nihil obabitur tabellioni: vt. C. de epi. audi. l. tā dementis. Accur.
x ¶ Volumus. als nō volumus. Accur.
y ¶ Debitus. fieri. s. de non ali. aut per. cōtra. ḡ. nos igitur. Sol. ibi regulare. hic specialiter p̄mittit.
z ¶ Dando. emptoꝛ: enim soluet creditoꝛi: vt. ff. de rebus eo. qui sub tute. l. magis. ḡ. ne tamen. et. s. de eccle. re. imo. ali. ḡ. sancimus. Accur.
a ¶ Decima. scz si res valeat. ḡ. def ꝓ. o. ḡ. Alij si valet. ḡi. def ꝓ. o. ḡ. hs tunc nō decima: hs nona addenda retur. Also. Alij vt si res valeat decē: def. ꝓ nouez: q̄ cū in vno grauet ꝙ accipit cā iuitus in alto releuet. argu. s. de trien. ḡ. studiū. coll. iij. Sed ꝑma verior: est: vt arg. j. de eccl. ti. ḡ. sinaute annale. Accr.
b ¶ In hoc. s. in solutiōe.
c ¶ Per electionem. immo ad electionē creditoris: vt. s. de fideiuss. ḡ. qō aūt. q̄ est. ḡ. Sol. ibi creditoꝛ ꝑcioſi metallū. s. aurū mutuauerat. vñ i reb' ꝑciosioꝛib' solutionez dz recipere. vel hoc ſpāle in ecclesia qō est verius.
Aurus est ꝑcioſi' metallum.
d ¶ Aut epō. nec sufficit q̄ is q accipit solit' erat in vtilitatem ecclesie vertere: vt. ff. de in rem ver. l. qō ſi. ḡ. qō tamen.

Crediderit.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Crediderit. scilicet aliquis creditoꝛi in preterito vel in futuro credet: vt subijcit.

b ¶ Necꝫ eis. scꝫ creditoꝛibus. Accur.

Dutuas ecclie i ei⁹ vtilitatez versus ꝓbare ds.

c ¶ Profecerūt. No. credentē ecclie debere ꝓbare in vtilitatē ecclie conuersum vt hic. hic ꝫ credentem minoꝛi: vt. C. si aduer. credi. l. j. sic ⁊ agēs de in rem ver. vt. ff. de in rem ver. l. iij. §. fi ⁊ §. fi. sed agens exercitoria sufficit si ꝓbat nauez indigere eo tēpoꝛe quo mutuat: vt. ff. de exerci. l. fi. ⁊ intellige vsum siue a ꝓncipio vertit alendo familiam vel soluendo creditoꝛi. vt. ff. de in rem ver. l. i. §. j. sine ex postfacto: vt. ff. ad maccedo. l. ꝫ iulianus. §. pinde. ⁊. §. ⁊ §. ab initio. Sed qd §. fi so litus erat hic ꝓlatus vertere in vtilitatem ecclesie ⁊ diligens esse. videtur q hic ꝑsumitur vertisse. arg. ff. de ꝓba. cū de inde bito. §. j. ⁊. ff. de re mili. l. nō omnes. §. a barbaris. Sed dico contra. vt hic. ⁊ argu. ff. de in rem ver. l. iij. §. fi. sed ⁊ §. fi. in fine. §. Ité no. hic factuꝫ persone in dānum ecclesie nō redundare. hoc tamen fallit in tribus casibus. Primus est de hereditate heretici: vt. §. vt cum de ap. co. §. si vo liberi. Secundus est in hereditate raptoris: vt. j. de san. episco. §. pen. Tertius est in naue ⁊ tructa ꝓtra felicem emboIam: vt. C. de sacrosan. ecc. l. iubemus. ⁊ hec sunt cōtra. hui. c. sed certe non ꝓtrahendo sed delinquendo illud euenit. Item qd si mutuauerit pecu. toti capitulo: adduc dico habere locuꝫ quod hic dicit vt melius debeat ꝓbare: ꝫ quidam dicant contra. sed Aso dicit ꝓbari. posse ꝑ ꝑsumptiones ꝑ l. fi. ff. de exercito. vt quia sit diligens ꝑ. l. ff. de ꝓba. cū de indebito. §. j. vel qa oībus simul sit data ꝑ. l. C. de sacrosan. eccle. l. iubemus. sed illa in delicto loquitur: vt ibi dicit. ꝓcterea hec lra vult subtiliter ꝓbari sicut in reꝫ ver. vt dixi ꝑ. l. ff. de in rem ver. l. iij. §. fed si fic.

Persone factum in dānum ecclesie non redūdat.

d ¶ Aut heredes. vt. §. de nō alie. §. economū. colf. iij. ⁊ argu. ff. si cer. peta. l. ciuitas.

e ¶ Facere. ꝑmutat ergo cum ecclesia vel cum alio venerabili loco vt hic. et §. cōstitu. q ex ascri. §. fin. col. v. Item cū ꝓncipe. vt. §. de nō ali. §. finim⁹. ⁊ §. vt dece. nō fi. ꝓ. §. j.

Ecclesia i quinq; casibus alienare non ꝓtest.

f ¶ Cōcedimus. Hic not. quinq; casus in quibus ecclia nullo mō alienat. Primus quādo a ꝓncipe res data est: vt hic. Secūdus qñ ipm⁹ monasteriū vel ecclesia alienat: vt. j. ꝓ. §. Tertius quādo ipsemet emeret vel cognato venderet: vt. j. eo. §. economus. Quartus quando sub hac cōditiōe ecclesie res data est ne alienetur: vt. j. eo. §. sanctissimas. Quintus est: q⁹ heretico nō alienat: vt. j. de ecclesiasticis. ti. §. inbem⁹.

lis dom⁹ siue i regia ciuitate siue in ꝓuincijs cōstitute pecunias credidit: aut post hac credidерit[a]. Jubem⁹ neqꝫ eis[b] hoc reputari, p venerabili domo: nisi ꝑmitus ostenderit q in vtilitates ꝑdicte venerabilis dom⁹ ista, ꝑsecerūt: neqꝫ ipsum creditoꝛez aut heredes eius cōtra venerabilem domum habere aliquaꝫ ꝓ ipsis actionem: nisi mōstrauerint q in vtilitatibus venerabilis domus cōpetētibus pecunie, ꝑfecerunt: sed contra mutuas accipiētes pecunias: aut heredes[d] eius, ꝓtias moueant actiones.

☞ Oēs ecclie excepta maioꝛe ꝓstātinopolitana ⁊ venerabili[h] locis eis subiectꝫ mutare adinuicē ꝑit vtriusqꝫ ecclie idē nitate seruata: ea vo q ab impiali domo ꝑcesserunt nullo mō alienari ꝑit nec etiā monasteria. ꝑdū aūt inutile, ꝓterea nus tributoꝛ fiscaliū alienari ꝑmittit excepta maioꝛe ecclia ⁊ exceptis economis ⁊ ꝓpings qb⁹ acgrere est, ꝓhibitū. b. d. Bar.

¶ Hec vero iubem⁹ vt excepta scrissima maioꝛe ecclesia regie ciuitatis ⁊ venerabilib⁹ oꝛphanotrophis ⁊enonibus/⁊ ptochijs/ que sunt in regia ciuitate sub ei⁹ cōstitutis oꝛdinatione: licentiam esse oībus scrissimis ecclesijs ⁊ venerabilibus domibus: necnon ⁊ monasteriꝭ tā in hac regia ciuitate/cꝫ in diuersis, ꝓincijs constitutis: permutationes adinuicē facere[e]: qñ vtriqꝫ venerabili domui seruat indēnitas: cōsentiētibus in scriptis aut ꝑ depositiōes hmōi cōtractui nō solū oꝛdinatoꝛib⁹ vtriusqꝫ venerabilis dom⁹: ſ ꝫ etiā amplioze parte i eis deseruiētiuꝫ. ¶ Ea vo que ab imperiali domo in qualibet venerabilez domū puenerunt aut postea peruenerint nullo modo vēdi: aut pignoꝛi supponi: aut ꝑmutari: aut oīno alienari cōcedimus[f] neqꝫ si ad alteras venerabiles domos tale aliqd egerint. ¶ Et quoniaꝫ cognouimus ab aliqb⁹ fieri alienationes monasterioꝛ: vt hec a sacra figura in ꝓuiatoꝛ uersatiōe trāsferantur: ⁊ hoc oībus modis ꝓhibemus. Si vero tale aliqd factum deꝓhendatur: licentiaꝫ ꝓbem⁹ scrissimo loci episcopo hoc monasteriꝭ vendicare[g] ⁊ in antiquam figuram reducere.

¶ Si vo quis de ꝑdictis venerabilibus domib⁹ que in hac regia ciuitate siue in aliꝭs, ꝓincijs sunt (excepta scrissima maioꝛe ecclesia regie ciuitatis) ꝓdictū habeat plurimis fiscalibus tributis grauatus[h] ex quo nullus inferat red ditus venerabili domui: licentiā ꝓbemus eiusdē venerabilis domus ⁊ amplioze parte in ea deseruiētiū q neqꝫ[i] per ꝓditionē/neqꝫ per gratiaz/aut qualibet[m] ꝑscriptiones alienatio fiat/sed vt scruetur immunitas[n] eidē venerabili domui. economis vero ⁊ oꝛdinatoꝛibus clericoꝛ ⁊ chartularijs vbiq; venerabilium domoꝛ cōstitutarum/aut parentibus eoꝛū ⁊ filijs ⁊ quibus ꝑm genus aut ꝑm matrimonij iura eis coniunguntꝫ locationes/aut emphyteosis aut emptiones ⁊ hypothecas rerum imobilium ipsis venerabilib⁹ domibus cōpetentibus subire: aut per se aut per interpositā personam[o] ꝑm q ⁊ his qui in regia ciuitate sunt ꝓhibemus[p].

☞ Si conductoꝛ vel emphyteota rem acceptā deterioꝛem fecerit: vel canonez p biēnium non soluerit: poterit reijci de re ⁊ dānum ⁊ pensionē soluere cogendus est: nulla actione ꝓ melioꝛatione cōpetente. ecclesia autem repellere nolēte exigere poterit quod ei debetur. b. d. Bar.

¶ Si vero qs † locatoꝛ aut emphyteota cui[q] ꝛei cōpetētis aut scrissime maioꝛi ecclesie aut alteri venerabili domui in qualibet loco nostre reipubli. ꝓstitute: aut deterioꝛem faciat rem quā quidē aut accepit: aut post hoc acceperit: aut per biēnium[r] non intulerit qđ ab eo, ꝑmissum est emphyteoticum aut locationis canonez damus licentiam venerabili domui ex qua locatio aut ephyteosis facta est/⁊ que debent solo, ꝑcedēte[s] tempoze ⁊ antiquū statū locate siue emphyteotice rei exi/

¶ Vendicare. Quomodo vendicatur ecclesiastica sicut hic dicit. ⁊. C. de sacrosan. eccle. l. sancimus. ⁊. l. iubemus. §. sane. in fine. §. ꝛ magine ipm monasterium: vt hic dicit. ⁊. §. de nō alie. §. ga vero cognouimus. cum vendicatio dño detur. ⁊ ideo cū in talibus dominiū quis non habeat cessare debeat vēdicatio: vt ff. de rei vēdica. l. in rem. §. loca. que est cōtra. Rñ. vendicatur vtili nō directa. vel dic non quasi sua vēdicat sed quasi eccle ⁊ eius nomine: vt et tutoꝛ nomine pupilli.

b ¶ Sz auatū. Sed hāc ꝛitur nonne tributa ꝓpter sterilitatem minuuntur: vt. C. de allu. l. ij. Respō. ꝓpter ꝓterita tributa non soluta dicitur inutile. nam a possessoꝛe sempetuntur: vt. ff. de publica. l. imperator.

i ¶ Scripturis. scꝫ supra sancta euangelia.

k ¶ Presente. scilicet episcopo. Alb. vel alio ꝓcla to vendente.

l ¶ Oō neqꝫ nūc computat sacramentum.

m ¶ Quālibet. ſ. pecunia accepta.

n ¶ Jmmunitas. idest indēnitas.

o ¶ Per interpositā personam. Not. non admittuntur isti vt quilibet vt ⁊ iudex de officio suo: vt ff. de cōtraben. emp. non licet. ⁊ tutoꝛ de tutela. vt ff. de aucto. tutoꝛ. l. pupillus. ⁊ de re. eo. §. uis. ⁊ creditoꝛ ⁊ emptoꝛ in emptione pignoꝛum: vt. C. de distractio. pigno. l. q sub imagine. nec fideiusſoꝛ: vt. C. de do. l. i. sed vidē q clerici possunt accipere: vt. j. de sanctiſ. epi sco. §. fi autem. Solu. ibi de clericis subditis. hic de ꝓlatis.

† Locaꝛ. cū hoc. §. c. vl. cū suis i gl. extra de locā. ⁊ cōduc.

p ¶ Prohibemus. scꝫ sic prohibuim⁹ de rebus ecclesie regie ciuitatis: vt §. eo. §. emphyteosis. ita i aliꝭs ciuitatibus. Accur.

q ¶ Quius. id est alicui⁹.

r ¶ Per biennium. Not. hic i emphyteosi ecclesie vel conductoꝛe biēnium vt dic: in emphyteosi ꝓiuati triennium: vt. C. de iure emphyteo. l. ij. in co lono priuati biēnium: vt ff. locati. l. quero. §. inter. Sed quid si ecclesia habeat. Rñ. seruabo qō dicit arg. C. de fructibus ⁊ lit. eg. l. fina.

s ¶ Procedente. Hoc iō quia ⁊ tractus a ꝓin. ꝑm legem est initus: alioquin etiaz ꝓ futuro tempoze soluit: vt. §. de nō alie. re. ec. §. si vero quispiam. col. ij. Aso. que est contra. ⁊. j. eodem. §. si vero emphyteosis. que est contra. ⁊ fic eo casu locupletaretur ecclesia cum aliena iactura: sed sibi imputaret cum quis sua culpa dānum sentiret ꝛc. vt. ff. de regu. iur. qō quis.

UNIVERSIDAD DE NAVARRA

a ¶ Absens fuit. vt dupli cet ꝓ̃s absentic. vt si absens fuit qnquēnio ei deno tur iteruꝫ qnq; anni post reuersionē: ꝛ B qñ ex voluntate abest. si aūt ex necessitate: tūc ipso iure nō currit vel restituit: ꝛ dic de qua absentia h̄ loquatur: scz de ea q̄ est de vna in aliā ꝓuincia: vt. C. de ꝓscri. long. tēp. l. fi. ꝛ facit ad hūc. ff. de minor. i. terduz. ꝛ. ff. q. ex cau. ma. necnō. ff. si quis sepius.

b ¶ Hanc legem. vt. C. de testa. l. iubemus.

c ¶ Voluntatē. quod esset necesse si testaret per nuncupationem.

d ¶ Prisca. vt in. l. illa q̄ est. C. de testa. hac consultissima. nā per illam non cogebatur ipse vel testes scribere nomen heredis.

e ¶ Inscripserit. dummodo ipse exp̄serit quod est scribēdum ſm quosdā. si igit̄ nutu exp̄mat nō valet ſm eos. Arg. cōtra. ff. de leg. iij. l. nutu. satis eñ exp̄imit cum annuit.

f ¶ Legē vero. sic est. ff. in col. v. in ſtitu. vj. vt decretero cōmutatiōes cōtra. Sol. hec corrigit.

g ¶ Peruenerunt. ne per consequentiam res ecclesie alienentur.

h ¶ Alienari. hoc ꝑceptū est seruandum: vt. C. de reb. alie. l. fi.

i ¶ Alienationem. aliena ret aut legatarius in be redem berede falcidiam retinēte. sed certe imo vi detur q̄ nō: quia fal. ipso iure remanet i bonis heredis. ꝛ in reliqua parte legati dominiū i legatarium trāſit: vt. C. ad leg. fal. l. fin. Rñ. hoc facit hic voluntas exp̄essa testantis ne fiat alienatio. Et sic no. vnū casum vbi cessat falcidia. Sunt et alii vi est relictum ad pias causas: vt. ff. de eccle. ti. Si autem heres. Item qñ testator exp̄essim vetuit: vt. ff. de here. ꝛ fal. ff. si vero exp̄essim. col. j. Item qñ quibusdam insoluto soluit heres: vt. ff. de here. ꝛ fal. ff. nō autem. als generaliter habet locus: vt C. ad leg. fal. l. ij.

Falcidia ī multis locuz nō hz,

¶ De alienatione ꝛ emphyteoſi ꝛc.

h [N]Ultis. Legib⁹, scilz ꝓtolatis: ꝛ sic sunt ablati ui absoluti. et dicit de illa q̄. est. ff. de nō alie. col. j. Item ꝛ de illa de eccle. re. ámo. alie. col. v. Item de illa. ff. consti. que ex aſcrip. ff. in. Item de illa. C. de sacroſan. ec. l. sancimus. ꝛ de alijs q̄s non habemus.

i ¶ Reliquis. ſubaudi et te hoc accepit. ¶ De ꝓscriptiōe vero decēnij hoc ordinare ꝓximus: vt ſi quādo q̄spiam in prędicta decēnij tēpozali ꝓscriptione in quibuſdā qdem annis presens fit in quibuſdā v̄o absens: alios tantos ei annos super decēnij adij cit quātos ex ipso decēnio absens fuit[a]. ¶ Dec autē oīa que de tēpozali ꝓscriptione decreuim⁹: nō in ꝓteritis sed in futuris tm̄ post ꝓsentē legez negocijs atq; causis valere ꝓccipimus.

¶ Testamētā suas vires obtinet sine testato: per se sine per alium nomē heredis scribat vacante lege que contrarium asserebat. Barto.

¶ Quia v̄o ante hanc legē[b] ꝓtulimus vt testator aut manu ꝓpria aut ꝓ testes noīa heredū scribat in testamēto: agnoumus autez ex huiuſmodi subtilitate plurima testamēta destructa/ testatoz̄ib⁹ nō valentibus hmōi custodire subtilitatē aut forſan nolentib⁹ scire aliquos suā volūtatē[c]. iubemus licētiā quidē esse volentibus hoc seruare in ꝓpriis testamētis. si eñ hoc nō obseruant: ſs ſm ꝓiscam[d] cōſuetudinē testent: etiam sic firmū testamentum esse ſancimus: siue per se aliquis siue ꝑ alterius ꝑsonam nomē heredis inscripserit[e]: si oīno reliquaz legitimā obseruationem in testamento testatoz obseruauerit.

¶ Res ab ecclesia in ꝓncipē translata potest a ꝓncipe in alium transferri: non obstante lege in contrarium loquente. hoc dicit Barto.

¶ Legem v̄o[f] per quā ſancimus non trāſferri ad alias res que ad nostram domuz ex venerabili ecclesia puenerūt[g] vacare ſancimus tam in his q̄ iam ad nostram domū legitime peruenerunt: q̄s que postea puenire futura sunt.

¶ Falcidia cessat re a testatore aliena ri ꝓhibita. bis obtinētibus in casibus ꝓteritis nondum finitis. b. d. Bar.

¶ Si q̄ñ autē aligs testamentū faciat ꝛ aliquā rem īmobilem sue familie/ aut alteri cuicūq; ꝑsone noīe legati reliquerit: ꝛ ſpecialiter dixerit nullo tēpoze hanc rē alienari[i]: sed aut apud heredes aut apud ſucceſſores illius cui relicta est ꝑmanere: in hoc legato iubem⁹ falcidiā legē locū penitus nō habere: q̄n alienationez̄[k] eius testator ipse ꝓhibuit. ¶ Dec aūt obtinere ꝓccipimus in illis casibus/ qui nondū iudiciali decreto aut ꝑ amicabilē cōuentum aut quolibet mō legitimo decisi fūt. ¶ Eminentia igitur tua que ꝓpzesentez legē in perpetuū valitura nostra ſanxit tranqllitas: edictis quidē in hac regia ciuitate ꝓpositis: ꝓceptis autez ad oīum puiciarū iudices destinatis ad oīum noticiam venire ꝓcuret.

¶ De alienatiōe ꝛ emphyteoſi/ ꝛ locatione/ ꝛ hypothecis: ꝛ alijs diuerſis contractibus in vniuerſis locis rerum ſacrarum. Ti. iij.

¶ Nulla ecclesia ciuitatis constantino politane exceptis quibuſdam quibus cō ceditur potest res īmobiles vel que inter īmobilia computantur donare aut alienare: niſi fiat alienatio imperiali domui. Angelus.

Idem Augu. Petro ꝓc. ꝓc.

[N]Ultis ꝛ diuerſis legibus[k] ſuperalicnationibus ꝛ emphyteoſibus ꝛ locatiōibus ꝛ reliquis[l] administrationibus eccleſiaſticarū rerum ꝛ de plantantibus[m] ꝓcui dimus omnes[n] ꝓsenti compręhędere lege. ¶ Sancimus igitur nullaz habere licentiam[o] ordinatores rerū buius regie ciuitatis ſanctiſſime maioris ecclię/aut ꝓphanotrophij: aut noſocomij: aut ꝛenodochij: aut ꝓcotrophij: aut alterius venerabilis domus in hac regia ciuitate siue in eius finibus constitute: exceptis venerabilib⁹ monaſterijs[p] aut vędere: aut donare: aut cōmutare: aut ſub alterno[q] dono dare: aut alio quolibet modo alienare rem īmmobilem: aut ciuilem annonam: aut ruſticum mācipium: niſi ad imperialem[r] domum commutatio ſola facta est. ¶ Sed neq; de colonis[s] iuſte dari[t] quidē concedimus[v]. ¶ Emphyteoſes v̄o a ꝑdicta ſanctiſſima maioze ecclesia regie ciuitatis ꝛ commemoratorum[x] locoꝝm fieri iubemus[y] in ꝑsonaz̄ cius qui accepit ꝛ alijs duob⁹ deinceps heredibus ꝛ nō amplius de ſexta parte inſtātis[z] canonis dimittimus[a] ei qui emphyteoſis iure acceperit: de competentib⁹ vero ꝓaſtijs[b] ipſi ſanctiſſime maiori ecclesie ꝛ nominatis[c] venerabilibus domibus in regia hac ciuitate aut in eius regione aut manſione constitutis: iubemus ſiquidem hic[d] redditus habeant integro canone ab his ordinatoz̄ib⁹ qui regunt ipſa venerabilia loca emphyteoſim hāc ſm predictum modum accipienti ꝛ alijs duabus ſucceſſionibus dari: ꝛ nulla z omnino releuationem ſed augmentuz̄ fieri. Si v̄o nō habeant ipa ꝓaſtia aliquos omnino redditus: licentiam ꝓbemus ordinatoribus venerabilium locoꝝm in alia quātitate[e] boc (ſicut predictum est) in emphyteoſim dare. Si vero cōtigerit quālibet rem ex aliquo prędictoꝝm locoꝝm venerabiliū emphyaliąs ☞ctibus q̄ sunt reliq̄ administrationis caruz rerū. ꝛ boc in rubrica: nā alienatio ptiet ad administratorem: vt. ff. ad tre. mulier. Also. Argu. ff. de offi. ꝓcon. l. i. ſ. i. ꝛ boc ſi habes in l'a et reliqua administratiōis tc. si aūt habes ꝛ reliqs administrationibus planū est.

m ¶ De plantatibus. scz ipſas eccleſias forte.

n ¶ Omnes. ſcilicet prędictas leges.

o ¶ Licētiā. hoc tenaciter in reb⁹ eccleſiasticis obſerua fm cōſuetudinē. vt fieri debeat carū alienatio cōſenſu patroni ſi qs ibi fuerit: vl plebani ſi capella plebanū habeat. aliq̄in cū auctoritate epi. ꝛ ſi non faciat renocatur: causa tamē cognita: ſcilz an ꝓccpta fit in ☞tu ecclesia. Item an ꝓciū fit in eius vtilitate cōuersum: donare quoq; pōt amicis bene merētib⁹ ✠ fm All. Itē fm cōſuetudinē regni etiā fine eius cōſenſu vel auctoritate ſol⁹ ꝓcuratus dat in feudum.

Patron⁹ in alienatiōe eccleſiaſticarū rerum nō cōſentire.

✠ Sicetiā pōt manumittere bene merētes vt ſ. c. iij. in glo. j. extra eodem.

p ¶ Monaſterijs. i. monaſteria poſſunt alienari ſz hoc: vt. j. c. ꝛ boc qdez. ibi: in alijs.

q ¶ Subalterno. id est pari donatiōe: vt in nouellis. co. titu.

r ¶ Ad ꝑialem. vt. ſ. de non alie. ſ. finimus. coll. ij. ꝛ. ſ. vt decre. cōmu. in ꝓin. col. v. ꝛ ſic no. q̄ ꝓ ſi legiat ꝛ a ꝓulegiato ac cipit. Arg. ſ. ff. de rebus eo. ſi pupilloꝝ. circa ꝓn.

s ¶ De colonis. id est aſcriptitijs.

t ¶ Dari. id est vendi vel donari. vel alio modo.

v ¶ Concedimus. q̄ inter mobilia cōputanē: vt. ſ. de non alie. ſ. j.

Colon⁹ ter īmobilia cōputatur.

x ¶ Cōmemoratoz̄. als memoratoꝝm: ꝛ ſubaudi ꝓlatos.

y ¶ Jubemus. id est permittimus.

z ¶ Inſtantis. ſ. ꝓsentis pensionis siue redditus.

a ¶ Dimittimus. als diminuimus.

b ¶ Proaſtijs. de ꝓxime ville agris vt dicunt. sed magis videt de remotis dicere a ꝓ. qō remotio nē ſignificat: vt dicim⁹ in ꝓconſule. Sic em ſz a nominis interꝑtatiōe argumētari: vt iſti. de do. ſ. qui aliud. Sz ꝓmus verius est vt innuit l'a ſequens.

c ¶ Nominatis. repete et nominatis.

d ¶ Siquidem hic reddi tus. i. ꝓaſtia. Ellb.

e ¶ Augmētu. ſ. fieri pōt.

f ¶ Quantitate. non dicit de qua. vnde ad arbitrium boni viri dico faciendum.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

endum. hoc est qđ seqꝫ tur sicut prediximus ꝛc. vult qꝫ in seqđ parte fiat diminutio. nā illud locū hꝫ qđ aliquos hꝫ reddi tus: vt. ſ. de non ali. ſ. ſi vero ſ. fin Bl. ſ. hoc sta re nō pōt: q; ille. ſ. ſi vo. eẽsse dicit. qđ nullos hꝫ redditus: fieri tū cōputa tionē infra. xx. ānos. nisi diceres h in ecclia ſtāti. ibi i alijs. Vel dic qđ hic dicit sicut prēdictū est sub audi ſcz in illo. ſ. ſi vero. qui est. ſ. de non alie.

a ¶ Domū. ſ. priuataz vt differat a ſequenti.

b ¶ Peruenire . a tytio puta.

c ¶ Persona. i. domoꝝ.

d ¶ Ad quos . eis subau di ad quos ꝛc.

e ¶ Recipe. ſ. rem ipſam.

f ¶ Soluta. i. diſſoluta.

g ¶ Existimāt . als exiſtī manit.

b ¶ Si vō quedā. ſz mate ria ꝓſens vſq; ad. ſ. ꝛ hoc qđē fit de eccliā tīn ſtan tinopolitana: vt. ſ. eo. ſ. ꝛ hoc qđē: tamē iſte gene ralis est vt ex hac lſa col ligit: vt. ſ. eo. ſ. quecunqꝫ. ideo cum nota.

i ¶ Domoꝝ. prędictarū.

k ¶ Deposite . i. destructe ad tertiam.

l ¶ In ẽphyteoſeos. ppe tuas. als in ẽphyteoſim.

m ¶ Perpetuo . hoc ex pone vt dixim⁹. ſ. de non alie. ſ. alienationis.

n ¶ In tertia pte. Diſtin guunt hic qdaz an ille q accepit in emphy. rē rui noſam vult ſoluere ſtatiz an poſtea ꝙ recedīcaue rit: vt in ꝓmo caſu fiat di minutio in. vj. parte ab eo qđ poterat colligi ba bitatione ꝓstante: qđ in telligūt. R. ſ. Ꝑy. vt ter tia pars ꝓſtetur ꝛ due re mittant. Joā. ecōtra. ſ. vt due ꝓſtent ꝛ tertia remit tat. ſi aūt a ꝓncipio ſolue re nō vult: tunc ꝓstet ine dietatē adiūcte pēſioniꝫ: vt ſi tūc reddebat. x. cum erat ruinoſa. ꝛ nūc. lx. ad ditio est in quinquagin ta. ꝛ ſic. xxx. dabit annis ſingulis vt h dicit. ꝛ hoc eodē caſu dabit ꝓstātē. ſ. x. ſic. xxx. dabit: vt. ſ. de non alie. ſ. ſi vero mi nui. q videt ſ. naz cū in B eodē caſu loquat vt h di cit videt ꝓstantē nūc pen ſionē ſolui. Sed ſolue vt dictum est. Sed nōne ſm ꝑdicta magis grauat q ſoluit ſtatim cū tantū ei tertia remittat: huic aūt medietas: ¶ Rñ. hoc ſibi vi detur melius ꝛ leuius qđ elegerit: vt inſtitu. de ac. ſ. huic.

o ¶ Procedat. hinc ſumi tur aut. ſi quas ruinas.

p ¶ Domoꝝ. nam. l. iube

teoſim dare. Si vo⁹ tigerit quā libet rē ex aliquo ꝑdictorū loco rū venerabiliū emphyteotico iu re dotā: aut in imperiale domū[a]: aut in ſacrū nr̄m erariū: aut in ciuitatē aliquā: aut in curias: aut in aliquā venerabilē aliam domum peruenire[b]: licētiā ꝑbem⁹ ordina toribus venerabiliū locoꝝ a quibus a ꝓncipio emphyteoſis fctā est moꝝ vt peruenerit in vnā ꝑdi ctarū personaꝝ[c] ipſa emphyteo ſis manifeſtare ſuā volūtatē itra biēniū: ꝛ aut ab his de reling can dem rē ad quos[d] puenit: ꝛ annuā penſionē que pacto ꝓtinet iferri: aut hoc recipere[e] ẽphyteoſi ſolu ta[f] eo ꝙ ꝑ ſibi ꝑdesse exiſtimāt[g]. ¶ Si vō † qđā[h] funt loca aut ipſi ſctiſſime eccliē maioꝝi aut alicui venerabiliū domoꝝ[i] cōpetentia/ in qbus antique habitatiōes de poſite[k] sunt/ ꝛ ex qbus nullus pre bet redditus: predicte vo venera biles domus qbus cōpetunt ꝑ lo ca reedificare nō poſſunt licentiā damus ipſis ordinatoribꝰ eaz in emphyteoſeos[l] ppetuo[m] iure tra dere ipa loca. ita tamē vt emphy teoſis in tertia parte[n] penſionū q ex habitationibꝰ adhuc ſtātibus colligebant ex ꝓncipijs ipſis in ẽphyteoſeos pcedat[o]. aut ſi ẽphy teota maluerit magis ſub iſto pa cto accipiat loca vt ꝓmitus edifi cet/ ꝛex adiectis illic pęſtimatio nez penſionibꝰ medietatē partis dari venerabili domui a qua ipa loca accepit ꝛ hoc fieri ꝓcedim⁹. vtatur ergo hmōi emphyteota ꝛ illic inuenta de depoſitis habita tionibꝰ materia. Si vero aliquis voluerit qualibet rē imobilē no mine vſus accipere a ſanctiſſima maioꝛe eccleſia regie ciuitat/aut vnius memoratarū venerabiliū domoꝝ ꝑ/non aliter hic accipiat niſi aliam rem moꝝ dominꝫ iure ꝓbucerit ex quo eādem rem ac cepit tantū habētē redditū quā tuz habeat res q ei dat: nō maio ribus fiſci ꝓstationibꝰ ꝓgrauatā: vt poſt cius mortē aut poſt tēpus in quo dario vſus ꝓcunit nō trāſ cendentē videlicet accipientis vi tam vtraq; res integra ꝛ in domi nium ꝛ in vſum in eandē venera bilē domū ꝓueniat. Locationes[q] vero ab ipſis venerabilibꝰ domi bus fieri ꝓcedimus in ꝙtoſcūq; cōtrahentibus annos placuerit non transcendētibus videl. xxx. annoꝝ tēporibus. ¶ Si vō † con tigerit aliquam predictarū vene rabilium domoꝝ nomine fiſcalium tributoꝝ aut alteri⁹ cuiuſli bet ſupuenientis neceſſitatis ve nerabili domui pecunijs egere li ceat cius ordinatoribꝰ imobileꝫ res aut ſupponere/aut dare i ſpe ciale[r] pign⁹ ꝛ creditoꝝ poſſideat eādē rem ꝛ eius fructus colligat ꝛ reputet ſibi tam in his creditis pecunijs qꝫ ꝛ vſuris: nō aūt maio ribus qꝫ quartā partē cētesime. ¶ Si vero perſoluerint debitum ꝓpoſiti eiusdem venerabilis do mus aut ex fructibꝰ adimpleat[s] creditū redeat iterū res ad vene rabilem domum ex qua data est. ¶ Emphyteoſes vo ꝛ hypothecas ꝛ vltra quinquēniuz volum⁹ fieri a ſanctiſſima maioꝛe eccleſie re gie ciuitatis conſcientia ꝛ conſen ſu huius beatiſſimi ciuitatis epi ſcopi ꝛ patriarche iurantibꝰ pre ſentibꝰ deo amabilibꝰ economis ꝛ chartularijs[t] eiuſdem ſanctiſ ſime maioꝛis eccleſie: ꝙ nō ad ꝓ ſcriptionem iuris eius ꝓtractus efficiat. Jn alijs vo venerabilibꝰ domibus[u] ſi quidē sint chartula rij: ipſos equali modo iurare pre ſente eo qui ꝓeſt venerabili do mui. ¶ Si vo nō sint chartularij ab his qui ꝓeſunt venerabilibꝰ domibus, ꝓpoſitis ſanctis euāge lijs cōtractum fieri in ſcriptis cū iureiurādo addito huiuſmodi ī ſtrumētis ꝙ nō ad leſionē aut ꝓ ſcriptionē venerabilis domꝰ con tractus efficitur. economis vero ꝛ orphanotrophis ꝛ religs vene rabilium domoꝝ ordinatoribus necnō ꝛ omnibus chartularijs ꝛ parentibus eoz̄ ꝛ filijs ꝛ alijs q per genus eis vel nuptiaruz iure cōiuncti sunt: interdicim⁹ emphy teoſim ꝛ locationes siue hypothe cas rerū ipſis venerabilibus do mibus cōpetētiū: aut per ſemet ipſos: aut per interpoſitam ꝑſo nam accipere[x]: ſciētibus eis ꝙ ſi tale aliqd fiat ex hoc iualidū erit: ꝛ omnem ſubſtantiā tā eoruz qui accipiant qꝫ economoꝝ ꝛ chartu lariorū ꝛ ordinatorū quibus ſm predictum modū cōiuncti sunt: in venerabilē domuz de qua rem accipiunt poſt obitū eoz̄ peruenire iubemus. ¶ Et hoc qdem ſuper bis q maioris eccleſie sunt ꝛ prędi ctarum venerabilium domoꝝ que sunt in hac regia ciui tate vel eius circuitu adherentiū diſpoſuimus. Jn alijs vero ſctiſſimis eccleſijs ꝛ monaſterijs: ꝛ xenodochijs ꝛ noſocomijs ſeu religs venerabilibus domibus[y] que in oibus, puinctis noſtre reipu. poſite sunt: verūtētia mona ſteriꝫ in hac regia ciuitate ꝛ eius circuitu adherentiuz cōſcqūeter diffinire ꝓuidimus. ¶ Licentiā igit dam⁹ prę dictis venerabilibus domibꝰ nō ſolū ad tps emphyteo ſim facere imobiliū rez sibi cōpetentiū: ſed ꝛ perpetue[z] hec eis emphyteotico iure volētibus dari. ¶ Et ſiqdem ſanctiſſime eccliē sint vel alie venerabiles domus quaz gubernationē loci ſctiſſim⁹ eps aut per ſe aut per vene rabilē chorū clericoz facere cū volūtate eoz̄ ꝛ ꝓſenſu[a] fieri huiuſmodi cōtractum iurantibus ꝓſentibus eo nomis ꝛ adminiſtratoribus et chartularijs[b] ipſius ve nerabilis domus ꝙ ex hac emphyteoſi nulli damnum

mus. C. de ſacroſan. eccl. in conſtan. ciuitate hꝫ lo cum. ſꝫ hec in alijs ibidē adiacentib⁹. ſꝫ hodie idē est vbiqꝫ: vt. ſ. eo. ſ. quę cūqꝫ. ꝛ facit ad hūc. ſ. C. de ſacroſan. ec. iubemus. ſ. fin. ꝛ. ſ. de non alie. ſ. ſi quis autem voluerit.

q ¶ Locationes. ſcilz ſim plices.

r ¶ Speciale . multoma gis generale: nam ꝛ per ſuperiores legem de non alie. ſpecialiter ꝓhibet: vt ibi dicit. ſ. alienatio nis. ꝛ. ſ. ſi enim. Acc.

s ¶ Adimpleat . qđ debet fieri: vt hic. et. C. de pig. act. l. j. ꝛ. ff. de pig. ſi is. ſ. j. ꝛ de diſtra. pigno. l. j.

t ¶ Et chartularijs. illi q ſcribebāt eccl'aſtica acta ꝛ erant de ipſa eccleſia ꝛ habebant omnia ad ma nus melius ꝙ alij. ar. ff. de edē. l. argētarius. ſ. j. Et ſic no. ꝙ in oīum pre ſentia fit etiā venditio rei ciuitatis ꝛc. ꝓſentibus euāgelijs: vt. C. de vē. re. ad ci. perti. l. ſi. lib. g.

Venditio rei ciuitatis fit i oīum ꝓntia.

v ¶ Domibus. i. monaſte rijs. nam de his ẽgecepe rat: vt. ſ. eo. in ꝓn.

x ¶ Accipere . non admit tunt vrt quilibet: qđ dic vt. ſ. eo. ſ. economis.

y ¶ Domibus. in ꝓuin cijs cōſtitutis. de quibus modo incipit tractare.

z ¶ Perpetue . hic dic vt dixi. ſ. de non alie. ſ. alie nationis.

a ¶ Et conſenſu. ſic vendi tio rei ciuitatis: vt. ſ. di. ꝛ. C. de ven. re. ad ciui. per. l. ſi. in ſi. ꝛ idez in ven ditione rei que fuit curia lis que fit a curia: vt. C. ō prędijs cu. l. ſi.

b ¶ Chartularijs. id ē ta bellionibus vel ſcriptoribus.

c ¶ Domꝰ. siue oratoria. id est eccleſia vt differat a ſuperiori.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a ¶ Ordinantium. i. ordinatorum: alis adorantiū: id est seruientium. Accr.

b ¶ Carūdem. s. domorum venerabilium.

Utilitatis gra q̄das licēt q̄ alis non.

c ¶ Ad lesionem. Ro. aliq̄ permitti fieri ad vtilitatem que ad dānum non permittūtur. vt hic. ff. de trāfac. l. cum hi. ff. eaꝫ. ⁊ infra. de auc. tu. in prin. ⁊ ff. ꝺ bo. auc. iu. posl. ꝑ. tot. ff. meum. Accur.

d ¶ Carūdem. s. domorum venerabilium.

e ¶ Mes agitur. id est contractus. Alb.

f ¶ Mes. si hꝫ mō tales vel maiores redditū q̄ tūc q̄ ad venerabile domū deuenit alis si minores partū tunc tps q̄ venit cum ea diminutione de qua hic dicit: vt. ff. de nō alienan. ff. ga vero leonis. si vero multū diminuta substantia est ob cladē: tūc ferua q̄ ꝺ. j. pgi. ff. q̄cunq; ⁊c. ⁊. ff. o. ff. si vero. Et nota q̄ hic sumit illa aut. ppetua ⁊c. vsq; illuc soluto ⁊c. reliqua sumit. ff. de nō alie. ff. quia vero leonis. ⁊. ff. si vero. Accur.

g ¶ Superius. vt. ff. co. ff. si vero quedam.

h ¶ In his. i. in oīb⁹ alijs per prouinciā cōstitutis.

i ¶ Collatiōibus. ad que tenent eccle: vt. C. de sacrosan. eccle. l. placet. sed hodie non per. l. fedecri ad decoꝛem. ff. j. col. ꝛ.

k ¶ Obnoxij. alis obnoxie. Accur.

l ¶ In spāli. olim tm̄ generale pmittebat: vt. ff. nō alie. aut per. ff. alienationis. ⁊. ff. si effi. que sunt cōtra. sed hoc corrigitur ⁊ pmittitur etiā speciale.

m ¶ In vsuris. hoc est in oī debitore et creditore: vt. C. de pi. ac. l. j. ⁊ de vsufrac. pig. l. j. ⁊ caue tibi: q; hꝫ hic pmittat in forte: pōt tū pt⁹ in vsuris peꝛe creditor: vt. C. ō sol. l. j. ⁊ sic nō seruatur ordo scripture: vt infra. de lega. ff. ante heredis. vl dic spāle in eccliā: vt hic.

Ordo scripture quā doq; non seruatur.

n ¶ Centesime. centesima ꝺi q̄e anno sorti equipaꝛatur q̄si rotūda vt centenarij⁹ numerus est rotūdus ⁊ hoc raro pmittit. quarta ergo ꝺi: q̄e quatuoꝛ annis equiparaī: et sic si bñ cōputes facit. v. denarios pꝛo qualibet li bra ꝛ quolibet mense.

o ¶ Si vero noluerit. scilz creditoꝛ nō vult hmōi pignꝰ sic accipere. Accur.

p ¶ Patriarchas. ꝛ sic q̄libet apud suum ordinatoꝛem: vt hic. ⁊. j. ibi peꝛ eos vero ⁊c. in casu tamē fallit. ff. cum archiepiscopus vendit. nā ꝺe sua ꝑsona ꝺo ꝺebēt interuenire cidē venerabili domui infertur.

¶ Si vero ptochia aut xenones: aut nosocomia: aut relique venerabiles domus sint propꝛias ad ministrationē habentes siquidez venerabilia oꝛatoꝛia esse cōtigerit cū voluntate maioꝛis partis ibidez ordinantium[a] clericoꝝm necnō ⁊ economi. ¶ Si vo xenones aut ptochium: aut nosocomiuꝫ: aut alia sit venerabilis domus/apud pꝛeposituꝫ ipsius ficri cōtractuꝫ: iurantibus ordinatoribus carūdem[b] venerabiliū domoruꝫ in pꝛesentia deo amabilis episcopi a quo ꝑponuntur aut oꝛdinant q̄ nihil ad lesionem[c] aut pꝛescriptionē ipsaꝝm venerabilium domoruꝫ de huiusmodi contractu efficitur. Jn venerabilib⁹ vero monasteriꝭ primates eoꝝ cū amplioꝛe ⁊ maioꝛe parte ibidē deseruientiū monachoꝝ contractū efficiant. Jn ꝑdictis vero oīnib⁹ iubemus inscribi instrumētum cū iuꝛciuꝛando: q̄ non ad lesiones aut pꝛescriptionē carūdē[d] res[e] agitur: hac vo obseruatione huiusmodi pꝛecedēte ꝛeleuatioⁿē nō amplius fieꝛi a ſerta parte redditus quez habet res[f] que in ciphyteosim datur. ¶ Quecūq; vero de lapsis domibus cōpetentibus venerabilibus domibus q̄ in regia sunt posite ciuitate superius[g] dispositmus: hec in his[h] venerabilibus domibus valere pcipimus. Hoc etiaꝫ sup ipsis venerabilibus domibus diffinire pcipimus: vt si q̄dam ex eis siue pro publicis collationibus[i] siue pro alia necessaꝛia causa eiusdem domus debitis obnoxij[k] fiant: ⁊ nō est possibile de reb⁹ mobilibus cadē pꝛsolui debita: ⁊ pꝛimo q̄dez ordine in speciali[l] pignoꝛe ꝺa ꝛi rem imobilem creditoꝛi vt ei⁹ fructus colligens reputet sibi tā in ipsis debitis mutuis pecunijs q̄z in vsuris[m] nō amplius quaꝛta paꝛte cēteſime[n]. Si vero noluerit[o] isto modo debitū transigere: iubemus p eos quidez: qui a sanctissimo patriaꝛcha ordinantuꝛ: siue metropolite: siue alij episcopi sint: siue aꝛchimandꝛite: siue oꝛphanotrophi: aut nosocomij: aut xenodochij: aut aliaꝛuꝫ venerabilium domoꝝm ordinatoꝛes apud sanctissimos patriaꝛchas[p] a quibus ordinantuꝛ aut pꝛepoⁿuntur monumenta ficri: vt cum iuꝛciuꝛando ordinatoꝝm ⁊ consensu ꝗoꝛis partis in eis[q] deseruientiuꝫ debitum[r] manifestaꝛi. ⁊ quia non est possibile[s] de rebus mobilib⁹ istud pꝛsolui: eos vero qui a metꝛopolis ordinantuꝛ/siue epiſcopi sint: siue aꝛchimandꝛite: siue oꝛphanotrophi: siue pctochotrophi: aut aliozū ve nerabilium locoꝝ ordinatoꝛes apud eos similiteꝛ metꝛopolitas epiſcopos huiusmodi monumenta conscribi. ab illis vero epiſcopis q̄ aut a patriaꝛchis aut a metꝛopolitis epiſcopis ordinantuꝛ: ⁊ habent sub pꝛopꝛia iuꝛisdictiōe aut monasteꝛia: aut ptochia: aut xenones: aut nosocomia: aut alias venerabiles domos sub similem modū ficri gesta: ita tamē vt siue apud patriaꝛchas siue apud metꝛopolitas[t]: siue apud epiſcopos alios huiusmodi gesta fiant: nullum pꝛo his ꝺispendium aut expensam venerabiles domos sustinere[v]. ¶ Propterea enim volumus[x] decetero apud iudices: puinciaꝝm aut ꝺefensoꝛes locoꝝm huiusmodi monumenta a memoratis pꝛsonis siue domibus agi: vt nullum ꝺispendium sentiant: postq̄z vo ista subsecuta fuerint apud mēoꝛatos sanctissimos paꝛtiaꝛchas aut metꝛopolitas aut alios epiſcopos: tunc ꝑdicti ordinatoꝛes debitꝛicis domus venerabilis in scꝛiptis in publico ciuitatis loco pꝛoponantuꝛ peꝛ. xx. ꝺies: ⁊ isto modo hoꝛtenē eos qui emeꝛe voluerint imobilem rē vt qui plus ꝑbet alijs pꝛeponatuꝛ. ¶ His vero omnibus pꝛocedentibus venditionem ficri ꝑcio modis omnibus [y] ꝑ debito ꝺando[z]: vt nō aliteꝛ habeat emptoꝛ munitionē nisi pꝛecius pꝛo ipso debito psoluatuꝛ: ⁊ hoc cuidēteꝛ inscriꝛ batuꝛ: q̄ nihil ad lesionem aut ꝑscriptionē ciusdē venerabilis domus efficitur. ¶ Si vero sm pꝛedictuꝫ modū emptoꝛ huiusmodi rei nō inueniatuꝛ: iubemus creditoꝛem ex iuꝛe pꝛedictaꝝm venerabiliuꝫ domoꝝm q̄ꝺ pꝛo soluto ꝺicitur candē accipeꝛe possessionē iusta ⁊ districta estimatione facta ⁊ addita i ꝑcio decima[a] paꝛte vnuerse estimatiōis in ipsa quātitate accipeꝛe rē creditoꝛez pꝛo solutione certo ꝺominio possessuꝝ: ita tamē vt oꝛdinatoꝛes debitꝛicis venerabilis domꝰ ⁊ amplioꝛ pars deseruientium huiusmodi venditionibus cōsentiant. Quod autē pꝛedeuꝛ in hoc[b] immobilis res non peꝛ electionez[c] creditoꝛis ꝺetuꝛ/sed sm equitatem: aliud quidez structieꝛaꝝm: aliud vero possessionum sterilium ciusdem venerabilis domus ⁊ in redditu carū ⁊ in fiscali solutione ⁊ reliq̄e ordinatiōis. ¶ Si vero quis aut epō[d] aut economo aut oꝛdinatoꝛi cuiuslibet venerabi nire epiſcopi: vt. ff. vt nullus fabri. oꝛato. ꝺo. ff. fi.

q ¶ Jn eis. Nota duo et maioꝛe paꝛte ⁊ ꝺeseruentiū. maioꝛ aūt pars attēꝺitur. pꝛimo in numeꝛo. secundo in ꝺignitate: vt ff. de pac. l. maioꝛe. ꝺeseruientiū autē ideo: quia si q̄ monachi sint de eodem monasteꝛio nō tamē ibi ꝺeseruiūt: sed in suis celꝛ lulis stant: nō exigit⁹ con sensus eoꝝ. Jtē neq; absentiū: opꝛs tñ esse pꝛesentes ꝺuas paꝛtes oīuꝫ oꝛdinatoꝝ: vt. ff. de pactt. ab oꝛdi. fa. l. ij. ct. ff. quod cuiusꝰ. vni. l. nulli. ⁊. l. plane. ⁊ maioꝛ pars illaꝝm ꝺuaꝝ paꝛtiū ꝺꝫ ꝑsentire: vt. C. de decur. l. nōiatiōnū. ⁊ de ꝑdi. cu. l. ij. lib. g.

Maioꝛ pars quā ꝺicat.

r ¶ Debitū. sc̄z peꝛ eos. vt ff. posuit. Sed quid si nesciunt: q̄ nouiter fuit electus. ⁊ sic non interfuit: q̄ paruꝫ est q̄ fuit electꝰ? Rñ. nō cōpellitur periꝛrare. ar. ff. de in lit. iuꝛ. l. videamus. sed forte iuꝛabit economus vel alius q̄ ibi maioꝛ fit: vt arg. ff. eo. ff. licentiam. in fi. ff.

s ¶ Possibile. i. commode. vt arg. ff. de vbo. sig. l. nepos pꝛoculo.

t ¶ Metropolitas. id est aꝛchiepos. Accur.

v ¶ Sustinere. s. ꝺebeant sic nihil ꝺabitur tabellioni: vt. C. de epi. audi. l. tā dementis. Accur.

x ¶ Volumus. als nō volumus. Accur.

y ¶ Oībus. ficri. ff. de nonali. aut peꝛ. cōtra. ff. nos igitur. Sol. ibi regulare. hic specialiter pmittit.

z ¶ Dando. emptoꝛ enim soluet creditoꝛi: vt. ff. de rebus eo. qui sub tute. l. magis. ff. ne tamen. ⁊. ff. de eccle. re. ímo. ali. ff. sanctimus. Accur.

a ¶ Decima. sc̄z si res valeat. q. ꝺec pꝛo. q. Alij si valet. q. ꝺec pꝛo. q. ff. tunc nō decima: ff nona addeꝛetur. Jtē. Alij vt si res valeat ꝺece: ꝺec. p nouez: q: cū in vno grauet q̄ ac cipit eā iuxtus in alio reꝛlenet. argu. ff. de trien. ff. studiū. coll. iij. Sed pma veꝛio: est: vt arg. j. de eccl. ti. ff. sinauit annale. Accr.

b ¶ Jn hoc. ff. in solutiōe.

c ¶ Per electionem. immo ad electionē creditoꝛis: vt. ff. de fideiuss. ff. qō aūt. q̄ est. ff. Sol. ibi creditoꝛ pcios⁹ metallū. ff. auꝛū mutuauerat. vñ i reb⁹ pcioſiozib⁹ solutionez ꝺꝫ recipeꝛe. vel hoc ſpāle in eccleſia qō est veꝛius.

Auꝛus est pcios⁹ metallum.

d ¶ Aut epo. nec sufficit q̄ is q̄ accipit solit⁹ eꝛat in vtilitatem eccleſie vertere: vt. ff. de in rem veꝛ. l. qō si. ff. qō tamen.

Crediderit.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Crediderit.scilicet aliquis creditor in preterito vel in futuro credet:vt subijcit.

b ¶ Neq; eis.scz creditoribus.Accur.

Mutuas c ecclie i ei⁹ vtilitatez versus ꝓbare dz.

c ¶ Prosecerūt.No.credentē ecclesie debere ꝓbare in vtilitatē ecclie conuersum vt hic.sic ⁊ credentem minoris vt.C.si aduer.credi.l.j. sic ⁊ agēs de in rem ver.vt.ff. de in rem ver.l.iij.§.fi ⁊ si. sed agens exercitoria sufficit si ꝓbat nauez induigere eo tēpore quo mutuat:vt.ff.de exerci.l.fi.⁊ intellige vsum fuie a ꝑncipio vertit alendo familiam vel soluendo creditori.vt.ff.de in rem ver. l.j.⁊.ij.§.j.fiue eq posstfacto:vt.ff.ad macedo.l.fi iulianus.§. pinde. ⁊.§.⁊ si ab initio. Sed qd si solitus erat hic ꝑlatus vertere in vtilitatem ecclesie ⁊ diligens esse:videtur q hic ꝑsumitur vertisse. arg.ff.de ꝓba.cū de indebito.§.j.⁊.ff.de re mili.l. nō omnes.§.a barbaris. Sed dico contra.vt hic. ⁊ argu.ff.de in rem ver.l. iij.§.sed ⁊ si.in fine.§. Itē no.hic factus ꝑsone in dānum ecclesie nō redundare.hoc tamen fallit in tribus casibus. Primus est de hereditate heretici:vt.§.vt cum de ap.co. §.si vo liberi. Secundus est in hereditate rapto/ris:vt.j.de san. episco.§. pen. Tertius est in naue egtructa ꝓtra felicem embolam:vt.C.de sacrosan. ecc.l.iubemus.⁊ hec sunt cōtra.huic.sed certe non ꝓtrahendo sed delinquēdo illud euenit.Item qd si mutuauerit pecu. toti capitulo:adhuc dico ba bere locuꝫ quod hic dicit vt melius debeat ꝓbari:ꝫ quidam dicant contra.sed ℟o dicit ꝓbari posse ꝑ sumptiones ꝑ l.fi.ff.de egercito.vl quia sit diligens ꝑ l.ff.de ꝓba. cū de indebito.§.j. vel ga oibus simul sit data ꝑ l. C.de sacrosan. eccle.l.iubemus.sed illa in delicto loquitur:vt ibi digi.ꝓterea hec lra vult subtiliter ꝓbari sicut in res ver. vt dixi per.l.ff.de in rem ver.l.iij.§.sed si sic.

Persone factum in dānum ec clesie non redūdat.

d ¶ Aut heredes.vt.§.de nō alie.§. economū.coll. iij.⁊ argu.ff.si cer.peta.l. ciuitas.

e ¶ Facere. ꝑmutat ergo cum ecclesia vel cum alio venerabili loco vt hic.et §.cōstitu.q ex aſcri.§.fin. col.v. Item cū ꝓncipe. vt.§.de nō ali.§.finim⁹.⁊ §.vt dece.nō fi.ꝑi.§.j.

Ecclesia i quinq; ca sibus alie nare non potest.

f ¶ Cōcedimus.Hic not. quinq; casus in quibus eccīa nullo mō alienat. Primus quādo a ꝓncipe res data est:vt hic.Secūdus qñ ipm monasteriū vel ecclesia alienat:vt.§.ꝑi.§.Tertius quādo ipsemet emeret vel cognato venderet:vt.j.eo.§.economus.Quartus quando sub hac cōditiōe ecclesie res data est ne alienetur:vt.j.eo.§. sanctissimas. Quintus est:qz heretico nō alienat:vt.j.de ecclesiasticis.ti.§. iubem⁹.

lis dom⁹ siue i regia ciuitate siue in prouincijs cōstitute pecunias credidit: aut post hac credidit[a] .Jubem⁹ neqz eis[b] hoc reputari,p venerabili domo:nisi ꝑmitus ostenderit q in vtilitates ꝑdicte venerabilis dom⁹ ista ,pferūt:neqz ipsum creditorez aut heredes cius cōtra venerabilem domum habere aliquaz ꝓ ipsis actionem:nisi mōstrauerint q in vtilitatibus venerabilis domus cōpetētibus pecunie,pfecerunt[c]: sed contra mutuas accipiētes pecunias:aut heredes[d] eius,ꝑtas moueant actiones.

☞ Oēs ecclie excepta maiore ꝑstātinopolitana ⁊venerabilib⁹ locis eis subiectꝫ ꝑmutare adiuicē ꝑñt vtriuſq; ecclie idē nitate seruata:ea vo q̄ ab impiali domo ꝓcesserunt nullo mō alienari ꝑñt nec etiā monasteria.ꝑdiū aūt inutile,ꝑpter onus tributoꝝ fiscaliū alienari ꝑmittit excepta maiore ecclia ⁊ exceptis economis ⁊ ꝓpinqs qb⁹ acgrere est ꝓhibitū.b.d.Bar.

¶ Hec vero iubem⁹ vt excepta ſctissima maiore ecclesia regie ciuitatis ⁊venerabilib⁹ ozphano/trophis ⁊enonibus/⁊ ptochijs/ que sunt in regia ciuitate sub ei⁹ cōstitutis ozdinatione:licentiam esse oibus ſctissimis ecclesijs ⁊ve nerabilibus domibus: necnon ⁊ monasterijs tā in hac regia ciuitate/q̄z in diuersis ,puincijs constitutis:permutationes adinuicē facere[e]:qñ vtriuſq; venerabili domui seruat indēnitas: cōsentiētibus in ſcriptis aut ꝑ depositiōes bm̄ōi cōtractui nō solū ozdinato/rib⁹ vtriuſq; venerabilis dom⁹: ſz etiā ampliozē parte ī eis deseruiētiuz. ¶ Ea vo que ab imperiali domo in qualibet venerabilez domū puenerunt aut postea peruenerint nullo modo vēdi:aut pignozi supponi: aut ꝑmutari: aut omīno alienari cōcedimus.[f] neqz si ad alteras venerabiles domos tale aliqd egerint. ¶ Et quoniaz cognouimus ab aliqb⁹ fieri alienationes monasterioꝝ vt hec a sacra figura in ꝓuinatoꝝ uersatiōe trāſferantur:⁊ hoc oibus modis ꝓhibemus. Si vero tale aliqd factum deꝓhendatur: licentiaz ꝓbem⁹ ſanctissimo loci episcopo hoc monasterijs vendicare[g] ⁊ in antiquam figuram reducere.

¶ Si vo quis de ꝓdictis venerabilibus domib⁹ que in hac regia ciuitate siue in alijs ,puincijs sunt ⁊excepta ſctissima maioze ecclesia regie ciuitatis)ꝓdiū habeat plurimis fiscalibus tributis grauatuz[h] ex quo nullus inferat red ditus venerabili domui: licentiā ꝓbemus ciusdē venerabilis domus ozdinatozibus tale ꝓdiuz alienare q̄libet modo voluerint ad perfectā ſecuritatē ciusdez venerabilis dom⁹ gestis monumētoꝝ:videlz in huiusmodi alienatione cōficiendis ab illis a quib⁹ ozdinatozes talium locoꝝ ꝓpo nuntur siue ozdinātur:⁊ iuranti bus in ſanctis ſcripturis[i] ꝑsen te[k] ciusdez venerabilis domus ,⁊ amplioze parte in ea deseruiētiū q̄ neq;[l] per ꝓditionē/neq; per gratiaz/aut q̄libet[m] ꝑscriptiones alienatio fiat/sed vt seruetur immunitas[n] eidē venerabili domui.economis vero ⁊ ozdinatozibus clericoꝝ ⁊ chartularijs vbiq; venerabilium domoꝝ cōstitutarum/aut parentibus eoꝝ ⁊ filijs ⁊ quibus ſm genus aut ſm matrimonij iura eis coniungunt locationes/aut emphyteosis aut emptiones ⁊ hypothecas rerum imobilium ipsis venerabilib⁹ domibus cōpetentibus subire: aut per se aut per interpositā ꝑsonam[o] ſm q̄ ⁊ his qui in regia ciuitate sunt ꝓhibemus[p].

☞ Si conductor vel emphyteota rem acceꝑta deteriozem fecerit:vel canones ꝑ biēnium non soluerit:potest reijci de re ⁊ dānum ⁊ pensioné soluere cogendus est: nulla actione ꝓ melioratione cōpetente.ecclesia autem repellere nolēte exigere potest quod ei debetur.b.d.Bar.

¶ Si vero qs † locator aut emphyteota cui[q] rei cōpetētis aut ſctissime maiori ecclesie aut alteri venerabili domui in quolibet loco nostre reipubli. ꝓstitute:aut deteriozem faciat rem qua quidē aut accepit : aut post hoc accepe rit:aut per biēnium[r] non intulerit qō ab eo ꝓmissum est emphyteoticum aut locationis canonez damus licentiam venerabili domui ex qua locatio aut ēphyteosis facta est/⁊ que debent solo ,p cedēte[s] tempoze ⁊ antiquō statū locate siue emphyteotice rei exi/

† Locor .cū hoc.§.c.vl. cū suis ī gl. extra de loca.⁊ cōduc.

legem est initus:alioquin etiaz ꝓ futuro tempoze soluit:vt.§.de nō alie.re.ec.§.si vero quispiam.col.ij. Also.que est contra.⁊.j.eodem.§.si vero emphyteosis.que est contra .⁊ sic eo casu locupletaretur ecclesia cum aliena iactura:sed sibi imputaret cum quis sua culpa dānum sentiret ⁊c.vt.ff.de regu.iur.qō quis.

UNIVERSIDAD DE SEVILLA

a ¶ Dare.compellitur re conducere vel tenere cō ductionem.fic.ff.de pu.t vec.l.cotem.ſ.fin.argu. contra.in eo.titu.de publica.l. locatio.ſ.i. et de in.fi.l.iij.ſ.cuz quinquē nium.Accur.

b ¶ De emponematis.i. de meliorationibus. Et ſic not.q ſi deiicitur pro pter non ſolutam penſio nem nihil obijcit de hu iuſmodi meliorationib⁹. ſec⁹ in colono ꝑuati boc eodem caſu: vt.ff.loca.l. colonus. que eſt contra. Accurſius.

c ¶ Ciuitatum.id eſt eccle ſiarum que ſunt in ſingu lis ciuitatibus. et eſt ad hunc.ſ.C. de ſacroſanc. eccle.ſancimus.in fin.vbi dicit q aie hominum ꝛc.

d ¶ Alienēt.quod pactus eſt ſeruandus:vt.C.de re. alie.non ali.l.fi.ꝛ de pac. inter emp.l.fi.ꝛ.ſ.vt ſpō. larg.ſ.fi.

e ¶ Quinquaginta. ſic et alſs precij ex redditu cō ſtituitur:vt.j. de ecc.ti.ſ. ſi autem annale.et.ſ.e.ſ. qō autem prebetur.

f ¶ Conceſſerint.ſcz inter vinos.

g ¶ Dereliquerint.in vlti ma voluntate. ꝛ hoc de clarat verbū relinquere. vt.ff.de ta.exhi.l.j.in fi.

h ¶ Hoc.non futuri tpis noīe:q; nō pōt cogi am plius ſtare q̄ pcipiat:vt C.de allu.l.ij.ꝛ ſic nulluz eſſet priuilegium:ſed pte riti cuius noīe poſſeſſo res tenent: vt.ff.ō publi. Imperator.ꝛ conco:dat ad hūc.ſ.ſ.de non ali.ſ. ſicut aūt.in fi.titu. col.ij.

i ¶ Diſpoſuimus.vt.ſ.e. ſ.ſi vero aliquis.

k ¶ Redēptione. hoc aūt idē erat iam cōſtitutum: vt.C.de ſacroſanc.eccle.l. ſancimus.ꝛ.ſ.de nō alie. ſ.hiſdem.

l ¶ Conſtare.id eſt cōfiri gere ꝛ ſic vendere qō ſeq; tur.ſ.cuicūq;.

m ¶ Eidem.ꝛ ſic hoc caſu ꝛ ſequentibus lucrat cuz aliena tractura:ꝛ ſic eſt cō ſtra.ff.de condi. indebi.l. Enam natura.Solu.eccle ſia nō iniuria: ſed iure fit locupletio:quia emphy teote ſuo pōt obijci cul pa: vt.ff.de regu. iur.qō quis ex culpa.ꝛ dig.i.ſ.e. ſ.ſi vero quis.ꝛ concor ſdat hnic ꝛ ſequē.ſ.quod eſt.ſ. de non alie.ſ.quia vero leonis. cū ſeq.ꝛ que ibi diximus hic poſſunt repeti.

n ¶ Tale.ſ.illicitum.

o ¶ Loquebantur.ſcilicet ſi contra legem iſtam lo quantur.

¶ Et iudices non expe ctent ꝛc.

gi et cūſci de emphyteoſi ſiue de locatione non valente de empo nematis actionem aliquam con tra venerabiles domos mouere.

¶ Si vō noluerint ꝑdicti ordina tores expellere eū:exigi qdē euz precipimus qui ꝑ locatione ſiue emphyteoſi debere cognoſcitur vſqz ad diffinitū tempus cōpletū ſibi datā rem tenere cū ꝛ que pla cita ſunt dare[a]. Si vō refugiat: licentiā prebemus prepoſitis co rundem venerabilium locozum indēnitatē venerabilibus domi bus de ciuſdez rebus fieri nō va lente neqz hic de emponematis[b] aliquid pretendere.

¶ Immobiles res eccliē pñt alienari ꝑ redēptiōe captiuoꝝ:niſi ea alienatio eccliē fuerit expreſſe interdicta. Ite hieroſo lymozū eccleſia res ſmobiles alienare le gitime poteſt precio ſtatuto.b.o.Bar.

¶ Sanctiſſimas vō ecclias oēs ſcu economos ciuitatum[c] precipi mus alienare res ſmobiles ꝑ ca ptiuoꝝ redēptione:niſi ſub hac conditiōe poſſeſſiones aliqui cis dederint vt nullo modo has alie nent[d]. hoc autem concedimus vt hieroſolymozū ſanctiſſima eccle ſia licentiaz habeat domos cōpe tentes ci non poſitas in eadē ſan cta ciuitate vēdere/nō minozi ꝑ cio q̄z de penſionib⁹ eius in quin quaginta[e] ānis colligit:vt ex ea rū pcio redditus meliozes emāt.

¶ Si vō quidaz cuilibet venera bili domui ſiue in hac regia ciui tate ſiue i ꝓuinciis poſite ſteriles poſſeſſiones donauerint aut vēdi derint aut alio modo ꝓceſſerint[f] aut dereliquerint[g]. Jubemus ꝑ talibus rebus nullam leſionez ſu ſtinere venerabiles domū in quā huiuſmodi poſſeſſiones puenerūt aut fiſcaliū nomine[h] aut alterius cuiuſlibet cauſe gratia pregrava ri:ſed omne hmōi onus in dantes ꝛ eozuz heredes recurrere neceſ ſitatez habētibus recipere datas huiuſmodi poſſeſſiōes:reſtituere de ꝓpria facultate venerabili domui omne dānuz qō ex huiuſ modi occaſione ci ꝓtigerit.ſi vero ꝛ talis dolus in re ſubſecutus eſt vt alique pecunie.ꝑ hoc venera bili domui darent ꝛ eas iubemus in ꝓpriū lucrū venerabilē domū habere. Si teriles vero res ci qui dedit ꝛ heredib⁹ eius oīno reſti tui ad hoc iubem⁹:vt nulla neceſ ſitas ſcriſſimis eccleſijs vel alijs venerabilibus locis taz in regia ciuitate qz in omnibus reipubli noſtre.ꝓuinciis poſitis inferanť. poſſeſſiones ſteriles aut frugife ras vbilibet conſtitutas emere: vt nō inueniantur per banc occa ſionem ꝛ quas habent ꝑdere:aut debitis obnoxiare. ¶ Si vero quis voluerit rem imobi lem nomine vſus accipere ab aliqua predictarum vene rabilium domozum(ſm q̄ ſuperius de venerabilib⁹ do mib⁹ que in regia ciuitate ſunt poſite diſpoſuimus) nō aliter hoc accipiat niſi aliam mox rem dominij iure pre ſtiterit venerabili domui a qua eandem rem acceperit: tantū habētem redditum/quātum habet res que ei daf: ꝛ non maiozibus tributis grauatā:quatenus poſt eius tranſitum aut tempus in quo datio vſus eſt placita/nō tranſcendens:ſcilz eius qui acceperit vite tēpus vtrāqz rem integro iure ꝛ ſm dominū ꝛ ſm vſum in ipſam ve nerabilem domū peruenire:ꝛ hoc qdem de imobilibus rebus iubemus. ¶ De ſacris[†] autez vaſis cōpetentibus ſanctiſſime maiozi eccleſie regie ciuitatis aut alijs vene rabilibus ozatozij domib⁹ in qualicūqz loco noſtre rei publice poſitis generaliter cōſtituimus:vt nō aliter hec vendantur aut ſupponātur niſi pro captiuozum redem ptione[k]. ¶ Si vero ſunt plura vaſa in aliqua memoza tarum venerabilium domozum nullū neceſſariuz vſum facientia:ꝛ contigerit huiuſmodi venerabilem locū de bitis aggrauari/ꝛ non ſint alie manifeſte res de quibus debeant debita reddi:licentiam ei damus geſtis monu mentozum(ſicuti ſuperius dictum eſt) conſtituris predi cta ſuperflua vaſa aut alijs venerabilibus locis neceſſa ria nō habentibus vendere aut conſtare[l] ꝛ ſimiliter ven dere:ꝛ eozum precium in debitum ꝓcbere vt nō immo biles res alienentur.

¶ Contrabentes cum eccleſia contra vel ꝓter formam huius con ſtitutionis pena hic inſerta puniuntur:ꝛ etiam tabellio qui talia cō tractuum inſtrumenta conſcripſerit.Bar.

¶ Si vero ꝓter hec que inſerta ſunt preſenti legi cō tractus fiat ſuper cōpetentibus rebus mobilib⁹ ꝛ imo bilibus vni memoratarum venerabiliuz domoz:reddi quidē eidem[m] ſanctiſſime eccleſie ſiue venerabili domui rem ſuper quam tale[n] aliquid ſubſecutum eſt/cuz medij temporis fructibus:maneat autem apud eaz ꝓcium aut antidotum:aut qō ꝓo permutatione:aut alia quali bet occaſione datuz eſt ci. Si vero emphyteoſis agatur ꝓter hec que diſpoſita ſunt a nobis: reddi ſanctiſſime eccleſie ſiue venerabilibus domibus vel locis candē rez iubemus:ꝛ emphyteoticam ſm q̄ placitū eſt dare ꝛ pa ctum finiri ſm virtutē emphyteoticalium inſtrumento rum. ¶ Si vero donetur res eccleſiaſtica aut alteriusve nerabilis domus: ꝛ hanc reddi ſanctiſſime maiozi eccle ſie aut alijs venerabilibus domibus cum medij tempo ris fructibus ꝛ tantum aliud quātum valebat ipſa re Si vero hypotheca contra hoc detur:creditor qō ei de betur perdat:ꝛ res venerabili loco reddatur tabellioni bus preſumentib⁹ ꝓter hanc noſtrā legem talibus mi niſtrare inſtrumentis perpetuo exilio condemnandis.

¶ Si vero aliquid ante hanc noſtrā legem ſm antiquas conſtitutiōes factum eſt:hoc iubemus omnibus modis ꝓpriam virtutē habere. Omniavero que contra a nti quas leges facta ſunt reuocari ſancimus: ꝛ res que con tra virtutem earū data eſt venerabilibus domibus red datur:ꝛ decetero ſm preſentem legē omnia fieri diſpo nimus:vacātibus ꝓter hec alijs omnibus cōſtitutio nibus que ſuper talibus caſibus dudum loquebantur[o].

¶ Eminentia igitur tua que per preſentez legem in per petuum valituram noſtra ſanxit tranquillitas:incōuul ſa obſeruare feſtinet:edicto in ſolēnibus ꝛ legitimis lo cis per decem dies ꝓpoſito ꝛ nullo ꝓo tali occaſione in ꝓuinciis deſtinando. nos enim ꝓuidemus quali modo ſine collatozum leſione omnibus preſens noſtra generalis conſtitutio manifeſta fiat.

¶ Et iudices nō expectent ſacras iuſſiones:ſed que vi dentur eis decernant. Titulus.iiij.

¶ Judices vt eponerent ſe ꝛ ratione odij euitandi relationē apud principē facere non debent:ſed ipſi per ſe debent ſm iuſtitiaz ꝓnun

Quoniam.

[†] Ex 8.42 ſumpta au té.ſ.eſt ſup l.ſancimus nemini ſcre.C.de ſac. ſan.ec.ꝛ in cipit ſteres ſi habet.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a Quoniam . trā quillitates . vt se egonerēt nisi per defectū iu risdictionis : vt. ff. de offi. procon. ꝛ lega. l. solent. ꝛ l. si quid. ꝛ. C. de fal. l. vbi. vel nisi ꝑ dubitatiōe iuris : vt. ff. de iudi. l. j. ꝯ. fin. ꝛ nō facti : vt ibi digi p. l. ff. de iudi. l. cum qui.

b ¶ Examinationis. quia oporteret ꝑ ꝓnceps per se vel per alium a capite videret.

Maioꝛ numerus trāscedit minoꝛem.

c ¶ Sniam. Not. ꝙ glibet oꝛ iudicare ꝛ pluriū sniā tenet ti sint ipares: vt. ff. de re iudi. l. duo ex trib⁹. ꝛ de arbi. l. itez si vnus. si vō pares in cā liberali ꝑ libertate. in alijs aūt pꝛeo valet: vt. ff. de re iud. l. inter pares. ꝛ. l. pomponius. ꝛ ibi in ordinarijs in delegatis parib⁹ expecta tur declaratio delegātis. vt. ff. de re iu. l. duo. Acc.

d ¶ Et litigantes ꝛc. Hic debet esse vt iudices non expectēt sacras iussiones.

e ¶ Jurent. hec prima ꝑs expeditur. j. eod. vsq; ad ꝯ. ꝛ hoc.

f ¶ De sportulis. Hec ꝛ cunda expeditur. j. eo. ꝯ. ꝛ hoc quoq;

g ¶ Et vt que. hec expedi tur. j. e. ꝯ. quia vero . vsq; ad finem.

b Resentē. Suffragium . id est pecunia ꝑ suffragio data . Accursius.

i ¶ Lites. principales.

k ¶ Appellationes. sic ergo iuratur de calūnia in cā appellatōis : ꝛ sic est in alia cā : Rñ. est alia cā sed qō dicit iurat: intellige si ꝓmo nō fuit iuratū alꝫ non : vt. ff. de bis q ingre. ad ap. ff. ꝛ iurat iō tūc qū non fuit ꝓmo iuratū: quia et ꝓbatio calūnioſe posset dari cū partib⁹ de nouo ꝓbatiōes inducere permittat : vt. C. de ap. l. eos. ꝯ. si qs. ꝛ de tēp. ap. l. ꝓ banc. Sed quo ad hūc articulū ꝙ nihil dabit iu dici : dico ꝙ iuret ꝛ iurauerit ꝓius cū aliius sit iudex : vt. C. de appel. l. eos.

Iurat de calūnia in cā appellationis.

l ¶ Forte. vt sūt heredes: vel forte ꝓcuratoꝛes. alꝫ ſcz in rem suā : alꝫ de calūnia non iurant : qō plene dicit. C. de iura. calū. l. ñ. ꝯ. fin aūtem.

m ¶ Personis. vt executoribus sportule.

n ¶ Quibus. alꝫ que.

o ¶ Consultatiōes . id est lites. Accur.

p ¶ Ad iudices venire. ꝓpter ifirmitatem : ꝛ sit in ciuitate : vt differat a. ꝯ. si autem abesse.

q ¶ Suscipere sacramenta. fo. istā si hoc iudex ꝓciare : ꝛ si fuerint duo vel plures iudices ꝛ discordant : omnes suā debent ferre sententiam. h. o. Barto.

Idem Augu. Gabrieli pre. pre.

Quoniam quidaꝫ iudicārium post multa litis certamina ꝛ plurima a litiganti bus facta dispendia in negocijs apud cos motis suggestionib⁹ vtunt ad nr̄am tranqllitatez ꝑsenti generali lege hoc ꝑspicimus emendare : ne dilationes negocijs ex hoc fiant ꝛ aliud rursus ꝓcipiū examinatiōis accipiāt. ¶ Jubemus igitur nulli iudicantium quolibet modo vel tēpoze ꝓo causis apud se propositis nūciare ad nr̄am tranqllitatem : sed examinare perfecte cām : ꝛ qō eis iustum legitimūq; videt decernere : ꝛ si qdem partes cessauerint in his q̄ decꝛeta sunt : executioni tradi sniam. ſm legū virtutem. Si aūt aliquis putauerit ex ꝓlata nouissima snia se lesum / appellationem vtrā legitima : ꝛ hoc ſm ordinē legib⁹ diffinitū examinetur / ꝛ perfecti suscipiat terminum. Si aūt duo vel ampli⁹ fuerint cognitoꝛes litis ꝛ aliqua iter eos emergat dissonātia : etiam sic iubem⁹ vnūquēq; eoꝝ ſm qō videtur ei dare suā sniam. Que igit̄ per ꝑsentē legē in perpetuū valitura nr̄a tranqllitas diffiniuit : tam tua celsitudo / q̄ oēs alij iudices maioꝛes ꝛ minoꝛes custodire estinent : vt nullus penitus ignoret que ꝓo vtilitate nostroꝝ collatoꝛ a nobis dispoſita sunt. Ita tamen vt vniuersis interdicatis ꝓpria ꝓcepta : quatenus sine iusto vllo dispēdio nostris collatoꝛibus insinuatio legis ꝓmisceat.

¶ Ut litigantes⁸ iurent in eroꝛ dio litis quia negꝫ ꝓmittunt dare iudicibus quia negꝫ dabunt : ꝛ de sportulis[t] . ꝛ vt que[u] iubentur referendarij compleant ꝛ non misceant semetipsos cause ꝛ per se exequantur. Titulus. v.

Principalis nullus sportulas poteſt exigere vltra modum a lege statutum cōtra faciens ablatum parti restituet ꝛ triplum erario nomine pene soluet : ꝛ si iudex in predictis vendicādis fuerit negligens . comes rerū ꝓuatarum ipm coget ad dictā penā soluēdam. h. o. Bar.

Idem Augu. Petro ꝓpo.

Presentes legē ꝓferimus vt ꝛ iudicū puritas appareat : ꝛ nō valeat litigātiuꝫ suffragiū circūuenire leges. Jubemus igitur quotiens apud quoſcūq; iudicantes: aut administratoꝛes lites aut appellationes examinant : pre omnibus principales litigātiū personas aut illos ad quos in mediū negociū forte migrauerit ꝑsentia iudicū tangentes sancta euangelia iurare ꝙ nihil penitus iudicibus aut patrocinij causa ipſis vel alij cuicūq; ꝑsone ꝓo hac cā quolibet modo dederūt aut ꝓmiserunt : aut postea dabunt / vel p se vel per aliā quācūq; mediam ꝑsonā : exceptis his que ꝓprijs aduocatis ꝓ patrocinio ꝓestāt : alijſq; personis quibus nostre leges dari dispoſuerunt : hec aūt seruari ꝓcipimus ꝛ in sacro nr̄o consistorio qñ ꝑsultatiōes ītro mittūtur : vt sub ꝑsentia sacri senatus memorata sacra ꝑstentur. ¶ Si aūt vt contingit aliqui litigantiū nequcūt ad iudices venire : tūc iubemus ꝑsentes quidez iurare ꝓdictū iusiurandum : ad absentes aūt dirigi ex officijs ministrantib⁹ aliquos cum aduersa parte : vt eis ꝑsentib⁹ memorata sacramenta similiter prebeātur. Si vō mulier fuerit que ꝓpter honestatē vite extraneis viris se monstrare non ꝓsueuit : tūc ꝛ absente aduersario ex offō missos memorata suscipere sacramēta. Si aūt abesse partes in alijs locis cōtingat aut vnam earū : pre cipimus absentez in prouincia in qua degit iusiurandū modo a nobis dicto sub gestis monumētorum apud iudicem prouincie aut apud locoꝛū defensoꝛes prebere. Illo videlicet generaliter obseruādo : vt si qs litigātiū absens vel ꝑsens hmōi iusiurandū pꝛe bere nolueritꝛ hoc manifestetur iudici ꝓ ꝑsentiam eius actoꝛ quidem casum actionis: reus autem condēnationem sustineat .

Litigatoꝛ penitentia ductus si ꝑsonā declarauerit veniam meretur : sed ille qui dationē vel ꝓmissionem suscepit pena bic inferta punitur : litigatoꝛ autem si ꝑbare nequiuerit etiā puniet iureiurādo ab eo prestādo qui dicebatur suscepiſſe : sed periurio postea detecto piurus de periurio postea est puniēdus tutoꝛibus ꝛ curatoꝛibus iurisiu randi necessitate ꝛ pena periculo iminente. b. o. Bar.

¶ Si qs autez ex litigatoꝛibus dixerit se dediſſe alicui aut ꝓmiſiſſe ꝛ ꝑsonam ꝙclarauerit ꝛ hoc ꝓbauerit : ipse quidez in euentu litis veniam mereatur. Qui vero accepit aut ꝓmissionē suscepit : aut ei ꝓbetur. si quidē pecuniaria sit causa qcquid datur triplū ; qō vō ꝓmittit duplū a comite rerū ꝓuatarū exigat : ꝛ dignitatem seu cingulū qō habet in vtroq; casu amittat. Si autem criminalis sit accusatio cōfiscationē ꝓprie substantie patiatur ꝛ mittatur in exiliū : qui ꝓpter acceptionē alienuꝫ crimen in se trāsponi festinauit. Si aūt datum aut ꝓmissum litigatoꝛ ꝓbare nequiuerit : iuret ꝑsona que datum aut ꝓmissum dicitur suscepiſſe : quia negꝫ per se negꝫ per aliam ꝑsonā aut acceꝑit aut ꝓmissionem habuit : ꝛ hoc ꝓbetio sacramēto ipse quidē liber sit . Litigatoꝛ aūt qui non potuit ostēdere in pecuniarijs qdēm causis estimationē litis a comite rerū ꝓuatarū exigat : lite qppe euentū ꝓpriū sustinēte. In criminalibus aūt causis cōfiscationē suaruꝫ rerum sustineat ; ꝛ cause aud cōpetentes iudices ſm ordinē legu ꝛ terminent . Si autem a litigatoꝛe manifestet ꝑsona que memoratum refu

ſpezerit vt iuret absente aduersario : vt. C. de iureiuran. ꝓpter ca. ꝑā. l. ij. All. ꝛ. ꝯ. simili quoq; mō. ꝛ facit. j. vt nulli iudi. ꝯ. necessarium. ꝛ. C. de offi. diuer. iu. l. j.

r ¶ Locis. si remotis.

† Lōcoꝛ. cū hoc tex. c. j. in gl. sup ꝑ. iuramentū. in me. extra de iura. cal.

s ¶ Eius . iudicis ſcz ꝛ ꝑ lōgissime expellantur : vt C. de iuramē. calū. l. ij. ꝯ. qō si actoꝛ.

t ¶ Sustineat. h adiunge ꝯ. j. eo. in causis . ꝛ habebis aut. qō h fumit in. C. de iur. calū. l. ij. in prin.

v ¶ In euentu litis. parcitur ſpōte cōfiteti. sic. C. de his q se de. l. j. ꝛ. ff. de iure fisc. edicto. ꝛ. C. ne tut. vel cura. l. j. ꝛ. ff. de re milita. Non omnes. ꝯ. fina.

g ¶ Accepit. ꝛ hoc cōstat : quia cōfitetur tunc.

r ¶ Priuatarum . comes palatij erat iste.

z ¶ In vtroq; . ꝛ cuꝫ acceꝑit : ꝛ cum stipulatus est. Accursius.

a ¶ Prebito sacramēto . sic sacramētum est. ff. de edēdo. ꝓto. ꝯ. ij ꝛ si. ꝛ de arbi. si ō meis. ꝯ. arbiter. ꝛ. C. de ti. instru. l. fi.

b ¶ Non potuit. Ho. q nō ꝓbat calūniari videt sic. C. de aduo. diuer. iud. l. . Sed ar. ꝯ. ff. ad turpil. l. j. Sol. ibi loquitur in casibus vbi calūnia nō punitur vt in marito : vt. C. de adul. ꝙuis. ꝛ alijs casibus not. i sum. ad turpil. Accursius.

Calūniat q nō ꝓbat.

c ¶ Euentuꝫ. lz incert⁹ sit vel esse ꝓsit : vt. ff. de peculio. l. qō debet seruo.

† Lōcoꝛ. c. vl. ꝯ. vlt. cū glo. fi. ctra de iur. calū. qui. ꝯ. ē ꝑ ex h tex.

UNIVERSIDAD

a ¶ Ostendat dedisse. speciale est hic vt piurii aut gnaſ: qr a iudice delatus fuit ſacramentum . ſic.ff. de iureiuran. admonēdi. alſ contra . vt.C. de reb' credi.l.j.

b ¶ Preſtent. vt.C. de iureiuran . ppter ca.l.ij.ſ. ſinautem.

c ¶ Suſtineant . vt . ſ. de trien.ꝛ ſemiſ.ſ.ſtudiū. in fi.ꝛ.C. vnde vi.l. memine rint. in fi.

d ¶ Prefectianis. genera ſunt executoꝝ: vt innuit litera ſequens.

e ¶ Legibus noſtris . ſed quibus noſtris cuꝫ nulla dicat: ſed omnes vidit vt iſta faciētes de alijs mentionē: vt.ſ. de man. prin. ſ. deinde. coll.iij. et.ſ. vt iudi. ſine quoquo ſuff.ſ. volumus . colla.ij.ꝛ.j. vt diffe. indi.ſ.fi. Dic ergo q̄ has leges de quib' hic fit mentio nō habemus. Vel dic earum ſenſus eſt talis: vt dicit. ſ. de iudi. ſ. nullo. in clericis autez hodie certe ſportule conſtitute ſunt: vt.j. de ſanc. epiſco. ſ. ſportularū. ꝛ de his dicez vt digi inſtitu. de actio. ſ. tripli. Accur.

f ¶ Modum . et fic indez tenet: vt.ff. de dā. infec. l. iiij. ſ. in eum.

Priuato dat reſiſtē di facultas.

g ¶ Reſiſtendi . Not. dari priuato licentiam reſiſtē di: vt.C. de iure fiſci. l. p̄hibituꝫ eſt. ꝛ.C. de appel. l. quoniam.

b ¶ Etiā noſtre . iſte leges erant in primo libro. C. q fuit ante illū quem habemus vt in nouellis co. ti.

i ¶ Sed etiam. ſm dictuꝫ predicparū legum q̄ duo dicebant.

k ¶ Exponere. vt.ff. de lega. i. l. bmōi. in fi. S. ſ; ibi nō é pactū vel trāſactio: q̄ nec adinuicē habebāt rigam: ſz vn' vna actione alius alia rem peteret a quodam tertio: ptera ibi erat iudex competēs. hic non.

l ¶ De eccleſiaſticis titulis. Titulus. i. dignitas. Jtez titulus. i. ſcriptura quedam: vt.C. de his qui po. no. li. Jtez titulus. i. ſubſcriptio que ſic vulgo appellat. Jtez titulus. i. priuilegium. et ſic hic accipitur: ꝛ quod ſubijcit ꝛ priuilegijs . ꝛ .p id eſt priuilegijs ꝛc.

Titul' ꝑ ria ſignifi cata hz.

m ¶ Regulis ec eccleſiaſticis . Obſeruam'. No. canones pro legibus obſeruādos vt hic . ꝛ .ſ. quomō opor. epiſco. ſ. j. ꝛ. ſ. ſed et ſic. ꝛ de mona. ſ. ſi. ꝛ. ſ. ſi vero relinquens . ꝛ. ſ. vt cleri. apud p. epi. ſ. fi. ꝛ ppter hoc cū canones dicāt p

Canones ꝑ legibus obſeruari debent.

tauerit iuſiurādū: tam criminalibus q̄z in pecuniarijs cauſis memorat ſubiaceat penis. ¶ Si qs autē litigantiū iuraverit non dediſſe aut non ꝓmiſiſſe intra. x. vo menſes poſt plaram ſniam numerandos oſtendatur a dediſſe: memorate pene ꝛ cōtra dantes ꝛ cō tra accipiētes habeant locuz. Jn cauſis autez que per tutores aut curatores aguntur: ſacramenta quidez tutorez aut curatorez oſtent b. Si qua vero memorataꝝ penarū locuz habuerit per talia ſacramēta: hāc tutores aut curatores ſuſtincāt nullo ex hoc piu dicio generando is qui ſub tutela aut cura eſſe noſcuntur.

¶ Judices . puidere debēt ne ſportule a litigatorib' illicite exigāt pena eis imnēte ſi tale delictū vindicare neglexerint. Jtē ipſis litigatoribus a quibus ſportule licite exiguntur: ſz cōtra exigentes ꝓpria auctoritate reſiſtere. b. o. Bar.

¶ Et hoc quoꝫ ꝓcipimus ab omnibus iudicib' tā militaribuſ q̄ ciuilib' in omni loco nr̄e reſpub. cuſtodiri: vt neq; magiſtrianis neq; ꝓfectianis c neq; alij cuiuncq; executori ꝓcedat aliqd amplius a quacūq; ꝑſona ſportularū noīe ꝓcipere q̄z nr̄is legibus d declaratū eſt: nec ſi ſacramēta nr̄e trāquillitatis ꝓferāt iuſſionē. Sed ſi qdez inuenerint aliqd amplius exigentē: licētiā habeāt ꝛ cōprehendere hūc ꝛ includere: ꝛ quadruplū exigere qō plus acceperit: vt ſimplum quidez dānū paſſo reddatur: triplū vo inferatur erario. ¶ Si autez ciuilis aut militaris iudex ſiue interpellatur ſeu quolibet mō neglexerit leſus ſicut diximus vindicare: ex ſua ſubſtātia quadruplū ſm ꝑdictuꝫ exigetur modum e. Jpſam vo pe nam exigi iubemus per comitez noſtrarum rerū priuatarū ꝛ com petentes iudices: ſi cognouerint aliquos ex ſuis officijs executores ſportularū nomine cōtra noſtras leges aliquid exigere ꝛ hoc neglexerint vindicare: damus licentiā exactis nihil amplius exigentibus q̄z ex noſtra cōſtitutione diffinitū eſt dare: ꝛ ſi quid amplius exigere eos voluerint: licēt iam habeant eis reſiſtendi f.

¶ Judex vel referēdarius nullum cogere poteſt ad pacta vel trāſactiones faciendas cū aduerſarijs. Et ſi gs coactus hoc fecerit nullum ꝓiudicium ſibi generatur. hoc dicit Ang.

¶ Quia vo lex taz pie memorie patris nr̄i q̄z etiā noſtre g trangllitatis diſpoſuit nullo modo iudices ſuis ſentētijs ſcribere tanq̄z ex imperiali vbo ex nō ſcripto. p cedēre iuſſum ſit aliquos exhibere aut preſentari: ſed etiaz h ſpectabiles referēdarios nras iuſſiones ſm qō cōpetit facere manifeſtas: caſdē leges firmantes iubemus ſpectabiles referēdarios in cauſis quas docēt ſeu referūt ad noſtrā tranquillitatē nullam habere licentiā eos aut adiutores corū vel p ſe vel per aliam quācūq; ꝑſonā tenere aliquē aut ſub fide iuſſoribus facere: aut aliqd exigere: aut cogere tranſactiones aut pacta quedā cū ſuis aduerſarijs exponere i aut quolibet modo ī quacunq; ꝑſona vel cauſa ſe permiſcere. Nihil enim aliud facere eos cōcedim' k: niſi ſolas noſtras iuſſiones in quocūq; negocio aut ex ſcripto aut ex nō ſcripto ꝓolatas cōpetentibus: aut deputatis inſinuare iudicib'. ¶ Si quid au tem preſenti legi ꝓtrariū aliquis corū preſumpſerit agere: eis qdez qui dānum aliquod aut circūuētionē in ſuis reb' pertulerit / nullum ꝓiudiciū penitus circa ius ꝓpriū ſuſtinebit. Qui vero tale aliquid egerit: ex ſua ſubſtantia dānū leſe perſone delatū per cōpetentem iudicem reſtituere cōpellatur: ꝛ ſuper hoc cinguli ꝛ dignitatis ſuſtinebit amiſſionem.

Inferior ſuperioris legē tollere nō pōt.

Hec autem omnia iubemus non ſoluz in futuris cauſis ſed etiam in his que iam inchoate nondum tamen ſunt terminate ſeruari. ¶ Tua igitur eminētia preſentem legem in perpetuum valituraz edictis ſolēnibus in regia ciuitate propoſitis ad omnium noticiam venire procuret: vt omnes agnoſcant que ꝓ cōmuni eorum beneficio a nobis diſpoſita ſunt.

¶ De eccleſiaſticis titulis l et priuilegijs aliſq; capitulis. Titulus. vi.

¶ Princeps ſacras regulas in ſanctis quatuoꝛ concilijs expoſitas confirmat: ꝛ precipit ꝓ legibus obſeruari: ꝛ ſedes ordinat ꝛ diſponit: omniaq; priuilegia eccleſijs ꝛ venerabilibus locis indulta confirmat. hoc dicit Bar.

Idem Augu. ꝓce. ꝓce.

Q Regulis eccleſiaſticis ꝛ priuilegijs aliſq; capitulis ad ſacroſanctas eccleſias ꝛ reliquas venerabiles domos ptinentibus ꝑſentem proferimus legez. Sancimus igit vicem legū obtinere ſanctas eccleſiaſticas regulas que a ſanctis quatuoꝛ cōcilijs expoſite ſunt aut firmate hoc eſt in nicena trecentoꝝ decez ꝛ octoꝛ ꝛ in cōſtantinopolitana ſanctoꝝ centum quinquaginta patrū: ꝛ in epheſina prima in qua neſtozius eſt dānatus: ꝛ in calcedonia in qua ꝛ cutices cuz neſtozio anathematizatus eſt. Ꝓcedictarum eſt quatuoꝛ ſynodozū dogmata: ſicut ſanctas ſcripturas acccꝑim' / ꝛ regulas ſicut † leges obſeruamus m. Jdeoq; ſancimus ſm carū diffinitiōes ſanctiſſimum ſcniozis rome papam primum eſſe omnium ſacerdotum n: beatiſſimum autem archiepiſcopum conſtantinopoleos noue rome ſecundum habere locuz poſt ſanctam apoſtolicam ſedem ſcniozis rome: aliꝫ autem omnibus ſedibus ꝓeponatur: per tempus autem beatiſſimum archiepiſcopū o prime iuſtinianc noſtre patrie habere ſemper ſub ſua iuriſditiōe epiſcopos prouinciarum datie mediterranee ꝛ dame ripēſis ꝓtualis ꝛ dardanie ꝛ miſie ſuperioꝛis: atq; pānonie: ꝛ ab eo hos ordinari: ipſum vero a ꝓprio ordinari cōcilio ꝛ in ſubiectis ſibi prouincijs locuz obtinere cum p ſedis apoſtolice ro

† Leoni. c. vel. cū gl. vel extra de ſen. cū nup. ꝛ in c. j. de noue ope. nūcia.

Sustinere.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2017

a ¶ Sustinere . hoc idem erat iure codicis : vt. C. 6 sacrosanc . eccle. l. placet. ¶. l. neminē. ¶ de episco. ¶ cleri. l. ij. Ité ad pontes ¶ ad similia cōferebant: vt hic subijcit. ¶. C. de sacro san. eccle. ad istructionē.

b ¶ Reparatiōis. pōtius.

c ¶ Venerunt. fo te p succession.

Priuile giū bere dibus dat qđ defun cto nō cō petebat.

d ¶ Sancimus . Not. priuilegiuz dari beredibus quod defuncto non cōpetebat: sic econtra beredibus non datur qđ defuncto dabat: vt. C. de priule. do. l. j. sed regulariter beres etiam priui. defuncti vti debet : vt. ff. de iur. fisci. l. fiscus . que est argu. cōtra. ¶ facit. C. de sacro san. eccle. l. pe. in fi. ¶. C. de impo. lu. de. l. j. lib. x.

e ¶ Lucrationum . mos erat ¶ lex qꝫ si curialis donabat aliqđ ecclie quarta eius dabatur curie qđ hec lex tollit . et. d. l. C. de sacro sanc. eccle. l. penul.

f ¶ Quadraginta . nisi in casibus : vt. 3. vt cum de ap. co. 9. si vō liberis. col. viij. cōtra. ¶. j. de san. episco. 9. si quis rapuerit. in prin. Accur.

g ¶ Annoꝫ. qđ si eccliа 3 priuatum velit se tueri: Rñ. eo mō se tuebit quo ¶ ali⁹ priatus : nec obstat qđ est in. ff. qđ qſqꝫ iur. l. j. qꝫ liberalitate non p impetrationeꝫ fuit eccle cōcessum: vt in eo. titu. l. iij. Ité qđ si eccliа 3 eccle siam : Rñ . quadraginta an. fm Joā. arg. cōtra. ff. qui. ex cau. ma. l. vlt. ¶. ff. de mi. l. veruꝫ. 9. penulti. nec obstat qđ est in. C. de inoffi. test. l. in arenaꝫ. ibi eñ turpitudo est impedi mēto . Ité nōne hec sup fluа est p illā. 3. hec cōsti. inno. cōsti. Rñ. non: qꝫ in ea nihil 3: de pscriptione ℣. vel. ¶¶. an. fed. ¶¶¶. tñ qđ ad. gl. reducit. Ité qđ de redhibitoria ¶ quāto minoris ¶ ceteris sitib⁹ ? dicꝫ remanent in suo statu: vt. 3. hec consti. in fi. Sed nūquid restituit ecclia cū vsucapio et cetere minores prescriptiones currāt contra eam: Rñ. sic vt minor fm oēs. Sed vsqꝫ ad qđ tempus. Rñ. qdam dicunt vsqꝫ in infinitū : aliꝫ vsqꝫ ad quadrienniuꝫ ex quo lesa est.

Turpitudo actōes tollit.

b ¶ Aut monasteriū. idez in qualibet eccliа : vt. 3. ō mona. 9. j. ¶. 3. vt nullus fabri. oza. do. 9. j. col. v.

† Cōcor. cū docter. ca. ad audientiā. ¶. ij. extra de eccl. i edifi. Sacra misteria in ecclīs fieri debent.

c ¶ Subiacentibus. Not. nō licere sacra ministeria fieri nisi in ecclesijs : licet orare alꝫ quis possit alꝫ domus pdif vt hic . et. 3. vt in priua. do. 9. j. et. ij. ¶. C. de here. qcunqꝫ. 9. vni me fm ea que diffinita sunt a sanctissimo papa vigilio . Simili 9 modo ius pontificis quod episcopo iustiniane carthaginis africane ciuitatis dedim⁹ ex quo deus hanc nobis restituit seruari iubemus. Sed ¶ alie ciuitates ¶ carū episcopi quibus in diuersis locis metropoliticum ius p̄scribitur est huiusmodi priuilegio in ꝑpetuuꝫ potiantur : omnia priuilegia vel solatia que ex imperiali munificentia : aut etiam alio quolibet modo sanctissimis ecclesijs aut alijs venerabilibus domibus et locis collata sunt/firme eis per omnia conseruentur.

☞ Ecclesie habeant imunitatē a sordidis ¶ extraordinarijs munerib⁹: exceptis his q̄ pertinent ad refectionem ¶ reedificationē itinerū viarum ¶ similium: x libere sunt a lucrativo⁹ descriptione. Bar.

¶ Ad hec sancimus omniū sanctarū ecclesiarum ¶ omnium venerabilium domorū possessiones neqꝫ sordidas functiones neqꝫ extraordinarias descriptiones fusti nere[a] : tamē itineris sternēdi aut pontiū edificij vel reparationis[b] si opus fuerit ꝗd instar aliorꝫ possessorꝫ huiusmodi opus ¶ sanctas ecclesias ¶ venerabiles domos cōplere dum sub illa possidet ciuitate sub qua tale fit opus. ¶ Si quevero res ex curialium substātijs ad quālibet sacrosanctā ecclesiaꝫ aut alias venerabilem domū fm leges venerunt[c] / aut postea venerint/liberas eas cē sancimus[d] descriptione lucrativorum[e].

☞ Omnes pscriptiones. ¶¶¶. an. aduersus priuatos currentes in ecclesijs ad. gl. an. extenduntur: hoc obtinente ¶ in legatorum ¶ hereditatū exactione: ¶ ad pias causas relictorum. Bar.

¶ Ꝑro temporalibus autē prescriptiōibus. x. ¶. xx. ¶. xxx. annorum sacrosanctis ecclesijs ¶ alijs vniuersis venerabilibus locis sola quadraginta[f] annorum[g] prescriptionem opponi precipimus: hoc ipso seruando ¶ in exactione legatorum ¶ hereditatuꝫ que ad pias causas relicte sunt.

☞ Monasteriū ¶ oratoriuꝫ pēm oratiōib⁹ ¶ cruce ibi figa inchoari debēt: ¶ ipsi fabricatores ¶ eorum heredes cōpelendi sunt ad implere. h. d. Bar.

¶ Si quis autē voluerit fabricare venerabile oratoriū aut monasterium[h] : non aliter inchoandam fabricam nisi loco[z] sanctissimus episcopus † oratione ibi fecerit ¶ venerabilem fixerit crucē. Si vero semel ceperit aut nouā edificare basilicaꝫ aut veterē renouare: modis omnibus compellatur a beatissimo locorū episcopo ¶ economis eius ¶ ciuili iudice eam explere: ¶ si distulerit/hoc moriente heredes eius opus inchoatum adimpleant.

☞ Qui in domo vel suburbano predio ecclesiasticū ministeriū celebrare p̄sumpserit: aut alij celebranti consenserit sine clericis dñiuz amittit ¶ ecclesie applicat: sed si dño rei ignorante alijs permiserit: ipse dꝫ puniri ¶ non dñs. h. d. Bar.

¶ Si qs in sua domo aut i suburbano ecclesiasticū ministerium ministrare p̄sumpserit: aut alijs celebrare cōcesserit sine clericis sanctissimo locorum cpo subiacētibus[i] iubemus hanc domuꝫ aut suburbanuꝫ aut predium vbi tale aliqđ delingtur locis illis[k] sanctissime ecclie vēdicari per oco ambiles cpm ¶ economū eius ¶ ciuiles iudicē locoz. ¶ Si vo † nescie te locorū domino eius curatores aut cōductores aut emphyteote cōtrarium aliquid exerceri permisserint dñm quidem loci nullum preiudicium aut dispendiuz fustinere: eos autem qui hoc fecerint aut fieri permiserint ex puncia vbi hoc cōmissum est expelli[l] rebus eorum loci illius sanctissime ecclesie vendicandis.

☞ Legatum vel hereditas relictū simpliciter sub nomine magni dei debeꝫ ecclesie illi⁹ ciuitatis vbi testator habet domicilium. hoc dicit Ange.

¶ Si qs in nomine magni dei[l] ¶ saluatoris nostri iesu christi beredita tem aut legatū reliquerit: iubemus ecclesiā loci illi⁹ in quo testator domicilium habuerit accipere qđ dimissum est. Si qs autem vnum sanctorū heredē scripserit aut legatuꝫ ei reliquerit: ¶ nō specialiter nominauerit loco in quo est venerabilis domus[m] : inueniantur autē in eodem loco aut ciuitate plura oratoria eiusdem sancti: illi magis domui que pauperior[n] est † quod relictuꝫ est prebeatur. Si autē non est in ciuitate basilica nominati sancti: inueniatur autez in territorio eius illi detur. Si autē neqꝫ in territorio eius reperitur huiusmodi dom⁹: tunc ecclesie ciuitatis in qua testator domiciliū[o] habuerit: quod dimissum est prebeatur.

☞ Si quis oratoriū iusserit edificari debet infra quinqꝫ annos cōpleri: sed ꝛenodochium infra annū ¶ heredes adimplere cogēdi sunt ¶ etiam designata persona per testatorem: episcopus autē loco inutilium personarum alium eligere debet. h. d. Bar.

¶ Si quis edificationē venerabilis oratoriꝫ: aut ꝛenodochiꝫ: aut ꝓthochiꝫ : aut oꝑhanotrophiꝫ : aut nosocomiꝫ: aut alterius reuerende domus in nouissima voluntate fieri dispōuerat: oratoriū qđē intra. v. annis cōpleri iubemus ꝓuidentia locorū episcopi ¶ ciuilis iudicis. ꝛenodochiū aut ꝓthochiū: aut aliā venerabilez domum intra vnum fieri annū: † si autem intra annū nō fecerint heredes ꝛenodochium aut qualibet venerabilez domū a testatore dispositam fieri: iubemus eos domū aut cum parare aut locare[p] vbi possint q̄ iussa sunt adimplere[q] donec hmōi domus venerabilis expleatur. Et si quidez ipse testator decreuerit qui debeāt ꝛenodochiꝫ fieri. aut ꝓthocotrophiꝫ aut alteri tales gubernatores siue suis heredibus hmōi electionem cōmiserit: iubemus modis

uersi. ¶. 9. seq. sic ¶ publicatur locus in quo aliqs fit eunuchus: vt. C. de eunu. l. j. ¶ in quo prostibulatur: vt. 3. de leno. 9. fi. ¶ vbi falsa moneta cudit. vt. C. de fal. mone. l. j. 9. penul. ¶. 9. fina.

k ¶ Expelli rebus. Ro. tuzorem pro facto qđ ꝑ pupillo faciebat puniri : sic ¶ miseri puniēt qui eorum pupillorū pecunias fenerant ad qđ nō tenentur : vt hi qui ob . ꝓhi. 9. quoniā aūt. nec enim bona fidē agnoscere ꝓhibent: vt. ff. de admini. tu to. l. quotiens. 9. ficut. in fi. 9. ¶ facit. C. de fal. mone. l. j. in fin. ¶. ff. de pub. l. cotem. 9. dñs.

† Facit gl. in. c. j. super ℵ. ꝓcuratoris. cir. me. ibi: nec debet cū. extra vt lite nō cōte.

l ¶ Magni dei. id est ipsi ꝯhisto. Accur.

m ¶ Venerabilis domus. cōsecrata in honoꝛe sancti cui reliquit.

Pauperes. Not. ꝑdest paupertas : vt hic . et. ff. manda. l. si procuratoꝛē. 9. si ignozantes . et. ff. de transactio . cum hi. 9. in persona. ¶. 9. si in annos. ¶. C. de ope. liber. l. j. ¶. ff. qui ¶ a quibus. si quis here. ¶. de episcopis ¶ clericis. l. si quis ad declinādam. 9. finautem . Econtra nocet: vt. 3. de testi. 9. sanctimus. ¶. ff. de excusatuto . ¶ curato. l. spadonem. in fi.

Pauperes aliqñ prodest.

n ¶ Domiciliū. Nota domiciliū testatoris in dubio sequi: vt. ff. de condi. ¶ demonstra. l. que condi tio. 9. j.

o ¶ Ꝺparare aut locare. id est ꝺducere. nam promiscue vtimur : vt. ff. de acti. empti. l. peteres.

p ¶ Adimplere . sic ¶ eius seruaꝛ volūtas in dispo

† Idē dꝛ in c. iij. tuncta gl. ij. extra de testa. ¶ vlti. volū.

q ¶ Sile hēs in. ca. ij. extra de testa. vbi testator ꝑcepeꝛat cō struī monasterium per heredes.

UNIVERSIDAD DE MÁLAGA

stione tutoris qui admi
nistret: vt.ff.de admi.tu.
L.iij.ſic ꝛ in funere a quo
debeat funerari; vt.ff.de
reli.ſi quis ſepulchrū.ſ.
ꝛ boc edictum.

a ¶ Volūtatem. qui dixit
tñ talibus paupibus tñ
talibus religioſis.

b ¶ Cōpleri. iſti ſūt quos
vulgo bononienſes cōmiſ
ſarios appellāt. Sed an
habeant bi aliquā actio
nē ꝺ̄ heredem ſi heres re
cuſet: Rñ. ſic. vel cōdi. eg
lege vel offi. iudi. eg hac
l. cū eñ ipſi teneant: vt. l.
eo. ti. ſ. ſi autē qui hoc fa
cere debēt habere ius cō
tra heredē: vt. C. de epiſ.
ꝛ cleri. l. nulli.

c ¶ Erogare. Forſitan cuꝫ
nō ſint genones vel pro
thochia in ea ciuitate vl̄
eius territorio: vt. C. de
ſanc. epiſc. l. ſi qs ad decli
nandam. ꝛ. ꝺ̄. eo. ſ. ſi qs. ꝛ
hoc ſm Wl. ſi alij dicant
l. ediciis inouatam eſſe.

d ¶ Licet. hinc ſumit qō
eſt. C. de epiſ. ꝛ cle. l. nulli
autem licet. Accur.

e ¶ Secundo. dic vt. ꝺ̄. de
here. ꝛ fal. ſ. ſi qs autem.
dicimus.

f ¶ Amittere. not. amitti
lucrum ſi defuncti volun
tati nō paret vt hic. ꝛ. ff.
de egcu. tuto. neſcnnius.
in pnc. ꝛ. C. de leg. l. pe. in
fi. ꝛ. ff. vbi pu. edu. de. l. j.
i fi. ꝛ. ff. de reli. ſi qs ſepul
chrum. ſ. ꝛ hoc edictum.

† Cōcor. c. tua nos. cū glo. j. extra de teſta. vbi ſba buius ter. recitan tur i gl. ſup ver. iterdi.

g ¶ Reliqrit. i. non cōple
uit ꝑdicta q̄ ſūt ab eo cō
plenda: vel proprie lege.

h ¶ Ad pias. ſcz eccle o
phanotrophio. noſoco
mio. xenodochio vl̄ pau
peribus: vt. C. de ſac. ſan.
eccle. illud. ꝛ. ꝺ̄. eo. ſ. ſi qs
autem. Alb.

i ¶ Falcidia. Quia forte
locū habet cū heres q̄ ad
pias cās relicta ſunt ab
initio forte ipſe r nolnit:
ſi enim ſponte teſtatoris
voluntati paruiſſet: falci
diaꝫ hēre poſſet: vt. ff. ad
legem falci. l. j. ſ. ad mu
nicipiū. ꝛ. C. ad. l. fal. l. ij.
ſm Alb. ꝛ ſm. R. Vel di
ſtingue vtrū eccleſie ſim
pliciter. i. deo: q̄ caſu lo
cum hꝫ falcidia. aut eccle
ſie. ꝛ ad cām piaꝫ aut pro
redemptione captiuoꝝ:
quo caſu locum nō hꝫ: vt
hic ꝛ ibi: vel meli⁹ ſauo
re eccleſie dic correctum.

k ¶ Seq̄meſes. imo infra
annum videt: vt. ſ. ꝺ̄. de he
re. ꝛ fal. ſ. illud ℈. Solu.
hic eſt ſpeciale.

l ¶ Vſure. hoc eſt ℈. ſ. eo.
in pnn. fol. vt ibi.

m ¶ Pleberi. puta fun
dum vel vineam.

n ¶ Quitatis. ſic. ℈. ꝺ̄ alie.
ꝛ emphy. ſ. ſi vo ſm pre
dictū. ꝛ facit. ff. de tráſac.
cū bi. ſ. cā tráſactionem.

omnib⁹ heredes eius que ab eo
diffinita ſunt adimplere locoꝝ
beatiſſimis cp̄is inſpiciētibus ſi
gubernatio recte ꝓcedit: ꝛ ſi inue
nerit non vtiles exiſtentes recto
res licentiā habentib⁹ ſine dāno
alios ꝓ eis oporꝛunos efficere.

☞ Legato vel hereditate ꝓ redēptiōe
captinoꝝ ant alimētis pauperibus dere
lict⁹ ꝑſona a teſtatore deſignata ſm teſta
toris volūtatem ꝺ̄z oīa adimplere: ꝑſona
aūt nō deſignata cp̄s vel econom⁹ adim
plere ꝺ̄z: hꝫ teſtator: aut donator: ꝑhibue
rit. ſi vō ꝑſona deſignata ſemel ꝛ ſcēo mo
nita adimplere diſtulerit oñi tacto ꝑa
tur: ꝛ epiſcopus vel ſupior ſm teſtatoris
voluntatem diſtribuere debet. Bar.

¶ Si qs aūt ꝓ redēptiōe capti
uoꝝ aut alimētis pauperū here
ditatē aut legatū reliquerit in re
bus mobilib⁹ aut ímobilib⁹ ſiue
ſemel ſeu annale: ꝛ hoc modo om
nibus ſm teſtatoris voluntatē[a]
ab his qbus iuſſus eſt hoc facere
cōpleri[b]. Si aūt ſpecialiter dixe
rit qūo paupib⁹ hoc reliquit: ꝑci
pimus ſcrtiſſimū cp̄m ciuitatis in
q̄ teſtator habuit domiciliuꝫ pci
pere caſdē res: ꝛ ci⁹ ciuitatis pau
peribus erogare[c]. ¶ Si aūt ꝓ
redēptiōe captiuoꝝ aliqd relinq̄
tur: ꝛ nō noiatim teſtator dixerit
p quē oporteat fieri redēptionez
captiuoꝝ: ctiā ſic iubem⁹ ꝛ res ad
hoc relictas locoꝝ cp̄m ꝛ ci⁹ eco
nomos accipere/ ꝛ hmōi piū op⁹
impleri: in oibus cñ talibus ꝓis
voluntatib⁹ ſanctiſſimos locoꝝ †
cp̄os volum⁹ ꝓuidere: vt ſm de
functi volūtatem vniuerſa ꝓoce
dant: hꝫ [d]ꝑcipue a teſtatorib⁹ aut
donatoribus iterdictū ſit cis ha
bere ad hoc aliquod participiuꝫ.

¶ Si aūt qui hoc facere iuſſi ſunt
ſemel ꝛ ſecūdo[e] a beatiſſimo loco
ruꝫ cp̄o aut cius economis ꝓ pu
blicas ꝑſonas admoniti diſtule
rint q̄ diſpoſita ſunt adimplere:
iubemus cos omne lucrū relictū
cis ab eo q̄ hoc ꝑceperit amitte
re[f]. ꝛ locoꝝ cp̄os oēs res cūctis
(ſicuti dictū eſt) ꝓijs cauſis diſtri
butas cū fructibus ꝛ augmentis
medij temporis ꝛ memorato lu
cro vendicare: ꝛ q̄ teſtatoꝛ diſpo
ſuit adimplere: ſcīētes q̄ ſi negle
xerint/ ꝓ⁹ his oībus rōnem deo
perſoluent. Si aūt ſanctiſſimus
locoꝛ cp̄s reliquerit[g] aliquid ho
ruꝫ que a nobis dicta ſunt: liceat
ꝛ ſanctiſſimo ci⁹ metropolite bec
oīa exigere ꝛ cōplere: ꝛ omni alij
licentia ſit huiuſmodi mouere q̄
ſtionē: ꝛ ſtudere vt modis omni
bus cauſe pie compleantur.

☞ Falcidia ceſſat i relictis ad pias cau
ſas: ꝛ heres ſoluere recuſans itra ſex mē
ſes ab inſinuatiōe teſtamēti numerādos
ad vſuras ꝛ fructus tenebit ꝛ annale le
gatum alienari nō poteſt: niſi in ꝓuincia
remota fuerit relictum. Bar.

¶ Si aūt heres q̄ ad pias[p] cau
ſas relicta ſunt nō ipleuerit dicēs
relictā ſibi ſubſtātiaꝫ nō ſufficere
ad iſta: ꝑcipimus oī falcidia[i] va
cāte † quicqd inuenīt in tali ub
ſtantia, ꝓficere ꝓ iuſſione ſan
ctiſſimi locoꝝ cp̄i, ad cauſas qb⁹
relictū eſt. Si autem legatuꝫ ab
aliquo ad pias relinquit cauſas:
iubemus intra ſex menſes[k] ab iſi
nuatione teſtamēti numerandos
hoc modis oībus ꝓzeberi quib⁹
relictū eſt. Si autē diſtulerint q
in hoc onerati ſunt hmōi ꝑbere
legatū: ꝛ fructus ꝛ vſure[l] ꝛ omne
legitimū exigaī augmentū a tem
pore mortis cius q̄ hoc reliquit.
Si aūt ánale legatū cuilibet ve
nerabili domui relinquaſ: ſi qdez
q hoc dare iuſſi ſunt: aut locus ex
quo iuſſum eſt hoc ꝑberi[m]: in ipa
aut vicina, puincia fuerit: iubem⁹
nullo mō legatū alienari. Si vō
loca aut ꝑſone ex qbus hoc dari
ꝑceptū eſt longius fuerint: tūc li
ceat illis qbus hoc relictū eſt. Si
aūt pars obligata cōſentit cōmu
tare legatū ꝛ iuxta ꝓ⁹ eo ꝓcipe
re reddit⁹ idoneos/ ꝛ cū augmē
to nō minus quarte partis reli
cte q̄titatis[n] ꝛ neq; plurimis tri
butis fiſcalib⁹ ꝓgrauatos: aut
vendere ſi voluerint hmōi lega
tum ꝛ nō minus ꝓ⁹ ꝑcio ꝓcipere
q̄ ex tali legato intra. xxxv. ānos
colligit: ita tamen vt huiuſmodi
ꝓcciū ad vtilitatē ꝓdicte vene
rabilis domus vbi relictum eſt ꝓficiat.

☞ De bonis poſt adeptam dignitatem queſitis epi teſtari ꝑhiben
tur: niſi ꝓ⁹ ſuam[q] queſita intuitu perſone non eccleſie: in pias tamē
cauſas poſſunt expendere. hoc dicit Bal.

¶ Interdicimus † autē ſanctiſſimis epiſcopis res mo
biles aut ímobiles ſeſcq; mouētes quecūq; poſt epiſco
patū ad eos quoquo modo ꝓuenerint in ꝓprios cogna
tos/ aut in alias quaſcūq; trāſferre perſonas. Jn capti
uoꝝ vero redemptionē ꝛ egentiuꝫ pabula ꝛ alias pias
cauſas: aut ꝓ vtilitate, ꝓprie eccleſie ex his expēdere li
centiā habeant: ꝛ quicqd ex huiuſmodi reb⁹ poſt obituꝫ
eorum in ipſoruꝫ facultate remanſerit/ iubemus hoc ad
ꝓprietatē eccleſiarū quarum ſacerdotium habuerint
cōpetere[o]. Jn illis enim ſolūmodo rebus licentiam eis
alienādi aut relinquendi quibus voluerint damus: que
ante epiſcopatū ꝓbāt ur[p] habuiſſe: poſt epiſcopatum
vero que ex genere ſibi cōiuncto ad eos devolute ſunt[q]
quib⁹ ab inteſtato vſq; ad quartū[r] gradū ſuccedere po
terūt. Hec aūt omnia q̄ diximus de rebus que poſt epi
ſcopatū devolute ſunt ad ſanctiſſimos epiſcopos ꝛ in re
uerēdiſſimis oꝛphanotrophis ꝛ procotrophis: ꝛ noſo
comis: ꝛ xenodochis[s]/ ꝛ geronthocomis/ ꝛ omnibus
alijs rectoribus venerabilium domoꝝ valere ſancim⁹
in rebus que in tempoꝛe ꝓprie adminiſtrationis ſm ꝑdi
ctum modum ad eos ꝓuenerunt. ¶ Si quis autem † epi
ſcopus aut cleric⁹: aut cuiuſlibet eccleſiaſtici gradus mi
niſter: aut eccleſie diaconiſſe moriantur ſine teſtamentis
ꝛ legitimis ſucceſſoꝛibus: bonum ſucceſſio eccleſie[t] cōpe
tat in qua conſtituti fuerint.

☞ Hereticī res eccl'ie ab eccl'ijs nullo mō recipe ꝓſt. Jté hētici ꝛ
iudei ſynagogā ꝛ ſpelunca ꝛſtituere nō debēt. Jté ét ab alijs q̄ eccle
ſijs p emphyteoſim vel ꝺductionē poſſeſſiōes accipe prohibent. Bar.

Hereticoꝝ.

o ¶ Cōpetere. olim in ol
bus poterat teſtari: vt. C.
de epiſco. ꝛ cleri. l. ſacro
ſancte. que hic corrigit.
Accurſius.

p ¶ Probantur. eſt ergo
preſumptio ꝓ eccleſia.
ſic. C. de dona. inter virū
ꝛ vxo. l. etiam. ff. de do
na. inter virum ꝛ vxo. l.
quintus. argu. contra. C.
arbi. tu. ſi defunctus. Jté
not. q̄ eccleſie referuare
tenent: vt ꝛ. ꝺ̄. de reſtitu.
ſ. j. colla. viij.

q ¶ Devolute ſunt. etiam
per donationes inter vi
uos factas ſm Jo.

r ¶ Ad quartum. de quar
to gradu ideo dixi: quia
vſq; ad cū gradū veriſſe
eſt q̄ a talibus cognatis
habēt nō occaſione rerū
eccleſie: ſed in remotioꝛi
bus cōtra eſt a ſo. ſi ergo
vltra gradū iſtum daret
ſibi quis ꝛ non occaſione
reruꝫ eccleſie: idem vt ſit
tantuꝫ iuris preſumptio
ſm Albe.

s ¶ Xenodochijs. niſi fo
te renūciauerit ſeculo. nā
tunc non poſſunt facere
de aliquo teſtamento: vt
ꝺ̄. de mona. ſ. illud. coll.
j. et not. banc. l. de ꝓcla
tis. de ſubditis autem di
ces. ſ. de ſanctiſ. epiſco. ſ.
preſbyteros.

t ¶ Eccleſie. ꝛ ſic eccleſia vt
vxoꝛ ꝓfertur fiſco: vt. C.
vnde vir ꝛ vxoꝛ. l. j.

† Cōcor. cū hoc. ſ. ca. j. cus glo. ſup ver. antc. et tra de teſta. q̄ c. vt pa ro ſumptiē et hoc ꝛ. vt ei⁹ ſba ma nifeſtant.

† Cōcor. cū ℈. ſ. ca. reꝙ ſiſti. in fi. cū gl. fi. extra de teſta. ꝛc vl. in glo. ſu per ꝛbo. bo nog. inſi. extra de ſacc. ab iteſt.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a ¶ Hereticoꝝ. ℟o. hereticos ab actibus hmõi p̃hiberi: qõ facit ad id qõ est. C. de iure empby. l. fi. ℣. finautez. ⁊ facit ad hũc ℣. C. loca. ⁊ cõdu. l. curiales, ⁊. l. milites. ⁊. l. fi.

b ¶ Et sancta ecclesia. ſcz si ita est. et facit. C. de here. si quis ortbodoge. in pin. Accur.

c ¶ Edicari. ſ. ꝑcipimus.

d ¶ Indẽne seruari. fic. ff. loca. si quis ignorans.

e ¶ Sine satisdatione. iudicatum solui.

f ¶ Alienare. ſ. ꝑcipimus, ⁊ concordat. C. de episco. ⁊ cle. l. orthanotrophos.

g ¶ Subiacere. immo hodie contra. vt. ff. de sanc. episco. ℣. economus. vel illa in economiis et alijs gubernatoribus.

h ¶ Vt fratrum filij suc. ⁊c. Quatuor hꝫ ptes ĩ qbus ꝙuoꝫ corrigũtur. l. i. ſ. e. expedit vſq; ad. ℣. illud. Scõa abinde vſq; ad. ℣. ga vo mulieres. Tertia ab inde vſq; ad. ℣. finalẽ. Quarta in. ℣. fina. prima est: vt fratrũ ⁊c. secunda: ⁊ vt mulieres ⁊c. tertia ⁊ rursus ⁊c. quarta ⁊ vt similes ⁊c.

i Ostras. ℳõ piget. melius est ſcipſum corrigere ꝙ̃ ab alio corripi expectare: vt. ff. de nup. ℣. ij. colla. iiij.

k ¶ Legem. ℣. de here. ab intesta. ℣. si igit defunct⁹. in fi. quã corrigit bic.

l ¶ Sibi. ſ. ſibi reliquerit.

m ¶ Ad hereditates. q. d. ides est ordo casus ⁊ ius siue bi nepotes cuꝫ ſolis cbijs vocantur siue cum cbijs ⁊ superioribus.

n ¶ Monumẽta. i. exẽplaria primi instrumenti ⁊ exẽplificata coꝝ iudice: creditur ergo exẽplo: vt. C. de re iudi. l. fi. ⁊ ſic est contra. ℣. vt ſpon. lar. ℣. ad hec. So. ℏ fuit facta insinuatio coꝝ ordinario iudice: vt patet ex ſequenti buꝫ: qz ſic dicit ꝙ̃ dz fieri: tũc enim exẽplũ valet: vt bic. ⁊. ff. de admini. tuto. L. chirographis. ⁊. C. ẽ te sta. l. publicati. alꝫ ſi non ſic insinuetur nõ valet: vt in contrario.

o ¶ Pio cis. Puta patres. Accur.

p ¶ Confici. vt coram defensore ciuitatis: vt ĩ aut. de defen. ciui. ℣. nulla. et C. de do. l. in bac.

q ¶ Exactionis. qz ex titit casus quo mulier pacta est de lucranda donatiõe ꝑter nup. puta ꝓmoꝫ tuo marito. fm Jo.

r ¶ Donatiõis. ſ. totius. Accursius.

s ¶ Et p. id est.

t ¶ Insinuatam fuisse. ℏ

¶ Jubem⁹ autẽ nullũ hereticoꝝ ⁊ neqz p̃ductionẽ neqz p̃ emphyteosim neqz p̃ emptiones aut alio quolibet mõ res immobiles accipe a qlibet sancta ecclia/aut alio venerabili loco: si qd võ hereticus, p tali cã p̃burerit amittat: hmõi vero res venerabili loco a quo etiã date sunt vendicent. rector etiã domus q ipſas res dedit heretico oi gubernatione remoueat: ⁊ in monasterio recludat: ⁊ vno ãno a sancta cõione segregetur: cuꝫ hereticis, pdiderit xp̃ianos: si autẽ orthodoxus possessionẽ habẽs in q̃ est ⁊ sancta eccl'ia alienauerit aut reliquerit aut p emphyteosim/aut p cõductionẽ/ aut qlibet gubernationez hanc dedit iudeo: aut samaritano: aut arriano: aut alij heretico. sancta ecclesia eiusdẽ vici hmõi vẽdicet ꝑprietatẽ alienatiõis. Si qs aũt hereticoꝝ (in qbus ⁊ cõnumeramus nestorianos ⁊ accphalos ⁊ cutricianistas) p̃sumpſerit speluncã fue ĩcredulitatis edificare/ aut iudei nouã synagogam cõstituere/locoꝝ sancta ecclesia edificia sue ꝑprietati defendat. si vero p emphyteosim aut cõductiones aut etiã p quãcũqz aliã gubernationẽ dedit possessionẽ hmõi pſone: sigdẽ sciebat dñs possessionis eius quia heretico hanc cõmisit: oẽs redditus illius temporis qõ in cõtractũ transiit ecclesie ciuitatis sub qua possessio constituta est vẽdicari: ſi vo ignorabat dñs possessionis quia hereticus erat cui hec cõmissa est ipm qdez dñm ꝑpter ignorantiã indẽnem seruari. Hereticũ vo in vtroqz casu expelli de possessionib⁹ ⁊ ei⁹ substantiam applicari fisco.

¶ Orphanotrophi sunt ſiles tutoꝝ ⁊ curatoꝝ: ⁊ debẽt cõficere inuentariũ sub gestis personarum publicarum. Bar.

¶ Orphanotrophi vo tutoꝝ ⁊ curatoꝝ fungant officio: † ita tamen vt etiã sine satisdatiõe c cõueniant de reb⁹ orphanotrophijs ⁊ ipſis, ꝑprijs orphanis cõpetẽtib⁹. Res autẽ cõpetẽtes alicui orphanoꝝ publicis ꝑsentib⁹ tabularijs aut sub gestis monumẽtoꝝ: in hac qdẽ regia ciuitate apud magistrũ cẽſus habitis: in ꝓuincijs autẽ apud iudices earum aut defensoꝝ locoꝝ orphanotrophos accipe ⁊ custodire: ⁊ ſi necessarius putauerint alienare ⁊ precia earuꝫ orphanis ꝑseruare aut alias res, p illis emere: non autẽ subia cere tutelaribus aut curatorijs rationib⁹. seruari autẽ iubem⁹ venerabili orphanotropho hui⁹ re gieꝛdis ⁊ xenodochio qõ vocat sancte Marie ſanſo ⁊ sub ei⁹ gubernatiõe ꝑstitutis oratorijs aut xenonibus aut venerabilib⁹ domibus omnia ꝓuilegia quecũqz habet maior sanctissima ecclesia constantinopolitana. Que igitur per ꝑsentẽ legem in perpetuuꝫ valiturã nostra sanxit trãquillitas tua celsitudo edicti ſoleniter in hac regia vrbe, ppositis ad omnium studeat peruenire noticiaꝫ: nos enim, puidebimus quatenus fine collatorum dispẽdio fiat etiã in prouincijs manifesta.

¶ Vt fratrum filij succedãt pariter ad imitationẽ fratrũ etiam ascendẽtib⁹ exstantib⁹. Et vt mulieres nõ infinuata antenuptiali donatione nõ ledantur: non infinuans aute vir vel ſi cõpetat nuptiale lucrũ eo nõ fruatur. Et rursus vt mulieres non ſecundo nubentes dñe sint partis ſponſalitie largitatis q̃tuꝫ pars facit vnius filij. Et vt ſimiles sint pene vtriuſqz ſexus dũ sine causa rationabili repudium mittitur. Titulus. vij.

¶ Filij fratrum ex vtroqz latere coniuncti ſuccedunt vna cum fratribus defuncti ⁊ etiam cum ascendentibus ſublata lege que ꝓtrariũ diſponebat. hoc dicit Ange.

Idem August. ꝓce. ꝓce.

Ostras leges emẽdare nõ piget nos vbiqz vtilitatẽ ſubiectis inuenire volẽtes. Dẽ minimus igitur ſcripſiſſe legem per quam iuſſimus: vt ſi qs moꝛiat relinquẽs fratres ⁊ alterius fratris filios ꝓmoꝛtui ad ſimilitudinem fratrũ ⁊ ꝓmoꝛtui fratris filij ad hereditatez vocentur paternum adingredientes gradũ ⁊ illius ferẽ tes portionẽ. Si vo moriens relinquat aliquos aſcẽdẽtium ⁊ fratres ex vtriſqz parẽtibus cõiunctos sibi ⁊ filios ex ꝓmoꝛtuo fratre: fratres qdez iuſſimus p ipſam legẽ cuꝫ parentib⁹ vocari: fratris vero filios excluſim⁹.

¶ Hoc itaqz iuste corrigẽtes ſancim⁹ vt ſi quis moriens relinquat aſcẽdentiũ aliquẽ ⁊ fratres qui poſſint cũ parentibus vocari ⁊ alterius ꝓmoꝛtui fratris filios: cum aſcendẽtibus ⁊ fratribus vocenẽ etiã ꝓmoꝛtui fratris filij ⁊ tantã accipiant portionẽ quãtaz eozũ futurus erat pater accipe ſi vixiſſet. ¶ Hoc vero ſancim⁹ de illis filijs fratribus quoꝛuz pater ex vtroqz parente iungebat defuncto: ⁊ absolute dicimus ordinẽ quãdo cũ ſolis vocantur fratribus eũdẽ eos habere iubemus: ⁊ qñ cũ fratribus vocãtur aliq aſcendẽtiũ ad hereditatẽ m hoc iubẽtes ex kalen. Janua. ꝑsentis indictionis vndecime. ¶ Illud quoqz dignũ correctiõe aliqua esse iudicãtes partez hoc ꝑsentis ſacimus legis: ex ipſo em reruꝫ inuenietes expe rimẽto neceſſariũ esse mulieribus actis monumentoꝛuz antenup. donatiões insinuari: vt ſi vel principalia instrumenta pereant (qõ facile est) per monumenta n matrimonij eius, pbatio maneat ſancimus neceſſitatẽ habere viros ipſos: aut etiã qui, p eis o antenup. do. ſcribunt ſi qn gentoꝛum ſolidoꝛũ transcendit quãtitatem insinuare cã in actis monumentoꝛ: in regia quidẽ ciuitate apud magiſtrum cenſus † in ꝓuincijs autez apud vniuſcuiuſqz ciuitatis defensoꝛes: aut apud quos omnino talia documenta confici p possunt. Si vero nõ insinuent eas: q̃tuꝫ quidem ad partem mulieris etiam ſic eas valere iubemus ⁊ ſi tẽpus fiat exactionis q donationis r et s partis eius: nõ opponi mulieri non insinuatam t fuiſſe donationem. Si vero dotaliũ pacta ⁊ bozuz cuentus parti viri concedunt actionẽ doris aut etiam eius partis u nullam eum habere iubemus actionem v ſi non donationem innouiat: vt. ff. ſpõ. lar. in ꝓn. ⁊ ſumitur b qõ est C. de do. ante nup. l. fin. ⁊ auſ. eo decurſum. in fi.

v ¶ Partis. i. dotiũ et lucrũ caſu exiſtente de quo pactus est de lucrãda dote: vtputa ꝓmoꝛtua vxore fm Jo.

¶ Actionẽ. ſ. in eo quod ẽcedit eam quãtitatem que non dz insinuari fm Jo. vt argu. C. de do. l. ſi quis argentum. ℣. ſed. in omnibus. ⁊ hoc ideo dico qm vir vel mulier debẽt lucrari ex pacto in alio ĩ quo nõ est pactum lucrari: cũ non ſit ſimplex donatio ⁊ non est neceſſaria insinuatio.

Corrige / re ſe est bo nestius q̃ ab alio corripi.

Exemplo credendũ est.

† Facit gl. i ca. auditis. ſup ver. minus. post punc. extra de in integ. reſti.

† Solu. in. c. cũ i iure. ſuper ver. ſedis. in me. in ℣. item ſi ſententia redacta ẽ. extra de of. de lega. iudicat hũc ter. ad hoc q̃ ſi ſententia dele gati ſit rdacta in publicã formã q̃ faciat plenã fidem adiũ oſtenſiõe cõmiſſionis ſuperioꝛis.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a ¶ Putamus . vt . ℨ . de nup . ℌ . binc nos . et . C . de secun . nup . generaliter.

b ¶ Sancimus . p . l . illā . ℨ . neq; virū quod eg do . ℌ . preterea.

c ¶ Videat . corrigit ℌ q̄ ōt . ℨ . neq; virū . ℌ . pterea . vbi non distinguebat.

d ¶ Viris . que est . ℨ . vt licea . ma . ⁊ auie . ℌ . quia vero legem dudum.

e ¶ Transigere . i . solnere.

f ¶ Differentiam . ꝑtum ad penam.

g ¶ Cognita . q̄ cause sunt in pdicta cōstitutione vt licea . ma . ⁊ auie . ℌ . q̄ vero plurimas.

h ¶ Hoc . fcs separare matrimonia sine causa legitime cognita.

i ¶ In viro . cōtra . ℨ . vt licea ma . ⁊ auie . ℌ . q̄a vero legē dudū. Sol . ℌ illā corrigit: vt ibi diximus. Alij dicūt ℌ equiparare corpoales penas nō pecuniarias q̄ nihil est.

Penaz similez par delictum exigit.

k ¶ Proximas . Not . par delictū parem exigere pena: vt . C . de epis . ⁊ cleri . l . si quēq̄ . fallit . ff . de pe . l . quedam . ⁊ de incen . rui . nau . pedius.

l ¶ De restitutione fideicōmissi ⁊c. Huius sensus accipe ex rubrica: ⁊ ponit tm̄ de vno testō in q̄ multa sunt dispōsita: ⁊ de q̄ dā codicillo ⁊ lr̄am nō lego: nisi vt notem argu . ℌ . eo . ℌ . manifestum.

m ¶ Anta . manifestū subtrabo . Mo . ergo p opi . Jo . ꝑ in codicillo pōt adimi te stamēto legatū relictū ls nō fit testa . ꝑfirmati: ⁊ p ℍ . ff . de ali . ⁊ ci . leg . liber . sed Pla . ⁊ . ff . Si nisi fuit testō ꝑfirmati: ⁊ p se idu cunt . ff . de testa . l . hēdes palā . ℌ . ℌ q̄ posset . Sed certe in istōc illa itelligi mus vt mutari nō possit nisi a capite oia fiant.

Legatum testamēto potest per codicillos adimi.

sinuauit ℬ est actis monumētoz (sicut dictū est) viris cū ℍtibus ptātē infinuare donatiōes ꝑ non infinuatis piculū mulierib⁹ imine re incptū nobis esse videt. ¶ Quia ℣o ⁊ mulieres ad scōas nuptias nō veniētes postōc aliq̄ dignas vltra eas q̄ scō nubūt esse puta mus⁴ si q̄ amisso viro alteri⁹ abstinent nuptijs: hēre qdē eā vsum ante nup . donationis sicut ꝓius sancim⁹ᵇ . hēre ℣o eā ⁊ ꝓpter tis tantū ℭtū filioz ℭtas faciat vt fm ꝓpriet as rōnē vnius ⁊ ipsa filij ꝑsonā obtinere videat⁶. ¶ Hoc ℣o valere nō in matrib⁹ solis iubemus: sed etiā patribus ⁊ alijs ascēdentibus volumus ad secundas nuptias non venientibus.

¶ Quia ℣o interdiximus dudū ꝑ nostrā legē ⁊ viris⁴ ⁊ mulieribus repudia mittere ⁊ trāsigere⁶ mrimonia: nisi tñ q̄dā sit causa nre legi cognita ⁊ penas hoc faciētib⁹ ⁊ viris ⁊ mulieribus ipōsitimus: mutationē quādā circa penas viri ac mulieris facientes: ⁊ ad melius ℬ trāsformātes sancim⁹ nullā esse differentiā⁶ ℭtū ad penā iter virū ⁊ mulierē hoc ꝑsumētes: sed hisdē penis q̄ ō mulieres a nobis diffinite sunt fi fine cā nre legi cognita⁴ mrimonia distrahūt: et iaz viros subdi ℬ ꝑsumētes: ⁊ si les penas cē in viro ⁊ in muliere. In delicto eīm cēli ꝓximas⁸ eis imīnere penas iustuz esse putamus. Presēnte igit̄ gñali legē nostrā manifestā tua glia faciat ꝑ edicta solēnia ⁊ bis qui hanc maximā ciuitatez ⁊ q̄ ꝓincias habitant: vt nullus oīum que ad saluteˉ cōmunez sancita sunt a nobis ignozet.

¶ De restitutiōe⁴ fideicōmissi ⁊ nomine familie q̄ vsq; ad quartuz gradū locū habet ⁊ q̄ familie nomine nurus eriaz continetur.

Titulus. viij.

¶ Alienationis prohibitio perpetua vltra quartā generationez non extendit: nominalis autem alios non continet: ⁊ vltimus de familia superstes res ad eum venientes in quācunq; personam alienare potest: appellatione quoq; familie nurus continetur. Bar.

Idem Augu. ꝓpe. ꝓpe. secundo.

Anta nobis humanitatis cura est vt neq; ꝓuatas cognitiōes q̄ videnˉ nobis q̄nez excedere iudicialē legibus nostris diffinire dedignemur: neq; cognitionē ꝓuatam excedentē audire iudicia per circuitus lon gos litigantes tradere afflictiōi. ¶ Alexāder igitur gloriosus suggessit nobis multoties Dicriū glorioseˉ memorie patrē suū scribentē testū nominibus istis vsum. Volo autē ⁊ iubeo meos heredes Cōstantinū qdē virū clarissimū deputatā ei domū cū omni: sicut superius scriptum est) cōiunctō ei iure: ⁊ ꝓaustiuz q̄ in cuparijs est cū omni (sicut superius dictū est) cōpetenti ei iure ⁊ dominū que in antbiochia est carbamianuz. Antimiū vero dulcissimū, paustiū q̄ in blacernas est. Cathacugeniū ⁊ Julianū glorioseˉ memorie viros ⁊, paustiū q̄ in summitate sinus subsenticiꝰ est quondaz Cataarchaliriū gloriosē memorie. Callioꝓiū vero virū clarissimū, paustiuz habitrariū siue Cathaphilotiū. Alexādrum virū glozio fissimū, paustiū q̄ in venetis est nō alienari/nō ꝑ vendi tionē/nō ꝑ donationē/nō ꝑ cōmutationē/nō aliter quo liber modo neq; eiici neq; alienare ipsam domū aut ꝓprascripta, paustia a meo noie ⁊ mea familia: sed fi quid ozandū est mihi fiant eis filij ⁊ in filijs ⁊ in nepotibus legitimis aut naturalib⁹: si defuncti sunt relinquere vnū quēq; eoz̄ q̄ deputatuz est, paustium ⁊ domus tam in adiacentibus huic regie ciuitati q̄ in antiochiam filijs ⁊ nepotiˉ⁹ finguloz legitimis ac naturalib⁹: credo enīz q̄ nō deponāt neq; sup naturalibus filijs aut nepotibus meam dispositionē ⁊ voluntatē. Si vero oīno sine filijs omnes aut qdā aut vn⁹ ex eis moriatur (qd̄ absit) volo ⁊ iubeo eos q̄ sine filijs aut sine filio futuri sunt morituri/ restituere supstitibus siue supstiti eoz̄ fratri supascripras domos tā hic q̄ in antiochia: ⁊ ꝓmanifestata q̄nqs, paustia cū omni eoz̄ iure ⁊ oibus cōpetentib⁹ indefinēter vacante: videlicet inter eos de fideicōmissis aut legatis satisdatione: volo enim ⁊ iubeo nō exigere eos abinde hmōi satisdatiōes ꝑsumētes siue ꝓsumentez ꝓter meā paternā ⁊ amabilē circa eos intentionē exigere fratres suos aut fratrē satisdationē in bis, phibitis alicnari reb⁹ omnino eos fideicōmisso cadere: ⁊ hec qdē in testamēto dixit: scripsit autez ⁊ codicillos hmōi/ ⁊ in ipsis vsus est hutusmodi vbis. ¶ Manifesta igitur facio: quia dudū quidē in scriptis feci testm̄ ⁊ q̄ in eo sunt fm̄ placitum mihi modū dispositi. volo ⁊ iubeo oīa quecūq; eidē testō cōtinent oīmodo valere ꝓter illa sola q̄ in hoc meo codicillo ꝑmuto: aut subtrabo⁷⁰ aliqua derelicta legata. Volo igit ⁊ iubeo, paustiū meū q̄ appellat cuparia: q̄ in ꝑdicto testō Cōstārino viro magnifico filio meo dere liqui: dari ⁊ ꝓtinere ꝑfecto possessionis ⁊ oīū iure bierio viro clarissimo ⁊ eugenistato meo nepoti filio in Cōstātini viri magnifici integrū ipsum, paustiū cū omnibus q̄ in eo sunt ꝓtectoꝛijs ⁊ afcensum ⁊ descēsum omnib⁹ eriaz cōiunctis siue illatis cōclaue domū ⁊ ergasterijs ⁊ balneo ⁊ ortis tam intra q̄ extra muros ⁊ hippodromus: ⁊ q̄ in eo est ortū ⁊ cisternā ⁊ omnia oīno quocūq; modo cōpetentia mihi iura super isto ipso ꝓaustio: dari qdez volo cundē ꝓaustium ꝑdicto viro clarissimo meo nepoti Dicrio facto siue potestatis per emancipationem a suo patre post obitum meū nulla data licētia ci viro bonesto nepoti meo: sed neq; bis qui siue ex hoc meo testamento: siue ex testamēto ciusdē viri clarissimi mei nepotis suscipientib⁹ iura eius vēdere: aut ꝑmutare: aut donare alicui: aut quocūq; modo alienare ipsum: aut, paustiū: aut partē aliquā ex eo: aut ius ꝓpter q̄ volo cundem ꝓaustiū siue domū adiacentē intra ianuas q̄ ducit circavencrabile oratoriū sancte ecclesie ꝑmanere per oia ⁊ perpetuare in mea familia ⁊ nunq̄ egredi de meo nomine. Volo autē ⁊ iubeo si cōtigerit predictū virū bonestū meuz nepotem Dicrium mori impuberē: aut post pubertatē sine filijs tm̄ ex legitimo matrimonio ei, pgenitis: ꝓuenire ⁊ cōpetere siue restituere possessionē ⁊, ꝓprietatē ciusdē, paustij siue domus viro magnifico eius patri Cōstantino sub eadē cōditione non alienari aliq̄n de mea familia aut de meo nomine: in istis quidez ipsum, pcedere. Dicrij vo glorioſissimi domum que in theopolitis adiacet ei: ⁊ ex paterna in eum peruenit succession alijs vēdidit ꝓsonis: eā vero domū que in bac felicissima ciuitate insuper ⁊ p codicillos datū sibi ꝓaustiuz in quibus omnib⁹ alienatio interdicta est Cōstantino glorioſissimo eius trāsmittere filio. Illum vero mox ꝓegnantem relinquentem vxorem vita functū scripsit testamentum per qd̄ dispōsuit si nō nascantur filij aut natus impubes moriatur: tam matrē suam Odriam glorioſissimam ℭ

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

mam q̄ ei⁹ vxorē nobilissimā mariaz ī ei⁹ vocari succes-
sionem:ꝛ qm̄ nata fuit filia ꝛ ipsa pupilla ꝛ tenera adhuc
etate ex oib⁹ decessit ī ꝑdictas nobilissimas puenire mu
lieres:reliq; vo substātie q̄ in hac magna ciuitate sunt do
mus insup ꝛ proaustiuz exꝑssim in codicillis gl'iosissimo
relicta sūt biertio:locū sozitā tā ex testo q̄ ex codicillo⁹
sermonib⁹ adhibere:ipse domū ꝛ paustiū defendere so
lus de bierij gl'iosissimi familia derelicta q̄ nūc ꝛ primuz
bñs in bierio imco noīe gradū:ſz hic q ꝓ maria ꝛ maria
gl'iosissimis feminis ꝥba faciebāt: testameti qdem ꝥbis
nullū dicebāt locū hēre neqz cū legit alexādrū virū gl'io
sissimū locū hēre ꝛ vtrūq; suū ꝑficere ipm ꝛ citra. Cōstā
tinū gl'iose memorie q̄ ad bos tāq; ad locū ꝛ alienantez
proaustiū qd ei derelictū est:sup qd alienatione icqual'
alijs qd ei ꝑ interdicēs cōpetit ꝛ alios fratrū ei⁹ hoc fa
cere:ꝛ nras leges:qm̄ oēs ꝓtinue in qb⁹ tale aliqd diſ
situ est trāſgredi defuncti volūtatē oib⁹ simil' substōnē
dicere:vt nō ꝑmittas eis inuicē pulsantes multis ꝓ vna
cognitione iudicijs subijciant. Ideo positas nos reme
morare leges. Alexāder vo gl'iosus magis qdē ꝛoc ꝓo
ꝑijs alterutrū recte visus est appellare:sup codicillum
cm̄ sapientē ꝛ oc residuis reb⁹ volūtatē suā defuncti fa
cientē familie reseruari volēs sed in paustio iustioribus
vbis vsus nihil recte ei alienationē ꝓferre:illas ex impe
rialibus hoc facere ꝑlleti iussione venerabilib⁹ ꝓ bis ver
bis visa est pars alterutra tā testatoris interꝑtātis vo
luntatē q̄ nris vtētis legibus q̄ sibi expedire putabāt.
¶ Nos igit legis ꝛ testameti interꝑtationē ꝓpositā non
sola snia ſz lege cōplecti cognitiōis decisionē putauim⁹
oportere:vt tā ꝓsentē qōnē decernam⁹ q̄ reliqs aufe
ramus de hmōi cōtentioē. vnde subtilius testm̄ ꝑsiderā
tes verbis ipsis inuenim⁹ heredib⁹ demonstratis filijs
alienationē interdictaz:qm̄ futuri essent sine filijs fungi
vitā non vlterius vo bis qui solū eis succeſſerint filijs:
sed sufficere defunctoz vsq; ad filiū stare interdictionē.
Si cm̄ ꝛ ipsi filios relinq̄ntes moriant/qō relictū ē nisi ī
longioze a filioz vita ad alienationis ꝓhibitionem vo
luisse[a] facere:codicillū vero in paustio solo factū ꝓhibi
bere:ꝛ bis q ex testo bierio gl'iosissime memorie iunioze di
cimus res suscipiētib⁹ paustiū alienare:eteñ istis q re
manserunt velle defunctū ꝓpetue in familia manere sua
ea q̄dez que in qōnē deducta sunt: talia ꝑsiderates opoz
tere humilitatis cognitionē:in alijs qdē rebus que Cō
stantinus gl'iose memorie bierio seniozi de q̄bus ex testo
fact⁹ est dn̄s nihil accipere ex his existimauim⁹ bñ sug
gerere qōnem:vacare vo in istis actionē nō Alexādrum
solum virū gl'iosum:sed etiā reliquā oēm familiam ex
testameti vbis vsq; ad filios solū stare ꝓhibitionē:ꝛ ipz
bierij gl'iosissime memorie filium p quos ei faciētes boies
smariposeos bierij iura qui post eos familie substituen
tes partē alienauerunt q̄ apud eos tanq̄ in substitutiōe
ex volūtate interdictoꝛ vm⁹ : in paustio vo neqz si dn̄m
codicilli bierij ostēdant gl'iosissime memorie multū nobis
visum est plenū esse pietate q̄uoz posta gñatiōes hmōi
in mediū deduci qōnē. Nūc igit gl'iosis feminis Maria
ꝛ maria adhuc supstitibus q̄s ꝛ ipsas in familia iacendo
nris legib⁹ ꝛ hmōi vbis ꝓo meritis nō recte neqz cōpe
tenter Alexāder gl'iosus ad se veniēte istituit litē:trāſeri
do vo ꝛ istoz quatuoꝛ tā gñatiōes trāſisse videnť: nō fa
cere qdē antiquā taliter iudicis cognitionē,tradi maxi
me ꝓstituens filia adhuc pupillaris taliter etaris functe
vita vt si etiam sine testo ille esset vt mrem eius puenire
proaustiū nō ipsius nouelle vo legi:vtpote facta boz cā
ꝛ nullus bierij gl'iose memorie heredib⁹ circa volūtatē
peccantib⁹ ei⁹ eteñ testamētū Cōstātin⁹ scribēs substō
nes aliquas fecit filia defuncta impubere : attamē nil ex
boc introducit magnū ꝛ ipsius ſm boc legis pupille ma
tris substantiam ꝓbente marito circa transitum eam.

¶ Sancimus igit neqz alexādrū
vir gl'iosum aut eius filios neqz
successoꝛes relinq̄re bierij gl'iose
memorie seniozis filios:neqz aliū
quēdaz ex oibus in eius ꝓstitutū
familia aut cōtra mariā ꝛ mariaz
gloriosas feminas occasione rez
apud eas cōstitutarū:aut ꝑ alios
agere apud q̄s res ꝓstitute sunt.
nunc autez in qbus futuro puene
rint tēpoze:in qb⁹ bierius gl'iose
memorie ꝓbibēs fecit alienatio
nem:aut oīno quo memoriā ꝓo
bibitione ꝛ familie nomē:ꝛ aliqd
ius fabricare ex b̄ vt alijs bierij
gloriose memorie filijs ipsis alie
nantibus ꝛ cōueniētibus sicut ꝛ
reliquoz alienatiōib⁹ ꝛ ꝓmittus
leuarentur ꝛ ipsis successoꝛib⁹ q̄
possunt actiones cōpetere de boc
ꝛ alijs quos apprehēdētes relin
quimus ītellectui ad hmōi nobis
sufficiētib⁹ iudicū ꝛ legislationē:
ꝛ hanc esse decisionē non ꝑsentis
cognitionis solū sed reliquarū:in
quib⁹ ꝓbibitiones facte hmōi
successiones tante,pceſſerunt ꝛ heredū vltim⁹ ꝓ mediuz
aliquē pupillū succeſſerit: tunc em̄ ips ꝛ exteris a fami
lia primi ꝓbibētis licentiā habebit ex ꝓsentia nr̄a le
ge transmittere res.cōmunē enim hanc fecimus legē tā
ꝑsentis cognitiōis q̄ post hanc cueniētū taliter ꝓbi
bitionem tam euenientē tunc dirimentes contentiones
q̄ eas que future sunt resecantes.

Ut nulli iudicum[b] liceat habere loci seruatorem: nisi certis ex causis diuina concesserit iussio. Titu. ix.

Nullus iudex potest in loco cui gubernatio cōmissa est cōmitte
re loci conseruatorem. i. vicarium nisi imperator tpe expeditionis vel
necessitatis ei concesserit. hoc dicit Ange.

Idem Augu. petro. prepo.

Aliena-
tiōis.ꝓhi-
bitio vi-
tra filium
nō exten-
ditur.

a ¶ Voluisse. Ro. prohibi
tionem alienatiōis vltra
filiū nō extēdi: nisi expſse
dicatur:ꝛ facit. ff. de leg.
j. filiusfa. ꝓ. dotī.
b ¶ Ut nulli iudicū liceat
habere loci seruatorem
nisi certis ꝛc.
c ¶ Uecūq; subie
ctozū. subaudi
pertinent.
d ¶ Semp. sub
audi cupientes. Accur.
e ¶ Judicibus. repete in
uenimus.
f ¶ Legē. vt. ff. vt iud. sine
quoq; suf. hāt. col. ij. Acc.
g ¶ Limitate. sed idē ꝓbi
bet:vt. ff. ō coll. ꝓ. ad boc
ꝓhibitemus. Accur.
h ¶ Vocauerit. als exige
rit. i. fuerit necessitas nu
trimenti. Accur.
i ¶ Expulsores. subaudi
destinare. Accur.
k ¶ Hoc fieri iubemus. vt
ff. de mūda. ꝓin. ꝓ. illud.
colla. iij.
l ¶ Epidematicis. genus
est expēse. Accur.

Uecūq; ad vtilitatē nr̄oz subiectoz[c] ītētio
nē hēre semp[d] inuenim⁹: diuersas lesiones
nr̄is subiectis inferri ab emissis vicarijs in
puincias ab aliqb⁹ ciuilib⁹ ꝛ militaribus
iudicibus[e]:ꝛ de b̄ dudū legē[f] scripsim⁹ par
ticularē aliquā faciētes rei emēdationē. ¶ Nūc vo ꝑfecte
iuuare nr̄os subiectos studētes. Sācim⁹ nullā licētiam
hēre,ꝓ tpe ꝑfectoꝛ tā oziētis q̄s illyzici ꝓtorioꝛ aut comi
tez largitionū:aut comitē ꝓuatoꝛ locoꝛ seruatoꝛes de
stinare ī puincijs:aut ipos puinciaz iudices facere ꝛ ꝓpꝛij
cinguli loci seruatoꝛes emittere. ¶ Sz neqz vicarios iu
dices in creditis eis puincijs loci seruatoꝛes emittere ī
qualibet ciuitate[g]. Solū vo iubem⁹ esse loci seruatoꝛes
ꝑfecture in bosdruma ꝛ in mesopotamia : ꝛ si necessi
tas vocauerit[h] in alijs locis tpe expeditiōis,ꝓ nutrimē
tis ei⁹ destinato:ꝛ b̄ qdē ꝓ nr̄am iussionē. ¶ Dis insuper
iubem⁹ vt neqz magr̄i militū:neqz duces in puincijs in
quibus administrare iussi sunt:loci seruatoꝛes aut bio
colitas aut latronū expulsoꝛes[i]. ¶ Si vo ꝛtigerit neces
sitate faciente:siue magistros militū siue duces destina
re ꝓ nostrā iussionē:in alijs locis tunc fieri loci seruato
res absentes:ꝛ boc ſm nostraz ꝓeceptionē. ¶ Nulli ve
ro liceat ciuili aut militari iudici circuire ꝓuinciā sine
cā necessaria. Si vo aliq̄ necessitas vocauerit tale aliqd
fieri:expensis ,ꝓprijs ꝛ b̄ fieri iubemus[k] tā iudices q̄ cō
petēs ꝛ obedientes eis officii. Neqz vo angarijs aut bis q̄
vocant epidemiticis[l] aut alio q̄libet dispēdio grauari
nr̄os subiectos:neqz consuetudines noīare aut querere
quas forsitā aliq ꝑdictoꝛ in,ꝓpriū lucrū iniuste admue

† Sic eps
tenet mitte
re ꝑdicato-
res ꝓ dioce
si sua suis
expēsis:vt i
c. inter cete
ra. ca. cū cla. ſu
per x̄ ꝺ. sub
ministrent.
cetera de of-
fi. ordina.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

† Cōcon. c. vl. extra de consue. ꝛ. c. cū eccla. de simo. c. cum haberet. de eo qui duxi vxo. quam pol. p adul.

a ¶ Male. ifo. malam cō suetudinē non seruādaꝫ vt dic. ꝛ. C. de vsur. l. eos. in fin. ꝛ. ff. de legi, ꝛ sena tuscō. quod nō ratione. ꝛ. C. que sit lon. cōsuetu. l. ij. in fi. ꝛ in decre. distin. viij. c. iij. ꝛ dist. ij. c. i. ꝛ in nona cōstitutione Fede rici de statutis. §. j.

b ¶ Debentē. i. ad querē dum debentē aliquā rez.

c ¶ Aut gubernari. id est ad gubernandum quāli bet rē alꝫ est in lꝫa de qli bet re debentē: alꝫ de qli bet re debente.

d ¶ Super hoc autē iube mus. fingitur ergo cau tū cē vbi nō est cautus: vt ff. de adoptio. l. bis ver bis. ꝛ. C. de rei vxo. actiō. princi. ꝛ. ff. si cui plus q̄ p l. fal. l. j. in fi. j. rñ.

e ¶ Rerum descriptionē. puta inuentarium.

f ¶ Restitui. ifo. in duplū teneri illū qui impediuit aliquid mihi reling. oliꝫ pcipiebat qō testator: vo lebat: cetera fisco deban tur: vt. ff. ad trebe. l. iij. §. fi. ꝛ digi. §. vt cum de ap pella. cog. §. fi ꝛ iunctus. colla. viij.

g ¶ Judices. si est recipiē da appellatio iudex eam recipere dꝫ: alꝫ punitur vt hic. ꝛ. §. de iudi. §. nō stros. ꝛ. C. de appel. l. qñ. etiam si a principe sit de legatus: ꝛ tunc ad princi pem appellaf: vt hic. ꝛ. C. quoꝫ appel. non re. per totū. Itē si nō est recipiē da non debet recipere: vt qꝫ prefectus licentiā de dit: vt. §. vt spon. largi. §. aliud. hac col.

Appella re an ꝛ qñ ꝛ apō qué licet.

h ¶ Quia. iterpositio est. Accursius.

i ¶ Dilatiōe. C. de appel. l. iudicibus. §. ibi dicitur qꝫ infra. cccc. dies dꝫ de re. bic sine dilatiōe vnde hanc fm illam ꝛ dicsine dilatione fcꝫ maiore.

k ¶ Sup b fieri. naꝫ nihil est inoiandū appel. pen. vt. C. de appella. l. iij. ꝛ. ff. nil innoua. per totum.

l ¶ Et non alios. vt. C. de penis. l. sancimus. ꝛ. ff. de pe. l. crimen.

m ¶ Vicis. ifo. contra po testatem qui punit con tractuꝫ pro aliquo delin quente. Accur.

n ¶ Compebēdere. vt. §. vt non fiant pigno. §. j.

o ¶ Dominibus. vt. §. de manda. princ. §. oportet. col. iij. plene dices. j. e. §. fina. Accur.

p ¶ Diffinitiua. vt reqra tur ꝛ bona eius annoten tur: vt. ff. de req. re. l. ij.

q ¶ Et. ifo. epistolā mit ti: vt hic. et. §. de ḡsto. §. damus. colla. vj. fic ꝛ cuꝫ queritur fugitiu⁹: vt. ff. de fugi. l. j. §. j.

nerūt. Male[a] est[i] adinuēta ma lecꝫ cōsuetudines necꝫ ex longo tpe necꝫ ex lōga ꝛsuetudine ꝛfir mantur scientib⁹ oibus pdictis iu dicibus ciuilib⁹ ꝛ militaribus q̄ si aliqd pter hoc fiat: ꝛ qui facit loci seruatorē. xx. lib. auri inferat penā: ꝛ cingulo spoliabit ꝛ q̄ fieri sc acqeuit cadēs propria substan tia exilio subijciet.¶ Ad maiorez autē nr̄e dispositiōis cautelaꝫ iu bemus p loca epos ꝛ puinciarus rectores ꝛ eos q ciuitates habi tant nullū cōtra pñtem nostrā di spositionē suscipere hicolitā aut latronū psecutores: oīno eīs nul lum iudicū ciuiliū aut militariuꝫ cōstitutū in puincia habere loci seruatorē cōcedim⁹.¶ Pcipue qdē iubemus prouinciarū recto res sic recte cōuersari aut res gu bernare: vt non necessitas fiat de qualibet re debētem q̄ri aut gu bernarī: aut ad puincias aliquē destinari.¶ Si vero opus fuerit trāsmitti aliquos in puincijs oc casione publicarū exactionū aut quarūlibet emergētiū querelaꝫ necꝫ ordinē necꝫ nomen habere loci seruatorꝫis. Destinatus vo in prouinciā nullū subiectis inferat dispēdium: creditus vo sibi opus adimpleat iudice puincie cū ꝛ ei⁹ officiū adiuuāte.¶ Si vo ꝛ ipsuꝫ iudicē forte accusatuꝫ trāsmittat tunc iubem⁹ ꝛ puinciale officium obedire ei. Quēadmodū eīs, pbi bem⁹ loci seruatores scrutatores fieri: ita omne piculū iubem⁹ ba bere iudices prouinciarū ꝛ cozū officiū vt solicitudinē faciant taꝫ publicarū exactionū q̄s locoꝝ quietes: ꝛ vt eis iniustitia ꝛ lesio suspendat. In quib⁹ vo, puincijs aut iudices aut ecliptozes sunt fi scalium: ꝛ opus habuerint aliqō adiutoziū: iubemus iudices, puin ciarum ꝛ officia cozū omne sola tium ꝛ studiū eis conferre vt sine impedimēto fiscaliū exactio pro cedat. Et oēs q̄ mote fuerint siue ciuiles siue criminales cause: vt cō petētes, puinciarū iudices ipsos iubemus ingrere vt illi, ppio pe riculo has discutiant: ꝛ legitimū finē eis imponant.¶ Sup hoc au tem[e] iubemus prouinciarū iudi ces mox q futuri sint cingula su scipere siue psentes siue absentes sint cautelā impēdere tam pfec cture q̄s nostris largitionib⁹ ꝛ co miti priuatarū pro inferēdis pe cunijs vniuciqꝫ pdictaruꝫ digni tatum: cum ꝛ si nō caueant tanq̄s facientes cautelam: ita iubemus eos ꝛ eozū officia subiacere predi ctis dignitatibus. In illis vo ci uitatibus ꝛ prouincijs nolumus iudices periclitari fiscalibus ꝛ exigi in quibus necꝫ scri niarij necꝫ iudices necꝫ alij quidem proprio periculo exactionem faciunt.

¶ Nullus occasione lucroꝝ iniqtates ꝛ iniustitias facere dꝫ. Item iudices ordinarij ac etiā delegati etiā si fint delegati a principe appel lationes suscipere debēt. qbus pendētib⁹ nihil inouari debet. Bar.

¶ Et hoc peruenit ad nos q̄ quam prouinciarum iudi ces ita inique agunt occasione lucroꝝ vt necꝫ testamēta concedant facere: necꝫ facta infinuare: necꝫ nuptias ali quas facere: aut super nuptialibus donationib⁹ monu menta cōponere: necꝫ defunctoꝝ corpora sepulture tra di: necꝫ rerū descriptionem[f] cōcedunt fieri: aut aliud qd hmōi agi aut ex gestis aut ex testimonijs. Propterea iterdicimus omnib⁹ iudicibus tam ciuilibus q̄s milita ribus ꝛ cozum officijs aut alij cuilibet tale aliqd pesu mere.¶ Si vo qdam huiusmodi odibilem rem in quoli bet loco nostre rcipub. presumpserit agere aut ministra re ci qui hoc pſumpserit facere iubemus huiusmodi ex tra cingulū factos in exiliū destinari: ꝛ de substātia cozū euenicns dispendiū lesis in duplū restitui[t]: non sublato eis necꝫ alio qdem ex legibus adiutorio. Omnē vero da mus licētiam locozū sanctissimis episcopis ꝛ primatib⁹ ciuitatuꝫ huiusmodi presumptiōes prohibere: ꝛ studere vt hec omnia sine impedimēto ꝛ sine dispēdio fm legem virtutem procedant. Et de his nobis nunciare.¶ Illas vero que fm leges offerūtur appellatiōes suscipere vo lumus omnino iudices[g]: ꝛ cos q fm nostrā iussionē spe cialiter (qa[n] ꝛ a diuinis licet appellare iudicib⁹) audiūt siue maiores siue minores sint ꝛ edere gesta sine aliqua dilatione[i] litigantib⁹: vt ḡstio legitima de his procedat: super hoc[k] iubem⁹ appellatiōe postecta fm leges: necꝫ exactionem fieri necꝫ possessiones reruꝫ transferri vsqꝫ ad diffinitum super ea iudicium.

¶ Judices debēt fm leges delinquentes punire nō alios pro alijs comprehendere: nec dāna inferri: nec pignoratiōes: nec rep: esalias fa cere: nec delicta vendere: pena contrafacientibus iminente. Bar.

¶ Dm̄ vo[l] cōtingit adulteria aut raptus mulierū aut homicidia aut alia quelibet crimina in, puincijs cōmitti iubemus prouinciarum iudices omnia fm leges vindi care: ꝛ peccantes tenere: ꝛ non alios[l] pro alijs: aut ex quib⁹ nati sunt vicis[m] q crimina presumpserint aliū pro alio cōprehendere[n] aut dānū coz inferre vicis: sed necꝫ pignorationes facere, ppter peccantē aut criminis vin dictam, ppij lucri causa inferre: aut delinquentium res, ppium lucrū facere. Nos eīs reos qdem ex legibus pe nas sustinere volum⁹. Dāna vero subiectis nr̄is aut lu crum ex hoc iudicib⁹ aut coz hominibus[o] siue officiali bus fieri nullatenus cōcedimus: vt propter rerū desidē riū inueniantur iniuste aliquos castigantes aut peccan tes vēdere. Si enim pter hec hoc fiat ipse, puincie iudex omne ex hoc accidens dānum lesis medebit: ꝛ supplicijs subiectis exilio tradet: ꝛ cōsiliarius eius simile sustine bit supplicium: si factis a iudice contraria legib⁹ inscri ptis cōsentiat. Officiali vero eius ꝛ alij qui circa hoc pro pter lucrum proprium ei obsecūdant: nō solum dāna lesis compellentur restituere: sed culpabiliores eozū legali bus supplicijs subiecti exilio tradentur.

¶ Criminosus edictis legitimis ē vocādus: ꝛ eo latitāte iudex legi time, pcedere dꝫ: eo vo ī alia, puincia degēte capiēdus est: ꝛ ad locū de licti trāsmittēdus vt ibi suppliciū patiat: pena ꝛ faciētib⁹ iminēte. B.

¶ Si vo[p] qs cōprehēsoz criminū latuerit aut reliquerit prouinciam illam in qua crimina deliquit: iubemus legitimis edictis a iudice euocari eum: ꝛ si non obediat: illa in eo procedere que nostris legibus diffinita[p] sunt.

¶ Si vero cognoscatur q̄ in alia, prouinciam degit: iu bemus prouincie illius iudicem in qua peccari quid hu iusmodi contigerit epistola publica vti[q] ad prouincie illius iudicem in qua delinquēs persona degit: ille vero qui publicas susceperit literas periculo suo ꝛ officij sui.

Cōprehendere.

† Cōcor. l. fancim⁹. C. de pe. ꝛ. c. q̄ sunt. extra ō bis q̄ fi. matori pte ca. ꝛ in glo. pe. i. c. ficut tuis. cus gl. sup. §. dep hēū. extra de simo.

† Facit ad hūc. §. c. vl. in glos. fi. in fi. extra ō ro cōpe. vbi dr qd si cri men est gra ue remittit criminosus ad iudicem vbi deliqt

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

Conuenit a quis etiaz inuit⁹ ꝺ deliquit.

¶ Cōprehēdere. sic ergo inuitus ad locū vbi deliquit trahit: fed vī q ita demū ibi gueniat vel accuſet. ſi ibi iueniat: vt. ff. de iudi. l. heres abſens. i pn. q̄ eſt ℈. Solu. ſpāle eſt in delictis ſm Joā. vt B. ꝛ. C. vbi de cri. agi opz. l. vl. ꝛ. ſ. vt iud. fine q̄. ſuff. ſ. neceſſitatē. et idē vbi cūq; certe perſone cognitio mādatur vt ꝑſidi: vt C. ne li. potē. l. j. et. C. vbi quis de curia. vel coar. l. vlti. ſz in ℈ctib⁹ ſi ibi nō inueniunt bona q̄ ibi bz poſſidēt: nō tū fuit? reducit ſi alibi vſēt niſi habeat fozvel domiciliū vī ſi alī latitat: tunc em̄ pōt idē qō in criminalib⁹ dicimus azo. Vel ſi velis dicas vt ſuper ℈tia. l. vltimus.

† Cōcoꝛ. cū b ter. c. qm abbas. cum gloſ. i. poſt pri. extra ℈ offi. deleg.

b ¶ Quieſcat. vel q̄ finitū eſt ei⁹ officiū vel receſſit.

c ¶ Accipiat. iuſſionē no ſtram. Al.

d ¶ Inſinuet. id eſt deducat eā in publica acta.

e ¶ Reſcripturn. ſed qūo boch eſt. ꝛ. ī. ꝓpi. cognoſcit ſucceſſo⁹ cum morte mādatarij iuriſdictio expiret: vt ꝛ alſ mandatū: vt. ff. de iuriſ. om. iud. l. ꝛ quia. ſ. ideoq; Rñ. h nō pſone ſ. officio fuit facta cōmiſſio vel delegatio.

† Cōcoꝛ. ca paſtoralis. cī gl. i. poſt pri. extra ℈ fi. inſtru.

f ¶ Juſſio. nō em̄ facile ℈ publicā vtilitatē cōcedē dus eſt reſcriptū: vt. ff. ne qd in loco publi. l. ij. ſ. ſi qs a ꝓncipe. et. C. ſi cōtra ius vel vti. pu. l. fi. de ꝓci. impera. offe. nec dānoſa. ideoq; ſcōa iuſſio exigit: vt h. ꝛ. ſ. de mā. ꝓinci. ſ. deinde. q̄ melius deliberatur q̄ ſi vna tm̄. arg. ſ. vt cū de appel. cog. ſ. ſed boc pſenti. col. viij.

g ¶ Aut ꝓcipīcti. h vī ne gari nō poſſe iuriſditionē finiri q̄ mortu⁹ ē de legās vt hic fuit: vt. ff. de iuriſdi. om. iud. l. ꝛ quia. ſ. ideō. nā ſi ēt in dignitate vel ī offō ꝓcepit nō durat vltra tp̄s ſue admiſtratiōis: vt. ff. de pe. l. fi. Rñ. pōt dici q̄ ꝑ ceperat delegat⁹: ꝛ B inuit cū dicit fact⁹ fuerit iudex. Vel dic q̄ ſucceſſo⁹ confirmauit: vt arg. ff. de iudi. l. vl. dito. ſ. fi. et. ſ. indices. Vel h nō fuit delegatio: ſz iuſſio quedā. Item q̄ ſubijcit. p nō ſcripto eſſe ſcz q̄ iuſſit ꝓnceps vī ꝓcepit iudex quo ſniam ſui pdeceſſoris ſirmat: vt. ff. de re iudi. l. paul⁹ rñdet. ꝛ. C. ſen. reſcin. nō poſ. l. ſi. Rñ. aucte. l. boc fit. Vel verius nō reſcindit: ſz re ſciſſum declarat. nā ipſo iure non valet q̄ in piu dicium publice vtilitatē factū eſt: vt. C. ſi ꝓtra ius vel vtili. publi. l. fi. Acc.

cōꝓzehendere[a] hmōi ꝛ ad iudicē ꝓuicie trāſmittere in q̄ peccauit ſupplicijs legitimis ſubijciendū. ¶ Si vo qui publicum epiſtolam ſuſceperit neglexerit: hoc facere aut offīm ei⁹ tradere aut imperata neglexerit tūc et ipſum iudicē tres auri lib. ꝛ offīm ci⁹ alias tres ꝑ pena ferre iubemus. Si vo iudex aut aliqs officij ei⁹ ꝓpter lucrum hmōi pſonā nō cōꝓzehēdat aut cōꝓzehendens nō trāſmittat ꝛ hoc agens ꝓuincatur: ſpoliatus cingulo exilio tradatur.

☞ Judex alterius iudicis ſucceſſor iuſſionem predeceſſoꝛi ſuo factam adimplere debet niſi ſit contra ius vel publicam vtilitatem: quia tunc etiam ſecūda iuſſio expectatur. Bartolus.

¶ Et hoc vo † iubem⁹ obſeruari ab oī adminiſtratiōe: vt ſi cōtigerit in ſcriptis nr̄am iuſſionē fieri ad aliquē iudicē: et interea iſte geſcat[e] ab adminiſtratiōe: is qui poſt illū ſuſceperit dignitatē accipiat[f] eā ꝛ inſinuet[d]. ꝛ ſi quidē ꝓ uata eſt cā ꝛ iplere eā ꝛ aſſeq̄ quē admodū ad cū ꝓmeruit reſcriptū[c]. ¶ Si vo hmōi in ſcript⁹ iuſſio[c] publicū reſpiciet ingret eā: et ſi qdē non ledat fiſcus q̄ in ea cōꝓhendā ſunt adimpleat. Si vo ad leſionē eſt fiſci: nihil ſup ea oīno agi nūtiare vo nobis ꝓinū vt ſcōa ꝛa nr̄a fiat de boc iuſſio. Si vo ꝛ ꝓcepta cuiuslibet iudicis ſint ꝛ ꝓiuſq; inſinuent hec aut ꝓcci ꝓiētem[g] aut ad q̄ ꝓcepta facta ſunt ꝓtigerit remoueri de cingulo ꝛ ſic qui fact⁹ fuerit iudex ℬ ſuſcipiat et exigat ſi legitime facta ſunt: ſi vo contra legem aut ꝓtra publicam facta ſunt: hec ꝓ non ſcriptis eſſe iubemus.

☞ Creditoꝛ qui filios debitoꝛis ꝑſumpſerit ꝓ debito retinere a debito cadit: ꝛ tantūdem dabit eis aut parētibus eoꝝ ꝛ coꝛpoꝛalibus penis afficietur. Bar.

¶ Quia vo † et hmōi iniqtatē in diuerſis locis nr̄e reipub. cognouim⁹ admitti: q̄ creditoꝛes filios debitoꝛū ꝑſumūt retinere: aut in pign⁹ aut i ſeruile miniſteriū: aut ꝙductionē hoc modis oībus ꝓhibemus[b]. ꝛ iubemus vt ſi qs hmōi aliqd ꝺeliq̄rit nō ſolū debito cadat: ſed tātam aliā q̄titatē adij ciat dandam ei qui retētus eſt ab eo aut a parentibus[i] eius et poſt hoc ctiā coꝛpoꝛalibus penis ipm ſubdi a loci iudice: q̄ pſonā liberam ꝓ debito ꝑſumpſerit retinere aut locare aut pignozare.

☞ Si vgoꝛ crediti inſtro ꝑſentiat ꝓ ꝓio viro in dānum ſuū vel ſuā ſubſtātiā aut ſeipſam ꝓ eo obligat ipſo iure nō tenetur niſi manifeſte apparcat pecuniā in ipſius vtilitatē foꝛe conuerſam. Bar.

¶ Et illud vo ꝓuidim⁹ ꝑ ſubiectoꝛ vtilitate coꝛrigere: vt ſi qua mulier crediti[k] inſtro ꝑſentiat ꝓ ꝓio viro: aut ſcribat ꝛ ꝓpriā ſubſtantiam aut ſeipſam obligatā faciat: iubem⁹ nullaten⁹ hmōi vale re aut tenere ſiue ſemel ſiue multotiens[l] hmōi aliqd ꝓ eadē re fiat: ſiue ꝓiuatum ſiue publicum ſit debitū: ſz ita eſſe ac ſi neqz ſcriptum eſſet: niſi manifeſte ꝓbet: quia pecunie in ꝓpriā ipſius mulieris vtilitatē expenſe[m] ſunt.

☞ Mulier in cauſis ciuilibus non debet in carcere includi. in criminalibus vero committenda eſt fideiuſſoꝛie aut iuratoꝛie cautiōi vel debet tradi mulieribus cuſtodienda. Bartolus.

¶ Neceſſariū vo credim⁹ ꝛ illō competēti adiutoꝛio emēdare vt nulla mulier de q̄libet re ſ̄ciudat aut cuſtodiat: ſed ſi quidē ꝑ fiſcalibus debitis aut ꝓiuatis pulſet ſm legē mulier aut per virū ſuū[o] aut ꝑ ſe aut ꝑ quā voluerit ꝑſona legitime rñdeat ꝛ trāſigat rē. Si vo vidua ſit aut nō a ꝓncipio viro ꝓiūcta: liceat ſilr mlieri aut ꝑ ſe: aut ꝑ q̄s voluerit ꝓpria iura ꝓponere ſm leges. Eū vo q̄ ꝑter hoc ꝑſumpſerit agere aliqd ꝑdictoꝛ iubem⁹ ſi qdē maioꝛes iudices ſint. xx. auri libraꝝ. ſi vo minoꝛes ſint. x. lib. auri pene ſubiaceꝛe. Obediētes aūt eis in ꝑdictis cauſis ſpoliatoꝛ cingulo penis ſub ijci ꝛ in exiliuꝝ deſtinari. ¶ Si vo mulier poſt legitimā admonitionem noluerit iſtituere aliquē qui ꝓ eo ea rñdeat: aut litigans addicta ſit: nec ſic includi aut cuſtodiri eā: ſz legitima iura in cōpetētibus ei reb⁹ ꝓcedere. Si vo ꝛ crimen ſit q̄ inferr⁹ mulieri in q̄ neceſſariū eſt ipſam cuſtodiri: ſi qdē fideiuſſoꝛe perſone ꝑſtare pōt ipi credat. Si vo iurauerit nō poſſe dare fideiuſſoꝛē iuratoꝛia cautione faciat de obſeruatione iudicij[p]. Si vo grauiſſimuz inueniat crimē in quo accuſat: in monaſterium aut in aſſiſterū mittat aut mulieribus tradat: ꝑ q̄s pōt publice ꝛ libere cuſtodiri: donec cā eius manifeſtet: tūc aūt illa ꝓcedat in cā q̄ legib⁹ diffinita ſūt. Nullā cī mulierē ꝓ pecunia fiſcali ſiue ꝓuata cā aut ꝓ criali quolibet mō aut in carcerē mitti ꝓcedim⁹: aut a viris cuſtodiri. vt nō ꝓ hmōi occaſiōes inueniant circa caſtitatē iniuriate. Odonaſtriā qdē aut aſſiſtriā ꝓ nulla actione trahi cōcedimus de ꝓpriis monaſteriꝭs aut aſſiſteriꝭs[q].

☞ In crimine adulterij pena legitima maſculus puniēdus eſt: mulier vo in monaſterium mittatur. Bartolus.

¶ Si vo q̄n adulterij crimen ꝓbet⁹ iubemus illas pe nas peccātibus inferri quas ꝓſtantinus[r] diue memorie diſpoſuit: ꝛ illis ſilibus ſubijciēdis penis q̄ medij miniſtri hmōi impio crimini facti[s] ſunt. de ſubſtātia vo adulteri ſi habeat vꝛoꝛē dotē ꝛ ꝑter nuptias donationē ei ſaluari: aut partē a nr̄a lege[t] datā ſi dotalia inſtrumēta non ſubſecuta ſunt. reſiduam vo eius ſubſtātiam ſi qui dem ſint aſcēdentes aut deſcēdentes vſq; ad tertiū gradum accipiāt hi ſm ordines ꝛ gradus. Si vo † non ſunt hmōi aliqui: fiſco applicari hec iubemus. ¶ Adulterā vo

Lōtract⁹ ſup libero hoīe non valet.

Mulieres fauoꝛabiles.

† Caſ⁹ huius ter. po nit in gl. ſu per ver. ꝓt: in. c. ꝓ vras extra vo do. inſ vi. ꝛ vr.

† Cōcoꝛ. h ter. cap. tue fraternita tis. in gl. j. extra de ꝓcu. ꝛ. c. gaudem⁹. de cōuer. ꝓuga. q̄ ca. eſt ex tractu ex ℈ ſ. vt dic gl. ſup ꝓ. clauſtris.

UNIVERSIDAD DE SEVILLA

ꝛ auie.ℌ. quia vo legē oū dum.ꝛ.C.de rep.l.vlti.

a ¶ In monasterio mitti. sed videt alteri corpori ad puniendū nō dari: vt.C. de pe.l.ne qs. ℌ est ℨ. Sol. hic speciale: ꝛ illa corporibus non cā religionis facta intelligit.

b ¶ Debtuēs. ℌ corrigūtur oia iura in qb⁹ cauet vt marit⁹ i adulterio deprehēsas nō detineat: vt ff. de minori. l. angelius. ℌ. in delictis. neq; dicat ali qs q⁹ ℌ loquat qñ ignorabat marit⁹. nā eo casu ēt iure veteri poterat retinere eā cū suā fidēiam poterat obūbare: vt. ff. de adul. l. maritus. Alcc.

c ¶ Habitū. nō tñ est monacha. ℌm Joā. qđ ex eo probat: q; pacta dotalia locū non hūt nisi ea mor tua vt. ℨ. co. in ℌ. hu⁹. ℌ. si aūt esset monacha ℨtiq; esset: q; ꝑ mortua hr: vt ꝛ.C. de epi. ꝛ cle. l. ℌ. ℌ. i.

Monachū non facit habitus.

d ¶ Duas partes. immo videt q⁹ tñ legitimā habēt filii: vt. ℨ. de san. epi. ℌ. si qua mulier. ℌ est contra. Sol. hec ꝑ illā corrigit. vel ℌ qñ inuita ingredit ꝑ⁹ habent filii. ibi q⁹ volēs minus hz. ℌ. tertiā. ꝛ ecclesia duas partes. et eodem modo opponit. ℨ. ℌ. ꝑgi. ꝛ eodē mō soluit.

e ¶ Uncias. ℌz cū filij loco monasterij habentur: vt ℨ. de san. epi. ℌ. ℌ. hoc ꝑsenti. ℌre nō est prima cā filioꝝ: vt. ℨ. de hēr. ab intesta. ℌ. i. ℌñ. hic loquit qñ inuita intrauit: ℌi aūt volens monasteriū ꝑfert ascēdentibus: vt ibi. Vel dic q⁹ tpe huius legis nō ꝑsumebat ecclesia. ꝑ filio vñ potio: erat cā parentum: vt hic. fed hodie sic p.l. contraria: vñ ℌm hoc bec corrigitur ꝛ parētes nihil habebūt. Vel verī hic nō se monachauit: ℌz tñ totondit.

f ¶ Seruent. ꝑtz ergo q⁹ ꝑ⁹ nō fuit facta monacha. licz fuerit tonsa: sed nōne probato adultēio marit⁹ etiā sine pacto dotē lucrat: vt. C. de repu. l. ꝑsensu. ꝛ. ℨ. vt lice. ma. et auie. ℌ. q; vo plurimas: ℌñ. illō corrigi ℌz q̄sđ. Vel dic q⁹ cū est ciuiliter cōiucta maritus dotem lucrat sed cum accusata ꝛ dānata criminaliꝫ substantia diuidit⁹ur: vt hic. Vel hoc cū extrane⁹ accusat illud cū maritus.

g ¶ Delictis. i. delictum.

h ¶ Preter. hec vba cancellata sunt in quibusđā libris ꝛ dicunt cā esse no tam. sed cōtra eos est ar. ℨ. vt lice. ma. et auie. ℌ. q; vero quedam.

i ¶ Usumfructū. et sic est

mulierē competentibus vulneribus subactā i monasterio[a] mitti: ꝛ ſi qđē intra biēniū recipe eā vir suus voluerit: ptātē ei dam⁹ hoc facere ꝛ copulari ei: nullū piculū ex ℌ metuēs[b] nullaten⁹, ꝑpterea ℌ in medio tpe facta sunt nuptias ledi. Si vo ꝑdictū tps tranſierit aut ꝑius ℌz vir recipiat mulierē mortaſ: tondi eā ꝛ monachicū habitū[c] accipere ꝛ habitare in ipso monasterio in oī. ꝑprie vite tēpore: ꝛ ſi quidē habeat descēdentes duas[d] partes accipe eos substantie ſm legum ordinē diuiſas. reliquā vo tertiā partez monasterio in quo mittit dari. Si vo descendentes nō fuerint ſed ascēdentes inueniant nō ꝑsentiētes hmōi iniquitati quatuoꝛ vncias[e] eos ſm leges diuiſas accipere. octo vero vncias dari monasterio in quo i cludit huiusmodi mulier. Si vo neq; descendentes neq; ascēdentes habeat: aut ascēdentes ꝑsenſerint huiusmodi iniquitati: oēm eius substātiam accipere monasterium illi conſeruandam et per oēs casus viro pacta dotalibus illata in ſtrumentis ſeruentur[f].

¶ Adhimonio ſine cauſa diuoꝛtio aut conſenſu ſoluto: delinquentes in monaſterium mittendi ſunt pena legitima eis imminēte: aut etiā eoꝝ miniſtris: recōciliato autē matrimonio cōſenſu vtriuſq; ꝓiuſq; in monaſterium mittantur pena remittitur: ſed altero recuſante ille ſoluꝫ pena legitima punitur. Barto.

¶ Quia vo aliq; nſaz legē trāſcēdere ſtuderūt in q̄ cuideter cauſas enumerauim⁹ ex qb⁹ ſolū repudia poſſunt trāſmitti aut a viro aut a muliere. iubem⁹ ꝑter illas cauſas nullo mō repudia fieri: aut ꝑ ꝑſenſum nuptias ſolui et cōcedere inuicē delictis[g]. Si vo ꝑeter[h] a nobis diffinitas cauſas ꝑſumpſerint aliq; ſoluere matrimoniū: iubemus ſi qđē deſcēdentes habuerint ſiue ex ipſo ſiue ex alio mſimonio ſubſtātiā coꝛ illis dari ſm legū ordinē: et tam virū q̄z mulierem in monaſteriū mitti in oīb⁹ vite ſue tpib⁹: ꝛ de ſingulo⁊ facultatibus q̄ternas vncias monaſteriꝫ in qb⁹ mittunt ſeparari: viro nihilominꝰ neq; vſum habente date partis filijs: q̄ñ ꝑ rū filij in ptāte poſiti nō habet vſumfructū[i]. Si vo deſcēdentes non habeāt: ſed aſcēdentes inueniātur: tertiā partē ſubſtātie accipere eos ſi nō iniquitati ſolutiōis matrimonij cōſenſerint. duas vo partes monaſteriꝫ in qb⁹ vnuſquiq; mittit ſeparari. Si vero neq; deſcēdentes neq; aſcēdētes inueniātur ꝛ aſcēdentes cōſenſerint[k] facto: iubem⁹ omnē ſubſtātiaz monaſteriꝫ in quibus miſſi

ſunt dari: vt non ꝓpter hūc contemptū ꝛ dei iudiciū conteñatur: ꝛ nſa lex trāſgrediat: ſed ꝛ miniſtros talis ſolutionis nuptiaruꝫ aut qui hmōi incerta inſtrumēta cōpoſuerint coꝛpoꝛalibus penis ſubijci iubem⁹ ꝛ in exiliū deſtinari. Si vo bi qui mſimoniū ſoluere ꝓſumpſerint voluerint iteruꝫ ſibi coniungi ꝓiuſq; mittant in monaſteriū licētiā eis dam⁹ hoc facere. Et ꝑdictas penas ꝓcedimus[l] eis: ꝛ ꝑprias habere ſubſtātias: ꝛ ita adinuicē viuere tāq; ſi nihil delictū fuiſſet vno vo volēte mſimoniū reuocare ſi nō ꝑſentiat alia ꝑſona ℌ cuꝫ qui voluerit tenēat pene. ¶ Hec vo oīa ſeruari iubemus tā in regia hac ciuitate q̄z in ꝓuinciꝫ tā a comite ꝓuatarū q̄z a palatinoꝝ ſcḥola et ꝓuinciaruꝫ iudicibus ꝛ officiꝫ coꝛ. ſcientibus q⁹ ſi neglexerint hmōi alicuius delicti ꝛ non oīnia hec cuſtodierint: ꝛ exiliū ꝛ ꝓſcriptionem bonoꝝ ſuſtinebūt. ¶ Hec vero iubemus ſeruare locoꝝ ſanctiſſimos cp̄os: vt ꝓuidentia eoꝝ rum tradite perſone in monaſteriꝫ mittantur: ꝛ de rebus caruꝫ quod a nobis diffinitum eſt monaſteriꝫ vendicetur.

¶ Accuſatus de adulterio ꝛ abſolutus: et ſi poſtea cū eadē muliere turpiter ꝙerſari ſueniāt vel iter eos mſimonii cē ſecutū. mſimoniū nō valet: pena ei mulieri imminente nulla alia ꝓhatione exq̄ſita. Bar.

¶ Si qs vo accuſatus de adulterio per ꝓditionē iudicū aut alio quolibet mō a legib⁹ penas effugerit: et poſt ℌ inueniat cū muliere de qua accuſat⁹ eſt turpiter cōuerſatus[m] aut in mſimoniū accipe eā: ꝛ hoc fiat viuēte marito aut poſt eius mortē: neq; mſimoniū valere iubemus. Sed et cū qui hoc delinq̄re ꝓſumpſerit: ꝛ ſi ꝓpus ꝓfugit. attñ licētiā dam⁹ oī iudici ꝛ cōꝓhendere eū: ꝛ poſt toꝛmēta vltimis ſupplicijs ſubijcere nulla alia excuſatione aut ꝓhatione faciēte: ꝛ mulierē caſtigatā ꝛ detruſaz monaſterio imitti iubem⁹ ꝛ ibi manere in oīne tp̄s ꝓprie vite. vtriuſq; vo ſubſtātiā ſm ꝑdictū ordinē diuidi piculo ſicut ꝑdiximus tā comitis ꝓuatarū q̄z iudicis loci.

¶ Pene coꝛporales ꝛ pecuniarie minuuntur certo modo: ꝓeterq; in crimine leſe maieſtatis. Bartolus.

¶ Quia vo nos opz hūani gñis ſirmitatē. ꝓtegere coꝛporales[n] penas ſm aliq; ptes ſiminuētes: ſterdiximus alterutraz manꝰ aut pedes abſcindi: aut hmōi q̄dā inferri ſupplicia ꝑ q̄ articuli[o] diſſoluunt: q; mēbroꝝ diſſolutio grauioꝛ eſt vtriuſq; manꝰ abſciſſioe. Ꝓpter qđ iubem⁹ ſi qđē tale aliqd delinquat vñ leges mortē delinquētib⁹ iferūt ſm legū ſrutē ſuſtinere eū penas. Si vo tale fuerit crimē qđ mortē dignū nō ſit: ℌz vt ipſe caſtiget aut in exiliū trāſmittat[p]. ¶ Si vo criminis qualitas mēbri ab ſciſſionē exigat[q] fieri: vnā ſolā manū abſcindi. Ꝓpter furto aūt[r] noluꝫ oīno quodlibet mēbrū abſcindi aut mori: ſed aliter eū caſtigari. Fures aūt vocam⁹ qui occulte ꝛ ſine armis hmōi delinquūt. Eos vo q violēter aggrediunt: aut cū armis: aut ſine armis in domoꝝ: aut itineribus: aut in mare penis coꝛ legalibus ſubdi iubemus.

Et aūt † nō ſolū coꝛpales pene/ℌz ēt pecuniarie mediocres fiāt: ſancim⁹ eos q ℌ criminib⁹ accuſanſ ℌ qb⁹ leges mortē aūt ꝓſcriptionē diffinīūt: ſi ꝓuicanſ aut ꝓdēnent: coꝛ ſubſtātias nō fieri lucrū iudicib⁹ aut coꝛ officiꝫ: ℌz neq; ℌm veteres leges fiſco eas applicari: ℌz ſi qđē bēant deſcēdētes ꝛ aſcēdentes vſq; ad tertiū gradū: eos hēre.

¶ Ut ſi ter reantur rali aſpectu. vt dicat ibi ter tius. et in. clericos. et tra de cohe cle. ꝛ mu.

† Et B. ℌ. ſupra ē aut. q̄ ē ſuper. l. C. de bo. dā. ℌ. q̄ aut. facit mētio né. c. ex lite ris. in gl. ſu per. ℌ. male ficiuz. certa de pig. vbi de q⁹ ꝓpter maleficium viri mulier nō puniſ: vt ℌ in ℌ. ſi vo

Mulieres.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Si mulieres. ſ. vxores.
b ¶ Filios. q̄ dic vt. ſ. vt licc. ma. ꝛ anie. ſ. quia vo legem dudum. col. viij.
c ¶ Tūc fiſco. ſ. de incest. nup. ſ. i. ſ. Sol. quidā di cūt iſtā co:rigere. Alij di cūt ibi ſpāleyt eſſet in cri mine leſe maieſtatis: vt j. e. in fi. alij dicūt nō eſſe ſriā. ibi em cōfiſcatio fit bonoꝝ eo viuente ꝛ in ci uitate pmanēte q̄ deliqt. vñ cū ciuis remaneat pe nā ſentit amiſſionis bo noꝝ. vs. vbi vo de capitali crimine dānat: q̄ ei nulla eſt pena cōfiſcatio bo noꝝ vtpote cū bonis am modo nō vteť. merito ceſſat cōfiſcatio. non em res deliquit ſz pſona: vñ pſo na tm̄ puniri oꝫ p cōfiſca tionē vo non puniret: vt ſ. de mā. p. in. ſ. oportet.
d ¶ Leges. que ſunt. C. ad legē iul. maie. l. fi. ſ. pe. et l. quiſquis. Accur.
e ¶ At differētes iudi. ꝛc. ¶ Pria pars ꝛpōdit. j. eo. vſq; ad. ſ. ſi vo ꝓtigerit. ſcda: vt q̄ ꝛc. eppe ditur poſtea vſq; in fine.
f Ne quo. Prouicie. hec eadem dicuntur. ſ. de mā. p. in. ſ. ſi tibi tertium. col. iij.
g ¶ Si vo ꝓtigerit quendā. nunq̄ tā in actore q̄ in reo bic loqtur: ſñ. vt digi. ſ. de exec. et bis qui cō. ꝛ re. ſ. fi.
h ¶ Judicem. i. preſidem.
i ¶ Cōuentū. q̄d dicem? ſi leꝝ illa nō corrigit q̄ eſt ff. de arbi. l. ſ ſi in ſcrip. C. ſi qs iudeꝝ. nūq̄d tot? mūdus erat. nā oēs vide mus partes cogi vt in ſe cōpromittant. nā ꝛ arbi triū in ſe ſupplices liben ter ſuſcipiūt. dico autem nō ſuſcipiūt vt ſint arbi tri: ſed arbitrātes: ꝛ pluꝝ dico nō arbitriū eſſe non ſententiā: ſed trāſac. ſicut ꝛ vēditio q̄ ita fit q̄ ti tius arbitrat? fuerit: vt C. de cōtrabē. emp. l. vl. ꝛ inſti. de emp. ꝛ vē. ſ. ꝓtiū aūt. q̄ ex eo pōt appare re q̄ nō totum id q̄ reo debeť faciūt ei ꝓſtari: ꝛ iterdū reꝝ aduerſus q̄ nibil ꝓbatū eſt aliq̄d ꝓe ſtare iubeāt. Item nibil poſtea cognoſcet de cauſis ſed dicet ne q̄d actoꝝ petat amplius de eo q̄ ꝓmiſ? petierat. q̄ ſecus obſeruaretur ſi eſſet arbitriuꝫ: in quo ad inſtar iudiciꝝ ſnia dareť. Joan. ℣ q̄d ſi eſt iudeꝝ vnius alterius nō? ℟ſi. videť q̄ valeat cōpromiſſa. Vel dic ſm ℣ul. itereſſe vtrū ſit iudeꝝ rei: ꝛ tūc nō valeat. an actoris ꝛ tunc valeat: q̄ fozū eꝝ pſona rei metimur: vt. C. ō iuriſdi.

Arbiter ꝛ arbitra ꝛ tor differunt.

Fozum eꝝ rei pſona metimur.

Si vero mulieres[a] habeant qui condēnati ſunt: oībus modis iubemus iſtas ꝛ dotē ꝛ antenuptia lem donationeꝫ accipere. Si vo ſine dote talibus pſonis ꝓiuncte fuerint: a legibus definitā partē de tota ſubſtātia condēnati eam accipere ſiue filios[b] habeant ſiue non. Si vo neminē ꝓdictoꝝ habeat qui deliquit tunc fiſco[c] ſociari eius ſubſtātiam. in maieſtatis vo crimine condēnatis vetereꝫ leges[d] ſeruari iubemus.

¶ At differentes iudices[e] audire interpellantium allegationes cogātur ab epiſcopis hoc agere. ꝛ vt quādo in ſuſpitionē habuerint iudicē pariter audiat cauſaꝫ ꝛ ciuitatis epiſcopus: et de cauſa alia quā omnino oporteat epiſcopum agere. Titulus. x.

Epiſcopi debent iudices ad iuſtitiā faciendam compellere aut per ſe aut per lras ad ꝓncipē directas. ꝛ iudice exiſtēte ſuſpecto adiungi ſibi oꝫ epōs: litigatoꝛ autē ꝓncipē adiens ꝓiuſſp adeat iudicem vel epiſcopum eſt puniēdus. Bar.

Imperator Juſti. Auguſt.

Ex quo nos deus romanoꝝ ꝓpoſuit ipe rio omne habemus ſtudiū vniuerſa agere ad vtilitatē ſubiectoꝝ cōmiſſe nobis a deo reipu. ꝛ illa facere que oī difficultate ꝛ leſione atq; contritione ꝓuēt: ne occaſione litiū ꝛ alioꝝ quoꝛūdaꝫ diſcedere cogātur a ꝓpria patria et in pegrinis affligi. ℣ propterea igit ꝛ in pñti, pſpeximus preſens edictū ad oēs dirigere ſubiectoſ: ꝛ palā facere oīm ciuitatū ꝛ vicoꝝ rum habitatoꝛibus: q̄tenus ſi qs habuerit ꝓtētionē aduerſus aliū ſiue de pecūiaria cā ſiue de ſubla tione rerū mobiliū ꝛ immobiliū ſeſeq; mouentiū ſiue de criminalibus: ꝑpus interpellet clariſſimū ꝓuincie[i] iudicē: vt ꝛ ipe ſm nr̄as leges examinet ea que ꝓponū tur ꝛ vnicuiq; iuſtitiā ſeruet. Si vo oū aliqs adierit iudicē, puīcie nō meruerit iuſtitiā: tunc iubem? eū adire ſuū ſctiſſimū epm ꝛ ipm mittere ad clariſſimū, puincie iudicem: aut ꝑ ſe venire ad eū ꝛ ꝓre pārare eū vt oīb? modis audiat interpellantē ꝛ liberet eū cum oī iuſtitia ſm nr̄as leges ꝛ nō cogat peregre de ſua patria proficiſci. Si vo etiā ſctiſſimo archiepo cō pellente iudicē cum iuſtitia deter minare interpellantiū cauſas iudeꝝ differat diſcernere negociuꝫ ꝛ non ſeruet litigātibus iuſtitiā: iubemus ſanctiſſimum ciuitatis illius epiſcopū dare ad nos literas ci qui nō meruerit q̄d iuſtum eſt: inſinuantes q̄ coactus ab eo iudeꝝ diſtulit audire ſterpellātē ꝛ iudicare inter eū ꝛ q̄ ab eo ꝓuentus eſt: vt ℣ cognoſcētes nos ſup plicia inferamus iudici ꝓuīcie q̄ interpellatus ab eo q̄ iniuſtitiā paſſus eſt: ꝛ coact? a ſctiſſimo archiepo nō iudicauerit q̄ ī dubitationē venerūt. ¶ Si vo cōtigerit quedā nr̄oꝝ ſubiectoꝝ in dubitatione habere iudicem[b]: iubemus ſctiſſimū archiepm adire eū clariſſimo iudicē vt ambo ꝑ amicabilem ꝓuentū diſſoluāt que dubia ſunt: aut ꝑ annotationeꝫ ſcriptis factā: aut cognitionaliter[k] iudice tur inter litigantes: et forma det iuſtitie legibusq; ꝓueniens vt nō cogātur nr̄i ſubiecti, ꝑpter hmōi cauſas recedere a ꝓpria patria.

¶ Si quis vo eſtimans habere ſe aduerſus aliquē qualibet actionem: neq; clariſſimū, ꝓuincie iudicem ſterpellet: neq; ſctiſſimū ciuitatis epm adeat: ꝛ ita veniat huc abſq; literis deo amabilis epi ciuitatis: ſciat q̄m ꝛ ipſe tales ſuſtinebit penas quales futurus eſſet ſuſtinere iudeꝝ ſterpellat? ab eo ſi nō ſtuduiſſet' ei ſeruare iuſtitiā. hec aūt oīa ſancire pſperimus, ꝑpter vtilitatē eoꝝ qui habitāt ꝑ ciuitates ꝛ vicos: ne ꝑuati, ꝓpriꝫ ꝓuincijs ꝛ ipſi ī peregrinis[m] affligant ꝛ res eoꝝ ledant. ℣ propt'ea eiſ iudices gratis facim? ꝛ iuſtu randū eos iubem? ſubire vt vniq; cuiq;[n] interpellāti iuſtitiā ſeruēt ſm nr̄as leges. ¶ Si tñ † contigerit quendā noſtroꝝ ſubiectoꝝ ab ipſo clariſſimo, puincie iudice ledi: iubem? q̄d adire ſctiſſimū illi? ciuitatis epm: ꝛ ipm iudicare[o] inter clariſſimū illius, puincie iudicē: et eū qui[p] putať ledi ab eo. Et ſi q̄dē cōtigerit iudicē legitie aut iuſte iudicari a ſctiſſimo epo ſatiſſacere eū oībus modis ei q̄ iterpellauit aduerſus eū. ¶ Si vo refutauerit iudeꝝ hoc agere: ꝛ ꝓuencrit ad nos ipa lis: ſi q̄dē inuenerimus qꝛ iuſte ꝛ ſm leges aditus a ſctiſſimo epo ea q̄ cōdēnať eſt nō fecit: nouiſſimis cū ſuppliciꝫ ſubdi ꝑcipimus: qm̄ qui oꝫ vindicare oppreſſum ipm oppꝛimere[q] reperit. ſed etiā ſubiectū ei offīn iubem? cū oi ſtudio adminiſtrātes clariſſimis iudicibus interpellātes abſoluere nihil acciꝑtes ꝓter illa q̄ noſtris conſtituta ſunt legibus.

Epſ de iniuſtitia iudicis ꝛ leſione ſubditoꝝ iudicare oꝫ: ꝛ leſo dānū facere emēdari. pena ℣ faciētibus iminēte. ℣tē in. ciuitatib? in qb? ſunt iudices ſubditi adire debēt defenſoꝛē q̄ iter eos iudicare oꝫ. Bar.

¶ Si vo hec nō cuſtodiant[r] ſubdi iubem? ſupplicijs: ſi tñ inuenerim? quendā ſctiſſimoꝝ epoꝝ ꝓo gr̄a cuiuſpiā ꝓodere iuſtitiā: regulārē ci caſtigationē inferri iubem? vt ſtudeāt cū timoꝛe dei iuſte iudicare: ne nos[s] imperantes[t] iuſtitias cogant hoies relinquere ꝓprias ciuitates atq; ꝓuincias: loca in qualibet alia inique concurrere. In ciuitatibus aūt in quibus nō ſunt iudices[v] iubemus eos qui habent cauſas adire defenſoꝛē ꝛ ipm diſcernere inter eos. Si vo litē hītes voluerint defenſoꝛē vna cuꝫ ſctiſſimo epo iudicare: ꝛ hoc agi ꝑcipimus neq; aūt monachū neq; clericū: neq; epm iubem? venire huc abſq; lris ſctiſſimis ſui patriarche[x]. Si vo ℣ fecerint, ſciat q̄

oīm iudi. l. iuris ozdinē.
k ¶ Cognitionaliter. ſm ozdinē iuris. Accur.
l ¶ Si nō ſtuduiſſet. ſ. de mā. p. n. ſ. ꝛ nō ꝑmittere.
m ¶ In peregrinis. pauperes facti ꝑpter nō ſeruatam eis iuſtitiam. vel ad nos venientes ꝑpter eādem cauſam. Accur.
n ¶ Unicuiq;. vt. ſ. de defen. ciui. ſ. iuſtiuādum. ꝛ ſ. iuſtiuā. q̄ ꝓe. ꝛ de iudi. ſ. antepenul.
o ¶ Judicare. id eſt ꝛdēnare. Accur.
p ¶ Eū qui. Sed q̄o hic duab? rōnibus hoc ſtare nō pōt. ℣ria q̄ exꝓeſſe inhibeť: vt. ſ. vt iudi. ſine quoꝝ ſuf. ſ. illud. q̄ eſt ſ. Scda: q̄ de maioꝛib? eſt. vñ durāte officio cōueniri non pōt: vt. ff. quibus ex cau. ma. ſed et ſi ꝓ ꝓteꝛē. ſ. ſ. q̄ eſt ſ. Sol. oicas q̄ ħ de minoꝛib? iudicibus dicit: vt. ff. de iureiur. l. nec magiſtratib?. q̄ nihil eſt: dic ergo q̄ ħ loquitur in furtis ꝛ ſimilib? in quib? etiā durāte offō pōt cōueniri: vt ꝓe. ſ. illud. in ꝓin. Jtē ꝛ vbi oppꝛimit ſubiectos q̄ ꝛ ibi permittit: vt. C. ad. l. iuliā repe. l. iubem?. et ℣ ꝓbať in ſi. bui?. ſ. q̄m q̄ oꝫ vīdicare oppſſum ꝛc.
q ¶ Ipſum oppꝛimere. ex hoc ſumit Joā. q̄ nō bꝫ locū niſi vbi ratione offi cij ſubiectos offendit.
r ¶ Si vero hec nō cuſtodiant. iudices.
s ¶ Ie nos. aſs nobis.
t ¶ Imperātes. vel impe rantibus.
v ¶ Judices. maxim.
x ¶ Patriarche. vt. C. de epiſ. ꝛ cle. l. ſi qua per calūniam. in fi.

† Facit ad hūc. ſ. C. cuꝫ tpe. cuꝫ gl. i extra de arbi. vbi ſi q̄ iſte. ſ. eſt in arg. q̄ ordinari? ꝑ cē arbiter. de hoc etiā vide i. ca. iſas in gl. i. circa me. extra ꝺ ꝑſump. vbi ꝺ q̄ iudeꝝ nō pōt ꝓpel lere ꝓtes vt in ipꝫ ꝓpoꝛmittāt: ſz ſi ꝑtes vo luēt in eū cō ꝑmittere ħ bñ ꝓſt.

a ¶ Si quis autem magistrianus aut pfectianus nomina fuit officialiū.

b ¶ Constitutionibus. ficꝫ. vt lit. iurent. ꝯ. bis ꝙ.

¶ De vsuris nauticis.

c Antium. Lege. vt. ff. de nauti. feno. l. j.

d Immutabiliter. no. p consuetudine maris seruāda: q tūc tenet cū nris nō repugnat legibus: et sic itelligit. ff. ad le. rho. de iac. l. domine antonine. ꝛ dicit. j. de statu. ꝛ cōstitu. ꝯ. pe.

Mariti ma cōsuetudo nris non repugnans legibus seruatur.

† Facit ad hunc ter. cū sit gnale cū glo. ij. ex tra de fo. cō pe. vbi. dī q tudet q negligit facere iniuriā ille cui fuā facit.

¶ De interdictis collegiis ꝛc.

e Lurimū. Anathematizētur. Glo. q heretici ex cōmunicādi sunt vt hic. ꝛ. C. ō sum ma trini. l. ij. ꝯ. quia vo. ꝛ. ꝯ. j. ꝛ. ij.

f ¶ Constitutionibus. vt C. de here. cūcti. et. l. qui cūqꝫ. ꝯ. vniuersi. ꝛ. C. nullum ptērea. et. C. de epis. ꝛ cleri. cōuenticulam.

¶ De raptis munerib⁹.

g Legis. Cōperere. vt. C. ō legi. ꝛ cōsti. l. ñ. Accur.

b ¶ Dubiū. vt. C. de legi. ꝛ consti. l. j. ꝛ. ff. de vulga. substi. ex facto.

semetipsos schemate faciūt indignos. ¶ Si quis autē magistrianus aut pfectianus: aut cuiuscūqꝫ fortune existēs accepit amplius sportularū q̄ diffinituꝫ est sacris nostris ꝓstitutiōibus: iubemus oībus modis iudicē ꝓ uincie periculo, ꝓpio ſm nostrā legē hoc vindicare: ꝛ vindictā inferre hoc ꝑsumētibus. Si vo nō vindicauerit ꝫ ipe iudex licētiam damus scriptum vniuscuiusqꝫ ciuitatis cēo nuntiare nobis q̄ de cis aguntur: ꝛ qualē hꝫ militiam aut dignitatem qui hoc ꝑsumpserit. vt ꝛ iudici periculū inferam⁹ permittenti ꝛ despicienti nostrā iussionē: ꝛ ipsum quoqꝫ iubemus puniri talia ꝓesumentem.

¶ De vsuris nauticis. Titu. xi.

Leges antique et consuetudines in vsuris nauticis obseruari debent perpetuo ꝛ inuiolabiliter. Bartolus.

Idem Jo. prepo. ozientis.

Antium audiuim⁹ a tua celsitudie cui occasionē nosipsi p buimus. Duos em ipsos Petrū ꝛ Eulogiū supplicasse nre sacre potestati ꝛ p se expanasse dicētes q̄ cō sueuerint naucleris seu negociatorib⁹ mutuare ꝛ maxime in mari negocia faciētibus: ꝛ hanc vite habere occasionē. Ipsa vo mari na creditaꝛ vocare nostra consueuit lex: traiectitia: ꝛ metuere cos vtpote dubitationibus hinc eis exortis. oportere ꝓptereā fieri manifestum que valeat sup his consuetudo: vt ꝛ sacra nostra in hec ꝓcederet iussio que consuetudinē ad certissimā duceret formā. Itaqꝫ nos delectantes tibi dubitationis naturā cognoscere: ꝛ banc ad nos deducere quarenus manifesta nobis facta q̄ videretur lege cōprehēderet ꝓpetua. tuāqꝫ gliaꝫ hic a nobis agere iussa cōuocasse naucleros quibus hec mutua cure sunt: ꝛ interrogasse que aliq̄ antiqua ꝓsuetudo fuit. Illos aūt ꝛ iusurandū adjcietes testimonio phibuisse modos esse varios talū mutuozū: ꝛ si quidem placuerit creditorib⁹ in singulis solidis pecuniarū quas dederint vnū tritici modiū aut ordei ꝫponere qui mercedē publicis ꝓberent ꝓ teloneariis: sed quātum ad ipsos sine teloneo nauigare naues ꝛ hunc habere fructū ꝛ barum quas crediderint pecuniarū: ꝛ insuper etiā ꝓ. x. aurcis vnum pcipere solidū ꝓ vsuris: in ipsos aūt creditores respicere cēutibus periculū. ¶ Si vo nō crūpant banc viā creditores: octauā partē percipere ꝓ singulis solidis noīe vsurarū non in tēpus aliq̄ certū numerādum: sed donec naues reuertantur salue: ſm hoc autē schema contingit forsan et in annū extendi tēpus si tamen fortis mozetur nauis vt et annū aut terminos suos sumat aut etiā transcēdat citius aut ea remeāte tempus in vnū solum aut duos trahi mēses ꝛ ex tribus siliquis vtilitates habere: vel si ita breue fit tēpus: vel si apud alterū extra debitozē maneat debitū hoc idem valere: aliam rursus negociatoribus profectionem assumentibus ꝛ per vnū quodqꝫ onus diffiniri schema ſm qō cōperit mutuū aut manere aut permutare ſm pactuꝫ quod ob hoc cōuenerit partib⁹. Si tū post reuersionē nauis salue ꝛ nequaqꝫ nauigare ꝓpter tps valētes reuertant. xxx. solū diez inducias dari a creditorib⁹ debitoribus: ꝛ nihil ꝓ debitis vsurarū cā exigere donec vēdi cōtingat onus: parcētes apō aliū cē debitū nō reddēdū duas ptes cētesime oīs pecuniarū dare vsuras etiā mutuare ꝛ mox mutuū i terrenū trāsponere modū: nequaqꝫ maritimis piculis creditozē molestādis: ꝛ hec oēs dixisse cū iureiurādo perhibētes testimoniū q̄ ad nos nūtiasti vt nos sancirem⁹ qō nobis videt ꝛ super his diccbas hoc nre nuntiare ptāti. ¶ Nos igit ꝛ ipsa legētes gesta ꝛ cām edocti sancim⁹ ſm qō testatū est cozā tua celsitudine: ita nūc ꝛ deinceps i oē tps tenere: eo q̄ neqꝫ iā positis repugnet legib⁹ vt oporteat nūc ꝛ decetero ſm quandā ꝓpriā legē in naucleris aut negociatorib⁹ sup taliū causaꝫ hec seruari litibus: ꝛ ſm dictū modū ꝑdictaꝫ pactionū ita fieri ēt cuēt⁹: ꝛ alia oīa quecūqꝫ in pozib⁹ testata sunt apud sedē tuā: vñ ſm ꝓpriā legē teneāt in naucleris aut negociatozibus. Qō em lōgis ita seruatū est tpibus ꝛ tenuit ꝛmutabil⁴ sicut testimonia apud tuā gloziā definierūt: quo nō est iustū ꝛ in alijs oībus valere q̄ posita erunt ꝛ esse banc eis rerū trāfactionē q̄ ꝓpria lege valētē: ꝛ altera q̄dā dispositione nō egentē. Hꝫ in naucleris seu negociatorib⁹ occasionibus in oi tpe valentē: vtputa gñalē existētē legislationē: ꝛ naucleris seu negociatozib⁹ ꝛ cozū scribus expositā q̄ oz etiā pars fieri iā a nobis positarū legū ꝛ iudicātes ad banc respicientes, ꝑferre sniam. Que igitur placuerunt nobis tua celsitudo iugiter seruare festinet.

¶ De interdictis collegiis bereticorum. Titu. xij.

Hereticī adulteras collectas ꝛ adultera baptismata facere prohibentur. Bartolus.

Imperator Flauius Justi. felix: inclytus: victor ac triū phator semper augustus episcopo constantinopol.

Lurimū esse ꝛ maximū bonū oībus boib⁹ credim⁹ vere ꝛ imaculate xpianoꝫ fidei recta cōfessionem: vt per oīa bec roboret: ꝛ oīs ozbis terrarum sanctissimi sacerdotes ad cōcordiā copulent. ꝛ cōsone immaculatam christianoꝫ cōfessionē predicent ꝛ omnē occasionez q̄ ab hereticis inuenit auferāt: qō extendit ꝛ ex diuersis ꝑscriptis a nobis libris ꝛ edictis. Sed quoniā heretici neqꝫ dei cogitāt timorē: neqꝫ interminatas talib⁹ penas ex legū securitate cōsiderantes diaboli opus implent ꝛ quosdā simpliciū seducētes sancte fidei catholice ꝛ apostolice ecclesie adulteras collectas ꝛ adultera baptisma ta latēter faciunt: pietatis existimationem per ꝑsens nostrum edictū monere cos qui tales sunt: quatenus ꝛ ipsi recedāt ab heretica vesania: ꝛ nec alioꝫ aias ꝓ simplicitatē perdāt: hꝫ magis cōcurrant ad sanctā dei eccliam in qua recta ꝑdicant dogmata ꝛ oēs hereses cū ꝓncipibus suis anathematizentur⁴. ¶ Posse em volumus oēs: q: si decetero aliqui inueniant aut ꝓzias collectas facientes: aut apud semetipsos collectionē nequaqꝫ oīno cos fieri mus: hꝫ domos quidē vbi aliq̄ delinquit sancte affigimus eccliē. bis aūt qui colligūt aut apud se colligunt ex cōstitutionibus penas inferri oībus modis iubemus.

¶ De raptis mulieribꝫ q̄ raptozib⁹ nubūt. Titu. xiij.

Mulier rapta substantiā raptozis lucrat nisi nupserit raptori: q̄ casu ad suos parētes deuoluit si tali mrimonio nō cōsenserint: als ad fiscū ꝺz pueniꝛe. bis obtinētib⁹ in casib⁹ futuris ac etiā ꝓteritis. Bar.

Idem Augustus Ariobido.

Legis interpretationē culmini tuo ꝓncipali cōperere nemini venit in dubiū ⁵: cū ꝓmulgāde q̄z legis authozitatē fortune sibi vēdicat eminētia. Ddeminimus itaqꝫ ꝓ raptu mulierū siue iam despōsate fuerint vel maritis coniuncte: siue nō: vel etiā si vidue sint legē ante posuisse: et capitis subiecisse supplicio: non tū raptozes verūctiā comites coz necnon alios qui eis auxiliuꝫ tpe inuasionis cōtulisse noscunt: et nō tū parētib⁹ mulierū, verūctiā ꝓsanguineis ꝛ tutozib⁹ ꝛ curatozib⁹ hmōi dedisse per eandē legē vindictā: ꝛ ꝑscriptis penis locū de-

† Cōcor. cū hoc ꝺn. cin ter alia. de sen. excō. ad med. ibi: vt igit vñ ius ꝓdirec.

Legem.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a Legem. vt. C. de rapt. virgi. l. j.
b Excepto raptore. vt i lombarda de rap. virgi. l. vlti.
c Siue volente. in eo q̄ volnit quo puniet̄ postea adulteriū? Rñ. q̄ patri iniuria facta videtur: vt. ff. de iniur. l. j. §. fin.
d Raptoris. ꝛ in B male dicebāt debere habere substātiā raptoris. Alsō.
e Prohibuimus. scs et adhuc B phibem⁹. Jo.
f Vel. pro saltem.
g Censuim⁹. no. iterpretari veterē legē p nouā.
h Vendicare. sunt ꝛ alij casus quos dixim⁹. insti. de leg. §. legati.
i Raptoris. §. bona.
k Trāsferri. no. diuum trāsferri sine possessione: vt dixi. C. de pac. l. tradi tionibus. Accur.
l Adulierem. habentē.
m Cōpetit. no. penas i poni delictis: vt hic. ꝛ. §. vt nulli iudi. §. q̄ñ. ꝛ premia merētibus: vt hic. et C. de sta. l. vt virtutum.
n In pteritis. ñ. q̄ leg ad pterita trahit facta. fic. C. de lr. ꝛ §ti. l. leges.

De collatoribꝰ ꝛ aliꝭ capitulis.

o Vecūq; Jugo. scs boñ. Accur.
p Inuno q̄s ſm consuetudinē enim sunt mēsure: vt. ff. de cōtrahē. emp. imperatores. Acc.
q Et octobrem. innuit q̄ in octobrī: in septēbri aptabūtur ad prestationem tributoꝝ. Accur.
r Si vero ſm. fic. C. de apo. pub. l. j. Accur.
s Dispositiōes. in prouincias. facit. §. vt li. iur. §. et B. et. C. de fac. pa. et tēp. l. penul. in fi. Accur.
t De suscepta. scriptura de susceptis: vt. §. de man. prin. §. coges. coll. iij. et. j. p. q. j. §.
v Exigi penam. §. scemi cas. colla. v.
g Fiscalium descriptionū. C. de cdē. l. iustū est. et C. de fide instru. illate.
y Et in hoc quoq; §. de ec. tit. §. si qs autē in sua. ꝛ. j. de san. epiſ. §. si qs rapuerit. ꝛ. C. de susce. l. insta. ꝛ. l. legactiones.
z Et hoc custodiri. i. cōseruari. C. de omni agro defer. l. locozum.

† Scōs ista iura mulier rapta nō potest cōtrahere cū ra ptore. sec⁹ elī tū de iure canōico. vt in. c. fi. extra de rapt.

† Concor. l. qui §. C. de inoffi. nup. ꝛ in. c. j. in. gl. j. in fi. extra de do. inter vi. ꝛ vxo.

Lex noua veteri interpretat.

Lex Augusti. Titu. XIIII.

Dispositiones ꝛ denūtiationes collationū p singulas ꝓuincias et ciuitates collatoꝝ? fieri debēt ꝑ tibus hac ꝑstōne positis exēplarijs petētibus solutis datis: ꝛ de suscepto securitate ꝑstita iudicib? ac etiam executoribus facietibus pena imminente. item illi superinducta possessio est si senserit se grauatū permittit licentia appellandi. Bar.

Idem Augustus prefec. pteto.

Vecūq; ad vtilitatē nostroꝝ collatoꝝ puenīt per iulīū vel p augustū mensem vniuscuiusq; indictiōis: particulares dispositiones collationum future indictiōis in foro vniuscuiusq; diocesis gl'iosissimoꝝ nostroꝝ ꝓfectoꝝ sub ꝓfectione monumētoꝝ manifestari declarātes quātum vnicuiq; ꝓuincie fuse ciuitati ꝓo vno quoq; iugo aut villis: aut cēturijs: aut alio quolibet tā in specie q̄s i auro fiscaliū causa iminet: iudicātes quoq; specierū estimationē ſm mēsurā in vno quoq; loco tenentē. ꝛ quicqd ex his in arcam inferri aut in vnaquaq; dari aut expēdi opz. Dic igit̄ cōpositas tales dispositiones, puīciaꝝ iudicib⁹ moꝝ destinari ipzimis vniuscuiusq; indictiōis. ꝛ p eos, pponi in ciuitatib⁹ sub eis cōstitutis intra septēbrē ꝛ octobrē mēses. Sed etiā volumus exē plaria eoꝝ ex foro gl'iosissimoꝝ ꝓfectoꝝ fine dilatiōe dari: vt collatores cognoscāt quēadmodū debent collationes iferre. ¶ Si vo ante insinuationē in alios titulos p̄ter eos q̄ cōtinent particulari dispositiōe āni collatores fiscalia exoluāt aut i puīcia expēdāt: iubem⁹ eos in eiusdē indictiōis collatiōe B reputari: vt nullū ipsi patiātur dānum. ¶ Si vo ſm nobis diffinitū tps nō dirigātur bmōi particulares dispōnes: qui quidē p tps gubernāt nostrū ptoriū. xxx. lib. auri penā psoluant. vniuscuiusq; puincie vo tracte vt ꝛ. xx. li. auri pena exigeret. Si autē iudex missus easdes particulares dispōnes in puincias nō posuerit. x. li. auri pena dānabit: ꝛ spoliationē cinguli sustinebit: ei⁹ q̄s offiñ. v. li. auri exigē. ¶ Jubem⁹ vo specierū qdē illationē moꝝ ex ꝓncipijs vniuscuiusq; idictionis icipe: argēti vo illatiōis titul⁹ ſm diffinita tpa. Pro fiscalib⁹ aūt collatiōib⁹ de suscepta sue securitates particulares aut plenarias oīb⁹ ab his q fiscalia suscipiunt fieri diffinim⁹ manifestātes ꝛ solidoꝝ q̄litatē ꝛ specierū: necnō ꝛ iugoꝝ sue villaꝝ sue cēturiaꝝ ꝛ nōia possessionum. p qb⁹ functiones suscipiūt. ¶ Si vo ſm ꝓdictū modū de suscepta sue securitates nō fecerint: iubem⁹ eos ꝛ penā. x. li. auri exigi ꝛ tozmētis subdi. filr iudicē, puincie x. lib. auri exigi penā: si de hoc interpellat⁹ nō iudicaue rit. ꝛ cōpellit de suscepta sue securitates ſm quē diffinimus ordinē scribi. ¶ Hec aūt iubem⁹ obseruari vt si qs forsan collatoꝝ dubitat de possessione. p qua fiscalia exigunt aut. p qua fiscaliū quātitate: oībus modis fiscaliū descriptionū custodes cogi a. puincie iudice: aut illo ne gligēte a loco ꝛ scīssimo epo eos. ꝑferre ꝛ fiscaliū ostendere quātitatē. ꝛ scruitiū publice descriptiōis exigi possessoꝝ. Et in hoc q̄s adiuuare nos collatoꝝ ꝑspexim⁹ vt nō necessarias inferat possessoꝝ sub hypothecis decimatiōes noīare in auro collatiōis: vt nō aliquā ex hoc ipsi patiātur lesionē: ſz eos qbus in vnaquaq; puincia aut ciuitate piculū fiscaliū exactionū iminet: siue sint iudices siue curiales: siue exactores aut canonicarij aut alij quidā a ꝓprio periculo ꝛ suscipere pecunias: ꝛ trāsmittere ꝛ expēdere in quibus deputate sunt vtilitatibus. ¶ Et hoc custodiri⁹ iubem⁹ canonicarij talem in ꝓuincia destinari qui possit periculo ordinātiū eū exigere fiscalia tributa: vt per nullā occasionē impulsorem post eum mitti: ꝛ dānum subiectis inferri impulsionis: ꝛ ipm vocabulo decetero perimimus. Si vo nō oportunus inueniat canonicarius nō impulsor mittat: sed illo immoto alter dirigat canonicarius: ipm q̄s canonicarij

sentiētes cōiugio. Nam nepbarios † bmōi coitus penis coꝛrigi nō ꝓmijs cōperit⁽ᵐ⁾ honozari. Q. si parētes iam decesserūt vel bmōi sceleri ꝑsenserūt substātiā raptoris necnō ꝛ alioꝝ q facinozis fuerint participes: fisci iurib⁹ vēdicetur. Quā interptationē nō in futuris tantūmodo casibus: verū in preteritis⁽ⁿ⁾ etiā valere sancimus tanq̄s si nra lex ab initio cū interpretatiōe tali promulgata fuisset a nobis pater charissime atq; amantissime. Que igi-

tur per hanc nostram statuit eternitas legem: tua celsitudo effectui macipari obseruariq; precipiat.

De collatoribus ꝛ aliꝭ capitulis. Titu. xiiii.

a Et ſm leges.ſ.de iudi.in fi.Accur.
b Euthicis. de quibus habes exempla.ff.de penu leg.ꝛ de ſup.neg.
c Qualitatem.ꝛ ſic conſcribunt bona ab eo cui ſuccedit fiſcus.
d Eos autem qui.C.de cano.lar.p totũ. et.C.de exe.ꝛ exac.l.j.li.ɣij.Accur.
e Impoſitas.No.p ſententia ꝑla.vt digimus C.de ꝓcu.l.j.
f Denolato inferre.C.qñ fil.vel pri.l.pe.Accur.
g Exigentiũ.ſ.de man. ꝓinci.ſ.fi.ꝛ.ſ.vt omnes obe.iudi.pro.col.v.
h Exigere eos.C.ð epi. audi.iubemus.
i Denominãt eos.facit ff. de decre.ab ordi.fa.l. qð eſt.ꝛ.ff.de munc.ꝛ bono.vt gradati.ꝛ.C.de ſu ſce.et arcba.l.exactores.

cõtentũ eſſe iubemus deputatis ꝓſuetudinib⁹ ꝛ nullã ſubiectis inferre leſionẽ:finauteꝫ aliqñ ꝓtigerit ſupindictiones cuiuſlibet poſſeſſionis ꝓſeruare aut tributarie fieri:ex illo tpe iubemus ſupindictum ſuſcipientẽ exigi.p eo fiſcalia ex q̃ tradita eſt ci ſuperdicta poſſeſſio. Non alr aũt ſupindictũ fieri niſi ex reſcripto de ℔ examinatio fiat apud ꝓincie iudicẽ.et ſnĩa eius ꝓcedat diffiniẽs cũ q⁹ ſupindictũ ſuſcipe. Si qs aũt putauerit ſe ledi.liceat ei ꝓuocare: vt i ſozo gl̃oſiſſimoꝝ ꝑfectoꝝ appellatio examinet: et ſm leges terminũ ſuſcipiat. Si ꝙ aliqñ ꝓtigerit ðñm cuiuſcũqꝫ poſſeſſionis aut nõ apparere:aut ad fiſcaliũ ſolutionẽ non ſufficere:aut ex hoc ſupindictiõis neceſſitas ſuſcipiatur:iubem⁹ hanc repẽte tradi bis q cõſeruꝫ aut tributaria prędia poſſidẽt cũ oĩbus q in ea inueniunt agricolis ꝛ pecul̃is eoꝝ ꝛ eutbicis ꝛ fructibus/ꝛ aĩalibus/ꝛ oĩ alio inſtructo inſtro ibiqꝫ inuẽto. Si ꝙ aut ꝑſona que debeat eas ſm legẽ ſuſcipe nõ iueniaſ:aut alio q̃cũqꝫ mõ differri ſupindictũ ꝓtigerit iubem⁹ geſta ꝓfici apud ꝓincie iudicẽ ſignificãtia ꝛ qualitatẽ ꝛ ſtatũ eĩ poſſeſſiõis:ꝛ oĩa in ea inuẽta vt ſic cã curiales:aut exactores:aut officiales ſuſcipiant:ꝛ ſi poſtea inueniaſ qui debeat eam ſm leges ſuſcipe:non aliter fieri niſi q⁹ occaſionẽ fiat exacto rum aut curialiũ aut iudicũ aut officialiũ ei⁹ peius aut minus factũ eſt ei qui ſuſcepit reſtituaſ. Hoc q̃ iubem⁹ vt ꝓ pecunijs aut ſpeciebus in ꝓincijs expẽſis non exigãtur collatores ea que ꝓdicũtur trãſmiſſoria:ꝛ.ꝓ bis autẽ que trãſmitt̃untur non amplius ꝓberi hozũ que ex initio in vnaquaqꝫ ꝓuincia deputata ſunt.

Executores in ꝓincias miſſi exactiões inchoare nõ debent niſi ꝓius coram ꝓincie ꝑſide mãdatum inſinuauerint:hoc ꝛ in ꝓiuatis negocijs ſeruãdo ꝛ exequtores ꝛ exactores nullam in cauſis ꝓiuatis executionẽ cõmittere debẽt. Itẽ debitoꝝ debitoris tributarij in ſubſidium debiti veritate ꝓbata ꝓueniendus eſt ꝛ exactoꝝ excuſatio ex eo quia in loco ſacro reſideãt admitti non debet adueꝛſus eos a quibus ſe leſos eſſe dicũt.itẽ exactores iuſtis ꝑderib⁹ ꝛ mẽſuꝛ vti debẽt.℔.

Eos aũt q̃ in ꝓincijs ꝓ qbuſcũqꝫ publicis exactionibus dirigũtur nõ aliter inchoare exactionẽ niſi ꝓi⁹ ꝓ uinciali iudicio ĩſinuauerint ipoſitas ſibi de ℔ iuſſiões: vt exoluẽtes fiſcalia tributa nulli ꝓ bis periculo aut dãno ſubijciant:℔ ipſo ꝛ ſup ꝓiuatis negocijs obſeruãdo. Hoc q̃s iubem⁹ eis qbus fiſcaliũ exactio iniũgit nullã ꝓiuatarũ cauſaꝝ executionẽ cõmitti ſed et ſi qd eis tale iniũgat̃ nullo modo ꝑſumere eos boc agere:ne occaſiõe publicarũ functionũ nr̃i ſubiecti ledãtur. Si aut̃ aliqs ꝓ veritate publica debens tributa dicat executori eſſe ſi bi aliũ debitorẽ nõ licere executori moleſtiã aliquã denoĩato inferre niſi ꝓus debitor ꝓbet nullo oĩno mõ poſſe publica tributa ꝓſoluere. Hoc ꝓius tñ reqri apud in dicẽ ꝓuincie ſi ꝓ veritate debitor eſt is qui denoĩat⁹ eſt: ꝛ ita fiat exactio.i vtroqꝫ vo caſu ſi qs aut exeq aut exigere cirra ea q̃ a nobis diſpoſita ſunt ꝑſumpſerit:ꝛ cigulo nudabit:ꝛ ꝓſcabit:ꝛ exilio tradet. Qui aut̃ iniũxerit aut ꝓcepit iudex.ꝛ.lib.auri exigat pena:et offiñ ei⁹.v. lib.auri ſubiaceat pene. Nulli vo penit⁹ liceat publica tributa exigẽtiũ neqꝫ ſenſualib⁹ aut rõnũ ſcripturis aut aljs qbuſdã publice miniſtrãtib⁹ excuſationẽ q̃ in ſacro loco reſideãt ꝺ eos q dicũt ſe leſos ab eis i fiſcaliũ exactione.nullus aũt penit⁹ moleſtet ꝓ tributis terraꝝ q̃s nõ poſſidet:ſ etiã ſi ꝓtingat agricultores alicui cõpetẽtes:aut inſcriptitios ꝓpriam habere poſſeſſionẽ:illos moleſtiã ſuſtinẽtes niſi forte ꝓpria volũtate tali functio ne ſe ſecit obnoxiũ. Eos aũt qui publica tributa exigũt iuſtis ponderib⁹ ꝛ mẽſuris vti ꝑcipimus:vt neqꝫ in hoc nr̃os tributarios ledant. Si aũt collatores putant grauari ſe ſiue in mẽſuris ſiue in ponderib⁹ habeãt licẽtiam ſpecierũ quidẽ mẽſuras ꝛ põdera a glorioſiſſimis ꝓfectis.auri vo ꝛ argẽti ꝛ reliquoꝝ metallo⁹ põdera a glorioſiſſimo ꝓ tẽpoꝛa comite ſacrarũ largitionũ accipere: ꝛ has mẽſuras ꝛ põdera in ſctiſſima vniuſcuiuſqꝫ ciuitatis eccleſia ſeruari:vt ſm ea grauamẽ collatoꝝ ꝛ fiſcaliũ illatio ꝛ militares ꝛ alie expẽſe fiant ciuitatũ vo nr̃e reipublice ꝛ habitãtium eas perfecte proſpicientes.

Exactoꝝ pecuniã tributariã ſine dilatiõe ꝛ ſine diminutiõe ꝓbere ꝺz;nulla etiã poſſeſſoribus ꝛ habitatoribus diminutiõe facta ꝛ ſin gulis annis eps cũ quinq⁹ primatibus rationẽ exigere debet exactoꝝ periculo. Itẽ oibus eſt adẽpta licẽtia loci ſeruatores mittendi. Bar.

Iubemus nullã oĩno eſſe licentiã fiſcaliũ exactoriũ⁹ cõmunicare pecunijs q̃ ex opibus ꝛ frumẽtis ciuitatũ ꝛ aqueductus aut aljs qbuſlibet ſolẽnitatib⁹ aut ſalarijs deputata ſunt:aut retinere aliqd ex eis:aut ad ꝓpriũ lucrũ dirigere:ſ ſine aliq̃ dilatiõe aut ĩminutione hec ꝓbere vt ꝓficiãt ab initio quibus deputate ſunt opibus:ſed neqꝫ poſſeſſores aut habitatoꝝ ciuitatũ ꝑſumere quolibet mõ auferre aliqd ex ipſis pecunijs:aut noĩe deſcriptionũ:aut ꝓ ſportulis dare aliqd ex his aut expẽdere. Si qs aũt dare aut accipe ex his ꝑſumpſerit:iubem⁹ eũ de ſuo in duplici q̃titate hoc ciuitati reddere. Sz neqꝫ ꝓuinciarũ iudices aut eoꝝ officia aut aliũ quẽlibet oĩno participiũ habere aliqð ad ꝓdictas pecunias:aut eozuꝫ diſpẽſationi ſemetipm miſcere:ſ ciuitatis ſctiſſimũ cp̃m ꝛ ꝓmates necnõ ei⁹ poſſeſſores ꝓſtituere qdẽ partẽ ciuitatis ꝛ frumentariũ ꝛ alios hmõi diſpẽſatores. Singulis aũt annis ĩpletis ſctiſſimũ cp̃m cũ.v.ꝓmatib⁹ ciuitatis rõnes exigere eos q̃ ab ipſis ordinati ſunt ꝛ ſi qd ex talib⁹ rõcinijs appucrit debitũ.aut mãſiſſet exigi hmõi diſpẽſatores periculo eos ꝓſtituentiũ ꝛ vtilitatib⁹ qbus deputata ſunt reſeruari. Si qs aũt ex ꝑdictis diſpẽſatoribus inefficax inueniaſ repẽte hũc remoueri iubem⁹: aliũqꝫ ꝓ eo a ſctiſſimo ciuitatis cp̃o ꝛ reliqs poſſeſſoribus (ſicut ꝑdictũ eſt) ordinari. Sciẽtib⁹ his q denoĩant eos quia ſi dãnũ ciuitati ꝓtigerit ex ꝓpriis ſubſtantijs hoc medebũtur. Nulli vo liceat eoꝝ qui in officio ſunt glorioſiſſimoꝝ ꝓfectoꝝ aut in alio officio aut in ſchola ꝓſtitutoꝝ talia ratiocinia cõmitti:neqꝫ ex ꝓcepto cuiuſdam adminiſtrationis aut alterius iudicis ſcriptis:nec ſi ꝓgmatica aut aliã ſanctionẽ aut ſacrũ cõmonitoriũ accipiat ꝓcipiẽs ei aliqd tale. Sed ſi qd fiat hmõi licẽtiã habere vniuſcuiuſqꝫ ciuitatis ſctiſſimũ cp̃m ꝛ ei⁹ primates nõ rñdere ꝓ memoratis caplis talibus ꝑſonis: referre aũt ad nos vt hoc agnoſcẽtes ꝛ illatũ ciuitatib⁹ dãnũ ex eoꝝ ſubſtãtia reſtitui iubeam⁹:ꝛ cõpetenter vindictã talibus inferamus.ſuper hoc iubemus ſcriniarios operũ ſub ꝓfecto ſacroꝝ ꝓtorioꝝ ꝓſtitutos nullũ participiũ ad talia rõcinia oĩno habere vacãtibus oĩbus p que eis ſiue gñaliꝝ ſiue ſpãliter aliqd tale qdẽ ꝓceſſuꝫ eſt: aut poſtea impetret:ꝓ ꝑdictis cñ cauſis rõnes nulli cõmitti volumus niſi nos ꝓdeſſe ciuitatib⁹ exiſtimãtes virum bone opinionis et dignitare o:natũ elegerim⁹:qui debeat a nobis in ſcriptura diuiñ iuſſionẽ ꝓpere cõtinentẽ:ꝛ p nr̃am piã ſubſcriptionẽ ꝛ illi⁹ nomẽ ꝛ dignitatem:ꝛ cauſas et tpa:quoꝝ ei ratiocinia cõmittimus.eos aũt qui a talib⁹ ꝑſonis rõnes exigũt omnẽ habere tutelam iubemus aliqua queſtionẽ nullatenus ſuſtinẽtes.

Loci ſeruatores regulariter ꝓhibenẽ.fallit ſi iudex ex iuſta cauſa ad ꝓuinciã venire impediat:tũc eñ vicarũ mittere põt. Itẽ fallit cum ex principis mãdato ad aliã mittitur regionem.b.d.Bar.

Ad hec ſancim⁹ i nullo nr̃e reipu.loco cũdẽ cp̃m ꝛ iudicẽ cẽ loci ſuatoꝝ gl̃oſiſſimoꝝ ꝓfectoꝝ aut magiſtroꝝ

Damus.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Dam⁹. ar. q̄ plat⁹ ex tpa electiõe aliq̄ ius hz: nec postea eligẽtes muta re possilum pñt. et de elec. cãm q̄ inter. Jtez 5. 5. de mã. pzin. ſ. eos aũt. colſ. iiij. et. 5. de admi. ſ. illud. col. vij. ẽtra. 5ol. vt ibi. Jtem. ff. de of. procon. l. iiij. ſ. fi. 5. 5ol. ſ nouũ.

b ¶ Latrocinia. C. de epi. et cle. ſi quis in hõc. et. ff. de offi. preſi. cõgruit.

c ¶ Ad hoc iubemus. 5. ô man. princi. ſ. illud. et. 5. vt iudi. fine quo. ſuf. ſ. illud. col. ij. ẽ. ff. de of. pcõ. l. obſeruare. in pzin.

d ¶ Ad ciuitatem. aut de municipio ad mũicipiũ.

e ¶ Super hoc ſancimus. C. vt oẽs tã ciui. ſ. mili. z. 5. vt iudi. ſi. quoq̄ ſuff. ſ. neceſſitatẽ. z. 5. de admini. ſ. j. col. ij.

f ¶ Miſpẽdia. fac. C. qñ z qb⁹ ẽrta ps de. l. ij. z. C. ô curſu pu. l. nõ patimur.

g ¶ Cõpellent. C. de bo. q̄ libe. cũ non ſolum. ſ. vbi aute. z. C. de iudi. propeꝛandum. ſi nautem.

h ¶ Vẽdicari. vt. 5. vt nulli iudi. ſ. ſi qs vero. coll. ix. Accurſius.

i ¶ De ſanctiſſimis epis. ¶ Et hoc dicit. ſ. eo. vſq̄ ad. ſ. clericos.

i ¶ Reuerẽdiſſimis. boc dicit. ſ. e. ſ. clericos. vſq̄ ad. ſ. iubemus.

k ¶ Monachis. B 6z. ſ. e. iubemus. vſq̄ ad ſi. conſtitutionis.

l ¶ E gubernatione. Diſpoſiimus: vt. 5. ô nõ alie. col. ij. z. 5. de eccle. tit. colla. ix. et. 5. de eccle. re. imo. alie. colſ. iiij. Accur.

m ¶ Conſtitutionib⁹. vt. 5. qũo opoz. epiſ. z. 5. de mona. col. j. et. 5. vt cleri. ap. propꝛios epiſ. col. vj. z. 5. apud quos opoz. Accur.

n ¶ Primates. ſi eccleſiaſticos archipſbyteros et archidiaconos q̄ primates eccleſiaſtici dicũt: vt. 5. e. ſ. ſancimus aũt reuerẽdiſſimos. nõ logr de laicis: q̄ illi nõ debẽt eligere ſ ſacta electiõe debẽt ſſentire: vt in decre. lxiij. diſt. c. docendus. et. lxiij. diſt. c. nullus. z. c. nõ eſt.

o ¶ Propoſitis. non tã ciis. ſic. ſ. eo. ſ. nulli.

p ¶ Dicẽtes. dicti primates. Accurſius.

q ¶ Decretis. in quib⁹ eligunt illos tres.

r ¶ Eos. electores futuros. Accur.

s ¶ Cõcubinam. ſic eſt in quolibet clerico: vt. j. eo. ſ. clericos aũt. z facit. 5. qũo oporteat epiſ. ſ. boc de deo. z. ſ. ſancimus.

t ¶ Cognoſcunt. q̄d electũri ſunt in ẽpm. et pꝛi. innuit. Azo. et ſic inepte militaris cinguli: ſz nec aliquã ex actione fiſcaliũ tributoꝛũ agentẽ loci ſuatoꝛ eſſe gḷioſiſſimoꝛ pfectoꝛ aut magiſtꝛ militũ. Et ſimpliciter dicendũ eſt nullũ in puincijs fieri loci ſeruatoꝛẽ pfectoꝛuz niſi p nr̄am iuſſionẽ. in expeditis vbi vtilitas exigit loci ſeruatoꝛẽ mitti ciuſdẽ pfecture q̄ debeat p uidere militarib⁹ expenſis. ſi qdẽ aũt extra hoc delinquat z cõmittat: qui qdẽ loci ſeruatoꝛe ſuũ fecit. xxx. lib. auri pena exigat: reſtituturus oẽ dãnũ p eũ q̄ ab eo directus eſt aliqs ptulerit. q̄ vo fieri pſumpſerit: ppzio cingulo z dignitate z militia ſuabiſ: et. x. lib. auri pena mulctabiſ. ¶ Ad hẽ pbiberm⁹ z in puincijs exiſtẽtes iudices ciuiles z militares in ciuitatibus aut caſtris loci ſeruatoꝛes in cõmiſſis ſibi puincijs facere: ex q̄ videlz i puicia acceſſerit z inquã tũ in ea adminiſtrãt. v. au. li. pena iminẽte tã faciẽti loci ſuatoꝛẽ iudicis q̄ fieri pſumẽti. Anteq̄ vo in puicijs veniãt iudices dam⁹ eis lniam vices agẽtes ſuos inſtituere q̄ debeãt oĩa vſq̄ ad ſui pꝛeſentiã agere q̄ pñt ipi iudices facere: citra tñ nouiſſimũ ſuppliciũ aut mẽbꝛi iciſionẽ. Sz ſi qs ex iudicibus ſm iuſſionẽ nr̄am in aliã regionẽ mittat: liceat ei p ſimilez modũ loci ſeruatoꝛẽ ſuũ facere.

¶ Oẽs iudices per ſe requirere debẽt delinq̃tes z nõ per latronũ inſecutoꝛes pena ſfaciẽtibus iminente z iudices debẽt p puincia pficiſci eoꝛ adminiſtratio ne finita q̄ñginta dieb⁹ debẽt in puicia pmanere niſi ex pꝛincipis iuſſiõe ad aliã vocent: als leſo ſacramẽto pſtito omne dãnum ſm q̄ ſi iurauerit ſtare oz z pene pecuniarie fiſco applicari debent. Bar.

¶ Jubem⁹ aũt oẽs iudices tam militares q̃s ciuiles p ſe regrere eos qui latrocinia p aut violẽtias aut rapinas rerũ aut feminarum aut alia q̃libet ĩ puincijs illicita cõmittũt: z ſupplicia eis legitima inferre/neq̄z p bis cauſis accipe aliqd ꝛſuetudinis noĩe: vt oẽs vn diq̄s nr̄i collatoꝛes illeſi ſeruent. nõ eñ pmittim⁹ cuilibet maiozi aut minozi militari iudici: aut latronũ inſecutoꝛes: aut violẽtiaz inhibitoꝛes aut tribunos. p talibus cauſis ĩ puicijs oꝛdiare: aut qui debeant aliq̄s examinare: vt nõ p tales occaſiones ampliozes violẽtie inferãtur puincialibus. Si qs aũt iudicũ B non cuſtodierit: cognoſcat nõ ſolũ cõmiſſo ſibi cingulo ſpoliãdũ. ſed. x. li. auri penaz exoluere eo q̄ pſumpſerit talẽ cauſam aſſumere: poſt tozmẽta vo z confiſcatione ſubſtãtie in exiliũ redigendũ z relegandum.

¶ Ad hoc iubemus ꝯ puinciaz iudices z officia eoꝝm ſi q̄n de ciuitate ad ciuitatẽ veniũt neq̄z ãga rijs neq̄z deſcriptionib⁹ aut alijs expẽſis collatoꝛes grauare: ſz ex deputatis ſibi de fiſco ãnonis expenſas facere. Sup B ſancimus ꝯ puinciarũ iudices oĩbus modis poſt depoſitionẽ cinguli. l. dies in puincijs cõmoꝛari: z ꝛuentiones aliq̄s ꝛtra ſe mouẽtibus rndere.

¶ Si vo ꝛtigerit aliquẽ ex eis añ cõpletos. l. dies deſerere, puicia: iubem⁹ oẽs ab eo dãnũ aliqd paſſos ſimul ĩgredi apud ſctiſſimũ metropoleos ẽpm eiuſdem. puincie: z ſub geſtis monumẽtoꝛ vnũqũeq̄z tangẽtem ſctã euãgelia palã facere illata diſpẽdia z ex illius ſubſtãtia ꝛ quẽ talia facta ſunt monumẽta omne dãnuz leſis reſtitui. puidẽtia z periculo per tpꝰ pfectoꝛ ciuſdẽ puincie: ſciẽtib⁹ q̄ ſi hoc cõplere neglexerint ipſi de p. pzijs facultatib⁹ oĩa dãna leſis reſtituere cõpellentur.

Si qs aũt ex iudicib⁹. puinciaz aut euocet ad aliã adminiſtrationẽ: aut opus ad aliã. puinciã ci credaſ: iubemus eũ legitimo. pcuratoꝛe ꝛſtituto. ꝙtiones. ꝑponẽtib⁹. p dãnis rndere. qõ niſi fecerint ſancim⁹ monumenta apud ſctiſſimũ ẽpm (ſicut ſuperi⁹ dictũ eſt) agi: z. p dãnis illatis eis iurãtibus ſm geſtoꝛ virtutẽ omne dãnũ reddi: p uidentia ſilr z periculo p tpꝰ pfectoꝛ vniuſcuiuſq̄z. puincie tractiuoꝛ. Oẽs aũt pecuniarias penas q̄ pñti lege cõtinent a comite per tpꝰ pziuataꝛ rerũ exigi eos q̄ pñtez legẽ nõ ſeruãt: z nr̄o fiſco vẽdicari b ſancim⁹: qui niſi eas vẽdicauerit ipſe cũ adminiſtrãte ſibi ſchola ex. pzia facultate hmõi quãtitatẽ ſoluere cogiſ. Que igiſ p ſentẽ legẽ noſtrã ſalutarẽ in perpetuũ. p vtilitate valituraz/et ſtatu noſtroꝛ collatoꝛ diſpoſuimus tua gḷia inuiolata z ĩmota per oĩa ſeruare feſtinet: z ad oĩm notitiã puenire faciat: edictis quidẽ in hac regia ciuitate ſoleniter. ppoſitis: ꝓceptis aũt apud clariſſimos. puinciaz iudices directis: vt per eos oĩbus collatoꝛibus manifeſtata fiãt.

¶ De ſanctiſſimis epiſcopis z deo amabilibus z reuerendiſſimis clericis z monachis k. Titu. xv.

¶ Epi debẽt eligi forma B tradita: z ſi bi ad q̃s electio ſpectat eligere negligãt p. vj. meſes: electio deuoluit ad ſuperioꝛẽ: z ſi electus fuerit poſt electionẽ de crimine accuſatus ordinatio differri 6z donec de crimine iudicẽt. z epꝰ nõ pꝛ pecunia ſed meritis eligi 6z: p cõſuetudine tamen debet dare pecuniã a iure ſtatutam. Jtem ordinatus in ẽpm a ſeruili z ab aſcriptitia liberatur fortuna et a patria poteſtate. Bar.

Imperatoꝛ Juſti. aug. petro gḷioſiſſimo pꝛefec. pꝛeto.

¶ E gubernatiõe et puilegijs alijſq̄ diuerſis caplis' ad ſctiſſimas eccl'as z alias venerabiles domos ptinẽtib⁹ iã q̃dã diſpoſuim⁹ l, ſup ſctiſſimis aute epis z clicis z monachis oudũ in diuerſis ꝛſtõnib⁹ m' diſpoſita: cũ cõpetenti cozrectiõe hac cõpzehẽdere lege perſpeximus.

¶ Sãcim⁹ igiſ quotiẽs op⁹ fuerit ẽpm ordiare clericos et pmates n ciuitatis cui⁹ futur⁹ eſt epꝰ ordinari mox in trib⁹ pſonis decreta facere, ppoſitis cis ſacroſctis euãgelijs piculo ſuaz animaz dicẽtes o in ipſis decretis q neq̄z ppter aliquã donationẽ aut ꝓpꝛ aliquã, pmiſſionẽ aut amicitiã: aut aliã q̃libet cãm ſed ſciẽtes eos recte z catholice fidei z honeſte eſſe vite z lr̃as noſſe bos eligerũt: z q̄ neq̄z vxoꝛẽ neq̄z filios aliq eoꝝ habẽt neq̄z cõcubinam aut filios naturales cognoſcũt eos habuiſſe aut hr̃e. Sed z ſi pus vxoꝛẽ aliqs ex eis habuit: z ipſam vnã z primã z neq̄z viduã neq̄z viro ꝛiunctã r: neq̄z legibus aut ſacris ꝛſtõnibus interdictã. Sed neq̄z curialẽ aut officialẽ hũc eſſe s cognoſcũt: aut ſi curiali vel officiali ſubiacet fozrune: ſciũt eũ t in monaſterio nõ minus. xv. annis monaſticã ꝙuerſationẽ impleſſe. Jdoc u quoq̄z decretis v opz inſeri q̄ nõ minus q̃s. xxxv. etatis annos hz is qui eligiſ ab eis qui cognoſcũt pſonaſ: vt ex triũ w per-

† No. i hoc ſ. qlus oz ee eps et ſnte ſcitatis q vtinam hodie dñi ꝙuaretur.

UNIVERSIDAD DE GUADALAJARA

v ¶ Coniunctam. olim.

w ¶ Conſtitutiõib⁹. i. ſceni cam. vt in nouellis. e. tit.

x ¶ Hunc eſſe. ſ. futuram electionem.

y ¶ Eum. electum.

z ¶ Doc. s. de electoribus nunc de eligẽdo incipit.

a ¶ Decretis. quãdo per ſe eligũt dicti electores.

b ¶ Ex triũ. ſic conſtrue vt electione trium ꝛc. Et ſic

no. q. cccv. ános dz hfe
eſs ſicut et phr: vt. j. c. ſ.
phſm. Item not. q tres
debent elígere: ſufficit tñ
duos ꝓſentire: vt. C. de
decur. l. noiationum. 2 ió
tres 7 nõ ꝙnoz vel duo:
q: naturalr boles diſcor
dant: 7 in illis caſib' puſ
ſet eſſe q non inueniret
ps maioz: vt. ff. de arbit.
ité ſi vnus. ſ. principalr.

a ¶ Ordinet. puta archi
epiſcopus.

b ¶ Ordinantis. nã depo
nerctur ſi talis nõ eſſet.

c ¶ Retineat. olim econ
tra tres retinebat 7 ẽrtã
curie dabat: vt. ſ. ẽmo
do opoz. epiſc. ſ. neqꝫ ex
officio. et. j. c. ſ. ſed hoc
quidam. Accur.

d ¶ Cũ aliis. licz olim lai
cus nõ eligeret: vt. ſ. qũo
opoz. epiſ. ſ. igitur.

e ¶ Ordinet. hꝫ bodie hoc
correctũ ẽ i iure canoni.
naz nõ eſt eligẽd' in eꝑm
niſi fuerit añ diacon' aut
phr aut i ſubdiciũ diaco
nus: vt i decre. di. xl. c. vl.
ſed poſtulari põt: vt diſt.
lxj. oſtius. Sz bodie ſub
diacon' ſine poſtulatiõe
ipſo iure eligitur: vt ex de
tẽpo. or. c. a multis. Accr.

f ¶ Qui eñ. ridiculuz eſt
enim eos velle docere q
nõdũ diſcere didicerũt:
vt ait Tulli'. 7 hic. 7 ad
hoc. ff. de edẽ. ſi qs ex. ff.
prohibet. et. C. de epiſ. et
cle. l. cũ clericis. ſ. ipe vo.
7. ſ. ꝑhi. q. de dig. ibi: cuz
nãqꝫ 7 C. et. ff. ad leg. iuli.
de adul. ygot. ſ. iudex.

g ¶ Una. vnus ergo. p oi
bus eligit: vt. ff. qs cuiuſ.
ymi. l. itẽ. ſ. j. 7. ſ. de ſũo.
ſ. i. 7 argu. C. cõia de leg.
ſi duob'. 7 arg. ff. de iudi.
nõnunq. Accur.

h ¶ Competit. i. is cui cõ
gruit. eſt añtẽ is qui peſt
eꝑo archieꝑs vel ſiſtis: hꝫ
hodie vſqꝫ ad tres meſes
ex de cle. c. cũ nobis olim.

i ¶ Ordinet. puta qz per
ſuffragiũ eſt electꝰ: vt. j.
ſ. prẽ omnibus.

k ¶ Si quis aũt deficien
te. id eſt differẽte vſqꝫ ad
tres meſes: nam interim
nulla facienda eſt exami
natio cum accuſator deſi
ſtit: vt in nouellis. eo. tit.
7 facit ad. ſ. iſtum. ſ. qũo
opoz. epi. ſ. ſi qs aũt. 7. ſ.
ſi tamen. et. ſ. ſi vero.

l ¶ Examinationem. ſcilz
accuſatiõis que infertur
epiſcopo eligẽdo.

m ¶ Superi' dicte. vt. ſ.
eo. ſ. ſi quis aũt. circa fi.

n ¶ Aut aliarũ. dari fue
ab ordinato ſiue ab alio.
argu. ff. de calũ. l. genera
liter. 7 fa. C. eo. ſi quẽꝫ. 7
ſ. qũo oportet epiſ. ſ. ſed
neqꝫ. 7. ſ. 7 hãc. Sed qd ſi
ignozauerit electus? Rñ.
dz cũ ſcit renũtiare i ma

† Facit ad
hãc. ſ. c. ſi
ſicſi tut. cus
ci. i. in. ſ. ſi
ſ̃e non po
tuit retra
e. et. c. eſſe
tio cũ filio.
n. circa fi. et
tra de eta. z
ẽtata. vbidꝫ
ignominio
ſum eſt epo
ſi cus alios
docere dz ſ
rat ab aliis
edoceri.

ſonarũ. ꝑ quibus talia decreta fa
cta ſunt melioz ordinet' electioe
7 periculo ordinatis'. curialẽ vo
vel officialem qui ſicut dictũ eſt.
xv. annis in monaſterio cõuerſa
tus eſt 7 ad eꝑatum. puocatus li
berũ eſſe. ꝓpria fortuna: ita tñ vt
liberat' a curia quarta parte ſue
ſubſtantie ſibi retinerat: reliquis
cius reb' ſm noſtrã legẽ curie et
fiſco vẽdicandis. ¶ Damus aũt
licentiã decreta facientib' ſi quẽ
piã laicoz ꝓeter curialẽ 7 officia
lẽ dignũ memorata electione eſſe
putãt: búc cũ aliis' duobus cleri
cis aut monachis eligere vt ſi lai
cus hoc mõ ad eꝑatum eligat: nõ
repẽte eꝑs ordinet'. hꝫ ꝑmo cleri
cis nõ minus tribus mẽſibus cõ
numerek: 7 ita ſanctas regulas 7
ãtidianũ eccle miniſteriũ edoct'
eꝑs ordinet. qui eñ' alios debet
docere: poſt ordinatione ab aliꝰ
doceri non dz. ¶ Si vo vt cuenit
in quibuſdã locis nõ inueniãtur
tres perſone ad talem electionez
oportune. liceat decreta facienti
bus in duab' 7 in vna ꝑſona de
cretũ facere: oẽs tamen dictas a
nobis habẽtes teſtatiões. Si ve
ro qui debent eꝑm eligere citius
ipſa decreta intra. vj. menſes nõ
faciãt tũc piculo. ꝑpe aie ille quẽ
cõpetit' ordiare eꝑm ordinet/oĩ
bus aliꝰ q̃ diximus obſeruãdis.
¶ Si qs aũt citra memoriã ob
ſeruationẽ eꝑs ordinet': iubem'
bũc oĩbus modis eꝑatu depelli.
Dz etiã illũ q ꝓter hoc ꝓſumpſe
rit ordiare ſegregari vno anno a
ſacro miniſterio. 7 oẽm ei' ſubſtã
tiã q̃ quolibet tpe aut mõ in eius
dñium deducta eſt. ꝓpter culpam
quã fecit: dño eccleſie cui' eꝑs eſt
vẽdicari. ¶ Si qs aũt electum ad
ordinatione eꝑatus accuſauerit
in q̃libet cã q̃ poſſit ſm leges aut
canones ei' impedire ordinatio
nem differatur hmõi ordinatio: 7
ꝓius ꝛ cum. ꝓpoſitã cauſam ſiue
ꝑſente accuſatore: 7 ab eo ꝓpo
ſitam cauſam ꝛequente ſiue etiã
deficiente k per tres meſes † ſuaz
accuſationẽ iplere diligẽter cra
minari ab alio a quo futur' erat
eꝑs ordinari: 7 ſi qdẽ obnoxiũ eſt
accuſatoz inuenerit: phibeat or
dinatio. ¶ Si vero obnoxius nõ
oſtẽdat: ordinatio qdẽ nõ ipedia
tur: accuſatoz aũt ſiue nõ, pbauc
rit: ſiue propoſitam a ſe accuſatio
nem a prouincia in qua habitat
abijciat. ſi qs autẽ ante examina
tionem l accuſatũ ordinauerit: or
dinatus quidẽ a ſacerdotio repel
laſ. Qui vo talem ordinare feſti
nauerit. ſuperi' m dicte ſubiaceat
pene tam manuali prohibitione

† Cõcor. cũ
hoc ter. i. c.
qñ frequẽ
ter. ſ. ſi vo,
aliter i glo,
ſup. ꝑ. in ſa
cris canoni
bus. 3te ſi,
ſi. i eꝑatu
dantur. iij.
menſes. ex
tra vt li. nõ
ꝓteſt.

ſacri miniſteriũ: q̃ etiã vt omnes
cius res eccleſie vẽdicent. ¶ Pze
oĩb' illud ſeruari ſancim': vt nul
lus: aut ꝑ ſuffragiũ auri aut alia
rũ' rerũ eꝑs ordinet. ſi qd aũt ta
le cõmittat ipſi ſemetipſos dãnes
7 accipiẽtes: 7 mediatores eoruz
ſm ſacras ſcripturas 7 ſcrãs regu
las dãnatiõi ſubijciũt: 7 ꝓpterea
qui dat 7 qui accipit et mediator
eius facer': ſacerdotũ aut cinguli
honore clerici remouean q̃ aũ
tez. ꝑ hac cauſa datũ eſt eccle illi
vendicet cuius volunt ſacerdotiũ
cõparare. ¶ Si vo laicus forte. ꝑ
hac cã aliqd accipiat aut media
tor rerũ fact' datas res in duplũ
cũ exigi iubemus eccle vendicã
das: nõ ſolũ aũt q̃ ſm hunc modũ
dant vẽdicari ꝓcipimus/ſed etiã
omnẽ cautionẽ ꝓ hoc quolibet
mõ expoſitã et pignozũ vel fide
iuſſoz dationem vel oblationẽ 7
omnẽ qualibet aliã cautionẽ va
care ſancim'. Et qui ſup hoc ꝓ
miſſionẽ accepit: non ſolũ, pfeſſio
nẽ reddat: ſed etiã aliud tñ q̃tuz
profeſſio cõtinet exigat: qd dz ec
cleſie dari. ¶ Si qs aũt eꝑoz ſiue
ante ſuã ordinationẽ ſiue poſt oz
dinationem voluerit, ꝑtas res
aut partẽ carũ eccle offerre cui'
ſacerdotiũ acceꝑit: nõ, phibem': 7 oĩ condẽnatione 7 pena ꝑſentis
legis liberũ cũ eſſe ſancimus: ſed
etiã oĩ laude dignũ iudicam': qñ
hoc non eſt emptio ſed oblatio'. Pzo cõſuetudinibus q aut̃ illa ſola ꝑmittimus ꝑberi ab ordinatis eꝑis q̃ ſub
ſequẽter ꝑſenti legi inſerta ſunt. Iubemus igit beatiſſi
mos archieꝑos 7 patriarchas hoc eſt ſeniores rome': 7
conſtãtinopolcos: 7 alexãdrie 7 theopoleos' 7 hieroſo
lymoz: ſi quidẽ ꝓſuetudo hz eꝑis 7 clericis in cozũ ordi
nationẽ nõ minus q̃ xx. auri libras dari. 7 ipſa ſolũmõ
ꝑberi que ꝓſuetudo recognoſcit. plus aũt ab hac quãti
tate nihil ſupza. xx. auri libras ꝑberi. metropolitas aũt
a ꝑpria ſynodo aut beatiſſimis patriarchis ordinatos
et alios oẽs eꝑos qui aut a patriarchis: aut metropoli
tis ordinãtur dare ꝑ inthronifticis quidẽ ſolidos cen
tum. notarijs aũt ordinãtis 7 aliis miniſtrãtibus ei 7 ſo
leniter accipiẽtibus ſolidos. ccc. Si vero eccleſie reddi
tus minus quidẽ q̃. xxx. auri lib. ꝑ annũ reddant non
minus autem. x. dari. ꝑ inthronifticis ſolidos. cc. Si vo
minus quidẽ q̃. x. non minus autem. v. auri lib. eccleſie
redditus eſſe ꝓtigerit: ꝓ inthronifticis quidẽ dari ſoli
dos qnquaginta oĩbus aũt aliꝰ ex ꝓſuetudine ꝓcipien
tibus ſol'. cc. Si aũt minus q̃. v. nõ minus autem duas
auri lib. eccleſie redditus habeat ꝑ inthronifticis ſol'.
xviij. oĩbus aũt ex ꝓſuetudine percipiẽtibus. ſol'. xxiij.
Si aũt minus tres nõ aũt minus q̃ duas auri lib. quã
titas reddituũ eccle cõperiat dare ꝑ inthronifticis qui
dem ſol'. xij. ꝓ oĩ vo alia cõſuetudine ſol'. vj. eꝑm enim
eccle minus duas auri lib. redditus habentẽ: neqꝫ ꝓ
inthronifticis: neqꝫ ꝑ alia qualibet ꝓſuetudine dare ali
quid ꝑmittimus'. ¶ Hec aũt q̃ ꝑbere diſpoſuimus ꝓ
mus ꝑbr' ordinãtis eꝑi 7 archidiaconus ſuſcipiẽtes ex
cõſuetudine ꝓcipiẽtibus diuidãt hec. Igit̃ iubemus hec
oĩbus modis obſeruari vt nõ ex talib' occaſiõib' eccle
debitis ꝓgrauent 7 ſacerdotia venalia fiant. Si qs aũt

nu cõſecrantis: 7 tũc ipe
eius põt reeligere: vt. j. q.
v. c. ꝓſentium.

o ¶ Vel fideiuſſoꝛũ. Nota
par delictũ dediſſe 7 ꝓ
miſiſſe: vt hic. et. ſ. quo
modo oportet epiſ. ſ. ſed
neqꝫ. et. ſ. et hãc. et. C. ad
leg. fal. l. ſi. Accur.

p ¶ Sed oblatio. q ſi ita
dixit palam offero vt eli
gar in eꝑm: licitũ eſt cis
ſm Jo. vt. ff. de pol. l. j. ſ.
non ſemp. 7. ff. de of. ꝓto.
barbarius. Accur.

q ¶ Pro ꝓſuetudinib'. ſ
ſez qz ſic eſt cõſuetudo et
bona vt i aliquo ſeruet:
vt ſubiicit. ſec' ſi eſſet ma
la. nã non ideo ꝓeſtare
tur q̃ eſſet cõſuetudo: vt
ff. vt nulli. ind. in. j. colla.
ibi: male enim 2c. que eſt
contra. Accur.

r ¶ Rome. i. papã roma
nũ vt i nouel. eo. tit. 2 iſte
vere dat romanis ſz hic
nõ fm formã huius titu.

s ¶ Theopoleos. i. an
tiochie.

t ¶ Pro inthronifticis. id
eſt pro cathedratico: vt i
nouellis eo. titu.

v ¶ Permittim'. ſic alꝫ
pro vili cauſa nõ ꝓeſtan
tur ſportule: vt. ff. de iud.
ſ. nec antem. in fi.

g ¶ Preſbyter. qui archi
ꝑbyter dr ab archos qõ
eſt ꝓceps: q̃ſi maior iter
alios preſbyteros.

Promit
tere 7 da
re in deli
ctis equi
valent.

Cõcor. c.
fi. de cõſue.
extra.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Datis.als donatis.Accurſius.
b ¶ Citra predictam.q.v.annis ſteterint in monaſterio:vt digi.ſ.e.ſ. ſed neq. et.ſ.curialem.Accur.
c ¶ Diſpoſuimus.vt.ſ.de eccle.ti.ſ.interdicimus.
d ¶ Sue.vt.ſ.conſti.que de dig.ſ.illud.col.vj.
e ¶ Phros.vel phris.
f ¶ Diaconos.vel diaconis.Accurſius.
g ¶ Subdiaconos.vl ſub diaconis.Accur.
h ¶ Cognatiõis.vl agnatiõis cũ hodie nõ ſit differentia:vt.ſ.de hered.ab inteſt.ſ.ex his.hac co.
i ¶ Permittimus.aliud i mille ſeculi qui nullo mõ admittit:vt inſtit. de excu.tu.ſ.idẽ.r in milite.Sed nunqd põt eſſe teſtamẽtari vel datiu?: Rñ.non:vt ĥ a ꝯtrario. ar.ff.de offi.eius cui mã. eſt iur.l.i.ſ.j.Accur.
k ¶ Doc fecerit.i.ſi declarat ĥ infra q̃tuor meſes ꝛc.ſi non fecerit ꝑiudicat ſibi,in alijs ſm.Þ.et eſt pro eo.ſ.de here.r fal.ſ. nõ aũt.r.ff.de offi.ei⁹ cui man.eſt iu.l.j.ſm Joã.et Þ.ſ.dicunt eñ in alijs ſibi nõ ꝓiudicare.C.de excu.tu.l.volũtaria.r.C. de bis q ſpõ.mu.ſu.l.ij.r q̃ bic dicit.r ſi q̃s hec fecerit ꝛc.epõnũt id eſt ſi eã tutelã ſuſceperint ſolẽniter:nec enĩz alr ſuſcipe dz nullã circa aliã ꝛc.hoc aũt ꝑuilegiũ clerici bñt q ſtãt vt clerici nõ alſ:vt C.de epi. ꝛ cle.l.gñaliter. ſed qd de lectore ꝛ cãtore ꝛ aliis clericis q nõ ꝓhibentur?Rñ.ſm Joã. vo cari poſſunt cõmuni iure ſm leges.Accur.
l ¶ Alium autẽ.q.d.clericum:vt ſubijcit.j.ibi:epi ſcopum autẽ.Accur.
m ¶ Publicarũ.ſcz vectigalium.Accur.
n ¶ Dom⁹.ſ.nr̃e ꝓinate.
o ¶ Litis.etiã cuiuslibet.
p ¶ Cauſis.ſcz predictis publicis ꝛ aliꝭ.ꝛ dic exẽplũ vt i publicis ſalinis: aut argẽtifodinis vel ſili bus.nã hec publica ſunt vt.ff.de vbo.ſig.l.inter.ꝛ ff.de pub.l.ſed bi.in ꝑn. ꝛ.ff.de vbo.ſig.l. inter.ſz economus videt admittẽdus ad fideiuſſionem: vt.C.de epiſ.ꝛ cleri. cum clericis.ſ.memorati. que eſt cõtra.ꝛ extra de fideiuſ.c.pe.ꝛ fi. Solu.bic in ſpecialib⁹ caſibus loquit vt ĥ innuit:ibi ꝓ talibus cauſis ꝛc. Jtẽ vidctur q̃ poſſit eſſe ꝓcurator litis ſicut eſt econom⁹: vt.ſ.e. ſ.ſpoꝛtularum.in fi.ſ. eſt contra.Sol.hoc ſpeciale bis caſib⁹ vt dixi.No.ergo clicũ ab hmõi actib⁹ ꝓhiberi.idẽ de milite:vt C.de ꝓcur.l.militẽ.idem de curiali:vt.C.loca.l.curialis.idem de tutore:vt C.ne tutor vl curator.l.j.

† Facit ad hũc ter.ruḃ. de ſer. nõ odi.per totum titu. extra.

Clericus q̃i dz gaudere ꝓuilegio clericali.

† No.q.ap. pellatõe clericoꝝ omes ſuplices cõtinent.ꝛ cõ.in.C.clericos i glo. i.poſt med. ibi:appellatiõe em clericoꝝ extra de of. vica. ¶ Facit ad hũc ter.ca. vnic.cũ gl. ti.cit.ca me. ibi:utes por eſſe lat.ꝛ extra ỗ ſpnd.

vltra quãtitatem a nobis diffinitam ꝓ intrꝺoniſticis aut ꝓſuetudinibus quolibet mõ ꝓſumat accipere iubem⁹ quicqd plus acceꝑarit triplũ ex rebus eius vẽdica ri ecclie datis [a]. ¶ Sed hec qdẽ [†] ꝓ cſpoꝛ ordinatione dicta ſunt. poſt ordiationẽ vo ſcruili ꝛ aſcriptitia fortuna cpos eſſe ꝓcipim⁹ niſi curialis aut officialis citra ꝓdictam [b] obſeruationẽ ordinenk. tales enim cpatu remotos curie aut officio reſtitui iubem⁹: vt nõ ex tali fortuna ſacerdotio fiat iniuria. Jllos autẽ qui ante hãc noſtrã legẽ ex curiali fortuna inueniũtur cpi ordinati hmõi quedaꝫ fortuna libereos eſſe:legitimã vo partẽ ex ꝓpꝛijs reb⁹ curie ꝛ fiſco dari. fic tamẽ vt nulla immutatio nẽ eccliaſtica iura ſuſtineãt in rebus quas in epatũ acqſitas eccleſie eoꝝ cõpetere diſpoſuimus [c]. Si vo cõtigerit ordinatũ ipſum ſub ꝓpꝛijs parẽtis poteſtate cẽ:ex ipa ordinatiõe ſue [d] poteſtatis ſit.

¶ Epiſcopis ꝛ monachis tutele ꝛ cure officiũ interdicit:preſbyteris aũt et alijs clericis permittit in aliquib⁹ caſibus.regulariter autẽ perſonis eccleſiaſticis ſecularia negocia interdicunk. fallit in certis caſibus a iure permiſſis.Bar.

¶ Deo aũt amabiles epiſcopos ꝛ monachoꝝ ex nulla lege tutoꝛes aut curatoꝛes cuiuſcũq; perſone fieri ꝓmittimus.ſi bytcros [e] autem ꝛ diaconos [f] ꝛ ſubdiaconos [g] iure ꝛ lege cognationis [h] tutelam aut curam ſuſcipere hereditatis ꝓmittimus:ꝓpꝛio ꝛ ſolo gradu cognationis ad tutelã ꝛ curã vocatis ꝛ hmõi ſuſcipe adminiſtrationem permittimus [i]: ſi ſit intra quatuoꝛ meſes ex quo vocati ſũt apud competentẽ iudicẽ ſcripto declarẽt talẽ adminiſtrationẽ ꝓpꝛia volũtate ſuſcipere.ꝛ ſi qs eoꝝ forſan hec fecerit [k]/nullũ ex hoc in alia tutela aut cura ꝓiudiciũ patiat.aliũ autem [l] fieri ſuſceꝑotem aut exactoꝛẽ fiſcaliũ functionum aut conductoꝛẽ publicarum [m] aut alienarũ poſſeſſionum aut curatoꝛẽ domus [n] aut ꝓcuratoꝛẽ litis [o]: aut fideiuſſoꝛẽ ꝓ talibus cauſis [p] epm aut economus aut alium clericũ cuiuslibet gradus: [†] aut monachũ [q] ꝓpꝛio noie aut ecclie aut monaſterij ſubire non ſinimus: [†] vt non per hãc occaſionẽ ꝛ ſanctis domib⁹ dãnum fiat:et ſacra miniſteria ꝛpediant.

¶ Si aũt eccleſijs aut monaſterijs poſſeſſiones q̃dã adiacẽtes [r] inueniãtur ꝛ voluerint diſpenſatoꝛes ipſarũ venerabiliũ domoꝝ in conductionẽ/aut emptionem/ aut emphyteoſim has accipe:tũc omnib⁹ clericis ꝛ monachis ꝓ alijs cauſis in ipo inſtro ſubiectis monumẽtoꝝ ꝓſentientibus et manifeſtãtibus ꝓpꝛ vtilitate venerabilium domoꝝ hoc fieri talẽ cõductionẽ et emphyteoſim ꝓcedere ſinimus/ſed etiã ipſis ſctiſſimis eccleſijs ꝛ alijs venerabilib⁹ domibus damus licẽtiã ꝓductiones ꝛ emphyteoſeos facere adinuicem [s]. ꝛ clericis ſimiliter ꝓpꝛia rum eccleſiarũ poſſeſſiones ꝓducere [t] ꝛ gubernare:cũ volũtate tñ epi ꝛ economi ꝑmittimus exceptis ꝓſonis [u] quas per aliã legem hoc facere ꝓhibuim⁹. Si qs aũt contra ea que dicta ſunt aliqd fecerit:ſi quidẽ epꝰ fuerit/oẽs eius reꝺ ex qualibet cauſa vel perſona ſiue ante epatũ/ſiue poſt hec fuerint ad eum venientes:cius eccleſie vẽdicari ſancimus. ¶ Si aũt economi aut alij clerici fuerint ĥ delinqũtes:pecuniariã eos pcnam qualẽ epꝰ coꝝ ꝓbauerit [x] exigi eccleſie vendicãdam:cũ etiã qui conductionem teloneoꝝ [y] aut cuiuslibet poſſeſſionis:aut publicarum collationũ ꝑceptionem aut exactionem:aut ſolicitudinẽ dom⁹ hoc credẽtes:aut fideiuſſores eos ꝓ eo memoratis cauſis ſuſcipiẽtes nullã cõtra eccliam:aut monaſteriũ:aut res eius:aut gubernatiũ:aut ꝛtra illas perſonaꝫ quibus crediderint : aut ꝰ facultates:aut fideiuſſoꝛes eoꝝ habeãt actionẽ. ¶ Jlli vo qui publicarum collationũ:aut tributoꝝ ſuſceptiones:aut conductionem: aut exactionẽ memoratis ꝓſonis crediderint [z]:aut fideiuſſoꝛes eoꝝ acceꝑerint:ſi qõ publico dãnum contingat hoc ex ꝓpꝛia facultate reſtituere compelluntur [a].

¶ Nulli licet epos coram ſe ad teſtimoniũ cõpellere:ſed ad eos mittere oꝫ vt ꝓpoſitis euãgelijs dicant:ꝛ a iudice in iudicio venire cogendi non ſunt.Bar.

¶ Nulli vo iudicum licebit deo amabiles epos cogere ad iudiciũ venire ꝓ exhibendo teſtimonio [b] ſed iudex mittat ad eos quoſdaꝫ ex perſonis miniſtrãtium ſibi vt ꝓpoſitis [†] ſanctis euãgelijs ſm quod decet ſacerdotes dicãt que nouerint. Sed neq; ꝓ qualibet pecuniaria cauſa vel crimina li epiſcopũ ad iudicẽ ciuilem aut militarem inuitũ producere aut

q ¶ Monachũ.monachũ dico q plus eſt:etiã eccliæ vel monaſterij.
r ¶ Quedam adiacentes.i.confines vt in nouellis.co.ti.
s ¶ Facere adinuicem.vt.ſ.de non alie.ſ.hoc vero iubemus.colla.ij.ꝛ ſ.vt decc.non ſi.ſ.illud.col.v.
t ¶ Conducere.repete damus licentiam.
v ¶ Perſonis.id eſt economis ꝛ eiꝰ cognatis:vt ſ.de ali.ꝛ epby.ſ.economis.ꝛ de hac.l.hic dicit. Vel dic q de bereticis ĥ dicit:quibus non põt dari ab eccleſia:vt.ſ.de ecc. ti.ſ.iubem⁹.et ſic de iſta faciet mentionem.
x ¶ Probauerit.i.ꝓpoſuerit:vel ſtatuerit.Jll.Ar. C.de modo mulct.l.ſi.
y ¶ Teloneoꝝ.quidã bñt teloneoꝝ:et quidã teloniconꝝ. et exponit Jll.i. menſurarum publico loco poſitarũ.tu dic telo.i. vectigaliũ.et erit ſenſus eius ſſe:q; credentes eis ſcz predictis clericis qui cõducũt vectigal.q.d.locando eis credẽtes vel cõductores cuiuslibet publici aut ꝑceptiones publicarus collationũ:aut exactionẽ:aut ſolicitudinem domus ſcilicet noſtre ꝓinate:vt dixit.ſ.ſ. aliud.aut ſuſcipiẽtes eoꝫ fideiuſſores ꝛc . nullam actionem ꝛc.
z ¶ Perſonis crediderit.ne ſiſcus damnum patiatur:vt arg.ſ.vt nulli indi.ſ.ꝛ hoc vero iubem⁹. hac col.
a ¶ Cõpelluntur.vt ſunt publici adminiſtratores ad quos ꝑtinet facere tales locationes.
b ¶ Exhibendo teſtimonio.vt.C.eo.titu. nec hoc nocet.Alij aũt cõpellunt venire ſi ſunt de eadẽ ꝓuincia:als nõ niſi in cauſa criminali:vt.ſ.de teſt. ꝙ.quoniam.in fi.
c ¶ Propoſitis . ſed non tactis ✻ ſm Jo.ſic et in iudice.C.de iudi.l.ré nõ nouam. Jtem ex eo q̃ dicit dicant que nouerint no. duo. Primum:quia teſtis veritatem debet dicere non autẽ q̃ credat tantum : vt.ſ.de here.et fal.ſ.ſi vero abſunt.ꝛ.C. de teſtibus.l. teſtium.ſecus in iuramento calũnie:vt.C.de iuramẽto calum.l.ij.ſ.quod obſerua ri.Secũdum nota ex eo q̃ indiffinite dicit q̃ ꝓ vtraq; parte debeãt teſtimonium ferre.ſicut ꝛ alibi dicitur q̃ veritatem nõ debet ſuppꝛimere:vt C.eodem.l. preſbyteri.et ſ.de teſti.ſ.ſi vero ignoti.in fine.ſ.ꝛ hec omnia in pecuniarijs. Jtẽ adinuicem ſpectat inquirere veritatem:vt.C.de eden. l.ij.hic tamẽ ſi iuramẽto digerit ſe nihil ſcire:audit ur.vt arg.ff.de re iu.l. ſi vni.Accurſius.

✻ Cõcor.c. vl.extra de iur.calũ.cũ gloſ.ij.poſt pun.vbi dr dicit papa epõ beluacẽſi q ſi per te tm ꝓpoſitis ſed non tactis ꝛc.et alleg.gl.ii. hanc auc.

Teſtis de credentia deponere nõ debet.

a ¶ Tale.q ep̄s veniat coram iudice ad dicendus testimonium.

b ¶ Cum literis. fic.C. de epis.& cle.si qua per calūniā.et.ſ.vt diffe. iudi.in prin.col.ig.Accur.

c ¶ Si vo.hec q̄ dicuntur h.t.ſ.pri.ſ.funt.ſ.q̄uo ops.ſ.illud.et.ſ.nō alīc. coll.j.et.ſ.vt nul.fabric. ora.oo.ſ.illud.col.v.

d ¶ Diffinitum. ſcs. ggg. dierū in ynaquaq̄ dilatione.ar.ſ.de liti.ſ.oēm autem.Accur.

e ¶ Aut ſchematis.i.ordinis.ſchema em̄ pro ordine ꝑcipiūs ponitur.ſ.vt cum de ap.co.ſ.ſi vo libe ri.& facit ad hūc.ſ.C.eo. l.placet.t.l.decernimus.

Scbachorū lud⁹ nō est clericis prohibitus. Quid de ſchachis? Rñ. poſſunt cū non fortune viribus:ſed naturali ingenio cōſiſtat ille ludus. Ité nunqd gratis ad tabulas pōt? Rñ.nō:cū ēt ſpectacula hic prohibeat.

f ¶ Cauſa monſtrec.Rot. ſine cauſa tranſactione non fieri:vt.ff.de trāſac. l.cum hi.ſ.ſi prætor.& de pe.l.reſpiciendum.

g ¶ Cōione.eſt ergo ecc̄ municatio a corpore ep̄i vt ꝓ.Ité eſt alia.ſ.ab ingreſſu eccle: vt.ſ.de interdi.eo.here.in fi.t.C.cō ſum.trini.l.ij.in fi.

h ¶ Sacerdote. id eſt archiepiſcopo.

i ¶ Suſtineat. ff. qō qſq; iur.l.j.in prin.

k ¶ Conſtituto.& p centū miliaria remoto:vt.C.ō epiſ.& cle.quicūq;.

l ¶ Ad inoze.ggg. annorum.tantū etiaꝫ tps debet habere epūs: vt.ſ.eo. hoc quoq; decretis.

m ¶ Annozū.gl.leg.C.ordebat de.l.an.que coꝛrigitur. vt.C.eo.l.nulla.et eodē modo coꝛrigit alia q̄ dicit.de.l.an.ſ.quomō opoꝛ.epiſ.ſ.quāta igit.

n ¶ Differat.ſed non differtur execution ſnie pꝛefecti pꝛe.ſupplicatiōe facta:vt.ſ.vt ſpon.larg.ſ. aliud.que eſt contra.

o ¶ Sanciuimus. vt.ſ.e. ſ.ſi quis autem.

p ¶ Accipere.argu.q̄ ſacerdos nō poteſt dando penitentiā permittere re tineri cōcubinam.ſed ar gumē.contra.ff.de lega. iij.ſi quis.in princi.teſtamenti.ſ.j.

Apoſtata officio curie tradit q ¶ Tradatur.q̄ dicitur clericū apoſtatantē officio curiedari vt hic.et.ſ. quomodo opoꝛ.epi.ſ.ſemel.et a ſacerdotio cadit:vt h.et.ſ.de nuptijs. ſ.ſed ſi quis.et.ſ.quomodo opoꝛ.epiſco.ſ.neq;.ſic etiam de monacho vt.ſ.ō mona.ſ.ſi vero relinquens,

exhibere citra imperialē iuſſionē pmittimus:ſed iudicē q̄ tale aliquid ſiue ſcripto ſiue ex non ſcripto pſumpſerit impare poſt cinguli priuationē.xx.lib.auri pena exolucre iubemus eccle cui⁹ eps ꝓduci aut exhiberi iuſſus eſt:exercitoꝛē ſimiliter poſt cinguli priuationē verberibus ſubdendū: & in exilium deportandum.

¶ Epiſcopi in ſuis eccleſijs debēt reſidentiā facere & eas nō relinquere ſine ſuperioꝛis literis vel ſine principis iuſſione: et tūc non amplius vno anno. Item patriarche et archiepiſcopi debent oēs ſub ſe cōſtitutos omni anno ad ſe cōuocare & exponere que agēda ſunt. Item epiſcopi vel clerici ad tabulas ludere vel ludi participes:vel ſpectatoꝛes fieri.pbibent.nec cogendus eſt epiſcopus clericum ſuū ab eccleſia dimittere & alij tradere. Bar.

¶ Interdicim⁹ autē oēo amabilibus epis ꝓpꝛias relinq̄re eccleſias:& ad alias religiones venire. Si vo neceſſitas faciendi hoc cō tigerit:non aliter niſi cū literis beatiſſimoꝝ patriarche aut metropolite:aut ꝓ imperialē videlz iuſſionē hoc faciant:ita tamen vt nec illis epis q̄ ſub beatiſſimo archiepiſcopo ꝓſtātinopolcos & patriarcha fuerint licet citra pmiſſionē eius aut noſtre iuſſionis ad regiam ciuitatez venire. Si vo cētia ſm̄ hunc modum epis cuiuſcūq; loci pꝛofectus fuerit:nō amplius vno anno ſuā relinquat eccleſiam. Epiſcopos autē in regia ciuitate ſicut dictū eſt venientes cuiuſlibet fuerint dioceſis pꝛe oīb⁹ ire ad beatiſſimū archiepiſcopos conſtātinopolcos et ad patriarcham & ita p eū ad nſam introire trāquillitatē. Circa autē hāc noſtrā diſpoſitionē aut ꝓficiſcētib⁹ aut vltra diffinitum vnius anni tēpus extra ſuā eccl̄iam facientibus mozā:primū quidē non ministrari ab economis ꝓpꝛie eccl̄ie expēſas:deinde admonere eos pl̄as ſacerdotū ſub quibus agūt vt reuertantur ad ſuas eccleſias: differētes aūt reuerti ſm̄ ſanctas reuocari regulas. & niſi intra diffinitum a ſacris canonibus tempus reuertant ad ſuas eccleſias: ipſos quidē ab epiſcopatu expelli:alios aūt ꝓo cis meliozes ordinari ſm̄ pſentis legis virtutē: hoc ipſum & ſup clericis & valituꝝ cuiuſcūq; ordinis fuerint aut miniſterij. ¶ Ut autē omnis eccleſia ſticus ſtatus & ſacre regule diligēter cuſtodiant iubem⁹ vnūq̄q; beatū archiepm̄ et patriarchā et metropolitam ſanctiſſimos epiſcopos ſub ſe cōſtitutos in eadez ꝓuincia ſemel aut ſecūdo p ſingulos annos ad ſe ꝓuocare: & oēs cauſas ſubtiliter examiare quas

epī:aut clerici:aut monachi adinuicē habeant:eoſq; & iſponere & ſup hoc q̄cquid extra regulas a quacūq; pſona delinquit emendari. ¶ Interdicimus autē ſanctiſſimis epis/pbris/& diaconibus/& ſubdiaconibus/lectoribus et oībus alijs cuiuslibet venerādi collegij aut ſcholaticis constitutis ad tabulas ludere:aut alijs ludentibus participes aut inſpectatoꝛes fieri:aut ad quodlibet ſpectaculoꝛ ſpectandi gr̄a venire. Si qs aūt ex his boc deliquerit/iubemus in tribus annis a venerabili miniſterio ꝓhiberi & in monaſterio redigi. Si autē in medio ētpe oſtēderit dignā ſui vitij penitētiā/liceat et ſacerdoti ſub quo ꝓſtitutus eſt minuere tps:et hunc rurſus ꝓpꝛio reddere miniſterio:ſciētibus quoq; ſcrīſſimis epis debētibus hoc vindicare:qz ſi talc aliqd agnoſcētes nō vindicauerint ipſi rationē deo ꝓ tali cauſa perſoluent. Nullū autem epm̄ inuitum cogi quēlibet clericum ſub ſe conſtitutum de ꝓpꝛio clero dimittere & alij dare.

¶ Epiſcopi et preſbyteri ſine iuſta cauſa aliquē excōmunicare non debēt.als ſi fit:abſolutio a ſuperiore dari debet. Item epiſcopis non licet ꝓpꝛijs manibus aliquem percutere. Item epiſcopus ab epiſco patu repulſus ad ipſum redire non poteſt.hoc dicit Bar.

¶ Omnibus autē epis et preſbyteris interdicimus ſegregare aliquē a ſacra cōmunione anteq̄ cauſa mōſtretur ꝓpter quam ſancte regule hoc fieri iubēt. Si qs autem ꝓeter hec a ſancta cōmunione quēq; ſegregauerit/ille quidē qui iniuſte a cōmunione ſegregatus eſt ſoluta excōmunicatione a maiore ſacerdote ſanctam mereatur cōmunionem. Qui vo aliquem a ſancta cōmunione ſegregare preſumpſerit modis omnibus a ſacerdote ſub quo conſtitutus eſt ſeparabitur a cōmunione quāto tempoꝛe ille perſeuerit:vt quod iniuſte fecerit iuſte ſuſtineat. Sed neq; ꝓpꝛijs manibus liceat epiſcopum aliquē percutere:hoc enim extrancū ſacerdoti eſt. ¶ Si qs aūt ex⁹ eccleſiaſticas regulas ſacerdotio pulſus preſumpſerit ingredi ciuitatē ex qua pulſus relinquens locū in quo iuſſus eſt degere:iubemus hunc in monaſterio in alia regione cōſtituto tradi:vt qui in ſacerdotio delinquit degens in monaſterio coꝛrigat.

¶ Preſbyteri et clerici ac etiam diaconiſſe ordinari debēt qui ſint etatis hic inſerte:& ſint recte fidei & vite honeſte:& caſte viuentis & caſtitatem vouētes.et ſi contradictoꝛ apparuerit ordinatio differri debet donec plene fiat examinatio.hoc dicit Bartolus.

¶ Clericos autē nō aliter ordinari permittimus niſi l⁹as ſciant:& rectam fidem vitāq; habeant honeſtam:et neq; ꝓcubinam aut naturales habuerint aut habeāt filios:ſed caſte viuētes:aut vxoꝛem legitimā & ipſam vnā et primam habētes:neq; viduam:neq; ſeparatam viro: neq; aliter legibus aut ſacris canonibus interdictam. ¶ Preſbyterum autem minoꝛem.xxxv.annoꝛum fieri non permittimus. Sed neq; diaconum aut ſubdiaconū minoꝛē.xxv. Neq; minoꝛē lectoꝛem.xvij.annoꝛ. Diaconiſſam vo non ordinare in ſancta eccleſia que minoꝛ eſt annoꝛ.xl. aut ad ſecūdas venerit nuptias. Si aūt tem poꝛe ordinationis clerici cuiuſcūq; collegij aut ordinis accuſator aliquis apparuerit dicens cum indigni ordinatione eſſe differatur ordinatio. & vniuerſa procedant tam ꝓ examinatione q̄ ꝓ multis quas in cp̄oꝛe ordinationibus ſanciuimus. Si vero futurus ordinari diaconus nō habuerit vxoꝛē ſicut ꝓius dictū eſt:cōiunctā ſibi:non aliter ordinetur niſi ꝓius ab ordinate eū interrogatus ꝓmiſerit poſſe poſt ordinationem & ſine legitima vxoꝛe honeſte viuere: non valente eū qui ordinat in tēpoꝛe ordinationis permittere diaconū aut ſubdiaconum poſt ordinationē vxoꝛem accipere. Is autem qui permittit epiſcopus:expellatur ab epiſcopatu. ¶ Si vo poſt ordinationē preſbyter aut diaconus aut ſubdiaconus vxoꝛē duxerit:expellat a clero & curie ciuitatis illius in qua clericus erat cuꝫ ꝓpꝛijs rebus tradatur. Si vero lector ſecūdam ducat vxoꝛē aut primā quidem viduam

Permittimus.

† Cōcor. c. bone mēorie.j.cūglo. ſup ver. ergra.extra de poſtu.ſpla.

† De etate ſtoꝛius ordinandoꝝ.vide.c.ū ſi cis extra de electio.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶Permittim⁹.ſ3 olim fiebat cū diſtinctiõe: vt.C. de epi.ꝛ cle.l.officiales.

b ¶Mõaſtica.nõ tñ erat monach⁹:alꝫ ꝓpriã ſubſtãtiã hꝫ dici nõ poſſet: vt.ſ.ũ mona.ſ.illud. qõ j.ũ.Sz qũo hoc cũ infra dicat idẽ eſt in alijs monachis? Rñ.nõ ponitur reſpectiue.ſic.ſ.vt ðſun. ſeu fu.ſ.j.col.v. Quare q̃ yꝛoẽ ducere ꝓhibetur? Rñ.qz habitũ habuit. et qz ſatꝭ ẽ clericari curialẽ.

c ¶Parte. id eſt dodrante. ſm Al.vt.ſ.c.ſ. curialem. Vel dicẽrius de ea de qua ðr.C.eo.l.officiales. prima verio eſt.

d ¶Et curiali.imo videt q̃ in monaſterijs mittat: vt.j.eo.ſ.ſi monachus. q̃ eſt ſ.Sol. ſi ſemel fugiat mittitur in monaſterijs: ſi ſcõo dat iudici. vt ibi: r b ðr. Sed qũo dat curie cũ eꝛ delicto nõ ꝓmiũ ſz pena3 debeat pati. C. de decu.l.nẽ qs.ꝛ.ff.de iter. ꝛrele.l.relegatoꝛ.i fi.ꝛ.l. ſeq.q̃ ſunt ſ.Sol.nõ tradek curie vt ſit decurio ſz vt ſeruiat decurionib⁹.ꝛ facit ad hunc.ſ.ſ.de mona.ſ.ſi vo relinquens.

e ¶Subſtitutas ꝑſonas. arg.q̃ per ſubſtitutũ qs ſeruit: vt.C.e.l.qſquis.et l.ad ſimilitudinem.

f ¶Nõ tranſcẽdentes. cõ ſuetudo ✱facit vt aliqd poſſit dari q̃ alꝭ nõ licet ret:vt.ꝛ.ſ.eo.ſ.pꝛe oĩb⁹. ꝛ.ſ.ꝓ cõſuetudinib⁹.ſed ar.ſ.ſ.vt nulli iudi.ſ.ij.

g ¶Nõ ꝓhibemus.eadez de eꝑo dicta ſunt.ſ.ſ. pꝛe oĩbus.ſ.ſi vo laicus. ꝛ.ſ.ſi qs aũt eꝑoũ. et facit.C.eo.ſi quẽ.

h ¶Liber et ĩgenu⁹.olim clericus etiã dñoꝝ volente fieri nõ poterat.C.e.l.iubemus.ſ.ſeruos.ſed monach⁹ ſic volẽte eo.vt.C. eo.tit.l.ſeruꝰ.hodie autẽ fieri ꝓñt clerici ẽt ſciente dño:vt h.ꝛ ſic no.patiẽtiã cõſenſui cõparaꝝ.ſic ff.ad munici.quotiẽs.

i ¶Ignozante.qõ ꝓſumitur:vt.C.q militia. nõ poſ.ſuper ſeruis.

k ¶Fortunam.i. qõ poſſederit eu3 vt ſeruũ tpe ingreſſus.nec enim amiſit poſſeſſionẽ ob ĩgreſſum. alꝭ male agereꝰ cu3 eo ſi ſtatim on⁹ phãdi in ſe reuolueꝛeꝛ.ꝛ eſt argu.C. de agri.ꝛ cẽſi.l.ſi gs.lib.xi.

l ¶Ad ſeruitium. immo curie:vt.ſ.eo.ſ.ſed neq; curialẽ.in fi.q̃ eſt ſ. Sol. curialis ꝙ liber curie datur:vt ibi.ſeruus vo dño ſuo:vt hic.et ſic ibi de libero:ħ de ſeruo dicit.

m ¶Agricultuꝛã adimpleant.etiã per ſubſtitutum:vt.C.eo.l.ad ſimili aut ſeparatã a viro: aut legibus vel ſacris canonib⁹ iterdicta:nec quaq; ad aliũ eccl'iaſticũ ordinez prouchaf:ꝛ ſi quolibet modo ad maiozem ordinẽ perducatur:exꝑellatur eo ꝛ ꝓiozi reſtituatur.

¶Curiales ꝛ officiales non debẽt clerici ordinari niſi monaſticam vitam per ꝙ.an.impleuerint.pena cõtrafacientib⁹ imminẽte.in predictis tamẽ caſibus iura vetera ſeruantur. Item clerici merito ꝛ non ſimoniace ordinari debẽt:eccleſijs tamen in quibus ordinantur bona eoꝝ ante ꝛ poſt donare poſſunt.h.o.Bar.

¶Sed neq; curialẽ aut officialẽ clericũ fieri ꝓmittimus⁹ vt nõ ex ꝑuenerabili clero iniuria fiat. ſi vo tales perſone in clero cõſtituatur tanq; nec ad ordinatiõẽ ꝓducti ꝓpꝛie fortune reſtituant⁹: niſi forſan monaſticã⁹ vitã aligs eoꝝ nõ minus.xv.an.impleuit.tales eñ ordiari ꝑcipim⁹ legitima videlz parte curie ꝛ fiſco dãda:ſi in clero conſtituti monacho cõdẽcẽt vitã ꝛpleuerint.Si vo poſt clericat⁹ honoꝛẽ yꝛoẽ aligs eoꝝ duxerit: aut cõcubinã habuerit: curie ꝛ officia cui⁹ fortune ſubiacebat reddat: etiã ſi maxime tali eccl'iaſtico gradu tenebat in quo qs ꝓſtitutus nõ ꝓhibet ſacris canonibus ꝛ legibus yꝛoẽ accipe.

¶Hoc autẽ ꝛ ſup alijs omnibus monachis tenere ſancim⁹ qui de monaſterijs ad qũlibet eccleſiaſticũ trãſſerunt gradũ etiã ſi nulli fortune ſubiecti fuerint.Et generaliʳ ſancim⁹ nulli licere in q̃libet eccl'iaſtico gradu ꝓſtituto diſcedere ab eo ꝛ ſeculariʳ fieri.ſcie tibus tale aliqd facientibus:qꝛ ꝛ quaſi a ꝓpoſito ſibi cingulo aut dignitatẽ aut militia nudabũtur ꝛ curiali fortune ꝓpꝛie ciuitatis tradent. ¶Qui autẽ ante noſtraz legẽ clerici ordiati ſunt eꝛ curia li fortuna ꝓ ſubſtitutas ꝑſonas pecuniaria munera cõplere:a coꝛ poꝛalibus autez liberos ſeruari.

¶Sz neq; clericũ cuiuſcũq; gradus dare aliqd ci a quo ordinaꝝ: aut alij cuilibet perſone permittimus.ſolas autẽ ꝑbere eũ ꝓuctudines bis qui ordinantiũ mini ſtrantes ſunt eꝛ cõſuetudine accipientibus vnius anni emolumẽta nõ trãſcendentes .Jn ſancta vo eccleſia in qua ꝓſtituuntur ſacrũ complere miniſteriũ.et nullã penitus ꝓpꝛijs clericis dare ꝓpoſua inſinuatione nec ob hanc causam emolumẽtis aut alijs poꝛtionibus hunc ꝓtuari. ¶Sed neq; ꝛenodochum:aut noſocomũ:aut ꝓcotrophũ:aut aliuz qũlibet venerabilis domus gubernatoꝛem:aut quãcũq; eccl'iaſticã ſolicitudinẽ agẽtem dare aligd illi a quo ꝓſtituitur:aut alij cuicũq; ꝓſone ꝓ cõmiſſa ſibi gubernatiõe. Qui vo ꝓter hec q̃ diſpoſuimus aut dat aut accipit:aut mediatoꝛ ſit faccedotio:aut clero hmõi cõmiſſe ſibi cuiuſcũq; gubernationis nudabik.bis q̃ accipiunt vẽdi candis venerabili loco cui⁹ talis ꝑſona ordinationẽ aut ſolicitudinem aut gubernationeꝫ accepit. Si aũt ſecularis ſit q̃ accipit aut mediatoꝛ fact⁹ eſt:qõ datũ eſt ou plũ repetiſ:ꝛ venerabili loco in q̃ talis ꝑſona ordinationem aut gubernationẽ aut ſolicitudinẽ ſuſceperit ꝑbeat. ¶Si qs aũt clericus cuiuſlibet gradus ſiue gubernatoꝛ cuiuſlibet venerabilis dom⁹ aut ante ordiationẽ cõmiſſaz ſibi cuiuſcũq; gubernatiõis aut ſolicitudinis poſtea aliquid voluerit ſuarũ rerũ offerre eccl'ie ꝛ qua ordinatur aut loco cuius gubernationẽ aut ſolicitudinẽ ſuſcepit:nõ ſolũ nõ ꝓhibem⁹ ✱ fieri:ſed etiã magis inuitam⁹ eos talia ꝓ ſalute aie ſue facere.nos eñ illa ſolũ dari ꝓhibemus q̃ ꝓpꝛijs ꝑſonis quibuſdã ꝓbẽtur:non que ſanctis eccleſijs/aut alijs venerabilibus locis offeruntur.

✱Domino ſciẽte et non contradicente poteſt ſeruus cleric⁹ ordinari:eo ignorante non:ꝛ ſic conſtitutus ad ſecularem vitam redibit domino reſtituendus eſt.aſcriptitiꝫ vero ꝓpter domi nozum voluntatem poſſunt ordinari.hoc dicit Bartolus.

¶Si ſeru⁹ ſciẽte dño ꝛ non ꝺicẽte in clero ordinatus fuerit:eꝛ hoc ipſo q̃ cõſtitut⁹ eſt liber ꝛ ingenuus erit. Si vo ignoraẽte dño ordinatio fiat:lz dño intra ſpatiuz vnius anni ꝛ ſeruilem fortunam ꝓbare ꝛ ſuũ ſeruum recipere. Si vo ſeruus ſciẽte dño:ſiue inſcientecſicut diximus)eo q̃ in clero ꝓſtitutus eſt liber factus eccleſiaſti cum miniſteriũ ꝛeliq̃rit/ꝛ ad ſeculariʳ tranſierit vitã:ſuo dño ad ſeruitiũ ꝛtradat. ¶Aſcriptitios aũt in ipſis poſſeſſionibus quarũ ſunt aſcriptitiꝫ clericos ꝛ ꝓpeter volũtatem dominoꝝ fieri permittimus:ita tamen vt clerici facti impoſitam ſibi agriculturam adimpleant.

¶Clerici a patrono ꝓſentari debent et ab epiſcopo ordinari:alꝭ quoſcũq; putauerit meliozes ordinare poteſt ꝛ clericꝰ in ſuis eccleſijs ꝛgrari debent.hoc dicit Barto.

¶Si qs oratoꝝ †domũ fabricauerit et voluerit in ea clicos ordiare:aut ipe aut ei⁹ heredes ſi expẽſas ipis clericis miniſtrãt ꝛ dignos denominãt denoiatos ordiari. Si vo q ab eis eligunt tanq; indignos ꝓhibẽt ſacre regule ordiari:tũc ꝛ ſctiſſim⁹ eps q̃ſcũq; putauerit meliores ordinari ꝓcuret .ſancim⁹ aut reuerẽdiſſimos cleri cos ſuis eccleſijs obſeccũdare:ꝛ oẽ eis cõpetẽs eccleſiaſti cũ miniſteriũ adiplere:ħ reqrẽte vniuſcuiuſq; ciuitatis ſanctiſſimo epo:ꝛ cuiuſcũq; ordinis eccl'iaſticis ꝓmatibus eos q̃ ħ nõ cuſtodiũt regulari mulcte ſubdentibus.

†Scor. c. cũnos opoꝛteat.in gloſup ver.ídonee.in fi.extra ð of.iu. ordi.

¶Preſbyteri et omnes clerici res ad ſe pertinẽtes in ſuo dominio habere debent atq; poteſtate:et eas donare et de eis teſtari poſſunt ſi ſub parentum exiſtant poteſtate:dũmodo filijs aut bis non extantibus parentibus eoꝝ relinquant.hoc dicit Bartolus.

¶Preſbyteros autem ꝛ diaconos ꝛ ſubdiaconos cantoꝛes ꝛ lectoꝛes quos omnes clericos appellamus res quolibet modo ad eoꝝ dominiũ venientes habere ſub ſua poteſtate ꝑcipimus ad ſimilitudinem ✱ caſtrenſium peculioꝝ ꝛ donare ſm leges ꝛ in his teſtari lz ſub parentum ſint poteſtate.ſic tamẽ vt hozũ filij aut bis nõ exiſtẽtibus parẽtes eoꝝ legitimam partem ferant.

Pena eſt ſolicti merces.

✱Concoꝛ. pri.d.c. quẽ admodum. vbi de h late tractaꝰ.

Patiẽtia conſenſui cõparaꝝ.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

dem. Dic ergo condi. ex hac. l. ꝛ sic nō est ꝺtra. qō ō: in castrēſi. ꝛ quaſi non pare querelā: vt. C. de in offi. teſta. l. ſi. in ſi. et. C. e. l. cum lege. in ſi. ꝛ. l. ſacro ſancte. ꝛ. ff. de inoffi. teſt. ſi iſtituta. ſ. ō iofficioſo. ꝛ itellige hūc. ſ. in platis als ſua qō ō:. ſ. de eccle. titu. ſ. inter dicimus.

a ¶ Pro verberib⁹. ad eſt loco tormentoꝝ que eis remittuntur.

b ¶ Legitimis. q̄ ſunt dicti tur. ff. ad le. corne. ō fica. l. j. ſ. l. iij. in ſi. ꝛ ad le. coꝛ nel. de fal. l. j. ſ. vlti.

c ¶ Si quis ꝺtra. ab hinc vſq; ad. ſ. ꝑbyteris autem. j. eo. tractat de q̄ſtionibus et accuſationi bus clericoꝝ ois ordinis.

d ¶ Subiaceat. vt. ⁊. vt cleri. apud. p. epi. cō. ſ. j. col. vj. ⁊. ſ. apud q̄s opoꝛtet cām di. mo. ⁊ affi. ſ. j.

e ¶ Cōtradi. vt. C. de epi. audi. epiſcopale. in ſi. ſ. ꝛ cuius bonis: Rñ. ſi noīe eccliē in bo. eccleſie vt ſit i bonis pupilli tutoꝛe dānato: vt. ff. de re iud. li ſe. ſ. tutoꝛ. et. ff. ſi qs cau. l. ſi. ſi autē ſuo noīe: tunc ſi habet vnde: vt q̄ ſcelaris clericus eſt tūc i ſuis bonis: als aūt vt dixim⁹ ⁊. de non ali. ſ. ſi aūt creditoꝛ. in ſi.

Appellaſ a ſnia epi. f ¶ Cōtradicat. ſ. appellādo vt ſeqſ ibi: ⁊ nō liceat ⁊c. a ſnia ergo epi appellaſ. S3 ⁊. C. de epiſ. audi. l. epale. in alio etiā leg ila huic ⁊dicit: qi ibi eq parat eū pfec. ꝑto. h autē facit eū minoꝛē qualibet defenſoꝛe ciuitatis cū dicat defenſoꝛes ſniam epi retractare qō nō eſſet niſi maioꝛ eēt: vt. ⁊. de app. coll. iiij. ſ. illud. quare dicunt qdā bis duob⁹ caſibus hāc coꝛrigere illā. tu aūt dic q̄ ꝺ vt eoꝝ ordinarius cognouit epꝰ: vt ꝑtꝫ ꝑcedenti. ſ. ſi qs ⁊ aliquē. ibi aūt ab extraneis audiri fuit electꝰ. et ſic ꝑmo mō nō ⁊dicit cuꝫ alio caſu loquaſ. Itē nec ſcḋo: q̄ parificaſ ꝑfecto. ſ. q̄ſi ab eēncis eligiſ: vel ly inde locoꝝ ſiue defenſoꝛ retractet: vt ꝺ faciūt ex cōmiſſione principis quā habent per legē iſtā vnde ipſe principes retractare videſ qō fieri pōt: vt. ff. de offi. eius cui māda. eſt iuriſdi. l. ⁊ ſi ꝑtoꝛ.

g ¶ In tali cauſa. Alo. cāſum vbi tñ ſemel appellaſ. ſic. C. de aſſer. tol. l. j. j. ñ. ⁊. C. de ap. illō. ſ. illi modo. et. ſ. oūētalem. ſic C. de ꝑcci. impe. offe. l. ſi quis. regulariter aūt biſ ꝑt appellari ly nō ter. C. ne li. ⁊ vna cadēp cā. l. j.

Appellaſ licet bis.

b ¶ Ordinem. ordo leguꝫ

☞ Preſbyteri diaconi et alij clerici ſi falſum perbibeāt teſtimoniū in cauſa pecuniaria vel criminali pena hic inſerta ſunt puniendi. hoc dicit Bartolus.

¶ Reuerēdiſſimis aūt ꝓſbyteris aut diaconibus etiā ſi inuenti fuerint. ꝑ pecuniaria cā falſum phibuiſſe teſtimoniuꝫ ſufficiat. ꝑ verberibus⁹ in trib⁹ annis ſeparari a ſacro miniſterio ⁊ monaſterijs tradi. ꝑ criminalib⁹ aūt cauſis ſi falſuꝫ teſtimoniū dixerit: clero nudatus legitimis⁹ ſubdi penis ꝑcipimus: reliquos autē oēs in alijs etiā eccleſiaſticis ordinibus ⁊ſtitutos ſi falſuꝫ teſtimoniū cuiuſlibet cauſe ſiue pecuniarie ſi ue criminalis dixiſſe conuincant/ nō ſolū eccleſiaſtico officio repelli ſed etiam verberibus ſubdi.

☞ Clerici ⁊ monachi coꝝ epo in cauſa pecuniaria conuenīdi ſunt. in criminali coram epo vel iudice ciuili ad electionꝫ actoꝛis ſunt oēuenienti. epo negligente ad iudicē loci iuriſditio deuoluit in ꝓceſſibus forma hic tradita ſeruata. Bar.

¶ Si quis ⁊ aliquē clericū aut monachum aut diaconiſſam aut monaſtriā aut aſſiſtriā habeat ali quam actionē adeat ꝓius ſcriſſimū cēm cui boꝛ vnuſq; ſubiaceat⁴: ille vo cām iter cos ꝺijudicet: et ſi quidē vtraq; pars his q̄ iudicata ſunt acqeuerit: iubem⁹ p loci iudicē ℬ executiōi ꝑfecti con tradi⁴. ¶ Si qs aūt litigantiū in tra. ⁊. dies ⁊dicat⁴ bis q̄ iudicata ſunt tūc locoꝝ iudex cām examinet: ⁊ ſi inuenerit iudiciū recte factū: etiā ꝓ ſniam. ꝓpriā ℬ ⁊firmet: ⁊ executiōi. ꝓcie tradat q̄ iudicata ſunt ⁊ nō liceat ſcḋo in tali cā⁵ victo appellare. Si vero iudicis ſnia ⁊ta fuerit bis q̄ a deo amabili epo iudicata ſunt: tunc locus habere appellationē ⁊ ſniam iudicis: ⁊ hāc ſm legū ordinē⁶ referri ⁊ exerceri: ſi tñ ex impiali iuſſione aut iudiciali ꝑcepto epꝰ iudicat inter quaſcūq; ꝑſonas. appellatio ad imperiū⁷ aut ad eum qui trāſmiſit negociū referat: ⁊ q̄ſi licet ab epali appellari ſnia. ¶ Si vo crimē fuerit qō aduerſus quālibet memoratas reuerēdiſſimaꝝ ꝑſonaꝝ inferat: ſi qdē apō cēm aliqs accuſaſ ⁊ ipſe veritatē inuenire potuerit: ab bonoꝛe aut gradu hunc ſm eccliaſticas regulas cūciat ⁊ tūc cōpctēs iudex hūc cō ꝓhēdat ⁊ ſm leges⁸ litē examinans finē ꝑponat. ¶ Si vo ꝑus ciuilē iudicē adeat⁹ accuſatoꝛ ⁊ crimen ꝑ legitimā examinationē ꝓtuerit approbare: tūc epo locoꝝ geſta monumētoꝝ palā faciat: ⁊ ſi ex his agnoſcat, ꝓpoſita crimina cōmiſiſſe cū tūc ipſe epꝰ hunc ſm regulas ab bonoꝛe ſiue gradu q̄ bꝫ ſeparet. iudex aūt vltionem ei inferat legibus cōgruentē. ¶ Si vo epꝰ deputauerit geſta non iuſte ꝑfecta tunc liceat ei differre et nudare honoꝛe ſeu gradu accuſata ꝑſonā: ita tamē vt hmōi ꝑſona ſub legitima cautela fiat. ⁊ ita ad nos negociū tā ab epo q̄ a iudice referatur vt nos hoc cognoſcētes q̄ videnē nobis iubeamus.

¶ Si quis autem ꝓ o pecuniaria cauſa ⁊ta aliquē oīum memoratarū ꝑſonarū habuerit actionem aliquā ⁊ epꝰ diſtulerit inter eos iudicare licēriam habeat actoꝛ ci uilē iudicē adire¹⁰: ita tñ vt accuſata ꝑſona nullo modo cogat fideiuſſoꝛes¹¹ dare ſed ſolā cautionem ſine iureiurādo cū ypotheca ſuaꝝ exponere rerū. ¶ Si vo ꝓ o criminali cauſa accuſatio cōtra aliquā memoratarū ꝑſonarū ꝑponat/ ſub legitima cautela accuſata fiat ꝑſona. ¶ Si autē eccleſiaſtica¹² cauſa eſt/ nullā cōmunionem habeāt iudices ciuiles circa talem examinationē: ſed ſanctiſſimus epiſcopus ſm ſacras regulas cauſe finem ꝑponat.

☞ Epꝰ ab epo vel ab alio cōuentus cō uenīdus eſt ſub archiepo: ⁊ ad patriarcham appellatio eſt: nulla cautiōe vel fideiuſſiōe. ꝑ lite finiēda interpoſita. Bar.

¶ Si qs vo ſanctiſſimoꝝ epoꝝ ciuſdem ſynodi¹³ dubitatiōnē aliquā adinuicē habeat¹⁴: ſiue. ꝑ eccleſiaſtico iure/ ſiue ꝓ o aliꝫ quibuſdā rebus. ꝓius metropolita eoꝝ cū aliꝫ¹⁵ de ſua ſynodo cpis cām examinet vel iudicet. ⁊ ſi non rata habuerit vtraq; pars q̄ iudicata ſunt tūc beatiſſim⁹ patriarcha dioceſeos illius inter eos audiat ⁊ illa determinet q̄ eccleſiaſticis canonibus ⁊ legibus cōſonant nulla parte eius ſnie ⁊dicere valēte: ¶ Si autē ⁊ a clero aut alio quocūq; aditio ⁊ epm fiat. ꝑ pter qualibet cauſam apud ſcriſſimū ci¹⁶ metropolitam ſm ſacras regulas ⁊ nſas leges cauſa iudicetur: ⁊ ſi qs iudicatis cōtradixerit ad beatiſſimū archiepm et patriarchā dioceſeos illius referat cauſa: et ille ſm canones et leges huic ꝑbeat finē. ¶ Si vo ⁊ metropolitā talis aditio fiat ab epiſcopo: aut clero: aut alia quacūq; ꝑſona dioceſeos illi⁹ beatiſſim⁹ patriarcha ſili mō cauſam iudicet.

¶ Ꝓ o oibus aūt cauſis. ꝑ qbus apud. ꝓius metropolitam aut patriarchā/ ſiue apud alios quoſcūq; iudices epiſcopi conuenian tur: nullam fideiuſſionē aut cautionem ꝓ o lite exigāt. Sic tamē vt iſti ſtudeant illatis ſibi cauſis ſemetipſos abſoluere¹⁷.

☞ Economi ⁊ ſimiles coꝝ epo rationē reddere debēt: ⁊ licitum eſt eis a ſententia eſt. C. de ap. ꝓcipim⁹. ⁊. ſ. de nnp. ſ. illud. vſq; in ſi.

i ¶ Ad iperiū. Not. a delegato appellari ad delegantē: vt hic. ⁊. C. de ap. ꝓcipim⁹. ſ. hec ſi appellatio. C. ō iudi. l. ſi. in ſi. S3 videſ q̄ a delegato ꝓncipis nō ipſe princeps ſz ali⁹ appellet: vt. ⁊. de appel. col. iiij. ſ. ſi. que eſt ⁊. Sol. ibi ad vniuerſitatē delegancat: hic ad cām ſpecialē ꝓnceps delegat. ſed etiā ſi ad cām ſpālem princeps delegat nō ipſe q̄q; ſed ali⁹ appellaſ q̄ eſt q̄ delegat⁹ a ſe ali⁹ de legat: nam tunc ſcōs delegans appellaſ: vt. C. qui ꝓ o ſua iuriſdi. l. ij. i fi. ly hoc ſit ⁊ regulaꝫ q̄ eſt. ff. q̄uis ⁊ a qno. l. i. in ſi.

k ¶ Et ſm leges. Nota q̄ iterū examinat. ſic. j. ꝓ o ꝛi. ſ. Accur.

l ¶ Iudicē adeat. ex hoc et. ⁊. ꝓ o ꝛi. reſpon. datur itelligi: q̄ in crimine eſt actoꝛis ptās vtrū coram epo: an coꝝ ciuili iudice clericū accuſet. et ad hoc eſt. ⁊. vt cle. ap. ꝓ o. epiſ. con. ſ. ſi tamē. col. vj. et ℬ de ciuilibus criminibus. ſecus ſi eſt canonicum: vt j. ꝓi. ſ. ſi aūt acceſſiſti ca. Itē ex eo q̄ hic. et. ⁊. ꝓi. dicit epm ſm legem iudicare: patet eū debere ſcire leges: vt. C. de legibus ⁊ cō. l. leges. cū nō ex alterius ſz ſua debeat cōſcientia iudicare: vt. ⁊. de iudi. ſ. i. Accur.

Epiſcop⁹ leges ſcire debet.

m ¶ Ciuilem iudicē. adire. Ro. q̄ poteſtas eſt iuriſdēp ordinari⁹ ſcholarius cū ſit clericoꝝ: vt. C. de in ꝓemio digeſtoꝝ. in ſi. ſz decretalis ꝓxiſus egi mere videt clericos: vt ex de foꝛo cōpeten. ſi diligēti. Vel dic decretalē log inter clericos vtring. ſi aūt actoꝛ eſt laicus nō. et ideo hoc caſu pōt ꝓuilegio renuntiari: vt. C. eo. l. omnes. ⁊ ſic intelligitur. C. de pac. l. pe.

Scholares iuriſditiōi po teſtatis ſubſunt.

n ¶ Fideiuſſoꝛe. Olim dabat economū ſue eccleſie: vt. C. de epiſco. ⁊ cle. cum clericis. ſ. memoraſti. q̄ ē contra. ſed illa per iſtam coꝛrigitur.

o ¶ Si autem eccliaſtica. vt de articulis fidei vel ſimonia. ⁊ hoc q̄ñ dec clero obijciūtur. ſecus ſi laico: vt. ⁊. de man. ꝓin. ſ. ſi vero canonicum. coll. iij.

p ¶ Synodi. id eſt iuriſdictionis.

q ¶ Habeat. q̄ vnus epꝰ cōuenit alium ciuiliter ⁊ criminaliter in cauſa appellationis.

r ¶ Alijs. xij. ſcz. gv. q. vij. ſ. ſi quis tumidus.

s ¶ Semetipſos abſoluere. id eſt cito ſe exꝑediāt. Exigi.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Exigi. ff. de eccle. tit. ff. pe. ff. Sol. ff corrigit. ff eodez mō corrigit qō est C. ff. l. orphanotrophos.

b ¶ Ex ipsis. ff. gubernatoribus. Accur.

c ¶ Repetitionem. als est redditionē ff als repetitionē qō idē est. nā añ cām ap. ff equaf mādat executiōi prima fnia: vt hic ff in fi. bui. ff. ibi non fit concedimus ff. sic et als. ff vt spō. larg. ff. aliō. sed hec sunt specialia. regulariter enim cōtra: vt ff. nil inno. ap. pē. ff. C. de appel. l. appellatiōe. ff. de his q not. infa. l. furti. in pn. et. ff. de his q fatis. cogā. sciēdū. ff. pe. ff. de testa. l. qui a latronib. ff. fi. ff. C. de in integ. resti. l. pe. et. ff. de appel. re. l. j. et ff. de appel. l. constitutiones. in pn. et. ff. vt nulli iudic. ff. illas vō que fm legem. hac col.

d ¶ Examinat. i. exami nauerit.

e ¶ Tenire. Nota spāle in ratione reddēda a dictis administratiōibus vt qs non possit in aliū iudicē cōsentire cuz aduersario nisi sub suo ep̄o regulari ter em ff. vt. ff. de iudi. l. j. z. ij. in pn.

f ¶ Si qs aūt ex ecclīasticis. Not. heredes economi teneri sicut ipse: vt ff. et. C. eo. ff qs pbf. in fi. et C. de sacrosan. eccl. l. iubemus. ff. economos. Al.

g ¶ Compleri. vt. ff. de iudi. l. vbi semel.

h ¶ Reuerendissimi apocrisarij. i. qui res ecclesie agunt: vt. ff. qūo oportet. ff. si vero metropolitana. co. sic dicti quasi secreti nūtij. vl expone vt ibi.

i ¶ Solis. imo vī q̄ dēat oībus rndere: vt. ff. de iudi. l. ff. oēs cū. z. ff. sed si agāt. Sol. ff noīe alieno agit legatus: ibi suo nomine. z facit. ff. ff ex. z bis q cō. z re. ff. ij. Accur.

k ¶ Propter tps. Not. q vbi ius aufert agēdi potestatem temporalis prescrip. non currit: vt hic. z ff. de iudic. l. ij. ff. pe. et. ff. vt cū de ap. cog. ff. memi nim. et. C. de an. ep̄cep. l. j. ff. fina. z. ff. ff iti. actuq; pūua. l. j. ff. qs ꝑpter. et C. de prescrip. xxx. vel. xl. an. l. cū notissimi. ff. illō.

l ¶ Abstrahi. nemo debet extrahi de domo iuitus p̄o causa ciuili: vt. ff. de in ius vocan. l. plerūq; z l. seq. sed buiusmodi religiose psone multominus debent extrahi: vt hic. et j. ff. puidere. et. ff. apud quos opor. ca. di. mo. ff. preterea. idez de muliere di. ff. vt nulli iu. ff. necessariū. Item not. q̄ subijcit

† Cōcor. cū hoc. ff. c. ca. j. cū gl. i. j. ff. extra ff mutu. peti vbi dī q eadez lege cōuenitur q̄q̄ ius sibi tribui postulat.

episcopi ad patriarcham appellare. hoc dicit Bartolus.

¶ Economos autē et xenodoc. nosoco. z ptocotrophos z aliozū venerabiliū locoz gubernatores z alios oēs clericos iubemus p̄o creditis sibi gubernationib⁹ apud ꝓpriū ep̄m cui subiacent cōueniri: z rōnem sue gubernatiōis facere: z exigī qō ex ipsis debētes ostendūt: illi venerabili reddendū domui ex cui⁹ ordinatiōe debitū apparuerit. Si vō putauerit se grauari post repetitiōez metropolita causaz examīet. Si vō metropolita fuerit ꝺ quēpiaz ꝓdictarū ꝑsonarū hmōi causas examinatus z debitū exegerit z exact⁹ putauerit se grauatū: dioceses illius beatissim⁹ patriarcha cām determinet. non em̄ cōcedimus ꝑdictis ꝑsonis ꝓ memoratis causis ante examinationem z exactionē debiti ꝓpos ēpos declinare: z ad alia venire iudicia.

¶ Si qs autez ex ecclīasticis cui aliqua talis dispēsatio credita est ante oīum rationū expositionē z debitoz solutionē moriat: iubemus cius beredes filī mō z rōnibus z exactionibus subiacere.

Epīscopi z clerici in vbe cōstantino politana degentes ibi cōueniendi vel cogendi nō sunt lite in ꝓuincia ꝓtestata: als coz̄ ꝓfecto ꝓtorio sunt cōueniendi. apocrisarij aūt ad patriarcham vel metropolitam destinati interim ꝟueniendi nō sunt nisi de hoc mandatū habuerint: vel alios cōueneriint vel ibi cōtrageriint. Item epī vel clerici legationis tēpore cō ueniēdi non sunt. clerici z monachi accusandi sunt iniuria laici repulsa z loci reuerentia seruata. Item monasterium per suum ꝓcuratoꝛem agere debet spoztularum quātitate legitima in supradictis ꝑsonis z casibus seruata. Barto.

¶ Si qs ep̄s aut clericꝰ ex quacūq; ꝓuincia in ꝛstātinopoli. reperiat z voluerit aliqs aduersus cū actionē ꝓponere: si quidē litis ꝓtestatio in ꝓuincia ꝓ ipso pegocio facta est ibi litez cōpleri. Si vō nondū inchoata est: apud gloriosissimū ꝓfectū oziētis ꝓtoziōz: aut apud cos qui a nobis fuerint deputati iudices ꝟueniētib⁹ cum rndere. ¶ Reuerēdissimi vō apocrisarij cuiuscūq; sctissime eccle sie qui in regia ciuitate degunt: aut ad beatissimos patriarchas: aut metropolitas a suis ep̄is ordinati z destinati: neq; ꝓ suis ep̄is: neq; ꝓ causa ecclesie aut debito publico aut ꝓuato aliquā ꝓuētio nem sustineant nisi mandatū habuerint a suis ep̄is aut economo aut aliquos cōueniant. Tunc em̄ solis illis qui ab eis conueniunt dam⁹ licentiā si quā obligationē habēt ꝺ eccliam aut ꝺ ep̄os eoz̄ ꝓponere. Si vō z in qbusdā causis vel actionib⁹ semetipsos obligatos fecerint in tpe in quo rīsa faciūt ꝓ his ꝓuētiones suscipiāt.

¶ Si vō epī † vel clerici ꝓ ciuitate aut ꝓ suis ecclesiis ꝓpter sua legationez aut ordinationem ep̄i ad regiā ciuitatē vel ad aliū quē libet locū ꝓficiscant iubem⁹ eos nullā molestiā aut ꝺpotunitatez a qualibet ꝑsona sustinere: licētia existēte his q obligatos eos putant se hēre postꝯ ad ꝓuinciā reuertunt ꝟuenire eos/nullo in his que se putāt habere eis faciendo ꝓiudicio de tēpozalib⁹ ꝓscriptionibus ꝓpter tēpus qō in tali cā ꝓtraxerint. ¶ Si qñ aūt causa emerserit vt admonitio aut exercutio inferat ꝓ qualibet pecuniaria causa/siue publica/siue ꝓuata clerico aut monacho: aut monastrie: aut cuicūq; mōasterio: z maxime feminaz: iubemus sine iniuria z cū cōpetenti honoze admonitionē fieri/nō tñ monastriā: aut assistriā monasterio abstrahi: ſz ꝓcuratoꝛe ab eis ordinari qui ꝓ causa rndeat. ¶ Monachis autē licet siue ꝓ se siue per ꝓcuratoꝛe monasterij causas agere: sciēte q hoc ꝓuaricat iudice vel executore: qz z cingulo spoliabit z pena3 qnqz libraz auri exigēt ꝓ magnificētissimū comitē ꝓuinciaz rerū: executoꝛe videlz sup hoc verberādo z in exiliū dirigēdo: locozū sctissimis ep̄is ꝓuinciaz vt nihil his ꝺ iū fiat: aut si aliqd cōmittatur memorata vltio ꝓcedat: iudicē vō vindictā differentē ꝓponere ad scientiā nostrā ep̄s referat.

¶ Spoztulaz vō noīe oēm ꝑsonā in quocūq; eccliastico officio constitutā: z ad ꝺ diaconissam z monachan: aut assistriam/aut monastriā ꝓ oī criminali et pecuniaria causa cuiuscūq; ꝛstitatis sit: siue a clerico: siue a quolibet i militia cōstituto admonitionē suscipiāt: aut in regia ciuitate: aut in ꝓuincijs quibus degunt: nec amplius qtuoz siliquas dare ꝓmittimus. Si vō ex nra iussiōe aut ad iudicem aut ad beatissimū ꝓriarchaz missus executoꝛ in alias ꝓuincias admonitionem offerat alicui me moratarū ꝑsonarū nō vltra vnū solidū accipiat. Si vō ꝓ vna cadēqz cā multas ex memoratis ꝓsonis admoneri cōtingat vnā et solā ꝑsonā ꝓ oib⁹ spoztulas dare sancimus. Epī vō ꝓ rebus sue eccliē nullā exactionem molestiāq; sustineat spoztularū: ſz ꝓ talib⁹ causis admoneat exactoꝛ aut curatoꝛ actiōes ꝺ eccliaz ꝓpositas economis suscipientib⁹: aut illis qui in ea cā ordinati sunt. Qui vō ꝺ hoc exigere spoztulaz ꝓsumpserit in duplū qō accepit exacte ꝑsone reddere cōpellit. Et si quidē militant cingulū gdāt. si vō clericꝰ fuerit/a clero remouea-

hic de ꝓcur. quē dicit cōstituī. nā si qs in sua ꝓpria cā cōstituit valet: vt ptz ex diffinitiōe ꝓcuratoris: vt. ff. de ꝓcura. l. j.

† Cōcor. cū hoc. ff. c. vl. cū gl. sup. ff. potuit. post pn. extra ff o. compe. z gl. i. cir. pn. in. c. pe. extra de iuramentum.

Si vō sit causa monasterij quo ad aliq̄ pōt ꝓcurator: ꝓstitui cū nemo sit ꝺnus nisi ꝺ syndici ad talia ordinand: vt. ff. qō cuiusq; vni. l. j. in fi. et. l. ītē. ff. per. Rñ. imp: oportet ff ꝺ. ꝓcurator. i. syndic⁹. vel dic ꝓcurator cōstitui pōt et in cā monasterij a syndico lite ꝓtestata ad instar ꝓcuratoris. vt. C. de ꝓcura. l. neq;. z. l. nulla.

Siliqua quid sit.

m ¶ Quatuoz siliqs. quid est siliqua? Respon. qui dam quarta vncie: hoc ē glviij. pars assis. vt arg. ff. de an. leg. liberto. ff. fi. liū. Sz alij in ꝑdicta. l. liberto hīt in lra siliquaz non siliqua. Tu dic fm Jo. q est gen⁹ monete siliqua qua vtunt̄ ꝓuincia les. vt medalia de sancta helena. z de hoc habetur mentio. ff. vt nul. mutu. agri. te. ci⁹ ter. ff. j. coll. v. Et no. q hic corrigit illa leg q maiores spoztulas dicebat imponi: vt. C. de epī. z cle. l. cum clericis. in fi. z alia in eo. tit. l. oēs qui. ff. executoribus.

n ¶ Unum solidum. et in hoc casu accipit plus cū ꝓnceps aliūde illuc mittat iudicē: vt ff. et arg. ff. de iudi. l. ij. ff. legatis. ibi vt in ꝓuincia destinati tē.

o ¶ Cōtingat. q: ꝓma ꝓsona admonita decessit. item secūda. item tertia. Azo. Vel dic q oīes canonici vnius ecclesie fuerunt admoniti. Accur.

p ¶ Economis. i causa ecclesie defendit economus vt hic: nō autem in alienis vel publicis: vt. ff. eo. ff. aliū. qui est ff. Sed qd si agit ꝺ ep̄m noīe ecclesie? Rñ. actoꝛē poterit ordinare ep̄s aucte archiepi: vt facit tutoꝛ: vt insti. de cur. ff. fi. nam economus vel syndicus ab vniuersitate tiū instituit: vt. ff. qō cuiusq; vni. l. j. in fi. et. l. item. ff. pe. Qualiter aūt ꝓtra hmōi ꝑsonas libellus fiat: plene dīgi. ff. apd quos opoz. ca. di. mo. ff. affi. ff. preterea. col. vj.

q ¶ Reddere. et triplum fisco: vt. ff. vt nulli iud. ff. z bec que est cōtra.

Ordinat' sacris nō ds habere vxorem.

a ¶ Non habētibus.i.nō dēbentib' habere vt oēs in sacris ordinibus cōstituti:vt.ff.ad quo oport.epis. §.necꝫ aūt.et.§.de nupt. §.sed ꝛ si quis.

b ¶ Supinductā. vt occasio delinquēdi nō pbeat: vt infr.vt.ff.ad bo.rap.§.sed nedū.ꝛ facit.C.eo.l.cū.

c ¶ Habitaret.ét matres.

d ¶ Permittim⁹.hec eadem habes.§.quo oport. epis.§.quāta.

e ¶ Scōm nūerū psonaꝝ. qō leges virilē appellāt: vt.C. de cad. tollē.§.finaūt legatarij.et.ff.de le. pre.l.virilis.in pn.Accē.

f ¶ Allat.i.regat.

g ¶ In cyrillū.ḃ aut pro ꝛ accipiē vt in nouel.c.ti.ꝛ C.de vbo.sig.l.cū quidā. al.Aliꝫ habent in ifa.et tunc est plana.et facit ad hūc.§.C.eo.si qs in boc. ꝛ.C.de his qui ad eccl.cōfu.l.denūtiamus.

b ¶ Quas.i.aliquas.

Cruces vbi reponi debēāt

i ¶ Honorandas. cruces interdicimus nō alibi reponi nisi ꝛc.cū crucibus ꝛ cū letaniis sacra ingrediūtur.vel subaudi portant ꝛ erit plana.ꝛ dic cū quibus.scz crucibus ingrediūtur sacerdotes.

k ¶ Reponi.vt i sacristia. Accursius.

† Facit ad hūc.§.ca.ij. sacra gl.vi. i fi. extra ō cōuer.cōiu.

l ¶ Jubem⁹ igit.quia fecit modo ꝓi.de monachis mētionē.igit de eis incipit:ꝛ pſequit vſq; in finem constitutionis.

m ¶ Sed ꝛ oēs.huic.§.cōcordat.§. ō defen.ciui.§. decreto.col.ij.ꝛ.C. de of. ma.of.l.j.de offi.pre.vi. l.fi.Accur.

n ¶ Elegerūt.ꝛ sic monachi bodie eligunt:vt hic olim episcopus.sed corrigit:vt.§.de mona.§.ordinationem.col.j.

o ¶ Ordinare.i. cōsecrare ꝛ cōfirmare vt in nouellis.Accur.

p ¶ Archiatris.gña sunt locorum religiosorum.

q ¶ Schema.id est ordiné monachalē:scz cuculla ꝛ scapularium ꝛ etiā incōtinenti.pfessionē faciat.

r ¶ Presul.i.abbas.ꝛ cōcor.huic.l.§.de mona.§. sancimus.ꝛ.§.inter.ꝛ.§. si vero.Accur.

s ¶ Jusiurandū.sile inramentū pstat oīs quādo seruū ad eccliam fugiēte recuperat:vt.C.de his qui ad eccle.cōfu. pſenti. in fi.primū.l.est prestādū a dño:quia cē.Accur.

Lucrari si ds qs cuz alterna tractura.

t ¶ Deo reddantur.nam non ds in reb⁹ qs cū alterna tractura lucrari:vt.ff. de ædi.inde.nā hec natura.ꝛ sic no.q⁹ tenet principale nō tamē tenet accessorium.Accur.

v ¶ Fortune.i.dño suo:vt

¶ Presbyteri ꝛ clerici in domo ꝓpria mulierē habere nō debēt nisi omnē effugiant suspicionem.ep⁹ autē nullā mulierem secum habere debet.h.d.Barto.

¶ Presbyteris aūt de diaconibus ꝛ subdiaconibus ꝛ oībus in clero ꝓscriptis nō hūtibus[a] vxorem ſm sacros canones interdicimus etiā ꝛ nos ſm sctāz regulaz virtutez mulierē aliquā in ꝓpria domo supinductā[b] hēre:tñ citra matrem aut sororē aut filiaz aut alias psonas q̄ omnē suspitionez effugiūt. Si quis autē absqꝫ hac obseruatiōe mulierem in sua domo hz q̄ pōt ei suspicionē inferre: ꝛ semel ꝛ secundo a suo cp̄o aut a suis clericis admonitus nec cū ea li mulierē habitaret[c] ꝛ cūcere eā de sua domo nolucrit:aut accusat toze apparēte approbet inhoneste cū muliere ꝙuersari: tunc ep̄s eius ſm ecclīasticos canones de clero eum amoueat curie ciuitatis cuius clericus erat tradēdo.

¶ Ep̄m vo nullā penitus mulierē habere aut cū ea habitare permittim⁹. Si aūt hoc ꝓbet neq̄qꝫ custodiens epatu ꝓuiciatur:ipe cū se ostēdit indignū facerdotio.

¶ Diaconissam vo nullo mō cum viro er q̄ pōt inhonestevite emergere suspicio bitare pmittimus[d].

¶ Si vo † hec nō obseruet sacerdos sub quo subiacet admoneat eam vt oībus modis talem virū cūciat a sua domo:si vo hoc distulerit agere/ecclesiastico ministerio ꝛ ꝓpriis emolumētis alienata monasterio tradat ꝛ ibi omni sue vite tpe degat:rebus eius si qdez filios habeat inter se et illos ſm numerū psonaꝝ diuidēdis vt cō petentē ipsi mulieri partē monasteriū accipiens eā alat[f] et regat. Si aūt non habuerit filios oīs eius substātia inter monasteriuz vbi mittit ꝛ eccliaz in q̄ pus erat statuta equa portione diuidatur.

¶ Si qs cū sacra misteria celebrant in sanctā eccliaz ingredies ep̄o aut clīcis aut ministris alijs ecclie iniuriā aliquā inferat:iubemus hūc vbera sustinere ꝛ in exiliū[g] mitti. Si vo ℔ sacra mīsteria cōturbauerit aut celebrari ꝓhibuerit capitalr puniat:hoc ipo ꝛ in letanijs in qbus cp̄i aut clerici reperiant custodiēdo. ꝛ si qdē iniuriaz solū fecerit is verberibus exilioq; tradat. Si vo etiā letaniam ꝙcurrit capitale piculū sustinebit:ꝛ vidicare iubem⁹ nō solū ciuiles ſz ēt militares iudices.

¶ Oībus aūt laicis interdicimus letanias facere sine sctis ep̄is ꝛ q̄ sub eis sūt reuerēdissimis clīcis. Qualr eñ letania est i qua sacerdotes nō iueniunt ꝛ solēnes ofones faciunt. sed etiā q̄s[h] sacerdotes honoradas[i] cruces cū quib⁹ et letanijs ingrediunt nō alibi nisi in venerabilib⁹ locis reponi[k]:et si q̄ opus vocauerit ad letanias celebrandas/tunc solū ipsas cruces accipe cos qui ꝓsuete eas portare solēt ꝛ cū ep̄o ꝛ clericis letanias celebrari:ℬ custodiētib⁹ sanctissimis sanctoꝝ locoꝝ ep̄is aut ēt coꝝ clericis ꝛ ꝓloca iudicibus.

Si qs autē in ℬ cap'o pnīis nr̄e legis virtutē aut trāscenderit aut non vindicauerit pdictas penas patiet monasteriozꝝ ꝛ reuerēdissimoꝝ monachoꝝ dispositione.

Abbas eligendus est nō ſm gradū sed meritis ꝛ virtute:ꝛ idem in abbatissa est seruādum.hoc dicit Bar.

¶ Jubemus igitur[l] abbatē aut archimandritā in vnoquoq; monasterio ordinari nō oīno ſm gradū monachoꝝ/sed et † oēs[m] monachi melioris opinionis exīstētes eligātur ꝓpositis sacrosanctis euāgelijs dicētes: quia neq; ꝓpter amicitias aut aliam qualibet cām:sed sciētes eum ꝛ fide rectū † ꝛ vita castū ꝛ gubernatione dignū:ꝛ qui possit monachoꝝ disciplinā ꝛ oēm monasteriꝝ statū vtiliter custodire eū elegerūt[n]:ꝛ sanctū ep̄m sub quo monasteriū ꝓstitutum est eū qui ita electus est modis oībus abbatē ordinare[o]. Nec autem oīa q̄ a nobis dispōsita sunt ꝓ ordinatione abbatū vale re ꝓcipimus ꝛ in venerabilibus feminarū monasteriꝛ ꝛ archimandritis ꝛ assisterijs ꝛ archiatris[p].

† Cōcor.ca. i cauſa. cir cē. ſm cū gl. ſ. ceras de cto.

† Facit ad hoc gl. ſup ℞ eligendi. in.c. cū dilectus. extra de cōſue.

Ignoto ad monasteriū aſpirāti monasticū schema nisi post triēniū def infra qō tp̄s pbāti cū suū esse reddit cū rebus asportatis.nō tus vo incōtinenti pōt monachus ordinari.Debēt insup vna monachi habitare non tñ dormire:ꝛ a mulierū ꝓcul esse ꝓfortio.Ange.

¶ Si quis autē ad mōasticā vitā venire voluerit:iubemus si qdez notus est qz nulli fortune subiaceat abbas monasteriꝝ si pſperexerit schema[q] ei pbeat. si vo nō cognoscitur:aut cuilibet fortune subiaceat:itra tres annos nō accipe cū schema monachi cū ꝛ itra memoratū tp̄s experiat hui⁹ hoīs ꝙuersationē monasteriꝝ pſul[r]. Et si intra triēniū aliqs emerserit:dicens aut scruū aut colonū aut ascriptitiū suū hūc esse:aut etiā tāqz fugitēm agricultu ram:aut quasi aliqd rapientē:aut ꝓpter aliquā culpā in monasteriū cū ingressum:ꝓpio dño cū restitui cū rebus quas ꝓbaſ in monasteriū introduxisse.iusiurandū[s] ꝓximum qz nihil patiaſ a suo dño percipiēte. Si aūt intra triēniū nullus cōuenerit aut inquietauerit:aut ꝺ aliquā memoratarū psonarū qōnē fecerit/abbas monasteriꝛ post trāscursionē triēnalis tp̄is si talem virū dignū iudicauerit:tūc det ei schema:ꝛ nullus sit ei posita molestus ꝓpter fortunā donec tñ deget i monasterio. Res aūt qs intra monasteriū introduxisse videf illese dño reddātur[t].

¶ Si qs autē memoratarū psonarū reliquerit monasteriū:ꝛ ad seculārē venerit vitā:aut in ciuitatibus aut in agris circūitens ꝓprie fortune[u] reddaſ. In oībus autem monasterijs que cenobia dicunt: iubemus ſm canones monachos i vno habitaculo oēs separatim[v] dormire:vt mutuū alteruꝝ testimoniū[x] caste ꝙuersatiōis ꝓbeāt ipsi:nisi qdaz tñ ex eis aut ꝓpter longeuā in monasterio ꝙuersationē qete volētes viuere ꝛ senectutis atqꝫ corporis infirmitatis cā in remotis cellulis intra monasteriū cōstitutis degant.ꝛ hoc cū cōscientia ꝛ voluntate abbatis fieri. ¶ Nec oīa in monasterijs ꝛ assisterijs feminarū seruātib⁹[y]. in nullo loco nostre reipublice esse monasteria ꝓmittimus aliter[a]. ¶ Ubi autez monasteriū inuenif: oīb⁹ modis iubem⁹ viros a feminis separari:ꝛ fēmias[b] quidem in quo sunt monasterio remanere.viros autem

Diuidere.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2021

a ¶ Dinidere. Rota. fic. ff. de col. illi. l. j. §. fi.
b ¶ Imponat. no. q etiam laicum possunt eligere iste femine sicut epi scopum: vt. §. co. ti. j. col.
c ¶ In monasterio. i. in claustro.
d ¶ Sed z hoc. duo dicit hic. §. primū si dedi muliert. g. p vote vel viro alicui pro dona. propter nup. vel nulla adiecta ta li cā dedi clerico sub tali ꝺditiõe si ꝺheret matri monīū. vel si haberet liberos: q tūc hēret dēmū hoc casu si monasteriū intret vel clericꝰ seculo renūtiat ipleta est cõditio. vñ perinde bf ac si filios haberet vel matrimoniū ꝺheret: z tūc haberef ac si nulla fuiſſet apposita ꝺditio: sed pure esset relictū. z hoc dicit lra inualidas esse cõditiones. nā hec duo sunt paria oīno gationē esse purā vel esse cõditionalē: dūmodo cõ ditio iā extiterit: vt. ff. de cõdi. inde. sufficit. sed cū pure dedi vel reliqui tibi cā dotis vel dona. ppter nupt. si liberos nō habe res vel mſim oniū nō cō traberes rogaui vt resti tuas alij. certe si eccl'iam ītres videris liberos ha bere: r iō fideicōmissari? nil expectet ac si nō esset aliqd appositum de resti tuēdo nisi fideicō. sit reli ctū ad pias causas: q̄ ca su etiā expectat z non bf monasteriū pro filio. Ītē nota ex hoc. §. q ecclesia loco filij habeī quod va let ad multa. z ideo qui dam intelligūt ß tñ his duobus casib⁹ si liberos baberes vel mſimoniuz cōtraheres non al's. Alij vbiq; dicūt. p filio habe ri: q̄ si inueniaī se nō in stitutū rumpit testm: vt plene dices. j. §. proji.
e ¶ Liberorum. super his duobus ponit ꝺditio: sz qō subijcit sine dotis r̄c. cām dādi ponit nō cōdi. Quid ergo si aliā causaz dicat donandi: puta vt emas seruū: Rñ. non fa cio vim: vt. ff. de dona. l. ñ. in fi. z. l. seq. sed ß ideo de his dixit: q talia cōueniunt in matrimonio de q uibus hic dicit.
f ¶ Cõditionib⁹ gbusc̄q. fic loquit ac si plures posuiſſet: sz certe non posuit nisi duas. f. mſimoniū vel si liberos bēret. rogauit ergo ß resti tuere si liberos nō baberet: vel mſimoniū nō ꝺheret. videt em ꝺgisse z liberos habuisse si monasteriū intret. z facit ad hoc. ff. ad tertul. l. ij. §. liberi. ponunt ergo hec vba si fecerit cū ꝺditionib⁹ adiectis q buscūq; pro singulari ꝺditione quacūq; ex his que superius numerate sunt.
g ¶ Clerici. etiam seculares: als frustra diceret statim q̄ debeat referuare ad pias causas cum si de monachis tantū loqueref ipso ingresſo se et sua dedicant deo: neq; vlterius ei administratio relinquitur: vt ꝺ. de mona. §. illud. Si tamen velis tantū de monachis intelligere dices hic monasteria ingredi. f. vt conuersi sint vel clerici fiant scilz monachi. z quod sequitur de rebus dicas q̄ lz habeant de facto administrationem z vsum rerum: nō tamen est de iure: nec abbas tenef eis dī mittere si nō vult. Ītem pro hoc q̄ hic tractat tantū de monasteriis. Ītem quia fauore eccleſiarū nō hominū hoc fingitur. si autē esset secularis clericus posset dimittere cui vellet: vt. §. co. §. presbyteros.
h ¶ Pro nō scriptis. Prio casu est inualida ꝺditio. Sco est inualida tota restitutio sub ꝺditione facieda. z sic p ꝑis ipsa cōditio. Accur.
i ¶ Columus. boc concoꝺat. §. de mona. §. si quis autem. et. §. si vero relinquens. Accursius.
k ¶ Intrauerit in monasteriū. Quid si causa oꝛandi? Respon. non habet locū q̄ hic dicit nisi q̄ abꝛenūtiauit seculo: vnde non facio vim si intret vt monachus vel conuersus oūmodo renūtiet: vt. §. de mo. §. si autem nihil. Ītē quid si capellā intret? Rñ. non ꝫ locum q̄ hic dicit nec si plebē: q̄ tales ꝑpria ꝑt retineri: vt. §. co. §. pbros. Item quid si de rebus nihil dixit? Rñ. tacite sequitur: vt. §. de mo. §. illud. Item si non habet liberos ꝫ tū parētes: quid tunc? Rñ. Idē. Arg. §. e. §. pbyteros. r. §. vt nulli iudi. §. adulterā. nō tamen ꝺ stribuit filiꝰ inter eos ſm eum. Tu dic q̄ nihil bñt parentes: q̄ monasteriū est pro filio: vt. §. ꝓji. §. ergo supiores excludun tur. nec ob. §. co. §. pbyteros. quia ibi in secula ribꝰ dicit. Ītē nec illa. §. vt nulli iudi. q̄ ibi inuita te intrauit: hic ſpōte. vel cogꝛitur per iſtam.
l ¶ Deputauerit. repete non. Accur.
m ¶ In ꝓpios. Queꝛit an hec dispositio sit testa mētum q̄ prodeſt q̄rere si de actiōe vel nūero testiū ꝙratur? Dicit. ꝑ. q nō: q̄ arbiter z iudex diuidit nō tū testat: q̄ non est ꝺis qui sic distribuit: vt. ff. de iu. co. l. j. ficiunt. §. fi posſ testamētum. sed Azo. non curat de noīe dum teneat de quo agit: vt. C. de ꝑsti. pec. l. ij. §. fi. z fi sit quicquid vis vt sit etiaz testamentū. sz certe z nō ꝺis testaf ſm eum: vt. C. de secū. nup. l. femine. in fi. z instit. de pupil. subſti. §. nō solum. et potuit hec lex tollere seruo cōcedere ius faciendi testamentū. nec ob. huic sentētie si dicamus iure testamenti valere: q̄ ꝺ. §. de mona. §. illud. colla. j. qa illa pur hāc cꝛrigit hoc casu. Si velles tenere opinio. ꝑ. dicas q̄ lex illa femine non obstat: q̄ ibi mater domina est lz habeat necesse filios iſtituere. Ītē nec illa de pupil. subſti. quia ibi est ſpecialeꝭ quia filius ſibi nō poterat testari: vt. §. co. §. j. lz ſm Azo. qui dicit esse testamentū: qua actione agek cōtra monasteriū: q̄ forte oēs res tenet: Rñ. condi. ex hac. l. vt. ff. de cōdi. ex le. l. j. Sed quid si filios nō habeat z fecit testamētum instituendo extraneos certā partē affignādo ecclesie anteq̄ intret: nunqd ecclesia totū habebit? Ꝺicit q̄ sic ex hac. l. sed ꝛtra est: nam cū ecclesia pro filio habeaf vt dictum est: sed nascituꝛus filius instituꝛus nō ruꝑet testamētum: vt. ff. de libe. z posthu. l. filius. §. fi. ergo nec eccl'ia: lz si nihil ecclesie dediſſet totū rūperet ad instar posthumi qui rumpit si ꝑtiturum inueniat: vt. C. de bo. poſſ. cōtratabu. l. j. Ītē opponit q̄ videtur q̄ totum debeat filijs dimittere ꝑter quaternas vncias: vt. §. vt nulli iudi. §. quia vō. que est. §. Sed ibi inuita intrauit: hic ſpontе.
n ¶ Persona. vt tantum sibi retineat quātum habet necesse dare vnicuiq; filiozum ſm Jo. Alij sic. i. retineat sibi tantū quātum alicui filio rum dat cui plus dat. Tu potes dicere q̄ virilem sibi assumat partē: vt arg. §. co. §. diaconissam vero. Sed an filij possunt cōpellere patre viuētem vt ꝺistribuat? Videtur q̄ nō: vt ar. j. ꝓji. rñ. z. §. vt liceat matri et aule. §. quia vō ex cōsensu. z. C. de dona. inter virum z vxo. l. res. puto tamē vt saltem subueniaī filijs q̄tum ad alimēta non vt partem habeāt nisi eo naturaliter mortuo. Vel si velis dicere q̄ petatur statiz post ingressum hec pōtio est arg. q̄ dicitur q̄ ingressus pro mortuo reputatur: vt. C. de episco. z cle. l. deo nobis. in fi. j. rñ. et. §. vt nulli iudi. §. si vō prędictum tempus. Accursius.
o ¶ Cōnumerata. facit. ff. de colla. bo. l. j. §. portiones.

Filiꝰ prętereꝝ rumpit testm.

† Cōcor. cū hoc. §. cap. i pñta. cū gl. vit. extra ō pda. vbi vide ex q̄ est elegans ad banc materiam.

Ingrediens religionem se z sua deo dedicat.

† Cōcor. ca. in pñtia. in vl. glo. post pun. ibi: z si ār rogat? ē. extra ꝺe ꝓbatio.

† Isse. §. fi. tuaf. p aut. sup. l. gñali lege. C. ō facrosan. ec. z incipit. si q̄ mulier. z est canonizata zit. q. iij. ca. si qua mler.

Ingreſꝰ monasteriū p mortuo habetur.

a ¶ Siue ſpõſus.ſi ꝑ vba de futuro dedit arras.
b ¶ Concedenda.i. remittenda.et cõcor.C.eo.l.ſi. in princi.
c ¶ Citra. Dꝫ olim neceſſariũ erat:vt.ſ.de nupt. ſ.per occaſionem.
d ¶ Schema.i.cucullam: vt dicunt:vel figurã ſiue formã ſm alios:ſꝫ in topica ariſtotelis exponiꝫ pro ornatu verboꝝ ꝛ ſententiarum.Accur.
e ¶ Mulieris placitũ.fingiſt vere mortuus:vt hic ꝛ.C.eo.l.ſi.j.ẽ.ij.rñ.et ſic tantũ valet fictio ꝓtium veritas:vt.C.de his q ve niã eta.ipe.l.j.ẽ.ij. ꝛ.C.õ caſtrẽ.pecu.l.j.et ſi.libro gñ.Ité facit.ſ.vt li.rñi ꝛ auie.ſ.quia vero leg.
f ¶ Cedere.tempore ſeparationis.
g ¶ Parẽtibus filios.nũ quid hoc caſu hoc voto obligatur filiuſfamilias? videt q nõ:vt.ff.de pol. l.ſi quis.ſ.voto.ã eſt cõtra.ſed hoc eſt ſpãle:vel illud in dãdo intellige.
h ¶ Sectãtes.ſ.prius.ſed poſtea relinquentes: vt ſubiicit.ſ.ſeculare vitã.
i ¶ Ingratos.ob ꝙ ꝙ in trauit monaſteriũ:vt.C. eo.l.ſi.ſ.ẽtiã.ſi alꝫs fit ingrat' nõ efficit ideo gratus:ſꝫ oĩs macula peccati abolet:vt.ſ.de mona. in ꝓn. Sꝫ i nouellis ſ.ẽt eñ q ibi purgat ingrati tudo ꝓ igreſſuꝝ.Sed nũqd ceteris agnatis vel cognat' poterit ſuccedere: Videt q nõ.q: dicit q.dã aut.eſt.ordinaria q͡ũ opꝫ mo.ꝛc.q monachi non hñt cognationẽ i terra. Sed illud intelligit ꝓtiad ẽ vt nõ accedat extra ad loquẽdũ cognate vel conſanguinee ſue:q: tali colore poſſet illicita agere: vt.C.eo.l.deo nobis. vñ dico q ꝓt ſuccedere ꝛ abbas per eum.
k ¶ Cõpetere.hoc idẽ habes.ſ.de mona.ſ.ſi quis aũt. ꝛ.ſ.ſi vo relinquẽs. ſꝫ quid de rebus poſtea queſitis: Rñ. ſecus:vt.ſ. eo.ſ.ſi monachus.
l ¶ Reſponſum.i.neceſſitatem vt alicui rñdeat i aliqua cauſa.Accur.
m ¶ Agãt.ſꝫ quã cauſam hñt cũ nihil hẽant: Rñ. ex factis ꝓcedẽtibus ſiue ſctibus ꝙ quib' vel ipſi vel abbates ꝓueniunt:ſꝫ per alios rñdeant:vt.ſ. apud q͡s opor. epiſ.ꝛ mona.ſ.ꝑterea.col.vj.fac.ſ. de mona.ſ.ſi vero relinquens.
n ¶ Militia.quam in ſeculo adeptus eſt.
o ¶ Monaſterio. Duo ſunt.ſ.c.ſ.ſed neq; ſ.eo.ſ.ſi ſeruus. Prima modis retineat q͡ debeat iuri monaſteriꝝ cõpetere. Si vo in monaſteriũ deges moriat anteq; inter filios ꝓpas diſtribuat res:legitima ꝑtẽ filij recipiãt:reliqua vo ſubſtãtie ps monaſterio cõpetat.

☞ Sponſus monaſteriũ intrans recipit arras quas dedit ſi mrimoniũ nõ cõtraheret:ꝛ mulier quas accepit reſtituit ſimplices:nõ autem duplicatas.Ange.

¶ Spõſalib' q͡s ſm leges factis inter aliquos ſiue[a] ſpõſus monaſteriũ ingrediat:recipiat q͡ ꝙ ſpõſalib' arrarũ noĩe ſunt data:ſiue ſpõſa monaſticã vitã elegerit illa ſolũmodo reddat que ſiũ arrarũ noĩe accepit pena vtriq; parti cõcedẽda[b]. Si vo ꝓſtãte adhuc matrimonio aut vir ſol' aut vxoꝛ ſola intrauerit monaſteriũ: ſoluat mrimoniũ ꝛ citra[c] repudiũ poſtq; tũ ꝑſona pgẽs ad monaſteriuꝫ ſchema[d] ꝓceperit:ꝛ ſi q͡dẽ vir clericatum monaſticã vitam: reſtituat ꝓꝛ mulieri dotẽ ꝛ ſi q͡d aliud ab ea ꝓceperit:ꝛ ſup hoc ex nuptiali donatione tantã ꝑtẽ quanta ex morte viri cõpetebat mulieri ſm pactũ dotalibus inſtris inſertũ.

¶ Si vo mulier fuerit mõaſteriũ igreſſa:ſiũ modo retineat vir nuptialẽ donationẽ ꝛ caſum dotis ex morte mulieris placitũ[e].reliquũ vo dotiꝫ mulieri reſtitui ꝓcipim⁹ ꝛ ſi aliq͡d ex rebus mulieris apud cũ inueniaꝫ:ambobus aũt mona ſticam vitã eligẽtib⁹ iubemus vacãtibus dotalibus placitis virũ retinere donationem antenuptialem:ꝛ mulierẽ ꝓcipiãs accipe dotẽ: ꝛ q͡cquid aliud viro dediſſe ꝓhcẽ: vt vnuſq;q; citra dãnũ ſuis fruatur rebus:niſi forte ſpõſus ſpõſe aut ſponſa ſpõſo:aut marit⁹ vxori:aut vxoꝛ marito aliq͡d donare aut cedere[f] voluerit:q͡ñ neq; ex pactis nuptialibus viro aut mulieri lucrari aliquid ꝓceditur.

☞ Parẽtibus filium vel filios qui monaſteriũ ingrediũtur velut ingratos ab eoꝝ hereditate egcludere nõ licet. Ité parentibus non licet filios de monaſterio extrahere.hoc dicit Bar.

¶ Nullã vo licentiã damus aut parẽtibus[g] filios aut filij parentes ſeculare͡m vitam ſectãtes[h] et relinq̃tes:vel ingratos[i] a ſua excludere hereditate:in monaſterium aũt monaſticã vitam ſubſcuturos. Interdicimus autẽ parentibus filios ſuos monaſticam vitam eligẽtes ex venerabilibus monaſteriꝫs abſtrahere.

☞ Monachus qui monaſteriũ reliquit militie honoꝛe ſpoliatus in aliud ꝑ epiſcopum detruditur monaſterium:et quod poſt eius ingreſſum queſuit monaſterio applicatur.Ange.

¶ Si monach⁹ reliq̃rit ſuũ monaſteriũ et in aliud ingrediat:ſi cũq; res tpe quo monaſteriũ dereliq̃rit bñe videbit͡, ꝓpio monaſterio in quo ab initio igreſſus eſt eas cõpetere[k] iubemus. Prouidere aũt ſctiſſimos locoꝝ ẽpos vt neq; monachi neq; monache circũeãt ciuitates:ſꝫ ſi q͡ neceſſariũ reſpõſum [l]habuerint per ꝓpios reſpõſarios hec agãt[m] in ſuis manentes monaſteriꝫs. ¶ Si monachus reliquerit monaſteriũ ꝛ ad ſeculare͡m vitã migrauerit:hunc militia[n] ꝛ honoꝛe ſi q͡ẽ hꝫ ꝓius ſpoliatũ ab eõ locoꝝ ꝛ ꝓuincie iudice in monaſterio[o] mittit:ꝛ res ei⁹ quas poſtea habuiſſe ꝓpatus fuerit monaſterio in q͡ mittitur cõpetere. Si vo rurſus reliquerit monaſteriũ tũc cũ iudeꝛ ꝓuincie in q͡ inuent⁹ fuerit tenetur ꝛ ſubdito ſibi officio cõmoneat.

☞ Raptores monialiũ ꝛ ſimiliũ partices capitali pena ꝛ bonoꝝ amiſſiõe plectãtur bonis raptoris ꝛ alioꝝ criminis participũ applicãdis eccleſie annali ſcriptione ꝛtra eccl'iam curr̃ete. Bar.

¶ Si q͡s rapuerit aut ſolicitauerit:aut coꝛruperit aſſiſtriam:aut diaconiſſaꝫ:aut monaſtriam: aut q͡libet aliã feminã venerabilẽ habitũ habẽtẽ:huius res ex taliſ ſceleris ei⁹ participio/iubem⁹ venerabili loco i q͡ talis femina habitat ꝓ locoꝝ ſcriſſimos ẽpos et economos coꝛ:necnõ etiã cuiuſlibet ꝓuincie iudices ꝛ coꝛũ officia vẽdicari. Eos aũt q talia delicta rint ꝛ participes[p] coꝛũ ſceleris fuerint capitale piculũ ſuſtinere. talẽ vo mulierẽ vbicũq; ꝛ cũ ꝓo ꝓijs reb⁹ monaſterio recõdi. i q͡ cauti⁹ cuſtodiri poſſit vt non rurſus in codẽ crimĩe repiat. Si vo diaconiſſa fuerit et filios habuerit[r] legitios:legitimã ꝑtẽ dari filijs. Si aũt itravnũ ãnũ poſtq; cognoſcit tale facin⁹ cõmiſſe tales res viri venerabiliũ domoꝝ nõ vẽdiçent: iubem⁹ oĩb⁹ modis comitẽ ꝓuinciarũ fiſco nr̃o hoc affignare[q] locoꝝ iudicẽ qui neglexerit caſdẽ res vẽdicare ꝛ cingulo ꝓiuando ꝛ mulctã libraꝝ auri.v.a comite ꝓuinciarum exigendam.

¶ Oĩb⁹ itaq; gñal'r in ſeculari vita ꝙerſantib⁹:ꝛ maxime tbeatralia exercẽtib⁹ viris ac mulieribꝫ:necnõ et ꝓſtãtib⁹[s] iterdicim⁹ vti ſchemate[t] monachi[u]:aut monaſtrie:aut aſſiſtrie:aut cuiuſcũq; ꝑſone hmõi imitari ſchema.ſcietib⁹ vniuerſis ꝑſumẽtibus vti tali ſchemate aut imitari aut illudere in q͡cũq; eccl'iaſtica diſciplina:quia ꝛ coꝛpoꝛalia ſupplicia ſuſtinebũt ꝛ exilio ꝺndẽt. ꝓuidẽtibus hui⁹ rei nõ ſolũ locoꝝ ẽpis ꝛ q ſub eis ſunt clericis: ſꝫ etiã q͡buſlibet militarib⁹ iudicib⁹ ꝛ q ſub eis ſunt officijs ꝛ locoꝝ defenſoribus[x]. ¶ Penas aũt ꝑñi lege inſertas q͡ etiã ꝓoꝛibus legib⁹ ſunt note nõ ſolũ in futuris ſꝫ etiã in ꝓcedẽtibus [y]caſib⁹ ſeu relict' valere:ꝛ oĩb⁹ modis vẽdicari ſancimus[z]. ꝓ ꝑñe eñ legẽ nup diſpoſitas videlicet penas in ſolis futuris tpibus ſeruari iubem⁹. Tua igitur gloria q͡ ꝑ ꝓſentẽ legẽ in perpetuũ valitura nr̃a ſanxit trãquillitas:per oĩa cuſtodiri ꝓuideat.

¶ Finis autenticoꝝ ꝛ collationum.

dicit indiſtincte curie. Secunda indiſtincte dño:ſꝫ hãc in liberis:illũ.ſ.ſed neq; curialiũ.in ſeruo intellige.ꝛ ſic nihil ꝓtradicit. Vel ſpecialem ſol.da illi.ſ.ſed neq;.vt ille ſm iſtius diſtinctionẽ intelligatur vt ibi dixi.
p ¶ Et participes. huic ſ.cõcor.ſ.ſi quis opoꝛ.epi. ſ.ꝓta.et.C.eo.l.ſi q͡s nõ dicam.ꝛ.l.raptores.ꝛ.C. de rapto.virgi.l.j.ꝛ.ſ.de rap.mu.
q ¶ Habuerit. anteq; cẽt monacha.als eſſent ſpurij.Accurſius.
r ¶ Partẽ.de bonis diaconiſſe matris.
s ¶ Affignare. currit ergo annalis ſcriptio eccleſie in hereditatis petitione vel cõdi.ex.l.ſicut. ꝛ in ſiſi caſu:vt.ſ.vt cum de ap.cog.l.ſi q͡s de ꝑditis.ſed regulariter currit ſcript.ꝛl.an.vt.ſ.de eccle.titu.ſ.ꝓo tempoꝛalibus.que eſt ſ.ſed hic ſunt ſpecialia.
t ¶ Necnon.ꝑſtantibus.i. quaſi ꝓſtitutib⁹ ſeipſos: nec curãt de ſua fama ſic nec meretrices. Accur.
u ¶ Monachi. No. reꝓbari ſi quis alteri⁹ veſte in eius cõtemptũ vtatur ꝛvt hic.et.C.de epiſ.audi. ¶ minime. adeo vt iuniꝛiarũ teneat:vt inſtit.de iniur.ſ.j.et capitalr̃ punitur vt hic dicitur.
x ¶ Defenſoribus.repete ſemper ꝓnidentibus.
y ¶ Etiam ꝓcedẽtibus. alꝫs in ꝓſentibus ꝛc.
z ¶ Sancimus. ℏ dicit q͡ pene q͡ ante legẽ iſtã fuerũt impoſite circa caſus hui⁹ ꝑſtõis valent etiã ante hãc legẽ:ſꝫ q͡ impoſite per hanc ſunt non valent niſi in futuro:vt.C. de legi.ꝛ cõſti.l.leges.

¶ Finis autenticoꝝ.

Fictio tãtum valet quãtũ veritas.

Veſte alterius in eius contemptum vtens punitur.

† Cõcor. ccum decoꝛ cũ glo.i.ctra de ſtat ho.dicẽdo ꝛbi tenoꝛ hui⁹ ter. recitat.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ De iure fisci. ¶ Occasione criminum de quibus superiori libro digit augef fiscus. ideo de eius iure dicit. vel dicit de iure publico circa crimina. nūc circa bona fisco querenda ⁊ conseruanda: quod ⁊ ipsum est publicum alio respectu q̄. ff. vt. ff. de iustitia ⁊ iure. l. j. §. publicum. Jtē fiscus dicitur ipsa imperialis vel imperij camera: * nō dico patrimonij imperatoris: * vt. C. de qua. pre. bene a genone. in prin. Quicqd tamē specialitatis habet fiscus: ⁊ celaris ⁊ augustę ratio solet habere: vt. ff. eo. fiscus. §. fi. que fiscalis loco rei romane succedit: vt. ff. de cōsti. prin. l. j. ⁊ dicit fiscus quasi figus. i. firmus: quia semp est diues ⁊ soluendo: vt. ff. de fundo do. l. ij. Jtē quid differt hic titu. ab illo de pri. fi.? Respon. hic de speciali iure ⁊ cōmuni quod habet fiscus dicit. ibi de cōmuni. vt. j. l. j. ij. et. iij. ⁊ alijs. de speciali. vt. j. in p. prohibitum. sed ibi de cōmuni tm. Jtē hic ti tulus est generalis ad oēs sequētes. ⁊ sic patet quid differat ab illo titulo. j. ō bo. va. quia hic genus. ⁊ est fic. ff. de serui. et de in integ. restitu. qui sunt generales * ad omnes sequen. titulos. Accur.

* Sudan di in q̄ recēpt atur quic q̄d ad ꝯmo dū pecunia rū vl regni pticr. vt. l. ij. ceſſio. ff. de Jur. eccl. de pla. * Nō tunc ligator capi turvtpuat ⁊ tunc ē ꝑ curatoꝝ differt a ꝓcuratore fisci. Bart. ¶ Jo. de pla.

¶ Codicis domini Justiniani sacratissimi Jmperatoris repetite prelectionis.

¶ Incipit Liber Decimus.

¶ De iure fisci[a]. Titulus. j.

¶ In dubio donatarius a fisco cōuentus hypothecaria debet probare donationem precessisse vt absolutio sequatur. hoc dicit Bartolus.

Imperator. Gor. a. sere. Lex. j.

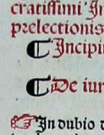

Jn priuſq̄[b] fisci ratiōibus[c] pater vester obligaretur[d] / perfectaꝫ[e] predioꝝ donationeꝫ fecisse fuerit[f] probatus[g]: quod circa fraudem creditoꝝ gestuꝫ est nō rescindit.

* Jstaꝫ gl. sequit bar. b ⁊ pla.

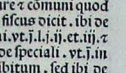

Jn priuſq̄. Nam si postea renocaret per hypothecariā quocūq̄ modo esset facta alienatio: vt. ff. eo. in fraudem. in prin. ⁊ de priuile. fil. l. cum patrem.

¶ Fisci rationibus. id est fisco.

c ¶ Obligaretur. personaliter ex cōtractu ‡ vel quasi: ⁊ per hoc bona tacite tenentur: vt. ff. eo. l. aufertur. §. fiscus. ⁊ C. qui. ex cau. pig. ta. con. l. ij. ⁊ videbat fauore fisci trahi obligatio ad preterita alienata: quod remouet: vt. ſ. de priui. fil. l. ſi debitor. ⁊ de bo. proſcrip. ſi quis post hac. §. penul.

‡ Glos. sequitur bar p. ⁊ pla.

d ¶ Perfectam. perfecta dicitur etiam sine traditione: vt institu. de dona. §. aliene. sed hic demum facta traditione. * al's caderet in obligationem si tradita non esset: vt. ff. de contraben. emptio. quod sepe. §. fi res. Accurſius.

* Jstaꝫ gl. sequit bar. ⁊ est nō quia aliq̄res tradōnaina f remanet dom in⁹ et pōt eō obligare pio hoc est ter. in l. ſi §. iuſq⁹. ff. de dona. pla. ‡ Hoc ē fal ſum. q. nec ius nec cōtractus dicit quia actore nō probante reo incūbit oī⁹ obligatio. l. ā accuſatore. ſ. de ēdē. fm bar. * Hoc ē vīo tare litteraꝫ fm bar. * Jta ē vera Barto. ⁊ pla. * Jsta non placet q. il. la actio cuꝫ sit penalis: vt ex maleficio non daſ ꝫ heredem. vt. l. ſi bono g raniis. ff. de acc et obligat. bart. et pla. ‡ Hodie ſuſceptor ex voluntē thesaurarij, et cuꝫ istis mittebantur aliq notarij fm bart. et Jo. de pla.

g ¶ Probatus. sed a quo? Rñ. donatarius conueniebatur hypotheca: vnde ipse probat: sed tunc est contra. ff. de pigno. l. ꝛ que nondum sunt. §. quod dicitur. vbi credito: debet probare rem in bonis debitoris fuiſſe. Sol. speciale ‡ hic pro fisco. Vel probat reus coipſo q̄ non probat contra. * fic. ſ. qui milit. nō poſ. ſuper ſeruis. vel verius dicas: hic tracꝫ pars fatebatur fuiſſe patris qui donauit. vnde presumitur ante vſcꝫ ouum contractū cum fisco: vt. ff. de regu. iur. l. id quod nostrum. ⁊ fm hoc quod dicit in frau. credi. q. o. nec hac ratione potest renocare cum nō fuerit factum in frau. credi. qui nec erāt adhuc. vel dic casum q agitur pauliana contra donatarium. ⁊ nō potest eadē rōne: q. adhuc fisco nil debebatur. ⁊ tūc ſufficeret fraus ipſa re tm cum non haberet titulum lucratiuum: vt. ff. que in frau. cre. l. j. §. j. ⁊. l. qui autē. §. ſimili modo. Et fm predictos duos modos dic q filij donantis defendebant donatarios cū forte donās. pmiſiſſet de euictione: vt. C. de euic. l. ij. Vel dic * tertio q agit actione in factū cōtra be redem alienantis. de qua habes. ff. que in frau. cre. l. ait pretor. §. fin. q̄ potest agi ſ. nō antiqua: quia non acquiſiuit idoneum emolumentū: vt inſti. de act. §. fi. ſed iſta ſic. vt. ff. que in frau. cre. l. ſi. in fi. qua actione boc casu non agitur cuꝫ adhuc non erant creditores. Sed tūc qualiter reſcindit or dato q agere poſſet? Rñ. videtur reſcindi quo ad vtum agentis: quia boc vellet: ſed non pōt ꝫ habeat intereſſe. ſic. C. de bis qui. vt indig. l. polla. Jtē nota hic q legitime factum est eg ſupuenienti causa non retractatur vel vitiatur. vt ⁊ ſ. de inter. ma. l. iij. ⁊ de dona. ante nup. l. de rebus. ⁊. ff. de fal. l. de eo. §. j. ⁊. ſ. de vec. ⁊ com. l. j. ⁊ de bo. proſcri. ſi quis post. Accur.

h ¶ Creditoꝝ. presentium. cum tunc eos non haberet. Accur.

Jſtar. Computatio. ⁊ tradere rationeꝫ de solutis: vt. ff. de qdi. ⁊ demon. l. cū seruus. ⁊ dicūtur tabularij q cū ſuſceptoribus ad pūncias destinabant. * vt. j. de ſuſcep. l. duos. ⁊ eoꝝ officium est ingerere frequēter modū debitoꝝ ⁊ reliquoꝝ non vō cōputare: vt h. ⁊ j. de nume. ⁊ actu. l. ij. lib. xij. bonū ergo tabularioꝝ cōputatio non est valida (vt hic dicit) niſi fuerit cōprobata a ꝓcuratore. i. a preside prōincie illius: vt. j. de apo. pu. l. j. boc eo. li. vel dic ꝓcuratore. ſ. cesaris postea cognoſcēte inter fiſcū ⁊ priuatum de hac cōputatione cum denuo fiſcus petat: vt. C. ſi aduer. fiſc. l. ij. ⁊ ſunt bec vera ſi fuit facta per errorem. ad q̄. ff. que ſent. ſi. ap. l. j. §. j. ſed tunc ſi ſnia ꝓcuratoris per errorem est data an valeat? Reſpō. ſic. vt. C. de erro. cal. l. vnica. niſi error fuerit expreſſus: vt. d. l. que ſentētie ſine appel. l. j. §. j. Vel dic q̄ et ſi non fuerit erratum hic a tabularijs: tamen non valet: quia eoꝝ non erat officiuꝫ in hoc. * Jtem ſi male est facta computatio etiā ab eo qui potest computare retractat vſq; ad xxx. an. * ſi per errorē: ſed ſi p gratiaꝫ vſq; ad. xx. * vt not. ff. de admi. re. ad ciui. perti. l. calculi. Jtem no. bic argu. q ſi aliquis quaſi delegatus cuꝫ non eſſet tulit ſentētiaꝫ: ⁊ ille qui potuit delegare ratificet q valeat: ſed cōtradico; vt no. ff. de iudi. l. licet. * Jtem ad illā q̄ſtionem ſi tres fuerunt delegati et duo abſente tertio iudicent ſuo ⁊ abſentis nomine: q̄ poſſit ille habere ratiuꝫ. ⁊ eſt argu. d. l. licet. Jtē ꝓ hoc. ff. de re iudi. duo. Sed ⁊tra ff. de arbi. l. ſicuti. q̄ vē puto q non poſſit quaſi in preiudicium publicuꝫ ⁊ alterius ratum habeat non etiam ſuum ꝓpriū vt in procuratore. Jtem no. q̄ per iudicem eſt faciendū quod non potest per notariuꝫ expediri. ſic ſ. de dila. a procedente.

* Jſta approbat per Jo. de pla. et facit. ſ. ſi a nō ꝓpe. iudi. q. to. ti. * Et bene z dic q post xxx. annos ḥz vis ſine. Jo. de pla. * Sedq̄ Jo de pla.

* Concor. it. q. ſi. cap. nullꝰ i gl. ij. p Joā. and. in regla. ra tū in mercatoria.

Et no. q̄ hac. l. ius cōmune habet fiscus.

i ¶ Si minori. Debebaf fisco annua prestatio ꝓo qua hꝫ tacitā hypothecā: vt. C. ſi. ꝓpter pu. pen. l. j. vel aliquod ſingulare debituꝫ vbi est etiā tacita hypotheca: vt. ff. eo. aufertur. ſ. fiscus. boc pignus ſi fiscus vendat debēt multa interuenire. ſ. q̄ ſit debitum. ⁊ q̄ ſit ceſſatū in ſoluendo: ⁊ q̄ bone fidei ſit emptor: quod bic non fuit: ⁊ alie ſolēnitates: vt. j. de ſi. inſtru. ⁊ iur. ba. fil. l. ij. ⁊. ſ. ſi ꝓo. pu. pē. l. ij. ⁊ ſi aduer. fi. l. ſi. al's renocatur res: vt bic. ⁊ dictis legibus.

k ¶ Precio. etiam infra dimidiam iuſti precij: * cū ſit dolus vel gratia: vt. ſ. de reſcin. ven. ſi quos.

* Et bene Bart. z pla.

l ¶ Fraude. boc fuit vt venderet vel vilioꝝ precio vēderet gratia ⁊ ſine dolo emptoris: omnia tamen vitiantur. ‡ vt. d. l. ſi quos. potest tamē ꝓo gratia babenda fieri dolus ab emptore.

* Jd est ſi pediūt ipſo iure validitatē ſctus. bar. et pla. hic. * Dicquod iſtud reiūg tur arbitrio iudicis fm Salv. i. d. l. ſi. ſi. ꝓpter pub. penſ. fm Joā. de pla.

m ¶ A fisco. al's fisco: ⁊ dic veniet unꝫ per procuratoꝝ fisci vel a fisco. Sed infra quātuꝫ tempus post ceſſationem? Rñ. in anno. ⁊ dic vt no. C. ſi ꝓpter pu. pen. l. j. ſicut in alio debito dic vt in alio creditore: vt. ſ. de iur. oo. impe. l. ſi. ſ. j. *

n ¶ Deus. ſcilicet celaris.

o ¶ Jnferenti. debito: infert. i. ſoluit q̄ debuerat. Sed cui? Videf emptori. vt. ff. de rei ven. ſi emptoꝝ. ⁊. ſ. ſi ven. pi. ga. l. j. ⁊ de pre. mi. l. vtre. dic ecōtra non emptoꝝ: ⁊ fic fisco: vt. ſ. de preſcrip. xxx. an. l. j. in fi. ⁊. j. de predi. curia. l. j. in fi. Sol. ſi precium est verſum in vtilitatem debitoris: q̄ fisco debebatur: tunc emptoꝝ infertur vt in primis legib⁹. al's non vt in alijs. dic ergo emptoꝝ ſi ſoluerat fisco. ⁊ fm boc dic debitam. ſ. quondā: ⁊ fic nō ſoluerat precium: tunc fisco infertur: ⁊ propie dicitur debita: vt. ff. de reſcin. ven. fundus. in fi. Vel dic * ſi cōtractus non tenuit: vt q̄ prohibitus a lege vel quia dolus dedit cauſaꝫ ⁊tractuī: ⁊ tunc fisco. al's emptoꝝ ſi ſoluerat fisco. ſed oppo. ergo fiscus habet bis? Rñ. ſemel vt debitum ⁊ ſemel ꝓo delicto emptoris: vt. ff. e. iuſ cius. ḥz participauerit venditoꝝ delicto: vt. C. de ſacroſan. eccle. auc. q res iam. Jtē ſi traditus erat fundus quomodo procuratoꝝ cesaris est iudex inter priuatum ⁊ priuatum. immo preſes prouincie: vt. d. l. fundus? Rñ. * non tradiderat fundū fiscus. Vel dic ſi tradiderat adhuc habet fiscus: quia potest vēdicare ad inſtar economi qui fecit ſimilem venditionem: vt. C. de ſa. ſan. eccle. l. iubemus. §. fane. nec liberatur ex dendo actionem: quia non ideo tenetur q̄ actionem habet: ſed quia male vendidit: vt no. ff. de pecu. l. quod debetur. ⁊ fm boc agitur contra fiscum acti. pigno. ‡ ſi autem contra emptoꝝ agat rei ven. quod potest per. l. fundus. vel interdicto fraudatorioꝝ: vt. ff. de ſolu. pupilli. preſes ſit iudex. Vel certe ⁊ tunc est ꝓcuratoꝝ iudex: cuꝫ enim debeat facere reſtitui fundum per fiscuꝫ. ⁊ fiscus non habet ſed emptoꝝ. opotet q̄ etiam ad emptoꝝem manū ꝓrigat: quia cuꝫ iuriſditio ꝛc. ſ. de iuriſdi. om. iudi. l. j. ⁊ est notan. quia aut legitime est facta venditio: q̄ emptoꝝ est ſecurus: vt. ſ. ſi anti. cre. l. obligata. aut vēditoꝝ tantū cōmiſit dolum in odium debitoris: ⁊ tunc tenetur ipſe ſolus: vt. ſ. ſi vendig. a. l. j. j. reſpon. aut vterq; ⁊ tunc emptoꝝ in ſubſidium: vt ea. l. in fi. ſi autem emptoꝝ ſolus tunc ipſe. ⁊ boc vbi tenuit contractus. al's licet vterq; participet fraudē etiam priius poterit emptoꝝ cōueniri vt bic. ⁊. ſ. ſi ven. pig. aga. l. cum contra. Jtē quid ſi emptoꝝ velit bic ſupplere precium? Rñ. vt no. in. d. l. cum contra. Jtez forte bic emptoꝝ tenet in

* Jſta approbat per Jo. de pla. et facit. ſ. ſi a nō ꝓpe. iudi. q. to. ti. * Et bene z dic q post xxx. annos ḥz vis ſine. Jo. de pla. * Sedq̄ Jo de pla.

* Concor. it. q. ſi. cap. nullꝰ i gl. ij. p Joā. and. in regla. ra tū in mercatoria.

* Reprobatur per Jo. de pla. ⁊ Jo. ſ. pla. quia qui hꝫ actiones ad rē nō poteſt cōuenire vt poſſeſſor. vt l. pōponiuſ. §. ſi ts. ingl. ff. de acq. poſ. Jō dic q ſi nīſ. nō poſſidebat pōt conueniri actione pignoratī ⁊ tia ꝓnali ad intereſſe. bar. ¶ pla. ‡ Sequit bāc gl. Jo. de pla. hic.

Metroici qui sunt.

quadruplum:vt.ſ.c.l.qui in cõtractibus.Accur.

a CErta.Metrocis.hi trãſlati ſic dicũtur a metros quod eſt mẽſura:q; menſura ciuitatis r terra debatur eis in reſtauratione ſuã.metros enim grece latine menſura villarum dicitur. hec tũ trãſlatio videtur abolita cũ ex ea nil aliud acceſſerit reipublice niſi bellũ ciuile.ſ.de la.li.tol.l.j.in prin.Accur.

b CDemigrarent.i.recederent. ſic ponitur. ff.de migrando. r facit.j.non licc.habi. metro.l.j.

c CDecretum eſt.a principibus.vt.j.ſtatim.

d CStatutum. de dictis predijs confiſcãdis ſi ditſtracta non fuerint.

e CPlacuerint. de dicta confiscatione.

Cõceſſum vſq; qõ non prohibet.

f CStatutũ eſt.ergo vbi cũq; parẽtes morabant. qõ enim nõ prohibet permitti itelligitur: vt.ff.ex qui.cau.ma.necnõ.ſ.ſed qõ ei.r ſic no.q; preterita perdit r noua ſcrit. ✻ſic ff.manda.ſi mandauero ſ.in cuius.Accur.

✻ Intellige iſtud i rebus imobilibus nõ autez i mobilibus g qui illa ſe cũ portari pt et ſic ceſſat ratio ꝓmiſſa: vt.ff.de publi.l.licitatio. ſ. fiſcus. ſola. ☨Cõcor.ea.ex liris. cum glo.ſuper ỽ irrita.extra de of.dele.

g CRobibitum. Feciſſe.ſit locus fiſco multis modis:vt.ff.eo.l.j.Accur.

h CCapi.p officiales fiſci vſq; nunc.

i CForma.Nec forma data tur in literis:vt.ſ.dicit.r j.de bo.va.l.ſi.Accur.

k CClearianis.i. officialibus fiſci.vt.ſ.dicitur.

l CQuorum itereſt. quia bz ius i bonis:vt.ſ.de bonis vacan.l.ſi.Accur.

m CSuccuburent legibus.Succubit legibus ille cuius bona ad fiſcuz deuoluunt ꝓ delicto: vel alio modo.Accur.

Principis officialibꝫ ſiſtere bz

n CDeſiſtere.capiẽdo ſine forma.

o CReſiſtentibus. No.q etiam principis officialibus reſiſtit ſi excedant in ſuo offo. ad qõ.C.de appella.l.qñ.r.j.de meta.l. deuotum.r.ſ.quando li. vniculqꝫ.l.j.Accur.

p CLiteris noſtris.ad hoc.ſ.de man.prin.l.j.r.ſ.de epi.r cleri. ſi qua per calumniam.ſ.j.r.j.de exac.tri.l.j.

Princeps eſt in terris loco animata.

q COfficiales.ſic ponũtur.C.de bo.proſcri.ſi quis poſt hac.in fi.r ſunt palatini.qõ dic vt.j.de bo.va.l.ſi.

r CVigoze.i.principẽ q eſt vigor iuſtitie:vnde oꝛ leg aiata:vt i auc.de conſu.in fi.r ius pretorium vocꝫ iuris ciuilis:vt.ff.de iuſti.r iure.l.nã. ☨no.aliqd eſſe qõ ſine auctoritate ſupioris nõ bz fieri.ſic.ſ.de pig.l.nominatoꝛ.r.ſ.vt nemo pri.l.ij.r.ſ.ne qs in ſua cau.iud.l.j.r.ſ.de exac. tri.l.j.r.ſ.vnde vi.l.meminerint.r.ff.eo.auferſ.ſ.actores.Accur.

s CIuſtas.ab ſi fuo tempore ageretur.Accur.

t CHabent.i.qui ſunt efficaces ſi ſuo tempore ageretur.

v CConcremari.i.amitti:vt in fi.l.colligitur.

x CVt iam.aſs iam.als vt iam.r.ſic ergo idez ius eſt in ſiſco r in puato:vt r arg.ff.de pe.he.ité veniũt.ſ.aptanda.ſ.vt agendo ante tẽpus perdaſ actio:vt h.r inſti.de ac.ſ.ſi qs agens.ſed hodie duplicanꝫ inducie r reddunꝫ impenſe:vt inſti.de exccp.ſ.tpales.r ſm hoc bec leg fuit de legib9 codicis antiq qñ nõ habemus.ſ.gregoziani cum p inſtituta corrigaſ.ideo forte poſita vt notaret ſile ius in ſiſco r puato. Vel põt oi ex actione per ſpcrip.amiſſa agit qõ non põt:ſicut nec priuatus agit:r perdit fiſcalis actio.ex. an.vt.ff.de diuer.r tẽpo.preſcrip.l.in omnibus.r.ff.eo.l.j.ſ.preſcriptio.prima verio:.

y CQuo.als quod.r als quo.

z CPrecipimus.ſed quo agente pdit fiſcus:☨Rñ. procuratoꝛe fiſci qui habet liberam adminiſtrationez vt r ceſaris:vt.ff.de offi.procu.ceſa.l.j.r no.qꝫ hac.l.fiſcus conſequitur ius cõmune.Accur.

Fiſcus bz ius cõe.

a CEſenſionis.Alis facultas: als defenſionis incipit leg r differt ab illa.ſ.eo.prohibitum.quia illa de facto ✻hec de iure pmittit defenſionem.Accurſius.

b CFiſcus.i.procuratoꝛ fiſci vel officialis:vel etiam delatoꝛ cũ petantur bona aliqua fiſco obuenientia occaſione delicti: vel ſucceſſionis: vt.ſ.de bo.va.l.ſi.r eſt hec leg ius cõmune.

c CPendẽte.ſ.an bona cõpetãt fiſco vel non:q; dubiũ eſt an deliquerit:vel an alius fiſcũ precedat.primo enim cauſa criminis tractari oꝛ:vt ſ. vbi cauſe fiſc.l.j.et an alius pcedat fiſcũ in ſucceſſione:vt.j.de bo.va.l. pe.Quid aũt ſi de bis liquet ſed refert queſtio ſi bona nõ ſint de bonis illius: ☨Rñ.r hoc primo ingrendũ:vt hic.r.ff.de re iudi. a diuo.ſ.ſi ſuper.r.j.de bo.va.l.ſi.hodie autez in delictis imutaſ.i aliꝫ. ✻ vt in auc.vt nul.iud.ſ.ſi. Itẽ vbi non eſt q controuerſias referat.r aliquid aut publicatiõe aut alia ratiõe iuris eſt addendũ fiſcalibus ſubſtãtijs per comitem rerum priuatarum:r per rationalez in ſingulis quibuſcũq; prouincijs poteſt incorporatio impleri: vt.j.de bon. va.ſi quãdo.r.ſ.de bon. proſcri.l.ſi quis intra.

d CDeſcribi.ad hoc.ſ.vt nemo pri.l.ij.r ne liceat ſine iudi.aucto.l.j.

e CFas.i.bonestum.Accur.

f CAlpud eum. qui patit controuerſiam a fiſco.

g CCognitio. ſed ſub q; ☨Rñ. ſub preſide q eſt iudex rei:vt.j.de bo.va.l.ſi.

h CEgitus. i. cauſe finis vt ſententia. ad qõ.ff.de re iudi.l.j.r.ſ.quoꝛũ appel.abſtinẽdum.

i CInterrogationẽ.r cũ tormentis a ſuſpectis vt ſ.de queſtio.l.ſi.r in auc. de reſti.r ea que pa.ſ.ſan cimus.Accur.

k CConditionales.i. notarios ☨qui ſerui dicuntur: vt hic.r.ff.de adop. non aliter.a ſeruiendo.r cõditionales: ideo quia hominuz conditiones r contractus faciunt:vt.ſ.qui po.in pig.ba.l. ſcripturas.Vel erant veri ſerui r notarij.i.notatores:vt.ſ.de pigno. ſi tibi.non tabelliones:vt.ſ.de tabel.l.generali.Accur.

l CIntegrũ.als eſt integrũ.r als deeſt.r no.q; qui facit fraudem fiſco in querẽdis in duplũ punit:vt hic.r.ff.de publi.l.ſi multi.r.ff.eo. auferſ.ſ.i.r ſm hoc oꝛ non facere fraudẽ fiſco.ſ.vt vltra duplum teneaꝫ: vt.ff.e.cũ qdam.ſed ſi in queſtio: ✻tũc in quadruplũ teneatur: vt.ff. eo.aufertur.ſ.fi.r.j.de bis qui ex pu.l.j.r.j.l.j.ppi.ſed in caſu in qdruplum etiam in nõ queſtio:vt.j.de egcu.mu.l.placet. Item concoꝛ.ſ. de bo.pſcrip.l.ſi quis intra.in fi.r de iur.doli.l.fi.ſ.illo. Itẽ ſunt r alij qui puniuntur pro hac fraude:vt.j.de bo.va.l.ſi.in fi.

m CCeſariani.i.officialis.vt.ſ.eo.prohibitum.

n CInciderit.in hac qõne:ſcz quia oꝛ aliquid ſubtragiſſe.Accur.

o CAd ſſurpationem.ſcz quin puniatur pena huius conſtitutionis: imo pcipue iſti debent teneri:q; ſſueuerunt talia facere:r ſic no.duo. Primum:q; officiales plura mala ſciunt r cõmittũt q̃ alij:vt in auc. vt iudi.ſine quoquo ſuffra.ſ.j.r in auc.de exhi.r intro.re.ſ.j.r ſic ad prozimum dictum:vel ad prin.ſ.referas.vt.ſ.dices quod non placet. Item q̃ propter cõſuetudinem delinquẽdi plus vel facilius eſt quis puniendus:vt.ff.de penis.l.aut facta.ſ.quãtitas.r de epiſco.audien. l.iij.in fi.Accurſius.

p CQuibus.ſcz fraudibus.

q CPredicti.ſcz ceſariani.r als predicta.

r CTemerare.coram preſide.vel temerare.i.coꝛrumpere.

s CExceptionem.i.vt eos excipiamus.i.cõprehendamus ✻ſub hac.l. ſic.r.ff.de in ius voc.l.ſed ſi hac.ſ.parẽtes.vnde ſcriptoꝛ dz excepto: vt.ff.loca.ſed addes.ſ.fi.Vel põt ſecundo dici q ſi officialis ceciderit in hac

ge in defenſõe neceſſaria fec̃ i volũtaria que bi põt rolli per ſtatutũ ſ. Jnno.in c.cũ inter tra ỽ etcep.

✻ Et bene bar.et pla.

✻ Jſtaz gl. ſequiturqꝫ Jo.de pla.

✻ Jſta glo. approbat g Bar.et Jo.de pla.in.l. ſequen.

Officia legmatoꝛa mala q̃ alij cõmittunt.

✻ Jſtaz expoſitionẽ ſequunt bar.et pla.ỽ.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

in hac cõne:scz q velit aliqua bona que debet defendere ꝫ fiscuz q nõ detur ei facultas defendendi.propter ꝫsuetudinẽ enim est excipiẽdus ab hac cõstitutione.ad qõ facit.C.de epis.co.audi.l.iij.ꝫ.fi.t in auf.de eccle.titu.ꝫ.interdicimus.colla.ig.quasi omnia que habet ꝓsumuntur fisci vt ibi dicitur.in ꝓlatos: * sed prima tutior.

* Immo dic q secus est in officiali vt nõ ꝑsumat ꝑsuisse de bonis fisci. Bart.

a QUi in cõtractib⁹. hac.l.est ius singulare.Accur.

b Scelestis.alꝫ scelestiꝫ. z alꝫ scelestibus.i.in quibus cõmittitur scelus.et pone exẽplum.* vt.ꝫ.de bis q ex publi. ratio.l.ꝫ. fecus ſi in auro: vt.l.ij.in eo.ti. Itẽ pone per.l.ſ.c. l.ſi minozi.nam ibi quesitum erat pignus.

* Appio bak per Jo. de pla.

c Interuersoz.alꝫ peruersoz:alꝫ iteruersoz.* dic.i.coꝝ sub ꝓtẽctu creꝺi iteruertit. ſiue ſint exactores:ſiue tabularij: ſiue aurarij:ſiue alij officiales qui ſuper pecunia publica contrahunt.

d Quadrupli. in qõ ſolum tenẽtur etiã ſi multi ſunt tã accipiẽtes ꝙ dantes ſm Py.lꝫ fec⁹ in furto facto ꝓiuato: vt.ff.e. l.aufertur.ꝫ.fin.z facit.ꝫ. de exeu.mu.l.placet. Sꝫ cõtra.ſ.l.ꝓi.t.ff.eo.au fertur.ꝫ.i.Sol. * ibi in querendis.Accur.

* Istam solut. sequit Bar. z pla. c hic.

Super creꝺis. Hec leg mittit comiti rerum ꝓiuatar.z dic ſuſce ptoribus auri vel argẽti ſeu quarũcũq ſpecieruꝫ denoluendarũ ad fiscuꝫ: vt.ꝫ.de ſuſce.per totuꝫ. z magime in.l.ſi.

f Rei ꝺñice. Di ſuberãt comiti rerum ꝓi.z eligebant ſuſceptores ꝓeſentib⁹ multis publicis ꝑſonis: vt.ꝫ.de ſuſ.l.e pactores.z periculo ſui eligentis:vt hic.z.ꝫ.de ſuſcep.l. exactores.

g In pabulis.alꝫ incul pabilis:ſcz cõſuetudine. ſecus ſi culpabilis : vt in

Optio qd i ſit.

aut.vt nulli iudi.ꝫ.j.alꝫ in parabolis.ſ.in verbis cõmẽdatitijs . z alꝫ in pabulis:z hec verior.z dic familie.ſ.publice que erat cũ ſuſceptoribus. Vel dic familie deferenti ſpecies auri vel argenti que ſacris largitionibus ex more reddunturꝫ vt.ꝫ.de nauicularijs.l.iiij.

h Irenarcha. qui ꝑſonali fungitur munere de ſuo nihil erogare cogitur.z pabula z ſumptus de publico ei adminiſtrandi ſunt : vt.ff.de mune.z bo.l.ſi.ꝫ.irenarche.z hunc eligunt decuriones iudicio ꝓeſidum:vt.ꝫ.de irenarchis.l.ꝫ.

i Option⁹.vnũ genus exactoꝝ publici debiti vocaꝫ optio qõ colligit.ꝫ.de apo.pu.quicũq.z.ꝫ.de eroga.mili.an.l. opinatoꝝib⁹.eo forte q pcipit qõ optat.aliter dicit electio militum:vt arg.ſ.lo.l.fina.

k Conſuetudine.in ꝓeſtando ſumptum vel etiã in electiõe : z ſic no. ꝓo conſuetudine.ad qõ.ꝫ.de paſcu.pu.l.ꝫ.

l Eoꝝ. Pone caſum tribus modis. Primo modo ſic decedẽs in reatu * habet beredem nõ fiscũ niſi viuens fuerit connictus ſubaudi z ꝙdẽnatus:vt.ff.de accu.l.ex iudicio.in ꝓin.boc aũt fallit qñ crimẽ eſt tale vt ad heredes trãſeat vt maieſtatis : ſimilia:vt ibidẽ no. Itẽ fallit ſi erat iam ꝺãnatus z appellatio pendet.naꝫ tunc ꝺiſtinguit:erat ſnia bonoꝝ tacita vel expreſſa:vt.C.ſi pen.ap.reus vel accu.moꝛ.fue.l.fi.z.ff.ſi pen.ap.l.j.in ꝑn.buic enim criminoſo ſolui põt: z bona fua adminiſtrat:vt.ff.eo.l.auferatur.ꝫ.ſi in reatu.z deſol.l.reo. Scõo pone ꝙ mortuo criminoſo ex crimine quo heredes tenent fiſc⁹ vult bona ſed heres negat crimẽ fuiſſe cõmiſſum a defuncto:non põt fiscus habere:niſi primo cõuincat moꝛtuũ fuiſſe criminoſuꝫ vt h.z.ff. c.l.res.Tertio dic * ſm Py.z Jo.ꝙ ſi cieuerit ſibi moꝛtẽ criminoſuꝫ: z ſm hoc ꝙ dicit criminib⁹ ſubaudi z ꝙ hoc ꝙ cõſtiuit ſibi moꝛtẽ.naꝫ z tũc non ꝺebent accipi bona:niſi ꝓpter crimen conſciuit ſibi moꝛtez nõ tedio vite:vt.ff.e.in fraudem.ꝫ.eius.z.ꝫ.de bo.eo.l.j.in ꝑin.z niſi crimen fuerit.ꝑbatum poſt mortem:vt hic.z.ff.eo.in fraudeꝫ.ꝫ.eius. z niſi in vita fuerit accuſatus:vel poſtulatus:vel in crimine deprehenſus:z crimen eſt tale vnde viuẽs ꝺamnatus bona perdit:vt.ff.de bo. eo.l.ſi.z facit ad.l.ff.eo.tit.l.ei qui.ſed hodie reſtringitur:vt in aut.vt nulli iudi.ꝫ.fina.ꝫ.colla.ig.

De cõueniendis fiſci debitoribus. Titulus.ij.

Fideiuſſor officialium nõ põt cõueniri niſi ꝓcipali excuſſo:cetiã ſi de bonis principalis aliq̃ bona emerit.h.ꝺ.Bar.

Imperator Goꝛ.Aug.ſaturnio z alijs. Lex.j.

On iniuſta[n] ratione deſideraꝫ reꝑromiſſa fiſco indemnitate eos ꝓtioꝝ loco ꝙue miri qui reliquã[o] cõtraxerunt:moꝛ ad vos peruenire qui ab his[p] quedã mercati eſtis.

Cautio que nõ ꝓbat cõtra fiſcum ſed cõtra officiales facit vt officiales ꝓmo conueniantur.Barto.

Impa.Aalc.z Bal.M.z Aal.cũ patre z filio. Lex.ij.

Hoc quidem cõtra te mouet actio q argentum[q] qõ inferre debebas rationibus[r] fuerit relatum:ſi cautiones que tibi ſuper eo expoſita eſt tabulari⁹nõ ſubnotauit[s]. Equũ tamen eſt vt ꝓius de bonis ei⁹ q exactor fuit ſi ſoluẽdo eſt z cõueniendi eius facultas ꝺatur[t]:indẽitati fiſci ſatiſſiat: tunc ſi ſeruari bic modus non poſſit reꝑoſcatur a te.

Si diuiſa eſt adminiſtratio a iudice vel ab eius officialibus ꝓmo cõuenitur gerens fideiuſſores z nominatores ipſi⁹: q̃ perueniatur ad collegam.Bar.

Imperator Dio.et Mari.Ja. Lex.iij.

Quoniam auge[u]rio ac filio eius ad exigenda reliqua[v] conſortes vos qtq; conſocios[w] eſſe ꝺicatis: eiſq; ceterozum vũtaxat nominuꝫ exa-

De cõueniendis fiſci debitoribus.

m On iniuſta. Trib⁹ modis poteſt intelligi. Primo q aliqs adminiſtrabat negociũ publicũ.p quo vos ꝑmiſiſtis indẽitatez ſideiubendo. Primo ergo principalis q fideiuſſor cõueniendus eſt : vt.ꝫ.de decur.l.j.ꝫ.j aliꝫ fideiuſſoribus ſit ſecus iure iſto: vt.C.de fideiuſ.iure nro. ſed hodie idẽ: vt in auf.ꝺ fideiuſ.ꝫ.j.colla.j.z ſm Bñ fac finis meracti eſtis z ſub.etiam. Item ꝺicas ꝓmiſſa indẽ.ſcilz a nobis. Vel ſecũ ꝺo ꝺic q ipi gerẽtes negociũ publicũ ꝑmiſerunt indẽitatez z cõtrageruꝫ reliqua z vos qui emiſtis ab eis conueniemini nunc hypothe. vt.ff.de iure fil.moſchis. z ſic facit.ꝫ.de debi.ci.l.ſi. Item facit ad vtrãq; poſitionem. ff. de admi. re. ad ci.perti.l.curatores.ꝫ. fina. Vel dic tertio q qui geſſit indẽitatem ꝓmiſit:z vos qui emiſtis adhuc non ſoluiſtis ꝓeciũ: z ſic fiſcus ꝙuenit debitorem ſui debitoris ſuo debitore nõ condẽnato: dũ modo cõuento ꝓi⁹ z inuento non ſoluẽdo:vt.ff. de iu.fil.l.iij.ꝫ.multa . et ſ.quando fil.vel ꝓi.non ꝓius.ſecus in ꝓiuato q ꝺemum condẽnato debitore : z tunc per officium executoris : ſed hoc iure actionis:ſcilz condictionis ex.l.vel illa vtili quã contra debitorem habet

directam:vt.ſ.quando fil.vel ꝓi.l.ij.z.iij.z facit.ff.man.l.ſi mandato meo.ꝫ.fi.z cõmo.l.vnde queritur.in ꝓinci.z.ꝫ.de ſuſcep.l.ij.z.ff.de fideiuſ.ſi dubitet.z.ſ.depoſiti.l.ſi is.Accur.

n Principali.alꝫ principali.alꝫ ꝓtioꝝ.z no.q bac.l.hꝫ fiscus ſm.Rius cõe.ſmo certe ſpãle:z adde qõ no.ff.de iure fiſci.l.iij.ꝫ.multa.

o Reliqua.trabere.i.effici debitoꝛe:vt.ꝫ.de teſta.manu.l.cũ teſtamẽto.z de condi.z demon.cum ſeruus.

p Hbb bis.ſ.principalibus.

q Hiſco.Argentũ hoc argentũ ſolutũ nõ puenit ad fiscũ vel ſi puenit nõ liberat ſolutione eius qõ ꝺebet.vt z alꝫ.ſ.de non nume. pe.auf.contra qui ꝓpriã.z hoc ideo quia ſubſcriptum non fuit.

r Rõnibus.ſ.publicis.ſoluiſti em exactori.Sꝫ op.q ſi ſoluit non eſt ꝙ teneat:imo eſt ꝙ nõ teneat.Sed dic q.z ſic ſoluiſti ſine ſubſcriptione.z ſic eo modo quo non ꝺebuit.Et no.q cautio ꝺs fieri ꝺe ſuſcepto: vt.ꝫ.de col.fun.pa.l.placuit.z in auf.ꝺe ec.re.imo.ali.ſ.emẽtibus.z in auf.ꝺe col.ſ.iubem⁹.cui ꝺs ſubſcribere vnus ꝺe tab.ꝺuobus . vt.ꝫ.de ſuſce.ꝺuos.z ſi ſic fiat ſtatim ſoluens eſt ſecut⁹:vt.ſ.ꝺe ꝙ.pre.l.ij.in fi.z de non nu.pe.l.in ꝺctibus.ſed eo modo facta non fuit hic.Accur.

s Subnotauit.i.ſubſcripſit.vt.C.de ꝓoba.l.exemplo.

t Atur.fiſco.z facit.ꝫ.de nume.l.ij.ſed arg.cõtra.C.de col.l.ſi.fi tuto: vel curator.l.iij.

v Quoniam.Reliqua.tributoꝝ.um vel aliozuꝫ ꝺebitoꝝum fiſci que ꝺicuntur reliqua etiam ſi nihil ſit ſolutum : vt.ff.de verbo.ſig. l.poteſt.z.l.ceterozum.

w Conſocios.alꝫ ſocios:alꝫ ſociatos : quia cum eis vel poſt eos ad idem officium electi eſtis.

y Eiſq;.ſ.augerio z filio.

z Nominum.obuenientium ꝓo reliquis ꝓdictis.

a ¶ Mandatam. a nominatoꝛe per quod videtur vos prohibuisse: ⁊ illos solos exigere voluisse: vt. ff. de procu. l. itaq; ⁊. C. de .pcu. l. maritus. ⁊ sic administrationē diuisisse vt subijcit. si autez dicas ipsos egatoꝛes inter se diuisisse: planum est. Accur.

b ¶ Eum. augerium. Accursius.

c ¶ Ceteros. scilicet vos ⁊ alios si qui sunt.

d ¶ Mutuum. i. cōe. l. indistincte: sed cum distin. l. que fegtur bene est pericul̄um cuiusq; insoliduꝫ: vt subijcit. ⁊. ff. ad muni. l. imperator.

e ¶ Muneris. i. officij egatoris qō est munus personale: vt. ff. de munc. et h ono. l. fi. ꝯ annonam.

f ¶ Discretam. i. separatam. si ergo separata nō esset ones egactoꝛes ante nominatoꝛē cōuenirent: vt. j. quo quis ordi. l. ij. in prin. Accur.

g ¶ Egactoꝛum. predictoꝛum nominum speciali ter cōmissoꝛum.

h ¶ Noiatoꝛes. qui sunt ⁊ qualiter nominentur: habes. j. de fusep. l. egactoꝛes. Accur.

i ¶ Rationalis. i. procuratoꝛ cesaris: vt. j. de modo mul. l. ij.

k ¶ Etiam vos. Is separatim gesseris. Is hoc ita si tpe depositi officij cōpleta fuerint non soluēdo: alꝫ ꝑsona coꝝ cōueniri non debetis: vt. ff. ad muni. l. imperatoꝛes. ⁊. j. de pericu. not. l. j. sic ergo primo gerens. scdo noiatoꝛ. tertio collega cōuenitur. Sed videt ꝑmo debere cōueniri collegā: vt C. de ma. cō. l. aduersus. Sol. ibi oēs gesserūt. hic vero nō oēs inquātuꝫ est in illis noibus. Itē si dicas diuisionem factam a iudice seu nomiatoꝛe ad quid tenet alter: ſſi. ad nihil. Vel dic factam esse a scipsis: vel si a nominatoꝛe dicas eum conueniri eis casibus quibus ⁊ tutoꝛ nō gerens si est diuisa a iudice: scz si debuit suspectū facere: vt ff. de admi. re. ad ci. pertī. l. fin. §. antepe. ⁊. ff. de admi. tuto. l. lucius. §. antepe. ⁊ pe. ⁊ adde hic distinctionem: q; aut omnes gesserunt: ⁊ simul fuit iniunctuꝫ. aut diuisim diuisione facta a se aut a iudice: aut tantū vnus gessit. Primo casu oēs collatoꝛes: ⁊ etiaꝫ fideiussoꝛes eoꝝ ante nominatoꝛem conueniuntur: vt. j. quo quis ordi. cō. l. ij. in prin. idem in tutoꝛibus: vt. C. de ma. cōue. l. aduersus. si diuisim a iudice: tūc obtinet qō hic dō: ⁊. j. quo quis ordi. l. ij. §. j. f. in casibus in qb⁹ ⁊ tutoꝛ vt modo no. si autē ipsi diuiserunt: ⁊ tūc primo noiatoꝛ qⁱ nō gerens: vt ff. ad muni. ſperatoꝛ. ⁊ de admi. re. ad ciui. perti. l. curatoꝛes. in prin. ⁊ aliud in tutoꝛib⁹: vt. C. de diui. tu. l. ij. in fi. si aūt vnus tm̄ cuꝫ tū obsit iniunctum: tunc idē qō in ſperioꝛi casu: vt. ff. ad muni. l. qd ergo. ⁊ est rō quare ꝑius noiatoꝛ in ꝑdictis casibus ꝙuenitur: q; ratione fideiss̄ed collega negligentie noīe conuenit; vt. d. l. impatoꝛ. in fi. ⁊ facit j. de fabricen. l. iure prouisum. ⁊ de fusce. l. ij. ⁊. ff. pl̄u. vna sentē. l. j. in prin. ⁊. ff. qui. cau. pig. vel hypothe. ta. contra. l. satis.

l ¶ Hꝰ qui. Frustratione. frustrabantur dicētes se nō habere adhuc preciū rei fiscalis ab emptoꝛe cum hic eiꝫ administratoꝛ fisci. ꝓ illicite vēdidisset. nā nō liberaꝫ etiam cedendo: vt arg. ff. de pig. ac. l. pe. idem si eg quacūq; alia causa ꝓtēdat se nō conueniri debere nisi sui conueniat debitoꝛem: vel qō diceba fisco vt conueniret debitoꝛes sui debitoꝛis qō nō licet: vt hic. ⁊. §. si cer. pe. l. nō aduersus. ⁊. §. qñ fis. vel ꝑi. vel non ꝑius. nisi in casibus. vt. ff. de iu. fis. l. iij. §. multa.

m ¶ Teneantur. ⁊ soluant.

n ¶ Hominibus. idest creditoꝛibus. scz fisco. vel dic. i. obligationibus quibus tenetur fisco.

o ¶ Legibus. Ho. iure. ⁊ non vi debitoꝛem cōueniendū: vt. ff. quod me. cau. egtat. ⁊. §. de act. ⁊ obli. l. negantes. ⁊ de iude. nullus. ⁊ de pig. l. iij. ⁊. §. vnde vi. si qs in tantaꝫ. ⁊. ff. ad. l. iuli. de vi pri. l. creditoꝛes. ⁊ si vē. no. mu. l. j. §. j. ⁊ de re. iur. l. nō est singulis. in princi. ⁊ in auc. vt bi q ob. §. j. Sed arg. cōtra. ff. de fur. qui vas. in prin. sed ibi auctoritate iudicis. ⁊ no. q; eꝫ bac. l. fiscus habet ius cōmune.

p ¶ Inter chartulas. Confiscati. eꝫ causa delicti vel alia quacūq; vel i. hominis. ⁊ dicitur aliquis ꝓfiscari quādo eius bona confiscantur.

q ¶ Breuis. i. schedula vel quaternus.

r ¶ Cautionibus. scilicet publicis.

s ¶ Debitoꝛem. vt. §. de probatio. l. exemplo. ⁊. l. rationes.

t ¶ Vanitate. alꝫ vanitate. alꝫ varietate: quia ali qui dicebant valere ⁊ alij non. sed econtra si dicat solutā secus est: vt in auc. de resti. §. ⁊ licet. vel illuꝫ benoꝝ dominuꝫ qñq; debuisse: secus similiter si scripsit sua manu: si mō adest causa: vt. ff. de proba. cum de indebito. §. fi. alꝫ semiplene probat: vt §. de proba. l. instrumenta. Accur.

v ¶ Ad redhibitionem. i. solutionem. Accur.

x ¶ Similibus. ſ. puatis. ad qō. §. ti. j. iustas.

y ¶ Causis. ſ. publicis.

z ¶ De fide instrumentoꝝ. ¶ Alꝫ instrumenti ⁊ iure baste fil. ꝛc. nam ⁊ de instrumento facto vel cōmisso i ſctu fiscali dicē: vt. j. l. j. ⁊. iij. alꝫ deest instrumenti. ⁊ dic de fide et iure baste ꝛc. i. venditionis q; fit cū subbastatione a fisco: q; vēditio facile cōueli non debet: vt. §. de remiſ. pig. si hypothecas. ⁊ qō de alienationibus subijcit. dic vt. j. co. l. si tempoꝛa.

a ¶ Quod i libellū. Condēnatus fisco in. c. cuiuꝫ ēt res capta eꝫ causa iudicati vēdita fuerat minus soleꝛiter per fiscum supplicatur ꝓ recuperanda. Accursius.

b ¶ Desiderium. desideras enim rē tuam recuperare. Sed contra quē agis: ⁊ qua actione: Dic vt no. §. de iure fil. l. si minoꝛi.

c ¶ Procuratoꝛe. fisci. scz qui ius habet vendendi: vt. j. co. l. quicūq;. at procuratoꝛ cesaris non vendit rem cesaris sine speciali mādatoꝛe: vt. ff. de offi. procura. cesa. l. j.

d ¶ Facultas. vt qⁱ habet mādatum a ꝓncipe vel etiaꝫ a procuratoꝛe fisci: vt arg. ff. manda. si procuratoꝛem. §. j. ⁊ ad boc. §. si ꝓ. pu. pen. l. ij. ab his enim facta venditio valet: si modo ꝓcium sit solutum: nec valet ꝓmissio dupli: vt. ff. de iur. fil. l. si procuratoꝛ. Accur.

e ¶ Habitis bastis. alꝫ habitis istis. ſ. personis supradictis. alꝫ habitis bastis. ad quod. j. l. ꝓgi. alꝫ habitis actis seu gestis. ⁊ tunc dicit est non conuento debitoꝛe ⁊ apud iudicem interpellatione celebrata: vt. §. si ꝓpter pu. pen. l. fi. non autem dicas scripturam necessariam: vt. j. l. iij. Accursius.

f ¶ Omni ordine. ordo in rebus fiscalibus vendendis hic erat vt debitum subfit: ⁊ sic cessatū cum de hoc sit facta interpellatio coꝝ ꝑside: vt. §. si ꝓpter pu. pen. l. ij. ⁊. iij. Itē qⁱ fiat subbastatio. vt. j. l. fin. ⁊. §. diebus publice sit venalis ⁊ plus offerenti dē: vt. §. de sacroſan. eccle. auc. hoc ius porrectum. Item qⁱ iusto preciō detur: vt. j. l. ij. ⁊. §. de iure fisci. l. si minoꝛi. ⁊. ff. de iure fisci. l. ij. §. diui. Item procuratoꝛ fisci debet adesse vt hic. quibus ꝓtractis valet venditio: ⁊ non reuocatur: vt. j. co. si tempoꝛa. ⁊. §. de remiſ. pig. l. si hypothecas. ⁊. §. de cōmunibus aliꝫ. l. ij. sed si aliquid deest non valet: vt hic. ⁊. j. ꝓgi. ⁊ argu. ff. de transac. cum bi. §. si ꝓetoꝛ. ⁊. j. de ꝓdijs cu. sine decre. non alie. l. ⁊. §. si ven. pi. ag. l. j. ij. iij. ⁊. iiij. ⁊ de reſcin. vendi. si quos. ⁊ si aduer. fiscalis. edicto. Sed infra quātum tempus vendet fiscus: ſſcſpon. vt in ꝓxima to. vt no. §. de iure fil. l. iij. Item ⁊ op. quomodo. ꝑbat actoꝛ negatiuā contra.

Ordo ꝙuenīendi fisci debitoꝛes.

a ¶ Mandatam. a nominatoꝛe per quod videtur vos prohibuisse: ⁊ illos solos exigere voluisse: vt. ff. de procu. l. itaq; ⁊. C. de .pcu. l. maritus. ⁊ sic administrationē diuisisse vt subijcit. si autez dicas ipsos egatoꝛes inter se diuisisse: planum est. Accur.

b ¶ Eum. augerium. Accursius.

c ¶ Ceteros. scilicet vos ⁊ alios si qui sunt.

d ¶ Mutuum. i. cōe. l. indistincte: sed cum distin. l. que fegtur bene est pericul̄um cuiusq; insoliduꝫ: vt subijcit. ⁊. ff. ad muni. l. imperatoꝛ.

e ¶ Muneris. i. officij egatoris qō est munus personale: vt. ff. de munc. et h ono. l. fi. ꝯ annonam.

f ¶ Discretam. i. separatam. si ergo separata nō esset ones egactoꝛes ante nominatoꝛē cōuenirent: vt. j. quo quis ordi. l. ij. in prin. Accur.

g ¶ Egactoꝛum. predictoꝛum nominum speciali ter cōmissoꝛum.

h ¶ Noiatoꝛes. qui sunt ⁊ qualiter nominentur: habes. j. de fusep. l. egactoꝛes. Accur.

i ¶ Rationalis. i. procuratoꝛ cesaris: vt. j. de modo mul. l. ij.

k ¶ Etiam vos. Is separatim gesseris. Is hoc ita si tpe depositi officij cōpleta fuerint non soluēdo: alꝫ ꝑsona coꝝ cōueniri non debetis: vt. ff. ad muni. l. imperatoꝛes. ⁊. j. de pericu. not. l. j. sic ergo primo gerens. scdo noiatoꝛ. tertio collega cōuenitur. Sed videt ꝑmo debere cōueniri collegā: vt C. de ma. cō. l. aduersus. Sol. ibi oēs gesserūt. hic vero nō oēs inquātuꝫ est in illis noibus. Itē si dicas diuisionem factam a iudice seu nomiatoꝛe ad quid tenet alter: ſſi. ad nihil. Vel dic factam esse a scipsis: vel si a nominatoꝛe dicas eum conueniri eis casibus quibus ⁊ tutoꝛ nō gerens si est diuisa a iudice: scz si debuit suspectū facere: vt ff. de admi. re. ad ci. pertī. l. fin. §. antepe. ⁊. ff. de admi. tuto. l. lucius. §. antepe. ⁊ pe. ⁊ adde hic distinctionem: q; aut omnes gesserunt: ⁊ simul fuit iniunctuꝫ. aut diuisim diuisione facta a se aut a iudice: aut tantū vnus gessit. Primo casu oēs collatoꝛes: ⁊ etiaꝫ fideiussoꝛes eoꝝ ante nominatoꝛem conueniuntur: vt. j. quo quis ordi. cō. l. ij. in prin. idem in tutoꝛibus: vt. C. de ma. cōue. l. aduersus. si diuisim a iudice: tūc obtinet qō hic dō: ⁊. j. quo quis ordi. l. ij. §. j. f. in casibus in qb⁹ ⁊ tutoꝛ vt modo no. si autē ipsi diuiserunt: ⁊ tūc primo noiatoꝛ qⁱ nō gerens: vt ff. ad muni. ſperatoꝛ. ⁊. de admi. re. ad ciui. perti. l. curatoꝛes. in prin. ⁊ aliud in tutoꝛib⁹: vt. C. de diui. tu. l. ij. in fi. si aūt vnus tm̄ cuꝫ tū obsit iniunctum: tunc idē qō in ſperioꝛi casu: vt. ff. ad muni. l. qd ergo. ⁊ est rō quare ꝑius noiatoꝛ in ꝑdictis casibus ꝙuenitur: q; ratione fideiss̄ed collega negligentie noīe conuenit; vt. d. l. impatoꝛ. in fi. ⁊ facit j. de fabricen. l. iure prouisum. ⁊ de fusce. l. ij. ⁊. §. fi. pl̄u. vna sentē. l. j. in prin. ⁊. §. qui. cau. pig. vel hypothe. ta. contra. l. satis.

l ¶ Hꝰ qui. Frustratione. frustrabantur dicētes se nō habere adhuc preciū rei fiscalis ab emptoꝛe cum hic eiꝫ administratoꝛ fisci. ꝓ illicite vēdidisset. nā nō liberaꝫ etiam cedendo: vt arg. ff. de pig. ac. l. pe. idem si eg quacūq; alia causa ꝓtēdat se nō conueniri debere nisi sui conueniat debitoꝛem: vel qō diceba fisco vt conueniret debitoꝛes sui debitoꝛis qō nō licet: vt hic. ⁊. §. si cer. pe. l. nō aduersus. ⁊. §. qñ fis. vel ꝑi. vel non ꝑius. nisi in casibus. vt. ff. de iu. fis. l. iij. §. multa.

m ¶ Teneantur. ⁊ soluant.

n ¶ Hominibus. idest creditoꝛibus. scz fisco. vel dic. i. obligationibus quibus tenetur fisco.

o ¶ Legibus. Ho. iure. ⁊ non vi debitoꝛem cōueniendū: vt. ff. quod me. cau. egtat. ⁊. §. de act. ⁊ obli. l. negantes. ⁊ de iude. nullus. ⁊ de pig. l. iij. ⁊. §. vnde vi. si qs in tantaꝫ. ⁊. ff. ad. l. iuli. de vi pri. l. creditoꝛes. ⁊ si vē. no. mu. l. j. §. j. ⁊ de re. iur. l. nō est singulis. in princi. ⁊ in auc. vt bi q ob. §. j. Sed arg. cōtra. ff. de fur. qui vas. in prin. sed ibi auctoritate iudicis. ⁊ no. q; eꝫ bac. l. fiscus habet ius cōmune.

p ¶ Inter chartulas. Confiscati. eꝫ causa delicti vel alia quacūq; vel i. hominis. ⁊ dicitur aliquis ꝓfiscari quādo eius bona confiscantur.

q ¶ Breuis. i. schedula vel quaternus.

r ¶ Cautionibus. scilicet publicis.

s ¶ Debitoꝛem. vt. §. de probatio. l. exemplo. ⁊. l. rationes.

t ¶ Vanitate. alꝫ vanitate. alꝫ varietate: quia ali qui dicebant valere ⁊ alij non. sed econtra si dicat solutā secus est: vt in auc. de resti. §. ⁊ licet. vel illuꝫ benoꝝ dominuꝫ qñq; debuisse: secus similiter si scripsit sua manu: si mō adest causa: vt. ff. de proba. cum de indebito. §. fi. alꝫ semiplene probat: vt §. de proba. l. instrumenta. Accur.

v ¶ Ad redhibitionem. i. solutionem. Accur.

x ¶ Similibus. ſ. puatis. ad qō. §. ti. j. iustas.

y ¶ Causis. ſ. publicis.

z ¶ De fide instrumentoꝝ. ¶ Alꝫ instrumenti ⁊ iure baste fil. ꝛc. nam ⁊ de instrumento facto vel cōmisso i ſctu fiscali dicē: vt. j. l. j. ⁊. iij. alꝫ deest instrumenti. ⁊ dic de fide et iure baste ꝛc. i. venditionis q; fit cū subbastatione a fisco: q; vēditio facile cōueli non debet: vt. §. de remiſ. pig. si hypothecas. ⁊ qō de alienationibus subijcit. dic vt. j. co. l. si tempoꝛa.

a ¶ Quod i libellū. Condēnatus fisco in. c. cuiuꝫ ēt res capta eꝫ causa iudicati vēdita fuerat minus soleꝛiter per fiscum supplicatur ꝓ recuperanda. Accursius.

b ¶ Desiderium. desideras enim rē tuam recuperare. Sed contra quē agis: ⁊ qua actione: Dic vt no. §. de iure fil. l. si minoꝛi.

c ¶ Procuratoꝛe. fisci. scz qui ius habet vendendi: vt. j. co. l. quicūq;. at procuratoꝛ cesaris non vendit rem cesaris sine speciali mādatoꝛe: vt. ff. de offi. procura. cesa. l. j.

d ¶ Facultas. vt qⁱ habet mādatum a ꝓncipe vel etiaꝫ a procuratoꝛe fisci: vt arg. ff. manda. si procuratoꝛem. §. j. ⁊ ad boc. §. si ꝓ. pu. pen. l. ij. ab his enim facta venditio valet: si modo ꝓcium sit solutum: nec valet ꝓmissio dupli: vt. ff. de iur. fil. l. si procuratoꝛ. Accur.

e ¶ Habitis bastis. alꝫ habitis istis. ſ. personis supradictis. alꝫ habitis bastis. ad quod. j. l. ꝓgi. alꝫ habitis actis seu gestis. ⁊ tunc dicit est non conuento debitoꝛe ⁊ apud iudicem interpellatione celebrata: vt. §. si ꝓpter pu. pen. l. fi. non autem dicas scripturam necessariam: vt. j. l. iij. Accursius.

f ¶ Omni ordine. ordo in rebus fiscalibus vendendis hic erat vt debitum subfit: ⁊ sic cessatū cum de hoc sit facta interpellatio coꝝ ꝑside: vt. §. si ꝓpter pu. pen. l. ij. ⁊. iij. Itē qⁱ fiat subbastatio. vt. j. l. fin. ⁊. §. diebus publice sit venalis ⁊ plus offerenti dē: vt. §. de sacroſan. eccle. auc. hoc ius porrectum. Item qⁱ iusto preciō detur: vt. j. l. ij. ⁊. §. de iure fisci. l. si minoꝛi. ⁊. ff. de iure fisci. l. ij. §. diui. Item procuratoꝛ fisci debet adesse vt hic. quibus ꝓtractis valet venditio: ⁊ non reuocatur: vt. j. co. si tempoꝛa. ⁊. §. de remiſ. pig. l. si hypothecas. ⁊. §. de cōmunibus aliꝫ. l. ij. sed si aliquid deest non valet: vt hic. ⁊. j. ꝓgi. ⁊ argu. ff. de transac. cum bi. §. si ꝓetoꝛ. ⁊. j. de ꝓdijs cu. sine decre. non alie. l. ⁊. §. si ven. pi. ag. l. j. ij. iij. ⁊. iiij. ⁊ de reſcin. vendi. si quos. ⁊ si aduer. fiscalis. edicto. Sed infra quātum tempus vendet fiscus: ſſcſpon. vt in ꝓxima to. vt no. §. de iure fil. l. iij. Item ⁊ op. quomodo. ꝑbat actoꝛ negatiuā contra.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

cõtra regulã.ff.de proba.actor. Ité quomodo ꝑbat solẽnitatẽ deesse: immo cõtra debet probari eam affuisse:vt.ff.de pu.l.quecũq.ff.j.t.ff. Sol.ad vtrãq:hic ꝓbat coipso q̃ non ꝓbatur cõtra.vt argu.j.qui milita.nõ pos.super fernis.vel hic erat scriptura q̃ dicebat hoc interueniſſe cui erat standum uisi contra probetur:vt.C.de proba.cuz prebus.t ꝓbatur fin hoc per obliquum negatiua: vt t alis.ff.de contraben. stipu.optimam. Alij dicunt hec oĩa presumi solẽniter acta: vt visitu.de fideiuſ.ff.fin.fed in.l. quecunq; dicunt idem.t sic ibi probari coipso q̃ nõ probatur contra.qõ non placet:vt ibi notaui.t facit.ff.de ꝓba. ab ea parte.Accur.

a Debes.propter quod debitum facta fuerat vẽditio.

b Mala fide. quod est coipso q̃ nõ est seruatus ordo.Accur.

c Recipies.sed q̃ actiõe aget:ſſñ.vt.ff.de iu.fiſ.l. ſi minori.Accur.

d Debere.tenef ergo ỏ percipiẽdis lz habeat ti. et ſic eſt contra.ff. de rei vendi. l. ſi fundum. Sol. hic de percipiendis qui adhuc erãt in fundo qui pars fundi fuit:t ſic non vt fructus:vt.ff.de rei vẽdi.l. fructus pendentes. Vel ſñ alios. ℞.t Jr. peruenerunt iniuſte vt a lupanaribus: vel peruenire debuerunt vt boneſti:qui tamẽ peruenerũt: ſecus ſi nõ peruenieſſent: lz debito: percepiſſet ſi ei poſſidere licuiſſet. et ſñ hoc peruenire debere. id eſt debite puenerũt. Vel verius. hic ſpeciale vt t alis notaui in prędicta.l. ſi funduz.t facit.ff.de rei ven.l.fructus. Jtez in libro A30.vel.ff.deeſt p̃uenire debere.

e Upleꝝ. Deſiderium.deſiderat recuperare rem ſuam a fiſco vẽditam ob debitum.

f Haſtarum.que ſolẽnitas non fuit omittenda:vt.j.l.ſi.t.ff. ſi aduerſus ſi.l.edicto.t de excep.rei iudi.ordo.

g Suggeris.id eſt dicis.

h Utilitate.quod non fuit faciendũ:ſed iuſto precio:vt.ff.de iur.fiſ. l.iij.ff.diui.t.ff.de reſcinden.vendi.ſi quos.t.ff.de iure fiſci.l.iij. t.j.de prędijs cu.l.j.

i Utilitatemq; repete in:vel ſi habes in.dic in ꝓ cõtra.ſic.ff.de re l.l.iij.Vel forte eſt vna pars inutilitas.

k Redargue.i.ꝓ arguendo eam conuince.vt.ff.de verbo.ſigni.in dicaſſe.ſcz agendo contra fiſcum.quod dic vt.ff.de iur.fiſ.l.ſi minori. t habet fiſcus bac.l.ius cõmune.

l Indẽnitati.ſoluendo fiſco quod debes.

m Securitati.i.indẽnitati.Accur.

n Et ſi inſtrumẽta. Nec leg reſpicit primaz partem ti.t eſt ius cõmune.t facit.ff.de pac.pactũ.t de tranſac.cum te.t de rei ven. cum ſuper.t.l. iudicia.Accur.

o Probationibus.ſcz idoneis.

p Nomine.vel ipſa emente.vel alio ꝓ ea.Accur.

q Translatum.q̃ ſuo nomine ſit empta:t ei poſſeſſio tradita ſufficit quicũq; ſoluerit preciũ dũmodo ſit ſolutum:vt hic.t.C.de proba.cuz res.t ſi quis al.vel ſibi.l.j.t.l.multum.t.l.qui aliena pecunia.

r Patris.cuius bona ex delicto fiſco obuenerant. ſecure ergo emit q̃ a fiſco emit dũmodo ſoleniter:vt.ſ.l.j.t.j.ne fiſ.rem quã vendi.cui. l.j.t.ij.t.ſ.de cõ.re.al.l.ij.Accur.

s Sj tempora.Vel baſtis.Als baſtis:als actionibus:als vtrũq;.t dic q̃ quãdo fiebat ſubbaſtatio dicebat per preconẽ q̃ qui plus dederit vſq; ad meſem ille habebit:licet ergo ſtra meſem alicui libere venderetur:tamen admittebatur adiectio infra dictum tẽpus,ſi aũt cati debes[a] exolueris:recuſſa vẽditione mala fide[b] facta eaſdem res recipies[c] cum fructib⁹ quos ad emptorẽ mala fide peruenisſe vel peruenire debere[d] cõſtiterit.

Si in venditiõe debita ſolẽnitas nõ fuit obſeruata: res vendita remanebat. hoc dicit Barto.

Impa.Goz.a.cracleoni. Lex.ij.

Duplex ratio deſiderium[e] tuũ iuuat:t q̃ prętermiſſa baſtaruz[f] ſolẽnitate poſſeſſiones tuas ex officio diſtractas ſuggeris[g] t qõ prędij vtilitate[h] ob exiguũ debitum gratioſaz emptionẽ in fraudẽ tuam vtilitatemq;[i] rationum mearum aduerſarium cõmentum fuiſſe dicis: quapro pter illicita iſta redargue[k] tã indẽnitati[l] fiſci conſulturus:q̃ tue ſecuritati[m] operam laturus.

Emptio a fiſco facta a alia que requiruntur ad acquiſitionẽ dominij poſſunt probari fine ſcriptura.

Idem Augu.criſpo. Lex.iij.

Et ſi inſtrumenta[n] emptionis non extent/quibuſcũq; tamen probationibus[o] vroz tua oſtẽderit ad ſe eam domum pertinere quaz a fiſco eius nomine[p] dicis comparataz preciumq; ab ea exolutum: t in eaz dominũq; tranſlatum[q]: fruſtra fiſcũ ex ꝑſona matris[r] eius referre queſtionem procurator meus non ſinet.

Infra tempus in ſubbaſtatione ſtatutum quilibet veniens admittitur:licet res iam alteri fuerit vendita.Bar.

Imperato. Diocl.t Maxi. M. marcelline. Lex.iiij.

Sj ꝓpa que in fiſcalib⁹ actionib⁹ vel baſtis[s] ſtatuta ſunt patiuntur:cum etiam augmentũ te facturã eſſe ꝑſitearis[t]:ad irrationabilẽ noſtrũ vt iuſtã vbertatis ꝓcciꝝ oblationẽ admittat[u].

Vẽditio fctã a fiſco ſolẽnit nõ retractat ꝓtextu reſcẽpti vel minoris etatis.B.

Idem. Lex.v.

Quecũq; pro reliquis ꝑdigorum[v] in annonario titulo ceteriſq; fiſcalib⁹ debitis in quibuſcũq; corporibus ſub auctiõe licitãda ſunt:fiſco auctore vendãtur vt perpetuo[w] penes eos ſint iure dominij quibus res huiuſce modi ſub baſte ſolennis arbitrio fiſcus addixerit[x].t ſi qd vnq; vt a fiſco facta vẽditio poſſit infringi auctoritate reſcripti fuerit ſpecializ: nullus obtemperet[y].Eũ etiam minoribus ſi quãdo aliqd ex rebus eorum ꝑ fiſcalibus debitis adiudicatur emptoꝛib⁹:repetitionis facultas in omnez intercipiatur etatem[z].

Qui ſoleniter emit a fiſco ſolum ad preciũ tenetur t ob aliud debituz non conuenitur.Bar.

Idem Aug.ad felicem. Lex.vj.

Sj quis proſcribente[a] ac diſtrahente fiſco debitorum[b] fiſcalium emerit facultates pro earum rerum tantum precio obnoxij ſint quas eos patuerit de-

ci eo emptoꝛe eſſet dictum vt poſſit dari alij plus offerenti infra menſem:eſſet pactũ in diem adiectionis:t valeret etiam inter priuatos: vt.ff.de in diem adiec.l.j.quod in predicto caſu non eſt:vt.j.de ven.re. fiſca.l.j.t.ij.vel dic tẽpus ſtatutum a lege quod non habemus niſi in eccleſia.gg.dicrum:vt in autentica.hoc ius porrectum.t forte tale eſt hic.vnde no.q̃ in fiſcalibus alienationibus tam ſuarum rerum q̃ obligatarum locuz habet quod hic dicitur: vt.ff.ad munici.l.lucius.ſ.fina. Jtez in locationib⁹ fiſcalibus t patrimonialibus tempozalibus:nõ tamẽ perpetuis locuz habet:vt.j. de loc.pze.ci.l. fina.ſ. fin. ad res autem ciuitatum locum non habet niſi ciuitas habeat propriam legem ſuper hoc: vt.j. de adminiſtratio.rerum ad ciuita.pertinen.l.j. et ij.Accurſius.

c Profiteris. Tu qui vis emere.et not.q̃ tantum ſemel eſt facieda adiectio:vt.j. de loca.pze.ciui.l.ij.Vel dic tu debitoz qui ceſſaueras:vt.j. de loca.pze.ciui. cõgruit. t.ff. de in diem adiec. l.licet. Accurſius.

d Admittat. Et ibi dominum applicet: vt.j. de vendi.rerum ciui.l.j.hoc autẽ verum eſt niſi idem qui prius emerat licitando obtinuerat: quo caſu fructus medio tẽpore ꝓceptos perinde ac ſi alij licitando obtinuiſſet fiſco reſtituet:niſi t prima venditio t ſecunda adiectio fit facta ante perceptionem fructuum:t niſi per colonum fuerant pcepti.nam primo caſu emptoꝛ.ſecundo colonus ꝓcipiet t debit mercedem emptoꝛi:vt.ff.de iur.fiſ.l. ſi.Accur.

e Quecũq;. Scilicet bona vel corpora t ſunt licitanda.i.vẽdenda vel ad vendẽdum ponẽda ſub quadam licitatione.nam plus offerenti dari debẽt:vt.ſ.de ſacroſan.eccle.auũ.hoc ius porrectum.

f Prodigorum.id eſt cibariorum.nam prodigum prodigi:t in plurali prodiga prodigorum:id eſt cibus cibi:t ſic cibariorum ſm.℞.q̃ infra proximos dies prodiguntur.id eſt conſumuntur: vt.ff.de offi. pre.l.plebiſcito. adminiſtrauerat ergo t male annonaria cibaria bic adminiſtrator.Vel dic prodigorum quibus eſt interdictum bonis:vt inſtitu.quib.non eſt permiſ.facere teſtamen.ſ.item prodigus.t relicta appellat cibaria ipſorum que plerũq; a fiſco preſtantur:vt.ſ.de ſacro ſanc.eccle.priuilegia.t de compenſa.l.iij.que male adminiſtrauit iſte qui patitur venditionem bonorum ſuorum.

g Perpetuo.facit.j.de capi.di.l.j.t de cen.l.ſi.Sed contra.ff.de iure ſi.l.prędijs.Sol.ibi pro tributis:bic pro mala adminiſtratione alio debito ex contractu vel maleficio.

a Addigerit.i.vendiderit.ſic ponitur.ff.de iure fiſ.l.ſi.in prin.t de re iudi.a diuo.ſ.ſi poſt.ſed t preter hanc ſolẽnitatem alie debẽt interuenire:vt nota.ſ.l.j.

b Obtemperet.vt.ſ.de preci.impera.of.reſcripta.t ſi contra ius vel vtili.publi.l.fina.

c Etatem.etiã minozem.ſic ergo minoz non iuuatur iure etiam ſpeciali quando fiſcus vendidit rem eius pro debitis:ſecus ſi credens fiſcus ſuam:vt t.ſ.ſi aduer.fiſcum.l.finali.hoc tamen verum eſt ſi iteruenit tutoz vel curatoz.vt.ſ.ſi propter pu.pen.l.ſi.ſed cõtra.j.de fun. pa.l.ij.Solu.vt ibi.

d Sj quis proſcribente. id eſt ob debitum fiſcale capiente t deſcribente.Vel dic.i.publice venale proponente: vt.ſ.de diſtrac.pignoꝛ.l.creditoꝛ.

e Debitorum.qui ceſſauerant in ſolutione.t ideo eorum bona vendebantur.t ſic eſt maſculini generis.

Codicis Iustiniani Liber Decimus.

a ¶ Decursis bastis.id est diebus quibus publice stetit venalis:vt in auc.hoc ius porrectum. Vel dic bastis decursis.id est factis subbastationibus.Accursius.

b ¶ Conuentionis.misi ad preciū vt digi.7 est sic.ā.l.pḡi.7.j.de fun. rei pub.l.ij.7 in agro deserto idē est q nouo possessori assignatur: vt.j.de censi.l.fi.fed contra.ff.de iure fis.l.pdijs.Solu.hec illā corrigit: vel hic alia prędia:ibi tributaria vē duntur.Item contra.ff. de pu.impatores. sed ibi priuatus priuato.7 facit ā.fi aduersus fis.l.fina.

¶ De venditione rerum fiscalium.

c Omna est.id est constitutio iuris.fis.ā.ō offi. prefe.pto. otiē tis.l.fozma3.7.ff.de pac. rescriptum.

d ¶ Vel pro saltem. vel p etiam.

e ¶ Vt vniuersa. als vt vni.als deest vt.et dic id est tota.

f ¶ Iudeis.scilicet fisco.sic ā.credi. cui. pig.non de. l.prima.

g ¶ Distrahantur. id est distrahi possint. 7 est speciale in fisco.secus in alio qui non nisi partem suaz vēdere potest:vt hic.7.ā. de cōmu.re.alie.l.ij. Sed quid si nullam parte habet fiscus 7 vendit? Respon. aut credit suam 7 statim emptor est securꝰ: vt.ā.de qua.pre.l.fin.aut scit alienam:7 non preiudicat domino.naz si ideo preiudicat quia partem habet vt hic.ergo vbi nō habet non preiudicat. Item fm.dd.locum habet hec leḡ quando non potest commode diuidi: sed certe indistincte dicit hic ergo fic est intelligendum. vt arg.ff.de publi. l.de precio.7 adde distinctionem:vt not.ā.famil. hercis.l.fi familie.

h ¶ Redigatur. scilꝫ cum totū fisco est soluendum: sed pars redigitur in fiscum vt.irreuocabiliꝫ habeat 7 alias reddat socio suo.hoc em innuit verbū restituatur. 7 verbū redigatur 7 natura cōtractꝰ. sic ergo in subdidium cuꝫ non possit retrahere rez: habebit ratum 7 actione negociozuꝫ gestoꝝ cōtra fiscum aget ad preciū: vt.ā.de rebus alie.non alie.l.j.

i ¶ De quibus.scilicet predijs.Accur.

k ¶ Suū iudicē.quia actor sequitur forū rei: vt 7.ā.vbi in rem actio.l.j.

l ¶ Competunt. que vere competunt: vt 7.ā.de cōmu.rerum ali.l.ij.et ā.in principio huius legis.

¶ De fiscus rem quam vendidit euincat.

m Rauissimum. Bona fide.l.emptoris 7 venditoris. ratione ergo malefidei ipsemet fiscus refert controuersiā. dd. sunt 7 alia necessaria: vt no.ā.de fide instru.l.j.

n ¶ Addicta.i.vendita.fic.ff.de iure fis.l.fi.

o ¶ Accesserit.non ergo fides de precio potest haberi.vt.ff.de iure fis. l.fi procurator.

p ¶ Referat.hoc siue vt propriam siue vt obligatā vendiderit: vt.j.de fun.rei pri.l.j.7.ā.credi.cui.pi.non de.l.j.7 de distra.pig.l.fi hypothecas.7.ff.de distra.pig.fi is.7 de excep.rei vendi.l.j.7.ā.tit.ij.7 si instrumenta.7 de rescin.ven.l.iij.7 de euic.l.siue possessio. 7.j.l.pḡi.que oēs cursis bastis[a] 7 proscriptione habita comparasse. Nam ita cos munimus vt nullius conuentionis[b] reliquorum fiscalium nomine patiamur extrinsecꝰ subire iacturam.

¶ De venditione rerū fiscaliū cum priuato cōmunium. Titulus.iiij.

Ratione partis fiscus potest vēdere totum.hoc dicit.Bar.

Impa.Alex.au.cmp. Lex vnica.

Oma est[c] quotiens ad fiscuz vel[d] minima portio rei pertineat:vt vniuersa[e] p curatoribꝰ meis[f] distrahantur[g]. Sed preciū partis tñ in fiscum redigatur[h] reliquuz dominis partiū restituatur. Em ptorem igitur predioruz de quibus[i] libellum dedisti apud suū iudicem[k] conueni vsuruz defensionibus si que sibi competunt[l].

¶ Pars epistole.

¶ Ne fiscus rem quam vēdidit euincat. Titulus.v.

Res fisci soleńter vendita non euincitur:licet non pertinuerit ad stationem venditoris.officiales inuicem egerianꝫ etiam durante officio.Bal.

Impera.Alexan.ad.M. Lex.j.

Rauissimū verecū dia mea duxit/vt cuius rei precium cuz bona[m] fide cēt addicta[n] semel fiscꝰ acceperit/cius cōtrouersiā referat[o]. nō solum ergo emptorem ab eadem statione[p] sed neq; ab alia q̄ dem questionē pati debere equū est.cum etiam in bis vēditionibꝰ emptoze non inquietato officia[r] inter se possint experiri.

Imperator An.palladio.prefecto pretorio. Lex.ij.

Etractare[s] fiscuz quod semel vendidit eqtatis bone statisq; ratio non patitur. sunt argu.q̄ nemo veniat contra factum suū vel eius cui successit.ad quod etiam est.ff.de adoptio.post mortem.7.ā.de rei ven.cum a matre.7.ff.de decre.ab ordi.fa.l.penul.

q ¶ Statione.i.noie ciuslꝺ stationis.bz enim fiscus plures stationes 7 si vendat rē vni⁹ iuris quasi sit alterius nō pōt alterius noie reuocare ad

Facto p/prio qs cō trauenire nō debet.

qō.ā.de sol.l.ij. Sed arg. cōtra.ā. de cōpē.l.j. Sed ibi est ratio ppter 2fusionem vitādā.7 est hic arg. q̄ si abbas vēdat rē vni⁹ cōuentus sibi subditi q̄si sit alterius q̄ non potest reuocari.

r ¶ Officia.earundem stationū vel diuersarū.7 dic negociozū gestoz in subsidium actionis: vt.ff.de re.alie.non alie.l.j.

s Etractare. Dic potes dicere ea q̄ superiori lege dicta sunt.

¶ De bis qui ex publicis rationibus etc.

t Juis. Tabularijs.qui cum susceptoribus erāt:vt.j.de susce.l.duos.

v ¶ Arcarijs. q̄ preerant arcis in quibus pecunia publica reponebat. de quibus habes.j.de suscep.l.fi.7.j.de bis que ex pu.col.l.iij.

x ¶ Officijs.f.aliꝫ.

y ¶ Sumpserit.non enim ꝺz alicui persone publice vel priuate mutuari. sed ad vsum deputatū seruari 7 iussu superioris ibi dari.vt.j.ō bis q̄ ex pu.col. illata sunt.l.j.ij.7.iij.

3 ¶ Auctoritate. 2dictione ergo ex.l.vel actiōe in factū.ad quod.ā.de iure fis.l.qui in contractibus.

a ¶ Teneatur.f.simul cuz fraudis ptcipe vno plu ribusve: vt.ff.de iure fis. aufertur.ꝯ.fin.7 no.ā.de iure fi.l.defensionis. Ité 2tra.j.l.pḡi.Sol. vt ibi. 7 no.q̄ in q̄druplo contin netur res:vt.j.tit.l.ij.

b Liant. Accipiēdi. scilicet auri quod subijcit.

c ¶ Sacris.i.sacris largitionibus deputatum.

d ¶ Facultatem. vt et.j. de bis que ex pu.col.l.j. ij.et.iij.

e ¶ Cōmodis. scilicet acceptoris.

f ¶ Occulte. qō presumit eoipo q̄ sine auctoritate

¶ De bis qui ex publicis rationibus mutuam pecuniam acceperunt. Titulus.vi.

Qui accipit pecuniā mutuā ab officialibus fisci tenet in quadruplū.Bar.

Imperato.Val.7 Val. Augusti ad pzin.pre.pze.j. Lex.j.

Juis ab exactoribus tabularijs[t] et arcarijs[v] officijsq; [x] rationum fenebreꝝ pecuniam sumpserit[y]:detectus in eodē ad quadrupli penam ex hac auctoritate[z] teneatur[a].

Qui aurum fiscale mutuo sumpsit sine principis licentia 7 qui dederit pena hic inserta tenetur.Bar.

Impera.Gra.et Theo.A.palladio. Lex.ij.

Sciant omnes accipiendi[b] mutuo ex largitionibus sacris[c] auri non patere cuiq; facultatem[d]. Q̄ si quis aurū ex nostro erario priuatis cōmodis[e] profuturum occulte[f] aut cautiōis[g] aut sponsionis fide[h] vt debitor reddi turus sine nostra auctoritate acceperit ablatis bonis omnibus[i] perpetue deportatiōis subdetur exilio. Js etiā qui ex memoratis thesauris sub specie publici creditozis aurum cuiq; cōmodauerit[k] aut dederit:capitali sententie subiugetur.

¶ Penis fiscalibus creditores preferri. Titulus.vij.

Prosecutio pene pferr quādo pena additur p nomina multiplicatiua:in duobio ines simplum.Bal.

Imperator Augustꝰ Marcello. Lex vnica.

Em suam[l] pfequentibus pene exactio postponit.sicut ita q̄z in sortis quātitate fisci pfecutio potior est:ita in triplo qō pene nomine adiectū est propria forma[m] seruanda est.

principis vt subijcit:vel comitis sacrarum largitionum:vt.j.de auri publi.persecutoribus.l.vna.

g ¶ Cautionis.f.sine fideiussore.vt.C.de verbo.sig.sancimus.

h ¶ Fide.cū fideiussore vel cautione in scriptis.spondere sine scriptis.

i ¶ Obus.imo i q̄druplū.vt.ā.l.pḡi.Sol.ibi falia pecunia.h in auro.ar.i aut.de fideiuſ.ꝯ.qō aūt.Vel h mutuat vt publicā dicēs hr̄e mādatū vt h.qō nō lzvt digi sine auctoritate pncipis vl comitꝫ:ibi vt puta:7 sic h furtū seu peculatū 7 fallū:ibi furtū seu peculatū tm̄. Vel ibi ciuilr h crialr. Item ā.j.de frumē.vbis 3statino.l.j.Sol.vt ibi.Acc.

k ¶ Cōmodauerit.i.mutuauerit.7 sic impropie.

¶ Penis fiscalibus creditores preferri.

l Em suam. Pone casum per.l.ā.tit.j.l.j.7 de in.fis.l.qui in 3ctib⁹.7 facit.ff.sol.ma.l.fi marito.7.ff. de iure fis.in summa.7.l.quod placuit.7.l.statius florus.ꝯ.fin.7.l.deferre.ꝯ.fi.7.l.tytius.7 arg.ā.de iu.delibe.l.fi.ꝯ.fi vero.

m ¶ Propria forma.vt postponat.vt in prin.huius.l.in precio autem redacto

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2019

redacto ex venditione pignorum preponitur priores: vt.ff.de iu.fis. l.res.§.i.z boc si pfonaliter agatur sed in hypothecaria prior in tem pore prefertur: vt.ff. qui po.in pig.l.si pignus que hypotheca etiaz in delictis est fm A30.vt.ſ.de priuil.fi.l.j.

¶ De fiscalibus vsuris.

a IUs. Pone exemplū in pena quentiona li pmissa fisco pro quo infra placitū ꝛc. cuius nō debetur vsura. Vel pone in pena legali dupli.vt.ſ.de iure fisci.l. defensionis.vel q̄drupli: vt.ſ.de bis q ex pu.ra.l. j.z dic placituz est.i.placuit procuratori.z fic no. q̄ pene non accedit vsura: vt bic. z.ff.de magiſ. conue.l.fin.ſed forti fisco debite fic etiaz fine pmiſſione: vt.ff.de vſu.l.cum quidaz.§.fiscus.z de iure fiſ.l.ſi fiscus.

Vsura nō accedit pene.

b ¶ Multectam. * videbatur vſura deberi quaſi q̄daz mulcta que pene accederet: qō remouet qa non irrogauit eam vltra penā: certe nec potuiſſet irrogare eaz ſi voluiſſet: vt.ſ.de modo mulct.l.iij. certi enim ſunt iudices q possiunt mulctare: ſed pe nas ordinarias oēs pñt imponere etiam delegati.vt.ff.de iudi.l.ij.ſ. bis datur.z de verbo.ſigni.l. aliud.ſ. inter mulctam.

* Vide in ſpe. de ſen. §.iij.ſ.eſt et quarta ſpecies.vbi ad 5 inuenies 20 ordinarias iuris canonici.

c ¶ Si ſub pignore. De bonis.vtitur enim in hoc iure priuati. vt.ff. de vſu.l.cum quidam.ſ. fiscus.z arg.ſ.ad.l.iul.de vi.l.tutores.

d ¶ Pacto. bic fuit actus vt pignus pro bis tenere: vt.ſ.de vſur.l.p retentionē. Argu.ſ.ff.de pig. act.l.cū vitioſe. Sz bō intercessit vitioſe obligatio pignoris. Accur.

e HIſcum. Sanctiōi. quam habes.ſ.de vſu.l.eos.§.ceteras. qua dicitur regulariter q̄eli bet vſq; ad ſemiſſem ꝛ nō vltra poſſe ſtipulari vſuram preter mercatores quibus eſt permiſſum beſſes.z preter quoſdam alios q̄ centeſimam partem poſſunt ſtipulari. vnde verſus.

Miſcant illuſtres ſtipulari poſſe trientes.
Sed mercatores vſuras querere beſſes.
Querere ſemiſſes poſſunt cōmuniter omnes.
In traiectitia poterit centeſima queri.
Stabit ergo fiscus illi regule: vt bic.z.ſ.de bis qui.vt indi.l.j.

f ¶ Denolute ſunt. puta per ſucceſſionem. quo caſu boc vtetur priuilegio poſtēp inter nomina debitorum retulit: vt.ſ.de vſu.cum quidaz. §.ſi debitores. vt.ff.de iure fiſ.l.ſi fiscus. Accur.

¶ De ſententijs aduerſus fiſcum ꝛc.

g Snia ad vocato fiſci abſente ꝓra cā lata non valet.

Aluſas. Cum iudicatur cōtra fiscum aut rite oīa facta fuerunt.z tunc valet ſententia z appellatur iure cōmuni: vt.ff. de app.l.illud.aut abſente aduocato fiſci:z non valet ſentētia ipſo iure: iure ſpeciali.quod dic vt.ff.de iure fiſ.l.ſi fiſc̄ alicui.z.l.iij.§.diuus.z ita tpe nō cōfirmatur: vt.ff.de app.ſi eppſſim. z.ſ.de fal.l.ſicut.aut omiſſus eſt inſtrumentum pro eo faciens:z tunc iure ſpeciali vſq; ad triēnium retractatur petita reſtōne per officium iudicis: vt bic.z.ff.de re iudi.l.iperatores. nec obſt.ff.de iureiurā. admonendi. vbi z in priuato dicitur idē quia reſpon. vt ibi notaui. Itez fm boc non obſt.ſ.de re iudi.ſub ſpecie.z de trāſa.ſub pretextu. quia ibi in priuato non retractatur:z boc ſi non interuenit p̄uaricatio. alis diſtingue: aut corruptio pecunie interuenit in iudice vel procuratore fiſci agente:z tunc non valet ipſo iure etiam poſt triennium: vt bic.z ſ.de pena iudi.l.conſtitit.z ſic etiā pōt intelligi.ſ.de aduo.diuerſo.iudi.l.j.aut gratia vel ambitione tm̄:z tunc valet: ſed retractatur vltra triēnium: vt bic.z.ff.ad trebel.ſeruo.§.cum pretor. ſed boc caſu quando non precio vſq; ad quadriēnium tm̄ a die ſententie z per in integrū reſtitutionē: vt.ſ.de tempo.in integrum reſtitu.l.fina.z ita vtitur cōmuni iure quādo interuenit p̄uaricatio.z que dixi in repu. idem in eccleſia ‡z in pupillo dici poſſunt: vt nota.ff.de re iudica.imperatores. Alexander. Pupillus eccſia vel pub. quēq; eqparāt. ‡Cōcor. j.z ij.de reſti.in integ. fm Jo.an. lib.vj.

¶ De fiscalibus vsuris. Titulus. viij.

¶ Ex mora pene non accedunt vſure. boc dicit Barto.

Impera.an.Au.anti. Lex.j.

IUs a ſumme quam tibi pene nomie inflictaz probaturus es vſure nō exigentur. nec eīm mulctā b tibi procuratoz meus irrogauit vltra quam placitum eſt: ſed penam te iuſſit inferre.

¶ Fiscus qui ſuccedit in locuz priuati vtitur iure priuati. b.d.Bar.

Impera. Alexā. victorio. Lex. ij.

SI ſub pignore creditū fuit: etiam fiscum qui ſucceſſit in locuz debitoris c vſuras preſtare oportet: ſi cas dependi ſaltem pacto d placuit.

¶ Fiscus non poteſt ſtipulari vſuras vltra legitimum modum vſurarum: nec iam ab alio ſtipulatas exigere. boc dicit Bartolus.

Imperator Iuſti. Augu. menne prefecto preto. Lex. iij.

HIſcum etiam noſtruz pare re ſanctiōi e noſtri numinis iubemus: per quam vſq; ad diem diā cēteſime vſuras ſtipulari creditorib̄ exceptis certis perſonis permiſimus: vt ipſe etiam fiscus vltra dimidiam centeſime partez a debitorib̄ ſuis minime exigat ſiue principaliter ei promiſerūt: ſiue a priorib̄ ſuis creditoribus actiones ad eum quocūq; modo devolute ſunt f.

¶ De ſententijs aduerſus fiſcū latis retractandis. Titu. ix.

Impera.a.Aug. Lex vnica.

CAuſas g in qbus contra fiſcum iudicatū eſt intra triēnii retractari poſſe z poſtid tempus (ſi p̄uaricatio h arguatur vel manifeſta fraus probetur) notum eſt.

¶ De bonis vacātibus z de incorporatione. Titulus. x.

¶ Etiā ex priuilegio ciuitates nō ſuccedunt in bonis vacantib̄:z ſi occupauerint ab eis auferuntur. b.d.Bar.

Imperato. Diocletia. z Maximia. Lex. j.

CIre debet grauitas tua i inteſtatoz res q ſine legitimo k herede deceſſerint fiſci noſtri rōnibus vendicandas l: nec ciuitates audiendas que ſibi carū vendicandarū ius veluti ex permiſſu m vēdicare nituntur:z deinceps quecunq; inteſtatoz bona ciuitatibus obtentu priuilegioruz n ſuoꝝ occupata o eſſe cōpereris ad officium noſtrum eadem p reuocare non dubites.

¶ Si res cōceditur in integro ſtatu p Principem intelligitur cum pertinentijs z cum iure ſuo z inſtrumentis z omnib̄ fructib̄ z mancipijs que in ea ſunt. boc dicit Bartolus.

Imperator Conſtan. ad emiliū rome. Lex. ij.

SI quando annotationes q noſtre contineant poſſeſſionem ſiue domū quam donauerimus integro ſtatu donataz boc verbo r ea vis cōtinebitur quam ante ſcribebamus cum adiacentibus z mancipijs z pecoribus

¶ De bonis vacantibus.

l CIre oz. Tua. loquitur comiti rerum priuatarum qui prē dicta accipere z incorporare oz. vt.ſ.l.iij.

k ¶ Legitimo. vel bonorario: vt.ff. de iure fiſ.l.j. §. diuus. Item vgoz excludit fiscum. vt.ſ. vnde vir z vgoz.l.j. Itē ſocius liberalitatis imperialis. vt.ſ.ſi ſoci b libera. imperia.l.j. Itē curia aliudꝝ collegium licitū fiſco preferetur:z patronus. vt.ſ. de bere.decur. per totuz. z de epi.z cle.ſi qs prēbyter. Item ſubſtituti z coheredes. vt. ſ. de caduc. tol.ſ.bis ita. itez facit.j. eo.l.vacantia.

l ¶ Vendicandas. dominium rerum ipſo iure ad fiſcum pertinet ſi ſunt ſoluendo non als: deducto tamen ere alieno: et tunc cum ſint ſoluendo: vt.ff. de iure fiſci.l.j. §. an bo.

m ¶ Ex permiſſa. principis vel legis. nam etiā permiſſio cuz petitione nō tenet: vt.ſ. de pe.bo.ſub.l.j.ſed ſine petitione ſic. vt.e.tit.l.j. Sed an pro delictis accipit cursus: Rñ. non eadē ratione: imo nec ipſe fiscus bodie niſi in crimine leſe maieſtatis: vt in auſ. vt nulli iudi. §. fi.

n ¶ Priuilegiorum. de facto petitorum z imperatorum.

o ¶ Occupata. per ſuos officiales. vel ſub.ſ.in ciuitatibus.

p ¶ Eadem. ſcilicet bona.

q ¶ Si quando. Annotationes. i. priuilegia.

r ¶ Donauerimus. nō petēti. z ſic valet. vt.j.tit.ij.l.j.z.ſ. de quadri. preſcri.l.ſi. ne ſit cōtra. ſ.e.l.progi. ad quod eſt.j. de prepo. ſacri cu. l.ſi. ſed arg. contra. j. de agri. z man. l.ſi. Accur.

s ¶ Hoc verbo. in bis verbis integro ſta. do. z ſic no. verbū pro ratione poni. Item pauca verba. p vna colūna. vt.ſ. de vſufru. l. antiquitas. in ſi. quod facit pro allegantibus. Accur.

t ¶ Scribebamus. in quadam. l. quam non babemus. vel in quodam priuilegio.

v ¶ Adiacentibus. ſ. etiā mobilibus vt ſubijcit. ſed imobilia adherentia accedunt etiā ſi hec verba dicta nō eſſent. vt de leg.iij. pdijs. §. ſi. et facit. ſ. de ver. ſig. l. j. z. ij. z. ff. de vſu z babi. l. ſi ita. z de leg. iij. q̄ſtus. §. peto. z de fun. inſtru. ſi cui. z adde qō no. ſ. de cōſti. pin. l. ſi. Itē no. generali vel indefinito vbo omnia cōtineri. ad qō. ff. de offi. prefec. vr. l. j. §. cū vbē. Itē hec verba ponunt in inſtrumētis venditionuz vel filia.

Verbū p rōne q̄ēq; ponitur.

Generale vel indefinitus vbū omnia cō prehēdit.

a Suo.i.instrumentis domus vel fundi ⁊ patrissa.ibi morãtis. nec ob.ff.de fundo instru.l.quesitum.§.sed si fundus.vbi dicit non contineri instrumentum agri:sed subaudi ibi tantum.

b Si quando. Publicatione. Que fit ex variis causis:vt.ff.de iure fisci.prima.Accursius.

c Iuris.f.alteri? vt donatione vel successione.

d Nostre. id est fiscali q̃ est nostra:vt.§.de quad. prę.l.fina.

e Rite. sm formam hic subiectam.quando questio non refertur: vt hic. alis sm formam.j.e.l.fi.

f Rationales. procuratores cesaris:vt.§.de mõ mul.l.ij. qui incorporabit vt iudex:vt hic qõ faciet primo comes capiendo.secũdo dãdo procuratori cesaris qui ponet eos in numero ⁊ corpore aliarum rerum fiscalium.

g Cõmorantes.f.comites ⁊ rationales.

h Stilus.scribenk enim nola ⁊ qualitates rerum quasi quoddam inuentariũ:vt.§.de bo. pro.l.si qs itra. Et not.b.q̃ in q̃libet puncta erat vn? procurator cesaris: ⁊ vn? comes rerũ priuatarũ. Itẽ not.q̃ hec leg facit ad secundam partem rubrice.

i Consecrãda.i. adiungenda: ⁊ dic q̃ quando adijcitur ds scribi manu publica quo titulo. scilz vtrũ ex dona. vel successione vel quoquomodo fisco obueniũt. Vel q̃ q̃ adijcitur imponitur in ipso predio signus:qõ nõ licet nisi auctoritate publica.i.cõpetẽtis iudicis: vt hic.z.§.vt nemo pua. l.ij.⁊ in auf.de man.prin. §.titulos.coll.iij.als punitur vt ibi ⁊ hic dicit.

k Usurpatiõe. vsurpat qui contra pdicta facit.

l Acãtia. Trãsferri.§ facto.nã oniũ ipso iure q̃rit fisco ti solũendo sunt: vt.ff.de iure fisc.l.i.§.an bona.

m Linea.inferiori vel superiori vel transuersali etiaz vltra.viij.vel.x. gradum sm.P.qõ nõ placet:quia post legitimum successorem succedit vgo? postea fiscus:sed legitimus non est vltra.x.graduz:vt.§. vi vir ⁊ vgo.i.j. Accursius.

n Iuris.legitimus successor:iuris est adoptiuus:vt.ff.de suis ⁊ legi. l.j.§.fin.z.i.ij.§.hereditas. Item alij:quos dic vt no.§.i.j.⁊ facit.§.de cadu.tol.§.fi.z.j.de prepo.sa.cubi.l.pe.§.intestatoz.⁊ in auf.de here. ⁊ fal.§.inoditantum.z.j.ti.j.l.ij.z in auf.vt nulli iudi.§.fin.z in auf.de nup.§.si igitur.col.iiij.

o Si vacantia. Delata.§.dãnatorum vel alio modo:quod dic vt.ff. iure fisc.l.j.Accur.

p Perhibeantur.i.inueniantur.

q Palatini.de quibus habes.j.de palati.sacra.lar.Vel dic quicũq; de curia missi.

r Instantia.qui executores.j.dicunk.⁊ no.q̃ quasi offi.iudi.cz pedit: ⁊c intelligo.§.de iure fisc.l.defensionis.Accur.

s Videat.reducẽdo hoc in scriptis.vt.C.de bo.pscrip.si qs. Accur.

t Data.ablatiui absoluti.scs data copia.⁊ facit.§.de iure fisc.l.pbitum.⁊.l.defensionis.

v Copia.si ergo aliqs resistit debẽt remanere bona apud possidentẽ donec liqueat ea consiscanda:vt.§.de iure fisc.l.defensionis.

x Ipsius.s.presidis per propriam epistolam.

y Monumentoz.que facta sunt super bonis inentis quasi quoddã inuentarium:vt.o.l.§.de bo.proscrip.l.si quis intra.

z Occupentur.per eosdem palatinos vel alios ad hoc missos, vel si ⁊ fructibꝰ ⁊ omni iure suo[a]:vt ea que ad instructũ possessionis vel domus pertinent reddenda sint.

Si res fisco deferat primo ds solenniter egaminari per procuratorẽ cesaris: scõ incorporari cum auctoritate procuratoris fisci.⁊ tituli sine auctoritate suppressionis nõ debent scribi: ⁊ cõtrafacientes grauissime puniuntur.Bar.

Impera.Ual.et Gra.au.P. ad florianum criminis. Lex.iij.

Si q̃n aut alicui? publicatio[b]ne aut rõne iuris[c] aliqd rei inf[e]re addẽdũ est:rite ⁊ atq; solẽnit p comitẽ rex ꝓuatax: decide p rõnales[f] in singulis qbuscũq; pupcijs cõmorãtes[g] incorporatio iplecatur:⁊ diligẽs stilus[h] figillatiz oia ascribat.titulis quoz adiectione predia nris sunt assecrãda[i] substãtijs/nõ nisi publica testificatione ꝓponant:grauissimis statiz subdendis supplicijs q hmõi aliquid ꝓpria vsurpatione[k] tentauerint.

Bona eius qui nullo mõ aliquez bz successorẽ dicunt bona vacantia:⁊ deferũtur in fiscum beredem.b.o.Bar.

Impera.Do.⁊ Theo.aa. palladio prefecto pretorio. Lex.iiij.

Vacantia mortuoruz bona tũc ad fiscũ iubemus trãsferri[l] si nullũ ex q̃libet sanguinis linea[m] vel iuris[n] titulo legitimũ reliquerit intestatus heredem.

In prouincijs vbi nõ est procurator cesaris de principis curia certi officiales destinantur: quoꝝ solicitudine bona vacãtia sub pside inuestiganꝫ:⁊ de eis inuentariũ conficitur ⁊ principi scribitur.⁊ cõmittens fraudem pena hic inserta punitur.b.o.Bar.

Impera. Theo.⁊ Ual.aa. hermostraphi.cyp. Lex.v.

non mittatur aliquis pro capiendo tradentur comiti rex priuatarũ. ⁊ procuratori cesaris ad incorporandum ⁊ isti iteruz inquirẽt:vt.o.l. si quis.⁊.§.eo.l.si qñ. Item qõ dicit occupent:de facto.nã de iure non est opus si soluendo sunt:vt.ff.de iure fisc.l.j.§.an bona.

a Forma.de inquirendis ⁊ capiendis bonis predictis.

Si vacantia vel alio mõ bona delata[o] legibus ad erarium perhibeantur[p]:certi palatini[q] electi et iurciurãdo obstricti mittantur vt cozũ instantia[r] preses prouincie ꝑsente fisci patrono diligenter ingrat cui? vacans cadẽsq; fuerit patrimonium/q̃ tũcũq; vl'quale videat[s]:vt cũ data[t] reclamandi copia[v] nullum id iure possidere vel vendicare cõsiterit:locũq; erario factũ esse tam ipsius[x] relatiõe q̃ publicoz monumentoruz[y] fidẽ constiterit: rerũ nobis notitia intimet:vt iussu nostro vacãtia vel alie res nomine occupẽtur[z] crarij:que forma[a] etiã in parte bonoz vel in vna al terave re seu actione vna vel etiã plurib? seruet. Nã si qd per fraudem in disꝑdiũ crarij fuerit admissum:missi qdẽ executores[b] nõ cuitabũt indignationẽ. ꝑses autẽ facultatũ parte dimidia mulctabit:fisci[c] vero patronus detrimẽtum qõ ꝓ vitio eius fisco ingeritur refarcire vgebitur.

De delatoribus[d]. Titu.xj.

Si relinquitur tacite incapaci non defertur in fiscum.Barto.

Imperator Alexan. Lex.j.

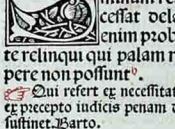

Si ei qui capere potest[e] tacitũ[f] fideicõmissum relictuz est/cessat delatio[g]. bis enim prohibet tacite relinqui qui palam relictuz capere non possunt[h].

Qui refert ex necessitate officij vel ex precepto iudicis penam delatoris nõ sustinet.Barto.

Impe.Gra.a.conthei. Lex.ij.

b Executores. quos.§. vocauit palatinos. Acc.

c Fisci.vero.fa.§.de adquo.fisc.l.fisci.⁊.j.de anno.⁊ tribu.l.iij.Accur.

d De delatorib? Digit de bonis vacantibus nunc de eozum bonoruz delatoriꝫ? a no. q̃ deferre dicitur multiz modis. Primo.i.qui aliquid defert.vnde dicit hereditaz defertur:vt.§.ỏ car.edic. l.ij. Itẽ accusare de quo libet crimine: vt.C.ad.l. iul.re.l.iubemus. Item bonorum nũciator:vt.ff. de diuer.prescri.l.intra.⁊ ita hic. Item deferre scz bonorem:vt.§.de episco. ⁊ cleri.presbyteri.hic autem ponitur ꝑ delatore bonoꝝ iusto vel iniusto. ⁊ est iniustus ratione ps narum etiaz si probet:vt j.e.l.fi. Item prohibẽtur aliqui deferre ꝓpter bonorem vt clarissimi. Itez veterani. Itẽ milites.ꝓpter bonorem stipendio rum. Item ꝓpter segum vt mulieres. Itez ꝓpter dãnationem vt qui fustibus cesi sunt et in opus publicũ dãnati sunt. Itẽ in metallũ dãnati:ss eas causas q̃s ante dãnatioꝫ nẽ ceperunt deferre post dãnationẽ pñt exequi:vt ff.de iur.fis.l. deferre. sed qui admittunt fi nõ probãt sunt imiusti ⁊ infames. vt.ff.de iure fis.l.ij.in pn. z.j.e.l.j. ⁊.l. nulla. ⁊.l.ex varia.⁊.l.omnes.in fine. ⁊.C.de episco.⁊ cleri.nulli.in fi.⁊ in aliꝫ casibus: qõ dic vt.j.e.l.ex varia. si vero probant ꝓmiũ habent:vt.ff.de iure fis.l.edicto.§.egtat. Itez ỏ differt h titulus ab illo.j.de bis qui se defe.quia ibi se:hic alios deferunt.Accur.

Deferre multꝫ modis dicit.

Deferre multi ꝓhibentur.

e Si ei qui capere potest.Cũ effectu.l.ex testõ.vt.ff.de vbo.sig. aliud.⁊ in herede suo vel extraneo que tempora inspicianꝫ tur an fit capaz vel non.dic vt no . insti.de here.quali.⁊ dif. §.sui.⁊.§.in extrancis.hac autẽ.l.hic legatarius seu fideicõ missarius generalis vel specialis cui tacite aliquid est relictũ ouobuꝫ temporibus debet esse capaz.s.testamẽti ⁊ mortis:⁊ sic hic erat:vt.ff. de iu.fis.l.nõ intelligitur.§.quando autẽ.si autẽ ꝓmo poterat fecun do nõ potest capere:cessaret ⁊ tunc delatio:nisi forte in futurũ fidem accõmodauit institutus.idem si ꝓmo non potuit:secundo potuit ei relinqui de benignitate parcitur:vt.o.l.nõ intelligitur.§. quando.et no.ff.de bis qui.vt indig.l.in fraudẽ.in ꝓin.⁊.§.j.que autem faciunt non capacem.no.insti.de lega.§.incertis.

f Tacitũ.qõ est qñ domestica cautio vel ꝓmisso est: non palam in testamento vel codicillis.⁊ de hereditate non de suo rogatur:vt.ff.de iure fisci.l.non intelligitur . in ꝓin.⁊.§.quero.⁊.§.si quis palam.⁊.§. tacita.⁊.l.ita fidei.in ꝓin.⁊ in fi.⁊ de lega.j.l.in tacitis.

g Delatio.als si neutro tpe fuerit capaz dodrans relicti auferr non capaci:⁊ quarta rogato quicunqꝫ deferat:vt.ff.de iur.fis.l.j.⁊. §.ad.l. fal.l.iij.⁊.ff.de bis qui.vt indig.heres.rogatus autez ẽxcusatur si palam rogatur:vt.ff.de iure fis.non intelligitur. Item si est seruus rogatis.vt.ff.ad.l.fal.si tacitum. Item si filius.vt.ff.de bis qui.vt indig.in fraudem.§.fi. Item si se deferat:vt.j.ti.ij.l.j.Accur.

h Non possunt.ergo si possunt potest tacite reling eis loco sumpto a consequenti destructo.ad quod.ff.de pub.si ego.§.partus.

Monente.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a Monente officij quod geris: q eras palatinus : vt.ś.ti.j.l.fin.vel pone.vt.ff.de iure fis.l.fiscus.ś.delatoris.

b Procuratoris.fisci vel cesaris q ét exçusant: vt argu.ff.de bis qui. vt.indig.l.in fraudem.ś.fin.z de bonis lib.q cū maior.ś.si patris.z.ś. de iur.fis.l.ij.z.l.prohibitum est.nec ob.ff.de iure fis.l.ij.ś.diuus.quia ibi mādatū:ꝫ iussum est inter q est dfia:vt instit. de attil.tu. nos autez.ff. man.l.j. Item habet hic ius mandandi.

c Attempteť.i.ne patiaris penas delatoris tria te excusant:officium:iussus:z q alius incboauerat:ꝫ non pbaueris.als patieris penas:quas dic vt no.j.eo.ez varia.

d Nulla macula. infamie.

e Vel crimie.i.pena criminis qđ cōmittit delator nō pbās.vt.j.l.pgi.

f Officialibus. palatinis.vt.ś.ti.j.l.fi.

g Cōstrauerit.als nō mōstrauerit:vt.ff.de iur. fis.l.deferre.ś.sed z cōez. magis enim videť delationem ꝫ se factaz repellere ꝙ alium queꝛ deferre:vt.ff.de iur.fisci.l.ij.in pin.z.l.fiscus in q̄stione. ś.fi.z.l.delator.

h Ex varia statutorū. id est leguꝫ statuē tium.ſic.ꝫ.de sen.ez peri. re.l.statutis.

i Defendūt. in iudicio alio pmouēte.ad quod ff.qđ cu.vni.no.l.j. ś.fi. z ꝫ.de infa.l.neminem. vel extra ius.vt.ff.de operis no.nūcia.l.in pmouincia li.ś.fi.z.l.seq.

k Non teneanť. est ergo crimen deferre z nō pbare.z punitur infamia: vt.ś.l.pgi.z.ff.de iur.fis. l.ij.in pn.z.l.deferre. ś.ſꝫ z cōem. Jtē ꝙ tātum dat fisco ꝙtū detulit: vt.ff.de iur.fis.l. senať. ś. senať. z.ś.diuus.z.l. arrianus. Jtem alia : vt.j.l.pgi.ab aliis penis excusať multis modis:ꝫs dic vt.ff.ō iure fis.ez quibusdam .z ś.eo.l.monēte.

l Excrabiles. i. odiosos.

m Deferūt.ſcz incboādo z spe pmij.z non probat nisi excusetur aliquo de pdictis modis . ad qđ ff.de iur.fisc. l. deferre.ś. sed z cōem. Jtez ciuitati nō defertur.vt.ś.tit.j.l.j.

n Omnes. Penis.eꝛ ordiné cū nō dicatꝫs.vt.ff.de pe.l.sanctio.z facit.ff.de iu.fis.l.ś.fiscus alicui.z.ś.de aduo.fil.l.ś.z.ś.ti.j.l.fi.

o Casum.ez delicto.vel q: sine successoꝛe deceſſit.

p Legib'.vt.ś.ti.j.l.fi.z.l.asiꝑe.z de iu.fis.l.pbibitū. z.l. defensionis.

q Recto.als retro. z als recto.i.eo ordine qui bactenus obtinuit.q est in legibus ꝓdictis.Accur.

r Existimant.ez tali delatione.

Delator' iniq pena

s Implorare.accusando z faciendo eos puniri districte cū ferro. nā vt dicunt cōtineri in theodosiano codice caput z lingua ei amputantur.ad qđ.ꝫ.de calū.l.nostris.z habeas districtā.als distractam.i.ez cutam.z bꝫ locū hec pena si criminaliter accusef.als habent locuꝫ ille quas notaui.ś.l.pɔgi.ad qđ.ff.de bis q.vt indig.l.j.vel habet locum quando ez consuetudine facit:vt.j.de supereꝛ.ac.l.j.Accur.

Onēte officij solicitudine quinimmo iussu ꝓcuratoris b vt causam ab alio delatā cōuenienti diligētia instrueres nō ipm volūtariū delationis munꝰ suscepisse te actorū lectio q̄ pcibꝰ interꝛta sunt manifeste declarat. Ea ꝑpter ne qd in ꝑsona tua qđ est secte tēpoꝛ meoꝛ alienū attēptec :ꝑses ꝓuincie vir clarissimꝰ ad solicitudinē suam reuocabit.

Qui ad defensionem suaꝫ alium nominat non videtur deferre.b.o.Bar.

Idem.a.Crelio. Lex.iij.

Nulla d macula vl'cric e dela toris aspgit is q cū ab officialib'f fūdū seu domū fisci possidere cōtenderet:nō se ꝯꝫ aliū cuius rei possessoꝛe esse monstrauerit g.

Qui venit ad defensionē reipublice vt delatoꝛ non punitur.b.o.Bar.

Imperatoꝛ.a.Cādido. Lex.iiij.

Ex varia statutorū h diuersitate ad id occurſuꝫ est vt bi q reipublice cās defendunt i dela toꝝ crib'ꝰ nō teneanť k cū oīb'ꝰ no tissimū est eos solos execrabilesl nūciatoꝛes esse q fisco defertm.

Delatoꝛ non admittit sine patrono fisci:z male deferentes ex consuetudine grauissime puniuntur.b.o.Bar.

Imper. Cōstā.a.ad ꝓinciales. Lex.v.

Omnes iudices n inuigilare ꝓcipimus dela toꝛes sine fisci aduocato denūciā tes penis o afficere.aptissimi enim iuris ē vt qđ ex cuiusꝙ ꝓimonio ceciderit in casum p z legibus q et recto r iuris ordie fisci aduocatis agentibus vendicet.Sed q nō nulli ꝓcipitez ſm ius possessa ꝓmonia deferre nō cessant damus oīb'ꝰ licētiā q se lesos existimant s ꝓtra delatoꝛes seueritatē iudicū implorare t ferro districtam.

Seruus punit fi dñm deferat ꝓterꝯ in crimine lese maiestatis.Bar.

Imper.Hoꝛ.Val.z Theo. aaa. ſPau.belenio consulari. Lex.vi.

Seruū dñi dlatoꝛē iubemꝰ i exꝑdi oium,pditoꝛ seueriſſime fnie subiugari u:ēt si dicta ꝓbauerit excepto crie maiestať.

t Seruū.Subiugari.forte metalli.vt.ff.de offi.ꝓe.vt.l.j.ś.qđ aūt. z.ś.cū ꝓſon'.vel etiā mortis.ad qđ.ꝫ.q accu.non posſ.l.pe.in fi.z l.fi.Jtē facit.j.l.q.cau.colo.cēſi.l.ij.z.ff.de iur.fil.l.ij.ś.pe.Item no.in exemplū.ad qđ.C.ad.l.iul.re.l.j.z.ff.e.l.q̄is.z.ff.de cuſt.reo.l.diuus. in fi.z.ff.depositi.l.bona fides.in pnin.Jtem no.cum ꝓmitti etiā si ꝓbauerit.ad qđ.ff.ō re mi li.l.ij.ś.in bello .z.ff. de neg.gest.l.fi.Sꝫ arg.ꝫ.ff. de bo.lib.l.q cum maioꝛ. in fi.z ad turpil.l.j.ś. pe. Jtē no.q ex̄cipit crimen maiestatis:vt h.z.ff.ad.l. iul.ma.l. famosi.ś. serui. sed z toꝛquet eodem casu seruus z ēt in aliꝭs q̄ſq̄: vt.ś.de quesſto.l.j.

De petitis bonoꝝ subla tis constitutio gregoziana. Titulus.xij.

Bona que deferuntur in fiscū nemo pōt sibi impetrare:z cōcessio facta ad petitionem alterius nō valet:secus si fieret motu ꝓprio ꝓncipis.b.o.Bar.

Impera.Gza.z Theo.aa. Lex.j.

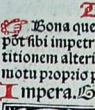

Quisqs in crimie maiestatis deprehēſus fuerit z punit' : bonaqz ei' (sicut plectē di ſsuetudoꝛ crimis hꝫ) fiscus iuaſerit:nullus eadez sub specie munificētie ꝓncipalis audeat,ꝓzio iure poscere: q ꝫ legez id ausus fuerit sperare qđ nō liceret/reus violare legis habeat.Sed qm̄ꝫ plerūqz ita in nōnullis causis inuerecunda pe tentiū inhiatione a cōstringimur vt etiam nō concedenda tribuamus nec rescripto quidez nostro aduersus formaꝫ late legis b loci aliquid relinquatur c.Si qđ aūt ex bonis talibus nſo iudicio nul lo tamen d desideráte atqꝫ poscēte cōcedi cuiꝰ voluerim e:huiusmodi tamen valeat liberalitas.

Nullus admittitur ad impetrandaꝫ res delatas in fiscum siue fiscales:z inpetrans z ꝛofficiales curie ꝓncipis q in his impetratiōibus operam darent vel scribrent legitime puniuntur.b.o.Bar.

Impe.Theo.z Ga.aa. Lex.ij.

Omnes emˀ alienas appetē di fortunas ſtirpitus f crue re cupiētes nulli deiceps volumꝰ petitiōis reꝛ esse licētiā. Et si ite stat' g qſq̄ qdamve h ac nullis ex nūero ,ꝓpinquoꝛ exñtib'ꝰ vel vxoreꝝ marito i ſati munꝰ ꝓleuerit. z cuiusc̄ūqꝫ k ſit cōditionis aut sece seu q̄libet titulo res fuerit fiscalis/nemo audeat ad petitionē l reruꝫ defuncti defunctеue cuiuſcūqꝫ fortune aut secte sit (si fisco nostro locus pateat) aſpirare:cū nec illis quidem quoꝝ actu atqꝫ officio petitionū procedebat effectus impune liceat ſanctionibus nostris aduersari:hꝫ vir illustris qđē cuiusc̄ūqꝫ tēpoꝛis questoꝛ m

B dicūt ꝙtinuari cū ꝑcedenti:z subaudi vias.vel subaudi initiū apud oēs alienas fortunas.Vel melꝰ habeas oē semē z.ipſa em rei ꝑn.z. vt in aut.de nō alie.ś.finimꝰ.nec em leges codicis continuantur:cum quelibet perſe z certa debeat esse.vt.ś.de no.codi.cōfir.l.j.ś. quibus.

f Stirpitus.i.in totū vt non remaneat aliqua radiz.Accur.

g Et si intestatus.incipit versus.

h Quedamve.accipe.f.facimus z.

i Mario.vel alio q fisco ꝓferetur.vt.ś.ti.ij.l.j.z.l.vacantia.

k Cuiusc̄ūqꝫ fit.ſ.defunctus vel ille cuiꝰ bona fuerit fisco deuoluta: vt forte q̄ hereticus.vt.ś.de here.l.manicheos.z.l.cognouimus.

l Ad petitionem.aſpirare quod est.j.

m Questoꝛ, nec enim aliter valet rescriptum nisi a questoꝛe subscri-

Concoꝛ.c. cū in iuuen tute.ś. cerū.extra de pur.cano.z qđ no.glo.i ver.nascať. ad fi.in.c.j. extra de cōſti.lib vj.et gl.in .c. tue fraternitatis.extrade pbē.z digñ. vbi.ꝑbaſſa fcitat.ꝺ.gl. ab hac.l.ex tracta.

Honeste q̄dā acciꝑiuntˀ q i honeste petunt.

ptum.vt in auc.vt diui.iuſſi.§.i.col.viij.Et dic ille qui circa latus ꝓn cipis erat.Illij erant queſtores quos dic vt.ff.de offi.ꝯſto.l.j.Et not. bic de illuſtribus quibuſdam.

a ¶ Innuatur.i.oſtendatur principi per eum.

b ¶ Nominis.alꝫ numinis.ꝛ alꝫ nominis.

c ¶ Ceteriſq;.ſ. minoribꝰ.

Maiorus pena minorum eſt terror.

ꝛ ſic not. puniri maiores vt terreãtur minores. ſic quod no.ſ.ti.j.l.ſi.

d ¶ Demoniales . i. ſcriptores:ſeu exceptores vt ſubꝺicit.ff.loca.l.ſ.ad ꝺes.§.ſi.q; redeũt ad memoriam per ſcripturam: vt.ff.de pig.l.ꝛtrahitur.

e ¶ Ediderint.i.in publicum prodũgerint.

f ¶ Proſcriptione.ß corrigit in aut.vt nulli iudi. §.ſi.colla.ig.Itez ad hoc j.de col.do.l.j.§.ſi. ꝛ.j. de mẽta.l.pe.

g ¶ Eſſes ciuiles.vt annone ciuiles:ſcz annui reꝺditus eg publico . ad qõ ß.de fac.ſan.eccle.l. priui legia.Et not.arg.a ſimili ꝙ nec ꝑbenda ꝺz peti. Vel dic ꝺabit publico:et ſic nõ poteſt impetrari remiſſio.ad quod.j.de an.ꝛ tri.l.in fraudem.

b ¶ Pragmatica.ímo cõtra.vt.ß.de no.codi.com po.li.j.ſi. ſed ibi loqtur de his que poſita ſunt in corpore iuris. Item ß.ſ. de legi.ꝛ conſti.l.ij. Sol. ſine alteri⁹ leſione bic vel ſine petitione.vt.ß.l.pgi. in fi. Item quid ſi ſemel ꝛ bis ß eſt qõ dicimus ſcõa inſſio? Rñ.vt no.ß.ſi con tra ius vel vtili . publi.l. fi. Itẽ no.ꝙ ly bonoꝝ petitio ꝓhibeaf:quedaꝫ tñ pmittunt: vt bo.poſ.iuris.vt vnde liberi ꝛ ſiſes. Item poſſ.bonoꝝ facti debitoris ceſſantis:vt.ff. qui.eau.in poſſeſ. ea.l.ij. Itẽ bonoꝝ aditio facti ꝛ iuris.vt inſti.de eo cui li. cau.bo. adi. Item bona heredis non parentis.i. non obeꝺictis : vt.ß.de fideico.aut.boc ampliuꝰ. Item bona captiui ꝛ furioſi.vt.C.de epiſ.audié. aut.liberi.ꝛ de epi.ꝛ cleri.aut.ſi captiui.Item ius iniquum põt peti ly no ceat petenti:vt.ff.quod quiſq; iuris.l.j.Accur.

i ¶ De bis qui ſe deferunt. ¶ Supra de ꝺelatoribus ꝺigit quãꝺo aliuꝫ ꝺefert alium:bic quando ſeipſum.Accur.

Si cuius.ſcz inſtitutus heres legitim⁹: vel qui rogatus eſt vt nõ capaci ꝺet.ſm Bul.alꝫ Pla.ꝛ ꝺic cuius ſcilicet ꝺiei heredis hereꝺitas eſt cõmiſſa ſcz reſtituenda vgoi non capaci.ꝛ ꝛpone tacite:vt no.ß.ti.ij.l.j.

l ¶ Statim.ad id qõ ꝺz ſtatim.j.continuo.concoꝛ.ff.eo.ſ.de iure fiſci.l. edicto.j.rñ. Sed cõtra in ea.l.ß.cũ autẽ.vbi ꝺ ẽxpectandũ illũ cui relictum eſt vt ille primo ꝺeferat ſi vult.Sol.ſm quoſꝺã.bec illam coꝛrigit.Vel bic fuerat in moꝛa ꝺeferẽꝺi ille cui crat relictũ.Vel ꝺic ſtatiꝫ poſt tabulas apertas:ante enim eſt alius ẽxpectandus vt ibi.Accur.

m ¶ Cue.loquitur ꝓcuratoꝛi ceſaris:vt eg ſubſcriptione legis appaꝛet que ꝺicit rationali mitti.

n ¶ Tertiam.ímo videtur medietas ꝺodrantis:vt.ff.de iure fiſ.l.cum tacitum. Solu.ibi ꝺe illo cui crat reſtituẽꝺũ:bic ꝺe rogato magis eſt contra.ff.eo.ſcnatus.§.ſcnatus.vbi etiam heredi dat ꝺimidiã. Solu. ſm. ꝑ.ibi per Adrianum:bic per Coſtantinum qui coꝛrigit . vel bic capaꝫ heres:ibi non capaꝫ.

o ¶ Ab vgoꝛe.ſcz non capace cui non erat reſtitutio facienda.

p ¶ Heredem.ſcz fideicõmiſſariam que effectu heres eſt:vt.ff.quod cũ eo.l.ſi filio.Illij vt.ꝑ.ꝺicũt ꝙ fuit cuꝫ alio inſtituta:ꝛ alius rogatus ſuam partem mulieri non capi reſtituere:ꝛ boc ſi habeas in ſꝑa ipſa etiam quam ꝛc.alꝫ eſt ipſa etiam perſona quam ꝺefunctus:ꝛ tũc ꝺic ꝙ ſi vgoꝛ ꝺetulit.ſi id eſt ꝙnis inſtitutus ꝓobet:tamẽ tali ꝓemio mã cipetur vgoꝛ ꝓꝺicta primo ꝺeferens.

q ¶ Eg omni patrimonio.contra.ff.de iur.fiſ.l.cuꝫ tacitum.vbi media ꝺodrantis. Sol.ſpale in vgoꝛe non capace vt bic ly quiꝺam ꝺicant illã coꝛrigi.Item contra.ß.pgi. rñ.Sol.refert rogat⁹ capaꝫ ſe ꝺeferat:ꝛ tunc obtinet prin.ant rogat⁹ nõ capaꝫ:ꝛ tunc ꝺimiꝺiam: vt.ff.de iur.fiſ.ſenatus.§. ſenat⁹.an vero ille cui eſt relictuꝫ qui nõ eſt capaꝫ ꝛ tũc ꝺiffert vgoꝛ ab alio vt bic.ſi autem alius ẽxtraneus nec rogatus nec alius cui eſt reſtituenꝺũ: tũc forte tertia:vt not.ff. de iur.fiſ.edicto.§. ẽctat. ꝛ facit.c.l.in ꝑn.§.j.ꝛ.ij.

r ¶ Eligat.ſic.j.de meta.l. ſi.Argu.contra.j. quanꝺo ꝛ qui.Ẽrta pars ꝺebe. l.ij.circa ꝑin.

s ¶ Occultato⁹.ſcz beres qui non ꝺeferebat:quoꝺ itellige ſi celabat ſtuꝺioſe non ſi ꝺifferebat ꝺeferẽꝺo:na nec feſtinare ꝺebebat:vt.ff.de iure fiſ.l.edicto.§.cum autẽ.ſed.ꝑ. ꝺicẽ occultato⁹ id eſt officialis : quoꝺ non placet.

¶ Si liberalitatis imperialis ꝛc.

t Ubemus.Donatuꝫ ſit.nullo petẽte.vt.ß.tit. j.l.j.in fi.

v ¶ Herede. i. nullo liberoꝝ.vt.ff.ad treb.l.ẽg facto.§.fi.ꝛ ſic ꝓfertur ſocius vgoꝛ ꝛ aliꝫ ꝑter liberos . ꝛ ꝑ boc qõ ſubijcit ad perſonã aliaꝫ. Vel ꝺic heredes large ꝺici:vt eſt.ß.de bo.vac.l.j.ꝛ ſm ß quoꝺ ꝺicit perſonam ꝺiceꝰ ẽxtraneam vel fiſcuꝫ. illuꝺ cõſtat ꝙ teſtamentarius bũc ſocium preceꝺit:vt.ß.de here . ꝺecuri. l.j.ꝛ.ff.de acquir.re.ꝺo.ſi is.§.pen.ꝛ ſic nec vir. Et not. qõ bic ꝺz in ſocio liberalitatis ꝑcialis:idẽ in bonoꝝ ꝑm.poſ.cõſortibus. Item in heredibus iuris ciuilis. Itẽ leꝛgatarijs:vt.ß.quando non ꝑ.par.ꝛ de cadu.tollen.§.bis ita.ꝛ.§.vbi autem.ꝛ inſti.de leg.§.ſi eadem. Itez pluribus patronis:vt.ff.de bo. libe.cõmuni liberto.ꝛ de aſſi.lib.l.vtrum. Item in pluribus ciuſꝺe coꝛporis.vt.ß.de here.ꝺecurio.per totum.Accur.

¶ Si liberalitatis imperialis locius ſine herede ꝺeceſſerit.

Titulus.xiiij.

Inter ſocios liberalitatis ẽpialis facte etiã inter viuos eſt locus iuri accreſcẽꝺi etiã poſt oñũ vtriuſq; queſitum.Bar.

Imperator Coſtan. Lex vnica.

Ubemus vt ſi qs ſorte ex his quibus cõ muniter a nobis aliqꝺ ꝺonatuꝫ ſit⁹ nullo herede⁹ relicto ꝺeceſſerit:ad conſortẽ potius ſolatiũ q̃ ad perſonaꝫ aliam pars ꝺecẽꝺentis perueniat.

¶ De thesauris⁹. Titulus.xv.

Querere thesauruꝫ in ꝓprio omnibus licet:in alieno vero ſuo nomĩe nullo modo licet:ꝛ ſi thesaurus inuentus fuerit a fortuna:inter inuentoꝛẽ ꝛ ꝺominuꝫ ꝺiuiꝺitur.boc ꝺicit Barto.

Imperator Leo. Lex vnica.

Emo⁹ in poſterum ſuper requirẽꝺo in ſuo vel alieno loco thesauro vel ſupinũcto ab alio vel a ſe effuſis ꝓcciꝺ⁹ pietatis nr̃e beniꝫnas aures aꝺꝺeat molestare. Illã in ſuis⁹ qꝺẽ locis vnicuiq; ꝺñmo ꝺo ſine ſceleratis ac puniẽꝺis ſacrificijs⁹:aut alia qualibet arte⁹ legibus oꝺioſa thesauꝝ ⁹.i.ꝺita ab ignotis oñis tpe vetuſtioꝛi mobilia)ꝙrere:ꝛ inuẽto vti liberam tribuimus facultatẽ:ne vltra ius ꝺci bñficiuꝫ inuiꝺioſa calũ

Emo.permiſſum incipit quando in ſuo vel alieno quis inuenerit:ſed poſtea ꝺiuiꝺit.

Iam in ſuis.appellatione ſui accipe ſiue ſit oñs ꝺirecto vel vtiliter vt ꝺeuꝺatarius emphyteota ꝛ ſimiles:ly inutiliꝰ ꝺominus.Ꝑ.ꝺigerit contra.non ergo creꝺitoꝛ non fructuarius ꝺicũ tur ꝺomini:vt.ff.de acqui.re.ꝺo.ſi is.§.ꝑe.ꝛ fi.nec vir.vt.ff.ſolu. mat. ꝺiuoꝛtio.§.ſi fundum.Item iꝺẽ quoꝺ in ſuo eſt ſi quis in ſacro vel religioſo caſu fortuito:vt inſti.de rerum ꝺiui.§.thesauros.Sed in bis cõtra.ff.de iur.fiſ.l.iij.§.ſi in locis.Sol.vt ibi.

a ¶ Sacrificijs.ad quoꝺ.ß.de paga.ꝛ ſarra.per totum.

b ¶ Arte.puta magica.ad qõ.ß.de matbe.per totum.quo caſu totum fiſci erit cum bic ſit inꝺignus.ad quoꝺ.ff.de iure fiſci.l.j.circa principium.Accurſius.

c ¶ Thesaurũ.ſcz quererc:qõ eſt.j.ꝺ qõ ſiceritur eſt ꝺiffinitio thesauri.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

vt.ff.de acquirē.re.do.l.nunq̄.§.thesaurus. sic ⁊ propīe ⁊ impropīe quandoq; vt.ff.ad exhibēn.l.thesaurus.

a ¶ Lege. l.ista. ⁊ no.sic.§. de epi. audiē.l.iij.in pn.⁊ arbi.tu.l.cū interdi cte.⁊.ff.de cō.insti.l.q̄ sub 2dītione.§.fi.⁊ de mi.l.in cause.in pūn.⁊ ad muni.l.j.in fi.⁊ de leg.j.si q̄n.in pūn.⁊ vt leg.no.ca.l.j.§.rescripto.

b ¶ Liberalitas. si babes liberalitas plana ē. si vo babeas liberalitatibus: tūc habeas imperatoria magnanimitate. ⁊ dic vi deatur puenire ccessio. vdictio postulāda est plu ralis numeri. vliberalita tibus est ablatiui casus. Item si habeas in geni tiuo magnanimitat; seu maiestatis imperatorie: tunc subaudi scilicet con cessio: vt.§. Tertij habēt imperatoria maiestas et liberalitatibus.

† Cōcor. ca nup abba teo. iuncta gl. sup ver. cōponēdus ate fi. extra de dec.

c ¶ Volentibus. Not. oñi voluntatem nil facere vt ali⁹ suo noīe ḡrat. ad q̄ insti.qui.alie.licet.in pn. ⁊.ff.de vsufru.sed ⁊ fi q̄d. in fi.⁊ ad.l.cor.de sicc.lege cor.§.fi.contrariuz in lapidicinis: vt.ff.cōmuna prę.l.venditor.§.j.

d ¶ Huius legis.q̄ dicit: sc̄z dño volēte vel inuito.

† Cōcor. c. nō remittit pcīn. de re. iur. lib. vj

e ¶ Legis. scilz huius de quo etiā extraordinarie potest accusari. ad quod ff.de penis.l.sanctio.⁊ de cri.stel.l.iij.

f ¶ Inuenerit. iueniſſe ꝺz qui videt vel pcipit ⁊ animum habēdi habuit.ad q̄.ff.de acquiren. pos.l. iij.§.neratius. Accur.

g ¶ Alienis. ad quod. §. finiū regun. si cōfiteri.

b ¶ Partiaē. idē si in loco cesaris vel publico ciuitatis. nam dimidia inuētoꝛi alia ciuitatiuel fisco: vt insti.de re.diui.§.thesauros. Item §.j. de meta.l.cuncti. Solu. vt ibi. Itē qua actiōe dño cōsequitur dñium? Rñ. cōdi. ex hac.l. vel rei ven.

i ¶ De annonis. ¶ De alio iure fisci dicit. ⁊ dic de ano. ⁊ tri. i. de tributo q̄ ꝑstāt pro annona militū ⁊ equoꝝ. vel ānona in ꝑcieb⁹ tributa in pecuniis. tu dic ānona in ꝑcieb⁹ tributū i auro ⁊ argēto ⁊ ere. ⁊ ꝺ tributū q̄cq̄ tribuit: sc̄z spāliter q̄ pncipi ꝺaf. Et est sciēdū q̄ tributū aliud capitis; vt.ff.de cēs.l.fi. aliud agroꝝ: vt.j.e.l.j. vtrūq; italicis ⁊ q̄busdā aliis remittit: vt.ff.de cēs.l.j.⁊.l.fi.⁊.§.de epi.⁊ cleri.de bis. nec obst.§. fine cē. vel re. l.fi.⁊ ibi no. nec q̄ ꝺ insti.de re.diui.§.p traditionem. vt ibidem digi. Itē no.q̄ ꝑm. ℙ. tributū capitis est p mare iteger aureus. p femina medius: vt arg.ff.de cēs.l.fi.⁊.j.e.l.fi.sed. ℙ. dicit quoꝺ medio tēpe rādū.⁊ p eo.j. de agri.⁊ cēs.l.cū antea. li.j. noīe p̄dij ꝑstāt q̄ritas fruměti q̄ ꝺ gnquageſima ꝺrei: q̄dragesima vini: ⁊ lardi vigesima ⁊ ptibus nō remotis: vt.j. de ꝑscio q̄ the. infer. l.j.fm ℙla. ſ; certe aliuꝺ dicit. l. illa ad ſtar argēti ⁊ in auro ⁊ in aliis pecuniis fiat cōputatio. Itē ꝺ fert ꝺ ti. ab illo. §. de ānonis ⁊ tributis ⁊c. q̄ ibi ꝺe bis que p̄ salarijs ꝺabantur officialibus: bic fisco. Item ab inferioꝛi prozi. vt ibi no.

k ¶ Si quideꝫ. Et qua. i. eꝫ quibus. fic. §. de in ius vocan. l.ij. al⁹ pro portione: ⁊ tunc ponitur ꝓpꝛie pro qua.

l ¶ Oportet. §. de bereditarijs ac. l. ij. sed fallit in. vij. casib⁹: vt ibi not.

m ¶ Annonas. etiā ꝑteritas. vt.ff.de pu. imperatores. ⁊.j. de prę. nauic. l.ij.⁊.iij.⁊ dic anno. i. tributa pro annona: vt in rubri. Itē ꝺoc casu nō opponit cōpensatio: vt.ff.de iur. fisc. l. auſert. §. qui compensationem. Sed q̄ſ si nō est ſolucꝺo: Rñ. tenenſ coheredes eꝫ pſona defuncti q̄ſi auctores. Argu. §. fine cen. vel re. l.ij.⁊ auc. ibi posita. ⁊ facit in auc. de man. prin. §. non permittas. ⁊.§. fine cen. vel re. l. omnes. Accur.

n ¶ Fructus. nō aūt illi q̄ pēsiones recipiūt niſi ſit q̄ſuetudo regionis, vt.j. de agri. ⁊ cē. l. litib⁹. §. ℌ de redditib⁹. ⁊.ff. de admi. tu. l. ſine bēde. §. lucius. ℳ. ⁊ ar. §. de vsufru. bactenus. §. fi. Itē facit. j. l. prozi. ⁊.ff. de impen. in reb⁹ do. fac. l. neq; ſtipendiū. ⁊.j. de col. fundi patri. l. oēs.

o ¶ Indictiones. i. munera patrimonioꝝ q̄ poſſeſſionibus indicūtur. Et est ꝺuplex ꝑ primonij munus. vnū in reb⁹ vt bic. q̄ ſoluit etiā nō municipes. Itē etiā q fenus egerent: ⁊ ꝑstabit ſm modum notatum in rubri. Est aliuꝺ q̄ ꝑsone pro ꝑmonio iuꝺicit: ⁊ tūc tm̄ municipes: vt. ff. de mūe. ⁊ bo. l. rescripto. §. fi. ⁊. l. fi. §. ꝑmoniozū. ⁊ tūc non ꝑstabit ſm formā dictā in rub. ſed ꝓut iuꝺicit per ſingula luſtra: vt not. j. ꝑpi. rubri. Item no. q̄ q̄ꝺā leges huius ti. de vno: alie de alio: ⁊ alie de vtroq; ꝺicunt. et facit j. de mune. patri. l. ij. ⁊ q̄ no. j. de mu. ⁊ bo. in rub. ⁊.ff. de neg. geſt. qui alie na. §. fi. ⁊ ſm q̄ bic ponit eſt bodie ordinarium: vt j. titu. j. l. j. Itez facit. j. de imu. nemi. conce. l. fi.

p ¶ Ne vltra modum. i. p eo q̄ non poſſides: vt. j. ō immu. nemi. cō. l. j. ⁊. j. et in auc. de man. ꝓin. §. nō permittas. col. iij.

q ¶ Poſſides. ꝑ q̄ſtitate fructuum tm̄: vt no. in rub. ⁊ fa. §. de allu. l. j.

r ¶ Oēs. sc̄z boies.

s ¶ Saltanus. ꝺūtaxat. vt. j. ti. ij. l. j. ⁊ ꝺz ꝺelegare q̄ñ per ſuū notariuz vel nūciū ſuū ſcribi ꝺi vt egigat: et q̄nq; ꝑmittit eꝑlam ꝺe indictōe futura: vt. j. ꝺe eꝑcuſ. mu. l. placet. ⁊ reꝺꝺit in q̄ꝺruplum: vt. j. ꝺe eꝑcu. mu. l. placet. ⁊ ꝺic ꝺelegationi bus. i. ꝓceptis.

t ¶ Egigēdi. al⁹ reſtituen ꝺi vel remittēdi poteſtatem cē. ⁊ ſic bñ ſequitur: nam ⁊. cē ſm aliam refert ſe ad principiū ⁊ reꝺ dit in q̄ꝺruplum: vt. j. ꝺe eꝑcu. mu. l. placet.

v ¶ Vicarius. puta palatinus vel alius vice principis vel rectoꝝ pꝛouincie: ad cuius offm ꝑtinet tributa egigere: vt. j. ꝺe ca. lar. l. ij. ⁊. j. ꝺe eꝑac. tri. l. in fiſcalibus. Tributa egiger ad quos ꝑtinet.

g ¶ Cōpellet. ꝺic in ſubꝺiū reſeruari eū cui eſt remiſſum: vt. ſ. ꝺe ꝑue. ſi. ꝺe. l. ij. in fi. ſm quoſꝺā. ⁊ ſic non valet remiſſio oīno: vt. ſ. ꝺe trāſac. pꝛeſes. que eſt ſ. pauperi tñ pōt remitti cum pater ꝺebeat agere: vt in aut. vt iuꝺi. ſine quo. ſuffra. §. eos. col. ij. ⁊ facit. ff. ꝺe pac. imperatoꝛes. ⁊ ꝺe publi. l. fi. §. fi. ꝺe ꝺecre. ab oꝛꝺi. fa. l. iiij.

z ¶ Oēs omnino. ſ. prouinciales: vt in ſi. buius. l. ⁊ no. ſ. fine cē. vel re. l. fi. ⁊ facit. j. ꝺe cen. l. iiij. ⁊ ꝺe col. fun. pa. l. oēs. ⁊.j. ꝺe imu. ne. con. l. j. adeo vt nec veterani eꝫcuſentur: vt. ſ. ꝺe priui. vete. l. pe.

a ¶ Noſtra. quam non habemus.

b ¶ Nec vocari. al⁹ vocari: ⁊ facit. j. ti. j. l. j. al⁹ vacare. q. ꝺ. nec extraoꝛdinaria conferuntur nec oꝛdinaria remittuntur: vt. ſ. l. pꝛozi.

b ¶ Ro locis. id est pro magnitudine locoꝝum.

c ¶ Poſſeſſionū. q̄ ſunt ꝑpe limina eꝫ q̄bus tributa pendūtur.

d ¶ Annonam. in ſingulis locis ⁊ ſpeciebus conſtitutaꝝ: vt. j. ꝺe ſuſce. l. modios. Accur.

e ¶ Ad limites. vbi ꝺe militibus in caſtris conſtitutis pꝛoſligabaē: vel ad tempus reponebatur: vt bic ⁊.j. ꝺe eroga. mili. an. l. iij. ⁊.j. ꝺe cano. lar. l. j. ⁊. j. ꝺe fundis limi. l. j. ⁊ facit. j. eo. l. nemo.

f ¶ Si fraudē annonarie. i. tributi ad annonā vt ꝺixi in rub. Accur.

g ¶ Deuotionis. ideſt picti tributi ꝺeuote ſcribendi.

h ¶ Sortiri. niſi ſit pꝛeſcriptū quadraginta annis: vt. j. ꝺe fun. pat. l. ſi.

i ¶ Par. i. neminē eꝫcuſando: vt. ſ. eo. l. omnes. pro modo tamē poſſeſſionum. vt. ſ. eo. l. indictiones. ⁊ facit. ſ. ꝺe vectiga. l. quicquid. ⁊ ſi cōtra ius vel vtili. pub. l. fi. ⁊.j. ꝺe naui. non eꝫcu. l. ij. ⁊.j. ꝺe cano. fru. vib. ro. l. ij. ⁊ ꝺe aqueduc. l. ꝺiligenter. Accur.

UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK

Emo possessoꝛi. prediop ꝑpter que tenenꝫ ad infrascripta.

Mansiones. publicas in quibus forte annona erat imponenda. vel alias publicas.

Longius. quia illi de vna prouincia non debent deferre ad aliam. ⁊ facit. ff. co. l. pro locis. ⁊. j. de pri. do. augu. l. ij. ⁊. j. l. progi. Accur.

Editerranee ciuitates. id est homines earum.

Expensis. id est inuicē alie ꝑ alijs tributa solue bant: ⁊ sic longius porta bant: qđ hic remouet. ad qđ. ff. co. pro locis. ⁊ facit j. de pui. do. aug. l. ij. ⁊. ff. l. progi. ⁊ in auc. de col. ꝯ. nullus aūt. ⁊. j. de metal. l. iiij. Item videt cōtra qđ ꝛ: Alter alterius onera portare: sic adimplebi. ⁊c. sed hic nō releuatur: immo grauatur alter.

Deuotionis. i. tributi denote soluendi.

Bistere. pone fm R. in emphyteota ⁊ fructuario q publicas debent soluere functiones. vt. ff. de iur. emphy. l. ij. ⁊. ff. de vsufruct. l. balcenus. q si nō soluāt infra tpa hui⁹ legis domi nus exigit hūc. i. vēdicat ꝑdium nō obstāte aliqua dignitate. Vel fm. ad. pone in exactore tributo rū q nisi inferat fisco infra tpa hui⁹ legis oīs ꝑdij q soluit repetit: vt in fine hui⁹. ⁊ nihilominus tenebitur fisco exactor: et exactus in subsidium. vt j. de eroga. mili. āno. l. v. ⁊. ff. de conue. fi. de. l. fisco. Vel veri⁹ nisi emphyteota vel silos soluant infra tpa hui⁹ legis ptinet ega ctio ad oīm. i. quia oīs egigit dicta tributa vt fisco soluat: vt differat a primo: in quo primo reuocat fundū ab emphyteota: ⁊ ipse oīs soluet.

Cōmodis. i. tributis q fisco egēti ⁊ necessitatē būti soluunt vt subiicit.

Dignitatum. fic. ff. de mu. ⁊ ho. l. fin. ff. ab huiusmodi. ⁊ de vac. munel. l. sunt munera. ⁊ supra eodem. in fraudem.

Anni. infra qđ debet solui exactor. vt. j. ti. iij. l. missi.

Seq menses. ſho. purgat mora cōmissa infra seq menses qđ est verus quo ad oīm: ſs qđ ad fiscū. ggr. dies statuunt. vt. j. de ero. mili. an. l. v.

Exactione. i. vēdicatione ꝑdij fm ꝓmū. Vel. i. repetitione pecunie soluēde fm aliū ꝑ cōditione fine cā. Vel dic quia oīs egigit etiā ꝑ prete rito tpe. vt. ff. de publi. l. imperatores. ipse autē oīs reuocat ab ephyteota. vt. ff. de iur. emphy. l. ij. vel a fructuario. vt. ff. de noxa. ac. si noxale. Vel dic recepta vltima positione q oīs egigat qđ debuit emphyteota soluere cū ipse ꝑ eo tpe soluere teneaꝫ. ⁊ sic cōdic. ex hac. l.

Judices. id est ꝓsides prouincie ad quos pertinet imponere et egigere. vt. j. ti. iij. l. in fiscalibus.

Profligenda. id est imponenda vel egigenda.

Compendia. id est lucra.

Emolumenta. id est salaria.

Cōpellant. hoc ꝑpter negligentiam. Sed si qđ acceperint vt male agāt: tūc in q̄druplū ꝑter hoc. vt. ff. de statu. ⁊ ima. l. j. ⁊. j. de cenſi. ⁊ ꝑ equa. l. ꝓcuratores. Item facit ad negligentiā iudicis puniendā. j. de susce. l. j. ⁊ de col. fun. pa. l. placuit. ⁊. ff. de offi. ꝓfe. ꝑ. oīi. si quos. sic in tutore. vt. ff. de admi. tuto. qui negotiationem. ꝑ. j. ⁊. ff. ꝑe.

Ad operandum vel portandum nō debet quis longius mitti: sed debet ratio itineris adhiberi. b. o. Bar.

Imperator Valen. Lex. viij.

Emo possessorum ad instruendas mansiones vel cōferendas ſpecies longius deleget: sed oēs itineris ac necessitatis habita rōne delegentur.

Nō est faciendū id in quo plus expēditur q̄ de cōmodo percipitur. Bar.

Imperator Aug. Lex. viij.

Editerranee ciuitates a maritimis / ⁊ maritime a mediterraneis onerabātur expensis vt plus haberet dispēdij translatio q̄ deuotionis illatio: hoc nō solum in presenti verum etiam in posterum. ꝓhibemus ea lege vt se vltimo nouerint suppli cio puniendos q ista cōmiserint.

Si vtiliter oīs infra tps hic statutus nō soluerit tributa: oīo ꝓuat: ⁊ ad bas benté directum oīnum reuertitur. Bar.

Impa. Arch. ⁊ Pho. aa. Lex. ix.

Bistere cōmodis publicis ⁊ statutis necessitatibus nō ꝑnt ꝓuilegia dignitatuꝫ. vñ vt q̄sq̄ de ꝑdijs emolumētum cō sequt: si nō is cuoluto anni spacio intra sex mēses oēm cui cē cō strictus. Et reliquoꝫ intulerit cu mulus: ad ipsos q sunt oīi ꝓedij exactionez volumus pertinere.

Judicibus negligentibus totū fala rium aufertur. b. o. Barto.

Idem Aug. Lex. x.

Judices quos circa profligenda erariꝫ nostri cōpendia negligētes ac desides fuisse constiterit: oia que in administratione positi peceꝛūt emolumē

ta reddere compellantur.

Imperator Theod. Lex. xj.

Ab vnaquaq̄ ꝓuincia cēſuim⁹ expectandum q̄d ab hisdem nuper esse ꝓmissus rua sublimitas indicauit. nullus vo decetero ad possessiones eozum (q̄d maxime formidāt) inspector accedat macedonū reliquiꝫ exemplū secuti medie q̄ctitat vt obtulisse noscunt tributa suscipiant: sed ⁊ hi q ꝓstati sunt nihil a se vltra tertiā partem posse ꝓferri: illud exoluant ad q̄d se indubitāter fore idoneos pollicent. que dispositio imperpetuū obseruabitur sacrosancta thessalonicenſis ecclesia ciuitatis excepta: ita tamē vt aperte sciat ꝓprie tantummodo capitationis modum beneficio mei numinis subleuan duz: nec exteroꝝ grauamine tributoꝝ rempublicā ecclesiastici nominis abusione ledendā.

De indictionibus. Titu. xvij.

Indictio munꝰ ordinariū est: ⁊ ideo ab hac indictiōe non ꝑcusantur q a muneribus ꝑcusationem habent. Bar.

Impa. Pono. ⁊ tbco. aa. Lex. j.

Ones oīnino quocūq̄ titulo possidētes q̄ delegatio superindictis nomine videt amplexa: velut canones cogantur inferre: et vt ne qua sit dubietas hac aperta diffinitione decernim⁹: vt id potius canonis vocabulo ꝓsuletur. Nulla igitur domus vel sacri patrimonij vel emphy

lustro. vt in auc. de col. in ꝓin. ⁊. j. de lustra. au. col. in rub. ideo de indictiōe di. ⁊ vocat hoc tributū superindictū. vt. j. l. j. q: vltra ordinariuꝫ canonē q rebus imponit ꝓstat ꝑ singula lustra. ⁊ fm hoc dicas. ff. tit. j. l. oēs oīno. esse post istā. Vel ibi de eo q̄ reb⁹ ꝫponitur dicit: cū nouū hoc inducere velit. Alij dicūt supindictuꝫ q̄d vltra hec oia ꝓstat. vel ꝑpter fertilitatē: vel ꝑpter publicam necessitatem q̄ ꝫ ipsum ordinariū crit. vt. j. l. j. ſed aliud q̄d ꝑsonis ꝓ patrimonio erat canonicuꝫ etiā ante banc. l. vt. ff. ti. j. l. oēs omnino. Et no. q romani ante natiū tatem ꝯpi computabant annos ab indictione: hebrei a diluuio: greci a ludo herculeo qui fiebat ꝑ singula quadrieñia in monte olympo: sed hodie omnes ꝯpiani ab annis oñice incarnatiōis. ⁊ imperatoris. vt in auc. vt prepo. no. impe. in ꝓin. Accur.

Supindictū q̄d sit.

Annonaꝫ oñi cōputatio.

Negligentia iudicis est punienda.

Nota tē pore purgatur.

Dones. Possidentes. accipe. j. coganť inferre q̄d dele. ⁊c.

Delegatio. id est ꝓceptum factum ꝑ delegationē a principe tantum. vt. j. de ꝑcu. mu. l. placet. ⁊. l. priuati. ⁊. ff. titu. j. l. iij.

Superindicti. als superindicti: ⁊ tunc ꝓpone vt in rubri. als ſup indictione. ⁊ als ſunt due partes ſuper indicti. i. ſuper nomen indicti. vt. j. de priui. do. aug. l. ij. ⁊ ff. Accurſius.

Canones. i. ordinaria tributa. naꝫ canon. i. regula inde exactores dicuntur canonicarij. vt in auc. de col. ꝯ. ⁊ in hoc. col. ij.

Potius. electiue. Accurſius.

Postuletur. hoc autem q̄ ſit canonicum ꝓdest: q̄ nullus ſe ꝑcusſat: vt ſubiicit ⁊. j. ti. ij. l. j. ⁊. j. de pri. do. aug. l. ij. ⁊. ff. fiscus ſi effet extraordinarium. vt. j. de col. fun. pa. l. j. ⁊. ff.

Sacri patrimonij. ſi dicas ꝓ eccleſia. contra. ff. de ſacroſan. eccle. l. placet.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

l.placet. Sed sol.vt.ſ.ti.ij.l.ſi.no. Item ſi dicas pro domo noſtra: qđ eſt verius: tunc eſt contra.ſ.de priui.do.aug.l.j. ſed dices de ſuperindicto qđ eſt extraor. ibi loqui. z codē modo rñ.ſ.de execu.mu.l. euidēter.

a ¶ Sed ipſis. id eſt nobis. Accurſius.

b ¶ Articulari. conſtrue tua z ſubaudi faciat imputari. i. iferri motu concuſſionē oportet.

¶ Pro debitis publicis non debet qs poni in carcere: nec nouitates aliquas pati in perſona. b.o. Bar.

Impera. Augu. Lex.ij.

¶ Emo carcerē/plumbato/ rūq; verbera/aut pōdera/ aliaq; ab iſolertia indicū reperta ſupplicia ī debitor ſolutiōib⁹/ vel a puerſis/vel ab iratis iudicibus expauēſcat. carcer penaliū carcer hoiuz noxioz eſt z officialiū z cū denotatione coz iudicū quoz de offō certiorez eē ōbebūt q ptra hāc legē admiſcrint: ſecuri iuxta preſidē trāſeant ſoluto res. vel certe ſi qs tā alienus ab humano ſenſu eſt vt hac indulgētia ad ptumacia abutatur: cōti neat apta z libera z in vſu hoiuz inſtituta cuſtodia militari. Si qs ī obdurata neqtia pmanebit ad res eius omnemq; ſubſtātias exactor ci accedat: ſolutōis obſequio cū ſubſtātie, ppietate ſuſcepto qua facultate ꝑbita exactori oēs foze credimus, pniozes ad ſoluendā ea que ad nr̄i vſus exercitus pro cōi ſalute poſcuntur.

¶ Qui debitoꝛē captum eximit: ad id qđ fiſco z priuato debebatur tenet. Bar.

Imperator. conſtan. Lex.iij.

¶ Quotiens qs z priuati debitor iuenīt z fiſci abreptu s ab vno offō tenear: ad vniuerſi debiti ſolutionē qui eu abſtulit coerceāt: ac tori ſūme exactionē in ſe ſuſcipiat qui eūdē auellē dum ſubtrahēdūq; crediderit.

¶ Officiales tenent ad ſoluēdū tributa ne ipſis ceſſantib⁹ ceteri onerent. Bar.

Idem Augu. Lex.iiij.

¶ Actores ceteriq; rei ꝓuate nr̄e ad ſolutionē ſpecie ſoleniū debiti vigoris auctoꝛitate coganſ: ne puinciales rei ꝓuate noſtre fatiget immanitas.

¶ Exactores debēt remittere ad curiā

---

l.placet. Sed ſol.vt.ſ.ti.ij.l.ſi.no. Item ſi dicas pro domo noſtra: qđ eſt verius: tunc eſt contra.ſ.de priui.do.aug.l.j. ſed dices de ſuperindicto qđ eſt extraor. ibi loqui. z codē modo rñ.ſ.de execu.mu.l. euidēter.

a ¶ Sed ipſis. id eſt nobis. Accurſius.

b ¶ Articulari. conſtrue tua z ſubaudi faciat imputari. i. iferri motu

teotici iuris/vel hominū priuatorum (etiam ſi priuilegiuz aliqđ habere docetur) ab hac neceſſitate ſciuncta ſit: qđ iam non extraordinarium vt hactenus: ſed ipſis facientibus canonicum nomen accepit.

¶ Ante tempus ſolutiōis debet ſingulis puincijs notificari vt ſe ꝓparent ad indictionem ſoluendam. b.o. Bar.

Impera. Theodo. Lex.ij.

¶ Articulari delegationum notitia ante ī dictiōis exordium ſingulis tranſmiſſa puincijs collationis modum a poſſeſſoribus multo ante proſpectum deuotionis ſolite nō ſubditis ca lūnijs tua ſublimitas faciat imputari: vt z puincialib⁹ ſubeūdi diſpēdij neceſſitas auferatur: z officijs inferendi damna licentia denegetur.

De ſuperindicto. Ti.xviij.

Impa. Gza. z Va.a. Lex vnica.

Qbil ſuperindicto nomīe ad ſolas ꝓfectura literas ſcſē puincialis exoluat neq; vllius omnino indictionis titulus etiaz ſolēnis imineat: niſi cū noſtro cōfirmata iudicio z imperialibus nexa preceptī ſedis ampliſſime depoſcat indicti o z cogat exactio.

De exactoribus tributoruz. Titulus.xix.

¶ Exactores nō debēt exigere niſi eos qui in breuib⁹ continentur: ſeu exactis a tabulario ſibi datis. b.o. Bar.

Imperator Conſtan. Lex.j.

Uccenarij z centenarij ſiue ſexagenarij non pzius debent aliquez ex debitoribus conuenire q̄ a tabulario ciuitatis nominatim breues accipiant debitoz: quam quidem exactionē ſine omni ficri

---

o Emo. tributarius. al's fiſci debitor.

p ¶ Inſolertia. id eſt duricia ſm quoſdam. z facit. ſ.de actio. obliga. l. negantes.

q ¶ Penaliū. i. boium pena dignoz. ne ſit contra. ff.de pe.l. aut dāna. ſ. ſolent. vbi dicitur qđ ad cuſtodiendum non puniendum eſt carcer.

r ¶ Officialium. i. iudicū. q. d. nō priuatoz qđ debēt hz officialiū in officio exigendi modū excedentiū: vt ſubiicit. z etiā in qdrupluꝫ exactio. vt.ſ.de execu.mu.l. placet. z.ſ. de cēſi. l. perequatores.

s ¶ Et cum denotatione. al's condēnatione: z al's cū denotatione. Item. ſ. al's certiores: al's coercitiones. z eſt ſenſus: qđ cuz pena iudicū eoz: ſcz officialiū qui ſcz officiales ꝫ hāc. l. admiſerāt ponēdo in carceres tributarios: de officio quoz ſcilz officialiū male geſtoz. ſcz in vinculādo certiores eſſe debere ſcz iudices eoruz.

t ¶ Legem. non ſoluendo tributa.

v ¶ Preſidem. qui facit exigi: vt. ſ.e. in fiſcalibus.

x ¶ Solutores. i. tributarij ſic dicti: qz ſoluere debent z ibunt ſecuri: nā timentes officiales penaz inferēdaz a ſuis iudicib⁹ non incarcerabunt. z ad boc. ſ. de offi. rec. puin. l. oēs. z de ſportu. l. ij.

y ¶ Indulgētia. quia nō incarcerabunt.

z ¶ Abutatur. qz non ſoluat. qđ tamē facile fit.

a ¶ Cuſtodia. capiē ergo vt argu. ff. ad. l. iul. pe. ſacrilegi. ſ. fi. qđ eſt in debitore publico: vt. ſ. l. ꝑi. ſpāle. al's ſecus vt no. C. q bonis cedere pñt. l. j.

b ¶ Si qs. ſcilz debitor.

c ¶ Dēm. nō ergo ꝑ menſura debiti. z ſic eſt cōtra in auē. de exhi. ſ. fi. vere. Solu. ſpāle in fiſco. z el veri⁹ hic corrigitur. z facit. ſ. de cap. z di. pigno. l. j. z. ij. Accur.

d ¶ Suſcepto. ſuſcepit em executor obſequiuz. i. officium tributarij: quia ſoluit ſibijpſi de propietate reruz debitoris que vēdunt: vt. ſ. de cap. z di. pigno. l. j.

e ¶ Prebita. exactori.

f ¶ Exercitus. facit in auē. de man. ꝓin. ſ. neq; autem. in fi.

g ¶ Qutiens. Abreptus. i. captus. vel abreptus ab eo qui euz ſub traxerat cuſtodibus.

b ¶ Tencatur. ſ. z cuſtodiatur. vt. ſ. l. nemo. in. ij. rñ. Al.

i ¶ Ebſtulit. ſ. officio cuſtodiendi. Al.

k ¶ Crediderit. z ſubtragerit. ſic. ff. de rerum. dini. l. fi. Sed videtur nō delinquere qui egigit a debitore publico quod debet exigēri: vt. ff. ad leg. iul. pe. l. peculatus. Sol. ibi non in fraudē fiſci ſed ꝓ ſuo cōmodo: ſz tñ reddatur fiſco. vt. ff. de iure fiſ. l. deferre. ſ. fi. bic autez in fraudem fiſci. Itē ibi pecuniam: bic perſonā vt fiſcus eum non inueniat. z facit. ſ. de aſſer. tol. l. ij. z in auē. vt oēs obe. iudi. ſ. fi igitur. Item no. bac. l. minus habere fiſcum ꝓ priuatum: cuz priuatus iuraret in litē. vt. ff. ne quis eum qui in ius. l. ſi ꝓ alium. ſ. j.

l ¶ Ctores. ceteriq; officiales ſubaudi. ꝑv.

m ¶ Specierum. per fiſcum cōmodatarum.

n ¶ Immanitas. al's inmunitas. z al's imanitas. id eſt nimietas. naz ſi iſti officiales non ſoluerēt totum onus portarent puinciales: quare in imenſum fatigarenſ. portatur eniz leuius qđ a pluribus portatur:

Carcer ad boium cuſtodiaz nō penam eſt inductus.

vt arg.in auf.de natu.in cu.de.in prin.⁊ facit.ſ.de omni agro defer.l. omnium.⁊.ſ.de priui.do.aug.l.ij.⁊.j.co.l.ſi.Et ſic no.cõtra officiales cõmunis bononie vt ſoluant collectam ſicut alij.

a ¶ Apparitores.Seruitiũ.ſ.vt ſeruiat ſuſceptori accipiẽdo aurũ collatorib⁹ ⁊ portãdo ſuſceptori q̃les erãt ducenarij. vt.ſ.c.l.ij.

b ¶ Debitus.i.qñ debeat collator vel ꝑ ſcrinio egitur:vt.ſ.de cano.lar.l.j.et.ij.

c ¶ Ex officiali.i. apparitore predicto.Accur.

d ¶ Officiũ.ſcilz ſuſceptorum.Accur.

e ¶ Perlatũ .i .ſponte datum ſed exactũ per vim: vt.ſ.c.l.ij.ad q̃.ff.de le.ij.fideicom.ſ.ſi rem.

f ¶ Suſceptor:ꝓprie.q. ideo per apparitores fac̃ exactiones ne ⁊c.Alij dicũt ſuſcepto:.i. apparitor⁹ ideo ds ſcribere q̃ accepit ne ⁊c.⁊ ꝓ hoc detrimenta ⁊c.quia de suo emendabit de quo nescit reddere rationẽ.⁊ facit.ſ. de ſuſce.l.frumẽta.⁊.ſ.de apo.pu.l.j.⁊ l aut.de mã. princ.ſ.coges.⁊ de col.ſ. iubemus.

g ¶ Iſi fiscalibus.Titulis.certa ſunt diſpẽdia ꝓncipis.⁊ aliq ſoluũt ad vnã:alij ad aliam exp̃enſam ſeu arcam.⁊ alię arce erant apud ꝓfectum:⁊ alie apud ꝓcuratorem cęſaris.ad q̃.ſ. de cano.lar.per totum.⁊ illas hic vocat titulos.

h ¶ Rationale.i. procurator cęſaris. vt.ſ. de mo. mulcta.l.ij.

i ¶ Vſurpat .i. vtendo retinet.Et ſic no.q̃ h̃ po niſi ibona pte vſurpare. vt.ſ.de agri.⁊ cẽſi.l.qui⁹ admodus.circa fi.⁊.ſ.de mo.mulcta.l.ij.

k ¶ Cõſtringant. exigere. vt.ſ.de cano.lar.l.ij.

l ¶ Detineat.i.detineat.⁊ facit.ſ.de coll.fun.pa.l.ſi.

m ¶ Iſſi opinatores. multa nomia habet exactor:vt no.ſ.l.j.

n ¶ Cum delegatorijs.ſcz lſis .⁊ ſic iudicib⁹ eſt datiuus.vel dic q̃ ſit ablatiuus:q̃ ꝑfect⁹ delegat.i.mittit ꝑſidib⁹:vt no.ſ.ti.ſ.l.ij.⁊ rub.illi⁹ tit.

o ¶ Anni.anno eñ durabat officiũ exactoris:vt in auf.de col.ſ.iubemus nullã.⁊.ſ.de ſuſcep.l.neminẽ.⁊.ſ.de egecu.⁊ exacto.l.ij.infra qõ tps fieri debebat exactio:vt hic.⁊.ſ.de anno.⁊ tribu.l.obſiſtere.

p ¶ Poſſeſſore.i.tributario qui ꝓ poſſeſſionibus tributa debet dare.⁊ dic cõmune nec in exigendo vt ſubijcit:nec cõmercium cũ ꝓuincialibus facit.vt.ſ.de ero.mi.anno.l.opinatoribus.

q ¶ Cui.ſcz poſſeſſori.

r ¶ Militem.i.opinatorem qui in hac militia militat.

s ¶ Exactorem.i.rectorem ꝓuincie ad cuius officium pertinet tributa exigere.vt.ſ.l.ꝓpoſi.

t ¶ Imminere.i.vt ſoluat compellere.R.ad q̃.ſ.de cano.lar.ti.l.ij.

v ¶ Iudices.i.ꝓſides ꝓuinciarum.

x ¶ Delegari.i.ab ipſis opinatoribus exigi vel compelli ſoluere.

y ¶ Quãtitatis.quam opinatores a ꝓuincialibus exegerunt.

z ¶ Officio.i.cuiuſlibet officialis ſit.Accur.

a ¶ Exigendos.i.quos ipſi dñt exigere.vel exigendos.ſ. tributarios.

b ¶ Militibus.i.opinatoribus.

c ¶ Curiales.i.ꝓſides curie.ad q̃.ſ.ti.j.l.j.in p:in.

d ¶ Adhenebit.i.tenebit.

e ¶ Cum.redditrationem quare puniuntur ꝓdicti.

f ¶ Iudicem.i.ꝓſidentẽ loci.

g ¶ Inquirere.cognoſcendo quid⁊ q̃tũ debet.⁊ ſuper hoc iudicare.

in ſcpt⁹ qd exactũ ẽ⁊ qd nõ:vt ex eoꝝ ſcriptura officiũ reddat inſtructũ.b.d.Bar.

Impa.tbc.⁊ arc.⁊ bo.aaa. Lv.

¶ Apparitores qcũq̃ in collationẽ auri percepti fuerint officij ſui adhibere ſeruitiũ[a] titulo:ꝝ debitũ[b] ⁊ collationũ ſummas relationis ſue fide ⁊ annotatione ꝓſcribant:ſitq̃ ex officiali[c] inſtructiõe officiũ[d] conſtitutũ qd exactũ qdve platũ[e] eſſe videat:ne longinq̃ itineris diuerſitate ſuſceptor[f] abduct⁹ ⁊ curie ſue deſit⁹ et rei familiaris ꝏtrimẽta ſuſtineat.

¶ Ad petitionem exactoꝝ cogit ꝓſes facere exactionem.b.d.Bar.

Impera.Archa. Lex.vi.

¶ Iſi fiscalibus debitis hoc eſt ãnotarijs ceteriſq̃ titulis[g] q ad archã emin̄tiſſime ꝓtinent ꝓfectur:ne cnn in his debitis q̃ rõnale[h] vſurpat[i] officiuꝫ rectores ꝓuinciaꝝ cõſtringant[k]:⁊ ad eos neceſſitas maneat[l] exigẽdi a quibus expectatur auctoritas.

Idem pa. Lex.vij.

¶ Iſſi opinatores[m].i.exacto res militaris ãnone cũ delegatorijs[n] iudicibus coꝝq̃ officijs/iſiſtant vt intra anni[o] metas id qd debeãt accipiant:nihil his ſit cum poſſeſſore[p] cõe cui[q] nõ militem[r] ſed exactore[s] ſi fit obnoxius cõucnit iminere[t]. Judices[v] itaq̃ q ꝓuinciales paſſi fuerint opinatoꝝ[x] delegari[y] eiuſdẽ q̃titatis[z] duplẽ pena retinebit:⁊ apparitores ex quolibet officio[a] ſniam deportatiõis excipient ſi p ſemet exigẽdos[b] volucrit delegare militib⁹[c] ⁊ curiales[d] tẽpore manebit[e] exiliuꝫ ſi eos quos ſoleñiter exigere cõſueuerũt opinatoꝝ[f] putaucrint eſſe credendos.cũ[g] iudicem[h] oportcat ingrere[i] debito res tabularios fideliter ꝓuidere[k] debitoꝝ:apparitores ſiue curiales ꝓſuetudine ſeruata regionũ cõuictis[l] debitoꝝ ibus ĩmi nere vt ꝓceptis[m] congruis emolumẽtis opinatoꝝ es impleto ãno[n] ad ꝓprios numeros[o] valeant remeare.q̃[p] ſi vltra annũ ꝓtracti fuerint:iudices[q] et officia abſq̃ vlla mora de ꝓprio cogãtur exol uere militib⁹[r] q̃s debeãt[s] ipſis adueꝛſus obnoxios repetitiõe ſua ta[t].Q̃ ſi ad nos aliq̃ de retẽtis[v] opinatorib⁹ q̃rela pucnerit:i ouplũ ab his ꝓtinus exigat:vt ꝓtz debitã miles:reliquã ſiſcus acciꝑiat.iudicib⁹[x] quoq̃ coꝛũq̃ officijs catenus ſubucnim⁹:vt in cõtumaces debitoꝛes cuiuſlibet dignitat⁹[y] auctoꝛitatẽ ſuã exerceãt: at ſi imꝑudẽter ſolutio differat actoꝛes,peuratoꝛesq̃ coꝛũq̃ pre dia ꝓſequant:de coꝛ quoq̃ nomi nibus[z] ad nr̃am ſciẽtiaꝫ relaturi.

¶ Si domus ꝑpetualis vel eccleſia res tributarias licite emerit ⁊ tributa nõ ſoluerit:ea res ei aufertur ⁊ ciuitati aſſigna bitur vt integra tributa ſoluãtur.Bar.

Imperator Augu. Lex.viij.

¶ Iſi diuina dom⁹[a] aut q̃libet alia cuiuſcunq̃ dignitatis atq̃ fortune reuera fũdos cẽ[b] metrocomias[a] nõ ꝓcinij[b] gra ſcd ẽptõis[c] iure vel q̃libet alio titulo legitio poſſederit ⁊ non ꝓpoſitas reipu.functiões agnouerit q̃ admodũ ꝑ dns[c] dep̃edebat oĩbus modis poſſeſſiões[d] coꝛ publi co vẽdicent:ꝛ curie ciuſdẽ ciuita tis ſub qua vinct⁹ fuit aſſignẽt[e] vt publicis cõmoditatibus circa butarius.ad q̃.ſ.vbi decu.cõ.l.j.⁊ vbi ſena.l.j.Et notãt qdã ꝙ offi cialis nõ dicit ius ſua auctoritate ſed ꝓſidis iuſſu.ſic⁊ dic auctoritatem:ſcz capiendo perſonã:vt.ſ.nemo.⁊ in rebus vt ſubijcit.⁊ dicit in ea.l.nemo.⁊ dic actoꝛes ⁊c.officiales ꝓſidis.

¶ Dominibus.qui nolunt ſoluere.Accurſius.

¶ Iſi diuina domus.i.noſtra vel auguſte.ſm Bul.⁊ Py.ſic ponitur.ſ.de quadri.ꝓſcrip.l.ſi.⁊ vbi cauſe fiſca.vel diui.do.in rubri.Vel dic diuina domus vt ꝓ eccleſia ponatur: vt no.ſ.ea.l.in fi.⁊ facit.ſ.de mu.pa.l.cuidẽter.⁊.ſ.de iudic.l.j.

¶ Detrocomias.metros mẽſura:comos villa.deinde metrocomia. i.villa mẽſurata que debaſ metroicis:vt.ſ.de iure fiſ.l.certa in q̃ villa nec his domib⁹ nec alijs licet emere:vt.j.non licere ba.me.l.j.

¶ Patrocinij.preſtãdi tributario in fraudẽ publicaꝛ functionuꝫ q̃ caſu nõ ls ci tenere ꝑdia ob cãm patrocinij data ſ⁊ ꝛſicant:vt.j.vt nemo aſſu.patro.l.j.⁊ ſic nõ ꝓſtaret tributa cũ nõ habeat rẽ.Accur.

¶ Emptionis.licite.

¶ Prior dns.ſunt cẽſi publice functiones.i.tributa ⁊ annone onerarũ:⁊ ideo cũ rebus ambulatoꝛia:vt.ff.de pub.l.imperatoꝛes.⁊.j.de fun.pa.vniuerſi.⁊.j.de pie.⁊ omni.rebus nauicula.l.ij.⁊.ff.de cẽſi.forma.ſicut ſeruitutes.vt.ff.de ſer.ruſti.ꝓdi.l.viam.ſ.pe.⁊ fi.

¶ Poſſeſſiones.ꝓ quibus tributa erant ſoluenda.

¶ Vincti.alſ viciſſim.alſ iuncti.

¶ Aſſignentur.ſ.de ſac.ſan.cc.l.placet.ibi nulla translationuꝫ ⁊c.

Solu.ſm

Consuetudo loci attenditur.

m ¶ Anno.infra quez dz ſolui:vt no.in ꝑn.hui⁹.l.

n ¶ Numeros.i. militum ſi forte de militibus erat opinator. Vel dic q̃ numerus opinatoꝝ erat in ẽterno aliquo qui ad diuerſas ꝓuincias mittebañ vt faciũt templarij.

o ¶ Qui.ſcz opinatores.

p ¶ Judices.dicunt quidam iudices qui miſerũt opinatores ſoluũt de ſuo ⁊ ſm hoc dic ꝓtracti.i. venire diſtulerint. et dic obnogios.i.opinatores. Vel dic iudices. i. ꝓſides ⁊ ꝓtracti ſcz opinatores:⁊ ſic ꝓprie:⁊ obnogios ſcz tributarios.

q ¶ Militibus.ꝓ ſtipẽdijs ſm primum modũ. Vel militib⁹.i. opinatoribus ſm alium.

r ¶ Ob debeãt.ꝓ annona vel tributo annonario.

s ¶ Seruata.actione negotio.geſt.vt.ff.de neg.geſt. eg facto.ſ.ſi.vel 2dictiõe eg hac.l.Accur.

t ¶ De retẽtis. i. ſi eꝛ his que exegit ꝛ militib⁹ dare debuit apꝺ ſe retinuit. ⁊ ſm hoc dic opinatoribus .i. ab opinatoribus. ⁊ quod dicit miles.i.opinator:ꝓ militibus. Vel dic ꝙ inde⁊ aliqua retinuit que non dedit opinatori q̃ in duplũ debit: vt mediã miles.i.opinator:ꝓ duo officio:⁊ aliã fiſcus ſm bos ſtellectus habeant.non obſtat.l.de cenſi. perequatores. vbi a ꝓuincialibus indebite fuit acceptũ :⁊ ita i quã druplũ punit.Alij dicũt ꝙ ibi per vim:vt.ſ.de ex cuſ.mu.l. placet.⁊ ꝓ hoc facit.ſ.titu.j.l.j.

v ¶ Judicibus.ſcilz ꝓuincie.Accurſius.

x ¶ Dignitatis.ſcz ſit tri

Exactoris officiũ erat ãnuũ

Vſurpare q̃nq; i bona parẽ q̃s in malas ꝙ.vt in deci do.

Metrocomia quid ſit.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2019

Sol. fin quosdaz ibi de pdijs dedicatis eucharistie: hi de alijs pdijs collatis ecclesie. ad qō. j. de fun. rei priua. l. vniuersi. sed ibi nō dicit pre dia auferri. Tu dic q hic nō dicit fieri translationem in alium: ls assi gnent ciuitati quasi ad pignus. Vel verius vt dixi hic diuina domus non pro domo ecclesie sed pro ipsa ecclesia ponitur.

a ¶ Prouisione. als pro uisione. & als. pmissione. & dic sic quę in hac. l.

b ¶ De superactoribus. ¶ Ultra ꝓ debet: ne iste titu. vel superior de sup indicto fit superfluus.

c ¶ Quicquid. A curialibus. actiue.

d ¶ In duplu. imo i qdruplū. vt. j. de exec. mune. l. placet. & decē. l. pequatores. q sunt ō. Sol. illa de rigore: hec de eqtate. vel ꝑ fin illas: vt hoc duplū aliud sit qō ꝑstat. ꝑuinciali: aliud fisco: vt. s. de asser. tol. l. iij. ¶ Py. vel veri? refert p vim vt ibi. an non: vt h. t ff. ō pub. l. licitatio. ff. qō illicite. & s. de infa. l. ij. vl hic habeat mandatuz de exigēdo: & ideo in duplū punit: ibi sua auctorita te & ideo in qdruplum.

¶ Cōfutatus. i. quictus. & sic ciuilis non tollit cri minalē: vt & s. quā. cini. actio. pe. cri. l. vna.

¶ Perseueret. * sepius faciendo. ad qō. ff. de pe. l. capitaliū. ff. solent. & ff. grassatores. & s. de epis. au. l. iij. in fin. als si semel tūc extraordi. vt. l. licita tio. ff. qō illicite. ff. ō pub.

¶ De capiēdis & distra ben. pigno. etc.

g ¶ Es eozū. Distrahant. post duos menses a die captiōis vt. ff. de re iudi. l. debitoribus. All. Item seruatis solēnitatibus quas dixi s. de fide instru. & in. ba. fisca. l. j.

h ¶ Possidendi. etiam si res fuerit minoris: vt. s. de in. ba. fis. l. qūqs. in fi. & facit. j. de debi. ciui. l. fi. in fi. Accur.

i ¶ Atis. q. d. nō incar cerent: ls tū bñ capi tur ꝑ psonā: vt. s. ti. ij. l. ij. Itē & vendent pignora. vt. s. l. proxi.

k ¶ De apochis publicis &c. ¶ Apocha soluenti datur antipocha su scipienti: vt. s. de fide instru. plures. & s. qui po. in pig. ba. l. pe. Et no. q als est curialium: als curialibus. & eppones. l. j. Item als est distri butionib⁹ us ciuilibus: als deest.

l ¶ Ad inferiozū. qui tributa accipiūt & inferunt maiorib⁹ qui maiores accepisse negant. & sic forma. i. substantia inferio rum grauatur in duplo: vt. s. de exac. tribu. l. mi.

m ¶ Curialium. potentes & curiales pro eodem ponit. & est als itidem: als eoūdem. Accur.

n ¶ Descriptiōes. scz bonorum q̄ vocant estimi: quas faciūt principes cogētib⁹ diuersis negocijs. vnde illud. Exijt edictū a Cesare augusto vt describeretur vniuersus orbis. & fin hoc qō subijcit ꝑ singulos ordi nes dic. i. per hoēs magnos & paruos. oēs em debent soluere: vt. s. de anno. & tribu. l. in fraudem. & pro hoc est in aut. de col. circa pin. & qō ſtatim hic subijcit. Alij dicunt descriptiōes. i. scripturę q̄ sunt de solu tiōibus que fiunt de manu in manū. & hoc dicit ꝑ singulos ordines q vocantur apoche q̄ debent inuinuari apud presidem. als non valerēt: vt donatio vltra legitimam summam: vt. s. de do. l. sancimus.

o ¶ Contributione. i. tributorum solutione.

p ¶ Aurario. quia ipse est curialis seu officialis de maioribus, et ad tributarias functiōes vndicz nra prouisione videatur esse ꝓuisū.

¶ De superexactoribus. Titulus. xx.

¶ Qui plus exigit i duplū exigit: & ꝑpter ꝙsuetudinē capitalit punief. Bar.

Impe. archa. aug. Lex vnica.

Quicquid vltra debi tum fuerit elicitū a curialib⁹ vel coar talib⁹ vel alijs exa ctoribꝫ in duplum cruatur qō prouincialibus resti tui protinus oportebit. Si quis autē exactozū sup exactionis cri mine fuerit confutatus: capitali piculo cupiditas eius ammouen da atqz ꝓhibenda est ſ in hisdez sceleribus perseueret.

¶ De capiendis & distrahendis pignoribus tributozum causa. Titulus. xxi.

Impera. Constan. aug. Lex. j.

Es cozū qui fiscali bus debitis ꝑ cōtu maciā satisfacere dei ferūt distrahātur cōparatoriꝫ data perpetua firmitate possidendi.

Idem aug. Lex. ij.

Atis sit debitorem annona rum ad soluendi necessitatē captione pignozum conueniri.

¶ De apochis publicis: et de descriptionibus curialium: & de distributionibus ciuilibus. Titulus. xxij.

¶ Estimum nō ante sumit effectum ꝙ presidibus intimetur. & ꝑ eos recipiat. Itez susceptores seu thesaurarij debent de susceptis facere cautionem solēnem: & exactores prouinciales debent singulis quatuor mensibus rōnem sue exactionis trāsmittere: & qō ex causa lucrativa acce perint scribere. Bar.

Impe. bono. & theo. aug. Lex. j.

hoc respicit principium huius. l.

q ¶ Securitatibus. i. apochis que ad securitatem soluentium fiūt. ad quod. j. de colla. fun. pa. l. placuit.

r ¶ Inferētis. i. soluēt. curiā. vel. i. ēt tributarij q̄ soluit curiali. ad qō j. de suscep. susceptores pūtib⁹. Itē ad ꝺ qō dic de die fac. ff. de accu. l. libello. Itē ad cām fac ff. de excep. do. l. ij. ¶. j. & trans. a. cum bi. ſ. in cā. et s. mā. ꝑ diuersas. ꝺ enim inseri idictio & nomē ipe ratozis: vt in aut. vt ꝓpo. no. ipera. col. v. Itē sub scribit notari⁹: ls ei⁹ sub scriptio sola nō sufficiat: vt. s. de que. fi. debi. l. ij.

s ¶ Quo. ꝑ vt. ſ. vel quo facto. & qō subijcit descri ptionis. i. q̄liter & q̄ fuit imposita collecta seu de scriptio fin ꝓtimas. Acc.

t ¶ Descriptis. als descri ptus. ſ. tributari⁹ vel cu rialis inferior: als descri ptio: als descriptis. Et sic no. nō sufficere testes: vt. ff. de ꝓba. l. census. et sic due scripture ad min⁹ fūt necessarie. vna de ipo sitiōe vt ꝺ. & i aut. de col. ¶. ꝓ fiscali⁹. alia de solu tiōe q̄ fit susceptoꝛi a cu riali vt hic. & j. de colla. fun. pa. l. placuit. & i aut. de man. ꝑn. ¶. coges. fit & tertia quā facit curialis mino: cū recipit: vt. s. de exact. tri. l. apparitores.

Testeꝫ ali qñ ad ꝓbādū non sufficiūt.

Ciuiliꝫ ac tio crimi nalem nō tollit.

v ¶ Fulciatur. scz equitas descriptionis. Accur.

g ¶ In quadrimestribus. mos erat vt fidelis exꝑ sarū notitia q̄ternis siue quatuoꝛ mēsib⁹ cōprehē sa ad scrinia publica di rigeret ꝑ palatinos: scilz susceptozes aurarios vel alios vt totiⁿ errozis de mersa caligie publici rō cimij possit claritas ap parere: vt. s. de of. pcō. sa cra. lar. l. j. & facit. j. titu. j. l. pe. in fi. erāt a alij q̄dri mestri & bzeues: q in scri nio latercli mittebant a magro officio: vt. s. ō offi. ma. offi. l. j. & fi.

* Concor. de pen. dif. v. ea. j. post ꝑn. ibi: cōsi deret q̄tuz ꝑseuerauerit. cuꝫ glo. sup ꝑ. perseuauerit.

y ¶ Celebrate. i. soleniter imposite & exacte: & susce ptoꝛi assignate.

z ¶ Dispuctio. als dispo sitio. als dispuctio: id est datozum exceptozum collatio: vt. ff. de verbo. sig. l. cognoscere. in ꝑn.

a ¶ Ut omnes. scilicet officiales.

b ¶ Inopum. nam videbis quātum cuilibet impositus & ab eo exactū. & an susceptoꝛ habuerit totum exactum. Accur.

c ¶ Quod. scz vt describatur bzeuibus. puta si curialis donabat bona sua alicui. nam quarta debatur curie. vt. j. de imponēda lucra. descri. l. vna. & j. quādo & qui. quar. pars debetur. l. ij. nisi ecclesie donaret: vt s. de sac. san. ec. l. pe. hoc quidē lucrū curie obuenisse ponetur in bzeui bus eppensarum & introituꝛum.

d ¶ Inopes. nō ad ꝓma sed ad supius dcm̄ refert. vel dic ad ꝓma: q̄ si talia lucra celarent poſſet absconꝺi qō potētiores debēt soluere: & sic soli minozes grauarent. Et no. equaliter pauperes & diuites fin quātitatem patrimonij pati collectas non fin minus personaruꝫ. ad qō. s. ea. l. & j. de cen. l. j. & s. de exacto. tri. l. actozes.

Collecte a diuitib⁹ & paupibus fiꝫ faculta tes sūt exi gende.

e ¶ Simili. als similis. als similime.

f ¶ Dispositionem. supradictam.

g ¶ Numerarioꝝ. qui bodie tabularij dicuntur. vt. j. de nume. l. j.

h ¶ Autilandam. i. non obseruandam dispositionem ꝙpradictam.

i ¶ Nostra. si babes vestra prefecto loquitur.

k ¶ Emel. De refusione. a refundo: dis fin. ꝓ.

l ¶ Emissam. ab bis q̄ faciēdi boc ius habēt nō alio. vt. j. de sol.

Tributa soluēt oēs cogūtur.

debi.ci.l.j.t.3.de ẽdri.pferi.l.ij.§.fi.t soleniter:vt.3.l.pri.t facit.ff.de pc.l.diui fratres.t.C.sen.rescin.nõ pol.l.j.t.j. de suscep.securitates.

a ¶ Refricari.nisi fuerit gratiosa.3.de trãl.pses.t no.3.ô an.t tri.l.iij.

b ¶ Perceptionis huius.l.

c ¶ Letari.sic t si fuit tutor: a curia excusat:vt.3.ô exc.tu.l.curator.ꝑ.

Itẽ ꝟ nisi alij nõ sint ido
nei ad oĉ munera.vt.ff.
de mune.t bo.l.bonor.§.
fi.sed ibi i pfonali:t idẽ i
pimonialiꝫ:vt.3.no.3 fu
pindicto. Itẽ facit.j.l.fi.

d Ucunq; de puin
cialib⁹. sit subiun.

e ¶ Post bac. id est post
hanc legem.

f ¶ Alb eo.paſſiue.

g ¶ Sibi.scs presenti con
uentioni ſm.ab⁹.

h ¶ Annor.ſ. pgiorũ.R.

i ¶ Supior.ꝑsumptio de
ꝓterito ad pl⁹terituꝫ.vel
de pñti ad ꝓteritu habes
3.de adul.l.fi q. Itẽ q⁹ p⁹
sumat solo est fic.ff.de ꝓ
ba.l.fi cibo rgraphum.

1 Cõcor.cn. iij.cũ gl.fu per ver. vlti mo. extra 3 causa poſ: ꝓpue.vbi dicit q⁹ vlti ma tpa pre scriptionis spectanda sunt.

k ¶ Optio. masculine:ga optatum percipit.

l ¶ Actuarius.al⁹ astua ri⁹:q; cũ astu t callidita te t instãtia exto:dr.ꝑ. al⁹ actuari⁹: q; aligd in exigendis tributis agit. sunt em ꝟ nosa exactorũ.

m ¶ Cautionẽ.qua ꝓmi sit tributa preteriti ãni. vel qua confessus est se ea debere: q; antapocha dr. vel q; tm̃ preteritoꝝ dicit bunc recepisse.Accur.

n ¶ Gestoꝝ.i.probatiõe testiuꝫ coram gestis.i.in actis receptoꝝ q⁹ ꝓterito rũ annoꝝ nõie debeatur.

o Securitatibus.Cõ scribũtur.a procu ratore fisci vel alio q⁹ bꝫ ius exigendi. Et no.bac l.casum quo nõ opponit exceptio nõ nume.pec.lꝫ nõ sit numerata.et casus alios habes.3.de nõ nu me.pec.l.in Scrib⁹.ſ. sed qm̃.t dic vt ibi. Item fa cit.3.e.l.femel.t de quadri.prescrip.l.ij.§.fin.t.j. de suscep.l.securitates.

Exceptio nõ numerate pecunie non semp opponitur.

p ¶ De canone largitionalium.ti.t.c. ¶ Largitionalis.i.de regulari ſtatione.largitiões em̃ ea dicũ tur q̃ ꝓunciales fisco largiunt t depẽdũt.t dicũt tituli:q; spãlib⁹ titulis.i. lris breuibusq; chartis le gunt:vt.3.de zuc.fi.de.l. fi.t.3.de an.t tri.l.iij.

q Dnẽ summã. i. tributuꝫ qõ ꝓ auro t ar gẽto ꝓstat: q⁹ dic vt.j.de argen.pre cio q⁹ thesau. ifertur.l.j. Vel dic summã auri q̃ ꝓ tributo ꝓstat t.ꝓ religs specieb⁹ vt q̃dragesimas vel quinquagesimas: vt j.de suscel.modios.

r ¶ Sacris largitionib⁹. ablatiue vel datiue.

s ¶ Et moze.scs illius legis modos.

t ¶ Ꝓuincie. si vn⁹ tm̃ ce nõ liceat refricari[a] .t ideo spe ctabilitas tua saluberrime ac iu stissime ꝓceptionis[b] formaꝫ sc cura ꝓhibebit in posterũ eos ad discussionẽ trãfacti muneris cõ stringi: quos claruit accepta sc curitatis prosperitate letari[c].

¶ Qui ostendit se trib⁹ ꝓgrimis annis soluisse retro soluisse ꝓsumit nisi cõ trarium ꝓbetur.b.o.Bar.

Idem Odar. Lex.iij.

Q Uicũq; de puincialibus[d] t collatorib⁹ decurso post hac ẽtolibet annozum numero cum ꝓbatio aliqua ab eo⁹ tribu tarie solutiõis exposcitur: si triũ coherentiũ sibi[e] annoꝝ[f] t apo chas securitatesq; ꝓtulerit: su periozum[g] temporuꝫ apochas nõ cogatur ostendere:neq; de ꝓtere rito ad illationem functionis tri butarie coartat:nisi forte aut cu rialis aut quicũq; apparitor vel optio[h] vel actuarius[i] vel qlibet publici debiti exactor siue cõpul sor possessorum vel collatorũ ha buerit cautionẽ[m]:aut id quod re poscit deberi sibi manifesta gesto rum[n] assertione ꝓtefecerit.

Imperator Iusti. Lex.iiij.

S Ecuritatibus q̃ publicarũ functionum gra siue insoli duꝫ:siue ex parte solute esse ꝓscri bunt[o] nulla exceptionẽ nõ nũcra te pecũie penit⁹ opponi ꝓcedim⁹:

¶ De canone largitionalium ti tulorum[p]. Titu.xxiij.

¶ Quod particulares exactores exi gunt:debet dari thesaurario q est in illa ꝓuincia vt totuꝫ simul denoluatur ad fiscum.Barto.

Imperator Constã.Gra.Val.t The.aaa. Lex.j.

ODnẽ summaꝫ[q] au rivel argẽti t reliq rum specierũ que fa ceris[r] largitiõib⁹ ex more[s] pandunt sta tiꝫ vt exactio fuerit celebrata ad thesauros vniuscuiusq; ꝓuincie[r] vel ad ꝓrimos[t] referri sub obſi gnatione tabularij[r] ceterozumq; quos solicitos[x] esse debere ꝓcce dentia iussa decreuerũt:t thesau rozum ꝓpositis ꝓsignari[y] ꝓcci pimus:vt exinde[z] ad sacrũ comi tatum[a] integer omnium titulorũ numerus[b] dirigatur.

¶ Susceptoribus ad ꝓuinciã missis non ꝺꝫ pmitti vt p seipsos exigãt:sed iu dices ordinarij exigere debẽt:q; si permi serint.hoc dicit Barto.

Impe.hono.t theo.aa. Lex.ij.

Decẽs sacrarum vel ꝓuiata rum largitionum palati ibi sit thesaur⁹.al⁹ ad ꝓri.vt subiicit. Vel dic si ꝓuincia sua non bꝫ: tũc ad ꝓximos.vt.3.de an.t tri.l.ꝓo locis.t facit.j.de aur.pub.ꝓse.l.j.t.3.de offi.sacra.largi.l.j.Accur.

v ¶ Ad ꝓximos.i.ꝓxime ꝓuincie:si ille de illa ꝓuincia decessit.

g ¶ Tabularij.q; sunt cũ susceptore.vt.j.de suscep.duos.t de nume. r actu.l.in ꝓuincijs.

r ¶ Solicitos. i. presides t opinatores t alios: vt 3.de exact.tri.l.missi.

3 ¶ Consignari.fm̃ soleñi tatem quam habes.3.de apo.pu.l.ij.

a ¶ Exinde. i. bis fecutis que dicta sunt.

b ¶ Comitatũ.i.ad comi tem rerum ꝓuincialium.

c ¶ Numer⁹.i.ois exactio per titulos.i.breues scta vt in rub.notaui.

d Ecẽs sacrum. Vel ꝓuincialium. pro eisdẽs.Vel dic sacrarũ.i. fiscaliũ.vel ꝓuincialiũ scs sui ꝓrimonij. et dic neq; hec officia.i. nedum alij qui mãdatuꝫ non habẽt.

e ¶ Officia.i.officia q̃ con gruunt palatinis.

f ¶ Cã.f.debiti.qõ est.ſ.

g ¶ Conuenire.vt.3.de exac.tri.l.missi.vbi dicũ tur hi palatini opinato res:vt.3.de offic. recto. puin.l.nullum.

h ¶ Tributa. al⁹ tribu tis.al⁹ tributa.

i ¶ Cõmoneant.t vt exi gãt a subditꝫ t ei solũt.

k ¶ Eorum.scs presidum.

l ¶ Officijs.i.officialibus memoratoꝝ exactorum.

m ¶ Incumbant.isti exa ctores.Accursius.

n ¶ Eisdem.palatinis.

o ¶ Officium cius.ſ. presi des.i.officiales.

p ¶ Dependãt.i. soluant.

q Recepit. Cursui. mun⁹ est de q̃ ha bes.ſ.de cur.pu.l.cursuꝫ.

r ¶ Qui de.ſlo.qui dicun tur chartularij.

s ¶ Largitiõales.hoc eꝑ pone vt in rub.

t ¶ Retractare.i. perfecte tractare vt sunt notarij.

v ¶ Iussio.scilicet ista.

g ¶ Violata.q; cogitur ad aliquod grauamẽ vl tra ꝓsuetudinẽ veterem.

y ¶ Conat⁹.i.si aliqs vel let cogere chartularios ibideat a comite oriẽtis.

z ¶ Generali.i.bac.l. que generalis est.

a ¶ Susceptoꝝ largitio. titulorum.Mot. susceptorem eligi a preside cũ ꝓ filio alioꝝz tũ:vt.ſ.de fu. t arca.l.egactores.

b ¶ Tractatoꝝ.i. notariorũ ꝓdecretoꝝ q; a gra uaminib⁹ defendi debẽt.t accipe h̃ ꝓcurent q⁹ ĉ.ſ.

c ¶ Prouidentibus. istis officialibus.

d ¶ Nulla. lnia ꝓmittat. q⁹ ĉ.ſ.t q⁹ dic minuẽde. fac.ĉ.ô ano.t tribu.l.ocs pene.t.3.de transa.ꝑses. Itẽ q⁹ dicit trãserendi. facit.j.de suscep.l.duos.

Ad arcarios.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2021

a ¶ Ad arcarios. i. alios officiales. Accurſius.
b ¶ Sed etiam. mihi plus placuiſſet vel etiam.
c ¶ Tractatorem. i. notarium. ſic enim dicitur. ff. de offi. eo. ſa. lar. l. j. et facit. ff. de apo. pu. l. j. et qõ ibi no.
d ¶ Nã quacũq; ſi minus fuerit, pcuratio. i. ſi min⁹ fuerit p̃curatum quacũq; eg parte q̃ iuſſerit ꝛc.
e ¶ Plectenda. ſ. officia.
f ¶ Recipim⁹. Vele gatio. i. litera delegatiua in q̃ otinet̃ pn̄ceps mittit p̃ſidib⁹ vt exigãt collectas ſuas. Acc.
g ¶ Quotãnis. i. ſingulis ãnis i ſeptẽbri vel octobri qñ mittit p̃fect⁹ p̃ſidibus vt ſubiectis nũtient vt ſe ad ſoluendũ parẽt: vt. ff. de indict. l. j. ꝛ in aut. de col. in prin. col. ij.
b ¶ Minus. q̃ ſoliti ſunt preſtare.
i ¶ Titulos. accipe pcurari ꝛ repete pcipimus. ꝛ dic aut. p ꝛ quoq; mõ ꝛc.
k ¶ Procedere. ſubaudi. procurari. et etiã ſubaudi precipimus.
l ¶ Cõſuetudo. ſm cõſuetudinẽ vectigalia. ſ. ꝓſonis. p reb⁹ iniuncta ſunt p̃ſtãda: vt. ff. de pu. ſi publican⁹. ff. ſi. q: iſti magis ſcire pñt q̃ p̃fect⁹. ió puniunt. ꝛ facẽ. ff. ſ ſuſcep. l. j.
¶ De opere a colla. ꝛc.
m ¶ A collatoribꝰ egigãtur. i. que ſoluũt alia tributa facta. Accur.
n ¶ Perarũ. Illi cite. puincia les ergo q tributa pſtãt ad opas aliũs nõ tenent. nã nec balnea pſidib⁹ ſuccẽdẽr ſũt. ꝛ pellẽdi: vt. ff. ne tribu. laua. pze. l. j. nec beſtias eoꝝ ꝛmodare: vt. j. ne ruſti. ad vllũ offi. l. ij. nec boſpitiũ. vt. j. de meta. deuotiõ. nec ſalgamũ vt. j. ſ ſalga. nõ p. l. ij. nec ad ãgariũ vel pangariũ: vt i auf. ff mã. pn. ſ. illud. col. iij. ꝛ ff col. ſ. ad B. col la. ig. niſi in aduẽtu pncipis. vt. ff. de ſac. ſan. ec. ne mine. ꝛ niſi. vt. j. ti. j. l. ſi.
o ¶ Tua. prefecto loquit. vt pt̃z ex ſuprãſcriptiõe.
¶ De immunitate ꝛc.
p ¶ Js. Suppliciũ. No. ſtã mã ſupplicũ officiali ſi alicuius pſtẽaꝫ immunitatem. ſic. ff. de fal. mo. l. ij.
q ¶ Cuiuſq; ſ. tributarij.
r ¶ Profitentur. ſcribendo aliquẽ imunẽ ſua authoritate nec. pdeſt imunitas talis: vt. j. de cen. l. j. ꝛ. ff. de an. ꝛ tribu. l. in fraudẽ. et. j. de decurio. l. vacuatis. et. j. de agri. et cenſi. l. immunitates.
s ¶ Diffinitiones. que eſt vt oẽs ſoluãt: vt. ff. ſ. ó an. ꝛ tri. l. iiij. ꝛ de ope. publ. oẽs. i fi. ꝛ de vec. ꝛ cõmiſ. oĩm. ꝛ. ff. de interdi. l. j. et C. ſine cen. vel re. l. ſi.

rendi ad archarios[a] aut quoſlibet alios extrancos titulos recitozibus pouincianꝝ aut cozũ officijs: ſed etiam[b] curialibus licentia pmittatur quadrimeſtris breuibus per idoneum tractatorem[c] cozundem titulorum ſuper cõmendandis ratiocinijs publicis periculo rectozum pouincialium ad ſacratiſſimam vrbẽ trãſmittendis. nam quacũq;[d] ex parte q̃ iuſſit noſtra tranquillitas ſi minus fuerit procuratio: pena ſu preſens deſignata tam ipſi iudices q̃ cozum officia ſe nouerint eſſe plectenda[e].

¶ Si litere iudicis aliquid vltra veterem conſuetudinem cõtineant preſumãtur erronee: nec eis eſt credẽdum. hoc dicit Bartolus.

Idem Auguſtus. Lex. iiij.

PRecipimus vt ſi forte delegatio[f] que ab ampliſſima pfectura in diuerſas puincias ex moze quotannis[g] emittit minus[h] contineat: omnes largitionales titulos[i]: aut quoquomodo exactio eozum debet procedere[k]: nihilominus competentem exactionem eozu a viris ſpectabilibus tam proconſulibus q̃ vicarijs: et viro ſpectabili comite oziẽtis: ꝛ prefecto auguſtali: nec non rectozibus pouinciarũ eorũq; officijs/ꝛ curialibus omniũ largitionalium titulozũ exactionem procurari: vicenarum libzarum auri condẽnationẽ pze oculis habentibus: ſi quid minus ex actum vel illatũ fuerit ſacro erario q̃ priſca et inueterata conſuetudo[l] ſacris largitionibus inferri conſtituit.

¶ Ne opere a collatozibus exigantur[m] Titulus. xxiiij.

Impe. Ual. ꝛ Goz. Lex vnica.

OPerarũ prebitionem q̃ illicite[n] a pouincialibus bacterius expetita eſt ſyneeritas tua[o] ceſſare precipiat.

¶ De immunitate nemini concedenda. Titulus. xxv.

¶ Qui falſum inſtrumentum immunitatis conſcripſerit: igne eſt cõburendus. ꝛ omnes ad ſolutionem canonis ſunt vrgendi. hoc dicit Bartolus.

Imp. gra. val. ꝛ theo. aa. Lex. j.

IJs noſtre ſerenitatis edictis ciuitatũ tabularijs erit flãma ſupplicij[q] fraude ambitu poteſtate iniuſtam cuiuſpiam profitentur[r] immunitatem: ac nõ ſm̃ precedentem diffinitionem[s]: omnes omnino abolita ſpecialiũ immunitatum gratia neceſſitas tributarie functiõis firmata[t] cẽ ſitozum perequatozumq; pouincialium iudicũ perequatione conſtrinxerit[v].

¶ Nunitio viarum ꝛ aggerum debet fieri expenſis pro quantitate patrimonij poſſeſſorum. hoc dicit Bar.

Impe. Hono. ꝛ Theo. Lex. ij.

PEr bithyniã ceteraſq; pouincias poſſeſſozes in reparatione publici aggeris[f] et ceteris huiuſmodi[u] munerib⁹ p iuge rum numero[x] vel capitũ[y] q̃ poſſidere noſcuntur dare cogantur.

¶ De conditis[b] in publicis borreis. Titulus. xxvj.

¶ Non debet tãgi de fructibus nouis donec conſumentur antiqui. Item licitũ eſt cõmiſceri fructus corruptos cũ incoꝛruptis: ꝛ ad predicta per ſuperiozem officialis ſufficiens deputetur. b. d. Bar.

Impera. Ualen. Lex. j.

ODnia[c] que in borreis habẽtur expendi[d] volumus: ita vt non prius ad frumẽtum[e] extendatur expenſa quod ſub pfectura tue vbis borreis inferꝛ q̃ veteraꝛ condita fuerint erogata: ꝛ ſi forte vetuſtate ſpecies ita corrupta eſt vt per ſemet erogari ſine q̃rela[g] nõ poſſit eidẽ ex noua portione[h] miſceatur / cuius adiectione corruptio velata[i] dãnum fiſco non faciat. ad iſtud autẽ negocium[k] arbitratu ac iudicio tuo nobilis/ prudens/fidelis/optime fibi con ſcius/pro integritate mentis[l] ap ponatur cuſtos/ac meſor: qui vel frumẽta modio metiatur[m]: vel iuſtis eſtimationib⁹ colligat quanta habeantur in condito[n].

¶ Rectores debẽt p ipſos inſpicere domos et borrea publica: ne eꝛ pluuia coꝛrumpantur publica frumẽta. b. d. Bar.

Idem Auguſtus. Lex. ij.

CUm ad qualibet vbẽ mansionem[o] ve acceſſeris protinus: borrea te inſpicere[p] volum⁹ vt deuotiſſimis militibus defloꝛate ꝛ incoꝛrupte ſpecies prebeãtur. Nam ſi per incuriam[q] officij grauitatis tue ſacrozum[r] tectoꝛ neglecta, pcuratione aliqua pluuijs infecta[s] perierint: ad dãnum tuum[t] referentur.

¶ Species in borreis publicis depoſitas nullus debet in ſuam vtilitatem conuertere: aliter depoſitabitur. b. d. Bar.

t ¶ Firmata. Quidam libri habent neceſſitatem tributozie functionis ꝛ firmata cenſitozum pouincialium iudicum. Accur.
v ¶ Perequatione conſtrinxerint. ſcilicet tributarij. ſed in lib. Aſzo. eſt neceſſitas conſtrinxerit: et cenſitozum perequatozum. ꝛ deeſt pouincialium iudicum. Accurſius.

u ¶ PEr bithyniã. Agꝛeris. ꝛ fluminis ipetũ. vt. ff. ſ. ó allu. l. j. Alc.
x ¶ Mõi muneriꝫ. vt i vallis ciuitatũ faciẽdis: ꝛ ad portus ꝛ vias: vt. ff. de ope. pu. l. ad portus. ꝛ l. omnes. ꝛ. j. de priui. do. aug. l. abſit.
y ¶ Numero. qb⁹ ſpectis ponit primonij mun⁹ p ſone. ſ. p reb⁹. vt. ff. ſ. ó an. ꝛ tribu. l. ij. ꝛ. l. pro locis. eſt ꝛ aliud p ipis reb⁹. vt j. de ſuſcep. l. modios.
a ¶ Capitum. i. aſalium.
b ¶ De cõditis. Jd eſt re poſitis a cõdo. cis.
c ¶ Omnia. exemplar corrupta. vt. ſ. bac. l.
d ¶ Expẽdi. vel dando militibus vel vẽdendo.
e ¶ Ad frumentum. ſcilz nouum.
f ¶ Vetera. ſ. frumẽta.
g ¶ Querela. ſ. militum ꝛ aliozꝝ qbus preſtaꝛ expẽſa. al. Vel dic querela diſtrahẽtis in dãno fiſ. mul tum eñ qs ꝙrerit qñ rẽ ſuam male diſtrahit. py. Vel querela magima. ad qõ. ff. ne qd in flu. pu. l. j. ſ. funt qui. Accur.
b ¶ Noua portione. i. nouo frumẽto. Accur.
i ¶ Velata. q̃ velabitur i miſcẽdo nouũ frumentũ cum veteri coꝛrupto.
k ¶ Negocijũ. ſ. frumentũ accipiendũ ꝛ expẽdendũ ꝛ conſtituendũ vt ſubijcit.
l ¶ Cautẽtis. als. p integrita te mẽtis: ꝛ als. p integritate meritis. ꝛ facit. ſ. de decurio. l. eũ q. Acc.
m ¶ Metiatur. cum vendit vel dat.
n ¶ Conditio. qñ totũ qõ eſt in boꝛreo vni vendit.
o ¶ Vm ad qualibet vbẽ manſionẽ. in qua ſunt boꝛrea publi. ꝛ loquit̃ p̃ſidi vt ex ſuperſcriptione patet.
p ¶ Inſpicere. Ad qõ. ff. de offi. pꝛeſ. l. ſi in aliquam. Accur.
q ¶ Per incuriam. i. negligentiam.
r ¶ Sartozũ. ad qõ. ff. de vſufruc. eũ. ꝛ. ff. ad. l. iuli. repe. l. leg iulia repetũda rum. ſ. j. ꝛ de offi. pꝛeſi. pꝛeſes.
s ¶ Infecta. i. corupta. vt ꝛ alias res nudate deteriozanꝛ: vt. ff. ad. l. rbo. de iac. l. nauis. ſ. cũ aũt.
t ¶ Tuum. Delictũ officialis punit oĩm. ꝛ eſt ratio: vt in auf. vt iudi. fine quoquo ſuff. ſ. eos. et facit. ſ. de an. ꝛ tribu. l. iij. ꝛ l. iudices. Accur.

Officialis delictum dominuꝫ punit.

Cõſuetudo regionis i vectigalib⁹ attendenda eſt.

a Nulli. Hoxreaticas. i. species in hoxreis positas. thesis est grece latine dicitur positio. inde bibliotheca ꝛ datilotheca vbi reponuntur libri: vt. ff. de ꝛtraben. emp. l. labeo. et. ff. de leg. iij. libxorum. §. fi. als est hoxreotbecas. et facit. j. de fru. yt. con. l. j.

b Contingendi. accipiendo eas.

c Usurpare. i. audendo vsurpet de predictis specialibus. Accur.

d Jacturam. filis pena est. ℈. ad. l. iuli. de vi pub. vel pri. l. fi quis. in fi.

e Ut nemini liceat ei emptione specierum se excusare. Alis deest de munere ficonie. ꝛ de hoc mune re dic q̄ hic non tractat ß in greco ō: vt. ff. ō ma. mu. l. ij. in pn. ꝛ de admi. re. ad ciui. perti. l. fi. §. ité ficomias.

f Uotiēs. Necessitate. famis vl guerre. ꝛ sic est superinducti.

g Nulli penit̄. nisi etas lxx. annoxum. aut numerus. v. liberoxū det excusatione: vt. ff. ō mu. ꝛ ho. l. ij. §. cura. Uel dic hoc cozrigitur hic. Uel ibi est personale: vt in eo. ti. l. §. j. hic patrimoniale. et facit. j. de qui. mu. vel p̄ sta. l. j. ꝛ. ij. ꝛ. fi. ꝛ. ℈. de an. et tribu. l. in fraudē. ct de pe. bo. sub. l. j.

h Diq̄. bēaſq̄ breue. et accipe licentia: et postea redeaſq̄ cuiq̄. Accur.

i Excusatio. als excusatio: als excusationum: ſz tunc legitur huius licentia ꝛ. ē. erit noiatiuus ii centia. ꝛ subaudi erit.

k Domū. i. habitantes in domo nr̄a quaꝫ hēm̄? in ea. puincia cui indicit hoc munus. Et no. q̄ in telligit ō ea pecunia q̄ cōferr ad ꝓpationē. Alij q̄ de mūere psonali q̄ emere cogit. Alij de munere q̄ est vt vēdere coganf.

l De collatione donatoꝝ vel relenatoꝝ: aut translatoꝝ seu aderatoꝝ. Tacat ꝛ exponēs in textu.

Ipsitiones. Antiochi. qui fuit ꝑator. fin pe. Et dic casuꝫ si tributarī? nō ſt vti fiido. put dc ſpēt i cēſuꝫ: q̄ casinate. p pte pijt vel vites sicce sunt: ille q̄ pest cēſui releuat: vt. ff. ō cēſi. forma. ante tēpora ergo antiochi q̄dā erāt releuata predia: alia erāt dona ta vt nihil soluerēt: aliq̄ aderata vt aliq̄d eris soluerēt: aliqua trāslata in aliū: quia primus nō soluebat p̄o modico q̄ō soluerēt secūdus: vnde antiochus fecit q̄ omia talia soluerent certum quid p̄o preterito et futuro: et nil plus. p̄ preterito vel futuro: q̄ō et valentinus hic confirmat: nullo obstāte p̄riulegio: et sic in certis p̄dijs tñ habet locum hec leꝝ.

m Jd enim. in dictum.

n Anniuersarie. No. anniuersarie. eꝝ quo collige illum esse canonem anniuersarium: qui singulis annis debet. ad q̄ō. ℈. de sacrosan. eccle. l. placet. Jtē no. q̄ hec leꝝ ꝛsuetudine approbata nō tollitur rescripto; sic nec per aliam. l. vt no. ſm quosdam. C. que sit lon. consuetu. l. iij.

o Concessum. i. remissum.

p Aderatis. vacat ad. et dicit aderatio vel eratio: quasi eris prestatio. vnde p̄dia aderata eꝝ quibus es p̄stabatur fisco. ad q̄ō. ℈. de cō. re. mi. l. j. Uel aderatio quia aliquid eꝝ bis soluebatur erario.

Eratū vel aderatuꝫ quid sit.

q Super bis. i. vltra q̄ statuit antiochus.

r Possessiones. ſ. predictas. nec eniꝫ tollit hec. l. p illā. de cē. l. fozma. Acc.

s Sedis officiū. loquit p̄fecto.

t Danauerint. als mā dauerint. ꝛ als manauerint. Et no. nō. ſ. de nouis re scriptū etiā p̄opto motu. ad q̄ō. C. de legi. et cō. l. fi. sed arg. ꝛtra. ℈. de pe. bo. sub. l. j. in fi.

u De collatione eris.

Ris precia. Jd est dicere collatoꝛes qui i vno lustro es soluebant volebāt dare aliud p̄o ere. ſ. aurum. q̄ō ls sit carius: tñ facilius dat: vt instit. de act. ℈. huic. vñ statuit vt p. xx. li. er̄ soluāt vnū solidū. i. vnū aureū. vt instit. de pe. te. liti. ℈. fi. ꝛ. ff. de in ius vo. l. penul. ꝛ est fic. j. de argē. p̄e. q̄ō thesau. infer. l. j. ꝛ fin boc postulaſ a sponte soluente. Uel dic p̄o ꝑterito pōte: et tūc ꝑpte postulaſ ab iuito. vel ꝑ publica vtilitate: als cōtra.

v De discussoribus.

Dult̄. modis ōz discussoꝛ. Dzio q ingrit publicos debitoꝛes ꝛ redigit i scriptis: vt ff titu. l. j. ꝛ. ij. Scōo q statuit rerū ꝑtia ne vēdanf nimis: vt. ℈. de iude. l. null̄. Tertio qui ingrit ꝛ estimat facultates aliquoꝝ. ꝑ ipōnēda collecta. vt. j. ō cēſi. l. pereḡtoꝛes. ꝛ. l. q grauatos. ꝛ ita etiā pōt intelligi. l. j. buiꝰ ti. ꝛ de eius officio loqui tur. ℈. ō tut. ꝛ cu. illu. p. l. j. in fi. ꝛ de magiſt. cō. l. fi. Quarto ſm. ff. ō q̄ō certis agris q̄rūt colonoꝛ ingrit an sint idonei: vt j. l. fi. Jtē é opis discussoꝛ vt. ℈. ō aduo. di. iu. l. sancim̄. als ōz 2cussoꝛ q ter ret boies ꝑ textu officij: vt. ℈. ō di. ob tur. cau. l. q̄ō cuitādi. ꝛ. ff. de 2cus. l. j. Item als improbus ex actoꝛ. vt. ℈. de fur. l. etiā. et de inſa. l. neq̄. et facit j. qui. can. colo. censi. l. j.

Discussoꝛ multi, modis dicit.

w Uotiens in disceptatione. id est post discretionē hoc liquet si inique ꝛc. Accur.

x Cōfectam. ſ. scribēdo debitoꝛem publicum qui non erat: vel scribendo patrimonium plus valere q̄ valeat: vt per hoc plus de collecta soluat: vt in rubri. no.

a Facti. q̄ō sic fit vt p̄onuntiauit. Et no. q̄ ab eius sententia appellatur: vt. ℈. de appel. l. cum post sententiam.

Appella a discussoꝛis sua.

b Titulo. forte mutui. vel dic in eo. titu. ſ. collecto. vt quia p̄o emendo frumento fiebat: vt. ℈. titu. iij. l. j.

c De casu amiſſa securitate publica. quā habet ꝑinatus. de qua loquitur. ℈. de apo. pu. l. semel.

Collatoribus.

Imperator Archa. Lex. iij.

Nulli post hac hoxreaticas[a] species cōtingendi[b] copia prebeatur. ſi vero quiſq̄ testatoꝛ hoxreoxum exticrit qui sibi ex predictis aliquid audeat vsurpare[c]: hanc penā sciat nostro arbitrio diffinitam: vt deportationis pene subiectus totius substātie cogatur subire iacturam[d].

Ut nemini liceat[e] in emptiōe specierum se excusare: ꝛ de munere ficonie. Titulus. xxvij.

Impera. Just. Aug. Lex vnica.

Uotiens vrgēte necessitate[f] comparationes frumēti vel oꝛdei aliaꝛūq̄ specierum quibuslibet ꝓuincijs indicuntur nulli penitus ꝓsidētium fese sub cuiusq̄ priuilegij occasiōe excusandi tribuj facultatem censemus: omniq̄ cuicunq̄ ꝓsidentium quocūq̄ modo quocūq̄ tēpoze: per sacꝛos apices: vel etiam ꝓagmaticam sanctionem aut iudicialem forte dispositionē huiusmodi excusatio data est: vel postea data fuerit: licentia minime vnq̄ꝫ contra tenozem nostre legis saluberrime valitura. adeo nāq̄ huiusmodi onera cunctis ꝓo qua singulis poztione contigerit voluꝫ irrogari/ vt ab hisdem comparationibus nec sacratissimam nr̄e pietatis: nec fcrenissime nostre coniugis domū[g] pateremur subtrahere.

De collatione donatoꝝ vel relenatoꝝ aut translatoꝝ seu aderatoꝝ. Titu. xxviij.

Impera. Tale. et Theodo. aa. Lex vnica.

Ipsitionē amplissime recꝛdationis antiochi que certā quātitatem ante seꝛeluatis possessionibus nomine canonis indixit: nō imminui decernimus. id enim[m] quoniam in canonem cecidit: ꝛ anniuersarie debet pēsitationi persoluj: nec in ꝓteritum: nec in posterum patimur esse concessum[o]. Jndulgentiam vero memoꝛate descriptionis ꝛ in ante actū ꝛ in posteꝝ tēpus non solum in releuatis/ veꝝ etiā in donatis aderatis[p] trāslatisq̄ seu quodlibet aliud nomen noue descriptiōis excogitatū est volumus obseruari. Nullāq̄ super bis[q] vnq̄ exactiōis molestiā formidari: quibus non tātum reliqua ꝓteriti tēꝓoris relaxamus sed nec in posterum quicq̄ innouationis aut oneris adūciendum esse censemus. Nulliq̄ licere deinceps cōtra diualia statuta releuare suas possessiones[r]. nouerit tamen amplissime tue sedis officium[s]: q̄ si aliq̄n nobis suggestio huic nostre sanctioni ꝓtraria poꝛrigatur: vel si sacris mandatis si qua forte citra suggestionem bis pijs dispositionibus aduersa manauerint[t] obsequatur: ꝛ aliquos tanq̄ debitoꝛes huiusmodi titu/ lo crediderit exponendos ducentarum libꝛarum auri se sciat condēnatione multandum esse.

De collatōe eris. Titu. xxix.

Pro ere potest solui aurum tāti valoris. hoc dicit Bartolus.

Impa. Arch. ꝛ Do. Lex vnica.

Ris ꝓtia[u] que a ꝓuincialibus postulatur ita exigi volumus vt ꝑ. xx. libꝛis eris vnus auri solidus a possessoꝛe reddatur.

De discussoꝛibus[v]. Titu. xxx.

Si estimator male estimat ipse tenetur. hoc dicit Bartolus.

Impera. Tale. August. Lex. j.

Uotiēs in disceptatione[w] ꝓsiterit inique discussiōnē fuisse confectam[x] ꝛ fidē facti nō poterit approbare discussoꝛ: ipse in codē titulo ꝛ in eodē modo ad soluēdū ꝓtinus vrgeat: in quo alterum perperam fecerit debitoꝛem.

Ls soluens tributa apocham de soluto perdiderit: potest tamen eꝝ libris cōmunis solutionem ꝓbare. Bar.

Impe. Archa. ꝛ Dono. Lex. ij.

De casu amiſſa securitate publica[c] q̄dā ꝓda nasca

Argumẽtū a ꝓtrario sensu valet.

a ¶ Collatoribus. i. contra collatores cum dicant officiales ꝙ ipſi collatores non ſoluerent. Vel dic quia collatores habentes duas ſecuritates dicerent ſe bis ſoluiſſe ſicq; repetere velle.

b ¶ Nō petant. Ergo a ꝯio ſi nō ſunt in libro fiſcaliū rōnum pñt iterū petere vt itez ꝓficiat. ꝛ facit auc. de man. pn. §. coges. col. iij. ꝛ. ff. de admi. tu. l. chirographis. ꝛ in auc. § bere. ꝛ fal. §. j. col. j.

c ¶ Er ſingulas. Iꝰcipe conſtructionem in fine.

d ¶ Nō adherētibus. i. illis aduocatis q nō aduocant i foro comitiꝫ ꝓſidis rij ſ foꝛi pucialis ſic vt ſubijcit. ꝛ ſic cōcordat. §. de aduo. di. indi. l. ſancimus. Vel melius iunge aduocatis cū ſequēti litera. ꝛ ſic ſit ꝓtra. o. l. ſancimus. Sol. vt ibi. vel ibi operis diſcuſſio.

e ¶ Mandari. ſeꝝ poſſe.

f ¶ Jugerū. alꝫ iugoꝛū. §. vt inquirat quot iuga et agros deſertos et ipſos cultoꝛes inueniat ſm. R. alꝫ iugerum. §. vt inquirat quot iugera et quot poſſeſſiones habeāt collatoꝛes: vt imponat ſm illoꝝ quātitatē collecta. vt. §. de an. ꝛ tribu. l. ij.

g ¶ De decurionibus. tē.

¶ De his magine dicit J. in ſi. ti. in trib⁹ vltimis cōſtitutionib⁹. ꝛ dic q; digit de multis * officiali bus circa tributa exigen da. ꝛ q; iter ceteꝛos decuriones habēt ſpēciā pꝛoꝛogatiuas de his dicit. Et no. q; decurio a decē dicitur. * vt. ff. de vbo. ſig. pupillus. §. decuriões. oliꝫ em ſi romani exceſſerent mittebant aliq in aliquā partē q; poſtea vocabaꝫ colonia. ꝛ decuriales eligebaꝫ pꝛo ꝓbitate. Ali ſm hoc ꝓbitati ciuitatū decuriones vocātur. * ꝛ differt a curiali: quia curialis genus: decurio ſpecies. vt in. d. l. pupillus. ſed Py. dicit non eſſe differētiam: vt arg. §. de inceſt. nupt. l. cū ancillis. ꝛ. §. de epiſ. ꝛ cle. l. ſi qs pbr. Item no. q; decurio * bꝫ bonoꝛē ꝛ onus: bonoꝛē: quia nō toꝛquet etiā finito decurionatu: vt. §. de queſtio. l. nihil. Item datus curie decurioni na turalis fit legitimus. vt. §. de na. libe. l. quoniā. de onere pſtat.

b ¶ Jꝰcum te. Voluiſſet. qō eoipſo * q; ſcit ꝛ nō contradicit ꝛ ſi eſt in poteſtate. alꝫ ſecus: vt. §. de filiſſamī. ꝛ quē admo. l. j. ff. ad muni. l. ij. §. j. ꝛ de decur. l. honoꝛes. §. ſi.

¶ Agente. ſubaudi magime ſi dicas patrē exꝓreſſe voluiſſe etiā ſi poſtea decedit: tamē tenet: vt. ff. famil. ber. l. ſi filia. §. neratius. ſi vō dicas tacite nihil ſubaudias.

k ¶ Reipublice. Si gd geſſit vt decurio. ꝛ da exꝓplum. ff. ad muni. l. ij. §. geſtū. ſi aūt extra ordinē factus eſt magiſtratus alius in quo etiam leſit rēpu. diſtingue: aut accepit magiſtū mortuo pꝛe: ꝛ nō tenent alij hēdes: vt. ff. ad muni. l. luci⁹. §. idē rñ. hēdes. niſi pꝛ fuerat. pfeſſus ſilio ſuſcepturū ſua volūtate: vt. ff. ſa. ber. l. ſi filia. §. neratꝰ. aut eo viuo: et tenet pꝛ inſolidū reipu. vt. ff. ad muni. l. ij. in pn. ꝛ. §. qō cum eo. l. j. Si aūt decurio vel magꝛatus ledat priuatū non tenet pꝛ illi priuato niſi de peculio: vt. ff. de magi. cō. l. j. §. ſi. ꝛ de pecu. l. ij. ꝛ. iij. §. ſi. ꝛ. l. ſeq. in ſi.

¶ Sed non ante. ſ. tenētur heredes: vel etiam pater.

m ¶ Exceſſus. ſpāle iure iſto. * vt. ff. de admi. re. ad ci. pti. l. iij. §. ſi. et ad mu. l. libert⁹. §. filiū. regulariē §. vt. §. de fideiuſ. non recte. ꝛ. l. iure nō. ſic ꝛ in hypotheca. vt. ff. de iur. fiſ. moſchis. ꝛ eſt rō ſpālitatis in patre: qꝛ facile obligaꝛ. ꝛ iō nō ꝙeunīt niſi egceſſus bonis pncipalis. arg. ff. ō tureiur. eū qui. Sed hodie idē qō hic vbiq. vt in auc. de fideiuſ. §. j. collatio. j. ꝛ facit ad. l. iſtā. j. de peri. ſuc. pa. l. j. ꝛ. ff. de admi. re. ad ciui. pti. l. ſi filius. ꝛ. ff. fami. ber. ſi filia. §. idem ſcribit. ꝛ. §. de ap. l. bi qui.

n ¶ Bſeruare. i. curare.

o ¶ Dagraꝛ. puta defenſoꝛē ciuitatꝭ vel ꝓſides vel coꝛrectoꝛes.

p ¶ Decurionibus. loco quoꝝ ſunt cōſiliarij. * vt in rubri.

q ¶ Soleniter. ad ſonum tube vel campane.

r ¶ Noiatione. i. electione aliquoꝝ officialium.

s ¶ Ad certa. vt ad ſyndi cum ordinandum.

t ¶ Munera. i. officia. q caſuynū de ſe eligere poſſunt. vt. ff. de tut. et cura. da. ab his. l. vbi. ꝛ debent eſſe in albo ſcripti: vt. ff. de albo ſcri. l. j. ꝛ due partes cōuenire. * vt. j. co. l. noiationum. ꝛ facit. ff. de ap. l. nominationes.

v ¶ Faciant. decuriones nō magiſtratus. vt. ff. qui ap. ſit. l. j. §. ſolent. qō eſt no. ſed tutoꝛes non dant decuriones niſi in ſubſidiū. vt. o. l. vbi. ſed nomina aliquoꝝ ꝓſidi mittere debēt. vt eo. ti. l. diuus.

x ¶ Curēt. decuriones. vl dic officiales.

y ¶ Appellandi. Not. appellari ab electiõe. alꝫ vl ꝓſentiſ: vt. §. de ap. l. bi q. ꝛ appellat ſm q; ſcit is ſe nominatū: vt. §. de tẽpo. et re. ap. l. j. quod falſum eſt. * immo infra biduū vel triduū. vt. ff. qui ap. ſit. l. j. §. qō i ſentētijs. Iſ exercitiū ſit ifra duos menſes quibuſdā tamen remittit neceſſitaꝫ appellādi vt minoꝛib⁹ ꝛ veteranis: vt. §. qui puo. non eſt ne. ſi pꝛ. ꝛ. l. veteranis.

z ¶ Conſueto. Opponendo ꝓcuſationē ꝛ pbādo. de quibus habes. j. ſpālē ti. ꝛ. ff. ō vaca. mu. p totū. ꝛ. ff. de iure ĩmu. p totū.

a ¶ Debuiſſe. quia maioꝛ ly. an. vt. ff. eo. l. ij. §. ſi. vel aliā ꝙcuſationē habeꝛ.

b ¶ Sumptū litis. vt. j. de bo. q; ex delicto in pn. ꝛ facit. ff. de iu. l. cū q. ꝛ. §. de ꝙcu. tu. l. ſueriter. Ac.

c ¶ Ām decurionatus. Sponte. habebas enim ꝙcuſationē: vt. j. de bis qui ſpon. mu. l. j.

d ¶ Albo. in quo nomina ꝛoꝛum. ſ. decurionū ſcripta erant: vt. ff. de albo ſcri. l. j. ꝛ. l. in albo.

e ¶ Annoſum. maioꝛem. ly. an. * vt. ff. eo. l. ij. §. ſi. l. nō tm̃. Sed quid ſi duꝛāte honoꝛe fit annoꝝ. lxx? Rñ. vt no. j. eo. ſi vltra.

f ¶ Ām adoptiuum. Dignitate. Ut quia pater adoptiuus factus eſt decurio. Accurſius.

g ¶ Dubitatio eſt. vt. ff. de ſena. l. v. et. vj. ideoq; ei⁹ onera ſubire debet pater vt fideiuſſoꝛ. vt. ff. ad muni. lucius. §. idē rñdit.

h ¶ Iniurijs. quas intulit dic filius in alium. ꝛ que ſit atroꝛ. babes in ſtitu. de iniur. §. atroꝛ.

i ¶ Dignoꝛis. id eſt naturalis filij ad cuius imaginem eſt adoptiuus: vt. ff. de libe. ꝛ poſthu. l. filio. Unde verſus. Pignoꝛa natoꝛum dicuntur pignoꝛa rerum.

k ¶ Oꝑtuit. bene ſequitur. nam penis vel ſupplicijs plebeioꝛū non debent ſubijci: vt. ff. de vete. priui. l. iij. et. ff. e. l. ij. §. in filijs. ꝛ. §. de pe. l. decurionum.

l ¶ Doc quoꝙ. ſ. delictū ꝓdicis modū in puniēdo ꝯcedentis. Accur.

m ¶ Hlios. Perſuaſum eſt. ad hoc. ff. eo. ſpurij. §. pater. et de mu. et ho. l. eſtimationem. §. munus. idez in tutela. vt inſtitu. qui da. tu. poſ. in princi.

n ¶ Non accõmodaueris. appellando vel. ꝓteſtando in cõtrariū tu pater: vt. ff. eo. l. ſpurij. §. pater. ꝛ. l. honoꝛes. §. ſi. ꝛ ſic loquit. §. nec filius. ꝓ patre. l. ſi filius. alꝫ ſemper cõſentire videtur: vt no. §. l. j.

o ¶ Poteris. ſ. inſolidum: ſed de peculio. ꝛ de re rem ver. ſic. vt. §. qō cū eo. l. j. ꝛ. ff. de tute. ſi filius. ꝛ. ff. de pecu. l. iij. §. ſi. ꝛ ad muni. l. ij.

* Iſtā glo. ſequit Jo. de pla. ꝛ lu. de pēna.

* Iſtud dicū glo. ap probaꝫ per Bar. hic.

Lōſentit qui nō ap pellat.

* Hoc verꝝ de iure ātiq de iure aūt nouo hꝫ. r. dies ꝓter. i aut. hodie. §. de ap. ſm Jo. de pla. ꝛ Lu. de pē.

* Hoc glo. pcedit quā do mun⁹ eſt publicū au ctoritate et vtilitate: qñ ē vtilita te puatꝰ vt tutela quia tunc reqꝛir etaſ. lxx. an noꝝ. vt i. §. ité maioꝛ. in fi. de ꝛcu. tu. ſm Jo. de pla.

* Iſta cōſti tuatione ſe quunt bar. Jo. ō pla. ꝛ lu. de pēna.

* Idē bar. ꝛ Jo. ō pla.

Lōſiliarij ciuitatis. decuriões dicunt.

* Idē bar. m. nō ābigitur. ff. de legi. ꝛ Jo. de pla. hic.

* Idē Jo. de pla.

* Iſta glo. appiobaꝫ p Bar. ꝛ Jo. de pla.

‡ Reꝓbatio ꝓcep bat ſi ꝓcep biceſt ſpāle ꝛone identitatis ſ. pr ſtat excuſ ſo filio ꝛ nō ante. vt. l. j. de conue ſi. debi. ſm Bar.

a APertes. Prohibent. sic. ff. de iudi. l. penul. Sed arg. cōtra. ff. de postu. l. ij. ff. de aduo. diuer. iudi. nemini. ff. iurisperitos. ff insti. de ecusa. tuto. ff. similiter. Accur.

b IJcet. Sno nole. i. nō ynus p alio nec ynus p aliū habeat inter vel post morte patre vo lente: qz tūc vt heres: vt no. ff. c. ti. l. i. ff. l. penul. ff. fami lie her. ff. filia. ff. idem scri bit. ff. neratius.

c IJfamia. Infamia repellit ab honore habito ꝛ habendo: vt ff. j. de digni. l. ff. l. ini. dicēs. ff. de reis postu. l. ff. sed cecitas nō nocet. qō qđā dicūt nisi vtroqz lu mine sit cec. vt ff. q. mo do. l. ff. dic etiā si vtroqz lumine: vt ff. ff. postu. l. ij. ff. iuris. ff. in ūsito vt dic erat ꝛ illa q. modo: i mu nere: hī ꝑsone honore: vt ibi i habēdo: hī habito.

d CAlbominanda. id est remouēda a te ad hoc vt ꝑseueres in dignitate de curionatus.

e IJ albo decurionū ꝑscriptis. als ꝑscri ptis. als ꝓe oculis. als ꝑscriptionis decurionuꝫ zc. et tunc ꝑscriptio nō est excepcio.

f CAnteferri. vt in ordi ne aū ferībat: ꝛ ei⁹ vox in sentētijs seu ꝑsilijs fit pri ma. vt. ff. de albo scri. l. j. ff. ꝛ fac. ff. de mu. pfi. l. j.

g SJ vltra septuagesi mū. Jn tutela ꝛ cu ra excusatur maior. lxx. an. vt. ff. qui etate. l. j. In alijs pu. munerib⁹. lv. vt ff. q. etate. l. j. ff. col. l. ff. si. bic ff. de facto erat. Jtē aū creat⁹ ✱ p supue nīētē etatē maiorē nō se excusat. vt. ff. de iur. imu. l. semp. ff. boc circa. ff. j. e. l. decurio fortuna. nisi ꝑ sus sit iutilis: vt ff. de ex cusa. tu. l. post suscepta.

h CPersonaliū. a patri monialibus aūt nō ꝓpt boc excusaret. ✱ nam ab illis nullus excusat cum ab ipa re nō a ꝑsona de beat munꝰ patrimonia le q⁹ indicit reb⁹. vt. ff. de an. ꝛ tribu. l. iij. no.

i CMunerū. puta decu rionatus vt faciat ad ti. vel aliorū similium.

k CProuidebit. als videbit: als prouidebit. Accurſius.

l CFozem. Proculdubio. vt et. ff. ne vxor ꝓ marito. l. ij. et. iij. et est ✱ speciale in ꝓmipilo vt vxor ꝓo marito cōueniatur: ꝛ tunc fa tiſſit ſiſco in dote non in alijs mulieris bonis: vt. ff. qui. cau. pi. ta. con trabi. l. fatis. et. ff. de pri. fiſ. l. j.

m CEc infames imunitatē. a curialibus muneribus. vt. ff. de infa. l. j. q⁹ munus oꝛ: vt. ff. de vbo. ſig. l. munus tribus.

n CCum hec. f. immunitas. ꝛ facit. ff. de interdic. ꝛ rele. l. relegatorum. ff. et. j. de bis qui non imple. ſtipen. l. j. Accur.

o CNote. q. ꝓ. ꝑuilegiū eſt habere imunitatē: nō aūt ꝓtinet ad infamiā.

p CMuneribus. Sentētia egtra: o: dinaria. vt. ff. de pe. l. fi. als con tra. vt. ff. de postu. l. j. ꝛ de pe. l. ſeruus. Jtem ad annū ꝓt remo ueri a decurionatu in penā. vt. ff. de pe. moris. nō gratioſe. vt. j. l. ꝓi. nec maxima pena imponitur. vt no. j. l. ꝓ: ꝛ gi.

q CNec anni. f. lv. vt. ff. ſo. co. l. ij. ff. ſi. et no. ff. ſi vltra.

r CPodagre. mli oino ire non poſſit. vt. j. qui mo: bo. l. pe.

s CEmo iudex. Liberet. gratioſe. alſ ſecus: vt no. ff. l. ꝓ: gi.

t CInfortunio. i. podagra: vel alia ſimili infirmitate.

u CDeprauatus. id factus inutilis.

g CAd noſtram. idem ſi ſit decurio relegatiōe vel maiori pena dānan dus: vt. ff. de pe. l. dixi. ff. pe. ꝛ. ff. ſi.

y 3 CSpatio. nō in ꝓpectu: vt h. ꝛ. j. de his q va. a ꝓn. l. j. Accur.

CRiuerſos. Tēperare. qz publici dicunt ferni. ✱ vt. ff. de adop. l. nō eſt. ꝛ fic nō oꝛ vile offi ciū fic ꝑcuratione recipe vt. j. e. l. ſi qs ꝑcurationē. als deponit honoꝛ: vt. j. de tab. l. ij. vez patrē fuiſ se notariū ✱ filio ad decu rionatū nō nocet. vt. ff. de ſer. reipu. ma. l. ff. Jtez ff. de fal. ſi quis decurio. Sol. ibi nō erat tabellio iſ ſcꝑſerit teſtū. Vel h ꝑ bibet ō nouo fieri: vt ibi dixi. Jtē arg. qz adnoca ti nō debēt exercere offi ciū tabellioīs: h ✱ medio lani idifferēter fiat ꝓtra.

a CJ gs decurio. Co gat. ꝑ aliquē de no ſtris iudicib⁹ citar⁹ vel ꝑ nos nō ab alio: vt non ſit j. j. ō filē. l. ij. vel dic ſpāle in legatiōe vt a ſuo ꝑſide poſſit cogi: ff. ſi tūc ꝓ dicit ꝓpter rei dic qz vadit de aliquo factur⁹ ꝓrimoniā taliſ citatio nō reſcindit qō facti eſt. vt. ff. de reſci. ven. l. non idcirco. Et ſic no. ambaſiatoꝛē poſſe co gi ✱ recipe ambaſſariaz. ff. de lega. l. ſciendum. ff. ſi accuſatio. ff. ordine.

b CIudici. a quo fuit ci tatus: vel. l. ꝑncipi ✱ qui eſt iudicum iudex.

c CDeſiderio. qz venit fi ne lnia vel qz vult recede re. vel fz alios: qz vult ar ripe iter ad veniendū ad nos ſine lnia. fic ff. ꝛ in cle ricis. ad qō. ff. de epi. ꝛ cle. ſi qua. ꝛ i anſ. de ſan. epiſc. ff. interdicim⁹. et in decre. lxxi. diſt. ca. pe. et ff. et fa cit. j. de colonis tra. l. j.

d CCōſequatur. a iudice vel ꝑ ſuperiore. alij dicūt a iu dice terre ſue. Accur.

e CParui fecerit. i. vili pēderit vel negleꝛerit. ✱

f CQui derelicta. Re uocet. ꝑ quēcunqz iudicē ordinarium. vt. ff. vbi qs ōcu. vel co. l. j. ꝛ. j. fin. ff. ꝛ fac. ff. de epiſ. et cle. officiales. ꝛ. l. qſqs. et in aut. de ſan. epi. ff. aſcri ptitios. Sz j. j. ō tabu. l. ij. Sed illud ✱ ſi ſui odiū ij. Sed illud ✱ Jtez gl. ſequūt bar. Ja. Joā. de pla.

g CJ ad magiſtratum nominati. q⁹ ante per tres menſes faciendū eſt ꝙ incipiat adminiſtratio: vt ff. de magiſtra. l. ij. ff. de magiſt. mu. l. ij.

b CRequirantur. ꝛ cogantur remedijs ꝓtoꝛijs: vt. ff. de mu. ꝛ bo. l. ſi quis magiſtratus. ꝛ interim ſi qō dāmum babeat ciuitas emendat. ✱ vt. ff. ad municip. l. lucius.

i CPertinaci. i. contumaci nolētes recipere electionem factam de ſe.

k CPermittant iterim ad vſū ad qō facit. j. ō murile. l. mirileguli. Ac.

l CDuūuiratus. i. magiſtratus. vt ꝓpe. dixi. de iudi. l. ſi. qui eꝛ decurioni bus tantū ſunt eligendi. vt. ff. co. l. bonoꝛes. ff. pe.

m CRepeti. quandocūqz. qō dic vt. j. de murile. l. murileguli.

n CEbiēnio. i. tpe duplicato. ✱ anno eñ ſtare debebat: vt. j. de ſuſcep. l. neminem. ꝛ facit. j. de omni agro deſer. l. qui agros.

o CSili additioē. i. ad duplū oneris. ad qō. ff. de pe. l. aut dānū. ff. iter. ꝛ facit. ff. l. ꝓ: gi. et. j. co. l. ff. de mu. ꝛ bono. l. ſi.

p CAcuatis. Ciuilia ꝑſonalia ꝛ patrimonialia et mixta dicunt ci uilia

✱ Jſta glo. approbat ꝑ Jo. de pla. hic.

Jnfamia ab bono re repellit

✱ Jſtā glo. ſeqſ ḥ Joā. ō pla. dicēs qz accedit in honorib⁹ ꝛ dignitatib⁹ nō ſi one ribus. i. mu neribꝰ realibus ꝛ perſo nalibus qz ab his infa mia nemi nē excuſat. vt. l. j. de i fami.

✱ Jſta glo. approbat ꝑ Jo. de pla. hic.

✱ Jſta glo. approbat ꝑ Jo. de pla. hic.

✱ Jſta glo. eſt ter. in. l. neq. j. de mu. pri. fm Joā. de pla.

✱ Appro bat ꝑ bar. Jo. de pla.

✱ Jdē bar. pla. ꝛ Ja. de pēna.

Adnoca tus tabel lionis nō ds exerce re officiū.

✱ Appro bat ꝑ Bar. Jo. ō pla. ꝛ Ja. ō pē.

✱ Ambe ſunt bone. fm. Bar. et pla.

✱ Jdē Ja. de pe. ꝛ Jo. de pla.

✱ Jdē bar. Ja. ꝛ pla.

✱ Jdē pla. et Ja.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2015

* Ista glo. ē magis a. de fisionib. l. iij. ff. de mu. pa tri. pla.
‡ Appio bak p Bar. Lau. expla.

ullia munera. vt. ff. de mu. ꝛ bo. l. fi. §. pe. Et no. * q̄ a psonalib⁹ multis modis gs accusat p legē scripta. vt. ff. de va. mu. p totū. ꝛ ō iu. imu. p totū. at patrimonialia nō euitat aliq. ‡ vt. ff. de va. mu. l. sunt munera. cū cōcor. nisi spāli bificio p̄cipis: vt ibi. ꝛ. ſ. de his q a pn. va. l. j. vel lege scripta spālr de munere patrimonij date imunitatē. vt. ſ. ō epi. et cleri. l. j. nō autē sufficit si leg vel pnceps dicat imu nem esse. l. q̄ ad p̄imonij imunitatē. vt. ſ. ō mu. pa. l. iij. Jtē nec mun⁹ psona le. ſ. magſat⁹ ꝓtinet in re mīssīōe publici mūeris: vt. ff. ō mu. ꝛ bo. l. cui mu neris publici. ꝛ facit. ſ. ō imu. nemini cō. l. j. ꝛ ō an no. et tri. l. fraudē. ꝛ. j. c. null⁹. Sz B ē vex p nōvz hmōi ꝓcessio in piudiciū fici: ſ bñ valet in piudiciū ciū ꝓcedentiū. ꝛ ad B facit. ff. de pac. inter obitio rē. ꝛ. l. epistola. ſ. pactū.

a Cōsensu. Not. argu. ō rusticos * qui q̄nq; cōcēdūt imunitatē alicui fabro vel sūi ipi p eo solue tes cū ꝛ h alij q̄si pauciores essent ad soluendū in plus grauenť aligb⁹ relē uatis: vt. j. de cen. l. j. ꝛ. ſ. de apo. pu. l. j. Jtez facit j. de decre. decurio. l. j.

b Jrcēsiū. Dua. ꝓfecto loquit: et añ q̄ p̄ suscipiat cogit suscipe vt. ſ. l. fi ad magſatū. ꝛ i choatū pficere: vt h. ēt si iurauerat nō suscepturus. vt. ff. ad muni. l. fi. in pn.

c Limitas. predicta circensium.

d Prozogauerit. p his regrendis. ꝛ facit. j. de oī agro deser. l. iij. ꝛ. ſ. co. l. qui derelicta.

† Jsteterť est sing. fm Lud. ro. sin gu. cccclxxxvij. q̄ ingredies col legū nouiť nō ds solue re ubita antiqua.

e Criales. i. decurio nes. quod ideꝫ est fm. P. Accursius.

f Priuata. puta quia p̄nceps indicit collectā ꝓ suo facto.

g Extraordiarijs. Not. eꝫ ordinarijs onerib⁹ eū nō subijci: vt. j. de suscep. l. humiliorib⁹. ꝛ. j. de filē. l. ij. nā nec agricole. vt. j. de agri. ꝛ cen. l. j. Jtē no. ꝑcufari ab onere rei pi nate: sec⁹ i pdijs tēploꝝ: vt. j. de fun. rei pua. l. vniuersi. at a munere q̄ rei publi. debeť nō ꝑcufaſ: fi est ordinarius: vt. ſ. de ꝑac. tri. l. actores. et. j. l. gnta. Sz ls on⁹ nō possit ei ꝓponi. bonoz tñ pōt ei dari quia onus bs. ſ. quia est curialis qō cōstat esse onus. vt. ff. de mune. ꝛ bono. l. bonoꝝ. ꝛ facit. j. de oī agro. deser. l. iubemus. Accur.

b Os. Hec leg est iul. ꝛ dic q̄ mīs est antiochena. certe filij sequunť matrē nisi pr̄ fit talis q trahat eos iuri alterius ciuitatis: vt q̄ pater esset legitim⁹. hic ergo fuit naturalis: vel si legitimus puilegiū habeat origo materna. vt. ff. ad muni. l. j. ꝛ ab bac. l. ēcipe do: otbeū ꝛ ireneum. vt. j. l. neq̄. Jtem facit. j. de agri. ꝛ censi. l. fi. Accur.

i Rouidendū. Susceptoꝝ. i. decurio nō soluit debita ꝓdecessoꝝ: qui ꝓdecessor fuerat decurio et susceptor: et ꝓ eo officio male gesto ꝓtragerať debita. vel fuerat decurio ꝛ malū elegerat susceptoꝝ ꝓ quo tenebať electoꝝ. vt. ſ. de iur. fiſ. l. fup creandis. ꝛ facit. j. vt nul. ex vi. l. j. ꝛ. j. de muri. l. murilegali. ꝛ. j. de agri. et censi. l. j. et. l. fi. quibus dicitur ſuccessoꝝem ꝓ debito antecessoꝝis non teneri.

k Conuentis. ſ. preteritis officialibus vel coꝝ heredibus.

l Precedentibus. in li. R. est ꝓsentibus: alſ ꝓcedentibus.

m Delegationibus. i. officijs sibi delegatis.

aggregēťur ita vt nec consensu ciuiū vel curie ꝑstita cuiꝰ immunitas valeat: sed oēs ad munerū societatem conueniantur.

Judex ciuitatis facit officiales suos fugientes ad curiam reuocari expensis ipsius fugientes. Bartolus.

Jmpera. Donstan. Lex. xx.

Qrcensiū magſat⁹ deserto res ad cā grauitas tua faciat necessitatē conditionis vigeri: vt quascūq; p his exp̄ēsas ciuitas ꝓrozogauerit refundere ꝓtinus ac rep̄sentare cogantur.

Decuriones habent immunitatem ab extraordinarijs munerib⁹. b. d. Bar.

Jdem August. Lex. xxi.

Criales omniū ciuitatū nullā. p re ꝓuata nā debēt ingetudinem sustinere: nec hmōi onerib⁹ velut extraordinarijs occupari: qñ satis est si ciuitatū munera per cos ꝛgrue compleanť.

Qui non sequitur cōditionē patris sequitur conditionem matris. Bar.

Jmpe. Julia. Lex. xxvij.

Os indulserūt veteres p̄n cipes ex mīno gñe curialib⁹ antiochenis ascribi: qs patris ꝺditionulli vēdicaret iuri ciuitať.

Nouiter creatus decurio non tenet ꝓ debitis ꝓdecessoꝝum. b. d. Bar.

Jdem Augu. Lex. xxiij.

Rouidendū est coꝝ nouita ti decurionū: qui nup nomen curijs addiderūt: ne p̄teritis debitis suscepturi onerent: sed conuētis ꝑpt̄ hec debita q ea p̄cēdētibus delegationib⁹ gerūt: nullam cos molestiā. p sarcina noxa tionis aliene sustinere patiaris.

Duodecim liberoꝝ numerus ꝺcusat a muneribus realibus. Bar.

Idem Augustus. Lex. xxiij.

Si quis decurio p̄ fit. xij. liberoꝝ: bonoz atissime munerum quieti donetur.

Officialis nō cogitur ēpire locus in quo seruire teneť nisi ex causa. b. d. Bar.

Jmpera. Val. Lex. xxv.

Criales vltra termios ꝑpe

n Eos. sc̄z nouiter electos.

o Si quis decurio. ad munerum etiam patrimonialiū: vt. ff. de iur. immu. semper. ſ. demonſtratur. a p personalibus aūt etiā quinq; sufficiunt. vt. ſ. de his qui nume. li. l. fi.

p Criales. Presentiā. ad petitionē alicui⁹? ꝛ boc ne vagent: vt. ſ. de aduo. di. iu. li. ij. ſz iudi cem curie interpellat: vt ſ. decu. vt. ro. l. j. ꝛ facit in auf. vt oēs obe. iu. ſ. boc cōsiderantes. coll. vi. ꝛ. ſ. de oī agro deser. l. iubemus. et. ff. de ope. liber. l. qō nisi. et. ſ. de re mili. tri buni. et. ſ. l. ꝓpoſi.

q Quidam. muneribus. habendis et habitis: vt. ſ. l. fi ad magiſtratū. et. l. circensium.

r Solitudines. i. alijs religiōes vt ibi secure stēt ne teneanť subire mūera

s Cetibus. alſ ceteris.

t Donazonio. i. collegio clericoꝝ vel monachoꝝ vel alioꝝ ordinū. Sic ergo not. ꝑ sub pretextu religionis ficte nō debēt munera deseri: vt hic. ꝛ. ſ. de sacrosan. ec. q sub ꝓtextu. ꝛ. j. e. in filijs. idē si curialis iā vere fiat clericus: vt. ſ. ō epi. ꝛ cle. l. si qs curialis. nisi saltez ad subdiaconatū iā puerit: vt nisi. xxv. an. fuerit i monasterio: vt. ſ. ō epi. ꝛ cle. officiales. et in auf. ſz neq̄. ꝛ facit. ff. eo. l. j. et. ſ. curia. re. ci. fu. Accur.

Ficta religio nō ex cusat.

v Jn huiusmodi. sc̄z la titatione.

x Erui. fm q̄ dicitur. j. eo. ꝓuis.

y Latebris. i. claustroꝝ alio loco vbi latent.

z Preceptiōe. id est bac lege.

a Ciuitatis. id est municipia. id est munera.

b Reuocari. si bēri poterūt: alſ bona eoꝝ substitutis danť vt subijcit: ꝛ. j. e. ꝓuis. de q̄ ſ bi fit mention. Vel fit mentio de illa ſ. e. l. si ad magſatū. ꝛ fm hoc illecebris ablatiuus est. i. ꝓpť illecebras. i. crebras ꝛ illicitas: sc̄z latitationes. ꝛ subaudi iubeať qs ꝛc. vel sub rerū. sc̄z cōmoditate nō possit illece bris. i. p illecebras qs ꝛc. si tñ postea redeat. dic vt ſ. eo. ſi ad magiſtratū.

c Quas. res familiares. Vel dic quas. i. aliquas religiones vt ibi secure essent vt non teneantur subire munera.

Als in cipit: pa terne.

d Riuilegio. Assuetis. alſ assuetus: alſ habitus. nam videtur re nuntiare. vt. ſ. l. cū decurionatus. facit. j. e. l. militātibus. Acc.

e Sine. B est ſ. ff. de senato. l. emācipatū. ſ. fi. Sol. fm. R. b fauoꝛe curie: ibi delicti odio. Jtē ar. ſ. j. eo. ti. l. libertos. Jtē facit. ſ. l. fi ille. Ac.

f Ullus. Fultus. etiā domus. vt. ſ. eo. l. curiales. eo saluo. qō dicitur. ſ. eo. l. antepe. et pe. et fi. Jtem facit. ſ. eo. vacuatis. et qō ibi no. et in auf. de defen. ciui. ſ. pe. col. ij.

g Ati. sequit⁹ ius cōmune. ad qō. ſ. de murile. fi is qui. ꝛ. j. de agri. et censi. l. ex ingenuo. Sed arg. cōtra. ſ. de ser. fugi. l. fi. Jtē cōtra. j. eo. l. exemplo. Sol. vt ibi.

h Procuratoꝛes. quales sunt decuriones.

i Reipublice. f. municipioꝝ. ſic. ff. de publi. l. sed ꝛ bi. ſ. ꝓterea. et dices eos agere per actoꝛe vel ſyndicū quem elegerūt: vt. ſ. eo. l. ij. ꝛ ff. qō cuiuſq; vniuer. l. nulli. nec forte ipſi ꝑstituunt actoꝛem vel ſyndicum nisi omnes simul: vt. ff. de cōditio. ꝛ demonſtra. l. municipibus.

a Omnibus domibus producti, etiam magnatum.
b Origine. Nota originem, secus forte si alis ex accidenti est curialis quia non traberetur de domo. vt.ff.de in ius vocā. l. clericis. et ff. de dam. infec. l. iij. ſ. verecūdum.
c Discrimē, qr bōa ecc̄ꝫ ſiſicabunt. ꝛ facit. ſ. de incest. nup. l. iij. Acc.
d Patrocinijs. ad boc j. vt nemo ad ſuū pa. l. j.
e Habricenſes. i. ſi curiales trāſferat ſe ad fabricā reuocat. ꝛ q eū reuocet. ut ad fabricā puniſ. vnt: vt h. t. ſ. 6 fabri. l. iij. f Reliq. ſ. fabricēſes recipiētes curiale. Itē. ſ. de tab. l. ij. Cōtra. Sed ſolue. vt. ſ. 80. l. q derelicta. no. vt pōt itelligi hec lex vt fabricēſes ad curiales ſcz fabrice reuocent: ꝛ qō br reliq. ſ. artib⁹ deputati. et ſic 2ordat. ſ. de ſeruis. l. fi. ꝛ fac. ſ. 6 ſcrip. ggg. an. l. ſcriptione.
g Omnes. Conſuetudine. nā male consuetudiq̄ nō ſunt ſuade. vt in aut. vt nul. indi. ſ. j. h Errozis. qr pignoram etiam deliquerit. vt. ff. de le. ꝛ ſenatuſco. l. j.
i Subdēdū. magime ſi fuit decurio vbis rome. vt. ſ. 6 cur. vr. ro. l. ij. ꝛ fac. ſ. de ſta. l. decuriões. ꝛ de qō. diu⁹. ꝛ. ff. c. l. ij. ſ. in fi. iij. ſ. et poſt finitū offiū. vt. ſ. de qō. l. nihil. ſ. ſi ſ fallit i crimie leſe maieſtat⁹. vt ſ. de qō. l. decuriões. ꝛ. l. falſi. ꝛ. ſ. de fal. ſi qs decurio. ꝛ in alijs. vt. ſ. c. l. qlibet. ꝛ. ſ. de numera. l. j.
k Senatorem. als curatorem: et als ſenatorē.
l Deberet. Sic. ſ. arbitru. l. ſi. ſ. ſi. Sed regulariter. ſ. ff. de poſtul. l. j. ſ. de qua. et. ſ. ait prætor.
m Pertinacia. i. audacie vel contumacie.
n Reſiſtat. ſ. officium.
o Liberā. Not. officiale poſſe vel debere reſiſtere iudici: ꝛ ſic ſubditi prelato male agēti. ad qō. ſ. 6 ap. l. q. ſ. ſ. vt oēs tā ci. q̄ mili. l. j. ſ. officij. ꝛ in aut. q̄o. epiſ. ſ. ſi. col. j. et. ſ. de eccu. munne. l. pl. ſ. fi. q. nimo ꝛ puati q̄ꝫ. vt ſ. de iur. fiſ. phibitum. et j. de metha. l. deuotum.
p Si qs. Curiali. ſcilz fabricēſi. vt. ſ. de fabri. l. ſi. in pin.
q Plectetur. arbitrio iudicis. non ergo repetit ſi quid dedit tali curatori ob cauſam quaſi turpiter. ꝛ ſic eſt contra. ſ. de condi. ob cau. l. ſi militem. Sol. bic ſciens eſſe curialem: et non poſſe eſſe procuratorem dedit ibi ignorans vt ibi notaui. Accur.
r Utilitatē. alſ vtilitatē. Et no. offiū. ꝑcuratoris eē vile: ꝛ ſ. 6 talib⁹ nō mādari. ad qō. ſ. 6. loca. l. curiales. ꝛ. ſ. 6 ecu. mu. l. ſi. ꝛ q mili. nō poſ. l. iij.
s Ad filios. Retinendis. ſ. in conditione paterna. Accur.
t Decreta. vt et. ſ. 80. l. priuilegio. et de preſcrip. ggg. an. l. preſcriptione. et. ſ. l. proxi. et loquitur prefecto prætorio.
v Aduocationis. quā facere poſſunt non minuendo tamen ſeruitiū curie: vt hic. et. ſ. de aduoca. diuer. iudi. l. ij. ꝛ facit. ſ. 80. quidam ignarie. ꝛ de cura. furio. l. obſeruare. Accur.
x Uniuerſa. onera. Accurſius.
y Que. ſcz onera.
z Non exigit. quia ſufficientes ſunt alij curiales. Al.
a Non remittit. i. abſoluit cui naturaliter tenet̄ quilibet. vt. ff. de vē. in poſ. mit. l. j. ſ. et generaliter. quedā enim habere poſſumus ꝛ ſi non

b Magiſtrorū. liberaliū forte artium magiſter ipſe excuſat. vt. ff. de vaca. mu. l. cos. ꝛ. l. bis honoribus. ſ. angariarū. q̄ ſunt ſ. ſed cop filij
c Exemplo. Ordinis. in quo filij patrē ſequūtur. vt. ff. de ſena. l. ſenatoris. ꝛ. l. ij. Accur.
d Patris. non mſis. vt ff. de ſta. ho. l. lex nature. niſi filiꝰ ꝑpzio domicilio retineat. vt. ff. de muner. ho. l. iij. ꝛ fac. ſ. de metal. l. fi. ꝛ. ſ. l. pri. ꝛ de ꝑſcrip. ggg. an. l. ꝑſcriptione.
e Spāliter. vt. ſ. de tab. l. ſi. et. ſ. 80. l. vacuatis. cū cōcor. ꝛ. j. l. pri. Sed ſpeciale. ſ. de murile. l. ſi. et. l. bi qui. Item not. q dicit ſpāliter. i. vni pſone. ſed vni puincie pōt 2cedi. vt et. ff. ad muni. l. j. et ſic. ſ. de teſta. ſi non ſpeciali. ꝛ de inof. teſt. l. ſi qñ. vel ibi cōceſſit non obſtāte lege alia. Itē ſ. 80. l. natis. ſ ibi ſpāle. Itē fallit in his qui per patres 2ditionē nō trahunt alſ. vt. ſ. 80. l. cos. et. ſ. l. ſi ille.
f Promerucrit. per ali quod reſcriptum.
g More. Conſuetudo nō excuſat. vt. ſ. 80. l. oēs iudices. Sed arg. ſ. ff. de admi. tu. l. ſi fine herede. ſ. lucius. ſz magis eſt ibi ꝓ q̄ contra.
b Quotieſcūq̄. Ordo. Nota duo faciunt aliquē curialem.
i Declinādi. nā rebus iudicatis. eſt ſtādum. vt ſ. de re iudi. i. niſi cōmiui vel ſpeciali iure poſſit contraueniri.
k Accipiāt. quia nec dānoſum. ꝛc. vt. ſ. de ꝓcci. impe. of. l. nec dānoſa. et facit. ſ. l. ꝑri. et. ſ. de pe. bo. ſub. l. j. Accur.
l Leges officialiuꝫ. puta ſenatoris ꝓ fidis et ſimilib. ꝛ idem in non officiali. vt. ſ. 80. de penis. l. ne quis. et ꝛtraria que ſunt ibi: et h poſſunt poni et ſolui. Accur.
m Eſtimatione. q eſtimet iudex hoc licere.
n Dedāt. vt ſit ſecurio.
o Quis. officialis. Acc.
p Curiā. cuius erat officialis.
q Militare. ſub magiſtro militum.
r Me ingenitis. ſcz officijs curie vel ingeniti. ſ. officijs decurionatus. bi ergo renocanē q̄tū ad onus curie: nō q̄tum ad honorē. vt. ff. de interdi. et rele. l. relegator. ꝓ. ſi. ꝛ. l. ſe. ꝛ. ff. eo. l. honores. ꝓ. i. ſ. ille qui nō eſt antea curialis etiā ad onus nō pōt fieri curialis: vt h. ſ. pōt ſeruitis curie. i. vt ſeruiat decurionib⁹ dānari. vt. ſ. de epi. ꝛ cle. auf. ſz neqꝫ in fi. ꝛ in aut. q̄o opoz. epi. ſ. ſemel. facit. ſ. de fabricen. l. iij. ꝛ. ff. de vacmu. l. i. ſ. pe. et. ſ. l. ꝑri. et. ſ. 80. q derelicta. et in multis alijs. ſ. ct. ſ.
s Admonebis. loquitur prefecto.
t Deputandum. vt ſit decurio etiam ad onus vt dixi.
v Dignitas. etiā ſi onus tñ afferat: tñ dignitas eſt. et facit. ſ. de infa. l. j. et. ff. de adul. l. ſi maritus. ſ. i. Itē de muneribus nō debet qs prohiberi in pena. ff. de interdi. ꝛ rele. l. relegator. ꝓ. ſed in muneribꝰ.
g Comitari. Ho. qué nō debere ꝓ pena premiū reportare. Accur.
y Curiales. Domus. cū forte de domo non eſſent. ſed bic falſo allegabatur. Vel verius ſi etiam erant. ad qō. ſ. vt ne. li. in cōpara. ſpe. l. j. et. ſ. 80. l. curiales. et. l. q̄ omnibus.
z Sarciant. ꝛ etiam expēſas ꝓ requirēdo factas. vt. ſ. c. l. circenſis. et. ſ. qui

Ex oibus domib⁹ ꝓducti q̄ oꝛigie ſūt curiales ad ſubeundā publicoꝛ munerꝫ ſtuctionē ꝓtrabant. qppe cū occultatoriꝭ taliū ꝓter iacturā eſtimationis ēt rei discrimē icūbat: ſi vlteriꝰ ꝓgreſſi vtilitatē publicā ꝓuatis cuſtodijs ꝛ ꝓcinijs⁹ poſtponant.
Etiam de collegio fabricenſium curialis extrabit. ꝛ collegiū punitur. Bar.
Impa. Gra. ꝛ val. au. Lex. xxxii.
Habricēſes⁹ ordinibus reſtituant qui oꝛigine curiale ꝛ ꝓpa munera declinauerit ciuitatis: reliq̄ nec leui qdē ingetudine pulſent. Idē Augu. Lex. xxxiii.
Omnes iudices puiciarūꝫ rectores a cōſuetudine ꝛ temerarie vſurpationis abſtineāt: ſciāt⁹ neminē oīno principaliuꝫ aut decurionū ſub qualibet culpe aut erroꝛis offenſa cruciatib⁹ eſſe ſubdendū. q. ſi qs forte iudicū in hāc prinaciā illiciti furoris cruperit q̄ audeat ꝓncipales aut decurionem ꝛ ſue curie (ſi ſic dici opꝫ) ſenatoꝛē tormētis ſubdere xx. libraꝝ auri illatione mulctat⁹ et ꝓpetua infamia inuſt⁹: nec ſpeciali quidē reſcripto nota cruere mereat: ꝛ offiū q̄nquagita libraꝝ auri mulctā fiſco nr̄o cogat in ferre: qñ vt ꝓtinacie⁹ iudicis ſui reſiſtat⁹ liberam⁹ eidē ꝛtradiecon di permittimus facultatem.
Cōſiliarius non debet cōſtitui ꝓcurator: ꝛ ſtitutus punietur. b. o. Bar.
Idem Augu. Lex. xxxiiii.
Iq̄s ꝑcuratiōnē facultatū ſuaꝝ curiali crediderit eſſe manda: toꝝ dignitatis exceptiōe depulſa grauiſſima pena plectet̄: ille vo q̄ imemoꝛ libertatis ꝛ gñis infamiſſimā ſuſcipiēs vilitatē eſtiatione ſuā fuili obſeruatione dānauerit: tradat exilio.
Idem Augustus. Lex. xxxv.
Ilios decurionū retinendis ꝓuiſ ꝓceptoꝭ decre-

bis vtilia non ſunt. vt. ff. de ſeruit. l. ei fundo.

ta ſublimitas tua cuſtodiat: eos q̄ſ q aduocationis obtētu curia liq onera declinant agere vniuerſa cōpellat: q̄ ꝛ ſi neceſſitas non exigit /tñ patria non remittit ipſos quinetiā filios magiſtroꝭ qui ex curiali ſtirpe deſcēdūt ſili modo obnoxios eſſe decernat.
Idem Auguſt. Lex. xxxvi.
Exemplo ſenatoꝝ ordinis patris oꝛiginem vnuſquiſq̄ ſequat: nec valeant ſpāliter delata reſcripta/ſi qs ſe miſis oꝛigine defēſa a maioꝛe curia ad minoꝛem trāſferri fortaſſe ꝑmerue rit: neq̄ vlla ꝓ moꝛe ꝓuincie referri ſinatur exceptio.
Per reſcriptum non poteſt quis a curia liberari. Barto.
Idem Augu. Lex. xxxvii.
Quotieſcūq̄ ſe ex reſcriptis q̄ſ aliq̄d ipetraſſe cōtendāt bi quos obnoxios curie aut oꝛigo fecerit: vel latū inter partes iudiciū deſignauerit: nullam ꝓꝛſus ſpem curiā declinādi ex colore ſacre iuſſionis accipiāt.
Pena non ɔz 2cedi q̄ habeat bonorem annexū niſi ci q̄ a curia fugit. Bar.
Idem Augustus. Lex. xxxviii.
Ne qs officialium pene ſpecie atq̄ eſtimatiōe curie dedatur/niſi q̄s forte curiam diffugies ob hoc cepit militare ne ingenitis fungat officijs. Oēs itaq̄ oīno iudices tue cenſure ſubditos admonebis/ne qs eoꝝ eſtimet curie loco ſupplicij quēq̄ deputandū/cū vtiq̄ vnū quēq̄ criminoſum nō dignitas debeat ſed pena comitari.
Idem. Lex. xxxix.
Curiales q̄ ſeſe ꝓuilegio domus nr̄e defendi poſſe crediderint ad curiā retrahantur: et ꝓꝓrijs functionibus mancipētur: ꝛ publica dāna ſarciant.
Decuriones et alij officiales in officio eoꝝ delinquentes plumbato: rum

et.j.qui mili.non pos.l.iij.et.l.oēs.Sed arg.cōtra.ff.de epis.& cle.l.ad simultudinē.Sed ibi speciale.Vel ibi volebat dare substitutum.

a Que libet principaliū.Vel pro eodē vel pro diuersis ponunt iste due dictiones principaliū & decurionū:vt.ff.eo.l.omnes.

b Doctorum.officium erat tamen.

c A vobis.effecto loqf.

d Summa.id est magnitudo cognitio.

e Plumbatoꝝ.i. dānet plūbo.i.in metallū:vt.ff. de his qui po.no.ti.af.l.j.Sz ff.eo.l.oēs iudices. Sol.ꝫ ſpāle vt i aliis casib⁹:vt ibi no.& ad aliud offīū nō redit:vt.j.de fusce.l. ſi aliqd. Itē ff.de exac.tri.l.j.ꝑn.Sol.ibi ciuil⁹:ꝫ criali⁹:vt ibi no. & ad boc.j.de epcu.mu.l. placet.& dic ꝫ pluries cū deliquisse:vt ꝑcedet cū d.ff.de exacto.in fi.& facit.j.ō dig.l.iudices.&c.

f Ecurio.Vel etiaz curialis.

g Fortunā.i.cōditionē.

h Nascendo.id est a natiuitate.

i Suffragijs.i.auxilijs ad qō.ff.eo.l.quotiens.

k Senectutez.puta.lv. annoꝝ.vt.ff.eo.ſi vltra. ſcz tpe quo eligunt.ſecuꝫ est ſi ex poſtfacto ſupueniat etaz:vt bic.& ibi no.

l Propter ordinationē.f.faciendā de aliq.f.officiali & de aliis multis q bñt ordinare decuriões: vt.ff.eo.l.j.q̄ plures ex pedit citius:vt.ff.qō cuiuſq; vni.itē ff.ꝑn.& l.nulli.& ſeq.& ff.de nominatio num.& facit.ff.de bis qui non imple.ff.l.ij.

m Militaribus.i.magiſtris militū:vel aliis eoꝝ magſtatib⁹ vel ꝓpoſit⁹:vt.ff.bac.l.& facit ff.de epi.& cle.l.placet.

n Potestati.facit.ff.de iurif.om.iud.l.ff.& ff.qui tut.da.poſ.l.neq;.&cc.

o Verbere.al⁹ verbera re.& tūc dic differentiam iter pulſare & verberare: vt.ff.de iniur.l.leg cōne lia.ff. inter pulſa.al⁹ eſt vbere.i.parua oppſſione ad ſilitudinē vberū q̄ pa rū ꝑmunt oum lac ꝑmul get ſiue ꝑmitur ſm.ff.

p Nullū.ſciz curialem. vt.j.& dic iniuria genera liter.vt.ff.de iniur.l.ij.

q Si qs.miles.vel magiſter eoꝝ ſed ad ꝓncipē referūtur puniēdi ſi qō grauiter fecerint:vt ff.de pe.diui fratres.ff. imo nō ipſi mādantur:ſed delicta ſunt ꝓncipi mādanda et ſm ꝓncipis reſponſionē ſunt puniēda:vt ibi.

r Viris.i.decurionibus vel curialibus.Accur.

s Omnes.Sanguine.quia ex patre vel auo curiali ſit.vt.ff.eod.l. decurio.et.l.quotiens.

t Priuilegijs.puta fabrice deputauit que priuilegia & onera habet vel alij militie.ad boc.ff.de fabricē.l.ſi quis.et.ff.de fugiti.colo.l.j. et.ff. vbi decurio.vel cohar.l.j.

v Preiudicijs.i.alijs actibus preiudicatibus curie puta militie:vt ff.eo.titu.l.proxima.

x Sed nec reſcripta.ad quod.ff.de ꝓbeci.impe.offe.l.nec dānoſa.

y Dunerum.ſcz curie.

z Ullus.Illiget.ſi patris cōditio al⁹ trahat:al⁹ ſequit matres: vt.ff.eod.l.eos.& ff.l.ſi ille.Itē fallit al⁹.vt.ff.eo.l.exemplo no.

a Immunis.de personali loquit munere:vt.ff.de mune.et bo.l.iij.ff. corporalia.ſecus in patrimoniali:vt.ff.de mune.patri.l.patrimonioꝝ ff.de cenſi.l.etatē.& facit.ff.de muni.& oti.l.filios. Itē no.nō facit curialem qui nō eſt curialis.ad qō.ff.de bere.& ma.l.ff.nec doctum facit qui eſt indoctus:vt in auf.de ſanc.epiſ.in ꝓin.colla.ig.

b Dominationū.i.electionū.cū em magiſtrat⁹ aliqs eſt eligēdus adeſſe.boc dicit Bartolus.

Idem Archa. Lex.xlv.

Dominationū forma vacil lare nō debet:ſi oēs qui al bo curie detinent adeſſe nō poſſunt:ne paucorum abſentia ſiue neceſſaria ſiue fortuita debiliter qō a maioꝛe parte ordinis ſaluꝫ biter fuerit ꝓſtitutū:cū due partes ordinis in vrbe poſite totius curie inſtar exhibeant.

Diuites & nō pauperes ſunt eligēdi ad officia ciuitatis:ne pauperes forte nō poſſint adimplere officium.b.d.Bar.

Idem Auguſt. Lex.xlvj.

Adſubeunda patrie mune ra digniſſimis merit⁹ fa cultatibus curiales eligātur:ne tales forte nominetur q̄ functiones publicas implere nō poſſint.

Dignitas curiali adita non eximit cū aiurisditione ſui iudicis.b.d.Bar.

Idem Auguſt. Lex.xlvij.

Curiales qui honozariam adepti ſunt comitiuā dignitatez: formidare debēt eos quoz mode rationi ſunt cōmiſſi:nec ſe exiſti mare:iō mcruiſſe dignitatē vt iudicū ꝑcepta deſpiciāt.q̄ ſi i eadē culpa pſeuerēt:quoꝝ libraꝝ auri mulcte obnoxius ſubiuget:honoze q̄z quē ꝑdiderit ſpoliādus.

Idem Auguſtus. Lex.xlviij.

In ſucceſſiōe curialium decernimus:vt etiaz ſi patres deceſſerint teneatur agnatio.

Idem Auguſtus. Lex.xlix.

Omnes q̄ quolibet loco curie iuri debentur:cuiuſcūq; ſuperſtitionis ſint adimplenda munera tenentur.

Conſiliarij non poſſunt extra ſuam ꝓuinciam officium acceptare.Bar.

Idem Auguſtus. Lex.l.

Omnes oino curiales in ori ginalibus ac debitis perpe tuo curijs pſeuerent.& qui ex his ad ꝓuinciarū regimē atq; adminiſtrationē qualibet fraude atq; ambitione peruenerint:ſciant ſe

Doctum nō facit l. doctus.

† Facit ad hoc.c.q̄ ſic. extra de electio. vbi ꝓ Jnno. et. c. eccſia vſa. cū glo.ſ.extra eo.ti.

Dos non annumerat inter bona viri

Filius ꝓgimus eſt ꝑſ agnatus.

Pars ſequitur ventrem.

titudinem.et in aut.de epif.et cle.§.fed hoc quidē.z ſi quidē in fraudē cauſa vitande curie ſe fecerit eligi per ſeipm vt hic.als per ſubſtitutū: vt.d.l.ad ſimilitudinem.et in aut.de ſanc.epiſ.§.aſcriptitios.ſed hodie cōtra.vt.ĵ.c.l.pe.Item facit.ĵ.c.l.duūuirum.

a Uāuis pronuſum fuerat:vt.ŝ.c.l.ſi ad magiſtratū.z.l.quidam.

b Mdilitie.armate.vel etiam inermis in quam confugerant.

c Reperierūt.ſ.curiales

d Dis coz.i.aliqui eoz curialiū.ſ.tm̄ non autez oibus.ſed als deeſt tm̄.

e Jtaq;.q.ŝ.pzi.digit indiſtincte.ſ.ex bonis curialis fugientis z latitātis.ſ.emēdari dānum eu rie quā derelinq:nunc h declarat.ſ.q p annū ſūt expectādi:z ſi nō veniant tunc de bonis eoz refarciet dānum curie:vt hic ſubijc. Jtē declarat i eo qđ dicē hi tñ q manifeſtis curie nexibus illigant.

f Annū.ſic.ff.de req.re. l.j.z i aut.ſ litigi.ſ.oēm.

g De imaturo.i.valde qñq; tñ redeat recupe rat offm̄ dimiſſum:vt.ŝ. eo.l.ſi ad magiſtratū.

h Otis.Arbit.id eſt diſpoſitor.vt.C. manda.l.in re mādata.

i Preditis.vt bonoū propter ſcbolares.

k Otina.i.vel qz voto ſe offerūt curie alicui qñ qs.vt.ff.de polli.ſi qs rē. ſ.i.Vel qz hoc voto geritur vt multi ſunt curiales:qz patet qz remittūtur peccata.i.fit legitim̄ qui fuerāt naturalis per oblationē curie:vt i aut. qui.mod.na.emī.ſi.ſ. quis igitur.coll.vii.

l Oneris.ez decurionibus emſeu curialib⁹ elegebātur ad onera per annum que reiterare nō cogunt:vt hic.neqz ztinue: neqz ex iteruallo oū alij ſunt:vt h.t.ff.de mune.z ho.l.ſpōte.z idē videt de honoūib⁹:vt.ĵ.ŝ mune.z aūt ff qñ alij nō ſunt idonei:vt ſubijcit.t.ff.ŝ mu. z bono.l.bonoz.ĵ.ſi. z in alijs trib⁹ caſib⁹:vt not. ff.ad muni.l.diuus.Acc.

m Sacris.i.ptāte curie que ptās ſacra eſt vt patria.vt.C.de fidei.l.pe. cū hoc liberet a naturalitate vt modo notaui.

n Uūuirum.i. magiſtratum muniſcipij qui preeſt curie.

o Faſcū.i. dignitatuz. ſic ponit i aut.vt iudi.ſi. quoq; ſuffr.ĵ.neceſſitatē. aliter ponit.ff.de of.pzocon.l.anpe.Et dic qp non pōt ezpellere.i.accipe aliquā adminiſtrationē eī terminos.ad qō.ŝ.eo.curiales.ij.vel dic qp nō licet ezpellere.i.ezercere ſuū officiū vltra.ad qō.ŝ.de iur.om.iu.l.ſi.et facit ad ꝓncipiū.ĵ.ō ſuſce.l.bumiliozib⁹.Sz z tūc fallit ſi publica ē vtilitas.vt.ŝ.eo.curiales vltra.z facit i aut.vt oēs obe.iu.ſ.ſi igit.col.v.

p Enerali.Si quis.puta duūuirū qui peſt eis.vt.ŝ.l.pzi.Accur.

q Logitoris.i.preſidis.

r Reſultantē.ſ.decurionē reſiſtētē.Et ſic no.qp in defectū iudicis licz non ſolū in ſua curia remāſuros: ſed et cunctis rurſus ab exordio muneribus ſcruituros.

Bona eius qui quaciūq; fraude curiam euitat ſi per annū contumaz fuerit applicabuntur curie.hoc dicit Bar.

Idem Auguſtus. Lex.lj.

Uāuis puiſum fuerat cōgrue emēdationis occurſu quēadmodū curiales militie nō mīnor et honoze ſuſpenſo officijs redderent:tñ qz hoc callido cōſilio reperierūt:vt ciuitatis puincie ſue finib⁹ tāqz his eoz tñ interdictus fuiſſet acceſſus peregrinos expeterēt cōmeatus:ne diutius in pniciē curiarū latitādi ſpecies z ſolatia eos ipunitatis exequanē hoz cupiditatibus obuiamus:vt ex eoz bonis q ſe vel pſe cutiōi vel muneris ciuitatū interdicte dudū ambitione militievel q̄libet fraude ſubtrahere conati fuerint curijs quas deſeruerāt ꝛſulatur.Jtaq; ſi vocati edictis intra anni metas:bi tñ qui manifeſtis curie nexibus illigātur/latere potius q̄z redire maluerint: ſciant poſt emerſum annū interpellatis.puinciarū moderatozibus ex facultatib⁹ ſuis curijs q̄s deſtituerūt eſſe conſulendū:neqz cū de imaturo⁹ piudicio tēporis poſſunt bzeuitatem cauſari.

Ubi alij ſunt idonei z ſufficiētes nō cogunt alij cōtinuare officiū.b.o.Bar.

Idem Augu. Lex.lij.

Otis tā iueniri iniqu⁹ arbiter⁹ rerū pōt:q in vzibus magnifico ſtatu preditis:ac votiua curialiū numeroſitate locupletibus:ad iteratione quēpiam tranſacti oneris cōpellat:vt cuz alij neccdum penc initiati curie ſacris fuerit alios ztinuatio z reperite ſepe functiones afficiant.

Magiſtratus municipalis non debet egire municipium.Bal.

Idem Augu. Lex.liij.

Uūuirum ipune nō liceat extollere poteſtatē faſciū extra metas territozij ꝓprie ciuitatis.

Ubi non habet copia iudicis ꝓpria auctozitate capit curialis:z ad curiā ducitur:z eius queſtio oz infra tres menſes terminari:als iudices puniantur.Bar.

Idem Augu. Lex.liiij.

Enerali lege ſancimus vt ſi quis ſuū decurionē curie vendi care maluerit ſi preſidis odit copia cundē man⁹ inicctione ꝛceſſa ſciat ad exāmē cognitozis reſultanté eſſe oducēdū:ita vt modez puicie ſi ſtio fortaſſe fidu cia defenſiōis vlla gñaf:niſi intra tres meſes cām originis cōpetē ti diſceptatione cognoucrit:atqz cōuictū cū pena reſtituerit debitis municib⁹:vel libcrū ab ingetudine pronūtiauerit.x.lib. auri multā cogaf exoluere:ci⁹ ēt officiū pari dāni irrogatiōe teneaf.

Si decurio dedit ſe militie retrahet nec iuuabitur preſcriptione.b.o.Bar.

Impa.theo.z val.augu. Lex.lv.

Sj qs decurio aut ſubiectus curie auſus fuerit vllā affectare militiā:nulla pſcriptione tpis muniat:ſz ad cōditionē pro ꝓria retrahat:nec ipe vel ei⁹ liberi poſt talē ipſi⁹ ſtatū,pcerati:qō patrie debet valeant declinare.

Idem Theodo. Lex.lvi.

Alexādrinis principalib⁹ et ſi aduocatione funganf: nihilominus on⁹ pegrinatiōis incūbat.nec publica cura niſi in ſua tñ ciuitate cōmittatur:z pzimus curie cū muneribus vniuersis expletis ad ſummū quenerit gradum comitiue pzimi ordinis fruaf poſt bicnniū:dignitate ꝓsita:in curialibus tñ permanet.

Idem Augu. Lex.lvij.

Uinq; ſummates pmi ordinis alexandrini cozpozalibus iniurijs immunes eſſe census:vt voce libera cōmodita tes patrie defendant:cū poſſint ſi quid egerint criminoſe pecunia rijs coerceri diſpendijs eſtimabuntur autem pſcnte curia viri ſpectabilis auguſtalis iudicio.

Idem Auguſtus. Lex.lviij.

Um qui.xxx.annis in alexādrina ciuitate ciuilibus inſeruerit muneribus/cozpozalibus iniurijs nō pecuniarijs ercuſari cōuenit:habita cōſideratione vidcliceet meritozū:vt boc bene cogniti ꝓuilegiuz conſequantur nec eo paſſim fruantur indigni.

Superior tenetur cōfirmare electionem factam ab inferioribus.

Idem Auguſtus. Lex.lix.

Judicis defectu li cet alicui ſe facere iudicē.

ope.no.nū.l.j.in ꝓn.ŝ. vbi decur.vel cobar.l.j.

s Tres meſes.No.ſpeciale ĵ.l.ŝ.de iudi.ꝓope randū.q dicit de triēnio vt et alia ſpecialia ſūt:vt ibi no.in ꝓin.Accur.

t Pena.eſordinaria.

v Debitis.als debitis. als ꝓprijs.

g Sj qs decurio.nbi litiam.armatā vel inermem.

y Temporis.etiā.ſl.annis nō videt qp ſcribat: vt.ŝ.de preſcrip.xxx. an. l.ſcriptione.Sed ĵ.j.de cobar.l.ſi cobartalis.q dicit ſcribi.xxx.an. Sz pōt dici vbi init ad aliaz militiam tūc.xxx.annis vbi non init tunc ſecus.

z Statū.decurionatuz. vel dicas.i.militiā.ꝓma verior eſt.Py.z facit.ĵ.ō agri.et cen.cū ſatis.ĵ.i.z ĵ.de fabri.l.iiij.Item facit.ĵ.quādo et qui.quar. pars.l.ſi.ĵ.nullo obſtaculo.ĵ.Sol.vt ibi.

a Alexādrinis principalibus.i. decurionibus vel ſimilib⁹.vt ŝ.eo.l.quilibet.

b Similomin⁹.id eſt nō ideo magis.

c Peregrinationis.i.pq̄ cogūtur egire territoriū:vt ſubijcit.z.ŝ.d aduo.diuer.iud.l.q neceſſario.niſi ſit publica vtilitas:vt.ŝ.c.curial' vltra.

d Cura.debēt enim facere que alij decuriones ſeu principales.

e Et primus.i.tiro qui primo nunc eligitur.

f Expletis.que ſubeāt decuriones:z ſic eſt nunc antiquoz.

g Comitiue.i.comes eoruū q ſunt in pmo ordine cū biēnio ſteterit ātiqoz vt h.adhuc tñ eſt curialis ſeu decurio:et ſubeſt ei cui ſubſunt alij:vt.ĵ.in ſi.et.ŝ.eo.l. curiales qui.

b Et tacit.ĵ.l.pzqz. Uinq; ſummates erāt.v.vocabant ſūmates q̄ſi ſummi q pcrāt curie ꝺcurionū i illa terra.

i Cenſemus.ad boc.ŝ. eo.l.omnes iudices.

k Defendāt.nam agūt p patria z defendunt:vt ŝ.eo.l.procurationes.

l Diſpendijs.Nota crimen pecuniariter puniri ratione perſone.

Delictus q̄ñq; pecuniarij puniuntur.

m Eſtimabuntur.cum eligentur.ad quod.ĵ.de profef.l.magiſtros.z ĵ.de murile.l.ſi quis.et de tironi.l.ſi.et facit.ĵ.eo.l.pzogi.

n Um.Ciuilibus.ſcilicet perſonalibus:fuit enīz vt curialis:z ſic fecit que alij curiales.

o Jniurijs.als iniurijs:als ſcurijs.z facī.l.pzi.z.ĵ.ō fū.rei pzi.l.cū q.

p Conſequantur.preſcribit ergo curia bonos non malos:vt ſit electio de bono non de malo.vt.ŝ.l.pzogi.

Si quos.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

a ¶ Sꝫ ꝺs. Hyponema. grecū est ꝛ vna dictio: latie significat nosa tores aliꝙ ad publicas fūctiões vl' veri? illi q ac cipiebāt i ephyteoſꝫ publica ꝑdia. nā ẽponema. i. melioratio. accipiebāt em ad melioradū: vt. ff. ꝺ iur. emphy. l. fi. i ꝑn. Acc.

b ¶ Tographi. ió subiici tur quasi scriptura que i talibus contractibus est necessaria: vt. ff. co. ti. l. i.

c ¶ Venalis. Nota ad qꝺ ff. quando ꝓuoco. non est ne. venales.

d ¶ Utriusqꝫ. i. nominantis: et nominati.

e ¶ Curatoris. alꝫ curatoris. et alꝫ creationis.

Supio: I. f ferioris facultum ꝑfirmat.

¶ Cõfirmare. Ho. q superior cõfirmat qꝺ facit inferior. ad qꝺ in auf. ꝺe hões. cini. ff. iteri.

Casus po g nit.

¶ Ullus. Jn. l. pũi ponit casus tal. Et ꝺ: q si aliqs tenet cẽ curialis a sui origie p substitutus nõ põt suũ offiũ exercere nisi fuisset ei spãlr ℔ ꝓcessuꝫ ꝛ si spectabilis efficia tur: ſz si fuerit effect? illustris. ꝓpi aliquã ꝺignitatẽ quã adept? fuerit suo piculo in ꝑdicto offo sub stitutũ poterit oꝺiare.

b ¶ Generis. ad qꝺ. ff. co. quotiens. Accur.

Seruire p substitutꝫ nemo potest.

i ¶ Decoratus. Ho. nemine posse fuire p substitutũ et si fiat spectabilis et magꝫ si fiat clarissim?: vt ff. ꝛ ar. ff. ꝺe sol. int artifices. et ff. statuli. sicuti. ꝛ. l. fi. ꝛ. ff. ꝺe ca. tol. ſ. ne aũt. ꝛ ô iur. ephy. l. fi. ſ. fi. Sꝫ ff fallit si curiał fuit illustris vt ff subijcit. ꝛ. ff. ꝺe epiſ. ꝛ cle. l. ad ſtitutione. qô bodie cõrigit in illis casib? qꝺ bẽs. ſ. c. l. fi. et. l. pe. ꝛ. ff. qô me. cau. illô. et ô ſsti. pecu. q aũt. ſ. j. ꝛ ô arbi. l. labeo. ſ. fi. Jtem ſi ꝑm? fit inutilis supponit ali?: vt. ſ. ꝺe ꝑn. agẽ. i re. l. agẽtes. i fi. ꝛ. ff. ſ. ſac. fan. ec. l. g sub ꝓtextu. Jtẽ ar. ff. ô na. li. l. fi qs sempronio. in fi. ꝛ. ff. ꝺe epi. ꝛ cle. l. qſqs. ꝛ i aut. ſacꝝ ſtitutiones. Jtẽ fallit ꝓ ꝓuilegiũ vt ff subijcit. ꝛ. ſ. c. l. nemiñe. itẽ arg. ff. ſ. c. l. ꝺoctiti.

h ¶ Eqꝫ. Hot. q ℔ lex est spãlis: q ℔ pn ceps vult. vt ifti. ô iu. na. ſ. plane. fic ꝛ. ſ. c. l. ꝺoctiti. nec est iꝺẽ in aliis: ſz i corꝑe iuris sit redacta. et fic est ff. ff. ꝺe no. codi. cõ. ſ. ꝑe. Sed hic spãle: quia ſic nõceps vult: ibi non.

Pricipis voluntas lex est.

l ¶ Et ſi. i. Quis. Accur.

m ¶ Natus est. ad ꝺoc. ff. co. l. fi. ff. in filijs.

n ¶ Liberos. Liberi ꝺicũtur vſq; ad trinepotem: posteri in infinitũ abinde. vt. ff. ꝺe gradi. l. iuris cõſultus. ff. ꝑarẽtes. Ac.

Sꝫ quos ſpõtaneos hypone ma[a] tographi[b] munificos ſuis exhortationib? ad publicas noiauerint functiões: iubem? nõ expectãdũ esse ꝛſensuꝫ. p tpe viri ſpectabilis auguſtalis q fuit plerũqꝫ venalis[c] ſz vtriusqꝫ partis ſufficere volũtarẽ: vt incipiat functio quã nullus icusat: tũc ad memoratũ iudicẽ tam noiati qꝫ etiã curatoris[c] conſona relatione currente; quam ſi ſuſcipere vel cõfirmare[d] ꝺistulerit sciat ſe. xxv. lib. auri condẽnatione plectendum.

¶ Non potest quis ſeruire per ſubſtitutum: niſi habeat ad hoc ꝓriuilegiũ: vel ſit illustris. Bartolus.

Idem Augu. Lex. lx.

Ullus[g] q nexu gñis[b] curie tenet obnoxius p ſubſtitutã quãcũqꝫ ꝑſonã curiales impleat functiones: ſz ipſe p ſe ꝺebitũ patrie munus exoluat ꝛ ſi ſpectabili ꝺignitace ꝺecoratꝫ[i] ſit niſi ℔ ci ſpeciali bñficio ſit conceſſum. hi vo q honozario titulo illustrem ꝺignitatẽ ꝓſecuti sunt: per ſubſtitutos periculo ſuaz facultatũ curie mu neribus ſatiſfacere non vetẽtur.

Impa. Leo aug. Lex. lxj.

Eqꝫ ꝺoctoꝛbꝰ virũ illustrẽ ꝛ totã cius ſubſtãtiã neqꝫ hirẽneũ virũ ſpectabilẽ tribunũ et notariũ (et ſi[j] añ pñas illustres ꝺignitates nat? est[m]) ꝺyllã ingetu ꝺiné. p curiali gñe ꝛ ꝺditioe ſuſtinere ꝺecreuim?. Liberos[n] q̃z eoꝝ qui vel iaz sunt vel futuri: eoꝝqꝫ posteros q̃tienſcũqꝫ ꝓtinuata tẽꝑoꝛ ꝛ ſucceſſionũ ꝓpetuitate naſcent: a ꝺditioe curiali ꝛ functiõe esse liberos lege ꝺiue memozie iuliant[o] q ꝺe mr̃no curialiũ ãtioche ne ciuitaꝫ gñe. ꝑmulgata ẽ: mihil i ꝑſona viri illustris ꝺozothei vel viri ſpectabilis hirenei vel aꝺuersus facultates eoꝝ vl' aꝺuersus liberos eoꝝꝺẽ q vel iã nati ſũt vel poſtmoꝺũ quoꝙ tpe naſcẽt vl' aꝺuersus ſubſtãtias eoꝝ roboziſvl' iuris habitura: circa alias sane vniuersas ꝑſonas ô mr̃no gñe aꝺ memozatę antiochene ciuitaꝫ tñ mõ curiã ꝓtinẽtes/cãꝺẽ legẽ ꝓcipimus obtinere. ꝓziã firmitatẽ.

¶ Qui est obligat? curie rõne ozigis cã ꝺeclinare nõ põt: et ſi curia nõ molestaue rit patrẽ: filiũ molestare nõ poterit. Bar.

Idem Augu. Lex. lxij.

Jlle qui ex filia ꝺecurioꝛis antiochene ſplẽꝺiꝺiſſime ciuitaꝫ ꝛ pñe q nullius alteri? ciuitaꝫ mu nijs ꝺebeatur[p], pcreatus est ſub examine ꝓuincialis iudicis: vel ſpõte ꝓceſſus: vel certe quicꝰ fuerit q ex filia fit curialis, ꝓgenit?; ꝛ alꝺo ꝺecurionũ aſcript? fuerit: nullã sibi ſupeſſe facultatẽ negan ꝺe vel cuitãde ꝺditioi exiſtimet ꝛ curialẽ non aſpnari foꝛtunã aui materni ſui ꝓtẽter: nec ꝺubitet ſe munijs curialibus ſubiacere: q ſi quẽ curia ꝺe q̃ pñs ſanctio loquit natũ ex filia curialis minime ẽm ꝑſtitã oꝛdinationez sibi ſociandũ curauerit: plẽ eius pulſare nullo modo penit? poterit: nec cñ pati mur ꝙuentionẽ ciuſmodi ꝓcter miſſo filio quẽ curialis filia ꝺeꝺerat: a nepote vel ꝓnepote: vel vlteri? incipe[r]. Ꝺẽ aug. Lex. lxiij.

Octitij[q] viri clariſſimi iubemus foꝛtunã ſup curiali cõꝺitione nullo mõ ingetanꝺã: ne facultatibus[s] eius: ſed eo qui hmõi conamen inierit ſacrilegij penã luituro[t] oẽs qui post pactã illustrẽ[u] aꝺministratione vel aꝺhuc i ea posito pr̃e ſuo gignunt a curialiũ intẽtiõe ꝺefenꝺant: vna cũ paternis ſine ꝺubio ſubſtãtijs quas cũ ꝑſona patris a curiali ne xu liberas esse nemo ꝺiſſimulet.

Impera. Zeno. augu. Lex. lxiiij.

Eminem[v] ex his q ꝺnoꝛij curie ꝛſtituti ab initio feliciſſimi nr̃e pietatis impij[x] comitũ ꝓuinciaz rer̃ nr̃e vel ꝓiſſime auguſte partꝫ seu comit? largitionũ: vel comit? ꝺomeſticoꝝ: ſtoꝛiis vel magꝛi officioꝝ lz aꝺ actũ aꝺmini ſtratiõis gerenꝺũ ꝓuecti ſuntvel ꝑpoſtez ꝓuehent ob hoc curialiũ munez laqueos nolum? euitare. Sz obligatos cũ liberis ſuis qñ cũqꝫ [y] ꝓgenitis ꝛ facultatib? ſuis post aꝺministratione ꝺepoſita curie cõmoꝺitatib? iſeruire: niſi foꝛte alijs ꝓuilegijs ſup ℔ legib? coꝝgnitis muniant. Mã alia vniuerſa legitima vel ex ꝛſtõnib? ꝺata ꝓuilegia ꝛtegra volum? illibataqꝫ ſuari. Ne tñ iꝺulti bonoꝛis ſuos ꝛnomẽ retinere ꝺeꝺeant: ꝺignitatũ titulis poꝛiant ꝓ ſubſtitutos[z] ſua rũ ꝓculo facultatũ curialib? mu neriꝫ rũdentes: ℔ eantqꝫ ꝛtegra illibataqꝫ ꝓuilegia ꝺignitatẽ. Eos vo quiveꝛ ꝑſatas ꝺignitates ante initiũ nr̃i impij ꝓſecuti sunt cũ facultatib? ſuis ẽt post[a] eã ꝺignitatẽ ꝓgenitis filijs a curialibus ne xib? vl' onere ꝺecreuim? liberari.

¶ Dos autẽ q q̃ũqꝫ ꝛtpe patricij vel ꝓſules aut ꝓſulares facti ſũt: aut ꝑ postez fuerint: aut magiſtri militũ: vel ꝑfecti ꝓtoꝛio ozientis: vel illyzici: vel vꝛbis: aꝺministratione in actu poſiti qñq; geſſerũt aut postea[b] geſſerint: oĩmõ cũ facultatib? ſuis ꝛ post eã ꝺignitatẽ ꝓgenitis filijs a curiarũ nexibus vel onere ꝺecernimus liberari.

Impera. Ana. Augu. Lex. lxv.

Oue memozie Zenonis ſacratiſſimã ꝓſtitutionem[c] q ꝺecurialib? post certas[d] excelſas

o ¶ Juliani. q̃ est. ff. l. eos indul. q ꝺicit ex q̃ filij nõ trahunt p ꝺditionẽ ꝑſis ad aliquã ciuitatẽ q̃ tũc mr̃es ſaltẽ ſequunt: vñ cũ ℔ nõ trahãt oziginẽ ꝑ mr̃es ꝑ illã. l. eos. qô ℔ remouet.

p ¶ Jlle. ꝺebeat q̃ nõ legitimus. vt. ff. co. l. eos. ꝛ sic nulli curie obſtrict?: et ſi erat legitim? mr̃na ozigo habuit ꝓuilegium: vt. ff. co. l. eos.

q ¶ Legãde. semel em̃ consſſus vel quictus nõ põt reſilire: vt ff. ꝛ. ff. ꝺe nõ nu me. pecu. l. gñaſir. ff. cũ ſi ꝺe. et ꝺe ex ceu. rei iuꝺi. l. fi. Sed arg. ff. ff. ꝺe li. cau. l. interrogata. et. ff. ff. ꝺe cõfeſſ. l. cum fideicõmiſſum.

r ¶ Jncipere. in vnũ filiũ ꝑtermiſſa ꝙuentione patris. ſic. ff. ff. ꝺe re. ꝺo. l. j. ꝛ fi.

s ¶ Octitij. ꝓoꝑnium nomẽ. et iꝺẽ in eo qô ꝺozothео ſtatuitur: vt. ff. co. l. neq; Accur.

t ¶ Jubemus. alꝫ monemus: alꝫ iubemus: alꝫ vtriq; Accur.

v ¶ Facultatibus. repete ſuper.

x ¶ Luituro. nam ꝺiſputare nõ. vt et. ff. ꝺe ꝺiuer. reſcript. l. ſacrilegij. et ꝺe cri. ſacri. l. ꝺiſputare. ꝛ. ff. vt ꝺig. oꝛꝺo ffue. l. j. et ꝺe ero. mili. an. l. hac lege. et est pena hui? criminis. ff. ad. l. iul. pecu. l. ſacrilegij.

y ¶ Jlluſtrẽ. ꝺicti ꝺoctitij qui ꝛ clariſſimus. vt. ff. et illustris aliqñ fuit.

z ¶ Eminẽs. Hec lex ꝛeſpicit vltimam partẽ rubꝛice: ꝛ zeno log tur ꝛ i q̃ ſtatu iuenit eos ꝺimittit: vt. C. ſi ſer. exꝑoꝛ. ve. l. moueo. et. not. ab initio. i. poſt initium aꝺept? est: ſcz ꝺignitatẽ.

a ¶ Jmperij. accipe. ſ. aꝺ actũ nõ. et no. q hec ꝓia pars vſq; illuc eos nõ. coꝛrigit ꝑ. l. j. ꝓoꝛigimam.

b ¶ Officiũq;. iſtud qñq; ſtricti? q̃ ſonet ſtelligẽcũ est. vt. ſ. ô fabri. l. iiij. vt ſic ſit ſenſus: ſine ante ꝺignitatẽ fiue poſtea ꝺũ tamẽ post pñs naturalẽ fortuñ ꝑ. ff. vt. ſ. c. tit. l. fi.

c ¶ Data. vt. ſ. ꝓoꝛigi. et. l. neq; et. l. ſi ille.

d ¶ Subſtitutos. aꝺ hoc ſ. co. l. nullus qui. cũ con coꝛ. ſuis. Jtẽ facit in auf. vt oꝛꝺi. ꝓte. col. v.

e ¶ Etiaz post. repete cũ. Accurſius.

f ¶ Quocunqꝫ. i. ſiue ante noſtrũ imperiũ ſiue post.

g ¶ Aut postea. repete cũ et facit. ſ. l. ꝓoꝛigi. et. ſ. l. fi. Accurſius.

b ¶ Jue. ſtitutionẽ. vt. a. l. ꝓoꝛigima.

i ¶ Certas. q. ꝺ. non oẽs. vt. ſ. l. ꝓoꝛigi. ſ. hos autẽ. Accurſius.

a Eos etiam.hic refert principium.l.superioris.
b Ab initio.loquebatur enim de illis qui erant adepti has dignitates ab initio.i.post initium imperij & anteq̃ fieret constitutio.& sic ad preterita tempora trahebatur.
c Ilis etenim.bene dico corrigi.bis enim cē.
d Per illustrē.ecce oēs superiores administrato res dicūtur illustres.
e Acquisitū. quo ad va num nomen.
f Seruari.ses in plenū.
g Cōcessa.s. añ zenonē.
b Potiant.vt nō teneā tur seruire per substitu tum.z sic in hoc corrigit in aliquo.ſ.eo.l. nullus.
i Et ſi.i.quis.
k Cadē.non ergo ex to to tollit lex zenonis.sed tñ i bis g ſunt adepti dignitates p̃dictas añ p̃n cipiū ip̃erij z factā cōſtitutionē.fed totū reducit ad illud q̃.l.l.p̃ri.ōi.
l Ecitare.vt.ſ.de legi. z conſti.l.leges.z.ſ.de ſi. inſtru.l.cōparationes.
m Arialibus. Hec lex tractat quo modo curiales liberent a fortuna curie:et ſic reſpicit vltimā partē rubri ce.z facit.ſ.eo.l.nemo.
n Si qs.p̃ſami. vel ſi liuſta.vt.ſ.de ꝓſul.l.ſi. Et no.q̃ nēo fit patriti? niſi ātea habuerit aliā dignitatē.vt.ſ.de ꝓſul.l. añpe. Ité no.q̃ nouodecim numerant dignitates q̃bus liberant a curia:z cedē li berāt a patria pate.vt i auc.cō.q̃ de digni.et nue ꝓme.h poſite liberāt ſo la electiōe:vt h ſubijcit: z fm hoc nō ob.ſ.de na. li.l.cōmuniū.nā ibi ſola dignitas fuit collata.
o Honorarij.ſine admi niſtratione.
p Ordinarij.vt admini ſtrent.
q Cōſularis.ille eſt con ſularis cui daſ dignitas cōſulis:cui ſi ſuperaddit adminiſtratio nō ōz addi dignitas.vt.ſ.de ꝓſul. pe.Et no.q̃ ꝓſul ſtatim poſt principē ponitur in inſtris.vt in auc.vt p.no. impe.cē.et in auc.cōſti.q̃ de dig.in prin.colla.v.
r Prefectoꝝ.p diuerſas dioceſes.vt in auc.ōſti.q̃ de dig.in p̃n. z.ſ.i.ibi.et no.quo nos cē.ꝑter oriē tis de q̃.i.ſpāſr dic. Acc.
s Urbicariam.vtriuſq; rome.vt.ſ. de priuile.vi. con.l.i.Accur.
t Cōditiōis.ſ. curialis.
v Ediderit.facit.ſ.l.p̃ti.et.ſ.de p̃n.agē.in re.l. quicūq;.et.ſ.de li.et eo. lib.i.ff.et.ſ.de nuptijs.l. imperialis.ſ.bis illud.z ſ.de lib.cau.l.ſi.z.ff.ō ſena.l.emācipatū.ſ.j.Sed ar.ſ.in eo.ti.l.ſenatores in ſi.z.ff.eo.l.iij.ſ.i filijs. z de pe.l.monis.ſ.iſte. et ſunt hec ar.ad feudū vt

† Cōcor. c. ij.et.c.ſi.cū ſua.gl.extra de cōſti.

conditionis nexu liberādis lata eſt:in hac parte tantūmodo ouri mus corrigēdam:qua cauet eos etiam[a] qui ante eandē cōſtitutionem ab initio[b] tamen eiuſdem dignitatis ꝓfectus zenonis imperij comitis ꝓuatarū nr̃e vel pūſſime auguſte partis ſeu comitis ꝓuatarū largitionū vl̃ comitis dome ſticoꝝ queſtoris aut magiſtri officiorū licet ad actū administratio nis gerēdum ꝓuecti ſunt minime curialiū munerū laqueos ob hoc cuitare:ſ; obligatos cū liberis ſuis quādocūq; progenitis z facultatib[c] ſuis poſt administrationē depoſitā curie cōmoditatibus inferuire:niſi forte alijs priuilegijs ſup hoc legibus cogniti muniantur. Idcirco enim[d] qui memorates administrationes vel vnaz ex his peregerūt necnō liberis z reb[e] coz/buſiciū q̃ ante per illuſtrem[a] administrationē peractaz eis acquiſitū[f] eſt intactū illibatūq; iubemus ſeruari[g]:vt relationē cōditionis munerū curialiū p anteriores ꝓncipales diſpoſitiones ſibi ꝓceſſa[h] tam ipſi q̃s liberi eorū poſt hmōi administrationē adeptā ꝓcreati vna cū ꝓpr̃ijs ſubſtantijs potiātur[b]:et ſi[i] cōtigerit eos poſt diue memorie zenonis cōſtitutionē ſiue per ſe ſiue per ſubſtitutos ſue curie competentia munera ſubijſſe:eadem[k] videlicet cōſtitutione diue memorie zenonis cz die quo ꝓmulgata eſt ſuas vires obtinēte:cū cōueniat † leges futuris regulas ꝓponere:nō ꝓteritis calūnias excitare[l].

Impera. Juſti. Augu. Lex.lxv.

Curialibus[m] ꝓſortijs ꝓſulē res cēſem[n] vt nemo ſibi blādiat:z nō certis modis ſeſe liberē eſſe exiſtimet:ſ; ꝑ nr̃a forma trāmō ſciat poſſe liberrtatē ſibi curialis cōpetere cōditionis:oib[o] anteriozibus modis quos nō cōprehēdit preſens ſanctio ex p̃ſti die antiquādis. Si qs[p] igit vel ſummū patriciat[q] honorē fuerit cōſecut[r]/ſiue inſulis ꝓſulat[s] honorarij[t] aut ordinarij[p] fuerit amplia tus vt vel cōſul vel ꝓſularis[q] eſſiciat:ſeu ꝓfectoꝝ[r] ꝓtorio inſulas ſuſceperit gubernādas:vel vicariam[s]:in ipo tñ actu meruerit ꝓfecturam:necnō magiſtri militum officiū gerēdum ſuſceperit: is gaudeat ſe huiuſmodi ꝓditionis[t] eſſe exortū z liberū cum ſuis

delictum patris non noceat filio iam naſcituro.

E Prefectura queſtoris.Si habeas ꝓfecturā q̃ſtoris.i.q̃ſtor fm Alzo. als ꝓfecture z tunc ſubaudi patroni q̃ eſt.ſ.z fm hoc dignitas aduocationis in foro q̃ſtoris liberat vt z alij ſifi vt ſubijcit.qui.ſ.erāt duo per ſingulos annos.vt.ſ.de aduo.diuer.iudi.l.ſancimus.z.l.binos.

y Tā ꝓfecture.vt punctū loco copule:z als eſt ꝓfectura:z eſt ſenſus.i.ꝓfectus oriētis fm Alzo.z als ꝓfecture:z tūc dicpa troni dico tā cē.et fm B bñ ſubijcit vbicarie.q.i foro ꝓfecti vbis ſint adnocati:z B bñt:als opoteret dici repetitū de eoq̃.ſ.de eo dixit ante vel poſt dignitatē habitam patronat[o].z fm hoc no. aduocatos ꝓfectoꝝ habere idē ꝓuilegiū q̃ adnocati fiſci.vt.ſ.ō aduo. di.iudi.l.poſt duos. Vel planius repetit ſi q̃s fuerit ꝓfecut[o] honorē ꝓfecture q̃ſtoris cē.et eſt plana z q̃ ſubijcit cum ad fiſci cē.poteſt legi cum ſuperiozi z inferiozi lra.

3 Liberant.Hoc ex antiquis legibus.

a Cum ad fiſci.hoc refertur ad eū articulū vbi de hoc modo dixit.

b Poſtq̃.hoc ex antiquis legib[b] hodie ſecus. vt.ſ.ꝑ.ex euo.

c Principes agētium. hi ſunt decorati dignitate pcōſulat[o]z in ſcriptis cōueniunt z nō ſatisfiant iudicio ſiſti vt.ſ.de ꝓnci. agē.in re.l.iij.et ſi.

d Nſre memorie.ob hoc ſez dicti ꝓcinitq̃ militabāt i ſacris palatijs:borū em erat trina militia: erāt em milites memorie ep̃lar.erāt etiā q militabāt i libris mēorie:aliq̃ libellis cognitiōalibus z ſentētijs vt h oz bi ex cubſabant a ſcodicijs z alijs q̃buſdā muneribꝰ. Item nec ꝓueniebāt niſi apud magr̃m officioꝝ. Ité finita adminſtratione erāt comites ꝓſtoriꝝ.vt.ſ. de ꝓcij.ſa. ſcri.l.iij.et.iiij.et.l. ꝓginos.et.l.in ſacris.

e Suſceperāt.repete ex antiquis legibus ſunt li berati.hoc etiam cē.

f Proliogoꝝ tēpore.ad q̃.ſ.de oſſi.ma.off.l.ij.

g Sobole.ante vel poſt dignitatem nata.

b Ex euo.i.ab hoc tempore in antea.

i Progenitos.i.añ dignitatem patris:aduocationis fiſci vel aliaz de ſuperioribus.

k Nō eſt cōceſſum.vt in q̃q; ꝑmis noiat[ur] hac.l.

l Progeniti ante.ſcil; dignitatem habitam patronatus fiſci.

m Ex trib[o].ſic.ſ.de adoptio.l.cū adoptionis. et inſtit.de here.que ab inteſtato.ſ.admonendi.

C Si ſeruus aut libert[s] ad decurionatum aſpiraverit.

Titulus.xxxij.

Libertus qui nō habet ius anuloꝝ aureoꝝ nec reſtitutus eſt natalibus:cum pena a curia remouear.b.o.Bar.

Impera.Dio.z Oaxi. Lex.j.

Delictuꝫ patris an noceat ad feudum filio iā nato.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a SI libertus vel ius aureoꝝ. per qꝫ habeꝫ vt ingenuus quo ad bonoꝝ. vt. ff. de iur. aur. anulo. l. pe. ꝛ fi. qꝫ qualiter fiat notaui. ſ. de iure aure. anu. l. ij. et ibidem. l. i. qualiter natalibus. hodie tñ hoc cõſequitur manumiſſus eꝫ ipſa manumiſſione et ſic non habet locū hec leg. vt in aut. vt lib. decc. in prin.

b Legis. ſ. viſcellie qꝫ punit in dãno extraoꝛdinarie cũ infamia. vt. ſ. ad. l. viſcel. l. i. ꝫ hodie eſt coꝛrecta vt mõ no. ſed filij liberti ſic. vt. ſ. de dig. liber tozũ. Itẽ vt. ſ. de epiſc. et cleri. l. iubem. ſ. ſeruos.

c Reſes. Edilitate. quoꝛum eꝛat offi ciũ eꝛdes cuſtodire. vt. ff. de loc. pub. fru. l. ediles. ff. de peri. ꝛ cõ. rei ve. l. lectos. ꝛ no. ff. ō edil. edi. l. j. in prin. Accur.

d Congruenti. ꝛ domino ſi fuit ignoꝛans reddi tur vt ſubijcit.

e Proceſſit. mio ignoꝛante. Accur.

f Subiugabit. ſcz intra ccc. dies eꝫ quo ſciueris eũ ad talẽ dignitatẽ pro motũ: poſtea eſſi non audieris immo liber ꝛ ingenuꝰ erit nullo iure pſonat. Fuato: qꝛeadmodũ ſi te ſcĩẽte ab initio foꝛet adcpt.: ſz ipe aut ea fruetur ſi dign. appeat: aut ea tãꝑ idign. ſpoliabit: exiſtẽs nihilomin. li. ꝛ i genu. vt. j. q. mi. nõ poſ. l. pe. ꝛ fi. B ita ſi ad digni tatẽ. naz ſec. ſi ad ciuilia munera ſuũ aſpirare cõ ceſſerit. nã fuꝰ tũc pniſcabit cũ vberib. ꝛ dñs pro his oibꝰ qꝫ fuꝰ male egit ſtrictus tenebit. vt. ſ. de tab. l. gñali. Pp. Itẽ hec vera ſi qnqueniũ nõ trãſiit a die mortꝭ mꝭis. alꝭs nõ ſubiugabit. vt. ſ. ne ō ſta. defun. l. ſi mf. ꝛ fac ad hoc. C. ō ſer. fugi. l. ſi. ꝛ de ſu. ꝛ le. eꝛ libera. ꝛ de libe. cau. l. non mutat. ff. de regu. iur. l. in bis. et. ſ. de agri. ꝛ ceſſi. colonos. et. ff. de offi. pꝛe. l. barbarius.

g De pdijs decurio. ꝛc.

S IJ qs. Eꝛ hac l. poteſt notari qꝫ venditio rei facta a curiali nõ tz niſi ſit facta cũ aucte iudice: qꝫ tñ bodie nõ obſeruaꝫ ī ciuitatibꝰ lõbardie: ꝫ deberet obſeruari cũ impatoꝛ. B ſtituerit vt reſpub. diuites curatoꝛes haberet. vt. j. pꝛi. ī fi. ibi eꝛ ꝛſenſu ꝛc.

h Neceſſitate. rei familiaris. de qua neceſſitate loquitur. C. de reſcind. vendi. l. non idcirco.

i Competẽtem. ſ. pdem. vt. j. l. fi. et. ſ. de vendi. re. ciui. l. vnica. in fi.

k Strangulatur. i. venditur. ꝛ loquitur ironice: quaſi male eſt quod venditur: ſed neceſſitas cogit. ſic. ff. ad fill. l. j. ō. occiſoꝝ.

l Infirma. ſic. ff. de reb. e. magis. ō. ſi es.

m Immoderatus. i. ſine cauſa.

n Debeat. ſic. ff. qō me. cau. l. ſi. et. ſ. de tranſac. l. tranſactionem.

o Quandoquidem. i. quia.

p Suppoſitas. ſic. ſ. qō me. cau. l. ſi per impreſſionem. ꝛ de auct. tut. l. pupillus. ō. j. Accurſius.

SIJ libertus vel ius aureoꝝ anuloꝝ adeptus non eſt vel natalibus ſuis non reſtitutus: pſes. pꝛuincie nõ tantũ curie pticipare nõ pmittat/ſz iuxta legis ſcieritatẽ cõgruenti pena vlciſcetur.

Si ſeruus ſcienter patiſ ſe ad dignitates vocari: remouebit ꝛ puniet. ſi autẽ ignoꝛanter: renocabitur tm. b. d. Bar.

Imperatoꝛ Auguſtus. Ler. ū.

PReſes pꝛouincie ſi euꝝ qui edilitate fungitur ſeruum tuũ eſſe cognouerit: ſi quidẽ nonignaꝛũ cõditionis ſue ad edilitatem aſpiraſſe, pſperit ob violatam ſeruili macula curie dignitatem cõgruenti pena afficiet. Si vo cum opinione publica mater eius pro libera haberetur ex decurione pꝛocreatus ad capeſcendum honoꝛes eꝛroꝛe lapſus pꝛoceſſit. oñio tuo eũ ſubiugabit.

De pdijs decurioni ſine decreto nõ alienãdis. Titu. xxxiij.

Decuriones nõ poſſunt vẽdere bona immobilia ſine decreto: alꝭs non valet venditio. ꝛ emptoꝛ perdit pecium: ꝛ reſtituit rem cum fructibus. Bar.

Imperatoꝛ Valen. Ler. i.

SIJ qs decurionũ vꝝ ruſtica pdia vel vꝝbana vẽdituꝛ neceſſitate coactus adĩ cit interpellet iudicem competẽtem: omneſq; cauſas figillatim quibus ſtrãgulat exponat ꝛ ita demũ diſtrahende poſſeſſionis facultatẽ accipiat: ſi alienationis neceſſitatẽ pꝛobauerit. Infirma enim vẽditio erit ſi hec fuerit foꝛma neglecta. ita enim fiet vt nec ĩmoderatus vẽditoꝛ nec emptoꝛ cuiuſcunq; ſit conditionis inueniatur iniuſtus. deniq; nihil erit poſtmodum quo vẽditoꝛ vel circũuentum ſe infidijs vel oppreſſum potentia compaꝛatoꝛis queri debeat. quandoquidem ſub fide actoꝝ et de neceſſitate diſtrahentis: ꝛ de voluntate patuerit cõuparẽtis. Qõ ſi quis cõtra vetitũ occultis molitionibus per ſuppoſitas fraude pſonas cuiuſlibet loci quẽ tñ ei decurio diſtrahebat comparatoꝛ exti terit/ſciat ſe pꝛio quod dedit eſſe pꝛiuatum: ꝛ locũ quẽ cõparauit cum fructibus eſſe reſtituẽdum.

Vẽditio rerũ ꝛ liberatio debitoꝝ ad curiã pertinentiũ nõ oꝛ fieri ſine decreto curie: et qcquid redigit oꝛ reuolui ad curiã: ꝛ eodẽ mõ debent fieri locationes.

Impera. Theo. augu. Ler. ij.

DEc venditio rei beredita rie curie acquiſite aut debitoꝛis hereditarij qꝫ ſoluerit liberatio aſr admittẽda eſt: niſi apud acta totius vel maioꝛis partis oꝛdinis intercedẽte decreto ineũdi ōctus: vel diſſoluende obligationis cã. pbet. Ita eñ ꝛ id qõ eꝛ ea redigit ad pdĩoꝛ iubem cõpa ratione expendi: quoꝛũ redditus oẽs (ſicut dictũ eſt) eiuſdez curie publicis muneribus qꝫ ſolatio egere ꝓſiteꝛit iuſtiſſime ſeruabũ tur eꝛ conſenſu omniũ ꝛ maxime ditioꝛũ: vel idonea fideiuſſione oblata cõductoꝛibus eligendis.

Decuriones non poſſunt vẽdere ſine decreto: alios autem contractus non pꝛohibentur celebꝛare: et decretum non poteſt interponi niſi de cõſenſu maioꝛis partis decurionum. Bar.

Impera. Zeno. a. Ler. iij.

CUriales vendere quidẽ res ĩmobiles vel mãcipia ruſti ca, phibemus ſine interpoſitione decreti: donatiões vo vel pmutationes vel qſliber alios ctiaz ſine decreto pmittimus celebꝛa re ōctus: qm ꝛ ſacre ꝓſtitutiones qꝫ ſup hoc a retro ꝓncipibus late ſunt in plurimis ſuis partib de ptio nõ redhibẽdo locute ſũt vt eꝛ B aptiſſime dee intelligi ſoluz vẽditiõis decurionib ſine decreto interdictũ fuiſſe ōctũ: cũ tñ vẽditione intercedẽte (vt dictũ eſt) ōcretũ agit: nihil eos q vel ab his ꝑarãt diſpẽdiũ cuiuſcũq; pſone vel cauſe vel theatralis liberalitatis noĩe cqꝫ frequẽter fieri oꝛ) ſuſtinere decernim. nec eꝛ tabel la decretũ recitari; ſed curialiuz vel maioris partis curie relatio ne currente ſine vlla malignitate referendiũ vel dãno ꝛtrahẽtiũ ad ꝓfirmandã emptionẽ competentis iudicis ꝑferri ſentẽtiã.

Curiales. Decreti, nec minoris vendi tur reſpſine decreto. vt. ſ. de offi. ei. qꝫ vicẽ. al. l. ij. ꝛ de epiſco. ꝛ cleri. auf. boꝛ ius poꝛrectum.

Permittim ſpecialiſſimũ ius. ſic. ſ. de iure emphy. l. ſi. in pn. regulꝛ. ſ. vt. ff. de regu. iur. l. cuius eſt. ꝛ ratio. qꝫ facli vẽdũt qꝫ donent. ſic. ff. ad vell. l. iiij. ſ. ꝛ mulieri donare pmittit nõ fideiubere. Itẽ facit i auf. de non alie. ſ. qz vo leonis. Itẽ põt B eſſe alia rõ: qz ſ ius cõ ō: decretũ in vẽditõe exigi: ergo nõ tra bitur ad cõſequentiã: vt ff. de pig. l. in quoꝛum.

Nõ redhibendo. ſi qs emerit ſine hac foꝛma. vt ſ. j. in ſi. cum cõcoꝛ.

Intelligi. nã in vendi tione eſt ꝓtiũ: nõ in alijs cõtractibus. vt. ff. de contraben. emp. l. ij. ſ. l. ꝛ eſt ſic. C. de teſta. l. non codicillum. Accur.

Hic vſ in nuere qꝫ ꝓmutatio nõ ſit aliena tio. cui⁹ con trariũ tñ oꝛ in ca. nulli. extra de re. eccl. nõ alie. Sed ſpecialiſſimuz vt ñ i gl. ij.

Pretium in vẽditio ne non in alijs contractibus iteruenit.

UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK PADERBORN

Codicis Justiniani Liber Decimus.

Quãdo et quibus rẽ.

Quãdo ⁊ qbus[a] quarta pars debetur ex bonis decurionum: ⁊ de modo distributionis eorum.

Titulus. xxxiiij.

Si extraneus succedit alicui decurioni: debet curia habere quartã. Bar.

Imperator Theodo. Lex. j.

Decurionum con
sortio sit alienus[b] q
curiali successit: cõ
petentis eidem[c] iu
ris siue ex asse siue
ex parte heres[d] sit bonorum ve[e]
possessor: partẽ quartã iure opti
mo a curia[f] peti decernimus:

Curiales debent habere quartã ex
traneo succedente curiali: non tamen de
singulis rebus: ꝫ facta omnium diuisio
ne prout hec lex exprimit. b. o. Bart.

Idem Augustus. Lex. ij.

Eminim[g] nup emissa[h] lege
diuali portionẽ quartã de
facultatibus curialiũ sati munus
implẽtiũ que ex qualibet nostrã
ma volũtate vel ab intestato etiã
ad quẽcũq[i] pzterq̃ si ad filios
curiales deferãtur curialiũ depu
tasse corporibus sed multi tanq̃
corrũpendi totiꝰ patrimonij oc
casiõe captata vniuscuiusq; rei si
bi particulã[k] vẽdicando: adeo to
tas dilacerant facultates: vt dum
participibus[l] relictarũ opum no
cere cupiũt: sua quoq; iura ꝑcipi
tent: quozũ nimiã licẽtiam ꝓuida
dispositione refrenãtes: ipis qdẽ
curialibꝰ occupãdi sua authorita
te res mortui copiã denegam[m]ꝰ.
heres autẽ ad quem ab intestato
vel ex posterna volũtate directis
vel fideicõmissarijs vbis decur
rit hereditas oẽ pmoniũ qd re
lictũ est in partes quatuor diuidi
ꝓcuret: vt rebus totis[n] in sortiũ
casum deductis vel curie q̃dran
tis: vel heredi aut fideicõmissario
p vniuersitatẽ dodrantis electio
ex sortis felicitate ꝓtigat: ita. s. vt
ꝑfati successores ⁊ curia ꝓmissui
rerum oñũ liberabãtur incõmo
do. Naturale[o] ⁊ quippe vitiuꝫ est
negligi qõmuniter possidẽt: vt
qs se nihil bẽre qui nõ totũ bẽat
arbitret: deniq; suã quoq; partẽ
corrũpi patiẽ duz inuidet aliene.
Sed vbi quarta pars bonorum
mortui curie debet offerri: immo
biles quidẽ res q̃ nec latere faci
le pñt: nec cuiq; ꝫ diuulgent offi
ciunt [p] sub aspectu etiã curialium
estimari diuidiq; cõcedimus mo
biles aũt res vel sẽ mouẽtes vel
instra vel si qd etiaz in hmõi iure
cõsistat: in mediũ ꝓferri diuulga
riq; nõ patimur: ꝫ iuratis succes
soribꝰ cũ apud se diligẽter existi
mauerint q̃ q̃tiq; sint ꝓtij facul
tates credi oportere decernim⁹.
qd cũ tam durũ tãq; inhumanũ
est q̃ publicatione põpaq; rerũ
familiariũ ⁊ pauꝑtatis detegi vi
litatẽ et inuide patere diuitias[q].

¶ In exigẽdis vo debitis si ꝓtiuꝫ
qõ pzo quarta parte actionũ cu
rie cõperit successores pstare no
luerint: cautionibꝰ iurata fide[r] ꝓ
latis in mediũ vnusquisq; a debito
ribus suemẽtem sibi exigat pozti
onẽ. Eque ex diuerso ea alienũ
(cui defunctus fuerat obligatus)
tam idẽ successores q̃ curia ꝓ sua
sorte restituere cõpellãtur: q̃ si
sepedicti successores sacramentũ
sibi crediderint excusandum: tũc
vo ad similitudinẽ rerum immo
biliũ diligẽtio curialibus oĩum
rerũ indago prebebitur. s. vt vni
uersis mortui facultatibꝰ in aper
to ꝓpositis: vel estimatio[s] rerum
vel diuisio sub pscntia curialium
celebret. In oĩbus autẽ casibus
vbi q̃rta pars curie cõperit trãs
actionis[t] interpositas firmas il
libatasq; manere decernimus.

Descẽdentes masculi curiales vel fe
mine nupte curialibus vel eẽnei curiales
succedãt in totũ: non curiales vel curiali
bus nõ nupte: quartã dare curie debẽt et
cui nubẽt triẽnium expectatur. Bar.

Ad filiorꝫ vo curialiũ[a] vel ne
potũ ac ꝓnepotũ. s. decurionũ sili
tudinẽ: ad q̃s integras opes puc
nire censuim⁹[b]: filiã qnetiã neptẽ
ꝓneptẽve ꝓncipali[c] ciusdẽ ciui
tat⁹ vñ pr⁹ au⁹ vel, pau⁹ozik nuptã
rez vel ab intestato vel ex dispo
sitiõe vltime volũtat⁹ q̃sitaz: inte
grũ nullaq; parte minutũ oñũ[d]
habere sancim⁹. Si post parẽtũ
obitũ inueniant nupte vel vidue
impuberibꝰ qdẽ post trãslactã pu
bertatẽ: i aliꝭ vo q̃ pubertatẽ ex
cesserit vel etiã i viduis post moz
tẽ parẽtis triẽnũ dũtaxat volu
mus expectari. vt iterum quarta
portio suspẽsa aut apõ cã si i mri
monio curialis ciusdẽ ciuitat⁹ fue
rit collocata ꝓpetuo iure perma
neat: vel si intra id tẽpus alienũ[e] ea
dem curia sortiat⁹ maritũ: penitus
ve nupta nõ fuerit: memorata ps
totiꝰ subst̃atie curie cũ triẽnij[f] tã
vbanoꝝ q̃s rusticozũ ꝑdiozũ dũ
taxat fructibꝰ[g] adũciat: ita tñ vt
sacramẽti tã de q̃titate q̃s de esti
matiõe rez mobiliũ neq; actioni
bus iferẽdis vel excipiẽdis (sicut
in eẽneis psonis dictũ est) rõ con
seructur[h]. Oz ⁊ si mr mortui vel
auia tpe quo filij[i] nepoſve mozi ſ
cõiugio ciusdẽ ciuitatis curialis
inuẽta fuerit: nec ipas quidẽ pati
mur q̃rte portiõis subire iactura.
extraneũ qnetiã heredẽ ꝓpinqui
tatis quidẽ iure discretũ tñ curie
ciusdẽ ciuitatis obnoxiũ suꝑdicte
portionis dispẽdio liberamus.

Impera. Justi. Augu. Lex. iij.

vnde vir et vxor. vt. ſ. vir ⁊ vxor. l. i. cui circa il
lam sortẽ speciali priuile
gio optio conceditur: vt
ſ. de bis q̃ ſe defe. habeẽt
tiã als q̃ illi est optio cõ
mittẽda q. maiorẽ partẽ
ire habere nosciũt. vt. ſ. de
dona. l. finimus. ſ. ſi aũt.
arg. ff. famil. her. cetere. t
l. ſi que. q̃ sunt ſ. Jttez ad
idẽ. ff. fini. reg. l. de mõ. ſ.
aliter intelligit. Jttez alꝭ
datur vni electio alia ex
causa. vt. ſ. de metal. l. ij.
que est cõtra. Accur.

p Naturale qppe. Nota
fic. ff. de leg. ij. cũ pater. ſ.
dulcissimis. et de admi.
tuto. l. iij. ſ. apparet. ⁊ de
ſer. vi. pic. in re cõi. Sed
argu. ſ. ff. ꝓ so. l. marito.
Jtẽ fac. ff. de tute. l. i. eos.

q Nõ totum. fic. ff. com
mo. l. ij vt. ſ. ſi.

r Officiunt. Nota. fieri qõ
aliꝭ prodest ⁊ nemini no
cet. vt. ſ. de ꝓpo. facri cu.
l. fina. t. ſ. de ꝓtect. impe.
offe. l. rescripta. ⁊ no. q̃ ſi
ducitur hic q̃ pzo re im
mobili non agit ad exhi
bendum qõ per ſe patet
vt hic dicitur.

s Credi oportere. fic. ſ.
de fideiuſ. l. ſi. ꝛ in auſ. de
coll. ſ. ſuper. et. ſ. ꝓpi. ſ.

t Diuitias. fic. ff. ad le
gem aquili. ſi quis testa
mentũ. ſ. penul. ſ. de ali.
pu. ꝓe. l. ij.

v Jnrata fide. fic. ſ. ꝓpo
ſi. ſ. ⁊ est arg. q̃ vzor in
ramento patefacit bona
heredibus. Jtem vasalli
feuda. fic. ſ. de bis qui ad
ec. cõſu. l. ꝓfiti. ſ. ſicubi.

x Cõpellantur. fic. C. ad
l. iul. de vi pu. l. tutoris.

y Estimatio. ſ. ſi diuidi
non posſunt.

z Transactiones. ſi res
ſit dubia. als nõ. arg. ſ.
de trãſac. l. preſes. Acc.

a Curialium. id est q̃ ſi
li sint curiales. ad q̃ est
ſequẽs similitudo hic est
cõtra. ſ. tit. i. l. ij. in princi.
ſolue vt ibi.

b Cẽſuim⁹. vt. ſ. in pn.
huius. l.

c Principali. i. decurio
ni seu curiali. vt. ſ. de de
curio. l. quilibet.

d Dominiũ. non habet
eñ curia quartam.

e Alieni. ſ. tit. i. in prin.
contra. ſol. vt ibi.

f Triennij. quadriẽnio
quarta sterit in ſuſpẽſo.

g Fructibꝰ adĩciat. hic
videtur matrimoniũ vin
culo pene aliẽten⁹ aſtrin
gi. fic sunt arg. ſ. ſi innti.
ſtipu. libera. t. ff. de vbo.
oblig. l. titia. ⁊. l. ſtipula
tio facta. fic. ff. de condi.
et demõſtra. titio. ſ. j. ibi
huic ſententie ꝛc.

h Cõſernetur. ſ. hoc ca
ſu eum nõ nubit curiali
eũ curia bẽat quartam.

at quãdo

a Quãdo et quibus rẽ. Oñ debet: et qd: et qñ est bꝰs nõ curialis vel qñ cu rialis ſz nõ in totũ. vt. ſ. l. i. ⁊. l. ij. i pn. et. l. iij. i pn. Jtẽ quib⁹ debet: Nũ. curialib⁹: vt. ſ. l. ij. in pn. Qli ter distribuat. i. diuidat inter curia ⁊ heredes. qõ habes. ſ. titu. j. l. ij. ſ. j.

b Decurionũ. Alienus. id est nõ curialis ſue ceſſit curiali: vt. ſ. c. l. pxi. in pzin.

c Eidẽ. ſ. curiali vel eiꝰ bꝰdi põt. Jttez ecpie q̃ſ dam alias pſonas: vt. ſ. c. l. ij. ſ. ſ. z ſi. z. ſ. cẽſeũ.

d Heres. ſi iure ciuili eꝰ testõ vel ab intestato.

e Honorũve possessor. de iure pretozio.

f Curia. i. petet a curia. vt. ſ. de na. li. cõmuniz. ſ. ca vo q̃. et. ſ. de bis qui ſpon. mu. ſu. li. ſ. Et nota optime. naz ſm Py. ius petendi tripartitũ est. nã aliud est bonuz: aliud est melius: aliud optimum. bonũ est eq quo tñ est ex ceptio: vt. ſ. de vſur. l. q̃ nis. melꝰ eq quo tñ iudi cis officio ẽ petitio: vt. ſ. eo. l. i bõe fidei. optimũ ẽ qõ est vndiq; eq oĩb⁹ ſuis partib⁹ circũuallatũ: q̃ etiã petitionẽ iducit per actionẽ: vt. h. z. ſ. c. ti. l. i.

g Eminimus nuper emiſſa lege. vt. ſ. l. ꝓxima.

h Ad quẽcunq; ꝛcipe. vt. ſ. in fi. l. ſ. ſ. et ſi ct. ſ. extraneũ qui videt ꝓtra.

i Sed multi. ſ. curiales quib⁹ deferꝰ dicta q̃rta.

k Particulã. ſ. quartaz rei. fic. C. de inoffi. testa. ſi quis in ſuo. vbi appellat minuſculã quartam.

l Participibus. i. heredibus. Et no. ar. ſ. pessimos et malinolos cohe redes q. ꝓpter vnĩ⁹ minimã ꝓportionẽ vel alteri⁹ magi nam inuidiã minutatim puta ꝑ ſulcos hereditatẽ diuidere vel etiã ꝑ parti cas capiũt. Oz igitur ex vniuersitate diuiſio fieri q̃ vulgari sermone apud italicos dicit igroſſo ſm Py. et. ꝑ hoc facit. ff. ad leg. fal. l. ij. ⁊ q̃ ibi nota.

m Denegam⁹. fic. ſ. de iur. fiſ. l. prohibitum. ⁊. l. defenſionis.

n Totis. i. oĩbus. Acc.

o In ſortiũ. fic dictum a ſorte. ſubſtãtia enim ſic diuiſa ſorte dirimetur ſi als nõ ꝓuẽiat vtrũ curia q̃rat⁹ an coheredes vel fideicõmiſſarij dodrãtis electionẽ bẽant: vt is ꝑ rat quẽ ſors ꝓtulit in eli gẽdo: vt. ſ. cõia de l. l. fi. i pn. nisi forte ſit vzor de functi q̃ ſuccessit ex testõ vel ab iteſtato p bo. poſ.

† Cõcor. in c. i. in glo. ſi. ver. religio. extra ne ſe. vacã. aliud i nouel. vbi hec ẽbar re citantur in ſi. illi⁹ glo.

Jus petẽdi tripar titum est.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

at qñ nubit curiali curia nihil hꝫ: vt ff. hꝛ. ꝛ sic fi ẽ loc⁹ hmõi iuramẽto.

a ¶ Iqs curialibus. Vel filiabus vel pro et. vt ptz ex sequentibus.

b querela. q̃ est q̃rta sue portiõis ab intestato iure isto. vt. C. de inof. testa. cũ q̃rit. fꝫ iure aut. fec⁹. ꝛ dic vt. C. de iof. test. aut. nouissima.

c Aliꝫs. scilicet feminis vel extraneis.

d Minima. legitia tamen oĩbus computatis maribus et feminis.

e Alsaltuliꝫ. in minima institutis.

f Quarta. fic. ĵ. de bis q spon. mu. fu. l. fi. ff. j. et in aut. de na. li. curie depu. ff. j. fꝫ bodie nouiciũ vt in aut. de trie. ꝛ se. ff. excipiaf. coll. iij. ꝛ q. mo. nat. et sui. ff. si qs aut. col. vij.

g Ex pmiꝫtione. habentur ergo p nihilo femie: quo min⁹ curiales hẽant quartã oĩum nisi fit nupta curiali. vt. ĵ. progi.

h Non migrauerint. id est nõ nupserint curiali.

i Extraneis. vel datiu⁹ vel ablatiuus.

k In reliquã partẽ. scꝫ q̃rtã quã pdicta ꝺ habere instar maris curialis. vt. ĵ. pgi. ff. ꝛ generaliter.

l Theodosiane. que est ff. l. pgi. ff. ad filiox. volebat em illa nil ad curiã pertinere si talis ẽ filia instituta q̃ sit nupta curiali. fꝫ illud ĩtelligit ff si sibi est totũ relictũ ñ si exneo vel filie nõ nupte tali vt hic.

m Patrimonij. totius si tm̃ põt auferri exneis: q: tm̃ habent. alꝫ auferr q̃ habẽt. ꝛ q̃ deficit nõ auferr filie vt subijcit. sed si sint filie nõ nupte ille istitute aut filij nõ curial quõ aufertur eis totus: Rñ. hoc q̃ ad curiaz. et q̃ ad curialẽ q quas q̃tas habẽt itegras. vt. j. co. ff. nullo. ꝛ hoc ꝺ exneos vel ꝺ curiale q̃tũ est vltra quartã. sed iuuantur filij nõ curiales vt hẽant debitũ bonoꝝ subsidiũ.

n Colligẽda. ff. si quarta subaudi: ꝛ nõ filie danda. Accur.

o Quarte datione. sue solã quartã sue etiã pluꝫ habeat.

p Per maritũ. fic. ff. de na. li. l. fi quis. ff. si. et. ff. l. pzogi. ff. ad filiox. um. ꝛ in aut. qui. mo. nat. effi. sui. ff. et hoc similiter.

q Obierit. vt si nõ succedat fol⁹ curialis vel sola nupta curiali curia habeat quartã: et vnam curialis: vel nupta curiali. alie aũt due diuidantur inter omnes filios ettam curiales. vt ar. C. de bo. proscrip. l. fi. Accur.

r Sed et si qd. digi filiũ curialẽ habere integrã quartã et filia curiali nuptã habere integram quartã. sed et si ꝛc.

s Legẽ. p. l. cm̃ superiozẽ. ff. ad filiox. videbat sufficere vnũ esse curialem vel vnã filiã curiali nuptã: vt curia in totũ excludat. sed nõ est ita si alij qb⁹ est relicta sunt nõ curiales: q: tũc curialis q̃rtã ꝛ curia q̃rtã: resiḋui inter oĕs liberos diuidit vt digim⁹, ꝛ lege fim. ff. si filius ꝛc.

t Dignitate. q̃ bodie nõ fit nisi p. ff. dignitates. vt. ff. de decu. l. fi.

v Occasione. tali de quali dicitur. ff. de decu. l. nemo iudex. ff. l. fi. quis decurio. nõ dico pscriptione: ne fit q̃ra. ff. de pscrip. ggg. an. l. pscriptio ne, ff. j. de agri. et cen. l. cum satis. in prin. lib. gi.

g Curialis. nam si non esset copulata curiali non posset dicere testamentum inoffi. licet minus haberet quarta.

y Vel filiabus. ff. talibus que sint nupte curiali.

z Sed alijs. qui non sunt curiales. alꝫ secus. vt. ff. l. progi. in fi.

a De iponenda lucra. deseri. alꝫ lucratiuis. i. reb⁹ trãslat⁹. tit. lucrati uo. alꝫ lucratiuo. et sic exponitur: ꝛ dic differentiã inter hũc ꝛ superiozẽ tit. q̃ ĩ supiori ti. q̃rta rei totiꝫ daf curie. hic q̃tuoz solidi tm̃. Itẽ illa q̃rta ꝺ oĩb⁹ reb⁹. vt. ff. si. ff. l. ff. fꝫ tuoz solidi ꝺ imobiliꝫ tm̃. vt ĩ pn. hui⁹. l. Itẽ ibi de ti. successiõis tm̃: hꝺ q̃libet ex ĩf viuos p q̃ apparet q̃ q̃ñq; vtraq; descriptio ꝛ currit q̃ñ succeditur curiali ab exneo.

b Escriptionis. id est impositionis descriptiõe. i. prestatione quatuoz siliquarũ.

c Siliquarũ. i. solidoz. q̃ dic vt. ff. de epif. ꝛ cle. auf. fed bodie.

d Jugatiõib⁹. i. possessionib⁹ immobilibus vel q̃ ad iugera metiunt⁹ vel q̃ iugo arant. et dic ff. ad. q on⁹ descriptiõis siliquaz q̃ dꝺ iponit q̃ñ curialis rẽ imobile lucratiuo tit. tradiderit vel reliquerit alicui q̃ sit eiusdez ordinis in eadẽ ciuitate ꝛ iponit ipi possessori lucrãti. vt. j. ff. res vero ꝛc.

e Humanis. i. hominibus liberis. f. vel seruis. ꝛ q̃ñ subijcit. vel p id est.

f Aliaiũ. f. rõnaliũ. naz cetera idubitãter aĩalia inter mobilia de quibus subijcit ꝛtinentur. vt. ff. de ybo. sig. l. mouentiũ. Animalia bruta ĩ ter mobilia numerantur.

g Ad maiozes. i. supioz linea ꝛ inferioz lucrans in infinitũ vt ff. subijcit ĩ. ppuie vltra trinepotẽ ꝛ tritauũ cõprehẽdãt. vt. ff. de gra. l. iurisc͛ful. ff. parentes. Sꝫ vt nõ curialiꝫ nõ debere excusari. vt. ff. tit. j. l. j. ꝛ ff. ad filiox. i pn. Sol. ff. cõtigit vel illud in alia descriptiõe. f. q̃rte ff siliquaz. vt ĩ rubri. mono. ꝛ sic est vna differẽtia inter hũc titulũ ꝛ illum.

b Nec interest. immo. vt ff. tit. j. l. ff. q ff si post. sed illud in q̃rta: istud in filiquis vt modo. pgi. digi alij. q bic corrigat.

i Ad maiozes. scꝫ existentes in superioꝛi linea.

k Deuinctos. i. diuersiꝫ modis ꝓiũctos. puta ex parte patris vel matris.

l Debitũ naturale. ifto. fic. ff. de codi. l. fi. ff. j. ꝛ. ff. pro sol. et quia. et. ff. de cura. fu. l. fi. ff. finaũt perpetuis. ꝛ. ff. de bo. dã. l. cũ rõ. ꝛ ad. l. fal. pf. ꝛ in aut. de here. ꝛ fal. ff. j. col. j. et. ĵ. pgi. et in aut. de trie. ꝛ semis. col. iij.

m Cuius iuris. f. huius legis.

n Deferuntur. scꝫ ab intestato.

o Curiale. q̃ ꝺatur titu. lucratiuo. ꝛ not. onus imponi. lucranti. vt et. j. ea. l. ff. res vero.

p Extraneos. hꝫ q̃ñq; esse q̃libet ꝑter eũ q hꝫ ĩptãte. vt ff. de rei vxo. act. l. vna. ff. exneũ. ꝛ insti. ff. de here. quali. ꝛ dif. ff. sui. q̃ñq; ille q nullo mõ est cognat⁹. vt in aut. de here. ꝛ fal. ff. ino: dinati. ꝛ. C. de in. do. l. fi. in pn. q̃ñq; omnes ꝑter superiozẽ ꝛ inferiozẽ lineam. vt hic. et. ff. progi. ff. Extranei qs dicat.

UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK

a Immutari. Item excipe loca venerabilia. vt. ff. de sacrosan. eccle. l. penul. que etiam est contra.

b Lucratiuas. l. hereditatis. lz ⁊ onera hereditaria ꝓtineat: qđ secus est in legato: vt. ff. manda. si hereditatem.

c Inter viuos. etiam si aliquid in corde geram mihi fieri. vt. ff. de cō di. cau. da. l. iij. §. ꝑ̄ꝑ̄.

d Sarcinam. i. onus de prestandis. iiij. siliquis.

e Donauerit. an nupt. qđ sit qz hodie añ et post dē: ppē nup. vt. C. de dona. añ nup. l. fi. nō anteꝓicit spōsalitia: qz ē lucratiua. ⁊ qꝑ nup. dicat ꝑbaf statim cū de dote dicat.

f Ad lucrū. ex pacto vel ex. l. qz aliqđ mulier com mittat đ his qꝫ sunt. §. de repu. l. consensu.

g Difficultatib⁹. fic. ff. solu. ma. l. si cū dotem. §. finaūt i seuissimo. ⁊. ff. de iur. do. si is. §. ibi. Itē fa cit. ff. de act. et obli. ex p̄ missiōe. ⁊ de excep. do. l. apō. §. lz si mulier. ⁊. ff. q. mo. pig. vel hypo. fol. sic. §. si debitor. et. ff. si quid i frau. pa. l. j. §. si libertus.

b Ponderibus, scilicet iiij. siliquarum.

i Cansis. §. hac. l.

k Trāsferetur. si non est solutū quasi comitet res sicut on⁹ hypothece prēteriti tributi: vt. ff. de pu bli. l. imperatores.

l Imputet. naz tūc nō ab alio lz a se decipit: vt ff. de rei vē. l. nā si. ⁊. ff. qđ fal. tut. auc. l. j. §. fi. nemo eīm cē. vt. ff. de regu. iur. l. nēo vf. fac. ff. de ac. emp. l. j. ſ. Itē facit. §. Py. in auſ. de monachis. §. si qs aūt. col. j. ⁊. §. ēpi. audi. l. si legib⁹. ⁊ cō. vtri. iudi. l. si fratres. ff. §. lib. cau. l. imo. ⁊. §. de acti. emp. l. si minor. ⁊ de euic. si fundū. ⁊. ff. de ꝑdi. fine cau. l. fi.

m Cōsequat. avēditore.

n Sarcinā i. on⁹. Acc.

o Primordiū tituli. ex origīe nāqꝫ cuiuslibet ꝺ ctus ⁊ cause qđ sit statuē dū distinguit: vt. ff. mā. l. si ꝑcuratorē. in ꝑn. ⁊. ff. depoſi. l. j. §. si seru⁹ depo suit. ⁊ ad macedo. l. si tñ. ſiempe origo potī⁹ obli gatiōis ꝫ̄ ti. ſ̄ſpicit: vt. §. ad macedo. l. iij. et. ff. de dona. l. q id qđ. in ꝑn. ⁊ ꝑuiſ. cre. l. iij. ꝑn pr. Itē⁊ facit. §. si certū ꝑcta. si ex ꝑtio. ⁊. ff. de fal. l. de eo. et §. de inter. ma. l. iij.

Obligationis origo potius ꝫ̄ titulus ſ̄ſpici dz.

p Peruenerit. de nouo aliq̄ ſ̄ctu. ⁊ ita rōne ꝑce dētis ſ̄ct⁹ nō erit iducēda ſ̄criptio: tū si ſ̄pe alienaret fuabif. qđ. §. idē si aliq̄n fuerat sua ⁊ alienauit titulo nō lucrativo: tādē ꝑ ꝑlēs man⁹ ad cūdē decurionē vel ad aliū redit. nā si alienet titulo lucrativo subiace bit oneri descriptiōis. ⁊ facit in aut. de ec. ti. §. iterdicim⁹. coll. ij. Acc.

q De prebendo salario. Melius digiſſet de non prebēdo. vt patet. j. vel quia ꝓstatur consentiente principe.

r Illi. Specialiter. Non ergo generaliter concessio ſufficit. fic ff. de pecu. l. quam tuberonis. §. alia.

s Consecutus. ⁊ nisi ob liberalem artem vel medicinam: vt ff. de decre. ab or. fa. l. ambitiosa. et facit. j. vt armorum vſus inſcio principe. l. j. Accurſius.

Si curialis relicta ciuitate rus habitare maluerit.

t Curiales. Fisco. nō ciuitati. hoc aſte est verum nisi publice necſſitas exegerit. vt. §. de decur. l. curiales vltra. Itē Py. nisi rōne incolat⁹ aliud suadeat q̄ casu seruabit qđ est j. tit. j. l. fi. ⁊ facit. §. de decur. l. qđā. ⁊. ff. de decur. l. j. ⁊ de va ca. mu. l. j. §. ꝑe. ⁊. §. de edi. ꝓtua. l. fi quis poſt. ⁊ de aduoca. di. iu. l. fi.

Patrias ſuā relinq re est ſpiis

v Demōſtranerint. Et ita notari poſſet đ ꝑ im pium est relinquere ꝓ priam patriam.

g De municipib⁹ ⁊ originariis. Municeps genus. originari⁹ ſpecies. ſic. §. de ſer. ⁊ aqua. nā ali quid ſpeciale est in eo q̄ ē municeps origi. est ergo municeps ꝑprie q̄ ſubit munera ſine ibi nat⁹ ſiue nō: ſz hodie etiā oēs qui nō ſubeūt: vt. ff. ad mu. l. j. ⁊ đ originarius ab or gine patris nō ſua: vt. ſ. co. filios. et. ff. eo. affiſm ptio. §. j. vel ſm Azo. ſua etiam. vt. j. eo. origine.

Um te bibli um. nomen ci nitatis ō qua ꝑponēs qōnē dicit se fuiſſe natum.

3 Incolaz. hoc est quia aliūnde illuc ſunt cauſa perpetuo habitādi. vt. j. ti. j. l. cives.

a Beritios. id est aliam ciuitatem.

b Muneribus. necnon municipali iurisditioni parere: vt. ff. eod. incola. Vel dic vt notaui. j. tit. i. l. cives. Sed qđ ſi vtraq̄ ciuitas mūera ſimul ipo nat. Rñ. potiꝰ: est origi nis cā. vt. ff. e. l. libert⁹. §. fi. ⁊ fa. j. ti. j. l. priuilegio.

c Si yt ꝑponis. Ti tius fecit arethuſā libertatē ſeie heređe ⁊ ro gauit de manumittēdo ſeruū ſuū vt ḃ ſeru⁹ ma numiſſus ſequat domici liū arethuſe qđ est idē qđ ſeie. nō autem titi⁹: vt. ff. eo. filij.

d Profiterint. qz eorū ſunt liberti nō teſtatoris vt inſtitu. de fing. re. p. fi. decō. re. §. ꝑe. idez dicas de eo cui directa in teſtō ſuit relicta libertas ⁊ ca ſu illo vbi non teſtatoris ſit libert⁹: ⁊s alteri⁹ qui. ſ. petit bona ſibi adiici: vt inſtitu. de eo cui lib. cau. bo. adiici. §. j. ⁊ habeȝ idē ff. e. l. libert⁹. §. ex cauſa. Sed quid ſi heres nō ma numiſit: ⁊s ꝓ decretū ꝓto ris abſente here de datū ad libertatē puenit: Rñ. ſi qdez ex rubriano ſena

† Facit ad hunc tex. ex pre tua. extra de de ti. egro.

De prebendo salario. Titulus. xxxvi.

Imperator Augu. Lex vnica.

Ulli ſalariū tribua tur ex iurib⁹ reipu. niſi ei qui inbēbit⁹ nobis ſpāliter fue rit conſecutus.

Si curial' relicta ciuitate rus habitare maluerit. Titu. xxxvij.

Omnes curiales reuocātur ad ciui tātem ⁊ ad curiam: ⁊ locus in quo in ru re habitant publicatur. Bar.

Impera. Auguſt. Lex vnica.

Triales oſſices iube mus i terminatiōe moneri ne ciuitates fugiāt aut deſerant rus habitādi cauſa fundū quē ciuitati ꝓtulerint ſcie tes fiſco esſe ſociandū. eoꝝ iure eſſe carituros cuius cā impios ſe patriā vitādo demōſtraurint.

De municipibus et originariis. Titulus. xxxviij.

In loco originis et incolatus cogit quis ſubire munera. h. o. Bar.

Imperator Augu. Lex. j.

Um te biblium ozi gine incolam fungi cōpelleris.

Sortiſ qs foꝛ ex ꝑſona fui māumiſ ſionis; lz de neceſſitate manumiſerit. Bar.

Impera. Sozo. a. Lex. ij.

Si yt ꝓponis ea q̄ ex cau ſa fideicommiſſi te manumi ſit ab ea libertatē iuſtā fuerit con ſecuta quo originez ex ꝓuincia equitaria ducebat: tu quoq̄ eius conditionis ciuiſq̄ ciuitatis ius obtinēs vnde que te manumiſit fuerit. coꝛ eīm cōditionē ſequi ex cauſa fideicommiſſi manumiſſos pridem placuit qui libertatē ꝑe ſtiterint non qui rogauerint.

Filius ſequitur originē patris ⁊ nō matris: niſi ex alia cauſa ciuitati matris ſit aſtrictus. Bartolus.

Impa. Philipp⁹. Lex. iij.

Ilios apud originem ꝑſi tuſcō. hoc est factū: qz ex eīnus est libertus teſtatoris cuius nō heredis ſequit originē: vt. ff. de fideicō. lib. l. cū vero. §. ſubuētū. ſi aūt eg dama ſiano ad libertatē ꝑuenerit qō perinde habeē ac ſi vt oporteret manu miſſus eſſet qz eſſet here⁹ infans vel furioſus vel ſiſis: heredis est liber tus: ⁊ ei⁹ domicilū ſequit: vt. ff. de fideicō. lib. l. neq; infantes. ⁊ facit. j. ti. j. cives. ⁊ facit. ff. eo. cius. ⁊. l. de iure. §. libertos. ⁊. l. affiſumptio. §. fi.

Rogauerint. qui non manumiſerunt.

Territoriū ciuitatis appellatione cōtinet.

Ilios. Pōis. vbi. §. pf fuit nat⁹: vt ḃ. et. ff. e. affiſumptio. §. j. adeo q̄ ſi auus fuit aliūde nō ſequit eū nepos. alis opz nos q̄rere vbi adā nat⁹ fuit q̄ dz ei eē ager damaſcen⁹. Et no. q̄ dz qs nasci ciuitate q in territorio nascit: vt. ff. e. q ex vico. itē dic filios legitios ⁊ adoptiuos dūrāte adoptiōe. nā vulgo q̄ſiti mſem ſequunt: vt. ff. e. l. eius q iuſtū. ⁊ l. ordine.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Origo nō & patria domiciliū

Lo:dine.ff.ti.x.l.i§ is.x.ff.de statu ho.l.cū legitime. Item no. originem non dici domicilīū patris: maxime si filius alibi habitet: vt.ff.eo.l.libertus.§.patris.et.l.assumptio.§.filius.

a ¶ Nō in materna.x ti ibi nati dic nō sequunt vtimaternā sed vt ppriā originē.vt.j.l.ppi.x.ff.e.assumptio.i ꝑn. Ité ß fallit.§.de mur.l.bi.x ō agri.x mā.l.ex igenuo.et §.de decur.l.nati. Ité et qñ ꝑuilegiū habet origo mīna:vt.ff.e.l.i.et fac.§. de decur.l.ex cęplo.et.§.de tabu.l.fi. Item qd de natura:li legitimato p ꝑncipē: Rñ.idē qō in adopti uo vt sequat patrē:vt.C. de adop.l.i adoptionē.x ff.eo. ordine.§.fi. Iccur.

b ¶ Domicilīs.et nisi in predictis casibus.hoc ergo casu duobus locis tenebitur: vt.j.eo.l.fi.

c ¶ Origine.vt.x ff.e.l. assumptio. i ꝑn.ß aūt fallit.ꝑp mīmōdū: vt.j.de mur.x i ō lo.l.j.et ff.ad muni.l.fi.§.idē rescripserūt. Ité qñ fit fenator: ꝺ ad qd.vt.ff.e.l.filij. §.senator.i.municeps. Quid in pīna:forte sec'. arg.§.l.ꝑ.si.Sz certe illō ad mīcz excipit nō qñ nō pīnā vt ibi dixi. Ité icolatui pōt bñ renuntiari: vt.ff.e.incola. dūmō re x facto nō ybis tñ:vt.ff.e. domicilīū.x fac.ff.ō pac. Lius agnatōrū.x.ff.ō re. iur.Liura.x.j.l.ppi.i§ fm P.ꝑpriā originē vocat pīnā.nā ꝑpt suā originē ꝑpriā nō ybit domicilīū fm cū:qō nō plz.vt.§.l.j.

d ¶ Si quis. originem. ꝑpriā.vt.§.l.ꝑri.

e ¶ Quarū. Quid aūt si vtraq; ciuitas sil' vocet' Rñ.vt dixi.§.l.i. Ité fallit ꝺ fm py.si publica fit necessitas:vt.§.ō decuri. l.curiales vltra. Ité no. q' i ꝺuob' locis bꝫ domicilīū.fic.ff.e.si qs a pluribus.x.l.i.§i qs instruct'.et ff.de interdi.x rele.l.relegator.§.dubitatū. et.ff. de mu.x bo.l.q originē.i ꝑn. Ité q' ēt vilē terrā ꝑpriā nō ꝑt qs ōserere.ad qō.§.ō aboli.fallacīt.

f ¶ De incolis x vbi qs domi.tē. Supiori ti.de originariis.i.de bis q ꝺbunt municipatū origine ꝑncipal' dixit vt p oēs leges illius ti.ptz. nūc gñal' qual' iſto vel alijs modis:x qd fit incola.dic vt.j.eo.ciues.

g ¶ On tibi. Suscepisti.vt ammodo ꝓmo incola tui tenearis cui renūtiasti.vt.et.§.ti.j.l.origine.fi aūt eſſet vocatus ante trāſlationē:fecus vt bic.et.ff.ad muni.l.incola.x de vaca.mune. l.ij.§.qui ad munera.et de iur.imu.l.semp.§.hoc circa.et.ff. de iudi.l.fi quis postea.et.ff.de iurisd.om.iudi.l.cum quedā.quid aūt si dicat se transtulisse:et ciuitas que renocat dicit ꝛtra: Rñ.cognoscit pcēs qui pteſt ciuitati renocāti:vt.ff.ad muni.de iure.in pin.

h ¶ Dec ipsi. Credūtur.§.ex eo ꝙ ibi stetit:vt bic.et.ff.de iniur.l.legonzel.§.fi tamen.et.j.l.ppi.sed quia ibi cōtragit seu deliquit babere ꝓfumitur domicilium:vt.j.in fi.l.

i ¶ Constituerint.qō ꝓsumi ex trāſcursione decēnij:vt.ff.de ysur.cū de in rē vſo.x.§.de peti.here.i filiū.fm py.x ß magie fi emat ibi domū vl' poſſessionē:idē tñ si ꝺducat.ar.§.ō iniur.l.ex co.§.domū. Quid aūt si iuit ad domū ß decennio: Rñ.aut iuit vt cū denarijs rediret.aut vt de suo receſſu diſponeret.ar.ff.ō cap.mbil. Ité no.h aliqd ex tpe factū vel nō factū ꝓsumi sic.vt.o.l.cū de i rē vſo.x.l.si fili'.x i aut.ō resti.x ea q pa.§.fi.x.j.de fun.pa.l.fi. Item qd de alio q ſtat p.g.an.nō cā studij: Rñ.idē vt ꝓsumat domicilīū alio ꝑstitutū.sec' si minor i tpe:vt.j.l.ppi.

k ¶ Commeat.etiam plus ꝙ decēnium.nam interpolatim.vt.ff.de ser ui.l.seruitutes.item non animo ibi manendi.vt.o.l.nibil.

l ¶ Rationibus.qō contingit multis modis.vt.j.eo.l.cluses.

m ¶ Cendacium.asseris enim te ibi nō habere domicilīū:x tñ habeę.

ad qō est.ff.e.l.assumptio.et sic verbis nec fit nec definit habere domicilium:vt.ff.e.l.domicilium.et no.§.ti.j.l.origine.

n ¶ St verum. Jn territorio. Quid autez sit territorium:dic vt.ff. de vbo.sig.l.pupillus.§.territorium.

o ¶ Incolas.q nō sunt incole:ſz velut ſtātes in territorio quasi nō sint incole nisi qui ſtāt in ciuitate fm quosdam:qō nō placet.vt.ff.de vbo.sig.l. pupillus.§. incola. Sed dic ꝙ cōmoriant nō vt ibi habeāt domicilīū: vt.ff.e. libert'.§. postliminio. x.l.scire.sec' si animo ibi standi vero vel ꝓsumpto decēnio:quia tūc est incola et cogitur: vt.j.l.ppi. x.§.l.ꝑri.sola enim habitatio non facit.fic nec domus:vt.j.l.ppi.sola enim habitatio non facit.

Domicilīū non facit sola habitatio.

p ¶ Ad subeūda. alīs obeunda munera.f.psonalia.vt.j.l.ppi.notaf.

q ¶ Um neq; Demonſtrat'.§.nō eſſet' qñ cogeremini.vt.j.l.ciues.

r ¶ Ob sōla.sine ꝓiuilegiū ciuitati dato:aut laribus non trāſlatis.vt.ff.e.l.libertus.§.fi. sola ratio.et.j. l.ꝓpri.et.l.ciues.

s ¶ Decuriones.vt quia mutinēſis emit domum a decurione bononie ꝑ qō videbaſ facilius fieri bononiēſis municeps.

† Facit ad hāc.l.c.nullus eps.iūcta glo.i.extra de parro.x alt.par rochia.

t ¶ Muneribus.f. psonalib'. ſz patrimonialia ꝓ bis poſſeſſiōibus qs ibi possidet subire dz.vt.j.ō mu.i quo lo.x.l.j.et no. ff.eo.libertus.§.sola rō.

v ¶ Jn patria.defiſti.qō fit. vt.ff.eo.l. domicilīū.et fieri pōt vt §.tit.j.l.j.in fi.et.ff.eo.nō vtiq;.et de mune.et bono.l.iij.in prin. Accur.

ξ ¶ Riuilegio. Pōt duob' modis tel ligi:vt quia ciuitas bēat ꝓuilegiū ꝙ oēs bītes in illa ciuitate domum teneant nmuera subire.vel ꝙ etiā originarij qdā vt legum doctores et decuriones mūera nō subeāt.

† De hac materia vide bo.glo.i c.statutū.§ cū vo.de rescrip.li.vj.

y ¶ Originis.paterne.vel ꝓprie:nō materne.vt.§.ti.j.l.filios.

z ¶ Volūtate.supple.vel aliꝭ cōibus modis.vt.j.e.l.ciues.q.ō.nō sola possessio.vt.§.cum neq;. Item non sola habitatio.vt.§.eo.cē verum. nō origo materna.vt.§.tit.j.l.filios.simile tamē.§.de iur.om.iudi.l.ij.

a ¶ Ciuilia.psonalia.alīs secus.vt.§.l.cū neq;.et facit.§.de test.fi nō spe

b ¶ Jues.dic ꝙ municeps est gen' ciali.et.ff.e.libert'.§.sola.

ciuis x icola fūt spēs.vt colligit.ff.ad muni.l.j.x ß fit ciuis origine.f.ꝑpa vel pīna.vt.§.ti.j.l.filios.x.l.origie.ité māumiſſiō.e.de se vel de pre suo facta.vt.ff.e.l.assumptio.§.pe.x.l.filij.i ꝑn.x.de iure.§.liber tos.x si a plurib' manumittit oim originē seq;.vt.ff.e.si qs a plurib'.

c ¶ Allectio.i.delatio bonoris i alīq ciuitate.vt.j.l.ppi.vñ allecti.i.electi.vt.ff.de iur.imu.l.pe.i fi.qd g ō rufino guasco ꝓtate bon': Rñ. ꝓ. idē.vel dic allectio ſcz de milite electo vbi ſtipēdia mereā.vt.ff.e.l.municeps.§.fi.itē adoptiōe.§.q̄dm durat.vt.ff.ad mu.l.ordīe.§.fi. Jnco la vō dz.i.valde colēs x venerās.puincia i quā ſe ꝓtulit:vtpote cū ꝓpē eā aliā relingt:vt tñ vtrobiq; bēat eq̄r domicilīū.vt.ff.e.l.labeo.et.l. assumptio.§.iure.x fit icola ēt ſi i territorio ſe ꝓferat.vt.ff.de v.sig.pupill'.§.icola.Et no.q incola fit solo aīo fctō ci' q acgrit domicilīū. at ciuis fit vl' alteri' fctō tñ vel suo vl' alteri' vt i ꝑdict'.exēplis i ꝑn.bui' l.et fm brōne patrie cōis fit ciuis nō incola.vt.ff.ad mu.roma.sed in muliere vſ ꝺq; incola fit.vt.ff.ad mu.l.fi.§.j.et domicilīū ꝺ fortiri.vt j.e.l.fi.x tñ eq alteri' ēt cō pēdet mīmonīū.ſz ip;opē ꝺ ibi icola:nā ciuis fit.ſūt aūt qdā modi qb' nec ciuis nec icola fit:x tñ ibi quenīē rōne ꝺct': itē rōne ordis clīcat' x rōne poſſeſſiōis vt no.ō iudi.bēs absens. §.j.Sz qd fi qs ē ciuis vl' icola duob' loc': vl' alīs ciuis x alīs icola x ab vtroq; vocat ad mūera: Rñ.q ꝑo vocat ad mūera ꝑferī.vt.ff.ō iudi.q

UNIVERSIDAD DE MURCIA

prior. Quid si simul? Rñ. si ad originē terra illa pfert: vt. ff. eo. l. libert⁹. ¶. pscriptio. als forte inuicē se impediēt donec cōueniāt: vt. ff. de leg. j. hmōi. ¶. fi. ¶ de vsur. quotiēs dnoḃ⁹. vel sortiri eos oportebit. arg. ff. cōia de leg. l. fi. ¶ de iudi. ſ cū ambo. vel gratificatiōi est loc⁹. vt. ff. de rē li. ¶ sum. fu. l. fi. ¶ de leg. ij. si qs seruū. ¶. fi iter. ¶. ff. de ꝺdi. inde. plane. ſ. vt elect⁹ eligat. vel deferī nobiliori ¶ maiori ciuitati. vt. ar. gl. i. aut. de here. at fal. ¶. fi qs autem nō. ¶ in aut. ō defen. ci. ¶. iterim. col. iij. et. ff. de fi. instru. l. fi. ¶. C. de na. li. ſ. qs. vel qō ē verī⁹ eis fuies q̄ mi nus mun⁹ iponit. ar. ff. q bo. cc. pol. l. fi. ¶. ff. de pac. maiore. Ité quo ad qd ē ciuis vel ſcola: Rñ. vt no. ff. e. l. assumptio. ¶. fili⁹.

a ¶ Larē. i. animū habitā di ppetuo et habitet: nā facto opus est: vt. ff. e. do micilium. et hoc etiam si non habeat ibi maiorē partem rerum.

b ¶ Summā. i. magimā: ¶ ō: summa si nō bēat ali bi plus: vt. ff. e. l. assūmptio. ¶. iure. sic ergo fuīſſi cit alterū istoꝝ. ¶. vel larē ꝑstituere: vel summā rep bfe. vt. ſ. vbi sena. vel cla. l. ij. ¶ facit. ff. ō iudi. ſ ¶ si ſuſceperit. ¶. fi ea res. ¶. ſ. de bis ¶ ſpon. mu. l. ij. in fi. ¶ de vbo. sig. l. in lege.

c ¶ Aduoceť. ſ. cum. nā si aliqđ ē qō faciat cū rece dere: aut aio redeundi: ¶ ō⁹ pegrinatiō vt bic. aut nō: ¶ tunc est sine domici lio: vt. ff. e. l. ij qs ſtruct⁹.

d ¶ Natores. Arbe ro ma veteri vl nova.

e ¶ Videnť. ¶ bñt. ſ ¶ pri mum retinēt quo ad bo nores nō munera: vt. ff. ō senato. l. pe. ¶. ff. eo. muni ceps. Et no. domiciliū in ciuitate rōne dignitatis: vt. ſ. l. pgi. ſed rōne cōis

Domiciliū ꝓsequi tur qs ratiōe dignitatis.

pfic nō ē ciuis: vt. ff. eo. roma. ſ. quo ad ℔ vt possit ibi ꝺueniri ſm. ll. ꝺ.

f ¶ Mūeres. Originis. cōuſcant em. ¶. ſed ¶ mf. p filiū ſi filiꝰ vult ¶ nurus. p socrū: ſ. nō fozor. p frātre: nec filia radīs pfis: vt ¶ auť. de ꝑsu. ſ. si vō. col. iij. ¶. ſ. de dignit. l. mulieres. ¶. ff. de senato. l. femine.

g ¶ Statuimus. vt. ff. de iudi. l. exigere. et. ff. ad mu. l. filij. et. l. fina. ſ. ij. et. l. de iure. ſ. fina. ¶ecursius.

h ¶ Priuate. vt in. d. ll. ¶ in auť. de nup. ſ. non tamē. col. iiij.

i ¶ Mutamus. referas ad primā partē. Vel dic ad ſcḋam. nā sequiť cō di. scōi nō ꝓmi yirt. ad qō no. ſ. ti. j. l. origine. Ité facit. ſ. de nup. cū te.

k ¶ De muneribus ť. Quia rōne originis ¶ domicilij deferuntur bo nores ¶ munera: de bis dicit vt nō ꝛtinuent: sed nec perpetuo egcuſen tur: ꝛ ideo subiūcit de interuallis.

l ¶ Icut bonores. Bonor est administratio reipu. cū gradu di gnitatiſ: ¶ q. ad's est cū sumptu: als sine sumptu: vt. ff. de mu. ¶ bo. l. bonor. iō ſ loquit de vtraq; in pn. l. Quid auť si ſpōte vellet ꝛtinuare? Rñ. nō pōt nisi cū est iopia: tūc enī pōt ¶ co gi: vt. ff. de mu. ¶ bo. l. bono: ſ. pe. ¶ fi. ¶ in. l. iuli. de ambitu incidit. vt ſ. ad leg. iul. ō am. l. j. a ꝑdictis egcipit decurionatū: q; ꝙuis bono: fit ab aliis nō ꝑstat vacatiōne: vt. ff. de vaca. mu. l. ad decurionatū. Item qō de munere subiūct de migto dicit. Ité ¶ de mere ꝑsonali: ¶ dic quid sit: vt. ff. de mu. ¶ bo. l. bonor. ¶. j. sed de patrimoniali mere dicit: nā ibi ꝛtinue subcūt egcusatiōe oī cessante: vt. j. ti. j. ꝑ totū. Ité ¶ de illo mu nere q̄ ꝓncipalī respicit publicā vtilitatē de q̄ habes egēpla. ff. ō mu. et bo. l. j. ¶. l. fi. j pn. si aūt ꝓuatā ꝓncipalī vt tutela vel cura: tūc nec ab ipa vel aliis: vt. ſ. de egcu. mu. l. iij. nec alia ab illis nisi ī casu vſq; ad an nū. vt insti. de egcu. tu. ¶. ſ. ité q reip. ité alio. vt in eo. tit. ¶. q tutelā. in fi.

m ¶ Decuriones sunt. eg; qbus eligunť ad bonores. vt. ff. de decu. l. bo nores. ¶. is qui. et ad migta munera. vt. ſ. de decurio. l. ad subeūnda. Sed qō crāt simul in bonore decurionatus cū boc ipm bic ꝓhibet: Rñ. fine sumptu est decurionatus nisi ad aliud munus vel bonorē vocetur. Vel melius speciale est in decurionatu: vt. ſ. digi.

n ¶ Continuari. Continuatio ō⁹ qñ idem denuo vocať. Ité qñ pſ post filium. Ité qñ cōtra. Item multo magis si simul vocētur: et sic filius per patrē et cōtra vt bic: qō est si est in ptāte: nō als: vt. ſ. de filiſſami. per patrē et cōtra vt bic: q; in vna domo sunt. vt. ff. de mune. et bo. l. iij. ¶. fi duo.

o ¶ Tempora. que sunt. ſ. l. progi.

singulos hꝰe domiciliū nō ambi gif: vbi qs larē[a] rerūq; ac fortu nar suar summā[b] ꝓstituit: vñ rur sus nō sit decessur⁹ si nihil aduo cet: vñ cū ꝓfect⁹ est pegrinari vi deť: q; si redūt pegriari tā destitit

Impera. Augu. Lex. viij.

Senatores i sacratissima vr be[a] domicilium dignitatis habere videntur[c].

¶ Mulieres ex persona maritoꝝ for tiuntur dignitates et fozum. b. d. Bar.

Impera. Augu. Lex. ix.

Mulieres † honoze maritor⁹ ex origimus[f] ¶ gñe nobilita mus ¶ foz ex eoz ꝑsona statuim⁹ sinautē miozis ordinis viz. postea sortite fuerint: poze dignitate pri uare⁹ posteriozis mariti sequanť ꝺditionē: ¶ domiciliū mutamus[i].

¶ De muneribꝰ et bonoribus[k] non cōtinuandis inter patrem et filiū: ¶ de interuallis. Titu. xl.

¶ Continuatio honoꝝ ¶ munerū im pedit in bis qui sunt idē vel quasi: inter ualla vero in bis tm̄ qui sunt idem vere. Ité in dubio fideiusſor non tenet nisi ad id qō principali potest iniūgi. b. d. Bar.

Imperator⁹ August. Lex. i.

Sicut bonoreś ¶ mu nera cū pꝰ ¶ filiꝰ de curiōes sūt[m] i eadē domo cōtinuari[n] nō oportet: ita vacatio num cōcessa tpa[o] nō aliꝭ[p] pdesse pōt q̄ is qui ad eosdem vel alios bonores eademq; vel alia mune ra[a] denuo vocant: ꝓ infante vō filio quem decurionem esse volui sti quaq; fidem tuam in posteruꝫ astrinxeris[r]: tamen onera[s] susti nere non cogeris: cum ad ea que mandari possunt volūtatem[r] de disse videaris.

Imperator⁹ Gordia. Lex. ij.

Aboneribus[a] ad bonores cosdē quinquēnij[r] datur vacatio: triēnij vō ad alios: legatione[r] autē perfunctis biennij va catio concessa est.

¶ Frater ꝓpter fratrē non babet va cationē: sed ꝓpter alios idoneos non dum grauatos recte egcusatur. Bar.

Idem. Lex. iij.

Interualla[t] tēporum que in vnius[a] ꝑsona locū bñt fra tribus[b] ſ. cōia possideāt bona mi nime. pdesse frequēter constitutū est. Sanē bis missis qui necdum functi muneribus ad boc idonei cōstituti vocari debent: vos si ad obsequiū ciuilū munerum repe rit paruisse ne interim interpelle mini preses. puincie prouidebit.

¶ De muneribus patrimonio rum[a]. Titulus. xlj.

Imperator⁹ Augu stus. Lex. j.

Iulia[a] munera per ordinē ꝓ mō fortu nar sustinēda sunt.

Idem. A. Lex. ij.

p ¶ Mō alijs. et filio ꝓ pa trē vel ℭ nō pdeśt q̄ ad interualla: nisi esset honor cū supra vel mun⁹ migtū q: tūc et ad interualla ꝓ deśt vn⁹ alter: vt. ff. de le. l. filio. sic ē in ꝛtinuatiōe nō distinguiť sit cū supra mun⁹ vl bonor vl nō: vl ſ seipo vel i ꝑe ꝛ filio: vt ¶ ꝓnci. l. ſ. interualło dic. qa aut ſ seipo ad seipꝫ: ꝛtūc idē vt nō distinguať an si lio ꝓpatre: vel eō: ꝛ tunc distinguiť cū sumptu vel sine: vt dictū est. Sed ꝓ. dixit etiā in cōtinuatiōe q̄ sit inter patrē ꝛ filiū di stingui sit cū sumptu vel sine: per. l. predi. filio.

q ¶ Munera. Idem si de munere ad bonorē vl ℭ ad qō. ſ. de decu. l. qdā. et ff. de va. mu. l. eos. ſ. j.

r ¶ Astringeris. tacite. vt ff. ad muni. l. ij. in princi. idem. si expresse.

s ¶ Onera. ſ. decurionat⁹ scz interim dū est infans quinimo etiā dum est mi nor. grv. an. cum interim nō possit esse decurio: vt ff. ad mu. l. luci⁹. ¶. ꝓ in fante. et. ff. de mu. ¶ bo. l. rem publicā. ij. rñ.

t ¶ Volūtatē. tacitā vl ex pressam. ad ℔ vt infās sit decurio mādari nō pōt.

v ¶ Aboneribus. Idē de munere ad mu nus. vt. ff. de mu. et bo. l. nauicularij. ¶ facit ꝓ ℔ qō egcipit de legato qō ē mun⁹. vt. ff. de mu. ¶ bo no. l. ſ. ij. legati.

g ¶ Quinquēnij. ꝓreterq; si ad decurionatum vocetur: vt no. ℣. l. progi. item boc nisi in subsidium. vt no. ſ. l. progi.

y ¶ Legatiōe. remota nō ꝓpria. vt. ſ. de leg. l. iij. Ité ad seipm nō ad aliū vt. ff. de legatio. filio. ¶. l. fili⁹. ¶. l. paul⁹ rñdit. i pn. ¶. ſ. ipator. Ité facit

z ¶ Interualla. q̄ sūt. ſ. l. pri. [ff. ad mu. l. libert⁹. ſ. ꝑsciptio. ¶. l. diu⁹.

a ¶ Amus. vel quasi vnius. vt no. ℣. l. progi.

b ¶ Fratribus. l. ℣ decurionib⁹. ad qō. ff. de decu. l. licet. ¶ dic q̄ vel erant emācipati vel pꝰ mortuus: vt no. ſ. l. j. ſ. ℣ qd de socijs oium bonoꝝ: vꝰ idē qō in fratrib⁹ ſm Py. q: ipſi ffres dicunť: vt. ff. ꝓ soc. verū. sed ℣ vꝰ q: onus ēt cōe qō nō est i fratrib⁹: vt. ff. ꝓ socio. cū duob⁹. ℣. ꝓponi⁹. ¶. l. ſi fratres. ℣. idē pōponius. Ité argu. cōtra. ℣. de diuer. rescrip. l. j.

c ¶ Sane. cōstrue. sane preses puin. puide. ne interim. ¶ ℔ dico missis. i. vocatis qui nec ꝛ. vel missis ad munus qō in idē recidit. ad qō. j. ti. ij. l. iij. et. ℣. de decu. l. quis tam. et. ff. de lega. ſciendum. ℣. penul.

d ¶ De muneribus pa. ť. De ꝑsonalib⁹ dixit i supiori ti. nūc de patri monialiꝫ dic mun⁹ trib⁹ modis. vno donū. scḋo on⁹. ¶ sic ℔ tit. tertio offīi ¶ fic. ℣. ti. j. ¶. ff. de vb. sig. munus trib⁹ modis. ¶. l. inter donū. ¶. l. munus. ꝓpie. ¶. l. pupillus. ¶. munus. Ité distingue q: munus aliud ꝑsonale aliō patrimoniale: ¶ aliud migtū: ꝑsonale cū solicitudine ꝑso ne. ꝓprimoniale dispēdio rei. migtū ex vtroq; ꝓcedit: qō dic ꝓ exēpla. ff. eo. l. j. ¶. l. fi. in pn. ¶. ſ. ꝓprimonioꝝ. ¶. ſ. migta. ꝑsonalia aia respicuit publicā vtilitatē ꝓncipalī vt legatio ad cēsus: alia ꝓuata ꝓncipalī vt tutela. Ité ꝓprimoniale: aliud idicit ꝑsonis ꝓ reb⁹ ¶ ℔ tm̄ ciuib⁹ ¶ i colis: aliō ipis ꝑsessiōibus. ¶ boc etiā alienigenis q̄ mō aliqđ ℔ pos sident: vt. ff. eo. l. rescripto. ſ. fi. ¶. ſ. de an. ¶ tribu. l. ij. et. ſ. e. l. ij. Accur.

e ¶ Julia. Sia ꝓprimonialia ꝑsonalia ¶ migta ciuilia sunt: vt ff. de mu. ¶ bo. l. fi. ſ. ꝑe. et sic ℔ leg de oīb⁹ dicit. nā i ꝑsona libꝰ est ordo ꝓ mō fortunarū. i. put fortuna reddit aliqđ dimitē vel ꝓnidū: vt. ſ. de decu. l. ad subeūda. ¶. ff. ō decu. l. bonores. ¶. ff. e. bono: ſ. de bonoribꝰ. de albo scri. l. j. idē de migtis: vt ff. e. l. iij. ſ. ꝑses. et. ō. l. bonores. idē de mero ꝓprimoniali vt ꝓ ordinē. i. nō vnus tm̄ granabit vt aliꝰ releuet. Ité ꝛ fim facultates: vt. ſ. tit. j. l. fi.

Munera sunt i mul tiplici ꝺfferentia.

† honore maritoz. eri gim⁹ ꝛc. nā vr et vtoz essent vnū ꝛ idē. coꝛp⁹ vt in. c. ꝺbi cū. ertra de biga. ¶. iuj. q. iij. ca. ido nei.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2007

a Munera. Indicuntur. que olim extraordinaria bodie ordinaria sunt: vt.ff. de sup erindicto. l.j.

b Ab oib⁹. ét aliēgenis: oūmō aligd possideāt ibi: vt no. l rub. x fa. ō. de vec. oīs. x. l. l. pri. x. l. neq. x. l. pfessio. x. l. ét. x. l. pfimōio ꝓ. x. l. fi. acc.

c Ui imunitatē. no. gnāl⁹ imunitate ꝯcessa pſonalia munera remittit: vt. j. ō eḡcu. mu. per totum. x. ff. de iu. imu. p totuz. x de va. mu. p totū. fed nō pfimonialia: vt h. q̄ duob⁹ modis relagant: pīo ſpāli ꝯcessiōe pfimonialiū vel aliꝰ cuius pfimonialis: vt. ff. de va. mu. l. sunt mūera. x j. de bis q̄ a pn. va. l. j. vel lege scripta. vt magri liberalium artiū: doctores legum: grāmatici: x phi: qb⁹ remittit mun⁹ bōspitis recipiendi: vt. ff. e. l. fi. ℣. fi. x. j. de profes. x medi. medicos. Itez militib⁹ x veteranis capitis ꝑstatio remissa est. vt. ff. o. l. fi. ℣. pe. Itē veteranis ꝯcedit ne fiat tributozū egactores: vt. ff. de priui. ve. l. fi. idēqꝫ i aliis q̄ nō pfimonijs idicunt. vt. ff. de va. mu. l. bis bonozib⁹. Itez clerici. vt. ō. de epi. x cle. l. j. Itē mulieres nō subeūt corpoalia mūera l⁹ sint pfimonialia: q̄ mista qō dicas sm Pp. ſ. administrāda sic nec minores: vt ff. e. l. ad rē. x adde distinctionē quā feci super rubri. j. de eḡcu. mu. Accur.

c Mospites. qō est pfimoniale: vt. ff. ea. l. iij. ℣. munus. Item facit. ff. e. rescripto. ℣. fi.

d On videt. rōne. i. nō videtur leḡ eē contraria rationi.

e Curiales. i. curialiuz.

f Decreuit. cum forte prætēderet aligs eḡcusationē pſonalium: ſ⁹ certe imo male decreuit: q̄ est pſonale: vt. ff. e. l. fi. in pun. Sol. vt ibi.

b Esset. ga sumptu publico tñ sine appellatiōe nō rescindit: vt. ℣. sen. rescin. nō pos. l. j. x de fruc. x li. exp. l. is. x. ff. ad treb. l. seruo inuito. ℣. cuz ꝑtor. x. ō. de postu. l. j.

i Permanet. sez sententia firma. Accur.

k Neḡ tēpore. Patrimonioꝝ. vt. ff. eo. l. rescripto. ℣. fi. x de vaca. mu. l. sunt munera. secus in pſonalib⁹. vt. j. de bis qui numero li. se eḡcu. l. fi. x. ff. eo. l. iij. ℣. Quis. que sunt contra. Accur.

l Roseſſio. boc pōt dici doctoꝝ legum petenti resti. in integ.

m Solus. dic ꝙ a pſonalib⁹ eḡcusat: sed a pfimonialib⁹ nō. vt bic. x. ff. de vaca. mu. l. in bonozib⁹. ℣. philosophi. ꝑter hōspitis recipiendi. vt. ō. nō. l. qui imunitatē. x. j. de profesſo. l. reddatur.

n Etiam. Solent. ſ. vt ea sustineāt ꝑ personā: nō aūt vt ea exigāt x administrēt. vt. ff. e. ad republicā. sic x in veterano. vt. ff. de priui. vete. l. fi. Itē qd differt bec ab illa. ō. e. l. neq; tpe. forte illa in senili. vt. j. qui eta. bec in iuuenili. vt. o. l. ad rempublicam.

Protesta de munus quid sit.

o Ec ꝓtestasie. ptos grece latine ōr anterioꝝ vel prima stalla. i. citatio: inde est q̄ illi dicūr bēre ꝓtestasiā q primū babēt locū in stationibus. Pōt soluebāt ergo pro se x pro aliis. Alij dicunt. ptos: id est maioꝝ: vñ munus. ꝓtestasie. i. ea protestatio que debatur eḡpuiciali. i. ei qui stabat maioꝝ inter curatores prouincie. Accur.

p Uel sacerdotie. munus quod debatur ei qui ꝓcerat sacerdotio totius prouincie. vt. ff. e. l. sponte.

q Uel decapzocie. i. mun⁹ decimarū siue ꝑstatio decimarū: sicut decaprioticus primus de decē: vt. ff. e. l. iij. ℣. decapzocios. Sz ꝓtra in. l. fi. ℣. mista. vbi ōr mistum. Sol. ille q colligit bz mistuz. ille qui soluit onus patrimonij subsit: vel est pfimoniale vt bic. i. naturaz pfimonij bz: est tñ mistū: vt. o. l. iij. ℣. decapzocios. x no. fin. Pp. q decapzocie non decaprioticie debemus dicere sicut decapzocios non decaprioticos.

r Atrimonioꝝ. bz pſonalia munera segui ꝙ gruētia nō cōgruētia: vt. j. de mu. in quo lo. l. j. x. ff. eo. l. iij. ℣. corpalia. x dic ꝙ sunt patrimonialia: vt. ō. i. ru bri. x qō no. in. l. qui imunitatem.

s Uātum ad extraordinarias idictiones. q̄ hodie sunt ordinarie. vt. ō. ℣. supindicto. l. j.

t Possessores. immobilium. Accur.

v Ceteros. ſ. mobilium possessores cuz de patrimoniali dicit.

g Couenire debere. exceptis quos certa in muneribus quibusdā: vt. ō. l. q imunitatem. x ibi no.

y Meritoꝝ. ab oibus. etiaz milite x veterano x pōtifice: vt. ō. e. l. fi. ℣. patrimonioꝝ. x. ℣. ab eius.

z Quēadmo. ci. mu. in dicuntur. Quisilia dicūtur oia: vt. ō. ti. j. l. j. ꝙ bꝰ ispicit pſona ei⁹ q̄ iponit mun⁹ vel indicit ꝙ beāt illud offm: vt. ō. de iu. fil. sup creādis. x de decur. l. ij. ſcō ispicit qō est. ℣. j. fi. tertio pſona ei⁹ cui idicit. ꝙrto origo natalii. qnto facultates. sexto cōsuetudo: vt. ff. de mune. x bo. l. bonoz. ℣. de bonozib⁹. pſona. sez vt fit habilis vel non eḡcusef. origo: vt bonores ingenuoz nō deseranf liberto. vt. ō. ad. l. vi scel. l. j. facultas. vt fit suficies mūeri iniūcto. Itē septio vt potiores eligāt: vt. ff. de decu. l. bonores. Itez octauo qō ōz. j. l. ij. nono qō ōz. j. l. j. decimo qō ōz. j. l. pe. i pſona libꝰ cui bec ꝓsiderant. fed in pfimonialib⁹ nō oia.

a Um ad cogēdas. i. colligēdas. Accur.

b Angarias. i. operas. vt. ō. de fac. san. ecc. l. neminem. Accur.

c Appellatiōe. quādo fieri dz: vt. ff. qñ ap. fit. l. j. ℣. alia causa.

d Ulterius curie. als curc. als curatiōis. zest sensus vt in vno officio elect⁹ nō cogaf ad aliud ire donec finiaf primū: vt bic. x. j. de susce. l. nemīe. x. ff. de vac. mu. l. fi. x tūc bz interualla. vt. ō. ti. ij. l. ij. als est curie. x est sensus vt decurio vni⁹ curie nō eligaf ad munera ad que vocaf alterius curie curiales. Uel curie. ad qō. ff. de col. illi. l. j. ℣. fi.

e Quia ei⁹ pfie. i. ei⁹ bonori. vel. i. ei⁹ curie one. rc. ℣. fm primū itelle ctū qd si ad duo munera i eadē ciuitate vocaf⁹ fuerit: nec appet ad qō pri⁹. rñ. si idē est noiato⁹ vtriusq; ei⁹ fit electio q elegit: vt ar. ff. de eḡcu. tu. ℣ duas. in pn. ℣ aūt sunt diuersi: tūc dic vt no. ō. de inco. l. cines.

f Aiozibus. Functos. ad q nemo venit nisi habuerit minores: vt ff. de mu. x bo. l. bonoz. ℣. gerēdoz. x no. baberi bic inspectiones vt sscēdendo (vt. ff. de mu. x bo. l. vt gradatim) nō descendendo cōseruantur bonores: vt bic. x ad boc. ff. de neg. gest. que vtiliter. Item boc nisi sit necessitas: vt. o. l. bonoz. in fi.

g Um te. ſ. decurionē eḡ qb⁹ ad mūera qs vocaf pſonalia x mista q̄ publica vtilitate pncipaliꝰ idicunt: vt. ff. de decu. l. bonozes. ℣. bis q.

b Copia est. vt. ō. titu. ij. l. fi. x. ff. de mu. x bo. l. bonoz. ℣. fin. als sec⁹. ff. de mune. x bo. vt gradatim. ℣. quotiens. x. o. l. bonoz. in fi. Item inter vnū x aliud oz babere interualla. vt. ō. ti. ij. l. ij. immo boc casu erit comes. vt. ō. de decu. l. alexandrinis. Accur.

f Utra. bic bene eḡpuimitur rub. intentio. vt. ō. ti. j. l. j.

k Uppūtā. faciēdoꝝ nā fcā cōputatiōe plus soluis q̄ te tāgat.

†Turpe est si professio bonis et desiderijs int se discrepant. ꝛc alle. bec leḡ nō audiat diuersa ꝓnones. x ecce. c. sc̄ioritudines. ſ. glo. fi. in ꝓn. de ap. et in. c. de mul. in glo. super ℣. litteratas. in fi. extra ō prebē. x signi.

†Facit ō. c. ad supplicationē. i. fi. ꝛc tra de renū. vbi papa ꝓmisit archiepō ragusiē si. ministrare sine vsu pallij quod pallius soliꝰ archiepiscopis cōcedit.

UNIVERSIDAD DE SEVILLA

a ¶ Preses.cuius est officiū hoc facere:vt.ff.de mu.z ho.l.iij.§.preses.
b ¶ Equalitatē.imo si de quātitate fiscaliū collator dubitauerit:vel de rōne possessiōis.p q̄ exigunt fiscalia descriptionū custodes vl' iudicē puincialē:vel p locū ep̄m.pferre cogūt:z fiscaliū oſtendere quātitatē vt fm eqtatē vel cālitatē publice descriptiōis p virū' primonij' possessores exigantur: vt in aut.de col.§.hec autē iubem'.Jtē§ fa.§.de anno.z tri.in fraudem.
c ¶ Cēsure.p codē.i.cēsure ō iure exigēde vl' iuris stricti cēsure.l. eqtatis.
d ¶ Ordinē.est ēm ordovt nūc vnus:nūc alio:nūc sil eqtē:nō aūt vt vnū semp grauet.vt z.§.ti.j.l.j.
e ¶ De bis qui spon.rc.
Dicit de cogēdis:nūc de spōtancis:z dicas q̄ im munis spōte decurionatuz suscipiēs oia munera ōcuriōi imūgēda subire cogit:nisi pacto iuuetur. vt.j.c.l.j.§ aliō mun' suscipiēs in alijs nō piudicat:vt.l.ij.§ in eo sic bibi nō filijs.vt.l.iij.z.iiij. nisi naturalis curie offerat: tūc et liber': vt.j.l.ij.§.fi.
f Eterani.bisc̄o cessa.q̄ qualr cōcedatur:dic vt.§.ti.ij.l.qui īmunitatē.habent aūt z q̄dā p̄uilegia quoz q̄daz z filijs eoz cōcēdūtur:vt ff.de p̄uil.ve. per totuz. z.ff.de va.mu.l.in bonoribus.§.vacationum.
g ¶ Ad excusatiōē.quā ante habebāt z cui renūciare videntur accipiēdo decurionatū:vt bic.z.j.l. p̄pi.z.l.iij.in fi.z.ff.de iu. īmu.l.pe.§.fin.z de p̄uil. ve.l.fi.in fi.z de va.mu.l. a decurionatu.z fuit filia de tacita renūciatiōe: vt ff.de va.mu.l.pe.§.fi.z de noua.l.si qs delegauerit. z de ope.li. l. campanus. z.j.de tab.l.ij.Item not. aliquē nō venire ꝫ suum factū *ad q̄s est.§.de re. cre.l.si qs iusiurandum. *Habes ꝫ in.ca. diuersis fallacijs per anto.de iurei. extra ꝫ cle. p̄uig.
b ¶ Pacto.i.legitimo pacto:valet ēm hec conuentio.vt.ff.de iure īmu.l.ij. z.j.l.fi.in p̄in.
i ¶ Honoris .als honoris:z tūc dicīmunitatis. i.honoris in totū:als est oneris.Et no.q̄ idē est fi filio īmuni facto decurioni consenserit:vt no.ff.de mune.z hono.l.sponte.§. j.Jtē huic legi ꝫ isti.§ ex cu.tu.§.pe.ꝫ ibi in marito spāle vt ibi notaui.
k ¶ Ui publici.oia cō prehēdit . vt.ff. de mu.z ho.l.fi.§.hec oia.
l ¶ Habet. q̄ ēliter sit. habes.ff.ti.ij.l.vlti.
m ¶ Cōpetēs.ſcz in alijs: vel etiā in eodē si denuo voceť:vt.§.de excus.tu.l. volūtaria.z.ff.de p̄uil.vete.l.ij.in fi.z.§.de epi.z cle.aut.presbyteros. z.j.l.p̄oni.in p̄in.z.ff.de va.mu.l.in bonoribus.§.qui muneris. Jtē ad hoc q̄ dicit decurionatum.facit.§.de lati.liber.tollen.l.vna.§.sed
n Q ri.z.ff.de penis.respiciendū.circa p̄in.Accur.
¶ Ui conditioni.Curiali.non enim est curialis seu decurio,
o ¶ Statutūq̄.q erat vt ad talia ibi nō cogerēt cū nō cēt ciuis vel ꝺcola:vt.§.de ꝺco.l.cū nec̄.in alijs ergo sibi nō piudicat. vt.§.l.pḡi. Sed q̄ si curialis erat.z talia ciuitate talia egit:Rñ.reuocāt ad curiā:vt q̄ si curialis erat.z talia ciuitate talia egit:Rñ.reuocāt ad curiā:vt §.de decu.l.q derelicta.z.l.q̄alis.z.l.ij.q̄s decurio. Jtē z tanꝫ vilis nō ꝫ p̄uilegiū ne subdat tormētis:vt.j.de tabula.l.ij.z fic pūdicat sibi in aliquo.z facit.ff.de vaca.mu.l.i.§.pe.
p ¶ Permanent. fi alia causa eos non vigeat.
q ¶ Eos accipe.vt opus puta publicum extruat.
r ¶ Discedant.vt alia.scz mūera nō coganť subire.
s ¶ Ex his.nō obnoxijs.
t ¶ Oia idistincte.per q̄ fit municeps vt subijcit: vt.§.de inco.cines.
v ¶ Patrē.i. decurionez. vel dic vt.§.de decurio.l. alexandrinis.
x ¶ Os qui.manebit. nō aūt ipſi.vt.§.l. j.z.ij.z.§.de decur.l.ij.z iij.sed in filijs est secus in dignitate: vt.j.de digni. l.si senator.
y ¶ Sub hac lege.fic.§.l. j.in fi.Accur.
z ¶ Properauimus.fic.§. de bo.que libe.l.ij.
a ¶ Successores.etiaz nō curiales: q̄ sec' est in eo q origine vel sentētia vel alio modo fuit curialis: vt.§.q̄ z qui.q̄rta pars debe.l.i.z.ij.in p̄in.
b ¶ Ex quarta portione. vt q̄ anteq̄ esset curialis successit curiali:ſicq̄ q̄rtam debuit curie.Accur.
c ¶ Nō solū vestibus.vt.§.de natu.li.l.ij.z.iiij.
d ¶ Sāctiōib'.vt.§.ō na. li.l.cōmunium.z adde in aut.q.mo. na.cf. sui. §. fi quis igitur.col. vij. Acc.
e ¶ Naturales. scilz curie dati.Accur.
f ¶ Subsistētibus. subaudi vel filia nupta curiali. vt.§.q̄ z qui.quar.pars debe.l.ij.§.ad filiōs.z.l. fi.§.j.z.§.ij.
g ¶ De bis qui a prin.rc.
Ullus.Curialis.i. decurio vt cesset a decurionatu.
h ¶ Ac probatis causis. no.tria necessaria vt p̄ceps: vt tpalia.vt cā necessitatis.pbata:vt bic.z §.de decu.l.nemo.si enim cuilibet affectāti cōcederet non esset qui munera subiret:vt.ff.de vac.mu. l.j.§ p̄.et facit.§.de agri. censi.l.immunitates.
i ¶ De vacatione publi. mu. Dictū est a quo cōceditur vacatio:nūc q̄d cōcessa operet.z q̄d munus aliud publicū q̄ administratione reipu.sine titulo dignitatis subim': vt.ff.de mu.z bono.l.bonoris.§.j.aliud p̄uatū.vt
k ¶ Muneris.imūgunt.q̄n cōcedit vacatio:aut simplr vt bic.aut pleni': vt z militie.def cui cōceditur imunitas:vt.ff.de vaca. mu.l.pe.§.duo.ci ergo simplr ēzordinarias collatiōes dūtaxat cuitat.i.ex ip̄rouiso a magistratib' indictas:ordinarias

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

do. t. ḉ a legib⁹ vel senatuscō. vel ꝑstōnib⁹ vl' aliq̄ lege ꝓponunt recusare nō pōt. q̄lia sunt oia p̄mōialia ordiaria: vt h. t. ff. de va. mu. l. i ho nozib⁹. §. q̄ mūeris. t. l. bi q. de p̄monialib⁹ eñ neo se excusat: vt. §. de mu. pa. l. ij. cū ꝛco. t. l. q ꝛmunitate. t. ff. de mu. t bo. l. ij. §. itē q̄dā ēt psonalia a mgr̄atib⁹ idicta nō euitat: vt q̄ hūt honozē oneri migrū: vt ff. de mu. l. cui mūer'. t ad idē de va. mu. l. sextus. §. mūer⁹. itē t tutelā fauore pupilli ū euitat. vt. ff. de exc. tu. l. spadonē. §. q ac cepint p̄monialē ēxcu. euitat. vt. ff. de va. mu. in bonozibus. §. q muneris.

a ¶ Pertinet. qa vocaris ad extraor. t babes vac. p̄ pui. t fic babes ius appel lādi. ergo ꝛc. vt. §. quēadmo. ciui. mu. indi. l. j.

b ¶ De decre. decu. ꝛc Hā t fup alijs interponit: vt fup aliēatiōe p̄dioꝝ curia liū: vt. §. de p. cu. l. j. t fup eligēdo syndico vl' actore vt. ff. q̄ cuiusꝫ. vni. l. nulli. vl' alio officiali: vt. §. de decu. l. ij. Itē fup salarijs medicoꝝ t magroꝝ liba liū artiū: vt. ff. e. l. iij. Itē fup bānis t statut'. vt. ff. e. l. ij. qd aute §. ſ statuerūt vt p̄ teneat. p delicto filij vl' alterius: Rñ. fm p. §. ſ tale ius ēt statutū cui possit ōrogari pacto vl' renūciatiōe: tūc t. p̄ta tutū q̄ſ. q̄libet renūciet: als nō. q̄ bēs. §. de pac. l. si quis in cōscribendo.

c ¶ Ceptis. anti stites. vt magi stri nō dico re petitores.

d ¶ Cura fungunt. t sunt ītra numerū: vt. §. de epi. t cle. parabolani. t mlto magis legū doctoribus. vt. j. de p̄sc. et medi. medicos. t de mune. t bo. l. fi. §. fi. Et dic q̄ ēt in p̄ri monialibus tenet ꝛmuni tas cōcessa fi mō spāliter dicat: vt no. §. de mu. pa. l. q ꝛmunitatē. cū ēt ō bursa dare pñt et decernere: vt. ff. e. l. iij. t. iiij. Itez vi dē solus p̄inceps posse concedere ꝛmunitatez: vt §. de bis q a pn. que est §. Sol. §pāle in bis duob⁹. qs ergo alij ꝓtabit ꝛmunitatē si opus fuerit: Rñ. solus p̄inceps. vt ibi dicitur. Accur.

c O Rdinis ambitiosa. vt ſ liberēt publicū debitorē vel ęr publico largiant: vt. ff. eo. l. ambitiosa. t no. q̄ due partes debēt adesse. Itē maio: ps ꝛstitere: vt. ff. e. l. lege. t. ff. q̄ cuiusꝫ. vni. l. nulli. alś nō valet. Itē t ſ valet resc̄idi q̄ſq̄: vt. ff. e. q̄ semel. t fa. §. de assel. l. néo. t ō epi. t cle. ſ q̄ēq̄. t i aut. q̄. opoz. epi. §. itē. t. ff. ō re. eo. l. magis. §. ſ. ſi es.

f ¶ De excu. munerū. ¶ Qui det ꝛmunitatem t cui data p̄ficiat digi nunc de ipsis cauſis ꝓp̄ q̄s gs excusat. Et dic q̄ elect⁹ añ oia appellet: intra decē dies alś §lentire videt: vt. ff. de va. mu. l. j. t. §. de ap. bi q. t. pſequat ifra duos mēses. vt. §. de tē. ap. l. j. §. alij aliter. l. illā ītelligat. hoc fallit i veterano q̄ nō appellat: vt. §. q̄ſ. puo. nō est ne. l. veteran⁹. itē in tutela t cura. vt. ff. q̄ſ ap. l. j. §. ſi qs tutor. t. §. alia. §. qs iterim gerit mun⁹? Rñ. collega ſi h. §: alś eligit alī⁹ t suo piculo male agitur ſi excusatio nō vera inueniret: vt. ff. de ap. l. impatores. §. j. t dic excusatio est alicuius iuste cause allegatio. ꝓpter quā arctari nō oz ad subeū da munera: vt. ff. de va. mu. l. j. j. rñ. t diſtigue: q̄ excusatio alia tēporalis t p̄sonalis: vt. ff. de va. mu. bis q naues. t. l. in bonozib⁹. §. j. t. §. de bis q a pn. va. acce. alia ꝑpetua. vt. ff. de va. mune. l. pe. in pn. Itez alia plena cū a mūneribⁿ tm̄ p̄sonalib⁹ excusat: nō aute ab onerib⁹. pleniozi cū etiā ab bonozib⁹ non aūt a p̄monialib⁹: vt. ff. de va. mu. l. j. §. qui p̄monioz. t. l. pe. §. uo. Alia pleniſſima q̄ eſt q̄ a gbuſcā p̄monialibus excusat. vt. ff. eo. bis bonozib⁹. §. angaria. t de mu. t bo. l. fi.

Impator a mūeribⁿ q̄ſq̄ non excusat.

iuris ptinet⁹ si cepis ad munera exordinaria a magr̄atib⁹ deuoca ri appellatiōe interposita poteris apud p̄sidē iuris rōnib⁹ ꝓtegi.

¶ De decret. decurionū sup ꝛmunitate qbuscā ꝓcedēda⁹. Ti. xlvj.

Imperator Diocl. Lex. j.

Sceptis q liberaliū studioz̄ antistites⁷ sunt: t q medēdi cura fungūtur⁸ decreto decurionuꝫ ꝛmunitas nemini tribui potest.

Idem Augu. Lex. ij.

Rdinis ambitiosa⁹ decreta sacris cōstitutionib⁹ reprobant.

¶ De excusatiōibus muneruⁿ. Titulus. xlvij.

Qui gerūt negocia p̄ncipis nō hūt ꝛmunitatez a muneribus: nisi sint eg illis officijs qb⁹ est ſpecialiter cōcessum. Bar.

Idem Augu. Lex. j.

Tiaz bi q nr̄a⁹ pcuraſſe monſtrant mu nerib⁹ ciuilib⁹ q̄ dignitati eoꝝ ꝛgrui fungi debent.

Pars actorum dio. Lex. ij.

Aduct⁹ firmio t appollinario t ceteris p̄ncipalib⁹ antiochēſiuz aſtātib⁹ sabinus dixit.

Diocletianus Lex. iij.

Ert⁹ dignitatib⁹ data a nobis īdulgētia ē mūeꝝ ciuiliū t ꝓsonaliū⁹. i. bis q aut ex ꝓtectoꝝ⁹ sūt aut ex ꝓpoſit⁹: bi ergo ad munera ꝓsonalia aut ciuilia⁹ nō vocabunt. Idē Augu. Lex. iiij.

Tutele¹⁰ solicitudo a muneꝝ rib⁹ ciuilibus⁵ nō excusat: vtpote nec tres ſil' iniūcte diuersa rū domuū bmōi bñficiū ꝓstent⁹.

Idem Augu. Lex. v.

Draule⁸ ciuiliū immunitatem sibi iure cōcessam' approbare minime possunt.

Idem Augustus. Lex. vij.

Procuratores⁹ absentium reipu. causa munerum ciuilium vacationem non habent.

Idem Au. Laio. Lex. vj.

Enatoribus⁵ immunitas ob hanc professionē solaz nullo iure ꝓcessa probari potest.

Impera. Constan. Lex. viij.

Egociates⁷ vestiarios/linthcones/purpurarios/et pticarios⁷ q deuotioni nr̄e deser uiunt⁸ visuz est fm veterē ꝓsuetudinē ab oī munere immunes esse.

¶ Preses vel alius iudex non pōt collectā imponere: sed si necessitas imminet debet scribere p̄fecto: t p̄fectus rescribit principi qui hoc permittet. Bar.

Idem Augustus. Lex. ix.

Lacet nullū oīno iudicē de cetero pucialib⁹ iferēdū⁸ aliqd īdicere: vt ea tm̄ sedulo cūctoꝝ studio pēsitent⁸ q canonis īstituti forma cōplectit⁸: vel nr̄a clemētia decreuit iferēda⁸/vel delegatioe solēnit⁸ sanciēte/vel eplis pcedētib⁹. §. si qd vzgere⁶ fozsitā cepit: referri ad cel̄situdinē tuaz⁸ statuimus: t auctoꝝ te fieri⁶: t eo ꝓsoluto referri ad sciam nr̄am vt nobis iubētib⁹ roboret⁸. Si qs aute vsurpatoria temeritate am plius aliqd fuerit conat⁸ exigere: obnoxius q̄druplī⁸ repetitiōe teneat: que seueritas⁹ iussionis ad ordinariozū iudicum officiozūq; terroꝛe ōbebit excutere: vt si eoꝝ vel gratiosa cōniuentia: vel igno bili diſſimulatione temeritas adꝛmiſerit curialis⁷: eos quoq; dāni simplicis pena castiget.

Impera. Valentinia. Lex. x.

§. pe. porro ab oīb⁹ aliquē exc̄usari nō meminit py. ſe legiſſe. cū ēt ꝑator t augusta q̄da talia subeāt: vt. j. de q. mu. l. ij. t. §. vt in ēp. ſpe. l. j. §. legit. ff. de iu. īmu. l. semp. §. l. t. j. de ꝓiule. eo. q in sa. pa. mili. l. ij. t. j. de ꝑfec. medicos. Accur.

g ¶ Ita. Nfra. alś nr̄o. §. primōio. i. ad vtilitatē. alś nr̄a. §. primonta vl' negocia t sic ē. pcu raſſe. iteriz tñ oū admini ſtrāt excusant se: vt. ff. de excu. tu. l. admiſtrātes. t ita caute dicit. pcuraſſe. t fa. j. ō g. mu. vel ꝑsta. l. j.

b ¶ Iductis. scilicet in palatio.

i ¶ Ertis. Et ꝓsona liū. nō p̄monialiū.

k ¶ Protectoꝝ⁹. de bis §. de vome. t ꝓte.

l ¶ Prepositis. §. laborū. vt in. pgi. ti. t de ꝓpo. lazorum. l. j. Accur.

m ¶ Liuilia. p eode q̄ ciuilia sunt. vt. ff. de mu. et bo. l. fi. §. hec omnia.

n ¶ Utele. t. vnius.

o ¶ Liuilibus. que sunt publica vtilitate: q̄ nō ē in tutela: vt. ff. de excu. tu. l. athlete. §. tutela.

p ¶ Prestēt. a ciuili. sed a ḡra tutela bī excusant. vt. ff. de excuſ. tu. l. tria. et §. q nu. tu. l. j. que sunt §.

q ¶ Draule. i. aquā deferentes in aulā p̄n cipis. vel dic custos ductus aque aule impialis. t ꝺz ab idros q̄ſ aū: aula: vt. j. de aq̄du. l. decernim⁹. §. vniuerſos.

r ¶ Concessam. eo q̄ sunt electi ad aliud officium.

s ¶ Procuratores. dimissos in ciuitate ab abstīnb⁹? reip. a30. alś debitor ex admiſtratione t ex pollicitatiōe excusat ab onerib⁹. t. ff. de mu. et bo. recepto. §. debitores.

t ¶ Enatorib⁹. alś senatorib⁹. alś vena torib⁹. t fa. ff. de ser. ru. p. l. diu⁹. Itē decretum B di cit q̄ſ subiſcit: nullum ve natorē legim⁹ ee sanctū.

v ¶ Egociates. in curia p̄incipis. pre mittit genus.

¶ Etparticarios. q circa quoddaz genus veſtis negociabantur.

y ¶ Deseruiūt. t. §. ſeruiūt. vt. ff. de iur. īmu. l. semp. §. negociatores. t ante iniūctū munus negociari ceperāt. vt ea. l. §. boc circa vacationes. nā tūc ab omni vt hic. etiā a p̄monialī muner e excusanť. vt. o. l. §. lict. niſi forte ab eis a quibus ne c̄ princeps: vt. j. t. i. l. ij. in p̄in.

z ¶ Lacet. Inferendū. i. dandum ordinarium vel delegatum.

a ¶ Complectitur. ſcs quadragesimas. Itez per lustra que sunt ordinarie. vt. §. de indic. l. j. t. ij.

b ¶ Inferēda. §. ex ordinē: decerni dicoy delegatiōe. §. p̄ pragmaticā vl' eplās: vt. §. de annu. t trib. l. iij. t de indic. l. pticulari. t de supindic. l. j.

c ¶ Urgere. disp̄endij puta.

d ¶ Celsitudinem tuam. p̄fecto p̄retorio loquitur.

e ¶ Fieri. §. dicte pensitationis extraordi. faciende.

f ¶ Robo⁹etur. q̄ ēgactum est. t tunc dabitur palatinis vel cui p̄inceps dixerit: vt. §. de bo. va. l. §. vacantia.

g ¶ Quadrupli. facit. j. de cen. l. pequatores. t in auc. vt iu. §. fi. §. ſ. §. ſi gitur. t. §. de iu. fi. l. qui in ſctib⁹. t. §. ad le. iul. repe. l. j. t. §. fi in fi. t. ff. de pub. l. licitatio. §. q̄ſ illicite. t. j. de curio. l. ij. in §. Sed contra. §. de superegac. l. j. vbi dicit in duplum. Solu. vt ibi.

b ¶ Seueritas. §. nō tāta. t sic de §ſentictib⁹ vel nō §dicentib⁹ dicit.

i ¶ Curialis. alś curialis. t iungitur precedentibus: alś curiales: t tūc sequentibus. t supponit ꝓ o predictis iudicib⁹ t officialib⁹. t facit. §. de ap. l. quoniam iudices. Accur.

a Llud.ne gs hāc.ſ.ſanctionē.ꝛ ſupponit.p ꝙlibet ꝑſonali mūere,
b Precio.vt loco muneris def pecunia.vt.ff.de mu.ꝛ bo.l.eſti
mationē.alſ.ꝛ pecuniā pdit ꝛ mun⁹ ſubit:vt.ff.de polli.l.in ꝓuatis.ſ.
j.ꝛ fic.ſ.de.pcu.litē.ꝛ.ff.de tute.l.i eos. Itē fa.quoq; mo.ff.de va.cog.
l.j.ſ.pinde.vbi ōi q̄d bonēſte accipiūt ꝛc. Itē fa.ſ.de.cel.bo.l.ppter.

c Rivate.pdia.pn
cipis data in ppe
tuā emphyteoſim nō ſol
uūt ſupindicta ēt iuſſiōe
pncipis vt h.ꝛ.j.eo.l. pe
ꝛ.j.de lo.fun.ci.l.ij. ꝛ.fi.ꝛ
bec ſūt ꝓuilegia q̄ h⁹ dic̄.
d Adiectis.ſ.ſuperindi
ctis extraordinarijs.
e Canonē.a quo nō ex
ciſaſ:vt.ſ.de ex.a.tri.l.ſi
diuina.ꝛ de indic.l.i.
f Poſtulantis.alſ⁹ po
ſtulatis.alſ⁹ poſtulantis.
g Impendijs.ſcz extra
ordinem predictis.
h Canon.i.dicere ſuſce
ptor⁹ aurario q̄ꝑ ꝓuile
giato inter ceteros ſuſce
ptores nihil decurritur:
id eſt ſoluit eꝫ ea:ſcz dele
gatiōe q̄ui facerem⁹ pro
ſupindictis q̄cunq; ex cā
facimus ei ſolui ab alijs:
neq; em ēt alijs iminet h
onus niſi pncipe pmittē
te:vt.ſ.de ſupindic.l.j.
i Decurrit.alſ⁹ diſcutit.
alſ⁹ diſcurrit.ꝛ tūc dic au
rario.i.procuratorio.
k Ceteris.ſ.ꝓuatis.
l Eſtimari. poſſeſſores
prediorꝫ pncipis datorū
in ꝑpetuā emphyteoſim.
m Quos.ſcz ceteros.
n Fūctiōes.ſ.ordinarias.
o Perpetua.alſ⁹ perpe
tuo.alſ⁹ perpetua.
p Perogatiua.i.ſupin
dicta q̄ꝫ ꝓogatiua ꝛ ēt
extraor.ꝓſtan.alſ⁹ eſtima
tas.i.tantas ordinarijs
ꝛ fic iungit⁹ cuꝫ ſupiorib⁹.
alſ⁹ eſtimata.ſ.ꝓerogati
ua.i.tanta eꝫordinaria:
ꝛ ſic iunge cū inferiorib⁹.
q Os. Memorie. i.
fuerit mgr⁹ ſcriniō
rū memorie ſacrarū epla
rū vel libellorū:vt ſubij⁹
cit eplis vl libellis.ō q̄b⁹
bēs.ſ.de decu.l.fi.ꝛ gna
liter oēs mgr⁹ cuiuſcūq;
ſcrinij:vt.ſ.ō ma. ſcri.l.j.
r Prefuere.dico cū bo
nore comitum.i.q; comi
tes dici ꝛ eē meruerint⁹
ſūt comites ꝓſtoriꝫ ꝛ pcō
ſulū ꝛ ꝓcuratoꝝ cēſar⁹ ꝛ
comites ꝓſtoriꝫ ꝛarchia
tri palatij q̄b⁹ oīb⁹ data
eſt eꝫcuſatio:vt.ff.de va.
mu.l.legato.ſ.j. niſi ſuf
fragio peeperint dignita
tes.vt.ſ.ō leg.l. vniuerſi.
s Peragendis.de his babes.ſ.de bis qui ſe defe.l.fi.
t Diuz ciuiliū.q̄b⁹ ad ꝑſonalia reſtrīgit:vt no.ſ.ō ya.mu.q̄ īmūitatē.
v Abſeſſerint.alſ⁹ deceſſerint:ꝛ alſ⁹ abſceſſerint:ꝛ alſ⁹ acceſſerint.ad
quā vltimā facit.ſ.de aduo.diuer.iudi.l.j.ꝛ.j.de fabri.eos q.ꝛ.j.de ꝓ
po.ſa.cu.l.ij.ꝛ.j.de comi.qui ꝓuin.re.l.j.ꝛ de ꝓgi.ſa.ſcri.l.j.
x Creuerint.i.finita prima eligunf ad maiorē:retinēt q̄dē ꝓuilegiū
primē:vt.j.de dig.l.iij.ꝛ de agen.in re.l.fi.Accur.
y Pecto.i.preſentanea.ac ſi nec maiozem accepiſſent.
z Azimarū.vt illuſtres ⁊ ſupilluſtres q ſunt maximi:vt.j.l.fi.
a Vēdicēſ.ſilr porcinarij vēdūt ⁊ ſic eterne:vt.j.ō ſuarijs.l.j.itē filētia
rij.vt.j.ō filē.l.ij.ꝛ.iij.ꝛ.pgimi ſacroꝝ ſcri.vt.j.ō ꝓgi.ſa.ſcri.l.bac lege.
b Si prioribus.a.ꝓuilegijs ſibi datis ante banc legem,

Llud ꝙuenit ꝓcaueri/ne qs
banc q̄ ꝑſonalis eſt functio
precio⁹ putet eſſe taxandam.
Predia emphyteotica principis ex
traordinarias ꝓeſtationes nō ſoluunt.
hoc dicit Bar.

Impator Gor. Lex.xj.
Riuate rei nr̄e ꝓuilegijs
pmanētib⁹ nihil extra ordinē ꝓce
dia⁹ ure ꝑpetuo conſignata ſuſti
neāt.neqꝫ adiectis⁹ ſcꝑi⁹ ac ꝓter
primū delegatiōis canonē⁹ poſtu
lāris⁹ afficiant⁹ ꝑpendijs⁹:qñ q̄dē
neqꝫ aurario canoni⁹ ſub ꝓuile
gijs eſtimato aliq̄d ex ea iubētib⁹
nobis ꝓbitionē diuerſitate decur
rit⁹:ꝛ pari cuꝫ ceteris⁹ eſtimari⁹
ſorte nō ꝙuenit q̄s⁹ ꝓter annona
rias fūctiōes⁹ eſtimatas ꝓpetua⁹
pēſitatiōis ꝓogatiua⁹ neruerūt.
Protonotarij: notarij:ꝛ referēda
rij principis babent ēmunitatē ab extra
ordinarijs muneribus.b.o.Bar.

Idem Augu. Lex.xij.
Os q cuꝫ bonore comitum
noie mgr⁹ meōrie⁹ ꝓfuere⁹ vel
eplis vel libellis.itē eos q ibidez
peragendis⁹ ſignādiſcꝫ rūſis nr̄e
māſuetudinis obſecūdāt:oīm⁹ ci
uiliū munez fieri iubem⁹ exortes
igit q ex eo ḡdu palatio nr̄o ab
ſceſſerit⁹ adeſſe ſibi cōpetētia ꝓui
legia gloriēſ.q̄o ſupiorib⁹ digni
tatib⁹ creuerint⁹ nibilomin⁹ eiuſ
loci ꝓuilegia ꝓſto⁹ ſibi fuiſſe letēſ.
Palatini in dignitate cōſtituti etiā
poſt dignitatē finitā ꝛ magiſtri ſcientiaꝫ
ꝛ legati a ſordidis muneribus hic decla
ratis ſunt eꝫempti.b.o.Jo.de pla.

Idem Augu. Lex.xiij.
Aximarū culmina digni
tatū cōſiſtoriani q̄ꝫ comites nota
rij ēt nr̄i ꝛ cubicularij oēs atqꝫ ex
cubicularij/ab oib⁹ ſordidis mu
neribus vēdicētur⁹:ceteros aūt
palatina vel militari itra palatiū
ꝓogatiua munitos:ita demū ꝓi
uilegiū ſil⁹ cōtineat:ſi ꝓzib⁹ ſta
tutis ſe ad bmōi exceptionem do
cuerūt ꝓtinere vt nō ſingulis in
dulta ꝑſonis ſed in cōe dignitati
vel corꝑi bmōi bñficia doceātur
fuiſſe cōceſſa/circa rectores atqꝫ
grāmaticos eruditiōis vtriuſqꝫ

c Vtriuſcꝫ.i.vtraqꝫ arte eruditos.ſ.grāmatica ꝛ rbetorica.
d Vetuſto.ad boc.ff.de mu.ꝛ bo.l.ſi.ſ.ſi. Itē ꝓbiloſophi a ſordidis
excuſant:vt.ff.de vaca.mu.l.in bonoribus.ſ.ꝓbiloſophi.
e Sordidoꝝ.modo numerare icipit ſordida.q̄b⁹ adde q̄ ſūt.ff.ō mu.
x Muñera ſordida q̄ ſint.
x Creuerint.i.finita prima eligunf ad maiorē:retinēt q̄dē ꝓuilegiū
primē:vt.j.de dig.l.iij.ꝛ de agen.in re.l.fi.Accur.
y Pecto.i.preſentanea.ac ſi nec maiozem accepiſſent.
z Azimarū.vt illuſtres ⁊ ſupilluſtres q ſunt maximi:vt.j.l.fi.
a Vēdicēſ.ſilr porcinarij vēdūt ⁊ ſic eterne:vt.j.ō ſuarijs.l.j.itē filētia
rij.vt.j.ō filē.l.ij.ꝛ.iij.ꝛ.pgimi ſacroꝝ ſcri.vt.j.ō ꝓgi.ſa.ſcri.l.bac lege.
b Si prioribus.a.ꝓuilegijs ſibi datis ante banc legem,

vetuſto⁴ more durāte. Sordidoꝝ⁴ vo munez talis exceptio ſit
vt in ꝑimonijs dignitatū ſupius
digeſtarū:nec ꝑficiendi pollinis⁴
cura mandet:aut panis excoctio
aut obſequiū piſtrini:nec paraue
redoꝝ⁵ bmōi iuris aut pangaria
rū ꝑbitio mādet:excepti⁶ his qbus
ex more rethicus⁷ limes icludit:
vel expeditiōis⁸ illicite ꝑ neceſſi
tate vel tpe vtilitaꝫ adiuuat. Ope
raruꝫ q̄ꝫ artificū diuerſoꝝ exco
q̄dē etiā calcis obſeqa nulla de
talibus adiumēta poſcant:mate
riam⁹ lignoꝝ atqꝫ tabulata⁹ exce
ptoꝝ viroꝝ ꝑimonia nō ꝑbeant
carbones q̄ꝫ nili eū¹⁰ q̄dē moneta
ſoleniter vl fabricatio ſm veterē
morē poſcit¹¹ armoꝝ ab bmōi¹² iu
ris ꝑbitioē deſiſtat. Publicis vel
ſacris edibus¹³ cōſtruendis atqꝫ
reparandis capitalis¹⁴ atqꝫ temo
nis¹⁵ neceſſitas nulla mādetur le
gatis atqꝫ allectis ſumpt⁹ poſſeſ
ſio¹⁶ bmōi ꝓuilegijs munita nō
ꝑferat:boc tñ bis ꝑimonijs ꝑſit
que dignitatez ꝓoprio videntur
nomine poſſidere⁷. cos etiaꝫ qui
ſimili honore functi ſunt genera
li ꝓogatiua a ꝓebitione ſordi
dorum muneꝝ vendicamus.
Priuilegiū perſonale nō tranſit in
ſucceſſorem.b.o.Bar.

Idem Augu. Lex.xiiij.
Ordidoꝝ muneꝝ excuſa
tio ōlata ꝑſonis ad heredē
ſucceſſorēve trāſire nō pōt. neq;
eiñ pōt eſſe ꝑpetuū: nō reb⁹ ſed
ꝑſonis cōtēplatione dignitatis
atqꝫ militie indulſiſſe nos cōſtat.

Idem Aal. Lex.xv.
Am legē quā de extraordi
narijs ſordidiſqꝫ muneribꝫ
exꝑſſis vocabulis functionū ꝛ iſi
gnib⁹ dignitatū ſinevlla ambage
preſcripſim⁹. ita circa eos ī quos
noſtra munera redundarunt eſſe
precipimus ſeruandā:vt bi ſidem
beneficijs nō ḡdiu militauerint
ſed ḡdiu vixerint perfruantur.
Predia principis ꝓpria vel empby
teoticaria ab extraordinarijs ⁊ ſordidis mu
neribus ſunt eꝫempta.b.o.Bar.

† No .ad ſ
tert.q ꝓuile
gia ꝑſona
lia ad bere
des nō trāſ
eunt .Con
cor.c.māda
ta.iūcta gl.
fin.extra de
preſump.

Priuilegiū perſonale an ad ſucceſſorē tranſeat.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Videčter.iure teneanť.sic esť tenenť.vt.ſ.de loca.pdi.ci.l.pdia.
b ¶ Ordinem.i.ordinarium canonem.
c ¶ Ptesi.ad boc.ſ.ti.j.l.j.
d ¶ Sordidis.que ſunt:habes.ſ.c.l.magimarum.
e ¶ Impetratū.vt.ſ.c.l.puate.t.ſ.de pui.do.au.l.j.t.l.fin.t de col.fun. pa.l.j.Itez ſ.ſ.de ſupin di.l.j.Sol.vt ibi.
f ¶ Billuſtribus.ſ.l. magimarū.in pn.
g ¶ De q.mu. ¶ De bis q ſe excuſant dicit:nūc qui nō.t dic oſtaz iter būc ti. ſ.de imu.ne.conce.qa ibi ſpāl'de immunitate tribu toz.vl'ibi oſtdit i qb' ca ſib' ſpāl' immitaz cōce dēda ſit.ſ aūt i qb' gene raliter nō pōt opitulari.

Impationi.q cōparant ad op' publicuz. t curator pteſi cit q oz bēre pſonale mun'.vt.ff.ſ mu.t bo.l.j.ſ. fi.t.l.fi.ſ.j.t fa.ff.de vſu. ſi pendentes.ſ.ſi quid.
i ¶ Trāſuectiōi.q ritvl' cū currib' vel cū nauib'.nec em a tali trāſuectione oz qs ſe excuſare.vt.ſ.l.pgi.
k ¶ Vniuerſi.etiaz ipator t auguſta.vt t.ſ.vt ne.li. l.j.t.ij.t.ſ.ti.j.l. magima rū.ſ.ſordidoz.t.ſ.l. pgi. ar.j.de p.nau.l.j.in pnn.
l ¶ Illyricianas.i.qñ ipe rator ducit exercitū i illy ricū.i.ſclauoniā:idē eſſet ſi alibi ducereť exercitus principis.ſed loca tangit vbi plus neceſſe erat exercitum ducere.
m ¶ Titul'. necitatib' ſu pradict' vl'trāſuectiōib'.
n ¶ Sub bac.i. ſub ſ mō q ſeqť ibi vt nō tm tc.vel ppie ſub hac cōditione que eſt cū tps exigit tc.
o ¶ Idone'.q̄ q̄rit in p ſonali mūere:vt.ſ.de po. ad mu. no.l.j.t.ſ.de de cu.l.ad ſubeūda.ſ nō in p̄monialibus:vt bic.t.ſ.de imu.nc.cō.l.p bithyniaz. vtic idonec.ſ.modo tm.
p ¶ Munia.i.munera vel onera.Accur.
q ¶ Al ſummis.i. diuitib' vel potētibus qui dicunť ſummi.i.ſummitate ro te fortune exiſtentes.
r ¶ Sarcina .id eſt onus ſupradictum.
s ¶ Ad infimos.i. paupe res.Accur.
t ¶ Decurrat.nā ita tene bit pauꝑ vt diues p mō poſſeſſionū t facultatuz.

Imperator Augu. Lex.xvj.

Uidēter atqabſolute iube mus ne fundi ad p̄monioū noſtrum ptinētes ſeu cōductiōis titulo ſeu ꝑpetuo iure teneanť [a] / aliquid ꝑter ordinem [b] ſupindicti vel p̄cij' noīe de ſordidis [c] qbuſcūqz muneribꝫ agnoſcāt.nā hoc a diuis p̄ncipib' impetratū [d] eſt / t a noſtra ſerenitate reparatum. Quiſquis igit iudicū contrafece rit/qnqz pondo auri de facultati bus ſuis t de officijs ſuis totidez t de curialibus qui exequi male iuſſa feſtinant nozit eruenda.

Idem Augu. Lex.xvij.

A Billuſtrib' [e] pſonis ſordi da munera t e'ordinarie neceſſitatis pāna remouemus.

¶ De quib' muneribus vel pre ſtationibus [f] nemini liceat ſe ex cuſare. Titu.xlviij.

Impera.Augu. Lex.j.

Ompationi [g] trāſue ctōiqz ſpērū vniuer ſi [h] ſine vllo p̄uilegio coarteńt ad neceſſi tates illyricianas [i], nā in bis dūtaxat titulis [m] nulluz ſub quodā ceſſare priuilegiū vela mēto ceſem' [n]: ſed ſub hac [o] ditiōe cū tps exegerit bmōi collatōi ſuc cūbant:vt nō tm regrat idone' [p]: verū vniuerſi pro portiōe ſue poſ ſeſſionis iugationiſqz ad hec mu nia [p] coarteńt:t a ſūmis [q] ſarcina [r] vſqz ad infimos [s] decurrat [t].

Imperator Dio. Lex.ij.

Um ad feliciſſimam expedi tionē noīs nr̄i oīm.puincia liū [u] p loca qua iter arripimus de beāt nobis ſolita miniſteria exhi beri:neminē ab angarijs [v] vel pan garijs vl' plauſtris [w] vel quolibet munere penit' excuſari p̄cipim': ſed oēs ſiue ad diuinam nr̄am do mum ſiue ad venerabilis auguſte vel ad ſacroſctās ecclias vel q̄ſli bet illuſtres domos ptinent' nec lege pragmatica [a] nec diuina [b] an notatiōe ſacrowe oraculo excuſa tos [c] indictionibus magnifice tue ſedis tēpoze noſtre expeditionis obedire decernimus.

Imperator Leo. Lex.iij.

Ac.puidētiſſima lege ſtatui mus oī excuſatiōe [d] ceſſante nullaqs pſonali dignitate penit' excepta [e] i qbuſcūqz locis admini ſtrationi ſublimitat' tue cōmiſſis op' exegerit: muroz cōſtructio nē [f] ſeu cōparatione [g] fruméti alia rūqz ſpecierū ſine vllo ipedimen to.put cōmodū atqz neceſſarium magnitudo tua.ꝑſpexerit fieri.

¶ Qui etate vel.pfeſſione te excuſant [h] Titu.xlix.

Studētes habent immunitate a muneribus perſonalibus vſqz ad.xxv.annū ſue etatis.boc dicit Bar.

Imp.Dio.t Maxi.Au. Lex.j.

Um vos affirmetis liberalibus ſtudijs operā dare maxime circa iuris .pfeſſio nem [i] cōſiſtēdo in ci uitate beritoriū.puincie phenicis prouidendum vtilitati publice t ſpei veſtre decernimus vt ſinguli vſqz ad vicefimūquintū [k] annum etatis ſue ſtudijs non auocentur.

Idem.aa. Lex.ij.

Um filios tuos p̄ia ptāte [l] liberatos adhuc miores le gitima etate cē dicas merito po ſtulas vt liberalib' ſtudijs nō auo cent:t ſi muneribus pſonalib' q̄ ad p̄monioū nō ptinēt' [m] nō aſtrin gentur/ſi ciuium inopia nō eſt [n].

Maiores.lv.an.excuſanť a muneri bus perſonalibus:non patrimonialib'. boc dicit Bartolus.

Idem.aa. Lex.iij.

Maioreſte iuris eſt maiores lv.an.inuitos ad munera perſonalia [o] vocari nō poſſe. cum itaqs ſeptuagenario [p] maiorez te eſſe profitearis/ſi a noīatione facta appellatiōis auxiliū interpo ſuiſti) tueri te notione p̄ſidis.p uincie potes iure conceſſo.

d ¶ Ac.puidētiſſima. excuſatiōe.ſ.fieri.qō eſt i fi.t fa.ſ.de ope.pu. l.ad port'.t de of.pcō.ſi i aliquā.boc mun' eſt forditū.vt.ſ.tit. l.magima.p.ſ.publicis.vñ forte ecclia excuſat:vt.ſ.ſ fa.ſa.ec.placet.
e ¶ Excepta.quantum ad hunc caſum.
f ¶ Cōſtructionē.vt tñ auctoritate p̄ncipis fiat nō publico ſumptu.vt ff.de ope.pu.l.iij.
g ¶ Cōparationē.ad boc ſ.l.j.cū ꝑoz.t.ſ.ſine cen. vl'reli.l.fi.t ſ mu.pa.l.fi. ſ.j.ſ huic.l.t pme huius ti.c.ff.ſ ege.tu.l.ſ repro bari.ſ.ſunt aūt.Sol.illa ſm iſtaz.ſ.qz ſ eſt neceſſi tas.Vel illud ſpāle i pbi loſophis qō non placet: vt.ſ.de mu.pa.pfeſſio.
h ¶ Qui etate vel.pfeſ.tc. ¶ Quidā bſt q etate:alij q.pfeſſiōe.t.j. in.l.manifeſti habeť q etate.ſ certe profeſſio ſola non excuſat ſed etas ſola. t dic.oī git ſ qbuſdā excuſatiōibus:nunc de alia.

Um.pfeſſio né.inuit.pfeſ ſionē iuris eē de liberalib' ſtudijs qō nō eſt verum:t no.beritoū. q: ibi docet ius:vt i.pe.ff.ſ.B autem.
k ¶ Xxv.q ceptuꝫ bētur.p cōpleto fauore bonoziꝫ: vt.ff.de mu.t bo.l.ad ré. t dic q eſt tenera etas.vt bz.t puecta q excuſat: vt j.l.fi.t.ff.de decu.non tñ. ſed p̄mivolētes ēt nō admittunť.ſcōi ſic: vt.ff. de leg.j.l.fi.t.ſ.de decu.l.iij. Quid ſi veniā etatis ipetrauit'Rñ. adhuc idem: vt.ſ.de bis q ve.eta.l.fin. t q: tenera etas eſt nihilomin'.qd ſi de facto fuit creat' mgſtat' vel i offō' Videť q̄ bz bēat ſalariuz nō bēat tñ dignitates:vt ff.de decur.ſpuri.ſ.j.ſed ibi qñ ab alio:ſec' ſi a pn cipe:vt.ff.de re.iu.gdā.in fi.q eſt ſ.als in iudice di ſtingue:vt.ff.de iu.cū pze toz.ſ.pe.Item facit boc etas non ſtudium.
l ¶ Um filios.p̄tāte. ¶ Bō dicit q ſi eēt i ptāte nō eſſet dubitatio: naz pf ſol' vocareť.p mō p̄monij:non aūt filij cū nihil baberent:vt ar.j.de bis q nu. lib.l.cū faculta tes.poſſet eť eſſe alia rō: q: eadez ꝑſona eſt p̄ris t filij exiſtētis in ptāte: vñ cū vna ſoluz ꝑſona iuris fictioe p̄ſumaf: ſufficit pfez ſolū ſubire munera.
m ¶ Nō pertinent.nā quedā ptinēt vt ſunt migta t illa ſubijcit: qō dic vt.ff.de va.mu.l.ij.ſ.muneris.t facit.ſ.de mu.pa.l.nec.
n ¶ Nō eſt.tūc ergo excuſaſ:vt.ff.de mu.t bono.l.vt gradatim.ſ.quotiens.niſi ſit pupillus:vt.ff.de iu.imu.l.ij.ſ.j.Item t qñ eſſet etiā conſuetudo patrie:vt.ff.de va.mu.l.ij.in pnn.
o ¶ Maniſeſti.perſonalia.ſecus in honoze vel munere ei coheret: vt ff.de va.mu.l.ij.ſ.muneris.niſi ſit decurio: que lz ſit dignitas: vt.ff.de va.mu.l.ad decurionatum.tñ excuſat:vt.ff.de decu.l.ij.ſ.fi.t no.lv.an.excuſant ab alio pſonali munere:vt bic.t.ff.de decu.l.ij.i fi. ſed in tutela t cura.lgg.vt.ſ.qui eta.l.j.t.v.
p ¶ Septuagenario.qz ſi.lv.an.excuſant q maioꝛ nūerus multo magis excuſat:qz ſi id de q̄ min' videť ineſſe tc.Et no.etati deferendū cē niſi de nouo nūc ſit factus diues:vt.ff.de iure imu.ſemp.ſ.j.vel niſi ſit cō ſuetudo:vt.ff.de decu.nō tñ.ſ.fi.vel niſi inopia.vt.ff.de mu.t bo.l.vt

Etati eſt deferēdū.

gradatim.§.quotiens.ꝛ fa.ad.l.3.de testi.l.iusiurandi.ꝛ.ff.de decu.l. nō tm.in prin.ꝛ de ter.mo.l.ij.in fi.ꝛ de decu.l.fi vltra.ꝛ.ff.de iu.imu.l. maiores.ꝛ de va.mu.l.in bonoribus.ꝛ insti.de egcu.tuto.§.fi.

a ¶ Qui mor.le.¶ Hoc ppetuo vl ad tps egcusat.put tpalis vl ppetuꝰ. vt.ff.ō egcu.tu.l.nō solū.§.fi.ꝛ.l.se.ꝛ.ff.de va.mu.l.pe.ꝛ.l.ij.§.quē ita.

b

SI ea. vtriusꝫ ps.fecꝫsiuiꝰ. vt.ff.ō egcu. tu.l. frater. fic in surdo ꝛ minus audiente:vt.§.qui mor.ꝛ.ff. co.l.ij.§.minus.

¶ Personaliuꝫ. q corpe iplēda fuit.ceterū ea q ꝑsilio prudētis viri vel pī mōio fuit:nō egcusant:vt ff.e.l.ij.§.corpis.vnde ꝛ. Cōsilio pollet cui vim natura negauit.ad qō.ff.de ca.ꝛ po.re.l.posthūiniū. §.fi.ꝛ.§.de trāsac.fanū.ꝛ §.q.testa.fa.pos.fenium. Itē ō de nouis:nā ꝑteriā nō cuitat:ff.§.p. vt.ff.ō postu.l.ij.§.casiuꝫ.ō iud. cec.ꝛ.§.de decu.ifamia. ꝛ.j.ō agē.i re.l.pe.i fi.mīi in tutela ꝛ cura . vt.ff. de egcu.tu. post fuscepta.

d ¶ Sētict.als sentiet ꝛ ē bona:als senties:ꝛ tunc dic ꝑ hoc ep ꝑ leuaꝛ non tu.vt.j.l.fi.ꝛ fa.§.qui da. tu.pos.l.luminiḃ.Acc.

c ¶ Am auriculari.q dr arthetica quali auriculam tenens.

f ¶ Personalib.ꝫ expone vt no.plene.§.l. progi.

g ¶ Odagre.q nō imꝑpedit. ad qō.§.de decu.l.a mūeriḃ.ꝛ fa.ff. de edil.edic.l.ij.§.ꝓoide.

b ¶ Ad psonalia.als cozporalia:ꝫ egcōe:vt.§.l.j. nō.ꝛ fa.ff.ō va.mu.l.pe.i pn.ꝛ.l.ij.§.corpis.ꝛ.ff.de re iu.q̄situꝫ.ō ilti.de egcu. tu.§.ité ꝑpter aduersaꝫ.

i ¶ Alisꝫ egcusationē. Iꝫ bēat curare patrē:ꝛ bī munere qō sumptū non egigit:als secus: vt.ff.de leg.j.filio.ꝛ no.§. de ho.non cō.l.j.

k ¶ De bis qui ꝛc.¶ De scōa ꝑte logtur.j.ē.cū facultates.ꝛ.l.eos.at oīes alie de ꝑma : nec ꝛupīuit bic ti.ꝛ supiores duo per ibi quo ad tutelam.

l

QMerus. feiꝫ qnq; liberoꝝ. vt.j.l.iij.

m

Ab oneribus.fi bēs ab bonoribus subaudi ꝛ munerib⁹ bis coberētib⁹ ē est plana : vt ff.e.l.ij.§.nūerus.ꝛ.l.i bonoriḃ⁹.in ꝑn.nisi sint.gij.vt.§.de decu.l.fi qs decurio.fi vō bēas a munerib⁹.dic.ſ.primonialibus:vt.§.de mu.pa.l. neq; nisi sint.gvi.vt.ff.de iu.imu.l.femp.§.demonstrat.Vel fm vtrāq; ꝓpositū.

n

HAm dic liberoꝝ.ſ.mortuoꝝ:vt.j.ē.l.de psonalib⁹.Accur.

o

¶ Iliū.non posse.fecus si mortuꝰ in acie.vt.ff.de va.mu.l.fi. Acc.

p

QEpotes.parentū.matris ꝛ patris.vt.j.ē.l.de personalibus.

¶ Quiqꝫ nūer⁹.dic ſ.p.i ꝓuicia qnq;.ſ.ꝛ rome.iij.i italia.uiij. sic i tutela.vt.§.q nu.li.l.j.vl forte in B mūere alio qō est publicū aucte ꝛ vtilitate cū ēt in alijs differāt.ꝛ fa.j. de sū.re.l.j.¶ Itez dic naturales ꝛ legitimi vl ēt emācipati vl i adoptionē dati:nō naturales tm⁹ legitimi tm:vt ilti.ō eg.tu.i ꝑn.ꝛ.ff.e.l.ij.§.icolumes.Itē mares vel femine. vt.j.e.l.fi. Itē nati nō nascituri.vt.ff.de eg.tu.l.ij.§.q autē i vētre.i ꝑn.

q ¶ Amissoꝝ.fecus si viuūt qz suo ꝑi ꝑsunt nō auo:vt.§.q nu.li.l.ij.ꝛ ff.de mu.ꝛ ho.l.iij. Itē no.q̄ filioꝝ nō filiarū:vt.ff.de egcu.tuto.l.ij.§. non solū. Itē no.q̄ minoꝝ numerus iꝫ postea ipletus non ꝓdest:vt.ff. de vaca.mu.l.ij.§.q ad munera. Item plures nepotes ex uno filio ꝓ uno filio cōputantur:vt.ff.de egcu.tu.l.ij.§.quotiensc̄ūq;.

r ¶ Um facultates tuas.filiū.ſ.emācipatū.als nō defineret vel desineret esse pīmoniū ꝑis nec valet donatio:vt.§.ō dona.l.fiue emācipatis.

s ¶ Proponas.nisi i fraudē fecerꝫ cā cuitādoꝝ munerum:vt ar.ff.ad mu.l.fi. §.anpe.ꝛ.ff.eo.l.i.§.q in fraudē.§ tñ egcusatio fiet auct⁹ postea facultati bus:vt.ff.e.l.bis honoribus.§.auct⁹.ꝛ fic ē tpalis egcusatio.vtaē.j.e.l.fi.i fi.

t ¶ Epsonalib⁹.indicunt.sed raro.qō dic vt.j.de.nec.i quo lo. l.j.ꝛ fa.§.e.l.nepotes.

v ¶ Os q.liberos.v.ꝛ plene dic vt.§.e.l. nepotes.

g ¶ Impetrata.ab ipsis legibus.

¶ Ita.als ita vt.als aut si ꝛc.

z ¶ Etatis.maioris.ggv. an.vt.§.qui eta.l.j.

a ¶ Obēūdis.i.subēūdis.

b ¶ Applicet.ꝑpter boc em ꝑter egcusat q̄ filios bꝫ subeūtes:vt.ff.ō mu.ꝛ bo.l.iij.§.q̄uis.

c ¶ Censum tenuioꝝ.vt qz est ipar oneri iniūcto: vt insti.de egcu.tu.§.sed ꝛ ꝓpter paupertatem.

d ¶ Potiaꝛ.ſ.ꝑpter rerū angustiaꝫ si ad p.ꝛc.ꝛ fa. qō no.§.e.cū facultates.

e ¶ De ꝓfes.l.fi.ꝛ inc.¶ Sine ꝓfiteāt rome siue i sua patria bīt egcusationē: vt ff.ō va.mu.eos q.nisi doctoꝛes legū q tñ rome docētes egcusant:vt.ff.ō egc. tu.sed ꝛ reꝓbari.§.fi.

f

QUm te medicū. adiutricis. Biō die forte: qa illa scōa legio erat adiutrix illiꝰ legionis iꝫ erat ꝓnceps.ꝓtiꝰ em ōmōstrat accidētia facti q̄ ministeriū iuris.

g ¶ Ciuilia.oīa cōpeḃendit.vt.ff.ō mu.ꝛbo.l.fi.§. bec oia.ꝛ.j.e.l. medicos.

b ¶ Vacatione.qō est anno elapso ꝓst tps reuersionis q̄ sarcinulas suas potuit cōponere:vt insti. de egcu.tu.§.ité q reipu. ꝛ.ff.ō va.mu.l.tps.in ꝑn.

i ¶ Numero.no.duo forte necessaria.ſ.q̄ sit ō numero q per singulas ciuitates est ſtatūdus:vt.ff.de decre.ab or.fa.l.j.ꝛ q̄ ꝛmunitatē habeat : vt j.eo.l.nec intra.si autē extra numerū est:non nisi sit absens.vt in ꝑn. buī⁹.l.ꝛ.§.qb⁹ no obstāt long.tempo.ꝓscri.l.ij.ꝛ.ff.qui.ex cau.ma.l. inter eos.§.fi. Itē dic medicū ciuisūbet egritudinis humane:vt.ff.de va.eo.l.j.§.j.nō bestie.vt.j.de egcusa.artifi.l.j.in ꝑn.

k ¶ Concessa.que sunt.j.eo.l.medicos.ꝛ.l.fi.

l ¶ Rāmaticos.oratores.als rhetores q docēt theoricā.ꝛfa.j.l.nec

m ¶ Ordinis decurionū.vt.j.ē.l.magistros.

n ¶ Utiles.ex cā ergo reꝓbanf : vt bic.ꝛ.ff.de decre.ab or.fa.l.qō sem.ꝛ de mu.ꝛ bono.l.vt gradatim.§.reꝓbari.sed nō sine cā:vt.ff.de neg.gest.pōponius.§.sed eo dicto.itez arg.§.fi.sen.refcin.non pol.l.i.

o ¶ Dete ꝛc.vt virgil.vt insti.de iu.na.§.sed ius.nec geome . vt.j.l. progi.Accursius.

Oratione,

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2019

ORatione. qua dat imunitas ꝓfessoribus quã nõ habem⁹. ſz facit. ff. de va. mu. l. bis. ſ. angariarum. ⁊ ſ. c. l. medicos.

b Calculatores. i. geometri. ⁊ cõponit ſ nomẽ a geos qõ ẽ terra ⁊ metros qõ eſt meſura ãſi terre meſuratio. ad qõ. ff. de exc. tu. geometri. vel. i. q docẽt abacꝰ. i. cõputũ. ad qõ. ſ. de erro. cal. l. vna. vel etiã q primas ſ as docent: vt. ff. de va. mu. l. ij. ſ. fin. ⁊ fa. ſ. de decre. occu. ſuper. l. j.

c Nec itra. numerus medicorũ ſtatuit a decurionib⁹ ꝑ ſingulas ciuitates: vt. ff. de decre. ab oꝛ. fa. l. j. in fi. niſi in casu vbi a lege ſtatuitur: vt ſ. de epi. ⁊ cle. parabola. ni. ij. ergo aliqs ponaꝫ in ordine vel ij ordo fiat de nouo non gaudet imunitate niſi adjciaꝫ q ſit in munis: vt h. ⁊. ſ. de decu. l. j. nec ob. ſ. de decu. l. vacuatis. qz hec lex legi cuadiuuat decretũ. idẽ eſt ſi fuit data imunitas: ſz reuocata: vt. ſ. c. l. grãmaticos. naz nõ videt data que nõ durat. vt. ff. de in rẽ ver. ſi ꝓ ꝑe. ſ. verſum. ⁊ ſ ẽt ſcõo mõ põt intelligi hec l. numerus ait docentiũ eſt: vt no. ſ. c. magiſtros.

d Preſtitutũ. i. ſtatutũ.

e Decurionũ. in qualibet ciuitate.

f Imunitatez. ſ. perſonalium.

g Tribui. ſpecialiter.

h Edicos. Archiatros. i. ꝓncipes medicoꝝ. z no. ꝙ in accuſatiuo ⁊ ablatiuo de biſdẽ dic. ité no. maxime ſi ꝙ aliꝫ ſi mõ ſint ifra numerum vel reipu. cã abſunt ſunt imunes: vt. ſ. c. l. j.

i Archiatris. ſ. aliquis puta vnus vel plures.

k Faꝛ. no. faꝛ. ſec⁹ in mechanicis niſi ſ certꝫ. vt j. de excu. ar. l. j. ⁊. ij. Jtez dic faꝛ. ſ. liberaliũ artiũ nõ poſte nõ calculatores: vt. ſ. c. l. pocte. ⁊. l. ofone. ⁊. ff. de va. mu. l. ij. ſ. fina. Jtẽ h dic vt in rub. ſ. no.

l Et filijs. viuentib⁹ patribus non poſt: vt. j. de metha. archiatros. ⁊ ad boc. ſ. de epi. ⁊ cle. l. ij.

m Munerib⁹. de ꝓſona libus. ꝑſtat. ſz qd de ꝓmonialib⁹? Rñ. ſm. ꝑ. ⁊ alios nõ ſunt imunes: ꝓ gbus. ſ. ó mu. pa. ꝓfeſſi. z. j. c. l. ſi. vbi eqꝓrant ꝑbis. ité ꝙ eis. ff. ó mu. ⁊ bo. l. ſi. ſ. ab hmõi. ⁊ de va. mu. l. ſunt munera. ité ſpãliter remittitur eis receptio bofpitis: vt. ff. de mu. ⁊ bo. l. fin. ſ. ſi. ⁊. j. de methatis. l. archiatroſ. ⁊ ſubijcit: ꝑ qõ colligit ꝙ alia ꝓmonialia ſubeũt: eſt eñ patrimoniale munus bofpitis receptio: vt ſtatim dices. ité ꝓ eis. j. c. l. ſi. ꝓ eo ꝙ aliqs plus dare vult archiatris. ⁊ militantib⁹ in palatio ſed dic vt ibi. ⁊ ecõtra põt dici ꝙ ꝓmonialia nõ ſubeant ꝓ hãc. l. que generaliter dicit cũ reb⁹. ⁊ per boc. j. l. ſi. ⁊. ff. ó va. mu. l. bis bonozi. ſ. angariarũ. nec ob. de ꝓho: quia eſt rõ auaricie a qua ſe dicit egulẽ: vt. ff. ó va. mu. l. in bonozib⁹. ſ. ꝓbis. vel dic in ꝓho: vt dices. j. l. ſi. ꝙs. nec etiaz ob. ſ. ab hmõi: quia ecipe niſi per. l. ſpeciales ꝓncipis vt eſt bic. ⁊ ꝓbatur. j. l. tum munera. in fi. quẽ ſm boc eſt ꝓ bac opi.

n Bofpites. qõ patrimonij eſt. vt. ff. de mu. ⁊ bo. l. iij. ſ. munus.

o Deduci. inuitũ. ſic nec dña. vt. ſ. de of. ci. iud. l. j. ſz patiẽt miſſionez vt ille q de domo non oꝫ trabi: vt. ff. de in ius voc. plerisq. ⁊. l. ſeq. Vel dic niſi ꝓ ſua cauſa vel ſuo numero. vt. ſ. de epi. ⁊ cle. placet.

p Exhiberi. ꝓ eodẽ ſemp⁹ ciuili. Vel dic egimi ſ criſalivbi dabit fideiuſſoꝛe vl iurabit. ⁊ ſic nõ ẽtinebiẽ ſic ſ dña ſit: vt ſ auf. vt nu. iu. ſ. ſi vo crunẽ. col. ij. niſi ſit grauiſſimũ: vt ibi oꝛ. vl dic niſi ꝙ ſua cã. vt. ſ. dixi.

q Pena. ſic. ſ. de ſum. re. l. j.

r Reddi. quo ad doctoꝛes eſt ecõtra. ff. de va. co. l. j. ſ. ij. Sol. ſ. de publico ibi a ſcholari. vt. j. e. archiatri. vel ſ ꝓte. ꝓmiſerat: ibi, ꝓmittere nõ volebat. vel ſ referẽ ad alios ꝓdictos nõ ad doctoꝛes. ⁊ fa. ſ. de eg. mu. l. magiſtrarũ. ⁊. j. de exc. ar. l. j. in ꝓin. ⁊. l. ij. in fi. ⁊. j. co. ti. l. fi.

s Exultos. ſcz diſciꝑulos vel ſcholares.

t Inſtitutã. i. inſtruuant.

v Egiſtros ſtudioꝝ liberalium: vt. ſ. l. ꝓtogi. in ꝓin.

ꝛ Doribus. ſ. q oẽs diuitias egcedunt: vt dixi ff. de tu. ⁊ cur. da. ab bis. ſcire oportet. Sz ãñ boc oꝫ bẽre ſcientiã: ſolertiã: ⁊ fidez: vt in ꝓoemio inſtitu. ſ. cunq. ⁊ facit. ſ. de ſtu. li. vz. ro. l. j.

y Odis. decurionũ. ad qõ. ff. ó decre. ab oꝛ. fa. l. j.

z Oſpitarente. in bonaz partez ſicut dolus bon⁹: vt. ff. de do. l. j. ſ. ñ fuit. vno. ꝙ. vij. ad minus ꝓbẽ cõꝓbare: vt. ſ. l. ſi gs. et forte ẽt iurare: vt. ſ. ó ad uo. diuer. iud. l. nemini. ⁊. j. de ꝓt. iacr. ſcri. vnicuiq. ⁊. fa. ſ. de tyro. l. ſi. ⁊ de agẽ. in re. l. ij. ⁊. iij. ⁊. ſ. de decu. l. cũ q. ⁊ ꝓcs quot debẽt eligi in q̃libet ciuitate: babes de ſtu. li. vz. ro. Jtez fa. in auc. q̃uo opoz. epi. ſ. nec ꝙ. col. j. ⁊ de ſan. epiſ. in ꝓin. ⁊. j. de ꝑſc. q in vz. con. l. j. ⁊. j. l. ꝓtogi. ⁊ j. de egcu. ar. l. ſi.

a Eddaꝛ. ad boc. ſ. grãmaticos. ⁊. j. ó ta. l. ſi. ⁊ de murile. l. ſi gs.

b Exceptis. vt nõ reuocenſ. ſz certe iſti nõ indebite vſurpant vi ꝓpꝛie dicit exceptꝫ. q. d. illi reddantur iſti nõ. ⁊ facit ſ. l. ꝓti. cum concoꝛ.

c Foꝛtune. banc ferunt põi nõ curantes de ꝓſperis vel aduerſis.

d Rchiatri. ꝓncipes medicoꝝum.

e Cõmoda. i. ſalaria ad qõ. ſ. ó poſtu. l. quidẽdũ.

f Alubre. malo ſeruire pauperi boneſte q̃ diuiti turpiter: ſcies eñ nõ debẽre bẽre aliqd ab egro. Ergo ita cito aut citius pauꝑi vt diuiti ſeruiret.

g Turpiter. erat enim turpe ꝙ ꝓpter diuitias ſuas aliquis diues citius curareꝫ q̃ pauꝑ q nibil dare poteraꝫ: ⁊ boc erat olim anteq̃ medici haberẽt ſalaria de publico.

b Etiam ea. ſcilicet ſalaria.

i Sani. iam facti ꝓo obſequijs ꝑſtitis non ea ⁊c. ad qõ. ff. de va. co. l. medicus. ⁊. ſ. de poſtu. qſquis. ſ. j. ⁊ de offi. ꝓefe. l. plebiſcito. ⁊ in auc. vt iudi. ſine quoquo ſuf. ſ. j. col. ij.

k Sj quis aggregandus. vt q̃ eſt dignus tali honoze.

l Judicantib⁹. ⁊ iurantib⁹. vt no. ſ. c. l. magꝛos. vbi plene no.

m Jta tamen. facit. j. de tyro. l. j. ⁊. ſ. de of. ma. of. l. iij.

n Rãmaticos. oratoꝛes. alſ rbetoꝛes: alſ oratoꝛes.

o Ꝓbie. ſz miſceat: tã ꝓbi ſubeũt ꝓmõialia: vt. ſ. de mu. pa. l. ꝓfeſſio. Vl dic ꝙ bodie p. l. iſtã idẽ eis ſit ꝑuilegiũ hmõi ꝓncipis. ⁊ fz Bderogat illi. l. ꝓfeſſio. ⁊ illi. ff. de va. mu. ⁊ bonozib⁹. ſ. ꝓbis. vt ibi no.

p Archiatros. philoſophie.

q Primi ordinis. q̃ habent cuz erunt ſenioꝛes inter alios: vt. ſ. de decu. l. alegandrinis. in ꝓin.

r Egent. an a ꝓmonialibus. dic vt. ſ. eo. ti. l. magiſtros. Accur.

s Indempta. i. ſine adminiſtratione habita dignitate vel cum ea ſic indempto canone: vt. j. de fun. pa. l. ſi. in fine.

Pugnantes veritatis gratia athlete dicuntur.

a ¶Hospitandum.fic.l.de metha.archiatros.t.ff.l.magistros.
b ¶Filijs.t b ḃ dic vt.ff.l.mgros.t fa.j.ō co.ff.l.ij.t.ff.de epi.t cle.l.ij.
c ¶De athle. ¶Athlete dicūt q sine mercede gratia vitatē pugnabāt: ¶Athletis ita demū coronati coronis ꝛc.
d ¶Vt.ff.de infa.l.athletas.in sacris certaminib⁹.t.j.l.i.
e ¶Per oēm.q.a prima etate didicit t studuit in b vt pueri q a tenera etate legunt q̄ñ als nō possent esse pfecti:q̄.est no.
f ¶Coronis.corona.id ē glia victorie cui etiā debat pecunia vel spēs aliq̄ que priuata pactiōe non obligant:vt.ff.q̄ res pig. obli.pof.l.pe. nec in cām iudicati capiūt fi alī ūde possit satisfieri:vt.ff.ō re iudi.cōmodis.t.ff.de ex cep.rei iudi.stipendia.
g ¶Sacri.t approbante pncipe.ad qō.ff.de pol.l. greca.q̄ incipit:honoris gra.t locus agonem ꝛc.
b ¶Jn qbus.f.coronis.
i ¶Vel.pro saltem.
k ¶Rome.noue.q.d. vnā coronā ḋt habuisse i roma veteri vel noua t hasmerito gratie non p boc q̄ corrūpant emulum.i. secum luctantem.
l ¶Duneruꝫ.restringe t dic munerū pſonalīū nō primo.vt.j.de mu.et bo. qui immunitatem.
¶De bis qui nō impleverint.
m ¶Jnomine cā sacramēto .q̄ milites teneſ. vt no.ff.ō ifa. l.ij.ſ.miles.cno.q̄ ūtuor sunt genera missionū.bonesta quādo finita militia.vt.j.eo.l.fi.t causaria ꝓpter infirmitatē. vt.j.l. ꝓpi.itē causa cuitandoꝝ munerū.itē ignominiosa.vt bic.t.ff.ō re mili.milites.ſ.missionum.
n ¶Honoribus.ad qō.ſ. de decu.l.infamia.t.l.ne qs.t.ff.de iterdi.t rele.l. relegatoꝝ.ſ.fi.t.ff.de testa.mili.l.testamenta.
o ¶Excludendi.als egcusandi.vals excusati.t idē in eo q gra vitandoꝝ munerū quo ad munera: vt ar.ſ.q mili.nō pof.l.ij.nō tñ arceſ honore cū nō ſit ifamis.vt.ff.de ifa.l.ij.ſ. eſt.t q̄rtus.Jtem q̄ infamis ✻ cogit ad munera:verū eſt niſi i locis vbi mozari nō licet.vt.ff.ō egcu.tu.l.ſ.t ſi milites.ſ.ſi ignominia.t.j.ō re mi.l.iij.an aūt debeat inſeri cā ignominie in miſſione.Dic vt no.ff.de ifa.l.ij.ſ. ignominie.
p ¶Jm ob.Seniū.ſenex eſt q.lx.an.bz vel.lxx.q̄ ad munera.vt.ſ.q etate.l.fi.t fic.ꝓpter corpis debilitatē.t ō eſt cauſaria miſſio.vt ff.de infa.l.ij.ſ.ignominie.l.ꝫ bec honeſta ſit.i.nō ihonesta vt ſubijcit.
q ¶Etaꝫ.ꝓpter ſenium:nō ꝓpter militia:vt.j.l.ꝓpi.in ꝓin.
r ¶Numero.gg.an.vt.j.l.ꝓpi.t ſunt butus priuilegia.ff.de ꝓini.per to.t.j.l.ꝓpi.
s ¶Permittit.f.perpetuo:ſed tēporaleꝫ bz vel vnius annivel biēnij: vel triēnij:vel quadriēnij ꝓout militauerit:vt.ff.de re mi.l.iij.ſ. qui militie.t.j.de egcu.tu.ſed t milites.ſ.j.t.ij.
t ¶Eteranis.ñ coꝫ filijs:vt.ff.de va.mu.l honozib⁹.ſ.vacationuꝫ.
v ¶Perſō aliū.ñ ꝓmō aliū.vt.ff.ō va.mu.l honozib⁹.ſ.accuſationū.
x ¶Concedit.ēt ñ non appellet qō eſt ſpāle.vt.ſ.qñ ꝓuo.non eſt ne.l. veteranis.als ſecus.vt.ſ.de ap.l.ciues.
y ¶Viceſimum.vt.j.de re mi.l.viginti.
z ¶Cauſaria.ſi ſuffiē cauſaria niſi tps ſit ꝓpletū militie:vt ḃ.t.ſ.l.ꝓpi.
a ¶In coborte.t fic non in legione vel vexillatione.
b ¶Supuacuo.qz nō bēbis.f.ꝓpteuo:ꝫ ad tps.vt.ſ.l.ꝓ.Jté fallit i co hortevibana:vt.ſ.ō egc.tu.ſꝫ t milites.ſ.plane ſi qs.Jté hinc.l.ē ar.ſ ff.ō ifa.l.ij.ſ.egercitū aūt.ſ q̄ ibi odiū ąpliat:ḃ fauoi restringit.i q̄ eſt ar.ſ.ff.ō li.t ꝓbſibu.l. cū qdā.poſſet plane legi: vt egcuſet q fuit i coborte.t eſt fic.ſ.ō tbeſau.l.vna.ſꝫ ꝓpma eſt.ſ.qñ ꝓuo.non eſt ne.l.veteranis.t.ō.l.ſꝫ t milites.ſ.plane.
c ¶Quib⁹ mu.ꝛc. ¶De ḂI nil eſt i nigro .ſed i ꝓtō ne greca.fic.ſ.de reli.t ad treb.t de incer.perſo.
d ¶Jn alios.mācipatū.i.ꝺuctū vectigalvni mā ceps.i.ꝺuctor vt.ſ.de vectiga.l.ſi quis.
e ¶Noſce.ḡre ḥ dicit ītatiꝫ ſupponit.ité ītelligē bāc li.ſūt legitimi.ꝺuctoreꝫ nō palatini:nō curiales: nō milites:nō clici.vt.j. qb⁹ ad ꝺdu.pte.ſi.l.j.t in aut.de ſan.epi.ſ.aliud.
f ¶Cōducūt.tourat ꝺductio:vt.ff.ō va.mu.l.i bonozib⁹.ſ.nō als.ité B ꝓui legiū ē fiſci q bz ei⁹ bona obligata:vt b.t.ff. ō iure ímu.l.ſemp.ſ.ꝺuctoreꝫ. alīō i colono ꝑdij fiſci:vt ff.ad muni.l.ſi. ſ.i.t.ſ.de egc.tu.coloni.ſꝫ i colono ꝑdij ceſaris idē qō i iſto: vt.ff.de iu.ímu.l.ſemper. ſ.coloni.t q pe.tu.l.ſi.
g ¶Dis.ſ.cōductorib⁹.
b ¶Haud.pro nō:fic.j.de vete.nū. po.l.i. in fi.t facit.ſ.ne.tu.vel cu.l.i.
i ¶De liberti. ¶Dic tractaſ de obſequio ciuitati debito.ſ.de li.t cop li.ōz de debito pſono t fic nō ſupſuit bic p illū ti.Acc.
k ¶Onditio.ciuibus.de bonozib⁹ dic vt ſ.ſi li.aut ſeruus ad decu.l.i.
l ¶Nō pōt.niſi in caſu:qō dic vt.ſ.de egcu. tu.l.nec ſenatoꝝ.ité ñ ob.ſ.ne qs libe.ac.reipu.l.i.q: ibi de actu ſeruis tñ cōuenīeti.
m ¶Domicilīū. neduꝫ in ea niſi per patronuꝫ: t ſic vtrobiq⁹:vt.ff.ad mu.de iure.ſ.libertos.
n ¶De infamibus. ¶Differt a titulo ō ifa.ſ.q̄ ibi de cauſis infamie.bic de iure infamium:t fic nō ſupſuit.
o ¶Jfames.Vti pñt.nec nouiter delatis:imo perdūt veteré:vt bic.t.ff.de dig.iudices.t.l.nec.t.ſ.de decu.l.ifamia.t de re mi.l.iij.ad boc.ff.de poſtu.l.j.ſ.remouet.t de iud.cū ꝓetor. ſ.nō aūt.t de offi.aſſeſ.l.ij.t de teſt.l.iij.ſ.lex iulia.fed arbiter poteſt eſſe:vt.ff.de ar.pedius.ꝓcurator.t tutor.t curator.vt inſti. de egcep.ſ.fi.t.ff.de poſtu.l.j.ſ.ſed eſt equiſſimum.
p ¶Nō bñt.ad ḃ.ſ.ō ocu.l.nec ifames.t ō biſ q nō ſple.ſtip.l.j.ibi:qppe criſolum ꝛc.vt.ſ.ō ocu.l.ne qs.nec pena tribuit ímunitatē. vt.l.relegatoꝝ.ſ.fi.ff.de iter.t rele.t male meritis ꝛc.vt.ff.depo.l.bona fides.
¶De reis poſtulatis.
q ¶Eos criminis.ſec? ſi pecūie fit debitoꝛ niſi t duoḃ⁹ caſib⁹.vt ff.de mu.t bo.l.rescripto.ſ.debitores .t.j. de debi.ci.l.j.t niſi ſit ſtat⁹ q̄ſtio.vt.ff.de re mi.q ſtat⁹.idē ſi q̄ſtio ſit oīuꝫ vel magne pūs bonoꝝ:vt ar.inſti.de egcu.tu.ſ.ité ꝓpter litē.
r ¶Poſtulatos.i.accuſatos.
s ¶Mouos. veteré retinet:vt.ff.ad muni.l.libert⁹.ſ.in qōnibus.ſꝫ nec teſtis

†Cōcordat pl.interrolle ctos.certa de exce.pla to.t in.t.q inqſitiones in glos.ſup ✻.indigna poſt pu.extra ō elect.

Diffiliationuꝫ ūtuor ſunt gña.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

testis pōt fieri: vt.ff.de testi. l. in testib⁹. nec pcu. vt. ff. de pcu. l. reū. nec nomē militie dare: vt. ff. de re mili. l. fi. ité no. postulatus. secus si nō postulatus: vel postu. ſz destitit accusator: vt. ff. de mu. ꝛ bo. l. rescpto. ſ. si go. Ité b pbibitio ifra ānū locū bz nō post nisi steterit p accusatū q̄mⁱⁿ⁹. pcedat: vt. ff. de mu. ꝛ bo. l. reⁿ⁹. Item an ad mūera: Rū. fic: vt in ſi⁹ questio. no. ſ. titu. j.

a De bis qui in exi. ꝛc. ¶ Qꝛ rei postulati ſic puniūt: iō de b dic. vt q. ꝛ bi sicut supiores arcent bo nore. iō de bis dic. vel q. ifames fiūt ſic dānati. iō post ifames de bis dicit. Et no. q. tripleq ē exiliū: vt. ff. de iter. ꝛ releg. l. exiliū. ꝛ put accipit. p relegatiōe: dic q. pſes pōt relegare ſi bēat insulaz: alſs nō. ſz deportare: vt. eo. ti. l. relegator. in pn. ꝛ. l. ipator. in pn. ꝛ. l. iter penas.

Exilium tripleq.

b Cadoti. per ſententiam.

c Cibus. Spaciū. nec diſtinguit q̄ crie ꝛc. vt. ff. de postu. l. ipator. ſ. de infa. l. a ſi seuerior. ꝛ dic ꝛia vt ſi q̄libet ea⁹ no. ꝛ no. ff. ō infa. l. qd q̄. ſ. pena grauior.

d Otēpus. Recipit ſi crimē nō impoꝛtet ifamiā. alſs sec⁹. vt. ff. ad mu. l. ordine. ꝛ dic vt ibi not. ꝛ de decur. l. ij. ſ. non idem erit. Accur.

e Per fugā. ſ. lataz. que eſt spēs exilij: vt. ff. de inter. ꝛ releg. exiliū.

f De filiiſſa. ¶ Qꝛ in exiliū dati vl' ab ordie moti tenēr reddere rōnē. iō q̄r filius bonoꝝ⁹ obligeꝛ pater. p eo teneaꝛ dicit.

g Ctꝛez. Non teneri. niſi fideiubeat p eo ex preſſim. vel niſi emācipauerit eū in fraudem. vt. ff. ad muni. l. fin. ſ. antepe.

† Facit ad hunc text. c. iij. cuꝝ gl. ſu. per ſ. plus eſt. extra de baptiſ. ꝛ eiꝰ effec.

b Obligaꝛ. inſolidū: vt. ff. ō admi. re. ad ciui. pti. ſi filiⁱ⁹. filiⁱ⁹ tñ pmo exceuti tur: vt. ff. ad muni. liber tus. ſ. j. ꝛ. ſ. de decur. l. j. ité adoptādo ſſetire vr: vt. ff. ad mu. l. lucius. ſ. idē rñdet. cū alſs nō ſint ties nō teneꝛ niſi ō pecu. vt. j. l. fin. Eſt ꝛ aliud neceſſariū q̄ filius ſit babilis ad munⁿ. ad q̄ vocatur. vt. ſ. ō bo. non cō. l. j. ſ. p ifāte. Ité b teneꝛ rei pu. nō autem illis quibus nocuit in offō constitutus. vt. ff. ad mu. l. j. ꝛ ij. licet quidā contra. argu. ſ. q̄ cum eo. l. j. Accur.

i Cōſentire. Nō de actoꝛ ꝛſensu. vt. ff. ad mu. l. j. arg. contra. ff. de pcu. filiuſſamilias. ſ. inuitus. cū concoꝛ. Ité arg. ſ. ff. de tute. l. ſi filiⁱ⁹. ſz manere potuit etiam nominationi contradicens.

k Teſtificaꝛ. coꝛā ordinario vel babili. vt. ff. de decu. l. bonoꝝ. ſ. fi.

l Q Am appellaſſe te dicas. ſ. noie tuo ꝑpio non filij. Accur.

m Oſtendis. nō grauati appellant. infirmi volūt curari. nec eſt opus medicus ſano ꝛc. ſic. ff. rem ra. ba. l. iij. ſ. falſus. Sz ſ. ff. de decu. ſpurij. ſ. pr. Sol. b noie ſui grauaminis appellauit. ꝛ tō ſibi ꝑiudicat. ibi: p filij grauamine. Vel ſol. vt ibi. Item ſ. ff. de appel. ſi exꝑſſim. ſed ibi in ipſo iure non tenuit. Ité arg. contra. ſ. de postu. l. j. Accur.

n Sj bi. Ad ptestaſie. q̄ eſt patrimonij. ꝛ q̄leſte dic vt. ſ. de mune. patrimo. l. nec ptestaſie. ꝛ facit. ff. de mu. ꝛ bo. l. iij. ſ. ſi filius. ꝛ. ſ. quod pater. ꝛ. ſ. ſi duo. ꝛ. l. bonoꝝ. ſ. plebei. Accur.

o Sne periculo tuo. i. ſine periculo facultatum tuarū ꝛ bonoꝝ⁹.

p Cincumbebat. nec filio ſi dicas curatoꝛem adulto vel furioſo tiam ſuā ꝛ a diuis parētibus noſtris ꝛ a me ſepe reſcriptum eſt.

C De bis qui in exiliū dati[a] vel ab ordine moti[a] ſunt. Titu. lix.

Impera. Maxi. ꝛ Dio. Lex. j.

Cibus poſt hac ordini ſuo vel aduocationi ad tempus interdicet poſt impletum tpis ſpaciū⁹ nō prozogabitur infamia.

Impera. Dioc. Aug. Lex. ij.

Ad tps exulare decurio iuſſus. ꝛ ipleto tpe regreſſus priſtinā q̄dē recipitᵃ dignitatem: ad nouos vō bonoꝝ⁹ nō admittit niſi tāto tempoꝝ⁹ is abſtinuerit q̄to per fugamᵉ abſuit.

C De filijſſamilias[r] ꝛ quemadmodum ꝑo bis pater teneatur. Titulus. lx.

Qui ſſentit decurionatui filij emācipati obligaꝛ: ſec⁹ ſi ille filiⁱ⁹ erat in ptate ꝛ ille videt ſſentire q̄ non diſſentit. Bar.

Imperatoꝝ⁹ Deuc. Lex. j.

Atrem emancipato filio cōſentientez ad decurionatuz nō teneri[s] oubij iuris nō eſt: tūc enim cōſentiendo pater ad decurionatū obligaᵗ ſi filiū in poteſtate habeat: cōſentireᵗ autē ctrez⁹ videt q̄ nō teſtificaᵗ diſſentire † noiationi.

Appellare a nominatione facta de filio eſt conſentire. b. d. Bar.

Impera. Aug. Lex. ij.

Uz appellaſſe te dicas[t] oſtēdis[m] cauſaz ad te ptinere: potueras eīſ noiato filio tantū cōteſtari ꝛ nō cōſentire oneri ei delato.

Filius in poteſtate cū patre ad idez munus nō debet vocari: ſecus ſi ſit emancipatus. Barto.

Impera. Dioc. Au. Lex. i ij.

Sj bi q cuz pie ad ptestaſie[n] mun⁹ vocati ſunt etiā nūc in ꝑia ptāte ſtituti ſunt/ab huiuſmodi neceſſitatibus liberent cuz vel filij datū. vel dic opis publici: ꝛ tūc filio ſ̄ininet onus appellādi: vt ff. qñ ap. ſit. l. j. ſ. ſi qs. ꝛ. ſ. alīa. ꝛ adiunge hic ſi tñ ꝛc. Ité dicas nō teneri inſolidum filium ſed de p̄culio. ſic. ſ. q̄ cum eo. l. j.

q Deuocauit. accipe de trime nto ꝛc. Accur.

r Decurio. nā tunc teneꝛ inſolidū: vt. ſ. q̄ cū eo. l. j. ꝛ facit. ſ. eo. l. j. ꝛ de decu. l. filios.

C De peri. ſucceſſo. pa.

s Jde ꝓpio. Edictioné. vt q̄ promiſit pe cuniaz ꝑo bo noie filij habēdo: vt. ff. de mu. ꝛ bo. l. ettiatio. ſ. j. et ſz b dic edictionē. i. pciū q̄ edit aut daᵗ ꝑ bono re. vl' ꝓmiſit ſubitus on⁹ bonoꝝ⁹ admittus. ad q̄ ff. ad mu. l. bonoꝝ. in pn.

t C Sacerdotez. dignitas cū ſumptu: vt. ff. ad muni. cum ſponte. in ꝓin.

v C Erogationis. l. prediccte. ꝛ dic ſi pr̄e viuēte habuit munⁿ filius. ꝛ ita bz locuz q̄ b dic. ꝛ. ſ. de decu. l. j. ꝛ. l. in ſucceſſione. ꝛ ff. fa. bercil. ſi filia. ſ. idem ſcribit. ſ. q̄ ipe pr̄ teneaᵗ eiꝰ bēdes ſiue ꝓmiſit ſiue etiā tñ ſciebat ꝛ nō ꝛdicit. ſi autem cepit gerere poſt mortē pr̄is nō teneᵗ beredes pr̄is regīr etiā ſi ꝑo alio filio duz vigit pr̄ ſubit on⁹ riſe. ꝛ etiā ſi filiⁱ⁹ iſteviuo pr̄e fuit decurio: ſz munus. p q̄ q̄rit ſubijt poſt: vt. ff. de mu. ꝛ bo. ꝛ ſi filiū. ꝛ. d. ſ. idem ſcribit. ꝛ. l. eg pte. ſ. filiⁱ⁹. Fallit autem in duob⁹ cauſb⁹. ꝓimus ſi pater ſi vltima vo luntate voluit ℥. vt. ff. de mu. ꝛ bo. l. iij. ſ. fi. Vl' niſi iter viuos fuit pfectus q̄ de uuo b on⁹ volebat expediri: vt. ff. fa. ber. ſi filia ſ. nerati⁹. Item bec que ꝑo digi ſunt vera ſi munus erat tale q̄ nec vendi poterat nec ad beredē filij aliquid peruenire poterat: alſs forte ſolus filiⁱ⁹ teneretur.

Alſs ea que.

C De mulieribus in ꝛc.

x Jam q̄. Nupta eſt. iure. vt. ff. ad mu. l. fin. ſ. idem reſcripſe rūt. idez ꝛ in vidua: vt. ff. ad mu. l. filij. ſ. j. ꝛ ad hoc ſ. de inco. l. ſi. cum cōcoꝛ. ſecus in deſponſata. vt. ff. ad mu. l. ea q̄. idē ſi virgie vel nō iure nupta vel coꝛrupta: vt. ff. ad mu. l. de iure. ſ. fi. ꝛ. ſ. de mu. ꝛ orig. l. filios.

y C Roma. q: ibi eſt multitudo boīum. vt ſi aut. de tab. vel eꝰ lege ſi ꝑo q̄uis. q̄ſi nō ſit dubiū ſi ibi nubat: vt. ff. ad mu. l. roma. ſed ꝓia placet.

z C Ad bonoꝝ⁹. ſ. ad vtrūq; ē ℥iū. ff. de mu. ꝛ bo. l. iij. ſ. coꝛpalia. ſz de bonoꝝ⁹ dic ſine admiſtratiōe. ad q̄. ſ. de dig. l. mulieres. Vel dic q̄ ex certa ſcia ꝓncipis. ſ. illa nō obſtāte. ad q̄. ſ. de nup. impialis. ſ. ſimilē. q̄ placet. q: b ſubijcit cōpelli. Ité ad mūera dic. ſ. ꝓſonalia nō oīa vt in ℥uo. ſed q̄dā vt bic ſubijcit. ꝛ in rubri. bic. q̄ dic vt. ff. de re. iur. l. j. ꝛ b niſi fuerit ꝓuenta: vt. ff. ad mu. l. incola. ꝛ de iur. om. iu. l. cuꝝ quedam.

a C Poſſidēt. ℥. ſ. de inco. cū neq;. ff. ad mu. l. libertⁿ. ſ. ſola. Sz dic bic dici de ꝓmōialib⁹. vt. ff. de mu. ꝛ bo. l. rescpto. ſ. fi. ſz ꝑ dote vl' dotali predio q̄s ſoluit? Rū. vir ſic ꝛ tributū. vt. ff. de vſufru. bacten⁹. ſ. fi. nec ob. ff. ad mu. l. luci⁹. ſ. idē rñdet cōſtāte. q̄ illud q̄ ad ꝓſonalia p. l. ſ. de decu. l. ad ſubeūda. Ité ſi alibi domiciliū ꝛ alibi ꝑdiū ꝛ dicaᵗ ꝓſone p reb⁹ in loco domiciliꝰ an alibi ēt res poſita eſt: imabit? Rū. nō. q: ſic ias. p ea duob⁹ locis ſolueret ꝛ eēt alta ꝛ tributo ꝛ altera ꝓmōialis ꝑtatio. vt. ff. de cē. forma. ſ. ſi vō. q̄ō eē nō ℥. ꝛ fa. ſ. de mu. pa. l. ꝓmonio. ꝛ. ſ.

UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK PADERBORN

Legatus qs dicat.

a ¶ De legatiōib⁹. ¶ Dixit ō mūcrib⁹ i gñe. nūc i spē de ß qō é pſona le mun⁹: vt.ff.ō mu.ꝛ bo.l.i.ſ.j.ꝛ.l.ñ.ſ.legati.ꝛ ꝺz legat⁹ q a ciuitate vel puincia mittit ad pncipē vel ad aliū vt ß ti.als legat⁹ pcōſul⁹.vt.ff.de of.pcō. obſuaf.ſ.j.ꝛ.l.ñ.als legat⁹ ecclie ad papā. vt i aut.ō ſan.epi.ſ. ſi vo epſs.col.ig.als q mittif a pncipe vl papa.de q ē.ff.de of.aſſeſſ.l. die functo. pūnator⁹ ꝫ mobi liū pñr nūcij vel miſſi ad cām diffiniēdā.ꝺz delega tus ēt a pncipe miſſus: vt.ſ.de iu.a iudice.ꝛ no. q debitor reipu. ea fungi nō pōt. aut is q nō ꝫ⁹ ius poſtulādi vt iſames ꝫ⁹ de bitor: ſifci nō ꝓhibeat. ité vicarios dare nō pñt niſi filios ꝛ qñ abſti eſt iniū cta quaꝫ ſtuito ſuſcipit. Ité libellū pncipi dare ñ pōt niſi ō bis q au iuriā vel ei⁹ ptinēt dānū: vl pu pille ſue. Ité ordinati eli gif niſi neceſſitas ſit: vt ff.eo.l.iij.ꝛ.l.ſi abſenti. ꝛ l.legatus.ꝛ.l.paulus. ité nō amplius q̄ ſemel niſi ſit neceſſitas: vt.ff.ō mu. ꝛ bono.l.eſtimatione.

b Ater triuꝫ. In alijs quinq; egi guntur. vt.ſ.de bis q nu.li.l.ne potes.ꝛ eſt rō q⁹ peregre vadit et cos deſerit. ꝛ eſt alia ecſuſatio a legatiōe. vt.ſ.l.iij.ꝛ alia atq; alia: vt.ff.ſ.ſciēdū.ſ.ſi accuſatio.ꝛ.ſ.ordine. ꝛ alie de qb⁹ dcīſi ē.ſ.de ecu.mu.

c Qm vos. Jd eſt tu collega.

d ¶ Propio.i.ſepatim.

e ¶ Sūpt⁹.vel ſumpt⁹ tm: vel ſalariū de q̄ fit ſūpt⁹.

f ¶ Defenſionē .ſyndicus ergo erat vel erāt.vt.ff.ō mu.ꝛ bo.l.fin.ſ.defenſores.vel defendebant non ſtrepitu iudicij ſed als.ꝛ facit.ſ.de infa.neminem.

g ¶ Oporteat. ꝫ qñ hoc? Rñ.ſi deſeruit ꝛ ſpōte vt hic: quo caſu ēt egtraor. punit:vt.ff.e.l.j.ſi aūt vi gente neceſſitate tūc non reddit:vt.ff.eo.Ilegatus anteq̄.ſ.j.ꝛ hoc innuit.ꝛ idē de comitibus eox:vt ff.de of.aſſeſſ.dié.ſi autem eſt dubium ipſe ꝺz proba re neceſſitates:vt.ff.e.l.ij. ſ.j.ꝛ ſm hoc nō ſunt con tra.ff.de va.co.l.i.ſ.din⁹. ꝛ.ſ.de aduo.di.iudi.l.poſt duos.Accur.

b ¶ Ea.quātitas.quam repetis ab heredibus college.

i ¶ Poſtulatis.vtili.p ſocio vel ac.in factū gbus ꝺz ſolui cū p eos be redes nō ſtet.vel qz iā pſtiterūt aduocatis:vt.ff.loc.q operas.ſ.diu⁹. ꝛ.j.de ſump.iniun.mu.l.j.Jel dic ſimoniace:vt.j.de muri.l.ij.ibi nō.

k ¶ Poteſtis.ꝛ puniēt egtraor.di.vt dixi nec nocet ſocijs alteri⁹ ceſſatio.vt.ff.eo.l.iij.ſ.ceſſatio.

l ¶ Ranſmarina.Ciuiliū.ſine legatione.als ſine alio pſonali mu nere:vt.ff.de va.mu.legato.ꝛ.ff.e.l.paulus.ſ.j.

m ¶ De.pcimo.ſm hoc intelligunt.ſ.de bo.nō cō.l.ij.ꝛ.ff.e.paulus.ſ. j.in pn.ꝛ.l.filius. Ité hoc qñ ſuo noīe nō pro alio.vt.ff.eo.ſi filius.ꝛ.l. vicarius.q; in caſibus tm pmittitur per alium vt ibi notaui.

n ¶ Uiuerſi.Eg comitib⁹.l.vniuerſi comites pſidū vel pcōſulum.ꝛ ipſi ctiā pſides qui bīt dignitates.ſ.pdictas teneant ꝛc.ſ⁹ certe immo ꝛ bis ſites ecuſant a pſonalibus.vt.ſ.de ecu.mu.l.eos.ꝛ.ff.de va.mu.l.legato.ſ.comites.q̄ ſunt ꝺ.Sol.ß peeperūt.ſuffragio.i.augi lio:rita per ipetratiōē.ibi ex mera liberalitate:q⁹ meruerūt.ar.ff.qō qſcp iur.l.iij.in pn.vel ß peeperūt ſuffragio.i.pmiſſiōe.i.ß pacto q⁹ ni hilomin⁹ cū opus fuerit ſuſcipiēt munera ꝓpt abſit auguliū ꝛ fic pactū feruādū.vt ar.ff.de in.iūm.l.ij.Jel dic ſuffragio.i.ꝓpter ſuffragiuꝫ.ſ. ſalariū qō habituri erāt ibi ꝓpter.ꝛ ſm ß hēas i lra ſuffragio dignitas tis alij bīt ſuffragia dignitatū.i.ſalaria:ꝛ tūc locū ꝫ⁹ vltia ſol.vel dic. cas oia plane ß ſmit⁹ erat pſidat⁹:ibi non.ꝛ ſic ßñ ſeqē exceptio legati

o ¶ Publica.que ſunt in muneribus ſubeundis.

p ¶ Dactione.q⁹ pepigerūt ꝛ nō ſubeūt.ꝛ ſic facit ꝓ ſcda ſolu. ſm alios dicas nō vmbratili q⁹ dicit tacite itellectū ex quo tur ad māera alia qō nō eſt verū niſi ſm qō dem ē.

q ¶ Verſati ſunt.bi ēm ſi primo pſides ꝛ poſtea legati fuerūt biēnio vacāt a munerib⁹ ꝓſonalibus ꝛ onerib⁹:vt.ſ.l.ꝓi. nō qz pſides ſunt:ꝫ q⁹ legati fuerūt: ꝫ pſidatum ad ſui petitionē habuerint: vel ꝫ pacto:vel ꝫ ꝓceperint ſalaria ante ꝓ bonoꝝ⁹ ꝓ munerib⁹ a gbus mō vacāt.ꝫ forte reddūt ꝓ tpe quo euitant:vt no.ſ.l.ij. vel meli⁹ dic de legato:qz ꝫ ſupioꝛes dignitates nō ecſcuſent vt dictū eſt: lega tio tñ ſola ecuſat ꝛ ſemp dic infra tpa: vt.ſ.l.ꝓi.

r ¶ Sī qō.poſtulat.a pſide vl a puicialib⁹. ꝛ dic ō aliquo qō ptineat ad publicā vtilitatē ꝓuincie.ſi autem de cā que fit inter pūatos: tunc ba bet locum.ſ.de rela.

s ¶ Noſtre ſedi.ꝓo eodē.

t ¶ Omnes.ꝓuinciales affidentes pſidi.vel dic q ſunt affidentes pfecto vt ſtatim dices.

v ¶ Ordiarij.i.pſidis pdicti q ꝛ ſuliſt.ꝛ ſbaudivt diſſimat ꝓ ſe.ad q̄.ſ.ō rela. l.j.Jel dic.i.pfecti.ꝛ tunc ſbaudi tm:q: qſiqđ nos remittet vt ſubiecti.vl dic ordinarij q vice pncipis in palatio:vel vice pfecti ordinarij cognoſcebat.

x ¶ Quibus. ſ. deſiderijs.

y ¶ Fortuitis.ſcs ſuperue nientibus.Accur.

z ¶ Vobis. loqtur pfecto ptorio illy⁹ici.q.ō.nō alit er diffiniendū niſi pnci pi qñq; vt ſubijcit.

a ¶ Impléda.q.d.ſi per te potes eppedire facias vl ad nos remittas.

b ¶ Prouincialiū.vel dic de eligendo legato.

c ¶ Sententia.prouincialium affidentium pſidi.ꝛ in quo conueniūt ad pncipem conſulendum.

d ¶ Partis.ad ß.ſ.de decu.l.noīationū.ꝛ.j.co.l.ꝓi.ꝛ.ff.de tut.ꝛ cu.l. vbi.ꝛ de decre.ab or.fa.l.ij.ꝛ.q̄ cn.vni.l.nulli.ꝛ ad muni.l.q⁹ maior.

e ¶ Qotiens.deſtinatur.ad nos.

f ¶ Decipimus.ſ.cōuenire q⁹ eſt.ſ.i nō egri.ꝛc.ꝛ no.ar.in electionibus.ad qō in auſ.de here.ꝛ fal.ſ.ſi vero abſunt.col.j.

g ¶ Firmata.ſuper quo volunt conſulere.

h ¶ Auguſtali.ab auguſto poſito.vt.ff.de of.pre.aug.l.j.

i ¶ Tuis.loqtur pfecto pre.magime.ꝛ not.q̄ p multas manus vadit.

k ¶ Ordinē.qō vel ꝓ te expediat:vel ad nos remittas:vt.ſ.l.ꝓoꝛi.

l ¶ De excuſationibus artificū. ¶ Differt a ti.ſ.de pfeſ.ꝛ me.quia.ibi de liberalibus artificibus:hic de bis qui tñ operatione manuū egcu ſantur docentes nō diſcētes:vt no.j.co.l.j.ꝛ ſcripti in breuiꝺ⁹ ciuiuꝫ ciuitatis non autem omnes:vt.ſ.l.j.in pñn.

m ¶ Rtifices.ſubdito.vt.j.ſ.ꝛ eſt no.ꝛc.ꝛ habeas hic cōprehen ſarum.als cōprehenſi.ꝛ dic tūc ꝙ tñ illi qui ſunt ifra nume rum ſcripti in breuiꝺ⁹.ad q̄.ff.de decre.ab or.fa.l.j.

n ¶ Aduneribus.perſonalibus.

o ¶ In diſcendis.i.in docēdis.vel.ꝓpie.ꝛ tunc per ꝙs.ꝛ in docendis.

Fieri.

De legatiōibus[a]. Titu.lxiij.

Impa.Ua. Lex.j.

Ater triuꝫ [b]incolumiuꝫ liberoꝝ legationibus publicis liberatur.

Idem Augu. Lex.ij.

Qm vos [c]ꝓpio [d]noie ſum⁹ prus [e]ob deſeſionē [f]publicā ſuſcepitis:id q̄ ad.ꝓpias eroga tiōes collega veſter accepat nōvo bis reddere hēdes ci⁹ oporteat [g]: ꝫ ſi i ea cā ē vt reſtitui oīno opor teat reip.debēt poti⁹ iferre. ſane ſi honozarijs aduocatoꝝ erat ea q̄titas [h]deſtinata reſtitui illō vo bis q boc ꝓſtaturi eſtis nō iniuria poſtulatis [i]:cū aūt collegā veſtrū quē a defenſione patrie deſtitiſſe dicitis/apud ꝓuincie pſidē de ſerte legatōis argucre potestis [k].

Legatio tranſmarina tribuit vacationem biēnij.ſecus ſi ꝓpima:q: talis legatio eam nō tribuit.b.d.Bar.

Impa.Dio. Lex.iij.

Rāſmarina legatiōe apud nos pfunctos cōſtiturū eſt biēnij vacationē mūcrū ciuiliū [l]ꝛ bono rū hēre nō cos q de.ꝓximo [m]obſe quiuꝫ reipu.videātur exbibuiſſe.

Qui dignitates ſuffragio receperūt nō babēt vacationē a muneribus ꝓpter dignitatē: ſed ſi legatus fuerit babet ꝓpter legationem.Bar.

Impa.Coſtā.Augu. Lex.iiij.

Uiuerſi omīno ex comitibus [n]vel ex pſidib⁹:vl q ſuffragio pceperint dignitates ciuiliꝫ onerib⁹ muneribuſq; tenēa tur aſtricti:nec cōmoda publica [o] cū vmbratili ſuffragioꝝ pactione [p]lacerent:eos tñ a pdictis onerib⁹ excipi oportebit qui in legationibus publicis verſati ſunt [q].

In bis q̄ publicā vtilitatē reſpiciūt nō valet reformatio facta a puincialib⁹: ꝛ etiam ſpentiente preſide:niſi ꝓ pfectū vel principem fuerit approbata.Bar.

Impa.Diocle. Lex.v.

Sī qō extraordinariū ꝓſiliū poſtulat [r]cuꝫ vel ad nos eſt mittenda legatio vel nr̄e [s]ſedi ali quid intimandū:id qō inter oēs [t] cōſiliū tractatuꝫ ꝓuenerit mi nime ī examē cognitoꝝ ordiarij [v] referat:puincialiuꝫ em̄ deficeria quib⁹ [x]neceſſaria ſepe fortuitis [y] caſib⁹ remedia depoſcuntur: vo bis [z]agnoſcere atq; exploꝛare p mittimus: vt ſint examinis tui q̄ ex bis auxilio tuo.ꝓtin⁹ ꝓlēda [a] ſunt ꝛ que clemētie nr̄e auribus intimāda videant.in loco aūt pu blico de cōi vtilitate puincialiū [b] ſentētia [c]pferat:atq; id qō maio ris partis [d]ꝓbaucrit aſſenſus ſo lennis firmet auctoꝛitas.

Nō ꝺz mitti legatio ad ꝓncipē niſi de volūtate ꝓſiliū ꝛ auctē ſupioris.Bar.

Impera. Dono. Lex.vi.

Qotiēs ab alexādrina ciui tate legatio deſtinat⁹ vni uerſos curiales ꝓcipimus [e]q̄ itra vrbē cōſiſtunt:ſi nō egritudine vl alia excuſabili neceſſitate impe diunt⁹ in locuꝫ curie conuenire:ꝛ decreta ſua.ꝓpria ſubſcriptiōe fir mata [f]viro ſpectabili pfecto au guſtali [g]ſinuare:vt eius relatiōe comitati tuis virtutib⁹ ſuas peti tiones intimēt ꝛ ſub examine tuo ꝓpenſa legatiōe res ordinetur [h].

De excuſationibus artificū[i]. Titulus.lxiiij.

Hic expreſſi habent imunitatem a pſonalibus muneribus tam diſcipuli q magiſtri.Barto.

Impator⁹ Auguſtus. Lex.j.

Rtifices artiū breui ſubdito [m] cōphēſa ꝛ ꝓ ſingulas ciuitates mozātes/abvniuerſis mūcrib⁹ [n]vacare ꝓ cipimus.ſigdē in diſcēdis [o]artib⁹ docēdis.ſi tñ diſcipulos ſuos ꝓ ſe habuerint.ſi vero abſunt.col.j.

Sententia.prouincialium affidentium pſidi.ꝛ in quo conueniūt ad pncipem conſulendum.

Partis.ad ß.ſ.de decu.l.noīationū.ꝛ.j.co.l.ꝓi.ꝛ.ff.de tut.ꝛ cu.l. vbi.ꝛ de decre.ab or.fa.l.ij.ꝛ.q̄ cn.vni.l.nulli.ꝛ ad muni.l.q⁹ maior.

Qotiens.deſtinatur.ad nos.

Decipimus.ſ.cōuenire q⁹ eſt.ſ.i nō egri.ꝛc.ꝛ no.ar.in electionibus.ad qō in auſ.de here.ꝛ fal.ſ.ſi vero abſunt.col.j.

Firmata.ſuper quo volunt conſulere.

Auguſtali.ab auguſto poſito.vt.ff.de of.pre.aug.l.j.

Tuis.loqtur pfecto pre.magime.ꝛ not.q̄ p multas manus vadit.

Ordinē.qō vel ꝓ te expediat:vel ad nos remittas:vt.ſ.l.ꝓoꝛi.

De excuſationibus artificū. ¶ Differt a ti.ſ.de pfeſ.ꝛ me.quia.ibi de liberalibus artificibus:hic de bis qui tñ operatione manuū egcu ſantur docentes nō diſcētes:vt no.j.co.l.j.ꝛ ſcripti in breuiꝺ⁹ ciuiuꝫ ciuitatis non autem omnes:vt.ſ.l.j.in pñn.

Rtifices.ſubdito.vt.j.ſ.ꝛ eſt no.ꝛc.ꝛ habeas hic cōprehen ſarum.als cōprehenſi.ꝛ dic tūc ꝙ tñ illi qui ſunt ifra nume rum ſcripti in breuiꝺ⁹.ad q̄.ff.de decre.ab or.fa.l.j.

Aduneribus.perſonalibus.

In diſcendis.i.in docēdis.vel.ꝓpie.ꝛ tunc per ꝙs.ꝛ in docendis.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2011

Docendo quis edocetur.

a ¶ Fieri. discere si queris doceas sic ipse doceris. nã studio tali tibi, psicis atq; sodali. vt. ff. de leg. iij. l. legatis. §. ornatricib⁹. ⁊ sic no. q⁹ docendo tñ dicit: vt. j. l. prozi. in fi. ⁊. ff. de iu. ĩmu. l. pe. §. pe. ⁊ argu. ẽ. de profes. ⁊ medi. medicos.

b ¶ Filios. i. discipulos: vel propie.

c ¶ Jsta. l. eoꝝ q̃ hñt ẽcusatione. sunt. ⁊ alij: vt. ff. de iure ĩmu. l. fi. ⁊ ꝺ quare ecclesiarum est vt necessaria operã publicis vtilitatibus exhibeat: vt. ff. ꝺ iur. immu. l. pe. §. pe.

† Facit ad hunc text. c. nũq; de cõse. disti. v.

d ¶ Architecti. ab archos pncps ⁊ tectũ q̃si maiores mgri tectoz: vt j auc. de non alie. §. q̃ autem.

e ¶ Dedici. aialium. ⁊ sic ipsoꝝ nie lẽris vt dixi ⁊ rubri. vñ. ꝓ. dixit bic. s. mulorũ agitatione cõprehendens oia aialia.

f ¶ Lecticarij. qui faciunt bꝛeues lectos de qbus ff. de leg. i. fi ⁊ toto. §. j. ⁊ de leg. iij. legatis. §. j.

g ¶ Actarij. q faciũt machinas instar lac⁹ vel toꝛcularis.

b ¶ Quadrigarij. qui faciunt quadrigas.

i ¶ Quadratarij. qui faciunt q̃dratos lapides vt fuerũt scti. iiij. coronati.

† Als me chanicos.

k ¶ Appellant. f. boies.

l ¶ Edificatores. murozũ vt differat ab architect⁹. Accurſius.

m ¶ Ligni. id est incisores ex qbus postea statue vel alie operationes fiunt.

n ¶ Aduersarij. i. q faciunt illud opus qõ ꝺ⁹ muscus ⁊ sic inferiores qui in auꝛeo vel albo.

o ¶ Argẽtarij. de qb⁹ habes. ẽ. de eden. ptoꝛ. vel q pingit in argento coloꝛe vt conueniant predictis.

p ¶ Barbacarij. q faciunt recepta que als dicuntur barbacana.

q ¶ Diatrecarij. q faciũt calices diatbetros. i. de vitro. de qbus habes. ff. ad. l. aql. si seruus seruũ. §. si calicẽs. eo forte sic ꝺicitos: qꝛ de facili terenť. i. atteranť siue rũpanť. ꝑ.

r ¶ Fusores. vt q campanas faciunt: vel similia aliq̃n es. Vel ꝺic q̃ sunt duo erarij q operãtur in ere vel fusores qui faciunt fusos in quibus nent femine.

s ¶ Signarij. qui faciunt figilla.

t ¶ Brachatorij. a longis brachis tbeutonice ꝓ vel toꝛcularij. Acc.

v ¶ Libratores. a libra. i. ponderatores.

g ¶ Figuli. q faciũt vasa ex terra in figuris: vt. ff. de ser. vr. pre. l. vlti.

y ¶ Aurifices. qui faciunt vasa aurea vel anulos vel similia.

z ¶ Aurarij. q artificiose de ferro vel ꝺ materia trabũt vitrũ vt fũdũt.

a ¶ Plumbarij. qui trabunt plumbum.

b ¶ Sculptores. i. scissores. s. lapidum vt differat a superiozi: alij ꝺicũt q̃ vitio scriptozis hoc superfluit.

c ¶ Dealbatores. armoꝝ vbi ꝺñt fieri ꝺbtiliſſime pictur⁹ ꝺ q̃cũq; coloꝛe.

d ¶ Trigarij. qui faciunt vehicula ex tribus rotis.

e ¶ Biathearij. i. q faciũt q̃dã rotũda ⁊ volubilia in freno circa caput equi: ꝛ bi ꝺicunt pentalargꝛe. a penta qꝺ est quinq; ⁊ largꝛe. i. late quasi quinq; late ⁊ volubiles rotule: qꝛ tñ quinq; ꝺebẽt esse vt ꝺicit frenarij. ⁊ sic ipsis opificibus ⁊ ipsis rotulis cõuenit nomẽ pentalargꝛe.

f ¶ Ethameos. als medicos. ⁊ tũc exponе. vt. ẽ. l. pgi. ⁊ tunc cõpẽdit illos quos superiozi. ꝺixit.

g ¶ Geometros. vt balduinũ agrimensoꝛẽ. Sz. ff. de exc. tu. l. geome.

b ¶ Architectos. ꝺe hoc ꝺixi. ẽ. l. pgi. tri. Sol. ibi spãle.

i ¶ Diuisiones. geometri.

k ¶ Incisiones. vt architecti.

l ¶ Institutis. ab architectis.

m ¶ In par. ꝺue partes sunt. ⁊ ꝺic in par studiũ: non tñ in par bñficiũ: quia docens tñ ẽcusatur: vt statim innuit. ẽ. l. prozi. in pñn.

n ¶ Saudeant docentes.

o ¶ Suscipiãt. ad qõ ⁊ auc. de san. epi. §. j. col. ig. ⁊ j. de stu. li. vz. ro. l. j.

p ¶ De potionibus ⁊c.

¶ Sui ẽcusãt ꝺigit: nũc q̃ subire ꝺebeant. Vel ꝺicit de ẽcusatis gbusꝺam nũc de alijs quãꝺo alius est potior. Accur.

q ¶ Jpse. Vocat⁹. als cõuentus.

r ¶ Age causã. scilz appellando: vt. ff. de vac. mu. l. j. ẽ. de ap. ciues. Sed qũo potior vocať cum grada tim ꝺebeat ꝺeferri. ff. de mu. ⁊ ho. l. vt gradatim: Ñã. ibi ꝺe ordine honoris nõ oneris: vt bic. sed in onerib⁹ ꝺz seruari oꝛꝺo: vt. ff. ẽ. l. ij. l. ꝺ. ordine. ⁊. ff. de mu. ⁊ bon. l. iij. §. pfes. Ñã. illud verũ qõ oẽs sunt sufficientes: als obtinet qõ bic ꝺz. ⁊. ff. de mune. ⁊ ho. l. refcripto. in princ. ⁊ ꝺ. l. de leg. ⁊. ẽ. de decu. l. ad subeũda. Fallit autẽ lex in quibusꝺã muneribus q̃ imponunť omnibus: vt. ẽ. de q. mu. vel pre. l. j. Ztes facit. ẽ. quẽ admodum ciui. mu. l. fi.

In oneribus oꝛꝺo seruãdus est.

s ¶ Jpter inimicitias. ab inimico ⁊cã inimicitie.

t ¶ Ciuilia. f. psonalia.

v ¶ Nõ nocere. appellare. vt. j. ti. j. l. j. non ipso iure. sic i arbitroꝝ: vt. ff. ẽ arbi. nõ ꝺistiguem⁹. §. cũ qꝺã. ⁊ tutoꝛe. vt ibi. de ẽcusatu. ⁊ §. itẽ ppter. ⁊ i ordine iudiciꝝ: vt. ff. ẽ lib. cau. l. fi pariter. ⁊ i pcuratoꝛe. vt ff. de pcu. vel exilio. ⁊ facit. ẽ. de decre. decu. l. fi.

¶ De sumptu. recu. ⁊c.

z ¶ Unerib⁹. Quinq; ꝺic vt. ẽ. qui nu. li. iij.

y ¶ Interposita. quoꝺ facere ꝺebes. vt C. de ap. l. ciues.

z ¶ Recupabis. per officiuꝝ iudicis: vt bic. ⁊. ff. de vac. mu. l. j. §. sed si pcalũniam. ⁊. ẽ. de decu. l. ij. ⁊ arg. ff. de ẽcu. tut. l. feueriter. ⁊. ẽ. de epi. ⁊ cle. oẽs qui. in fi. ⁊. ff. de iudi. eũ qui. ⁊ semp ꝺic pbari eoꝝ quãtitatem sacrameto repetentis: vt. C. de iudi. ꝓperandũ. §. finaũt. ⁊. l. fancimus. facta tagatione pxius a iudice: vt in auc. de iudi. §. oportet. colla. vj.

a ¶ Si post creatio ⁊c. Als si post creationez. als si ante. ⁊ tũc subaud. f. bonoꝝ fusceptum: vt in teg. si post creationem ⁊c.

b ¶ Si ante. Subeundi. a se patre electo. si aũt ꝺicas a te filio tũc ꝺistingue: vt. ẽ. de peri. fuc. pa. l. j.

c ¶ Nõ oportere. niſi ꝺicas ꝓ ap. ipsius ꝺilata fuerit: ⁊ tũc ap. pẽꝺẽte ꝺecesserit: qꝛ tũc ꝺistinguiť bonoꝝ vt nõ teneať beres pfeq: vt. ẽ. si pẽ. ap. l. si ad decurionatũ. * an a munere. ⁊ tũc sic ppter piculũ medij tpis: vt in Zñis. ẽ. de ẽcu. tutu. l. q̃ ẽ. ff. si tu. vel cu. l. j. ⁊ fi pen. ap. l. j. in fi. vel forte idem in bonoꝛe etiam si reipu. interſit.

* Als ici pit si pr.

d ¶ De tabularijs ⁊c. ¶ Qui scribunt predictos noſtatos ad munera ⁊ bonoꝛes ⁊ tributa soluta: ⁊ sunt tabularij quiſcũꝺis publicis ſtrumentis publice pꝛesunt in singulis ciuitatibus: bi quoq; nominatur libꝛarij: vt bic. ⁊. ff. de re. iu. l. si libꝛarius. ⁊ tabelliones. vt in auc. de tabel. colla. iiij. ⁊ catholicum. ⁊ fic potest accipi. ẽ. de bo. pꝛoscrip. l. si qs post. §. fi. Is alio modo ibi exponať. als scribe ꝺicunť qui circa principem vel alios magnos inꝺices actis geſtisq; ꝺficiẽꝺis deputati fũt bi quoq; vocaňť scriptoꝛes: notarij: libellenſes: memoriales: pragmaticales: epiſtolares: exceptoꝛes. vt. C. de appe.. pꝛecipim⁹. ⁊in. l. i offerẽdis.

Nota bẽ synonyma.

Logographi. Nuerarij. Cesuales.

a Logographis.logographi q publicis rōnib⁹ deſcribēdis deputati ſunt.ꝛ dicunt a graphos q̄ eſt ſcriptura ꝛ logos rō:q̄ ſcribūt leges ꝛ rones publicas.ꝛ hi q̄z nuerarij appellant:vt.j.tit.j.l.duos.plerūq; tñ vnū p̄o altero noie ponit.Jté ſunt cenſuales q ſcribunt cenſus:vt bic.ꝛ.l.q̄cūq.q ſunt ſpēs ſub logographis.Sunt ꝛ alij:vt.j.l.fin.ꝛ.C. qui po.in pig.l.penul.

b Ullus.Tabularijs. Dec no mina expone vt in hoc.

c Officio.ſcil; alio:ꝛ facit.j.l.fin.ꝛ.j.qui mi.non poſ.l.oēs.ꝛ l auſ.de man. prin.ſ.fin.colla.iij.ꝛ.j.de muri.l.j.ꝛ.l.eternam.

d Uicunq; .dinisterio.id eſt ſcribēdo cenſui.

e Habeat.Immo reuocatur ad curiā:vt.j.l.fi.et ſ.de decu.l.vniuerſos.et l.que derelicta.ꝛ.l.egem.plo.q̄ ſunt ſ. Sol.bi reuocat:ſ; dignitatis p̄ogatiua nō vtif in cuitandis tormētis ſi de fua ſcriptura fuerit dubitatio vt hic ſubijcit:ꝛ.ſ. de fal.ſi qs.ꝛ credif eius dicto vt ibi.ꝛ in aut.de fi.ſtru.ſ. ſi vō.niſi i caſu:vt in aut. de bē.ꝛ fal.ſ.ſi vō abſūt.

f Enerali. Solidis. id eſt ſingulis.

g Scruituti.libertus ḡ pōt ee:vt.ſ.de ſer.reipu. ma.l.fi.ḡre ḡ dicūtur ſerui publici:ſñ.q; eq; eoñ ſtipulatiōe q̄rit vt ex ſtipulatione ſerui magime bis qui nō pñt ſtipulari: vt.ff.rem pu.ſal.fo.l.iij.ꝛ iiij.als a ſeruiēdo nō ſeruādo dñr ſerui:vt iſti.de iu.pfo.ſ.j.Jté nō pñt ee decuriōes:ſicq; neq; adoucati:vt.ſ.de decu.vni uerſos.ly in tuſcia male ſcruef.Jtez bec oia i ſcribis ꝛ ſiſibus ſcriptoꝝ⁹. An aūt debeant ſcire leges:ꝛ videf q̄ ſic ne facie tes illicitos ꝛctus penaꝫ ſubeant.vt.ſ.ō ſa.ſan.ec. l.iubem⁹.ꝛ de eunuchis. l.ſi.ꝛ.j.vt ne.ad ſuꝫ patro.l.j.Jté no.q̄ p ſe non p aliū ꝛficiunt niſi i ciuitate ꝛſtātino.in q̄ etiā eſt ſpāle vt cadeꝫ charta fiat ꝛ ptocollum:vt in aut.de tabel.Jté ordo iſtr⁹ eſt vt p̄mo nomē ipatoris ꝛ ann⁹ imperij.ſcōo nomē ꝛſulis ꝛ ann⁹ ꝛſulat⁹.tertio mēſis ꝛ dies.quarto dies ciuitat⁹.facte ſi hoc ſit de ꝛſuetudine.quinto ſeries.ſexto locus.ſeptimo ſubſcriptio teſtiū ꝛ cōtrabentiū.octauo ſubſcriptio tabellionis.vt.ſ.de fide inſtru.cō

a Decrescentes.scz veteribus.Accursius.
b Eminē.Astringi.duo dicē.pmo q nō eligit.scdo nisi rōnē red-dat.vt.ff.de mu.et bo.l.rescripto.§.debitores.et q anno durāt vt in fi.huius.l.§.non ppetui.et q anno finito dz reddere rōnē:vt.§.§. Itegro.et colligit fm.l.q sequēti āno dz eligi cū eo āno reddat rōnem. singulis esti annis dz rō-nez reddere epo ciuitatis z dñis primatibus: vt in auc.de colla.§.iubemus. et.§.si quis autē.col.ix.
c Iultitie ē.cū z rōnē fi redditerit.z fac.ff.ō iure fis.l.iij.§.cū qnquēnium.
d Prudētis.scilz hois ad boc.§.de spor.l.ij.
e Recentem.ad qō.ff.de penis.l.si diutino.
f Singulos.ad qō.j.de pgi.sa.scri.l.pro biēnio. aliō i nūcrario q triēnio: vt.j.de numerarijs.l.ij.
Consuetudo loci attenditur.
g Cōsuetudo.No.de cō suetudine ciuitatē.ad qō §.de emā.li.l.j.z.ff.qō cu iusl.vni.item.z qō vi aut clā.prohibere.§. plane.z cō.pce.vēditor.§.si §ptat.
h Ordinis.ad quod in aut.de defen.ciui.§.fi.
i Per biēnii.nō vltra ēt si ordo velit.vt.d.aut.
k Otientiscūqz.soli-dorum.i.aureoꝝ. sic.j.de ve.nū.po.l.j.
l Pro tituli.puta aq ductus pu.cā.vel alio ti.
m Aut.p ēt.et sic libra soluit p solido.vel ppie aut.z dic trāsmittit.i.oz trāsmitti.z sic quodcūqz vnū p alio mittit recipit libra pro.lxxij.aureis.et cōtra.§.lxxij.solidi p li-bra.ad qō.j.de pōdera.l. j.z.j.de argē.§.pō tbc.l.j.
Aurei.lxxij.faciūt li bras auri.
n Feraf.i.dicat vel acci piat a susceptore z ferat tur sacris thesauris:vt.j. l.oiu.itē colligūt h qdaz aureū pro solido z econ tra capi.qō no.ff.de iius vo.l.fi.Accurs.
o Rumēta q de boz reis.publicis ad ep pēsus puta militū ad qō §.de ydi.i pu.boz.l.j.z.ij.
p Annotent.ad boc.§. de apo.pu.l.j.z de exact. tri.l.apparitores.
q Constituti.sic.j.ne qd one.pu.impo.l.j.
r Qui.ad qō.§.ō offi. co.sac.lar.l.j.et.§. e.l.j.z.j.de au. pu.pse.l.j.
s Inferatur.l. ppositis thesauroꝝ subscriptio-nibus factis.vt.§.de ca. no.lar.tit.l.j.
t Factores.de bis gra similitudinis que est in eligendo dicit.
v Cetu.scz senatoꝝ.um.z collige bic alios senato-res z alios curiales:vt.j. de cu.vi.ro.z qō subijcit oim.dic vl maioris ptis: vt.ff.ad mu.l.qō maioz.vel si in.puincia eligūt cetu decurionū.ita qō celeberrime z uenerint.i.due ptes:vt.§.de decu.l.noiationū.z curia p eis deponit z eodē modo firmant ppositi z arcarij.Vel forte ab ipis suscep toribus preponuntur.z facit.§.de decur.l.ij.z.j.de irenar.l.ij.
g Firmēt.electio tū sit a pcuratore cesa.vt.§.de iure fisci.sup creādis.
y Redundare.sic.§.co.l.ij.

accrescentes[a] suscipiat.

Non debet quis in officio reformari nisi primi officij rōnes reddiderit.Itē rō singulis annis dz reddi.Item officiales non debēt esse ppetui sed annales vel ad plus biennales.Barto.

Idem Augu. Lex.iiij.

Eminē susceptiōis mūere functū ad idē mun[b] astrin-gi nisi se pri vinculo sollicitudi-nis supioris absoluerit.Nā neqz eos q placuerint grauare iustitie est:neqz eos q displicuerit tenere prudēt[c] est.Integro igit signuli āniuersario āno trāscurso cogan tur exponere qb titulis suscepta disperserint:vt facili si qs in fu to fuerit depbetus recētē queat reintegrare iacturā.Non ppetui aūt exactores teneant in ptinua tam vexādoz puincialiū ptātem velut cōcussionū oñatione:sed p annos singulos[f] iudiciaria fecuali tate murent:nisi aut cōsuetudo[g] ciuitatis aut auctoritas ordinis[h] eos per biēnium[i] esse compellat.

Idem. Lex.v.

Otiescūqz certa sūma so lidozū[k] pro tituli[l] qlitate debeā/ aur[m] auri massa trāsmittit:in se ptuagintaduos solidos libza fera tur[n] accepta. Idē. Lex.vj.

Rumenta q de bozreis[o] in-ferunt.p illatiōis mō illico apocharū cautionib[p] annotent[q] nō aūt oportet in bozreis fiscali bus nisi fiscalia frumēta ostituī[r].

Impa.Boz. Lex.vij.

Ju minime penes ipos su sceptozes maneat facta collatio: sz stati qōcūqz a puicialib[s] fuerit exolutū sacris thesauris iferat[t].

Impera.Valen. Lex.viij.

Exactozes[v] vel susceptozes i celeberrimo cetu curie cō sensu z iudicio oiuz subactoz te stificatiōe firmēt[y]:puiciarūqz re ctozibus eoz noia q ad publicuz munus officij editi atqz obligati fuerint inotescāt:z aiaduertāt q cūqz noiauerint ad discrimē suuz vniuersa q illi gesserit redūdar[z].

Idem. Lex.ix.

Odios[a] encos vl lapideos cū sextarijs [b]atqz ponderibus[b]/p māsiōes[c] singulasqz ciuitates iuf fim[d] collocari vt vnusqsqz tribu tarius sub oculis cōstituris rerū oim modis sciat qd debeat susce ptozibus dare. Jta vt si qs susce ptoz ꝓditoꝝ modioꝝ sextario rūqz vel pōdez nozmā putauerit exceedēdā:penaz[e] se sciat cōpetēte ee subiturū:z submot[f] q ꝫ vtilita tē pplozū oim bacten[g]esta sunt/ frumēti qnqgesimas:ordei qua dragesimas[c]/vini z lardi viceſi mas susceptozib[h] dari pcipimus.

Humanitatis aūt necessitate cō moti in armenie partib[i] suscepto rib[k] lōgingtatis cā frumēti z oz dei quadragesimas vini et lardi qntasdecimas[l] dari precipimus.

Idem. Lex.x.

Susceptozes pñtib[m] defenso rib[n] z modū iugatiōis pos sessozū:z spes singulas vel eozuꝫ numerū quātitatēqz describāt[o].

Imperator Archa. Lex.xj.

Scuritates[p] semel publica tas z gestis lectas vini su sceptozib[q] imputari z ceptā mer cedis discutionē[r] volum[s] in aptū qsita rōne deduci/z omnes publi cas securitates q gestis tenent a susceptozibus accepto ferri[t].

Non potest quis exercere officiuz in quo semel deliquit.Bar.

Idem. Lex.xij.

Si aliquid a susceptoze vel a tabulario fraudis admissuz esse possessor deprehēdat[u]:nemo eoz semel iteruersione cōuict[x] id rursus offīm gerat in quo añ de coxit[y]:z si rescriptū nrm elicituz clādestina supplicatiōe intulerit.

Idem Ar. Lex.xiij.

Uos tabularios[z] seu nūe rarios[a] susceptozes[b] toti dē p vniuersas puicias oportere ostituī clementiā nra ppcipit.scire aūt volum[c] ptoziana aplissima p fectura eos q aurū largitiōale su sceperūt nihil cum arce[d] rōcinijs hēre cōe.iudices aūt prouinciaz qnqz libris auri mulctādos z pri mates officiozū capitali pena ple ctēdos/si boc nō fuerit custoditū.

Imperator.Ido. Lex.xiij.

Humiliozib[e] officijs aut ex traordinarijs oneribus oc cupari curiales nō patimur[f]/ne publica vacillet vtilitaz:suscepto rē itaqz vestiū equs ē ab officio[g] pcōsulari vel ab his q in eodem

a Odios.mensura.scilicet.
b Sextarijs.eneis vel lapideis.Accur.
c Ponderibus.eneis vel lapideis.Accur.
d Clausiones.vt in ecclesia.vt in aut.de colla.§.eos.
e Penā.vt.j.l.fi.z.j.ti.j.l.j.z facit in aut.de col.§.eos autem.
c Qua dragesimas.not. ꝫtuz noie tributi dz dari:vt no.§.de an.z tri.l tri bu.z.l.ij.z de idictiōib.
f Quintasdecimas.nisi se ad mai astringerit:vt §.de anno.z tri.l.fin.q est cōtra fm Py.Sed certe ibi min pmittim subie ctis soluere ꝫ soliti sunt soluere.z illud ex dispen satiōe.Jtez ex re boc facit lōgingtas Rñ.qz z defe runt qō est grauc:vt.§.de an.z tri.l.pro locis.Acc.
g Susceptozes.Defen soribus.vt.§.ō de fen.ciui.iubemus.
b Describāt.ad cautelam solutū fit.z ad obli gandū susceptozes.ad qō §.de apo.pu.l.j.z.l.ij.z.j. de ca.fru.vb.ro.l.j.et in aut.de man.pn.§.coges. z.j.de col.fū.pa.l.placet. z.j.l.pz.z ar.ff.de edē.l.si qs ex argētarijs.§.j.acc.
i Securitates.De vi no accepto vt subsi cit z sibibus.vt.§.l.pzi.
k Discussionem.que fit contra susceptozem.
l Ferri.id est probari. vt.§.de quadri.prescrip. l.ij.§.fin.z de apo.pu.l.ij.
m Si aligd.Sephen dat.z de boc accu sat cū coram prefectis vel comitibus:vt in aut.de coll.§.eos.
n Decopit.Decoctor dr officialis pecūie:vt.§. de decurio.l.qlibet.vnde decopit.i.illud offīm gef sit.Et not.depositum ab officio nō redire ✱ad il lud idē of.ad qō.j.de di gni.l.iudices.z.§.si qua cūqz pre.po.l.j.z.j.de pa la.fac. lar.l.ij.z in decre. ij.q.vij.c. nō pōt. ſz ar.§. j.de cobar.l.si quis.

✱Facit ad boc.c.accepim cūcta gl.sup ꝫ re putare.cura me.§ eta re z qlitate.

o Uos tabularios. Jd est logogra phos.vt.§.ti.j.in rubri. z triennio durant:vt z.j. de nume.l.ij.
p Susceptozes.qz nūeruz solutoz meōte cōmēdat in scriptis z ingerit susce ptoꝝ.vt.j.de nume.l.ij.
q Susceptozes.quoꝝ vnus aurarius.alter spe cierum z qulibet tenebit vnus de dictis notarijs: vt.j.de nume.l.iiij.
r Arce.arca arce non ergo vnus cum alio im miscet:vt.j.ō nume.l.iiij. z.§.de cano.lar.titu.pre cepit.§.penul.
s Humilioribus.Patimur.ad boc.§.de deci.l.si quis pcuratio nem.z.l.curiales.z.j.de cu.vi.ro.l.j.Accur.
t Susceptozem.officiū erat suscipere tributa ad vestes.
v Ab officio.i.officialibus.
g Jn eodem.i.in officio suscipiendi vestes.ad qō.§.de assē.l.licet.nō tamen continuo.vt.§.co.l.neminem.

Codicis Justiniani Liber Undecimus.

a Officium.i.fusceptorem vestium.
b Pertineant.fic.ff.p.o soc.l.si non fuerint.§.fi.
c Ab ordinibus.decurionum.
d Curialium.id est decurionum.
e Depheñi.ab scuriosatū.nā ꝙ pulegius retinet:vt.§.ō exeu.mu.l.eā.
f Aruz. Arcarius.
g Pertinere.fio. picium presidis. vt.§.de causa no.lar.ti.l.fi.
h Iniquitate.fa.§.eo.l. modios.ꝛ.l. fusceptores. ꝛ.j.ti.j.l.j.ꝛ.ff.de fal.l.pe.
i Comites.q aurū ꝛ argētū custodiūt.sed ꝑfect? ipēs.vt i auf.ō col.§.eos ꝛ fa.§.de cano.lar.ti.j.l.j.
k Urū. Parib⁹. id est equis.ad qō.§.tit.j.l.modios.ꝛ.l. fusceptores.ꝛ.l.fina.in auf.de col.§.eos.
l Quotiēs de ālitate fit bonū aurū ꝛ bñ forma tū.vt.j.de ve.nū.po.l.j.
m Dubitatio. idem de ceteris speciebus.
n Igsoltatem. igos victor.states militia.
o Fallatur.a quoꝫ.
p De auri pub. per.ac.
¶ Id est de coctoribus q persequuntur illud.
q Uri persecuto res. egpone vt in rubri.
r Persecutoria.ſ. licētia persequendi aurum. Accur.
s Presumūt. persequi: id est coquere.
t Retentāt. qñ est pmissa. ad qō.§.titu.j.l. diu.ꝛ ſ.de of.co.fac.lar.l.j.
u De bis q ex pub. col.
† Sic etiaꝫ de iure canonico. cōcor.ca.cū in unctis.extra de elec. ℔ lib.vi.
ac.¶ Differt ab illo titu. ſ.de bis q. ex pu. ratio. mu.pe.qi ibi de accipiente:hic de dante.
Ullus. Innadat.nisi iussio ne principis.vt j.l.prozi.
Innadere. als tenere tur ad vsuras cētesimas. vt.§.ō ne.ge.q fine.ꝛ fa.i auf.de colla.§.iubemus.
Ullus.refert.siue iaz sit relatū siue non.
a Perceperit.ꝛ nisi forte sint duo:q casu vn⁹ ab alio pōt sumere fm Py. ar.ff.de ℔. empt.l.si in emptiōe.§.fi. Vel ℔ secuṡ q:ꝛ accipe ℔ est prohibiti.vt.§.de bis q ex pub. rationi.l.j.Accur.
b Ciant iudices. magime.nam idem in aliis officialibus.
¶ Emancipa.capitis.vt ſ.de bis q ex pu.rō.l.fi.ꝛ fa.j.de fru.vi.cō.l.ij.ꝛ.j.ō colla.fun.pa.l.fi.
Aurū coronarium quid sit.
d De auro coronario. ¶ ronationes principuꝫ que in templo pendētes a Tito ꝛ Vespasiano sublate sunt:vel dic ꝙ dabatur atbletis.

mercuerūt soleniter .pcurari:bonāꝫ itereſt hmōi explorare rōnē ꝛ qrere ālitatē coꝛ quoꝛ ad cōsti tuēdū cōmodioꝛ cura ē.neqꝫ cū equū est vt ad offin⁹ lucra ad curialē susceptōistiū dāna ptineāt.
¶Dāc igit ab ordinib⁹ iniuriā sū mouem⁹:exceptis si q curialiū in offō memorato aut militasse aut militare fuerint deprehensi.

Impa.Aug. Lex.xv.
Urū siue argētū qōcūqꝫa possessore pferat arcarius vel fusceptor accipiat: ita vt prouincie moderatoꝛ eiusdē offin ad crimē suū nouerit ptinere si possessoribus vllū fuerit ex aliqua pōdērū inigtate illatū dispendiū:ꝛ qcqd ex puinciis ad nostrū dirigēt crarium/id ad illustres viros crarij nri comites relatiōe deferatur:
De ponderatoribus ꝛ auri illatione. Titulus.lxxj.
Impera:Augu. Lex.j.
Urū qō infert a collatoribꝰ si quis vel solidos voluerit vel materiam appendere equa lance et libramentis paribus suscipiat.
Impera.Justi. Lex.ij.
Quotiēs de ālitate solidoꝛ orta fuerit dubitatiō pla cet quē sermo grecꝰ appellat per singulas ciuitates pstitutum igo stare /qui pro sua fide atqꝫ inde stria neqꝫ fallat ꝛ neqꝫ fallat cōtentionem dirimere.
De auri publici persecutoribus. Titulus.lxxij.
Susceptoꝛes nō debēt pecuniā acceptam sine licētia in massaꝫ redigere:ꝛ babita licentia retardare.Bar.
Impera.valenti. Lex vnica.
Uri pſecutoꝛes par rum nulla pmissa vt assolet pſecutoria aurū pſumūt ptinuisse retētant qō statum fuerat assignādū. Idcoqꝫ cēsem⁹ ne qs absqꝫ pceptoꝛi illustris comitis sacrarū largitionum vel coquēdum aurū sumat/ vel capiat deinceps retinendum.
De bis q ex publica collatione illata sunt non vsurpandis. Titulus.lxxij.
Pecuniā publicā non pōt quis accipere mutuo vel alio titulo:vel in suā vtilitatem aliter conuertere.Bar.

De collationem auri coronarij.egpone vt in rub.
Cōsuetudine.iudei pstant ex cōsuetudine:vt.§.de iude. i.iudeoꝛ.ꝛ facit.§.de statutis.l.in nostre.ꝛ.l.fi.
De irenarchis. Irenarche sunt q coꝛrigendis moribus pficiunt:vñ ē pſonale mun⁹:vt.ff.de mu.l.fi.§.irenarche.magie i sedādis discordijs:vt.j.l.j.ꝛ i cōprehēdēdis latronib⁹ vt.ff.de custo.reo.l.diu⁹. ꝛ dñr ēsi arcētes iram:qr ire sumēde in turbatoꝛes publice quietis et pacis gerunt monarchiam.
Renarche.egpo. vt i rubri.
Concordiā gerunt et alia vt i rub.vnde qrit an bo die sint sublati: quia videtur loci seruatoꝛes qō quidā dicūt:vt in auf.vt nulli iudi.§.j.ꝛ de colla.§.iubem⁹.col.ig.ꝛ de defen.ci.§.nō habēte.col.ij.ꝛ de manda. prin.§.eos. col.iij.vel ibi a pside: hic a decurionibus eligitur: ꝛ ideo egparaī militi in stitie. ꝛ facit.ff.de of.pfe. vrb.l.j.§.ꝛ sane.
Nominent. ad boc.§. de fuscep.l.egactores.
De argenti precio ꝛc.
Ubemus. Facultatem.qi qō chari⁹ est qñqꝫ leui⁹ soluitur. vt insti.de act.§.huic.
Quinos.i. bis qnqꝫ aureos.nā solidus ꝛ aureus idē est. vt.j.de vetenum.po.ꝛin rub.notani. Ité pro.gg.lib.eris vnus aure⁹:vt.§.ō col.eris.l.j.
De nauicularijs.
¶ Dicit.§.ō gbuscā mūerib⁹ vel pre.neminē egcu. a munere transuehendi: nūc aūt ō bis ꝑ q̄s tranſuehūtur. Vel.§.dicit de col.sperū:nūc de trāsuectiōe:que qꝫ fit ꝑ nauclerios iō de eis dicit:ꝛ sunt illi q annonarias.spēs a susceptoꝛib⁹ vel ꝑpositis in puincia accipe ꝛ romā vel ad castra vbi erāt milites ōferre debebāt.ꝛ sic dñr seruire ānone vbis: vt.j.l.iiij.ꝛ.ff.de iur.imu. l.semp.§. negociatoꝛes. Isti aūt a cura ꝛ tutela excusant:nisi a minoꝛib⁹ sui corpis: vt.§.de exeus. tu.ꝛ cu.l.pe.Ité sunt im munes a pſonalibus munerib⁹ q̄diu in actu sunt vt dcō.§.negociatoꝛes.ꝛ ipi nō coꝛ libi: vt.§.immunitati.l ea.l.ꝛ dic ꝙ q̄das sunt nauicularij q vēsūt publicas annonas: vt ℔ ti.ꝛ duobus seq. Ité alij q negociāt̄ur ꝛ magimaꝫ partē sue substātie in hac negociatione bñt q ꝛ ipsi sūt imunes:vt ea.l.semp. §.licet.ꝛ i coꝛpe.ꝛ de mu. ꝛ ho.l.nauicularij. ꝛ no. d.§.negociatoꝛes. Sunt

Judei ex cōsuetudine aur coronarius prestant.
b
i
k
l
Aurens⁹ solid⁹ dic⁹ sant.
m
n

alij qui naues fabricant:de quibus dic.ff.de va.mu.l.is quis naues.
o Lustralis auri.de boc nil in nigro.fic.§.qbus mu.sed dic vt in rubri.§.de interdic.notatur.

Nullam.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a Illā. Anno narias. De prio igit ge nere dic vt no. i rub. nā comes borreoꝝ delega bat portandas.

b Securitate. violētic. vt. ff. ad. l. iul. de vi pu. l. j. ⁊. j. de lit. ⁊ iti. custo. gnimo ⁊ numeruꝫ personalium vt in rub. no.

c Vulcta. hic datur fisco. ſz passō imuriā quadruplū. vt. j. l. iij.

d Omperimus. ſ. in pronuncia.

e Species. ſcz rome. vel ad castra vbi portantur.

f Cōuertere. ſ. rome vel ad castra vbi portantur.

g Securitates. i. apochas. ⁊ de soluto reddan tur securitates.

b Reportēt. ad q̄s faciē das cogūtur qui ſuſcepe runt: vt. j. de col. fun. pa. l. placuit.

i Dictē illatiōis. ſic. ſ. de apo. pu. l. j.

k Bis, quadrupli. actiōe vi bo. rap. ⁊ no. q̄ totū q̄druplū ē pena. ſic ⁊ alſ⁹ i duplū dat tm̄. vt. ſ. ō paganis. l. cbristianis. ſz q̄ſdā. vel veri⁹ re cōputata ⁊ ifra ānū post ānuz in ſimplū: vt inſti. vi bo. rap. ℣. j. ⁊ fac. ſ. c. l. ij. cum 2co. Sed hec lex bz locū q̄n non in naufragio ſed alſ⁹ rapit. ſed tūc bz locū j. tit. iij. l. ij. ⁊. ff. de incen. rui. l. ſi qs ex naufragio.

l Um nauarchoꝝ. i. nauiculariozum ſiue nauticozum.

m Oſpiret. i. aſpirādo iret. alſ⁹ obiret. i. iret q̄ſi obeundo. ꝓpter laboꝛez.

n Judicio. ꝛ. i. iudicum: ſcz comitū boꝛeoꝝ q ex pectant transuectionez.

o Trāſuectiōis. i. ꝓpter defectum trāſuectionis.

p Tua. adducit q̄ ē. j. ⁊ dic quētis. i. ꝓuocatis.

q Alios. ꝓximiores. vt ſ. de an. ⁊ tribu. ꝓ locis.

r Conditis. vt in boꝛreis. quia ibi cōditur.

s Immunitate. vī ergo a primonali ēt excuſari: vt. ff. de iur. imu. l. ſemp. ℣. negociatoꝛes. ſed hic magis inuit ℟iū. ⁊ facit ſ. de iu. fiſ. l. penul.

t Cognitionis. ſ. tue.

v Limauit. alſ⁹ libzauit. Accurſius.

g Ui. Auertendo. i. interuertēdo. vel i. in auerſione ſeu piculo emptoꝛis ꝓ q̄ō min⁹ vendidit. ⁊ ꝓm hāc ſcōam ex poſitionē. ſub. magime.

y Capitali. i. deportationis. vt. j. l. ꝓi. ⁊ facit ſ. q̄ue res vē. nō poſ. l. pe. ⁊. l. ſi. ⁊ de nauti. fe. l. iij.

z Udices. Flatus. i. ventus.

Ullaz vim opz naucleriosſuſti nere delegatas ſpēs ānonari as trāſſerētes nec ꝓcuſſiones ꝓpeti: nec ali q̄ genus incōmodi: ſz venientes ac remeātes oi ſecuritate potiri. ℣. libzarū auri mulcta. ꝓponēda his q eos ingetare tentauerint.

Idem Aug. Lex. ij.

Ompim⁹ nauclerios ſuſce ptas ſpēs in negociatiōis emolumēta conuertere. Ideoꝛ decernim⁹ vt intra annū q̄s ſuſceperint ſerāt ſpēs ⁊ ſecuritates reportēt: q̄ etiā die illatōis edocēāt: vt itra alterū annū eis reddaṅt a qbus ſpecies ꝓſtite ſunt.

Qui cū nauicularijs fecerūt rapinā tenentur in quadruplū. Bar.

Idem Archa. Lex. iij.

AB bis q in nauclerios ꝓpe das egerūt volum⁹ eoꝝ cō modis ſatiſfieri: ⁊ iō ne creſcat in poſterū eoꝝ audacia ſancimus vt q̄cūq; rapinis fuerit deꝓhēſus/ pena quadrupli teneatur.

Q̄i id q̄ per ꝓſonas certe regionis dz expediri ⁊ nō pōt: dz expediri ꝓ boīes circūſtantes expenſis publicis. Bar.

Imperator Ido. Lex. iiij.

Um nauarchoꝝ cetus ciriciter, puincias oziēt inopia nauium tiruberet/ ⁊ inueſtigāde claſſis obtētu iſulaz ſucceſſus ꝓſpiret: ⁊ nauigādi oportūitate trāſacta iudiciozum indignatio ſine trāſuectiōis expectaret effectu: merito celſitudo tua ꝓfecto auguſtali ⁊ inſularū ꝓſide cōuentis ciuitatis alexandrine ⁊ carpacie claſſis ſūmatez ⁊ nōnullos alios nauclerios ei⁹ ꝓfeſſiōis adduxit: vt onus frumentarij cōmeat⁹ q p oziētales nauarchoꝝ ex alexādrine ciuitatis ꝓditis ꝓſuecuerat ad ſacratiſſimā vrbē trāſferri in ſuā fidē ſuſceptū ad cadez auguſtiſſime vrbis boꝛrea cōpoꝛtarent: ſalarijs ꝓ mercedula ꝓſtitis ex tributarie penſitatiōis ⁊ munitate: vel ex eo q̄ vocatur grece

necnō etiā alijs qui cognitionis limauit examen.

Qui p rectā viā nō vadit: ⁊ ſpēs publicas diſtrahit capitali pena punit. B.

Imperator Augu. Lex. v.

Ui fiſcales ſpecies ſuſcepit deꝓortādas: ſi recta nauigatiōe contēpta littoꝛa deuia ſectatus eas q̄uertendo diſtraxerit: capitali pena plectetur.

Si iudices patiunt tpe rate nauigatiōis nauclerios in ſuo territoꝛio cōmoꝛari puniunt⁹ ipſi⁹ municipes. Bar.

Imperator Archa. Lex. vj.

Iudices q in partib⁹ dioceſeos ſue onuſta nauigia cuz ꝓſperioꝛ flatus inuitat ſub prextu hyemis imozari pmiſerint: vna cū municipib⁹ ⁊ coꝛpat⁹ ciuſ dem loci ſoꝛtunaz ꝓpziaz ſeriant diſpendijs: pauclerꝝ ꝓterea penā ꝓportatiōis excipiāt ſi aliqd fraudis eoꝝ admiſiſſe fuerit reuelatū.

De predijs ⁊ oibus reb⁹ nauicularioꝝ. Titulus. ij.

Etiam ad domū principis res nauicularioꝝ transeunt cū onere ſuo. Bar.

Imperator Augu. Lex. j.

Omū etiā māſuetudinis nr̄e in his q̄ nauiculario nomine obnoxia ſunt agnoſcere ꝓcipimus debitam functionem.

Pro rata rei q̄ peruenit ad aliquez de boniꝫ nauicularioꝝ dz onuꝫ ſuſtinere: nec patrimoniū vl⁹ ꝓſona vlterius aggraꝫ uatur. Ité inſpiciꝫ quatenus erat tem poze quo ad eū peruenit. b. d. Bar.

Idem. Lex. ij.

AB his q̄ nauicularij vēdūt (q̄n̄ intercipe ōctū emēdi vēdendiq; fas, ꝓhibet) ēptoꝛ nauicularij fūctionē, p mō poztiōis cōpate ſubeat: res em̄ oneri addicta eſt nō ꝓſone mercatoꝛis: neq; nauicularij iubem⁹ fieri eū q aliqd cōpauit: ſz eā ptē q̄ empta eſt, p ſuo mō ac rōne eē munificaz nec em̄ totū p̄imoniū ad fūctionē nauicl⁹ariā occupandu; erit q̄d habuit q rei exigue mercatoꝛ accеſſit: ſed illa poztio q̄ ab initio nauicularij fuit ad pēſionē bmōi fūctiōis ſola teneda eſt: reſiduo p̄imōio q̄d ab b viculo libez ē ocioſo ⁊ imuni ſuā do. dom⁹ vo q̄rū cūru dec⁹ vrbiꝫ poti⁹ q̄z fruct⁹ acgrit vbi a nauicularijs veneūt, p tāto mō ad hāc pēſionē obligari placet q̄tū bē bāt emolumētū cū pecūia mutua ret: vbi vo ſpacia loci ⁊ iniquitas nullā habuerit pēſionē, aut extructio cui⁹ ē ardua difficiliſq; emolitio aut decus ſumptuoſuz vt eſt plerūq; liberale iſtitutū habitatiōnē gs ſuāvbis oznamēto adiecerit nolum⁹ munificentiā q̄ poſtea addita eſt imꝛobā licitationez eſtimatiōis excipere: ſed vetuſta poti⁹ loci ſpecies ꝓpenſio cogitet q̄ cultus hodiernus qui per induſtriaz bois aſoſi acceſſit.

Qui emit ꝑdia nauicularioꝝ tenet ad onus ſm̄ veꝛā eſtimationem que priuatoꝝ pactis nō tollitur: ⁊ vendentes tenent ſi ēptoꝛes nō fuerūt idonei. Bar.

Imperator Ar. Lex. iij.

Ij q fundos nauicularie functionis aſcriptos a nauicularijs acceperūt q̄libet a ſe titulo trāſeūtes ſm̄ agri opinionē q̄ antiq⁹ habebat aſcriptā nauicularia functionē ſuſcipe coganť: neq; eas conditiones ſibi exiſtiment ꝓfuturas, quas vēditoꝛ minus idone⁹ in ſe receꝑit impoſite

a Et corꝑoratis. ſic. ſ. de ꝓiui. credi. l. j. Accur.

b Deportatiōis. ℣. ſ. bonoꝝ: vt. ſ. de pe. l. deportatoꝛ. Et nota q̄ in ſcōa l. de of. nauicle. l. j. ⁊. iij. de ꝓmio. ⁊ ēt in. iiij. in vlti. ⁊ pe. de pena male gerētis.

c De ꝓdijs. Hoc accipe vt no. ſ. tit. j. in rub. ⁊ q̄ omnes res eoꝝ; ſunt huic oneri ſubiecte quoc̄ūq; etiā res ierint quaſi quadam fraude. vt. j. l. j. ⁊. ij. ideo de his dicit.

d Omū. q̄ ſucceſſit i ius vl⁹ rē nauicularij.

e Fūctionē. ꝓ mō. ꝓuecte rei: vt. j. l. ꝓi. ſic non ecculantur a collatiōe emptarū ſperū: vt. ſ. vt nemi. li. in empt. ſpe. l. j. ⁊ fac. j. ti. j. l. j. acc.

f Is bis. ſ. rebus ſuis que ſunt huic oneri ſubiecte: vt no. in rub.

g Intercipere. i. ceſſare. p. ⁊ facit. ff. ꝓ ſoc. l. idez quoꝫ erit. in fi.

b Addicta eſt. ſic. ff. de publi. imperatoꝛes.

i Munificaz. i. munus faciens. ſic. ff. de publi. ſi publicanus. ℣. j.

k Urbium. ſic. ff. de no. ope. nū. ꝓtoꝛ. ℣. b interdictuz. ⁊ ne qd in lo. pu. l. ſi.

l Pecunia. alſ⁹ mutaretur. ſ. in res q̄ vēdebatur. alſ⁹ mutuaret. i. mutuo ſeu viciſſim accipere tur. alſ⁹ permutaretur.

m Emolitio. repete nullam habuit penſionem.

n Sumptuoſum. nullā bz penſionē vt turris.

o Et eſt. i. vt q̄nq; cōtingit q̄ aliqs habet libera le ꝓpoſitum.

p Inſtitutū. i. ꝓpoſitū.

q Ornameto. vt pictur⁹.

r Excipere. i. ſuſcipere. ad q̄. ſ. de allu. l. fi. ⁊. j. l. ꝓoꝛi. in ꝓn. ⁊ de ſol. l. penul. ⁊. j. de oi agro deſer. l. fi. ⁊. j. l. ꝓoꝛi. in ꝓin.

s Ij qui. Aſcriptos. quales ſunt fundi nauta rum: vt. ſ. in rub.

t Aſſe. ſ. nauicularij fūdi.

v Opinionē. i. cenſualē ꝓfeſſionez q̄ ideo dz opinio: q̄ opiari debem⁹ vt ſcriptura ꝓhibet. ℣. Vel eſtimationes q̄ iō dz opinio ga opinari nos facit cū de ipſa dubitaꝛ. nam ⁊ vulgari mō ſic logmur: qd opiaris hāc rē valere?

g Functionem. alſ⁹ prestationem.

y Cogantur. ſciz vt ſoluant ⁊ ꝓeſtent eam.

z Cōditiones. i. pactiones: vt. ſ. ſine cen. vel re. l. fi. ⁊. ff. de pac. l. inter. valet ſi quātū eſt inter ſe vt qō ſoluerit repetat. vt. ſ. eo. tit. l. ꝓſa. ℣. jj. ſic. ſ. de pact. l. pacto ſucceſſoꝝ. ⁊ de bere. ven. l. ij.

Codicis Justiniani Liber Undecimus.

a ¶ Pactione.i.hac ratione seruata.Accur.
a ¶ Teneantur.qō etiā hodie ꝓfitenē apud acta ſi ante traditionē mi nus idoneus inueniat emptor:vt in aut.de man.ꝓn.ſ.nō permittas. col.iij.Sed qd ſi tpe alienationis erat idoneus:Rñ.nō tenet vēditor. vt.ff.de neg.ge.litis.ſ.j.ꝛ de admi.rc.ad ci.perti.l.ij.ſ.ſi eo.itē facit.j. de fun.rei pri.l.iij.

c ¶ Ab idoneis.emptoribus.ad qō.ff.ad mu.l.libertus.ſ.filiū.cū concor.

¶ De naubus nō excusandis.

d MUlti.ꝛ titulis ſcribendo nomina potentū quoruꝫ dicere nauē eſſe.ꝛ fa.j.l.ꝓpoſi.

e ¶ Vt puatos.nō aūt ſe habere nauigia: vt.ff.de vaca.mu.l.iij.ꝛ fa.ſ.vt nemo pua.ꝛ de āno.ꝛ trib. l.obſiſtere.ꝛ.j.de nau. tiberi.l.j.ꝛ.ſ.titu.j.l.j.ꝛ de ope.pub.l.ad portus.

f ¶ Ubēm.Vltra quo rum.magiſtē.namq; ſi min⁹.vt.ſ.l.ꝓpoſi.ꝛ ff.de vaca.mu.l.iij.

g ¶ Ante.i.ꝗtra.Vt ſicut vulgariter dicit̄ non eua des ante me.

b ¶ Embolam.hoc ꝛ alia q̄ hic ſunt eꝛpone: vt.ſ.ō ſacroſan.ecc.l.vbiuis. vbi eſt hec deverbo ad vbum.

i ¶ Nec ſi.ſcz debebit oppugnare regulas ꝓuidentiſſime legis. Accur.

k ¶ Non valeat. vt et.ſi cōtra ius vel vti.pu.l.ſi.ꝛ de pe.bo.ſub.l.j.

l ¶ Attentatū.a oño nauis.nā ſi non oñs nō nocet oño ſi ipſe iquātū qō nauis valet tenetur fiſco. ar.l.ſi gs i tantā.C.vñ vi. Aliꝭ dicūt oñm pdere ſi ei emendare, debere cū q attētauerit. itē q̄o quo delictū ꝑlati nocet eccleſie. ✣ Rñ.vt l.l. iubem⁹.

✣ Vide l.c. delictuꝫ extra de regu. tur.et in gl. in.c.cum di m lectus. extra de ordi. cogn.vide tibi p do. Johan.and.in mercuria.

¶ De quid oneri publico imponatur.

Neri.frumē ti. publici. qd ſi ſponte recipit ꝛ fortē recipit mercedē:ſ Rñ. tenetur nauta quaſi conuerterit publicas merces in negociationes ꝓpuatas:vt.j.ti.ij.l.ij.

n ¶ Naufragij.ſi cōtigerit per hoc.

o ¶ Vigorē.extra ordinez punietur.

p ¶ De naufragijs. ¶ Qr q̄q; per onus ꝓuatum cōtingit naufragium:vt ſ.tit.j.ideo de hoc dicit. Vel q̄ nauclerꝰ de gbus dicit hic patiunf.ideo de hoc dicit.ꝛ ō: naufragiū q̄ſi nauis fractura .a nauſe ꝛ frango:quia plerūq; nauis frangitur oū naufragium patitur.

Naufragium vñ ō.

q Jquādo .pertineat. nauis ꝛ res in ea cōtente.vt.ff. eod.ne mētis arbitrio:hac tñ pactione a ſeruata:vt ſi ad minꝰ idoneū fuerit trāſlata poſſeſſio:ēt auctores trāſcripti ꝑdꝫ teneant b obnoxij: ſitq; ſ in ꝓpōtu vt oānis fiſcali bus ꝓmitus ab idoneis c cōſulat.

¶ De naubus non excusandis. Titulus.iij.

¶ Naues que ſub nomine ꝛ titulo alie no excuſantur publicantur.Bar.

Impera.Augu. Lex.j.

MUlti naues ſuas diuerſoꝝ noib⁹ ꝛ titulis d tuent cui fraudi obuiātes ꝓcipimus vt ſi qs ad cuitationem publice neceſſitat̄ titulū cre diderit apponēdū:ſciat nauē eſſe fiſco ſociandā.nā vt ꝓuatos e q̄s non ꝓhibemus habere nauigia: ita fraudi locū eſſe nō ſinimus cū oñes in cōe ſi neceſſitas exegerit conueniat vtilitatibus publicis obedire:ꝛ ſubuectionem ſine dignitatis ꝓuilegio celebꝛare.

¶ Nulla nauis ob neceſſitatē publicā excuſat aliquo ꝓuilegio i corꝑe iuris inſerto vel nō inſerto:ꝛ cōtrafaciēs pena hic inſerta punitur.Bar.

Impera.Archa. Lex.ij.

Ubēm nullaꝫ nauem vltra duoꝝ f militū modioꝝ capacē ñ felicē embolā g vel publicarū ſpērū trāſuectionē/aut ꝓuilegio dignitat̄aut religionis ſtuitu/aut ꝓogatiua ꝓſone publicis vtilitatib⁹ excuſari poſſe ſubtractā:nec ſi h celeſte ō ,ꝑceratur oraculū ſiue āntoratio ſit:ſiue diuina ꝓagmatica ,puidentiſſime legis regulas oppugnare debebit.Cō ēt i oib⁹ cauſis cupim⁹ obſuari: vt gñal⁹ ſi quid eiuſmodi ō ius vel vtilitatem publicā in quoliber negocio ꝑferat: nō valeat k.q̄cd enim in fraudez iſtius legis quolibet mō fuerit attētatū l:id nauigiū qō excuſat publicatione cozrigimus.

¶ De quid oneri publico imponatur. Titulus.iiij.

¶ Qui cogit nautā ad accipiendū aliquid vltra onus tenetur ad emēdationē dāni ꝛ criminaliter punitur.b.o.Bar.

Impera.Anto. Lex vnica.

Neri publico ſarcinam ꝓuataꝫ ne qs iponat nec audeat poztiozes frumēti m ad ſuſcipiēdū onus aliꝗ neceſſitate cōpellere:hoc enī facto atq; cōmiſſo nō in diſpēdiū ſolū atq; naufragij n dānū tenebitur obligatus/vcrūctiaꝫ publice coertionis experietur vigoreꝫ o.

quid.ꝛ.l.ſi.ꝛ in cōti.ſe.que incipit:nauigia.ff.de fur.alioquin edicto pretoris tenetur ſi tēpore naufragij aliq̄d accepit.vt.ff.ꝛ.l.j.in fi.ꝛ.l.ij. ꝛ.iij.ꝛ.l.eqpugnantur.ꝛ etiā criminaliter:vt no.ff.de fur.in cum.

r ¶ Sectetur.q.o.nullum.

s ¶ Jquis.Teſtibus.ſm formā inferioris.l.ꝓpoſi.Accur.

De naufragijs r. Titu.v.

Imperato⁹ Augu. Lex.j.

Jqñ naufragio nauis expulſa fuerit ad litt⁹:vl ſi qñ aliquā terram attigerit ad oños ꝓincat n:fiſc⁹ me⁹ ſcie nō iterponat:qō eñ ꝛ ius hꝫ fiſc⁹ in aliena calamitate vt de re tā luctuoſa cōpendiū ſectet o.

¶ Manicularius qui dicit ſe feciſſe naufragiū hꝫ hoc ꝓbabere per teſtes cozā iudice illius loci:ꝛ infra annū ꝓfecto nun ciare:aliter non auditur.Bar.

Impera.Vale. Lex.ij.

Jqs naiicularius naufragiuꝫ ſe ſuſtinuiſſe affirmet/ ꝓuincie iudicē ci⁹ videlz in q̄ res agit adire feſtinet/ac,pbet apō eū teſtibus p cuētū:relatioꝝ etiā ad ſublimiſſimā referat ꝑfecturam: ita vt itra anni ſpaciū veritate re uelata cōpetens diſpoſitio q ,pcedat.q; ſi per negligentiā ꝓinituꝫ anni r ſpaciū forſaſſe claudat:ſupuacuas ſeraſq; interpellationes emerſo āno placuit non admitti.

¶ Cū de naufragio q̄rit debēt examinari duo vel tres de naui qui meli⁹ ſcire debēt veritatē:ꝛ eis deficietib⁹ deuenitur ad alios:ꝛ nauigatoꝝ hꝫ fieri a kal. apꝛilis vſq; ad kal.octobꝛis.b.o.Bar.

Impa.Gratia. Lex.iij.

Qotiēs obruta vel ſubmerſa fluctib⁹ nauis exāmē adhibet:cō petentis s iudicis duoꝝ vel trium nautaruꝫ t qōne habita u:ceteri ab hmōi nexu v liberentur.qd eſt cūq̄ nō abūde itra ꝓinitū nūerū w ſolers q̄ſitor iueniat:circa magiſtros nauiū qb⁹ ē ſcia pleniꝰ ꝛimo ref d q ſi fatali ſorte defuerint:in alios e inqſitio trāſferat.Qanc ſi vniuerſos violētia tēpeſtatis obruerit ne veritaꝫ lateat a liberis f nautaꝝ ſiue magꝛoꝝ ītra iudicia ꝓſtituris ſup eoꝝ q̄rat iteritu g q̄s nauicularius h naufragio perijſſe cōtēdit.Suſceptiōis aūt neceſſitas ex kal.apꝛil.in diē kalendaꝝ octobꝛis menſura ſeruabitur.

¶ Priuatis q ſoluerunt collectas publico officiali q poſtea aufugit vel perdidit nō imputatur:ꝛ loquitur in procura toribus vel exactoribus.Bar.

Impera.Vale. Lex.iiij.

Ro his q̄ ſcinel a collatoribus i illata naufragijs pierūt nolum⁹ nob aliquā cū poſſeſſoꝛib⁹ k ſiue ſeatoꝛes l ſiue ꝑuati ſint cōione vl aliq̄ piculi ad eos redūdare m.

¶ Cū ō naufragio q̄rit fūmatis examinabit:ꝛ eꝛ eo q̄ illa cognitiō repit ꝑ p ſignitionē ,pcedi:ꝛ cā ꝛ ſra biēnū termi nari:alſ nauicularij n abſoluit.b.o. Bar.

Imperato⁹ Dono. Lex.v.

t ¶ Referat. ſi op⁹ fuerit.

v ¶ Diſpoſitio.vt res.ſcs reſtituatur:vt.ſ.l.ꝓpoſi.

x ¶ Anni.imo biennium. vt.j.eod.de ſubmerſis.ō. Sol.bic negligētia petētis ibi iudicis. Vel hꝫ pr. ibi in criminali.bic in ciuili actiōe in factū ex edicto.ff.e.l.j. Itē videſ ppe tuo q̄tū eſt in ſimplo: vt ō.de fur.l.eū.ꝛ.ff.eo.l.j.in ꝓin.Sol.ō.de q̄druplo. Vel veriꝰ hꝫ de iſtātia cauſe:ꝛ erit ſpeciale ō.l.ꝓperandum.C.de iudicijs.

y ¶ Cōm.ad hoc.ff.eod. canō. cum glo.vbi ex tra ō rap.et incendi.

Otiēs. Cōpetentis.ſ.ꝑſidis ꝓuincie in qua hoc contingit. vt.ſ.l.ꝓpoſi.ꝛ loquit bic ſine ciuiliter ſiue crimina liter agatur ſm Py.

z ¶ Mantauraꝫ.primo magiſtroꝝ.ſcōo alioꝝ.ſz.tertio filioꝝm vt ſubiicit.

a ¶ Habita.nō p tormenta niſi vacillent: vt.ff.de q̄.l.eꝛ libero.vel niſi ſint obſcuri:vt in aut.de teſt. ſ.ſi vō ignoti.col.vij.

b ¶ Negu.eſt enim negus depoſitio teſtimonij cum ad hoc cogūtur: vt.ff.de ta.exhi.l.iij.ſ. exhibere.

c ¶ Numerum.duoꝝ vel trium.vt.ff.de teſti.l.vbi.ꝛ alſ in oꝛe duoꝝm vel triū ſtat omne verbum.

d ¶ Jmmoꝛtur.priuſ ad inquirendū dānum ſubmerſarum rerum.

e ¶ Jn alios. non magiſtros ſed nautas:ꝑ tales em melius veritas iueniꝛtur.ar.ſ.de repu.l.cōſenſu.ſ.ſuper plagis.

f ¶ Liberis.q fortē erant in naui cum alijs.

g ¶ Jnteritu.ſ.rerū eoꝝ quas ꝛc.vel iteritu.i.oānō eoꝝm ꝛc.

h ¶ Nauicularius. quippe ſm romanos nō ſunt niſi duo tempoꝛa.hyems a kal.octob.vſq; ad kal. apꝛilis.ꝛ eſtas ab apꝛili vſq; octobꝛem quo tēpoꝛe eſt nauigandum non poſtea ſm.P.ſed ſm.B. ſeparat eſtas ab hyeme i eqnoctijs:vt.ff.de aqua quo.ꝛ eſti.l.i.ſ.eſtatem.ꝛ facit.j.eo.l.ſi.

b ¶ Nauicularius.aliquiſ qui euaſit.

i ¶ Ro bis.A collatoriꝫb.ꝓuicialib⁹.

k ¶ Poſſeſſoꝛibus.ꝛ collatoribus predictis.

l ¶ Senatoꝛes.innuit ſenatoꝛes ad ꝓimonialia teneri: ſed a perſonalib⁹ excuſantur:vt.ff.ad mu ni.l.municeps.

m ¶ Redundare . Siue fuerit nauta i culpa ſiue non .an autem ipſe nauta teneatur

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

ta teneatur. respon. ſ. co. l. fina.

a E ſubmerſis. Leuato velo. p ſilitudinẽ loquit. q. d. ol velamine remoto. Vel de ſubmerſis leuato. i. remoto decernimus ꝛc.

b Detegitur. ſiue tẽpore naufragij vbi eſt actio quadrupli infra annum ſiue poſt: vt. ff. co. l. i. in fi. et. l. ſed ſi quid. et. l. ne quid.

c Nudant. id eſt nudati ſunt qui debẽt inſtare: vt ſ. e. l. ſi quis.

d Perſonarũ. hic ergo criminaliter agitur. ꝛ ſic cõco: ff. co. pedius.

e Interpellatiõe. id eſt ſine libello. qõ eſt ſpãle ℈ aut. offerat. ſic. ſ. de ſen. ex peri. reci. aut. niſi breuiores. Vel verius ℞ cor rigitur per. d. aut.

f Biennium. dicas criminaliter agi ꝛ dicas con: ſcz. ſ. vt intra cer. tẽ. l. fi. ꝛ de iudi. l. properandum. in prin. nec ob. ſ. l. ſi quis. vt ibi dixi. ſi dicaꝫ etiam in ciuili ſic eſſe: tũc habes neceſſe dicere ſpeciale hic ꝙtra. l. properãdum. ſ. de iudi. Accur.

g Nauiculario. ablatiui abſoluti.

h Abſoluto. ab obſeruatiõe iudicij qui culpa paſſus eſt naufragiũ. vel dirupnit res. p gbus accuſabatur. Accur.

i Legitimo. ſcz bieñij.

k Eius. ſcz oneris.

l Super naufragio. Idem. vt. ſ. cod. l. quotiens.

m Calculus. i. nũerus.

n Modiationis. id eſt publici frumenti.

o Acceptus. i. non fiat apocha de eo accepte q̃ alſ fit: vt. ſ. de naui. l. i. ꝛ ij. Accurſius.

Nauta qñ de naufragio tenea tur.

p Cõſiliũ. i. collegiũ. qõ accipe qñ periẽrit vitio naute: qõ pot eſſe q̃ non nauigauit ꝛgruo tpe. vt ſ. co. q̃tiẽs. i fi. vel aduerſo. vt. ff. de rei vẽ. l. q peti. ſ. vl. vel q̃ in malã nauẽ. vt. ff. loca. item q̃rit. ſ. i. ꝛ ad legẽ rho. de iac. l. fi. ſ. ſi ea. alſ ſine ei⁹ vitio nõ tenetur: vt dicto. ſ. ſi ea. tamen ſoluentes ſemper liberantur: vt. ſ. in. l. pro bis. Itẽ quomodo tenẽtur alij ꝓpter vnĩ⁹ vitiũ: Rñ. ſpeciale. vt ꝛ. j. de fabri. iure. quia et ei ſucceſſerẽt ſi ſine herede deceſſerent: vt. ſ. de here. decu. l. j. ſic. ff. cõmo. vñ querit.

DE ſubmerſis nauib⁹ decernimus vt leuato velo iſte cauſe cognoſcant: ꝛ ſi qſq̃ de talibus negocijs aliqd accepiſſe dꝫ dꝫ iudex apud quẽ cõſtiterit his cõquerentibus q nudant ꝙ ꝓpter qualitatibus perſonaꝝ mulctan di⁹ remouendi ꝓſcribendiq̃ hẽat ptãtẽ. Si vo cauſaꝝ taliũ cognitores libelli datiõe vel plenaria interpellatiõe cõmoniti itra biẽ niũ bas cãs audire negleꝫerint: ꝛ hoc fuerit tps elapſuꝫ ꝓiudiciũ nocẽt catenus cognitori: vt nauicularioꝰ ꝓpter vitiũ iudicis ab ſoluto⁹ mediã oneris eius partẽ ꝓpter cuius ꝓbandã amiſſionẽ le gitimo ſ dũtaxat tpe cognitio pertebatur iudex cogat inferre reſidua vo officium eius exoluat.

Pro vno nauiculario omnes alij tenentur pro rata. b. o. Barto.

Idem Idono. Lex. vi.

Super naufragioꝝ que cõtigerint cauſab⁹ vſitato moze⁹ habita ąſtione. ſi qs calculus⁹ modia tiõis dicaꝫ tẽpeſtate mariꝫ diſpe rũſſe: ſub tue ſedis anditione nequaq̃ ferat acceptus o: ſed hec di ſpendiũ iactura in omne nauclerorum cõſilium ꝓpro rata ſcz cõtingentis muneris deferatur.

De metallarijs et procuratoribus metallorum. Titulus. vj.

Impera. Valen. Augu. Lex. i.

DEꝛpenſa deliberatione duxim⁹ ſanciẽdũ vt qcũq̃ metallozũ exercitiũ velꝫ let affluere: is labore ꝓpo ꝛ fibi ꝛ reipub. cõmoda cõparet. itaq̃ ſi qui ſpõte oduxerint eos laudabilitas tua octonos ſcrupulos i balluca q̃ grece chryſamos appellaꝫ cogat exoluere. quicqd aũt amplius collige re potuerint fiſco potiſſimum diſtrahant/a quo cõpetẽtia ex largitionibus nr̃is ꝓtia ſuſcipiant.

Idem. a. Lex. ij.

DB metallicũ canonẽ in quo ꝓpria cõſuetudo retinẽda eſt. xiiij. vncias balluce ꝓ ſingulis libris conſtat inferri.

Impera. Gza. Lex. iij.

QUncti qui per ꝑuatoꝛ loca ſaxoꝝ venã laboꝛioſis effu ſionibus perſequuntur decimas fiſco decimas etiam dño repreſentent certo modo ꝓpriis ſuis deſideriis vendicando.

Officiales exigẽtes metallũ non debent ad aliã dignitatem ꝓmoueri: niſi ꝓius illud officium perficiãt. b. o. Bar.

Idem Augu. Lex. iiij.

QUm. ꝓcuratoꝛes metalloꝝ intra macedoniã/daciã/me diterraneã/miſiam/ſeu dardaniã ſoliti ex curialibus ordinari per quos ſolẽnis profligat exactio ſimulato hoſtili metu buic ſe neceſſitati ſubtraxerint: ad iplendũ munus retrahantur: ꝛ nulli deinceps licẽtia laxetur ꝓius indebitas expetere dignitates q̃ſ ſub eundã procurationẽ fideli ſoleritq̃ deuotione compleuerint.

Fodiens aurum ꝓo quolibet anno ſeptem ſcrupulos ſoluere debet. Bar.

Impera. Vale. Lex. v.

DEr annos ſingulos ſeptez per hominem ſcrupuli largitionibus inferantur ab aurilegulis non ſolum in ꝓntica dioceſi/verũetiam in aſiana.

Imperator Ipa. Lex. vi.

QUoſdaꝫ operta humo eſſe ſaxa dicentes id agere cognouimus vt defoſſis in altũ cuniculis alienarum edium fundamẽta labefactent: quaꝝ re ſi qñ huiuſmodi marmoza ſub edificijs latere dicantur: perquirendi eadem copia denegetur.

Aſtricti ad fodiendum metallum ſi aufugerint ad aliud officium retrahent etiam ſi familiares ꝓincipis fuerint. ℞.

Imperator Thc. Lex. vij.

balluca. i. vaſe lucẽte vt caſſe cardinaliũ ąſſi lucẽ baiulãs vel lancẽ. ꝛ dic eius metalli in quo verſat: nõ aũt ſi in plũbo exerceat dabit in argẽto ſed cũ hic dicat de tertia vncie. ſ. ꝓ. de. xiiij. vncijs. alia. ſ. cũcti de decima. alia ſcz p annos. dicat de. vij. ſcrupulis videnꝫ ẽe iter ſe. Solu. qdã hãc ꝓ ingreſſu: ſequẽtes ſingulis annis q̃ nõ placet: q̃ non bene ſupponeret h quicqd ꝛc. Tu dic hãc ꝛ ceteris metallis: illaꝫ per annos in auro. illa cũcti: nõ excludit quin ꝛ hoc dek q̃ hic dz vt ibi not. illa vero ob metallicũ loquit aliter. ſ. quot vncie faciũt libras. Itẽ dicit ſingulos tri ſol uere. vt. ſ. l. per annos.

3 Diſtrahant. ſi competens prietiũ dare vult vt ſubijcit. Sed arg. ſ. ſ. de cõtraben. emp. l. dudũ.

a O B metallicũ. xiiij. vncias. Mot. xiiij. vn. quas. ſ. l. ꝓpri. viij. ſcrupulos appellauit. vñ apparet ſcrupulum tãto ſexũcia eſſe maiozẽ q̃to ſit ſeꝛtãte minoꝛ ſm. P. et ſic ſoluebat xiiij ſuperioꝛis. l. ſz dic tu q̃ ꝛ hoc xiiij. vncias ꝓo libra ſol uendas. l. ſz regulariẽ. ſ. faciãt libraꝫ. nõ aũt dic ꝛ xiiij. vnc. ſemp ſoluẽdas. ꝛ hoc q̃ ſit ꝙſuetudo ſolui libras. ad q̃. ff. cõmunia pre. l. vẽditor. ſ. ſi cõſtat. alſ nihil ſit ꝙſuetudo ſoluit ꝓ diſcipulos a ſingulis: vt. ſ. l. ꝓpri.

b Balluce. eẽpone vt ſ. l. ꝓpri.

c Pro ſingulis. id eſt a ſingulis.

d Uncti. Laboꝛioſis. nõ tñ ꝓhibit. arg. ſ. de tbeſau. l. j. ꝛ dic q̃ ꝓmo q̃runt. Scõo fodiũt. Tertio pluries eſfundẽdo in lucidã materiã adducũt. Sz an oño iuito liceat q̃rere tbeſau rũ: dic vt. ſ. l. quoſdã. Sz vt ſ. ſ. de tbeſau. l. j. ꝛ inſti. de re. di. ſ. tbeſauros. vbi dz nõ licere in alieno q̃rere data opa. So. aliõ i tbeſauro q̃ dono foztune: aliud i metallo quod magno paratur agone.

e Fiſco. Sic ergo in prędio fiſci due decime. ſi in ſuo vna daẽ: et hoc ꝑter annuũ canonẽ in ſcrupulis ſtandũ: q̃d dic vt. ſ. l. j. no. q̃ eſt. ſ. Alij ſoluunt q̃ illa ſ publico metallo: hec in ꝓuato. Accur.

f QUm procuratoꝛes. Ordinari. vt. ſ. de ſuſcep. l. exactores. et hec l. tractat de vltima parte rubrice.

g Exactio. bi ergo ẽpiunt metalla.

h Dignitates. vt. ſ. titu. j. l. eternam.

i Per annos. Per hominẽ. vulgariter loquit. q. d. quilibet ſoluat vij. ſcrupulos. ꝛ plene dic vt. ſ. co. l. j. que eſt. ſ. ꝛ fic eꝑpones ſcrupulum vt ibi: alij vt. R. dicũt ſcrupuli qui faciũt aſſem plus filiquum vnũ. i. vncias. q̃ſ. cũ ſeminncie dimidie que eſt vncie pars quarta. Jr. Item cõtra. ſ. de ꝓto. ꝛ ho. ꝓe. l. ij. Item ſ. j. de capi. ci. cen. ebi. l. j. ſ. ꝛ j. de agri. ꝛ cen. l. cũ antea. cõtra. ſ. de colo. tra. l. j. cõtra. Sed hic nõ dicit de capite cuiuſlibet. ſed ꝓ metallis quilibet tñ ſoluat.

k Uoſdam. Marmoza. Flo. marmoza ſaga dici. Sz an ſuito dño licebit in alieno q̃rere: vſ q̃ nõ. vt. ff. de acq. re. do. l. iij. ꝛ poſtea ingrediẽs teneſ iniuriarũ: vt. ff. de iniur. l. iniuriarũ. ſ. fi. ff. ℈. ſ. ꝑſ publicã vtilitatẽ niſi dns hẽat dãnũ: vt bic. et. ff. cõ. ꝓe. l. vẽditor. in fi. ꝛ de dã. infec. l. fluminũ. ſ. fi. ꝛ de aqua plu. arcen. l. j. ſ. deniq̃. Accur.

Marmoꝛ ſagi appellatione vetanit.

q De metallarijs. Haufragia cõtingunt ſepe ꝑpter pdus metalli. iõ de his dicit. vel dic de trãſuectiõe: nũc de officio eoꝝ qui ea trãſmittunt. ꝛ q̃ metalla ꝓtiozia ſunt de metallarijs q ea inferũt ꝛ ꝓcuratoribꝰ q ea exigũt ataq̃ cuſtodiũt: de ipſiſq̃ metallis videam⁹. ꝛ de ꝓcuratoribꝰ dicit. j. e. l. cũ ꝓcuratoꝛes. i alijs dicẽ de metallarijs ꝛ metallis.

r Erpenſa. Metalloꝝ. i. affluentia habere egercitij metalloꝝ.

s Affluere. i. vellet eſſe metallarius.

t Comparet. i. q̃rat ꝓiino ẽ. q. d. quecũq̃ vult faciat boc.

v Condugerint. alſ cõfugerint ꝛ bene. alſ cõdugerint per ſimile. quia dãdo q̃ ſequitur conducere videntur.

p Tua. crescentio comiti metallorum loquitur.

r Octonos. i. octo. vt. ff. quẽad. ſer. amit. l. nõ ſatis. in fi. Itẽ ſcrupul⁹ eſt. xxiij. pars vncie. nã tres ſcrupuli faciũt dragmam ꝛ octo dragme vnciã ſm phyſicos ꝛ ſic octo ſcrupuli. i. tertia pars vncie q̃ ſoluit i balluca. i. vtilitate publica. nã chryſamos grece latine vtilitas dicit. Vel

a Metallarij. Hic de prima parte rubri. dicitur.

C Metallarijs. Sed an dānati i metallū applicant huic corpori? Sñi. imo publice fabrice alligant. nō eñ. p delicto debēt ico: poriari publico corpori: vt. ff. de pe. l. ne qs. nisi religioso. vt i aut. vt nul. in. ff. qō aūt. col. ij. ℞. de vno religioso ad aliū religiosū: vt i aut. de san. epi. ff. si monach'. et. ff. aūpe. col. i. Ité de religioso ad publicū: vt in aut. ō sanc. epiſ. ff. si monachus: z in aut. qūo opor. epiſc. ff. semel. col. i. Ité etiā in publico recupat si corp'' refugiat: vt h. et. j. de fab. l. iij. ℞. j. ti. j. l. eterna. ℞ qñq; i stallo deterior ponitur: vt. j. de primice. l. ij. ℞ j. de dome. ℞ pter. l. ij. ℞ ō cōmeatu. l. fi. imo qñq; ō corpore prorſus ōz. vt. ll. pdictis. ℞. C. de aduo. di. iu. l. pe. ℞ fi. hoc autē qō dicit de ſtallo deterior: ℞ de exceptione oīmoda intellige i his officijs in qbus bonor oneri admixtus mag'; inſpicit. nimirū. nā īmunitatē tribuere nō dz delectū: vt. ff. de inter. ℞ rele. l. relegatorū. ff. antepe. z fi. ℞. ff. de bis qui nō imple. ſti. l. j. ℞. ij. ℞ j. de inſa. l. j. Accur.

c C Preſcriptiōe. vt. ff. de preſcriptio. ggg. an. l. pe. preſcriptiones.

d C Sobole. fac. j. ō agri. ℞ cēl. cū ſatis. in pn. et. l. oēs. i fi. ℞. ff. de ſer. fugi. l. pe. in fi. ℞. j. ti. j. l. bi. ℞. l. fi.

e C De murilegulis ꝛc.

Digit. ff. ti. j. l. p ānos. de aurilegul. mūc de murilegul. ℞ ſunt q legūt. i. g colligunt murices. i. piſces: vt. j. c. ti. j. l. ſi qs nauicūlā. ℞ fic ꝛ cōchileguli qui legūt cōchilios: vt. j. l. fi. et oēs erant ſerui palatini. Ité gineciarij q pānos i periales tegūt ꝛ ꝑficiunt inſeredo ſericū ꝛ aurū. et ſic faciūt auratas pāgardas. vt. j. l. iij. ℞. v. ff. j. l. i. j. l. i. Etiā ginecij loc' vbi hec fiunt. vt. ff. ti. j. l. i. a gi nos. i. nudū q: nudus pānō velhī. Sūt ꝛ monetarij: vt. j. l. i. Item bachij. vt. j. l. ij. Lintearij. vt. j. l. ſi qs. Ité ſunt pcuratores ginecij. vt. j. pe. l. Ité baſtangarij. qō dic vt. j. l. qō ad pſens. hi oēs erāt fui ꝛ artifices palatij pncipis. nec ide poterāt eligi ni ſi certo modo: vt. j. ſi qs eq corpe. ꝛ aliq ppetui. vt. j. l. i. ꝛ aliq tēpora les: vt. j. e. l. eterna. Accur.

Sineciū quid ſit.

f Nonetarios. bi monetam pncipis cudebant quam ſi falſabāt grauiſſime puniebātur: vt. ſ. de fal. mo. l. ij. Sed poterāt penitere ante perfectionē: vt. ff. de fal. l. qui fal. ℞ facit. j. de fug. col. l. j. ℞. ſ. ti. j. l. fi. ℞. j. de dig. l. vj. lib. gij. ℞. j. eo. l. eterna.

g Baphij. alſ bachij. i. tictores pānoꝝ. bachios eñ grece latine tingere. ide bachi' ſeu bachari'. i. tictor ꝛ lanator: vt h. ℞. j. l. lotas.

h C Sinecij. alſ ginecij. i. gineciarij. vt in rub. ꝛ accipe hic abſti. ſuffragijs. ꝛ nō grant ſimoniace ℞ offīm p qs ꝛc. et. l. male agētes. ficponiſ in aut. vt indi. fine quoquo ſuſ. i. rub. ꝛ facit. ℞. de lega. vniuerſi.

i C Corrumpuntur. Primo enim tegūtur: poſtea in bachijs. i. in locis vbi tinguntur debent adduci.

k C Suffragijs. id eſt ſimonia. Accur.

l C Agenue. Tenēatur. ſecus ſi libera iungat ſe aſcriptitio: vt arg. contra. j. de agri. ℞ cenſi. l. fi. in pn. et. ℞. vbi ſena. vel cla. l. j. in fi. et facit. ℞. de ſer. fugi. l. fi. Item not. de vi denuntiationis. fi. ℞. de epiſc. audien. auf. ſi captiui. et. j. co. l. edicimus.

m Quod ad pſens. Pro repatiōe. ſ. dñici vel fiſcalis gregis. Vel dic corporis bñani.

n C Prebeatur. a rusticis ſingul' ānis. ꝛ tum beſtia rij q cogūt rusticos ad b. vel ſunt bacharij de domo pncipis. Primo mō ſñi beſtiarij dicūtur. Secūdo ſñi vaſtatores aīaliū. ꝛ bēas vaſtagarij ſm ſcām expoſitionē. Acc.

o Qui aliquē. Hinecij. alſ gineciarij. et expone vt in rubri. Et eſt ō. j. l. pri. Sol. vt ibi.

p Qui textrini. loca vbi tegunt.

q C Ternis. i. trib'. Arg. ff. de pe. interptatione. ſ. ppriē p ſex. vt. ff. de lega. j. ſi qs teſtāmēto. Accur.

r C Auri. ſ. eo. l. pīogi. ℞. Sol. hic de ſuppliſſis tpe huius. l. ibi de ſuppliſſis i futuro. vel dic q lz gine ciarij cōpr̄ehendant etiā textrinū: q: oēs operant in ginecio. tñ ſpāliſ pena minor: in iſto ipōnē. vel hic ſeru' tegtrini: ibi pncipis. q: de familia gine cij. hic nō. ꝛ fm B textrini eſt maſculini generis. Ité ſ. j. de fu. co. l. ij. Soplene die vt not. ſ. de ſer. fugi. l. quicūq; in fi.

s C Dicimus. Limitat. i. nō adhereat q: ſic amitteret vt ſtatim īmit. ꝛ fac. ſ. e. l. igenue.

t C Flectendā. ad hoc. j. de agri. ꝛ man. l. ex igenuo.

v C Iſti. ſcz domini.

g C Feſtinēt. qō pñt: vt. j. de agri. ꝛ cen. l. ſi. ℞. i. in aut. de nup. ℞. ſi vo. colla. iiij. ꝛ fac. ſ. ō lib. ꝛ eo. li. l. ij. ꝛ. ſ. de cohar. l. ſi cohartalis. Sed ar. ſ. ō. de lib. cau. l. ſi liber. Ité ifra q̄tum tps: ſñi. arbitrio iudicis: vt. ff. de ſol. l. ratū.

y C Extrancā. i. nullam.

z C Ternā. Baſtangarijs. alſ vaſtagarijs. et expone. vt. ſ. l. qō ad pſens. ꝛ facit. ſ. eo. l. j.

a C Impleuerint. ne oū i vtrūq; ꝛc. vt. ſ. de aſſeſſ. l. ſi. et. ff. ad muni. l. incola.

b Siquis. alſ duricis. qz muricibus affimilantur.

c C Et legēdis. i. colligendis. Et no. q pisces ſunt:

vt hic colligitur ex quoꝝ ſanguine attramētum impiale fit vt. ſ. de diuer. rel. l. facri affa. ꝛ regalis purpura tingebat. vt. ſ. q̄ res ven. l. j.

d Olas. Serico blate. i. veſtimenta que inſeruntur. i. teguntur et ſeruntur. alſ ſerica.

e C Hedetage. i. purpure. vt. ſ. que res ven. non poſ. l. j. vel color eſt.

f C Inferri. ad comitē cōmercioꝝ. vt. ſ. que res vē. nō poſ. l. ij. ꝛ ſub interdictis nūdinis ſuper bis. vt. j. ti. j. l. fi. ꝛ facit. ſ. eo. l. bapthij.

g C Officij. propoſita ſimili pena ſub. vt. j. ti. j. l. fi.

b C Si ſtatuta. que dicunt talia non vendi ſed ad comitē ſtatim referri. ad qō. ſ. de ſuſcep. l. ōīū.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a Mrileguli. Renocętur vna cum liberis vtriuſq; ſexus: vt.ſ.l.bi qui.et.l.ſeq.et ſi.etiam preſcriptione nō ob.vt.ſ.titu.j.l.fina.et idem in ſimilibus.vt.ſ.l.j.l.eternam.et.l.edicimus.

b Quos.ſupponit pro ſpoliato redeunte vel etiam pro tenente qui reſtituet.nam et ipſe ad aliqua tenebitur preſtanda fiſco.

c Reſtituanf. forte vſq; ad bienium rediens non vltra.argu.j.de oi agro deſer.l.qui agros,nec p̄ punit graui².ꝛ ſic eſt ſ̄ in eo q refugit honores:vt ſ̄.de decurio.ſi ad magi ſtratū.S3 illud ſō q: ſtul tius facit honoꝛe vitans p̄ onus.et ideo biennio pro anno ibi grauaꝫ.

Honoꝛes vitiis ſtul tior ē onꝰ vitante.

d Facultates.etiā infra bienium.nā poſt non eſt dubium:vt.ſ.digi.

e Ipſis.ad B.ff. de edil. edic.etiā.et de cē.cū poſſeſſor.ſ.fi.ꝛ de pub.ipera tores.Sed qd de tpe an tep̄ ipſe poſſideat. videt idē p.l. impatores.ſ; hic innuit eſſe ſecus forte:q; quodāmodo cū fiſco cō trahere videt ſup his:vt ſ.de fun.rei priua.l.ij.

f Hq.ſic.ſ. de decu. l.nati.ꝛ.j.de agri. ꝛ man.et ingenua.ꝛ.j.de agri.ꝛ cē.l.ne diuti⁹.et.l. fi.eſt em̄ ſeruitus non bo no:ꝛ ſic nō eſt ꝛtra.ff. de ſtatu ho.l.cū legitīe. Ac.

g Hgs. Sineciario ruꝫ.hoc eſpone vt in rubꝛi. Acce.

h Cinteriorum.qui fa ciunt linteos aule regis.

i Vel liphariozꝫ.q lym phaꝫ.i. aquā cuſtodiūt ad pānos laudāos depu tatam.vel qui pānos la uāt.ꝛ fullāt in lipha.hos tī oēs dicas gineciario rum vocabulo ꝙtineri.

k Monetariū.expo ne:vt.ſ.l.j.

l Murilegulozū.expo ne vt in rubꝛi.

m Largitiones.quales ſunt illi quos in rub.no. Et no.q iſti oēs fuiebāt aule regie:non priuatis. Itē q dicit negu ſanguinis.ſ.linee deſcendentis maſculine vel femine:vt ſ.l.pri.ꝛ.j.l.fi.Accur.

n Obtutibus.loquitur comiti ſacrarū largitio num. Et ſic not.tria ne ceſſaria:ſcz vt ſuperioꝛis habeat abſolutionē. Itē q alium ſubſtituat. Itez q bonū approbet. ad qō facit.ſ.de profeſſ.et me. magiſtros.et.l.ſi quis.et j.de agen.in rē.l.j.et.ij.ꝛ j.de profeſ.qui in vr.con ſtanti.l.j.et.ſ.de ſer. rei publi.l.j. et.ij. et de offi. ma.of.l.j.Accurſius.

o Proſapiam.id eſt generationem ſiue familiam.

p Obnoxiam.i.obligatam ſi ſubſtitutus male egerit qui primo erit cōueniendus.vt.ſ.de predijs ꝛ om.re.na.l.fi.

q Priuate.i.purpuree.ꝛ dicunt priuate veſtes q: ab vſu ſui ſeruāt priuatos:nēpe ſoli principi cōuenit purpurea veſtis:lintea oī bus permittitur:vt.j.tit.j.l.iiij.fm.P. Vel planius priuate.ſ.principis.vel lintee que oībus de ſua familia conuenit.de prepoſitis theſau rorum ponit gratia ſimilitudinis.ſequentes expone vt in rubꝛi.no.

Impera.Theo. Lex.xi.

Murileguli q derelicto atq; deſpecto proprie conditio nis officio vectitis ſe infulis digni tatum:ꝛ cingulis penit⁹ denega tis muniſſe dicūtur:ad ꝓpriearti tis ꝛ originis vincula reuocent⁹: ab illis autē qui reb⁹ coꝛ videnf inbiaſſe quos⁹ i ſua origine pma nere ꝛ ſolēnibus miniſterijs iſer uire manifeſtū eſt:oīa quecūq; cō ſtiterit ex quocūq; titulo poſſeſſa antiqs poſſeſſozib⁹ reſtituāt⁹. Q: ſi alienigene detētatoꝛes onerib⁹ cōditionis externe malue rint ſubiacere q; reſtituere facul tates⁹ ꝛ futura deiceps agnoſcāt munera ſibi eſſe ſubeūda:ꝛ de pre terito ſi qua ipſis⁹ poſſidētib⁹ re liqua colligunf:a ſemctipſis ſciāt ſine aliqua excuſatione ſoluēda.

Idem Auguſtus. Lex.xij.

Hqui⁹ ex filiab⁹ murilegu lozū ꝛ aliene originis patri bus ſunt vel fuerint ꝓcreati iura materne conditionis agnoſcāt.

Homines aſcripti cōditionibus bu ius tituli non poſſunt liberari etiam ex reſcripto principis:niſi dato ſubſtituto qui ſoleniter approbetur:et talis libera tio vltra perſonā eius nō ꝓrrigit. Bar.

Idem Auguſtus. Lex.xiij.

Hqs ex corpoꝛe gineciario rū⁹ vel lintearioꝝ⁹ vel lym phatioꝝ⁹ monetarioꝝ⁹ vel mu rilegulozū⁹ vel alioꝝū⁹ ſimiliū ad diuinas largitiōes⁹ nexu ſanguinis ꝓtinētiū voluerit poſt hac de ſuo collegio liberari:non q̄ſcūq; nec facile in locū ꝓpium freti ex triūphali abſolutione ſubſtituāt: ſ; cos q̄s oībus idoneos modis ſub ipis quodāmodo ampliſſime tue ſedis obtutibus⁹ approbaue rint:ita tū vt is q ab hmōi ꝓditio ne ixta formā eius nō ꝓrrigit. Bar.

Qui aſſumunt vt preſint alicui colle gio hominū conditionatoꝝm non ad mittuntur interim ex ſacro reſcripto ni ſi ſatisfecerint idonee.hoc dicit Bar.

Idem Auguſtus. Lex.xiiij.

r Procuratoꝛes.de quibus ſubijcit ꝓcerant eis ꝛ ſpecies ab eis con fectas accipiebant vel redigebāt in fiſcum:bi non ante.Accur.

s Ad rē.ſ.aliā adminiſtrationē nouā.ꝛ q̄ ſubijcit adminiſtratio.ſ.noua. ad q̄.ſ.ō oī agro deſer.l.iij.ꝛ de fun.pa.qcūq;.Vel dic adminiſtratio.ſ. vet⁹.ad q̄.ff.de mune.ꝛ bo.reſcripto.ſ.debitoꝛi.ꝛ.j.de debi.ci.l.j.bis tī qb⁹ pmittit erogatio militaris ānone cōmittit iuratoꝛie cautiōi:vt.ſ.de ero.mi.an.l.iubemus.in p̄incipi.Accur.

t Vi autem.Obno xios.deteꝛioꝛē q̄ cōditio nē iuxta ſniam lōgobaꝛdoꝝ ſequif:vt in lōbaꝛ. facit.ſ.ō ſer.fu.l.fi.ꝛ.ſ.e. ti.l.bi q.ꝛ de tab.l.fi.ꝛ.j. de cōbar.l.ſi cohaꝛtalis.

v De veſtib⁹ bolobe.ꝛc.

Digit de murilegulis et cōchilegulis:nūc aūt de ipſis piſcib⁹ captis.i. de tinctiōe eoꝝ.vel digit de officialib⁹ pānoꝝ:nūc de ipſis pānis.ꝛ ꝛ bolobe rus a.um.ꝛ eſt illa veſtis que tota deaurata ē:ab bolon q̄ eſt totū:ꝛ beriſ q̄ eſt aurū:ꝛ differt a ſe quēte.ſ.aurat⁹:q; hic de optio auro q̄ ꝛ vulgari ſolliatū:i legib⁹ obuiſia tū ōz.vt.ſ.de ve.nū. po.l. fi.S3 ibi de q̄libet auro: vel b̄ de optio auro tota erat veſtis:ibi deaurata ſilr i totū.eſt ꝛ alia veſtis que b3 aurū tm̄ in para gaydis:vt.ſ.l.j.ō tinctio ne dicet.l.iij.et.iiij.

x Uratas. Pa ragaydas .i. bꝛoſtas ō au ro in vulgari q̄ in gaydis veſtimēto rū ſeu cblamydū poni ſo lent.para em̄ grece latine iuxta gaydas.i.gay da:ide paragayda.id eſt iuxta gaydam.Accur.

y Uriles.nō vetat hec mulieribus:vt.ſ.l.j.pri. in princi.fm̄ Py. et.j.nulli in fre.l.j.ſ.nulli.

z Et in geneciarijs.loca vel ſtationes vbi hec fiunt.Accur.

a Emo.ſecus in femina.vt.ſ.l.pri.

b In lincis.q̄nq; enim q̄dratū ponit i lineis vel quaſi linea.vl dic tunicis lineis:et lancis.ſ.pānis.

c Paragaydas.expone.vt.ſ.priogi.

d Miniſteriū.i. beneficiū.ſic.ff.de acq.poſ.l.qō meo.in prin.Vel ideo q̄ bis ꝛcedit q ſtant in ſuo miniſterio vt magis ſint ornati.ar.ff.de pecu.l.id veſtimentum.Accur.

e Ellera.Adulteri no.i.apposito.

f Fucata.i.tincta.

g Muricis.piſcis.vt.ſ.titu.j.l.ſi quis.

h Rodino.piſcis genus aliud a murice.

i Allio.ſ.purpureo vel rubeo q̄ ſolum imperatoꝛibus cōpetit:vt.j. l.priogi.non enim bene caperet,colozem ſicut de albo.

k De albo.ſcz coloze.

l Him alioꝛ.i.in oēs coloꝛes vt tāde de purpureo non liceat niſi de putatis ad boc.de alijs liceat cuilibet:vt.ſ.q̄ res vē.nō poſ.l.j. Emperēt.Speciei.nō ergo emere vel alio titulo bꝛe⁊.ſ.q̄

m

res ven. non pos. l. i. t. ꝯ. nec in stipu. deduci. vt inst. de inutil. stipu. ꝯ. l.

a Pallia. phibuit possidere: nūc phibet vestimēta vel pānū cōfice

b Permigtione. sed tota sunt de serico.

c Edibus. scz priuatorum.

d Tradanturqꝫ. scz principibus vel comiti cōmerciorum.

e Texture. vtrūqꝫ ergo est eiusdem coloris.

f Cōchilij. s. sunt subaudi. vt ꝯ subaudi: qꝫ ē. l. e. ꝯ dic ꝙ vellus cochilij ꝛ coccina purpurea que nihil varij coloris ꝙtinet ꝛ pel. vt. ff. de le. iij. si cui lana. ꝯ. si. et ē varij colōis: vt. c. tit. quesitū. ꝯ. coccū.

g Stamina. quid sit dic vt de le ga. iij. si cui lana. ꝯ. plane. Accur.

h Subtegātur. ab aliq priuato. i. teguntur.

i Infectiōis. qꝫ adhuc non est filata.

k Arguto. id est acuto.

l Decurrēt. s. per man⁹ alicui⁹ priuati: vel in domo alicuius priuati.

m Abiurato ptio. i. dicere ptiū qōp ea dederat ꝙuat⁹ amittit. l. iij. iuret se ōdisse: qꝫ fat. ē ꝑ si puniē facies illicitū cōmercij.

n Calcate. i. contēpte.

o Ille quis. corrigit se. et dicit ne qs id est nullus. Et no. hic ipunitate calcate legis. Accur.

p Purpure nūdinas. id est mercatiōes.

q Prohibite. vt. s. queres vē. nō pos. l. i. t. ij. ꝯ. s. ti. j. lotas. t. s. l. pxi. ꝯ. i. pn.

r Ad baphia. piouicie nomen. vt. s. qui eta. l. i. in qua fuit nat⁹ Ulpia. vt. ff. de cen. l. i. in prin.

s Eoz. qui ℈ banc. l. fa cerēt. fic. s. ō. officio. cō. sac. lar. l. i. in prin.

t Timētiū. Triū predictoz. q nīl bū faciāt per dent salariū. t. xx. lib. au ri: vt subijcit. alij dicūt i xx. lib. puniri ꝯercentes mercatiōes in ꝑdictis. scz supio: ponit pena maiestat⁹: vt i ſ. supioris legꝫ.

v De fabricēsibus. Est tps belli ꝛ pacis. vt insti. in pe. pulchritudo vestiū tpe pacis: vt. s. ti. i. Pulchritudo armoz. tpe belli: vt h. ergo sunt fabricē ses qui publica arma faciūt ꝛ i publicis fabricis: ꝛ nō als. et dāt primicerio qui reponat in publicis armamētis: vt in auf. de ar. Et no. ꝙ stricte ō: faber bic: als ꝙo omni ferri ꝑcussore: vt. ff. ad legē rbo. de iac. l. ij. ſ. j. als ēt ꝙ tignario: vt. ff. de ꝟbo. ſig. l. ferri. ſ. fi. ſed in auf. eo. dicūtur fabricēſij ꝛ armificatores. qui hic dicū tur fabricēses. Et no. ꝙ priuato nō licet facere: vēdere: emere: vel trāſferre arma. ſ. habēt cultellos paruos: vt in auf. e. ꝛ multoma. ſuſtes ꝛ lapides. l. ꝛ hec arma dicātur: vt. ff. de ꝟbo. ſig. l. armoz.

Arma facere: vendere: nec emere pri uato licet

Omnibus. Precipimus. qꝫ aliud ꝙ alio. vt. ff. de eccu. mu. l. ſilud. t. ff. de leg. iij. l. gi. ſ. fi. ꝛ de aur. ꝛ arg. lega. l. j. in ſi.

Venerabilis. als venerabilis. als bene nobilis.

3 Primicerium. officium cuius dic vt in rubri.

a Acatione. alioꝝ personaliū munerū. Vel dic etiā hmōi pri micerij: nō fabri. vt. j. e. iure. Accur.

b Protectores. idē ꝙ primiceri⁹. ꝛ ē als ꝓtectores cō. ꝛ als ꝓtectores cō. et. j. tit. j. l. fi. Item nec adoratur nisi dē. ſ. ideo qꝫ cū reuerentia adiſ: dicit ergo debere eū visitare principē post singulā biēnīū ꝙ honoriabit eū.

c Eternitatē. Duo ꝓpoſitiones. nā nō est eternꝰ. vt. ff. de ſer. vl. ꝑdi. l. eū. ſic et. j. tit. j. l. fi. Item nec adoratur nisi dē. ſ. ideo qꝫ cū reuerentia adiſ: dicit ergo debere eū visitare principē post singulā biēnīū ꝙ honoriabit eū.

d Stigmata. Inſtfa erāt qb⁹ felici noie nſe pietatis impſſo cozū brachia ſignabātur ſicut ꝛ tyrones vt h subijcit. et aūrij: vt. j. de aḋuc. l. pe. nō autē in vultu. vt. ā. de pe. l. ſi quis. Et dic ꝙ de plurali trahit ad ſingulare cum dicit boc est no ta. cē. fic econtra. ā de in ius vocan. l. ſi.

e Liberis. ſi cōſenſerint vel ſuſceperit. als nō. ar. ā. de libe. cau. l. fi. ꝛ de liber. ꝛ eo. libe. l. j. t. ij.

f Et qui. ſub. illis fabricēſibus qui cē. et in fine ſubau. vēdicādis. ad qō ā. de decu. l. fabricēſes. et arg. ā. de murile. eternā. j. de man. ꝛ co. l. ſi.

g Si qs. Hac lege dicitur qualiter crea tur fabricēſis. ſuperiore qualiter cōſecretur.

b Ad militiam. scz fabricensium.

i Cautione. i. cautela. ꝛ ſolēnitate.

k Ad ordinis. primi de quo refugerat. et facit. j. de aḋuc. diligēter. et. ā. de ꝑſcrip. xxx. an. compe rit. et. ā. l. pxi. et. j. de ſu. col. l. j. et. ā. de decu. l. oēs qui. ꝛ. l. omnes curiales. ꝛ de metal. l. ſi.

l Fabricis. Propꝛijs. scz fabricis.

m Exhauſtis. per antiphraſim. l. ſi exhauſt. nā et fames auri ō: ſacra. l. ſi. execrabilis. vt. ſ. ō epi. et cleri. l. ſi quēꝫ. Vel adeo debent laborare vt ꝛ eis exhauſtis ꝛ ſenib⁹ factis laboret per ſobolē: vt. ſ. de decu. l. fabricēſes.

n Emoluentibus. i. bi q nominauerūt eos qui ꝓ eis fiſco rūderēt. Vel dic id eſt ꝓpter ſuas denoia tiones tenenē etiaꝫ circa alios ꝓuidere ꝛ ſic ꝓmo datiui: ſecundo ablatiui ſunt caſus. Accur.

o Damnum. i. ab vno illatū. vel. i. pauptas. nam alij tenebunt: ꝛ hac rōne etiā ſuccedūt inter ſe: vt ā. de bere. decur. l. ſi.

p Decoctionis. i. administrationis. ad qō. ā. de ſuſce. ꝛ arca. l. ſi aliqd.

q Tulerit. id est ꝛtigerit. qꝫ alter de pauperetur vel alter det ꝓnum. ad qō. ā. de nau. l. ñ. Et ꝓmo quenī ꝓnum inferens: vt. j. quo quis ori. l. j. et. iij. Sed ꝛtra. ā. de penis. fancimus. ꝛ de in offi. teſta. ſi qs in ſuo. ſ. fi. Sed boc est ſpeciale quia ipſe delinquere videtur vt hic dicit cuꝫ

r Debeat ꝓuidere. ad qō. ff. de offi. ꝓconſu. l. iij.

Os q. Viros. ꝓ viros nō q⁹ ipſe fint fabricenſes: vt. ff. de munē. ꝛ bono.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Fabricensibus tyronibus stigmata brachijs infiguntur ad que signa cognoſcuntur: ꝛ qui cos celauerint cum eozum liberis fabricē redduntur. h. d. Bar.

Lex. iij.

Imperator Archa.

Stigmata boc est nota publica fabricensium brachijs ad imitationem tyronum infligātur: vt hoc modo ſaltē poſſint latitantes agnoſci: is qui cos ſuſceperint vel cozum liberis ſine ꝙ bio fabrice vendicādis: ꝛ qui ſurreptione quadam declinādi opēris ad publice cuiuſlibet ſacramēta militie tranſierunt.

Lex. iiij.

Imperator Ido.

Si quis conſortiū fabricensium crediderit eligendū in ea vrbe in qua nat⁹ est vel in qua domicilium collocauit/his quoz interest cōuocatis ꝓius acta cōficiat: ſi ſcz doceat nō auo nō patre curiali. pgenitū: nihil ordini ciuitatis debere: nulli se ciui com manere obnoxiū. atqꝫ ita demuꝫ geſtis cōfectis vel apud moderatozes. ꝙincie: vel ſi is absit apud defenſozē ciuitatis ad militiam quam optauerit ſuſcipiatur. q. ſi absqꝫ hac cautione quiſpiā ad fabricenſiū ꝙſortiū obrepſerit: sciat ſe ad ordinis cui debef patriecqꝫ ſue munera eſſe deducendum: ita vt nulla eū nec tēporis nec ſtipēdiozum ꝓrogatiua defendat.

Lex. v.

Imperator Theo.

Ire. puiſum est fabricenſes artib⁹. ꝓpꝛijs ſeruire vt ex baustis laborib⁹ imozent cū ſobole. pfeſſiōis cui nati ſūt: deniqꝫ qō ab vno cōmittit: totius delinquit piculo numeri: vt ꝙſtricti no minatiōibus ſuis ſocioꝝ actib⁹ quādā ſpeculā gerāt ꝛ vnius dānum ad oim trāſit diſpēdiū. vniuerſi itaqꝫ veluti in cozpore vni⁹ fozme/vni⁹ decoctiōis ſi ita res tulerit reſpondere cogentur.

Fabricenſes ꝛ cozum vxores ꝛ liberi durāte officio vel finito non poſſunt niſi cozam pfecto ꝓtonio vel magiſtro officiozum cōueniri. boc dicit Barto.

Lex. vj.

Impera. Leo.

Os q inter fabricēſes ſacre fabrice ſociati: vel cozū vxores: aut filios q itidē inter fabricēſes militare dicūtur nō alibi pulſare volētibus rūdere ꝑcipim⁹: niſi in

et bono. l.iij. §. cospalia.
a ¶ Sublimitatis. loquif eufirmo magfo officio rū. Et not. q bec leg duo dat eis ꝓuilegia. vnū du rāte offō. alid post. Acc.
b ¶ Finē. qū in certū tps fuerit assumpt': als ppe tuo ipe ꝛ filij tenerenf. vt §. l. ꝓpi. in ꝓin. Accur.
c ¶ Monstrātur. etiā du rante officio fm. P. ꝛ sic sub. §. post finē scz etiam. Sed cōtra. §. eo. l. ij. nā si est speciale in ꝓmiceirio in alijs ergo secus.
d ¶ Licitū. id qō essēt con tra licitum.
e ¶ Nullus fabricēsiū. Cōductioni. als ꝓductioni. als ꝓductioni.
f ¶ Conetur. ad qō. §. loca. l. fi. Accur.
g ¶ Scientes. fic. §. loca. si ignorans.
h ¶ Sublimitas. Magi stro officiorū loquitur. ꝛ facit. j. de cursu pu. l. cursum. ꝛ §. de naui. l. cū nauarchorū. Accur.
i ¶ Conueniant. vos inq conuenio o iudei.
k ¶ De publico. Nota de publico.
l ¶ Auctoritatibus. Als auctoribus. l. fris ꝓsidis: vt ꝓdigi. ꝛ dīr auctores: q auctēz ꝓbeāt deferēti.
m ¶ De veter'. nūmis. tē. ¶ Digi de fabricatiōe ar morū. nūc de fabricatiōe mōete. ꝛ dic q nūmisma ꝛ aure' ꝛ solid' auri idez est: vt h. ꝛ §. fpo. l. ij. et in cuāge. Cui' est imago tē. cui' pōd' erat tale. vt lxxij. facerent libā auri. vt. §. de fusce. q̄tiēs. B nū misma fiue moneta tātū fiebat oliz de auro. vt. j. l. fi. ꝛ effigies ꝓncipis erat ibi. vt. j. l. j. et vsufruc. ve luti gēmarū poterat le gari in eis. vt. ff. de vsu fru. l. nūmismatū. et qui bāc falsant puniūtur. vt j. c. l. fi. bodie vero cū con cessione ꝓncipū fit a re gibus ꝛ ciuitatibus etiā de ere. non dicas a ꝓnua to. vt. §. de fab. l. j.
n Solidos. i. au reos a solidi tate. q. de soli do aureo fit. vt. §. de suscep. quoties. ꝛ nota in rubri.
o ¶ Principium. vt phi lippi. vt. ff. de au. et argē. lega. l. quintus. §. finaūt.
p ¶ Refragatiōs. i. refu tationis.
q ¶ Speciei. q nō deterio rata fit reꝛ. vt. §. ō pō. l. ij.
r ¶ Haud leuiter. i. nō. fic §. qui. mu. vel ꝓe. l. j.
s ¶ Vindicādum. offi. iudi. extraordi. Accur.
t ¶ Ro imminutiōe. Solidi forte. ar gētei. fm Py. Vel dic au rei ꝛ dic tractat a ꝓnci tudicio tue sublimitatis[n] ad cui' iurisditionem potestatēq pertinent: nec eos post stipendiorū finem[b] militie super ciuilibus mu neribꝰ vel curialibꝰ quibus nul lo modo subiacere monstrātur[c] / a viris clarissimis rectoribus ꝓ uinciarum vel coꝛ officijs ꝓeter licitum[d] inquietari.

¶ Prohibet fabricenses aliquam ad ministrationem vel agriculturam assu mere. et punit dominos qui eas locaue rint: et fabricenses qui eas condugerint. hoc dicit Bartolus.

Impera. Augu. Lex. vij. Ullus fabricensiū ꝓductioni[e] vel administrationi vel agri culture alienarū rerū se ꝓbet hac ī mīscere conetur[f]. ōnis qdez sic q ꝯ hec statuta mee pictatis venire ausi fuerint) res vel ꝑdia q̄scien tes[g] q fabricēses sunt) hīsdem fa bricensiꝫ ministrāda cōmiserint amissuris: fabricēsiꝫ ꝯo grauissi me cohercitis post facultatū sua rū amissionē ꝑpetui exilij pena ꝛ aiaduersione retinēdis. Quoties sane in trāslatione armoꝝ angarie necessarie fuerint: sublimitas[h] tua lras ad eminentissimā iubeat dirigi ꝓfectura: ꝛ numerū ei ar moꝝ et ex quo loco trāsferenda sunt indicare: vt ꝓinuo sup ꝑbendis angarijs ꝓ numero eozū que trāsferunt armoꝝ ꝓceptione sua viros clarissimos moderatores ꝓuincie ꝓueniant[i]: vt fm missam a sublimitate tua notitiaꝫ naues vel angarie cōfestim de publico[k] ꝑbeant. Q si aliū tarditas vel ne gligētia post datas a sublimitate tua ad eminentissimā ꝓfectura lras in destinādis auctoritatibꝰ[l] amplissime tue sedis itercesserit: ꝛ ex hoc armoꝝ trāsuectio fuerit ꝑdita: in qnquaginta libras au ri tā nūerariū ꝓ tpe officij ciusdē amplissime sedis/ q̄ alios quoꝝ interest cōdēnari ꝓcipimus: eāq auri quātitatē ꝓtin' exactā fisci iurib' aggregari. mulcta ꝓterea xxx. lib. auri ꝓpolita tā viris cla rissimis qui ꝓuincias regunt/ q̄ eozum apparitoribus si cōiuncti bus his armoꝝ subuectio tar ditate aliqua fuerit ꝓpedita.

¶ De veteris nummismatis po testate[m]. Titulus. x.

Impera. Augustus. Lex. j.

Solidos[n] veterū ꝓn cipum[o] veneratiōe formatos ita tradi ac suscipi ab emēti bus et distrahētib' iubem[p]: vt nihil oīno refragatio nis[p] oriat: modo vt debiti ponde ris sint et speciei[q] ꝓbe: sciturisꝫ vniuersis q aliter fecerint haud[r] leuiter in se vindicandum[s].

¶ Minuta estimatione florēni minuī tur estimatio rerū que venduntur ad flo renum. hoc dicit Bartolus.

Idem Augustus. Lex. ij.

Ro imminutiōe q̄ in esti matiōe solidi fortē tracta tur: omnium quoq ꝓtia ꝓ specie rum decrescere oportet.

¶ Oēs aurei debēt capi eq̄li estimatio ne: ꝛ ꝯ faciēs grauissime punīt. h. o. Bar.

Impera. Borg. Lex. iij.

Quicunq; auctoritas tua ꝓpositio edicto commo neat[t] obtriatorum[r] omnium so lidoꝝ vnifozme ꝓtium postu lare: scz capitali supplicio puniē do. qui vel iussa nostre maiestatis auaricie cecitate contemp'serit[u] / vel eternalis[z] vultus dum frau dibus studet duxerit violare[a].

¶ Nulli licere in frenis ꝛ equestribus[b] sellis ꝛ in baltheis[c] margaritas et smaragdos ꝛ hyacinthos aptare: ꝛ de artificibus palatinis[d]. Titulus. xj.

Impera. Just. Ang. Lex vnica.

Nulli prorsus liceat in frenis ꝛ eq̄stribꝰ sellis vel ī baltheis suis margaritas et smaragdos ꝛ hyacithos[e] aptare post hac vel īsere re. alijs aūt gēmis frena ꝛ eq̄stres sellas ꝛ balthcos suos ꝓuatos eꝛornare permittimus. de cucur nijs[f] vo omnē ꝓsus qualiūcūq; gēmaꝝ habitū ꝑcipimus summo ueri. fibulis[g] q̄s ī chlamydib' bis vtanf que solo auro ꝛ arte ꝓtiose sunt[v]. Si qs aūt ꝯ interdicti pie tatis mee fecerit: sciat se ꝓinuo. l. libris auri esse mulctādū[t]. Nulli ꝓterea ꝓuatoꝝ liceat exceꝑ. s. oꝛnamētis mīmonialib'ꝛ tā mu liebrium[h] q̄z viriliū anuloꝝ habi tum) aliqd ex auro ꝛ gēmis qō ad cultū ꝛ oꝛnamentū impatoziū pti net facere: neq; illud sub ꝑ colo re ꝛ ꝓtextu ꝓparare qō velit cle mētie ꝓncipali velut aliqō mun offerre. pictas eīm mea hmōi do na non expetit: neq; regium sibi offerri a ꝓuatis cultū requirit[i].

¶ Sane si qs post hac aliqd ꝯ ve titū hmōi sanctiōis effecerit/ ꝛ of ferēda clemētia mee oꝛnamēta q̄ vsibus regijs deputata sunt auro gēmisq; decozata ausus fuerit ꝓ parare. c. lib. auri ꝓdēnatiōe sciat se esse feriendū: capitali q̄s subdē dū esse supplicio. Oꝛnamēta[m] eīm regia intra aulā mea fieri a pala tinis artificibus debēt: nō passim in ꝓuatis domibus vel officijs parari. vnde summa se ucritate sancimus vt qō in cultu oꝛnatuq; nostro sacrū ꝛ adoptabile est: id facere temeritas ꝓuata nō audeat. Si qs sane ꝓtra vetitū trāquillitatis mee aliqd fecerit: diffinitā superius mulctam ab his per officia palatinoꝝ exigi: ꝛ sacris largitionibus nostri iubemus inferri.

pe vel eo q hz auctoritatē. et quod subijcit ꝓte. i. ipsi? aurei q sunt ꝓtia re rū. q. o. ꝓ minori summa accipiūtur cū dātur ꝓo ꝓtio cuiuslibet speciei.

† De matia mutatiōis ꝛminutiōis monetarū. vide bonus ter. ꝙ cano. in. c. cū oliz etra de cēsibus.

u Miuersos. Com moneat. postula re. qō est. j. vnifoz. tē. Ac.
g ¶ Obtriatoꝛ. i. nūmoꝝ aureoꝝ de optimo auro. qō sic ōt. vt. §. de vesti. bo lo. i. rub. no. Si dicat tm valeat vnus aureus ꝙtū alius: tantūdē vendant.
y ¶ Contempserit. vēden do plus vnūm q̄ alium.
z ¶ Eternalis. i. ꝓncipis cui' est ibi imago. vt. §. l. j. et ō: eternalis: quia im periuꝫ semp durat. vt in aut. quo opoꝛ. episco. §. fi vno existente ꝓo alio. sic §. de fab. l. ij. ꝛ sic nō est ꝯ. ff. de ser. vr. ꝓe. eum.
a ¶ Violare. radendo fo te. vt. ff. de fal. mone. qui nūmos. et est pena ignis in bac aurea ꝓncipis ꝛ in alia capitis. i. deportationis. vt. §. de fal. mo. l. ij. ꝛ in. §. auctoꝛe.

Imperiū est eternū

b ¶ Nulli licere in frenis et equestribus sellis tē. Alb equo dicta.
c ¶ Et i baltheis. i. cingulis vel genus vestis. sed hic videt poni ꝓo cingulo equi vel pectorali que quasi cingunt.
d ¶ Palatinis. vt. j. §. nulli.
e Ulli. Hyacinthoꝫ. qui sunt ꝓtiosiores alijs: vt hic ꝓbatur.
f ¶ De cucurnijs. cucurnia oꝛ moꝛsum freni. fed R. dicit id qō equis imponit vt nō incuructurꝫ.
g ¶ Fibulis. i. chlamydibus. chlamys militum: purpura regum: stola sacerdotum: toga aduocatoꝝ: habit' rusticoꝝ: cuculla monachoꝝ appellat: vt h. et. §. de vesti. bo lo. ꝛ. j. q mili. nō pos. l. fi.

Vestiū diuersa genera.

b ¶ Ptiose sunt. q. o. fine omni gemma.
i ¶ Nulli. Hic de secunda parte rubri. vsq; ad fi.
k ¶ Adulieb'. repete exceptis. si ergo i annulis ꝯ ponere gemmas mari et femine: ꝯ mari nō als. et facit. §. ō vesti. bolo. l. iij.
l ¶ Requirit. No. fic. §. de auro coꝛo. l.
m ¶ Oꝛnamēta. No. fic. §. de vesti. bolo. l. penulti.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

¶ De classicis.

a Classem seleucenam, sic dicta a ciuitate orientis sic nomina-
b ta seleucena. et dic. i. nauigium ad bellandum aptum.
c ¶ Vniuersas. classes seu naues. Accur.
¶ Obsequitur. prefecto pretorio orienti s loquitur.

d ¶ Ex incensitis. id est ex
bis qui censentur seu vo
lunt deputare se huic mi
nisterio. sic res &c in nul
lius bonis censura.
e ¶ Accrescētib'. i. q sup
abūdāt in aliis nauib'.
f ¶ Et seleucena. Classis
seu nauigium.
g ¶ Purgādi. malis ho
minib' vt pdonib' vt ar.
ff. de of. phi. cōgrnit. Acc.
h ¶ Deputet. a pfecto pre
dicto qui deputatur.
i ¶ De curialibus vrbis rome. Decuriones a mu
neribus excusant. vt. ff. &
fusce. l. pe. et magime vr
bis rome decuriones. et
differt a titu. de decuri.
quia hic in specie.
k ¶ Si quis decu
rialē. als cu
rialem.
l ¶ Pulsan
dum. i. accusat eū de aliq̄
p qs a curia est remoue
dus. vt. ff. de. fal. l. falsi. §.
ordie. Itē de quacūq; li
te. nisi forsan &c' vel de
lictū aliud exigat. Acc.
m ¶ Judices. q pest curie
decurionum illos. ad qs
&. de iurisd. om. iu. l. fi. + di
cas hos alios q̄ senato
res: qi illi cōueniunt sub
certis iudicib'. vt. ff. vbi
sena. l. senatores. arg. &.
de decuri. l. oēs iudices.
n ¶ Leges. atterere. id
est atterēdo sitige
re. ℣. ad qs. &. de decu. l.
oēs. + de pe. l. decurioni.
+. ff. de decu. l. fi. nisi in ca
su. vt. &. de decu. l. ghbet.
o ¶ Seruari. i. tenētis + ad
penis + filibus cuitādis.
Et nota in duo decurio
nibus. s. decuriones non
torquēdos: + antiq̄ priui
legia seruari.
¶ De priuilegijs corp. cē.
p Illi. Vrbis. q
aliūde venien
tes ibi domici
liū ꝛstituerūt.
vt. &. de inco. ciues. + ff. &
sta. homi. l. in vrbe.
q ¶ Corporatis. corpora
tus &. q in corpe aliq̄ scri
bit. ppe: sicut q dlibet me
brū hois corporatū &: et
ciuis fact' vel icola: + fūt
priuilegiati vt plebei a tri
buto capitis excusent. vt
&. de cap. ciui. cē. l. i. + facit
&. de aleg. pri. l. i. Accur.
r ¶ Valere. citā qui nunc
de nouo sunt ciues p do
micilium.
s ¶ In peregrinatione. s.
loca. ad qs. &. de decurio.
l. quidam ignauie.
t ¶ Solēnitas. sic. &. pas
pu. l. i. + &. de agri. + censi.
l. cum satis. in princi.

¶ De pistoribus.

Decurio
nes torq̄
ri non de
bent.

¶ De classicis. Titulus. xij.
Impera. Val'. Lex vnica.

Classem seleucenā aliasq; vniuersas ad offm̄ qō magni tudini tue obsequ volum' pertinere: vel classicor' nume rus ex incēsitis vel accrescentibus cōpleat + seleucena ad auxiliū purgādi ordītis aliasq; necessitates comiti ordīis deputet.

¶ De curialibus vrbis rome. Titulus. xiij.
Impera. Arcba. Lex. i.

Si quis decurialez de offerendis priui legijs putauerit li te pulsandum intel ligat se curie interpellare debere iudicem.

Idem Augu. Lex. ij.

Leges decuriales tam a su perioribus principibus: q̄s a diuo parēte nr̄o cōditas nr̄a auctoritate firmamus. singulos itaq; iudices scire volumus ne q̄s huic collegio iniurijs corpozalibus tenet totam atterere: neq; ab his cōmodis que rationibus approbātur audeat separare huic cīn collegio volumus antiquam priuilegiorum prerogatiuam seruari.

¶ De priuilegijs corpozatoruz vrbis rome. Titulus. xiiij.
¶ Incole vrbis rome gaudent priuilegijs ciuium. Item ciues romani vbicūq; morantur possint ad ciuitatem retra hi. hoc dicit Bartolus.
Impera. Iouo. Lex vnica.

Nulli sit liberū: nulli permissum: vt nouū aliquid vrbis incolē in vrbe sustineāt: sed in honore eterne vrbis corpozatis indulta suffragia valere pcipimus. cura autem rectoz pro uinciarum corpozatis vrbis rome qui in peregrinatione transgressi sunt redire cogātur: vt seruire possint functionib' quas impofuit antiqua solēnitas.

¶ De pistoribus. Titu. xv.
Imperator Auguſt. Lex vnica.

Uicūq; ex mancipijs' corpozis dignitatē + officiū vel ābitiōe vel gra vel pecunia seu ālibet' alio mō post hac fuerit ascitus: exut' dignitate quā ō in terdictū nr̄e serenitatis adeptus est: mulctat' etiā in. xx. lib. auri ad antiquū denuo ꝛstitū collegiū: qz reuocet: oē etiā spāle bñficium quocūq; mō ꝛtra hanc sanctionē fuerit ipetratū penit' ꝛquiescat.

¶ De suarijs' + susceptoribus' vini: + ceteris corpozatis. Ti. xvj.
Impera. Augustus. Lex. j.

Ocinarij vbis e terne cū puigilē la borē populi roma mi commodis exbi beant': sordidis temper muneribus liberentur.
¶ Pretor' vrbis est iudex porcarioz' siue ipsi agāt siue cōueniant. b. o. Bar.
Impera. Arcba. Lex. ij.

Uicūq; ex corpozibus sua riozum siue excipiende ne cessitate litis astrictus: seu inferē de volūtate spōtanea. puocat': iudiciū volucrit experiri: fori' vbani auditorium prestolet.

¶ De collegiatis' et chartopa tis + numularijs. Titu. xvij.
¶ Qui intrat vnū collegiū et munera ad que ordinatus est nō exercet: non effu git munera alterius collegij de quo egi nit: sed debet de nouo extrahi + alius in locū eius subrogari requisitis primatib' collegioz: idem si decederet. b. o. Bar.
Impera. Theo. Lex vnica.

Ui sub pretextu' de canoz seu collegia toz cū id munus nō unplecāt alijs se mu neribꝰ conant' sub trahere: cozū fraudibus credim' obuiandū: ne quis sub specie mu neris qō minus exequat alterius muneris oneribus releuet: ne ar gētarioz vel nūmulariozꝰ mune ra declinētur ab his qui dici tan tūmodo collegiati vel decani fe stinat. Idcoq; si qs coz sub nude appellationis velamine collegia tū se vel decanū appellat: sciat p eo aliū subrogandum qui pdicto muneri sufficiēs approbet subro gatione videlz memoratoz' vel cozū qui moriunt' pmatū' ei' qui subrogatur admisso iudicio.
¶ Qui supra numerū admittuntur in collegio non gaudent beneficio colle gij. hoc dicit Bartolus.
¶ Q. autem supra numerū qui incautis + bzeuibus ptinctur ne mo se quolibet patrocinio vel cu iuslibet assumpta potētia dabeat excusare hoc nostre est serenita tis cēsura: tuc sublimitatis tuiqz officij cautius obseruare: hoc in ter oēs equa lance seruari precipimus: nullo diuine dom' patrocinio: nullo sacrosanctarū eccle siaz reuerētia: nullo qualibet vel

¶ Quolibet modo. alio modo illicito. vel dic generaliter eos ad nullam dignitatē aspirare. et fa cit ad simoniacam istam electionē. &. de epis. + cle. si quē. + ad. l. iuli. repe tun. l. fi. et in aut. iusiurā. qō pre. col. ij.
f ¶ De suarijs. i. porca rijs q̄ custodiūt porcos ciuiū in pascuis. vt. j. l. j.
g ¶ Susceptoribus. ō bis nibil in nigro. sic. &. de cō du. ve. l. fi. ꝛ de bis &. &. de suscep. l. modios.
a Ocinarij. ex
hibēt. Quia
tū animal da
tur bastanga
rijs. vt. &. de murile. l. qō ad presens.
b ¶ Sordidis. q̄ sunt. &. ō
excu. mu. l. maximarum. et idem de custodibus ce
teroꝝm porcoꝝ. arg. &. ad legē fal. l. fi. Accur.
c Uicūq. Prono
catus. actor. puo
catur eo q̄ sibi als nō fa
tisfit. fic. ff. de separatio. l. finali.
d ¶ Fori. id est prefecti vr
bis. Et not. q̄ reus sequi
tur forum actoris cōtra regulam. &. de iurisd. oim iudi. l. iuris ordo.
e ¶ De collegiatis. ¶ Di
git specialiter de quibus
dam collegiatis nunc ge
neraliter et dicunt a col
legio vt priuilegiati a pri
uilegio. et idez dicuntur chartopatri. quia coruz nomina scribebantur in charta vel matricula pa trie. quasi in patrie char ta descripti infra nume rum ſ qui sunt supra nu merum non gaudent pri uilegio. vt. j. ſ. quod au tem. ¶ Vel dicunt charto patri. i. qui gaudēt in pa tria sm̄ grecos. dicit em̄ grece charta apud lati nos patria. vel dic ter tio. vt. j. in fi. hui'. l. Acc.
f Ui sub ptextu. banc habes de verbo ad ver bum. &. de sac. sanc. eccle. l. sub ptextu.
g ¶ Memoratoꝝ. scilz in locum.
h ¶ Primatū. s. quod de nouo habebit primates qui eum eligant. Py. vel dic eoꝝ a quibus rece dit. et ad hoc. &. de aduo. diuer. in. l. nemini.
i ¶ Quod aute. Dic acci pe nemo quod est. j. + lege suspēsue vsq; illuc: ſ ne cē. Accur.
k ¶ Omi. s. nūer' ꝛtinet in bzeuib' cautis. i. cautela scriptis facta examinatione

Reus ſ. q̄ forum actoris ſequitur.

† Alias chartis

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

tione eligendorum. ꝛ facit. ff. de sacrosan. eccle. non plures.

a Supplicibus. qui supplicant vt suum locum eis vendere liceat.

b Uēditio. ēptores hui⁹ charte oñr chartopatri q̄ p charte ēptiones a quopiā qd in charta vel in mficula est collegiato⁹ vel ꝯsulū acgrere volūt vt illi⁹ loco subrogenť. i. vt alludāt nomini. i. agāt emēdo charta. i. locū cuiꝰ p chartaꝫ assignatū vt patrie fiant corporati: vt hic. Vel aliter vt notať in rubrica.

c Supplicii. i. subiectorum supplicantium.

d Cōstitutionis. alꝰ dispositionis.

e Cōstitutū est. i. q̄ onera p̄m⁹ ꝛ scōs agnoscat. ad qō. ff. de col. donator. ꝛ. i. ff. de pdijs. ꝛ oibus rebus naui. l. ij.

f De studijs libera. rc.

¶ In qb⁹ duab⁹ tñ legitimū sit studiū ñ alꝰ nisi ex ꝑuilegio. vt ī pe. ffor. ff. hec aūt tria. hodie impetrū est ꝯsiffum ꝛ studiū multis locis fit. maxime bononie q̄ legalis studiū obtinet. monarchiam.

g Iuersos. Usurpantes. id est frequenter vtentes leges. ꝛ sic ī bona parte. vt ff. de vsucap. l. fi. Accur.

h Cellulisq⁹. i. q̄ volunt docere publice vel priuatim abstineant ab ostentatione vulgari.

i Ab ostētatione. i. conuersatione cum laicis.

k Sanctionis. scilz bulius que rc.

l Probibem⁹. ſſe imicere vulgari ostētatiōi.

m Tēptauerit. vulgari ter se ostentando.

n Urbe. scz roma veteri vel noua: de qb⁹ ꝫ dicit.

o Consueuerūt. in cellulis. vt. ff. prox.

p Probibemus. nisi vt subijcit. Ytē hoc in dictis duabus vbis ff. Accur.

q Nūero. q numer⁹. est vt. j. bac. l. ꝛ iugta capitoliū regebant vel intra capi. rc. i. bñt licentiā vt regant ꝛ fic audiunt in capitolio. ſ. ab bis qui ꝓ ue niūt in capitolio vt a populo vel a senatoribus.

r Ꝓuilegijs. q̄ sunt. ff. de pfeſſ. medicos. ꝛ. l. fi.

s Auditorium. hoc expone vt. ff.

t In bis. i. ciuitatibus duabus. Et no. q̄ pmittit oratores etiā ad leges nedū ad alias ꝗlibet artes: cuius flos ꝛ tuba romani eloquij fuit tulli⁹.

v Nūero. nūer⁹ etiā aliꝰ statuit ī maximis ciuitatib⁹. vt. ff. de egcu. tu. si duas. ff. j. ꝛ. ij. sed ibi de aliis hic de roma ꝛ cōstātinopoli ciuitatib⁹.

g In bis. ſ. ciuitatib⁹. ꝛ bēas ſtra ḡuitať. alꝰ ē ḡrať. ꝛ tūc dic in bis grāmaticis q̄ fallacijs sunt sapiētes ꝛ dolosi ſm. Ꝑ. alꝰ garrulitatis.

y Decem. vitiū scriptoris: nā supra hoc digerat. ſic. ff. de egcu. arg. l. j.

z Hiſtoſa. no. adolescētia ghioſa. itē no. baꝫ artes ī adolescētia adipisci

a Auctores. i. bos qui sequūtur vnum rc.

b Qui philosophie. per hos etiam medicos potes cōprehendere.

c Duos. No. duos. ſ. infra numerū. alꝰ fecus. vt in ꝓin. l. Item hoc in dictis duabus ciuitatibus. vt in rubri. Et not. q̄ de diuina scientia nihil dicit. Item facit. ſ. de profeſ. qui in vb. constan. l. j.

d Aduertat. qō facile euenit ī bis q̄ male itēti q̄nꝫ castra edificāt: qñ q̄ tegulas dom⁹ nūerāt. ꝛ ē hi ar. ‡ q̄ faber nō ꝓt malleare iurꝫta scholas. pub. eñ vtilitas q̄ replet ciuitatē sapiētib⁹ pferť. ſic. ff. ſolu. ma. l. j.

‡ Vide de hoc ꝑ Bar. ꝛ alios l. l. j. ff. ſolu. ma.

e De honoratorum vehiculis.

Ones. Ciuiliū. dignitatū vel viroꝝ. ꝛ erant honorati quidā qui habebāt ꝑuilegia vt intrarēt secretariū ꝑncipis et alioꝝ iudicū ꝛ sedēdi in saltationibus. vt. ſ. de offi. dior. iudi. l. ij. ꝛ. iij. Uel potnitur. ꝓ bis q̄ bñt dignitatē fine administratione. de qb⁹ dic vt l. aut. vt ordi. ſ. qō in idē recidit.

f Utanť. i. liceat eis vti si volunt.

De ꝑuileg. vbis rc.

g Rbs. Italici. Est ǧ imunis a tribut⁹. vt. ff. ō cē. l. j.

h Leteť. vt. ſ. de sa. san. eccle. l. oium. ergo mater legū. vt ī aut. vt eccle. ro. in ꝓn. col. ij. Ytē ei⁹ ꝗsutudinē sequiť. vt. ſ. de vete. iur. enu. l. j. ſ. fi. ꝛ instī. de satisda. ſ. fi. Item mater fidei erit illius ciuitatis ecclesia. vt. ſ. de sacro sanc. eccle. decernimus.

i De metropoli. Id est metropolitana. et sic est apocopa.

k Ropt multas iustaſq⁹ magi me. q̄ nutrig legū. vt ī pe. ffor. ſ. hec autem.

l Tyro. datiui casus. et est nomē ciuitatis. ꝛ erāt due ciuitates tyr⁹. ꝛ beritus ī ꝓuicia phenicī. vt. ſ. q etate. l. j. quaꝛ vna erat añ metropolitana: nunc fit ꝛ alia ꝛ dic ꝙ nil dero gať pñe. Et sic not. ff. ar. q̄ nil ꝺrogať epō ſi alter in eodē epatu eligať epꝰ. ꝛ idē in plato: ſ. distigue aut dignitas addiť pſone. puta cū erat vn epꝰ i vna ciuitate ꝛ dať ali⁹ i eodē epatu (ꝛ idē i archi epō ꝑt dici) ꝛ fieri nō ꝑt. aut rei: ꝛ fieri ꝑt vt ſ. hec eñ erūt duo metropolitani: ſ vn⁹ ꝛ ſic due mſes ecclie: ſ vn⁹ plat⁹. vt bigami. Ytē ꝛ due ꝓuincie vnū ꝑtinē. ſic. ſ. tit. j. due sūt romāe eccīe. ſ. roma vet⁹ ꝛ noua: ꝛ tñ vn⁹ pas. ſ. Brei collata dignitas non fit nisi ex causis vt in ꝓn. buiꝰ. l. ſ ꝛ puincia scindiť ꝛ erūt duo ꝑtides nō vnus ſ duarū ꝓuinciaꝝ: ſic ꝛ archiepat⁹. vt. ff. de offic. al. fi. candē. sed in vna esse duos metropolitas ꝛ insolidū nō potest esse vt dixi. ar. ff. cōmo. l. ſi vt certo. ſ. ſi duabus. ecōtra de duabus vna fit. vt in aut. vt in. fine quoꝙ sur. ſ. illud. ꝛ. ſ. hoc autem. co. l. ij.

m Illa. scilicet tyrus.

n Hec. scilicet beritus.

o Et vtraq⁹. tyrus ꝛ beritus.

p Dignitate. metropolitana.

q De canone fru. rc. Certus canon in frumēto singulis annis mitte batur romam qō patet quia dicit canon. ad qō. ſ. de sa. san. eccle. l. placet. ꝛ appellatione frumenti omnia que ad victum sunt necessaria accipiuntur. vt. ſ. de susce. modios. et. j. co. l. ij. ꝛ in publicis borreis rome imponebatur. ſ. de condi. in pub. borreis. l. j. et. ij.

r Rome. vtriuſq⁹. vt. ſ. titu. ij. et. j. titu. j. et in rubrica.

Episcopo nihil de rogať alteri o in eiꝰ epatu electo.

Eloquij tuba tullius.

a b c AUtici. Qui portãt annonarias species. vt. ff. 6 nauic. l. j. ¶ Acta. in prouincia vnde accipiunt. ¶ Aspectus. subiũctẽdo oculis. ad quod. ff. fini. regun. l. ij. irruptione.

d ¶ Quod eo tpe. i. siis inspectio fiat a pfecto annone cui hec leg mittitur. 2 de quo ꝫ loquit vel dic per pfectũ vbis.

e SIq̃. Elicita. a debitorib⁹. vt. ff. 6 an no. 2 tri. l. iij. nec. 2pfari: ſz tã cito solui. vt. ff. de cõpẽ. l. i ea. 2. l. ſi velut. 2. ff. 6 admi. rer. ad ci. pti. l. iij. ff. iij. et. iiij. 2 facit. ff. de pci. ipe. nec dãnosa. 2 ſi 5 ius vel vti. pu. l. fi. 2. ff. de pist. l. j. 2. j. l. prozi. 2 in auc. vt nul. iudi. ff. 2 hoc. col. ij.

f ¶ Eminẽ. Immutãdo. de pscis in speciem. vt. ff. de fabri. l. j. vel de pſona in perſonã.

g ¶ Rome. dic vt in rub.

h ¶ Impetrari. a q̃cunq̃ debitore vel alio vt fit ge neralior q̃ superior: pri.

i ¶ Vicarios. ab vſurpatione. q: sibi retinent q̃ romã mittere vel quod i boreis condere debẽt et facit. ff. de excu. mu. l. pla cet. ibi ciuiſr̃ iueniunt.

k ¶ Sanctimus. niſi ab ea vſurpatione abſtineant.

l ¶ De frumẽto 2c. Cũ q̃ puidẽtia deferat digi. ff. ti. pri. nũc q̃ſr̃ delatũ ex pẽdat. q̃ eñ in vna vibe pt et in alia itellige. vt. ff. de pni. vi. cõſtan. q̃nimo. idez in boireis publicis aliaꝫ ciuitatũ. vt. ff. de cõdi. in publi. boireis. l. ij.

m ¶ Vlli. priuato.

n ¶ Pio anno na. i. p pane.

o ¶ Integer. i. non minutus per buiuſmodi prebitionem.

p ¶ Addancipiꝫ. ſ. pistoribus. vt. ff. de pisto. l. j. qui panẽ coctũ reddũt anno ne pbendũ: vt h. et. j. l. prozi. 2 pus vetus frumentũ q̃ nouũ: niſi ſit opus de nouo imiſceri veteri q̃ venit propter corruptio nẽ veteris. vt. ff. de cõdi. in pu. boireis. l. j.

q ¶ Necnõ a dino. vbi nõ babes. ſed facit. j. de ero. milit. an. l. j. Ite. j. ti. j. l. ij.

r ¶ Cogentur. boireoꝝ comites.

s ¶ Emere. ſub. frumenta q̃ tẽ. ſi bñ. ſ. distribuiſſent

t ¶ Ari. Frumẽtariã, quod q̃ ſit. dic vt ff. vt in emp. ſpe. l. j.

v ¶ Poſt. al's poſt percepta. am. al's poſtea pecpta.

p ¶ Cõuertere. Sic. ff. de admini. re. l. iij. ff. ij. 2. iij. 2. iij. 2. ff. tit. j. l. iij. 2. ff. de cõdi. in pu. boireis. l. ij. 2. j. de col. fun. pa. l. ij.

y ¶ Addancipiꝫ. i. pistoribus. vt. ff. de pisto. l. j. prozi. et caue qõ dicit: q: nõ die q̃ mutuo det: ſz dat frumentũ et recipit panis, vel dat pecunia vt emat frumen

¶ Nauta oꝝ 2piteri ſe recepiſſe ſpẽs incorruptas: qõ oꝝ appiobari aſpectu officialiũ tpe q̃ danť 2 q̃ reſtituunť. h. o. bar.

Imp. theo. Lex. j.

AUtici apud p̃fidũ aut mgiſtratũ acta pfiteant icorruptaꝫ ſpẽs ſuſcepiſſe eozũ q̃ apud quos deponit iſta teſtatio pſens aſpect⁹. pbet nihil i bis eſſe vitij qõ eo tpe quo ad sacre vibis pozrũ pucnit pfectura iugiter obſeruare pceptum eſt.

¶ Annullat omnia p̃uilegia 2ceden tia remiſſionem canonis. h. o.

Impe. ar. aug. Lex. ij.

Ꝫ qd frumẽti vel ozdei vibi carij canonis remiſſione indultũ eſt ſpãli bñficio: ſz cõmodũ publi cum reſcripta clicita⁶ nõ valeãt.

¶ Nullus põt poſtulare canonis mutationẽ: 2 ipetrata p̃uilegia a iudice nõ admittant: 2 ipetrãtes in duplũ puniantur: et iudices qui canones in propꝛios vſus cõuertunt puniuntur. h. o. Bar.

Idem. Lex. iij.

EMinẽ patimur immutan do⁷ canonẽ vibis rome⁸ nr̃e clemẽtie bñficiũ poſtulare: ſz etiã ea reſcripta q̃ quodꝫmõ põtuerit ipe trari⁹ ſuſcipi nõ ſinim⁹: cos vo q ꝫ b feccrit in duplũ retinẽdo eſſe decernim⁹: vicarios¹ qnctiã ceteros iudices (niſi deiceps ab vſurpatiõe vibicarij canonis abſtinẽat) depoꝛtatiõis pena detinerꝫ: pma tes officiozꝫ capitali ſupplicio ſub iugari ꝓpetua aucte ſancimus ᴿ.

¶ De frumento¹ vibis constantinopolitane. Titulus. xxiij.

¶ Quod dari debet in pane non debet ſolui in frumento. Ite eꝝ inordinata administratione creſcit cariſtia. h. o. Bar.

Impe. bono. a. Lex. j.

MUlli⁽ᵐ⁾ nec diuine qdez domui nr̃e frumentuz de boꝛreis publicis p annona⁽ⁿ⁾ penitus pbeat: ſed integer⁽ᵒ⁾ canon mãcipibus ᵖ cõſignet annona in pane cocto domib⁹ exhibẽda. ita eñ oꝝ canõ ab inclyte memozie ꝑſtãtino pſtitus / necnõ a diuo⁽ᵍ⁾ pietatis nec auo theodoſio auct⁹ expẽdi. qm̃ creſcit iopia ſi frumẽta q̃ p annona tribuunť: ad vſus alios deputata cognoſcãtur: cogentur ʳ eñ de publico ſibi emere⁽ˢ⁾ q̃ aliꝫ vẽdere põtuiſſent.

¶ Quãtitas ſtatuta ad emptionẽ frumenti nõ põt minui: nec ad alios vſus cõuerti: et qõ de ea fit oꝝ in publicũ libꝝm ſcribi: 2 trafaciẽtes puniunť in duplũ. 2 lucrum ſumit naturam ſortis. h. o. Bar.

Impera. Valẽ. Lex. ij.

Vri ſtatuta q̃titas ad coemptionẽ frumẽtariã ꝓpetuo ſit dedicata: nec liceat cuiq̃ poſt⁽ᵗ⁾ ad miniſtratiõez vibicarie ptãris pce ptaz aliqd ex eadẽ ſũma minuere vl ad q̃ſcuq̃ alios vſus 2uertere⁽ᵘ⁾ ſed ſub geſtoꝛ teſtificatiõe certũ fiat 2 qõ mancipib⁹ ˣ mutui ˣ noie datũ eſt: 2 qõ ab hiſdẽ ſit excepta oĩ 2cuſſione ſoluẽdũ. cũ aũt q̃ hãc formã ausus fuerit ignarꝫ: q̃tita tẽ in q̃ ſuã calliditatẽ exercuerit i duplũ redhibere iubem⁹. 2 qcqd ex pdcã rõne accrcuerit: ad eumu lũ ciuſdẽ auri q̃titatis 2 frumẽta rij titli firmit⁹ reddũdare: legisq̃ bui⁹ renoẽ cneis tabulis incidi ᵗ.

¶ De ãnonis ciuilib⁹. Tit. xxiiij.

¶ Annone ciuiles nõ dant pro titulis in dignitatibus ſed p meritis. h. o. Bar.

Impe. Theo. Lex. j.

ANonas publicas nõ tã titulis dignitatũ q̃ ſingulor virozũ meritis attributas diui ꝑſtantini⁽ᵇ⁾ libertate ſatis claruit. ideoq̃ nihil ex bis ᶜ ſcholaꝝ noie vendicet: ſed p vniuſcuiuſq̃ merito q̃ ſunt 2cella ſeruent vt qcũq̃ pceptarũ annonaꝝ emoluméta vel i beredes ꝓpos iure ſanguis⁽ᵈ⁾ tráſfuderũt/ vel in cẽneos diſtractiõis titulo tráſcꝛiſerũt maneat q̃ geſtũ ᵉ eſt/ vl bereditat⁽ᵉ⁾ merito vl alienationis arbitrio. Impe. mar. Lex. ij.

CEntũ. xxv. modios frumẽti ꝓter ſolitũ canonẽ p ſingulos dies de pñti ſexta idictiõe ex die kal. ianuarij noie papatcumatis de boꝛreis publicis bui⁹ alme vibis ſitas nr̃e pietat⁽ᶠ⁾ liberalitate tribuim⁹ᶠ: dat⁽ᵍ⁾ ſacris apicib⁹ˢ ad ſublimiſſima q̃s pozieré pfectu rã qb⁹ poſſit 2 modũ nr̃e donationis ʰ agnoſcere: 2 icũctãter ꝓbere q̃ iuſſim⁹. q̃s modiationẽ iugiť et i ꝓpetuũ ciuib⁹ nr̃is ⁱ ẽbere ꝛferri valitura in cuũ bac lege ſancim⁹.

¶ De mendicantibus validis ᵏ. Titulus. xxv.

¶ Qui ſine neceſſitate mendicant poſſunt inſpici 2 q eos inſpeꝛerit 2 pdicerit 2 eſſe. pbauerit oñium eoꝝ 2ſequi ſi ſunt ſerui: vel ius colonat⁹: ſi ſunt liberi ſalua oñis actione ſerui coꝛrupti. h. o. Bar.

Impera. Val'. Lex vnica.

Unctis q̃s in publicuz q̃ſtu⁽ˡ⁾ incerta⁽ᵐ⁾ mẽdicitas vocauerit iſpectis explozet in ſingulis et integritas coꝛpoꝛ 2 robur anno rũ: atq̃ inertib⁹⁽ⁿ⁾ 2 abſq̃ vlla debilitate miſerãdis neceſſitas ⁽ᵒ⁾ inferať/ vt eoꝝ qdẽ q̃s tenet cõditio ſeruilis. pditoꝛ ᵖ ſtudioſus 2 diligẽs oñiuz 2ſequat: eoꝝ vo q̃s na-

a Ancidi. i. ſculpi vel imprimi. ſic. ff. de ori. iur. l. ij. poſtea ne diutius. 2 repete hic iubemus. qõ eſt. q̃. ſic in lib. moyſi in la pideis. Accur.

¶ De annonis ciuilib⁹.

b ANonas. Conſtantini. Utg. otra inſufficiẽtes pdoctoꝛes ꝑſt etiam ſcholares optimi facilius aduocentur.

c ¶ Ex bis. annonis ſcholaꝝ. ſ. ſi nibil meruerit. vel dic q̃ ſua ſchola vel vniuerſitas hec nõ reuocet.

d ¶ Sãguis. vl ẽt nõ iure ſanguis. vt ſtati colligit.

e ¶ Feſtũ. hic de iã percepti. ſic inſufuru. vt. ff. de vſufru. l. defũcta. 2 fac. ff. de inof. teſt. oimoda. ff. ti. 2de colle. illici. 2. j. de ſilẽ. l. ſi. et de ero. milit. ãno. l. i bis. 2 q milit. non poſſ. l. v. ff. ti. q̃ faciunt vt mortuo militante aliqd ad beredẽ defuncti tráſeat. Ite arg. q̃ idez ſit in ꝑbenda clerici iam percepta.

f ¶ Entum. Tribuimus. ſiſe addita/ mẽtũ ſit q̃cq̃ ꝑbẽdis. ad quod. ff. tit. j. l. i. 2 ſubaudiunt bic p ſingulos annos. 2 ric q̃. ff. ſ. ſ. ſ

a ¶ Plenitudinē.alꝫ leuitudinē.ſ.fictā. alꝫ plenitudinē.i.valitudinē. ꝛ ē ſic.ſ.de col.dete.l.ſi.Sed ſ.i aut.ó ġſto.ſ.ſi ỹo.col.vj.vbi dicē p fui dñis liberi opi publico mācipanť.Sol.ſ corrigit ſm ḡſcā vel ibi i bis q i ſacra vbe repiunť ꝺſn cū eis miti? ſit agēdū. Vel logť ó bis q faciūt ſe videri egros apponētes herbā vel aliō p qō tumeſcūt.ibi nō ſic de linquūt:ſed ſolū fingunt pauptatē ſeu debilitatē.

b ¶ Actione.furti ꝛ ſerui corrupti.vt.ff.de ſer.corr.l.j.ſ.3.de fur.l.aduerſus.

Laudib⁹ nō ɔ3 ex tolli mali tia.

c ¶ Preſtiterť.ſiue alꝫ ſa cturi nō erāť.vt.ff.ó fur. q fuo. et.l.ſi qs vpoze.ſ. neq; vl'ēt ſi eēnt:qz nō ɔ3 laudādo augeri malitia vt.ff.ó ſ.cor.l.j.i fi.ꝛ fa.iſti.ó ob.ex dilecto.ſ.ope. ꝛ.ff.ó v.ſi.l.ſepe.ſ.fi. ꝛ.ff. mā.l.j.ſ.fi.ꝛ.ſ.de muri.l. q aliquē.ꝛ.j.ó agri.ꝛ cē.l. oēs pfugi.ꝛ.ſ.ó fab.l.ſi.

¶ De nautis tyberinis.

d ¶ Si nauē tybe rinā.i. q nauigat i flumie romano cōuehēdo romā vel extrahendo ducendo ad caſtra.

e ¶ Vendicetur.i. ſeparet vel remoueatur.

¶ De frumēto alexan.

f ¶ Eſtiatiōe.pfectus oriēti ſtatuit munus.i. ſalariū duob⁹ officialibus quos elegit ad ꝛgregandū frumētū ad ciuitatē alexādrie et nauclerijs.p eſtiatiōe frumēti.i.ſ⁹ ēſtimatē quā ſie ri faceret:puta.p modio tm̄ qō h ipator.ꝛfirmat.ꝛ dicit ammō curiales nō eligēdos ad hec officia.

g ¶ Elogij.noīa ſunt offi cioꝝ.ꝛ in li.m.eſt emēdatū debito decreto elogij.

h ¶ Officia. in predictos duos viros.

i ¶ Jurnos. alexādri ne.ab alexādo puta ma gno ſic dicta cui fauet h i alimēt. Jtē ꝛ b⁹ iuriſdictionē.vt.ſ.de of.iu.alege. itē aliud.vt ꝛ.j.titu.j.l.j.

k ¶ Memo.pxiuatus.

l ¶ Periſocoꝛregie . vna dictio.ꝛ ō⁹ piſocoꝛregi⁹ꝛ piſocoꝛregia q ē iuſ regē a pi iuſ⁹ rege. Colligit ḡ h nomē ci⁹ officij.ꝛ p ē effect⁹.vt.ſ.de fer.a nullo. qz forte male ſe hūt i cōgregatōe frumēti:ꝛ omittit effectō pfecto.vt.ſ.l.p.

m ¶ Et teſſere.ſ.frumentarie.vt.ff.de iudi.ſed et ſi.ſ.j.

n ¶ Cenſeanť.vt dicanť teſſere bonoꝝ impatoꝛis.ad qō.ſ.de iuſti.co.

o ¶ Pxatos.i.decuriōes illius terre:vt pt⁹ ex rubꝛi.vel de oī bus ciuibus dicit.q oēs ſunt ꝑmates reſpectu aliaꝝ ciuitatū.

p ¶ Fluminis.niſi qđ expedit purgari p agros:qz nō pluit in egypto.

q ¶ Ex dinūmo.ſ.loco vbi reponūtur nūmi accepti ex vectigali:vt ſacrum vbi ſacra reponunť.vt.ff.de re.di.ſacra.ſ.fi.ꝛ ꝺ a dinumero as. diminutiuū.aliꝫ dicūt a duo ꝛ nūmos.quia ciues illius terre ꝺabāt p vectigali duos nūmos glibet de qbus mō accipiunť.cccc.iſti ſolidi.

r ¶ Ex titulo.puta ex coloneo ſeu rinagio qō ibi percipitur.

s ¶ Repēſet.dinūm⁹.qz tm̄ ibi reponiť ex alio titlo.ſ.nauiū q̄tū tollit

t ¶ De iure reip. Alteri⁹ q̄ romanoꝝ.ſic em̄ in [ex titulo vectigali. toto ℔ titulo accipiť:vt differat a ti.de iur.ſiſ.dic q̄ q̄ ciuitates regulꝝ vtunť iure p̄uatoꝝ.vt.ff.de vb.ſig.l.cū q vectigal.ꝛ.j.c.l.ij.ꝛ.ff.qō me. cā.l.metū.ſ.aīa duerſēdū.ꝛ.j.ti.ij.l.j.ꝛ i fal.iure iſti.ꝛ treb.vt.ff.de admi.re.ad ci.pti.l.legatū.ꝛ.ff.ad treb.l.oīb⁹.ſ⁹ q̄nq⁹ ɔ3 ius ſingulare.vt j.l.j.ꝛ.iij.Jtē.ff.de vſur.l.etiā.ꝛ ſi cer.pe.ciuitas.ꝛ de ſa.ſan.ecc.l.ſi.ꝛ.j. de vē.re.ci.l.ſi.ꝛ.j.de debi.ci.l.ſi.ꝛ.l.j.ꝛ.ſ.ne ſiſc⁹ vel reſpub.l.j.ꝛ.ff.ex q. cau.ma.l.legatis.ꝛ.C.de fideiuſ.l.ſi.Jtē ſunt alie q vtunť iure ſpāliſſimo.vt vtraq; roma.vt.ſ.ó p̄ui.vt.cō.l.j.ꝛ atiochēſiū.vt.ſ.de p̄ui.cre.l. antiochēſiū.ꝛ iliēſis.vt.ff.ad mū.l.j.ꝛ alegādria.ſ.ti.j.ꝛ.ij.ꝛ metropolitane.vt.ſ.de metropo. berito.itē q̄dā bñt p̄uilegia p reſcriptū vt.j.l.ſi.et ſ.de teſta.ſi nō ſpāli.habēt em̄ q̄dā ius fabricādi monetā per p̄iuilegiū.

v ¶ Si quid. Cu iuſlibet cini tatis:vt in rubꝛi. nota.

g ¶ Placuit.idē ſi placuerit:ſed creati nō fuerint.

y ¶ Statutū eſt.diffiniti ue.ſic ī miore.vt.ff.ſi aduer.rē.iu.l.cū ꝛ minores. ſi aūt fuerit legitīe defenſa valet vt reſtituatur.vt ſ.de of.ei? q vi.alte.l.j.et iij.et.j.l.iij.ſ.interlocutoria vo valet ēt ſi nō ſit defenſa.vt.ſ.q̄ cuiuſ.vniuer. l.j.ſ.cuius.ꝛ.l.ciuitates. q: ɔ minoꝛē.vt.ff.qui. ex cau.i pof.l.hoc iure.ꝛ facit.ff.de re iudi.l.ſ pupill um.ꝛ.ſ.q legi.p.l.j.et.ſ. qūo ꝛ qñ iud.ſi vt proponis.ꝛ.l.ſi preſes.Accur.

3 ¶ Nihil. Jpo iure.aliꝫ dicunt q̄ p reſtōnē ar.ſ.de ſen.aduer.ff.latis.l.j.ſed ibi fuit deſēſa reſpu.vl' ſi ſc⁹.ℓ⁹ p̄uaricatio intuene rit.ꝛ adde qō not.j.l.iij.

a ¶ A reſpublica.alte rius ciuitatis q̄ romane.ne ſit ℑ.ſ.in qui. cau.pi.ta.ꝛtra.l.j.et.ij.

b ¶ Proponitis ius.ceſſum:alꝫ ſec⁹.vt.ſ.ó p̄uil. ff.l.iij.ꝛ.l.ſi.ℑ.ſed aliꝫ dicūt ex ſola ſatiſfactōe:ni ſi in p̄udiciū ei⁹ aut fiſci: vt in ℑiſs:qō nō placet. vt.ſ.de fideiuſ.l.ci alter.

c ¶ Placta eſt.qō.ſ.de p̄uile. crede.antiochenſiū.

d ¶ Proſpexit.ex cōuentione.

e ¶ Perſonalem.ſ.tm̄ nō hypothecariā:ſed ꝑſonalē ℔ p̄iuilegiatā.vt.ff.ó p̄uile. credi.l. bonis.ſ. reſpu.ſ.vel ibi de roma. ꝛ facit.ff.q po.in pig.ba. ſi pignus.ꝛ.l.ſi.in p̄in.et de iur.fiſ.l.res.ſ.j.

f ¶ Em publicam ro manoꝝ ſm ḡſcā: vel veri? aliaꝝ ciuitatū. vt no.ſ.in rubꝛi.ꝛ pone in ℑctu.vt.ff.ex q.cau.ma.l.reipub.vel in iudicio.vt.ſ.l.j.ſ.j.ſ⁹ infra q̄tū tp⁹ vī ppetuo:qz ſemp ē pupilla vt ℔ pt⁹. Aliꝫ infra triēniū.vt.ſ.de ſen.aduer.ff.la.l.j.tertiꝫ vſq; ad q̄drēniū a die leſionis qñ fit in vltio die minoꝛis etatis.vt.ſ.de tēp.reſti.l.ſuperuacuā.qō nō videť ſtare:qz dicit pupillā nō dicit minoꝛē:ꝛ eo dē mō dicit iu ecclia.vt.ſ.de fa.ſanc.eccle.l.fi.ꝛ in auť.de nō alie.ſ.ſinimus.

g ¶ Jſm legem.i.p̄uilegiū.ꝛ ſic cōcoꝛ.in fi.vel dic ſm leg.i.cōſuetudinē q eſt leg.vt inſti.de iu.na.ſ.ex non ſcripto.ꝛ fm hoc ſunt ſimilia.ſ.de emā.lib.l.j.ꝛ.ff.de teſti.l.iij.ſ.fi.ꝛ fm hoc conſuetudo vincit legem.qō dic vt.ſ.que ſit lon.cōſue.l.ij.ꝛ facit.ſ.titu.ij.l.j.ꝛ.ij.

b ¶ De adminiſtratiōe rē.cē. Pax eēt ciuitatē bñe iura niſi eēnt q ea adminiſtrēt.vt.ff.ó oīt.iu.l.ij.ſ.poſt oꝛiginē.ꝛ caue q̄ p ℔ eligūť p decuriōes quētos p ipos magiſtať.vt.ſ.de decu.l.j.ꝛ de ſuſce.ꝛ are.l.ꝛ ejactores.ꝛ

i ff.ad mu.l.lucius.ꝛ ſic ali? eſt magiſtať q iuriſditionē exercet ꝛ ali? adminiſtrator q tpalia gerit:vt ℔.ꝛ.ff.eo.p toti. ¶ Undum vectigalem.id eſt emphyteoticum.qō dic vt.ff.ſi ager vec.l.ij.et.iij.et facit.ſ.de admi.tu.l.j.

a Ontra. Relicti. ciuitati.
b ¶ Acceptū. q nō ē fat, acceptū: q debitor fact' ē nō soluēdo.
c Actionē. vtilē negocioꝝ gestoꝝ. vt. ff. de neg. gest. l. iij. §. hac actiōe. vel in factū. vt. ff. de magist. cō. l. j. in pn. t. §. vt in pol. leg. l. ij. Sed §. 8. in. l. pe. Sol. ideo eligit vt minor. vt. §. ij tu. vel cu. l. ij. Vel ḃ non est in ques restituere facto hereditatis non soluendo.
d De vēdendis reb' ciuitat'. ¶ Nō faciūt admi nistratores supiorꝝ tit.
e ¶ Si fine. Comparasti. cuꝫ ea solēnitate. que est. j. c. l. ij.
f ¶ Uēditione. de qua p fectione dic vt institu. de emp. t ven. in prin.
g ¶ Adiectione facta. Ab alio.
h ¶ Diuīū. traditiōe fctā: vt subijcit i eo q dicē trāslatū. vt. §. de rei ven. fuū. §. q̄d si nō erat fctā tra ditio? Rñ. agit ex empto ad itereſſe si alīꝫ vēdat ci uitas. vt. ff. de acti. ép. l. i.
i ¶ Prestituta. a lege pu ta. tr. diex. ar. §. de fa. fl. eccl. auſ. ḃ ius. ſ. legē q̄ ḃ dicat nō ḃabes. Aliꝫ. l. diex. t dic vt ar. ff. ō edil. edic. qō si nolit. §. pe.
k ¶ Fisci. ad res fiscalis et fisco venditas. vt. §. de fi. instru. t iure baſte fiſ. l. fi tpa. t. ff. ad mu. l. lucius. §. fi. Ité bec adiectio nō fit niſi semel. vt j. de loca. fun. ci. l. ij. t fac. j. l. pḡi. in ḃ ergo pl' ḃz fiſc' ꝑ ciuitas ſz ēptoꝝ min'. qꝫ ḃ oz ꝑbare i vtilitatē ciuitat' vſuz. vt. §. ō fa. fl. ecc. aut. ḃ ius porrectū. i fiſco aūt ſufficit ꝓfeſſio. vt. §. de q̄ drić. ꝑcrip. l. ij. §. ad bec.
l ¶ Uāuis. Publici pdīj. i. ciuitat' cu ſuſtibet indubitanter ſm oēs. Quid autē de pdio fiſci vel pfimoniali? Rñ. Pd. idē: ficꝫ in vēditioni bus tñ fiſ. loum ḃz adiectio non locatio. vt. ff. de edil. edi. l. ſciendū. §. tu dic aut ꝑpetuo ē locatio facta: t nō ḃz locum citatio. als fic. vt. j. ō fun. pa. l. iij. t. j. de loc. fun. ci. l. fi. et facit. §. de allu. l. fi. t. §. loc. ſi olei. Item facit. ff. de iure fiſ. l. iij. §. diui. et de publi. l. cotē. §. fi.
m ¶ Additamenti ſpē. i. ꝓtextu.
n ¶ Temporis. qō ſuffice ret etiā vēditione. Idem ergo inuit t ſi nō tñ. vel dic aliud breue tēpus.
o ¶ Si jque. Peruenerint. Bis mōis ad ciuitates pōt puenire. vt §. de he. inſti. l. collegiū. t l. bēditati. t. ff. de leg. j. ſi qs a filio. §. fi. t. j. ſi bereꝫ. §. vltiꝰ. t. j. ciuitatibus. t ad treb. oīb⁹. t qñ bereditas puenit ad ciuitatē: tūc ciuitas ꝓstituat actorē q agat t ꝓcipiat. vt. d. l. oīb⁹. t. l. ſeq. t caueat de rato si subitat de decreto. vt. ff. qō cu. vni. l. ité. §. actor. Sed vniuersitas tota vel maior pars de calūnia iurat. non ipse cū bēat in ſtar ꝓcuratoꝝ fm. ꝑ. tu dic alr vt no. §. de iur. ca. l. ij. §. ḃ ēt. Et no. q bec leg dicit de domiḃ⁹ t annonis q̄ q̄ſi imobilia fuit. vt l aut. de nō ali. §. j. §. ḃ dic idē de pdīs rusticis. vt. §. l. j. de bis q̄ fuari nō pōt: dic q etiā nisi ꝑ ciali auctoritate vēdant. i puincijs vo ꝑsentibus oibus seu plurima parte t curialiū q̄ ḃo nozatoꝝ t possessoꝝ ciuitatis ad quā res pdicte pertinēt ꝓpositis sacrosctis scripturis sigillatim vnūquēq; t cozū qui cōuenerint iubem⁹ fniam qua putēt vtilē pa trie sue designare: vt ita demum decreti recitatiōe in puinciali in dicio interueniente emptoꝝ cōpe tentē possit habere cautelā. Dos aūt vēditionum ꝓtractus fiue tā cōpleti fuerint siue postea incūdi fuerint stabiles esse censemus.

De vendendis rebus ciuitatis. Titulus. xxxj.

¶ Uenditio pura et perfecta nō debet a republi. reuocari. licꝫ per alium maius pretium offeratur. Barto.

Imp. aug. pfe. pto. archa Lex. j.

¶ Si fine vlla cōditiōe pdia vēdēte repub. cōparastī pfecta vē ditionē nulla rōne vteris ne adiectio ne facta auferri tibi oīū possit tēpora cīs adiectionibus ꝓstituta ad cām fisci ptinēt: nihil si qua ciuitas ꝓpriā legem habeat.

¶ Locatio perfecta non reuocatur: ꝛs aliꝰ maioꝛ pensionē offerat. b. o. Bar.

Impera. Male. Lex. ij.

Uāuis incrementū condu ctioni facte publici predij videtur offerre: nō tñ additamēti speciē oportet fidem locationis infringi ꝑsertim cū tñ iam tēporis ex ōctu decesserit ꝓponas.

¶ Immobilia ciuitatis t mobilia que seruādo fuari nō pōt: ꝓ vtilitate ciuitat' ꝓmittunt alienari auctoritate ꝓncipis in vtraq; roma. in alijs vrbib⁹ aūcte ꝑdis t ꝑsonꝰ cuiuslibet posseſſoris. b. o. Bar.

Impera. Leo. Lex. iij.

Si que bereditatis vel lega ti seu fideicōmissi aut donationis titulo domus: aut annone ciuiles: aut q̄libet edificia vel mā cipia ad ius inclyte vrbis vel alterius cuiuslibet ciuitatis peruenerint siue ꝓueuenerint sup bis licebit ciuitatibus vēditionis ꝓ suo cōmodo inire ōctuꝫ: vt sūma ꝓtij exinde collata ad reuocanda fiue restaurāda publica⁹ menia dispē sata. pficiat: indefensa vo cura. p spicientes ne qd aduersus ciuitatum cōmoda quicq̄ moliri possit incōmodi: sed fine vlla fraude seu iordinatiōe vel colludio seu cōniuētia hmōi vēditiones. pcedāt: ḃ in posterū obseruandū esse censemus: vt si qdē ad hāc inclytā vrbē domū vel ciuiles annonas: aut alia q̄libet edificia: vel mācipia p tinētia cōtigerit venūdari: nō alr sine decreto vēdunt tutores. vt. §. de ad. tu. l. leꝛ q̄ tutores. l. ſi. t. l. ſi. l. ſi.

p ¶ Publica. qō pōt fieri. vt. ff. de re. ol. facit. §. fi.
q ¶ Inclytam. constantinopo.
r ¶ Parte. ad ḃ. ff. ad mu. l. qō maioꝛ. t. §. de leg. ſi qō. t de pdīs cu. l. ſi.
s ¶ Scripturis. nō tactis. ſic. §. de epi. t cle. aut. ſed iudex. esset cū difficile ꝓ re minima tot iurare. Ité qꝛ ſpn. iuranit fideliter ꝑfulere: t satis ē ſi nūc ad mēoriā reducat p pātē scripturā. ſic. §. de iudi. ré nō nouā. Ité ſi l aut. vt lice. ma. et auie. §. qō aūt. coll. viñ. Aliꝫ dicēt qꝛ ēt corporalr iurāt ḃ hec ꝓba cū effectu intelligant vt i multꝫ iuris articulis de corpali ḃz.
t ¶ Unūquēq. ſic in aut. vt iudi. non ecpec. ſa. inſ. §. fi. col. v.
v ¶ Sententiā. i. conſiliū. ſic. ff. de ſena. l. ſi.
x ¶ Lōtractus. ſ. cū predicta ſolēnitate factus.
y ¶ Stabiles. fine timore adiectionis. vt. §. l. j. et. ſi. t nisi cum hac ſolēnitate fiat reuocat cuꝫ fructib⁹. ſz vēditor nō ciuitas teneꝫ ē euictiōe. vt. §. de ſa. ſan. eccl. q res. t. j. ō agri. t cen. l. quēadmodū. Ité adde q ꝓtinꝫ ꝑbari ḃz versum in vtilitatē ciuitatis. vt in aut. ḃ ius porrectū. §. de ſa. ſan. eccle.

De debito. ciuitatū.

3 ¶ Si non ꝓtius. Reipub. cuiuſcq; ciuitat', vt ex tribi. ptz: t ex cō tinuatiōe superioꝝ titu.
a ¶ Egoluerit. ſolēnit. vt §. de pdi. cu. l. ij. Ité ſi fi deiuſſor ré vl' pign' dederit. t dic ōbitorē ex polli. vel rōne vectigal. vel ex q̄ libet alia administratiōe nō aliūde. vt. ff. de mu. et ho. rescripto. §. i. t fac. ff. de pu. licitatio. §. debitores. t de l. i. ſciēdū. i pn.
b ¶ Aput. Superſtites. i. viuos.
c ¶ Prouideris. Loquit verino curatoꝛe ciuitat'.
d ¶ Retinent. i. retenturi ſūt. t fac. ff. de vſu. l. ſi bñ.
e ¶ Obnoxijs. i. obligat', expſſa 3uentiōe vel ex ꝑ uilegio tacite. nō als. vt §. de in. reipu. l. ij. t. ſm ḃ agitur ḃpotbecaria vel veri' dic nec expſſe nec tacite erāt obligati. ſz dīr obnoxij eo q ip'e ōbitor est obnoxius: t ſm ḃ agitur 2dictiōe ex lege. ſi ciꝰ esset ḃpotbecaria individua t ſolidū eēt. vt. §. ſi vn⁹ ex pſi. ber. debitor. vel cre. l. ij. niſi cū legatarijs agit hypo. p rata ſiē pſonali 3 beredē legātis. vt. §. ō cōia de le. l. j. in fi.

Cōcerner. t. c. tua nuper. cum glo. ſup. h. tractatu. et tra de bis q fi. a. §. fina. cōſenſu ca.

Ité ꝛ qñ duob⁹ obligant ſimul vterq; agit ſm ḡtitatē debiti. vt. ff. de pig. ſi fund⁹. §. ſi duo. Ité ꝛ cū duo cā dāni infecti mittunt in pol. 3bit hypo. vt. ff. de dā. infec. ſi finita. §. cū aūt. l bonis aūt admiſtrātis ḃz fore tacita hypo. ciuitas. ar. §. ō admi. tu. ꝓ offō. §z q̄libercūq. liſta ex ponas. ſ. vel hypo. vel 2di. eg. l. 3dicit. §. de iur. reip. l. ij. §. ḃ fola: ibi cū aliꝭ: qꝛ quo ad alios creditores eſt ci fiſis. vel nō est diſſimilis quo ad personales actiōes ex 2tractu: sed quo ad 2dictionē ex lege fic: vt dic.

Pro rata.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

s ¶ Pro rata.sic.ff.si qd in frau.pa.l.j.ſ.si pluribus.ꝛ.ſ.de ſdi.ꝛ aliis rebus mi.l.ij.ꝛ.j.de oī agro deſer.l.iij.ꝛ.ff.de cen.l.cum poſſeſſor.

b ¶ Cōueniant.hypotbecaria ſm dſa: tu dic ꝑſonali cōdi.ex hac lege prius tū debitore excuſſo.vt.ſ.ſ.de iure fiſ.l.mos chis.maxime bodie.vt in aut.de fideiuſ.ſ.ſed neq.Item eſt ſpāle vt

c ¶ Actionem.nego.geſt. ſm ꝑdy.

d ¶ Liberat.vt.ſ.de enic. ſi ob cauſam.et.ff.de ſol. ſtichū.ſ.dolo.et de fide iuſ.tutor.ꝛ de enic.ſi pl⁹. ſ.j.ꝛ de diſtra.pi.l.reſcri ptum.ſ.j.ꝛ ſi.Accur.

e ¶ Träſferri.cogit ergo ad totū q partē maximā diſtrahit.ꝛ dic tit.vendi tiōis ſi grat.q ſoluet tū ꝗtū cū tāgit.q rata rep.

f ¶ Locū.i.ſic? ci ſucceſſit in totū vel i rē aliquā.

g ¶ Jus vet⁹.ſi fiſcus vē dit iure ſuo idē ſi credēs ſuā per.l.zenonis.vt.ſ.ſi aduer.fiſ.l.ſi.et.ſ. de fun. pa.l.j.ꝛ de q̄dri.ꝑſcrip.l. ij.ꝛ ſi.i ſi.ꝛ iſti.de vſuc.in ſi.et.ſ.de cap.pi.l.j. Sed arg.ſ.ff.de petit.here.nec yllā.ſ.itē ſi qs a fiſco.ſed vſq; ad q̄driēniū agit ci uitas ℈ erariū. vt.l. bñ a zenone.C.de q̄dri.ꝑſcri.

Priuile giatio: ē ſiſc⁹ ℈ ci uitas.

b ¶ Idolestiam. ¶Priuile giatio: q̄ ē fiſc⁹ ℈ ciuitaꝫ, ad q̄d.ff.ad mu.l.ſiſe.

i ¶ Nemo. niſi fiſcus. vel dic nemo oīno.

k ¶ Ex eius bonis poſſi deat.ꝛ fecerat debitor lo cū fiſco.vt ꝑdigi.Accur.

l ¶ Reipubli.i. fiſci. Hoc forte intra quadrienniū. vt.ſ.de q̄dri.ꝑſcrip.l.j. Vel dic.i.ciuitatis.

m ¶ Priſcus.curatoris vt defenſoris.ad q̄ in auc. iuſtitia.q̄d ꝓe.ſ.j. col.ij. Et no.in debitore ciuita tis.v.ſpecialia. ¶Primus ſ.eo.l.j. Scōmꝫ cōparā tes ab eo q̄uis bona fide a repub.ꝓueniunt. Tertiū q ꝑſonaꝫ cōuenitur q̄uis in rem ſucceſſerit. Quartū q totū cōpellū tur debitores ꝓximoriū vēdere.q ꝑtē maximā vē diderit:vt bac.l. Quintum.vt.ff.de vſur.l.etiā.

Specialia.v.de bitore ciuitaꝫ no tantur.

n ¶ De ꝑiculo nolatorū.

¶ Electores officialiū te nent:vt h.Itē fideiuſſores.vt.ſ.titu.j.l.j. Itē ipſimet.vt.j.ti.ij.ꝛ dicas minores magiſtratꝫ teneri nō ꝑhides qui ſunt q̄ſi ꝓfirmatores.vt.ſ.de ſuſcep.exactores.ꝛ inſti.de ſatiſda.tu.ſ.ſi.ſ.ff.de magiſt.cōue.l.j.ſ.j.ꝛ actio que in eos datur cōpetit etiam in heredes.vt inſti.dicto.ꝫ.

o ¶ Jqui.Si magistrū.i.q̄ magistrū ℈ vos est fz nō nocet hoc ca ſu.fec⁹ in notatore tutorū ſm.ꝑ.qui tenent ex eo ſolo q nō curauerūt caueri.vt.ſ.de ma.cō.l.iij. Sed nō placet ꝛmo idē q̄ in bis.vt.ff.de ma.cō.l.iij.et.l.j.ſ.ſi magiſtratus.in ſi.

p ¶ Exegiſtis.quod facere debuiſtis.vt.ff.de admi.re.ad ciui.pertinē. l.ſi.ſ.iij.et.ſ.titu.j.

q ¶ Jnutilatū.ſiue q̄ fideiuſſores idoneos accepiſtis ſiue nō ſi fuerunt ſoluēdo finito officio nō tenemini.vt hic.ꝛ.d.ſ.ſi magiſtrat⁹.niſi poſt finē ueſtigio.i.incōtinenti deſijt eſſe ſoluēdo.vt.ff.de neg.geſt.dinoꝛ tio. Itē hic q fuerūt ſoluēdo vos ꝑbaſtis.vt.d.ſ.ſi magiſtratus. ꝛ.ſ. de ꝑba.ex ꝑſona.ꝛ facit.ſ.de di.tu.l.j.et.ff.ad muni.l.imperator.ſ.j.ꝛ l.ordine.ſ.j.et de admi.re.ad ci.perti.l.ij.ſ.ſi eo.et.ſ.de ſuſcep.l.ij.

r ¶ Sit.poſt finitum officium.

s ¶ Dānaꝫ.ſortis non vſurarum:nō penarū.vt.ff.ad muni.lucius.ſ.

t Spaulus.et.l.libertus.ſ.j.et.ſ.titu.j.l.j.

J ſucceſſoris. * paꝑ.noiauit vlpia.vel gerentē:ꝛ nō papi.nec ēt vlpia.ℨ

debitoris facultates:vt ſinguli cū eſtimatione habita ꝑ rata[a] rerū quas poſſidēt ꝓueniāt[b] ꝑſonā lem actionem[c] ꝓtra eū habituri debitorē qui ipſis ſoluēdo[d] libe ratur[e]. Ab eo autē a quo conſtat fortunatū ſuarū partē maximam receſſiſſe:etiā reliquā ꝓtionē q̄ apud eum reſederit trāſferri[f] ad idoneū oportebit.q ſi q̄ſpiā debi tor reipub.ciuitatis fiſco nr̄o locum[g] fecerit emptores qui a fiſco nr̄o cōparauerint manifeſtum eſt ſm ius vetus[h]:ꝛ reſcripta diuoꝝ cōſtitutioneſq; nr̄as debere nul lam moleſtiā[i] ſuſtinere.q ſi quis debitor nō cōparauerit vel certe oīa ſua ita cōſumpſerit vt nemo[k] aliquā rē ex ci⁹ bonis poſſideat[k]: id debitū cōuenit ad diſpendium reipubli.[l] ꝓtinere:ideoq; cura pa tris[m] ciuitatis apud idoneos vel dominos ruſticoꝝ ꝑdiorum pecunia collocanda eſt.

De ꝑiculo nominatoꝝ[n]. Titulus.xxxiiij.

¶ Electores officialium publicoꝝ non tenent ꝓ electis:licet fideiuſſores non receperint ſi tēꝑore depoſite adminiſtrationis ſoluendo fuerint.b.d.Bar.

Jmperator Gra. Lex.j.

J qui a te collega q̄s tuo magiſtratus creati ſunt etiam ſi maxime[o] fideiuſſo res non exegiſtis[p]: tū ſi p id tēpus quo magiſtratus honoꝛ deponebatur ſoluēdo fue rint:periculo vos creationis nō fecerunt obnoxios:ex eo q̄ caſu aliq̄ patrimoniū cozū mutilatū[q] ſit[r]:cū ceſſatioi ſue bi debeāt im putare dānaq̄[s] rcipub.ſi que ob culpā coꝛ paſſa eſt ſarcire:qui cū noīe publico eos conuenire po tuiſſent/id facere ſuperſederunt.

¶ Nominatoꝛ tenetur ꝓ nominato officiali inquātum ipſe cōuenitur ex ꝑſo na ſua:non in eo ad q̄s cōuenitur ex ꝑſona alterius ab eo nominati. b.d.Bar.

Jmperator Auguſtus. Lex.ij.

S J ſucceſſoris[t] tui ſucceſſoꝛ non idoneum loco ſui magi ſtratū denoīauerit"/adminiſtra tionis ei⁹ periculū ad tuā ꝑſonaꝫ ſpectare neq̄s poteſt:etenī no minati[x] ſucceſſoris dūtaxat q̄ſq; periculuꝫ ſuſcipere compellitur/ nec ad noiatoris nominatoꝛem[y] manus iure porrigi poſſunt.

¶ De ꝑiculo coꝛ[z] qui ꝑ magi ſtratū[b] interuenerūt. Ti.xxxiiij.

¶ Fideiuſſores tenentur reipub.ad in tereſſe non ad penā:in quā magiſtratus delinquendo incurrunt.b.d.Bar.

Jmperator Augu. Lex vnica.

Fideiuſſores magi ſtratuꝫ in his q̄ ad reipub. adminiſtra tionē pertinent[a] te neri/non in his que ob culpam vel delictū ei pene no mine irrogentur[b] tam mihi q̄ di uo ſeuero patri meo placuit.

¶ Quo quiſq; ordine conueniatur. Titulus.xxxv.

Jmperator Anto. Lex.j.

T ſi duob⁹[a] ſimul[a] cura pecunie ciuita tis:nō tamē ſepara tis[c] ꝓtionib⁹ mā detur ſinguli nō ꝑ virili ꝓtione:ſed inſolidum[d] rei publice obligant cū autē de indē nitate ciuitatis eius[e] querit:ꝑtē eius bona qui adminiſtrauit[b]:ac mox ſi ſatiſfieri non poterit colle ge cōueniunt.vos tamē qui here des vnius ex curatoribus extiti ſtis:dānoſi q̄ poſt mortez eius dolo vel culpa collegarum acceſ ſit[f] onerari[f] non eſt rationis.

¶ Duobus ſi cōmittitur ꝓ indiuiſo adminiſtratio q̄libet ante nominato rem ꝓmum conuenitur.ſecus ſi ſepara tis ꝓtionibus.b.d.Bartolus.

Jmperator Gratia. Lex.ij.

Q Uotiēs duob⁹ nō ſeparatiz ſed ꝑ indiuiſo munus iniū gik:ꝛ ita vt vnuſq̄ſq; coꝛ[g] pericu

r Hic vide Jo. de plamelt⁹ ponē tēcaſum hu tus.l.

e ¶ Separatis.als tenet q̄libet ꝑ ſua parte.vt.j.l.ꝑ.ſ.ſ.ꝛ ibi no.

f ¶ Jnſolidū.hoc ipſo q ſimpliciter.vt.j.l.ꝑ.ꝛ dic q ſimul geſſerunt. vt.j.l.ꝓcg.i.in ꝓin.vel diuiſerunt inter ſe:ꝛ tūc inſolidū ſm ordinem qui eſt.ff.ad muni.l.lucius.ſ.j.et.l.imperator. Itē poteſt loqui quando nullus geſſerit.vt.ff.ad muni.l.lucius.in ꝓin.Accur.

g ¶ Eius.reipub.de qua dixi.et dicas ꝙ vnus tantum.

h ¶ Adminiſtrauit.ſub fideiuſſoꝛ.ꝛ noiatoꝛ.vt.ff.ad muni.qd ℨ.in ꝓn.

i ¶ Onerari.nēpe vt ad heredes nō trāſit officiū.vt.ſ.de neg.ge.curatoꝛes.ita nec periculū:niſi ipſe heres adminiſtret q̄ de dolo ꝛ lata culpa ꝓpria tenetur.vt.d.l.curatoris.ꝛ.ff.de here.tu.cum oſtendimus. ꝛ de magi.cō.l.nō ſimiliter:ꝛ facit.ff.de admi.tu.l.tutoꝛes.in ꝓin.

k Quotiens.Vnuſquiſq; dicūt quidā ‡ hoc exꝑſſo nō aliter:vt ſ. ꝛ ꝑ aut.de duo.re.Sed dic hic boc videtur etiam iure nō ex ꝑreſſ⁹ videt ſemꝑ agi coipſo q̄ nō ſeparatur.vt.ſ.ꝑ.ſi.et.ff.ad mu nicipa.imperator.Sed bodie forte ꝛtra ꝑ.d.aut.ꝛ dicas q̄ hic am bo geſſerunt:als ſeruatur o:do qui eſt in.d.l.imperator.

‡ Vide hic Jo. de plaꝑost Bart. q bene hāc gl.diſcutit.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a Administrauerint.vel etiã ipſi inter ſe diuiſerũt.quo caſu ſecus eſt in tutoribus.vt.ff.de admi.tuto.l.lucius.§.i.in fi. et.ſ.de diui.tu.l.ij. in fi.z adde diſtinctionẽ que eſt.ff.ad mu.l.imperator.

b Creatorem.i.nominatorem.

c Participẽ.q ſeparatis habuit ab illo adminiſtrationẽ:z B ſi collega tpe ꝓpoſiti officij nõ fuit ſolũdo. vt.ſ. de ꝓba.eg ꝑſona.z.ff.ad mu.l.ſimpla tor. Itẽ B etiã ſi pactũ fit in Triũ.vt.ff.de admi.re. ad ci.perti.l.ij.§.ius rei publi.et facit.ſ.de fab.l. iure.z de.ſue.fil.de.l.qñ. et de ſuſce.l.ij.z.ff.de admi.re.l. curatores. Itẽ ſi collega ſoluit agit cõtra collegã niſi ꝓ dolo fuit cõuent⁹.vt.ff.de tu.z ra. di.l.i.§. nũc tractemus. ſed nominator nõ agit ⁊ collegã noiatũ a ſe:quia fui debiti nõe conuenit. vt.ff.ad mu.l.et ei.

d Ita. In ꝑna ꝑte non fuit diuiſa ad miniſtratio.vt.ſ.l.qtiẽs. in ꝓn.in ſeda fic. Vel dic i vtroqꝫ fuit diuiſa.et qõ dicit vicarijs.ſ.ordine q ſequit. Vel ſm ꝙdã ꝓia in duũuiris.ſeda i magiſtratibus ſm ꝙs duũuiri nõ ſunt magiſtratus.vt h collegiſ.et.ſ.de emã.li. l.j.Sed.ſ.de iudi.l.ſi.

e Teneamini. quod eſt ceipſo qõ nõ eſt ꝑtarũ dictũ.vt.ſ.e.quotiens.

f Vicarijs.i.alter q̃ ꝑ altero ꝓtus cõueniatur q̃ nominator.

g Nominatores.q̃ collegas.

h Cõſideraſtis.i bñ ſm dios ꝓtos itellectus: ſed ſm alterũ fruſtra cuz duũuiris ſemp loquat.

i Cum te. Geſſiſti.ſeparatiꝫ q̃ geſſiſti. itẽ dic vt not.ſ.l.qtiens.

k Ob culpe.q cũ nõ remouit.vt.ff. de admi.re. ad ci.p.l.ſi.§.ſupe. et ff. de admi.tut.l.iij.§.j.et ff.ad mu.l.impator.in fi.

l Priores.i.ꝓx⁹.nõ au tẽ dicas ꝓres in q̃ noiauerunt noiantẽ hũc male gerentẽ.vt.ſ.ti.ij.§.ſi.

m Eſſe qs li.tẽ. Quidã bñt curã reipu.nã ſoli curiales ꝑſonalia munera publi.ſubeũt.z honores. vt.ff.de decu.l.z honores. §.ij.qõ nõ ꝑls.vt.j.l.ꝓpi. in fi.Sed dic vt.j.l.j.

n Ita vt ꝓponis decreto.ſic emꝫ facere debet. vt ſ.de ſer. reipubli.ma.l.j.et.ij.

o Actũ.ſeruilẽ quẽ ſerui tm̃ ciuitatis faciẽbat.qõ ꝓtz:q̃ dicit actum qõ ſerui ꝓnenit.vt.ſ.ff.de neg.geſt.cũ actũ.liberis vo ꝓcuratio.officia vo pub.liberis ꝓueniũt tm̃.vt.ſ.de tab.l.ſi.ſi ſeruꝰ aut li.l. j.z.ij.ſm alios dic actũ.l.tabularia ad quã fui publici.i.notarij tm̃ cognant.vt.ſ.de ſer.reipubli.ma.l.ſi.et ſm B nõ ob.ſ.de libe.l.j.lib.q.que eſt contra.et facit.ſ.de opc.lib.qui manumittitur.Accur.

p Cum. Ad actum.dic vt.ſ.l.ꝓcgi.

q Cum ad munus. Angariam.qõ eſt perſonale cũ geratur labore animi.vt.ff.de mu.et bono.j.ſi.in ꝓn.

Angaria rũ munꝰ ẽ ꝑſonale.

r Detrimẽta.cũ etiã oĩbus datus eſſet ſumptus B ſolus lo ſoliditatis videat obſtrictus: manus ad noiatorẽ ꝓiſcꝫ vtriqꝫ q id munꝰ adminiſtrauerit ſolẽni ter fuerint excuſſi nulla rõne poz rigi ꝑñt ſi vo ſeparatis poztioĩb⁹ ad munꝰ noiati ſũt:ꝑus ꝑ portio ne ꝓueniant q id munꝰ adminiſtrauerit. Itẽ fideiuſſores coz ſi nec ab his qdẽ indẽnitas fuerit ſeruata/ tũc demũ creatorẽ at ſi nec is qdẽ ſufficiat nouiſſime participẽ munꝛis cõueniri debere ꝓſes nõ ignorat. Idem Gza. Lex.iij.

s Ita duũuiri creati eſtis B exꝑceſſo vt mutuo periculo teneamini:in dubium non venit vicarijs damnis vos eſſe obſtrictos:cũ in magiſtratib⁹ ꝓtus nominatores conueniendos eſſe B quod in ꝑſona noſtra cuſtodiri conſideraſtis cõſtitutum eſt.

t Si adminiſtratione diuiſa vnus collegarũ pecuniã collocauerit quã reſpub. cõlequi nõ ꝑt:eo mortuo heres eius cõuenẽdus eſt ꝓmo:ſẽdo poſſeſſor:tertio nominator:quarto collega.b.o.Bar.

Impera.Diocle. Lex.iiij.

u Cum te ⁊ collegã tuũ magiſtratus veſtri tpe publicum ſenus collocaſſe ꝓponas:nec poteriſſe debitũ a qbuſdaz reipubli. reſtitui cũ ꝑaratus ſit ꝓ te id qõ ſolus geſſiſti reipub. ſatiſfaccre/ ꝓñs eſt rẽpu. ſi ſeparati actus vñ ſctus fuerint:ſucceſſores collegę tui vel rerũ eius poſſeſſores ꝓt⁹ ob ꝑſonã eius cõgredi:⁊ ſi ſolida indẽnitas reipub. ſeruata nõ fuerit noiatores ei⁹ interpellare:ac poſtremo loco ſi quid ex noĩe tui collegę defuerit ob culpe⁹ neruũ interpellare ꝓtes noiatores veluti fideiuſſo. placuit obſtrigi.

v Ne qs liber⁹ inuitus actũ rei publice gerere cogat. Tit.xxxvj.

Impera.Valen. Lex.j.

w Si vt ꝓponis decreto ordinis ad liberatẽ ducẽ⁹ es nõ debere te imitũ actũ reipub. adminiſtrare curator reipu.nõ ignorat.ꝑſertiz cũ ſerui bmõi officia adminiſtrare debeãt. Impera.Diocle.Lex.ij.

Si cuz ingenuꝰ oẽs ad actũ gerẽdũ a repub.cõpelleris: auxiliũ ꝑſidis et iuris ꝑſidia.put vſus exigebat iplorare potuiſti.

x Suꝑtus iniũcti muneris ad oẽs collegas ꝓtinere. Ti.xxxvij.

Impera.Odari. Lex vnica.

Um ad munꝰ exhibendaz angariaz cũ aliꝫs creat⁹ a cõſortib⁹ muneris ſolicitudie deſerta ſolũ te functũ cẽ ꝓponas:ſumptuũ detrimẽta ſi qua acciderit collatione coz quos munus oportuerit participare ꝓuiſione ꝓeſidis diuident:q̃ ſi a te etiã obſequium derelictũ eſſe cognouerit:qd cẽ ſure publi.cõgruit non ignorat.

y De his q ex officio qõ adminiſtrarũt cõueniunt. Titu.xxxviij.

Si pecunia mutuatur per adminiſtratorem reipubli.ad ipſum dãnum ſortis pertinet non ꝑſurarum.b.o.Bar.

Impera.Anto. Lex vnica.

Enoris reipub.qõ non tua culpa⁹ perditum eſſe apparuerit ſufficit ſortis dãnum non etiam vſurarum eius ſuſtinere.

z De ſolutionibus ⁊ liberatiõibus debitoz ciuitatis. Ti.xxxix.

Impera.Alexan. Lex vnica.

Lutiones⁹ ſeruoz⁹ publicoz ita demum firmã ſecuritatẽ debitoribus ꝓeſtant:ſi curator aſſignatiũ⁹ vel coz quib⁹ exigẽdi ius eſt auctoritate ſubnixe ſũt: cũ aũt is qui exoluiſſe dr ſolã ſcripturam actoris ſuſcipiẽdis pecuniã ꝓmanat⁹:ea tantũ defenſio cõ ſuecuit admitti/ſi qõ exolutum eſt rõni reipubli.ꝓfectiſſe doceatur⁶. Oane curator veſter (ſi fraude ſerui ꝓſtiterit effectum vt interceꝑerent a curatore illate a debitoribus quãritates) de peculio et⁹ quod eo modo deeſt reſtituet.

a De ſpectaculis et ſcenicis ⁊ lenonibus⁹. Titulus.xl.

b Doceatur.non ergo trahit occaſionem iuris ad iniquũ compendium.vt.ſ.ꝓo empto.l.ſi.et.ff.de re.eo.l.pe.et facit.ff.ſi cer.pecta.ciuitas.et aut.hoc ius ꝓrrectum.ibi:creditor ꝛc.

c Al curator.loq̃ miorib⁹.Et dic q̃ curator reſtituet de peculio:cogit cũ a repu.z deide ſoluet vl cõpẽlabit.vt.ff.ſi cõpẽ.dbitor.vl dic loq̃ de decurioñ⁹ ciuitat⁹ cuiuſdã:vt ſi ſuꝑſcptidẽ ꝑs.curator q̃ ciuitat⁹ tenet de peculio fui ꝑdicti.vt recepti inde fiat ſolutio:cũ eo cñ fuo vſ ſctũ vel qñ poſſet ſoluẽs ẽt cũ curatore agere ex bono ⁊ eq.ar.ff.ſi cer. pet.ſi ⁊ me.põt et reſpu.habẽdo ratũ curatorẽ ꝓuenire:ſq̃ cur debitor nõ liberet cũ pecunia ad curatorẽ ꝓuenit:Rñ.q̃ nõ ꝓuenit vt debitet.

d Promat.i. oſtendat.

e Actoris.id eſt ſerui ꝑdicti.ſic.ſ.qõ cũ eo.l.ſi.

f Ad curatore.i. ſeruũ ꝑdictũ.

g De ſpectaculis ꝛc. Pub.vtilitati etiã in his ꝓuidet.et dic referendus:

Tutori ſi ne ſcripta ſolui potest.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

uandis:vt hic.sed lenonibus tollẽdis.vt.j.l.ſi.ꝛ facit.ſ.de mainma.

a
b ¶ On inuidemus .Sinecij nomen cuiuſdam populi.
¶ Spectacula.q̃ fiũt in ſcena.ſi in loco vbi ludebãt tragedi ꝛ comedi vt referunt grãmatici.ꝛ in auſ.de 2ſuli. Vel ſcena eſt locus ꝛc.vt.ff.de infa.l.ij.ſ.ſi. approbant ergo ſpectacula cũ ꝛ in hãc cauſam poſſet legari:vt.ff.de leg.j. ciuitatib⁹.et de annu.le. l.annua.ꝛ de polli.ſepticia.lꝫ ſit arg.cõtra.ff. de admi.re.ad ci.pti.l. legatum.ſ.ſi.Sed nõ pmittitur ſi ſanguis effundat ī agone:vt ſunt toꝛneamẽta ꝛ ſilia:qz ludus eſt nogius:vt.ſ.de ca.tollẽ.l.j. ꝛ in bis ludis ſenatores prebebant ſuũ officiũ:vt in auſ.vt ordi.prefec.

Toꝛneamẽta ꝓbibentur.

c ¶ Sati.ꝓſentiẽtes talibus vna cuꝫ ꝓlo.q̃ caſu ꝓptius pmittit q̃ ſi ſolus ꝓpls ꝛ ꝓm hoc dic vo lentiũ:ſcz oĩm ꝓpli ꝛ ꝓpinatum vel populi tm̃.et facit ꝓo ꝓinatibus.ff. ad municip.l.quod maior.et.ſ.de aduoc.diuer. in.l.reſtituẽdum.ibi:naz

†Als le git poſt l.qſqs.

d ¶ In vniuerſis.
¶ Os qui agitãdi.i. ſunt;agitatores et deſeruiunt ſacris ludis ꝛ non ſunt famoſi:vt.ff.de ifa. athletas.in prin.et.ſ.j.

e ¶ Supplicijs .ꝑt hoc ꝙ ſint agitatores cũ non ſit delictũ.ꝛ ideo nõ patitur hanc penã vel laboꝛe niſi hanc quam gerũt.

f ¶ Uiſgs. Conſules.
¶ facit ī auſ.de cõſuli.ſ.ſtũcũq̃.ꝛ.ſ. poſt illum.ꝛ.ff.de infa.l.athletas.in princ.et.ſ.j.Sed arg.cõtra.j.ti.j.l.j.

g ¶ Adulctef.vel illa que eſt ꝛc.vt.j.nemo.in fi.

b ¶ Si qua.ſi habeas ſi qua pictura:nõ dicit de vilib⁹ perſonis pictis.ſi vo habeat ſi quaz picturã:ſemp ſub.aligs offerat qõ eſt.j.ꝛ fic de pictura ꝛ homine.

i ¶ Pictura.ſi habeas ħ pictura ſit ꝓctum loco copule. Accur.

k ¶ Pãtomimũ.i.iocularem:vt.ff.de ope.liber.
Aſi libertus arcem.

l ¶ Signibus.id eſt viliſſimis veſtibus in pictura vel in homine.ſ.o.ergo in talib⁹ fieri deriſiones:vt.ſ.de ſacroſanctis eccle.l.ij.

m ¶ Circi.loca remota.

n ¶ Proſcenijs.ſcena locus.vt.ſ.ſ.ſinfa.l.iij.ſ.ſi. ſcenica ꝑſona:vt in auſ. ſcenicas non ſolum ꝛc. proſcena locus vbi ſcena ſit ꝓocul a predictis locis in aliquo theatro.

o ¶ Emo.etiam vt ꝓiuilegium nihil eis opitulentur.

p ¶ Currules.qui ludunt currẽdo ad biauium vel palliũ:vt.ff. de infa.l.athletas.ſ.j.Vel ducũt currum aureum ad pugnandum in ſacro certamine:quaſi carrotiũ:vt.ſ.de fer.l.ſi.ꝛ auriga qui ducit:vt ſ.de vſu ꝛ habi.plenum.ſ.equitij.

q ¶ Beſtias.als biſtrias:als beſtias puta boues aptos ad illũ currũ.

r ¶ Traducere.ſic.j.de erog.mili.an.l.j.

s ¶ Perſequitur.vel illam que eſt.ſ.o.quiſquis.

t ¶ Lenones.Libertate.i.facilitate eas faciendi.Et ſic no.ꝓuilegiũ amittere q̃ abutiſ:vt ꝛ.ſ.de iude.iudeos.Itẽ q̃ expedit reipu. ꝛc.vt inſti.de bis qui ſunt ſui ꝛ ſui.vel alie.ſ.pe.ꝛ ſic no.ꝙ ꝑpter delictũ ꝑſis filius efficit ſui iu.vt in auſ.de iceſt.nup.in ꝑn.

ꝓiuilegiũ amittit qui eo abutitur.

Itẽ vendit⁹ ꝓdit ius abducendi ſi ꝙſentit ꝓſtitutioni.vt.ſ.ſi man. ita ve.l.j.Itẽ pena perinrij in exigẽte vertit:vt in auſ.ſemicas nõ ſolum ꝛc. Itẽ domũ ꝑdit ad euz ꝙſum accõmodans.vt in auſ.de leno.

v ¶ Si velint.non als.vt ff.de reg.iur.l.inuito.Sz argu.ſ.ff.de libe.cau.l.j.

g ¶ Conductis.q̃ forte liberis qui ſui iuris erant ꝓpter pauptatẽ alicui lenoni in boc ſe locauerit: vt ī auſ.ſi leno.ꝛ facit.ſ. de epi.audi.l.ſi lenones. ꝛ dic vt ibi no. Vel dic ſ log de mercẽnarijs q cõducti deſeruiũt bis ꝓſtitutis.ꝛ facit.ff.de pig. act.l.eleganter.ſ.ſi.

y ¶ Minor.ſio. grauius eſſe peccare:ꝙ ab inuito grauiſſimã penã pati.

z ¶ Coitionis.als cõmunionis.i.ſtupri in quo eſt ſeda cõmunio.

a ¶ De expenſis ludorũ.
Que magne exigũtur in predictis ludis : vt.ff. de polli.ſepticia.

b ¶ Um preſidem.
Non reuocabitur.ſic.ſ.de ad mini.tu.ſanci mus.Sed argu.cõtra.j. ti.j.l.bac lege.ꝛ dic vt.ff. de admi.re.ad ci.pti.l.j. Item facit.ff.de ope.pu. pecuniã.Itẽ ſ.j.de exac. ꝛ tranſ.mil.an.l.j.

c ¶ Agonis.i. certaminis.
ſide agonotheta qui pugnat.vt.ff.de mu.ꝛ ho.l. fina. ſ. maſtigophoꝛi. et agonotheta ꝓinceps talis ludi.vt.ff.ō pol.ſepticia.in greco ibi poſito.

d ¶ Cautionẽ.i.cautelã.

e ¶ De aqueductu.
Sicut ludi ſic aq̃ductꝰ populũ delectant : de cõſtantino politanis ꝛ rome etiã veteris aqueductibus dicit publicis.et ſic differt ab illo qõ dicit.ff. de ſeru.ꝑe.l.ij.ſ. aqueduct⁹. Dic ergo ꝙ quidã homines ꝓficiũtur ad cuſtodiã quib⁹dã ꝓiuilegiũ: vt.j.l. decernimus.ſ.vn i uerſos.et bis ꝑ quoꝛ fines trahit:vt.l.j.et certa pecunia ad hoc deputatur:vt.j. ad reparationem.et.l.hac lege.nec ex eo extrahitur aqua:vt.j. l.ij.ꝛ.l.decernimus.in fi. niſi ꝑ locuꝫ ꝓinatum:vt.j.l.ſi.ꝛ veteri ꝙſuetudine:vt.j.c.l.vſum.ꝛ tunc nõ ex quolibet loco: vt.j.co.eos.ſed in caſu ſallit vbi ꝓiuilegium nihil operatur:vt.j.eo. oẽs.ſed qñ trahit gratis habet:vt.j.eo.ti.ad reparationẽ.Accur.

f ¶ Quarum.Fines.id eſt fundos.

g ¶ Oneribus.als munneribus.

b ¶ Completi.id eſt impleti.

i ¶ Ad aliud.ſcz onus quod eſt infra.

Imperator Auguſtus. Lex.i.

¶ On inuidem⁹ ħz poti⁹ cohoꝛtamur amplectẽda felicis populi ſtudia ginecij vt agonis ſpectacula reformẽt:verũtamẽ:cũ ꝓmatesviri ꝓpli ſtudioſi ac voluptati bus grati eſſe cupiãt ꝓmptius pmittim⁹ vt integra voluntas ſit q̃ volentiũ celebꝛatur impẽſis.

¶ Deſeruiẽtes ſacris ludis nullo affi ciuntur ſupplicio.b.d.Bar.

Idem Auguſtus. Lex.ij.

¶ Os qui agitandi munus exercẽt illuſtris auctoꝛitas tua nullis ꝑter circẽſe certamẽ af fici nouerit opoꝛtere ſupplicijs.

Imperator Gza. Lex.iij.

¶ Uiſq̃s equos quos vel ſeꝛenitas noſtra vel ordinarij conſules tribuunt voluptatibus ad cõmodũ cõpendiũq̃z priuatum abduxerit:vnius libꝛe aut ꝛi condẽnatione mulctetur.

¶ In loco in quo principis imagines conſecrantur nõ debent fieri ſpectacula: nec biſtriones vel viles picture introduci.hoc dicit Bartolus.

Imperator Theo. Lex.iiij.

¶ Sj qua in publicis poꝛticibus vel in bis ciuitatum locis in quibus noſtre ſolẽt imagines conſecrari pictura pantomimũ veſte humili ꝛ rugoſis ſignibus agitatoꝛẽ aut vilẽ offerat biſtrionẽ ilico repellatur:neq; iam poſt hac liceat in loco honeſto in honeſtas annotare ꝑſonas:i aditu vo circi vel in theatri proſceniijs vt collocent nõ vetamus.

Imperator Dono. Lex.v.

¶ Emo iudiciuz ex quacũq; ciuitate in aliquod oppidũ vel ex ꝓuincie ſolo equos currules aurigas beſtias /biſtriones/ciues tẽtet traducere :ne vũ popularibus plauſibus intempeꝛater ſeruiũt et publi.rerũ ſtatũ fatigent/et feſtiuitatẽ impediant in cunctis oppidis celebꝛandam: ita vt ſi quis hanc violauerit iuſſionem/pena tencatur ea q̃ leguz violatoꝛes perſequitur.

¶ Patres vel oñi ſi filiabus aut ancillis peccandi ꝓbent neceſſitatem earum perdunt poteſtatem.qui ſi in id inſiſtant pena buius legis puniuntur.b.d.

Imperator Valen. Lex.vi.

¶ Lenones patres et domi nos qui ſuis filiabus vel ancillis peccãdi neceſſitatẽ imponũt nec iure frui oñȝ:nec tãti criminis patimur libertate gaudere.Igit tali placet cos indignatione ſubduci:ne poteſtatis iure frui valeant/neve qd eis ita poſſit acquiri:ſed ancillis filiabuſq; ſi velint conductis ne ꝓ pauperꝛate perſonis quas ſoꝛs dãnauit humilioꝛ cpiſcopoꝛũ liceat iudicum etiam defenſoꝛũq; imploꝛato ſuffragio omni miſeriarum ne ceſſitate abſoluiꝛ:ita vt ſi inſiſtendum eis lenones eſſe crediderint: vel peccãdi ingerant neceſſitatez inuitis amittant non ſolum eam quã habuerint poteſtatẽ:ħz ꝓſcripti pene mancipent exilij metallis addicẽdi publicis:que minoꝛ pena eſt q̃z ſi ꝓcepto lenonis cogatur quiſpiam coitionis ſoꝛdes ferre quas nolit.

¶ De expẽſis ludoꝝ. Titu.xli.

¶ Pecunia deputata ad ſpectacula ī refectionẽ muroꝝ põt cõuerti:ꝛ ipſis refectis cã priſtina firma ꝓmanet.b.d.Bar.

Impera.Diocle. Lex vnica.

¶ Um preſidẽ puince impẽſas que in certaminis editione erogabãtur ad refectionẽ muroꝝ trãſtuliſſe dicas:et qõ ſalubꝛiter deriuatũ eſt non reuocabitur :et ſolẽne certaminis ſpectaculũ poſt reſtitutam muroꝝ fabꝛicã iuxta veteris conſuetudinis legem celebꝛabit:ita eñ ꝛ tutele ciuitatis inſtructe muroꝝ pdio ꝓuidebitur:ꝛ inſtaurãdi agonis voluptas cõfirmatis bis qui ad ſecuritatis cautionẽ ſpectant) inſecuti temꝑoꝛis circuitione repꝛeſentabitur.

¶ De aqueductu. Titu.xlij.

Imperator Conſtan. Lex.j.

¶ Quarũ poſſeſſoꝛes ꝑ quoꝛum fines foꝛmarũ mcat⁹ trãſeunt/ab extraoꝛdinarijs onerib⁹ volumus eſſe immunes:vt coꝛ opera aquarum ductus ſoꝛdibus cõpleti mundentur:nec ad aliud

a Superdicte. i. pdicte rei noie: vt. l. fit ta ab eē ordinario q̄ ēt ordiario noie tñ ei⁹ rei fūt imūes.
b Attinendis. i. detinē dis. Accur.
c Respurgium. i. repurgationem cū frequenter repleantur.
d Nō curent. i. pcurent.
e Concusserit. i. induxerit. als concesserit.
f Pedibus. §. eo. ocs. §. sup bis §. Sol. ibi spāle in aq̄ductu ad palatium adriani cū in alio fauet: vt ea. l. vel hic p puatū q magnā īmunitatē p hoc hz. ibi per publicū fulcū: et facit. §. de edi. p̄tua. l. si cui. ¶. l. meniana.
g Officio. i. officiali.
h Judicis. sic. §. de in¬ terdic. l. i.
i Si gs. Etiā i digni¬ tate pdit⁹. vt. §. l. decerni¬ mus. i p̄n. nisi de lnia p̄n cipis. vt. §. c. l. fi. ¶. l. pgi. ¶ ff. §. aq̄ quoti. ¶ efti. l. i. §. pmittit. vel senat⁹. vt. ff. de flumi. q̄min⁹. et de aq̄ plu. arcen. qō p̄ncipis.
k Florentissime. scz nos ue⁹ rome.
l Aqueductu. ad qō. §. vt nemo p̄tua. l. i. ¶. §. de bo. vacan. l. si quando.
m Hos qui. Seruc¬ rūt. a p̄ncipe: nō ab alio: q̄ valēt: vt. §. l. fi.
n Ex castellis. Ubi con gerif aq̄ añq̄ intret p fi stulas: vt. ff. ō aq̄ quoti. ¶ efti. l. i. §. castellū. ¶ ineli⁹ ō: in. §. pcēdēti. ¶. §. fi in terdictū neceſſario ppo ſitū eſt tē. cui⁹ ſiles ſunt forme de qb⁹ ſubij̄c. Acc.
o Trahere. non ē large accipi debēt in ſicū. et ſicē ar. §. §. de bo. vacā. l. ſi qñ.
p Attinentibus. ſic. §. de iu dicis. l. iudeos. et de plus pe. l. i. et. §. l. p. i. q. i.
q Sū. Cōſtitutus. a p̄ncipe. vt. §. l. pe. Vel veri⁹ q̄ſuetudie cui⁹ nō ſit memoria: vt. ff. de aq̄ q̄ti. l. fi iure. §. ductus aque. ¶. §. de ſerui. l. ſi ma niſeſte. ¶ ſic nō ē §. §. c. dili gēter. i. fi. vbi de lōgo dicit. Et adde diſtinctionē: vt. §. de ſer. ¶ aqua. l. §.
r Licētia. principis vel conſuetudinis. Accur.
s Si quis. Liberalita tem. qō §. vt. §. l. fi.
t Precellētiſſime. pfece cto loquit qui diſpenſat ſup reſcripto vel p̄uilegio p̄ncipis. vt. §. bac. l. in ſi. non preſes.
v Intimare. i. pūtare.
x Preces. §. i. petratas.
y Moderatorib⁹. i. pſidib⁹. qō nō §. vt. §. digi.
z Adminiſtratores. id eſt p̄ſides. Accur.
a Elicitū. qō pſumit cū ad pſidē non pfectus offerat. ¶ facit. §. de legi. ſupindicte rei onus biſdē poſſeſ ſoribus attinendis: ne circa res alias occupati reſpurgiū forma rū facere nō curēt. q̄ ſi neglexe rint: amiſſiōe poſſeſſionū mulcta būtur. nā ſiſcus p̄dū eius obtine bit cui⁹ negligentia pniciē forma ꝛcuſſerit. Pterea ſcire cos opz p quozū p̄dia aq̄ductus cōmeat: vt dextera leuaq̄ ex ipſis formis xv. pedibus intermiſſis arbores habeant: obſeruāte officio iudi cis: vt ſi quo tempore pullulauc rint excidantur: ne earū radices fabricam forme corrumpant.
b De publico aqueductu aquā ad ſuū p̄diū deriuare nō licet: ¶ ſacientes pena publicatiōis illi⁹ p̄dij puniunt. b. d. Bar.

Imperator Val'. Lex. ij.
Si gs decetero veriti furo ris audacia florētiſſime vrbis cō moda voluerit mutilare/aquam ad ſuū fundum ex aq̄ductu publi co deriuādo: ſciat cūdē fūdū fiſca lis tituli p̄ſcriptiōe ſignatum pri uatis rebus nr̄is agregandū.
c Auertens aquam de publico aque ducto debet ipſaz ducere per caſtellū vel aliud paruū foramen ne matrices ſtitule corrūpantur: ¶ contrafaciens perdit be neficiū ¶ punitur in corpore. b. d. Bar.

Imperator Augustus. Lex. iij.
Os q aq̄ copiā vel olim vel nūc per nr̄a indulta meruc runt vſum aut ex caſtellis aut ex ipſis formis iubem⁹ eligere: ne qs carū fiſtularū qs matrices vo cant curſum ac ſoliditatē attēta re: vel ab ipſo aq̄ductu trabere. q̄ ſi qs aliter fecerit nō ſolū id qō pri⁹ iure bñficij ſuerat cōſecutus amittat: verū ꝑ ꝓditione quoq⁹ pſone ſeueriſſima pena plectet.
d Jus hauriendi aquam vel ea vtēdi de publico aqueductu non turbat ſi tan to tempore quis eſt vſus q̄ eius ꝛtrarij de memoria hominū nō exiſtat. Ité irri gantes agros vel hortos furtiuo mō de aqua publica aq̄ductu p̄uant. b. d. Bar.

Imperator Ar. Lex. iiij.
Cum aque veteꝛe lōgoq⁹ dñio conſtituti ſingulis ciuibus manere cenſemus: nec vlla noua tione turbari: ita tñ vt q̄ritatē ſinguli q̄z veteri licētia peipiunt more vſq⁹ in p̄ſentē diem perdu rante percipiāt: manſura pena in eos qui ad irrigationes agrozū vel hortozū delitias furtiuis aq̄ rum meatibus abuntur.
e Qui bñficiū ducēdi aquā ex publico aqueductu impetrauit: os illud intima re ꝓfecto ¶ nō alij: ¶ iudex qui §facit quin quaginta libris auri punitur. b. d. Bar.

Impera. Theo. Lex. v.
Si gs per diuinā liberalita tem meruerit ius aq̄ nō viris cla riſſimis rectozib⁹. puinciarū: ſed tue p̄ecellentiſſime ſedi celeſtes apices intimare oz: cōdēnatione ꝛtra illū q̄ ꝑces moderatozib⁹ ꝛ inſinuare conaſ quicquid ex libra rum auri ꝯ vniuerſos adminiſtra tores⁹ q̄ reſcriptū p ſurreptionez elicitū⁴ ſuſcipe moliunt ꝓponē da: apparitozibus nihilomin⁹ co rūdē virozū clariſſimozū. puincie moderatozū aliaq̄ueꝛſionibus. p vigoze tui culminis ſubiugādis: ¶ ampliſſima tua⁵ ſede diſpoſitu ra qd in publicis thermis⁶ qd in lympheis⁷. p abūdantia ciuiū⁸ cō uenit deputari: qd ab his ꝑſonis quibus nr̄a ſerenitas indulſit ex aqua ſupflua debeat impartiri.
f Seruit⁹ aq̄ ducēde ad aliq̄ loca ꝑua ex aq̄ductu palatij adriani ēt p reſcri ptū eſt. ꝓhibita: ¶ §facies i cētū libris au ri punit: ¶ oz eſſe latitudo aq̄ductꝰ ꝓdicti decē pedū mūda oibus arbozib⁹. b. d. B.

Impera. Auguſt. Lex. vj.
Omnis ſeruit⁹ aquaꝛ aq̄du ctꝰ adriani ſiue domoꝝ⁹: ſiue poſ ſeſſionū: ſiue ſuburbanozum: ſiue balneoꝝ ve p diuinos affat⁹ inti matos in quolibet iudicio: vel p vſurpatione⁹ ipartitos penit⁹ ex p̄obef: maluim⁹ etiā ꝓdictū aq̄ ductū nr̄i palatij publicarū ther marū ac nymphearū cōmoditati bus ſeruire ¶ decernim⁹ hāc di ſpoſitionē modis oīb⁹ in poſterū ſeruari: nemini lnia tribuēda ab eo dē aq̄ductu p̄cib⁹ oblatis vſus aq̄ petere: vel eū audere pſozare: ſciētib⁹ bis q̄ qlibet rōne putaue rūt ad hmōi emolumentū accede re: vel offō⁹ ſi auſus fuerit inſtrue re ꝛvel min⁹ ⁹ inſtruct⁹ p̄cib⁹ pare re: cētena pōdo auri mulcte noie fiſcalib⁹ rōnib⁹ ſe eſſe illaturos. Sup his ſancim⁹ fulcū pu. aquaꝛ nullis itra decē pedes ⁹arbozib⁹ coartari: §z ex vtrooq⁹ latere decē pedale ſpatiū integrū illibatū q̄s ſuari ꝓterea de plūbeis fiſtulis ducētibus ad thermas q̄ achilee nūcupant q̄s. puidēte tue magni ficētia factas fuiſſe cognouimus cādē formā ſeruari cēſem⁹: etenī memoratas fiſtulas thermis tñ ¶ nymꝑheis qb⁹ eminētia tua de putauerit volum⁹ iſeruire: facul tate p̄bēda tue ſublimitatis appa ritozib⁹ circūcūdi ſine formidine dom⁹ ſuburbana balnea ad req rendū ne qua deceptio vel ſuppſ ſio vel inſidie ꝯ publicā vtilita tem a quoq⁹ penitus attentetur.
g Pecunia ex vectigalib⁹ redacta pro reparatione aqueductus oz expēdi dan do eā oparijs aqueduct⁹: ¶ habentes ius ducēdi aquā ex publico aqueductu nihil ſoluere tenentur fiſco ex ea. b. d. Bar.

Idem Augustus. Lex. vij.
Ad reparationē aqueductuum huius alme vrbis omnia vectigalia que colligi poſſunt ex vniuerſis calculis huius inclyte vrbis: et ex operarijs qui zizace ni dicunt ad refectionē eiuſdē aq̄ductꝰ. pcedere: illo vi delicet obſeruādo vt nemo eozū q̄ ius aq̄ poſſidēt quā cūq⁹ deſcriptionē ſuſtineāt: nā execrabile vī domo dui⁹.

et cōſti. l. fi. et. §. de diuer. offi. nullus.
b Tua. o ꝓfecte. Acc.
c Thermis. i. balneis.
d Lympheis. als nymꝑheis. i. lauatorijs.
e Ciuiū. fic. ff. de bonis dā. l. fi. §. fi plures. et fol. ma. l. i. et fm B. i. q⁹ ciues ſūt mlti: ¶ iō multā aqua volūt bēre. vel dic vt ha beāt abūdantiā: ¶ tūc nō faciūt dicte ꝛcordantie.
f Onis. Aquaruz. Specialia q̄dā ſer uanf i q̄dā aq̄ductu qui ōz adriani. forte ab eo fi ctus q̄ ꝓncipis palatio fuit: q̄ ſ̄ ſupeſt pub. ther mis ¶ nymphis. ꝓcit nō ꝓuatis hoīb⁹ ēt ex ꝓuile gio lz i aliis valeat ꝓuile giū: vt. §. l. fi. q̄ eſt §. et vo cat hic feruituté q̄ hoc lz ꝓncipis ꝓuilegio.
g Domoꝝ. §. ꝓuatoꝝ ōz ſeruitus: q̄ pro domo ꝓuata ſit ipetrata: quo impetratio non valet: vt hic. ſic exꝑone ſequētia.
h Per vſurpatione. id eſt ſiue ex certa ſciētia ꝓn cipis ſiue non: ¶ hoc niſi diceret nō obſtāte hac le ge: vt. ff. de lega. iij. ſi qs in ꝓncipio teſta. Acc.
i Inſeruire. in eo quod palatio ſuperest.
k Vel officio. i. officiali aliquo. Accur.
l Inſtruere. perfozādo vel aliter ꝛcedēdo aquā ſim reſcriptorum.
m Vel min⁹. i. nō inſtru ctis vt debēt: q̄. p ſ̄ non fuerūt ꝓrigende ꝑces.
n Intra decez pedes. §. eo. l. i. §. fi. que eſt contra. Solu. vt ibi.
o Seruari. repete ſanci mus.
p Magnificētia. ablati uus: ¶ quia tu feciſti eas fiſtulas. Accur.
q Sancē. vt ex ꝓuile gio ꝓncipis nō traban tur aque. Bl.
r Tua. ſublimitas: pre fecto loquitur.
s Contra publicā. circa aqueductus. Accur.
t Ad reparationez. Calculis. als calli⁹: als cal culis. ad qō. §. de op. pu. l. ad portus. ¶. l. ꝓxi.
v Qui zizaceni. i. q cō cinant.
x Poſſident. ex ꝑcepto ꝓncipis vel cōſuetudi ne: als em nō licet: vt. §. l. vſum. et. l. fi.

Lex. vij.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2021

a ¶ Uenalem. Ar. ff. de ali. le. l. mela. §. quedam.
b Hac lege. Prefectură. multoma gis ſi alius inferior.
c ¶ Cogaf. facit. ſ. de edi. prina. l. cū dubitaf. Sed arg. cōtra. ſ. de eppen. lu. l. j. dic vt ibi.
d ¶ Arcarius. ab arca in qua tale aurū reponit di ctus ⁊ non ſeparatus. ad qō. ſ. de ſuſcep. Louos.
e ¶ Titulis. vt. ſ. l. prog. Et no. q ꝓſul. cū creabat dabat. c. lib. au. in opus aq̄ductus: vt. ſ. de cōſul. nemini. ⁊. l. penul.
f O Jligēter. Per ſurreptionē preſumptione huius legis.
g ¶ Tōgi temporis. ſ. eo. l. vſum. que eſt ꝑra. Sobic longo. ibi cuius non eſt memoria. Vel verius hic ipſum publicum ⁊ in publico vſu ſtare ſolitus. ad qō. ſ. de vſucap. l. fi. j. rii. ⁊. ſ. de ope. pub. pſcriptio. ibi ex publico ad p̄ uatum qō licet vt ibi. ad qō. ff. cōia pre. venditor. §. ſi conſtat. et facit. ff. ne quid in loco publi. l. ij. §. ait pretor. ⁊. l. penul. et. ſ. de fun. pa. l. pe. ⁊. ſ. de ſacroſan. eccle. vt inter diuinū. ⁊. ſ. de preci. impe. offe. l. nec dānoſa.
h O Ecernimus. predicta. ſubaudi etiā.
i ¶ Aqueductus. ſcilz riuulos purū aque ferētes ⁊ ſubeudi publicos.
k ¶ Pertētetur. ſine licentia principis: vt. j. l. ſi.
l ¶ Paralogiſs. quos ſupra vocauit munuſculariosnūc paralogios vocat: quaſi paruz lymphe habentes.
m ¶ Cōpellatur. fundus etiā ad quē ducit cōſitca tur: vt. ſ. c. l. ij. pſcriptioe ſubmota cōtra hoc: vt. ſ. de fun. reipu. vſus.
n ¶ Poſſint. ꝑpe ad decem pedes: vt. ſ. eod. oisalij. ex. ſ. co. l. j. quod nō placet.
o ¶ Conſtitutionibus di ctis legibus. vt. ſ. co. l. j. ⁊. l. omnes.
p ¶ Sciētibus. ad vtrūq; ſuperius dictū ſe refert.
q ¶ Aque mola. l. molendinum.
r ¶ Locum. in lib. mar. eſt cancellatū locū ⁊ domū. alſ deeſt totū ab illo loco: qui plantauit ⁊ c. vſq; ibi preſcriptionis tit. ⁊ c. Sed tu dic locū puta ciuitatis vel caſtri: domuz etiā diuinā: vt. ſ. de ecclesiaſtrib. l. fina.
s ¶ Vel boiem. ſcz priuatū: vel dignitate ꝑditū.
t ¶ Hydrophilatos. ab hydria qō eſt vas in quo ponit aqua: inde dicitur hydropicus. Vel dic hy-

alme vrbis aquā habere venale.
¶ Prefectus cōuertens aurum aque ductus deputatuz ad aliud opus de ſuo reſarcire tenetur: ⁊ debet aurū p̄decitus in arca ſeparata ab alio deponi. Bar.

Lex. viij.

Impera. Zeno.

Hac lege ſancimus vt ſi quis amplissimā ꝑfecturam gubernās aurū aq̄ductui deputatū ad alterū q̄dlibet opus nō aq̄ductib⁹ vel aque publice cōpetēs ex turendū vel curādū putauerit cō uertēdū de ſuis facultatib⁹ eādē ſūmā q̄ductꝰ titulo repēſare cogatur: ſeparat⁹ vo arcarius au rū aq̄ductꝰ ſuſcipiat glioſiſſimoz ꝓſulū liberalitate/vel ex alijs titulis ad aquas publi. ꝓtinētib⁹ collectū vel poſtea colligendum.
¶ Fons publicus ab initio vel ex poſt facto publicus effectus vſui ꝓuatorum non applicatur etiam ex reſcripto ſuper hoc impetrato: ⁊ ſup hoc non obſtat rei publi. ꝓſcriptio lōgi temporibus. Bar.

Impera. Augu. Lex. ix.

O Jligēter iueſtigare decernim⁹ qui publici ab initio fontes vel cū eſſent ab initio fon tes ꝑuati poſtēꝫ publice vſuz prebucrūt ad ꝓuatorū vſum ꝑuerſi ſunt: ſiue ſacris apicibus per ſurreptionē ipetratis ac multo am plius ſi auctoritate illicita nec ap petito coloze ſacri ozaculi hmōi aliqd ꝓtentatū fuiſſe dignoſcit vt ius ſuū regie ciuitati reſtituaf: et qō publicuz fuit aliqñ minime ſit ꝓuatū ſz ad cōes vſus recurrat: ſacris ozaculis vel ꝓagmaticis ſanctiōib⁹ aduerſus cōmoditatē vrbis qbuſdā ipartiꝫ iure caſſandis: nec lōgi tpis ſpſcriptione ad circūſcribenda ciuitatis iura ꝓ futura. Idem Auguſt. Lex. x.

O Ecernimus ne qd a q̄cūq; ꝑſona q̄libet dignitate predita ꝓtra munuſcularios aq̄ductus vel fontes publi. q ad aq̄ductus cōfluūt pertēteturᵏ. Sed ⁊ ſi qs clā vel palā auctozitate conſiſus de biſdē paralogijs vel fontibus aquā tranſduxit: vel clāde ſtinis iſidijs forte ſurripuerit: publicis aqueductibus ea reſtituere cōpellaf. Idoc etiā ꝑcipimus ne i poſterū a q̄libet iuxta eoſdez aq̄ductus plātari q̄leſcūq; arbores poſſint ne ex ſtirpibus labefactentur parietes aqueductꝰ qō antigs ꝓſtitutiōibus interdictū eſſe dignoſcit. ſciētib⁹ vniuerſis qui in poſterū ſup hmōi cōmiſſis ſuburbanū/vel p̄diū/vel balneū/vel aque mola/vel hozt⁹ ad cui⁹ vſuz aqua publi. fuerit deriuata. vel ſi qd ex his iuxta aqueductū poſitum ad eū p̄tinet qui plantauit arboꝛes aq̄ductib⁹ noxias ad quēcūq; pertineat locum vel hominem vel domū ꝓſcriptionis

titulo ſubiacebit ⁊ fiſci iurib⁹ vēdicetur: nulli ſup hmōi pena nec p ſacros apices venia tribuēda.
¶ Uniuerſos aūt aq̄riosvel aquarū cuſtodes q̄s hydrophilatos nominā: qui oīum aq̄ductuū hu ius regie vrbis cuſtodes deputati ſunt ſingulis manibus coꝛ ſelici noīe ꝓtectis noſtre impreſſo ſignari decernimus vt hmōi an notatione manifeſti ſint oīb⁹ nec a ꝓcuratoꝛibus domozum vel quolibet alio ad vſus alios aueluntur: vel angariarū vel operarum noīe teneantur. Q ſi quē ex biſdē aquarij mozi ꝓtigerit: cum nihilomin⁹ q in locū defuncti ſurrogat ſigno eodē notari ꝓcipim⁹ vt militie quodāmō ſociati excubijs aq̄ cuſtodiēde iceſſanter ibe reāt: nec mūerib⁹ alijs occupēt.
¶ De fonte vel aqueductu publico nō licet aquā deriuare niſi per ꝓncipis reſcriptum concedatur: quod intimari debet ꝓfecto ꝓtorio ⁊ alijs iudicibus quorum intereſt: pena contrafacientibus imminente. bo. dicit Bartolus.

Idem Auguſtus. Lex. xi.

O Juinam diſpoſitionem ab inclyte recordationis ꝓncipe Theodoſio ſup his qui aquā ſibi de publi. aq̄ductib⁹ ſeu fontibus ꝓberi deſiderant ꝓmulgatam hac etiam lege in ſua firmitate durare ſancimus: quatenus nemo vel in hac ſacratiſſima ciuitate vel in ꝓuincijs ſiue diuinis apicibus de ſacro epiſtolarū ſcrinio moze ſolito cēdēdis: et iudicio ſue celſitudinis vel alijs quoz in tereſt intimatis vel intimandis aquā de publi. aqueductu ſeu fontes trahere permittatur. bis qui cūq; noſtra iuſſa violauerint ſeu violare cōceſſerint denaꝛ libraꝛ auri ꝺdenatione aliaq; grauiſſima indignatione ferendis.

¶ De gladiatoꝛib⁹. Titu. xliij.

Impera. Conſtan. Lex vnica.

Ruēta ſpectacula in ocio ciuili ⁊ domeſtica quiete non placent: q̄pꝛopter oīno gladiatoꝛes eſſe ꝓhibemus.

¶ De venatiōe ferarū. Ti. xliiij.

Impera. Ꝺono. Lex vnica.

Cidēdoꝛ leonum cunctis facimus poteſtatē: neq; aliquā ſinimus quēcūq; calūniā formidare. Beſtias autem que ad comitatū aboibus limitū ducibus trāſmittūtur/nō plus q̄s ſeptē diebus ītra ſingulas ciuitates detineri ꝓcipimus: violatoꝛib⁹ eoꝛū quinas libꝛas auri fiſci iurib⁹ illaturis.
¶ De matuma. i. Titu. xlv.

podria aqua filare. l. cuſtodire: vel ſeruare. inde hydrophilatos. i. cuſtodes aquarū vel conſeruatoꝛes: ſic gazophilatium dicitur locus vbi gaze cuſtodiuntur: ſm Py. ⁊ facit. ſ. de excuſa. mu. l. hydraule. ⁊. ff. de mu. ⁊ bono. l. fi. ſ. inter.
y Cuſdanib⁹. id eſt vtriq; manui. vel cuiuſlibet ſingula man⁹: ⁊ idē eſt in milite: vt ꝺ in fi. ⁊. ſ. de fabricen. ſtigmata. nō in fronte: vt. ſ. de penis. l. ſi gs.
z ¶ Decernimus. ſcilz dictas manus.
y ¶ Angariarū. id eſt operarum.
3 ¶ Teneanf. niſi in aduētu ꝓncipis. vt. ſ. de ſacroſan. eccl. neminē. Accur.
a ¶ Fiec mūerib⁹. ꝓſonalibus. vt. ſ. ꝺ mu. ꝓſi. l. iij.
b O Juinā. ꝓmulgatā. q̄ eſt. ſ. c. ſi qs.
c ¶ Intereſt. qui ſunt maiores rectoꝛib⁹ ꝓuinciarum: vt. ſ. co. ſi quis.
d ¶ Permittaf. ſed cū licētia: ſicut hic. ⁊ no. ſ. eo. ti. l. ij. ⁊. l. vſum.
e ¶ Condēnatiōe. ⁊ amiſſione fundi ad quē ducit vt. ſ. co. tit. l. ij. et aquam reddit: vt. ſ. decer nim⁹.
¶ De gladiatoꝛibus.
f Ruēta ſpectacula. in quib⁹ videf cruoꝛ. i. ſanguis: vt in torneamētis: idē pōt dici ⁊ in pugna beſtiarū vt coꝛrigaf. ſ. de ferijs. l. fi. ⁊ eſt h arg. q̄ puella non admittūtur: qō dic vt. ff. ad legē agl. l. qua actiōe. §. ſi qs in colluctatione. Puella ꝓ bibentur.
g ¶ Liuili. in quo ſumus. vt. ſ. de cadu. tol. in pn. ⁊ ſubaudi etiā licz per boc non fiat ſcandalum.
b ¶ Gladiatoꝛes. ꝓdictos ſic pugnātes. nam ludus nogi⁹ ⁊ c. vt. ff. ad leg. agl. nā ludus. alſ ſpectacula appꝛobant: vt. ſ. de ſpecta. l. j. et de fabꝛicātibus ⁊ poꝛtātib⁹ gladios h nō dicit. ſed. ſ. de fabricen.
¶ De venatione ferarū.
i Cidēdoꝛū leonum. idem in manſuetis habitis ꝓ dere licto. vt. ff. ꝓ dereli. l. iiij.
k ¶ Beſtias. nociuas. ad quod. ff. de poſtu. l. j. §. beſtias. ⁊ ſi q̄dꝛu. paupe. fe. di. l. j. §. in beſtijs.
l ¶ Precipimus. q̄ bac. l. ſtatuūtur tria ſunt.
m ¶ Eoꝛum. ſed nec in loco vbi dānum poſſint da re: vt. ff. de edil. edi. l. qua vulgo.
n ¶ De matuma. Ludus qui fiebat in maio. et ſic a maio. vel ſub. letitia. vel maiuma. grece latine ingreſſus ſciłz eſtatis

† Alias mauima.

UNIV

qñ herbe frõdesp̃ virẽtes letificãt ꝓuiciales.vt i bononia fiũt regine.

a Lementie. Reddat.per ꝑcedẽtes impatores ablata ꝑpter elationẽ ꝓuincialiũ reddat nũc per ꝓo. et Archadium.et facit.ff.de paga.vt prophanos.ff.de spec.l.j.ff.l.nemo.

De armorum vsus inscio princi.

b Ulli ꝓsus. Nõ ergo di tissimꝰ hur gẽtib⁹. fic.ſ. nego.ne mitt.l.j.

c Aduẽdoꝝ.i. guerrã inchoare:als incidit l.l. iulã maie.vt.ff.ad.l.iul. maiestã.l.iij.ff est fic.ff.de cap.l.hostes. Vel dic mo uendoꝝ.i.portandoꝝ.et tunc est sic in auf. de armis.col.vj.et.ſ.de fabri. ꝓout in rub.ibi notaui. sed fallit tũc in casu:vt.ſ. de ꝓpo.sacri cu.l.ſi.

d De agrico.7 censi.7c.

¶ Dixit ō aũductu:vbi agit de onere rerũ:nunc de onere ꝓsonarũ:q; nul li magis interdicit vsus armoꝝ ꝙ colonis q nec puncto vno debẽt moue ri:vt.j.c.l. colonos. ideo de his dicẽ.vel cũ dicẽdũ sit ō colonis fisci ꝑmittit titulũ gñalẽ i q̃ excipiat ꝓuatoꝝ cõmodũ:q ꝙ fisc⁹ hz in eisdẽ:vt.j.c.licitibus.ſ.hec de reddit⁹. Vel dixit ti.ꝓinus.de bis q̃ ad letitiã et saluteꝫ ptinẽt nr̃am in scena:7 ludis 7 aũductu 7 gladiatoꝝ tollẽdis 7 nociuis bestijs occidẽdis:atq; armis nõ mouẽdis.inter q̃ oĩa oĩn rex ex qbus alioq; acquirit nihil est agricultura melius.vt Tullius li.j.rhetoricoꝝ.vel q: nulla res vtilio: fructiũ⁹ aridis q̃ sine colono⁹ labore nõ ꝓueniũt. iõ de his vidẽdũ est. Et dic ō agricolis i gñe 7 cẽsitis 7 colonis i ſpali. nã agricola gñaliꝫ ois colẽs agrũ ō:de qbus oib⁹ hic ꝑmittit.Vel dic agricolis restringi ad eos q̃ quoq; modo solo astricti sunt.fic ponit in aut.de mã.ꝑn.ſ.hz 7 iuscipiẽtes.col.iij. Et ſpaliꝫ supponit de cen.et co. Vel tertio non habeas de cen.7 co.7 si hẽas de cen.7 co.dicas q̃ aliud subſtãtiaq; adiectiuek:7 fic fit figura perẽdiadis.i.de agri.7 cẽ.fic 7 il lud.pateris libabant 7 auro 7 cẽ.et tutela est vis 7 ptãs 7c.7 fm ſ colo nis gñaliꝫ ponet.Jtẽ dic q̃ octo sunt gña colonũ.Ascriptitiꝫ de qbus dic vt.j.c.ti.l.cũ scim⁹.Jtẽ cẽsiti.j.ti.ij.l.ij.Tertio ꝑtcui co.q̃ dic vt ſ.de mẽdi.va.Quarto ꝺitiõales coloni.vt dices.j.c.cũ satiꝭ.ſ.j.Alij inqlini.i.e.diffinim⁹.Jtẽ ꝙtãgiarij:q̃ dic vt.j.c.cũ satis.ſ.q̃ hoc.7.l. ne diutius.Jtẽ ꝓpl̃es coloni.7 de his dicẽ.j.c. per colonũ.et.l.j.Et eꝝ ꝺitcis q̃dã nascunt:vt.j.e.ne diutius.Quidã fiũt.7 hoꝝ alij statim vt cẽsiti.alij ꝑ cursum tpis vt coloni ꝺitiõales.Et est octauũ vt libe ri q̃ stãt rurꝰ:vt.j.ne rꝰ.ad vl.l.j.7 auĩ.mul.agri.7c. Sed tria gña tm esse ascriptitiꝫ:7 coloni:7 inqlini.vt.j.eo.oẽs oino.vel duo.ſ.ascrip.et co.So.vt.j.c.cũ satis.ſ.ſi.vbi nõ licet recipe ascri.vel colo.alienos:ſz ponit in vtraq; large colonus vt originarios cõpr̃ehẽdat.nã ct i rub. ſm vnũ sensum fic posui colonis. Jtẽ an boies ꝑdictoꝝ generũ sint liberi.dic.j.eo.ne diutius. Jtẽ no.q̃ ꝑmittim de cẽsitis dicit quo ad aliquid. sed.j.titu.ij.specialiter de censitis dicit quo ad aliquid.

e Vngꝭ sationib⁹.Et tũc plana est.als sationib⁹:als rõnib⁹.7 tũc ꝑmitte vel adde ꝓpria auctoritate.regiꝫ em glibet voca va.mu.l.bi q̃ muneris.7 de mu.et bo.l.cui mun⁹.Alij dicũt vel ꝓo saltem.q.d.non insistetis.q̃ non placet:vt in ſ.l.Accur.

Frugũ ap pellatiõe vindemia continet.

f Frugib⁹.Large vt etiã vindemia cõpr̃ehẽdat.vt.ff.de vb.sig.l.fru gi.7 sic messes 7 videmia:vt.ff.ſ fer.l.j.7 q̃ pl⁹ ẽ satiõis tp̃s cõpr̃ehẽdit.

g Jnsistentes.i.qui habẽt insistere:7 sic nullo tpe fm aliquos:q̃ non placet:vt in ſ.l.non ergo alio tpe anni ꝺcuſat.Jtem nec eodem ſi nõ insistant.vt.ff.de epiſ.7 cleri.l.generaliꝫ.7 dic agricolã generaliter ꝓ nitio omni colente agrum ꝺcepto principis colono.Accur.

h Onera.ad officia publica nec volens vocat.ſ.c.colonos.ſ3 illa offi cia pub.ꝑpe dicunt mũera.hec aũt onera:ſz ista dicunt ꝑpie mũera: vt.ff.de vb.sig.l.mun⁹.Jtẽ dic ꝺcõdi.q̃ nõ lege.nõ senatusc̃õ.nõ ꝙsti. ꝑn.ducunt.vt.ſ.de va.mu.l.j.nunq̃ ordi.subibit?Videt q̃ fica ℨito. vt ar.ff.de test.et eo.Jtẽ ꝓ boc.ſ.de anno.7 tri.l.oẽs.Jtẽ canonicam

Solebant ꝓuinciales de mense in ingressu ciuitatis facere quẽdam ludum qui fuerunt ꝓhibiti facere a ꝓcedentibus imperatoꝝ⁹:modo hic imperator etiam concedit vt talis ludus fieri possit in ꝓuincia dũmodo cũ honestate fiat. hoc dicit Bartolus.

Impa.ho.7 archa. Lex vnica.

Lementie nostre placuit vt maiume ꝓuincialibus letitia redda tur⁹:ita tamẽ vt seruetur honestas 7 verecundia castis moribus ꝑseuerẽt.

Ut armorum vsus inscio prin cipe interdictus sit. Titu.xlvi.

¶ Nulli licet guerrã mouere absq; ꝓncipis iussu.Vel fic.Nulli liceat arma ꝓtare sine ꝓncipis licentia. b.d.Bar.

Impera.Valen. Lex vnica.

Nulli ꝓsus⁹ nobis insciꝭ atq; incõsultis quozũlibet armoꝝ mouendoꝝ⁹ copia tribuatur.

De agricolis et cẽsitis et colonis⁹. Titu.xlvii.

¶ Tempore quo agricola insistit fatio ni:vel messi:vel vindemie nõ vocatur ad munera extraordinaria ſz ex̃cusatur.hoc dicit Bartolus.

Impera.Cõstã.Augu. Lex.j.

Vngꝭ ⁷ sationib⁹ ⁶ vel colligẽdis frugibus insistẽtes⁸ agricole ad extraordiaria onera⁹ trabantur⁷ cum ꝓuidentie ⁸ sit oportuno⁷ tempore his necessitatibus⁹⁰ satisfacere".

¶ Non potest quis vendere ꝓdium 7 retinere agricolas in dicto ꝓdio exĩstentes.hoc dicit Bartolus.

Imperator.A. Lex.ij.

Sjqs ꝓdiũ ⁹ ⁷ vẽdere voluerit vel donare retinere sibi transferendos⁹ ad alia loca colonos⁹ ꝓuiata⁹ pactiõe nõ possit:q cũ colonos vtiles⁷ credũt aut cũ ꝓdijs eos tenere debẽt:aut ꝓ futuros alijs derelinquere:si ipsi ꝓdiũ sibi ꝓdesse desperant.

¶ Facta donatiõe seruoꝝ fundi per ꝓncipem videtur facta donatio fundi: 7 ideo donatarius ad fundi tributa tenetur.7 ides ſt si aliquis occupauit seruos ꝓdij deserti ꝺño patiente.b.d.Bar.

Impa.Valen. Lex.iij.

Quisqꝭ ex desertis⁹ agris veluti⁷ vagos seruos⁷ liberalitate⁷ nr̃a fuerit cõsecut⁹:ꝓ fiscalib⁹ pẽstatiõibus ⁹ ad itegrã terre ꝓfessionẽ⁹ ex qua⁷ videlz serui manare⁹ videtur⁷ habeat⁷ obnoxi⁹.

j.et fi.que sunt ℨ. Jtẽ qd fi spõte queda fubit:⁷ Rñ. nõ ꝑdicat in alijs sciẽs vel ignorãs:vt.ſ.de bis qui spõte mu.l.pe.Accu.

† Vide hic Jo. de pla. q̃ enumerat alia priuilegia agricolarũ q̃ multa sunt vt ꝓ per cũ.7 vi deibi quæ alibi.ita cõ lecta imenies.

i ¶ Trabant.iuiti.vt patet ex vi vocabuli:ſponte põt:vt in aut.de colla.ſ. nullas. Jtẽ que est rõ bus ins legis:Rñ.ꝓuilegiũ rusticitatis.arg.ſ.ó test. l.ſi.imo veri⁹ publica vtilitate:vt.ff.de offi.ꝓfec. vr.l.i.ſ.cura.7 de ex̃ordi. cri.l.annonã.negens fame pereat.vt i aut. de ex̃ stio.in fi.col.vi.Tertiũ dicũt vt tributa cõmodius ꝓstent a ꝺñis eoꝝ.ad qõ ſ.eo.ti.litibus.ſ.7 hec de redditib⁹.qõ non placet: qz fic in ꝓuincia locũ tm haberet. Jtẽ i ascrip.vel ãsi est gñalis q̃ ad locũ et omnẽ agricolã.ſz qd in colono seu cõductore nõ agricola:Rñ.nõ hz locũ hec.l.dicit em insistetis:7 ad ℨ.ſ.ó col.fun.pa.l. iij.

k ¶ Prouidentie.ſcz nostre:vel summe q̃ ad publi.vtili.vel ꝓpũe. vel.i. esse debeat.

l ¶ Oportuno.alijs tẽporibus anni.

m ¶ Necessitatibus.i.vite necessarijs.vel.i. agricul turis.et hoc necessitatibus.ſ.vitandis.ad qõ.ſ.de fe.l.oẽs dies.vel necessitatib⁹.i.munerib⁹.

n ¶ Satisfacere.ne pereat.vt.ſ.de fe.l.ij.et facit.ſ.de coll.fun.pa.l.j.et no.q̃ hec leg in italia non feruatur.Accur.

o ¶ Jqs ꝓcedium.in quo constituti sunt coloni.

p ¶ Transferendos.i.transferant.

q ¶ Colonos.large ꝓ agricolis solo secus de alio simplici colono. vt ꝺ.loc.emptoꝝem.multis em modis dicitur:vt in rubri.nota.

r ¶ Priuata.q̃ aucto.iudi.põt.vt vẽditio ꝓdij minoris ſm quosdã. Sed tu dic tunc non valet cõtra publicã vtilita.vt.ff.de magi.cõne.l. i.ſ.si inter.7.ſ.cõia vtriuſ.iu.l.possessionum. Jtem nũquid stipulatio vel iuramẽtum firmat:Rñ.non.vt.ſ.de le.7 con.nõ dubium.nam stipulatio pactum est.vt.ff.de pac.l.j.

s ¶ Utiles.Quid ſi inutilis est:Respõ. idem vt.j.l.quẽadmodum.et.l. ne diutius.in fi.fed aut negligẽtia 7 tunc poterit cogi opari a ꝺño:vt ff.de vsufru.idẽꝑ.ſ.7 qñ.7 de vsu 7 ha.plenũ.ſ.fi.ſi ꝑpter infirmitatẽ vel senectutẽ alius subiogabit.ar.ſ.de agen.in re.l.agentes.7.ſ.de of. ꝓc.ꝓc.ſi quos.de labore em terre ꝺñs ꝓcipit.vt.j.eo. domini.ecõtra colonus põt ꝺiscedere si terra sterilis fiat:vt.ſ.de fun.pa.l.iij.et.l.ſi qs a ꝓncipibus.Et adde qõ no.ſ.eo.quẽadmodum.

t ¶ Utiqs.ꝺñi tributariũ ascriptitios ferous habẽs fuit a possessore ꝺesertũ:ſi ferui ascrip.ad aliquẽ deueniãt vel ex cõcessione ꝓncipis:vel sola patientia possessoꝝ⁹ cum onere transeunt ꝓdij.

u ¶ Desertis.i.neglectis.nam ſi ꝓ eo derelicto habiti sunt nõ recuperaret ꝺñs.qõ est falsum:vt ſtatim dicam.

v ¶ Veluti.ex̃pſſiuũ veritat⁹:ſic ꝙ etiã ꝺeseruerũt serui:nõ ſolũ possessoꝝ.vel ſilitudinarie ponit.nã insistebant hz ꝺñs ꝺefuerat.7 sic respectu ꝺñi dicunt vagi nõ respectu fundi. Vel dic ſm. ℨ.ꝙ suasum fuit ꝓncipi quasi essent vagi qui nõ erant:vt in decre.ĝii.q.ij.c.terrulas.

x ¶ Seruoꝝ.nõ ꝓ oĩa.qõ dic vt.j.c.ne diuti⁹.7 ad ℨ et ꝑt referri veluti.

y ¶ Liberalitate.sine petitione.vt.ſ.de ꝑ.bono.ſub.l.i.ſm.ℨ. Jtem quo ad ꝓncipem est liberalitas.accipiens enim quãdoq; cogitur:vt j.de omni agro deser.l.quiſquis.et.l.qui fundos.

a ¶ Pẽstationibus.tribu.futuroꝝ nõ ꝑteritoꝝ.vt.j.de fun.reipu.l.ij. in ſi.ſic.ſ.de oi agro deser.gcũe desertũ.Ar.ſ.ff.de pub.l.impatores.

b ¶ Professionẽ.als pẽsionẽ.als ꝓfessionẽ.ſic dicta qz possessoꝝ ꝓfite tur.vt.ff.de cẽ.forma.

c ¶ Eꝝ qua.i.in qua.

d ¶ Cohabitare.als manere.

e ¶ Videntur.a maneant:vel respicit ſerui.

f ¶ Obnoxius.boc est ideo:qz fundus ꝺcedit cũ a fundo nõ ꝺebeat separari.vt

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

parari. vt. ſ. c. cū ſatis. in pn. l3 eę volūtate ⁊ eę certa ſcia ipatoꝛ ꝛcedat ſuos abſq; terra. vt. ff. de pcu. ad rē. ⁊. l. ⁊ legatū. ⁊ eꝫ ſdio ꝛceſſo a pn cipe ⁊ tales ꝛcedi videnť. vt arg. ſ. l. ppi. ⁊ ad Ď. ſ. de bo. ꝙ. l. ſi qñ. ⁊. ff. de ꝛſti. pn. l. bñficia. fec' i ꝛceſſiõe ꝑuati coloni. vt. ſ. c. o. quēadmodū. ⁊ ſ. l. ppi. Itē ꝑ ꝛ Ď. ff. de fui. ruſt. p. l. iij. ſ. j. Ultio di cū qs occupat pie diū ſeruū aut ſua aucte ⁊ tenet oño vſq; ad bieniū aut ꝑ equatoꝛe: ⁊ tūc ad ſeq; menſes. vt. ſ. de oī ag. l. q agros. ⁊. l. locoꝝ. ⁊ de cē. l. ſi. aut a pncipe: ⁊ tūc ſtati ē ſecuꝝ. vt. ſ. ō ſdri. p. e. l. bñ a ꝛenone. ⁊ cauet accipiēs ẽm q̃lita tē ſpone q ꝑdiū nō relin quet. vt. ſ. de fun. pa. qui cūq; ⁊ de oī ag. ō ſer. l. iij.

a ¶ Fundis. deſertis. al's maioꝛ pēa. vt. ſ. c. l. ſuos.

b ¶ Permiſerint. ſic. ſ. eo. cū ſatis. in fi. ⁊ dic ſcięter ſecus ſi ignoꝛanter. vt. ſ. de ta. l. generali. nō tñ teneť retinere fūdū ⁊ ſolue re. ꝑ futuro. ſ3 ꝑ tpe quo retinuit. ſic. ſ. c. l. oēs ꝑo fugi. ⁊. l. cū ſatis in fi.

c ¶ Ipenes. origina lib⁹. gen⁹ colonoꝝ. vt i ru. no. ⁊ eſt al's oꝛi ginalib⁹. al's oꝛiginariꝝ.

d ¶ Cenſitos. i. ꝛſtitutos vel deputatos ẽm quoſ dā: immo vnuꝫ eſt genus colonoꝝ. vt in rub. no.

e ¶ Per ſe. agnoſcāt. mu nera ꝛc. ⁊ ſic ꝑ ſe vel ꝑ aliū ſubit qō eſt in ꝺādo. al's ſec⁹ vt. ſ. ō ōcu. null⁹.

f ¶ Exactoꝛes. i. ꝓcuratoꝛes cum mandato vel ſine.

g ¶ Recepta. recipit qui inuitus recipit. cogit eꝫ quilibet ꝑ exactoꝛes. vt. ſ. de exac. trib. l. actoꝛes. ⁊. l. in ſiſcalib⁹. ſic ergo oñs ꝓo ſe ⁊ ꝓo eo qō tenet ſuus aſcripti tius agnoſcit munus. l3 ſecus in fructuario. vt ff. de vſufru. bactenus. ⁊ in emphyteota. vt. ſ. de iure emphy. l. ij. ⁊ boc niſi habeat ꝓꝛopriū aſcripti tium. vt. ſ. l. ꝓꝛoꝛi.

b ¶ Agnoſcāt. ſ3 cū oꝛiginarij. i. filij colonoꝝ ſint liberi ſicut ipſi colo ni. ſ. c. ti. cū ſatis. ſ. j. q̃re nō ipſi ꝑ ſe? Rñ. q. ꝑdiū ē oñi. Aliꝫ dicūt oꝛigi narij ip⁹ꝓꝛie poni ꝑ aſcripti tijs q ſi les ſunt ſeruis. vt. ſ. ne diuti⁹. ſed tūc nil habēt. ad qd ꝙ aliqd ꝑ eis ꝓſtāt. vt. ſ. j. ti. ij. l. ij. Rñ. nil hñt yt alie nēt: hñt tñ aliꝫ ꝙ annonaria functionē ꝓſtāt oñi ꝑ eis. vt in ꝓn. buius l. patet. ſ3 al's. ſ. capitis nō. vt. ſ. cū ſint liberi. vt oꝛigi. ⁊ fac. ſ. de anno. ⁊ tri. l. obſiſtere. ⁊. ſ. de cen. pequatoꝛes. ⁊. ff. de admi. tuto. lucius.

i ¶ Quibus. colonis aſcripti tijs.

k ¶ Poſſeſſio. i. ꝓpietas. vt. ff. de verbo. ſig. l. interdum.

l ¶ Suis. ſ. colonis. ⁊ no. ſm. ☞. ꝓ fit aſcripti tius etiam in ſuo ſolo vt bic: ſicut pōt eſſe vn⁹ aſcripti tius ⁊ aliꝰ terre oñs. vt. ſ. c. cū ſatis. ſ. ſi. ẽm. Ď. vel dic ꝙ ꝰ nō eſt aſcripti tius: ſ3 exiſtēs in ſuo ſolo. ꝑmiſit mihi annuū quēdam cēſum: ⁊ babeas cōſcripti q etiā ſunt cēſiti. ⁊ cōſcripti in libꝛis cenſualib⁹. ꝑ ſua terra. vt. ff. de cen. l. fozma. vel dic vt ꝓximo. ⁊ dic ꝙ in ſuis locis. i. ꝑ ſuis locis ꝺetinent bi cēſiti: ⁊ ꝛſcripti. i. aſcripti facti in ſolo oñi. ⁊ ſic no. ꝙ ꝓpꝛia hñt nō tñ vt alienēt. vt. ſ. ti. ij. l. ij. ⁊. ſ. eo. cū ſatis. ſ. cauēāt. Itē no. ꝙ oñi tm̃ ꝑ ſua terra ⁊ coloni ꝑ ſua ꝓſtāt nō vn⁹ ꝑ alio niſi ꝙ eo ſe obliget: vt bic. ⁊ in aut. de colla. ſ. nullus. col. ij. ꝙ qō apparet ꝙ de peculio oñs boc noīe non tenetur.

m ¶ Diſcer nimus. i. ſeparamus. vt oñi ꝑ eis functiones nō agnoſcāt. Itē nota ꝙ qđā intelligit. ſ. ſane. in ceſu capitis. vt. ſ. cū antea. ⁊. ſ. ti. j. l. j. ſed ꝓin. in ceſu ꝑdioꝝ. ⁊ ſa. ſ. litibus. ⁊. ſ. de an. ⁊ trib. l. obſiſtere.

n ¶ Omini. dic ꝙ quēſtio fuit de redditu nō ꝓt cogi ad pecuniā: ꝙ vt creditoꝛ aliud ꝙ alio ꝛc. vt. ff. ſi cer. peta. l. j. ſi. ſic ē ꝺebitoꝛ ? B niſi ꝙſue. ꝛc. ad quod. ff. cōia ꝑdi. venditoꝛ. ſ. ſi cōſtat. Item ꝓt loqui ẽm quoſdā qñ nil ꝙuenit de redditu vt poſſit cogi ad ꝓſtandū reddi tū ẽm qualitaťe ꝑdij. ar. ſ. ō fun. pa. l. ſi. nō aūt pecuniā. Aliꝫ dicūt boc caſu oñm ſibi �somputare ⁊ nil petere. ꝙ quiꝺ? eſt. ſ. ti. ſ. l. ij. circa fi. ſed ibi ꝺe ſupeꝛactiõe ꝺicit nō ꝺe ordinaria exactiõe ſtituēda. ⁊ ꝓ boc. ff. ꝺe act. emp. emptoꝛ. ſ. qui aūt. ⁊. ſ. ꝺe lati. lib. tol. l. j. ſ. illud. Et tertiꝫ ꝺi cunt etiā ſi ꝓmiſſa eſt pecunia non poſſe peti. ꝑ. l. iſtam. ⁊ ẽm iſtos non fiet vlla locatio cū ruſticis: cū in pecunia tm̃ ꝺebeat fieri. vt. ff. ꝺepoſi. l. j. ſ. ſi qs ſeruū. Sed ꝺicimus ꝙ eſt cū talib⁹ aſcripti tijs ⁊ a talibus. Itē ẽm iſtos ⁊ ſi pecunia q̃ęta nō petiť. nec aliud eſt ꝙuentū ergo nil petiť. Sed ꝺicūt ꝙ oñm ſibi imputare. vel vt aliꝫ cogitur colonus ꝺ cōſtituēꝺum reꝺꝺitū in fructu. Sz bis omiſſis ꝺic tenere ꝙuentionē. qō eñ facit ꝙ ſuetuꝺo boc ⁊ pactū. vt. ff. de aq̃ plu. ar. l. ij. in ꝓn. ⁊. l. j. in

Pactū facit qō cōſuetuꝺo facē pōt.

fi. cū ipſa ſit tacitus ꝙſenſus. vt. ff. de le. ⁊ ſe. conſ. de quibus. Quarti ꝺi ſtinguunt vt pecuniā nō poſſit ꝓmitti ſed ſpecies vt galline ſic.

o ¶ Nō audent. nō iuris. ꝓhibitione fed timoꝛe ne oñs auferat: vel aliꝰ ter perꝺat: vel nō audent a gleba ꝺiſcedere ⁊ ſic nec artez ꝺiſcere vnde querant ẽm. ☞. ⁊ ſic non eſt cōtra. ff. de leg. iij. ſi chorus. ſ. j.

p ¶ Conſuetuꝺo. ſupple vl conuentio. Item ſupple forte vel ꝑſtatiõis in reꝺ ditu cōuente ceſſatio. ar. ſ. ꝺe oper. li. l. nec pſon?. Sed quāto tpe bec conſue tuꝺo inducit? Rñ. quāto non exꝛat memoꝛia. al's forte. ggg. an. vt. ff. de aq̃ plu. ar. l. j. in fi. ⁊. ſ. ꝺe pꝛe ſcrip. xx. ann. omnes. ⁊. l. ſicut. nō lōgo cū mala ſit ꝙſuetuꝺo. vt ī aut. vt nul li iu. ſ. j. col. ij. nec ob. ſ. e. litib⁹. in ꝓin. qz ibi ꝙ ad alia nec. ſ. ꝺe fideico. l. j. quia ibi ꝺuplez fauoꝛ ali mētoꝝ ⁊ vltime volūtaťi attenꝺit. ⁊ facit. ſ. ꝺe cōl. tracē. l. j. ⁊ caue tibi: qꝛ ꝺe oī ruſtico loqui poteſt.

q ¶ Omnes oño. colo nos. bic cōpꝛeben ꝺit oēs ſolo aſtrictos. vt in rubꝛi. Accur.

r ¶ Inquilinos. ſemp re pete fugitiuos: ⁊ ꝺic ꝺifferentiam inter iſtos: vt in rubꝛica.

s ¶ Penates. i. aꝺ anti quam rem familiareꝫ. ſic ꝺe cōmeatu. l. ſi.

t ¶ Educati. boc ſoluꝫ nō ſufficit vt in rubꝛica.

v ¶ Preſiꝺētes. ſiue in eaꝺē ꝓuincia ꝑfugerint ſiue in aliā aꝺ lras ꝑſiꝺis vnde aufugit. Et ꝺic ꝓſſos ſiue ꝙuictos. vt in aut. ꝺe mā. ꝓn. ſ. ꝫ etiā. col. iij. al's puniunť ꝑſiꝺes. vt in aut. vt nulli iuꝺi. ſ. qm̃ vero. ⁊. ſ. ſi quis vo. col. ij. ſic etiā incola reuocāť. vt. ff. de mu. ⁊ bo. l. j. ⁊. ij. ⁊ fin. ⁊ ff. aꝺ mu. incola. ⁊. l. ꝺe iure. Sed qua actiõe ꝺic vt. ſ. eo. ſi coloni. Itē aꝺ ſuſcipiens puniatur ⁊ qualiter. ꝺic vt. ſ. e. l. ſeruos. ⁊. l. omnes. ꝑfu gi. ⁊ facit. ſ. ꝺe ſer. fugi. l. ſi. ⁊. ſ. ꝺe meta. l. ſi. ⁊. ſ. ꝺe col. illi. l. j.

x ¶ Quēadmoꝺū oꝛiginarios. ex colonis natos. vt. ſ. in rubꝛi.

y ¶ Ruſticos. large ponitur vt verbum colonos. vt. ſ. l. ij.

z ¶ Seruos. reſpectu aliquo. vt no. ſ. ne ꝺiutius.

a ¶ Vēꝺi. ſ3 an pmutare vel ī emphyteo. ꝺare: arg. ꝙ ſic: qz in vno ꝑbi bitū in aliō ꝑmiſſus videť. vt. ff. de iuꝺi. cū ꝑtoꝝ. Itē oꝺia reſtringēꝺa. vt. ff. ꝺe lib. ⁊ poſtbu. l. cum qꝺam. ſed certe immo eſt fauoꝛ. ſ. pu. vtili: tas. vt no. ſ. l. j. vnde ꝺic no licere: qꝛ qō in vno ꝓhibeť ⁊ in eius ſimili. vt. ff. aꝺ. l. aquil. illuꝺ. Itē appellatiõe vēꝺitionis oꝛa talia cōtinenť. vt. ff. ꝺe ſta. libe. ſtatuliberi a ceteris. ſ. ſi. Itez rō eſt ne ꝺeſeraꝺ cultu ra. nō ergo alia via oꝛ fieri ſ. vt in aut. ꝺe nō alie. ſ. alienationis. Itez an obligaťa? Rñ. nō. vt ar. ſ. ꝺe re. alie. nō alienan. l. ſi. ⁊. ff. qꝛ res pig. ob. poſ. l. j. ſ. eam. ⁊. ſ. qꝛ res pig. l. egecutoꝛes. ar. ſ. qꝛ ꝓhibito maio ri nō ꝓhibetur minus. vt. ff. de ſer. eꝛpoꝛ. l. ij. Item an ꝑ vltimā volun taťe? Videť ꝙ ſic. vt. ff. de vbo. ſig. l. verba. qꝺā ẽm licerent ꝑ vltimā vo luntaťe q̃ ꝑactum nō licēt. vt. ff. de leg. iij. l. pater. ſ. funꝺuz. ⁊. l. lucī?. j. rñ. ſed cōtraꝺicas. vt ꝺe leg. j. ſi quis inquilinos. Item qꝺ ſi ſtipula tio pena vel iuramēti interueniat? Rñ. vt. ſ. l. ij. Itē an ꝓpter fameꝫ? Rñ. ſic. ar. ſ. ꝺe pa. qui ſi. l. ij. Itē an tꝛāſferre pōt ꝺe loco aꝺ locū? Rñ. ſic. ar. ſ. c. l. ꝺiffinim⁹. in fi. ⁊ qz nō ꝓhibetur. vt. ff. ꝺe ꝓba. ab ea parte. Sed ar. ſ. j. ꝺe mā. ⁊ co. ꝓa. l. iij. ſed alius eſt ibi caſus. ⁊ ecōtra colonus inuito oño nō tranſſert ſe ar. ſ. eo. l. colonus. Itē an clericus fieri pōt. videť qꝛ ſic. vt in aut. ꝺe ſan. epi. ſ. aſcripti tijs. col. ij. ſ3 ibi eſt religio nis habitus. Itē qꝺ ſi creꝺitoꝛes accipiunt in ſolutuꝫ vt ꝓbitetur. vt. ff. ō fu ꝺo. l. j. ⁊ aꝺ fil. l. ſi qs in grauī. ſ. bi quoꝙ. ſed ꝺicas ſ. l. iuꝺicem. ꝙ rata ꝺe vtroꝙ ꝺare ꝺebere. Itē an ꝓpter eos liberare ſine ſolo ⁊ a terra ſe ꝓparare. videť ꝙ ſic ꝓpter cōm conſuetuꝺinē. Itē ꝙ boc. ſ. ꝺe fun. pa. poſſeſſores. nā ſi illi emphyteote multo magis veri oñi. Aliꝫ ꝺicūt in aſcrip. ſpeciale vt nō poſſint. vt. ſ. nulte ꝺiuti?. in fi. niſi ſub mō tꝛāſactio nis. vt. ſ. ꝺe tꝛāſac. l. fi. multo magis ⁊ ſup aliis ꝓhibetꝛa licet. Tertiꝫ ꝺicūt poſſe liberari ſ3 nō oēs ne terra ꝺeſerať cultoꝛib⁹. Quarti ꝺicūt ꝙ ſoli aſcripti tij poſſunt eo ꝙ reputanť ſerui. Quinti ꝺicūt ꝙ illi ꝑſt liberari ſine ſolo ꝙ cū eſſent ſerui fuerūt cōparati vt fundo ꝙnerent: ⁊ tales ꝺicūt mācipia ruſtica. vt. ff. ꝺe fun. inſtru. l. cū ꝺelanionis. ſ. cui fūꝺū. ⁊. l. ſeie. ⁊. l. q̃ſtū. ſ. q̃rit. ⁊ ꝺe vb. ſig. l. l ege. nec eñ ꝺicit ꝫ ſimꝑr ruſticos: ſ3 ſtatim reſtringit cēſitos. tuti? ergo eſt cū ſolo vel ꝑte ſo

Prohibiti tū non ſtringēꝺa in alio cōceꝺitur.

li cõpetẽti liberare. Itẽ op. ẽ̃si bec. l. male dicat cũ sit pars p̃dij. vt. ff. ẽ diuer. ⁊ tẽp. p̃scri. l. lõge. ẽ. sicut partẽ fũdi sine alia: sic hos sine solo. ad qõ. ẽ. de rei vẽ. ẽ de tota. pterea nõ iustũ est cuiꝰ ⁊c. vt. ẽ. de iudeis ne mo. ⁊. ẽ. man. in re. Rñ. bic spãle. ꝑpter pub. vti. ẽ est vt no. ẽ. l. i. vel ergo vtrũqꝫ vel neutrũ. vt. ff. de admi. tuto. cũ querit. ⁊ de ꝑcu. in cause.

Itẽ no. aliquid in totũ li cẽre qõ in parte non l̃z. lic ff. de acq. here. q eꝫ duobus. in fi. ⁊ ꝑ derelicto. l. iij. ⁊ de le. ⁊ cõ. l. iij. in fin. Item an ꝑscribi sine solo ꝑnt? Rñ. fic. ẽ. anno. vt in bac. l. ar. ẽ. ff. de oi. ꝑl. lon ge. ⁊ itiõa. ⁊. ẽ. de fer. fugi. l. j. nam fm. ꝑ. bi est alienatio legati.

a ¶ Illusio. ⁊ aliqs illude re volens ei qõ bec. l. stat tuit nõ vsurpet. i. ĩuadat statutũ huius. l. ⁊ no. bic punit factũ in fraudẽ. vt ẽ. de le. ⁊ cõ. nõ dubium.

b ¶ Actitatũ est. i. factum q? sunt sine solo alienati.

c ¶ Fundi. apud vendito rem remanentis.

d ¶ Tanti. id est tot.

e ¶ Transeant. tacite. ⁊ ẽ non dicto.

¶ Cõcor. c. l. cũ gl. iij. sup ẽ. post multũ in fi. ertra ẽ bis q̃ fi. ẽ ꝑla. si ne cõsen ca. vbi hec ẽ bꝫ recitantur.

¶ Quãti. habita conside ratione fuozum bonozuꝫ ⁊ agrozum.

g ¶ Soliditate. vt diuida tur agnatio. vt. C. com. vtri. iu. l. fratrelis.

b ¶ Abstinẽt. ꝓ eo solo quod alienat. ⁊ sic not. ꝙ aut alienat colon? fine solo ⁊ nõ valet. vt. ẽ. c. l. pg. l̃z renocat. vt. j. c. l. aut solũ fine colono ⁊ tũc valet: ⁊ coloni sequunt: vt h. ⁊ ẽ in ẽ libet postulãte: l̃z qdã dicãt emptoꝛe nõ aũt vẽditoꝛe petẽte. vt ĩ vẽditioe dolosa. vt. ff. de dolo. ⁊ elegãter. circa ꝑn. l̃z an fine addito ꝑcio qõ qdã dicũt: ⁊ ĩputet sibi vẽditoꝛ ꝙ ab ini tio nõ ẽstituit maius ꝑciũ. Item quasi accessoꝛiũ nõ auget ꝑcium. vt ar. ff. de ẽ ẽben. emp. fi in emptione. in ꝑn. sed dic ẽ. vt de reli. fi quis sepulchrũ. in ꝑin. ⁊ de act. emp. emptoꝛe. ẽ. fin. ⁊. ẽ. de latti. li. tol. l. vnica. ẽ. illud. ne duplex dãnũ vẽdito: patiaf. vt. ff. ad. l. rhod. de iac. l. nauis onuste. ẽ. cũ aũt iact. ꝑterea eꝫ ẽ sequit eꝫ inuit? vẽdit. lic ꝙ ẽ. no. ẽ. de ẽbẽ. emp. iuitũ. Itẽ qd si dicã fundũ vendo detractis colonis: Rñ. nõ valet vt ẽ. ar. de act. ⁊ obli. l. obligationũ fere. ẽ. placet. ar. ẽ. ff. de ẽben. emp. dolia. Sz qua actiõe petet colonos emptoꝛ fundi? Rñ. cõ di. eꝫ hac lege. vt. ẽ. l. ij. nõ obstãte pacto vel actiõe eꝫ empto. in qua ve niũt etiã q dicta nõ fuit. vt. ff. de acti. empt. l. iij. ĩmo ẽt q dicta sunt vt nõ veniãt. vt. ff. de actio. emp. emptoꝛe. ẽ. fi. Itẽ si vẽdo vilem fundum an coloni sequunt. ar. ẽ. q fic. ff. de ẽtrahẽ. emp. l. in modicis. ⁊ de acq. re. do. quidaꝫ. Alij ꝙ fiat separatio ẽ casu. ad qõ. ff. de lega. ij. ĩ tytio. Tertij ꝙ si eꝫ ẽpti vtrũqꝫ valeat. si cum seruis: tũc in vtrũbi ar. ff. de do na. inter vi. ⁊ vxo. si ꝑsonfus. ẽ. j. Vel dic nihil valere etiã in fundo. nã ꝓbibito aliquo ⁊ id ꝓ qõ puenit ad illud. vt. ff. de ẽpson. oratio. itez ꝓte indiuidui irritata totũ irritaf. vt. ff. de edil. edic. plerũqꝫ.

t ¶ Et empto. redit ad primũ qñ aliqs emit seruũ fine solo: ⁊ dic sciẽs factum ⁊ ius. ⁊ fic ẽ. 2co. ẽ. de ꝑscrip. ẽ. an. l. j. ⁊ de rei vẽ. si mancipiũ. ⁊ ẽ. de ꝑdi. curia. l. j. ⁊ q̃ in frau. cre. si debitoꝛ. als sec?. vt. ff. de pe. ber. sed ⁊ fi. ẽ. fcire. ⁊. ff. loca. l. fi ignoraꝫ. ⁊. ẽ. de tabẽ. general. Item boc nihil empto: sibi pepigerit de ꝓcio. vt. ẽ. de euic. si fundũ. q̃ lex ꝑt signari p cõtraria. ⁊ fic põt loqui. ẽ. de fun. li. l. fi. in fi. vel ibi ignoraꝫ fuit. Itez ar. ẽ. cõia de leg. l. fi. ẽ. fed ibi vnum. ꝑ alio: vt ibi notaui. Item cõ tra. ẽ. nõ licere ba. me. l. i. Sol. ibi rusticitati parcif emẽtis vt rebabeat ꝑcium. Sed an vẽdito: boc lucret? Rñ. nõ: imo fiscus. vt. ẽ. de liti. l. fi. ẽ. ff. de iure fisc. lucius. ẽ. l. aufert. ẽ. j. ⁊ de ẽtrahen. emp. senatus. idem si nõ est solutum ꝑcium vt detur fisco. Sed arg. ẽ. de sa. san. eccle. iube mus. vbi ecclesie reddif. Itẽ an de euictiõe teneãt? Rñ. nõ. cuz etiã odio emptoꝛis boc fit statutuz vt pz: qr dicit amiffum. Item si de ꝑcio non agit minus dz agi ad plus. vt. ff. de act. emp. emptoꝛe. ẽ. fi. Alij dicunt agi simpliciter: fed dic ꝙ nõ nisi fit stipulatio vel pactum: vt digi.

k ¶ Agnatione. inꝓpoꝛtie. l̃z facit. ẽ. c. diffinimus. in fi. ⁊ qõ dicit vẽditatiõe: qr oẽium nõ discedit iure. ꝓhibẽte. ꝓpter pub. vti. sec? si. ꝓpter iuris ipossibilitatẽ. vt. ff. ẽ fer. ru. ꝓ. ꝓ fundũ. Sz nõne in pari funt delicto ergo potiꝰ conditiõ possidẽtis? Rñ. vt fiscus habeat. vt. ẽ. de litigiosis. l. fi. ⁊. ff. de cõtrahẽ. emp. senatus. Itẽ qd si renocare non vult an fiet separatio offi. iudi? Rñ. nõ. fed dic fic ne coloni vagentur. vt in auf. de ẽsto. fic. ff. de ꝓcu. filiusfami. ẽ. veterani. nã ⁊ als p̃dijs desertis subijciuntur. vt. ẽ. de omni agro deser. ꝓ totũ. ⁊. ẽ. eo. oẽs oino.

l ¶ Diffimulauerit. scilicet venditor.

m ¶ Legis. scz huius.

n ¶ Vsurpare. i. vti. ⁊ fic in bona parte. fic. ff. de vsuca. l. ij.

Vsurpare in bonã ⁊ malã capitur parte.

Lex. viij.

ODnes ꝓfugi in alieno la tebras collocãtes cũ emolumẽto tributarijs salua tñ moderatione reuocẽt. ẽ. vt si apõ ẽs boies reperiũt alienos cẽ nouerãt fugituos ⁊ ꝓfugis i lucrũ suũ vsi sunt: ẽ sue excoluerũt agros fructibus dñis ꝓ futuros: siue aliõ ab bisdem sibi iniũcta nouerũt nec mercedẽ laboris debitã cõsecuti sunt: ab illis tributa q̃ publicis pierũt fũctiõib ꝙ exigãt. Ceterũ si occultato eo ꝓfugi ꝙ alieni cẽ vi derent quasi sui arbitrij ac liberi apõ aliquẽ se collocauerũt: aut excolẽtes terras ꝓtẽ fructuũ ꝓ solo debitã dñis ꝓestiterũt: cetera ꝓpzio peculio reseruãtes: vel q̃ busc̃ꝫ opis impẽdis mercedes placitã ꝓsecuti sunt: ab ipsis ꝓfugis q̃cũqꝫ debent exigãt: nã manifestũ est ꝓuatũ ẽ esse ẽctũ. Si qs vo inter agricolas vt affolet ex qbuscũqꝫ cõmercijs hmõi hominib rẽ inueniunt debitoꝛes: cozã partib ẽstitutis iudeꝛ ab obnoxijs qõ debetur exposcat.

o ¶ Cõtra heredes. nõ vt bẽdi vel ẽ here. de. vt. ff. ad exhiben. de eo. ẽ. fi. Acc.

p ¶ Longi. sed lõgissima locũ hz. vt. ẽ. de ꝓscrip. ẽtt. an. l. oẽs. ⁊. l. sicut. ⁊ ẽ diuer. ꝓscri. l. iij. Sed ẽ. j. co. l. cuz satis. sed istã intelligẽ per illaz. ⁊. l. cũ scimus. Itẽ ẽ. ff. ꝓ emp. l. ij. ẽ. fi furioso. Sol. bic rõne rei. ibi ꝑsone. vel ibi alie na. Itẽ no. ✱ quẽ venire ẽ factũ suũ. sic. ẽ. de sacro san. ec. iubem?. ⁊ de pa. q filios di. l. fi. ẽ de li. cã. l. j. ⁊ de cuic. si li. l. ij. ff. de do. inter vi. ⁊ vxo. l. si sponsus. ẽ. fi. ẽ. l. seq. sed arg. ẽ. ff. de ser. rũ sti. ꝓedi. per fundum.

q ¶ Adercat. fcies. als fe cus. vt. ẽ. no. ⁊ est ꝓesumptio iuris. ⁊ de inre. ẽ. q̃ est fcies. ar. ff. mã. si ꝓcuratorem. ẽ. dolo fm. ꝑ. vel dic etiã ignoraꝫ ꝓsumitur sciens quo ad ꝓscriptionẽ. vt. ff. de vsuc. l. bi leg. Itẽ dic qõ not. ẽ. e. l. ij. Accur.

r ¶ Omnes. ꝓfugi. id est longe fugiẽtes.

s ¶ Latebras. i. se abscondẽtes. ad qõ. ẽ. de decu. l. quidam ignauie.

t ¶ Tributarijs. fisco eñ tributũ ⁊ dño censum debat. vt. j. c. l. seruos. vtputa ꝓo sua terrula. vt. ẽ. c. bi penes. ẽ. fi. Vel dic vt. j. co. litibus. ẽ. bec de redditibus. Accur.

v ¶ Tamẽ moderatione. i. distinctione habita. nã aliquãdo ipi aliũde detinentes tributa ei non debant: vt subijcit. Accur.

g ¶ Reuocentur. qua actione. dic vt. j. fi coloni.

y ¶ Ut fi. fic lege vt fi homines apud quos ꝛc.

z ¶ Excoluerũt. fuscipiẽtes. ꝓfugas: vel ipi ꝓfuge. qõ est idẽ. Et dic eꝫ coluerunt seminãdo: ⁊ fic fructus de ꝑpimo dño ꝑdij ꝓficient.

a ¶ Nouerunt. i. agnouerũt ⁊ fecerunt seruitia puta in domo ⁊ non habent mercedem a fuscẽptoꝛib. Vel dic nouauerint. i. nouale fecerint. ad qõ. ff. de ter. mo. l. fi. ⁊ fic nõ ita de ꝑpimo fructus dño ꝓficerent. ⁊ qõ subijcit nec mercedem ꝛc. ẽppone vt. ẽ. Vel dic cõsecuti sunt. scilz dñi: quia nec ab bis satisfecerit. ꝓxima placet.

b ¶ Ab illis. apud quos latebras collocãt. ⁊ no. eꝫ hac. l. ar. a simili in parochianis vnius ecclesie fugitiuis ad aliã eccliam: vt cum decimationibus reuocenf. ✱ vt ẽ. de col. illi. l. j. ⁊ in auf. de ma. ꝓin. ẽ. fi etiã col. iij. ẽ. j. co. cũ satis. ẽ. fi. ẽ. ff. si cer. pe. cum fundus. ẽ. feruum.

c ¶ Occultato. eo ꝙ ꝓfugi ꝛc.

d ¶ Collocauerũt. seruituri in domo. vt. ff. de vb. sig. in lege.

e ¶ Impẽtis. puta custodiẽdo oues vel quasc̃ꝫ alias operas.

f ¶ Profugis. nõ a terrarũ dñis: fic ẽ ẽ hac. l. distinguit scies ab ignorãte. Sed ẽ. j. c. seruos. vbi nõ distinguit. itẽ ⁊ maior: pena ibi ꝑponit. Sol. tria ꝑstat suscipiẽs nãa: ⁊ in his distinguit vt hic. itẽ pena fisco: itẽ pena dño ⁊ in illis nõ vt ibi. Alij dicũt ꝙ illa in vere seruis. q̃ nõ placet. ꝙ dicit ibi. inglinis. Alij in ignoãte distinguũt inquirẽt diligẽter vt h. an nõ vt ibi. ad qõ. ẽ. de colle. illi. l. j. Alij dicũt ꝙ hẽxit cuz suscipiẽte locãdo se fibi: ibi fuscept? est tñ fine pacto. Alij dicũt ꝙ ibi sciebat seruũ simulantẽ se liberũ: h nõ. Itẽ opponit ꝙ ẽsi semp videat sciebat seruũ simulantẽ se liberũ: h nõ. Itẽ opponit ꝙ ẽsi semp videat scire ci oẽs scire debeãt id qõ suũ nõ est ꝛc. vt. ẽ. vnde vi. l. fi. Sol. illud in re que semper est alicuius: at bomo põt esse nullius. vt liber.

g ¶ Priuatum. i. non cõtingit pu. vti. vt sit contra. l. ꝓpter ignorantiam. ad quod. ff. de pac. fi vnus. ẽ. ꝓacta.

b ¶ Si quis vero. digi ab illis ꝓfugis exigi q̃ debentur: bis vero nõ soluendo constitutis debitoꝛes eius exiguntur.

i ¶ Agricolas. solet eñ agricola cũ agricola magis ẽbere. Et ad ea q̃ frequẽtius cõtingũt iura aptanf. vt. ff. de leg. ⁊ senatusco. nã ad ea.

k ¶ Dominibus. id est ꝓfugis.

l ¶ Coram. iudice subaudi.

m ¶ Judeg. ꝓocurato. cesaris.

n ¶ Exposcat. interponẽdo officium suũ. vt. C. qũ fisc. vel ꝑiua. l. ij.

Scire debẽt oẽs qõ suũ nõ est.

Immunitates.

UNIVERSIDAD DE HUELVA ©2010

a ¶ Immunitates. Date. in scriptis ⁊ iugatio. ⁊ pro. i. ⁊ dic iugatio quod pro iugere terre pstabatur: vt. ff. de immu. ne. con. l. fi. vel pro iugere boum. vt in aut. de man. ptin. ff. coges. col. iij.

b ¶ Capitatio. qđ pro capite hominis: vt. j. l. pri.

c ¶ Publicis. i. de libris facte cancellādo. vel facte libris: qz in eodē libro facta erat subscripta immunitas.

d ¶ Eucauterijs. predicti libri sic dñr: qz ibi oia cautе facta sunt. Accur.

e ¶ Facte. i. concesse. ⁊ dic sine. pbatione. i. sine auctoritate principis ⁊ cū causa iustis: vt. ff. de bis q a prin. va. mu. l. j. Itez qz a lege date. qz cū causa dantur valēt: vt. ff. de. pfesso. ⁊ medi. l. medicos. ff. de va. mu. per totum.

f ¶ Fruentes. l. constitute vel lege cū ꝓcedētibus.

g ¶ Erepte. alꝫ erepte. alꝫ arrepte. ⁊ ē illicita rapina: vt. ff. de paga. l. ficut.

b ¶ Cum antea. oli qlibet bō mascul' pro capite dabat qlibet ano certū cēsus forte bisātiū. ⁊ qlibet duo mulieres tā tūdē bꝫ pstatio minuta ē: qz duo vel tres viri pstāt qō olim vn' qtuor mulieres qō oli due. Vel sic qñ mascul' nascebat bisāti' pstabat: qñ de femie tm dē. ⁊ bꝫ suetudo ē hodie in sardinia qz certū quid pstat cum nascit mascul' vel femina: ꝫ qcunqꝫ mo ponas/qd ad titulū: Respō. rustici tm pstabant ⁊ non ciues: vt. j. ti. j. ⁊. j. ne rust. ad vl. que sunt ꝺ. nec ecclesia thessalonicen'. vt ff. de anno. l. fi. Accur.

i ¶ Attributum est. scilz munus. Accur.

k ¶ Quocirca. i. ꝓpter qđ. vl. i. ꝓpterea. ⁊ subli. tua iubebit annecti mo. pu. modū pquationis bui' cēsus: ⁊ fic cēsus est genitiui casus: ⁊ subaudi fm ꝺu. ꝓ boies barū infra scriptarum terrarum. potest etiam dici vt sit casus accusatiui.

l ¶ Perequatiōis. alꝫ pequationes sunt. alꝫ in lib. alꝺ. pequationis.

m ¶ Riginarios. vel pro eodem. quia ab ipsa origine fuerunt colони. vel pro diuersis: vt in rub. no.

n ¶ Priuilegijs. nō sit liber priuilegio cuꝫ absolbeat ius alterius omnino: vt. ff. de peci. impa. offi. l. ij. etiā ex certa scientia principis: cum iurgentium siue naturali talia competunt: vt ibi notani.

o ¶ Dignitate. ad hāc aspirare nō possunt: vt. j. de agri. ⁊ man. do. l. j. ⁊. ij. ⁊. j. co. colonos.

p ¶ Census. nō soluti. vel minutis soluti. ad quod. j. de fun. pa. l. fi. ⁊. ff. de pscriptio. ggg. an. competit. fed ob delictum dominorum pduntur: vt. ff. debo. prefcri. fi quis intra.

q ¶ Reddendos. ꝓtū ad vtilitatē fm Al. vel dic vt. j. co. fi coloni.

r ¶ Seruos. i. ascriptitios vel cēsitos. ⁊ quod subijcit vel tributarios scz priuati. Vel dic verius etiā fisco dabant tributum bi coloni priuatorum: vt. j. l. litibus. ꝑ. boc de reddi. ⁊ fic primum vel pro etiaz: ⁊ iunge seruos vel inquilinos ⁊c. Accur.

s ¶ Inquilinos. boc egone vt. j. l. proꝑi.

t ¶ Damni. quod hac lege infertur. Accur.

v ¶ Propulsare. nō recipiendo sed reijciendo.

x ¶ Derelictum. fic. ff. de offi. ꝓfes. congruit.

y ¶ Simulauerit. ⁊ fic ignorans erat suscipiens. Sed cōtra. ꝺ. co. l. oēs. solu. vt ibidem.

z ¶ Statuta sunt. in hac lege.

a ¶ Admonitatis. fl. o. memoratis: vt tollat contrarium.

b ¶ Duodecim. vel alia vꝫ ꝓponi pena: vt. ꝺ. ē. oēs oino. Sol. ibi de dño/ꝺ de pena. Itez ꝺ. ꝺ. de ser. fugi. si qs. Sol. ibi in fuo vē: ꝺ non. Vel plene dic vt i. l. qcūqꝫ. no. ⁊. ti. Itez ꝺ. j. de col. ti. l. j. Itez ꝺ. j. de col. tra. inquilinos apud dños suos volum remanere. Nā cuꝫ metu dāni deterrit vnusqsqꝫ cū quē icognitū habuit a se ceperit. ppulsare: volūtas fugiēdi suis nō erit. nemo eñ dñm suum deserit sciēs nūqꝫ sibi latēdi locū cē ꝺrelictū ffat cognitū sibi ingenuū vnusqsqꝫ suscipiat: aut cū q se liberum cē simulauerit a se submouebit: metuēs bis q statuta sunt obuios fieri. Si qs igit ex memoratis fugitiuis apud quēlibet fuerit reptꝰ duodecim libras argēti fisco nro inferat de tēpore ipsi autem cui fuerit ꝑter cūdem fugitiuum alterū etiā ciusdem estimationis inferre decernimus.

¶ Immunitates iugatiōis absq; principis auctoritate ꝓcesse nō valēt: ꝫ ad pstinā cōditionem reuocantur. ꝺ. o. Bar.

Idem Aug. Lex. ix.

¶ Omunitates spāl' date ⁊ iugatio et capitatio libris publicis ⁊ ciuitatū aut puinciarū eucauterijs fine aliq; pbatione facte penes fruentes erepte in functionem pristinā redeant.

Idem. Lex. x.

¶ Am antea p singulos viros p binas vero mulieres capitis norma sit censa: nunc binis ac ternis viris mulieribus aūt ꝛter nis vnius pēdendi capitis attributū est. Quocirca sublimitas tua bmōi cēsus p comanensium ⁊ ariatensiū ⁊ armenie scē amasenoꝝ belenoponti ⁊ diocesariēsiū capadocie scē vrbis salubris ac tēperate pequationis modum monumētis pu. iubebit annecti.

¶ Si originarius colonus culturam deserat. nulla dignitas vel auctoritas eū excusare poterit. Bar.

Imperator Archa. Lex. xi.

¶ Riginarios colonos nullis pulegijs nulla dignitate nulla cēsus auctoritate excusari pcipim. ꝫ amputatis oīb; q; alioꝝ quotiens p gram sunt elicita: do minovel fundos esse reddēdos.

¶ Ascriptitij. ⁊ censiti penes dominos debēt remanere. ipos ignotos receptās etiā ignoꝛter punit in. cōj. li. argē. tenet etiam receptans ipsum cum alio similis estimationis restituere. Bar.

Idem. Lex. xij.

¶ Eruos vel tributarios vel inquilinos apud dños suos volum remanere. Nā cuꝫ metu dāni deterrit vnusqsqꝫ cū quē icognitū habuit a se ceperit. ppulsare: volūtas fugiēdi suis nō erit. nemo eñ dñm suum deserit sciēs nūqꝫ sibi latēdi locū cē ꝺrelictū ffat cognitū sibi ingenuū vnusqsqꝫ suscipiat: aut cū q se liberum cē simulauerit a se submouebit: metuēs bis q statuta sunt obuios fieri. Si qs igit ex memoratis fugitiuis apud quēlibet fuerit reptꝰ duodecim libras argēti fisco nro inferat de tēpore ipsi autem cui fuerit ꝑter cūdem fugitiuum alterū etiā ciusdem estimationis inferre decernimus.

¶ Itez ꝺicit. l. qcūqꝫ. oēs eñ statuūt alias pena. Sz dic vt in. l. quicunqꝫ notani. Itez facit. j. co. cum satis. in fi. ⁊. ff. de metal. l. fi. Accur.

c ¶ Alterum. quem si nō habet estimationem ꝺabit: vt. ff. de lega. j. l. si quis inquilinos. in ꝓin. ⁊. ff. de ser. fu. quicunqꝫ. ⁊ facit. ff. de ser. co. l. j. ꝑ. quod autem. ibi recipere est refu. ⁊c. ⁊ de fugi. l. j. Accur.

d ¶ Ostinim vt inter. sub. et quis inter inquili. ⁊c. tu diffi. vt suscepti liberi. ⁊c. ne videatur negligi: vt. ff. de iniu. itez apud. ꝑ. bꝫ edicto. sed tunc abūdat dictio quoꝝ. ruꝫ. tu fic diffi. vt susce. liter ingli. ⁊c. suscepti dico vel vtroqꝫ ⁊c.

e ¶ Inqlinos. inglin' cōsueuit dici in ciuitate: colon' in villa: vt. ff. de acq. pos. l. pignoris. ꝫ bꝫ p eo dē pōt poni. nā nec ibi habitare sufficit in fundo nisi colat: nec colere pōt nisi habitet. ⁊ fic vtrūqꝫ posit' pfectū colonuꝫ signific at. Alꝫ dic qꝫ inglini sunt castellani qz ripā pāt esse ꝺditionib; allegati: ꝫ nō colāt terrā: vt ar. ff. de ex. tu. l. nō tm. ꝑ. fi. ⁊ fm bꝫ colon' est siue habitet. i. ipo fūdo siue nō. Quod colat eū. Tertiꝫ dicit qꝫ inquilin' ē q alibi habitat ⁊ alibi fundū colit: ꝫ q in ipo fūdo habitat ⁊ colit ipe ē colon'. ⁊ hoc placet Jo. ⁊ Azo. ⁊. Ald. ⁊ fm bꝫ ē tellige leges de inglinis tractates: vt. h. t. ⁊. ē. tit. oēs oīno. ⁊. l. fuos. ⁊. j. de fū. rei pri. l. cū. ⁊. ꝛ. ff. cōia vtriusqꝫ iudi. l. posse ssionum. ⁊ de lega. j. si qs inglinos. ⁊ de cēsi. forma. ꝑ. si quis. ⁊ fic magis astrigit colon' cui alibi nō ꝫ habitare. ꝫ inglino ꝫ ꝺducē domū alibi: hoꝝ cēsi filij originarij sunt. vt. j. e. l. cū fatꝫ. ff. cū aūt. ⁊ h. Alij vt mar. colonі sunt q domū tā edifica tā in rure habitādā ꝺdu cūt sub certa mercede. ꝫ q edificādā superficiarij.

Colon' ⁊ inīglin' q modo differunt.

† Glocat. cū hac. l. c. ij. iūcta glo. sup verb. liberi. extra de iudeis ⁊ sar.

f ¶ Quoꝝ. s. colonoꝝ ⁊ inglinoꝝ vēdicādā ⁊c. nā filij vtriusqꝫ vēdicantur: ꝫ alij vt inhabitēt solū ⁊ colāt. alij vt colāt tenent. ⁊ iō dicit pene.

g ¶ In nomine. coloni ⁊ inquilini.

h ¶ Vel neutro. alꝫ vtroqꝫ. i. altero puta pr̄e ꝫ mr̄e libera. ⁊ dic cēsito. i. colono vel inglino: vt. j. ti. ij. l. ij. in pn. ⁊ fm boc sequit patrē. fic. ꝺ. de muri. l. fi. idē in eo q mr̄e murilegula ⁊ pr̄e curiali nat' est. vt in ꝺ na. li. in cu. depu. ꝑ. fi. alꝫ si nō est curialis sequeret matrē: vt. ꝺ. de mu rile. bi q. Itez fic. j. co. ne diutius. ⁊ rō est boc casu ne decrescat bꝫ genus boiuꝫ. Py. Itez nō ob. j. c. ne diuti'. ⁊. l. fi. qz ibi in seruis ⁊ ꝛſſ. at ſi libe ri: vt. j. e. cū satis. ꝑ. j. ⁊ ex liberis feminis. Alij bñt vel vtroqꝫ vel neutro. ⁊ tūc dic si vterqꝫ est cēsitus. i. colon' patrē ſi neuter sunt tñ eiusdē cōditiōis pr̄ ⁊ mr̄ vt ambo ascriptitij. ⁊ tūc idē vt patrē vt bic. Si aūt diuerse cōditiōis sunt pr̄ ⁊ mr̄. vt pr̄ cēsitus mr̄ libera serua vel ascriptitia: sequaē matrē: vt. j. ne diuti'. ꝑ. fi. Alij dicūt qꝫ illa corrigit istaz. Alij dicūt censito. i. ascriptitio. ⁊ fm boc si vterqꝫ patrē vt bic. si alter tm tūc matrē. vt. j. ne diutius. si neuter cēsi. asceri. tūc patrē: vt bic. ⁊ fm boc generalius loquit lex ista q̄ ꝺigerim. vel vt ꝺe oi genere colonoꝝ dicat. ⁊ qꝺ dicit quoꝝ. s. oium colonoꝝ ⁊ pene dicit qz etiaz in multis ꝺifferūt aliq ab aliqbus. magime qz colonus ciusdē filius pfecti. ggg. an. se tuet. qꝺ in ascrip. fecus: vt. j. cum scimus. ꝑ. fin. ⁊. l. cū satis. ⁊. j. de fun. rei pri. l. cum. ⁊. ꝛ. de pscrip. ggg. an. omnes.

Part' ali qñ ventre nō sequif.

i ¶ Fundi. in quoꝝ glibet bꝫ colonos: vt. ꝺ. fami. ber. quoties. Accur.

k ¶ De possessione. alꝫ possessionis refecte. alꝫ possessione refecta.

l ¶ Sorte. alꝫ sorte. alꝫ fronte. ⁊ dic qꝫ ꝑstituit seruitutē vsufru. vl alia vel pignoraut. Vel verius dic vendendo vel alienādo alio modo.

m ¶ Trāsllatio. nō valet alienatio talīū: vt. ꝺ. ē. ti. l. qđadmodum. sed trāsllatio sic vt hic. sic in marmore: vt. ꝺ. de edi. prima. l. ij.

n ¶ Al quo. s. fundo. vel dic domino quod est verius.

UNIVERSIDAD

a ¶ Restituat. condictiõe ex bac. l. eõuẽtus ab emptore vel filijs nõ reꝛ pẽ. ꝛ facit. ff. cõia vtriusq; iudi. l. possessionũ. ꝛ de ic. i. fi qs inglinũ. ff. l. ij. ꝛ. l. quẽadmodũ. Vel dic of. iudi. vt no. ff. eo. l. quẽadmodũ.

b Si coloni. large ponit ꝛ cõprehendit omnes solo astrictos: vt. ff. eo. omnes omnino. Accurſius.

c Bona fide. dns fuerit vel nõ. arg. ff. loca. fi quis ꝛ ductor. ꝛ. l. l. pp. Quid si mala fide? Videt idem: vt. ff. de vi ꝛ vi ar. l. i. ff. q vi a me. iudiciũ essi q̃ hic agit est possessoriuꝫ sicut vñ vi. vñ nõ ds q̃ri an iuste vel iniuste possidẽt. vt. ff. de acqrẽ. poſ. l. iij. ff. ex cõtrario. ꝛ ad idem. ff. cõmo. l. ita. ꝛ hic subaudi maxime. sed ad onus pbãdi ipetitorio q̃rif ẽ bona fide: vt. ff. de pba. vis eius. fs hac. l. nõ nisi bone fidei consultur.

d ¶ Trãseuntes. est enim vitium animi ꝛ etiaꝫ rei inherens qõ vsucapionẽ impedit: vt. ff. de ser. fugi ti. l. j. ꝛ. j. eo. cum satis.

e ¶ Succurri. vt ei restituat possessio statim. Sꝫ q̃ actione. Rñ. cõdictiõe ex lege vel officio iudicis vel act. in factũ ex equitate huius. l. et fic intellige altiũ. l. buꝫ tit. ff. eo. l. oẽs omnino. ꝛ. l. oẽs pfugi. ꝛ alias. ꝛ hec intentet coraꝫ iudice terre in qua ausugit coraꝫ q̃ cõuincaf. vt in aut. de mã. prin. ff. fs etiaꝫ ꝛ cã. ppietatis coraꝫ iudice terre vñ ausugit: vt. ff. vbi cã fta. l. j. Ité no. primo possessoriũ ꝙ petitoriũ intentari: vt. ff. de reꝛ iudicatã: cum cõcor. item hec reuocatio fit ad cõtentate vñ ꝓpria: vt j. l. fi. fed illud q̃ dns ad huc possideret. ꝛ ille ali q̃d illicite agit. h nõ possidet/vt ibi poterat de facto dns: hic non/cuꝫ erat apud aliq̃ potentẽ: vel ipse sit potẽs vt oino nõ possit capi a dño: ꝛ ꝙ fs ꝙ sua auctoritate quiꝙ pot j. de col. pa. l. j. in fi. Ité b etiam fi ad ecclesiam hic confugit: vt. ff. de his qui ad eccle. cõfugi. l. presens ti. j. fin. Item nõ obstat pui. vt. ff. de l. originarios. item restituit cum filijs ꝛ peculio: vt. j. de colo. tracen. l. j. ꝛ. j. e. l. cũ satis. in pn. ꝛ b nisi sit factus epꝰ: vt in aut. de san. epi. ff. sed bec q̃dẽ. vel clericꝰ in possessione cadẽ: vt. j. eo. ff. ascriptitios. vel nisi. xxx. an. seruierit curie. vt. j. de fun. rei pu. l. cũ q. Ité cũ fugitiui retinẽt poſ. nisi ab alio possideaf vel diu sic stet: vt. ff. de acq. poſ. l. j. ff. eũ. ꝛ. l. iij. ff. si seruus. quomodo reuocat q̃ habet? Rñ. alterũ illorum erat: dicit em ad alios reuocaf quaten̄ nõ bs. fs ꝛ vtrobi ꝛ vti possidẽtis habet locum forte quando poſ. retinet: vt no. ff. vbi cau. fta. l. j.

f Olonos. Debitorum. a dño. ꝛ tũc est ar. cõtra. ff. l. oẽs ꝓfugi. sed bic dns erat soluẽdo. vel dic ab ipsis colonis: quia nõ debẽt nisi felicet ꝓ terrula sua. vt. ff. eo. bi penes. ff. sane.

g ¶ Puncto. hac de cã. ꝛ no. ꝙ hyperbolice loquit. ꝛ fa. ff. de fe. oẽs.

h ¶ Temporis. fic. ff. de nũdi. l. j. ff. eo. l. j. ꝛ in aut. de ẽptore. ff. qñ.

i ¶ Alier. originaria. q̃ fit dic vt. j. cum satis. ff. ꝛ eg boc.

k ¶ Docebitur. prima facie libera ꝑsumitur cũ sit in poſ. libertatis libero nupta. arg. ff. de liber. cau. libertis. ff. li.

l ¶ Consortium. i. matrimonium. qõ est inter tales boc iure: vt. j. l. fin. licet in ascriptitijs cõtra: vt ibi no. quandoq; ꝓuitur ꝓ. contubernio: vt. ff. de seruis fugi. l. fi. Accur.

m ¶ Sobolem. de matre cõstat ꝙ debeat reuocari: vt. j. cuꝫ satis. ꝛ. ff. fi coloni. ꝛ. j. de col. tracẽ. l. fi. ꝛ no. in ceteris matres sequi liberos. sed in inquilinis ꝛ colonis patrẽ: vt. ff. l. diffinimus. ꝛ facit. j. e. ti. nec diuti.

n Lex. j. de agri. ꝛ man. l. iiij. Accur.

Er colonum. large ponitur ꝓ oĩa stricto solo vel nõ: vt ꝛ. ff. in rub. nota. Accur.

o ¶ Nõ posse. imo. ff. de acqr. poſ. l. iij. ff. q̃ fi seruus. ꝛ. l. peregre. ff. qbus. ꝛ. l. fi ẽo. ff. l. Sol. h possessionis. ꝛ rei possessiõem dns. fic. ff. de ver. sig. iterdum. ꝛ fa. ff. de acqr. poſ. l. cum nemo. ꝛ. ff. de pn. l. pcuratorem. Vel aliter vt plene notam. ff. de acqui. poſ. l. fi. ꝛ facit. vt nec obligare possit: vt. ff. eo. ꝛ ff. de pa. l. i. ff. fi. ꝛ. ff. de ꝓ. cõs. eo. fi seruꝰ. sane in seipso ꝓpriũdicat dño delinquẽdo: vt. ff. de vi ꝛ vi ar. l. i. ff. quod igitur.

p ¶ Olonos. Parte. q̃ denegam⁹ pdicta colonis. ad quod. j. ff. mã. ꝛ col. pat. l. fi. ꝛ de fu. col. l. i. ꝛ in aut. de mãda. pn. ff. fs ẽt. ꝛ. ff. ꝛ. ti. originarios. ꝛ. l. oẽs oino. ꝛ. j. ff. re mi. qcũq;. ꝛ no. colonos h large dici ꝙ omni astricto solo: vt. ff. ꝛ. l. oẽs oino. ꝛ facit. j. de cohar. l. si cohartalis. in fi. ꝛ. ff. de spectaculis. l. fi q̃. ibi neq; iam post hac. Accur.

q Ltib⁹. celeritatẽ. fic. ff. fi cer. peta. l. quidaꝫ. ꝛ. ff. de iudi. ꝓ perandum. Accur.

r ¶ Conditiõis. que sunt plures: vt no. i rub. ꝛ h ff alijs differãt: in h tñ conueniunt qõ bec lex dicit.

s ¶ Lecne. ꝛ fic ff retinet poſ. ꝛ litigat colon⁹ fatisdando vt subiicit. ꝛ fic est. j. ff. loca. fi qs conductor. Sol. bic nõ erat ꝛductio finita: ibi fic. Vel dic ꝓ testabaturꝙ nolebat sibi pdcẽte poſ. q minus ꝑbet ibi nõ. Vel verius vt ibi notaui. Accur.

t ¶ Possident. bic accipe talem qõ est. j. ff. qõ est in medio interpositio est.

v ¶ Eos. scz dominos.

g ¶ Colonoꝝ. habeas colonoꝝ. ꝛ fic pdcẽt dño pte statio diuturna. fic. ff. de vsuris. cũ de in rẽ. ꝛ. C. de fideic. l. j. ꝛ. j. de fundis

primoni. l. ius ẽphyteosis. Sꝫ j. ff. de ꝓbationib⁹. cũ de indebito. ff. l. Sol. ibi semel ꝛ parũo tpe. h decẽ annis. q: dicit lõginquã. ad qõ ibi. de vsucapioni. i pn. ar. ff. fi ser. vẽ. fi qs diuturno. ꝛ ar. j. e. ti. cũ satis. ff. j. ꝛ. ff. de aq̃ plu. ar. l. j. in fi. Sol. ibi negligẽs: h sapiẽs. Ité s eppo. q: fi possẽt. coloni est: ergo locatio nulla: nec etiã possidet dns ꝙ coloni: vt ff. de vsuca. ei a quo. Sol. h scies rẽ suã conduxit. Vel verius h de dño nõ erat ẽstio sed an h locasset. fs fi ẽ dño: aliũ nõ se dñm dicebat: ꝛ ab eo cõduxisse. als est dñorum. ꝛ tunc iunge ꝓcedentibus. Accur.

y ¶ Censemus. abundat ꝓpter verbum sancimus. qõ est. ff. vel ne ꝓpter ꝓoligam interpositionem videatur oblitus. Accur.

z ¶ Dependitur. i. dependi postulatur. Accur.

a ¶ Omnes. bic incipit forma cautionis. Accur.

b ¶ Accipiatur. no. als. per duos menses tenetur: vt ar. de fideiusso. ꝛ si fideiuſ. sed quare obligatio renouatur cũ instantia sit finita: vt. ff. de iudi. ꝓperãdum. Sol. illa corrigit istam. Vel in boc casu speciale vt ibi. Vel verius bic ante litem cont. fuit acceptus.

c ¶ Deponantur. fic. ff. vt leg. no. ca. l. postꝰ. ff. j.

d ¶ In cbimiliarchio. ad boc. ff. de bonis auct. iudi. possiden. l. fi. in fi. ꝛ de vsur.

Possessio rũ añ petitoriuꝫ ĩtẽtari. 03.

+ Stop hac glo. vide in c. ꝑcias. ff. extra 3 elec vbi vt dicit re. vera bic tertiũ dicit glo. sed ibi re vt ꝑ per do. Joã. de pia.

+ Nunc cessum fessitra tisio ponit eũ glo. ff alios casus ꝑ illes in c. ti extra 3 ĩ c questra. ꝑ sef.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

⁊ de vsur. acceptam. Ité no. fieri sequestrationes qđ est speciale. regulariter contra. qđ dic vt. ā. de probi. seque. l. j. que est contra.

a ¶ Remanent. depositi dicti redditus.

b ¶ Restituant. est ergo cā inter dñm ⁊ colonū: ls. P. intellexit hanc legem ꝙ sit causa inter vnū dñm ⁊ alterū qui dicit se dñm. Ité no. dicī dñm qui dñs nō est eo ꝙ dñi cōsueuerunt locare⁊ talia postulare.

c ¶ Aluro. vt. ā. progi. rñ.

d ¶ Vendantur. propter consummationē fructuū ad qđ. ff. de glā. le. l. j.

e ¶ Functiones. tributa q̄ coloni p:o terrula sua: ⁊ dñs ꝑ sua quā colon⁹ tenet nō soluere o3: vt. ā. eo. l. ij. ⁊ i aut. de col. ǧ. nullus. col. ix. ꝑ ea vo. de qua litigatur vel cui⁹ occasione: seruat qđ hic dicitur.

f ¶ Qui. sc3 domini.

g ¶ Adoris erat. idē possum⁹ dicere de decimis: vt si rustici consueuerunt dare dominis vt ipi dent eas eccl̄ijs seruet consuetudo: als ipsi rustici eas pstent. fm Py. ad qđ. ff. de admini. tuto. si sine bene rede. ǧ. lucius.

* Vide de materia huius glo. per Jo. de pla. hic in. iiij. colum. post me. ibi. ites ibi tantam.

b ¶ Inferre. ✠ Hic pōt cōuenire fideiussor videt q̄ reus. Sed hodie ā. per aut. de fideiuſ. colla. j. nisi dicas ḥ impōnit de fideiussorem. i. reꝑ:omissorem: ꝙ ipse colon⁹ nō obliget se.

i ¶ Functionū. banc securitatez fec̄ suscepto:. vt. j. ō colla. fun. pa. l. placuit. quam si non reddat colonus ōnō p triennū cadit a locatione: sicut empby teota ab ęphyteosi. vt. ā. de iure empbyteo. l. ij.

k Q Ediutius. Libero. als deest ⁊ libero vl' ascriptitia: ⁊ bec est lex iusti. missa ad senatū.

l ¶ Legibus. quas nō habemus nisi in seruis vel ancillis. vt. ā. de rei vē. l. partū. ⁊ de lib. cau. l. fin. ⁊ in casu spāli. vt. j. de ag. ⁊ mā. l. ij. bodie autem aliter est: vt hic. ⁊. j. l. fin. ⁊ in aut. consti. q̄ ex ascrip. in prin. col. v. Ité facit. ā. ti. l. mulier. ⁊. j. l. progi.

m ¶ Ventre. fic. ā. l. progi. cū cōcor. fed fallit in libera q̄ iungit tamiaco. vt j. de pdijs tamia. l. j. ité in murilegulo. vt. ā. de murile. l. fin. Item ⁊ in filijs inglinoz ⁊ colonoz nato rū ex libera. vt. ā. ē. diffinimus. nā hic in nato ex ascriptitio ⁊ libera. Ité fallit in libertis curie quos sequunt filij. vt in decre. ǧij. q. ij. de libertis. ⁊ in libertis eccle sie sicut als in decre. ǧy. q. vl. cū multe. Ité in filijs aldioz vt in lōbar. de cōiu. fer. vel aldi. l. iiij. que oēs sunt ꝺ. Item in bonoribus sequunt patrē. vt. ff. de sta. bo. cū legitime. ⁊ de sena. filiā. Ité ex delicto patris qñq̄ puniunt filij. vt. ā. ad. l. iul. ma. quisqs. Ité si pater pepigit filius monasterio obligat eum. vt in decre. ǧǧ. q. j. per totum. Ité qñ nōdus erant nati vel cōcepti quādo pater decurionatum amisit nō dicūtur filij decurionis. vt. ff. de decurioni. l. ij. ǧ. in filijs. Accur.

Punitur quādoq̄ filius ex patris delicto.

n ¶ Observuabatur. indubitabiliter: nec contradicat. ā. progi.

Ascriptiti⁊ seruus i multis⁹ differunt.

o ¶ Intelligatur. q. d. nulla in eo qđ subijcit. ⁊ ar. ff. de lib. bo. exhi. l. ij. In aliis aut̄ differūt: q̄ ibi liberi sunt. vt. j. de colo. tracē. l. j. ⁊. j. l. cuz satis. ǧ. caueāt. ⁊ p hoc aliqua possidere pñt. vt. ā. ē. bi. ⁊ in aut. de col. ǧ. nullus. col. ix. qđ in seruo sc̄. vt. ff. de acq. pos. cū heredes. ⁊ fieri dicī pñt ꝺñs etiā nolētib⁹ in possessionib⁹ in qb⁹ sunt ascripti: seruus remaneant⁸ cuz oī cautela: ⁊ post plenissimā diffinitionez vel ꝺñs dentur vel colonis restituātur[b]. ¶ Sinaūt reddit⁹ nō in auro⁹ sed in spēbus infrunt vel i totū vl' in partē: iterū ꝑ possiō iudicis fructꝰ vēdant⁸ ⁊ ꝑcia cozū fm predictū modū deponant. ¶ Hec de reddit⁹ tibus diffinientes ad pub. trāsea mus functiōes ⁊ siqđe coloni more solito eas depēdeāt ipi manēat in pristina cōsuetudine nullo ꝑiu dicio ꝺñs generādo/q̄ ⁊ gescentib⁹ colonis ⁊ nō ꝑtradicētib⁹ ad publicuz tributarias functiones mininē inferebāt. ¶ Sinaūt moris erat⁹ ꝺños totā sūmaz accipe ⁊ ex ea ꝑtē qđē in pu. vertere functiōes: partē aūt i suos reddit⁹ habere: tūc siqđem fidciussor a colonis detur. cundē fidciussorē ꝺnīs sine ꝑiudicio litis tātā sūmā iferre quātaz tributa publica faciūt vt a ꝺominis pu. rōnibus psoluat nullo ex hoc colonis ꝑiudicio ge nerādo: sup redditibus enim ꝺñi fidciussione fiāt ꝑtēti. ¶ Sinaūt fidciussiōe ceſſante ad seq̄strationē res veniāt ⁊ pecunie deponant: ⁊ ex earū sūma tātā iudices separe quātā ad pu. sufficiat functiones ⁊ cā ꝺispositionē ꝺñm accipe: ḡte nus ipse cā psoluēs publicas accipiat secu ritates: reliq̄ quantita te q̄ in reddit⁹ puros remanet in tuto collocāda ⁊ lit⁹ terminuz exꝑectāte: nullo ꝑiudicio siue colonis siue ꝺñis ex hmōi fidciussione vel sequestratione vel publicarū functionū solutione generādo: ſz oī cā in suspēſo manēte donec iudicialis sn̄ia q̄ ꝺe toto negocio ꝓcedit oēm rez aperiat: ⁊ ostendat qs ꝺñs terre ꝓstitut⁹ est: ⁊ ad quē publicarū functionum[f] securitas ꝺeber in posterū fieri seu reddi tus perucnire vel pmanere. Recitata septimo in intimo consisto rio palatij Justiniani.

☞ Natus ex ascriptitio ⁊ serua: vl' ascriptitia ⁊ seruo vētris sequitur cōditionē. Ités inter seruos ⁊ ascriptitios modica ꝺifferentia est. h. ō. Bar.

Idem Aug. Lex.xx.

Q Uōdiutius ꝺubitet si qs ex ascriptitia ⁊ libero⁹ /vl' ex ascriptitia et seruo/vel ascriptitio ⁊ ancilla fuisset edit⁹ cuius sta tus sit: vel que peior fortuna sit vtrū ne ascriptitia an seruilis sancimus ea quidez que in anterio rib⁹ legib⁹ cauta sunt. p tali. pgenie q̄ ex mulieribus ascriptitijs ⁊ viris liberis. pgenita sit in suo sta tu reling: ⁊ sic sit ascriptitia. ples ex tali copulatiōe procreata. Si qs autē ex seruo ⁊ ascriptitia vel ab ancilla ⁊ ascriptitio fuerit edi tus: matris sue ventre[m] sequat: ⁊ talis sit ꝺitionis q̄lis ⁊ genitrix fuit/siue ancilla/siue ascriptitia qō hacten⁹ i liberis tm̄ ⁊ fuis ob seruabat[a]. Que em̄ ꝺifferētia in ter seruos ⁊ ascriptitios itelligatur[b]: cuz vterq̄z in ꝺñi sui ꝓpositus est potestate: ⁊ possit fuū qđ peculiō manumittere ⁊ ascriptitiū cū terra ꝺominio suo expellere.

☞ Sola confessio vel scriptura in q̄ qs enūciatiue se alterius ascriptitiū affeuerat nō ꝑiudicat nec statum mutat: nisi fit alijs admiculis⁹ appꝛobata. ſ. ex diuturna pstatiōe quā faciūt alij ascriptitij aut ga alia ꝓcessio emanauerit de cadē. b. ō. B.

Imperator Aug. Lex.xxi.

Q Um scimus nr̄a iura nolle ꝑiudiciū generare cuidam circa ꝺitionē: neq; ex ꝓfessionibus[a] neq; ex scriptura[1] nisi etiaz alijs argumentis aliqō accesserit incremētū[a] sancim⁹ solā cōfessionē vel aliā quācūq; scripturā ad hoc minime sufficere: nec ascripti tiā cōditionē[c] cuiq; inferre ſz debere hmōi scꝑture aliqō aduenire aduitoziū[d] q̄ten⁹ vel ex publici cēſus ascꝑtiōe[e]: vel alijs legitis[f] modis talis scriptura[1] adiuuet. meli⁹ eteñ est in hmōi difficultatibus ex pluriḇ[g] capitulis cōdu ctiōes oñdi: ⁊ nō soliꝰ ꝓfessiōib⁹[b]:

ante do. ⁊. ā. qui po. in pi. ba. l. fi. aut. quo iure. in fi. ⁊. j. de fun. pa. l. fin. sed ar. ſ. ā. qui mili. l. j. ⁊. ff. de admi. tu. l. ita autē. ǧ. gesſisse. sed hoc bic facit rei magnitudo: vbi dicit melius est ⁊c. Accur.

c ¶ Ascriptione. q̄z in cēſum velut suos ascriptitios dedugit volentes: ⁊ q̄z ipse quasi ascriptitiū in censum capitis se dedugit fm. Al.

d ¶ Legitimis modis. puta p scōas scripturā. vt. j. dicit. vel q̄ lōgo tpe sic soluit vt i scriptura ꝓfessiōis ascriptitie quenit. vt. ā. ē. litib⁹. in pn.

e ¶ Talis scriptura. qua ascribit se terre cōstēdo se ascriptitium ⁊ talem ibi velle morari: ⁊ per cōsequēs nolle discedere. aliud si tm̄ ꝓfite batur nolle discedere. vt in prin. digi.

a ¶ Ex pluriḇ⁹. ecce q̄ nocent ⁊ que nō. pſunt ⁊c. ⁊ facit. ff. de reg. iur. l. quoties dubia. ⁊. C. de epi. audi. l. nemo. Sed cōtra. ā. de transac. l. fin. Sol. ibi in trāsactione ⁊ ad bonū non ad malū valet. vt ibi no.

b ¶ Confessionibus. extra ius factis: vel etiam in iure nō in figura iudicij liberalis cause: vt hic. ⁊. ā. de lib. cau. nec si volēs. ⁊. l. liberos. ⁊. l.

Depositio e cōtra iudice p̄ fessio.

interrogatam.⁊.l.parētes.fecus ſi in figura iudicij.vt.e.ti. iubemus.

a ¶ Scriptura.predicto modo facta.

b ¶ Cōfeſſio.in ſcriptis:vel ſine cōtra iudice vel notario etiā extra ius.

c ¶ Depoſitio.cōtra iudice.pfeſſio dicitur depoſitio.⁊ de hac inferit cū dicit:quid enim ⁊c.Accurſius.

d ¶ Sine vi.hoc innuit eſt extra ius;cū in iure nō ſit veriſile pati vim.vt.ff.qō me.cau.nō eſt veriſile.

† Facit ad eū hūc ter. Fely.i.c.ſi cautio.extra ō ſi. inſtru.in iuſt.col.poſt me.ver.fatlit nouo.⁊ i col.xi.p. fal le vitimo.

e ¶ Quid enim.interpoſitio eſt.Accur.

f ¶ Conditionale inſtrumentū.i. aſcriptitie cōditionis vel dic.i. notarij. vt.ſ.dixi.Accur.

g ¶ Et inter acta.vel etiā extra ius ſit confeſſus.vt.ſ.dixi.regulariter eſt tñ valet q̄ ſit extra ius q̄tū q̄ ſit cōtra iudice. vt.ſ.de pact.pacta nouiſſima.et de tranſa.ſiue apud.⁊ de lib.cau.interrogata. Sz fallit.vt.ſ.de cōfe.⁊ inſti. de adop.ſ.fi.item no.euz ſtare ſue cōfeſſiōi vel ſcripture.ſic.⁊ als etiā ſi non ſit tanta ſolēnitas. vt.ſ. arbi.tu.l.fi.ſ.de fabri. l.ſi quis. Itez.⁊ ille qui ſe egberedauit. vt.ff.de cōtratab.l.non putauit.ſ. ſi quis ſua.ſic.⁊.ſ.ó arbi. l.ne in arbitris.in fi.⁊ de do.ſi patron⁹.⁊.ſ.de non nume.pe.generaliter.ſic ergo habeꝫ qualr ſit aſcriptitius de nouo.ſcz cum ſcriptura.⁊ cū alio admiſiculo.vt i rub.premiſ.

b ¶ Illud quoq; .ſi filius coloni mei in libera⁊uer ſatione moratus fuerit. ℔.an.vel.gl.vel lōgiori tpe nihilominus tñ poſt p̄ris mortē vel poſtq̄ pr̄ agriculture iutilis fact⁹ eſt detinerivalet ille i vinculis in agro.nec poteſt ſe egcuſare ideo q̄ libere vigerit lōgiſſimo tpe:nō eñ videt libere vigiſſe cū quodāmō pars corporis eius in fundo remāſerit cū p̄māſerit aliū vel aliꝫquis de cognatiōe ſua q̄ mibi p̄ſtabat vel p̄eſtitere runt q̄ volui.ideo cum ipſemet p̄ſtitiſſe videatur nō pōt ſe i libertatē ōfendere vt dictū eſt.Accur.

i ¶ Conuerſatione.alſ conditione.i.in libertatis poſſeſſione. Accur.

k ¶ Inutilis.cleric⁹ puta fact⁹.vt i anſ.de ſan.epi.ℊ.aſcptitios.col.xl℔.

l ¶ Idoneus.vel eſt ſenex.

m ¶ Per pr̄cz.ſz nō cōuertit imo vt i ſi.bui⁹.l.⁊ fa.ſ.ó ana.eg.l.j.⁊.l.ſi.

n ¶ Colonorum.i.filiorū coloni:nec tamen deterioris cōditiōis erunt q̄ pater.vt.ſ.l.proꝑi.ℊ.j.

o ¶ Rati.idē ſi alibi.ar.ſ.l.pꝑi.ſz quidā cōtra.ſub.ergo magime.

p ¶ Remanebat.ſec⁹ ſi nullꝰ remāſerat.p q̄ colligę q̄ coloni nō aſcriptitij ſit filꝰ:q; in eo ſec⁹.vt.ſ.l.pꝑi.ité no.q̄ dicit cognatoꝝ.ſ.ffes vel ſiles cū q̄b⁹ p̄rimonū ſeruitꝰ ſit cōe:in alijs ſecus.vt.ſ.ó libe.cau.l. multis. Itē ſ.ó fun.re.pri.eū. Sol.ibi nemo remāſeat. Vl̄ ibi ab alijs detinebat.h a ſe.⁊ eodē mō ſo.ff.de diuer.pſcrip.l.lōge.vel ibi cū ſolo. ité facit.ſ.ad.l.iul.ma.l.q̄ſqs.ité no.circa p̄dicamētū ſitū eſſe.ité facit ff.de vſufru.ſi cui.⁊ q mo.vſufru.amit.is cui.ité q̄d ſi eſſet nat⁹ anteq̄ p̄ eſſet colon⁹;iſtū.vt.ſ.l.pꝑi.ſ.j.ité facit.ſ.de pſcrip.ℊ℔.an.l.ij.

q ¶ Annoꝝtas.paterna.

Partē re r tinēs totū retinere vi detur.

r ¶ Poſſeſſoris.filij.ité nota q̄ retinendo partem videtur retinere totum.arg.ff.de ler.ruſti.pre.l.vna.Accur.

Cum ſatis.ſicut curialis longo tpe nō pōt ſe liberare a curiali cōditioꝫ.ſic nec aſcriptitius;nec etiā ſoboles eius ſiue nata ſit in eo fundo ſiue alibi.nā ipſe⁊ ſua ſoboles remanēt aſcriptitie cōditionis nec ſe ſeparando a ſolo liberanꝫ a cōditiōe aſcriptitia.vt dictū eſt. ⁊ hoc dictū eſt ad ſimilitudinē ſerui fugitiui qui in fugā ſe cōuertēdo non p̄ſcribit ſibi libertatē longo tempoze.vt.ſ.de ſer.fugi.l.j.

t ¶ Colonos.i.aſcriptitios.

v ¶ Curſu.tēpozali.etiā.gl.an.vt.ſ.de decu.l.ſi qs decurio.⁊ de pſcrip. ℔℔.an.pſcriptionem.ſed cōtra.ſ.qñ ⁊ qui.quarta pars.l.ſi.in fi.ſol.vt ibi.

& ¶ Quacunqꝫ.niſi.gl.an. vt.ſ.de pꝛeſcrip. ℔℔.an. l.oēs.q̄ eſt ꝫtra.ité q̄nqꝫ ℔℔.an.vt q̄ alius pſcribit.vt.ſ.ó fun.rei p.l.eū.⁊ hoc niſi ſteterit.i.permāſerit ius aſcriptitij i agna tiōe:tūc nullo tpe.vt.ſ.l. ꝓꝑi.i ſimplici autē ſeruo dic vt.ſ.de pſcri.lon.tēp. q̄.p li.l.j.⁊.ij.non ergo p oia curiali cōparatur.

y ¶ Negociatione. quam alibi exercuit.

3 ¶ Intelligatur. vt.ſ.de ſer.fug.l.j.ſed an.℔℔.an.is p̄ſcribit fugitiuus: ſi ñ.vt ibi.ité an priuatꝰ ęt tit.p̄ſcribere aſcriptitij alienū. Dic vt ibi ſic oz.ſe furari colon⁹ ⁊ i glinus.⁊ ſiles eo q̄ omēs fugere dicunt:⁊ receptatores eoz puniunt. vt.ſ.de oēs.⁊.l.originarios.⁊ l.ſeruos.⁊.l.ſi colonū.

a ¶ Sobole ſua.ex femia aſcriptitia nō ſi ex libera nulli cōditioi ſuppoſita. vt.ſ.j.⁊.l.ſi.nā in aſcptitijs tñ.⁊ coloniꝫ colonarie cōditionis dicit q̄ ex curſu tpis nō liberanꝫ.oēs aūt alij coloni liberari pñt ex curſu tpiꝫ cēſiti ⁊ reliq. vt.ſ.de fun.rei p.euz.Vel dic i coloniꝫ idē q̄d i alijs vt.ſ.l.j.pꝛi.notaꝫ.Accr.

† Cōcor.c ſſ. iūcta gl. ſi.extra de muni.eccle.

b ¶ Fecerit. i. procurauerit.vulgariter eñ loquit. Sz ſ.ó.ſ.l.pꝛi.ſ.j.⁊.j.co.l. ſ.nulla.Sol.ibi in colonis:ſ in aſcriptitijs vel veri⁹ ibi magie ſubaudi.

c ¶ Competēte.ſine voluntate domini. vel nulla.ſ. tali.⁊ facit.ſ. c.l.mulier. ⁊.l.originarios.⁊ de metal.l.fi.⁊.j.de cobar.ſi cobartalis.Accur.

d ¶ Derenti.nullo pacto vel ſcriptura p̄eambula ſm q̄ſdā ad inſtar aliarū rerū.vt.ſ.de pſcrip.℔℔.an.ſicut.⁊ hoc ſoluēdo pēſionē vt colon⁹:vt ibi dicit.Sz tu dic q̄ pactio de illigādo ſe ſolo pceſſit in ſcriptura.vl ſine ſcptura ⁊ ſecuta pſcri.℔℔.an.nō eñ ex vna cā tñ ſz plurib⁹.vt.ſ.l.pꝛi. circa pn.nec ē differētia iter hos q̄dē aſcptitios;ſz certe imo differūtvt ſ.de epi.audi.l.nemini. Itē colon⁹ tpis curſu p̄ſt liberari.vt.ſ.cū ſcimus.i fi.ſz aſcptitij nō.vt.ſ.e.l.i p̄n.ité iſte p̄ſcptiones nō mutāt conditionē.ſz liber remanet:vt h.q̄ in eo.ſ.aſcptitio fec⁹:vt ar.ſ.ne diuti⁹.

e ¶ Liberos.i.aſcriptitios.

f ¶ Permanere.igit pñt teſtari:ſz nō alienare.vt.ſ.ti.ij.l.ij.ſed ibi alſ q̄ teſtamētū.vt inſt.q.ma.nō pot.ſ.pe.Vel dic q̄ teſtari poſſunt iter ſuos qui ab inteſtato ſucceſſuri erāt:non extraneos.ſic.ſ.de bo.que li be.cum oportet.in p̄n.⁊ de inceſt.nup.ſi quis inceſti.Itez nota ſimul aliq̄d eſſe liberū ⁊ nō liberus.vt.ff.de libe.ho.exhi.l.ij.⁊ de teſta.q̄ ſtaméto.⁊ de coloniꝫ tra.l.j.⁊ fm boc ſunt liberi fm q̄d nō ſimpliciter ⁊ ſic in ceteris p̄ter in aſcriptitijs q magis ſeruis cōparanꝫ.vt.ſ.e. ne diutius.p̄dicti aūt dicunt coloni inſpecto p̄incipio:conditionales reſpecto fine.q̄ cōditioni iam obligati ſunt:vt hic dz.⁊ inter hunc⁊ illum nō eſt differētia.vt.ſ.e.diffinimus.Sz certe imo eſt:vt ibi no.

g ¶ Liberi eoz.q̄s ſi nō hūt ſucceſſit dñs.vt.ſ.de epi.⁊ cle.ſi q̄s p̄ſbr.

b ¶ Deterioꝛi conditōe.q̄ pater.q̄d effet ſi non eſſent liberi vt pater.⁊ poſſunt bi dici originarij coloni:⁊ poterunt ſm boc teſtari.Accur.

Inberent.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶Inbereant. nec puncto se separent. vt.ꝫ.ē. colonos. r.ꝫ. de col. pa. l. j. r.ꝫ. §. nulla. Ite facit. ꝫ. de presrip. long. tempo. que p̄o li. l. fi. r.ꝫ. de col. illi. l. j. r de fun. pa. l. fi. r.ꝫ. de tab. l. fi.

b ¶Sufceperunt. r postea longo siue longissimo tempore coluerunt.

c ¶Tales coloni. q. o. secus in ascrip. quibus pōt inferri vis ſm quos dam: qō nō placet.

d ¶Per iudicē. ſ. ſimplicem ordinariū. r qō ſubdit pſes. puincie. puideat ſcz exequendo cum ibi. ſ. in exequēdo verti poſſet miſtuz iperiū. vt. ff. de iuriſdi. om. iudi. iubere. qō pſides hūt. vt. ff. de offic. pſi. l. illicitas. §. q vniuerſas. Vel dic p̄ eodē acciꝑi iudicē r pſidē. Vel dic q̄ nō iure actionis/ſed p officiū iudicis hoc iplo rabit colon⁹: vt ꝑ innuit puideat r.ꝫ. j. titu. ij. l. j. Sicq; dicas ſm. Bꝑ. q̄ in ſimplū nō duplū ſit cōdē natio: licet rapina vl̄ vis vel furtū ſit. arg. ff. de ſer. corru. l. fi. r. ff. reruꝫ amo. l. iij. §. fi qs etiā. Sed alij dicūt eſſe cuꝫ penis. vt. ff. qō me. cā. l. ejtat. Ite qō ſubijcit de ꝓſuetudine ē. ſic. ſ. de eꝑpen. lu. l. j. r de ſerui. l. j. r. l. fi manifeſte. r.ꝫ. e. l. dñi. r. l. litibus. §. bec de redditibus. Acc.

e ¶Nulla. nec tūc q̄i vo lentias patiunt. naꝫ dño ſuo ſeruꝫ ſtat aut cadit. r facit. ff. de ſta. bo. ſeruus.

f ¶In ſobole eoruꝫ. nata eꝝ colonis feminis cuiuſdam dñi. ggg. an. detētis cū viro. ſecus ſi eꝝ libera: q: tūc ventreꝫ. vt. j. e. ti. l. fi. ſed dic īmo patrē colonū: idem in inglino. vt. ſ. e. diffinim⁹. i aſcriptitio autēꝫ r libera loqſ. vt. j. l. fi. itē hoc ꝙſtat ſi poſt cōpletā ꝑſcrip. patris nata eſt q: tūc eꝝ colono naſci tur vbo accepto cuꝫ effectu. vt. ff. ne qs eū q i ius. t. pen. ſ. docere. Sꝫ qd in nato poſt incboatam nō cōpletā vel cōcepto ante cōpletā: nato autem poſt cōpletā: videt ſec⁹: q: naſci poſt ingratitudinē pa tris reuocanſ nō ante. vt. ſ. de li. r eoꝝ libe. l. ij. Ite q̄ de cōmodiꝫ partus q̄rit̄ tps cōceptiōis ſpectat. vt. ff. de ſta. bo. q inv tero. ſicq; ſenator vel alius clariſſimus p̄nuatus bꝫ filios añ dignitatem editos. vt. j. de dig. ſi ſenator. Cobartalis quoq; filiū natū ꝑ ſui officij cobartali cō ditioni relingt obnoxiū. vt. j. de p̄n. agē. l. qcūq;. r de cobar. ſi cobartalis. ſecus in eo q ſe curie offert: in quo etiā indiſtincte filij remanent liberi. vt. ſ. de bis q ſpō. l. fi. ſic r filius naturalis curie datus ſi poſtea filios ſuſcepit r curiales erūt r munera curialia ſubibūt. vt. ſ. de na. li. l. cōmuniū. ſed cōtra vī velle bec leꝝ dicit em patrē ſcripturꝫ teneri r liberos eoꝝ: lꝫ non. ggg. an. ſteterint r. itē gd dicis de natis ante inchoatā ſcriptionē q tñ cū patre ſteterint ſemp: Videt q̄ nō teneanſ cū nō contrageriṅt: nec mercedē vllam ſoluerint: nec poſtea nati ſunt: nec ecolūt. ité qō ſubijcit in fundo nata: ſecꝰ ſi alibi ſm quoſdā. vt. ſ. eo. l. cū ſcimus. §. fi. ſ. vtrobiq; ſub. magine. ar. ſ. e. l. i pn. Ité daretur occaſio colono tpe pariēdi vt faceret alibi ire vꝺ. vt dñm fraudaret. r via dꝫ tolli malicijs. ſ. de lati. li. tol. l. vnica. §. ſili modo. Ité pudoꝛ eſſet dño tpe illo ſtare cū vꝺ. coloni ſi vellet puidere nec alibi iret: r parcendū eſt pudoꝛi. vt. ff. mā. quintus mutius. Ité ꝙ boc qi. ſ. dicit in fundis vel vicis q̄ſi nō ſit curādum ſi aliquo tpe nō fuerūt in fundo vel tpe pariēdi vel alio ꝛc. Ité ꝙ hoc qō dicit. ſ. q̄ ſufficit ſi pater acceꝑit terrā ad colendū r diu colat. item ꝑo boc. ſ. e. l. illud.

Pudoꝛi parcēduꝫ eſt.

g ¶Nemini. nō dꝫ qs in ſuū ius recipe aſcriptitiū alienū. r ſi qs alienū ſuſceperit ignoꝛās poſtea q̄ dñs aſcriptitij patefecerit p ſe: vel p ſuꝫ ꝓcuratoꝛē/dꝫ q̄ recepit reſtituere cū omni ſobole ſua. r ſi cōtra fece

re inhereāt⁸ quā ſemel colēdā cē pſes coꝛ ſuſceperūt⁹. ¶Cauenant aūt poſſeſſionū dñi i qb⁹ tales coloni ꝰſtituti ſūt aliquā īnouatiō nē vel violētiā eis inferre. ſi em B appꝛobatū fuerit r p iudicē ¹⁰ꝓnūciatū: ipe. puicie moderatoꝛ in q̄ aliqd fuerit tale ppetratum oī modo. puideat. r leſionē ſi q̄ ſubſecuta ē eis reſarcire: r ſic veterē cōſuetudinē in redditib⁹ pſtādis eis obſeruare. Nulla ¹¹nec tūc licētia ꝓcedēda colonis fundū vbi cōmoꝛant relinq̄re. r B tā i ipſis coꝛ lonis q̄ in ſobole coꝛ ¹²q̄liſcūq; ſeꝛus vl̄ etatis ſit ſancim⁹. vt r ipſa ſemel in fundo nata remanceat in poſſeſſiōe ſub eiſdē mōis hiſdēq; ꝺditōib⁹ ſub qb⁹ ēt genitoꝛes ei⁹ manere i alienis fūdis diffinim⁹.

¶Nullus debet colonū vel aſcriptitiū alienum occultare. Et ſuſcipientes etiaꝫ ignoꝛantes niſi reſtituant illū: penis bic inſertis tenentur. Bar.

¶Nemini¹³ aūt liceat vel aſcꝑtium vel colonū alienū ſciēti ꝓdentiq; in ſuū ius ſuſcipe. ſed r ſi bona fide¹⁴ cū ſuſcepit: poſtea aūt reperit eū alienū eſ cōſtitutū ad¹⁵ monēte dño vl̄ ipſius ¹⁶ aſcriptitij vel terre r B faciēte p ſevel p. pcuratoꝛē ¹⁷ſuū: bunc reſtituere cū oī peculio r ſobole ſua. r ſi B facere ſuſpederit: oīs qdez tpis ¹⁸q̄ apud eū remoꝛat⁹ ē publicas ¹⁹ functiones ſiue terrenas ſiue annales²⁰. ꝑ eo inferre cōpellet: cura r ꝓuiſione tā eminētiſſime ꝑfectureꝫ ꝑſidis. puincie: coarteturetiā ſic ad reſtitutionē ei⁹ ſm veteres cōſtitutiones r penas in eis inſertas²¹.

¶Adlaticres libere cū aſcriptitijs mīri mōiū ꝺbētes nō ꝓdūt ipi nec eoꝝ poſteri

rit tenebitur ꝓeſtare tributa que ſoluī debēt vel ſoluta ſunt a tēpoꝛe ꝓfuge. p re illius cuius culturam deſeruit ille aſcriptitius: etiaꝫ p animabus deputatis ad agriculturam illius agri.

b ¶Bona fide. ad qō egigit q̄ a ꝓtin. inquirat. vt. j. de colo. illyri. l. j.

i ¶Vel ipſius. pōt ergo aliqs eē terre dns: r ali² aſcriptitij. vt. ſ. ea. l. j. Ité facit. ſ. de ſcest. nu. q. ſ. et. ff. de lib. bo. eg. l. iij. §. is q. r depoſiti. ſi qs. in fi. r de trib. l. illꝺ. §. min⁹.

k ¶Per procuratoꝛē. vel etiam in ſubſidium ꝑ pie fidem. vt. j. l. fi.

l ¶Tēporis. etiā pteriti. qō dic. vt. ſ. e. quiſquis.

m ¶Publicaꝫ. domini vl̄ fiſci. vt. ꝺ. l. quiſquis. r. l. omnes ꝓfugi.

n ¶Annales. alꝫ aiales. id eſt ō aialib⁹. alꝫ annales: r ſm B oic terrenas. ſcz de qnquēnio i qnquēniū. vt. ſ. de ſuſce. l. fi. Vel de tertio in tertiū annuꝫ.

o ¶Inſertas. bas penas. dic vt no. ſ. de ſer. fugi. l. quicūq;. r facit in aut. de mā. ꝑn. §. ſꝫ etiā. col. iij. ſ. e. l. oēs. r. l. ſeruos. r de ope. li. l. fi. r. j. de col. tra. l. j. r de col. illyri. l. j.

p ¶Si qui. aDente. ſcilz credētes matrimoniū forte valere. Acc.

q ¶Aꝺores. de facto non de iure bodie. vt i aut. de nu. ſ. aſcꝑtitios. col. iiij.

r ¶Tam cas. ſꝫ ſeruo cōſūcta libera poſt annū fit ſua dñi ſerui ſm legē lōbardam: vt in lōbarda. ſi ſeruꝰ li. mili. l. fi. itē qō bic ſubijcit. plē liberaꝫ dicit. Al. r. M. colonum tī vt a ſolo recedere non liceat. vt. ſ. e. ti. cuꝫ ſatis. §. j. ſed i alio caſu dicit. Ite ſ ad ducūt. ſ. e. o. diffinim⁹. ſed dic vt ibi. Ité in nouel. ō bis qui eꝝ li. ma. ſed certe ibi placē. dicit cōtra. ſ. in genuā. ité. p bis. ſ. ō. mꝛile. l. fi. Sed ibi ſpeciale. Dic ergo ſm Jr. r ingenuā vt bic. r in nouel. dicto ti. ſ. e. ne diutius. r. ſ. de rei ven. p totuſ. r de li. cā. l. fi. itez. j. ibi: conditio decreſcat ꝛc. fic ergo ven trem ſequitur. Sed fallit vt no. ſ. ne diutius. ité bec leꝝ in futuris tm obtinet. vt in aut. cōſtitutio q̄ eꝝ aſcri. ꝛc. r nil aliud huic adſ̄ict.

Uentre ſequiꝫ ples.

s ¶Libertatem. vt r. ſ. eo. ne diutius.

t ¶Decreſcat. ac ſi dicat natus eꝝ ingenua nō eſt aſcriptitius.

v ¶Siue p ſe. ſi deeſt pſes. ſic. ſ. de bis qui ad ec. cōſu. ſi ſeruus. r. ſ. de decu. l. generali. r. j. de colo. tra. l. j. r de agri. r man. l. ij.

g ¶Neglegerit. ignoꝛās ergo oīs non ꝑdit aſcriptitium. ſed ſciens ſic vt ſubijcit. ſm. Bꝑ. r. ſ. de ſenatuſcō. claudi. l. j. in fi. Item ſm. Bꝑ. in ſeruo nō diſtinguit: ſciat dñs vel ignoꝛet: q: ſemp partus ſequit ventreꝫ. Sed cōtra. ſ. de ſenatuſcō. clau. l. j. in fi. vbi in ſeruo dicit idem.

y ¶Manū buiuſmodi. q: ſit liber aſcriptitius ſm Pꝝ. vel aliter vt no. ſ. de ſenatuſcon. clau. l. j. in fine.

z ¶Deſidiam. i. pigritiam.

¶De capitatione ciuium cenſibus eximenda.

a Lebs vbana. ſ. rome ꝑ excellentiam licet in oꝛientalibus ꝓuin. ꝛc. pro quo eſt inſti. de iu. na. ſ. ſed ius. Ite q̄s quia bec leꝝ mittit ad euſebium ꝓfectum vbis: ſed eꝛra muros vbis poſita ſoluit capitationem. vt. j. ne rufti. r. l. j. exceptis tra cenſib⁹. vt. j. de colo. tra. l. j. r excepta eccleſia theſſalonicēſi. vt. ſ. ō anno. l. fi. Vel pōt bec leꝝ loqui in plebe cuiuſlibet vbis per boc qō dicit quoq;. Ité ꝓo boc eſt. j. de omni agro deſer. l. pe. p boc qō dicit. p gleba. r ſic non ꝓo capite. Item. p boc. j. ne rufti. ad vltim ob. l. i. Ite. p boc. ſ. ti. j. cum antea. Item q: bec rubꝛica generalis eſt. vt. ſ. ſi cer. pe. l. j. Item. ſ. de metal. per annos. cōtra. Sol. vt ibi.

UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK

a ¶ In quib⁹ causis colo.⁊c.¶ Qui sint dic vt.ſ.l.ij.in pn.⁊ dic q⁹ accusant dñm qñ vltra debitum exigit.vt.l.j. Itē quando in publica accusatione perſequitur ſuam vel ſuorum iniuriam.vt.ſ.l.ij.in fi.

b ¶ Uiſquis. Adeat.ergo non eſt ſeruus ſm Py.

c ¶ Poterit here pñtiā.dūmō cōpetēs ſit.ſcilz ordinarij rei. vt.ſ.de iuriſdi. om.iu.l. iuris.

d ¶ Prohibeat.nec obeſt colono.q aliquādo ſit p vim exact⁹.vt.ff.de mu.t bo.l.cura. Et no.pro nunciari ſi futurovt i negatoria . vt.ff.ſi ſer.ven.l.cgi. Item ar.cōtra.ff.de ſu. l.j.ſ.j.⁊ facit ad banc.l.ſ. ti.ij.l.cū ſatis.ſ.caueant. ⁊.l.colonus.⁊.l.j.⁊.ſ.lo.l. legem . ⁊ de diſcu.l.j.⁊ in auſ.de ſtatoe.et.j.ō agri. ⁊ manci.l.dominicos.

Pronunciari de futuro pōt.

e ¶ Sloni. Nō facit. ſed dñi preſtant p eis.vt.ſ.ti.ij.l.iij.⁊ nota q⁹ in eorū conſtitutione exigit ſcriptura vt hic di cit . ⁊.ſ. titu.ij. colonos. ſicut i aſcriptio.vt.ſ. tit. ij.cū ſcimus . ſed differūt q⁹ hic é ex aſcriptitio natus ſm quoſdam. Vel cē ſitus eſt qui certā annuā penſionem dño ſoluit.vt bac.l. aſcriptitij.q incertā vt dimidiaz fructuum ſm Jo.Alij dicunt cenſū .p quo dñs preſtat cenſum ⁊ ſcribit in ceſum vt ceteras res ſuas.vt in autē de col.ſ.j.col.ij.⁊.ſ.titu.ij.l.iiij.⁊.ſ.ō epi.⁊ cle. l.ſquis.⁊.j.de re mili.q⁹ cūq⁹. Sz certe ſi oz facere de oīb⁹ aſcriptitijs ⁊ colonis.vt.ff.de cen.forma. ſ.ſi qs inglinus. Et nota q⁹ qñq; large accipit cenſit⁹ vt etiā aſcriptitiū cō ſtrabat.vt.ſ.ti.ij.diffinim⁹.qñq; ſtricte:vt hic oz.

f ¶ Dō min⁹.i.aſcriptitij. ſi habeas.quo.i. propter qō.als quomodo é.ergo ferendum ⁊c.

g ¶ Lite pulſare. vt.ſ.c.l. j.⁊.j.ea.l.in ſi. ⁊.ſ.titu.ij. diffinimus.

h ¶ Nō dubium . vt.ſ.tit. ij.l.quēadmodum.cadez ſit conditio inquilinoū. vt.ſ.ti.ij.diffinimus.

i ¶ Et cui⁹ ipſi ſunt colonī non ſerui.⁊ ſic quo ad ſnītiū nō quo ad oīuz. naz ſepe vulgariter dicit amicus amico.tu⁹ in oī bus ſuz ⁊ me tuū ē reco gnoſco ſm Py. ſic alas oia pncipis ē intelligun tur.ſ.q ad iuriſdictionem nō oīuum velvtilitatē.vt C.de q̄ri.preſcri.l.ſi. nec obeſt.q⁹ nō poſſint alienare vt ſubiect. nam nec marit⁹ fundū dotalez.vt inſti.qui.alie.lz in princi. nec beres rem legataz:lz ſub cōditione. vt.ſ.cōia. de l.l.ſi.ſ.ſi qz.⁊ tū ſunt dñi. Itē .p hoc q⁹ liberi ⁊ ſuarū rerū dñi.ſ.ti. ij.l.iiij.vbi dicit eos ſcriptos in .pp̄ijs pdijs. Sz an actio de peculio detur in dñm: Rñ.ſic vtilis.vt no.ſ.ti.ij.l.ne diutius. Accur.

Tuus ſuz dñium nō importat.

¶ In quib⁹ cauſis coloni dños accuſare poſſunt[a]. Titu.xlix.

Coloni⁹ exactus per dñm cōtra cō ſuetudinem pſtationis antiquā accuſare pōt eum:⁊ ſi dñs cōuincit/punit.Bar.

Impa.Cō. Lex.j. Uiſqs colon⁹ plus a dño exigit q̄z añ cō ſueuerat ⁊q̄s i anteriozibus tēporibus exactū eſt:adeat⁹ iudicē cui⁹ pri mū poterit⁶ habere pſentiā ⁊ facinus cōprobet:vt ille qui cōuincitur amplius poſtulare q̄z accipere conſueuerat ℞ facere i poſterū prohibeat⁸ pn̄⁹ reddito qō ſuper actiōe ppetrata noſcit extorſiſſe.

Coloni cenſiti licet reſpectu aliorum ſint liberi tñ quo ad pſonas dñoz̄ qbus tributa preſtant quadaz ſeruitute tenent aſtricti ⁊ iō eos in iudiciū vocare nō pōt .p cauſis ciuilib⁹ niſi rōne ſuperactiōis:ſz .p publicis criminib⁹ eos accuſare ſi ſuā vel ſuoz iniuriam proſequantur: eozum tamen predia vel peculia alienare nō pōt inuitis dominis inter vtuos.Bar.

Impera.Archa. Lex.ij. Oloni cēſib⁹ dūtaxat aſcripti ſicuti ab his liberi ſunt qbus eos tributa ſubiectos nō faciūt⁹: ita his qbus annuis functiōib⁹ debito ꝺditiōis obnoxij ſunt/pene eſtvt q̄dā dediti fuiſſe videā tur:q̄ min⁹ ⁷ eſt ſerēdū vt eos au deant lite pulſare ⁸a qb⁹ ipſos vt pote dñis vna cū poſſeſſiōib⁹ diſtrahi poſſe nō dubiū ⁹eſt quā de cetero licētiā ſubinouem⁹: ne qs audeat dñi no¹⁰mē i iudicio laceſſere:⁊ cui⁹ ipſi ſunt ¹¹ciuſdez oia ſua eſſe cognoſcāt. Luz cm̄ ſepiſſime decretū eſtvt neq; de peculio ſuo cuiq; colonoz ignozāte dño prēdiū aut vēdere aut alio mō aliena re liceret ¹²quēadmodū ꝺ ei⁹ pſo nā equo poterit iureꝺſiſtere q̄ nec ꝑpa ¹³qđ leges ſui iuris bere voluerint/⁊ acgrēdi tñ non etiaz trāſferēdi potestate ꝑmiſſa dño ⁊ acgrere ⁊ bēre voluerint:ſz vt in cauſis ciuilib⁹ hmōi boīuz̄ generi aduerſus oños vel patronos ¹⁴ aditū itercludimus ⁊ vocē negamus(exceptis ſuperactionib⁹ in qb⁹ retro pncipes facultatez eis ſup hoc interpellādi pbuerunt) ita in criminū accuſatiōe q̄ publica eſt nō adimit eis ꝑpter ſuā ſuo rūq; iniuriā experiēdi licentia ¹⁵.

¶ De colonis paleſtinis. Ti.l.

¶ Coloni paleſtini nō poſſunt a terra recedere ſicut alij:⁊ eoz dñis datur remouendi plena poteſtas.ꝺ.ꝺ.Bar.

Impera.Aal. Lex vnica.

Um p alias prouincias q̄ ſubiacēt nre ſerenitatis ꝑperio/ lex ¹a maiozib⁹ cōſtituta colonos q̄dam eternitatis iure detinea: ita vt illis nō liceat ex his locis quoz̄ fructu releuaꝺ ²abſcedere nec ea deſerere q̄ ſemel colenda ſuſcepe rūr:neq; id paleſtine ꝓuincie poſſeſſozib⁹ ³ſuffragetur ⁴. Sancim⁹ vt etiā per paleſtinā nullus oīno colonozum ſuo iure velut vagus ac liber exultet ſed exēplo aliarū prouinciarū ita dño fundi teneat vt ſine pena ſuſcipiēdis nō poſſit abſcedere:addito eo vt poſſeſſio nis domino reuocandi eius plena tribuatur auctozitas ⁵.

¶ De colonis tracēſibꝰ. Ti.lj.

¶ Tracēſes capitatiōis tributa nō ꝓſtāt ſz tributa terre:nō tñ pōt a terra diſcedere:⁊ occultās vel retinēs colonū tra ceſem ipm reſtituet dño cū peculio:⁊ cuz agnatiōe/⁊ punit ſi duab⁹ lib.auri.Bar.

Impera.Archa. Lex vnica.

Erſaz dioce ſim tracīaz ſublato in ꝓpetuuz humane capitationis ¹cenſu iugatio tñ terrena ric ſortis neribus abſolutis ²vagandi ⁊ quo libuerit recedēdi facultas permiſſa videat ipſi qdem originario iure teneā⁊ur.⁊ lz conditione videant ingenui ſeruitamen terre ipſius cui nati ſunt eriſtiment:nec recedēdi ³quo velint aut permutandi loca habeant ſacultatez ſed poſſeſſozes coz iure vtantur.⁊ patrom ſolicitudine:⁊ dñi poteſtate. Si qs vo alienum colonum ſuſcipiendum retinēdū ve crediderit duas auri libzas ⁴ei cogat exoluere: cui⁹ agros trāſfuga cultoz euacuauerit:ita vt eū dem cū omni peculio ſuo ⁵agnatione reſtituat.

¶ De colonis illyricianis[b]. Titulus.lij.

¶ Coloni illyriciani origiñe a terra ſe ſeparare nō pñt:⁊ ꝺ faciētes reuocanꝺ et reuocati ſubduntur in vinculis.itē recepтantes eos lz incognitos puniunt.Bz.

Impera.Valen. Lex vnica.

uos.idē ſi paleſtinū ſm Py.De illyricianis dic vt.j.ti.j.ſi p̄mo nialē impatoris:dic vt.j.de fu.co.l.ij.cetera dic vt no.ſ.de ſer.fugi.q̄cūq;.⁊ facit.ſ.de agri.⁊ cen.cū ſatis.ſ.fi.⁊ in auſ.de man.pzin.ſ.ſed etiā.col. iij.⁊.ſ.de ope.lib.i.li.⁊.ſ.ti.j.⁊.j.ti.j.⁊.ſ.de agri.⁊ cenſi.l.omnes.

a ¶ Allenare liceret.vt ⁊.ſ.de epi.⁊ cleri.li gs ſibyrter.⁊.l.nubemus. in pn.nec eccham intrare. vt diſt.liiij.c.ſi gs obligatus.⁊. vij.q.ij.ſi quis

b ¶ De colonis illyricianis Zd eſt de illyrico.i.ſclauonia.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Colonos. Censemus. vt. ſ. ti. l. i. Accur.
b ¶ Non tributario. id eſt non tanꝯ tributarijs: nā tūc poſſet recedere cum vellet. Accur.
c ¶ Abſceſſerint. al's acceſſerint. Accur.
d ¶ Incognitū. ſciebat ti alienū ne ſit ℈. ℥ ſer. fug. l. qcūq; l. fi. ꝛ. ſ. de agri. ꝛ ceſi. cuꝫ ſatis. ℈. fi. al's eſt iniquū. Addeq; qō no. ſ. ti. i. fi. ad qō eſt. ff. de fur. fall'. ℈. q. alienū. ꝛ ar. ff. nau. cau. fta. l. fin. ℈. fuoꝝ. ꝛ vñ vi. cuꝫ ꝗrebaf.
e ¶ Incognitū. i. ſciens non eſſe ſuum.
f ¶ Compendijs. No. lucrum. ſic. ff. de eo qō cer. lo. l. ij. ꝛ. iij. ℈. fi. cū cōcor. ibidem poſitis.
g ¶ Liberos colonos. vt in prima parte huius. l. in liberto aūt priuati dicit vt. ſ. de ope. lib. l. fi.
b ¶ Ut nemo ad ſuuꝫ ꝛc. ¶ Quidā p̄ potēſtia polli cent iuuare villam vel caſtrū: vel ſingulare hoīem ruſticanuꝫ in iudicium publice functionis: ꝛ faciūt ſimulatas ēptiones: vel alios ℥ctus ℈i bona ruſticoꝝ ſint illius potentis ℈ oia caſſat leg hec.
i ¶ Ji qs. Functionis. vel etiam p̄uati. vt i aut. de man. p̄in. ℈. patro cinia. col. iij. ꝛ arg. ſ. ne li. po. l. j. ꝛ de bis qui po. no. ti. p̄e. ꝛ mā. per di uerſas. ꝛ. ſ. de ſedi. l. j.
k ¶ Auſi fuerit. ſic. ſ. ō eū nu. l. ij. ꝛ. ſ. ō ſa. fā. ec. l. iudem⁹. ℈. his tabellioīb⁹. itē facit. ſ. de ega. tri. l. fi.
Punitur l pl⁹ ignobilis ℈ nobilis p eodē delicto.
l ¶ Dediocris. pl⁹ ex eodem delicto inferioꝝ ℈ ſu periori punit. ſic. ff. de incen. rui. nau. pedius.
m ¶ Miniſteriuꝫ. ſic. ſ. de rap. virgi. Accur.
n ¶ Sigiſbuldi. p̄opriuꝫ nomen conſulis.
o ¶ Precipim⁹. p̄cipit p retroactis ſeruari. al's nō eſſet. vt. ſ. de legi. ꝛ cō. l. leges. Accur.
¶ De rusticani ꝛc.
p ¶ Eq̄ quis. Extra muros. nō dicit rome. ſic fa cit p eo quod not. ſ. de capi. ci. cē. ex. i. j. ꝛ magime q̄ inferioꝝ leg etiam de puincijs dicit. ꝛ facit. ſ. de agri. ꝛ cen. l. j. ꝛ. l. colonos. ꝛ. j. de pa. pu. l. fin. ꝛ de p̄i. au. do. l. j. ꝛ. ſ. ne opere a. co. ex. l. j.
q ¶ Ad vllum aliud obſequium. hoc male ſeruant ciuitates. Accur.
r ¶ Si qs coīuꝫ. Terribiles. fa. ſ. ſi rec. p uſcie. l. j. ꝛ. ſ. ne op. a col. ex. l. j. ꝛ. j. de diuer. offi. l. j. ꝛ. ij. ff. qō me. cau. l. iij. ꝛ de of. preſi. l. illicitas. ℈. illicita. ꝛ. ℈. ne quid.
s ¶ Spōte. ſec' ſi inuitus. vt. ſ. quod metus cau. ſi per impreſſionem.
t ¶ Non licere habita. ꝛc. ¶ Detron grece latine

Olonos inglinoſcꝫ p illyricū vicinaſcꝫ regiones abeūdi ruꝛe in q̄ eos oꝛiginis agnatiōniſcꝫ merito certū eſt ī̄mozari/licētiaꝫ hēre nō poſſe cēſem⁹[a]. Jnſeruiant terris nō tributarioᵇ nexu: ſed noīe ꝛ titulo colonoꝝ: itavt ſi abſceſſeritᶜ ꝛ ad aliū trāſierit reuocati vinculis penioꝝ ſubdant: mancatꝝ in eos pena q̄ alienū ꝛ icognitūᵈ recipiēdū eſſe duxerit: tā i redhibitiōe oparū ꝛ dāni qō locis q̄ deſe rucrāt factuꝫ eſt: cꝫ mulcte cuius modū ī auctē iudicis collocam⁹: ita vt ctiā dns fundi ī quo alienꝰ fuiſſe monſtrabit/p̄o q̄litate pcti cobertionez ſubire cogaſ: nec ſit ignozantie locᵉ/cū ad cris rōnez ſolū illud ſufficiat q̄ icognitumᵉ ſibi tenuit. ſeruū etiaꝫ i memoratꝫ regionibꝰ ſi qs recepit ignoratio nis excuſatōe ſublata q̄druplo

a ¶ De cenſibus ꝛc. ¶ Cēſus ꝛ tributū ꝛ publica penſitatio ſunt idem. vt.ſ.in g.eau.pſ.ta.contra.l.j.ꝛ.ſ.ſi propter pu.pen.l.ſi.

b ¶ Cēſitorib⁹.cēſitor q recipit ꝓfeſſiones collator ꝛ cēſum vel onus ꝛ pignoris iure vēdit ꝑdiū ſi cēſus nō ſoluat.vt.ff.de cē.ſonna.ſ.illaꝫ.ꝛ l.cū poſſeſſor.ſ.ꝑ pecunia. Perequator q boies ꝛterritoria pequat.i. valde cōſt.ad qō.ff.de cē. l.forma.ſ.ſi vō qs agruꝫ ꝛ.j.l.iij. Vel qui ꝑdiū deſertū cū ꝓſione vt ꝓius affignat nouo poſſeſſori. vt.j.de fun.pa.l.fundi.ꝛ l.fundus.ꝛ equāt ſterilia cū fertilib⁹. vt.j.e.l.oñe. inſpector q ad ꝑdia ꝓuin cialiū ſpiciēda accedere bꝫ forte vt referat q̄ cēnt deſerta vel male equata. qō hodie tollitur. vt.ſ.ō an.ꝛ tri.l.fi.ꝛ dic vt ibi ꝛ in deſertis adhuc habeat locuꝫ:vt hic ōz diſcuſſor. vt.j.co.perequatores.

c Oniam tabularij.q cum ſuſceptoribus ad ꝓuincias deſtinātur.vt.ſ.de ſuſce.ꝛ ar. l.duos.Accur.

d Ad inferiores.i.vt q̄daꝫ falſi notarij Bon.faciunt auferēdo de eſtimatiōe vni⁹ꝛ addēdo alteri.

e ¶ Agnoſcat.ꝛ punit ꝛa bulari⁹.vt.ſ.de apo.pu. l.j.ſ.hoc etiaꝫ .ꝛ de imu. ne.2ce.l.j.ꝛ ad id officiuꝫ āmodo nonvocant.vt.ſ. de ſuſce.ꝛ arc.l.ſi aligd.ꝛ facit.j.c.qui grauatos.ꝛ de poſtu.puidendū .ꝛ.ſ. ne fili.ꝓio pa.per totum. ꝛ.ſ.ti.j.l.j.Accur.

f ¶ Uiſqs.Feracium. id eſt ferentium.

g ¶ Fetus.i.fructus.ꝛ facit.ff.de cē.forma.ſ. ſi vites.ꝛ de fur.ſi ſeruus naꝫ nem.ſ.interdū.ꝛ.j.l.ꝓpi. item.ff.ar.fur.cc.l.ij.

b ¶ Calūniam.i.penā dicte indignationis.

f ¶ Sꝑequatoꝛe. hoc dic vt in rub.ꝛ nota miſſo.ſic.ſ.ſi.re.ſi qs.ꝛ ſic ſm conſcientiā.ſ.iudi

k ¶ Suū.vt.ſ.qō cuꝫ co.l. iij.ꝑ cui⁹ ꝑſentia prediuꝫ erat meli⁹.vt.ſ.l.ꝓpi.ꝛ fic de colono ſuo vl' aſcripitio ꝑ quē erat meli⁹ꝑdiū ꝛ etiā ꝑ q̄ ſolui debebat.vt.ſ.ō agri.ꝛ cē.l.ij.

l ¶ Apposuerit. nō min⁹ ꝓpt abſentiā. vt.ff.de cē. forma.ſ.ſi vites.ꝛ ō reg. iur.l.parē .ꝛ nihilomin⁹ punit. vt.ſ.l.ꝓpi.ꝛ fa.ſ. de imu.ne.cōce.l.j.Acc.

m Ordne territoriū.hoc ꝓpone.ff.de vbo.ſig.pupillus.ſ. territoriū.nā territoriū ſimul cū ciuitate ſoluebat.vt.ſ.de na.li.l.ij.ſi ꝑn.cū ergo aliquoꝫ ꝑdia defecerūt vel caſmate vel alio mō petūt rele uari.i.alleuiari in tributis.vt.ff.de cēſi.forma.ſ.illaꝫ.ꝛ.ſ.de allu.l.iij. ſic ꝛ in bac ciuitate ꝑpter depauperatos oium de nouo fit eſtimatio.

n ¶ Arenia.vt hic.

o ¶ Cōpēſent.i.cēſiter iponant ſm q̄ plus vel min⁹ valēt cōſyderādo. Vel dic cōpēſent vt q̄tū diminuit in deſertis tū addat alijs:vt nō minus ciuitas cū territorio ſoluat q̄ cōſueuit.ar.i aut.de col.ſ.ꝛ ꝑ bis. col.ij.Vel dic ꝑdijs vni⁹ad eūdē.nō ad alterū.vt.j.ti.j.l.q ꝑ potentiā. ꝛ.l.bac diffinitiōe.ſic lucrū cū dāno.vt iſti.ꝑ ſocio.ſ.adeo.aq̄ cuꝫ pinguedine.vt.ff.de aq̄ plu.arcē.l.j.ſ.ſinaute.ſic.ſ.de iure emphy.l.ſi.ſ.ſi duoꝑ.ſic fructus cū quarta.vt.ff.de inoffi.teſta.l.papinianus.ſ.ſi qs, ꝑpetrari modis oīb⁹ ꝓhibem⁹.

¶ De cenſibus ꝛ cenſitorib⁹ ꝛ perequatoribus ꝛ inſpectoribus. Titu.lvij.

Imperator Conſtan. Lex.j.

Quoniam tabularij ciuitatuꝫ p colluſionē potētioꝝ ſarcinā ad inferiores ꝛ transferunt :iubemus vt quiſqs ſe grauatū ꝓbauerit ſuaꝫ tūꝫ priſtinā ꝓfeſſionez agnoſcat.

Imperat. Gra. Lex.ij.

Uiſquis vitem fucciderit aut feraciū ramozū fet⁹ vetauerit q̄ declinet fidē cēſuū:ꝛ mētiaꝫ callide pauptatis igeniū moꝫ detect⁹ cōpetēti idignatiōi ſubijcia tur:illo videlz cuitante calūniā q fortē detegit laboraſſe ꝑ copia ac ꝓ reparādis agrozū fetib⁹ nō ſterilitatē aut inopiā ꝓcuraſſe.

Imperator Aug. Lex.iij.

Sꝑequatoꝛe ⁊miſſo aliquis aut ꝓcuratoꝛe ſuū ⁊retraxerit:aut colonū ꝑ cōtumaciā retra ctiōis fugauerit:ad cū cēſuū modū quē vel eo vel ꝓcuratoꝛe illi⁹ abſente peḡtoꝛ apposuerit ⁊/nſe ſanctionis auctoꝛitatē tenebit.

Imperator Theo. Lex.iiij.

Omne territoriuꝫ ⁊cēſeatur q̄tiēs defectoꝛ lcuamē expoſcit: vt ſterilia atq; arenia ⁊bis q̄ culta vel optima ſunt cōpēſent.

Sꝑequatoꝛe ⁊ꝓcuratoꝛe ſcē litatem cōqueredi infra annū:quo elapſo nō audiūtur vlterius:ꝛceptis minoꝛib⁹ ꝛ abſentib⁹ reipublice cauſa : quibus nō currit tempus donec habuerint experiendi facultatem.Bar.

Idem.a. Lex.v.

Ui grauatos ſe cē a pequatoꝛib⁹ cōqueruntꝛ iniuſto oneri ſpares eſſe,pclamāt cōpetiōis ⁊habeāt facultatē:vt qd remiſſum gra gdve interceptū fuerit fraude cōuincant ꝛ ex eo leuamē accipiāt q; per defoꝛmia ꝛ ex minoſa cōmercia ſibi ꝑpoſitū eſſe deplozāt vt alijs demeret⁹ ⁊ intra annū poſt codicū oblationē ⁊ quo ⁊videbit de iniuſto cōqueratur onere iniquitatē perequatoris accuſet:ac ꝓteſtitam gram habita cōpenſatiōe cōuincat ⁊vt qō ei fuerat ſuperfuſum ⁊ille cognoſcat q̄ debite functiōis fraus clādestina ſubtraxerat.Emerſo autem eo tpe actio ⁊denegabit / exceptis minoꝛib⁹ qui fuerūt indefenſi:bis etiā qui abfuerūt reipublice cauſa : qui tū ex eo tēpoze q̄ ſunt ſtatuta cuſtodient:ex quo ad agendū habuerunt facultatem ⁊.

Imperator Archa. Lex.vj.

Perequatoꝛes ⁊ac diſcuſſoꝛes ſi incurrerint culpā negligentie vel gr̄e ⁊non ſolum bonoꝛ ⁊iacturā verūetiā annonarū in quadruplū ⁊mulctā ſubire debebunt : ea vo q̄ in dānum ꝓuincialiū fuerint accepiſſe cōuicti/in quadruplū cogentur exoluere.

Impera. ¶ Dono. Lex.vij.

Apud eum poſſeſſio firma maneat cui a perequatoꝛe ſemel eā traditaꝫ fuiſſe cōſtiterit:reliqua vo tēpoꝛis ante acti a nouo dño fiſcū poſtulare nō patimur:ne alterius culpa alteri inciꝑiat ſubiacere diſpēdio. ¶ Si qs vo ꝓuatus aut obligatam ⁊ſibi poſſeſſionez que deſerta vſq; nūc pmāſit:aut ex aliquo titulo deberi ſibi iure confirmat : allegationes ſuas ſine moza ⁊vel per ſe vel p aliā ꝑſonā legib⁹ ordinatā manifeſtare debebit:ita vt ſi equitatis rōne ſuadēte ad petitoꝛes fuerit trāſlata poſſeſſio:is qui a peḡtoꝛe cum ſuſceperit rei melioraꝛe ſuſceptis ſublcuetur expēſis ⁊. Uerū ne ſub ſpecie litis donationes ⁊ſemel conſtitute turbentur: ſez mēſiū ſpaciū cenſemus debere ſeruari : intra qō is qui putat ſibi rez ꝑbabili ratione cōpetere debitas exerceat actiōes.q; ſi tēpus aſcriptū ſilentio fuerit ſiteruenīēte trāſactū nullum penitus repetendi volum⁹ eſſe principiū. Q; ſi qs ⁊ex eo tēpoze quo pequafun.rei ꝑua.l.ſi.in fi.ꝛ.ſ.de fide inſtru.ꝛ iu.ba.fiſ.l.ſi.aut ſua auctē accepit/ꝛ tūc biēnio.vt.j.ti.j.l.q agros ſ. Et ſtāt ꝑ ꝓterito tpe ſicut ſi acceꝑet a ꝓuato.vt.ſ.ſine cē.l.ij.ꝛ.ff.de publi.imperatoꝛes.q̄ ſunt ſ. Ité facit.ſ.ō ioſ.teſt.ſi qs i ſuo. Sz ar.ſ.de fabri.i.iure.ꝛ de of.pcō.l.iij.

d Apud eū. Obligatā. Dic no.tolli hypothecariā ſez mēſib⁹ vt ꝛ redhibitoria.alſ centū annis.vt.ſ.de ſac.ſan.eccle.l.vt iter diuinum.alſ aliter.vt no.ſ.de ꝑſcrip.ggr.an.l.cū notiſſimi.in prin.

e Cuſtodia.magna.Et no.fieri ſine moza qō fit infra ſeg mēſes.alſ infra quatuoꝛ menſes.vt.ff.de iudi.ſi debitori.Accur.

f ¶ Expenſis.ꝑ exceptionē.ad qō.ſ.de enic.ſuper boc eſt bone fidei poſſeſſoꝛ.vt.ff.de acqui.poſ.l.iuſte.

g ¶ Donatiōes.i.dationes facte in nouū dñm.ꝛ facit.j.ti.j.l.locoruꝫ.

b ¶ Q; ſi quis,i.quia:ne videatur replicari idem.

Hypotheca ſez mēſib⁹ tollitur.

De oī agro

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

a ¶ De oi agro deserto.
¶ De cēsib⁹ ⁊ pslonis eorū q̄ pſunt cēſui dixit nūc de pdiis eg qb⁹ cēſus pcipit.⁊ dicit q̄ ager relin quit ob ſterilitatē ⁊ aliq̄s dak a pequatore vel cēſitore nouo poſſeſſori . vt ſ. de fun.pa.l.ſi qs a prioribus.aliq̄ nouus poſſi det auctoritate ſua.vt.ſ. e.l.vij.⁊.viij.aliq̄ tradi tur.a pncipe.vt.ſ.eo.l.ſi.
b ¶ Steriles.i.qñ ſteriles fundi ſuſcepti cum fertili bus cōpenſant.vt.ſ.l.v.
c ¶ Imponunt. i. adiunguntur.
d ¶ Um diuus. Ordines.i.de curiōes vtpo te ditioresqō dic vt.ſ.eo.quiſquis.
e ¶ Et.pro id eſt.
f ¶ Quos.ordines.
g ¶ Solēnibus.tributis.
h ¶ Tenore.ſ.de immuni tate triēnij.ſz ſ.e.qcūq; ſ.ceterū.⁊.ſ.illos.
i ¶ Poſſeſſiōib⁹.ab aliis qui non ſunt curiales.
k ¶ Si quis. Priuati.ſ. ceſaris.
l ¶ Cuius.alienati.
m ¶ Reliqua.q̄ ei remanſerant.vtpote nō ſufficiē tia pro expēſis .⁊ facit.ſ. de debi.ci.l.ſi.
n ¶ Quicūq;. Mereue rint. i. vt mererēt impetrauerint.
o ¶ Cautione.idonea cuz fideiuſſore.vel pignore:vt bic.⁊.ff.manda.ſi manda uero.ſ.fi.⁊ facit.ſ.de loc. fun.ci.l.i.⁊ de fun.pa.l.q cūq;.⁊.ſ.de murī.l.pe.
p ¶ Heredes. Agnoſce re. id eſt egoluere. ſic.ff.de leg.j.apud iul.
q ¶ Titulo.etiā inter vi uos qō als nō contingit. ⁊ facit.C.de iure delib.q dā.⁊.ff.de acq.here.l.ij.
r ¶ Ui vtilia . Suſci piant.i.retineant.
s ¶ Si eoz.locorum inu tilium.Accur.
t ¶ Quas.partes iutiles.
v ¶ Aliis.non eſt adiecti uum ad dictionē curiali bus.ſed dic aliis ſcz vtili bus locis.ſcz curialibus. ſicut ſi dicerem cedo prēdium tibi.
x ¶ Sublata .ſcilicet cul ta.i.ablata.
y ¶ Quos.ſ.paucos. nam pauci ſunt q̄ velint culta ⁊ bona deſerere.
z ¶ Uiſquis.als incipit vt quiſquis.
a ¶ Conductor.i.curialis vt dixi.vel etiā nō curialis.vt.ſ.l.j.⁊.j.l. prozi. et facit.ſ.de fun.pa. fūdos. ⁊ in auc.de colla.ſ.ſi vo. col.ij.⁊ de man.prin.ſ.ſz etiam.col.iij.
b ¶ Fundi.fertilis.
c ¶ Vel templorum. ſimi lia enim ſunt. ſic.ſ.ne rei

tor⁹ pdiū alicui adiicit de ſuo iure vel p ſe aut p boies ſuos nō credi derit actitādū.vj.meſiū curricu lis cuolutis ī ppetuū cōquieſcat.

¶ De oi agro deserto ⁊ qñ ſteriles[b] fertilib⁹ iponūt[c]. Ti.lviij.

☞ Prędia ſterta decurionib⁹ loci cui ſubſunt aſſignari debent cum imunitate triēnij.⁊ ſi inſufficiētes ſunt ad dicta one ra ſupportanda debēt diuidi ⁊ poſſeſſio nibus fertilibus aſſignari.Bar,

Impera.Conſtan. Lex.j.

Um diuus aureliā nus parēs noſter ci uitatuz ordines[d] p deſertis poſſeſſioni bus iuſſerit ſucuri ri:⁊ pro his fundis qui inuenire dños nō potuerunt quos[f] prece peramus carūdē poſſeſſionū triē nij immunitate pcepta de ſoleni bus[g] ſatiſfacere:ſuato boc teno re[h] pcipimus:vt ſi ꝑſiterit ad ſu ſcipiendas caſdē poſſeſſiones ordines minus idoneos eſſe cozū dem agroz onera poſſeſſionib⁹[i] ⁊ territoriū diuidant accepta.

☞ Poſſidēs fundos ſteriles ⁊ fertiles tributarios/ſi alienat fertiles ⁊ ob ꝟ effi citur nō ſoluendo:tenet ad tributa ferti liū ⁊ ſterilium emptor.b.o.Bar.

Idem. Lex.ij.

Si quis ab emphyteotica rio ſeu patrimoniali poſſeſ ſore priuati[n] iuris quippiam cō parauerit cuius ꝑſubſtantia alias poſſeſſiones ſuſtentare conſueue rat:⁊ ſucceſſis quaſi quarūdā vi rium neruis reliqua[m] labuntur: earum poſſeſſionuz onera ſubitu rus eſt:que penes ſcertozem in opem inutiles permanebunt.

☞ Accipiētes prędia deſerta cū imunita te triēnij debēt cauere idonee/q̄ dicta p̄ dia nō relinquent cū dāno reipu.Bar.

Imperato⁹ Valen. Lex.iij.

Quicūq; deſerta prędia me querint[n] ſub certa immuni tate ad poſſeſſionē impetrato⁹z non prius ſinant accedere:q̄ vel fideiuſſoribus idoneis piculo cu rialiū dotis:vel fundis patrimo nij ſui maxime vtilib⁹ obligatis idonea cautioe[o] firmauerint/ſu ſceptam a ſe poſſeſſionē nullo de trimēto publico relinquēdam.

☞ Scriptus hereꝫ a tributario debito re & onus fundozū ſteriliū agnoſcere co gitur:⁊ ſi bereditati renūciat cogit cedere omnibus bonis que eꝫ aliquo titulo a debitore percipit.Bar.

Idem.a. Heredes ſcripti etiā ꝑ min⁹ idoneis fundis fiſcale on⁹ cogan tur agnoſcere[p]:vel ſi renūciāduz bereditati putent:cedant bis oi bus reb⁹ q̄s ex hiſdē bonis quo cūq; titulo[q] ⁊ iure perceperint.

☞ Poſſidēs ꝑdia ſterilia ⁊ fertilia nō pōt renūciare ſterilibus ⁊ fertilia retine re:ſz omnib⁹ debet cedere vt pariter oia curialibus deferantur.Bar.

Impera.Uale. Lex.v.

Qui vtilia reipu.loca poſſi dent pmixtione facta etiaz deſerta ſuſcipiant[r]:vt ſi cozum[b] partium graueturacceſſu quas[t] antea p faſtidiū reliq̄runt:cedant alijs[v] curialibus qui vtraq; bac ꝺditione retinēāt:vt prestatione ſalua cum deſertis et culta poſſi deāt ſublata[x] a paucis quos[y] ini quum eſt electa retinere:cum mu nicipes grauatura ſit ꝑs relicta.

☞ Prediū ſterile deſertū iniūgi debet poſſidēti fundū fertilē dominicū vel tem ploruz/⁊ ſi nullus reperiſ volens dictuz prediū poſſidere antiquo poſſeſſori reſti tuitur prestita cautione tributa ſoluēdi ⁊ alias publicas functiones.Bar.

Idem. Lex.vj.

Uiſquis[z] cōductoz[a] fuerit inuētus poſſeſſoz fundi[b] fertilis q ex publico vel temploz[c] iure deſcē dit huic ager iungatur inutilioz. q̄ ſi ꝺ id reluc tādum exiſtimauer rit:ali⁹ poſſeſſoz ſuo cadē prestatione[c] q̄raf.vel ſi voluntari⁹[d] q̄ ſit cōductoz nō inueniat:tūc ad poſ ſeſſozes antiquos[f] .i. decuriones vel q̄libet alios loca iuris ꝑdicti adiunctis inutilibus reuertātur idoneis fideiuſſoribus ꝑſtitis.

Idem Archa. Lex.vij.

Quicūq; deſertum fundum patrimonialez[g] exercuerit fertilem idoneūq; ꝑſtiterit ſaluo patrimoniali canone ppetuo ac puato[e] iure defendat ⁊ velut do mesticum ⁊ auita ſucceſſione[f] q̄ſi tum ſibi habeat ſuiſq; relinquat neq; eū:aut ꝑmulgatione reſcri pti:aut reuerentia ſacre annotatiōis[k] qſq; a fructu[l] impenſi opis excludat.Ceteruz eos q optimas ac fertiles poſſidēt terras aut ēt nunc ſibi eſtiment eligēdas[m] pro deſerta ſcz poztione[n] ſummā debiti ꝑſentis[o] iubem⁹ implere. ¶ Illos etiā qui emphyteoticario no mine nec ad plenum idoneas nec omnibus modis vacuas detinēt: ſic ex illis quoq; q̄ ꝑſidio[p] idigēt iuſtā ac debitā quātitatez debere ſuſcipere[q]:vt indulto tpis ſpacio poſt biēnium decretum canonez ſoluēdū eſſe meminerint. Nemo tamen q̄libet meriti ⁊ poteſtatis obiectioe ſubmoueaꝫ[r] quominus ad diacathochie[s] vicem defectas poſſeſſiones patrimoniales iuris accipiat eoz tributa ⁊ canonē ſo lucurus[t]. Illud ſpāli obſeruatoe ꝑcuras vt primo vicinas ⁊ in eo dem territorio ſoztiaſ:debinc ſi neq; finitimas neq; in eiſdem lo cis repererit cōſtitutas:tunc de mū etiā lōgius poſitas:ſed imp̄z tuz fieri valet,p interiecto ſpacio ſibimet coberētes,p eo mō ⁊ eq tate ſuſcipiat vt id ꝑſenſu oīm[v] ☨ do.vel templo.

d ¶ Poſſeſſoz. id eſt con ductor.q ⁊ tributaria prę dia poſſidet.vt in auc.de col.ſ.ſi quando.
e ¶ Prestatioe. forte que ꝑſtabat anteq̄ eſſet ſteri lis ſaluo triēnio.vt.ſ.eo. l.i.⁊ ſic nō eſt ſ.ſ.de iur. fiſ.l.iij.ſ.diui fratres.
f ¶ Antiqs. q reliquerūt loca vtilia illoꝝ q volue rint ſuſcipere.Itē ſ nō vere inutilia . vt.ſ.l.pęi. ōz.ſz locāt heredes . ⁊ fa cit.j.de fun.pa.l.qcunq;.
g ¶ Uicunq;. Patri monialem.i.perti nentem ad patrimoniuz principis.
h ¶ Priuato.i.ſpeciali.et boc quo ad fiſcū vel prin cipez.vt.j.de fun.pa.l.iij. in fi.ſed alius habens in eo ius audit vſq; ad ſeꝝ meſes.vt.ſ.ti.j.l.fi.
i ¶ Succeſſione.i.ſi p pa trīs ſucceſſione haberet. ⁊ facit.j.de fun.pa.l.bi.⁊ de ſun.rei pu.l.j.⁊.j.ſ.di uer.pre.l.iiij.
k ¶ Annotationis.ꝑuio motu.⁊ facit.ſ.de reſcin. yen.l.iij.⁊ de preci.impe. offe.l.quotiens.
l ¶ Fructu.i.velut.
m ¶ Eligēdas.terras fer tiles.
n ¶ Portione.ſ.deſerta q̄ el deſ.vt.ſ.l.pęi. Vel dic q̄ hꝫ aliā ſterilē vel par tem ſterilis.nam vna ſup plet aliam:vel ſtatim vel poſt biēniuz:vel poſt tpa buius legis. ad q̄ſ.j.eo. l.hac diffinitioe.⁊ ric non eſt contra.ſ.eo.l.j.
o ¶ Preſentiſ.quaſi dicat non ꝑteriti temporis. vt.ſ.ti.j.l.fi.Accur.
p ¶ Preſidio.id eſt deſer tis que eis dantur.
q ¶ Suſcipe.i.iubem⁹ re pete exactoꝛē.Sed videt ꝺ huic ſupioꝛi ꝑi.rñ.ſ.e. l.j.Sol.ibi ſſcale:bic pa trimoniale.Accur.
r ¶ Submoueatur. ꝺ on⁹ habent tunc fertilia. volebant eñ ſe aliq̄ exeu ſare ⁊ accipere ſterilia ad vicem cuiuſdam hoſpita lis quod excuſatur lꝫ ſer tilem habeat.
s ¶ Diacathochie. hoſpi tale.ad quod.ſ.de epiſ.⁊ cle.omnia.
t ¶ Soluturus.pro futu ro non ꝑpreterito . vt.j. eo.l.bac.
v ¶ Omniū. municipū vl maioris partis .ſic.ſ. de iuriſdi.om.iud.l.ij.⁊ no. quod omnes ⁊c. vt.ſ.de aucto.preſt.l.fina. ⁊.ff.de edil.edicto . quod ſi. ſ.ſi plures . et qui et a qui.l. penultima.ſ.j.Item fa cit.ff.de tuto.⁊ curatori. da.l.diui.⁊.ſ.de exacto. tribu.l.pro locis . ⁊.ſ.de cenſi.l. finali. Item facit

† Nā quod ōnes tāgit ab oibus ꝺz approbari. Sic archi epūs ꝺz ab epīs ,puin cialiꝫ oīdi nari. vt ex tra de ꝛepo. oīdi.c.liar chiepō .tun cta glo.ſup ver.ab om nibus.

ꝑ hic sua auctoritate in uasit: ibi a perequatore accepit. Accur.

a QUi agros. Respō sum. i. consensum sine alia interpetatione.

b ¶ Possessiōis. cōdictio ergo ex lege cum ꝯrebaf hic cessat que ad. exer. an. daf. Itē nec titu. nec fo. te bona fides hic exigit. als sec⁹. vt. ſ. de rei ven. l. nullo. Sz ſ ſpāle fauore tributorum. vt. ſ. de iure do. ipe. l. ſi. Itē ſ. j. eo. lo. cozū. Sol. ibi vocati fue. runt primi oñi. hic non.

c QUi fundos. iure ꝑ quato. empbyteoti co. Accur.

d ¶ Non abnuant. i. non renuant. Accur.

e ¶ Opimionib⁹. i. fertilio rib⁹. sic ergo fa. ſ. c. here. des. t. j. l. pp. i. j. ti. j. l. t. z in aut. de col. ſ. ſi vero. col. iig. t. ff. de admi. tu. cū ꝓrit. t ad exhibē. celsus. ſ. j. t. ſ. de ca. tol. bis ita. t de ſ. infec. ꝑtor. ſ. ſi.

f QUi per potentiaz. cuz queſtuoſis. fa. cit. ſ. l. proꝑma. Accur.

g ¶ Infecūdos. i. ſteriles.

h QUi. Oconum. ſeg men. ſes. ſ. c. l. q agros in ſi. cōtra. Sol. vt ibi.

i ¶ Affuerint. i. ꝓfentes sunt. t fic venerunt.

k ¶ Propria. ſ. ꝑdia vo. cati prius.

¶ Cōſteret. * no. cō. tumaces. ꝑ confeſſo. ſic in aut. de eꝑbi. ſ. ſi vero. ſed als ſ. ff. de cuſto. reo. l. di. unus. ſ. ſic. t diuus.

m ¶ Voluerint. infra ſeq menſes vocati prius.

n ¶ Quem. i. aliquem.

o ¶ Competitionis. ſ. de fun. patri. l. ſi qs. t. ſ. eo. quicūq. in prin. Accur.

p ¶ Ceperint. nō ꝑ ante rioꝛ tpe. vt. ſ. titu. j. l. ſi. t ſ. e. qcūq. ſ. ceterum. Sz ar. ſ. ff. de iure ſi. l. ꝑdijs. t de pub. ipatores. Sol. h magis iuito daf: aliud in iſtis q ſpōte emūt. ar. ſ. l. ꝓgi. et. l. qui fundos. Vel verius hic de ſteriliſua auctoritate accedit. vt. ſ. e. l. qui agros.

q HAc diffinitiōe. ne qꝫ. ꝓ. o. i. fundi mu niſti. i. muneri ſubditum.

r ¶ De reſtitutiōe. ſ. ſolutionis debiti. ſi autē ipm ꝑdium deſereret tūc bene aſſignabit alij cū one re. vt. ſ. e. quiſquis.

s ¶ Deſpectione. ſuperio ri. i. cōpetitio. als ſ deſpe tiōe. als eſt defunctiōe. Et no. q ſi habeo fertile ꝑdiū nō ſoluo ꝓ te q habes ſterile vel deſertū. ſed ſi habeo ſterile et fertile vnuz ſoluit. ꝓ alio: vt h. t ſ. e. cōſi. l. oē. adeo q poſt ꝯ ſterile eēt mihi datū a pequatore nō ſoluo ꝓ ꝯ

fiat qđ oībus profuturum eſt.

¶ Algruz ſterilē ꝛ tributariū ꝛ deſertū qlibet auctoritate ꝓpria poteſt inuadere ſine innadens ſit vicinus: ſiue nō. ſed do minus deſerens infra biēnium recupera re pōt reſtitutis expenſis cultori: quo ela pſo non auditur. h. d. Bar.

Lex. viij.

Imperator Valen.

QUi agros dño ceſſante de ſertos vel lēge poſitos vel in finitimis ad priuatum pariter publicūq; cōpendiuz excolere ſe ſtinat/voluntati ſue noſtrū noue rit adeſſe reſpōſum ꝑ ita tamen vt ſi vacāti ac deſtituto ſolo nouus cultor inſederit/ac vetus dñs in tra biennū cadē ad ſuum ius vo luerit reuocare/reſtitutis ꝓmi tus que expenſa conſtiterit facul tatem loci ꝓprij conſequatur. nā ſi biennij fuerit tempus emerſuz omnis poſſeſſioꝛ ⁹ dominij ca rebit iure qui ſiluit.

¶ Fundos ꝓmonniales principis ille di poſſidere iure ꝓinati q ipſos ſteriles accepit ꝛ ſui cultura fecit fertiles. Bar.

Imperator Dono.

Lex. ix.

QUi fundos ꝓmoniales iu re[e] ꝓuato canone ſaluo ſu ſceperint: bāc oēs ſine vllius exce ptione ꝑſone propoſitam intelli gant optionē: vt aut ea loca qbus minor eſt ſoli fecunditas cuz bis ex qbus fructus vberes capiunt ſuſcipere ꝛ tenere non abnuant[d] aut ſi eozum refugiunt ſterilitatē opimioꝛibus[e] cedant.

¶ Si fiſcus alicui ſucceſſit qui fundos ſteriles ꝛ ferriles poſſidebat: ꝛ aliquis ꝓ potentiam fertiles occupauit: cogit ſteri les ex eadem ſubſtātia ꝓ portione acce ptare. hoc dicit Bar.

Imperator Archa.

Lex. x.

QUi ꝓ potētia fundos opti mos ac ferriles occuparūt cum queſtuoſis[f] vberibuſq; ꝓ rata portione ſuſcipiant infecun dos[g] ex eadem ſubſtantia.

Idem Archa.

Lex. xi.

LOcozū oñi intra ſex men ſes[h] edictis vocati reuer tant: qui ſi affuerint[i] ꝛ ꝓpria[k] te neāt: ꝛ ea q ex ꝓterito contraxe rint debita redhibere cogantur. ſinuero ipares eſſe carū rerū tri butis ꝓpria ꝓtiterēt[l] abſentia/ nec adeſſe voluerint[m]: penes eos qui hec ſuſceperint ꝛ certū quez[n] tributoruz canonem ꝓmittūt ꝓ ꝓtritas poſſeſſionis intemerata ꝓmaneat vt poſtq; ea exoluerint ſciāt ſibi ingeruđinē ſubmouēdā/ nec ſurreptione cuiuſq; competi tiōis[o] loca q tenuerūt auferenda: qbus etiam illud idulſimus vt ex eo tēpore ex quo ꝓmum loca de quib⁹ agitur ceperint[p] poſſidere tributa poſcantur.

¶ Ad tributa ꝑdij ſterilis nullus poſ ſidens fertilia cogit niſi poſtq; affectus fuerit. hoc dicit Bar.

Imperator Ido.

Lex. xij.

HAc diffinitiōe ſancim⁹ nul lum poſſeſſoꝛē neq; muni ficū ꝑdiū ꝓo alienis debitis vel deſtitutione[r] eſſe retinēduz: neq; eozū ꝑdiozū deſpectione[s] ꝓgra uari que ex hiſdē bonis que reti nentur nequaq; eſſe monſtrātur nec vllis ꝓeſtigijs[t] atq; cōmen tis exactio mutiletur[u].

¶ Oñi ꝑdioꝛ debēt requiri vt ſoluant debita ꝛ tracta: ꝛ ipſis ceſſantib⁹ aſſignā tur volentibus ſoluere. h. d. Bar.

Lex. xiij.

Idem Aug.

OOnium ꝑdiozū actoꝛes ac domini requirātur quo rum ſi vitio probātur debita fuiſ ſe cōtracta in abſoluto eſt vt de beat dominium cōmutari.

¶ Si curialib⁹ patientib⁹ ꝛ apud acta fatentibus ꝓdia eſſe alicuius: ꝛ tributa quis ſoluerit: apud ſoluētes remanet ꝓ petuo dominiū ꝓdioꝛū. ꝛ nulla repetē di datur licentia. h. d. Bar.

Lex. xiiij.

Idem Aug.

BUra ꝛ poſſeſſiones[†] quas curiales quolibet pacto pu blicatis apud acta ꝓuincialia de ſideriſs ſuis vel reliquerūt vl' poſ ſidere alios permiſerunt: penes eos qui eas excoluerūt ꝛ functio nes publicas recognoſcūt firmi ter perdurabunt/nullaz habēti bus curialibus copiā repetēdi[a].

Lex. xv.

Idem Aug.

SI qs deſerta ꝓdia q naua ſe[b] ſuſtinēt functionem: ꝛ in deſertis nūc vſq; remanent/ſup equatiōis[c] iure ꝑceperit melioze cōditione in oībus titulis conue nit ca[d] relcuarivit grauis ſors na uis eſſe nō poſſit ꝓ eo qua re ſce derit portiuncula[e]: cum alijs fue rit[f] diſpendijs liberata.

¶ Accipiēti fundū ꝓmonialem ſteri les ſub certi canonis ānua ſtatiōe nō ꝺz augeri canon ex meliozatiōe. h. d. Bar.

Idem Augu.

Lex. xvj.

SI qs auctoritate nr̄i noīs de fundis patrimonialibus ſteriles ſub certi canonis pollici tatiōe ſuſceperit: firmiter[g] eū vo lumus poſſidere: ſub ciuſdē tñ ca nonis ſolutione quē nr̄e maieſta tis auctoritas ꝓannos ſingulos ſoluēduz eſſe ꝑſcripſerat: nullāq; eos[h] deſcriptionez ſiue adiectio nē aut innouationē in poſterū ſu ſtinere: qñ nimis abſurdū eſt eos q nobis bonz tantibus fundos in opes atq; egenos magno labore impenſo aut exhauſto ꝓmonio vix forte meliozare potuerūt: vt pote deceptos inopinatuz onus ſuſcipe: illudq; velut q̄dam circū uenrione depoſci. q ſi ſe daturos ꝑſciſſent/fundos minime ſuſcipe aut etiam colere paterentur.

Lex. xvij.

IMpera. Va.

Ubemus[k] neminē curialem terito tpe. vt. ſ. e. o. l. loco rum. in fi. ſ. ſecus ſi ſpon te acceperim: vt. ff. de iu re fiſ. l. predijs. z de pub. l. imperatores. q̄ ſunt ꝛ. z facit. ſ. ne vxor pro ma ri. z in aut. vt non fi. pig. col. v. z in aut. vt nulli in di. ſ. ga vo. col. ij. z. j. de excep. z exac. l. nulla. z. ſ. vt nullus ex vicarijs ꝛc.

t ¶ Preſtigijs. expone vt ff. de adul. l. ita.

v ¶ Mutilef. i. tardetur.

x ¶ Annū prediozū. tam ruſticoꝝ q̄ vrbanoꝝ.

y ¶ Cōtracta. i. detracta vt q; ceſſauerunt in ſolu tione tributoꝝ: tūc enim poſſeſſores exceptis eccle ſijs amittūt ꝑdia vt hic. z. ſ. de epiſco. z cleri. l. de bis. z de ſacroſanc. eccle. l. placet. ibi nulla ꝛc.

3 BUra. hac lege not. q̄ deſideriū apud acta publicatum nō pōt corrigi. ſic. ſ. de libe. cau. cum ꝑcium. Sed argu. ſ. eo. ti. l. interrogatā. Sed ibi ſpāle ne pereat liber tas. Item facit ad hanc legē. ſ. e. qcūq. in prin. z ſ. de fun. patri. quicūq. z ſ. de exac. tribu. l. fin. z. ſ. de cēſi. l. ſi perequatoꝛē.

† De hac materia vi de ꝙ Inno. in. c. ꝙ ingē tione. cenſe de accla. per abbatē in. c. cōiugē. de reſcrip. cat ſi clerici de iudi.

a ¶ Repetendi. infra bie ninm cū palaz renuncia uit. vt. ſ. de pac. poſtꝙ.

b SI quis. Manualeri. Manicularij alicu ius fuerant vel erāt. vt. ſ. de pe. na. l. ij. et. iij. qbus tributa dabantur ex pre diis aliquorum.

c ¶ Superationis. vna di ctio ſupequatiōis. Acc.

d ¶ Ea. ſ. predia. q. o. mul ta graua mina ſerāt i eis q relenant ab alijs vt na ualis ſors integra ſoluatur. z fm ſ. ꝓnit h tit. vt ſ. ē cano. lar. ti. z ſunt ſi milia ꝙ in vno releuet z i alio grauet. ff. ō iureiur. Leum qui. z. ſ. loc. licet. z ſ. eo. qcūq. ſ. ceterū. z. ſ. illos. z. ff. ō pu. cotē. ſ. fi.

Hanuat i vnoꝝ alio relenari debet.

e ¶ Portiūcula. eꝙ dictis predijs que dicuntur di minuta eo ꝙ macra z ſte rilia ſunt facta.

f ¶ Fuerit. als fuerit. ſcilz portiuncula. als fuerint ſcz predia.

g SI quis. Firmiter. ſic. j. de lo. pre. ciui. l. ſi. in prin. z. l. quicūq. z ſ. e. quicunq. in prin.

h ¶ Nullāq; eos. träſit de ſingulari ad pluralē nu merum. ſic econtra. ſ. de in ius voc. l. finali.

i ¶ Innouationem. ſic. ſ. de agri. z cenſi. l. cū ſatis. ſ. caueant. z. ſ. gbuz cau. co. cē. l. j. z. ſ. de allu. l. ſi.

k VBemus. Municipē. i. muneri ſubie ctū vt inuit ex eo qꝺ ſeq tur. z. ff. ad muni. l. i. Ac.

Territorij.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Territoñ. i. terre: vt. ff. e. hac. ⁊ sic aliter q̄. ff. de v. sig. l. pupillus. ff. territoriū. vel dic q̄ is alij q̄nq; coganf egtra territoriū accipe deserta pdia: vt. ff. e. qcūq;. ff. fi. curiales tñ non. vt arg. ff. de decur. l. curiales. ⁊ ff. de act. ⁊ ob. ob causas. ⁊. l. rura. ⁊ illa q̄ que digi. ff. eo. l. hac diffini.

b ¶ De fundis li. ⁊c. ¶ Quidā būt limitrophis: a trophos descriptio. ⁊ limite. l. de scripf. ad vsū militū q milites imperiū custodiūt: vt. ff. l. j. ⁊ ff. n. ⁊ in quibus cessat alluuio: vt ff. de acq. re. do. l. i agris. als est limitosis. hec sūt de nostris siue de cuictis fundis erant.

c ¶ Castellozum. scz fundis. vt. ff. l. ij.

d Iberian⁹. vel imperator: vel qⁱ i eoz cronicis nō inuenit pfectus fuit q leges facere pōt: vt ff. de of. pfec. p. oti. roīna.

Legē facere pōt pfectus.

e ¶ Possibilitatem. qō facere debuit: vt. ff. de an. ⁊ trib. l. pro locis.

f ¶ Limitem. als limitū. ité als cōuenirent als cō uerterēt als cōueberent.

g ¶ Respuēda. scripta. sic ⁊. j. ti. ij. l. pe. ⁊ omnis.

h Quicūq; .p̄uati vel militeş nō castella ni⁹ fm. .p. vt. i fi. huius. l.

i ¶ Territoria. i. castrum cū territorio. i. iurisditione: vt. ff. de. v. fi. l. pupill⁹. ff. territoriū. Vel etiā ipē castruz ⁊ terrā i q̄ residet.

k ¶ Ascripta sunt. ab his q̄bus primi agros constituerūt: vt ar. ff. ō aq̄ plu. l. quod principis. Vel dic ascripta p exemplum seu scripturā p̄ncipis qō oliz dabaf magīris militū cū stodiētib⁹ limina. qō exēplū sequebant mgri militū q etiā statuerūt nūerū militū limitariorū: vt. ff. de of. pfec. pto. af. l. in nomine dñi. ff. quod autez.

l ¶ Antiqtas. i. antiq vt p̄dixi. vel. i. vetustas q̄ p lege babef: vt. ff. de aqua plu. ar. l. ij. in pin. Et sic no. nō licere cuilibet bere castrū. qō intellige i limine iperij. ⁊ sic castellus ōr limitis castrum: vt. o. d. in noīe dñi. ff. ō dicit bis locis: at alibi qlibet pōt facere: vt. C. de edi. pri. l. per puinciaz. nisi fiat ad emulationem: vel scandalum inde oriref: vt ibi no. nazz nec p̄uato ds cōmitti custodia limit⁹: vt. ff. ō ope. pu. l. legatum. sic nec vlli iz egtraneo metrocomiā emere: vt. ff. ō. nō licere ba. metro. l. j. ⁊ bec castra si sunt nimie magnitudinis per magistrū militu⁹ possunt ad modu⁹ reuocari: vt. ff. de of. p. p. af. l. i nomine dñi. circa fi.

Castrum cuilibet habere nō pmittit.

m ¶ Nō castellan⁹. i. talis miles cui nō fit ascriptus limit⁹, castrū: nec fit a magistro militū iter limitaneos deputat⁹ ex militib⁹ eīs ꝑstituebant milites limitanei q erāt sub ducib⁹: vt supradicta. l. in noīe dñi. ⁊ de offi. ma. mi. l. fi. Acc.

n Hzos limitaneos. i. militibus custodiētib⁹ limina imperij assignatos: vt. j. titu. ij. l. omnes. ⁊. ff. l. j.

o ¶ Adunere. ergo tributoz. sed .p nō limitaneis etiā militos tributa pstant: vt. ff. de of. pfe. augusta. l. j. ⁊. ff. de mu. ⁊ bo. l. fi. ff. ab bmōi.

p ¶ Firmiter. sic. ff. titu. j. l. fi.

q ¶ Cessante. cessat h̄ pscīptio. sic. ff. de pscri. lōg. tē. q̄. ꝑ li. l. fi. ⁊ de pscrip. ttt. an. cōpetit. ⁊ de decu. l. fi qs decurio. ⁊ de meta. l. fin. ⁊ de fab. l. iiij. ff. ff. ff. nerci do. l. j. ⁊ de agri. ⁊ cēl. cuz satis. ⁊ de vsu. necꝑ. ⁊ j. de coar. l. ordinariozz. ⁊ de fun. rei pri. vsus. ff. ff. ō fal. qui falsam. bec spālia sunt regularīter ꝺ: vt. ff. ō pscrip. ttt. an. l. oēs.

r ¶ Proscriptionis. scilz bonozum. Accur.

s ¶ Actio. scz .p euictione quia sibi fuerit stipulat⁹: vel q̄ bona fide emit: ilz i qbusdaz casibus emptor de pcio non agat: vt. j. de fun. rei pri. l. nemo. ff. ff. ff. de pdi. curia. l. j. ff. de agri. ⁊ cen. l. quēadmodum.

t ¶ De palcuis pubīs. ⁊c. ¶ Pronidit fundis limitum nunc pascuis.

† Lscor. cū hac. l. c. phi bem⁹. dicta glo. j. extra de cēsi. vbi prohibent noui cēsus imponi.

v Um nulla. Saltīb⁹. (sacit hic vim in vbo saltibus) nō dicas ꝑatis vñ fructꝰ colligitur alr q̄ pastiōe: vt. ff. l. j. pgi. ⁊ fin. ⁊ q̄ dicit ꝑuate. f. ꝑncipis. nā i salt⁹ ꝑuati bois nō intromittit se ozdo: sed dño cō mittit: vt. ff. ō. ff. iu. l. nemo.

g ¶ Priuate. f. principis.

y ¶ Arceanf. q. d. ff. pol fessō: seu cōductor: saltus ꝑncipis ꝑ⁹ dat ordini. ⁊ sic ordo accipit: vt aialia militū arceanf vt sua cōductoris liberi⁹ ꝑcantur. ⁊ q̄ vult induci. ⁊ facit. ff. de cano. fru. vt. ro. l. nemine. et de pri. vr. constā. l. nulli. ⁊. ff. de decre. ab ordi. fa. l. ij.

z ¶ Tua. loquit fle. pre.

a ¶ Antiquitas. sic. ff. ti. j. l. ij. Accurſius.

b Isignis. Tua. magistro militū loqf.

c Hac cōditiōe. i. intm.

d ¶ Publicis. fisci vel ꝑncipis. Idē ꝑuatꝰ cuiuslibet: vt ī bac. l. ⁊. j. l. pgi.

e ¶ Militarui. i duob⁹ cōsulib⁹ hūc ti. aialib⁹ militū. ꝑio vt h. scōo vt pēsio nō augeaf cōductoribus ꝑatis: vt. ff. l. pgi. ff. pe.

f Rata. Lege. ista quā dirigit ad ꝑf. ⁊ fa. j. ō pui. do. aug. l. ij.

g ¶ De fūdis pīs. ¶ Tā ō ꝑncipis q̄ ō fiscalib⁹ dicit cū oēs funt ꝑncipis q̄si ꝑ⁹ et ꝑmoniales: vt ar. j. co. l. j. ⁊. j. ne qd in lo. pu. l. ij. ff. j. fm q̄sdā. ff. alij de ꝑmonialibus tm dicūt: vt. ff. ne qd in lo. pu. l. ij. ff. j. ⁊ no. q̄ qdaz ex his nō pūt locari vt ꝑstituti ꝑ mesopotamiā. qd miri. q̄ sūt militib⁹ assigti: vt. j. c. l. oēs. ⁊. l. nulli. acc.

b ¶ Et saltuensibus. de his dicit leg fi.

i ¶ Emphyteoticis. ad quā emphyteosim nō permittitur accedere nisi

dato fideiussore ét si defu̇ accipit: vt j.e.qcūq. r.ff. de oi ag. defer. l. iñ.

a Conductorib⁹. ſ. ꝑſonalibus q̄bus ſpāle ius cōcedit tam ꝓ eis q̄ ꝓ eos: vt. l. iij. r no. q̄ ſi ꝑpetuo accipiūt dñi ſunt. r ideo donāt: vt. l. j. r ff. de omni agro defer. qui agros. nec imperator⁹ poteſt eis auferre: vt j. de lo. fun. ci. l. fina. Accur.

b Jq̄s. Empby teota.

c Fundos. ad fiſcum pertinentes.

d Salua lege. i. ſaluo canone; vt. j. co. l. vniuerſi. r l. fundi. r. l. fundos.

e Firme ſint. vt inſti. loca. ſ. adeo. Sed an vendere: videt idem: vt. ff. de re. iu. cui⁹ l. ſ. in alio em ꝑ phyteota fec⁹: vt. ff. de iure emphy. l. ſi. circa prin.

f Cogatur. nō donato: ſed donatarius. ſic nec vē dito: pacto etiā interueniente: vt. ff. ſine cenſu vel re. l. ſi. r ff. de epiſ. r cle. l. ſi quis ꝑbyter. r de hereditatibus. decu. l. fin.

g Patrimonialis. tēpus. ccc. dierū: vt ff. de pub. imperatores.

h Nocere. immo videt cōtra. ſ. reſtituit: vt. ff. de mi. l. ſi eq̄. ſ. ſi in cōmiſſum. S. ibi in fiſcali: hic plus. q̄ videt nec reſtitui r tibi ꝑiudicare: vt. ff. de fi. inſtru. r iure baſte fi. l. quecūq. S. ibi in fiſcali r vltra erat proceſſum: q̄ ſolenniter vēditū. r eodē modo ſolue. ff. de admi. tu. l. ſi tutoris. Item nec ſibi negat reſtitutionem. Itez bodie videt corrigi q̄ de. ccc. diebus dicit ꝑ ipō iure nō currant: vt. ff. in q̄ cau. in integ. reſti. l. ſi. Vel dic ꝑ illud q̄ currebat tp̄s reſtituebatur: at q̄ nō reſtituebat etiaz bodie currit: r non reſtituitur vt dixi q̄ vēdidit fiſcale. als conſentit.

i Ad fraudē. i. damnū. ff. de edil. edic. l. cū autem. ſ. egcipit. q. o. euadere non affert damnū.

k Accedere. als enadere.

l Paulo. i. parū infertur ꝛc. i. nō totū q̄ debetur. vel dic ad fraudez. i. occaſionez iuris ꝛc. quod eſſet fraus eum euadere. et facit. ff. de vſucap. ꝓ emptore. l. ſi.

m Penas. q: forte ſolut eſtimationem penſionis per quam minor ſolucre debuiſſet. arg. ff. de vi. il. meminerint. r ff. de act. emp. l. iulianus. ſ. ſi cū in facto tributa tamē minor: ſoluit cū in ſ locupletior eſt: vt. d. ſ. r nota penas deſerti officij. ſic ff. de offi. ꝓſi. l. quis. idez ꝑ oia in eccleſia r plato: vt in aut. de non alie. ſ. ſi minus. col. ij. r. ff. de āno. r tri. l. obſiſtere.

n Deplorare. id eſt emendare.

o Ucūq̄ poſſeſſiones. ſcz patrimoniales.

p Ad rēfundendum. id eſt ad remittendum canonem.

q Deſertas. id eſt ſteriles ꝑ quod extenſabat ſert non perdiderit licet nō ſoluerit penſionem. Sed argu. contra. ff. de allu. l. ij. ſed ibi ꝑ princi pem fuit diminutum. Accur.

r Licitatio. in locationib⁹ eſt r vēditionib⁹ ꝺ dioz fiſcaliū nō ꝓmo nialiū eſt loc⁹ adiectionib⁹ niſi cuz locatio ꝓmonialis fuit tpalis. ſz nec ad venditiones pertinet ciuitatuz adiectio: vt. ſ. de vē. re. ciui. l. j. r. ſ. de loca. ꝓe. ciui. l. fi. r no. hac. l. vnū ꝺ cōductorem. aliud ꝑ eo. Item facit. ſ. de oi agro defer. l. qcūq. r de allu. l. iij. r de vendi. re. ciui. l. ij. r. ff. de publi. l. licitatio. Accur.

s Undi. Noſtraz. cē fariꝫ: cū antea cēnt emphyteoticarij alicui⁹ ꝓiuati vel eccīe vel fiſci.

t Poposcerint. titulo emptionis vel alio ꝑpetuo titulo.

v Commodamus. i. ad cōmodū ꝓcipiēdum damus. vel hoc dī: q̄tuz ad trāſlationē poſſeſſionis.

g Poſſeſſiōe. fundi dati in emphyteoſim.

y Diſſoluāt. als poteſt eſſe metus cōmiſſi.

z Jqui. Perpetuo. niſi infra ſez meſes ex die conceſſionis venit: vt. ff. de cēſi. l. ſi. r facit. ſ. de omni agro deſer. l. lo cozum. r. ſ. eo. quicunq.

a Jq̄bus. Jncōcuſſe. ſic. ſ. eo. l. fundi. r. j. de loca. ꝓe. ciui. l. fin. r. ſ. de cenſi. l. ſi. r de omni agro deſer. l. qcunq. r de quadri. preſcri. l. bene a zenone.

b Contractibus. ſcz vt vēdat vel alio titulo poſſit alienare.

c Ucunq̄. Deſerteris. l. ſi fiant ſteriles vt accedat. ſ. de omni agro deſer. l. qcunq. r ſa cit. j. de murile. l. penul. r j. de loca. ꝓe. ciui. l. j. r. ff. de pub. l. licitatio. in ꝓn. et. ſ. de vſur. l. ſi bene. r ſtitu. de ſatiſda. tuto. ſ. pe. Accurſius.

d Omnes fundi. Animiti. i. ad vſum miliū qui ſtāt in militibus imperij: r ideo etiam imperator⁹ alienare non poteſt: vt hic dicit.

e Obſtaculo. ſi ali⁹ poſſederat. r facit. ſ. de fundi. l. j. r. l. ſi. r. ꝙſi. q. iij. c. inter.

f Uniuerſi. Priuato iure. facit differentiam inter predia ꝓmonialia et tributaria que emit ꝓuat⁹ a priuato. ſaluo tū canōe: q: aliter eme re nō licet: vt. j. de fun. rei priua. l. nemo. r illa ꝓmonialia q̄ ꝑ acceperit directe a principe in emphyteoſim: cuz bis ſcōis pōt dari aliud defertus: ſi ꝓ data ſunt ſtorida:

Cōcor. cū hac. l. c. vlt. cus glo. ſug ver. vēdere extra de loca. r cōduc.

Tributa ſoluit minori.

r eoz cōductoribus*. Titu. lxi.

Accipiēs fūdū fiſcalē in ēphyteoſim ꝑpetuā ipm donat ēt irreqſito fiſco. Bar.

Jmperator⁹ Conſtan. Lex. i.

Jqs⁹ fundos⁶ em phyteotici iuris ſal ua lege⁷ fiſci citra iu dicis auctoꝛitatem donauerit/ donatio nes firme ſint⁸: dummodo ſuis q̄ buſcunq̄ temporibus ea que fiſco penſitāda ſunt preſentare cogatur⁹.

Si. p re ēphyteotica ꝓmoniali tpe debito ſoluta pēſio nō ꝑhibeminori ipſo iure nō inferꝫ dānum vel pena: ſed tutori r curatori in ſolutiōe ceſſantib⁹. b. d. bar.

Idem. Lex. ij.

Atrimonialis fundi penſiōne ſeu aurariā ſeu frumētariā itra tp̄s⁴ omiſſaz minoꝛ dñio nō nocere⁵ ꝓcipim⁹/ nec ad fraudē⁶ iuris cozū accedere⁷: ſi q̄ ſo leniter debet paulo⁸ ſepi⁹ iferat. ita tñ vt permanēte ſubſtātia par uulozū iudex tutoꝛē vel curatoꝛē p quē differtur illatio negligētie fue r deſerti officij penas¹⁰ exigat r dāna deplorare¹¹ cōpellat.

Emphyteota ob ſteriliratē nō petat remiſſionē: r reſcripti in 3iij impetrati p obreptionē nō tenet. Jtē fūdus fiſcalis conceſſus in emphyteoſim perpetuaz ab empby. nō poteſt auelli licet alius offerat meliozem conditionem. b. d. Bar.

Imperator⁹ Val. Lex. iij.

Ucūq̄ poſſeſſiōes¹² ex emphyteotico iure ſuſcepint/ ea ad reſtitendū¹³ vti occaſiōe nō pñt q̄ aſſerāt deſertas¹⁴ cē cepiſſe tamen ſi reſcꝑta p obreptionē me ruerint: ſed nec auelli eas ab his poſſe nec ſi licitatio¹⁵ ab alio fuerit. pmiſſa: ſz eas ī ꝑpetuū apō eos q eas ſuſceperint r eoꝛ poſteritē remāere: nec ſi ſup ꝺ reſcriptū fuerit aduerſus eos impetratuz.

Jmpe. Aug. Lex. iiij.

Undi pmoniales et q ex emphyteotico iure ad domū noſtrum¹⁶ diuerſis gñibus deuoluti ſunt: ſic eis q poposcerint¹⁷ cedūt/ vt cōmiſſi met⁸ cē nō poſſit: neqs eñ magis cōmodam⁹ nr̄a q̄ tradimus ea iure dñij. ita tñ vt ea q in nr̄a poſſeſſione¹⁹ poſiti preſtiterint r in poſterum diſſoluant²⁰.

Suſcipiens a perequatoꝛe fundum deſertū: ipm ꝑpetuo poſſidebit. Bar.

Imperator⁹ Gza. Lex. v.

Jq̄ a prioribus colonis vel emphyteoticarijs deſtitutuz pri monialē fundū a perequatoꝛe vel cēſitoꝛe ſuſceperint: ꝑpetuo² eum dē atq̄ incōcuſſo iure poſſideant nec quiſq̄ ſcōs peritoꝛ accedat.

Donatarius principis rem fibi donatam poſſidet incōcuſſam: r eam in aliū poteſt tranſferre. b. d. Bar.

Jmpera. Gza. Lex. vj.

Jq̄bus primoniales poſſeſſiones p aſianā r pōticā dioceſim vl' a nobis vl' a diuis parētib⁹ nr̄is ſacra largitate donate ſunt incōcuſſe² poſſidēāt atq̄ ad ſuos poſteros trāſmittāt: qō qđē non ſolū in heredib⁹ ſz etiā in ꝺctib⁹ omni genere volumus cuſtodiri.

Accipiens in ēphyteoſim a fiſco debet cauere de nō ſ̄erēdo ſub hypotheca ſuoꝛū bonoꝛū: als ſatisfidare tenetur: quā ſatisfationez ſi magiſtratus omiſerit ad ſuū redundat periculum. Bar.

Idem Augu. Lex. vij.

Ucunq̄ ad emphyteoſim fundoꝛ patrimonialiū vel reipublice iuſſu nr̄i numinis venerit: is ſi redundantia foꝛtunarū idoneꝰ fuerit ad reſtituenda q̄ deſertis⁴ foꝛte poſſeſſiōib⁹ reqrētur patrimoniū ſuū publicis ꝛplicet nexibus. Si vo minoꝛ facultatibus ꝑbabit datis fideiuſſoꝛibus idoneis ad ēphyteoſim accedat: ſcitibus bis quos taliū reꝛ cura ſolicitat in ſe negligentie damna (ſi bmōi cautio defuerit) cē vēdā.

Fundi limitroꝑhi militib⁹ aſſignati p reſcriptū principis vel annotationē in emphyteoſim vel iure dñij in aliū trāſferri nō poſſunt: r trāſlati reuocanf. Bar.

Idem Augu. Lex. viij.

Odem Augu. Dnes fundi † patrimoniales p meſopotamiaz r oſdrochenam/ puincias q̄s oſtat diuoꝛ retro p̄ncipū ſanctiōib⁹ limiti⁴ deputatos/ ad ius pſtinū ſine vllius aſſertiōis reuocēt obſtaclo⁵ ꝑbituri oīa q̄ antea ipendēda neceſſitatib⁹ limitis ꝑberi cōſueuerāt: ita vt nulli penit⁸ audiāt q aut reſcripto aut annotatiōe dñiuz vel ēphyteoſim vel ꝺductiōez q̄libet gñe largitatis de nr̄a liberalitate meruerit.

Jmpa. Arch. Lex. ix.

Uiuerſi cognoſcant nihil ꝑuato iure⁶ ſaluo canone fūdis emptis cū ꝓmonialib⁹ cē cōe: ita vt ad eos⁸ nūq̄ ꝓmoniaꝝ liū fundoꝛ pēq̄toꝛ accedat graui mulcta ferienda eo q statuta nr̄e clemētie auſus fuerit remerare.

Si fundi ꝓmoniales fertiles aliqbus ſunt conceſſi r ſteriles nō: perequa

† Hic no. ꝺ illos qui ꝺcūt romanis imperū nō fuiſſe certē fuy vtra ea frarrem.

Jmpator q̄ ꝺaz alienare non poteſt.

r hoc p perequatoꝛez qō in ꝓmis ſecus eſt. r ſm hoc priuato ꝺic. i. q̄ priuatus a priuato emit. Alij ꝺicunt. i. ſpeciali iure.

s Ad eos. emptos. r facit. j. de meta. l. ꝺuotum. r. l. ꝓogi.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2017

a Undos. Canone. ſ. tributa ordinaria q̄ ſtant p̄ncipis p̄dia. vt ff. de exac. tribu. l. fi. in fi & eccl'a. vt. ff. de ſac. ſan. ec. l. placet.

b Conceſſi ſunt. in emphyteoſim vel locationem.

c Coſtituti ſunt. deſerti puta: & ita apud nos ſunt nemini conceſſi q̄ cōcedunt habēti alia vt illa deſerat vt oia alicui dari poſſint. vt. ff. de ol agro deſer. qui vtilia. ſec' in emptio a priuato. vt. ff. l. prohi. Accur.

d Ius. i. pēſio emphyteotici p̄dij q̄ pēſio nſo iudicio. i. permiſſione nſa ſpāli eſt retēta apud vēditorē vt ipſe eaꝫ ꝑſtet nō ēptor: ſine vſculo obligatiōis. inefficax eſt pactio ē ſeu obligatio vt ē ali' q̄ p̄ poſſidet ꝑſtaret. vt. ff. ſine cen. vel reli. l. fi. niſi ſit ſeā nſo iudicio. ſic & ipſius p̄dij p̄monialis efficax ē alienatio facta a ꝓcuratore patrimonij niſi iuſſu p̄ncipis. vt. ff. de leg. i. apud iulianuꝫ. ff. ita illud ius nſo iudicio retentū imutabile pſeueret. & ſicut eſt ab emptore poſſeſſum vt vendito: nō ipſe ēptor: ꝑſtet ei. & ſm ff verba iudicio nſo termināt retētatū. Vel dic in iudicium eſt in hoc vbi ſine obligatiōe eſt quentio. & ſic ſoluat empto: quia nō valet quētio in iudicio fiſci valet tñ inter ꝑtes vt. ff. de pac. iter debitorē. & ſic ſoluat ēptor. Vel dic q̄ leganſ cū inferioꝛi ſa iudicio nſo. & eſt ſenſus idem qui ꝓximus.

e Predij. p̄monialis.

f Poſſeſſionē. i. ſine noſtro iudicio empto: vetuſto tpe retinuerit ſic poſſeſſionē quā vēditoꝛ ꝑſtiterit. nō ipſe volum' eum adiuuari ex vetuſtate tēporis q̄minus ſpē ꝑſtet ipſe ēptoꝛ ſm q̄ſdā & vbuꝫ vitioſa ſpōt legi. ſ. obligatione. vt. ff. vel vetuſtate. naꝫ tricēnalis. vel. gl. an. ſi ſcptio ex vitioſa poſſeſſione oziſ. vt. ff. de acquiꝛ. poſ. l. pōponi'. ff. fin. & vetuſtas ōr. gl. an. vt ar. ſ. de fū. rei p̄. l. nemo. Vel dic que poſſeſſio. ſ. vitioſa: & ſm boc dic q̄ vitioſe ceꝑit poſſidēꝛ poſſeſſoꝛ ſine ti. & tamē ſcribit. gl. an. ſed canone ſoluet p. l. fi. j. eo. Vel dic ſm Azo. ius ēphyteoticū bēbas i fundo tytij illud p̄dij poſſedit ſei'. fff. annis nullo mō ſibi obligatuꝫ ab emphyteoticario. nunc ēphyteota vēdicat a ſcio vtili in rē. ſcius obijcit ſcriptionēꝫ: ꝓhibet hec ſtatutio ſcriptionē: & eſt ſpāle iuris ēphyteotico non obijci ſcriptionē ſm Azo. Sed ego credo meli' dici ſi dicam' eum habuiſſe ius ēphyteoticū in p̄dio patrimoniali: nā & rub. de patrimonialib' loquit & ſit hic ſpeciale in patrimonialibus emphyteoticis ſm. ff. & & ſm boc adimatur poſſeſſio. i. oñium vt nō ꝓſcribatur. fff. an. ſed. gl. vt. j. eo. Lā & facit. ff. de ꝓſcrip. fff. an. l. cum notiſſimi. ſ. fi.

g Oſſeſſoꝛes. vel ꝓo ideſt.

h Cōparauerūt. a me vel a priuato ſꝫ in ēphyteoſim būt a me.

i Modo. l. beneficio. q. o. ſicut eis largimur in emphyteoſim/ita largimur boc vt nō habeāt neceſſe ea emere. & tamē habeāt tantū ius ac ſi emiſſent ex̄cepto q̄ dicitur. ff. eo. vniuerſi. Accur.

k Suc ceſſione. vt q̄ acceperant deſertuꝫ ꝑ quod videntur ſuccedere deſerenti quo caſu biēnio vel ſex menſib' ſit tutus. vt. ff. de omni agro deſer. l. qui agros. & l. locorum.

l Priuata. facta a nobis vt ſubiſcit.

m Quocūq; mō. q̄ ius in re ꝓtio diuturnitate queſiuit. vt. ff. c. l. ius.

n Sciat. emphyteota tantum.

o Libertates. ſ. ti. ſ. l. ij. ff. Sol. habēt ꝫ q̄dā liberalitates: ſec' in libertate dicunt. vel illud in colono ſimplici vel alio: hoc in ēphyteoticario vel ſiſ q̄ ſunt ꝓbi ſalte vt liter. ar. in aut. de nō alie. ff. alienatiōis. col. iij. & facit q̄ dixi. ff. de agrico. & cen. l. q̄dāmodus. Accurſ.

p Ulli. Saltuēſcs. id eſt ſalt' in quibus ſunt paſcua. Accur.

q Oriētis. localis eſt ff. leg. nam alie oñice poſſeſſiones ſaluo canone alienari poſſunt. vt. ff. de fun. rei p̄. l. fin. & j. l. p̄. & eſt filius. ꝓhibitio quodāmō in p̄dijs redactis ſub forma patrimonij. ff. de le. ij. apud iulianum. ff.

r Officium. i. officiales & facit. ff. de aquedu. l. diligenter. & de fun. li. l. fi. & de pe. bo. ſub. l. ij.

s Ubemus. Agonotetici. ſ. noſis fūdos vel noſtros relegatoꝛum vel alio ſiſi. vt. ff. de coll. Do. ade. l. j. & dicunt agonotetici ſm. ff. quod dabantur certātibus in agone. vel. i. rurestres ꝓ ducti ad fertilitatez agone. i. labore. nā ꝓmo erāt ſterilia. agon em̄ grece labor: latine. quia qui labo rat agit. vñ ēps in agone fuit. Et releuata dicitur q̄ cum erant paluſtria facta ſunt terrena de q̄bus cetiā loquitur dicta lex de co. do. Accur.

t Jugoz. i. terre q̄ modo iugo arāt olim ſteriles. vt in auc. de mā. ꝓin. ff. coges. Jte cuiuſcunq; iuris. i. noſis a iure impoſiti vt aurarij. vt. ff. eo. l. ij. & de col. do. l. j. & no. fm. ff. bic loquit de ꝓdijs deſertis que poſſident ab aliquo nulla intercedēte aucte ei' q̄ ea interponere potuit. & ideo bic. ꝓ. gl. an. ſcribit vel alius qui a tali poſſeſſoꝛe titulo intercedēte accepit. ff. ad. t. J. quicunq; ergo talia p̄dia ꝑ ſctuꝫ emphyteo. vel ꝑ aductionē ꝑpetuaꝫ ꝓceptione imperatoꝛis vel auctoꝛitate comitis priuati erarij ſuſceperit: do minū cū poſſeſſione cōſequitur quā alienare & quo voluerit mō trāſferre poterit: q̄ ergo ꝑceperit vel auctoꝛitas facit boc facit bic ſcriptio. Accur.

v Suum eſſe. quia capitis cenſura ſublata iugatio terrena remāſit & omnes ꝓ bis agris quos poſſident publicas ſtationes debēt. ideo vi debatur publico eſſe queſitum quod fuerat ſcriptū. quia fiſcus ſoluꝫ penſionem recꝑerat ſed nō eſt niſi ei qui poſſedit. ff.

x Adouēdā. anniuerſarie ſolutiones ꝓ rationale rei ꝑuate exigebātur. qui alſ vocatur ꝓcurato: fiſci. vt. ff. de mo. mul. l. ij. & & iij. & ſic a publico mouebatur actio. vt. j. de fun. rei. p̄. l. vniuerſi.

y Quadraginta annoꝝ iugis. vt. ff. de ꝓſcrip. fff. an. comperit. & j. de fun. rei p̄. l. fi. nec ob. & ff. ne rei do. vel temp. q̄ ibi de longo tempoꝛe dicit. Item nec. & de omni agro deſer. l. qui agros. & l. locorū. q̄ ibi ꝛtra priuatos/bic cōtra fiſcū. Jtē quid ſi erat priuati ꝑdū? Rñ. multomagis ſm. P. ſecus autē ſi nihil eſt ſolutū. q̄ fiſco nō ꝓſcribitur in canone priuato vt ammodo non teneatur ſoluere. vt. ff. de ꝓſcrip. fff. an. comperit: q̄ tamen dic. vt. ff. de ꝓſcrip. fff. annoꝝ. male.

Tpis diu turnitate ius alicui querit.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a ¶ Adēpto canone . imo petrani a ꝓncipe prediū vt fine canone libere habereꝫ. Sed ℈.j. de fun. rei priu. l. fi. Sol. ibi in oñico hic nō: imo ħ a principe: ibi ab alio accepit eo pacto. Et not. quo neceſſaria q̄rūnū nō ſufficit. ff. de adop. l. poſt mortez. Aliꝫ dicūt q̄ hic erat dubiū de canone. ſi aūt eſſet certū etiaz a ꝓncipe ſuſſiceret. Itez ℈. ſ. de ꝓſcrip. ttt. an. cū notiſſimi. in fi. Sol. ħ inſſio vel cōceſſio principis fuit: ibi non.

b ¶ Ab initio. innuit q̄ ſi ꝓtio cepit poſſidere ſz ceſſauit eta biſticiū dēpti canonis impetrauerit nihil egit. vt. ſ. de anno. & trib. l. in fraudem. & de immu. ne. cō. l. j. ad. & facit. ſ. de ꝓfeſ. & me. l. fi.

¶ De mācipijs & colo.

c ¶ Aphyteotica rios. cum ſiſcus ſingula ꝓdia cuiuſdāville locaſſet diuerſis certa mercede in nūmis conſtituta poſtea dederat aliꝫ villaz illaz in emphyteoſim. coloni ſic oīa volunt vſurpare. vt in ēphyteota nil remaneat: qđ nō p̄t. ad qđ facit. ℈. l. iij.

d ¶ Coloni. gbus locatio ꝓma facta ē ad nūmos.

e ¶ Vſurpantes. ſ. eos q̄s &c. & eſt ar. ℈ prādeſſes ſcribtoꝝ q̄ facit ꝓ ſuos diſcipulos ſcribi: & ℈ magīm. q̄ facit ſcholarē ꝓ ſe legē.

f ¶ Solēnitas. que a iure eſt inuenta circa emphyteoticos fundos.

g ¶ Attractare . id eſt ad vſum ꝓpium trahere.

b ¶ Inſitum. quaſi inſertum: & venit ab inſero in ſeris inſerui. i. inſedare.

i ¶ Irrigationis. facit. ſ. de ſerui. & aqua. l. preſes.

k Ibertates. dñi. vt coloni ſ. ſic non eſt ꝓtra. ſ. ti. j. l. poſſeſſores. & facit. ſ. de bis qui a nō do. l. ſi non ꝓpcie.

l ¶ Rationales. i. pcuratores ceſaris. vt. ſ. de modo mul. l. ij.

m ¶ Ognouim. & de ruerūt. in emphyteoſin. & nota ſpālevr teneatur colono ſtare fauore fiſci: ne fiſcus teneaē ei: vt hic. t. ff. de iu. fiſ. l. fi. ℈. pfon. & als regulariter ℈. vt. ſ. loca. ēptoē. t. ff. loca. ſi merces. ℈. & de vſufruc. arboribus. ℈. j. que ſunt contra.

n Aper. Fundoꝝ. i. deſertoꝝ.

o ¶ Certāt. arādo. Acc.

p ¶ Dirigentes. ſcz ſe.

q ¶ Ad militiā. i. reuocatur ꝺ militia. vt. ℈. ti. j. l. j. & fi. & de agri. & mā. do. l. iij. & ℈. q mili. non poſ. l. qui adēpto canone & bmōi fundos ab initio ꝓncipali iuſſione datos ſibi fuiſſe ꝛfirmāt: ſi ꝓ. xl. an. adēpti canonis bñficiū iugiter poſſe derunt: nec canone cui adēptio nem. xl. (ſicut dictum eſt) annoꝝ poſſeſſio teſtāt poſſunt penit ꝓfligari: eo q ꝛ nſre ꝓtati placuit in vtroq; caſu. i. tam ſaluo q̄s adem pto canone poſſeſſoꝝ iura nſroꝝ in eo ſtatu in quo ꝓ. xl. āños (ſicut dictū eſt) iugiter māſerunt abſq; vlla innouatione durare.

¶ De mācipijs & colonis patrimonialiū & ſaltuenſiuz & emphyteoticoꝝ fundoꝝ. Titu. lxvij.

¶ Si villa locata i ēphyteoſim cōcedit nō p̄t coloni vſurpare totū territorium ciuſdē. & vniuerſas aq̄s & fontes ciuſdē ſz fructū ꝺbēt ꝓcipe de bis qb⁹ cultura req̄rit. & vti aq̄ ūten⁹ ē ad culturā neceſſaria: reliquū vero cedit emphyteotis. Bar.

Impera. Ualen. Lex. j.

Mphyteoticarios[c] grauant coloni[d] agros ꝓter ꝛſuetudines vſurpantes[e] q̄s nullis culturis eruditū: cū ſolēnitas[f] id eos attractare[g] permittat / quod eozum labore vel oliueris eſt inſitum[h] vel vinetis. ſed et irriguas fontium aquas vſurpare conant: quarum fructus ſolis emphyteoticarijs debentur. ideoq; placuit vt dicti ceps aquarum iura poteſtateſcz penes emphyteoticarios permaneāt: tantumq; ex colonis impar tiatur quātuz culturis coz agrorum ſufficere manifeſtū eſt quos ipſi colunt: ꝓ modo autē ſuperflue irrigationis[i] quā vltra culturas ſuas vſurparint: emphyteoticarijs poſſeſſoribꝰ penſiones accēſſionesq; ꝓbeant.

¶ Abanumiſſio facta de mācipio fundi patrimonialis a non dño reſcinditur per ꝓcuratoꝝ ceſaris. Bar.

Impera. Ualen. Lex. ij.

Ibertates quas mācipijs ex fundis patrimonialibꝰ atq; emphyteoticis qui fundozū non ſunt domini[k] ꝓteriterint: rationales[l] huiuſmodi ꝓcepti au ctozitate reſcindant.

¶ Emptoꝝ fundi patrimonialis teneē ſtare colono: quez ſi expulerit poſſeſſione priuatur. ℈. d. Bar.

Impera. Oza. Lex. iij.

Ognouimus a nonnullis q patrimoniales fundos meruerunt[m] colonos antiquiſſimos perturbari atq; in coruz loco vel ſeruos ꝓprios vel alios colonos ſurrogari. edicti itaq; huius auctozitate ſancimus eo q̄ deinceps aliquid huiuſmodi credideꝛint attentandum biſdem poſſeſſionibus eſſe priuandos.

¶ Coloni ad aliquā militiā conuolantes reuocantur ad antiquā culturā. Itez milites veterani ad quietē donati rei rustice operam nō debent dare. Bar.

Idem Augu. Lex. iiij.

Up ꝓmūdatio refectione fundoꝝ dudū nſris eſt legib⁹ ꝓhibitū vt bi q cos colētes ſoluz eoꝝ vertant[n]: nūc ad alia loca diripientes[o]: nūc ad militia[q] ꝙolātes ad auitas cōditiōes ꝛ ꝓpria iura cōuocent. Ceterum † eos qui caſtrenſibus ſtipendijs ocia quieta meruerūt[r]: etiam veterani ꝛſtituti: nequaq; placet tela[s] in vſuz voteris[t] ligonisq; cōuertere.

¶ De fugitiuis coloni patrimonialibus: ſaltuenſibus ꝛ emphyteoticis. Titu. lxiij.

¶ Coloni patrimoniales vel ſaltuēſes non obſtantibꝰ aliquibus ſtipendijs que ꝓmeruerint renocātur ad ꝓmeuā culturam agrozum. ℈. d. Bar.

Impera. Ualen. Lex. j.

Uicūq; paruuli[x] ex municipibꝰ vel colonis patrimonialibꝰ vel ſaltuēſibꝰ quoz tū aui ac patres implicati bmōi functionibꝰ fuerint cōiuentia militaris officij ad ſtipendiū caſtrenſe vel officia diuerſa trāſierint ad munera patricie vl ad agrozū cultꝰ ꝙuentis ducibus tribunis ac ꝓpoſitis reuocentur neq; bis ſtipēdia[y] data ꝓſint. † Suſcipiens vel occultans colonū patrimonialē pena bic inſerta punit. Bar.

Idem Augu. Lex. ij.

Uiſquis colonū patrimonialē[z] aut ſolicitatiōe ſuſceperit: aut occultatione celauerit nō ſolū ipz reſtituere: ſz ctiā libzā auri pene noie inferre cogatur.

¶ Oēs aſcriptitij ad agricultura ꝓdiozū patrimonialium ſi ad aliquā militiam cōualuerint reuocantur. Bar.

Impera. Ionō. Lex. iij.

Uiuſcūq; annotatiōis vel ozaculi dudū impetrati vel poſtea eliciendi auctozitate ſubmota oēs quos patrimonialium agrozum vinculis fozruna tenet aſcriptos ſub quibuslibet gradibus militātes ad ꝓincie moderatoris iudiciuz ilico ſub idonea interceſſione mittentur.

¶ De collatione fundozum patrimonialiū ꝛ emphyteoticariorum[a]. Titu. lxiiij.

¶ Emphyteota fundi patrimonialis debet ꝓ parte qua fundos poſſidet munera agnoſcere. ℈. d. Bar.

Imperatoz Conſtantinus. Lex. j.

Mphyteoticarij poſſeſſores qui manſuetudinis nſre bñficio ad extraordinaria mimine deuocātur munera ſicut ceteri ꝓuinciales obſequiū ſuū itineribus muniendis impēdant[b]. nulla eiñ rōne debēt ad boc qđ in cōmune omnibus ꝓdeſt ſe iungi. Idem Augu. Lex. ij.

Patrimoniales fundos extraordinarijs onerib⁹ vel medic aut tertie portionis[c] obſe-

anno. & trib.

cires. ℈. ſ. de colo. pa. l. j. & de agri. & cēſi. l. colonos nulla. & l. cum ſatis. ℈. cauēant. & ne rei eo. vel tē. l. j. & ℈. de ap. ma. mil. l. ꝓbari. niſi iā facti veteranī vel ſubꝫcit. Et nota q̄ nō loqtur ꝺ ſimplici colono ſz aſcriptitio: qđ ꝓ quia dicāitas ꝛditiōes. Itez j. de veteria. l. pe. cōtra.

r ¶ Deruerunt. vt q̄ bone ſte miſſi ſunt ꝺ militia.

s ¶ Tela. q̄ in militia habuerunt. Accur.

t ¶ Domeris. iſta ſunt nomina inſtrumentoꝝ que ſunt in aratro.

¶ De fugitiuis colonis patrimonialibus ꝛc.

v ¶ Uicunq; parentes cum ſunt pueri ſeparātur a ſolo per patrez ponenteē eū cum aliquo milite. idē tñ ſi magnus ceſſauit ſc a ſolo. vt. ſ. tit. j. l. fi. cum ſuis concor. ℈. ff. de decu. l. bonores. ℈. pe. Accur.

x ¶ Stipēdia data. vel ſtatuta. ad qō. ff. de decurio. l. berennius.

y ¶ Uiſquis . Patrimoniale. idē forte in colono crederez. Virg. ℈. de fun. pa. l. fi. in prin. t facit qđ no. ℈. de ſeruis fugi. quicūq; in fi. Accur.

z ¶ Uiuſcūq; . facit. ℈. eo. l. j. t. ſ. ti. j. l. fin. cū ſuis concor. t. ſ. de decu. l. generali. & agrico. & cenſi. l. ſeruos.

a ¶ De collatione fundorum ꝛc. Ad quas collationes teneantur iſti fundi dicere vult.

b Aphyteotica rij. Munera. non ſuo fauore ſed fiſci vel principis. vt. ff. de iu. immu. l. ſemp. ℈. cōductores. t facit. ℈. de agri. & cen. l. j.

c ¶ Impēdant. facit. ℈. de fac. ſan. eccle. l. ad inſtructiones. & de mu. pa. l. j. & ℈. de pu. do. aug. l. abſit.

d ¶ Prodeſt. als ꝓfuturum eſt. ſic in auf. de non alie. ℈. q verīſſe. in fi.

e ¶ Ertias portiones. q. d. ſoluat tertiā ei⁹ ꝺ collatiōe fundoꝝ ꝓ militia ꝛ emphyteoticariozū qđ ſoluerūt alij. ſz certe aut totum aut nihil. vt. ſ. de

† Vide ad hoc Jo. de pla. hic. & in gloe. inſti. t quid docto. ꝺ ſpecter. vide pulcer per abbat. in. c. clerici extra de iudicijs.

† Et ſine huius tenore. ſm Johan. de plat. q̄ ſz ꝓ bere ſe dari exercuiſſe ſolutiones datoꝝ nec piſſe nō ꝓpter boc. ꝓbat ſe ꝺdatore. q̄ dari eē nil. ꝺbet legitime dari. q̄ ſi habuiſſe cū ſoleāt ſatisfacere. & ꝺ bus in. l. rpa. & de fi. infra. t iur. ha. ſi ſca.

Doctor aut lector nō p̄t legere per ſubſtitutum.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

anno.et tribn.l.iij. certe nibil: vt hic dicit.

a Aluri.vt.ff.de inu.pa. l.ij. Accur.

b Puniat. pena est.ff.ff. exeu.mu.l.enidenter.

c ODnes. Pro rata. cũ cõiter possidet.

d Insoliduz.qũ ex asse. Et no.pertinẽtiũ:nã nõ extra ordinẽ vocatur:sed ordi.vt.ff.l. progi. t.ff. de exeu.mu.l.euidenter.

e Priuator.facit.ff. de mu.pa.l.ij.t de an.et tri. l.omnes.t.l.fi.et de allu. l.ij.t.ff.fine cen.vel reli.l. fi.t.j.de col.fun.l.fi.

f Lacuit. Possessores.i. qui habent in emphyteosim p̃dia p̃n cipis vel q̃ pncepo habe bat ab alio in emphyteo sim:vt.ff.de fun.pa.l.fũdi.

g Habuerint. xtra.ff. de vsur.l. tutor.§.lucius. fs dic vt.ff.fi cer.peta.gdã.

h Januariũ.i. dies hic circa mediũ ianuarij.

i Iduũ.genitiu⁹ plurales numeri t substãtiuũ.

k Securitat.ff. p̃cipe dat inferẽtis nomẽ diẽ t ꝟsulẽ:mẽse.cãm et sũmã: vt.ff. de apo.pu.l.j.t si fundus esset p̃nati:hic apochã ds emphyteota dare dño.vt.ff. de iur.ẽphy.l.ij.

l Quo. facit.ff. de sol.q decẽ.et.l.fi debitor. et.ff. de suscep.l.j.et.ff. de acti. et obli.quod quis.

m Er oẽs. Ab ordinarijs. p̃fidibus: vt.ff. de mõ mal.l.eos.

n Virigat. ad erarium vt.ff. de fru.vt.cõ.l.fi.t.ff. de bis que ex publi.co.il lata sunt.l.fi.t de bis qui ex pub.ra.l.j.t.ij.t de exact.tri.l.in fiscalibus.

o C De fun.rei priua.tẽ. Zd est fiscalis q̃ ꝑpe et p̃uate p̃ncipis dicunt:vt ff. ne qd i loco publi.l.ij.

p Riuersi. retrahi. nisi alt⁹ adiũciat p̃tio: vt ff. de ven.re.ciui.l.fi.t facit ad.l.istã.§. de diner. p. l.iij.t.ff. de fun.pa.l.bi.t de debi.ci.l.fi.in fi.t.ff. ne fil.rẽ quã vẽ.c.l.j.t.ij.t de quadri.p̃scrip.l.pe.t fi.

q Ꝫ quos. Solici tat.q: videt eis ex pedire habere in emphyteosim p̃dia p̃ncipis.

r Tue dignationis.als dicatiõis t p̃fidi loquif.

s Villa.est i emphyteosim danda fic dicta scõm dã.a ptinatiõe limitũ.

t Non patiatur.fic.ff. de p̃di.na.l.ij.t de allu.l.fi.

v Debitũ.§. pensionis.

x Acceperat.i. predictã emphyteosim.

y Sancimus.bac.l. sciliçet sine diminutione ve teris mercedis.

quijs fatigari non ꝓuenit:cũ eosdem et auri a speciem et frumenti plurimum modum constet persoluere:ita vt qui violare statuta tentauerit puniatur b.

Imperator Iul. Lex.iij.

ODnes q ꝓmoniales fundos siue cõmuniter siue ex asse retinẽt ꝓ his cõueniẽdi sunt ad vniuersoz munerũ ad eosdem fundos pertinẽtiũ ꝓto rata c portione/vel insolidũ d functiõe sicut vnũqũq; ꝓtuatorum necessitas publice pensitationis astringi.

Imperator Valenti. Lex.iiij.

DAcuit vt emphyteoticoz fundozũ patrimonialiũq; possessores e quo voluerint tpe et quãtum habuerint f pẽsionis paratũ dũmõ nõ amplius q; in tribus p singulos annos vicib⁹ officio rõnalis assignent:ac de susceꝓto ab eodẽ securitatẽ codex die ꝓ more ꝓcipiãt:mõ vt ĩtra ianuarium h iduũ i diẽ eis summa rõcinijs publicis inferaf: grauissime pene subdẽdo officio si cuiq; quolibet anni tpe cõmodo nequaq; numerũ terne illatiõis excedat) solutionẽ facere gestienti negauerit susceptionis officiũ:vel si moram fecerit in chiragrapho securitatis k edendo:sup quo possessores aut ꝓcuratores vel magistratus aut quicũq; in locis fuerint: qui conficiendozum actozum habeant potestatem cõueniat cõstari:vt t de officij insolentia constet:in quo l exercẽda vindicta est et his possit esse consultum.

Imperator Archa. Lex.v.

DEr oẽs ꝓincias patrimonialium fundoz ab ordinarijs m iudicibus canon exigatur: et quicqd exactũ fuerit dirigat n: sciant vo memorati iudices nihil sibi ex ꝓuate rei vel ex eo canone qõ ex his dem titulis cõtigerit ad necessitates al's trãsferendus: nisi maluerint grauissima seueritate coz licentiam coberceri.

C De fundis rei priuate o:t salti bus diuine domus. Titu.lxv.

Fisco alienante rem non potest res adnotari:sed perpetuo penes ipsum vel eius successores debet res ꝑmanere. hoc dicit Baldus.

Imperator Constan. Lex.j.

VIuersi cognoscãt bas possessiones q̃s de fisco nostro cum parauerũt seu comparãt:nullo a nobis iure retrahi sed ꝓpria firmitate possessas etiam ad posteros suos dñij ꝓpetui durabilitate dimitti.

Imperator Augu. Lex.ij.

DIq̃s cõmoditas ꝓuate rei ꝓdioz ad ea postulãda soli citat p:adeãt tue dignatiõis q officium:t modũ sue deliberationis indicent per libellos:certũq; habeant q̃ vnaquaq; villa r cum eo onere vel forma cui nunc habeat obnoxia ad uoni domini iura migrauit:vt si qd adiecerit sumptus cura vel solertia quicquid manci ꝓiozũ vel pecozis accreuerit capitationis aut canonis augmẽta nõ patiatur s: t sed solis dominis heredibusq; dominoz sit cessura felicitas. Si q̃s autẽ in annis singulis nõ soluerit debitum t ex re ipsius q̃ in reliqs remansisse claruerit sine aliquib⁹ depẽdere cogetur inducijs. Sane si q̃ post ea minus idoneum factũ esse constat:nec ita vt expedit rõnem reddere pẽsionis res quas ex nostris rebus acceperat u ad aliũ idoneũ iure quo sancimus v trãsferẽtur: nec tamẽ occoctozis cuiusq; reliquis qui nou⁹ accedit onerari x.

QImpera. Gra. Lex.iij.

Uicũq; possessionẽ rei ꝓuate nre acceꝓtã suo noĩe y:vel iure perpetuo z vel titulo cõductionis a ei crediderit esse tradendã q pensare vtilitatẽ ꝓmonij nri solendo nõ valeat:is ꝓto eo quem succedaneũ surrogauit perpetue solutioni statuatur obnoxius b.

UImpera. Arch. Lex.iiij.

Uiuersi c fundi tẽplozũ ad rõnaltum d rei ꝓuate solicitudinẽ curãq; ptineãt atq; ab his vniuersarijs solutionib⁹ postulatis e peculiari f vt semp fuit studio defendantur. Idem Arch. Lex.v.

QUs aq̃ qui fundoz nr̃oz vtilitatib⁹ seruiebat plurimoz dz vsurpatione sublatus: idq; ꝓcuratoz cõiuratia vel dissimulatione perfectum g/vt agrorũ fertilitas destituta nullos fructus cultoribus h̃ ꝓtet: qz igit satis iniustũ est statũ flozẽtis ante patrimonij aride sitis molestia fatigari:ad meatus ꝓtinos i vniuersum aque motũ tpis ꝓscriptione subm̃ota ꝓcipimus reuocari.

EIdem Arch. Lex.vj.

Um q collegio vel curie vel burgis ceteris q̃ cozporib⁹ p.xxx. an. sine interpellatiõe seruierit res dominica vel intẽtio ꝓuata k nõ inquietabit:si colonat⁹ vel inquilinatus questionem mouere tentauerit:sed in curia vel in corpore in quo seruierit remaneat.

DImpera. Theo. Lex.vij.

Emo dempto canone m ad cõparationẽ dñice n possessiõis accedat:q̃ si qs i posterũ ad iterdictum ẽctũ accesserit:eũ volumus ptia o pdere perpetuo:nec expẽsarum vel meliozate rei fructuũ p

s QOnerari.i.nõ grauat nouus ephyteota reliqs nõ solut⁹, a p̃lo q fuit de coctor.i. diminutoz pensionis. decoctio est dimi nuit.t fac.ff. de cẽs.l.fi. in pn.cũ fi. Ss ff. de publ.l. ꝑpatores. Sol. ibi in oꝺ ctiõe vectigal:h i alia. vt illa fm hãc intelligif. vel ibi cõcedif ab eo q cõduxit:h ab eo q auferẽdi et dãdi ptãte hẽbat. Vel h auctoritate p̃ncipis / ibi vero nõ.t facit.ff. de fun. pa.l.fundi.t.l.bi. Accur.

a Uicũq; Suo nomine. possidendã sibiq; habendam.

b C Perpetuo.i. emphyteotico.

c C Conductionis. scz tẽporalis.

d C Obnoxi⁹. fic.ff. de p̃di.nauicul.l.fi.et in auc.de mã.p̃in.§. non p̃mittas. col.iij.t.ff. de pac. inter.

e CAniuersi. quidam habẽt hic rubricã superiorem. Accur.

f C Rationalium.i. ꝓcuratorum cesaris:vt.ff. de modo mulc.l.ij.

g C Postulatis. vel dicit de his q debentur ex p̃cedijs tẽplozũ p̃ncipi vel fisco.ad qõ i.ad eo de leuiti.ff. ad bec. coll.ig. vel q̃ pensio debetur tempuo.

b C Peculiari.i. ꝓpuo. et facit.ff.ij.q.j. fi tributa. Accursius.

i CSus. Perfectus. rcpete dz vt t. cõsecutiue. fic t.ff. de obse.l. si manumissori.

k C Priuatinos. facit.ff. de seruit.t aq̃.l. si manifeste. t.l.ꝑses. t de aq̃duc.l.oi ligenter.

l CUm q. Priuata. q̃ fit ꝓuati colonus. t fac.ff. de agri.t cẽ.l. cũ sat⁹.§.j.t de decu.l. cũ. Ss ff. de agri.t cẽ.l. cũ scim⁹.§. illõ. Sol. ibi: pagnatos fuiũt. Zte ff. ne rei vo.vel tẽplo.l.j. Sed tibi de longo tẽpore. vel hic ꝑle.

m Emo dempto canone. Ib pacto vt nõ teneaf ẽptor soluere canonẽ. Et no.q̃ h tãgit vltimã ptẽ rubrice. fin. dD.

n C Dñice. Et impatoris eg q̃ ipse ipator soluebat alij canonẽ vel pensionẽ: vt.ff. de fun.pa.l.fundi.t sui officiales vẽdũt dicto pacto.t excipe possessiones positas p orientẽ t. q̃ nec saluo nec dempto canone p̃nt alienari:vt.ff. de fun.patri.l.penul.

o C Pretia. nifi fuerit ftipulatus: vt.ff. cõmu.ff le ga.l.fi.§.fi. Zte q̃tra.ff. ne li.ba.me.l.j.t fi. in fi. Solu. vt ibi. Accur.

p C Fructuum. Si habes fructuũ planum est:quia

f

UNIVERSIDAD DE HUELVA

dato fideiussore ét si debtũ accipit: vt.j.c.qcũq.t.ff.de oi ag.deser.l.iñ.

a ¶ Conductorib⁹.s.plonalibus qbus spāle ius cōcedit tam pro eis q̃ eos: vt.l.iij.t no.q̃ si ppetuo accipiũt dñi sunt.t ideo donāt: vt.l.j.t ff.de omni agro deser. qui agros.nec imperato: potest eis auferre: vt .j.de lo.fun.ci.l.fina.Accur.

b Jg qs. Emphyteota.

c ¶ Fundos. ad fiscum pertinentes.

d ¶ Salua lege. i. saluo canone: vt.j.co.l. vniuersi. t fundi. t.l. fundos.

e ¶ Firme sint. vt insti. loca. ff. adeo. Sed an vendere: videt idem: vt. ff. de re. iu. cui? ē. ff. in alio em phyteota fec?: vt. ff. de iure emphy. l. fi. circa prin.

f ¶ Cogatur. nō donator: sed donatarius. sic nec vē dito: pacto etiā interuenīte: vt. ff. fine censu. vel re. l. fi. t fa. ff. de epis. t cle. l. si quis pbyter. t de heredi. decu. l. fin.

g Patrimonialis. tē pus. ccc. dicrū: vt ff. de pub. imperatores.

h ¶ Nocere. immo videt cōtra. ff restituit: vt. ff. de mi. l. si eq. cā. ff. si in cōmissum. S? ibi in fiscali: bic plus. q? videt nec restitui t sibi pūdicare: vt. ff. de fi. instru. t iure baste fi. l. quecūq. S? ibi in fiscali t vltra erat pcessum: q? solenniter vēditū. t eodē modo solue. ff. de admi. tu. l. fi tutoris. Item nec sibi negat restitutionem. Itē? bodie videt corrigi qō de. ccc. diebus dicit? ipo iure nō currant: vt. ff. in qb⁹ cau. in integ. resti. l. fi. Vel dic q illud qñ currebat tp? restituebatur: at qñ nō restituebat etiaz bodie currit: t non restituitur vt dixi qñ vēdidit fiscale. al's corrigitur.

i ¶ Ad fraudē. i. damnū. fic. ff. de edil. edic. l. cū autem. ?. egcipit. q. d. euadere non affert damnū.

k ¶ Accedere. al's euadet.

l ¶ Paulo. i. parū infera tur. t. i. nō totū qō debe tur. vel dic ad fraudes. i. occasiones iuris. t. quod esset fraus eum euadere. et facit. ff. de vfucap. pro emptore. l. fi.

m ¶ Penas. q? forte solut? estimationem pensionis per quam minor? solue re debuisset. arg. ff. vi vi. l. meminerint. t. ff. de act. emp. l. iulianus. ?. fi cū in facto tributa tamē minor? soluit cū in ß locupletior est: vt. d. ?. t nota penas deserti officij. sic ff. de offi. ?fi. l. ouius. idē? o oia in ecclesia t plato: vt in aut. de non alie. ?. si minus. col. ij. t. ff. de āno. t tri. l. obsistere.

Tributa soluit minor.

n ¶ Deplorare. id est emendare.

o ¶ Ucinqꝫ possessiones. scz patrimoniales.

p Quod refundendum. id est ad remittendum canonem.

q ¶ Desertas. id est steriles p quod ex censabat sevt non perdiderit licet nō solucrit pensionem. Sed argu. contra. ff. de allu. l. iij. sed ibi p principem fuit diminutum. Accur.

r ¶ Licitatio. in locationib⁹ cñ t vēditionib⁹ ꝺdiꝛ fiscalib nō primo monialiū est loc⁹ adiectionib⁹ nisi cuꝫ locatio primonialis fuit tpalis. sꝫ nec ad venditiones pertinet ciuitatuꝫ adiectio: vt. ff. de vē. re. ciui. l. j. t. j. de loca. pre. ciui. l. fi. t no. bac. l. vnū ℈ cōductorem. aliud p eo. Item facit. ff. de oi agro deser. l. qcūq. t de allu. l. iij. t de vendi. re. ciui. l. ij. t. ff. de publi. Llicitatio. Accur.

s Hūdi. Nostraz. ce fariꝫ. cū antea cēnt emphyteoticarij alicuꝰ priuati vel eccīe vel fisci.

t ¶ Poposcerint. titulo emptionis vel alio perpetuo titulo.

v ¶ Commodamus. i. ad cōmodū pcipiēdum damus. vel hoc dꝫ: ℈ ad trāslationē possessionis.

g ¶ Possessiōe. fundi dati in emphyteosim.

y ¶ Dissoluāt. al's potest esse metus cōmissi.

z Si qui. Perpetuo. nisi infra scz mēses ex die concessionis venit: vt. ff. de cēsi. l. fi. t facit. ff. de omni agro deser. l. loco comm. t. ff. eo. quicunqꝫ.

a Hꝫ gbus. Incōcussi fe. fic. ff. co. l. fundi. t. j. de loca. pre. ciui. l. fin. t. ff. de cēsi. l. fi. t de omni agro deser. l. qcunqꝫ. t de quadri. prescri. l. bene a genone.

b ¶ Contractibus. scz vt pdat vel alio titulo possit alienare.

c Quicunqꝫ. Deserti⁹. i. si fiant steriles vt accedat. ff. de omni agro deser. l. qcunqꝫ. t facit. j. de loca. pre. ciui. l. j. t. ff. de pub. l. licitatio. in pn. et. ff. de vsur. l. si bene. t ibi stitu. de satisfda. tuto. ff. pe. Accurſius.

d Omnes fundi. Limiti. i. ad vsum limitū qui stāt in militibus imperij: t ideo etiam imperator? alienare non potest: vt hic dicit.

e ¶ Obstaculo. si ali? possederat. t facit. ff. de fundi. l. j. t. l. fi. t. ff. de publi. c. inter.

f Quiuersi. Priuato iure. facit differentiam inter predia primonialia et tributaria que emit pua? a priuato. saluo tū canōe: q? aliter eme re nō licet: vt. ff. de fun. rei priua. l. nemo. t illa primonialia q̃ ps acceperit directe a principe in emphyteosim: cuꝫ bis scōis pōt dari aliud defertuꝫ: si priꝰ data sunt florida: t boc p perequatores qō in primis secus est. t fm boc priuato dic. i. q? priuatus a priuato emit. Aliꝫ dicunt. i. speciali iure.

s ¶ Ad eos. emptos. t facit. j. de meta. l. deuotum. t. l. prozi.

† Cōcor. cū hac. l. c. vlt. cuꝫ glo. sup ver. vēdere extra de loca. t cōduc.

† Ibic no. ꝫ illos qui de cūromanā imperiū nō fuisse erēn suꝫ vltra eu fratrem.

† Impator. q̃daꝫ alienare non potest.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a HUndos. Canone. l. tributa ordinaria q̄ ꝓstant ꝓncipis ꝓdia. vt. s. de exac. tribu. l. fi. nā & eccl'ia. vt. s. de fac. fan. ec. l. placet.

b CConcessi sunt. in emphyteosim vel locationem.

c CCōstituti sunt. deserti puta: & ita apud nos sunt nemini concessi q̄ cōcedunt babēti alia vt ilia deserat vt oīa alicui dari possint. vt. s. de oī agro deser. qui vtilia.

Tpis diu turnitate ius alicui querit.

fec' in emptis a priuato. vt. s. l. prōgi. Accur.

d IAs. l. pēsio emphyteotici ꝓdi q̄ pēsio nō iudicio. i. permissiōe nr̄a spāl' est retēta apud vēditorē vt ipse eas ꝓstet nō ēptor sine vitio obligatiōis. inefficax em̄ pactio ē seu obligatio vt ea ali' q̄ ꝓ possidet ꝓstaret. vt. s. fine cen. vel reli. l. fi. nisi fit fcā nr̄o iudicio. sic & ipsius ꝓdi ꝓmonialis efficax ē alienatio facta a curatore patrimonij nisi iussu ꝓncipis. vt. ff. ō leg. j. apud iulianus. s. fi. ita illud ius nr̄o iudicio retentū imutabile pseueret. & sicut est ab emptore possessium vt venditor nō ipse ēptor ꝓstet ei. & ꝓ m̄ verba iudicio nr̄o terminār retētarū. Vel dic iudicium est in hoc vbi sine obligatiōe est quentio. & sic soluat emptor quia nō valet q̄etio in ꝓdicium fici valet tñ inter ꝑbētes vt. ff. de pac. iter debitorē. & sic soluat ēptor. Vel dic q̄ legant cū inferiori lra iudicio nr̄o. & est sensus idem qui ꝓximus.

e CPredij. ꝓmonialis.

f CPossessionē. i. sine nostro iudicio emptor vetusto tpe retinuerit sic possessionē quā vēditor ꝓsti terit. nō ipse volum' eum adiuuari ex vetustate tēporis q̄minus ꝓus ꝓstet ipse ēptor. ꝓm q̄stā & vbus vitiosa pōt legi. s. obligatione. vt. s. vel vetustate. nas tricēnalis. vel. gl. an. ꝓceptio ex vitiosa possessione oriī. vt. ff. de acqui. pos. l. pōponi'. ff. fin. & vetustas dr. gl. an. vt ar. j. de fū. rei pri. l. nemo. Vel dic que possessio. l. vitiosa: & ꝓm hoc dic q̄ vitiose cepit possidēt possessōr sine ti. & tamē ꝓscribit. gl. an. sed canone soluet p. l. fi. j. eo. Vel dic ꝓm Azo. ius ēphyteoticū bēbas i fundo tytij illud ꝓdiū possedit sei'. ggg. annis nullo mō sibi obligatus ab emphyteoticario. nunc ēphyteota vēdicat a seio vtili in rē. seius obijcit ꝓscriptiones: ꝓhibet hec ꝓstitutio ꝓscriptionē: & est spāle iuri ēphyteotico non obijci ꝓscriptionē ꝓm Azo. Sed ego credo melī' dici si dicam' eum habuisse ius ēphyteoticū in ꝓdio patrimoniali: nā & rub. de patrimoniali blōquit & fit hic speciale in patrimonialibus emphyteoticis ꝓm. dō. & ꝓm hoc adimatur possessio. i. oīnium vt nō ꝓscribatur. ggg. an. sed. gl. vt. j. eo. l. fi. & facit. s. de ꝓscrip. ggg. an. l. cum notissimi. ff. fi.

g QOssessores. vel ꝓpriores.

h CCōparauerūt. a me vel a priuato & in ēphyteosim bñt a me.

i CModo. i. beneficio. q. o. sicut eis largimur in emphyteosim / ita largimur hoc vt nō habeāt necesse ea emere. & tamē habeāt tantū ius ac si emissent excepto q̄ dicitur. s. eo. vniuersi. Accur.

k CSuccessione. vt. q̄ acceperant desertus ꝑ quod videntur succedere deserenti quo casu biēnio vel seq̄ mensib' sit tutus. vt. s. de omni agro deser. l. qui agros. & l. locozum.

l CPriuata. facta a nobis vt subiscit.

m CQuocūq; mō. q̄ ius in re tpis diuturnitate quesiuit. vt. s. e. l. ius.

n CSciat. emphyteota tantum.

o CLibertates. j. ti. j. l. ij. §. Sol. habēt ḥ qdā liberalitates: sec' in libertate dicunt. vel illud in colono simplici vel alio: hoc in ēphyteoticario

☞ Predia patrimonialia hic nomina non possunt alienari in alium pena cō trafacientibus imminēte. Bar.

p CIdem. Lex. xiij.

QVlli iā i posterū licere p̄cipimus ꝓmoniales seu limitrophos vel salt' uēses[p] fundos q̄ per tractū oītis[q] positi sunt ad ius trāsferre puatū: siue ꝺempto: siue saluo canone iuris fundoꝝ imuta tio postulet: legis temeratores. l. bonoꝝ auri pena coercentes: taꝫ videl' petitorē q̄ officiū[r] qđ petitionē cōcedit admitti. licet annotatio nostra diuina pragmatica contra vetitum ꝓseratur.

☞ Qui p. gl. an. fundū ꝓmoniales vel tēploꝝ possederit vel alteri' iuris cū titulo vel sine: nullā ꝑ ipso molestiā vel qōne pati pōt: sed soluet debitū canonē. fivero ab initio. ꝑbet titulū possessōr. adēpto ca none a principe ꝓdiū sibi fuisse cōcessum a canonis ꝓstatione securus est. Bar.

s CPatrimoniales. f. fine nostro iudicio emptor vetustate tēporis q̄minus ꝓus ꝓstet ipse ēptor. ꝓm q̄stā & vbus vitiosa pōt legi. s. obligatione. vt. s. vel vetustate. nas tricēnalis. vel. gl. an. ꝓceptio ex vitiosa possessione oriī. vt. ff. de acqui. pos. l. pōponi'. ff. fin. & vetustas dr. gl. an. vt ar. j. de fū. rei pri. l. nemo. Vel dic que possessio. l. vitiosa: & ꝓm hoc dic q̄ vitiose ceпit possidēt possessōr sine ti. & tamē ꝓscribit. gl. an. sed canone soluet p. l. fi. j. eo. Vel dic ꝓm Azo. ius ēphyteoticū bēbas i fundo tytij illud ꝓdiū possedit sei'. ggg. annis nullo mō sibi obligatus ab emphyteoticario. nunc ēphyteota vēdicat a seio vtili in rē. seius obijcit ꝓscriptiones: ꝓhibet hec ꝓstitutio ꝓscriptionē: & est spāle iuri ēphyteotico non obijci ꝓscriptionē ꝓm Azo. Sed ego credo melī' dici si dicam' eum habuisse ius ēphyteoticū in ꝓdio patrimoniali: nā & rub. de patrimoniali blōquit & fit hic speciale in patrimonialibus emphyteoticis ꝓm. dō. & ꝓm hoc adimatur possessio. i. oīnium vt nō ꝓscribatur. ggg. an. sed. gl. vt. j. eo. l. fi. & facit. s. de ꝓscrip. ggg. an. l. cum notissimi. ff. fi.

t CIdem. Lex. xiij.

QVlli iā i posterū licere p̄cipimus ꝓmoniales seu limitrophos vel salt' uēses[p] fundos q̄ per tractū oītis[q] positi sunt ad ius trāsferre puatū: siue ꝺempto: siue saluo canone iuris fundoꝝ imuta tio postulet: legis temeratores. l. bonoꝝ auri pena coercentes: taꝫ videl' petitorē q̄ officiū[r] qđ petitionē cōcedit admitti. licet annotatio nostra diuina pragmatica contra vetitum ꝓseratur.

☞ Pensio ꝓdi ēphyteotici a fisco defendit p emptorem: nō obstante pacto q̄ vēditor soluere debeat: nisi principis iudicio fuerit firmatum. b. o. Bar.

u CImperator. Dono. Lex. xj.

IAs[t] emphyteotici ꝓdi[u] q̄ sine obligatiōis vinculo retentatū est iudicio nostro immutabile ꝺurare p̄cipim[v]: possessionem[w] autē q̄ sine obligatione speciali fuerit vitiosa: vetustate temporis nolumus adiuuari.

☞ Emphyteote fundos patrimoniales emere nō coguntur: dominiū vero vtile habeāt sicut a principe vel alio eq̄cunq; titulo acquisijssent. Bar.

x CImpa. Theo. Lex. xij.

QOssessores vel[s] ēphyteotarij ꝓmoniales q̄ fundos minime nūc vsq; cōparauerūt[b] eodez largitatis mō[t] neq̄q; ad eoz com parationē vrgeant: sed tāq; p̄cijs dependis fic eis nr̄i numinis bñficio potiant: vt q̄ iuris alter inferēdo p̄ciū ꝓsecutus est: hic nostra liberalitate ꝑdit[y] emphyteotica rius habeat. Illud q̄z ius in qb[y] coluit ꝓdijs q̄ aut ex succession[e][k] aut ex cōparatione priuata[l] / aut nostri numinis liberalitate aut q̄cūq; modo[m] possedit: sciat[z] illi batū ītemeratūq; seruari licētia eis cōcedenda etiam libertates[o] mancipijs ex fundis patrimonialibus atq; emphyteoticarijs cui fundozum sint dñi prestare.

y CSuum esse. quia capitis censura ſublata iugatio terrena remāsit. & omnes ꝓ his agris quos possident publicas ꝓstatiōes debēt. ideo vi debatur publico esse quesitum quod fuerat ꝓscriptū. quia fiscus soluꝫ pensionem recepērat sed nō est nisi ei qui possedit. dō.

z CAd ouēdā. anniuersarie solutiones ꝓ rationale rei ꝑuate exigebātur. qui als' vocatur. pcurato: fisci. vt. s. de mo. mul. l. ij. t. iij. & sic a publico mouebatur actio. vt. j. de fun. rei. pri. l. vniuersi.

a CQuadraginta annoꝝ iugis. vt. s. de ꝓscrip. ggg. an. comperit. & j. de fun. rei pri. l. fi. nec ob. s. ne rei eo. vel temp. q̄ ibi de longo tempore dicit. Item nec. s. de oīmi agro deser. l. qui agros. & l. locozū. q̄ ibi ꝛtra priuatos / hic cōtra fiscū. Itē quid si erat priuati ꝓdiū? Rñ. multo magis ſm. ꝑ. secus autē si nihil est solutū. q̄ fisco nō ꝓscribitur in canone priuato vt ammodo non teneatur soluere. vt. s. de ꝓscrip. ggg. an. comperit: qđ tamen dic. vt. s. de ꝓscrip. ggg. annoꝝ. male.

UNIVERSIDAD DE MÁLAGA

a ¶ Adepto canone. imperaui a pncipe prediū vt fine canone libere baberez. Sed ℨ.j. de fun. rei pri.l.fi. Sol.ibi in ofñicio hic nō: imo ℏ a pncipe: ibi ab alio accepit eo pacto. Et not. duo necessaria q̄rūnū ex hoc titulo ff. de adop.l. post mortez. Aliꝫ dicūt q̄ hic erat ou biū de canone. si aūt esset certū etiaz a pncipe fuisset. Itez ℨ.ℨ. de pscrip. xxx. an. cū notissimi. in fi. Sol. ℏ iussio vel cōcessio pncipis fuit: ibi non.

b ¶ Ab initio. innuit q̄ si pzio cepit possidere postea bñficiū dēpti canonis impetrauerit nihil egit. vt. ℨ. de anno. z trib. l. in fraudem. z de immu. ne. cō. l. j. ad. z facit. ℨ. de pfes. z me. l. fi.

¶ De măcipijs z colo.

c ¶ Emphyteotica rios. cum fiscus singula prędia cuiuslđ ville lo casset diuersis certa mercede in nūmis constituta postea dederat alij villas illas in emphyteosim. coloni sic oia volunt vsurpare. vt in ęphyteota nil remaneat: q̄ nō p̄t. ad q̄ facit. j. c. l. iij.

d ¶ Coloni. gbus locatio pma facta ē ad nūmos.

e ¶ Usurpantes. s. cos q̄s z. z est ar. ℨ prādēles scripto: q facit p suos discipulos scribit: ℨ magīm. q facit scholarē p se legē.

f ¶ Solēnitas. que a iure est inuenta circa emphyteoticos fundos.

g ¶ Attractare. id est ad vsum ppium trahere.

b ¶ Insitum. quasi inseritum: venit ab insero in seris inserui. i. insedare.

i ¶ Irrigationis. facit. ℨ. de seruit. z aqua. l. preses.

k Ibertates. onii. vt coloni z sic non est ꝫtra. ℨ. ti. j. l. possessores. z facit. ℨ. de bis qui a nō do. l. si non proprie.

l ¶ Rationales. i. procuratores cesaris. vt. ℨ. de modo mul. l. ij.

m ¶ Ognouim⁹. s. deruerūt. in emphyteosim. z nota spālevt teneatur colono stare fauore fisci: ne fiscus teneat ei: vt hic. z. ff. de iu. fil. l. fi. ℨ. pfon⁹. als regulariter ℨ. vt. ℨ. loca. ęptorē. z. ff. locā. si merces. ℨ. j. z de vsufruc. arboribus. ℨ. j. que sunt contra.

n ¶ Uper. Fundoꝝ. i. desertorum.

o ¶ Uertāt. arādo. Acc.

p ¶ Dirigentes. fcz se.

q ¶ Ad militiā. i. reuocatur ō militia. vt. ℨ. ti. j. l. j. z fi. ℨ. de agri. z mā. do. l. iij. z. ℨ. q mili. non pos. l. qui adēpto canone⁹ hmōi fundoꝝ ab initio⁹ pncipali iuffione datos sibi fuisse ꝫ firmāt: si p. xl. an. adēpti canonis bñficiū iugiter posse derunt: nec canonē cui⁹ adēptionem. xl. (sicut dictum est) annoꝝ possessio testat possunt penit⁹ p̄fligari: eo q̄ nec pactati placuit in vtroq̄ casu. i. tam saluo q̄ adempto canone possessoꝝ iura nr̄oꝝ in eo statu in quo p. xl. annos (sicut dictū est) iugiter māserunt absq̄ vlla innouatione durare.

¶ De măcipijs z colonis patrimonialiū z saltuensiuz z emphyteoticozū fundozū. Titu. lxvi.

Si villa locata i ęphyteosim cōcedit nō plus coloni vsurpare totū territorium ciuslđ. z vniuersas aq̄s z fontes ciuslđ ꝫ fructū ębēt pcipe de his qb⁹ cultura req̄rit. z vti aq̄ūten⁹ ē ad culturā necessaria: reliquū vero cedit emphyteotis. Bar.

Impera. Ualen. Lex. j.

Ophyteoticarios grauant coloni a gros p̄ter ꝫsuetudines vsurpantes q̄s nullis culturis eruderit: cū solēnitas id eos attractare permittat / quod eozum labore vel oliuetis est insitum vel vinetis. sed et irriguas fontium aquas vsurpare conant: quarum fructus solis emphyteoticarijs debentur. ideoq̄ placuit vt deinceps aquarum iura potestatesq̄ penes emphyteoticarios permaneāt: tantumq̄ ex colonis impar tiatur q̄tuz culturis eoz agrorum sufficere manifestū est quos ipsi colunt: p̄o modo autē superflue irrigationis quā vltra cultu ras suas vsurparint: emphyteoticarijs possessoribꝰ pensiones accessionesq̄ prębeant.

¶ Danumissio facta de măcipio fundi patrimonialis a non dño rescindit per procuratorem cesaris. Bar.

Impera. Ualen. Lex. ij.

Ibertates quas măcipijs ex fundis patrimonialib⁹ atq̄ emphyteoticis qui fundozū non sunt domini ꝓstiterint: rationales buiusmodi precepti auctoritate rescindant.

¶ Emptor fundi patrimonialis tenet stare colono: quez si expulerit possessione priuatur. b. d. Bar.

Impera. Gza. Lex. iij.

Ognouimus a nonnullis q patrimoniales fundos meruerunt colonos antiquissimos perturbari atq̄ in eozum loco vel seruos proprios vel alios colonos surrogari. edicti itaq̄ huius auctoritate sancimus eo q̄ deinceps aliquid huiusmodi credideri nt attentandum bisdem possessionibus esse p̄tuandos.

¶ Coloni ad aliquā militiā conuolantes reuocantur ad antiquā culturā. ℨtez milites veterani ad quietē donati reiro stice operam nō debent dare. Bar.

Lex. iiij.

Idem Augu. Up p̄monialiū refectione fundoꝝ dudū nr̄is est legib⁹ ꝓstitutū vt bi q cos colētes soluz corū verrant: nūc ad alia loca diri gētes: nūc ad militiā quolātes ad aditas cōditiōes z ꝓpria iura cōuocent. Letcrum eos qui castrensibus stipendijs ocia quieta meruerūt: etiam veterani ꝓstituti: nequaq̄ placet tela vsuz vomeris ligonisq̄ couertere.

¶ De fugitiuis colonis patrimonialibus: saltuensibus z emphyteoticis. Titu. lxvii.

Coloni patrimoniales vel saltuēles non obstantib⁹ aliquibus stipendijs que promeruerint reuocātur ad primeuā culturam agrozum. b. d. Bar.

Impera. Ualen. Lex. j.

Ucūq̄ paruuli ex municipib⁹ vel colonis patrimonialib⁹ vel saltuēsib⁹ quoz rū aui ac patres implicati hmōi functionib⁹ fuerint cōiunctia militaris officij ad stipendiū castrense vel officia diuersa trāsierint ad munera patrie vl ad agrozū cult⁹ ꝫuentis ducibus tribunis ac ꝓpositis reuocentur neq̄s his stipēdia data prosint. Suscipiens vel occultans colonū patrimonialē pena bic inserta punit. Bar.

Idem Augu. Lex. iij.

Uisquis colonū patrimonialē aut solicitatiōe fusce perit: aut occultatione celauerit nō solū ip̄s restituere: ℨ etiā libraū auri pene noīe inferre cogatur.

Oēs ascriptitij ad agricultura prędiotū patrimonialium si ad aliquā militiam cōualuerint reuocantur. Bar.

Lex. iiij.

Impera. Hono.

Uisq̄s annotatiōis vel oraculi dudū impetrati vel postea eliciendi auctoritate submota oēs quos patrimonialium agrozum vinculis fortuna tenet ascriptos sub quibuslibet gradibus militātes ad puincie moderatoris iudiciuz ilico sub idonea intercessione mittentur.

¶ De collatione fundozum patrimonialiū z emphyteoticariorum⁸. Titu. lxviii.

Emphyteota fundi patrimonialis debet ꝓ parte qua fundos possidet munera agnoscere. b. d. Bar.

Lex. j.

Imperatoz Constantinus.

Ophyteoticarij possessores qui manse tudinis nr̄e bñficio ad extraordinaria mine deuocātur munera sicut ceteri, puin ciales obsequiū suū itineribus muniendis impēdant. nulla eiñ rōne debēt ad hoc qō in cōmune omnibus, pdest se iungi. Idem Augu. Lex. ij.

Atrimoniales fundos extraordinarijs onerib⁹ vel medic aut tertie portionis obse-

anno. z trib.

Vide ad hoc Jo. de pla. hic. z in pce. inst. z quis doctor ꝺ̄ pcedere. vide pulcre per abbatē in. c. clerici. extra de iudicijs.

† Et fine huius rei. no. fm Johan. de pla. q̄s ḡ pto bet se datū exercuisse solutiones datioꝝ rece pisse nō ꝓpter hoc ꝑbat se cōdu ctores datij ee nisi pbet legitime datū habuisse cū solēnitatib⁹ requisitis. ℨ quas in. l. tpa. ff. de fi. instru. z iur. ꝑba. fisca.

Doctor aut lector nō pōt legere per inhibitum.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

anno.et tribu.l.iij. certe nihil: vt hic dicit.
a ¶Auri.vt.§.de mu.pa.l.ij.Accur.
b ¶Puniat. pena est.§.ô exeu.mu.l.euidenter.
c Omnes. Pro rata. cũ cõiter possidet.
d ¶Insoliduꝫ.qñ ex asse. Et no.pertinẽtiũ: nã nõ extra ordinẽ vocatur: sed ordi.vt.§.l. progi.v.§.de exeu.mu.l.euidenter.
e ¶Priuator. facit.§. de mu.pa.l.ij.z de an.et tri. Lomnes.v.l.fi.et de allu. l.ij.v.§.fine cen.vel reli.l. fi.v.j.de col.fun.l.fi.
f Placuit. Possessores.i.qui habent in emphyteosim pdia pn cipis vel q̃ pnceps habebat ab alio in emphyteo sim: vt.§.ô fun.pa.l.fiidi.
g ¶Habuerint.qtra.ff.ô vsur.l. tutor.§.lucius. sz dic vt.ff.si cer.peta.qdã.
h ¶Januariũ.i. dies hic circa mediũ ianuarij.
i ¶Iduũ.genitiu⁹ pluralis numeri z subst̃atiuũ.
k ¶Securitatẽ.q̃ pr̃ehẽdat inferẽtis nomẽ die z ꝑsulẽ: mẽse. cãm et fũmã: vt.§.ô apo.pu.l.j.z si fundus esset ꝑuati/hãc apochã ds emphyteota dare dño.vt.§.ô iur.ẽphy.l.ij.
l ¶Quo. facit.ff.de sol.q decẽ.et.l.si debitor. et.§. de suscep.l.j.et.ff.de acti. et obli.quod quis.
m, Per oẽs. Alb ordinarijs. pdictibus: vt.§.de mõ mul.l.eos.
n ¶Birigat.ad erarium vt.§.de fru.vt.cõ.l.fi.v.§. de bis que ex publi.co.il lata sunt.l.fi.z de bis qui ex pub.ra.l.j.v.ij.z de exact.tri.l.in fiscalibus.
o ¶De fun.rei priua.rẽ. Jd est fiscalis q̃ ꝑpe et ꝑuate pncipis dicunt: vt ff.ne qd iloco publi.l.ij.
p §.item hoc. Viueri.retrahi.nisi ali⁹ adiũciat prẽtio: vt §.de ven.re.ciui.l.fi.z facit ad.l.istã.j.de diuer.p. l.iiij.v.§.de fun.pa.l.bi.z de debi.ci.l.fi.in fi.v.§.ne fisc.rẽ quã pẽ.e.l.j.v.ij.z de quadri.pscrip.l.pe.v fi.
q Jꝫ quos. Solicitat.qz videt eis ep̃ pedire habere in emphyteosim pdia pncipis.
r ¶Tue dignationis.als dicatiõis z pdicti loquit.
s ¶Villa.est emphyteosim danda sic data scõm dñ.a qtinuatiõe limitꝫ.
t ¶Non patiatur.fic.§.de pdi.na.l.ij.z de allu.l.fi.
v ¶Debitũ.s.pensionis.
x ¶Acceperat.i. predictã emphyteosim.
y ¶Sancimus.bac.l. scilicet sine diminutione veteris mercedis.

quꝫs fatigari non ꝓuenit:cũ eosdem et auri[a] speciem et frumenti plurimum modum constet persoluere:ita vt qui violare statuta tentauerit puniatur[b].

Imperator Jul. Lex.iij.

Omnes q pr̃imoniales fundos siue cõmuniter siue ex asse retinẽt ꝓ his cõueniẽdi sunt ad vniuersoꝫ munerũ ad eosdem fundos pertinẽtiũ ꝓo rata[c] portione/vel insolidũ[d] functiõe sicut vnũquẽqꝫ ꝓtuatorum[e] necessitas publice pensitationis astringi.

Imperator Valenti. Lex.iiij.

Placuit vt emphyteoticoꝫ fundoꝫ patrimonialiũqꝫ possessoꝛes[f] quo voluerint tpe et quãtum habuerint[g] pẽsionis paratũ dũmõ nõ amplius qꝫ in tribus ꝑ singulos annos vicib⁹ officio rõnalis assignent:ac de susceꝑto ab eodẽ securitatẽ codex die ꝑ mozem pcipiãt:mõ vt itra ianuarium[h] iduũ[i] die ois summa rõciũ ꝑ publicis inferat: grauissime pene subdẽdo officio si cuiꝫ quo libet anni tpe cõdũmodo nequaqꝫ numerũ terne illatiõis excedat) solutionẽ facere gestienti negauerit susceptionis officiũ:vel si moram fecerit in cbirographo securitatis[k] edendo:sup quo possessoꝛes aut ꝓcuratoꝛes vel magistratus aut quicũqꝫ in locis fuerint: qui conficiendozum actozum baꝫ beant potestatem cõueniat cõtestari:vt z de officij insolentia cõstet:in quo[l] exercẽda vindicta est et bis possit esse consultum.

Imperator Archa. Lex.v.

Per oẽs ꝓuincias patrimonialium fundoꝫ ab ozdinarijs[m] iudicibus canon exigatur: et quicqd exactũ fuerit dirigat[n]: sciant vo memozati iudices nibil sibi ex ꝓuate rei vel ex eo canone qõ ex bisdem titulis cõtigerit ad necessitates alꝫ trãsferendus: nisi malucrint grauissima seueritate eoꝫ licentiam coberceri.

¶De fundis rei ꝓuate[o]:z salti bus diuine domus. Titu.lxv.

Fisco alienante rem non potest res aduocari:sed perpetuo penes ipsum vel eius successoꝛes debet res ꝑmanere. boc dicit Baldus.

Imperator Constan. Lex.j.

Viueri cognoscãt bas possessiones qs de fisco nostro cum parauerũt seu cum parãt:nullo a nobis iure retrahi[p] sed ꝓpria firmitate possessas etiam ad posteros suos dñij ꝓpetui durabilitate dimitti.

Imperator Augu. Lex.ij.

Jqs cõmoditas ꝓuate rei ꝓdioꝛ ad ea postulãda soli citat[q]:adeãt tue dignatiõis[r] officium:z modũ sue deliberationis indicent per libellos:certũqꝫ beant q̃ vnaquaqꝫ villa[s] cum eo onere vel forma cui nunc habeaꝫ obnoxia ad nouã domini iura migrauit:vt si qd adiecerit sumptus cura vel solertia quicquid manciꝓoꝛũ vel pecoꝛis accreuerit caꝑitationis aut canonis augmẽta nõ ꝑtiatur[t]: † sed solis dominis heredibusqꝫ dominoꝫ sit cessura felicitas. Si qs autẽ in annis singulis nõ soluerit debitum[v] ex re ipsius qõ in reliqs remansisse claruerit sine aliquib⁹ depẽdere cogetur inducijs. Sane si quẽ post ea minus idoneum factũ esse cõstat:nec ita vt expedit rõnem reddere pẽsionis res quas ex nostris rebus acceꝑerat[x] ad aliũ idoneũ iure quo sancimus[y] trãsferẽtur: nec tamẽ occoctoꝛis cuiusqꝫ reliquis qui nouꝫ accedit onerari[z].

Impera.Gza. Lex.iij.

Uicũqꝫ possessionẽ rei ꝓuate nr̃e acceꝑtã suo noĩe[a]:vel iure perpetuo[b] vel titulo cõductionis[c] ei crediderit esse tradendã q̃ pensare vtilitatẽ pr̃imonij nr̃i solendo nõ valeat:is ꝓo eo quem succedaneũ surrogauit perpetue solutioni statuatur obnoxius[d].

Impera.Arch. Lex.iiij.

Viuersi[e] fundi tẽplozũ ad rõnaltum[f] rei ꝓuate solicitudinẽ curãqꝫ ptineãt atqꝫ ab his vniuersis iudicibus[g] postulatis[h] peculiari[k] vt semp fuit studio defendantur. Idem Arch. Lex.v.

Sus aq̃ qui fundoꝫ nr̃oꝫ vrilitatib⁹[l] seruiebat plurimoꝫ oꝛ vsurpatione sublatus: idqꝫ ꝓcuratoꝛ cõniũctia vel dissimulatione perfectum[i]/vt agroꝝ fertilitas destituta nullos fructus cultoꝛib⁹ ꝑstet: qꝛ igit satis iniustũ est statũ floꝛẽtis ante patrimonij aride sitis molestia fatigari:ad meatus ꝑstinos[k] vniuersum aque motũ tpis ꝑscriptione submota ꝓcipimus reuocari.

Idem Arch. Lex.vj.

Am q collegio vel curie vel burgis ceteriscꝫ coꝛporib⁹ p.xxx. an.fine iterpellatiõe seruierit res dominica vel intẽtio ꝓuata[l] nõ inquietabit:si colonat⁹ vel inquilinatus questionem mouere tenauerit:sed in curia vel in coꝛpore in quo seruierit remaneat.

Impera.Theo. Lex.vij.

Emo dempto canone[m] ad cõparationẽ oñice[n] possessiõis accedat:q̃ si qs i posterũ ad iterditum ꝛctũ accesserit:eũ volumus ptia[o] pdere perpetuo:nec expẽsarum vel meliozate rei fructuũ[p]

3 ¶Onerari.i.nõ grauat nouus ẽphyteota reliqs nõ solutꝫ a pꝛio q fuit decoctoꝛ.i. diminutoꝛ pensionis.decoctio em̃ dimi nuit.z fac.§.de cẽs.l.fi.in pn.cũ fi.§.§.ff.ô publ.l. ipatoꝛes.Sol.ibi in quãtiõe vectigal:h i alia.vt illa sim hãc intelligit.vel ibi cõcedit ab eo q cõduxit:h ab eo q auferẽdi et dãdi ptãtẽ hẽbat.Vel h auctoꝛitate pncipis/ibi vero nõ.z facit.§.de fun.pa.l.fundi.z.l.bi.Accur.

a Uicũqꝫ. Suo nomine. possidendã sibiqꝫ habendam.
b ¶Perpetuo.i. emphyteotico.
c ¶Conductionis.sez tẽporalis.
d ¶Obnogi⁹.fic.§. de predi.nauic.l.fi.et in aut.de mã.ꝓin.§.non ꝑmittas. col.iij.v.ff.de pac.inter.
e Uniuersi. quidam habẽt hic rubricã superiozem.Accur.
f ¶Rationalium.i.ꝓcuratoꝛum cesaris:vt.§.de modo mulc.l.ij.
g ¶Postulatis.vel dicit de his q̃ debentur ex pr̃ijs tẽplozũ pncipi vel fisco.ad qõ i aut.de eccle. ti.§.ad hec.coll.iij. vel q̃ pensio debetur templo.
h ¶Peculiari.i. ꝓpuo. et facit.ff.q.j.§ tributa. Accurſius.
i Sus. Perfectus. repete oꝛ vt z. cõsecutiue.fic z.§.de obse.l. si manumissio.
k ¶Psiptinos.facit.§. de serui.z aq̃.l. manifeste. z.l.pses.z de aq̃duc.l.di ligenter.
l Um q. Priuata. q̃ fit ꝓuati colonus.z fac.§.de agri.z cẽ. l.cũ sat̃.§.j.z de decu.l. eũ. §.§.ô agri.z cẽ.l. cũ scim̃.§.illô.Sol.ibi: pagnatos fuiũt.Jtẽ §. §.ne rei do.vel tẽplo.l.j. Sed tibi de longo tẽpore.vel bic ſpãle.
m Nre. Emo dẽpto canone.i.ô pacto vt nõ teneat ẽptoꝛ soluere canonẽ. Et no.q ꝓ tãgit vltimã ptẽ rubrice.fim.ff.ô.
n ¶Oñice. Et impatoris q̃ ipse ipatoꝛ soluebat alij canonẽ vel pensionẽ: vt.§.de fun.pa.l.fundi.z sui officiales vẽdũt dicto pacto.z ecpice possessiones positas ꝓ orientẽ rẽ. q̃ nec saluo nec dẽpto canone pñt alienari:vt.§.ô fun.patri.l.penul.
o ¶Pretia.nisi fuerit stipulatus: vt.§.cõmu.ô le ga.l.fi.§.fi.Jtẽ §tra.§.ne li.ba.me.l.j.z fi.in fi.Solu.vt ibi.Accur.
p ¶Fructuum.Si habes fructuũ planum est:quia

† Sec eisset si cuz dei ꝓ uisiõe.vt in c.quãto.iũcta gl.fi.extra ô cẽsi. vbi de hoc.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

Codicis Iustiniani Liber Undecimus.

procura.cesaris vē cū fructib⁹ vēdicat:vt.ſ.de fi.inſtru.ꝛ iu.ba.fiſ.l.i. Si hēas fructū.dic.i.melioratio rei nō iducet cōpēſationē exactiōi.ſ. fundi.ꝛ impropie ō: cōpenſatio.ſ.canonis.ꝛ ſic ſtabitur ℨctui volēte decepto:vt.ſ.de trāfactio. Itē.ℨ.ſ.de vi.pte.l.penul.in ꝓn.Sol.vt ibi.

a ℂ Uetuſtatis.ſ.gl.an.opponēda tā petitiōi rei ℘ canonis.q: hic non agit ō canone tributor: ſꝫ de canone fundor⁹ rei ꝓuate ꝓncipis.et ſic nō ob.ſ.de ꝓſcrip.ttt.an no.comperit.

b ℂ Celebrat⁹.p id offiſi.

c ℂ Ualitura.facit.ſ.de p ei.impe.of.l.nec dānoſa. et ſi ℨ ius vel vtil.publi. l.fi.ꝛ de cano.frumen.vt. ro.l.ij.ꝛ.j.ti.j.l.ij. Itē fa cit ad.l.ſ.ne rei do.vl' tē. l.ij.ꝛ.j.de ꝑdijs tamia.l. ij.et.ſ.de fun.pa.l.ſi.

d ℂ De fundis et ſalti.ꝛc.

Sꝫ quis. Hre ges. q̄t aialia gregē faciunt. nota.ff.de abi geis.l.oues.

e ℂ Alienus.i.extrane⁹.

f ℂ Vendicētur.ſ.gregeꝫ.

g ℂ Cōmūtia.ſ. ꝑſenſuꝫ.

h ℂ Eos. procuratores.ꝛ facit.ſ.de paſ.pub.l.ij.

i Sꝫ qua. occupaue rit.alio empbiteo ta tenente.Accur.

k ℂ Jura.id eſt ad ꝓmū emphyteotam ꝛ cōſuetū cenſum.Accur.

l ℂ Nōgi tpis.ſ.gl.an. ꝓe ſcriptio noceret q: h nō agit de canone rei ōnice q tollit ꝓſcriptione:vt.ſ. ti.j.l.fi.canō eſſ tributo rū nulla tollit ꝓſcriptiōe niſi in caſu:vt.ſ.de ꝓſcrip.ttt.an.comperit.ꝛ de fun.pa.l.ſ.ſ.fi.ff.

m ℂ Prīcipitchꝫ.i. vt no ui nō ꝓuaſcet veterib⁹.

n ℂ Profeſſio. Ar.ℨ eos q occupauerūt terras co mit⁹ hugo.ripetrauerūt rſcripta p obꝛeptionē.

o ℂ Priuilegiū. maiozis cēſus.ꝛ facit.ſ.ne rei do. vel tēp.l.fi.ſ.ſ.ti.j.l.iij.et l.fi.ꝛ.l.vſus.ꝛ.ſ.de aque duc.l.diligēter.ꝛ dic ꝓpri uilegiū abolere poterūt.

p ℂ De agricolis ꝛc.

Rullus. Priua te.q̄ eadē eſt q̄ et fiſcalis.ad. ar.ſ.de of.co. re.priua.l.j.et.ſ.de fun. rei ꝓua.no.in rubri.et.ff. ne qd in lo.publi.l.ij.ſ.ſ.ſ

latine ordo. inde canoni ci: qz ex ordie nomiatorū ibi sunt positi fm. ff.

a ¶ Canone. de ß canone fit mētio. ff. de colla. do. ꝛ. ß. ó fa. san. ec. l. placet.

b ¶ Distrahi. sibi subaudi. ß fallit in his primonialib⁹ q p ociēte sunt: vt ß. de fun. pa. l. pe. et fa. j. ti. j. l. j. ꝛ. l. eoꝭ. ꝛ. l. si qs. ꝛ j. ti. ij. l. ꝛ. ꝛ. ß. de fun. rei priua. l. j. ꝛ. l. fi. Accur.

¶ De diuer. pre. vb. ꝛc.

c QRo edibus. Cogantur. si ß publice expedi at: alias vēdi cent i publicū p ꝑsidē: vt ff. de ope. pu. si legatū. ꝯ. fi. ꝛ fa. ff. ne qd in lo. pu. l. ij. ꝯ. si qs neminē.

d Amphilie. alꝭ pā phile. ꝛ est nomē puincie. alꝭ icipit etiā ciuitates.

e ¶ Alie. fcz ciuitates. vel dic alie. f. ville vel perſone. Accurſius.

f ¶ Acgrāt. iuste tñ. et facit. ß. de bere. insti. l. here ditas. ꝛ de leg. j. ciuitati bus. ꝛ. ß. de fun. rei pua. l. j. et. ff. ad trebel. l. oīb⁹.

g ¶ Restauratiōi memiū. ciuitatum vel castellorū qō fieri dz cōsulto principe: vt. ff. de re. diui. l. antepenulti. ꝯ. muros.

b ¶ Canonis. i. annui tributi fisco ꝑstādi: vt. ß. de ope. pub. l. ne splendidi ſume. et ve. l. fina. ꝛ in aut. de colla. ꝯ. iubemus nullam. col. ij.

i ¶ Os q actiōe. i. acceptiōe p emptio ne: vt. j. in fi. et fic p actu nō ꝓ iure ponitur nomē actiōis. fic i aut. hoc ius porrectū. ß. ó fa. san. eccl.

k ¶ Firmū. ✱ qz nō est locus adiectioni in primonialib⁹ seu tēploꝛ possessoribus: fz solū in causis fiscalib⁹: vt. j. de vē. re. ci. l. j. vel pōt dici vt i patrimonialib⁹ sit locus adiectiōi: fz nō nisi semel: ꝛ ß colligit ꝛeo qō dicit ꝓia actione. ad qō facit. ß. de fun. rei priua. l. j. Accur.

✱ Ita glo. hic dicit scz q nō ē locꝰ auctioni i vē ditione rez tēploꝝ. est correctus p autenticā ꝺ tus porrectū. ß. de fa. tanc. ec. fm Jo. de pla. hic.

l ¶ Jꝯ qs. Ergasteria. acceperit qō est. j. fcz ab alio priuato.

m ¶ Huius. scilz constantinopolis.

n ¶ Ciuilis. et qua reddi tus ꝓstari debet.

o ¶ Agonotheticas. expone: vt. ß. de fun. rei priuate. l. fina.

p ¶ Eis. possessoribus.

q ¶ Debita. i. quod debetur priuato.

r ¶ Dominium in perpetuū. Lōtra. ß. de fun. rei priua. l. fi. vbi auferꝫ possessio. fz ibi in ꝑdio cesaris: hic ciuitatis.

s ¶ Largitionibus. id est camere principis.

t ¶ Ademptū. canonē di sub certa forma saluo. f. canone ꝛ tributarijs collatiōib⁹ bisdem predijs impositis volentibus distrahi⁹ quatenus quicquid ex pte ijs memoratoꝝ fundoꝝ possit restitui publico inferatur. fz licet per eādem sanctionem huiusmo di vēditionum contractibus plenissima delata sit cautio: attamen perpetue emptiōis securitati cōsulentes: huius etiā perpetue cōstitutiōis auctoritate muniri eos dem emptores precipimus.

¶ De diuersis predijs vrbanis ꝛ rusticis tēploꝝ ꝛ ciuitatū ꝛ oī redditu ciuili. Titu. lxix.

☞ Edificans in solo publico debet soluere debitam pensionē pro edificio si expediat reipubli. alꝭ ipsum solum cū edificio vendicatur. b. d. Bar.

Imperator Jul. Lex. j.

QRo edibus qs non nulli i solo reipub. extruxerunt placitam prestare pensionem cogantur[c].

Idem Augustus. Lex. ij.

PAmphilie[d] etiā ciuitates ꝛ quecūqꝫ alie[e] quicquid sibi acquirāt[f]. id firmiter habeant.

☞ Tertia pars canonis qui redigitur ex fundis vel locis reipubli. fufficit ad restaurationem murorum.

Imperator Archa. Lex. iij.

BEstauratioīi menium[g] publicorum tertiam portionē eius canonis[h] qui ex locis fundis ve reipubli. annua ꝑstatione ꝙferatur: certū est satis posse sufficere.

☞ Emptor reipu. vel tēploꝝ ipſaꝫ perpetuo possidebit: nec ab eo pōt auelli licet ali⁹ offerat melioꝛe ꝙditionē. b. d. bar.

Idem. Lex. iiij.

EOs[i] qui actione ꝓma fundoꝝ iuris patrimonialis siue temploꝝ possessores effecti sunt vel fuerint: firmū[k] dñium tenere decernimus ne vlterius vacillet vniuſcuiuſqꝫ possessio: ſz teneat quiſqꝫ ius ꝓpriū qō dato ꝓtio roboratum est vel fuerit.

☞ Emptio rei emphyteotice fiscalis facta a priuato vel etiam a ciuitate sub pacto ne tenentur ad canonem: tenet: ſz pactum est irritum. Bar.

Impera. Valen. Lex. v.

SJ quis ex titulo donatiōis vel emptionis siue ex alio quolibet titulo possessiōes vel domus vel ergasteria[l] iuris dūtaxat ciuilis q̄ huius iuris esse vere ꝓbantur cuiuslibet ciuitatis ꝛ precipue hui⁹[m] eterne vrbis cui maiorem debemus fauoꝛē tam ciuilis[n] (vt dictum est) iuris q̄ etiaꝫ agonotheticas[o] possessiōes a cōsulatu ausonij ꝛ olibrij dēpto ciuili canone acceperūt eos impositum eis[p] canonem iuxta fidem publicorum monumentorum ciuitatis ad quā eedē res pertinuerint ꝓbere iubemus. Nam si priuati iuris debita[q] nō patimur denegari: multomagis ꝓbēda sunt ciuitatibus que iure debētur: cū sufficiat possessoꝛib⁹ q̄ apud eos dominium[r] in perpetuum ex nostra liberalitate permaneat. Si q̄ tamē possessiones iuris ciuilis canonē priuatis largitionibus[s] in ꝑsenti ꝓbent vel nūq̄ adēptū[t] vel postea ꝑpositū[u] ad hāc iussionem non pertinebūt sed priuato erario canonem quem nūc agno scunt inferre ex more debebunt dño firmiter apud eos successoꝛesqz eoꝝ ꝛ detentatoꝛes pari modo permanente.

Impera. Zeno. Lex. vj.

HAc in perpetuum[x] † valitura lege sancimus vt nicenē sium[y] ciuitati seu habitatoꝛibus eius tam ius exactionis. cccc. ſol. annui canonis ciuilis reddit[z] ad suam patriam pertinentis ꝛ possessoꝛibus. i. calanio et eliburno necnon emptoꝛio veratoꝛio cum epotio coꝛ[3] sub territoꝛio perme ne ciuitatis constituris ex nuper lapſa tertia indictione[a] cum ipa[b] restitui: q̄[c] si quid ex quo sanctio marciani diue memoꝛie lata est ad eiusdem ciuitatis[d] preiudiciū gestū est infirmari. et quod ex eadem prouisione ciuitatibus dela tum interea qualibet occasiōe mi nutum est ex auctoꝛitate cōstitutionis nostre serenitatis eisdem ciuitatibus[e] redhiberi: ita vt neq̄ iudiciaria auctoꝛitaꝫ nec impe riale rescriptum quacūqꝫ videlz adiectiōe munitum ſpecdicte generalis legis vires possit refringere. q̄ si quis aliter fecerit/pena graui plectetur.

¶ De locatione prediorum ciuilium[f] vel fiscalium[g] siue templorum[h] siue rei priuate vel dominice. Titulus. lxx.

☞ Predia principis q̄ est in perpetuū locantur sunt locāda diuitibus: vel alijs cum fideiussoꝛibus idoneis. et officialis predicta negligens de suo refarcit omne detrimentum. hoc dicit Bar.

Imperatoꝛ Gra. Lex. j.

QJui prīs nostri aperta preceptione cauetur fundos ex re priuata nostra ita tradi ꝑpetuarijs[i] vt periculo collocātium officioꝛūq̄[k] tradant: neq̄ enim quicq̄ potest ex deuotiōis plenitudine vacilla re si apparitiōe[l] iudiciaria ꝛ fundi idoneis attributi sunt: et inde fiscalis indēnitas idonea fideiusſione[m] munita: quoꝛuꝫ si alterum vel vtrūq̄ neglectum est que ex hoc titulo penſitatio canonica defideratur ex officioꝛum facultatibus ſeruetur[n].

co nunq̄ adēptū ꝓ pactū ab ēptoꝛe: qz non posset: vt. ß. de fun. rei priua. l. fi.

v ¶ Impositū. posſq̄ nullus possessoꝛ accepit. facit. j. de loc. ꝑdi. ci. l. fina. ꝛ de fun. rei priua. l. j.

w HAc in perpetuuꝫ. vel Darcian⁹ ꝙcessit ciuitati nicenensiū ꝛ qui busdā nobilibus de territoꝛio ꝓpinque ciuitatis vt de redditu seu canōe qō soluere debebāt dicta ciuitas egigeret sibi certā sūmā: qō ꝓuilegiū a cesaꝛ to tpe male obſuatū eis reparat Zeno. p. l. iſtam.

y ¶ Nicenensium. ciuitas est i ꝓuincia ſyrie. fm. P.

z ¶ Eoꝝum. forte nepote.

a ¶ Tertia indictione. eꝛ quo tempoꝛe non fuerit eis obſeruatum.

b ¶ Cū ipa. f. ꝓmena ciuitate que erat ſubdita nicen. vel dic cum ipa ex actione.

c ¶ Q. hoc respicit ſuperius. Accur.

d ¶ Ciuitat⁹. niceñ. Acc.

e ¶ Ciuitatib⁹. predictis duab⁹ qbus ꝛ alia ꝓuilegia data fuerant a marciano. Et est hec. l. arg. ꝓ ꝓuilegijs renonādis: vt in aut. de bere. ꝛ fal. ꝯ. j.

† Cōcor. ad hāc. l. ca. no uit. in verſi. vt nec illud omittam⁹, extra de iudi. fm Joā. de pla. hic.

f ¶ De locatione predioꝝ ciuiliumvel fiſca. ꝛc. Scz cuiuslibet ciuitatis: vt. ß. titu. j. l. j. Accur.

g ¶ Fiſcalium. hec nō debēt locari minoꝛib⁹. Itē conductoꝛ nihil dz exigīe de portare: vt. ff. de iu. fiſ. in fraudem. ꝯ. fi. et. ꝯ. pe. Accurſius.

h ¶ Tēploꝝ. Ex hoc ti. et eiꝰ legib⁹ vī posse colligi q̄ ſic ꝓdia reipu. ſeu dñi ce pñt locari i ꝑpetuū. i. dari in emꝑhyteoſim: ſic tēploꝝ. qō noua ꝓſtōe ꝓhibiti ēſt: vt in aut. de ali. zemphy. C. locatiōes. coll. ij. vbi nō vltra. ggg. an. ꝛ i alijs venerabilib⁹ domibus. fz dic ꝙ potest etiā in perpetuū: vt not. in aut. de non alie. ꝯ. nec non illud. col. ij.

i QJui. Perpetuarijs. scz colonis.

k ¶ Officioꝝ. id est offꝫ colonoꝝ ꝛc.

l ¶ Si apparitione. i. iudice cum ſuis apparitoribus qui ꝛ discussoꝛ dz.

m ¶ Fideiuſſione. fi tamē habēt ſufficiētia predia: vt. ß. de om. ag. deser. l. q cūq. et de fun. pa. l. qui cūq. Accur.

n ¶ Seruetur. facit. ß. de fun. rei priua. l. quicūq.

¶ Priuilegia vetera renouari debent.

UNIVERSIDAD DE VALLADOLID

Priuilegia personales sanctiones dicuntur.

HUndi. Cōductionis. simplicis tpalis. nā tunc posset auferri primo alio plus offerēte: vt. j. l. fi. §. fi vo. p tali. q̄s hic nō ls post cō tractū: vt h. t. j. l. fi. §. nec locabit ſz tpe 3ct⁹ fic; vt in fi. hui⁹. l. t. j. l. pgi. tenebat ergo in emphyteosim. t facit. ff. de iure fisc. l. iij. §. diui fratres.

b C Sanctionum. i. priuilegiorū q̄ sanctiones ppōales dicunt: vt insti. de iur. na. §. plane.

c C Veterem. quā non habem⁹. ſz pmittebat aliuz plus offerre tpe cōtract⁹ non post: vt in pn. l. digi. Et not. q̄ fuſſiē semel. ſic 3. de iur. deli. l. fi. §. ſz qa. Jtē fac. 3. de vē. re. cini. l. j. t ō fi. instru. t iure baſte fisc. l. fi tpe. et. l. quicūq. et ff. ad muni. lucius. §. fi. t 3. de munc. pa. l. ij. t. iij.

d C Edictis. fortē. gz. diez fm fortmā. q̄ est. 3. de ſa. ſan. eccl. auē. ſ. ius porrectū. et. 3. l. pri. cū ſuis ſiliīb⁹. Acc.

e C Conductoribus. ſ. emphyteoticarijs.

f C Ongruit. Posſeſſores. i. detentatores. nā de 3ductore tpali dicit nō ppetuo ęphyteotā: vt. j. l. fi. §. ſz nunc. t. §. fi vo. t facit. 3. de in diz adiec. l. licet. t. l. neceſſe.

g C Media. Perpetuo. i. in emphyteoſim. q̄ō iō fic dicit. qa q̄diu tē. vt inſtit. loca. §. adeo. et. ff. ſi ag. vecti. vel ęphy. l. j. vel etiā locatio ſimplex. t i ppetuū. vñ eſt ſiſe 3ctui emphyteotico.

h C Iſion oportet. nec extraordinarijs nec ſordidis muneribꝰ grauatur hec res: vt. 3. ō egcu. mu. l. priuate. et. l. j. et. l. emidenter.

i C Nec tū. punit factū. ēt ſi nō tenuit: vt. ff. ad ſill. l. iij. §. ſi qs co. et. 3. de legi. t cō. l. ij. t ō fun. rei pri ua. l. fi. t. ff. de iniur. item apud. §. j. et. j. de coar. l. fi. t. 3. de peti. bo. ſub. l. j. Sed arg. contra. ff. quod quiſq; iur. l. j. in fi.

k C Sz nec locabit. ſi ſolū nō donabit ſz tē. vt pmo auferat nec tū iuria; tē. vt. 3. vñ vi. l. meminerit. ſed ius q̄ hꝫ pōt vēdere alij. q. t priuatus posſet.

l C Retrahendā. ſlot. res in ppetuū locatas posſe vēdi t alienari ab eo cui locate ſūt. Jtē no. q̄ res ſic locata videtur dari in emphyteoſim. ad q̄ facit inſti. loca. §. adeo. nec de nouo pōt ei adiici: vt ꝑo. 3. eo. l. ij. Accur.

m C Donabit ei. t ſic mutabit ei cā poſſeſſionis q̄ō. B caſu ſz: vt h. t. ff. ō acq. poſſ. l. iij. §. illō. t no. 3. de acquirē. poſſ. cui nemo. q̄ō non fieret ſi eīneo donaret q̄ ppetuario: al's ꝑpetuo i aliq̄ ius ſuū mutaret. Sz vī q̄ et eīneo: vt. 3. de pub. l. cotē. §. j. 3. Solu. b dederat ꝑnceps vel comes rei⁹ puatꝫ. a principe hoc ius hꝫ. ibi acto: poſſeſſiōiꝫ. vel ſub-

A Colonis perpetuis fundoꝝ publicorum non auferātur fundi. ls alius meliorem offerat conditionem. b. o. Bar.

Idem Augustus. Lex. ij.

HUndi reipublicę ab his qui nec titulo 3ductionis[a] cos detinēt: quiqz melioꝛes cultu patrocināte redidērint: nec nostra rum quidem ſanctionum[b] (ſi forte quiſpiā per ſurrepticnem merucrit) nutibus auferātur: iuxta legē veterem[c] ſemel tm̄ licētia ſacienda adiectionis indulta.

Subhaſtatio in locatiōe perpetua fundoꝝ publicoꝝ ita vendicat ſibi locum ſicut in venditione. b. o. Bar.

Impc. Dono. Lex. iij.

OCa oia fundiue reipublice ꝓpoſitis ꝓinus licēter edictis[a] debinc vbi in eū canonis moduz cōtendentiū augmenta ſuccreuerint vt extēdi vltra aut ſuperari ab alterio[b] oblatiōe nō poſſint: ꝓpetuarijs 3ductoribus[c] locenť.

Si finita locatione 3ductor primus offert tantum quātum nouus: in locatione ꝓferetur. Barto.

Idem Honorius. Lex. iiij.

ONgruit equitati vt veteres poſſeſſoꝛes[a] fundoꝝ publicoꝝ nouis conductoribus ꝓferātur: ſi facta nobis ꝑ alios augmenta ſuſcipiant.

Predia dom⁹ augustalis in perpetuū locata ad aliū nō pōt trāſferri ſub aliquo ptextu q̄diu pēsio ſoluit. t cones rerū ꝓuatarū ſiacens punit. Jtē pdiū augustale ꝓinceps pōt donare ei cui locauerat in perpetuū. vel ad tps. Jtē primus cōductor: cōductione finita ſi offert tantū alijs ꝑfertur. ſi vo rem. 3dugerit in perpetuū oī tēpore eſt ſecurus. b. o. Bar.

Imperator Theo. Lex. v.

PRedia[a] domus noſtre ſiue mel iure perpetuo[b] vel noſtra ꝓceptione vel auctē illuſtris viri comitis crariꝝ ꝓuari apd alios quē fuerint vel iāduđū ſint collata/ad aliū trāſferri perpetuarius nō oportet[c]: aperte cīs diffinim⁹ hoc edictoꝝ a perpetuario nūq̄ poſſeſſio trāſferatur: etiā ſi alteri eā ꝑcerit vel exoꝛatus vel ſpōte donauerit: ſiue annotatiōe ſiue ꝓgmatica: cui ſi forte ꝛtra perpetuariū vir illuſtris comes ꝓuatarū rerū dū allegabit acquieſcet: t de ꝓpio ipſe cērum libꝛas auri t alias centū fiſci iuriby⁹ palatinū inferre cogat officium: nec tamen[d] poſt allegationē habebit hmōi iuſſio firmitatē ſed nec locabitur[e] alteri licz ingēti ſuperare videat augmento poſſeſſio. Jure igit perpetuo publici ꝓtract⁹ firmitate perpetuarius ſecurus ſit: audi ibi magime/vel verius ibi de agris pub. h ꝓuatis. ſm. P. Acc.

n C Donationē. i. dationē etiā infra tpa ꝓmi: al's nullū ſpeciale eſſet.

o C Offerat. etiā durāte locatione ꝓma tpōali. et fm hoc est 3. ff. de pub. l. licitatio. §. ad cōducendum. ibi finito tē. Solu. ibi. in locatione vectigalium. hic in alijs vel in alia trahitur ad hanc fm quoldam.

p C Jn arbitrio. ſi nō ſolueritꝰ pēſionē ꝓteritā: vt 3. de publi. l. licitatio. §. ad cōducēdū. inuit⁹ q̄ nō cogit: vt h. t ibi. ſ. h ꝑ verū niſi maꝛios fructꝰ 3ſecutus ſit t poſtea tm̄ locari nō pōt: vt. ff. de pub. l. co tē. 3. Sol. illa corrigit p l. ff. de iure fisc. l. iij. §. cum qnquenniū. Et no. q̄ locatio taliꝫ in qnquenniū fit. vt. o. §. cū qnquenniū. vel ad min⁹ in trienniū: vt 3. de vectl. i. penes. Acc.

q C Jdaneat. no. fic. 3. eo. congruit. Sed 3. 3. loca. l. ne cui. So. b ſpāle ſicut in ſcholarib⁹. vt eē de loca. t cōdu. c. eę reſcripto.

r C Jdem. tēporalis conductoꝛ. Accur.

s C Superius. hac. l. vſq; ad. §. ſanc q. et fac ad. l. 3. loc. emptoꝛē. t. l. viā. et 3. de oī agro deſer. l. fina.

C De cōductoribus tē.

t C Auguſte. adiectiuuꝫ. nā de ſuis hoīb⁹ nō vꝭ ꝛis dicit: vt. j. in finali. l. vel dicit vꝭ ꝛis et ei⁹ res viri dicunt: vt. 3. de pac. cō. l. hac lege.

vꝭonis bona iter res viri annumerātur.

v Conductores. auguſtiſſime. adiectiuū. vt i rubꝛi. Accur.

x C Tenetur. not. ſic. 3. de legi. t conſti. l. leges. t de iude. l. iudei.

y C Excipiāt. apud rationalem ſumme rei ſunt cōueniendi: vt. 3. vbi caſe ſiſc. colonis. vel apud cubiculi ſacri ꝓpoſitū: vt 3. eo. ti. l. fi. vel apud ꝓfectum ꝓuincie: vt. 3. eo. titul. l. vniuerſis.

y C Excipiant. ſcz quādo cōueniuntur.

z C Intercedant. vt. 3. de agri. t manci. l. ij. t ar. 3. ne li. ꝓo. l. j. Accur.

a C Sententia. qua eis cōceditur accedere ad ꝓdicta. Vel dic ſnia quācito obtinerent ꝓo eo cui patrocinarentur. ꝓpter ſui magnitudinem.

b C Jura. alioꝛ. Accur.

† Querit b Jo. de plano ſit operatoꝛ. poſſit donare res imobilesiperſi. z arg. q̄ ſic. per mſtra ti ra et rōnes: demū cōclu dit q̄ſ non: plurib⁹ ſtra riomb⁹ t iu ribus. vide eus hic pulchre de hoc diſputātes.

† Cōcor. ad hoc Jnno. i. ad noſtra. i. extra diu reiuran.

c C Delatio. i. nō deferāt aliquez in fiſcū ſouendo delatoꝛem t dic domū. i. aliquē de domo ꝓuinciali. ſic. ff. ſi cer. pe. l. lecta. Vel dic q̄ non faciant ꝑdicta aliqs nobis deferat q quieſcere volumus. et ſic domū. i. me de domo.

d C Peniteat. i. nō deliḡt vt peniteat: q: ſero peniteret. nā nō hꝫ locū pnia.

Penitudo poſt ſa cti nō habet locū.

e C Grauioꝛ. q̄ in alijs. ſic 3. de epi. t cle. t. 3. vñ vi. l. meminerint. t eſt arg. ad id q̄ō no. ff. ō re. diui. l. ſi.

f C Et noſtra. Expone vt in rubꝛi.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

vt in rubri.

a ¶ Quibus ad ꝯductionem prediorum ꝛc.

b QUi. Permittimus. si tũ beredes extiterit ꝯductoꝛ remanebũt in eadẽ ꝯductiõe: vt. ff. de decur. l. decurio. ꝛ ō re mili. l. milites. §. fi. ꝛ fac. ff. ō ẽhẽ. ẽpt. l. q offici ciũ. ꝛ. l. non lꝫ. ꝛ. §. qõ me. cã. l. si p ipſſionẽ. ꝛ. §. loc. l. milites. ꝛ. l. curiales. ꝛ. l. fi. ꝛ. ff. ō admini. re. ad ciui. pti. l. ij. §. j. ꝛ p empto. l. ij. §. tutoꝛ. ꝛ. §. ō decuri. l. si qs procurationẽ. ꝛ. §. de agric. et man. l. ij. et fi.

c ¶ De colla. fund. ff. ꝛc.

RDinarioꝝ iudicus officijs. id est officia libus.

d ¶ Prouinciarum. qui sunt ordiarij: vt. §. ō modo mulc. l. eos.

e ¶ Cõueniendi. i. cogendi vt soluant pẽsionem.

f ¶ Immineãt. dicti ordinarij. q. d. tam ipſi exigẽtes q̃ procuraꝝ cesa. redd̃t solicitũ. vel dic immineãt exigẽdi. l. ad periculũ nisi exigant. ꝛ fac. §. de ejac. tribu. l. ejactores. ꝛ de fun. rei priua. l. vniuersi. et vbi cã fil. cum aligd. ꝛ. ff. de iure ĩmuni. l. semper. §. cõtraductores.

g PAlatinos. Uersati. quia ꝯfuerũt possessoꝛem quod facere non debent: vt. §. de offici. rec. puin. l. nullũ. Accur.

b ODnia. Opinionem. eppone vt. §. de predi. naui. l. fi. ꝛ facit §. de ejac. trib. l. vlti. ꝛ de fun. pa. l. iij.

i ¶ De ꝓuilegijs domus auguste vel rei cẽ. ¶ Hoc eppõe adiectiue: vt. §. titij. in rubri. qm̃ idẽ puile giũ qõ bs cesar vel fiscus bȝ ꝛ augusta: vt. ff. de iure fisci. l. fiscus. §. j. ꝛ fi.

k RIuatas. Cõductores. fa. §. de pascuis pu. l. fina. et de ag. ꝛ man. l. oñicos. ꝛ de col. fun. pa. l. j. ꝛ. iij. ꝛ de agri. ꝛ cen. l. j. ꝛ. l. colonos. ꝛ. §. ne rusti. ad vllum. l. j. ꝛ de ejecu. mu. l. euidenter. ꝛ. l. magistratũ. Sed §. §. ti. j. l. fi. Sol. ibi de ordiario: vt. j. l. ppi. Accur.

l BEm nostraȝ. id est possessiones ꝓncipis. Accur.

m ¶ Leuãdoꝝ. qõ a pluribus portaf leuꝫ portaf. sic in auf. de imẽ. do. ꝛ. §. de ejac. trib. l. ejactores.

n ¶ Prouincialium. indicat bec cõstitutio q̃ soli prouinciales ꝑstabãt canones tributoꝝ quoꝝ leuandoꝝ cã ĩstud afferit.

o ¶ Jussionez. i. qñã boc

¶ Quibus ad conductionẽ predioꝝ fiscalium accedere nõ licet. Titulus. lxxij.

☞ Palatini milites ꝓhibentur a locatione fundoꝝm ꝓncipis. b. d. Bar.

Imperatoꝝ Archa. Lex vnica.

QUllus palatinoꝝ qui in officio rei no stre ꝓuate militat cõductionis nomine vel per se vel p quãlibet ꝑsonam possessionẽ huiusmodi conducendarum habeat facultatem cum neq̃ militi neq̃ curiali hoc faciendum permittimus[b].

¶ De collatiõe fundoꝝ fiscaliũ vel rei ꝓuate/vel oñicoꝝ/vel ciuitatis vel templi. Titu. lxxiij.

☞ Presesꝫ ꝓincie ꝛ suis officiales possunt egigere ꝯductoꝛes oñicoꝝ ꝛ impartiri fauoꝛe curialibus cesaris volẽtibus facere dictã exactionem. b. d. Bar.

Imperatoꝝ Archa. Lex. j.

RDinariozum iudicum officijs[c] necnõ ipſis rectoꝛibus ꝓuinciarũ[d] auctoꝛes siue cõductoꝛes dominicos conueniendi[e] licentiam damus: ita tamen vt rationalib⁹ ꝓuate rei ad exigẽda fiscalia debita immineant[f].

☞ Palatini transmissi per comitẽ rerum ꝓuinciaruȝ ad ꝓsidem cum literis vt sint soliciti circa exactionem pensionũ fiscalium non debent inferre aliquam cõsuetionem. hoc dicit Bartolus.

Idem Augu. Lex. ij.

PAlatinos qui a viro illustri comite rerum ꝓuinciarum cum publicis literis[g] destinãtur ad commonitionem iudicis quo facilius ex predijs rei nostre consequi debite pẽsiones cũ summa degere ꝓcipimus disciplina: de quoꝝm nominibus si temere versati[h] fuerint/ad sublimitatem tuam referri per ordinarios iudices oꝑtebit: vt in eos seueriſſime vendicetur.

☞ Predia eȝ quacũq̃ causa ad fiscum pertinẽtia a trãsluectione publicarũ ſpecierũ nõ habet immunitatẽ. b. d. Bar.

Idem Augu. Lex. iij.

ODnia predia tam ea que ī re ꝓuata olim detinentur: q̃ illa que ex proscriptoꝝ bonis ad fiscũ sunt deuoluta: eatenꝰ ab huiusmodi ꝓuilegijs et excusationibus submoueãtur vt oñes ſpecies annonarias cursitatiões etiã debitas atq̃ integram opinionem[i] sciant esse soluendam.

¶ De ꝓuilegijs[k] domus auguste vel rei ꝓuate: et quarum collationum excusationem habent. Titulus. lxxiiij.

☞ Ad ẽxordinaria munera vel supindicta etiã fiscalis possessoꝛ non cogitur.

Imperatoꝝ Constan. Lex. j.

GRuatas possessiones nostras ab vniuersis muneribus sordidis placet ĩmunes esse: neq̃ ea rum conductoꝛes[l] neq̃ colonos ad extraoꝛdinaria munera vel su perindictiones aliquas ꝯueniri.

☞ Predia ꝓncipis a trãsuectiõe publicarũ ſpecierũ nullatenus bodie ẽcusantur sicuti nec predia ꝓuatoꝝ lȝ aliquan do ẽcusata fuerint: quia vltra solitũ locum tales species poꝛtabantur: quod bodie non permittitur. b. d. Barto.

Imperatoꝝ Valen. Lex. ij.

BEm ꝓuatam nostram[l] leuandoꝝm[m] ꝓincialium[m] causa canonicas necessitates ea conditione qua cunctos volumꝰ sustinere: sȝ exceſſit occasio iussionemº quãdoquidem non locis solitis frumẽta que sunt ex diuersis saltibus cõuehenda trahantur: sed cousq̃ poꝛtentur quo graue atq̃ dãnosum est prouebere: proinde spectabilis sinceritas tua remanentem[n] in bisdẽ locis impleꝛe faciat ꝓprias functiones quibus antea prebebant frumenta.

Imperatoꝝ Dono. Lex. iij.

QRo tyronibus[o] in coꝛporibus[p] postulatis ꝓtia[q] cõferri ex fundis perpetuarijs nostre rei ꝓuate ꝓcipimus.

☞ Instructio vie publice ꝛ pontium ꝛ stratarum inter sordida munera non numerantur. et ideo nemo ẽcusatur ab ea. hoc dicit Bartolus.

Idem Augu. Lex. iiij.

ABsit vt nos instructoꝛes vie publice ꝛ pontiũ stratarũq̃ opera titulis[r] maioꝝ ꝓncipum dedicata inter sordida munera numeremus[s]. Igitur ad instructiones reparationesq̃ itinerum pontiũq̃ nulluȝ genus[t] bominũ nulliusq̃ dignitatis ac venerationis meritis ceſſare oporteꝛt: domos etiam diuinas[v] tam laudabili titulo libenter ascribimus.

☞ Nullus a superindicto ẽcusatur eg cepta ꝓncipis possessione. b. d. Bar.

Imperatoꝝ Theo. Lex. v.

EXcepto patrimonio[x] picta tis nostre cuius quidẽ reddit⁹ necessitatib⁹[y] publicis frequentissime deputamus: vniuersos possessoꝛes functiones in superindictis titulis absq̃ vllius bñficij exceptiõe agnoscere oporteꝛe censemus.

¶ De grege dominico[b]. Titulus. lxxv.

☞ Subtrabẽs equũ de grege dominico ipm restituit: ꝛ in vna libra auri punit. subtrahens aũt de grege ꝓuato punitur in media libra a qua pena releuatur si obtulerit sponte. b. d. Bar.

Imperatoꝝ Archa. Lex vnica.

Roposita edictis sublimis magnificentie tue[c] minimi maximiq̃[d] moneãtur: vt sciãt singulas[e] libras auri ex proꝑijs facultanõ est obseruatũ occasione tali. q: frumẽti redditus eȝ eis ꝑdijs poꝛtaba tur vltra solitũ ꝛ ideo id remouet vt vltra solitũ locũ nõ poꝛtetur.

p ¶ Remanentem. als remeanté. ꝛ facit. §. de fun. li. l. j. ꝛ. §. de fun. pa. l. iij. ꝛ. §. tit. j. l. j. ꝛ de indic. l. j. ꝛ de an. ꝛ tri. l. pro locis. et. l. mediterrance.

q PRo tyronibus. i. pro eoꝝm stipendijs ꝛ neceſſarijs.

r ¶ In coꝛporibus. alicuius militie. Accur.

s ¶ Pretia. i. pẽsiones vel qdã reddit⁹ qui vocabãtur ꝓtiũ: vt. §. de ejecusa. mu. l. euidenť. nõ em̃ alioꝝ ẽxordinariũ ꝓtiũ exigiť: vt. §. ō ejecu. mu. l. ꝓuate. ꝛ. §. de loc. fũ. ci. l. ij. ꝛ. l. fi.

t BSit. Titulis. nominabať opus a ꝓncipe q fieri faciebat.

v ¶ Numeremus. sed construere publicas vel sacras edes seu reparare ī ter sordida munera crãt vt. §. de ejecu. mu. l. magistratuum. §. publicis.

g ¶ Sensus. nisi alicuius ſpaliter sit vacatio publici mũeris: vt. ff. de mune. ꝛ bono. l. cui. in fi.

y ¶ Diuias. licet ea q̃ na uiculario noĩe sũt obnogia: vt. §. de ꝑdi. na. l. j. et fi cetiã nõ ẽcusaꝛ vtraq̃ dom⁹a ꝓpatiõe ſpẽrũ: vt §. ne li. ſ. ep. ſpe. l. j. ꝛ facit §. de sa. san. ecc. l. ad ĩstructiões. et de ope. pu. l. ad poꝛt. ꝛ de col. fũ. pa. l. j. ī fi. et. §. de ejac. tribu. l. fi. ꝛ. ff. de priui. vetera. l. pe.

z EXcepto patrimonio. qõ neq̃ recipit supindictũ nec sordidis oneraꝛ munerib⁹: vt §. de ejecusa. mu. l. pe. ꝛ. l. ꝓuate. ꝛ. §. eo. l. j. ꝛ de col. fun. pa. l. ij. et facit. §. fine cen. vel reli. l. fi. ꝛ de ejac. tri. l. j. in fi. Accur.

a ¶ Necessitatibus. sc̃z ordinarijs.

b ¶ De grege dominico. ¶ Id est ꝓncipis.

c ROpositis. Due ꝑfecto loquit.

d ¶ Magnimiq̃. homines.

e ¶ Singulas. i. vna libauri ꝓ qlibet equo. Et dic q̃ no. differentiã subtrahi de grege ꝓncipis equos an ipſos ex alijs gregibus.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a Hermogenianis.siue sint nati ex illa terra siue non.
b Nisi eos.equos vel equas.
c Obtulerint.no.fic.ff.de ali.in.l.iij.in fine.

De palatijs ⁊ domibus dominicis.

d Onfecratas.Excipimus.Excipe iudices qui reddunt ius: vt.ff.ō of.rec. prouin.l.nul-lū.et fac.ff.de ope.pu.l.qcūq.et de in de.l.in synagoga.Acc.

1 Dicit Jo. de pla.q est ſpale iedsnam hec pena nō ꝑ lo cū in ceteris aialibus.

e De cuſſiis ⁊c. ¶ Als cuſſiſſis:als cuſſſſis:als perſeis:als pſidis:z ſunt noia arboꝝ vel pſeis nomē loci.vbi nafcitur cuſſiſſus.⁊ eſt ratio q⁹ continent aggeres tenentes aquā nili.que opoꝛtuniꝫ temporibus ſpargitur p agros.cū in egypto non pluit:vt.ff.de nili age.l.i.

f Ji quis. Perſcis.nomen loci ſicut ꝓbhe-ſis:et eſt genitiuus perſeis,

g Onſnes. Solatio. Olim eniz licebat vnā incidere q alia plan tabat.q3 hic remouet ſz aliud a fiſco habet.

h Quinquaginta. inciſo:ꝑ punic q̄ emptoꝛ vt.ff.de ꝓpri.

i De dignitatibus. Dictū eſt.ff.de iure publi.Sed quia ius publicum non poteſt expediri niſi ꝑ eos qui in dignitatibus eliguntur:vt.ff. ō oꝛig.iur.l.ij.ff.poſt oꝛiginem.ideo de dignitatib⁹ dicit:ſcz qui ad eas admittuntur:⁊ reſciantur. Et que ꝓilegia eis competant.⁊ quāto tempoꝛe durent.Accur.

Jus publicū pō ſtitutos i dignitate expediri pebet.

k Jt p ponitis. Duab⁹ ſoloꝛib⁹ ſupplicatibus reſpondet.et q3 dicit auū: ſcz paternum.nam a ſuperioꝛibus agnatis non cognatis venit dignitas honoꝛ et familia:vt not. ff.de ſtatu homi.l.cum leg itime.Item q3 dicit cō ſulaꝛem.i.conſule vel de genere conſulum.⁊ fic ꝓpone pꝛetoꝛius.ad q3.ff. de ſena.l.j.Et no.ꝙ bui⁹ honoꝛ vel nobilitas que venit ꝑ accidens.i.ꝑ dignitatem non videtur extendi vltra ꝓnepotes; vt.ff.de ſtio.l.diuo.Item quidam hic habent virū id eſt hominē.nō autem ꝓ marito ponit.Item no.ſm.B.ꝙ cōſules claꝛiſſima dignitate ꝓfruūtur:vt.ff.de dome.⁊ ꝓte.l.ij.et.iij.ſed certe immo illuſtres ſūt:vt.ff.vbi ſe.vel cla.l.quoties.Acc.

l Priuate.ſ dicit differentiam inter patrem ⁊ virum:vt.ff.de ſena.l.femine.

Furti actiōū ſententia infa

m Ecꝫ famoſis.videt q̄nquies idem ꝑ idem repetere.ſz dic famoſis infamia iuris ⁊ꝓ ſiſlam:vt in actiōe furti tutele et ſi.et

tibus ſeruandas.ꝓ ſingulis eqs vel equabus fiue hermogenianis fiue palmatis: niſi ſponte eos obtulerint.in his ꝺo quos ex alijs gregibus occuparos eſſe conſtiterit:ſex auri vncias fiſci iuribus inferendas.

De palatijs et domibus dominicis. Titulus.lxxvi.

Imperator Cōſtan. Lex vnica.

Onſecratas nobis edes:id eſt inclyta palatia/ab oīni pꝛiuatoꝝ vſu ⁊ cōmuni habitatione excipimus.

De cuſſiis ⁊c ex luco damphenis vel perſeis per egyptum non excidendis vel vendendis. Titulus.lxxvii.

Emētes ⁊ vendentes arboꝛes cuſſiſſi in locis hic noſatis puniūtur.b.d.Bar.

Imperator Archa. Lex.j.

Jꝗs damphenis lu ci in ſyria vel pſeis in egypto arboꝛes cōparauerit: quiꝫ lib. auri nouerit ſe eſſe mulctandū:nō minoꝛe diſpēdio et illo feriēdo qui vēdere arboꝛes auſus fuerit:quas nō licet emptoꝛibus comparare.

Auctoꝛitate.ꝓpria nullus poteſt:in luco dampheſi ſcidere cuꝑeſſos.nec etiā eas collapſas alio trāſpoꝛtare. Itē plantans cuꝑeſſum nō poteſt ob hoc alia incidere:ſed ꝓ tali plātatione a fiſco vnā lib;am auri conſequetur.b.ꝓ.Bar.

Impera.Theo. Lex.ij.

Ones iudices cuiuſcunqꝫ dignitatis ſciant poſt hac alios permiſſu magnitudinis tue aboꝛem ex dampheſi luco antiochene ciuitatis ꝓcidendi: vel quoliꝫbet mō lapſas trāſferēdi licentiā ſibimet denegandam:ſed nec a luco vel a littoꝛe vnam cuꝑeſſum alijs plātatis excidere ſibi licere contēdat:at ne ſolatio antiqtus ei conceſſo ꝓiuari ꝑ oīa videat ꝓ eo ꝙ ei cuꝑſſum excidere denegatur vnā lib.auri eundē ꝓuatis nſis largitiōibus accipere decernimus ꝙnquaginta lib.auri condēnatione buius legis temerato re plectendo.

Codicis dñi Justiniani explicit liber.xj.

Incipit liber.xij.

De dignitatibus. Titulus.i.

Mulier patris cōditionē ⁊ aui illuſtris retinet:dū tamē nubat clariſſimis. hoc dicit Bartolus.

Imperator. Lex.j.

Jꝫ vt ꝓponitis ⁊ auū cōſulare ⁊ patre ꝓtoꝛiū virū habuiſtis ⁊ nō ꝓpriate conditionis hoibus ſz clariſſimis nupſeritis claritatez generis retinetis.

Notati infamia iuris et facti vel inquinati ſcelere aut turpitudine vite ad dignitates non aſcendunt.b.d.Bar.

Imperator. Lex.ij.

Ecꝫ famoſis ⁊ notatis: ⁊ quos ſcelus vite aut turpitudo inquinat:⁊ quos infamia ab honeſtoꝝum cetu ſegregat:dignitatis poꝛte patebunt.

Imperator. Lex.iij.

Alioꝛ dignitas nulli dꝫ cir ca ꝓoꝛis dignitatis ſcu militie ꝓriuilegia ꝓiudiciū faccre.

Subſtantie ſenatoꝝ habent immunitatem a muneribus ſoꝛdidis:et etiam extraoꝛdinarijs.b.d.Bar.

Imperator. Lex.iiij.

Enatoꝝ ſubſtātias quas in diuerſis locis et ꝓuinciꝫ poſſident: ⁊ homines eoꝝum tam a temonarijs oneribus conferendis:ꝗs a ceteris ꝓeſtationibus quas iudices deſcribūt:nec non ⁊ciaz ab omnibus ſoꝛdidis muneribus extraoꝛdinarijſcꝫ et vilioꝛibus liberos eſſe ꝓcipimus:nullaꝗ ſoꝛte cōſtringi functionis indigne.

Prefectus non poteſt ſenatoꝛibus abſq; ꝓncipis conſcientia aliquod munus indicere.b.d.Barto.

Imperator. Lex.v.

Emo ꝓfectus vꝛbis citra ꝓceꝑtionem vel ſcientiā noſtrā vlli muneri ſubiuget ſenatoꝛem nemo curiā noſtrā imminiꝫ pulſet iniuria. Si qd eñ ſenatoꝛia ꝓditis diuinitate fuerit foꝛte mādandum:noſtro iudicio reſeruādum ſit:nāz dignitas nobis iubentibus ſuſtinetur.

Negociātes artes vilioꝛes ad dignitates non aſpiꝛent:et aſpiꝛantes ꝓpelluntur ab eis.b.d.Bar.

Imperator. Lex.vj.

Equis ex vltimis negociatoꝛibus vel monetarijs abiec

mat infamia iuriſ.

Infamia facti a dignitate re pellit.

† Cōcor.c. licet cū gl. ſup ſ. legi. timi. extra de reſti.⁊c. infamibus. extra de re. iur.lib. vi.⁊ glo.in cap indſitione. ſup ſ.indignus. extra de elec.

† Sta.l.fin Bar.et Jo. de pla.facit ad q̄es agitatā inꝑ pie latoꝛes regē q; plan immunitates cōceſſayre. bus eccleſiaſticis volebāt ꝓcedere ad vaſallos eccleſie hāc.l.i ſimileo.de q̄ſtiōe vide ꝙ eūde Jo.de plan.l.qui immunitatē. ſ.de mune. patri.

Sustinetur.aliquod munus in senatore.

Equis.Negociatoꝛibus.ſ.negociatoꝛes ne militent.l.j.

Monetarijs.ſ.de muriſle.l.ij.lib.xj.

Officijs.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Officijs.i.officialibus:vt pistor:vt.ff.de pisto.l.j.lib.xl.
b ¶ Stationarijs.quia custodiunt portã in castro limitis.vel quia tenent stationem de vili merce.vt oleo/sale ⁊ cepe.
c ¶ Omniqꝫ.totũ qõ sequit ponif.p vno.ꝛ dic qꝫ fuit saltuarius vel custos porcoꝝ vel pascuũ militũ vel ꝓuatoꝝ.ad qõ.ff.de pascu.pu.l.vlti.
d ¶ Proꝓrijs.i.ꝓmis cõsortijs.ad qõ.ff.de pasc.l.vl.ꝛ.ff.de ꝓfec.l.reddit.ꝛ de tabu.l.fi.
e ¶ Quoniã.Extruenda.qõ de nouo nõ �al sine auctẽ ꝑncipis.sed vetera reparare sic:vt.ff.de ope.pub.l.intra.et.l.nemo.ꝛ sic itelligo.Loẽs.in eo.ti. et fa.ff.de excu.mu.l.magimarũ.ff.publicis.
f ¶ Us senatoꝝ.Ordinis.qui cẽtũ erant: vt.ff.de peti.here.l.vlti.
g ¶ Numeramus.Not.ff.ad.l.iuli.maie.quisqs.ꝛ.ff.de test.mili.l.j.ff.j.
h ¶ Iniuria.quod dic vt ff.co.l.nemo.
i ¶ Ibertoꝝ.Nõ ꝓbi bem⁹.qꝛ ingenui sunt:vt insti.de igenu.in ꝑn.i libertinis autẽ secuꝫ: vt.ff. ad.l.iul.viscel.l.j.et ff.si ꝑ⁹ vel liber.l.j.ff bo die idẽ est i eis:vt in auc. vt liber.dece.ff.j.col.iiij. et facit.ff.de postu.l.ij.et ff.de assess.l.ij.et.ff.de liber.ꝛ eoꝝ li.l.fi.
k ¶ Sueram . Sub motuemus.nisi in crimine lese maiestat⁹:vt.ff. ad legẽ iul. maie.l.null⁹. et facit.ff.de questo.l.diuo.ꝛ.l.decuriones.
l ¶ Si senatoꝝ.Prinatos.Hic rñ. Sed ℈ j.ff.l.vbi dicit eos clarissimos. So.b sunt ꝓuati. i.non illustres clarissimi tñ fic ꝛco.ff.de sena.l.senatoꝝ filiũ.j ff.vel dic i fi.bui⁹ legẽ.susceptũ subaudi tñ.ff.post dignitatẽ susceptã ꝛ ꝑm hoc refert añ vel post fuerint nati. et fic est ℈ dictã.l.senatoris.in fi.ꝛ solues ꝑm hãc lec.qꝛ h añ fuit ꝛcept⁹ vel nat⁹:et fic est ꝓuatus:ibi ꝛ añ ꝛcept⁹ ℈ postea natus. Ite ar.ff.de aduo. diuer.iudi.l.cũ aduocatio.vbi eꝛ electione ꝛ cõbartali ꝙditiõe ad dignitatẽ filij añ vel post nati cũ ꝑe eximunt. Vel dic secus:vt.ff.de decu.l.fi.et ibi in.l.cũ aduocatio fit ſpãle in aduocatis illis. Vel dic ibi qñqꝫ dum tñ postea. Ite aliud ꝓuat in filijs eoꝝ q ſpõte se curie cuiusq; ciuitat⁹ dederit. Nam nati post talẽ conditionẽ paterne nõ erũt succedanei functiõis: vt ff.de bis qui sponte mu. su.l.fi.circa ꝑin.
m ¶ Honores.i.ꝑ bonore bñs fi iuidet filio qn fi liũ secũ ꝓcipẽt admittat
n ¶ Clarissimo.tantũ ꝑm ꝓtmam lecturam.

l Facit ad banc.l.c.de vxoe.iuſcta glo.j.extra de sepul.

o ¶ Susceptũ.vel dic etiã añ dignitatẽ.vel dic tñ post.vt in ꝓncipio
p ¶ huius legis notaf.ꝛ facit.ff.de liber.ꝛ eoꝝ libe.fi manumissius. ¶ Udices.Codicillo.i.dignitatũ:qꝛ q.mo.ius pa.po.sol.ff.filiusfamilias.ꝛ facit aut.ff.de fan.epi.ff.reuerẽdissimis.ꝛ.ff.ꝑbf.col.ij.ꝛ.ff.de decu.l.ifamia.ꝛ.j.ff pa.fa.lar.l.ij.ꝛ.ff.de of. ꝑfe.ꝓto.l.si qs.ꝛ.ff.de suſsecp.et archa.l.si aliqd.
q ¶ Indignos.Ho.ꝙ priuilegium merẽt ꝛc.vt.ff. de iude.l.iudeos. ꝛ.ff.de ꝓcu.l.libera.
r ¶ Ulieres.Nobilitamus.vt in aut.de ꝑsu.ff. sinautem.col.iiij.ff.de nup.l.fi. Sz nõne est sup fiua p.l.ff.ô inco.l.fi⁹ Rñ. vitiũ scriptoris est.fic.ff. de dist⁹a.pigno.arbiter. Vel dic vt.ff.de vete.iur. enu.l.ij.ff.si quid ante.
s ¶ Statuim⁹.vt.ff.de iurisdict.in.iu.l.pe.ꝛ de iudi. exigere.ꝛ.ff.ad munici.l. fi.ff.ite rescripserunt.
t ¶ Priuate.nãqꝫ ꝓiorũ est oblita rursus a ꝓximo nõ adiunabitur:vt i aut.ff nup.ff.j tñ.nisi a ꝓncipe ꝓtet:vt.ff. de sena.l.fi.ꝛ facit.l.femine. ꝛ.ff.de nup.l.cum te.
v ¶ Recipimus. facit ff.eo.l.nemo.
x ¶ Clarissimis. Facultatẽ.facẽ.ff.de ope. liber.l.fina.ꝛ.j.de ꝓpo. sac.cubi.l.fi.et.ff. de cõsu. sancim⁹.ꝛ.ff. ad munici. filij.ff.penul.
y ¶ Si graui⁹. Substitutiõe.als substitutũ.als sub fideiussione.i. sub custodia militari vel executorũ.vt.ff.de custo. reo.l.j.ꝛ hic adiunge no bis suggeri iubem⁹ et ℈ sup illustribus.i.ꝺñis.i.si qs illustris cõmiserit dictũ facin⁹ sup ceteris ait ꝛc.et fac.j.de.pgi.sa.scri. l.in sacris.circa ꝑn. et.ff. de pe.dni fratres.ff.j. ff.vel sena.l.quoties. Sz ꝙrif an ℈ sit inouatũ per auc.vt iudi.nõ ex.sa.iusf. ff.j.col.ij. Rñ.nõ.qꝛ speciale est in istis: vt.ff. de offi.ꝓcon.l.si qd.ꝛ distin gi.ff.de legi.et consti.l.ij.
z ¶ Judicẽ.per te ꝓfecte ꝓtorio:sed hec lex fallit in casu.j.l.prozgi.ff.inter eos. Accur.
a ¶ Quoties.ex priuata. priuatus accusat vel cõuenit illustres.
b ¶ Fideiussionis.i.indicio sisti.ff immobilia nõ possidẽt.sic.j.de princi. agẽ.i reb⁹.l.mulꝛ.ꝛ isti. de satisd.ff. bodie. et.j. de ꝓt.scho.l.fi.circa fi.et ff.de epis.ꝛ cleri.cũ clericis.ff.j.Sz ibi nec iurat. regulariter ꝛra:vt.ff.q satisda.co.l.sciendum.
c ¶ Abfuerit. ꝓ.o.ſalibi: ℈ p b:planũ est.ff.de epi. audi.l.si quis eꝛ ꝙsenſu.
d ¶ Ordinabit.mittendo i ꝓsse.rei petite vel oium bonorũ olim:vel ꝓo

ctisqꝫ officijs[a] vel defozmib⁹ ministerij stationarijs[b] omniqꝫ[c] officiozũ fecc diuersisqꝫ pastis turpibusqꝫ lucris aliqua frui dignitate pertentet.sed ꝛ si qs meruerit repellat: repulsos autẽ etiã ꝓoꝓrijs[d] reddi cõsortijs oportebit.

¶ Judex volens edificia in vbe construere:senatorum substantias nõ ledat. hoc dicit Bartolus.

Idem. Lex.vij.

Quoniã diuersi iudices non nulla opera in quibusdam existimãt vtilibus extruenda[e] ad huiusmodi necessitatem senatoꝝ substantia non vocetur.

¶ Senatores in quoꝝ nũero est iperator fuit defendẽdi ab oi iniuria. b.o.bar.

Imperator. Lex.viij.

Us senatoꝝ ꝛ auctoritatem eius ordinis[f] in quo nos q̃z ipsos numeramus[g] necesse est ab omni iniuria[h] defendere.

Imperator. Lex.ix.

Ibertoꝝ filios adipisci clarissimã dignitatẽ nõ ꝓhibemus[i].

Imperator. Lex.x.

Lucram indagationez per tormẽta querendi a clarissimo homine submouemus[k].

¶ Nat⁹ ex eo q post natinitatẽ adept⁹ est dignitatẽ senatoziã:nõ cõsequitur dignitatem paternã:si vero natus sit dignitate senatoria durãte licet fuerit ante cõceptus eius sequit dignitatẽ.b.o.Bar.

Imperator. Lex.xi.

Si senatoꝝ vel alius clarissimus ꝓuatos[l] habeat filios cditos qppe anteq̃ susciperet dignitatẽ quod nõ solum circa masculos dignoscit cõstitutũ:verũ etiam circa filias simili ꝙditione seruandũ:cum autẽ paternos bonozes[m] inuidere filijs non oportet/a senatoze vl̃ solo clarissimo[n] susceptum[o] in clarissimatus sciendum est dignitate mãsurum.

¶ Judices in officio furta vel scelera committentes penis hic insertis puniunt. hoc dicit Bartolus.

Imperator. Lex.xij.

Udices qui se furtis ꝛ scelẽribus fuerint maculasse conuicti:ablatio codicillozꝫ[p] insignibus et bonoze exuti/inter pessimos quosqꝫ ꝛ plebeios habeantur:nec sibi post hac de eo bonore blandiantur:quo scipsos indignos[q] iudicauerunt.

¶ Uzores durãte matrimo nio viri ge nere nobilitãtur:ꝛ eoꝝ fozum sequuntur:ꝛ eoꝝ domicilia.b.o.Bar.

Imperator. Lex.xiij.

Ulieres[r] bonoze maritoz erigimus:genere nobilitamus[r]:ꝛ fozum eꝛ eoꝝ personam statuimus[s] ꝛ domicilia mutam⁹. Si autem minozis ordinis virũ postea sortite sunt:poze dignitate ꝓuate[t] posteriozis mariti sequenter conditionem:

¶ Senatores in quacũqꝫ ꝓuincia sint a muneribus publicis sunt imunes. hoc dicit Bartolus.

Imperator. Lex.xiiij.

Recipimus[v] vt senatozi in qualibet ꝓuincia cõstituto nullam habeant iudices iniungendi aliquid fozte publici muneris potestatem.

¶ Clarissimi ꝛ spectabiles possunt ꝓficisi fine licentia quo volunt.b.o.Bar.

Idem. Lex.xv.

Clarissimis vel spectabilib⁹ vniuersis ad genitale solũ vel q̃li bet alio ꝛ sine cõmeatu ꝓficiscendi:ꝛ vbi voluerit cõmozãdi habitandiue ꝑmittim⁹ facultatem[x].

¶ Illustres de criminibus grauioꝛib⁹ inꝑiti in carcerem non detruduntur: sed custodiũtur custodia militari:et per aliquẽ iudicem nõ puniũtur.sed de commissis per eos relatio fit ꝓncipi.constituti pero in dignitate minozi ꝑ ꝑfectũ ꝓtozio puniuntur.b.o.Bar.

Idem. Lex.xvj.

Si grauius vllũ facinus admittat nocentẽ ꝑsonã extra carcerale custodiã substitutione[y] habita sup illustrib⁹ quidẽ nobis sugeri iubemus:sup ceteris vo q̃dã minozi dignitate oecozatis ad tui referri culminis notionem vt ita demũ quid de amisso crimine cõstitui oporteat iudicetur[z].

¶ Illustres cõuenti ciuiliter vel criminaliter ad satisdationẽ iudiciariam non cogũtur sed eozum cõmittitur iuratozie cautioni:qua completa per eos vel eoꝝ ꝓcuratozes fit missio in eozum bona in ciuili:in criminali vero tanq̃ periuri dignitate ꝓinantur ꝛ absq; relatione puniũtur per iudicem. Item dicti illustres criminaliter vel ciuiliter non possunt cõuenire sine scriptura.b.o.Bar.

Idem. Lex.xvij.

Quoties ex ꝓuata[a] ciuili vel interpellatiõe ciuili vl̃ criminali viri illustres cõuenidi sunt:nulla oãde fideiussionis[b] cõcussione vexent:sed ꝙ ſpãle ꝓuilegiũ sue cõmitti fidei cõsequant: iuratoria ab his cautione tantũmodo exponẽda: quã si neglexerint ꝛ cõtra insertũ cautiõi sacramentum ipsi vel eoꝝ ꝓcuratozes abfuerint[c]: in pecuniarijs quidẽ causis super possessione reruz ad eos pertinẽtium iudex cõpetens qõ etiã iuris auctozitas ꝛ rei qualitas suggesserit ordinabit[d]. In criminalib⁹ vo negocijs dignitate quoqꝫ qua per se sub videlicet

mēsura debiti hodie: vt. ff. q. cę cau. in posse. ea. l. i. ꝛ i aut. de eccl. ti. ſi vo qdā. Vel ſi def diffinitiua ꝛtra cū abſentē contumacē fit miſſio p.l. p operandū. ff. finaute. nam ꝛ lite ꝛteſtata pōt abeſſe ꝛ nō ſiſti iuri.

a Spolientur. ipſo iure vt ſubijcit.

Infamis eſt q ſpon ſioī ſue cō trauenit.

b Priuatos. ipſo iure. Nā eſt infamis: qꝛ ꝑmiſſionē ꝛ ſacrā mutat: vt. ff. de tranſac. l. ſi qs ma ior. ff. ipſo iure definit: vt ff. de accu. l. ſimiliter. ꝛ. ff. e. l. ij. fec⁹ vbi ſ iuramentū tm: vt. ff. de infa. l. lucius.

c Incōſulta. ff eſt ſpāle cōtra ſuperiorē. l. primā vbi pncipi referr ſnia. ſed hoc ꝑpter periuriū. ꝛ fa cit. ff. de lucris ad. l. iij. et de curioſis. l. penul.

d Exercere. q ſeueritas eſt lite non conteſtata vt bona adiudicētur: vt. ff. de req. reis. ff lite ꝛteſta. pe cuniaria pena vel q eſtitionē cōtigit infligi pōt: vt. ff. de pe. abſentē. ff. i.

e Primlegijs. de ſatiſ. vitanda.

f Snia. cōmonitoria. ſic ff. de epi. ꝛ cle. cū clericis.

g Cōuentionē. reglariē iure ſtō pōt fieri quātō i ſcriptis ꝛ ſine ſcript⁹: vt ff. de edē. l. i. ff. i. mīſi i ff. ca ſu vbi libell⁹ i ſcriptis eſt dād⁹ vt h: hodie regulariter ide⁹: vt. ff. de lit⁹ ꝛteſt.

Sentētia in ſcriptis eſt ferēda

aut. offeratur. Snia aūt olīm ꝛ hodie i ſcript⁹ ferēda erat niſi i cauſibus: vt ff. de fen. qꝛ peri. rect. l. ij. et in aut. miſi. et facit. ff. de ꝓpri. fa. ſcri. l. pe. et de ꝓn. agē. in re. l. fi. et. ff. de mā.

h Principi. l. i. Accur.

i Ibemus. Honore. honoꝛ eſt illi qui ꝓceps vocat vel reuocat. ꝛ facit ff. vbi de cri. agi op⁹. aut. qua in ꝓuincia. in fi.

k Gerentib⁹. dignitatē cū adminiſtratione hñt.

l Honoratijs. ſine adminiſtratione.

m Cōſenſu. vel etiā ſine cōſenſu: vt. ff. co. l. clariſſimis. q eſt ff. Vel dic alīo ſenſum qꝛ ad petitionē volētis ire. aliō cōſuet.

n Comitatū. noſtrum.

o Sine ſacra. ff cū venerit nō recedat abſq; lnia vt. ff. de decurr. l. ſi gs decurio. Itē ff. de offi. re. puin. nullus. Solu. ff in ꝑpetuis. ar. ff. ff cer. pe. l. preſidis. Itē facit. ff. de fi len. l. iij. Accur.

p De pretoribus ꝛc.

¶ Als ꝓture: als ꝓfecture: als ꝓtorie vt ꝓtō eodem ponat.

q Et collatione. ſcilicet ſublata. Et no. q quedā ſpāles functiones erant quas hic remouet.

Emo. Ad ꝓfecturā. f. pretoriam nā tm de vbe debet eligi: vt. ff. de of. ꝓto. l. tres.

r Tutus. Not. ff. in fi. de in ius vo. plerīq. ꝛ de lega. j. nemo. ꝛ de iniur. l. q domum. Accur.

ſ Lebam. als deeſt glebam vel follem ꝛ incipit: fiue ꝛc.

t Emōi collationē. ſcz aliā a cēſura capitis ꝛ iugatiōe terraꝝ: vt. ff. de colo. tracē. l. i. in ꝑn. ꝛ. ff. fine cē. l. vl. ꝛ de allu. l. bi q. ꝛ facit. ff. de capi. ci. cē. epi. l. j. Sed ꝛtra. ff. de meta. l. ꝑ ſingulos. Solu. vt ibi.

De conſulibus ꝛ non ſpargendis ab bis pecuniīs: et de ꝑfectis ꝛc.

u Mtiqt⁹ ſtatutū ē ꝙſulaꝝ rib⁹ viris cet⁹ os qdē honoratos ipſius trabe ſūmitate: pares vo ifulis ꝙſideratiōe tm tpis ātcire. qs cū in vno eodēq; gñe dignitatis pōt cē debuerat nīſi q pōt mcrue rit dignitatē: cū poſterior ꝛtia ſi ciuſdē honoris ꝑtēdat auſpicia: cedere ei illi tpis cōſuli debeat q ipe non fuerit: B obſeruādo ꝛ iterata vice faſtigia ꝙſulaꝝ aliqs aſcēderit repetiti⁹ etcīn faſces virtutes ſepe meriti cōpꝛobāt nō au gēt qꝛ nihil ē alti⁹ dignitate q. ſi qs pōt poſteriori ꝙſuli cidē qꝛ ꝓficio poſtīhabitus ꝓficiatur poſtea ꝙſequat: vinci cū o3 q pōt mcrucrit ꝓficiatū poſtēꝫ iſte honoꝛe ꝓficie dignitat⁹ decoraꝝ eſt.

Cōſules hodie ꝓhibent ꝑ vbē ſpargere pecūiā: ne cupiditate luci ꝓp⁹ cos ſequat: ſz eoꝝ meritis: ꝛ q pecunia q ꝑ eos iactabat expēdat in opus aq̄duct⁹: ꝛ glibet cōſul expēdere o3. c. auri pōdo. B.

Idem. Lex. ij.

Rdinē ꝙſulaꝝ ad ātiqua reducim⁹ ſactionē vt ſella: nr̄aꝫ honoris merito nō rapiendi ſtudio pplꝰ agmina ſectent: ac lucrādi cupiditate depoſita venerabilem parētū habitū ꝛ feliciſſima ātiqtatis oznamēta ꝙſpicerēt. B ergo crēplo et cetero⁹ pcedere ꝙſules volum⁹: nec expēdere eos ſine affectu patimur. ceſſante ergo iſta ſpargēdi vtilitate āpliſſimi cōſules pcedēres deiccps abſtincāt B errore pēdēti optioq; ꝙſilio opi neceſſario ꝓficiat: qō erat incōpetēter ꝓjciendū. ad reſtaurationē itaq; aq̄ductuū buiꝰ āpliſſime vrbis cētenaꝫ pōdera auri ꝓſtent per ſingulos ꝙſulaꝝ: vt etiā ꝙſul patrie ſz dediſſe nouerit: et data notum ſit māſura eſſe perpetuo.

Nullus eligi pōt patricius niſi ꝑmo alterā dignitatū hic inſertarū fuerit ade ptus. Itē bis dignitatē conſulare abſq; adminiſtratiōe in opus aqueductus expēdere o3 centū pondo auri. b. o. Bar.

Idem. Lex. iij.

Emini ad ſublimē ꝓficiatus honoꝛē q ceteris oīb⁹ ātcpo nit⁹ aſcēdere liceat: niſi ꝓi⁹ aut ꝙſulaꝝ honoꝛe potiaꝝ aut ꝓfecture ꝓtorie vel illyrici vel vrbis adminiſtratiōe aut magīi militū aut magīi officioꝝ in actu videlz poſit geſſiſſe noſcaꝝ: vt hmōi tantū ꝑſonis ſiue adhuc adminiſtrationem gerēdo ſeu poſtea liceat q̄ B nr̄e ſedcrit maieſtati ꝓficiaz ꝑq dignitatē. Q̄n vo glorioſiſſime huicvrbi que caput orbiꝝ

v Ntiqt⁹ ſtatutū ē ꝙſulaꝝ viris cet⁹ os qdē honoratos. ſ. cō ſules. Et no. q trabea eſt veſtis ꝙſulaꝝ. q etiā ꝑe rator: vtebat. ꝛ tō ſe ꝙſulē vocabat ſm Al. vt ī aut. de conſu. in. ff. ti. coll. iiij. ibi: aduenit aūt cum ipe annuerit trabea ꝛc.

Trabea quid ſit.

w Anteire. i. ēudo loquēdo decernēdo: vt. ĵ. ti. j. l. j. ꝛ. ff. ꝛ de ꝓpri. fa. ſcri. l. vni cuiq. ꝛ. j. ō ꝓmi. l. vl. et. ff. ō albo ſcri. l. j. ff. ꝛ. ff. de.

x Auſpicia. ab initio poſt tamē adempta.

y Repetiti. i. ſepe meruit dignitatē ꝙſulaꝝ. et facit. ff. de aſſeſſ. l. licet.

a Altius. hypbolice: qꝛ deus eſt altior. vel ſub. in conſule. Accur.

b Poſtbabitē. poſtponit em ꝑ o: ꝙſul. q⁹ ſeqns ſit ꝓfici⁹ cū maior ſit ꝙſule: vt. j. eo. l. nemini. ſed fi tūc ꝑm⁹ fuit ꝛ ipſe ꝓfici⁹ recupat ꝑoritatē ęttiꝫ ꝗ dicit. Alij dicūt ꝓferri eū q ꝓſo ꝓficiatū ſi poſt ea ꝙſulatū meruit. ꝛ ſub audiūt op⁹. ſ. ab eo q ꝑor ꝛē. ſ. ꝑm eos male auder fareſ qs ꝛē. Itē ꝰ verſus poſtēꝫ iſte ꝛē. male ſtaret.

c Rdinē. Sellam. i. ſedē ꝙſulis q ē no ſtra. qꝛ ei damus. ſic. ff. de poſtulā. l. j. ſ. refert. Acc.

d Parentū. i. ꝙſulū. q ꝑfes debēt ē deuotiꝰ: vt i aut. iuſtur. qō ꝑſta. co. ſi.

e Cōſpicerent. agmina populorum.

f Ceteros. futuros.

g Patimur. corrigit ꝗ qō eſt ſūt. de re. diui. ſ. B ampli⁹. ſz etiā hoc hodie corrigit: ꝛ i volūtate eoꝝ ponit ſpargere vel non: ꝑter aurū qō ſoli ꝓpici ſz ſpargere: vt in aut. de cōſu. ſ. ſpargere. col. iiij.

† Et bis⁹ bis no. Jo. ō pla. q ꝛe ignoīa eſt ꝑdere. Aliꝫ ſpargere ꝛ cōtinere ſolus pnceps pōt.

b Cētena. facit. j. c. l. nemini. ꝛ. l. ſancimus.

i Patrie. vrbem vocat

k Patriam. Accur. Emini. Aliꝑonitur. imo ꝑfec. vr. aliꝑonit vt. ff. de of. ꝑfe. vr. l. ꝑfectū. ꝛ. ff. de of. vic. l. j. ꝗ ſunt ff. Sol. ꝑfectus anteponit dignitatibus de vrbe tātum: ſ. patriciatus etiā extra vrbē ꝗ locum.

l Actu. vt. j. vt digni. oꝛ do ſeruc. l. ij.

m Dignitatē. ſz illuſtri b⁹ viꝝ ſ. mittebat ꝓficiatus codicillos accipe: Q̄ vius hmōi dignitatib⁹ nō fuerit ꝑmo decorati: vt i nouel. ō. o. di. ſc. vbi et dic ꝑfectū vrbis ꝑſſe ꝓficio.

n Orbis terrar. vt. ff. de leg. ꝛ fena. de qb⁹ ꝛ. ſ. de vete. iur.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

vete. iur. enu. l. j. §. fi ꝛ et fi gs. ꝛ instit. de fatisda. j. fi.

a ¶ Cesemus. s. l. pgi. ꝛ. j. l. pgi. ꝛ separat⁹ arcarius dz eligi q ꝫ custodiat: vt s. de aqueduc. l. hac lege.

b ¶ Annale. sicut pstat. c. lib. auri q ꝑ anū ipetrat vt sit cōsul in actu: vt. j. l. pgi. sic qui fit ꝓsularis. i. vt dignitatem habeat sine administratione.

c ¶ Sentiat. f. ciuitas.

d ¶ Ancimus. Procedendi. vt ipetret p annū ēt administrationē.

e ¶ Et re ipa. i. etiam ipo actu.

f ¶ Processio. scz per annum. ꝛ alis est professio.

g ¶ Iteraſſe. pio cōsularis fact⁹ ꝓsul i actu nō est pl⁹ ꝓsul. ꝛ fa. s. l. j. Acc.

b ¶ Hostra. i. nos purpura vestitos: et ōi adorari cū salutat: vt. s. de fab. l. ij. in quo est ordo ꝛc.

i ¶ Sacre ꝓstitutiōis. s. l. pgi. ſ. ſi aū nō fuisset ꝓsular. ꝛ sic nō soluisset: nūc ipetrās cōsulatū p annū soluerет: vt. s. l. pgi. in fi.

k ¶ Denuo. sic. ff. de reg. iur. l. bona.

l Ancimus. Prestitis. i. ꝓtatis sibi literis electiōis ad pricia tū: vt h. ꝛ insti. q. mo. ius pa. pote. sol. ſ. filiusfami lias. sic ē in qbuſdā aliis. qō dic vt. s. de decu. l. fi. ꝛ in aut. consti. q de digni. §. generaliter. col. v.

m ¶ Minui. quia quodā mō essemus in potestate patricij prīs quasi aui.

n ¶ Satis. sicqꝫ parum ledunt prēs: qō secus esset in cōsule: vt. ff. de vſuc. l. iusto. et tū in consule est idē bodie. vt in. d. aut.

o ¶ De ēse. pre. ꝛc. ¶ Ōes istos dicit esse pares.

p Prefectū. Indiscrete. i. nō discrete seu separate ſ equalis dignitatis.

q ¶ Usqꝫ adeo. i. adeo boc est verum.

r ¶ Ad ꝑuatā. als a ꝑuata: ꝛ ē plana. als ad ꝑuatā. ꝛ tūc dic q retieat aliquē defectus dignitatis: vt. j. l. pgi. ꝛ fac. s. ti. j. l. j. z. s. q po. in pig. ba. fi fundū. ꝛ de lo. ꝑ. ci. l. q gruit.

s Usus. Esserit. i. gestionē cōpleuerit. idē si nō ꝓpleuit aliqꝫ aliꝰ ꝑfect⁹ eligere ſ ēq parat mgr⁹ ī istu⁹ ꝑfecto vt qui ꝑo⁹ fuerit ꝑferat. in hoc em est similitudo.

t ¶ Ex ꝑfectis. i. ex his q post mgr⁹ atū fuerit electi ꝛ defierūt ꝑferat magr⁹ ī his q sequūt. ēt no. eos retinē effectū dignitatis. sic. s. de aduo. di. iu. petitionē. §. egredientē. z. j. ti. j. l. j. ꝛ. s. ō excu. mu. l. cā. ꝛ l. magimaz. i fi. ꝛ. j. ō ꝓui.

terrarū est oīsarta credim⁹ consulendum: vniuersos q post hac honorarijs ꝓsulat⁹ insignib⁹ ꝓncipali munificētia decozanē. c. li. auri ad reficiēdū aqueductū publicuz ministrare cēsem⁹ [a]: ad silitudinē eoz q ꝑ annale⁹ tps ꝓsularia edītiōe munerū gliant. nā ipis ꝫs ꝛpedit: vt florentissima ciuitas. c. auri lib. magnificentia sustentata honozariū ꝫs sentiat[c] consulatū.

Si cui cōcedīt administratio dignitatis diu ante ꝓcesſe nō videtur de nouo dignitas cōcedi: immo illis potiē bonoribus quibus potiretur si eidē ab initio administratio ꝓcessa fuisset. nec soluet. c. lib. auri. in opus aqueductus si tempore dignitatis concesse soluit. b. d. Bar.

Idem. Lex. iiij.

Ancimus viris excellētissimis ꝓsularib⁹ oīb⁹ q iam facti sunt vel postea fuerint ꝓcedēdi[a] ꝫs ꝛ re ipsa[c] ꝑ annū gerēdi cōsulatus imperato videl⁹ ꝓncipali iudicio legitimā tribui facultatē: ita vt ꝑacta quā meruerunt ꝓcessione non nouū aliqd vel qō nondū habeāt adipisci: ſ ꝓsulat⁹ ius qō semel eis ꝓsularis detulerit ꝓcessio[c] iterasse[c] beneficio videant: ꝛ in adozanda nſa[b] purpura vel in cōscquendis cunctis cōsulum honozibus et ꝑuilegijs ex anteriozi tpe ꝓuectionis ordinez sibimet nouerint vēdicandū. hoc etiā obſuādo vt hmōi ꝓsul nec. c. lib. auri aāductib⁹ huius inclyte ciuitatis ꝑ tenoze sacre ꝓstōnis[c] ꝑbendas quas cū esset cōsularis ꝑstiterat: cōsul postea creatus ꝓsoluere denuo[k] compellatur.

Filiusfamilias electus in patricium a patria potestate liberatur. b. d. B.

Idem. Lex. v.

Ancim⁹ viros excelsos ꝑficios ꝫs in hmōi dignitatis apicē augusta maiestas retulerit: illico ab ꝑialib⁹ codicillis pretitis[i] patressa. effici: ac ptāte liberari ꝑna: ne videant q a nobis loco ꝑis honozanē alieno iuri esse ſubiecti. qs em patiat ꝑem posse qdez ꝑ emācipationis modū suis nexibus filiū relaxare: imperatriā aūt celsitudinē nō valere eum quē sibi patrē elegit ab aliena exi mere potestate: ne si ꝫius appetebatur per quācunqꝫ machinatiō nē imperialis maiestas minuī[m] videatur: ꝛ hoc qdē raro cōtingere satis[n] certū est. nemo em facile reſperit filiūſami. in patriciat⁹ honorē. puectū/quēadmodū in cōsulibus hec res ꝑsitata est: ſ ꝛ nē qd in parte temporis tale eueniat et sine legibus inueniatur: hec ideo nobis visa sunt fancienda.

¶ De ꝑfectis ꝓtorio siue vrbis[o] ꝛ magistris militum in dignitatibus exequendis. Titu. iiij.

¶ Prefectus vrbis ꝛ prefectus ꝓtorio ꝛ magister peditum vel militum licet habeāt dignitates distinctas: tamē omnes sunt paris gradus: ꝛ ille ꝓeferī qui ꝓximo fuit in dignitate electus. b. d. Bar.

Imperator Augu. Lex. j.

Prefectū vrbis ꝛ ꝑfectū ꝓtorio ꝛ magistros egtū ac peditū indiscrete[p] dicim⁹ dignitat⁹ vsqz adeo[q] videl⁹ vt cū ad ꝓuatā² ſeceſſerint vitā eū locum volumus esse potiozē q alios ꝓmotionis tēpoze ꝛ codicillor ademptione ꝓcesserit.

¶ Dignitate deposita p plures in pari gradu dignitatis exīstētes: ille est potior q fuit in dignitate electus. b. d. Bar.

Imperator Leo. Lex. ij.

Quisquis magisteriū equitum peditūqꝫ ſuscepterit et gesserit[a] ante captā a quoqꝫ prefecturam: is cum ꝓuiatus erit et honozem depoſuerit ex ꝑfectis[c] qui ꝓuecti fuerint ꝓferatur: sit igitur sedes ꝓnozante ꝓuectis locus conſpectior/decernendi loquēdiqꝫ facultas/antiquior cui est ſplendor adepti magistratus vetustior.

¶ De prepositis sacri cubiculi: ꝛ de omnibus cubicularijs ꝛ ꝑuilegijs eorum. Titulus. v.

Custodictes cubiculū principis vel auguste eandē dignitatez bīt quā ꝑfect⁹ vrbis ꝛ ꝑfecti ꝓtorio ꝛ magr militū ꝛ hac dignitate deposita nulla est inf eos discretio: seruata tū reuerētia tpis. b. d. Bar.

Imperator Just. Lex. j.

Sacri cubiculi ꝓpositi ea dignitate fungant qua sunt ꝑditi qui eminētissimā ꝓtoziana vel vbana meruerint ꝑfectura: aut certe militarē magisteriā potestatem: ita vt sit iter eos post depositas administrationes nulla discretio[v] siue nře serenitatis adoraturi admittant imperiū: siue ꝓo suo arbitrio solēnes festiuitates[x] ꝛ cetus vel salutatiōes[y] vel q̄libet alia officia frequentent: vt in sedibus[z] ꝛ in ꝓsensu[a] eis ordo seruetur: quē ordo ꝑfectionis ostenderit: sub habitu videl⁹ ipſis ꝓsueto: cū manifeste decretū[b] sit esse q ꝑfecturit pozioze: vel illū subsequi quē recētius ꝑbauerit examen.

¶ Cubicularij ꝓncipis etiā aūqꝫ ad dictū officiū obligenī gaudent īmunitate munez extraordinarioz: ꝛ finita dignitate nō recipiūt honozes: inuiti: ꝛ ꝑfidesqꝫ suū faciētes pena hac lege ſerta puniūt. b. d. B.

Imperator Leo. Lex. ij.

Dac nře mānsuetudinis eterna lege sancimus vt oēs cubicularij q de nro cubiculo exeūt[c] anteqꝫ ꝑmū locū[c] obtineāt (excepto[d] castrensi ꝛ comite domoz) his ꝓuilegijs ꝑfruant. i. vt neqꝫ possessiones eoz angarias[e] siue perāgarias: vel etiā parauerēdos in posterū disposītione etiā rui culminis vel alicui[e] calūnia dare coganē: ne sordidis astricti munerib⁹ decē ministerij qō militan do videbant adepti otij tpe ꝛ getis amittant: domos qꝫ eoz vel in hac sacratiſſima vrbe vel in q̄libet alia positas ciuitate ab oī hospitū ciuuslibet dignitatis inquietudine vēdicamus[g]: puinciarū rectoribus oroqꝫ apparitoribus denarum lib. auri dispendio seriendis/si manſue-

eo. q in fac. pa. l. ij. fi. ſ. t. l. fi. Dicꝫ q ꝓ fuerūt. puecti ſ defierūt. * als sec⁹: vt. j. de pmi. l. fi. et fac. s. l. pgi. cū suis ꝛcoz. Alij dicūt. puecti de nouo: vt. s. ti. j. l. j. ſ. ꝛ bīt necesse dicere q desierūt p. l. j. vt digni. ordo seruet. l. ij. §. sed administratores.

¶ De ꝓpo. sac. cubi. ꝛc.

Acri. Discretio. i. differentia. fa. s. ti. j. l. j. z. ij. z. s. ti. ij. l. j. ꝛ. l. penul. z. j. de filē. l. vlti. Sed arg. s. ff. de iudi. l. ij. §. plane. Accur.

¶ Festiuitates. i. festi cōuctus q fiebāt in maio ꝛ dicebanē quinia: vt. s. de pag. ꝛ fac. l. ff. ppbanos. vel in maiuma: vt. s. de maiu. l. vna. lib. gi. Acc.

¶ Salutationes. iudicū fozte: vt. j. de pgi. fa. scri. l. ij. ꝛ. s. de offi. di. iu. l. vl. Accursius.

Sedib⁹. sic. s. de sacro ſan. eccle. l. decernimus.

a ¶ Consensu. vt. ff. de albo scri. l. j.

b ¶ Decretū. ciuiū vel senatozum vel curie.

c Ac nře. Exeūt. qñ finierūt officiū et tū retinēt ꝑuilegiū qdiu viuūt: vt bic. et. s. de ex cusa. mu. l. eos. ꝛ. l. magistrarum. in fine.

d ¶ Anteq̄. subaudi etiā.

e ¶ Locū. l. cubicularij ad qō posset reeligi: vt. s. de consu. l. j.

f ¶ Excepto. excipit duos palatinos qui nō habēt īmunitatē infrascriptaz qnūno nullus ħs nisi q. l. aliū se bēre oñdat: vt. s. ō exc. mu. l. magiaz. i pn.

g ¶ Angarias. i. munus sordidum.

b ¶ Vendicamus. i. exci-

* Argu. s. glo. non solum tit hoc ar. qō fac de. l. ij. ff. ō iudi. vbi legatis nō offo le gatiōis pñt ꝓuenire. sed sol. fm Jo. de pla. q le gat⁹ nō ħs dignitates ſ port⁹ officiū z sic deposita lega tiōe non remanēt relīquie dignitatis.

UNIVERSIDAD DE SEVILLA

pim⁹.et fac.l.de pri.fac. feri.ſ facris.ff.de mu.⁊ bono.l.vl.ſ.primonio⁹.

a ¶ Cubicularios. hic merito dicunt de netralia q̄ nullus audet penetrare. Pō.

b ¶ Obire.i.ſubire.⁊ log⁹ tur magſo officioꝝ cui hec ꝯſtō mittit.⁊ fac.l.de ſilen.l.ne aduerſa.⁊.ff.de caſtrē.l.iij.et de agē.i re. l.iiij.et.ſ.vbi ſe. vel cla.l. q̄tiens.⁊.l.de pui.ſcho.l. ij.nec ob.ſ.vbi de crimi. a.opor.aut.qua in puin cia. ibi nullo priuilegio ⁊c.quia nō erat ibi inſer tum in iuris corpore.

c ¶ Ibemus. ſub. vt omnes ⁊c.

d ¶ Quinſpiā.ſ.oñi ſerui.

e ¶ Rapiātur.ex hac.l.vt in aut.de mo.ſ.ij.col.j.

f ¶ Mōdotuos.i. mozien tes.vel propie.ſ.valeant coꝝ teſtamēta. Et not.Bar.ad id qō habetur in ſtitu.de le.fu.ca.tol.

g ¶ Dūtaxat.ſ.moziētes.

h ¶ Sine legitimis.vt.ſ. de bo.va.l.vacantia.

i ¶ Dederit.ſ.oīs.

k ¶ Iudiciū. vt magiſtri officioꝝ: vt.ſ.l.prozi.

l ¶ Cēū.repete interpella re. Et not.probauerit.q̄ pbat ignoātiā.⁊ ſic ē ff.de. pba.verius. Sz dic q̄ pbat coīpo q̄ nō pba tur ſcium.ſic.j.q̄ mili.nō poſ.ſup fuis.⁊.ſ.ō peri. tut.l.ſi tutor.ſed vbi ſcit plumiſ q̄ voluerit cū fieri liberū:vt.ſ. de epiſco. ⁊ cleri.aut.ſi ſeruus.⁊ de pba.cum pecubus.

m ¶ Calūniandi.argu.ff. de accuſa.l.alij.

n ¶ Denegef. ſic.ſ. ne de ſta.defun.per totū. et.ſ. de tabel.l.ij.

o ¶ Ibemus. Coniūgis.vnus vni alter alteri cubiculo ꝑat ſup quib⁹ alij plures erant: vt.ſ.l.prozi.in prin.

p ¶ Sociati.p electionez cū cētū erāt nūero:vt.ſ. de pe.hēr.l.ſi.¶ Vel dic ex ipſo q̄ illuſtres erāt:⁊ ſic largi⁹ dicunt ſenatores: vt.ff.de ſena.l.ſi.ſ.ſi.

q ¶ Cingulo.enſe forte ſic eſt ſpāle.regulariter contra:vt.ſ. vt armoꝝ vſus. l.j.⁊ in aut.de armiſ. Vel dic cingulo.i.titulo digni tatiſ.id eſt carruca:vt.ſ. de bo.ve.l.j.et facit.ſ.de ordina.l.clariſſimis.

r ¶ Videat.ſic.ſ.de preci. impe. offe.l. reſcripta. et ff.de ſena.l.vlti.in prin.

s ¶ Dequeſto.ſic.¶ Officia iſtoꝝ ſunt:vt.ſ.de of. q̄ſto.cū trib⁹ ſequē. titu.

t ¶ Ui ex ſture. Due ſunt partes.

v ¶ Atriuſq; .ſ. fiſci et rei priuate.

tudinis nr̄e ſtatuta diſſimulare ⁊ ex aliq̄ parte violare tēptauerint.

¶ Cubicularij p̄ncipis⁊ auguſte nō cogant rūdere niſi coīa officioꝝ magſo. B.

Lex.iij.

Idem.

¶ Ubicularios[a] tā ſacri cubiculi mei q̄ venerabilis auguſte q̄s vtriſq; certū ē obſequijs occupatos ⁊ aule penetrabilē[b] inhērētes diuerſa iudicia obire[c] nō poſſe:ab obſeruatiōe alioꝝ tribunaliū liberamus:vt in ſublimitatis ſolūmodo tue iudicio propoſitas aduerſus ſe excipiāt actiones.

¶ Si oñs p̄ncipi ſeruū ſuū cubicularīū obtulit:illico talis ſeruus libertatem adipiſcit⁊ ea vtitur inter viuos⁊ in vltima volūtate:⁊ eidē ab intestato ſuccedit per agnatos⁊ cognatos:q̄bus deficientibus fiſcus eius bona occupat tanq̄ vacātia:ſi autē oño ignorante vel inuito cubicularius factus ſit:infra quinquennīū cum peculio vēdicatur:⁊ predicta etiam ad cubicularios extendūtur. b.d.Bar.

Lex.iiij.

Idem.

Ubemus[e] oēs q vel iā in ſacrū cubiculū cuiuſpiā[f] libertalitate donati aliove titulo dati vel dandi p̄ncipalib⁹ obſequijs inherere:vel ante meruerant vel poſtea meruerint clz nulla iterue nīēte ſcriptura:nulla ꝑfectiōe geſtoꝝ poſtq̄ deuotiſſimis cubicularijs fuerint ſociati:ad ꝓditionē libertatis ingenuitatiſq̄ rapiantur[g] raptiq̄ videant. hoc nō ſolū circa ſupſtites ſed etiā circa mortuos[h] volumus cuſtodiri:nā cum ꝑ priuilegiū videat p̄cipalis eſſe ꝓpriū maieſtatis:vt nō famuloꝝ ſicut ꝑuate ꝓditiōis hoies ſz liberoꝝ bonōrūs vtantur obſequijs: periniquum eſt eos dūtaxat[i] pati fortune deteriozis incōmoda. ſz teſtamēta q̄dē ad ſilitudinē alioꝝ qui ingenuitatis inſulis decozantur:ꝑ ſua licēat eis ꝓdere volūtate.intestatoꝝ vo nemo dubitet ſacultates vtpote ſine legitimis[k] ſucceſſoꝝ defunctoꝝ fiſci iuribus vēdicari.⁊ hec oīa tunc diligenti obſeruatiōe volumus cuſtodiri: cū ſpōte ſuaq̄ volūtate qs dederit[l] cunuchū ſacri cubiculi miniſterijs adheſurū. Si vo cuidam fuerit violēter extoꝝ:aut inuito oño vel ignaro intra ſacrū auſus ſit militare cubiculum:liceat oño deſtinatū ſacra ex lege cubicularijs interpellare iudiciū[m]:⁊ eus[l] q̄ē.pbauerit nolēte ſe vel inſcio ſacrum penetraſſe cubiculū:vt et ſuū famulū cū peculio cōſequaſ. Sed⁊ ſicut leſis implozādi p̄ſidij facultatē denegari non conuenit:ita necnō calūniandi[m] viā patiſ tur diuti⁹ eſſe patefactā. Iōq̄ tēpus q̄nq̄nīj p̄ſcinimus intra q̄ cōtra eos ſuas debeāt exercere q̄ſtiones:vt ſi medio tēpore mouere diſtulerint vlterius eis tanq̄ in ſuū famulū vēdicādi:vel eius vt ſerui peculiū vel bona q̄ſi liberti copia denegef[n] hec oīa q̄ ſup deuotiſſimis cubicularijs:ſancimus etiā ad cubicularias que a oñis in ſacrum cubiculū date vel dāde ſunt ſupſtites atq̄ mortuas exercēdi/ppagarieq̄ decernimus.

¶ Cubicularie etiam dignitate depoſita cum vadunt extra vbē poterunt vti cingulo dignitatis.b.d.Bal.

Lex.v.

Idem.

Ubemus duobus viris illuſtribus ꝓpoſitis vtriuſq; ſacri cubiculi tā nr̄e pietatis q̄ ſereniſſime nr̄e coniugis[o] qui poſt finitam militiā ſenatozio fuerint ꝓſortio ſociati[p] licere quotiēs ad aſpiciēdos agros ſuos vel ob aliā cauſaz ꝓficiſci voluerint cingulo[q] vti cū hoc ad implendum eorum deſiderium/et ad nullius leſionem reſpicere videatur[r].

De queſtoribus ⁊ magiſtris officioꝝ ⁊ comitibus ſacrarū largitionum ⁊ rei priuate. Titu.vj.

¶ Qui adminiſtratione publicoꝝ officiozum ſe bene geſſerūt debent clamozoſis vocibus populū cōmēdare.b.d.Bar.

Imperator: Archa. Lex vnica.

Ui ex ſture[c] honore aut officiali magiſterio aut comiti ua vtriuſq; [s] erarij nr̄i attonito[t] ſplendoze viguerunt[u]: acclamatione[v] excipiantur[a] ſolita:nec ꝓtereā tur vt incognīti.

De primicerio[b] et ſecundicerio ⁊ notarijs. Titulus.vij.

¶ Notarij p̄ncipiſz ſenectute depoſuerint officiū aut maiozem dignitatem fuerint adepti:non ob boc notarioꝝ nomē ꝑdunt.ſz notarioꝝ ⁊ dignitatis ſecūde retinēt p̄uilegia:nec poſſunt eſſe diſcuſſores aut perequatores aut ſimilē dignitatem cū adminiſtratiōe habere.b.d.Bar.

Imperator: Leo. Lex.j.

Recipua eſt nr̄e pietatis itētio circa notarioꝝ nomen:atq̄ ideo ſi vnq̄ bui⁹ ordinis viri laborem qcte[c] mutauerint vel abiecerint vel ſenectute poſuerint[d]:ſeu cuz alia dignitate poſt hāc q̄libet vſi ſunt[e]/nō omittant p̄zoris vocabulum militie:ſed compēdium[f] ſequētis honoris aſſumant:⁊ ſi quis ex officio vel[g] p̄cipue ſublimitatis tue temerarius aſſenſus diſcuſſiones perequationes:aliā denīq; vllā rem inquiicrato:extiterit officiū ſuū nouerit vel leuis[h] culpe offenſiōe detecta grauis mulcte diſcrimine fatigandū⁊ numerarioꝝ corpus[i] extincto[k] iniurie auctore minuendum.

¶ Primicerij vltra biēnium in officio militare non cogūtur:⁊ ſi a palatio per annū ſe abſentauerint vnū gradū militie ꝑdunt:ſi ꝑ biēnū/duos ſi ꝑ triēnium tres:ſi ꝑ quadriēnū:quatuoz ſi ꝑ q̄nq̄ennū q̄nq̄:ſed nō vtunſ ordine:et licet ob abſentiā q̄nq̄ennī ab officio ſint remoti/tamē ordine diſcuſſoꝝum⁊ perequatoꝝ non grauāt̄ur:⁊ inter eos prerogatiua tēporis eſt habēda q̄ nulla rōne poteſt celariet hoc

Preclaram

g ¶ Attonito.i. terribili.

y ¶ Uiguerūt.i.ſi bñ geſſerūt vt tanq̄ tūc ab oībus cōmendent. Accur.

z ¶ Acclamatiōe. Aiuat talis vt faciūt romani de papa et etiam ꝓconi:vt ſ.de of.rec.pul.l.iij.et in aut.vt oī.pre.ſ.j. col.v. Aliſ dicūt q̄ iſti excipiūtur ab alijs q cōmēdant ſi alſ tacita reuerētia ꝓbeatur eis:vt ſubiūcit:qō non placet.

a ¶ Excipiant.i. recipiantur cū laudibus populi.

b ¶ De primicerio et ſe.tē. ¶ Id eſt de eo qui primo ſcriptus eſt in matricula notarioꝝ:⁊ q primū locū obtinet. alſ. ſecūdiceri⁹ qui ſecūdum:ad qō.j.de dome.l.vlti.⁊ notarijs.i. ceteris poſtea ſcriptis. Aliſ dicūt⁊ p id eſt.nam idē eſt ſecūdiceri⁹ qō primicerius ſm eos. Vel ōr primiceri⁹ qui ꝑmo portabat cereū in aliquo feſto⁊ erat ī dignitate:q̄ ſpecialis. vt.ſ.l.prozi.

Primicerij⁊ ſecūdicerius ſint.

c ¶ Recipua. Quiete.i. inquietē. ad qō.ſ.de epiſco.⁊ cle.l.decernimus.

d ¶ Poſuerint.id eſt deꝑ poſuerint.

e ¶ Uſi ſunt.de facto.

f ¶ Cōpendiū.quaſi non honorē:vt.ſ.de decu.l.j. ⁊ facit.ſ.de dig.l.iiij.cuz concor.

g ¶ Vel.ꝑ ēt.dic ſi qs alſen⁹ temerari⁹ egtiterit: ⁊ ſub.imponēdo.diſcuſſi ⁊c.q.d.ſi notari⁹ recepe rit dignitatē:⁊ ſic inquietauit legē iſtā. Accur.

b ¶ Leuis.etiā ſi i leui re exerceat offīū punit arbitrio iudicis:vt h.et.ff.de pe.ſanctio.et deponit vt ſubiūcit.⁊ no.q̄ ꝑ paruo delicto pena magna imponit.ſic.ſ.de libe.et tolib.l.ij.⁊ de bere.l.ij.

Pēa grauis ꝑ delicto paruo imponit.

i ¶ Corꝑ⁹.i.corꝑ⁹ officialiū iter q̄s iſte cepat nūerari minuit iſto extincto i.depoſito.vel bēas minuet.ſ.per electionē alteri⁹ iſto relicto. Et dic q̄ iſti ſiūt notarij ſ. ſi

a PRoclaram. Mili tiam.inermem.
b Tribunoꝝ.i. primicerioꝝ sic dicti qꝛ tribuni suffragio eligebatur q.ſ. tribuni:vel q.ſ.notariꝝ.
c Non nibil.i.multū:vt ff.de vbo.ſig.l.duobus.
d Beneficioꝝ.q̃uoz enim ꝓuilegia dat eis ꝑ hāc.l. primo vt ꝓmiceri? eoꝝ tñ duob? ānis teneat ſhare officio:ſcḋo ꝙa qbuſdaꝫ mūeriḃ? eos excuſat:tertio qꝛ ſpert eos aliꝭs poſterioꝝḃ?: q̃rto qꝛ finito offo hñt aliā dignitatē.
e Statuēdas. vt ꝛ.ſ.de offic.pfc.vi.l.ꝓmicerius. Sed ſ.j.de nume.l.ij. et l.ſi.Sol. ibi in notarijs: ḃ in primicerijs eſt donant.
f Dos aūt.ḃ magis pena q̃ ꝓmiū eis donant.
g Cōmeatus. facit.ſ.de cōmea.l.ij.et fina.et.ſ.de dome.l.iij.
h Ani? gradus.ſ.voluꝫ mus ſubire iacturā.qḋ ē ſ.ꝛ ſic ſub.in ſequētibus.
i Poſtponendis. alaꝫ dis.alaꝫ di.et dictio his datiui caſus eſt.nā poſt ponit iſte ſequētibus in bis quibus anteponere nō niſi abſuiſſet.ad qḋ.ſ.de offi.pfec.pre.l.ij.in fi. Et dic inferioris gradꝰ ꝑm ꝑdictā ꝓportionalitatē. Ite̅ no.geminatio delicti geminat penā.ſic.ſ.ō epi.audi.l.nemo.in fi.
k Diſcuſſionis.hec mu nera ſunt.ſ.de cen.
l Surripe. Mot.ſic.ſ.de ꝑn.agē. in re.l.iij.et.ſ.de ꝓſul.l.j.ſ.ō ꝓpi.fa.ſcri. Lynicuiq;.ꝛ de re mili.l. ō publicā.ꝛ ō tꝛonib?.l. ſi.et.ſ.de of.ma.of.l.nemo.ꝛ.j.de dome.l.iij.
m Infulas.i. dignitates. Et no.ꝙ loquit qñꝙ quinquēniū abſuit.vt.ſ. ſ.hos autem.ꝛ ſic ꝛ deli cto bz ꝓmiū ſz certe ñ ex ḃlicto.ſz qꝛ meruit digni tatē gerat eā vel nō:vt ḃ dicit.vel dic ꝙ pinde acqrit infulas ꝙ legē iſtā ac ſi ꝑ electionē habuiſſet ꝛ geſſiſſet illas infulas.
n Preponēdus. ꝓpo nit vacātiḃ? ꝓmis qꝛ bz nouā dignitatē:vt.j.ti.j. l.ij.ſ.ſed adminiſtratores. vel ꝓuilegio poſis digni tatis obtētu cuius ꝑterī aliꝭs qui aliqñ habuerūt dignitates ſz habere deſierūt:ꝛ ſic eſt ſpāle:cōtra id qḋ habes.ſ.de ꝑfec.ꝓ. l.ij.alꝭs ꝓponendis.

Ut dignitatū ord.ꝛc.

o Si quis indebi tū.aliꝭ tñ debi tuz:vt.j.l.ꝓi. vel pone:vt.j. de priuil.eo.q in ſac.pa. l.ſi.vel vt.ff. de mu.ꝛ bo. l.vt gradatim.Accur.
p Ignoratia. iuris vel officio finito ad officiū magiſtri officiorum ſunt aſſumendi.ḃ.o.Barto.

Imperator. Lex.ij.

PRoclaram nob ilemqꝫ mili tiam a ſpectabiliū tribuno rū b notarioꝝ qui gloꝛioſis obſeq̃ijs nō nibil c recipub.cōmodita tis afferūt ꝛ decoꝛis:diuerſis beneficioꝝ d titulis muniendam credimus ꝛ augendam.nam bienna les metas viro ſpectabili ꝓ tempoꝛe primicerio agendi muneris duximus ſtatuēdas e. Nos aūt f tribunos qui ſuis negocijs occupati minime ſacrum palatium curauerint frequentandū niſi intra annale ſpatiū reuertantur (q̃uis cōmeatus g iura ꝑtēdūt) ꝓ abſentia quidē vnius anni vnius gradus h. Si vo duob? annis abfuerint:duoꝝū.ſi tribus:triū.ſi quatuoꝛ:ſimiliter quatuoꝛ graduum ſubire iacturā:bis qui inferioꝛes cis fuerint poſtponēdis i. Qui vero ꝑ gnq̃nium integrū ſe ꝓeſentare ceſſauerint:exēptos matricula tñ nomine tribunoꝝ nec vero ordine ꝓpotiri. Nos in hūc modum diſpoſitis vacationē cēſus diſcuſſioꝝ k pereq̃ationis ꝛ cuiuslibet alteri? rei habituros. Illud ꝓecipue ꝓuiſionē noſtraꝫ flagitare perſpexim?:ne ꝑ ambitionem vel gratiam aut cuiuſlibet occaſionis obtentu:vel labo rum ſeu ſolicitudinum ſpem:publicoꝝm cuiq; liceat aliquando graduū ſeriem cōturbare:ꝛ temꝓoꝝ ratiōe calcata dudū militātibus anteferri:ꝛ que lōgis pꝛolixiſq; ſtipēdijs defenſa iam pol licetur ſenectus gratioſa feſtinatione ſurripere l:hoc etiam adijciendo vt primicerius poſt depoſitam publicam munerum ſolicitudinē ac ſi ipſam geſſiſſet adminiſtrationem cuius conſequitur dignitatē:magiſtri officiorū ꝓo antiqua conſuetudine infulas m ſoꝛtiatur:oibus vacātiḃ? q̃uis tpe precedentibus ꝓponendis n.

Ut dignitatuꝫ ordo ſeruetur. Titulus.viij.

Vſurpans ſcienter honoꝛem ſibi in debitum:crimine ſacrilegij punitur.hoc dicit Bartolus.

Imperator Theo. Lex.j.

SI quis indebituꝫ o ſibi locum vſurpauerit:nulla ſe igno rātia p defendat: ſit q̃ plane ſacrilegij reus q diuina r pre cepta neglexerit.

Habentes dignitatem cum adminiſtratione preferuntur habētibus eandez ſine adminiſtratiōe:poſtea qui dignitatē ſolam cum adminiſtratione depoſuerūt: ꝛ hi habere dicūtur dignitatē vacantem poſtea illi quiḃ? dignitas cū adminiſtratione cōmittit.quarto illi quibus dignitas a principe cōceditur in preſentia ſine adminiſtratione:ꝛ bi honoꝛarij appellatur quinto illi quibus illuſtris dignitas ſine adminiſtratione cōmittitur. Ité adminiſtratiōe habētes preferūtur vacantibus. Item vacātes preferūtur honoꝛariſs in ſimili dignitate conſtitutis nō in diſpari:vt pfectus vacans preferꝛ pfecto honoꝛario. Ité non debet appellare vacans ſi habet dignitatē cui poſtea conceditur adminiſtratio.hoc dicit Bar.

Idem. Lex.ij.

OOnes priuilegia dignitatum hoc ordine ſeruāda cognoſcant:vt primo loco habeant bi qui in actu poſiti illuſtres per egerint s adminiſtrationes:ſecundo venient vacantes t qui preſentes in comitatu illuſtris dignitatis cingulum meruerint:tertium vo ordinē eoꝝ proſpicimus quibus abſentibus u cingulū illuſtris mittitur dignitatis:quartum bo noꝛariorū qui preſentes a noſtro numine ſine cīgulo codicillos tātum honoꝛarie dignitatis adepti ſunt.quintum eoꝝ quibus abſentibus ſimiliter ſine cingulo v mittunt illuſtris inſignia dignitatis. Sed adminiſtratoꝛes quidā etiā comites rei priuate oibus vacantibus w honoꝛarijs anteponi censemus. ¶Vacantes x autem poſt adminiſtratoꝛes venientes non omnes iam omnibus honoꝛarijs credimus ꝓponendos: ſed eos vacātes illi honoꝛarijs qui ſimilem adepti ſunt dignitatē vt pꝛefectus y pretoꝛio non queſtoꝛius z pfectoꝛio preponat:pariq; modo queſtoꝛius queſtoꝛio non vacans:comes theſaurorum vel comes rei priuate honoꝛario queſtoꝛio vel magiſtro a officioꝝ pꝛeferatur. Et iter adminiſtratoꝛes illos etiā numerari decernimus quibus illuſtriḃ? in ſacro noſtro cōſiſtoꝛio cūctis b aliquid ordinarie dignitatibus vel ante cōmiſimus vel poſtea cōmittemus peragendum: verbi gratia ſi vacantium c magiſtro militum belli cura committatur:cur enim aut vir magnificus germanus magiſter militū vacans appellaꝫ cui bellū cōtra hoſtes mādauimus:aut cū excellentiſſimus ꝓpentadius d non egiſſe dicitur ꝑfecturam cuius illuſtribus cūctis diſpoſitionibus vice pretoꝛiane pfecture miles e in expeditione copia comeatum f abundauit g.

De magiſtris ſacroꝝ ſcriniorum. Titulus.ix.

Magiſtri notariorum magne curie etiam dignitate finita vna cum eoꝝ filijs a grauamine priuato ꝛ publico ſunt immunes:ꝛ pena grauanti hic imponitur: ꝛ durat priuilegium.ḃ.o.Bar.

Imperator Augu. Lex vnica.

facti.ad qḋ.ſ.q pe.tu.l. fi.ꝛ de cri.ſacri.l.j.ꝛ.ſ.vſi vi.l.ſi quis.ꝛ.l.fi.
q Diuina. huius.l. occupādo.ſ.alteri? locū.ad qḋ.ſ.de ero.mili.l.lege.et de priui.eo.q in ſacr.pa. l.ſi.ꝛ.ſ.de diuer. reſcrip. l.ſacrilegij.ꝛ de cri.ſacri. l.ij. Accurſius.
r Qñdnes. ꝑeregerint.ꝛ adhuc peragūt vt ex ſequētiḃ? pꝛ ꝛ nota q hec ꝓtio valet ad ea q dicunt.ſ.de offi.pfe.pre. l.ij.in fi.cum concor.
s Vacantes.i.q habuerunt dignitatē cū adminiſtratiōe ſ̄ adminiſtrationem depoſuerūt.vt.ſ. ſ.vacātes.ꝛ.ſ.de fabri.l. cos.in fi.Accur.
t Abſentib? cingulū.in ſignū illuſtrat?.ad qḋ in aut.vt iudi.ſine quo.ſuſ. ſ.ſi.col.ij.ꝛ in aut.vt oꝛ. ꝓ.ſ.i.col.v.ꝛ dic ḃ mittit cum adminiſtratione vt differat a ſequnti. Ité dic ꝙ fuit depoſita adminiſtratio:ne ſit ſ.j.ſ.ſ.ſ adminiſtratoꝛes.ſi cū̃ non eēt depoſita ōſicit ille caſus.Sz ſoluit ꝓ dictū.ſ. ſed admiſtratoꝛes. Acc.
u Sine cingulo.id eſt ſine adminiſtratiōe:ꝛ ſic exꝓpone in ſequēti.ꝛ no.ſm qñ.ꝙ criminales cauſe ſ̄ iſtos mote nō ꝑtt termi nari ſnia ꝑdenatoria niſi ꝑ ꝓncipē.ſ̄ abſoluto ria etiā ꝑ vicariū:vt.ſ. vbi ſena.vel cla.l. q̃ties. ſ.j.ꝛ.ſ.viros.Accur.
v Vacātib?.ſic q̃ tria genera nota.ſcz vacātes q defiert. Ité bonoꝛarios q nūc adminiſtrationē habuerūt. Itez illos qui cū actu oīb? ꝑeruntur alijs: vt.ſ.tit.j.l.ſi.ꝛ facit.ſ.de ꝓſul.l.nemini.in fi.lib.g.
w Prefect?.i.vacans pfectorio.ſ.honoꝛario.
x Queſtoꝛi?.vacās queſtoꝛio honoꝛario.
y Vel comes rei.ſcilicet vacans.
z Magiſtro. bonoꝛario: eſt ergo nomē dignitatſ. vt.ſ.de aduo.di.iudi.petitionē.ſ.egredientem.
a Cunctis. alꝭs ductis.ꝛ alꝭs cunctis.
b Vacātiū.mgr̄ em̄ militū vacātiū erat ꝛ ſic ipe erat vacans:ſed ſi de nouo iniungīt ei cura belli nō erit habēdus vacās.
c Propentadius. ꝓpriū nomē.cui cū eſſet vacās iniunctum fuit vt faceret quod pfect? facere conſueuerat.
d Miles.i.militaris copiam annone habuit.
e Cōmeatum.a tempore cōmeat? ſupererat de anona.

De magiſtris ſacroꝝ ſcriniorum.

Primicerij? q̃uoz ꝓuilegijs donatur.

Hemina? tio crimi nis penaz multipli? cat.

† Hoc ē ar. q̃ bificium pōt cōferri abſenti. de hoc ē caſus i.c. accedēs extra ō preben. ꝛ dig.

UNIVERSIDAD DE GRANADA

Priuilegiū durat etiam finita dignitate.

a IRis. Depositū. ad q̄d.s. de exc̄u.mu.l. ea. ꝛ de fabri. l.eos. ꝛ de aduo.diuer.iudi.l.j. ꝛ assel.l.nō paru. et.s. de ꝓpo.fac.cubi.l.ij. p q̄ habes priuilegiū durare et finita dignitate.

b Ad primos. vt.j. de prȝi.fac.scri.l.iiij.

c Et primis. f.natis; vt j. de pri.fa.scri.l.i sacris. in pn. Ȝ Ȝ.eo.ti.l.unic. mus. Solu. vt ibi. ad q̄d j. de agē. in re.l.fi.et j. de puile.co.q; isa.pala.l.ij.

d De comi. consisto. rē.

EOs. Equari. ꝺ̄ est spectabilis; vt in aut. de ap pella. ꝛ intra q̄ temp. ꝑ. illud. col. ij.

e IRos. Utūtur. vt j. de princi. agen. in re.l.fi. et facit. j. de priuile. scho.l.iij. ꝛ de progi. fac. scri.l. in sacris. ꝛ. Ȝ. de profes. ꝛ me.l.fi.

f De comi. et tribu. rē.

g Alis de comitib⁹ ꝛ tribunis. alis de prepositis.

h Prepositos. comitibus.

i Scholaruȝ. id est eoruȝ qui obediebant ei in officio.

j Epulis. est em̄ quedaȝ inquietatio cogitare de epulis: vt. ff. pro socio. l. cum societas.

k Adorādi. i. salutādi.

l Inter quos. f. prepositos ꝛ tribunos.

m Numerantur. nam ꝛ hec pertinēt ad officium predictoꝝ. Vel dic ꝙ alij perant qui similes erant predictis. Accur.

n Prepositura. f. cū ad ministratione.

o Eruerunt. a principe. ꝑpter bonū seruitiū: vt. j. de filē. l. j. ꝛ dic ꝙ est mīkiplex comitiua. id est multi grad⁹ sūt comitis.

p Casu. Not. de casu est dignitas: vt no. Ȝ. de le. ꝛ cōsti. l. digna.

q Depositō sacro. i. fini to officio comitiue: vl̄ ve rius tribuni ꝛ ꝓpositi.

r Par. pontice et egypti par est dignitas. ꝛ facit. j. de pala. l. vltima.

s Alijs q. als q̄. quod est melius.

t Honore. q; dignitatē sine prepositura. admini stratione merūt.

v Militia. scȝ prepositi vel tribuni. Accur.

De comitibus rē.

z QUi ꝺ̄ptlatione meritoruȝ. nā ꝓbi ad tia eliguntur.

y Ducto. i. ductis militib⁹. sic. ff. ꝺ̄ ṽ. sig. l. i ꝑsu.

z Consecuti. dic vt. Ȝ. ti tu. j. l. j.

a Subiugātur. i. subij

IRis spectabilibus magistris omniū sacroꝝ scriniorū nostre beniuolentie liberalitas tribuēda est qui nostre quodāmodo assidere maiestati videtur ideoq; post depositum[a] ctiā officiū ab oi indictionis onere: scu ciuiliū seu militarium iudicū prorsus immunes esse ꝑcipimus: vt nec ab amplissima quidem sede tui culminis eis vlla molestia sup̄ suscipiēdo q̄libet grauamine ꝑuato vel publico penitus iniungatur: hoc beneficiū ad primos ctiā sacroꝝ scriniorum ꝛ ex proximis volumus ꝓpagari. l. lib. auri officio tui culminis condēnatione mulctando/ si quid aduersus statuta clemētie nostre innouari concesserit.

De comitibus cōsistorianis. Titulus. x.

Comites cōsistoriani sunt illi qui steterunt in principis consistorio: ꝛ procon sulibus adequantur. b. o. Bar.

Imperator Goza. Lex. j.

EOs qui trāquillitatis nostre cōsistorie dici comites meruerunt spectabilibus ꝛ pcōsulibus equa ri[a] generaliter decernimus.

Comites ꝓsistoriani tam in agendo q̄ excipiēdo vtūt priuilegijs cōpetentibus principibus agen. in re. b. o. Bar. Lex. ij.

Idem. Lex. ij.

AIros spectabiles comites cōsistorianos ꝛ cōiuges et liberos ꝙtiā suos coꝛ atq; colonos hisdē ꝑuilegijs tā intentiones ab alijs ꝓponendas excipiē do: q̄s suas ꝺ̄ alios exercēdo perfrui: quib⁹ viri clarissimi ꝓncipes scholarū agentiū in rebus ꝑ sacram ꝓagmaticā sanctionē diuine memorie zenonis vtuntur[c].

De comitib⁹ ꝛ tribunis scholarum[f]. Titulus. xi.

Prepositi scholarū et illoꝝ qui sunt per principē ad aliquod officiū deputati principē adoꝛare possunt inter quos etiā palatini numerantur si in eis data sit ꝑmi ordinis comitiua cū administratiōe ꝛ officio depositō si non aspirauerint ad maiorem dignitatē pares sunt comitib⁹ egypti dio. pontice. alij ꝺ̄ milites militia soluta numerantur inter eos qui fuerunt ꝓuinciarum duces. b. o. Bar.

Imperator Talen. Lex vnica.

DRepositos[g] ac tribunos scholaruȝ[h] qui inquietudinis epulis[j] adhibent ꝛ adorādi[k] ꝓncipis facultatē antiquit⁹ meruerunt: inter quos[l] comites etiam sacri stabuli ꝛ cura stabuli ꝛ cura palatij numerātur[m]: si ꝑmi ordinis comitiuam cū ꝓpositura[n] meruerunt[o]: ꝛ casu[p] ad alioꝛa non paruenerint: depositō sacramento[q] inter eos qui comites egypti vel pontici diocesēos fuerint quorum par[r] dignitas est haberi ꝓcipimus: in alijs[s] qui honore[t] comitiue regimen fuerint nacti absolutos militia[v] inter eos qui duces fuerint ꝓuinciarum numerari iubemus.

De comitibus rei militaris. Titulus. xii.

Missus ob suam ꝑsonā ad partes trāsmarinas custodiēdas: illis dignitatū insignijs adornāt qb⁹ ꝑconsules. b. o. B.

Imperator Augu. Lex. j.

QUi ꝺ̄ptlatiōe meritoruȝ ducto[r] inter quincias trāsmarinas strēnuissimo militer ꝑmi ordinis comitatiuā fuerit cōsecuti[s] ea reuerentia altissimarū dignitatū viri subiugātur[a]: vt bis locū ꝑstent q ꝓcōsulares insignib⁹ adornant.

Missis ꝓncipaliter ad defendendā aliquam ꝓuinciā citra mare: similis est duci administranti aliquam ꝓuinciaȝ excepto duce pontice ꝛ egypti. b. o. Bar. Lex. ij.

Idem Augu.

EOs qui sub comitiue ꝑmi ordinis dignitate peculiaritᵇ ad qualibet ꝓuinciam vel ꝓuincias defendendas militēc credito auctoꝛitate nostri numinis destinātur: ꝛ cos qui vicē illustrium virorū magistroꝝ militū susceperint peragendam[d]: ducibus qui ꝑcter egyptum ꝛ ponticam in alijs ꝓuincijs administrauerint adequamus.

De comitib⁹ ꝛ archiatris sacri palatii[e]. Titulus. xiii.

Archiatri si ꝑmi gradus militiā obtinuerūt eā dignitatē adipiscunt quā duces ꝛ vicarij ꝓncipis qui militiā administrauerūt: ꝛ etiā comites ꝑmi ordinis. b. Lex vnica.

Idem Augu.

ARchiatros intra palatium militātes[g] si comitiue ꝑmi ordinis[h] nobilitauerint gradus inter vicarios taxari ꝓcipimus siue iāꝑdem depositō fuerūt militiam: siue postea depositō fuerint: ita vt inter vicarios[i] ꝛ duces qui administrauerint: ꝛ cos qui comitiuā ꝑmi ordinis meruerint[k] nihil intersit: nisi tempus quo quis administrauerit vel comitiue adeptus est insignia.

De comitibus qui ꝓuincias regunt[l]. Titu. xiii.

Comites qui gubernauerunt ꝓuinciam depositō officio ꝑmi legijs dignitatis vicarie funguntur. b. o. Bar.

Idem Augu. Lex vnica.

EOs qui administratione ciuili ac ꝓuincie gubernaculis sub iurisditionis licentia cōmites[m] quoq; ꝑmi ordinis esse meruerint vicarie dignitatis post depositam administrationem ꝑuilegijs frui oportet.

De ꝓfessoribus qui in vrbe constantinopolitana docentes ex lege meruerunt comitiuam[n]. Titu. xv.

Grammatici ꝛ sophiste ꝛ iurisperiti qui per. xx. annos scientiam docuerunt in constantinopol. ciuitate per illius ciuitatis cetū in arte docendi egisse timandi sunt digni ea dignitate qua funguntur vicarij principis. hoc dicit Bartolus.

Imperator Talen. Lex vnica.

Grammaticos.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a Grāmaticos. qui grāmatica cam docent.

b Sophistas. qui dialectican.

doceri dz publice tā tū i regijs vbibus.

c Hac regia. cōstantino politana. Et no. i regijs vbib⁹ tm̄ doceri: vt not. ff. ō ttu. li. vi. rome. i rub.

d Statutos. q debēt cē duo qui leges pandant: vt. ff. de ttu. lib. i. in fi.

e Vitam. p mores: vt. ff. de pfes. l. magistros. vbi de facundia dicit.

f Peritiā. vt recte sentiat mentē legis: vt insti. in proe. ff. cūqꝫ.

g Interpretādi. i. exponendi: vt. ff. si cer. pe. l. j.

h Differendi. i. in dicendo copiosius. ar. ff. de testa. l. testamentum.

i Amplissimo. f. senatorum. vel dic vt in. o. l. magistros. Accur.

Vicarius comiti et duci equi paratur.

k Ex vicaria. Sed vicarij⁹ egpat comiti et duci. ergo est comes et dux: vt ff. de comi. ꝛ archia. l. j. et q. rubri. ipa ff. dic. Et no. q nouē debent adesse: vt ff. dic. ꝛ fac. ff. de excu. tu. l. si duas, ff. j. ꝛ. l. fi repro bari. ff. ti. ff. ff. ō test. mili. l. antepe. ꝛ. ff. de iuri. l. si qs. et de pfes. l. ij. Et not. q fic dic de magro Joāne grāmatico et Accur. iurisperito. Itez facit. ff. de. pp. fa. scri. l. iij. et. ff. ō verbo. sig. l. quibus.

l De silen. ꝛc ¶ Silentiarij sunt. xxx. decuriões tres: vt. ff. l. ij. in fi. ꝛ dicū tur cōsiliarij: vt. ff. de mino. l. verū. ff. ex facto.

m Decuriones. Emersum. i. finitus qō est ex voluntate pncipū. naz nō eligit nisi incertū tps: vt. ff. de excusa. tuto. l. iurisperitos.

n Debilitie. pdicte. inermis. Accur.

o Agētes. i. habeant dignitates sine administratiōe quā hz mgr officioꝝ cū administratiōe q est illustris: vt. ff. de of. ma. offi. vbi ponit inter illustres: licz. P. magr m officioꝝ dicit spectabilē. Accur.

p Tagari. i. numerari. Et not. q agentes in rebus et comites domestiꝝ eorum idem sunt.

Princeps adorandi⁹ aliꝫ salutari.

q Adorāda. Adoratur princeps: salutantur aliꝫ ad quod. ff. titu. j. l. j. ꝛ de pro. fa. scri. l. ij. ꝛ. l. v. et. ff. de comi. ꝛ tri. l. j.

r Nusquisqꝫ. Prestatiōibus. dic q sint pbonalia munera: vt ff. de mu. ꝛ bo. l. vl. ff. j. vel verius patrimonij sunt: vt h. ꝛ. ff. de mu. pa. l. iiij. nam ꝛ hic dicit pstationibus. ꝛ facit. ff. de. pp. fac. scri. l. iij. ꝛ. j. l. progi.

Rammaticos[a] tam grecos qz̄ latinos so phistas[b] ꝛ iurisperitos in hac regia[c] vr de. pfessionem suaz exercētes ꝛ inter statutos[d] cōnumeratos: si laudabilez in se. pbis moziḃ⁹ vitā[e] esse mōstrauerint. si docēdi peritiā[f] facūdiā dicēdi interpretandiqꝫ[g] subtilitatē: copiā disserēdi[h] se habere patefecerint ꝛ cetu amplissimo[i] iudicāte digni fuerit existimati: cū ad. xx. annos obseruatione iugi ac sedulo docē di labore puenerint: placuit honorari: ꝛ his qui sunt ex vicaria[k] dignitate connumerari.

De silentiarijs et decurionibus eozum[l]. Titulus. xvi.

Post depositū decurionat⁹ officiuz decurio pōt eligere vtrū velit esse magister officioz domestic⁹ vel comes: ꝛ potestatē habet adorandi principē ꝛ salutā di administratozem ipsius. b. o. Bar.

Imperator Augustus. Lex. j.

Decuriões nostri palatij post emersuz[m] fideliter obsequiuz postqz̄ deposita sacramēta militi[n]are electionem habeāt: siue ex magistro officiozum velut agentes[o] dignitatem cōsequi a nostra maiestate maluerint: siue inter viros illustres comites domesticoz videlz inter agētes tagari[p] vt tā in adoranda[q] nostra serenitate qz̄ in salutandis administratozibus ꝛ reliquis predicti honoris pziuilegijs: necnō in nro consistorio bis bonoz omnifariam obseruetur.

Decurio ꝛ silētiari⁹ a tyzonū equoruz̄qꝫ pstatione habeāt immunis: nec pstare cogitur prestationes extraordinarias que necessario imponuntur. b. o. Bar.

Idem Augu. Lex. ij.

Musquisqz decurio vel silentiarius a tyzonū equozuz̄qꝫ prestationibus[r] habeat imunis: nullaz collationē que plerūqꝫ poscitur soluat: nihil bis vlla potestas iungat: aut necessitas imponat.

Pziuilegia data decurionib⁹ ꝛ silentiarijs per hāc. l. confirmant ꝛ eis ꝛseruantur: licz ad maiozē accederint dignitatē: nec eis preiudicatur in hoc per aliquod generale vel speciale rescriptuz disponēs contrarium. hoc dicit Bar.

Imperator Valen. Lex. iij.

Decurionibus ꝛ silētiarijs etiā si ad superiozē gradū successu melioze trāscendunt: oia pziuilegia q̄ iādudū diuoz̄ princi pum iudicio meruerūt legis isti⁹ pceptione nouerint esse firmata: nō preiudicatura quacūqꝫ generalitate pragmatica[s] nec angarias[t] vel peragarias siue peraue redos vlla eis ap̄lissime pceptionis imponat auctoritas. fozdidis q̄z muneriḃ⁹ ex coctione calcis ꝛ supindicti[u] grauamine eos libera mus. Domos q̄z eoz nō tm̄ i hac sacratissima vrbe ꝛ in q̄libet alia positas ciuitate imunes ab oi bo spitū cuiuslibet dignitatis i quiequidine vēdicam[v]: ꝓmissa eis veniēdi ad comitatū[w] lnia p̄ter[x] revocatozie securitatē mulcta. x. li. auri iudicib⁹ puīciaz eozūqꝫ officiꝫ[a] infligēda si statuta nois nr̄i crediderūt esse ꝓtēnenda. ¶ His addim⁹ vt cū optatā getē accepe rint[b] ꝛ inter viros illustres[c] senatozes ceperit nūerari: honoze curie sine aliq̄ functiōe[d] leretur imunitatisqz gaudio plena dignitatis letitia potiant vt dignitatē solā habeant ex senatu sub hac videlz diffinitiōe: vt. xxx. tm̄mō numero ea ꝓuilegia[e] ꝛsequant decuriones q̄z tres: sed eos ꝛ tūc demū perpotiri decernim⁹ bñficijs supzascriptis cū per continuos. xiij. an. in culpatas excubias[f] peregerint.

Silentiarij ꝛ eorum vgozes ciuiliter et criminaliter sunt conueniendi coram officiozum magistro. b. o. Bar.

Idem Augu. Lex. iiij.

Ad diuersa tracti viri de uoti silētiarij iudicia sacris abstrahi videāt obsequijs: iubem⁹ eos q quēlz⁹ deuotissimoz̄ silētiarioz schole: vel ci⁹ vrozē ciuil⁹ vl etiā crimial⁹ pulsare maluerint: minime eū ex ciuislibet alteri⁹ iudicio nisi ex iudicio tm̄mō viri excellētissimi magri officiozū cōueniri.

Silētiarij in potestate positi qcquid acquirūt retinent tanq̄ castrēse peculiū: nec als eis per parentes auferri pōt. nec post parētis obitū fratribus ꝓferre tenētur: nec etiā cōferre tenētur dictis fratribus illud qō parentes vel alij ei donauerunt rōne militie supradicte. Item exc⁹ sanf a tutelis ꝛ curis: ꝛ filij ipsoz ad pzeturā inuiti nō vocant: et per hāc legē nō. derogat priuilegijs eis datis. b. o. Bart.

Imperator Augu. Lex. v.

Ubem[g] clarissimoz̄ silētiarioz ꝑditos militia ꝛ si genitozū suoz in ptāte sint cōstituti: q̄cūqꝫ solatioz seu emolumētoz vel donationū seu bereditatū noīe p mi litiā vel quēlibet eiusmodi cām[h] his acqsita sunt vel fuerit iure castrensis peculij possidere[i]: nec ea possevel parētes supstites sibi vē dicare vel auferre: vel ēt post eoz obitū fratres vel eoz alios here des q̄si ad defunctoz dñiuz ptinē tia in diuisionē deducere: nec eniz opz labores eoz alijs fructū[m] vel lucruz afferre. ¶ Hac nāq̄ rōne[n] simul ꝛ cōtemplatione nec ipsam militiā[o] vel suffragiū quodcunqꝫ ꝑ ea vel ab hīsdē viris ꝛ euotissimis silētiarijs vel parētibus eorum: vel quolibet alio datum est vel fuerit: ab his patimur in successione defuncto⁹ parentū conferri: seu noīe collationis in medium easdem offerri pecunias: vel his

s Decurionibus et. Pragmatica. ēt si q̄nale statutū fiat i ꝓiū nō videāt isti cōpbendi. ar. ff. ō sena. l. cassi⁹. Vel dic ēt spāli rescripto in ꝓiū: vel q̄nali⁹ dicā. ēt facit. ff. de digni. l. iij. cū cōcor.

t Nec angarias. q̄nia sordidoū munerū q̄ exponē vt. ff. de excu. mu. l. ima q̄marū. ꝛ de epi. ꝛ cleri. l. ij. ēt de sac. fan. eccle. l. neminem. ꝛ. ff. de prepo. sa. cub. l. ij. Accur.

v Superindicti. Genus munerum: vt. ff. de superindicto. l. j.

g Vendicamus. Jd est liberamus.

y Ad comitatū. f. nr̄m.

z Preter. etiā si nō mittamus. p eis: vt. ff. de digni. l. fi. et. f. de proxi. fac. scri. l. ij. Accur.

a Officijs. i. officialib⁹.

b Acceperit. i. deposuerint officium. Accur.

c Illustres. No. senatores illustres: vt. ff. de sena. l. fina.

d Functione. i. munerū exhibitione.

e Solā. nā senatoz quis esse pōt: ꝛ tū honores nō petere: vt. ff. de iter. et reg. l. relegatozū. ff. solet. id est dignitatē habet sine administratione.

f Ea ꝓuilegia. Supradicta.

g Excubios. i. officium suum qō cū vigiliis fit.

h De ad diuersa. Quēlibet. sch ole deuo. ꝛc. id est societatis. ꝛ fac. ff. de fabri. l. eos. ꝛ. j. de pp. i. sacro. scrinio. l. in sacris. et. j. de oec. l. ij. et sacris. et. j. de oec. l. ij. et. j. de puile. schola. l. j. et. j. de agē. i re. l. eq eo. et. j. de palati. l. viros. ꝛ. ff. de iurisdi. om. iudi. l. fi. ꝛ. ff. de

i Pfes. ꝛ medi. l. fi. Ubem? clarissimo rū. i. clarissimaz pſonaz: sūt em̄ spectabiles: vt. ff. de inoffi. testa. l. oīmō. ff. fi. ꝛ. j. de castren. pe. l. j.

k Cuismodi cām. i. militie: vt a socijs. vt. ff. de castren. pecu. l. castren. et. l. si forte. Accur.

l Possidere. sic aduocati: vt. ff. ō aduo. diuer. iudi. l. iiij. ꝛ assessores: vt ff. de assef. l. velut.

m Fructū. ad hoc. ff. de bo. q̄ libe. l. cū opꝫ. ff. ff. de col. bon. l. j. ff. nec castrense. ꝛ. ff. de inoffi. test. l. oīmodo. ff. fina. et. l. fi. ꝛ j. de castren. pecu. l. j.

n Ratione. qua mouemur ad predicta.

o Militiā. f. ipsam. vel qō inde percipit vel eius

† No. fi. hu ius. l. fꝫ Jo. de pla. ad l. imitationes oīm legū di sponentiuz pziuilegia ꝛ dignitatem remanere si notio officio ꝛ ibi vide la te per eū.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

estimationem. Item suffragium. id est pretium pro ea emēda: ꝛ est data tum a te filio vel a patre vel ab alio non confertur.

a ¶ Imputari. vt predictis primis legibus: secus in alijs dignitatib⁹: vt dicta. l. omnimodo. ꝛ. ff. de coll. illud.

b ¶ Cōpellant. vt. ff. de exc. tu. l. fi. etiā si iā erat inchoata tutela: vt. ff. de mi. l. verū. ff. eg facto. et. ff. de excusa. tuto. l. iusrisperitos.

Primileg. iī quis busdā ad filios trāsit.

c ¶ Volentes. volētes ergo possunt alis generaliter inuit⁹ qs cogitur ad magistratū: vt. ff. de mu. et ho. si qs magistratus. Itē no. priuilegiū transire ad filios in aliquo. fic j. de progi. sa. scri. l. in sacris. Accur.

d ¶ Obseruādis. fic. ff. de excusa. mu. l. eam. et j. de agē. in re. l. fi. ꝛ j. de progi. sa. scri. l. ij.

e ¶ De dome. ꝛc. ¶ Domisticis. i. silētiarijs sm quosdā. qs non placet: vt ff. ti. j. l. vl domestici. i. serui et liberti ꝛ similes: vt. ff. de his qui ad eccle. cōfu. l. fi. ff. sane. quod nō placet: qꝫ igenui seruiūt ēncipi: vt. ff. de prepo. sa. cubi. l. iubem⁹. ff. de mu. nō solū. Tu dic de domestiis vt accipit. ff. de assel. l. domesticus: vt sunt tē plarij. ꝛ quidā fratres ad papā. ff hi laici ac milites fortes: vt. j. l. fi. Protector: vero est qui stat armatus cozā principe vñ obius ꝛ bilisari⁹ fuerunt domestici et protectores Iustiniani. et tā primi ꝙ secūdi erāt plures et habebant ꝓpositos q primi cerij dicuntur: vt. j. l. ij.

f Domestici. eg
g pone vt i tabula. ¶ Osculandi. dando pacē cū vicario prefecti nō dicit prefecto: sed papam osculamur in pede.

Papa in pede oscu lari debet

h ¶ Sacrilegij. facit. ff. vt dig. oz. ser. l. j. cū concor.

i ¶ Honorificentia. magime supradicta.

k ¶ Estimati. quem principē honorat ab oibus est honorandus: ✠ vt. j. ti. j. l. j. ꝛ. ff. de cri. fa. l. ij. et de aduo. di. iu. l. restituē de. in fine. ꝛ. ff. de re iudi. l. quidam. ꝛ. ff. titu. j. l. j. ꝛ ff. de al. scri. l. j. ꝛ facit. j. ti tu. ij. l. ij. ꝛ. ff. de offi. di. iudi. l. fi. Accur.

✠ Sic etiaꝫ habef i gl. in. ca. nam te. ꝛtra de eta. ꝛ quali.

l Rimicerius. scho le. i. focietatis.

m ¶ Tribunatū. i. primiceriatum: vt. ff. de primi. l. preclaram. in prin.

n ¶ Ducatum. id est primiceriatum predictū ꝛc. ꝛ habeas meruit ꝛ singulari: aſs transit de singulari ad pluralem.

o ¶ Subsequuntur. ordine enim erāt positi: ꝛ sic vsqꝫ ad. ꝛ. post primiceriū sunt clarissimi dum tamen inter eos sit ordo temporis ꝓout fuerūt in eo officio electi: vt dicit in fi. vt sm ordinem seruentur que dixi. ff. de offi. pre. preto. l. ij. in fi. ꝛ dic decurſus. i. currentibus. non enim erat finitū officiū: licet quidam cōtra. Itē ꝛ alij vltra. ꝛ. nō datur priuilegium per legē istam.

imputari⁸ ad hoc de tutelis ꝛ cu rationib⁹ eos excusari sancimus: ne alienarum rerum administratione subire cōpellātur⁹ qui ꝑpria ministeria nec suis curam seu prouisione diligēter deferre possunt. Insuper liberos eoꝝ qui dignitate virozū spectabiliū comitum seu tribunozū decozati sunt vel fuerint: nullatenus nolētes⁵ administrationē ꝑfectura suscipere seu peragere: omnibus videlz antelatis priuilegijs in persona non tñ in presenti militantiū sed etiam posteā cidē cōfortio inferēdozum tam tēpoze militie qꝫ postcam depositam obseruandis⁴.

¶ De domesticis et protectorib⁹ⁿ. Titulus. xvij.

Domestici et protectores principis salutātes vicarios ꝛ prefectū ipsos osculari possunt: ac eis omnes debent reuerētiam exhibere. b. d. Bar.

Imperator: Justi. Lex. j.

Domestici⁶ ac protectores osculādi⁷ cū salutauerint vicarios tui culminis habeant potestatē pena enim sacrilegij⁸ similis erit si bis honorificentia⁹ non deferat/ qui cōtingere nostram purpurā digni sunt estimati¹⁰.

Primicerius domesticoꝝ ꝛ protectoꝝ fungat dignitate spectabili: et alij subsequētes post eū in gradu vsqꝫ ad numerū decē iter clarissimos noīant: ita tñ q̄ qui prior est in loco prior sit in ordine. b. d. Bar.

Idem Augustus. Lex. ij.

Primicerius quidem domesticoꝝ ꝛ protectoꝝ vtriusqꝫ scholę post adeptuꝫ tribunatū¹¹ inter eos spectabili dignitate ꝑfruatur qui ducatum¹² gerere meruerint: alij vo qui decurſis stipēdijs ab codē. ꝛ. vsqꝫ numero subsequūtur¹³ consulari id est clarissimatus dignitate perfruant cum ipa loci decē primoꝝ accessione.

Domesticus vel protector q sine licētia principis se absentauit a curia non egā reipublice: si per biēnū absens fuerit dz poni post gntū in ordine ipsoꝝ. si triēnio in decimo gradu ponitur. si quadriēnio loco nouissimo erit babēdus. si quinquennio: erit spoliādus cingulo. b. d. B.

Idem. Lex. ij.

Si quis domesticoꝝ nulla negocij publici abstrahente sollicitudine: nec ei ꝑ cōmeatū solēniter vt abesset facultate ꝓcessa per biēnium obsequijs serenitatis nostre defuerit: retrozsum in ordinē tractus inferiozē: quinqꝫ sequētibus postponatur. Si vo triennio eius absentia ꝓtinuasse monstretur: vsqꝫ ad decimū locū ꝓculdubio regredietur: q̄ si quadrienniotenus abfuerit nouissimus¹⁴ collocef: quinquēnio autē si fuerit decuagastus: ipso iam cingulo spoliādus¹⁵ est: indignū qꝫ pe est desides a ꝓpriis tāditu munijs aberrantes¹⁶ (quod esse conuenit assiduos) numerari¹⁷.

Si domesticus vel protector ante finitum officium decesserit heres eius salarium totius anni ac etiam subsequentis percipiet. hoc dicit Bar.

Idem Augustus. Lex. iiij.

Lege pragmatica sine fine victura¹ ꝓfiniendū ac cōstituendū credidimus: vt si qs virozum fortiū presentialiū² domesticoꝝ in equitum³ scbola secundi⁴ primicerij locū adeptus diem intercea supremum clauserit here des eius non reliqui tñ tpis qō cidē gradui superesse monstrat⁵ verūctiam in sequētis anni⁶ hoc est primiceriatus solatijs ac emolumentis fruant oibus: vt qō ad questū et cōpendiū militieqꝫ frucrum prolixe⁷ princt/ similis⁸ habeatur ac si superstes permansserit ad finem vsqꝫ supremum.

¶ De prepositis laborum⁹. Titulus. xviij.

Prepositi laborum durante officio sunt clarissimi: eo finito inter consulares habentur. hoc dicit Bar.

Imperator: August. Lex vnica.

Si prepositi laborum nostrozū iudicio ꝓmouentur¹⁰ clarissimi sint inter electos ita vt ex consulari bus habeantur¹¹. nam et immunitate¹² digni sunt quos nostri lateris comitatus illustrat.

¶ De priorimis sacrozum¹³ scriniozū ceteriscz qui in sacris scriniis militant. Titulus. xix.

Progimi sacroꝝ scriniozum ea dignitate funguntꝫ qua vicarij principis: ꝛ officio depositō sunt preponēdi vicarijs qui primo vicariatus officium sunt adepti: ꝛ officiū est finitū. Itē onus descriptionis nullo modo subire coguntur. b. d. bar.

Imperator: Augustus. Lex. j.

Vagabūdus primi legiū per dit.

s ¶ Numerari. i. inueniri vt numerent vt facit potestas de his qui debent habere equos pro cōmuni: ꝛ de illis de cōsilio.

t ¶ Lege pragmatica. Victura. id est duratura.

u ¶ Presentialium. quia presentes state debent in curia: vt. j. l. progi.

g ¶ Equtū. i. societate domesticoꝝ q sunt milites.

y ¶ Secūdi. absq; ias secūdi. ꝛ est planum. Alij habent sinceriꝝ: et dicuntur esse ides q̄ ꝑmicerij. Alij habēt secundiceriꝝ ꝛ alij secūdum locum ꝓmiceriꝝ: ꝛ semp subaudi etiaꝫ. nam multo magis in primicerio. Vel dic semper poni pro ꝑmicerio: vt. j. dicit primiceriat⁹: vel respectu principis q̄ est ibi primus. ar. ff. de offi. pro con. et le. l. fi in aliquā. in fi. sed primꝰ erat respectu sequentium. et fic dicit. j. primiceriatus.

z ¶ Addōstratur. ad annū erat electus: nō ergo tantum illius anni heres hꝫ salariū de quo cōstat: vt j. ti. ij. l. fi quis. ꝛ. ff. de adno. di. iudi. l. post duos. ff. ꝛ. j. de primipi. l. ij. et j. de agē. in re. l. iij. ff etiā alteri⁹ anni: qō est mirū: qꝛ sic heres hꝫ plꝰ ꝙ defunct⁹: fic. ff. de magi. cōuel. l. nō sītr. ꝛ de peti. here. l. nec vllum. ff. viti.

a ¶ Anni. f. tpe. Accur.

b ¶ Prolige. i. iōge vltra ꝙ vigerat. Accur.

Heres qui qꝫ plꝰ pūi legatat defuncto.

c ¶ Similis. quo ad eum annū: sed diffimilis quo ad sequentem: nisi dicas ipm habere salariū duoꝝ rum annozū pro vno.

d ¶ De prepositis labor. ¶ Quidam habent laborum in textu ꝛ rubri. nec dicit cui laboꝝ sunt prepositi: alij laborum a labijs forte corrigebāt eos qui male loquebātur de pncipe. Vel dicit ff labo rum signū bellicū ex auro ꝛ lapidibus pretiosis qō fecit fieri Cōstantin⁹ ꝓtiosius inter alia signa bellica sm ꝙugonem. et fm boc ponit pro geniti no plurali: vt. ff. deuz pro deozū ꝛ aduicariū ꝙ aduicariū ꝙ aduicariozum: vt. j. ti. ꝙgi. l. fi. ꝛ derinaf a labor. q ergo talibus signis faciendis preponatur dicebat prepositus laborum.

e Vi prepositi. promouētur. id est facti sunt.

f ¶ Habeantur. etiam finito officio: vt arg. j. titu. j. l. iij.

g ¶ Immunitate. personalium munerum: non patrimonialium: vt. ff. de egen. mu. l. inductis.

b ¶ De priorimis sacroꝝ scriniozum ꝛc. ¶ Quidam habēt prepositis alij progimis.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

primis. qō idē est. sic dicti q: magis se p̄cipit p̄ximāt. q̄ alij qui sub eis sunt. q̄ sunt plures: vt. l. eo. bac pte. Et no. q̄ tria sunt scrinia seu camere. q̄ dō. l. c. epl̄arū q̄ principi vel ab eo mittebant vt fit bononie. Jté libellor̄ q̄uentionaliū: cognitionū: vt. l. c. l. vl. Jté dispositionū vt est registrū vt. l. oc. agē. l re. l. in. fi.

Scriniorū tria sunt genera.

a ROximos. Expone vt in rubrica. et dic sm pla. hi sunt q̄ bus archana p̄ncipis cōmittunt: vt. l. c. p̄rimos. est etiā dignitas q̄ dō. q̄ pri matus: vt. l. c. fi q̄. Jté et alij q dicunt melioꝛes mi: vt. l. eo. peculiari.

b Eos. vicarios. Acc.

c Scripto. nomen est.

d Qui. l. vicarij.

e Dioeceses. i. terras vel p̄uincias cōmissas ab his quoꝝ̄ sunt vicarij.

f Cōperarunt. i. administrauerunt.

g Indempti. i. adepti.

h In sequētibus. i. finito officio q̄ fit post annū: vt. l. eo. l. p. biēnio. vicarij administrātes pferunt bis vacantibus: vt ff. vt dig. oꝛ. ser. l. j. §. sed administratores.

i Perhoꝛreſcant. vt. l. Liij.

k IN sacris. In p̄uinciis. si forte p̄ncepsquandoq̄ illuc ibat. Et nota q̄ et alijs oꝛdinarijs eligebatur p̄positus vt si ep̄s fuerit ibi auditoꝛ contradictoꝛiarum.

l Ad salutationē. quia principem et alios salutant: vt. l. ff. de filen. l. j. et de dome. l. j.

m Cōsensum. i. p̄silij iudicij. Et sic no. q̄ qs iuris ✠ tenet. ꝙsulere sicut iudicare: vt. ff. de aduoc. diuer. iudi. sancim. et dic vt ibi digim. et de offic. dele. ca. pastoꝛalis. in p̄n. nō aūt recipere compromissum: vt ibi. Accur.

n Comerciario. i. apparitoꝛe p̄fec. p̄re.

o Delata. fic. l. eo. l. peculiari. et. ff. de offi. diuer. iudi. l. vlti.

p IN scriniis. Post .xx. annos. De alijs inferioꝛib⁹ dicit nō de p̄posito q non nisi p annū: vt. l. c. pio biēnio. et facit. l. de p̄sef. qui in vib. l. j.

q Electos. i. honoꝛe cōsules q dicunt honoꝛarij vt. ff. vt dig. oꝛ. ser. Et no ta q̄ ite honoꝛes: honoꝛes illi habēt: tenent.

r Ex consiliaribus. vna pars. et fac. ff. de domicil. l. si de filen. l. j. et. ff. de p̄po sac. cubi. l. ij. et. j. eo. in scriis. in fi. et. l. p̄ri.

ROximos memoꝛie epistolaꝝ ac libelloꝝ atq; ordinationū ita vicariorū honoꝛe cumulam⁹: vt inter cos merito dignitatis habeant qui p̄fectis p̄uinciaꝝ sibi creditas tēperarūt ex eo tē poꝛe ex quo eos splēdoꝛ idēptī p̄oximatus ostendat in sequētibus ꝓponendi q vicarios postea administrauerint et nulla iniuria deſcriptionis perhoꝛreſcant.

Dilitates in sacris scriniis ordinarios vel spectabiles iudices in p̄uincia existentes salutare non compellūtur: nec etiā accedere ad cōsilium: et eis nō debet denegari accessus ad p̄incipem: et eis oꝛ in salutatione reuerentia adhibēri. et etiā dari potestas sedēdi cū iudice: primates et apparitoꝛes si cōtrafecerint ternas lib. auri nomine pene soluant. b. o. Bar.

Idem. Lex. ij.

IN sacris scriniis nr̄is militantes in p̄uinciis oꝛdinariꝰ vel spectabiles iudices ad salutationem non arceant: et iuniti in consensum accipiantur. scituris vel p̄ncipe: vel comiciario: vel capitib⁹ officij ternas libras auri ex suis facultatibus cruendas: si consistoꝛium nostrum sepe ingredientibus secretarij iudicū non patuerit ingressus: aut si reuerentia non fuerit in salutatiōe delata: aut sedēdi cum iudice sociatas denegata.

Qui militauerūt in sacris scriniis p .xx. annos: si quieti postea fuerint per pn capem destinati/consularem retinent boꝛem: nec possunt quoquomodo ab im partito otio separari. b. o. Bar.

Imperato: Leo. Lex. iij.

IN scriniis palatij militantes. i. memoꝛie ep̄larū libellorūq; ac dispositionum post .xx. annos trāsacte militie si descendū sibi esse decreuerint ꝙsulari honoꝛe functi iter electos beatur: būcq; honoꝛē dignitatis tenēat qui ex cōsularibus deseꝛri cōsuerit: nec cos quisq; iungendo aliqd vel iubēdo posit ab unpartito otio separare.

Possessio militātij i sacris scriniis solū tributū canonice indictionis p̄stat: a ceteris vo muneribus nō vꝛaꝛ: et si ad maiozē ascenderit dignitatem nō perdit ob hoc p̄uilegia scrinioꝝ. b. o. Bar.

Impera. Arcb. Lex. iiij.

Ubemus vt p̄imū oium sit coꝛ qui in sacris scriniis nostris. i. memoꝛie ep̄laꝝ libelloꝝ et dispositionū referunt secura possessio ab oīb⁹ fozdidis munerib⁹ ex causata supindicti non timeāt: aut venalitū nō peratur: solūq; canonice indictionis p̄stēt tributū vt labore dignitas cōquisita extraoꝛdinariū mun⁹ ignoꝛet: nec vllam temonum patiat iniuriā. equoꝝ tyꝛonūq; p̄stationem nullus agnoscat: qui vel adhuc i scriniis militat vel honoꝛe p̄ozi mi comitiua primi dispositionū longi temporis sudoꝛe quesiuit: et nec quidē patrimonijs censuimus deferēda. Dō autē ioibus cōstat deseꝛri adiectu alterius dignitatis perire non patimur: vt etiā si. p̄speꝛioꝛis fortune iudicio ad honoꝛis ornamenta proceſſerint: vetera tamen eis scriniis labore p̄uilegia quesita seruētur.

Sis militāt in sacris scriniis cuiuscūq; sit gradus ad p̄incipē habet accessum: siue sit inter clarissimos ratione sui gradus: siue inter spectabiles. b. o. Bart.

Imperato: Theo. Lex. v.

DEculiari ꝓceptionis nostre fauoꝛe p̄stamus: vt in scriniis memoꝛie epistolaꝝ libelloꝝq; ab exceptoꝛibus vsq; ad mollopoꝛtinos dignitatem clarissimoꝝ: honoꝛēq; peipiant: et sicut reliqui qui in hisdem scriniis militant liberū cum oꝛdinariis iudicibus ingressum secretarij cōcessumq; habere legib⁹ meruerūt: bi quoq; in quos hanc sti pēdioꝝ meritis clarissimatus cō ferimus dignitatem: cū spectabilibus etiā habere sese reuerentiā recognoscāt: vt cōfedendi ingrediendiue secretarium sciant a nobis licētiam contributam.

Officiū militantis in sacris scriniis olim durabat biennio: hodie ad ynū annum restringitur. b. o. Bar.

Idem. Lex. vi.

RO biēnio annū solū agere deiceps decernim⁹ eos q i trib⁹ scriniis memoꝛie ep̄larū libellorūq; ordine ac merito stipēdioꝝ ad gradū peruenerint ꝓximoꝝ.

Dilitates in scrinio vltra numerū loco deficiētium succedūt sm ordinē gradus sui nisi qui posteriꝰ eoꝝ est laboꝝ cōparatione superat antiquioꝛē in ordine qꝝ tunc succedit in locū defuncti ecclo priore in ordine: nisi defunctus teneat illi qui est in ordine prioꝛ: qꝝ tūc posteriꝰ licet melioꝛ in locū defuncti nō succedit: sed qui primus est in ordine. b. o. Bar.

Imperato: Augu. Lex. vij.

UNicuiq; qui in sacris scriniis militant sui loci merita seruari opoꝛtere cōstituim⁹: ꝙuniuersos qui vltra numerū statutoꝝ in hisdem scriniis militāt si gradus respectus peꝛ ordinē quem sortiti sunt in deficientium statutoꝝ locum (vt tamen vltimis succētur) subire decernimus sc̄z vt nemini penitus liceat cum sit posteriꝰ tēpoꝛe locū precedētis ambire: nisi forte ab eo qui tēpoꝛe vincit labor comparationē superatus: vt .xv. p̄matū ciusdē scrinij testimonio cū sacramenti religione subnixus p̄cedentibus digniꝰ iudicet. Hanc q̄ obser-

a Eos. vt. l. eo. l. prioꝝ.

t Ubemus. Sordidis. q. sunt sordida dic vt. ff. de excusa. mu. l. magistratum.

v Venalitiū. mun⁹ sordidū: putavt q̄libyēdat cozbē vini pro vbertate.

x Canonice. imo videt nec hic/also ꝓtra: vt. ff. de magi. scri. l. ij. Solu. illa fm istā. et fac. l. ff. pala. fa. larg. l. j. et. l. palatinos. et ff. de fa. fanc. ecc. l. placet.

y Temonū. i. plaustroꝝ rum a temone. Accur.

z Equoꝝ. vt. ff. de filen. l. ij. et. l. eo. in sacris. et ff. de filen. l. iij.

a Olubus. l. ꝓdictis militantib⁹ i sacris scriniis.

b Honoris. alterius dignitatis.

c Seruentur. facit. ff. de filē. l. j. et de dig. l. iij. et de excu. mu. l. eos. et. j. de pala. fac. largi. l. vlti. et. ff. de p̄mice. l. j.

d Deculiari. i. specialiter. si. ff. de fun. rei p̄ri. l. vniuersi.

e In scriniis. subaudi militantes.

f Hdeoꝛie. i. dispositionū. et militante subaudi.

g Hdellopoꝛtomoꝝ. vna dictio: et sunt nomia gradū militantiū in sacris scriniis qui gradus multi sunt: vt. ff. l. vnicuiq.

b Cōtributam. facit. ff. eo. l. ij. in fi. cum cōcoꝛ.

i Pro biēnio. Agere. i. admittare. sic. ff. de pala. fa. lar. palatinus. et. ff. de fisc. p. l. neminē. et de ꝙu. l. pe. et vl.

k Hdeone. subaudi dispositionum.

l Proximoꝝ. nunc dicit de ceteris inferioꝛib⁹ militātibus qui maioꝛi tēpoꝛe stabant: vt. ff. eo. l. pri. et. ff. eo. l. in scriniis.

m Unicuiq. Sui loci. statuti. Accur.

n Ordiné. sunt cū plures ordies: vt. ff. bac. l. inter oēs tñ certi erant numero: vt. ff. hac parte. Jté alij erāt vltra numerū: et illi succedūt electi q̄ primas vacātes habebāt B ordine vt ꝓmo primus et sic peꝛ ordiné vocent: nec tñ in locū vacātis: ꝙ alij statuti post vacanté ascēdent vt vltimus vacet et eum locū accipit qui vocatur. et facit. ff. l. prioꝝ. et ff. de mu. et hono. l. vt gradatim. et. ff. vt dig. oꝛ. ser. l. j. et. ij. Accur.

o Nemini. qui est vltra numerū non p̄cedet cōsocios. Item nec p̄cedet statutos vt dixi.

p Superat. Nota non sufficit diu studuisse. sed bene: nec bieroſolymis fuisse. et no. xxv. ter. Et no. q̄ ꝓbus hoc probari p̄ visi

t Ōtrariꝰ facit i ca. de mista. extra de pbenē. et vigiu.

Qualiter hec dictio vsq; ponat et cluſiue vel excluſiue. vide. ff. p Joā. de pla. et per archi. in ca. gratioſe. de reſcri. l. vj. vbi plene p Jo. an. in. c. j. extra. de di. ab epi. et. cleri.

Studuisse diu nō ſufficit ſz bene.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

mus vel posterio: sit melius ꝑmo qui supra: oranē vult admitti. regulariter sufficiūt duo. ad qō dic vt. ff. de testi. l. vlt.

a ¶ Extra filios. Hec est exceptio exceptionis. nalicꝫ posterio: melior: admittat: verū est nisi prior erat filꝰ vnꝰ de statutis. Et sic no. priuilegiū ꝓfilio ꝑdesse. fic. ff. de aduo. iudi. iudi. petitionem. ff. filijs. ꝛ de aduo. di. iu. l. iubemus. ff. filios. ꝛ. l. pe titiones. ff. filios.

Priuilegiuꝫ ꝓfilio ꝑdest

b ¶ Parū obseruasse. sed parū ꝓficit: ꝛ sic q paruꝫ studet parum ꝓficit.

c ¶ Insequentibus. vna dictio.

d ¶ Illum. ex numero statutū bactenus ꝓstitutū.

e ¶ Progimo. Hic est primus ordo. f. ꝓximꝰ melioꝛ: ogimꝰ scōs. adiutoꝛ tertius vel pars scōi. ¶ Militi diuersi sunt gradꝰ militū: vt i ꝓn. hui⁹. l. ꝛ facit i aut. de san. epi. f. ꝓ hac tudine. col. ig. ꝛ i aut. scripti ꝙ exēplar. sed hodie ß daf alijs: vt. f. c. l. fi quis.

¶Militantiū diuersi gradus.

f ¶ Si qs. f. de bis q fuit vltra statutū nūcrū. ꝛ facē ff. de ꝺdi. ifer. l. pe. ff. Si quis oꝛ. i bo. pos. l. iiij. ¶ Itē facit i decre. vij. q. i. eos sacerdotes. ¶ Itē ar. ff. de numera. l. nulli. ¶ Itē facit. f. de pala. l. vj. et de agen. in re. l. j. ꝛ. ff. de potio. ad mūera. l. j. ꝛ de cōsu. l. j. ꝛ. f. ō erog. mil. an.

g ¶ Nos. l. iubemus.

¶ Rogios. Lꝛ fataqꝫ militia. ¶ Militāt nāqꝫ patroni causarū cē. vt. ff. de aduo. di. iu. l. aduocati.

b ¶ Comites. ¶ Hic comes erat ꝓcōs ꝑscriniꝫ dispositionum. naꝫ ꝓgimus erat ꝛ comes.

i ¶ Saluis. fic. ff. l. iiij. ꝛ. l. iubem⁹. in fi. ꝛ. ff. ti. j. l. j. ꝛ. f. de pe. eo. qui in sac. pa. mil. l. j. ꝛ. ff. ꝛ. f. de prepo. sac. cubi. l. ij. ꝛ de silē. l. iij.

k ¶ In sacris. ¶ Militis in sacris ſi habita licentia ad tps non cōtinua: id ppetua iterim cō uenietur cōra cōi iudice ſꝫ post ꝑfectionē ante reuertione ꝑcusaꝛ. ſꝫ suus iudex est. ſ. cod. in sacris. Item ꝛ a muneribus.

l ¶ Ante cōuentionem. i. anteq̄ citetur. Accur.

m ¶ Indultum. i. ante cō meatū. ff. de iudi. l. ij. ſ. in oibus. ꝛ facit. ff. de comi. consilio. l. ij. et de filen. ne ad diuersa. Accur.

n ¶ Post. non solū ea dū rante.

o ¶ Excusatione. dictorū munerū. ꝛ facit. ff. de ꝓpo. sac. cu. l. ij.

p ¶ Metatoꝛ. de hoc habes. ſ. de metatis.

q ¶ Hac pte. i. lter mili

uationē extra filios. ꝓmoꝛ vo lumus custodiri: etenim vnicuiq; ꝓmo vnū de suis filijs qui tpis dūtaxat suffragio militi⁹ ꝫ parum obfuisse militiā cognoscat. ꝓinde quētibꝫ. ꝛ tpe q laboꝛ meritis munus anteferri posse decernim⁹. Illum. ꝫ tñ qui locū statuti merc̄. ꝓrio. qdē ducētos. qnāginta soli dos mello. ꝓrio vo vel adiutoꝛi. ꝓ ꝓsecutiōe vniuscuiusq; scriniꝫ. xx. aut. xv. solidos offerre ꝓcipimus. Si qs de supnumerarijs q in statuti locū subire deberat: nec pecuniā offerat statuti ēt gradū recusare voluerit: ſequenti tā offerēde quātitatis ꝑdicte q̄s surrogādi licētia ꝑmittat: ita videlz vt si scōs vel etiā tertius vel alterius cuiuslibet numeri in eadē ex cusatiōis volūtate duraueritac cedēti semp eadē copia quā ꝓcedēs recusauerit tribuat. Hos au tē qui ad statutoꝛ ordinē ꝓgredi nolucrint: nec de suo gradu volumus remoueri: ꝛ cū vacauerit statuti locus ꝺditionē quā antea repudiauerāt. i. ct offerēde pecunie ct adipiſcendi statuti locū liberā habere ꝓcipimus facultatem.

Qui longo tempoꝛe ꝓbe militauerūt in sacris scriniꝭ finito officio cinguloꝫ comitiue sacri palatij dum viuūt poſſiūtur: ꝛ nihilominus omnia ꝓuilegia eis data salua manent. b. d. Bar.

Idem. Lex. viij.

De Roꝛimos sacroꝝ scriniorū quos fides ac diuturne obſeruatiōis idustria literataqꝫ militia. comitē. quinctia dispoſitionum quam ꝓbitas ac ſtrenuitas merito cōmēdat: completo tpe sue militie comitiue sacri nostri consiſtoꝛij cingulo in diem vite potiri (manētibus videlicet iā dudum ꝓtitis saluis ꝓuilegijs ꝓpꝛijs) ꝺcernim⁹: quibus cniz ꝓtactis nostre archana meritoꝫ cōmittunt: his ꝓctas nſa vitam cingulo supꝛadicte comitiue oꝛnandā ꝺcoꝛandāq; decreuim⁹.

Militates in sacris scriniꝭ qui anteq̄ cōuenirent in iudicio cōmeatu acceꝑto se absentāt duraūte tpe cōmeatus ꝓdicti ꝙueniri nō ꝓt: ꝛ ab indictionibus munerū publicoꝝ officio depoſito sunt imunes: ꝛ domos q̄s in ꝓuincia possidēt: ab onere metatoꝝ non veḡnt. b. d. Bar.

Lex. ix.

Imperatoꝛ Augustus. ¶ In sacris nris scriniis militantes ꝑ cōmeatū nō cōtinuatim ꝓtritū añ ꝙuentionē ꝓtecti intra indultū tpis ſpatium erūt cū ſuis ꝫugibus ꝛ liberis a cōuentione ſecuri: ab indictiōibꝫ etiā publicoꝝ ꝛ ciuiliū muneruꝫ et postꝫ completā militiā excusatione ꝓtiantur: ſuper domibus quoq; quas in ꝓuinciis possidēt metatoꝝ molestia liberētur.

¶ Militantes in sacris scriniis principis debēt cē. l. q̄ñ. ſup epiſtolis ꝺo. ccc. iiij. ſuper libellis ꝙuentionalib⁹. ccc. iiij. ꝛ qua tuoꝛ qui sunt oīb⁹ predictis seniores: nec duplici officio fungi possunt. b. d. Bar.

Lex. x.

Idem Augustus. Hac parte statutos memoriales ꝓcipimus esse in scrinio qdez memoꝛie ſeꝛagintaduo epiſtolarū vo triginta quatuoꝛ: libelloꝝ quoq; triginta quatuoꝛ antiquarios. vo qui habētur in scriniis memoꝛie nunc̄ min⁹ esse q̄s q̄tuoꝛ: supꝛadicti autē memoriales nullo mō duplici fungantur officio: nec geminis ꝛ chartis irrepſcrint: vt nō occupētur plura in vnum se cōmoda collaturi: nihilq; reliquis relicturi.

Si militās in sacris scriniis decesserit ꝛ in eius locū fuerit alius surrogatus salariū ei debitū inter creditoꝛes diuidit hereditate nōdum adita: salua tamē ꝓuilegioꝝ ꝓrogatiua: ea vero adita salariū heredibus debetur ꝓ ꝓterito tēpoꝛe ꝛ etiā reſidui tēporis. b. d. Bar.

Lex. xj.

Imperatoꝛ Zeno. ¶ Si qs in sacris nris scriniis id est memoꝛie disposition cplꝛ ꝛ libelloꝝ statutis iā ꝓnuerat⁹ ab hac luce fuerit subtract⁹ ab eo qcūqꝫ vtpote vacāte loco: de subſtitutis in statutoꝛ ꝓsorio fuerit vltim⁹ surrogatus ꝓ sola tio vel suffragio ꝓmi diffinitā: sacreq̄ ꝓstitutioni diue memoꝛie theodoſij ꝛ valētiniani ꝓncipū insertā quātitatem defuncti here des ꝛ successoꝛes vel liberi ei⁹ seu creditoꝛes q fenus cū moꝛtuo ꝓ statuti loco ei acquirēdo ꝺ̄rint consequūtur⁹: ita ſcz vt si heredi tas vel ſucceſſio defuncti minime fuerit ſuſcepta vel adita: tales ꝑsone id est creditoꝛes quidē ꝺ̄ ceteros⁹ ꝓcrogatiua sibi seruata: liberi aūt vel agnati seu cognati nō hereditatis sed ꝓuilegij noīe ſilī modo bmōi ſummā ꝓcipient: sibiq; petere ac vindicare ꝑmittā tur: nullius machinatione bmōi nſa dispoſitione retractanda seu violāda: maxime cum viros etiā ꝓ tpe ſpectabiles cozūdē ꝓxiꝓmos scriniꝰ fi qs coꝛ ante com pletū ꝓximatus actū moꝛte ꝓuētus sit/ad heredes ſucceſſoresq; suos reſidui tēporis ꝓximatus ſolatia sine quadam imminutiōe transmittere non dubitetur.

¶ Militantes in sacris scriniis ꝛ coꝛ parentes: ꝛ gores: liberi: colōni: ascriptitij: ꝛ serui coꝛ ciuiliter ꝛ crimialiter coꝛa officio magistroꝝ sunt ꝙueniēdi: ꝛ imponēda ꝙueniūtur fatisdare nō cogūtur de iudicio fisti: ꝛ s imobilia non possideāt. sed coꝛ iuratorie cautioni cōmittit ꝛ noīe sportularū nihil soluēt. nam executoꝛibus agentiū in reb⁹ vnū solidū ꝓstabūt: ꝛ cum ingrediūt iudiciū ducis magistri soluēt solidos duos: ꝛ ꝓ editione actoꝝ notariꝰ ꝺimidiū solidū ꝛ si litigant coram delegato vel arbitro eiſdē noīe sportularū vnū solidum tm̄ ꝓstabunt. ꝓ omnibus vero alijs in iudicio agitādis tertium solidū tātum: et si non coꝛā magistro sed coꝛā alijs iudicibus maioꝛibus sup annonis ciuilibus tutela vel curatione vel nūtiatione noui operis cōueniant illos sumptus faciēt in tali iudicio q̄s facere tenebātur coꝛā officioꝛū an. per

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Filijs alijs an. per banc. Item no. q aliquid habent filij non vt heredes patris ſz vt liberi. fic. ſ. de lati. lib. tol. ſ. ſed ꝛ ſi ſub conditione.

q̄ nō tāq̄ dēbīb' a ſis vt filijs cōpetit.

I Ñ ſacris ſcrinijs. Scilicet principis que ſunt tria. vt in rubrica notaui. Accurſius.

b Parentes. tranſit ad ſuperiores priuilegiū. fic. ſ. ti. ſ. l. fi. ſ. ſ. de caſtren. l. fin. ſ. boc autem. Sed cōtra. ff. de ſena. l. j. in fi. Solu. vt ibi. Acc.

c Tue celſitudinis. magiſtro officiorum loquitur. vt. ſ. de filen. l. penul. ꝛ dic ſententia citatoria. fic. ſ. de epiſco. et cleri. l. cū clericis. ꝛ de arbi. qualem. ꝛ dic ſtatutis. vt. ſ. c. l. vniciq̄.

d Seruos. i bis ſpecialeve vt in ſeruis principis. vt. ſ. vbi cauſe fi. l. fi.

e Cōmittendos. dictos militantes ꝛ eorum familiam: ꝛ boc in vbe: ſed in prouincia iurabunt. vt ſubijcit. Accur.

f Etſi. i. Quis. als contra. ff. qui ſatisda. cogan. l. ſciendum. ꝛ de boc loquitur inſtitu. de ſatisda. ſ. ſz bodie. ꝛ facit. ſ. de pn. agen. in re. l. fi. ſ. de priui. ſcbo. l. fina.

g Fidei. ſ. cautioni iudicio iſti. Accur.

h Eius. memorialis in prouincia: ꝛ conuenientur ibi coram delegato a magiſtro officioꝝ: vel ſpiſde prouincie: argumētū. ſ. de epiſ. ꝛ cle. l. oēs qui. j. ꝛ. ij. ri. ꝛ. j. ſ. dimidiaz. ꝛ facit ſ. de dignita. l. quotiēs. ꝛ ſ. de agē. in re. l. fi. Accur.

i Quātitatem. Repete inbemus: vt ecce ꝛ egecu. ꝛc.

k Attribuendis. alias magiſtro officioꝝ qui aſſumebat de ſcbola alia. vt defenſor ciuitatis ſ ſcbo la prefidis. vt in auc. de defen. ciuita. ſ. ęc prouinciali. collatio. ij. Jtē dicitur executor: bic qui facit partes in iudicio com parere: vel aliter ꝛ ppric. vt. ſ. de exe. rei iudi. l. exe cutorem.

l Singulos. ſ. pginos conuentos.

m Duos ſolidos. non aperit cui dentur. quidā dicūt boſtiarijs. Vel dic ipſi prefecto. argumen. in auc. de iudi. ſ. ne autem. ꝛ. j. prozi. ꝛ. fi ad arbitrum. ꝛ dic ſolidum. i. aureum. vt inſti. de pe. te. li. ſ. fina.

n Seſtorum. Jd eſt eorum que agūtur in iudicio. Accur.

o Arbitrum. i. delegatuz. vel propie. vt in auc. de iud. ſ. appellationes. colla. vj.

p Exceptoribus. id eſt notarijs.

q Eum. conuentum coram arbitro.

r Executores. Scz aliquos ab bis coram arbitro conuentis.

s Dimidia. Nota minus preſtatur ſi conueniatur in prouincia q̄ ſi rome. fic. ſ. de epi. ꝛ cle. l. omnes. ſ. ij. ꝛ. iij.

t De ciuilibus. ꝛ de bis habes. ſ. de diuerſis preſcrip.

magiſtro: ſi vero cōueniantur coram prefecto vel fiſci patrono aut vbis tñ prefecto vel apud architectos illos ſumptus preſtabūt nomine ſportularū quos coraz arbitris preſtare tenētur ꝛ nō vltra: ꝛ habent locū predicta: ſiue per ſe ſiue p procuratorem litigent: ꝛ ad predictas ſportulas tenentur cū proceſſus ordinarie agitatur in ſcriptis: ſecus ſi extraordinarie. Jtē dictis militantibus donec militant: ꝛ etiā depoſito officio ꝑuilegia data ſunt ſalua: ꝛ ob equalitatē in iudicijs obſerua dain priuilegia eis cōpetentia circa preſtationē ſportularū ad aduerſarios poriguntur. Jtem mutatiōe loci priuilegia eis conceſſa non perduntur. b. o. Bar.

Idem. Lex. xij.

iij I Ñ ſacris ſcrinijs militantes ꝛ parētes ꝛ atqz uxores eoꝝ m̄ecnon liberos: ex ſententia tārummodo tue celſitudinis criminales ꝛ ciuiles intentiones agentiuz incipere iubemus: inſu per etiā colonos ſeu aſcriptitios ꝛ ſeruos eoꝝ in hac regia vrbe degentes eodem beneficio poriri fidei pro tēpore adiutoris viri ſpectabilis proximi vel vnius eſt ſtatutis cōmittēdos: ita vt ſi in prouincia quicunqz memorialis repertus fuerit iuratorie cautioni cōmittatur: etſi non poſſideat immobilem ſubſtātiam: ſerui nihilominus ꝛ coloni ad eum pertinentes fidei eius tradant.

¶ Oodum inſuper ſportularum ad mediocrem deduci quātitatē ꝛ executoꝝ de ſcbola agentia in rebus attribuendis vnum ſolidum ſingulos vſqz ad finez negocij: proqz igreſſu in iudicio tue magnitudinis quolibet modo faciendo duos ſolidos ꝛ pro editione geſtoꝝ exceptoꝝbus di midiam ſolidi partē: ꝛ ſi apud arbitrum negocium ventilari contigerit: ipſi quidem arbitro vnuz ſolidum ꝛ nibil amplj. exceptoribus autem eum obſeruantibus tam pro ipſo quod implere videntur miniſterio: q̄z pro editione geſtoꝝ ſeu relationis vel diffinitionis tertiam partez ſoli di prebere ſancimus: nec pro tempore virum ſpectabilem fiſci patronum vel executores quib in minuendis litibus ſolicitudo iuncta eſt: quicq̄z ab eis exigere ſeu ꝑligare cōcedi dimidia ſcilicet expenſarum quas in iudicio

Lex. xij.

v Eos. militantes in ſacris ſcrinijs: als eoꝝ familia. ſed quomodo boc cum coram magiſtro officiorum tantum debeant conueniri. vt in prin. buius. l? Reſpon. ſponte vel ſpeciale in talibus vt certos habeāt iudices. vt. j. de pala. l. viros. Accur.

ę Adiatore. ſcilicet illuſtrij vel ſpectabilium quia ſeparat ſpectabiles cum dicit ꝛc. Accur.

y Patronum. Ez curia prefecti erat electꝰ patronus fiſci qui audiebat de bis cauſis vt iudex. Accurſius.

z Architectos. iudices de tectis cognoſcentes. vt ſuper nunciatione nouj operis: als ſummi magiſtri tectorum vocabun tur vt cōſulerent. ſic: in auten. de non alie. ſ. quod autem. All.

a Defenſores. procuratoz actoris: defenſor rei. vel procuratoz cum mandato rei vel actoris defenſoz ſcilicet rei ſine mandato: ꝛ boc in ciuili non in criminali. vt. ff. de publicis iudi. l. penul. ſ. ad crimen.

b Sententia. citatoria. vtputa per albuz vel per ſcripturaz miſſam ſibi vt veniat.

c Ex depoſitione. quia actor dicit q̄ petit ꝛ notarius ſcribit: vel tātū verbiz dicit ꝛ ſic ęordinarie: tūc nibil debetur. ꝛ ſic eſt ar. q̄ iudex medius nibil accipiat de decimis quādo extraor. agitur.

d Adiutoris. de curia magiſtri officioꝝ erat.

e Omnibus ante latis. ante bāc legem per alias leges buius ti.

f Poſtea. id eſt poſtq̄ fuerint conceſſa.

g Militant. de bis qui tempore priuilegij militant: vel poſtea ceperunt. Vel dic ſunt. i. erunt.

b Vacante. als gradu vacante: als genere vacante perfruantur. ſic. ſ. de filen. l. fin. in fine cum concor.

† Cōcor. c. in iudicijs. cuz ſua glo. circa me. extra ō regu. tiur. ꝛ in. c. p ruas. iūcta gl. ſup ff. b. excellentioris. extra ō ſimo.

i Cuſtodiri. ꝛ ideo eorum aduerſarij nō dāmificanſ. idcirco habeant agendo vel defendendo. ęx no. equalitatem in iudicijs ſeruandam. ſic. ſ. de fru. ꝛ lit. expen. l. fina. ꝛ de poſtula. prouidendum. ꝛ ſ. de re mili. l. fin. ſ. ita vidēlicet. ꝛ. ff. de re indica. l. non tantum. ꝛ. ſ. cōmuni diui. l. penul. ꝛ in arbitris. vt. ff. de arbi. ſi cum ꝓices. ſ. pe. ꝛ in pactis. vt ff. ꝑ ſocio. l. ſi ſocius ꝑ ſi lia. argu. cōtra. ff. de acti. emp. iulianus. ſ. pe.

k Solito. als ſoluto, et facit ad princi. l. ſ. de comi. conſi. l. ij. ꝛ de ſilentia rijs. l. penulti. ꝛ. ſ. vt om

nes tam ciui. l. j. ꝛ in auc. de litigioſis. ſ. ad ęcludendas. colla. vij. ꝛ. j. de caſtren. l. fin. ꝛ. j. de princi. agen. in re. l. fi. item ad fi. ſ. de pri. ſcbo. l. ij. Accurſius.

l Domicilium. Ez differentia enim locoruz ꝛc. vt. ſ. de tempo. in integ. reſti. l. fin. Accur.

a Prestita.i.l.quam nō habemus.

b Imperimus. Dispositū.m.l. quam non habemus.

c Tue. questori loquitur.vt.j.l.fi.Accur.

d Duodecim.ff. codē.l. hac parte.cōtra. Sol.vt ibi. Alīq; qi ibi in memorialibus.hic in aditorib⁹ bus.Accur.

e Numerum.flot.duas scholas seu numeros memoriales habuerunt.

f Longum.id est longe cum memoriales debent esse plures.

g Numerus.sic in auc.ff referen. col.iij.ī de mensu.ordinando. clericonū. ī vt determinatus sit numerus cleri.in princ.col. j.ī. ff. de sacrosanc.eccle. non plures.

h Laterculēsis. gradus quidaz in scrinio memorie dispositionum principis.Accur.

i Alijs.f.libellorum vel epistolarum:quod dic vt in rubrica.

k Proximi. i. in dictis gradibus fuerunt incorporati.

l Inter.alia.hoc continet subscriptionez q̄ inter aditores ei quē.p se surrogat.

m Temporum . fic.j.de priuileg.c.qui in fa.pa.l. fina.Accur.

n Meruit.id est qui discessit ab aditorib⁹?: inter quos erat prior:nunc est vltimus inter memoriales:fed furrogatus ab eo iter aditores erit primus inter eos fi mō ordo temporiz libelloz ei dederit:quia precedentes euz funt mortui:ne obsit.ff.c. ibi qui posteriores erant ceteris. Vel dic q̄ memorialis vltim⁹ fit aditor? poterit esse primus.idē fi desinant precedentes.ar. j.l.progt.ī sic duo habēt officia:quod contradicit ff.hac parte nisi dicas q̄ hic qualī vnum reputat. cum sint circa idem.

o Officijs. puta in scrinijs principum . Vel dic etiam in scrinijs aliorum magistratuum.nam ī alij habent.vt.j.l.progt.

p Hac lege. Precipiētis . id est agentis vel accusantis.

q Monumenta . i. scripture sniarum preceden tiū.f.cōuentionaliū.ī facit.ff.l. in sacris.ff.boc fi plata.ī de digni.cītiens.

r Probationibus . alis procurationibus:alis prouocationibus.i. procurationibus quibus homines vocātur ad ius: ī sic sunt due partes. Accur.

s Deductione. videtur nihilomin⁹ priuilegiūs q̄ hmōi psonis p sacratissimā legem nuper promulgatā a nostra liberalitate prestita[a] sunt muniēdis: ī eoz cōmodis atq; auxilio potituris.

Numerus aditorū primo determinatus ī postea p ambitiones ampliatus est ad primū ampliatum numerū post psentes aditores reducendus.Et fi vnus eg dictis aditoribus fuerit incorporat⁹ inter scriniarios memoriales libellor⁹ vel epistolarum poteſt ad alium coadiutorē loco sui furrogare dūmodo q̄stori in scriptis vel per libellum notificet nomen tēpus ī meritū furrogati ī questoruz subscripto apponat ī aditor: talis furrogatus remanebit in ordine qualis tpe data libelli fuerat.Quod ēt in dignitatibus obseruatur.a.b.o.tota.l.fin Jo.de pla.

Imperator Augustus. Lex.xiij.

Imperimus diuinis pdecessoribus fuisse dispositū viros deuotos aditores tuē magnitudinis certos esse in nūcro:nec ad hmōi nomen vel operā plures licitum esse aspirare:q̄s in scrinio qdē sacre memorie duodecim[d] tm̄ septe nos vero in duobus reliquis scrinijs:id est sacrarū epl̄aruz sacroruq; libellozū:sed posteriozis licentiā tēpozis supza modum indulgendo ambitionibus disturbasse rei merita ac multitudine diuulgasse:vt inter memoriales ī aditorum numerum[e] non longum pene intersit. Sancimus itaq; reduci eis ac renouari statutum ordinis terminuz:nō vt eximātur aditoribus bi qui preter predictam dispositionem in presenti exuberāt:sed vt intereā omnib⁹ alijs interdicat ab affectando hoc nomen donec exeuntibus singulis ac recedētibus decrescere possit vetita cōglomeratio/legitimusq; iā resideat numerus[f]: non phibēdis viris deuotis aditoribus desistētibus eodē officio:cumvel ad laterculensis[g] gradum in scrinio sacre memorie p fecti fuerint/vel secunduz locum obtinuerint in duobus alijs scrinijs postq̄ proximi[k] creabūtur: ls nōdū redacta sit quātitas psitiana:tm̄ alios quos pro se elegerint furrogandos aditorzes petere q posteriozes crūt ceteris.¶ Illud etiā disponēdū duximus vtpote nōmullis anteriozibus exemplis subnixuz necnon iustitie cōgruū: vt ab his qbus cōcessum est aditoz agmini p se sociare libellus offeratur viro illustri p tpe questori: petēdaq; eius subscriptio: tps atq; hominē necnon etiā rez ipsaz cōtinens id est q̄ iter aditorzes ei quē p se furrogat mereri pmissum est: ordinādis videlicet bisdē aditoribus pro ratione tēpozum[m] quibus libelli pozrecti sunt vt etiā memorialiū matricula iferiore loco sit:q prior in aditoribus meruit[n] aditor? quidem habeatur superior: memorialis vo posterior.p vtriusq; ordinis modo vel discrimine.qō etiaz in alijs quoq; pene omnib⁹ officijs[o] obseruari dignoscitur.

Aditores cū cōueniuntur sine scriptis eoz nomen voce sola sufficit demōstrari:als tam in scriptis tā in causa q̄ in factis est demonstrādum. Ite si aditores cōmeatu accepto se absentauerūt ornante tpe absentie integrū debēt habere salariū ac si presentes essent.b.o.Bar.

Lex.xiij.

Idem.

Hac lege sancimus si quādo aditorzes viri magnifici p tēpoze questoris sacri nostri palacij in accusationez ciuilis cause vel criminalis deducti fuerit:stricti uris ī integritatis cōgruum ordinez conseruari: vt si sine scriptis cōueniendi sint nomen eius precipientis[p] oze designatū esse sufficiant. Sinautē scriptis in q̄rimonia vnus aditorū aut plures forte ferēdi sint:monumenta[q] sententiarū in persona tantūmodo cōueniendi aditoris precedērū equū ī iustū initiū futuro prestet certamini. Et qn̄ probationibus[r] ī exēplis q̄ in decorē cōsuetudini deceat indulgeri qō in vniuersi decuriossimoz scrinio libellensiū cuicusse monstratur:id in aditorzes sacre memorie sacrarū etiā epl̄arū transferendum cēsemus:vt q̄ liberā proficiscendi licentiā pronūcia tione cōmeatus indēpti fuerint sine q̄libet stipēdioz aut emolumentoz deductione[s] peregre degant:etenīz pro tēpore viris clarissimis proximis ī mellozproximis: aut eoz aditorib⁹ absentie causa vel offerre de suo proprio aut ex annonis seu stipendijs q̄s relinquere cogendi q̄uis ianuarias kalendas indultū excedat spaciū/ī itra se festuz diem contineat:ad hoc illud obseruari sancim⁹: ne alius aditor propter quācunq; ambitionez bis qui in presenti sunt vel post eorum diminutionez addantur: licet in veterem numerum redacti fuerint[t].

Aditorzes sacroruz scriniorum etiam supza numerati pñt alios subrogare loco ipsoz vt ipsi assumant inter scriniarios collegatos: non autē propter morbum vel senium vel aliam necessariam causam constitutione hoc permittente hac in parte correcta.b.o.

Lex.xv.

Imperator Archa.

Certe quidē sunt dispositiōes nostri numinis quas super aditorib⁹ viri illustris p tpe questoris nostri palacij quoz obsequio res agitur ostoria dedimus: quarū prima[u] quidē ad supplicationē eozūdem aditorum[x] emissa numerū eoz qui erant illo tēpoze quo pces nobis obtulerunt:neq; aliquē eximi:neq; addici pcipit: preterq̄s si quis eoz vel ad laterculensis[y] gradū in scrinio sacre memorie:vel ad secundum locū in duob⁹ alijs scrinijs.i.sacrarū epistolarū sacroruq; libellozū ī cognitionū prouectus fuerit:nā his licere desistentib⁹ ab aditoris officio alios p se quos voluerint aditorzes furrogare:vltimūq; locū in bisdez aditoribus obtenturos: licet superiorez in memorialib⁹ habeant[z] :altera[a] vero per sacram pragmaticā facta est per quā excelse memorie tue ꝑculo verbo suggerente pcipimus illos etiā aditorzes posse in suū locū alios inducere q per aliquē fortuitū casum min⁹ implere suū offiū valcāt:veluti seniuz vel morbū vel aliā accessariā cām:q̄ ex ipsoz aditoruz petitiōe idē magnifice memorie ꝑcul⁹ ad nos retulit: ls in pūti ab alijs memorialib⁹ tam in scrinio sacre memorie q̄s in ceteris duobus sacrarū epistolarum sacroruq; libellorum et cognitionum relatis addici compertimus

Diminutione.

Absens ci studiū commeatū habere.

a Deest qui abest licito cō meatu quo ad pbēdam. ī sic facit pro clericis absentibus. Item quo ad priuilegium.vt.ff.eo.l.in sacris.als secus. vt.ff. de domesticis.l.iij.ī de epi. ī cle.fi qua per canōnias.

t Fuerint.facit.ff.l.pri. j.l.progt.ff.illo.

v Certe.Prima.Hec est.ff.c.cōperim⁹.

x Aditor.i.aditorio rū.fyncopa.fic.ff. de ppo. labozū.ī hic i hac lege fre quēter penitur.Accur.

y Laterculēsis . hec oia exponе vt in.o.l. comperimus.

z Habeant . furrogantes:nō autē dicas q̄ vn⁹ habeat duo officia.vt.ff. eo.l.hac parte . vel dic vt nota.in.o.l. cōperimus.

a Altera.hoc est greca. Accursius.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a ¶ Diminutionem. nam cum multi erāt supra numerum nō poterant minuisse dicet cuilibet seni vel morboso. Accur.
b ¶ Aditionis. q: fingēs vel nō fingēs egritudinē vēdebat locū surrogato.
c ¶ Adepti fuerint. vt. l. comperimus.
d ¶ Secūda. scilicet greca quam non habemus.
e ¶ Illo. fac. s. l. pgi. s. fi.
f ¶ Addatur. vt sit vltra numerum.
g ¶ Sanctionis. s. grece. Sed arg. 5. j. ti. j. l. pe. Ité facit in auc. de defen. ci. §. nulla. col. iij. ⁊ vt iudi. sine q. fuf. §. nulli. col. ij. ⁊ ō man. prin. §. eos autem. col. iij. ⁊. 5. ō assef. nullus.
h ¶ De agētib⁹ in rebus. ¶ Hi sunt qb⁹ euectionuꝫ cura mādat. vt. j. de curi. l. vlt. ⁊ erant plures diuisi p diuersos numeros. vt j. l. iij. ⁊ quilibet numerus habebat ꝓpositum. vt. 5. de offi. ma. of. l. j. ⁊ dicebā tur principes. vt. j. titu. j. per totū. nam de illis ibi dicit. Accur.
i Illus. s. alter ꝓ ille de q ōr.
k ¶ De schola. ncēꝫ de ēnctis: adeo q: si militauerit in officijs spectabilium nō accipiet hic locū. vt. 5. de of. mili. iu. l. pe.
l ¶ Obiectione. als obiectione: als obreptione. et facit. 5. de. pgi. fac. scri. l. vniuerſi. ⁊. j. de castren. l. j. ⁊ in auc. de mona. §. ordinationem. col. j. ⁊. 5. de offi. magi. offi. l. nemo. et de aduo. di. iudi. l. petitionem. §. qñ autem. ⁊ de aduo. di. iu. l. fi. in prin. ⁊ j. de tyro. l. fi. ⁊. 5. ō muricle. l. fi quis. ⁊. 5. de profes. magistros. ⁊. 5. de stu. lib. vbi. ro. l. j. et. 5. de offi. rectoꝝ. l. fi gs. ⁊. j. de diuer. offi. l. j. ⁊. ff. de offi prefec. vrb. l. fina.
m ¶ Ulli. s. iudici.
n ¶ Discingendi. i. deponēdi. fic. 5. de agri. ⁊ man. l. iij. Accur.
o ¶ Eximēdi. a matricula seu libro in quo noīa eorum erāt scripta. 5ꝫ ipa. l. eximit qñq; propter delictū ei⁹. vt. j. de cōmea. l. fi. ⁊ facit. j. de primice. l. fi. et facit. 5. de decu. l. nemo.
p ¶ Judicis. alicuius.
q ¶ Utilitatis. viles vocat alios iudices: vel respectu ei⁹ agētis dicit: quasi vile sit timere. vt. ff. de regu. iur. l. vani.
r ¶ Matriculā. id est libꝝ in quo noīa infra scriptorum erant descripta ꝓ ordinem ⁊ fuerant vocati. Accur.
s ¶ A tua. magistro officiorum loquit. vt patet. 5.

diminutionē s cozūdē adiutorum ipediri p memoratā pragmaticā sanctionez ⁊ insuper venditiōis b quodāmō memorati officij locus introductum esse: qō ne decetero fiat presentē sanctionē ad tuā magnitudinē mittimus: p quā iubemus illis tantū ꝑmissum esse sm pri⁹ nostre serenitatis rescriptū alios in suū locū surrogare: q vel laterculēsis gradū in scrinio memorie vel secūdū locū in alijs duobus scrinijs adepti fuerint c: fecū da d nra sanctione sup hoc capitulo decetero cessante: nulli danda licētia cozūdem adiutorum preterqꝫ si ad memoratos gradꝰ ascēderint aliū. p se eisdē adiutorib⁹ ex quocunqꝫ fortuito casu cōmerare: vt eo mō ad veterem numerū. i. adiutores redeant. ⁊. xij. qdē in scrinio sacre memorie: septem vero in alijs duobus sint. i. sacrarum epistolarum sacrozūqꝫ libellorum ⁊ cognitionū. ¶ Illo e videlicet obseruando ne ali⁹ adiutor per quācunqꝫ ambitionem his q in presenti sunt vel post eorum diminutionem (licet in vetere rem numerū redacti fuerint) addatur f. nam si per mutationez lz fortuiti casus inciderint prohibere dispoſuim⁹: multomagis prioribus manentib⁹ alios introduci vetamus: ceteris scilicet anteriorijs sanctionis g capitulis i suo roboze permansuris.

¶ De agentibus in rebus h. Titulus. xx.

¶ Nullus de numero agētiū i reb⁹ loci mortui p pecuniam dz innadere: sed in locuꝫ ei⁹ ille dz succedere q in gradu post cū erat ꝓximus ⁊ dignus labore. Bar.

Imperator Justi. Lex. j.

Nullus k de schola agentiū in reb⁹ decetero locū mortui conſuadere: sed his q ordine stipendiorum ⁊ laborum merito ad gradū militie sequebat statim atq; illū fata subduxerint in eius premia percipienda succedat omni obiectione l cessante.

¶ Agens in reb⁹ deponendus vel eximēdus de libro agentium non est per alī quem iudicem ad cuius officium nō spectat cognitio cōtra eos. b. d. Bar.

Idem. Lex. ij.

Nulli m post hac sine nostre maiestatis auctoritate discingendi n agentē in rebus: nulli eximendi o pateat copia. nā ꝑbata schola ⁊ animaduersionez veteri iudicis p ⁊ nullam timere dz contumeliam vilitatis q.

¶ Matricula agentiū in rebus nō dz esse nisi. xlviij. quoꝝ quilibet preest ducētis: circitores vero debēt esse trecēti: ⁊ eq tes quadringēti qnquaginta. Bar.

Idem. Lex. iij.

Matriculā r agentiū in reb⁹ a tua s celsitudine confectā admittentes iubemus ne ducēna rij plusqꝫ. xlviij. in singulis t habeantur in posterū: ⁊ numerū cētenariozū ducenti viri: quos vacante tēpore gradus cōpetentes admiserint u pariqꝫ mō diarchorum nomen meritūqꝫ. cc. qnqua ginta viri dūtaxat preterea circitorum x. ccc. ⁊ equitū quadringēti. l. ipleāt. sit i eternū illa quoꝫ fixa stabilisqꝫ tue sublimitatis dispositio: vt si quis de numero ducenariozꝫ quos. xlviij. quotānis y esse censuimus forsitā de luce mi grauerit: labozꝫ eius fructum succeſſozes ab intestato vel ex testamēto venientes z lucrū 3 dispensent: ⁊ ita oib⁹ inter ceteros superstites potiant solatijs: tanqꝫ si vn⁹ qui hec eadē diu sperauerat sibi met vendicasset: qua de cā locum etiā ei⁹ successoꝛ intuituacare a cōueniet. Nemo autez sine diuali ꝓbatoria quā codices i sacro nō scrinio memorie positi debeant inserendā accipere b militaribus ciusdē deuotissime schole stipendijs vel priuilegijs potiatur.

¶ Nullus de numero cētenariozū vel ducētenariozum in rebus agentium moram cōtrahens in ciuitate cōstantinopolitana conueniri potest cozaꝫ alio ꝓ cozā officiozuꝫ magistro in causa ciuili vel criminali: quo priuilegio nō vtitur si extra ciuitatem illaꝫ degat vel deposito officio boc dicit Bartolus.

Idem. Lex. iiij.

Ex eo c quo ꝑmuꝫ ducēne vel cētenariozꝫ gradū d in schola agentiū in reb⁹ militantes meruerint desinant e in sacratissima videlicet ciuitate ꝓstituri alteri⁹ iudicis cuiuslibet auctoritate pulsari: vel in alio quolibet examine preterqꝫ viri magnifici magistri officiozū: ⁊ cui forsitan ipse cōcesserit actionib⁹ suis quisqꝫ aduersarij respōdere qō multomagis in criminalibus causis obseruari decernimus. absurdū f est enim vt in eius salutē vel estimationē va leat qſqꝫ pferre sñiaz cui⁹ de nulla re possit pecuniaria iudicare. ¶ Huius autē brificij ꝓgatiua sub alijs g etiā q. ꝓ singulis inueniunt tēpozibus deferri iubem⁹: lz banc in coz psona moze quoqꝫ veteri seruari cognouerimus: vt tamē post depositum h officium memoratum siue inter centenarios numerent cōmuni iam lege respondere non ambigant: predictas autem omnes cētenariozum personas in prouincijs reperias cōcessa nūc speciali fozi prerogatiua (nisi publice executōis i solicitudo his iniuncta sit) vti prohibemus: cosꝫ ordinariozum k etiam iudicum pro veteri iure sentētijs obedire precipimus.

¶ De prepositis l agentium in rebus. Titulus. xxj.

Idem. Lex. j.

a de offi. magi. offi. l. j.
b ¶ In singulis. bi. glviij. erant principes dicti. vt hac. o. l. j. ⁊ quilibet perat forte ducentis. Accur.
c ¶ Admiserint. accipe ꝛpleant quod est. j. ⁊ bi ducenti suum principez habent q centenarius dicitur: ⁊ sic sequentis numeri quilibet suū. vt. o. l. j.
d ¶ Circitozum. circitores dicūtur quibus vestiarij vel lintbearij dant vestes circūferēdam ⁊ distrahēdam. vt. ff. de istito. l. cuicūq;. §. j. ⁊ dic q: oia sunt noīa numerozuꝫ militātiū inter agētes in reb⁹. Circitores qui sint.
e ¶ Quotānis. i. singulis annis.
3 ¶ Lucrum dispensent. sic 5. de p. pgi. fac. scri. l. si qs i sacris. ⁊ de aduo. diuer. iudi. post duos. §. j. ⁊. 3. ō dome. ⁊ pro. l. fina.
a ¶ Macare. vsqꝫ dum debebat durare defunctus si viginti ne duobus salarijs grauaretur respublica. Accur.
b ¶ Accipe. B est quasi regiſtrū. fic. j. de diuer. offi. probatorias.
c ¶ Ex eo. s. tempore.
d ¶ Gradum. Ad quem non suffragio sed labore quis peruenit. vt 5. de offi. ma. offi. l. j. et. ij. ⁊. 5. eo. l. j.
e ¶ Desinant. als desistant: ⁊ als desinat: ⁊ als deserant.
f ¶ Absurdum. sic. ff. de pe. l. capitalium. §. ⁊ vt generaliter. ⁊ de sena. q ingnus. Sed arg. contra ff. de iudi. solemus. §. la trunculator. ⁊ facit. j. de ap. prę. pre. l. fi. ⁊ de palati. l. viros. ⁊ de castren. l. fi. ⁊ de vetera. l. fi. ⁊ de diuer. offi. l. viros. ⁊ de priui. scbola. l. j. ⁊. 5. de filentia. l. penul. Accur.
g ¶ Sub alijs. nomia appellatiua quoꝝdam militantium inter agentes. vt. j. l. progi.
h ¶ Post depositū. j. ti. j. principes. cōtra. ⁊. j. co. l. fi. Solu. vt ibi.
i ¶ Executionis. als executoris.
k ¶ Ordinariozum. scilicet presidum. vt. 5. de mo. mul. l. eos. Accur.

¶ De prepositis agētiū in rebus.

† Scōm alia quae gi. nō est ꝙ rubr.

a Gentes. Per ordines. Adfi cula decurren te.vt.ſ.de offi. ma.offi.l.j.ad.

b ¶Principatus. Ut fiat princeps agentiuz. vt.d. l.j.z.j.ti.j.l.i.

c ¶Sub ambarum.i. pre ponebantur ceteris agē tib⁹:minores tñ erāt pn cipibus:vt hic colligitur qualeș erāt antiquarij in ſcriniis memorie.vt.ſ.ti. ij.l.bac parte. z hec ſunt noia quoruđā numerorū in rebus agentium.

Negocia / tores mili tare nō de bent.

d ¶Militare. Not. nego ciatores non militare.vt j.nego. ne mi.t. ſ.de di gni.le quis. item con ductores z pcuratores. vt z.ſ.loca.l.ſi.

e ¶Quobus officijs. No. ſic.ſ.ti.ij. bac parte cum concor. Accur.

Bonū fu / iſſe hacte nus pdeſt.

f ¶Laboribus. pdeſt ha ctenus fuiſſe bonum. ſic ff.de re mili. l. iij. ſ.is q. z.l.non omnes. ſ.a barbaris.

g ¶Per ſubſtitutum. ſic ſ.ti.j.l.iij. Sed cōtra.ſ. tit.j.l.ſi.ſ.pe. Sol. ibi in alio officiali q̄ hic. Ibzz facit q aliqș ſubſtitutū facit z ſuo piculo vt hic.z ſ.de epiſ.z cle.l.gſqs.z.l. ad ſimilitudinē.z de ad mi.tu.decreto. z ad mu. quid ergo. z de pol.l. de pollicitationib⁹. z.ſ. de peri.nomina.l.fin. z q̄ quis o.l.fi.z de decurio. l.nullus.z.ff. de cōſti.pe. quod autez.ſ.ſed z fi qs. Accurſius.

b Acl. Procurato / res. quoſtibet nisi ſint illuſtres.z.ſ.vt i au tē.vt illuſtres.ſ.j.col.v.z ſ.de procu.l.pe.

i ¶Indulta.vt.ſ. titu.ij. l.in ſacris.

k ¶De eadem ſchola. ſic prędi.l.in ſacris.ſ.j.

l ¶Impartita. p.ll.quas non habemus.nas leges que ſunt.ſ.non dicūt de priui.competētibus poſt depoſitum officium. z fa cit.j.ti.j.l.eę agentibuș. ſed ſ.ſ.ti.j.l.eę eo.ibi vt cum ꝛc.z verbum ibi po ſitum ſi non certe ꝛc.vbi ſubaudi vel ſimiles prin cipes:ſoluit ſtuū. Accur.

m ¶Conuertere. priuile gia extēdunt.vt.ff.de cōſti.pn.l.vlti.itē no.cū daſ priuilegiuz priuilegiato nō id auferſ pmū priuile giuz.ſic z.ſ.de dig.l.iij.z ar.ff.ō act.z obli.l. lucio.

Primū p uilegiuz p ſupeniēs nō tollit.

n ¶Pro matrib⁹. de ma tribꝰ z de filis dic vt no. ſ.ti.ij.l.in ſacris.in prin.

o ¶Quātitatis. facit. d.l. in ſacris.z.j.e.ti.l.fi.z de priui.ſcbo.l.quotiens. z ſ.de ſilen.l.pe.z de egcuſ. mu.l.eam.z.j.q mili.non

Gentes in reb⁹ qui per ordinem conſe qui ſolent principa tus ſinſignia:invno quoqz ſcrinio fabri carum z barbarorum quaternos ſub ambarum ſolicitudine p annum cūtaxat integrū proceden tes gradatim ſubire hac in eter numvalitura lege decernim⁹:ex ceptis videlicet vniuerſis nego ciatorib⁹ qbuſlibet mercimoniū pro ſe gerētibus: interpoſitaſve pſonas cuz eis ante ſacratiſſimis conſtitutionibus interdictum ſit militare⁴:exceptis nibilominus his qui poſſeſſionū alicnarū ſoli citudinē procurationēve ſuſcepe rint:eos enim ad hec officia vo lumus aſpirare quouz labores ſchole agētiū in reb⁹ teſtimonio comprobātur:illi quoqz ſunt ab hac liberalitate noſtre māſuetu dinis excludendi:qui cum ſchole cidez ſocientur in ſacris ſcrinijs qbus vir ſpectabilis primiceri⁹ ztertiocerius pſunt:adiuuantes eos publicarū chartarum tracta tibus occupant:z duob⁹ officijs⁵ operā ſuā adhibere non poſſunt. nā pter emoluměta q̄ de pdictis ſcrinijs ꝛſequunt:pncipatus etiā ſolatio debēt eſſe pēti. Q. ſi mor bo vel etatis ſenio capti z iperiti hmōi rez vel quocūqz alio vitio ꝓpediti p ſe memorati officij cu rā fubire nequiuerint:ꝓſideratis pcedētib⁹ coz labozib⁹ r p ſubſti tutuz⁶ chartulariū ciuſdē ſcrinij cui pfecturus eſt ipe idoneū: z tā moz ib⁹ optimis pditū q̄ ſciētiaz peritiaqz rerū habentē: electioe ſua fuarūqz periculo facultatum pfatuz mun⁷ eos iplere pcipim⁹.

Algentes in reb⁹ z eoz ſerui: vzores z liberi ſiue agant p ſe ſiue per procurato res eozum ſiue cōueniantur habent circa ſoluēdas ſportulas priuilegiuz quod ba bent in ſacris ſcrinijs militantes:nec co gunt dare fideiuſſores extraneos de iu dicio ſiſti:ſed ſufficit fideiuſſor de ſuo nu mero in rebus agentium:z per hoc priui legium non derogatur aliis priuilegijs eis cōceſſis.b.d.Jo.de pla.

Idem. Lex.ij.

Ac ſaluberrima ſanctione decernim⁹ agētes i reb⁹ p cōuētiōib⁹ z mō ſportulaz execu torib⁹ pbēdaz p quātitate ſum pruū que circa litigia ſibimet ab aliis inſerēda vel a ſe ꝑ alios p ſe metipſos ſeu p ordinādos a ſe p curatores⁸ exercēda: cōuenit ab his agnoſci bñficijs q̄ in ſacro no ſtro militantib⁹ miſterio iāpridē per diuinas ſanctiones indulta⁹ ſunt perpotiri. ¶Fideiuſſoꝛē ido neū de eadē ſchola¹⁰:nō aūt extra neum offerre cōpelli:ita tamē vt priuilegia quecūqz centenarijs: ſeu ducēnarijs: vel chartularijs ſeu viris clariſſimis principibus: poſt depoſitā quoqz militiaz iam per diſpoſitiōes principales im partita¹:et nunc vſqz obſeruata eſſe noſcunt intacta inuiolataqz cuſtodiantur:cum per abſurdum peraz temerariuz ſit hanc noſtre liberalitatem pietatis q̄z aſtu ta interpretatione nō ad augmē tum anteriozū priuilegiozuz ſed diminutionē conuertere^m pcedi. timili videlicet foꝛma pro matri bus^n z vxoꝛib⁹ eoꝝ:necnō etiam liberis ſub eoꝛ poteſtate conſti tutis:nec aliā ſoꝛtitis vel ſoꝛtiru ris militiā:necnon etiā ſeruis ad eos pertinentibus ſeruanda: ita vt in ꝓuincijs quoqz ſupradicte perſone degētes ſimili beneficio perfruantur:ſportulas tamen et litiū expēſas pro tertia ſuperius parte enarrate quātitatis° ſolu ture/denarū ᵖ libzarū auri condē natiōe aliaqz grauiſſima indigna tione bis ſeriendis:qcūqz noſtra iuſſa q̄libet modo ſeu tpeviolaue rint ſeu violare conſenſerint.

¶De principibus agentium in rebus⁹. Titulus.xxij.

Finito labore agentiū in reb⁹ agens principes agentium creandus eſt:nec pōt ad aliquas publicas vel ꝓuatas functio nes vocari:niſi de principis cōſcietia nec vegari poteſt coram aliquo iudice:niſi co ram principe:nec patronus cauſarū po teſt ignozante principe contra eum ali quid poſtulare:z ztrafaciens pena lib.g. auri punitur. Barto.

Imperatoꝛ Zeno. Lex.i.

Gentes¹ i reb⁹ poſt palmā laboziz eme riti principar²⁰ bo noze remuneram³. atqz ideo officialis tam ad neceſſitates publicas q̄z priuatas non niſi a principe⁴ mit tatur auctoze:nullarūqz ſine ipo cuiꝰ mandetur exhibitio perſo narū⁵:etiaz ſi intercceſſio in locis degentiꝫ officijs fuerit ipartita: cauſarum etiā patronos ita vo lumus eſſe cōuentos⁶ ne ignoza te principe vllam poſtulationem introducāt⁷:neve ſub vnius ꝓſo na ſuſcepti fraude quadā aliena⁸ negocia inſerēda eſſe pertēptent q̄ ſi fuerit diffinitio⁹ contempta/ occem libzas auri fiſco noſtro ab officio tuo iubemus auferri.

Omnes agentes in reb⁹ ſunt ſub eo rum principe cōueniendi etiaz ſi ſenato ria dignitas ꝓfulgeat in eis:act¹⁰ vo ſo liti eppediri per cetū ſenatus eppediētur per ipſum aliquo reſcripto ſubuentionū non obſtante.b.d.Bar.

Imperatoꝛ Archa. Lex.ij.

Omnia citatoria¹ boiz ſcz cau ſaz atqz ꝓnaz lz ſint ſcna torie dignitaris² ad ꝓncipes³ ſpe cialiter reuocari ꝓecipim⁴ act⁵ poſſ.l.eis.z de priui.co.q in ſacro.l.ij.z.j. de mu.l. ſcriniarios.z.j. de caſtre. l.iij.z.l.fin.z.ff.de lib. ag. l.ſi quis ali.ſ.fi.ō fabri. l.eos qui. z.j. de priuile. ſcbo.hac lege.

p ¶Denarū.i. decē decē. vt.ff.de leg.j.l.ſi qs teſta mento.z facit.ſ.de legi.z conſti.l.iij.in fi.

q ¶De pncipi.agētiū.ꝛc. Dic vt.ſ.tit.ſſ.in rub.

r Gentes. Et ſ pone vt i ru bn.ſ.titu.j.z dic palmam.i. victoriam z fine laboris. ſic aduocatus habet pal mam cum vincit cauſaz. vt.ff.de var.cog.l.j.ſ.z ſi palmariꝰ. Aduocatus cū vincit cauſaz palmam habet.

s ¶Principatus.i. vt ſit princeps agentiuz in re bus quod fit per laboꝛes nō ſuffragio decurrente matricula. vt.ſ. de offi. magi.offi.l.j.

t Principe.i. ab impe ratoꝛe vt non ꝓuematur niſi cozaz iperatoꝛe dict⁹ princeps. Uel dic a prin cipe pdicto:z dic ad citā dum vel exigendum ali quid ab eo qui eſt de ſua militia.vt.j.l.progi.

v ¶Perſonarum. vel dic dictoꝝ principuz vt ſine iplo ſcz imperatoꝛe. Uel dic pſonarū.ſ.militantiū ſub principe.nā nō vega būtur ab alio indice niſi a dicto principe:et quod ſubijcit et ſi interceſſio.i. ꝓceptio fuerit impartita offi.in loco degentiꝫ.i.ci tati vel ꝙēti vel cozā im peratoꝛe ſm pmū.vel co rā ꝓncipe ſm aliū intelle ctū:videbat enī cūc ſ q̄ſi nō trahaī et locū ſuū.ar. ſ.de epi.z cle.l.oēs qui.

x ¶Conuentos. i. admo nitos.

y ¶Introducant. contra pdictos in pmiſſo ꝙmi ne vocatos ſm vtrūqz ca ſum:vel nec ꝓ eo nec ſ: qz i vetito ꝙmine vocaī ſm vtrūqz caſum.

z ¶Aliena.ſ. dicti vocati principis ſm primum ca ſum vel ſub eo militātis ſm alium.

a ¶Diffinitio. ſcz huius legis.z facit.j.de re mili ta.l.nemo.z.ſ. tit.ij.l.in ſacris.Accur.

b Oſtdnia citatoria.q habent fieri cozaz principe agētiū in rebus vt de his qui militāt ſub ſe.vt.ſ.l.progi.

c ¶Dignitatis.ſ.qui ſub eo militant:z ſic eꝝ cōſen ſu impatoris.q fecit legē iſtaz ſ pmittit.ne ſit ſ.ſ. de dig.l.nemo.vel dic bic bono:ſe ſenatore tantuz: ibi habet z actum.

d ¶Ad principes. ſcilicet agentium in rebus.

Lenſualiū.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a Censualiū. id est coraz mgro cēsus cū dicat actꝰ scz legitimos. s. sinuatio t files. vel subau. coram alio cui⁹ fit iurisditio. ac.

b Preiudiciū. i. q̄ prei indicet pdictis: als male vident sonare leges.

c Rocōsiliaris. De cozari. q̄ est spectabilis. vt in aut. de nō ali. ſ. fi. col. ij. nec obſt. ſ. eo. l. vlti. in prin. vt ibi no.

d Xagentibus. Liceat. qō nō ls. ſ. bſe domeſticum rectoꝝ. pun cic. vt. s. de aſſeſ. l. nulluſ.

e Fuerint. ſic. s. de aſſeſ. liceat.

f Corporis. facit. s. tit. j. l. agētes. ſ. q̄ ſi mo: bo. Et no. q̄ nō dicit ꝫ eligat z alium ſubſtituat: z ſic nō eſt ſ. s. tit. ij. l. ſi. Sz illa agētes dic vbi ſoluꝫ.

g Teſtimonio. forte totius. z ſic nō iurāt: ls vbo tenus bonū de eo dicūt. ſici aut. de mona. ſ. cogitādū. colla. j. vel dic q̄ iurent. gv. ar. ſ. ti. ij. l. vniq̄ſq. ſec' q̄ ſi miles feciſſet pu⁹. vt. ſ. de re mili. l. miles. z. ff. de inſa. l. ij. ſ. ignominia. z. ff. de re mili. l. milites. ſ. j. z. ij.

h Poſteriores. facit. s. de cōſuli. l. j. in fi. Sz ſ. s. de prepoſ. fac. cubi. l. i. z de ſilen. l. j. vbi videt pferre cū q̄ eſt tm̄ bonozari⁹. Sz dic illas intelligi ꝼm iſtā z q̄ eſt i actu ſemp pferat bonozarijs eiuſdē vel alterius dignitatis. vt. s. vt dig. oꝝ. ſerue. l. ij. ſ. ſed adminiſtratores.

i Tanꝯ. vere nihil: q̄ habēt pinde ac ſi fuiſſent in actu z cōpleuiſſent militiā: q̄ oēs pcedētes eu⁹ deceſſiſſent. z ſic ſite fuiſſet pnceps. z facit ad. l. iſtam. j. de pala. l. palatinos. z. s. ti. ij. l. ij.

k Os qui ordine. qō eſt faciendū. vt. s. de offi. ma. offi. l. j.

l Ducenā. dignitas eſt vt dicta. l.

m Principis. ſcz agentium in rebus.

n Egtiterit. q̄ tūc dz fieri pnceps cū ſteterit i ducena p ānū. vt. s. ti. j. l. ma triculā. aſſumpt⁹ adiutoz fuit mgr̄o offōz⁹: q̄ ſup oēs iſtos pnceps erat. nā ipe faciebat matriculam. vt. s. tit. ij. l. matriculam.

o Numerari. boc ipſo.

p Vicariane. q̄ ẽ ſpectabilis vt. pcōſul. qō pz: q̄ iter ſpectabiles ponit. vt s. de of. vica. cui pconſuli eq̄rauit. s. co. l. pcōſularis. z facit. j. l. pzogi.

q Principes. Renunciatio. renūciat q ſe ſupponit periculo z facit. ff. pro ſocio. ſi nō fuerint. ſ. j. in fi. z. j. tit. j. l. vl.

Renūciat q ſe piculo ſupponit.

Vo ceteros qui a ſacratiſſimo ceſtu ſenatus tractari ꝛ ſucuerūt/cē ſualiū[a] ſolicitudie celebrari: nec aliquod preiudiciuꝫ[b] ex ſurrepti tio reſcripto ſupplicibus inferri.

Principes agentiū in reb⁹ decozan tur dignitate pconſulari. b. o. Bar.

Impera. Augu. Lex. iij.

Rocōſularis apicis digni tatis adiectione principes agētiū in reb⁹ pcipim⁹ decozari[c].

Principes agētes in reb⁹ pſit bare domeſticos quozū induſtriam z fidē putant eſſe cōprobatam: ls illi domeſtici eodez officio ſepe functi fuerint: z ſi in dicto officio per. xxv. an. ſeruire nō poſſint corporis valitudine ipediti: z ob boc ad bonozariā dignitatem principis beneficio tranſmigrauerint iſdem priuilegijs z beneficijs potientur quibus potiꝰ facꝰ pnceps agentium. b. o. Bar.

Idem Augu. Lex. iiij.

Xagentibus in rebus prin cipibus domeſticos in ſuis actibus habere licear[d] eos quoꝝ fidem induſtriamq̄ probatā ſibi exiſtimant z ſi ſepe eodem officio fuerint[e] ante perfuncti. z ſi quis agens in rebus poſt. xxv. annozū curricula ob aduerſaz corporis[f] valitudinem militie finem minime valuerit expectare: ſed ad bonozariam ex principe dignitatez teſtimonio[g] ſchole, pfiluerit: biſdem eum priuilegijs muniri cēſemus quib⁹ bi qui ad principatus actum progreſſi ſunt potiuntur. Sed in ſalutationibus iudicum cōſenſibuſq̄ priozes eos qui per longe militie metas ad principatus actuꝫ peruenerint: z ſi actus tēpore poſteriozes[h] ſint precipimus nibil ſenſualib⁹ vel appariozibus aduerſus priuilegia eoꝝ excogitantib⁹ tanꝯ[i] in actu prin cipatus fuerint verſari vicenarū librarum auri cōdemnatione cōtra eos propoſita.

Vicariane dignitatis titulis bonozatur qui princeps agentiū aut magiſter officiozū eſt effectus. b. o. Bar.

Idem. Lex. v.

Os qui ordine[k] tranſcurſa militia poſt ducenā[l] ad deſi deratum principis[m] peruenerint gradum: aut adiutoꝛes viri illuſtris magiſtri officioꝝ extiterit[n]: cū inter bonozatos ceperint nu merari[o] vicariane[p] dignitatis titulis decozari cenſemus.

Princeps agentiū in rebus cingulo comitiue primi ordinis fungitur. Bar.

Idem. Lex. vi.

Principes agentiū in reb⁹ q̄s ſepe ſeua picula vitecq̄ interdū renūciatio[q] ad memoraz tū gradū adduxit: cōpleto tpe militie ſue comitiue[r] primi ordinis cingulo in die vite potiri (manē tibus videlicet duduz pſtitis ſalu is[s] priuilegijs) decernimus.

Militās i ſchola agētiū ſi fuerit de corpore cohartaliū: ls pnceps agentiū facꝰ fit filiū curie obligatū relinquit: ſed ſi ipſum ſuſceperit poſtq̄ pnceps factus fuerit: liber erit a curia. b. o. Bar.

Impera. Leo. Lex. vij.

Vicunq̄ ex corpore cohartaliū militās in ſchola agētiū in reb⁹ filiū, pereauerit: añq̄ ad metas militie ſue peruenīat principatus[t] honore decozet: ls ipſe poſt finitā militiā: vtpote liber nulla debeat hmōi quentione pulſari[u] filiū tñ cohartali conditiōi relinquat obnoxiū. Siveꝛo poſtq̄ adeptus fuerit pncipatū ediderit filiū: is q̄ nat⁹ eſt (etiā ſi in ſchola deuotiſſimoꝝ agētiuꝫ i reb⁹ militiā ſortit⁹ nō fuerit) ita liber ſit ac ſecurus: vt nec vllis co bartalis officij nexib⁹ obligef: q̄ſi iam ex patre libero z ab hac cōditione penitus alieno progenit⁹.

Impera. Ar. Lex. viij.

Ultis deuotiſſime ſchole agentiū in rebus additionibus p̄moti viros clariſſimos[v] eiuſdez ſchole principes qui finitis militie ſtipēdijs exeunt: quotiens ex maioris iudicis ſenten tijs[w] ipſi vel eoꝝ cōiuges aut liberi vel ſerui[x] aut coloni ſiue p ſe ſiue p. pcuratores[y] cōueniant: nō amplius q̄ vnuꝫ ſolidum executoribus ſpoztularū[z] nomine prebere cōpelli: apparitoribus vicarianis ſeu pfidalis iudicij: non niſi tertia parte ſolidi tantuꝫ pre ſtanda[a]: nullaſq̄ biſdez cōcuſſiones autvexationes in prebendis fideiuſſoꝛib⁹ ingeri: ſed eos fideiuſſores quos locoꝝ defenſoꝛ exiſtimauerit[b] dare: ita videlicet vt pro tenore generaliuꝫ edictoruꝫ bi qui vel in ſacratiſſima vbe vel in pincijs ſmobiles poſſidēt facultates: adiuratoꝛie cautioni z ſubſtantie fue credantur. Hoc etiam adjciendo vt nunq̄ niſi ex ſentētia[c] in ſcriptis, plata penit⁹ mouean̄t: ad ſimilitudinē inſup aliozuꝫ officiozū quotiens ciuiles vel criminales cōtra eoſdem cognitiones mouentur: exe cutoꝛē qđē negocij vſq̄ ad finem litis ciuilis ſeu criminalis vniuſ eſſe ſolidi pꝛeſtatione cōtentum[d] z pro infinuandis[e] noſtre ſerenitatis apicibus vel ſimplici cōtra obnoxios eoꝝ poſtulatiōe depoñēda binos ſolidos ab bis vel cō iugib⁹ eoꝝ ꝓberi: z quotienſcūq̄ exemplaria[f] poſtulātur bi quoꝝ intereſt accepto ſolido quod petitur prebere nō differant: pro implendis vero monumentis[g]: vnde cōueniendi tribuit exccuto ribus facultas: non vltra q̄s tres ſolidos quibus cōperit imparti

r Comitiue. z̄ cingulū comitiue ẽ ſpectabile. vt no. s. de offi. ci⁹ q̄. p. l. j. et cōcordat cū ſupiozibus z dnab⁹ pgmits. Accur.

s Saluis. facit. j. de priui. eo. q̄ in ſac. l. de cubicu lis. z. s. de ſilen. l. ſi.

t Vicunq̄. Principatus. ſubaudi z princi. z c. qō ſit matricula decurrente.

v Pulſari. vt. s. de ſcu. l. ſi. ſ. viri quoq̄. z facit i eadem. l. ſ. necnon mgri vt. s. de digni. ſena. et. ff. de ſena. emancipatum. z ff. de decurio. l. ij. ſ. ſ.

w Ultis. clariſſimoꝝ. id eſt clare dignitatis, ſpectabiles tñ ſunt. vt s. eo. l. proconſularis. z ſubau. iubemus.

y Sentētijs. citatoꝝijs.

z Vel ſerui. ō bis. dic. s. ti. iij. l. in ſacris. in prin.

a Procuratoꝛes. ō boc s. tit. j. l. ſi.

b Spoztularū. in fiſcuz dandarū. ſi in ſpoꝛta poniſ vt ſeruiamus vbis. vt iſti. de dona. ſ. ẽ z aliud.

c Preſtanda. noſe ſpoztularū pro fiſco. nam pro ſe infra accipient.

d Egiſtimauerit. de ſuo forte numero. vt argu. s. titu. iij. in ſacris. ſ. fidei. z. s. ti. j. l. ſi. ſ. fideiuſſoꝛe. Accur.

e Adiuratoꝛie cautiōi. ex quo collige generaliter oēs poſſeſſores imobiliū reruꝫ debere iuraꝛe iudicio ſiſti q̄ nō ſatiſdent. ad. s. vt no. ff. q̄ ſatiſd. cog. l. ſciēdū. Item qđ ſi nō poſſidet: iſti. idem vt iuramēto ſtetur: vt. s. tit. iij. i ſacris. ibi ita vt, ſi ꝛc. nunc iurat ſatiſdare non poſſe: ls balij faciant. vt s. de epi. z cle. aut. gnialiter. Vel potes bic dicere ſecus q̄ in p̄imo ſacro. ſcri. vt. ſ. ſatiſdet ſi nō habet immobilia. vt. s. pri. nullaſq̄ ꝛc. Ité not. q̄ ꝫ inuit q̄ ſi poſſidet rome euitet in pincia: z cōtra. qō nō puto cum loco ſatiſdatiōis ſit poſſeſſio.

f Sententia. epiſtola citatoria.

g Aliozum. vt. s. titulo iij. l. in ſacris. et. s. de digni. quotiens.

b Contentum. boc pro ſe accepit.

i Inſinuandis. Id eſt ſcribendo reſcripto pin cipis vel ſimplici petitione actoꝛis in libro iudicis. Accur.

k Exemplaria. Dic illa eadez ꝛcemplificantur. z ſic aliud pro ſcribendo z aliud precium p ẽplatura datur. Accur.

l Monumentis. i. proſcribenda epiſtola citatoria. vt. s. eo. l. omnia.

a Arbitro .i. delegato. vel proprie. vt no. ff. titu. iij. l. in sacris.
b Fisci patronis. qui cogunt arbitrum procedere. vt. d. l. in sacris.
c Notarijs. arbitri.
d Tertiā partē solidi.
e Dictū est. in executore expēse: i alijs sentit idez.
f Editiōe. i. pro dandis expēlis gestoū. sed. ff. p. xi. pro scribendo in quaterno.
g Erogare. B habebunt iudices. vt in aut. de iud. ℌ. ne aūt inter hec. col. vj. sed. ff. in prin. l. fiscus.
h Gestoru. hic de noie aliorū iudicū nō arbitri de quoꝝ noie. ff. pgi. digi. t not. q hec oia ꝓtulegia hz comes cōsistoriꝰ. vt. ff. de comi. ℣. l. j. t. ij. t facit. ff. priui. scho. l. hac lege. t. ff. de ag. t cē. omnes. de spon. l. ij. t isti. de satisfd. ꝙ. sed hodie. t in aut. de nup. ff. j. col. iiij. t. j. de cā ftrē. t ministe. l. ante oia. Ité nō turberis si in aliq differat lex ista ab illa in sacris. Accur.
i De curiosis t stationarijs. ¶ Dictū est i gñe de agentibus in rebus t eoꝝ ꝓncipib⁹: nūc de duabus speciēb⁹. Primo de curiosis ꝙꝝ offīi erat nūciare crimia t remittere criminosos. vt. ff. l. ij. Itez scōo de qbusdā q ꝓcerāt euectionib⁹: vt in tribus sequentib⁹ legibus.
k Curiosi t stationarij. ꝓ eodem curiosi t stationarij: forte q: stabāt certo loco vñ cōsueuerāt fugere delinquētes: idē ōz irenarcha. vt. ff. de custo. reo. dinus.
l Probationis. Plot. ff. nō credi officiali. nisi t. ꝓbet. q5 dic vt. ff. de accu. l. ea quidē. t facit. l. singuli. t de custo. reo. l. j. Sed argu. contra. ff. de offi. ꝓfec. vr. l. j. ff. fi.
m Immitebant. vt. j. de cōbar. l. j. ité q: ꝓsuetudo ꝓtua reiicit. facit in aut. vt nul. iu. ff. j. col. ig.
n Sentes. Publici cursus. offīi hui⁹ erat portare pecuniā publicā ꝓ quibus t cōducere naues t aialia ad ferēdā annonā reip. t tpe cōpetēti facere eoꝝ iteꝝ vel cursum: t puidere ne qd subtrahat: vt h. t. j. l. fin. t j. de cur. pub. l. iij. t. l. fi.
o Credimus. sic de ꝓfecto credit ꝓncips. vt. ff. de offi. ꝓfec. ꝑto. l. j.
p Officio. i. ali⁹ nō itro mittat se. vl dic ꝙ iste nō intromittat se de alio officio. ad q5. ff. de agen. in re. l. pe. t vlti. ꝓia placet.
q Cursū. arripiēdo iterī ꝓcipimus: arbitro[a] vero nō amplius q̄ꝫ soliduz: t fisci[b] patronis dimidiaz solidi partez: notarijs[c] vero tertias[d] vsq; ad finem sicut dictū est[e] cause prestare: sup editione[f] quoq; chartularum solidi partem dimidiaz ꝓbrebere. Q; si non apud arbitrum: sed in comunitatib⁹ iudicijs maioribus cognitio celebretur: inducendi quidem negocij gratia non nisi quatuor solidos cosdez viros clarissimos crogare[g]: gestoru[h] vero exigendoꝝ causa duos tantum modo solidos dare. Et nulli⁹ vltra supꝛascriptas q̄ntitates cuiusliber alterius prestādi sumptus exactione vexari: his omnibus locū habentib⁹ siue ipsi alijs litē ingerūt: siue ab alijs pulsentur.

De curiosis t stationarijs[i].

Titulus. xxiij.

Denuncians maleficium punitur si non ꝓbat: t ideo alium ꝓ delicto non incarcerat. Bar.

Impera. Augu. Lex. j.

Curiosi t statiōarij[k] vel quicūq; fungun tur hoc munere crimina iudicibus nūciāda meminerint: et sibi necessitatem ꝓbationis[l] incumbere: nō citra periculum si insontib⁹ eos calūnias nexuisse contigerit: ceſſet ergo ꝓnua con suetudo per quā carceri aliquos immittebant[m].

Officiū agentium in rebus est curaz habere super euectionib⁹ cursus publici portando pecuniā publicam per ꝓuincias t conducendo naues t animalia ad referendum annonas t alius officialis sub pena se intromittere non debet. t recipiens pecuniā ꝓ animali in cursuz ꝓ publicum non edicto pena quadrupli punitur. hoc dicit Jo. de pla.

Idem Aug. Lex. ij.

Agentes in rebus in curijs agendis t euectiōib⁹ publici cursus[n] inſpiciēdis nostrorum memoꝛes ꝓceptoꝝ credimus in omnibus velle ꝓfuturaꝝ reipublice: ideoq; solos agentes in reb⁹ in hoc genere iussim⁹ obsequiū adhibere: t non ab alio penitus officio[o]. hi vero pugili diligentia puidebūt ne quis contra euectionis auctoꝛitatem moueat cursum[p]: vel amplius postulet q̄ꝫ concessit euectio[q]. quisquis igitur aliqd tale perpetrare tentauerit: impꝛobi cepti ꝓiuctur effectu: demonstretur etiam iudicibus vel curiosis euectio: eriā si quis nobis iubentibus festinare memoꝛet in obsequium necessarium: nec ꝓcualeat contumacia vel dignitas: ergo nummum iam vetamus exposci ꝓ animalib⁹[r] in cursu minime cōstitutis: quod si forte aliquis existimauerit ꝓpe trandum: eius quadruplus quod accepit inferre cogatur[s].

Condēnatio ꝓfecti facta de agēte in rebus est nulla: nisi talis agens aliqd contra honoꝛem honestatem t decus sui officij commiserit: quia tunc grauius punitur. Bartolus.

Idem Augu. Lex. iij.

Er id tempus quo cursus tuendi solicitudinem susti netis[t] cōdemnationes ꝓfectoruz circa eos solos irrite sunt futuꝛe qui seruauerint honestatez: erga eos vero qui inhoneste t cōtra decus seculi vel honoꝛē militie versabuntur: non solū condēnatio mensura est: verum etiam grauioꝛ pena statuenda[u].

Agentes in rebus singularibus per singulas ꝓuincias sunt mittende: qui in cuictionibus inſpiciendis curā tantū habebunt cum alijs iudicibus vel ꝓuincialibus t alios illicite non vexabunt: de causis non cognoscent t nō detrudent in carcerem. b. d. Bar.

Idem. Lex. iiij.

Gentes in rebus singulos per singulas ꝓuincias mit tendos esse cēsemus[v]: quib⁹ ispi ciēdarū euectionū tantuz debeat cura mādari: vt nihil ꝓzsus cōmune[w]: aut cū iudicib⁹[x]/aut cū ꝓuincialib⁹ habeāt: nec naues debeāt illicita ꝓcussione vexare: nec libellos aut attestationes/vel cōtestationes litis gratia suscipe[y]: aut in carcerem quēq; trudere[z]: sed cursui solum vacare.

De palatinis sacrarum largitionum t rerum ꝓuatarum[a].

Titulus. xxiiij.

Palatini ꝓ capitibus eoꝝ t ingis tantum penitationem fisco soluent: ab alijs vero muneribus sordidis vacāt. hoc dicit Bar.

Impera. Archa. Lex. j.

Alatini[b] ꝓ capitibus[c] seu iugis[d] suis tantuz penitationē atq; obsequia recognoscent extraoꝛdinarijs t sordidis muneribus t susceptionib⁹[e] t temonarijs[f] oneribus liberati.

Thesaurarius vel comes thesaurioꝝ repertus sine culpabilis in officio iterato ad candē militiam nō aspirabit: nec etiam aliam acquirere potest. Bar.

Impera. Zeno. Lex. ij.

Ullus thesaurēsis vel officialis comitis thesaurarioruz semel deprehensus cuerso[g]: quocūq; pacto[h] aut repetat militiā suā: aut aliaz sibi regrat ꝑ ambitum dignitatem: vel sese trāsferat ad aliam quācūq; militiam.

Singulis annis vnus eꝝ palatinis mitti debet ad regendum principatū cōmitis domoꝝ capadocie. Bar.

Impera. Archa. Lex. iij.

Risco[i] iam nunc ordine ante alios: vel alīs facien do ꝫ preceptum istius.
r Euectio. i. qō vehitur vel. i. qñ iter arripit dicat huic. alīs ē aduocatio sic dicta euectio: qz aialiaꝝ canī ad publicū cursum.
s Pro aialibus. multis puta vel ꝓ eqs qsqs acciꝑiat ꝓ. q. cum non habeat nisi. viij.
t Logatur. ad hoc. j. de ero. mil. an. l. excellētie. t. ff. de egen. mu. l. placet.
u Er id. Sustinetis. loquitur agentib⁹ in rebus. Accur.
v Statuēda. Plo. nō inuak oñō vel dignitate q male ei feruat. ff. l. di gni. l. iudices. t. l. q̄tiēs. t j. de cur. pu. l. iij. t de ve te. l. iij. item t facit. ff. de ius vocan. l. ij. t de mino. auxiliū. in fi. t. ff. de epi. t cle. l. generaliter.
w Agentes. Cēsemus ad quā curā t cursum illi ex schola agētiū debēt egire q̄ꝫ ordo militie vocat t laborum aduꝛo. vt. ff. de of. ma. off. l. plures ergo t alij agētes erāt in reb⁹. vt. d. l. ff. de agē. l. i reb. l. mīriculā. Et no. hui⁹ offīi. vt. ff. de s. c. l. fi.
x Cōe. sic. j. ti. j. nihil.
y Suscipere. ad audiendum. Accur.
z Trudere. vt. ff. l. ij. in fi. ff. si iuerint fugitiuos i custodia detinere possit. vt. ff. de fug. l. fi. in ꝓn. cuz isti dicantur stationarij. vt. ff. co. l. j. in ꝓin.
a De pala. fac. cc. Scilz ꝓncipis. nā vtrisqz ꝓuilegiū idē dat. vt. j. co. l. fi.
b Alatini. Alīs vica. palatini qa quodammodo gerūt vicē ꝓncipis. t sic ꝓ eo ꝙ. d. s. deest vicarij.
c Pro capitibus. Not. sic. ff. de agri. t censi. cum antea. t ne rusti. ad vllus. ff. l. j. Sed j. ff. de ca. ci. cē. ebri. l. i. t de colo. tracen. sed t illa specialia.
d Jugis. scz bouz. vt in auc. de man. princi. ff. co. ges. col. iij. Accur.
e Susceptionibus. hospitum. vt de clericis dicitur. ff. de epi. t cle. l. j.
f Temonarijs. alīs temerarijs: alīs temonarijs t facit. ff. de ꝓmit. eoꝝ qui in sac. pa. l. ij. Accur.
g Ullus. Euersor. quia male gessit.
h Pacto. i. mō. t fac. ff. de susce. l. ij. aliqd. t. ff. de digni. iudices. t. ff. de fu spec. tu. l. iij. ff. qñ. in fi. ff. t de ac. si cui. ff. bisdem. t j. de cobar. l. si cobartalis. t. ff. ad. l. iu. de am. l. j.
i Risco. principat⁹ capadocie specialiter deputat⁹ ꝓ suis stipendijs

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2019

pendijs comiti domozu ad qué regendū mittitur de palatinis quē etiā verebit comes male aliqd p cum vel alium agere.

a ¶ Reuocato . antea sic fuerat:sed in disuetudinem habitum renouat.

b ¶ Mittendariozū. i.palatinozum qui sunt babiles ad mittendum.

c ¶ Debebis . comiti domozu loquit.vt.j.l.pp̄i. ⁊ no.bic ar.q̄ malus palatus timet bonū subditū.

Prelatus malus bonū subditū timet.

d QVbi.Judicibus. alis militib⁹.alis comitibus.ſ. puinciarū.

e ¶ Cōiunctū.dum palatini gerant suū officiuz ⁊ sic nō obstat.ſ.de agē.in reb.l.eg̃ eo.in fi.ff.l.fin.ſ. ita.que sunt cōtra.⁊ facit ſ.ti.j.l.fi.

f ¶ Ab inferioribus. Nō reuerētia maioꝝ a minori deberi:ꝛ cō.ſic.ſ.de offi.re.pto.l.potiozes.⁊ de offi.diuer.iudi.l.ij.Item not.q̄ archiepūs hac terra bonozare oz epūs:vt h. nec suā iurisditionez per illius presentiam perdit. vt in auté. de defen.ci.ſ. nulla.col.ij.

Reuerentia oz minoz maiori ꝑdeb.

g QVidaz. Excepto rum.i. ad aliā dignitatem.

b ¶ Militando . subaudi elegit.⁊ facit.ſ.vt digni. oz.ſer.l.j. ⁊ de progi.ſac. ſcri.l.vnicuiq̄.

i HOfficijs . Nec̄ ipſa. ſ. excellentia tua.Accur.

k ¶ Postmodum . i. post legem iſtam.Vel dic post finitū officium:⁊ dicit in ſozdidis ⁊ ſimilib⁹ ne ſit contra.ſ.eo.l.j.

l SCrinijs. bac.l. nominanſ officiales q̄ ſubſunt comitib⁹ domozū ⁊ bi ſoli habebant ſtipendia:ꝛ eſt falſa bec.l.in oīb⁹ fere libzis circa ſfraz.

m ¶ Suffragio . ſic . ſ. de pzin.agē.in rebus.l.oīa.

n QVacuit.Et palatinis.⁊ pro id eſt.

o ¶ Ex bisdem.ſcz palatinis.Accur.

p ¶ Tátuz.alꝫ tñ.alꝫ tñ. alꝫ trini.⁊ q̄ ſunt cētenarij ⁊ ducēnarij ⁊ certi numeri:habes.ſ.l. progi.de quib⁹ ſingulis annis alij quot quieſcunt vt hic.

q ¶ Prouiſionis. ſ.tue et prefecto loquitur.

r QVn aliter.Annotationē.i. priuilegiū nſo motu.ſed cū cōcilio ꝑcrū eſt ꝓagmatica ſanctio.ꝛ facit.ſ.de agē. in re.l.matricula.ꝛ fi.ff.j. de re milita.l. neminem.

Pragmatica ſanctio ſit cū ꝑcruz cō ſilio.

s QVlatinos.Ad calcem . id eſt finem. nam calx calcis pars pedis extrema vt vbi eſt iūctura tibie et pedis ſubtus.

reuocato⁸ de palatino poti⁹ officio ad regendū principatum officij comitis domozū per capadociam mittant:quales comes etiā domozum ſi inhoneſtum aliquid geſſerit vereatur: idoneos itaq̄ ſingulis annis cnumero mittendariozum⁸ ad hoc eligere debebis⁸ ⁊ mittere.

¶ Palatini nibil bñt cōe cū aliꝭs iudicib⁹ puinciarū:ſed egcepta reuerentia q̄ eis debeť non ſoluz per iudices minores: verūetiaz p maiozes quilibet iudeq̄ oz in ſuo officio deſeruire.b.o.Bar.

Idem. Lex.iiij.

QVIbi oīno vllis iudicibus⁴ cū palatinis noſtre clemē tie quicūq̄z a comitib⁹ dirigūtur ſit cōe atq̄ cōiunctuz⁵ :ſi excepta reuerētia q̄ nō ſoluz ab inferioribus⁵ ſed etiā a maiozib⁹ ⁊ in pro uincia degētibus rectozib⁹ prouinciaruz debeť atq̄ deferť:ſuis quiſq̄ neceſſitatib⁹ obſecūdet.

¶ Effectus ꝓnceps palatinoz ad aliaz dignitatē conuolare non poteſt.Bar.

Idem. Lex.v.

QVidam poſt ipletum ordinem militie palatine quaz geſſerant:honozemq̄ trāſactum ad exceptozuz⁵ ſcrinia trāſire nituntur. Hac igiť lege ſancimus vt nulli prozſus debinc iſta audē di relinquatur occaſio:ſed vnuſquiſq̄ eius ſcrinij quē primū militādo⁹ elegit ordinē perſequat: nec in alterius loco finem militie regrat.quia iam ꝓꝓrij ordinis tranſegerit principatum.

¶ Preſes palatinus iniungere nō pōt ſozdidum munus.Bar.

Idem. Lex.vj.

HOfficijs palatinozū excellentia tua ſciat ita penitus eſſe recedēdum:vt neq̄ ipſa⁹ poſtmodū⁶ licitū ſibi credat biſdem aliqd adiungere: ⁊ ꝓpterea ꝓuinciaruz rectozes ꝓbibeant quicq̄ vlterius tale conari.

¶ Hec lex eſt bodie modice vtilitatis iō nō eſt circa eā inſiſtendū:vide eā per te ipſuz ⁊ circa eā laboraré eēt littus aranꝛ.

Idem. Lex.vij.

SCrinijs⁷ oībus largitionū comitatēſiū ſfraſcriptas decernimus dignitates:vt bis conteti ambiēdi ſibi aditū itercluſuz eſſe cognoſcāt:ēt ſi ſpāle bñficiuz emēdicādo ſuffragio⁹ qſq̄ valuerit ipetrare ānonas ēt iuxta diffinitū dignitatū modū volum⁹ ꝑ ſtari:nec ꝓpli⁹ qcq̄ ꝑſumi bzeui⁹ q̄z dignitates per ſingula ſcrinia oſſozū ſacraz largitionū bēre ſtatuim⁹:ꝟ eſt ſcrinij exceptozū pfectiſſim⁹ ozdinis ſcōi nūeri vn⁹.i. ꝓmicerius exceptoz nūero vn⁹ ducēnarij duo.Un⁹ tertiocerius ⁊ q̄rtoceri⁹ cētenari⁹ vn⁹.i.primicerius inſtꝛozuz epiſtolares nūero duo.fozme ꝓme numero tres.fozme ſecūde nūero vnus.fozme tertie numero duo.fozme ꝓme numero quinq̄.fozme ꝓme numero octo.fozme ſecunde numero vnus.

cel.eſt pedis cōcauū:inde ſubcellaris fm.Þ.

t ¶ A tyzonuz. ab bis excuſantur pzin.agē.in re. vt.ſ.de pzin.agen , in re. l.eg̃ agentibus.⁊ facit.ſ. de progi.ſac.ſcri.l.j.in fi.

¶ Palatini tranſmiſſi per prouincias anno elapſo cingulo liberātur.boc dicit Barto.

Idem. Lex.viij.

QVacuit iuſte oībus mittēdarijs ⁊palatinis⁹ officij profutura ſuggeſtio quā inſinuaſti:vt ex bisdem annis ſingulis ex ducēnarijs rantū⁹ :ex cētenarijs babito prouiſionis⁹ intuitu cingulo liberentur.

¶ Nullus officiū ſacrarū vel priuatarū largitionū aſſumere poteſt: niſi mediante principis auctozitate.Bar.

Imperator. Lex.ix.

QVn aliter quilibet in officio ſacrarū largitionum vel priuatarum cingulū militie ſibi ſumendū exiſtimet:niſi nr̄e manſuetudinis annotationem⁹ meruerit.

¶ Palatini adiutozes ⁊ ꝓmicerij finito offō ſicut agētes i reb⁹a ꝓbibitiōe tyzonū a ceteriſq̄ munerib⁹ ſozdidis ſunt imunes.b.o.Bar.

Imperator Theo. Lex.x.

QVlatinos q̄ ſacraz remunerationū rōnē tractātes ſiculpant:ad calcē⁸ terminūq̄z militie puenientes: necnō ēt adiutozes ⁊ ꝓmicerios diuerſozū officiozū ꝓcipimus habere ꝓziuilegia que nuper agentiū in rebus ſchole noſtre ſunt manſuetudine cōtributa:ſcilicet vt a tyzonuz⁹ ꝓbitione memozati reddant exoztes: ceteraq̄z

a AD similitudines. Vbi ad sñtitudiné incipit lex. vt. ff. de progr. fac. scri. l. pro viento.

b QPros. Videt cá. fic. ff. de progr. sacro scri. l. in sacris. ff. ita.

c CRinderc. fic. ff. de silen. l. pe. ꝛ de agé. in re. ex eo. ꝛ. l. fin. ff. ita. ꝛ facit. ff. de offi. pre. vic. l. j. ꝛ de offi. comi. re. priua. l. pe.

d CPermiserit. Sic. ff. vbi sena. vel clarisl. fin. ꝛ in aut. vt cleri. apud pro pa. epi. ff. pe. col. vi.

e Iter. Tres. als reç. als tres.

Pricipis sunt oia.

f CTribuni. j. l. progi.

g CNecessitate. nisi ordinaria. vt. ff. de col. l. fi.

h Debemus. Par. nã oia sunt pncipis. vt. ff. de qdri. pscri. l. fi.

i CIustũ. Vbi eadem rõ idé ius. sic. ff. ad. l. fal. l. fi. ꝛ. ff. ad. l. aq. l. illud cũ sc.

k CPossint. vt. ff. l. progi. ꝛ. ff. de codé. l. j. ff. de progi. fac. scri. l. iubem⁹. ꝛ. xxxij. q. v. item apud.

l CDe stratoriũ⁹. ¶ Hoc stratoriũ. i. stabulũ. vñ in genesi Rachel hoc vidés posuit idola patris sui i stratorio cameli: et fecit sup ipm. vñ stratores dicunt q pstant stabulis seu eqs stantibus in stabulo.

m Qer oés. Posce retur. ff. ó offi. procon. l. iij. ℌ. nemo. ℌ Sol. ℏ in cognitióe causarũ ꝛ dif finitõe pfidétes nõ debẽt eis vti: sed circa eqs sic. Vel aliud in procõsule: ꝛ aliud in pfident ℏ. immo ibi alr accipit. i. biridarius: ℏ q pest eqs ferrandis ꝛ felliꝫ ꝛ frenꝫ pfidis: vñ vsus. Sternit equoce male lect⁹ aselꝫ ꝛ bostis. aureũ ℏ bꝫ ꝑ suo stipendio finguliꝫ diebꝫ. Jté ꝛ qñ pses vel reç vel comes donat equũ bꝫ a donatario solitã quãtitaté: puta aliud aurũ: sic enitꝫ facũt reges hispanie: nã in pfidibus puinciarũ. loquit ꝛ eorum stratoribus.

n CCognoscãt. illi donatarij. ꝛ sic nota ꝙ opꝫ pnif sicut simoniacus qñ corrũpens eũ vt equũ do nãdũ vituperet principi. fic. ff. de epi. ꝛ cle. l. fi. quẽ ℌ. Jté facit. j. de metatis l. deuotum. ꝛ. ff. ne ru. ad vlium. obsequi. l. ij.

o CQuos. prouinciales. i. donatores. Accur.

p CDe castrensia. ¶ Jn li. Jr. de ꝑfitorianis aut castrẽsiarũ ꝙ forte perãt castris principis ordinãdis ꝛ erãt ples ꝛ eligebãtur decani. vt. j. ti. j. ꝛ mẽsores ꝙ mẽsurabãt ℌtuꝫ menia iuxta castrũ vel familia. vt. j. ti. j. ꝛ. ij. Acc.

onera non agnoscant.

Imperator. Lex. xi.

AD similitudiné sanctiõis quã de proximis sacrozuꝫ ꝓmulgauimus scrimiozũ: ẽt i officio sacraꝫ largitionũ atq; ꝓtiua tarũ. ꝑ biẽnio annũ sub ꝑpetua obseruatione ꝑcipimus custodiri: ita vt ꝓtiuilegia que hmõi officij⁹ vel ꝓmicerijs sacris legib⁹ deferũt: itegra illibataq; seruẽt.

Jn ciuitate ꝑstantinopoli palatin⁹ apud ꝑfectũ vbis nõ cõpelit litigare nisi ꝑ seruitutib⁹ domib⁹ vel annonis ℌtio moueat: in prouincia vero cognoscat ꝑ fes ℌ palatinum: sed in causa criminali ℌ eũ fert sniam nisi ex suggestione ꝑncipis sub quo militat palatinus. b. d. Bar.

Impera. Theo. Lex. xij.

QIros deuotos palatinos non oportere in hac regia vrbe apud virum illustrem ꝑfecturis vrbis litigare cõpelli nisi de edificatione domoruꝫ ꝛ seruitutibus ꝛ annonis orta videt causa⁹: in alijs vero causis tam pecuniarijs q̃z criminalibus apud viros illustres tãtũmodo comites suos respondere⁶. rectoribus autem prouinciarum intra administrationis sue fines inter ꝑsentes palatinos nec causis publicis occupatos cognoscere tam ꝑ ciuili q̃z ꝑ criminali causa ꝓmittimus sic tñ vt nõ aliter criminalis snia aduersus eos ꝓferat nisi ex suggestione ꝓncipalis iudicij vir illustris comes sub q̃ militat certioratus hoc ci permiserit⁸.

Palatini ꝓmicerij ꝛ tres scriniozũ ꝓmicerij: ꝛ tres tribuni ꝓtoriani militari dignitate funguñt: ꝛ nulla põt eis iniũgi necessitas publica vel priuata. b. d. Bar.

Idem. Lex. xiij.

Mater alias ꝓgatiua ℌ q̃s ãtea meruerãt schole societatis sacrarũ largitionũ ꝓmicerius ꝛ tres⁶ ꝓmicerij scriniozũ tribuni⁸ ꝓtoriani militari dignitate fruant: nulla eis ex cuiuslibet iudicis ꝑceptione iniungẽda publica vel priuata necessitate⁸.

Palatini ꝓncipis eisdẽ priuilegijs fungũñ qb⁹ palatini sacrarũ largitionũ: ꝛ ideo ꝓmicerij ꝛ ꝓmates scriniozũ principis finito offo iter militares tribunos numerãt: ꝛ nulla solicitudine negocij publici vel priuati possunt vgeri. Bar.

Idem. Lex. xiiij.

Mabemus viros deuotos palatinos rei nri nois priuate cisdẽ ꝓuilegijs decozari qb⁹ etiã palatini q̃ i sacris largitiõib⁹ deferunt: cuꝫ eiñ par⁹ filiiq; militia sit iustũ: ꝛcõpetẽs vr bisdẽ vtrũq; officiũ priuilegijs gliari. ꝓmicerios itaq; officij tresq; ꝓmates scrimiozũ rez priuataꝫ finito tpe militie inter tribunos militãtes ꝓtorianos saluis bisdẽ ℌstitijs priuilegijs sacris ℌstitutiõib⁹ nr̃am clementiã adozare decernimus. Jta tñvt nulla iniunctione: nulla solicitudinem priuati vel publici negocij quolibet iudiciario ꝑceꝑto sustinere possint⁸: ℌs excepta oi necessitate oiq; fatigatiõe indẽpte dignitatis honoze potiãt.

CDe stratozibus⁹. Titu. xxv. Impera. Ar. Lex vnica.

QEr omnes prouincias edictũ generale misim⁹ vt stratoribus vnus tantum solidus ꝓpzio nomine poscereturᵐ: ꝛ in offerẽdis equis certam formam statutam equalem ꝓuinciales nostri custodiendaꝫ esse cognoscantⁿ: quos etiam fisco certo modo solidozũ obnoxios fecim⁹: si quod stratores petere interdictum est illi dare stratozibus nõ timerent: officium quoq; gratuitatis tue centum argenti libris mulctabitur si sciens predictã rem gestaꝫ fuisse non illico eam seueritati iudiciarie prodidisset.

CDe castrensianis ꝛ ministerianis⁹. Titulus. xxvi.

Castrensiani ꝛ ministeriani officio finito ꝑ lapsuꝫ biẽnij ali⁹ subrogat: ipse vo ad idẽ officiũ nullatenus eligetur. b. d. Bar.

Imperator Augustus. Lex. j.

AD officio spectabilitatis tue fm̃ formaꝫ dignitatum responsorum post completum tempus ꝓfinitum id est biennium ꝓtoribus descedentibus insequentes ad locum ꝓmerito ᵍ laborum stipendiorumq; succedant: nec vlla licentia tribuatur his qui impletum depositum fuerunt officium denuo ad eandem militiam vel solicitudinem remeandi.

Si vltimus inter ministerianos gradum ꝓme secũde vel tertie forme inter castrensianos fuerit adeptus: scribendus est in matricula tertie forme. Barto.

Idem. Lex. ij.

SJ quis ꝓme vel secunde vel tertie forme specialiter inter statutos gradus celitus ʳ valuerit impetrare: super numeraruꝫ vltimus ˢ forme tertie in matriculis habeatur.

Militãtes in hac militia ꝛ coꝛ matres ꝛ vxores nõ possunt quẽniri: in cã ciuili vel criminali nisi sub comite castrẽsianoꝝ. b. d. Bar.

Idem. Lex. iij.

DJ qui in schola vestis sacre militãt vel matres eorum vel vxores criminalem vel ciuilem litem contra se cõmouendam in nullo alio nisi in sublimitatis tue suscipiant examine ᵗ.

Castrẽsiani ꝛ ministeriani eoꝝq; mres: vxores ꝛ filij solum coꝛas magro officioꝝ sunt cõueniẽdi nisi ꝑ tributis ᵘ muneribꝫ suscipiẽdis ᵛ delictis cõmissis: ꝑ quibus possunt coꝛa iudicib⁹ locozũ conueniri: habent etiã priuilegiũ circa minores sportulas fm̃ modum hic descriptum soluẽdas: ac etiã circa fideiussoꝛe iudicio sisti ℌstandũ: vt vnum ex cõiunctis vel de suo numero ꝓstare possint.

Imperator Constan. Lex. iiij.

ANte omnia nullius alterius iudicis penitus minoris vel maioris sacro ministerio nostro deputatos (quoruꝫ officia sigillatim breuis ʷ subter annexus continet) nisi a tue duntaxat magnitudinis sententijs conueniri ˣ: vt in nullo penitus alterius iudicis foꝛo pulsantium nisi in tue tantummodo amplitudinis examine ꝓbeuant aliquando responsum. Sed ne in hoc ipso iudicio enormibus molestentur dispendijs: vel ex nudis conueniantur facile iudicis cuiuscunq; mandatis ipsis quoq; sportulis ꝛ fideiussoꝛibus modum cõstituimus obseruandum. Ante omnia decernẽtes ne quando

Sine scriptura

q Si offo. Vberto. fic. ff. de agẽ. in re. l. j. ꝛ. j. de tyronibus. l. fi. item facit. ff. ad legez iul. de ambi. l. j. ꝛ. j. ti. j. l. j.

r QSi quis. Celitus. id est diuinitus. vel a principe.

s CUltim⁹. tertia forma erat maioꝛ: alijs: vt inuit ꝛ patet. ff. titu. ij. scrinijs: vbi pauciores semper ponuntur in tertia forma.

t Hq. Examine. facit. j. eo. l. fi. ff. de agen. in re. l. fi.

v Hite oia. Breuis. Hũc breuẽ nõ bẽs.

g CCõueniri. subaudi in bemus: vt nulli pulsantium ꝛc. quod est. j.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2019

a ¶ Sine scriptura. ric.ff. de dig.l.quotiens. r.j.de ꝓb.lac.scri.l.in sacris.et qō subijcit vel.ꝓo etiaz.
b ¶ Nō edita. in scriptis.
c ¶ Actuarium.ff.de ꝓb. lac.scri.l.i sacris.§. fidei.
d ¶ Cōuentionis. ſ. ſpoz tulis que dank a cōuētis.
e ¶ Inducendorum.i.egē cutorū q iducūt partē in iudicio qñcūq; eſt opus.
f ¶ Simplici.in cauſa ꝑn cipali.
g ¶ Alio modo. puta ex traordinarie.
b ¶ Preſtari ſolidos. ſcz exceptoribus.
i ¶ Patrū.transit ad ſu periores p priuilegiū.qō dic vt no.ff.de ꝓgi.lac. ſcri.l.in sacris.circa ꝑin.
k ¶ Agrorum.ric.ff.de dig. mulieres.
l ¶ Filijs. ric.ff. q ſatiſda. cog. l. ij.§.ij. r.ff.de ꝓgi. fa.ſcri.l.i ſacris.§.vt ita.
m ¶ Vades.i.fideiuſſores. inde vadium vel vadimonium.i.pignus.
n ¶ Ipſoſq;.ſ. deputatos noſtro miniſterio.
o ¶ Emerſam. i. finitam. ric.ff. de filen.l.fi. in fi.
p ¶ Adiuratorie tantum mō cautiōi.ric.ff. de aſſeſſ. l.j.§.ſup.r in aut.vt nulli iudi.§.necāriuz.col.ig.r ff.de ꝓgi.fa.ſcr.l.i ſacris. §.vt ita r.cū ſuis cōcor.
q ¶ Legus precepta. vt.ff. vbi de cri.agi opoz.l.j.r i aut.q in ꝓo.r.ff.vt omes tā ciui.q; mili.l.j.in ꝑn.r j.de priui.ſcho.l.ij. Acc.
r ¶ In ſpeculis. ric.ff. de ꝓi. car.l.j.r fa.ad.l.ff.de agen.in re.l.ex co.r.l.fi. r ff.de comi.cōſi.l.ij.r.j.de priui.ſcho.l.q̄tiens.Acc.
s ¶ De decā. ¶ Decanus. i.decē virorū ſocietas ſm Ilo.vel q ꝑeſt decē.vñ decaniſſa.i.vxor decani. r dic vt.ff.ti.j.in rubrica.
t Atuor. Priꝰ miceritas.fa. j.titu.j.l.j.r.ff. titu.j.l.j.
v Oſtre. Reſpon ſum.ric.ff.ti.j.l.fi. r de ꝓcpo.fa.cub.l. iij.et de filen.l.pe.r de agen.in re.l.ex co.r.l.fi.
g ¶ Scholarium.vt.j.tit. iij.l.ij.
y ¶ Pulſatos. vt.ff.tit.j. l.fina.
z ¶ De mēſori. ¶ Colūna rū vel lignorū/vel homi nuz.a metioz metiris ſm Ilo.r dic vt in rub.r.de ca ſtrē.vel dic menſores fru mētarios. vt.ff.de iu.im mu.l.fi. Vel illos q metie bantur hoſpitia militū. vt. j. de metatis. l. j. Vel etiam hec omnia officia

a babebant. Rimicerius. fa cit.ff.titulo pri mo.l.j.

ſine ſcriptura [a] vel iterpellatiōe depoſita: ac ſnīa ꝓogata tue magnitudinis eadēq; nō edita [b] ꝓuenire poſſe. Cōuētos vero nō aliū fideiuſſorem nisi actuarium [c] vel vnū ex ꝓmatib⁹ ſue ſchole exercitoribus ꝓo reſpōſione ſue ꝓſone ſine ſcripto ꝑſtare: ſiue per ſeipſum ſiue per ꝓcuratorē data in iudicio reſpōſuri ſunt: ſiue in cauſis ciuilib⁹ appetantur ſiue in criminalib⁹ accuſentur: nec vl tra cōuentionis [d] noīe ſportulaz q̄ vnū aureum exercitorib⁹ vſq; ad finem litis preſtet quēcūq; cō tigerint cōueniri inducendoz [e] ſane noīe z cognitionū exercēda rum ſtādeq; ꝑſone gratia ex ſimplici [f] poſtulatiōe cōtra eos habita: ſiue ex appellatiōe ſubſecuta: vel alio quolibet modo [g] iudicio deponat: trib⁹ tm̄mō ſolidis vſq; ad terminū negocij eoz q acceptu ri ſunt p̄cipim⁹ ſemp eſſe ꝑtēctos. In cognitiōalib⁹ vero geſtis edē dis duos tm̄modo preſtari [b] ſolidos. Nec aūt priuilegia nō i eoꝝ tm̄modo ſed i matruz [i] quoq; z vxorum [k] perſonis valere: r ad integrū permanere. filijs [l] quoq; et maritis eiuſdem fideiuſſionis noīe ſi neceſſitas interpellatiōis exegerit tradi: nec alios vades [m] exigi: ipſoſq; dum militāt r poſt emerſam militiam cū bis qui ex tpis priozis ꝑſtite ſibi pragmatice ſanctiōis eiuſdē militie ſtipendia ꝓleſſe noſcunt oībus priuile gijs ꝑfrui: cūctis nihilomin⁹ capitulis ſacris affatib⁹ diue recordationis martiani quos ſe meruiſſe aſſerūt valituris: excepto hoc q ī diuerſis iudicijs tūc rūdere ꝑce pti ſunt hac ſanctiōe decernim⁹. Aduocato quoq; fiſci exceptoribus: etiam q apud arbitros hoc vtuntur offō ab exordio ſcipiēdo vſq; ad terminum finēq; negocij tertiā dūtaxat partē ſolidi prebi turos. In hmōi autē arbitrorum geſtis edēdis non vltra ꝑſtare q̄ dimidiā ſolidi partē: r cū p puin cias ꝓſtitut⁹ fideiuſſorib⁹ ꝓuētus caruerit: adiuratorie tm̄mō cautioni [n] cōmitti: nec vllo tpe niſi ex tue dūtaxat magnitudis ſnīa cō ueniri: exceptis tributarijs r mu nerū functorib⁹: r crīb⁹ q̄ in locis inquiri/flagitari/r vēdicari/gñalia legū ꝑcepta ꝓſtituūt: ꝑnī ſan ctiōe decernim⁹: viro clariſſimo adiutore ſublimitatis tue ſi ſpecu lis ꝓſtituto ne qd ex bis que ſta tuim⁹ aliqua ſurreptione violet.

¶ De decanis [o]. Titu.xxvij.

¶ Quatuor ex decanis q primū locū in ordine tenuerūt p biēnū ad ꝑmiceriatuz officium aſſumuntur. r alij in locū eoz debēt ſubrogari trāſacto biēnio. Bar.

Impera. Leo. Lex.j.

Quatuor [r] qui ex coꝝ poze decanozum ad primuz militie gradū puencrit/ biēnij ſpacio ꝑmiceriat [t] gerant offiū: neq; vlteri⁹ cuiq; li ceat i hoc ꝓmozari: vt oi gra r abi tiōe ceſſāte poſt duoz ānoz curri cula ſuccedāt ꝓzib⁹ ſubſequētes.

¶ Decani adherentes ſamulatoribus principis coz illuſtri magiſtro officiozū ſunt cōueniendi. b.d. Bar.

Impa. Theo. r Valē. Lex.ij.

Oſtre pietatis ſamulatio nibus adherētes/decanos nō oꝑs ꝓo deſiderio pulſantium ad alia ꝓtrahi iudicia: ſed viri illuſtres tantuz magiſtri officioz obſeruare examen. hoc nāq; mō neq; māſuetudinis noſtre obſequia decipiuntur: r agentib⁹ ad uerſus eos iure adhibetur reſpō ſum [s]. ad exēpluz itaq; deuotiſſimoruz ſcholariū [t] nulli licere me morates ad aliud iudiciuz trahere: r pulſatos [v] priozuz fidei ſcho le permitti ꝓecipimus.

¶ De menſoribus [z]. Ti.xxviij.

Impera. Ze. Lex vnica.

Rimicerius [a] menſoꝝ biennio expleto agen tis in rebus militis militiam ſortiatur.

¶ De priuilegijs eoz⁹ q i ſacro palatio militant [b]. Titu.xxix.

¶ Palatini a cūctis munerib⁹ ſordidis ſunt imunes r eoz⁹ filij r nepotes: r ipſis r eoz mancipijs nulla iniuria debet inferri. r cōtra facientes punitur. Bar.

Impera. Conſtan. Lex.j.

Palatinis tā bis q obſequijs noſtris icul pata officia ꝓebuerūt: q̄ illis q in ſcrinijs noſtris. i. memorie ep̄larū libellozūq; verſati fūt: ꝓcul vniuerſas calūnias [c] ſiue noīa tiones [d] iubem⁹ eſſe ſubmotas: idq; bñficij ad filios eoz⁹ atq; nepotes ip̄o ordie ſanguis puenire: atq; imunes eos a cūctis muneribus ſordidis r ꝑſonali bus ꝓmanere: cū vniuerſis mobilibus r mācipijs vrbanis: nec iniurias eis ab aliqbus inferri. ita vt q boc cōtēpſerit indiſcreta dignitate penas debitas exoluat.

¶ Cubicularij p̄ncipis q̄b⁹ vacatio ē ꝓceſſa r memoriales ſcriniozr libellozr ep̄larr tēt palatini r agētes i reb⁹ r filij r nepotes eoz ad bono reſ tmūera ñ vocāt iuiti: r a ꝑſonalib⁹ r cozpalib⁹ mūeri⁹ ſūt imūes. B.

Idem. Lex.ij.

De cubiculis [e] noſtris vacatione donatoꝝ: vel di uerſi⁹ obſequijs palatinis memoriales etiā qui in ſcrinijs memorie epiſtolaruz libellozum ſacrarumq; diſpoſitionū referunt: necnō r ſi q i vtroq; offō palatioz comitatēſiū ſingularūve vrbiū r offō amiſſionū r caſtrē ſis ſacri palatij militant: ꝑuilegia volumus hēre: vt nec ipſi: nec filij nec nepotes eoz ad bonoꝛes vel mūera mūcipalia deuocent: qb⁹ oīb⁹ ꝓdonam⁹ ne exactoꝛ vel turmarioꝛ quos capitularios vocāt curā ſubcāt: vl obſequiū temoniarioꝛ: vel pentapꝛocie [f] aut ēt tyꝛonis ꝑtā tionē agnoſcāt: nā bñficijs nr̄is ita digni fūt vt ēt ſēſua lib⁹ vel ꝑſonalib⁹: vel cozpalib⁹ mūerib⁹ liberent: r ba beant caſtrēſe [g] peculiū: ſiue adhuc palatiū obſeruēt: ſiue optata quiete donati ſunt [h]. Quib⁹ oīb⁹ priuilegijs coīū gimus agētes i reb⁹ lz militaribus [m] videant eē ſubnixi.

b ¶ De priuile. co. qui rc.
c ¶ Palatinis. Calūnias. i. munera patrimonialia. eſſet enīz calūnia ſi ab eis exigerent.
d ¶ Nominationes. ſcz ad perſonalia. vt.ſ. bac.l.et j.l.ꝓogti.
e ¶ Ordine ſanguinis. no. argu. contra. ff. de leg. ij. l.cū pater. §.a te. r facit. §.ō ꝓogti. ſacro. ſcri. l. iij. r.l. in ſacris.
f ¶ Indiſcreta. i. nō attenta nec conſiderata.
g ¶ De cubiculis. §. de ꝓpo. ſa. cu. l. ij.
b ¶ De memoriales. §. ō ꝓgi. ſac. ſcr. l. iij. r. l. i ſacris.
i ¶ Pentapꝛocie. nomen grecum eſt: r ōza penta: quod eſt quinq;. r ꝓocia quod eſt decima. i. munq; quinq; partis decimarū. ſic dicitur mun⁹ decapꝛocie. ſa decem: r eſt mun⁹ patrimoniale. vt. ſ. ō mune. pa. l. nec ꝓteſtatie. r ff. de mune. r bo. l. fina. §. migta. r. l. iij. §. decapꝛocios. r ibi no.
k ¶ Caſtrenſe. vt. j. de caſtren. om. pala. pecu. l. j.
l ¶ Donati ſunt. ad boc §. de aſſeſſ. l. nō parū. r de agē. in re. l. fin. §. 3 arg. §. §. de teſta. mili. l. pen. r de reſti. mili. l. vlti.
m ¶ Militarib⁹. i. ls ſuaz militiā cōplere debeant. que eſt. §. de curio. l. j. r ſi. r facit. §. de agen. i re. l. fi. r. j. l. ꝓogi.

†Als ici pit: q ex corpoꝛ.

a EX aula nra discedentes.ab aliq offo aule .vt.ff.l.j.pgi.ff.j.beant.
b Inuinctis.i.ab bis q iniungerentur.
c Fast.i.q fut nuerarij.
d Experientes.i.experti: ls sint idonei nō vocent.
e Ordines. Posterio. ri tpe.ff.ff.de offi. pre.p.l.j.t.ij.t vt dig.ot. ser.l.fi.t ō ysu.t ñ spar.l. j.t.ff. de albo scri.l.j.t.ij.
f Sacrilegij.ff.ff.vt dig. ni.ot. ser.l.j. t.j. de cro. mili.anno.l.lege.
g De priuilegijs scbol. Jn gbus tyrones militiam addiscunt.i.societatem militum.nā.j.l.vlti. vocat fortissimos.
b Jris. Comitibus.als comitibus:als militibus: q: forte sunt magistri militum.
i Senatores. i. nobiles q erāt scholares.i.de societate militū.ff. t.ff.de iudi.l.fi longius.ff.ff. Jtē no.aliquos degradari.ff. ff.de bis q no.infa.l.ij.ff. ignominie.t.ff.de agri.t man.l.ij.t.iij.
k Ad tue.magro offōū loquif.vt t.ff.de offi.ma. ofi.l.scholarium.
l Barbarorū.ff.de agē. in re.l.agentes. in p.tm.t ff.de cōmer.t mer.l.ij.
m Valeat vsurpare.no. ō eos q dicūt dñm ottonem potestatē in fraudez vocari defensorē. ff.ff.de na.li.l.j.in fi.t.ff.de tu.t cu.da.ab bis.l.fcire op. ff.j.t de transac.l.cuj bi. ff.ff cum lis.Accur.
n Ac lege.Scholis. id est societatibus militū armatorum.
o Tue celsitudinis. ma gistro officiorum loquif. ff.ff.de decu.l.ij.in fi.
p Observari. ff.ff.de cā strē.l.vl.l.fi.t ē rō i vtroq vt subijcit. t fa.in auf.vt iudi. fine q̄uo suf.ff.ff.q aūt.col.ij.t vt nō fiant pi. circa pn.t vt neq; mi. neq; fe.cir.fi. t.ff.de of.pref.l. iij.t.ff.vbi fe.vel cla.l. q cūq;.i fi.t in q.cau.mi.fo. p.l.j.ff.ff.de agē.i re.l. eq eo.ff.q multomagis rc.t.ff.ff.de re.iur.l.fi ex cui q ō plus est rc.ff.ff illa eq eo crati vbe:ff in puncta.
q Otiens. Sententia.monitoria.
r Tui culminis. loquif magistro officiorum. vt no.ff.l.proēm.
s Scholares.cepone vt in rubri.
t Constitute. hoc dic. vt.ff.de dig.l. mulieres.t ff.ad munici.l.fina.ff.vi duam.t in auf.de nup.ff. non tñ. colla.iij.t ad id q̄ de matribus dicit.facit.ff. de q̄sto.l.ij.Sed ff.

Degradatur qs dignitate spoliatur.

Discedētes ab aliquo officio in palatio principis licet sint idonei t experti: tamen ab omnibus oneribus eisdē iniūctis sunt immunes.Bar.

Imp.Gra.val.t Theo. Lex.iij.

EX aula nostra[a] discedentes viri ab omnibus iniūctis[b] habeātur immunes:numerario rūq; fastus[c] vel rapaces questus tanq̄ experientes[d] t idonei non patiantur.

Qui missionē meruit ab officio qō i palatio principis egerebat: anteferri dz oīb[a] alijs qui post ad regendas dignitates vel prouincias sunt assumpti.Bar.

Idem. Lex.iiij.

OOnes qui in palatio militando diuersis actibus pauerint volumus intātū eius dignitatis cuius meruerint missionem obtinere insignia:vt bis oībus pferantur in ordine atq; cōsensu qui posteriori rēpore[e] regēdas prouincias dignitatesq; susceperint palatinas.si quis autez temerariavsurpatiōe statuta violare tentauerit:sacrilegij[f] penaz sustineat.

De priuilegijs scholarum[g]. Titulus.xxx.

Magistri militū senatores milites suos scholares verberare vel degradare nō pūt:sed istud lpectat ad officiozū magistrum. Jtē magister militum suos domesticos senatores ducenarios vel centenarios facere non potest.b.d.Bar.

Imperator Leo. Lex.j.

VJris spectabilib[a] comitibus[b] scholaruz vberandi degradādive senatores[c] ac ducenarios licētiaz denegamus:ea nāq; tali cōmotiōe digna sunt ad tue[d] sublimitatis volumus referri notitiā. Jnsuper etiā domesticos eozum nō senatores vel ducenarios cētenariosve fieri decernimus. pena.v. lib.auri plecrēdo q̄squis hanc diuinaz iussionem excesserit scrinio vero barbarozuz[e] si tale quid vel attētari paſſuz fuerit : vel attētatum ꝓtra leges nō suggesserit.x. lib.auri condēnatiōe plectendo. illud etiā obseruari nō sine rōne conuenit:ne is cui domestici officiū p militie graduz vel qnquēnij tps itercdici cēsuimus familiaritate comitis simulata rē,pbibitā alio noie valeat[f] vsurpare.

Militans in aliqua militia q stipendijs decursis primicerius factus est:oīb[a] priuilegijs sibi cōpetētib[b] perfruat:t etiā in causis ciuilib[c] cozā officiozuz magistro tñ cogitur rūdere.in criminalibus vero causis hoc priuilegiū nō sortit.Bar.

Impera.Leo.t Anono. Lex.ij.

HAc lege decernimus vt qui in singulis scholis[a] militāti quiq; post emersa pēstipiozū curricula ad primiceriozum graduz peruenūt:t adozata nostre diuinitatis purpura virozuz clarissimozū comitū meruerint dignitatem:tā cingulo q̄ priuilegijs oībus fibimet cōpetētib[b] perfruantur:ac deinceps vsq; ad finez vite fozo tue celsitudinis[c] tātūmodo subiaceāt:nec ex alterius cuiusliber snia ciuile subire litigium cōpellant. Jn criminalibus sane cō trouersijs i publicis tributis ita t aduersus tales viros puincias moderātiū cōgruā iurisditionez volumus obseruari[d] :ne sub prextu cōcessi priuilegij vel flagitiozū crescat auctozitas : vel publica vacillet vtilitas.

Imperator in hac.l.cōcedit scholis i.societatib[a] militū priuilegia q̄ concessit magistris sacrozū scriniozū t agentibus in reb[b] t eoz principib[c].t pfistorianis:de q bus in.l.fi.ff. de consisto.sez circa fozū circa fideiussoꝛe.f.de iudicio sisti circa solutionē spōtularum t similia. tam in vrbe q̄ in prouincia.Et hoc sit p summario.

Impera.Archa. Lex.iij.

QUotiens super causa ciuili vel etiam criminali ex sententia[a] videlicet iudicij tui culminis[b] scholares[c] vel eozum coniuges siue adhuc viuerent earū mariti siue post mortē eoz in viduitate ꝓstituē[d] sunt:matresve eozum in viduitate permanētes:aut liberi qui nō specialiter alterius iudicis iurisditioni subiecti cōditionez sozititi sunt t serui[e] ad eos pertinētes cōueniuntur:minime eos easve extranei fideiussozis exactione vexari:sed pro cōsuetudine[f] vetustissima t iugiter obseruata numerium siue scholę[g] fideiussorem prebere iubemus.hoc videlicet obseruādo vt in criminalib[h] causis quinq; alios primates ex.xxx.viris a pmicerio vsq; ad.xxx.retro nu merandis vna cum numerario volente.f.t nō recusante prebeant fideiussores aut recusantibus.v.(sicut dictum est)viris extrancis in criminibus tantūmodo publicis fideiussoꝛ vna cuz numerario prebeatur:ita vt executoribus nō amplius ab bis q̄s vnus solidus siue per se siue per procuratoꝛez respondere maluerint prebeatur. Jn subcūdis autez cognitionalibus certaminibus quotiēs causa fuerit arbitro[i] delegata:pro cōtestatiōe litis vnū solidus:t pro diffinitiōe ab arbitro recitāda alterū vnū t nihil amplius dari decernimus. Q si causa in iudicio tui culminis ab ipsa ꝓtestatiōe litis vel relatiōe iudicis: aut appellatiōe interposita ventilatur:pro iducēda cognitiōe nō amplius q̄s tres solidos t chartarū vel recitādorū in cognitiōib[j] instrozū noīe editiōis qnctiam gestoꝛ duos nūmō solidos dabunt. Quotiēs sane apud viros clarissimos,puinciarū moderatoꝛes ex delegatiōe scilz t snie tue magnitudinis ꝓtra viros fortissimos[k] scholares:vel coꝛ ziuges:vel liberos:vel seruoꝛ cognitio cele bret:nō amplius q̄s dimidiā partem cōsuetozū sumptuū pberi decernūn[l]. hoc etiā adijciēdo vt qui acceptis commeatibus ad puincias ꝓuecti fuerint:vsq; ad.v.mensium spaciū intra qō ipsis erit remcādi[m] licentia:nullam penitus actionē super ciuili videlicet negocio(exceptis criminibus[n] t tributarijs functionibus) sustineant. ne tamē ibi quoq; d post quintum scilz cōmeatus mēsem ex sententia iudicij tue magnitudinis conuenti in exigendis fideiussoꝛibus aliquod sentiant detrimentum adiutatoꝛie[o] eos cautioni iubemus cōmitti.quotiēs autē ex verbis t fine vlla scriptis ꝓlata snia[p] ijdem fortissimi scholares vel eozū matres seu coniuges (vt dictum est)

Cōsentiētib[q]

ff.de senato.l.j.Solu.vt no.ff.de .pgi.sacro.scri.l. in sacris.circa prin.

r Serui.boc dic. vt.ff.d.l. in sacris.

g Cōsuetudine. ff.ff.de diuer.offi.l.viros.

f Sue scbole. officialis quidam erat.t fa.l.predicta.in sacris.ff.fideic.

g Arbitro.i.iudici delegato.ff.ff.de appel.ex cō sensu.Accur.

a Fortissimos. per boc nota q de militibus armatis loquitur.

b Remeādi.ad militiā.

c Exceptis criminibus. ppie excipit a functiōibus.ipoꝛpie a tributis. t facit.ff.de cast.l.ff.ff.

d Jbi q̄s.l.in prouincia. nā poterit cōueniri post qnq; mēses:sed certo mō vt dicit.ad q̄ est dictus ff.t facit.ff.vt mili.for ꝓscrip.nō vtantur.l.j.

e Administratoꝛie. ff.ff.de castren.l.fi. ff.ff.t de .pgi. fac.scri.l.i sacris.

f Snia.scilz citatoria:t dic de facto.nā de iure in scriptis sunt cōueniendi: nisi sit cā vilis t partium consensu vt subijcit.

Citari nō dz qs sine scriptis.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Cōsentientibus. No. cōsensu partiū sniari pot se fine scriptura. sic. ff. de epis. ⁊ cle. gñaliter. in fi. ff. hodie ēt sine cōsensu par tiuꝫ. vt. ff. de sen. ex pi. re. aut. mili. ⁊ fa. ad le. ff. de dig. l. quotiēs. ⁊ idē i fi. ff. ibus ibi no. i. l. q̄tiēs. ⁊ ff. de pxi. fac. scri. i. l. sacris. ⁊ de pxin. agē. in rebus. l. fi.

b ¶ De castrē. oium pala. ꝛc. ¶ Id est de militibus palatij qui principem sequūtur. vt. ff. ti. superiori: sed hic circa peculiuꝫ.

c Omnes. Sup fundunt. i. locupletant. ff. ⁊ dic edicti ō legib⁹ q̄ sunt. ff. tit. ij. l. j. ⁊ ij. q̄ sunt ꝑstantinivt ista. Vel dic ꝙ nō babemus.

d ¶ Si quando. als si qñ. als si quam dum ꝛc.

e ¶ Parsimonia. abūdat si. Et not. parsimonia sic ff. de epi. ⁊ cle. l. ij. ff. ō pecu. l. peculium eq eo.

f ¶ Precipimꝰ. Ut. ff. de bo. q̄ lib. l. pe. ⁊ fa. ff. de assē. l. velut. ⁊ de aduo. diuer. in. l. fori. ⁊ de iof. test. l. fi. ⁊ de silē. l. fi. ⁊ de epis. ⁊ cle. l. cū leg. ⁊. l. sacrosan cte. ff. tit. j. l. ij. in fi. ⁊ de bo. pos. eq test. mi. l. j. ⁊ fa mi. ber. si fili⁹. ⁊. ff. de colla. bo. l. fi. ff. nec castrense.

g ¶ Signa nr̄a. qs stāt no biscum ⁊ sequunt nos: ꝫ nō fint ī castris q̄ facit fieri alicui ꝑ aliquez ducem belli. vt. j. ō re mi. l. nemo miles. ¶ Itē no. ō puluere.

b ¶ De eq̄stri dignitate. ¶ Conuenit ꝓcedētibus.

i Quites romanos. q romam custodiūt: nā ⁊ illi babentur ꝑ absentib⁹ reipublice causa. vt. ff. quib. ex cau. ma. l. milites. Et dic ꝙ aliqui ꝓsidentes aliꝫs erāt: nō enim simplex militia est dignitas. vt. j. titu. ij. l. fi. in pcin. Accur.

Militia simplex nō est dignitas.

k ¶ Clarissimatus. i. cōsulatuꝫ. vt. ff. de. o. ꝑ. l. ij.

l ¶ De perfectissimat⁹ dignitate. ¶ Dignitas erat forte vt esset dictus perfectissimus miles.

m Dicilis. negocio. vili.

n ¶ Honores. ſ. istū. ꝓbitate ergo dat nō ꝓcio. sic. ff. de epi. ⁊ cle. l. ſ. q̄ēſ.

o ¶ Alicuius. priuati sine aliquo viti officio. vt. ff. ō dig. l. ne qs. ⁊ facit. ff. de agen. in re. l. agētes. ſ. j.

p ¶ Qui mili. pos. vel nō. ¶ De armata militia lo quit. ⁊ de hac ꝓia ꝑte loquit. j. e. l. j. ij. ij. ⁊ iiij.

q ¶ Et de seruis. ¶ De boc j. eo. l. pe. ⁊ vlti.

r ¶ Et vt nemo. de boc. j. l. eis.

aut liberi aut seruī monean̄t: nihil ipsa executiōe spoztularū nomine penitus eos vel eozum matres seu cōiuges aut liberos ꝑm superius datā distinctionem vel seruos ꝑbere decernimus. Sed si talis sit negocij vilitas: vt etiaꝫ sine scriptis cōsentientibus[a]. videlicet partibus super ea possit cognosci expectato sine scriptis (sicut dictū est) habēde cognitionis euētu: si deteriozem calculuꝫ reportauerint: spoztularū nomine vnum tantummodo solidum executoꝛi prestabūt. Si vō causę qualitas habendam in scriptis cognitionem flagitauerit: in hoc necesse est casu interlocutione in scriptis proferenda ea que superius de quātitate spoztularū decidendarūꝫ cognitionū disposita sunt obseruari.

¶ De castrensi oium palatinorum peculio[b]. Titulus. xxxi.

¶ Palatini habētes aliqđ priuilegiū. qcqđ q̄ierit in offō moꝛātes ex donis ꝑncipis aut eozū industria ꝓincipe conscio retinēt tanq̄ castrense peculiū: ꝛa a labore castrozum nō sunt immunes. b. d. Bar.

Impera. Constan. Lex vnica.

Odnes palatinos ąs edicti nostri iamduꝺuꝫ certa ꝓuilegia superfundunt[c] rez si quando[d] in palatio nostro moꝛantur: vel si patrimonia[e] ꝓpria quesierint: vel donis nostris fuerint ꝓsecuti: vt castrē se peculiuꝫ habere ꝓcipimus[f]. Quid enim tam ex castris est q̄z qđ nobis cōsciꝰ ac ꝓpe sub cō spectibus nostris acquiritur: sed nec alieni sunt a puluere ⁊ labore castrozum qui signa nostra[g] comitātur: qui ꝓsto sunt super actibus quos intētos ⁊ cruditos studijs itineruꝫ ꝓlixitas ⁊ expositionū difficultas exercet. Ideoq̄ palatini nostri qui ꝓuilegijs edicti vti potuere: peculia sua ꝓtia pua retineāt: qui dum in palatio nostro constituti sunt aut labore (vt dictum est) ꝓtio: aut donatione nostra quesierint.

¶ De equestri dignitate[b]. Titulus. xxxij.

Impera. Justi. Aug. Lex vnica.

Quites romanos[i] secundum gradum post clarissimatus[k] dignitatez obtinere iubemus.

¶ De ꝑfectissimat⁹ dignitate[l]. Titulus. xxxiij.

Imp. Cō. L. vnica.

Odicilliꝰ perfectissimatus fruētur qui ipetrauerunt si abhozreant a ꝙditiōe seruili: vl fisco: aut curie obnoxij nō sunt: vel si pistozes nō fuerint: vel nō in aliquo negocio[m] constiterint: nec sibi honozem[n] venali suffragio emerint: nec rem alicuius administrauerint.

¶ Qui militare[o] possunt vel nō: ⁊ de seruis[q] ad militie dignitatē aspirantibus: ⁊ vt nemo[r] duplici militia vel dignitate ⁊ militia simul vtatur. Titu. xxxiiij.

¶ Volentes militare se debent etiam offerre ei qui habet ius ꝑbandi scilz officiozū magistro. Item nullus causa litis vitande militare potest. Bar.

Impera. Seue. ⁊ Ant. Lex. j.

Ji militie nomē dare vultis offertevos bis[a] qui ꝑbādi ius habent[t]. non autez ignozatis eos qui litis[u] causa militiā appetierint postulantibus aduersarijs solui sacramento solere.

¶ Jn fraudē ciuiliū munerū nulluꝫ ar mate militie nomē pōt assumere. Bar.

Impera. Ar. Lex. ij.

Non tm̄ decurionū filij: sed oīb⁹ in fraudē ciuiliū muneruꝫ noia armate militie dantibus fraudem. pdesse displicuit[v].

¶ Coloniv̄ saltuēs ad militiā arma tā volētes vel inuiti nō sunt audiēdi. B.

Imp. Dio. ⁊ maxi. Aug. Lex. iij.

Cura puigili obseruare debebit sublimitas tua: ne coloni vel saltuenses[x] aut vltro se offerētes ad militiā suscipiantur armaram: aut cogantur inuiti.

¶ Curialis vel cobartalis cōditionis eꝑis ad armatā militiā nō assumit. bar.

Impera. Leo. Lex. iiij.

Odnes omnino curialis vel cobartalis conditionis cō stituti: nullam armatam militiaꝫ in posterum arripiant[y].

¶ Quas militias diuersi gñis aut dignitatē ⁊ militiā eodē tpe qs habere nō potest: secus si ad idem tendant. Bar.

Impera. Justi. Lex. v.

Jis quidem[z] quibus indultum bactenus demonstrat quo binis aut ternis: pluribusve mercantur cingulis non coniunctis ex prisca consuetudine: ꝫ absentis[b] atq̄ discrepantibus dē ele ctio qđ retinendum sibi potius

censeant: qđ deserendū cognoscant: vt in eo qđ optauerint firmiter maneāt/eo qđ desperierint sine dubitatiōe repellant: † in posterū vero nemini ꝓsus facultas patet eodem tpe: plusq̄z vnius ordinis[c] nomen affectare: interdicēdis in cōe cunctis (vt dictū est) binis pluribusve militijs[d] nec dignitatē ꝓiungere cuilibet alij cingulo ꝓcedi: vt ⁊ q̄ supplicādū de re vetita nobis estimauerint pena decem libzarum auri ꝓ eo temeritate quāuis infrucuosa[e] plectentur. Et qui susceperint' iussionem augustam per surreptionem elicitam (quod nōnunq̄z contingit). ꝛ. libzarū auri mulcta feriant: scrinijs ēt necnō officijs quoz hoc interfit si non restiterint[g] ꝛ hanc ꝓgmaticam legē abiecerint: decem libzarū auri dispendio pu-

s Ji militie. His scilicet magistro militum ⁊ ducib⁹. vt. j. titi. j. l. penul.

t ¶ Habent. ſ. debitis. vel habeas offerre. nec tamē sine ꝑbatoria ꝓcipis ag gregātur. vt. j. ti. iij. l. ne mine. als nō militet. vt i auf. de mā. ꝑn. ſ. fi. colla. iij. ⁊ fa. ff. de fabricē. l. iiij.

u ¶ Litis. ſ. vitande. vt. ff. de re mi. l. iij. ſ. non oīs. ⁊ l. fi. ⁊ fa. ff. ſ. ꝑpter pub. l. j. ⁊ de ta. l. j. ⁊ de decu. l. q derelicta. ⁊. l. ne quis. ⁊. l. omnes. ⁊. ff. de ꝓcura. l. maritus. ſ. j. ⁊. j. l. ꝓpi.

v ¶ Ontātū. Displicuit. vt. ff. de mu. ⁊ bo. l. iij. ſ. fi. ⁊ fa. ff. l. ꝓpi. cum suis cōcor.

x Ura. Saltuenses ꝓdiꝰ cōductores coloni: ꝓatoꝛ saltuenses dicunt. vt. ff. de fun. pa. l. fi. in ꝑn. ⁊ facit. ff. de agri. ⁊ cen. l. colonos. ⁊ de fug. co. l. j. ⁊ fi. ⁊ de manci. l. iij.

y Odnes. Arripiāt. facit. ff. vbi curi. vl cobar. l. j. ⁊. ij. ⁊. ff. de tab. scri. l. j. ⁊. ff. eo. tit. l. j. cum suis cōcor. Accur.

z Jis quidē. als eis. als bis.

a ¶ Absectis. i. separatis sed valeret boc si separatim posset vti. vt. j. ſ. fi.

b ¶ Odinis. scilicet militie armate vel inermis vt subijcit.

c ¶ Jnfructuosa. No. puniri affectum ⁊ si nō sequatur effect⁹. sic. ff. de legi. ⁊ ꝑti. l. ij. in fi. ⁊ in lombar. de consi. mo. l. si qs. ⁊ ne. ad regē. ne. ſ. fi. l. iij. ar. cōtra. ff. qđ qſqꝫ iu. l. i. ſ. fin.

d ¶ Susceperint. indices ad quos deuenerit. vt. ff. de ꝓcc. impa. offerē. l. rescripta. facit. ff. ſ. nupt. eq rescrip. pe. l. j. in fine. ⁊ de peti. bo. ſubla. l. j. ct. ff. vt li. pen. l. ij. ⁊ fi. ⁊ in auf. vt omnes obe. iud. col. ij.

e ¶ Restiterint. no. sic. ff. ō decu. l. oēs. ⁊ de app. qm.

1 Facit ad h. c. de multa. extra de ꝓbē. li. vj. vbi dicit q̄ nullus ꝓtest retinere duas dignitates.

a ¶ Gradus.i.ordo quem percipiēt ante susceptam administrationem. ff.d.t repete fuerint sorti.

b ¶ Parem.scz qualē dixit.ff.eo.l.in prin.ibi dēt electio ꝛc.

c ¶ Quem.scz titulum.

d ¶ Verūz.p fed.ꝛ est als desistēte.ꝛ als desistendo ꝛ als di.ꝛ idez est sensus.

e ¶ admonente.als monente.ꝛ als moderante.

f ¶ Concedi.i. confere:ad qđ.ff. de inoffi.test. l.oīmodo.§.fi.ꝛ de pig.l. vlti.ꝛ aut.ibi posita. ꝛ.ff. de progim.fac.scri.l. vniq.ꝛ.l.in sacris.

g ¶ Cōsequendi.i.cōseq.

h ¶ Assessoris. nomen officii.

i ¶ Quos.s.ꝑdictos oēs.

k ¶ Junganf.scz p legem scriptā nō p pulegiū ꝑcipis viuentis.ꝛ not.per hanc legē nō licere habere duas ꝓbendas.

Duas ꝓbēdas habere nō lz l

Super seruis. adde ruerint.ff.ot. q̄ lex facit liberuz.sic in aut.de san.epis.§.si seruꝰ. col.vlt. ꝛ de nupti. §. si vero ab. colla.iiij.ꝛ de mona.§.i. colla.i.ꝛ de bo.libe.l.fi.in fin.ꝛ.ff. de ꝓpo.sac.cubi.l. inbemꝰ.in ꝓnc. Sed q̄. ff. de re mili.l.alienum . vbi nō fit liber. Solu.bic cōrigit:vel bic erat electus ibi sua auctoritate vsurpauit. Itē q̄. de tab.ge nerali. Solu.vt.j.l.pgi.

m ¶ Ostendere.ff.ot. ꝓbari ignoātiā coīpso q̄ q̄. nō ꝓbaf. sic ꝛ.ff. de accu.l.si cui.§.i.glibet enim ignoās ꝓsumitur . vt.ff. de ꝓba.l.verius. ꝛ isti. de leg.§.quod autez ꝛ.ff. de admi.tu.l.hoc autem. ꝛ.ff. de ꝓpo. sa.cu.l. iubemus.in fi.ꝛ.ff. de pe.here. l.q fc. Item q̄ de ꝓbaf quomodo ꝓbat reus: Nā.q̄ ecipit adferendo de ꝓbatio.l.in exceptionibus . Item est ei mos gerendus . vt.ff. de ꝓba. l.circa . ꝛ facit. ff. de libe. cau.non mutant.

Ignorantia ꝓbaf eo q̄ q̄. nō ꝓbaf.

n ¶ Militauerint.tpe hui⁹ l.ꝛ facit ad.l.i aut.cō sti.q̄ de dig.§.j.ꝛ.ff.ne rei do.vel tēp.l.j.ꝛ.j.l.pgi.

¶ Cōcu. c. ſ. ceus gl. ſup. ff. monſt. extra v. his q̄ vi metuſ. ne cā fiunt.

o ¶ Si q̄s. Ditio serui. ß lex facit libez.vt ſ.l.pgi.cui ſimb. Sz q̄. ff. de tab.l.ghali. Solu. illa trabitur ad iſtaz imo ibi munus hic dignitas.

p ¶ Accipientes.nam do nam⁹ nr̄is militib⁹ ſtipēdia et alia . vt. ſ. de caſt. om.pa.pe.l.j.ꝛ.j.tit.ij.l.j.

q ¶ Imperfectuz. ad hoc ſ.ad fil.l.fi.

r ¶ Preterite.vt.ſ.l. pgi.

s ¶ Notum.ff.ot. fic.ff. q̄ ap.fit.l.j.ſ.fin. ꝛ.l.fi. ꝛ.ff. de cal.l.ánus . ꝛ de ꝓcu. tu.l.quinquaginta. Acc. niēdis. ¶ Si qd autez ꝺ hoc ꝓpe tretur:ſciant oēs q̄ extra cōceſſum admiſſum eſt aut actū fuerit: vel noīs cōſcriptū publicis:ſimile habeatur ac ſi nec ipetratū nec pnūciatū oīno nec inſertū eſſet vllis matriculis:ſcituris ēt oīb⁹ qui nec merentes in ordinib⁹ armatis ſiue ciuilibus adminiſtrandas.puincias ſeu gerendos q̄ſlibet numeros/vel iā criā ſunt ſeu decetero fuerint iuſſione nr̄a ſozitiri.ꝛ vt ſcruetur eis gradus ꝛ augusta.ꝑ meritis ſanctione parē indulgēdā ſibi licētiaz poſtq̄ dꝰ poſuerint ſolicitudiné.aut i ꝓuri cingulo.ꝓtinus perſiſtēdi nullo vēdicādo titulo dignitatis q̄a ſolicitudo media ꝓſtiterit aut retinēdi ſplendoꝛē queꝛ acq̄ſierint adminiſtratiōis obtentu: veruz⁹ ꝓuri cingulo deſiſtēdi:monēte⁶ tamē inata nobis clemētia)liberum eſſe cūctis .ꝓſpexim⁹:ñ militia qua decedēdum eſt inter eas habeat quas volentib⁹ lz diſtrahere:ꝛ in alios eos cōtēdi⁷ ꝛ ꝑcia ꝓſequēdi⁸:put in ciſdē agmin⁹ conſueuerit bactenus. Exciꝑendis videlicet nec deducēdis in banc perpetuo cōſeruādā legē ꝓgmaticā:eis q̄ binas militias ſimul cōpoſitas ꝛ ſociali nexas cō ſortio fuerint aſſecuti:vt viris di catiſſimis ſcholarib⁹ atq; candidatis fieri moꝛis eſt:necnō viris deuotis latercūlēſib⁹ ꝛ ꝓgmatri carijs vel a ſecretis⁹ ꝓtingit q̄s¹ memoꝛialium aut ctiā agentiū in reb⁹ adoꝛnat cingulus:ꝛ ſi q̄ ſimili ſtipendioꝛ iungant¹⁰ copula.

¶ Dñis patiēs ſeruū militare dñio ꝓuinabit ꝛ iure ꝓnoatus:ſed ſi eo ignoāte ſeruus militiam fuerit adeptus:tunc infra.ccc.dies tantū ex quo ſciuerit datur ſibi eum vendicandi poteſtas.Bar.

I Cem Juſti. Lex.vi.

Sup ſeruis q̄ poſtea ad quādā militiaz aſpirare tētauerint:vel ſciētib⁹ vel ignoātibus dñis ꝓcipimus: ſiqđē ignoātib⁹ eis eam meruerint¹: licere domi nis adire cōpetentē iudicē ꝛ ſuaz ignoātiā(eo q̄ ꝓtrariū minime ſ ꝓbaf)oſtēdere[m] coq; modo ſpoliatos eos militia in ſuuz dñium trahere.ſimuero ſciētib⁹ his ſeruis militauerint:[n] cadere q̄dē eos nō tñ dñio cozū:ſz ctiā oī patronaꝰ iure.illos vero ingenuos eſſe ctos:ſiquidē vtiles ad militiā eis datā viſi fuerint/in ca durare: ſin uero minime idonei ſint:ea ꝓuari. Sup illis aūt ſeruis q̄ tā militauerūt:ꝛ adhuc i eadē militia ꝑſeuerāt:licentiā dam⁹ dñis intra xxx.dieꝝ ſpaciū ab eo tpe cōmerādū q̄ ꝓſens ſanctio diuulgata fuerit:vel noſtram adire cle mentiā:vel cōpetentes iudices:ꝛ ſuā ignoātiā cōmēdare coſq; in ſuū dñium recipe. quo tranſacto ſili modo tā dñio q̄ omni patroꝰ iure cadere eos neceſſe eſt.

¶ Dñis patiēs ſeruz in dignitate eſſe priuabit dñio ꝛ iure patronatus: ſi ſi eo ignoāte ſeruus ipſam fuerit adeptꝰ:tūc infra.ccc. dies tñ ex quo ſciuerit datur ſibi vendicandi poteſtas.b.d.Bar.

I dem. Lex.vij.

Si q̄s ſeruū ſuum dignitatez habere quēadmodū militiā fuerit paſſus ſpolietꝰ dñio ſerui ꝛ iure quod ꝑtinet ad patronos: cui eiꝰ ferendū eſt homines a noſtra manu donatiōes accipiētes adhuc iter ſeruos haberi ꝛ forte cū ſuis dñis noſtram purpuram adorantes . in his itaq; caſib⁹ in quib⁹ nō militia ſed dignitas volentibus dñis ſeruis acq̄ritur:eadem iura reſeruent que antea poſita ſunt ne videaf noſtra ſanctio aliq̄d habere iperfectū[v]. Sciant aūt domini ad exēpluz ꝑterite[r] noſtre cōſtitutionis que de hmōi ſeruis loqtur:q̄ niſi hoc itra.xxx. dies ex quo eis hoc fuerit notū[o] manifeſtauerint:ꝛ competētē iudicem adierint:ꝛ ſpoliare eos dignitatibus curauerint: dominiū eoz ꝛ ius patronatus amittant: nobis deliberātibus poſtq̄ dominio ſui fuerint liberati:ꝛ inter ingenuos cōnumerati ſi oꝑtet eos habere dignitatem vel ea q̄s indignos ſpoliari[t].

¶ Negociatoꝛes ne militent. Titulus.xxxv.

¶ Negociatoꝛib⁹ eſt omnis militaris dignitas iterdicta exceptis argēti diſtractoꝛib⁹ q nō ad armatā militiā ſz ad aliam quācūq; accedere poſſunt. Qui vō añ hāc legē aſſumpſerūt illā retinere poſſ:dū tñ a negociatiōe ſe abſtineāt:alſ militia ꝓuarent:armoꝝ tamē cōſtructoꝛes militiam obtinere ꝛ ſuam negociationē retinere valent.Ꝺo.de pla.

Impera.Juſti. Lex.j.

Os q vel in hac alma vrbe vel in ꝓuinciis cuidā ergaſterio[y] ꝑſunt:militare decꝛeto ꝓhibem⁹[z] exceptis argēti diſtractoꝛibus q in hac alma vrbe negociant:hos cñ[a] vtpote vtiles oībus Ɔctib⁹ armata qdē militia penit⁹ abſtinere ſancim⁹:aliā vō quācūq; fine mctu ꝑſentis ſanctiōis poſſe ſibi acgrere. Si q vero negociatoꝛes q̄s militia ꝓhibuim⁹ tam[b] militarūt:eis licētia dam⁹ negociationē qdē relinq̄re:militiā vō retinere. Sciētibus q̄ ſi poſtea negociātes apparēāt militia ꝓuabunt: quod ꝛ in argenti diſtractoꝛib⁹ huius alme vrbis (ſi armatam militiaz iam ſoꝛtiti ſunt)tenere volumus. vt relicta negociatione liceat eis in eadē militia durare. Negociantes etenim poſt hanc ſanctionem huiuſmodi militia ꝓuabuntur:illis qui ad armoꝝm extructionem[c] ſuam profeſſionem contulerint minime ꝓhibendis ad competentem ſue profeſſionis venire militiam:ꝛ huiuſmodi negociationē nibilominus retinere.

¶ De re militari. Titulus.xxxvi.

¶ Miles captus ab hoſtibus dum ibi eſt ſtipēdiū vel donariū habere non poteſt.Bar.

Imperatoꝛ Auguſt. Lex.j.

Tipendia ꝛ donatiua[b] tpis q̄ apud hoſtes

t ¶ Spoliari. armata vel iermi militia.vt.j.ti.l.j.

¶ Negociatores ne militent.

v Os. Ergaſterio. i. ſtationi quaſi negociationi.

z ¶ Prohibem⁹.hoc non nobilitatis defectu. nā ꝛ libertus militat. vt.ff. de teſt.mi.l.ſi filiꝰ.§. papinianus.ꝛ.ff.tit.j.l.penul. ſed q̄ſi ex vili officio non debeāt aſſumi.vt.ſ.de dig. l.neq;.ꝛ de pfectiſſima dignitate.l.j.ꝛ.j.de cobarta.l.añpe.ꝛ p id q̄ſ:bijcit argētarijs quaſi nō ſit hoc vile officiū. vt.ſ.ti.j. oēs.q̄ ſemp ibi animum bñt.ar.ſ. loca.l. milites. Sz ſ.de in.om.iu.l.vlti.vbi negociatoꝛes militāt.Sol.hoc nonū: illud vetus.nā hic dicit de cetero.Vel ſol.vt ibi.

y ¶ Hos enim.vt ſunt ceteri preter argentarios.

3 ¶ Jam.ante banc legē.

a ¶ Extructionem . q̄ arma faciunt.vel facta ꝑſui coaptāt.ꝛ facit ad.l.ſi de aduo . di.iu.l.ne qs.ꝛ.ſ. de pig.l.fi.ꝛ.ſ. de agen.in re.l. agentes. §. exceptis. ꝛ.ſ.i q.cau.mi. fo. ꝑel. j.ꝛ.ſ. de fab.l.iij.ꝛ q̄ no. ſ.qui.eꝛ cau.ma.l.vlti.

¶ De re militari.

b Tipendia ꝛ donatiua. Ponit ꝓ eodem: vel quia quādoq; vltra ſtipendia contulit preſentibus.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Non iure. q causa facti nō cōtinent postlimio. vt. ff. q ex causa. l. deniq. Sed ꝛtra. ff. eo. l. iij. §. is q ad hostes. in fi. §. ꝛ. l. nō omnes. §. pen. ꝛ l. pe. Sol. h fuit capt⁹ pfidio ibi ex improuiso duz iter facit aut eplam fert. vel ibi ex spāli indulgentia principis nō cōi iure: vt dz in defertore. vt. j. eo. l. cum allegatis. ꝛ. ff. eo. q excubias. ꝛ facit. §. de domel. ylti.

b ¶ Jginti. s. annorū.

c ¶ Sozdida. scilz patrimonialia: sed bone sta subidibitis. vt. ff. de priuile. vet. l. ij. §. fi. §. a plonalib⁹ excusant. vt. §. de bis q nō imple. stip. l. pe.

d ¶ Jlites. Dissi. cum cōiuctio causalis.

e ¶ Uti possunt. vt. §. de bis qui non iple. stip. l. j. ꝛ de insa. l. j. lib. g. ꝛ de digni. l. neq. ꝛ. l. iudices. et de assel. liberti. ꝛ de iudi. l. cum pretor. §. nō ges. et ff. de bis qui no. infa. l. ij. §. ignominie. Accur.

f ¶ Arguēt. f. rome ꝛ etiā alibi vbi sit iperator⁹ non stabūt. vt. ff. de bis q no. infa. l. ij. §. ignominie. et de excu. tu. §. ꝛ milites. §. fz ꝛ ignominia. ꝛ. ff. eo. l. milites. §. missionū. acc.

g ¶ Defunctorū. Cōsti tuit. sed ꝛ viuenti desertori pena iponit. qō dic. vt. ff. e. l. iij. §. q militie. ꝛ. l. nō oēs. p totū. ꝛ. l. pe. ꝛ. §. qñ li. vni. §. iudi. se vindi. l. ij. ꝛ. j. l. pēi.

b ¶ Um allegatis. Habeat. vt. ff. eo. l. iij. §. qui militie. ꝛ. l. pe. Sed arg. ꝛtra. ff. de ali. ꝛ ciba. lega. l. is cui. Sol. ibi spe ciale in alimētis. vt. ff. de bis qui pro nō scrip. ba. l. fi in metallum.

Alimēto rū cā pueri legiata ē.

i ¶ Poterit. §. eo. l. j. ꝛ §. de decu. l. ne quis. in fi.

k ¶ Emel. Cōcedi. sine augusti affatibus. vt. j. de diuer. of. l. ij. ꝛ ar. j. de cobar. l. fi quis.

l ¶ Quando. pro quia.

m ¶ Dedicis. Not. consulendos qui sciunt. sic ꝛ in aut. de non alienan. §. quod autem.

n ¶ Uitium. animi vel corpozis. vt ꝛ. ff. c. l. milites. §. missionū. licet vitium non sit proprie corpozis/ sed vnus p altero ponit. vt. ff. de edi. edic. l. j. §. sed sciendum.

o ¶ Rustra. miles nā natus crie militarivel cōi non fit infamis: nec dum militat. i. dū militia durat. naz statim vt ifamis est miles esse desinit: quia iā nō posset ſtare vbi princeps. vt. §. eo. l. milites. in fi. nec factus veteranus vt ꝺ: ꝛ sic mi

Infamis factus dignitates pdit.

fuisse te dicis restitui tibi postliminio regresso restitutoq; non iure⁹ desideras.

Idem Augustus. Lex. ij.

U Jginti⁹ stipendia si imple stis/ sozdida⁶ munera militie vobis non indicentur.

¶ Missus a militia ignominie causa est infamis: ꝛ dignitatem cōsequi nō potest: mozari tamen potest vbiq; ptez̄ in locis interdictis. b. d. Bar.

Idem. Lex. iij.

M Jlites ignominia missi⁶ cū ifamia notāt nullis bonorib⁹ q integre dignitatis hoibus deferri solēt vti possunt⁶. habeāt autē mozandivbi velint potestatem: preterq; in cis locis in qbus specialiter arguntur⁶.

¶ Bona militis deseretis in desertio. ne defuncti confiscantur. b. d. Bar.

Impator Sozdianus. Lex. iiij.

D Efunctoz in desertiōe bona fiscari diuus marcus ꝛ antoni⁹ pater me⁹ cōstituit⁶.

¶ Desertoz idulgētia pncipis restitutus nō habet pio tpe quo deseruit pinde ac si militasset in castris: ꝛ ideo p illo tpe stipendiū non petit. b. d. Bar.

Impator Sozdianus. Lex. v.

C Um allegatis septē annos in desertione egisse mariti sozozis vestre: ꝛ indulgentia nra esse restitutū: nō recte desideratis vt id tps ac si in castris fuerit beatur⁶, pinde excepto eo tēpore qō ad desertozes pertinet restitutus ex indulgētia nostra reliquo militare debebit: ideoq; nec stipendia tēporis quo in desertiōe fuerit exigere poterit⁶.

¶ Missus a militia ex cā egritudinis fact⁹ sanus instaurādus non est: tū mitti nō debet nisi medicis boc denūciantib⁹: ꝛ iudice boc inquirente. b. d. Bar.

Idem. Lex. vj.

S Emel causaria missis militibus instauratio non solet cōcedi⁶ obtentu recuperate valitudinis meliozis: quando⁷ nō temere dimittantur: nisi quos constet medicis⁷⁰ denunciantibus ꝛ iudice competenti diligēter examinante vitium⁷¹ contraxisse.

¶ Uānat⁹ crie militari miles egistēs nō infamatur etiā fact⁹ veteran⁹. Bar.

Idem. Lex. vij.

H Rustra⁸ vereris ne nota⁹ q propter delictum militare intercesserit estimationem⁹ tuā⁷ iam veterani⁶ lesisse videant: maxime cū nec ex eo delicto quod in paganoz̄ potest cadere persona notatos milites post missionem placuerit esse famosos.

Imperator Pbilip. Lex. viij.

C Ausaria missus / nulla estimatiōis macula aspergit⁶

¶ Dans operaz vt barbari romanos depredentur vel predā factam cū eis diuidens: viuus comburit. Bar.

Imperator Constan. Lex. ix.

S Jquis barbaris scelerata factione facultatem deprzdatiōis in romanos dederit⁶: vel si quis alio modo factam⁶ diuiserit⁶ viuus comburatur.

¶ Miles qui a principe meruit suam familiā ad se venire: cōiugem suaz potest facere venire. Bar.

Idem. Lex. x.

Q Uicūq; militum ex nostra auctoritate familias suas ad se venire meruerūt nō ampli⁹ q̄ cōiuges⁹ liberos seruos etiaz de peculio castrēsi emptos⁹: neq; ascriptos censibus ad coloez excellentia tua dirigi faciat.

¶ Tribunivel milites in loco deputato stare debēt nec possunt vagari. Bar.

Impa. Gza. valē. ꝛ theo. Lex. xj.

T Ribuni vel milites nullaz tuagādi p possessiones habeant facultatē: cū signis. ppzijs in mansionib⁹ solitis ac publicis maneant⁶. at si qs tam necessaria scita cōtempserit: de eo⁶ ac tribu no eius ad nostrā scientiā rectoz ac defensoz̄ relationibus prōtinus referatur: quatenus sceriſime in eos animaduertatur.

¶ Pūtib⁹ militib⁹ qs se balneare non psumat: aut equos lauare nisi secrete. B.

Impera. Ar. ꝛ Dono. Lex. xij.

C Um supza virentes flumi nuz ripas oīs legionū multitudo cōsistit: ideo. puida auctoritate decernim⁹ vt nullus oīno imundo fimo sozdidatis fluctis⁶ cōe poculū polluat: neve abluendo equoz̄ sudoz̄es⁶ deproperans publicos oculos nudat⁹ infestet: sed procul a cunctoz̄ obtutib⁹ in inferioribus partibus fluuioz hoc ipsum faciat.

Impera. Ar. ꝛ Dono. Lex. xiij.

D Emo mīes ex bis qui prezsentes diuino obsequio nostre clementie deputati sunt⁶: et qui in hac alma vrbe⁸ presenti comitatui ꝓcessi sunt: quive de alijs numeris vel legionibus⁹ sunt: vl sibi vacet⁷ / vel aliena obsequia sine metu principali peragere audeat. qui autem in huiusmodi facinore fuerint conuicti: militia exuti penas ꝓsentaneas luere cō pelluntur. bi vero qui in priuato obsequio militē retinere fuerint reperti. quinq; libzis auri⁸ mulcte nomine feriantur. ¶ Si vero quisq; missus a numero vel a tribuno ad comitatum serenitatis nostre peruenerit (aliter em̄ eos hoc facere vetam⁹) illico se viris illustribus comitibus sub quoz̄ regimine ꝓstituti sunt offerre festinet: ꝛ causas ꝓfectionis exponat: vt ꝛ respōsuz celeste mereat: ꝛ citam⁷ remedāi accipiat facultatius agitur cus militē q̄ cū alio i infamia: secus i pena debita quādoq; vt ff. de pe. l. quedaz. que est ꝛtra. ꝛ est rō vt digi. sunt autez crimina militaria. ff. eo. p totū cōia patent.

p ¶ Nota. i. infamia.

q ¶ Estimatione. i. famā.

r ¶ Tuam. i. tui.

s ¶ Ueterani. scs facti.

t ¶ Ausaria. Asperagit. vt. ff. e. milites. §. missionū. ꝛ. ff. de bis q no. infa. l. ij. §. missionuz.

v ¶ Si qs. Decerit. vt potestas castrifranci. permisit venire mutinenses. corruptus ab eis vel forte diuisit cum eis predā quam fecerant sine eius conscientia.

g ¶ Factam. depdationē.

y ¶ Diuiserit. cuz eis. vel dic inter eos. ꝛ no. similiꝫ pena. §. vbi cau. fi. l. vnius. Accur.

z ¶ Uicunq;. Coniuges. als coniugia. Et no. vgoz domesticam seu familiarē. vt no. §. de bis q ad ec. pfu. l. ylti. §. sane. ꝛ facit ad. l. ff. de of. procon. l. iij. §. ij. ꝛ. §. de vgo. mili. l. j. ꝛ. ff. de pac. do. l. inter. §. conuenit.

a ¶ Emptos. bi enim nec puncto ꝛc. vt. §. de agri. ꝛ censi. l. colonos.

b ¶ Ribuni. maneāt. l. manere debeant. Et not. q̄ hec verba cum signis. ppzijs possunt legi cum precedēti ꝛ subsequenti litera. ꝛ facit. j. de cōme. l. j. Accur.

Ugoz iter domesti cos ꝛ familiares nūeratur.

c ¶ De eo. scilicet militeq; contempsit. Accur.

d ¶ Um supza. Fluentis. hoc fluentum huius fluenti.

e ¶ Sudozes. i. eos ipsos sudatos. nam spoliat se scutifer in aqua. Et not. curialem legem ꝛtra eos q̄ more bestiarū se inuere cūde balneāt in nauigio. ꝛ facit ad. l. ff. de aq̄ pluar. l. apud trebatium.

f ¶ Emo. Deputati sunt. q dicūt palatini ꝛ ad ei⁹ mēsam sunt.

g ¶ Urbe. constantinopolitana: nec tamen ad mēsam eius.

b ¶ Legionibus sunt. scz in alijs locis.

i ¶ Uacet. id est nec ꝓpria nec aliena faciat. vt. §. de ꝓcu. l. militēs. ꝛ ar. §. de aduo. diuer. iud. l. ij. ꝛ de pzin. agen. in re. l. j. Sed cōtra. §. de ꝓcu. qui stipēdia. Sol. ibi nō offenditur disciplina: hic sic. vt. j. eo. l. milites. Vel ibi permissū principis. Vel dic vacabat: id est otiosus stabat.

k ¶ Quinq; libzis auri. sic §. de fer. fugi. l. quicunq;.

l ¶ Citam. i. velocem: et

UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK

facit ī auf. quomo . opor. epiſ. ℌ. non aliter. colſ. ī.

a ¶ Iagari. facit. ſ. ō ad no. diuer. iudi. l. ij. ℨ quā do liceat vni. l. ij. et. ſ. de primi. l. ij.

b ¶ Ontra publicam vtilitatem . quod ſemp plumitur niſi prīcipis adſit autoritas . vt j. patet.

c ¶ Comites. q dicunt comites rei militaris, dicyt ſ. de comi. rei mil. l. j. ℨ. ij.

d ¶ Cōmiſſa . immediate in aliqua prouincia.

e ¶ Comitatenſibus . qui ſunt in vrbe non ad men ſam: ſed palatiū ad mēſam. vt. ſ. l. pgt. Accur.

f ¶ Ipſis. ſcilz comitibus vel ducibus. Accur.

g ¶ Legionibus. ſ. militie quod eſt. j. ℨ noīat quaſdam militias de qb' non trabitur vt ℨ alſ pomit. ℨ caue: q: abundat ipſis q dē. vel qō eſt. j. cuiꝰ eozū ſz oblit' digit cuiꝰ eozū.

b ¶ Utilitatis. ℨ cum ſolē nitate q eſt. ſ. de offi. ma. mili. l. milites. et facit in aut. vt om. obe. iudi. prō nūn. ℌ. arripiat. col. j. Et no. q' interiꝰ nū extrahit ab yna ℨ mittēdus eſt in aliā teſtaſ iure militū. vt ff. de bo. poſ. eg teſta. mi li. l. j. in fine. Accur.

1 Concoꝛ. gl. ſ. j. ff. in c. officij rui. extra de ele ctio. vbi re citātur hec verba. ℨ gl. pe. in. c. cuꝫ poſt. ppe fi. eo. tit. ℨ c. g nias . iūcta glo. j. i fine. i de iurepa.

c ¶ Quia bonoꝛis. fic. ſ. de diuer. of. l. j. ℨ. ō. de of. ma gi. offi. l. j. ℨ. ij. ℨ. j. ō tyro. l. ſi. Accur.

k ¶ Mlites . Cultui. ſic ſ. eo. nemo miles. ℨ. ſ. loc. l. milites. ℨ. l. vl. ℨ ſ. nego . ne milī. l. j. et in aut. neq; miles neq; fe. et ſ. de procu. l. militem.

l ¶ Exercitio. quo ſcīētia creſcit. vt. ff. de leg. iij. l. le gatis. ℌ. ornatricibus.

m ¶ Diuinis. i. fiſcalib'.

n ¶ Regijs. i. p'monialibus: vt differant.

o ¶ Obſequijs. ſcilicet fiſcalibus.

p ¶ Sciāt ſe. alſ ſe. ℨ tunc dic magnitudo ſua. alſ a ſe: ℨ tūc dic indeꝫ qui cō ceſſit milite accipe ī locis ꝑuatis. ſ. eo. l. néo miles.

q ¶ Militares . Curas . vt munera pſonalia. vt. ſ. q pe. tu. l. armate. ℨ facit. ſ. l. j. prōgi. ℌ. epiſi quis. cum ſuis concoꝛ.

r ¶ Temeritate. ſ. ſua vel aliqua.

s ¶ Eminez. Limite. cuſtodiendo. ſcilz ſtent milites vel pedites.

t ¶ Probatonias . fic. ſ. e. l. ℨ publicā. ℨ. j. de diuer. of. l. probatorias . ℨ. j. de cobar. l. ij. ℨ. ō. de pa. fac. largitio. l. nō aliter. Acc.

v ¶ Sortiantur . ſic. ℌ. de offi. magi. mi. l. milites.

g ¶ Im collatores. ¶ Dicatiſſimos . i. ditiſſimos: a dito ditas.

tatē. Si quos aūt milites per ꝓuincias relictis, ꝓtijs numeris paſſim vagari a ꝓſides earū cognouerint: cozrectos faciant cuſtodiri: donec de his clemētie no ſtre aurib' intimetur: ℨ quid fieri oporteat decernamus.

¶ Nulles de vno numero ad alium ſe trāſferre nō debet: niſi vtilitatis publice cauſa princeps conſenſerit. Bar.

Idem. Lex. xiiij.

¶ Ontra publicam vtilitatem b nolum' a numeris ad alios numeros milites nros trāſferri. Sciant igitur comites c vel duces quibus regende militie cura cōmiſſa d eſt: nō ſolum a comitatēſibus e ac palatinis numeris ad alios numeros milites trāſferri nō licere: ſed nec ipſis f quidem ſeu de comitatēſibus legionibus g ſeu de caſtris riparenſib' caſtrenſianis ceteriſq; cuiꝯ coztranſferendi militē copiam attributam: niſi hoc auguſta maieſtas publicevtilitatis h gratia fieri iuſſerit: quia bonoꝛis i augmentuz nō ambitione ſed labore ad vnū quēq; cōuenit deuenire. q' ſi quis contrafecerit per ſingulos milites ſingulas auri libras a ſe nouerit exigendas.

¶ Nules armate militie agrozum cultuſ/cuſtodie animaliū/mercimoniozuz queſtui non eſt deputandus. Bar.

Imperatoꝛ Leo. Lex. xv.

¶ Mlites qui a re publica armātur ℨ aluntur ſolis debent vtilitatib' publicis occupari: nec agrozuz cultui k ℨ cuſtodie animalium vel mercimoniozum queſtui ſed, ꝓpzie munijs inſudare militie: nullum ꝓtereca ex militib' poſt hac p̄dictis obſequijs vacare magnitudo tua patiatur: ſed frequētes in numero ſuo eſſe iubeat: vt armozum quotidiano exercitio l ad bella ſe ꝓparēt. q' ſi qs ex militarib' iudicib' vllos militum tam diuinis m q̄s regijs n vel ꝓuiatis domib' ac poſſeſſionibus diuerſiſq; alijs obſequijs o cōtra itꝛdictū ſerenitatis noſtre crediderint deputādos; ſciant ſe p ab eo q ℌ vetitū feceꝛit: ℨ ab eo q ausus accipere militez fuerit per ſingulos milites ſingulas libras auri ꝓtinus exigendas.

¶ Nulites ciuilem curam non debent aſſumere. Barto.

Idem. Lex. xvi.

¶ Militares viros ciuiles curas q arripe, ꝓhibem' aut ſi aliqnā binōi ſolicitudinē forte ſuſceperint ℨ militia ſtatiz ℨ ꝓtiuile gijs oīb' denudari decernimus formidātib' his motū nre ſereni tatis q temeritate r ſaluberrimis ſtatutis obuiā ire tentauerint.

¶ Nullus ī aliquo numero militū pōt militare ſine licentia principis: ſi tamen aliqs de numero deficiat magiſter militū ℨ dūq belli in illius locū aliū ſubzogabit: facta prius declaratione principi.

Imperatoꝛ Zeno. Lex. xvij.

¶ Eminem in nullo numero equitum vel peditū vel in quolibet limite s ſine noſtri nomi nis ſacra probatoria in poſteruz ſociari concedimus: conſuctudi ne que hactenus tenuit antiqua ta: q̄ magiſterie poteſtati vel ducib' ꝓbatoꝛias t militū ſuare vel militibus adiūgere licentiaz tribuit: vt bi tantū in numeris vel militijs militent qui a noſtra diuinitate ꝓbatoꝛias cōſequunturu. viros autez eminentiſſimos ꝓo tempoze magiſtros militū: necnō ℨ viros ſpectabiles duces ſupplere numeros ꝓo his qui fatalib' ſoꝛtib' decreſcent neceſſariū eſſe putauerunt ve ritate diſcuſſa per ſuggeſtionem ſuā noſtre manſuetudi ni declarare: qui ℨ quāti ℨ in quo numero vel limite de beant ſurrogari: vt ita deinū ꝓout noſtre ſederit maieſtati diuina ſubnotatiōe ſubnixi militiā ſoꝛtiantur u. offi cio quod tue ſublimitatis actib' obſecūdat ecntū libzarum auri diſpendio feriendo ſi ex aliqua parte q̄ ſtatuit noſtra ſerenitas fuerint violata.

¶ Nulites in partibus oꝛientalib' moꝛantes obedire debēt iuſſibus ducum eoꝝ in caſibus occurrentibus ꝓo cōi vtilitate, puidendis: ℨ in cauſis ciuilibus ℨ criminalibus: non coꝛam magiſtris militū ſed coꝛam ꝓfecto pretorio oꝛientis/vel coꝛam ducibus eoꝝ reſpōdere debent. b. d. v. ſcꝫ ad verſi. eo ſcz obſeruando.

Imperatoꝛ Anaſtaſius. Lex. xviij.

¶ Am collatoꝛes ℨ ꝓuinciales q̄s fortiſſimos milites, put oportet gubernari ininimeq; leſionē aliquā ſeu diſpendiū perpeti ꝓpoꝛantes eſſe neceſſarium, ꝓſpexim⁹: dicatiſſimos v milites q de diuerſis preſentalibus numeris ꝓoꝛientis partes noſcūtur conſiſtere: viroꝝ ſpectabiliū ducum iuſſionib' obedire: vt quicquid emerſerit q̄ ꝓo cōmuni ſecuritate curādū eſt: hoc, ꝓtinus vtpote militari preſidio in ꝓximis locis conſtituto cōpetens poſſit adhiberi remedium w: ita videlicet vt etiā agentibus x cauſas tam criminaliter q̄s ciuiliter ꝓſati milites iam nō apud magnificam a magiſteriam poſtē tem poteſtatez: vel ex ſententijs ſeu preceptionib' eius: ſed ꝑ interlocutiōes ſeu diſpoſitiones tam excelſe tue ſedis ſub cuius iuriſditione conſiſtunt: q̄s cozundez ducum reſpondeant.

¶ Ad rīdendū q̄ ꝓius ℨ ꝓfecto mittebat ad magiſteriā ptātez oꝛ poſt hāc. l. mitti ducib' belli. Itē iz etiā duci facere ſuā ſolicitudinez ℨ excuſationem ad rīſum, pcedens ab officio alicuius magiſtri militū in locis in quibus non eꝛtant apparitoꝛes ꝓfecti. b. d.

¶ Eo ſcilicet obſeruando ℨ ad reſponſuz quod de officio rue ſublimitatis bucuſq; ad ꝓdictam magiſteriam per oꝛientē poteſtatē moꝛis erat deſtinari viris ſpectabilib' ducib' in mēſuris y mittantur: tam per ſe q̄s per adiutoꝛes ſuos coſdem iudices obſeruare: ℨ iuſſiones eoꝝ implere curaturos z: licentia ei non denegāda ℨ ad reſpōſum quod de officio alteri' viri excelſi magiſtri militum ꝓeſentialiter ꝓo hac noſtra diſpoſitione deſtinatur/in locis in quib' apparitiōis tue ſublimitatis ad reſponſum non contigerit reperiri: ſuā ſolicitudinem ꝓo emergentibus maxime cauſis peragere: cuius etiaz illi qui de altero officio mittendus eſt ꝓcbemus facultatez vt non tantū per adiutoꝛes ſuos/id eſt ad reſpōſum: ſed etiam inuicem ſe adiuuando: nec publicis nec ꝓiuatis cauſis vel executionibus abeſſe videantur. ad ſingulos etenim duces ad reſponſum de apparitoꝛib' noſtris nō perſpeximus oꝛtere deſtinari: ne per multitudinē eoꝝ qualibet machinatione damna contra milites noſtros augeri contingat.

id eſt diuitez facere. vel. l. ſacratos: inde dedico.

ꝓ ¶ Remediuz. facit. ſ. de offi. ꝓfec. pret. afri. l. in nomine domini.

3 ¶ Agentibus. ſ. ℌ milites: vel eis agentibus.

a ¶ Magnificaz. hoc non vt detrahat honoꝛi magiſtri militum cum duces ſint ſub eo. vt. j. e. l. ſi.

b ¶ In menſuris . alſ in meſſur' ℨ alſ i meſuras.

c ¶ Curatoꝛes . alſ curaturus. alſ curaturis.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

¶ Milites quēti cozā iudicib⁹ soluūt vnū solidū .p sportulis duos solidos cū vn⁹ numer⁹ seu vniuersitas militū .quenit. ex qbus solidus vn⁹ trīū .p expensis ingressus litis soluit: qđ etiā in persona aduersarij seruāt. Et pro vniuersitate duo trīa primates seu principaliores ipsius vniuersitatis ꝛ syndicus cōstitutus conueniri debet. hoc dicit.

CUt autē omnifariā tam publice cōmodati q̄z fortissimis prospiciat militib⁹: sportularū nihilomin⁹ exactio nē merito cēsuimus moderandā. ꝛ iubemus nec ipsis ad respōsum nec adiutozib⁹ cozᵖ .p criminalib⁹ seu ciuilib⁹ causis (etiā si ex publicis causis descendere vel ad publi cam causam principe dicant) licere aliqđ plus q̄z vnuz solidum a singulis vel nolentibus vel spōtanea ᵍ volūtate offerentibus suscipere militibus: ita vt si vniuersitas nu meri seu principiozum mouēda sit: duplicata quantitate tantūmodo sportulas accipiant. in his etcīs causis nec plures q̄z duos primates quozū noīa semel ac primū ge stis interuenientibus fuerint publicata/patimur conue niri: syndico videlicet .put cōsuetudo deposcit legibusq̄ cautū est ozdinando ᵇ. ¶ Hoc q̄z adiecto vt pro oīb⁹ qui buslibet expensis faciēdis ingressus in iudicio duciano vnū tantūmodo solidū nihilq̄ ampli⁹ milites vel syndi ci litigantes dependere cōpellantur: vt bmōi solatiū ad cōmodum ꝛ ad respōsum ꝛ eius adiutozū ᵈ exceptozum proficiat: nihil sibi vsurpare vel suo noīe poscere: vel vi ris dcuotis principalib⁹ qui ducianū obseruant iudiciū vel duciana apparitionē de prefatis litib⁹ concedendis. ita videlicet vt super litis expēsis in personis etiā cozuz quicūq̄z milites pulsare maluerint/eadē forma ᶜ seruet.

¶ Duces pīt causas militares .p se cognoscere ac si essent p̄ncipali bus delegate. Itē ad curā ducū spectat qñ cōuocant ad se milites de vno loco ad alium ᵖ collatozes nullis grauent expensis: nulla necessi tate cogēte milites accedant. si aut exigēte necessitate: tūc infra. ggg. dies milites debēt sibi expēsas ministrare. post. ggg. vero dies tenent collatores prouinciales expensas itineris exhibere. Bar.

CErit autē arbitrij atq̄z estimationis viroz spectabiliū ducū .p qualitate negociozū vel quātitate que de uotissimis militib⁹ ab aduersarijs cozū ingerit: vel suaz audientiā interponere litigijs/vel cozū discussionē dica tissimis p̄ncipijs seu arbitris ᵉ in locis degentib⁹ cōmit tere: quib⁹ viris spectabilib⁹ ducib⁹ ꝛ eos obseruātib⁹ ad respōsum seu adiutozib⁹ cozū cure sit: si qñ ad eosdē duces milites accersiti fuerint: vel de locis in qb⁹ consti tuti sunt moueri p̄cepti ne quolibet modo curiales seu collatores qbuslā afficiantur dispēdijs: ita sc̄z vt .p mi litib⁹ inspiciēdis quādocūq̄z voluerint viri spectabiles duces etiam p̄sentales deuotissimos milites adhibe re nō in modicā multitudinē cozᵖ tēpore pacis cōuocare procurent. Si vero etiam necessitate poscente milites ad alia peruenīant loca lesionib⁹ contra curiales seu col latozes nihilominus modis omnib⁹ abstineant: ꝛ si tam in eundo q̄z in redeūdo triginta trīa dies oportet eos .p ficisci: ipsis suas expensas sibi p̄bendas (collatozib⁹ seu curialibus minime p̄egrauandis) suscipere nō cessent. sinautem vltrioze tempore in alijs locis necesse sit eos cōmozari expensas eis vlteriozis ᶜ (vt dictuz est) tempo ris ad que peruenerint loca ministrari.

¶ Iudicū ciuilevel criminale itentatū .ꝰ milite cozā vno iudice n ꝑ pōt intētari criminal⁹ cozā alio nisi p̄io peractoꝛ: idem cōuerso: ꝛ3 facies punir. Itē ꝑ hanc iurisditionē cōcessam ducib⁹ non derogatur iurisditioni magistrozum sub quibus sunt ipsi duces. b.o. vsq̄ ad fi.l.

CQuoniā vero cōperim⁹ quosdaꝫ temerario atq̄z ini quo .ꝓposito anteriore tpe certos de memoratis militi bus tā in iudicio sublimitatis tue/q̄z apud excelsam ma gisterie per ozientez potestatem/in accusationem deduxisse: ꝛ eosdē eodem tpe ad diuersa quoq̄z protraxisse iu dicia: diuersas quoq̄z sup his dē personis: his dēq̄z causis ꝛ negocijs .platas fuisse sententias ᶠ: ne postea nihilomi nus tante ꝰ milites nostros insidie tantaq̄z confusio q̄re lis quas eis igeri .ꝓigerit generet. Nemini licere apud sedē magnitudinis tue accusatione ꝰ militē seu milites p̄sentales deposita/conuentioneq̄z oblata/eūdem vel eosdē criminal⁹ vel ciuiliter per iussionē viroz spectabi liū iudicū vel ducū inquietare/anteq̄z negociū ex priori actione prioreq̄z cōuentione finē legitimū ioztiat. Idēq̄z versa vice obseruari: vt liquidē miles seu milites p̄sen tales .puisione viri spectabilis ducis incusati admoniti fuerint incusatoꝛi licētia denegetur agenti postulationē seu accusationē in iudicio tue sublimitatis cōtra eūdem militē vel eosdē milites deponere: nec si cūdez vel eosdē tam criminal⁹ q̄z ciuil⁹ obnoxios esse firmauerit/faculta tem eidē agendi superesse separatis intentionib⁹ suis .p crimialib⁹ qdē tue celsitudini/iudicū: .p ciuilib⁹ aūt viri spectabilis ducis sublimitatez subuerta vice occupare. Si qs vo ad bmōi tā audacissimū tāq̄z equitati contra riū conamen .p̄siluerit: cū .p pecuniarijs quidē negocijs iactura litis ꝛ dānoꝛ q̄ vitio ei⁹ ꝓtigerūt solutiōe pcelli. Pro crimialib⁹ aūt quasi calūniatoꝛe .quictū legū acu leos sentire. dispositiones aūt añ latas ᵍ non ad imminuendam po testatem per ozientē administra tionis/sed pro tuitione locoꝝm ac securitate publica nosciꝫur p stitisse: cum non dubium sit ipsos etiā duces quibus fortissimi pre sentales milites parere p̄ceptī sunt: sub cadem excelsa potestate esse constitutos.

¶ De castrensi peculio militu: ꝛ p̄fecti annone ʰ. Titu. xxxvij.

¶ Filius in potestate militans que ob eā causaz accepit ex dono a patre/matre/ vel alijs .ppinquis vel amicis ꝛ que ei oc casione militie sunt quesita/in castrēsi pe culio numerantur: nō aūt matris here ditas. .preditū vero donatum in castrensi peculio nō est: sed si sit emptum ex castrēsi peculio efficitur castrense. Bar.

Impato: Alexāder Aug. Lex. j.

SI potestate tua filius tu⁹ fuerit eo tē pore quo quedā no mine eius emisti ea tua cē nō dubitat ⁱ. Peculio autem castrensi cedunt res mobiles ᵏ que cūti in militiā a patre vel a matre aliūsve .ppin quis vel amicis donate sunt. Itē que in castris per occasionē mili tie q̄runt. in qb⁹ sunt etiā beredi tates coz q nō al's noti esse potue runt nisi p militie occasionē: etiaz si res ēmobiles in bis erunt. ma tris aūt bereditas q̄uis in mili tia delata sit ad peculiū castrense nō pertinet. in castrensi vo pecu lio prediuz donati ˡ nō esse cōstat q̄uis empta ex castrensi peculio pdia eius cōditiōis ᵐ efficiantur.

Idem Augustus. Lex. ij.

EJlius familias ⁿ alicnationē nulli ᵒ rei sine voluntate p̄is bz nisi castrense peculiuz habeat.

¶ Licet quis militet nō ꝓpterea libe ratur a patria potestate. Bar.

Idem. Lex. iij.

GRat. q tibi psuasit q̄ nexu paterne ptātis iure sacrᵖ so lutus es: manent enim nihilomi nus milites in ptāte parentū: sed peculium castrēse ꝓprijs habēt: nec in eo vllum ius patris est ᵖ.

a Spōtanea. sic. j. de sal gamo. l. ij. ꝛ. 3. ō rap. lyr. l. j. circa fi.

b Ordinando. vt. ff. qō cu. vni. no. l. nulli. ꝛ. l. seq.

c Forma. q. equitas oz esse i iudicijs. vt. 3. de .p gi. fac. scrini. l. in sacris. ℌ. ꝛ quoniam. Accur.

Equitas in iudiciꝭ eē debet.

d Arbitris. i. delegatis priuatis boīb⁹. sic. ff. q la tisda. cogan. l. arbitro.

e Ulteriozis. tpis. facit ℌstitutio fede. de feudis.

f Gnias. qō ē absurdū. vt. ff. de lib. cau. si piter. ꝛ facit. ff. de in ius vo. l. ij. ꝛ. iij. in princ. ꝛ de iudi. l. ij. ℌ. legatis.

g Ante latas. ſ. in prin. huius. l. ꝛ fa. ad legem in aur. de questo. ℌ. si vo ali quis. colla. vj.

b De castrēsi pecu. mi li. ꝛc. ¶ De hoc non dī in teg. sic. 3. de reli. in rubri.

I in potestate. Hō dubitaꝫ. vt 3. si quis alteri vel sibi. l. ij. ꝛ i sti. de inuti. stipu. ℌ. ei q. ꝛ 3. de bo. proscri. l. si quis post banc. ℌ. fi.

k Mobiles. non ēmobi les: vt h. ꝛ. 3. fami. bercis. si filius. ꝛ fa. ff. e. l. iiij. ꝛ. v. ꝛ. l. si forte. ꝛ. l. castrense. ꝛ l. pe. ꝛ. ff. de fal. ℌ. si pater.

l Donatus. nisi notitia castrensi. vt. j. ꝓtgi.

m Conditionis. vt sunt castrensa. ꝛ sic not. q̄ res succedit loco precij fauo re militie. sic. 3. de rei vē. l. si vt ꝓponis. al's con tra. vt eo. ti. l. si q̄ ea.

Res qñq̄ precij loco succedit.

n Jliusfamilias. fa cit. ff. de ꝺbē. emp. l. inter pares. ꝛ de do. fi liussa. in fi. ꝛ. 3. de pa. po. l. ij. in pn. etiā iure nouo quo bz ꝓprietatē aduen titioꝝ. vt. 3. de bo. q̄ lib. l. vlti. ℌ. filijs autes. fa. ff. q̄ res pig. oblig. posl. l. j.

o Grat. Sacri. mili tie. vt isti. qui. mo. ius pa. po. sol. ℌ. filiussa.

p Patris est. vt. ff. eo. l. eꝝ not. ꝛ. l. miles ꝓpua. ℌ. j. ꝛ. 3. de bo. q̄ libe. l. cuz oportet. ℌ. exceptis.

a CUm allegas. In ciscez.fic.ff.e.l.mi les filiusfamilias. secus si in alijs ꝛ nunꝯ secum in cadē ꝓuincia militasset. vt.ff.eo.l.potem. ſ.fi.

b CNō nihil.i.nō parum Et no. ꝙ consuetudo au get affectionem parētele. vt.ff.eo.l.pe.in pan.

c CIntelligis. Quesitā. vt.ff.eo6.l.j.ꝛ.ij. ad l.fal.l.filiusfamilias. ꝛ.ſ. de bo.ꝙ li.l.ij. Sed bodie cōtra.vt i aut.de here.ab intest.ſ.ij.colla.ij.

d CUs castrēsis. Adiu tricis nostre. vel ad iutrices nostre. Sed vt ſ ſ.de test.mili.l.pe. Sol.b ſcriniari' erat miles. ibi. non. vel hic in rustico. ibi nō. vt in co.tit.l. ſi.ꝛ.ff.de bon.pos.ex testa.mili.l.j. Vel dic habet ius castrē se:non tñ dicit ꝙ iure mi litari testet.ꝛ fa.j.de appa ri.magi.mili.l.ij.

e CDe erogatio.mili. ꝛc. Id est quid ꝛ vnde ba beant milites ꝓhibenda.

f CPetitā. qꝛ fue rat primo ꝓiuc tudo sed desijt deinde redijt.

g CBucellatum. i. bucel las panis aliꝯs siue ali quot sicut bñt fratres. vt fin. D. dic vt.j.titu.j.l.ij. alꝯ aliter ponit bucellaꝯ. ſ.ad le.iul.de vi.l.oēs.

h CPanem integrum.

i CIn duob⁹. alꝯ biduo: ꝛ alꝯ duob⁹ diebus.

k CAcetum. cum lactucis agrestib⁹ immo ad bibē dum:quia etiam de vino dicit.ꝛ sic faciunt florenti ni qui acetuꝫ in exercitu portant:ꝛ faciūt becyt re ſpub.nō grauef. arg.j.c. Liubemus. Itē vt assue scant ad malum. vt.ff.de test.mi.l.j. Itē qꝛ nō fiūt eb⁹ij:sicut ſi quotidie vi nū ꝛ carnes baberēt: sed an de suo hoc possent fa cere: Forte sic:ꝛ facit.j.de fal.bos.nō ꝓstā.l.j.ꝛ.ſ.de fru.vt.constan.l.j.

l CIardū. ad cōdimētū.

m CIcesimo. Lapide l.miliario. vt isti. de excu.tu.ſ.qō aut.ꝛ est rō ſm Pla. vt facilius de ꝓcimo possint vocari.ꝛ vt paleas in area dimit tāt.ꝛ fac.j.c.l.ꝓuicialiuꝫ.

n CConuectare. alꝯ con uelare.

o CEnaticoꝝ. vt aliꝯ qđ forte in cena habeāt.

p CSuperinstātes. puta forte ꝓcuratores q insta bant ānonas colligere ꝛ accipe ſm All.ſz bononie dicūtur q ꝓsunt captis mutinēsibus.ꝛ facit.j.de salgamo.l.j.de metatis. l.denotum.ꝛ.l.seq.ꝛ.j.co. septem.

q CIcut.limites. alꝯ li

Consuetudo affectū parentele auget.

Tenorem hui⁹. l. recitat gl.i ca. quāto. ſup ver.ꝑgraua ri.circa me. extra de cē sibus.

Florētini accum in exercitu portant.

CHereditas ffis q̄sita militāti in castris:in castrēsi peculio numerat.Bar.

Impator Hozdianus. Lex.iiij.

CUm allegas re a fratre tuo codēq; cōmilitone i cisde castris institutū heredē:successio nē ei⁹ poti⁹ in castrēsi peculio tuo q̄ patris tui cui⁹ in potestate es per te queritaꝫ videri ratiōis est. cenim peregrinationis labor so ciatus cōmilitoni ei⁹ ꝛ obeūdorū munerū consortiū affectioni fra terne non nihil addidisse:qnimo vice mutua charioꝛes inuicē sibi reddidisse credendum est.

Imperator Leo. Lex.v.

Intelligis filio qui militauit defuncto peculium cius pe nes patrem remansisse: nō here ditatem patri quesitam.

CMilites scriniarij ꝛ exceptores:rcete ri militantes bñt castrēse peculiū.Bar.

Impator Augustus. Lex.vj.

Us castrensis peculij tā scri niarios q̄ exceptores cete rosq; q in officio tui culminis me rendi licentiā habere noscuntur: ac si in legione ꝑma adiutricis no stre republice militent inuiola tum habere precipimus.

CDe erogatione militaris annone. Titulus.xxxviij.

Imperator Justinianus. Lex.j.

Sperita icōfuctu do monstrauit expe ditiōis tempoꝛe bu cellatiꝭ ac panez ⁊ vinū quoqz atq; ace tum:sed ꝛ lardum:carnem veruc cinam etiā milites nostros ita fo lere percipere:in duobus dieb⁹ bucellatū:in tertio die panē:vno die vinū:alio die acetū:vno die lardū:biduo carnē veruecinam.

Idem. Lex.ij.

Jcesimo non amplius la pide milites sibi iubem palea conuectare.

CMilites vt aliqd in cena habeat a p uincialibus nihil possunt accipere.Bar.

Idem. Lex.iij.

CEnaticoꝝ nomine mili tes ꝛ eoꝝ superinstantes nihil penit⁹ a ꝓuincialib⁹ accipere audeant. Sciant etenī milites q̄ oportet eos cōmoda sua q̄ in an nonaꝝ perceptione adipiscunt accipientes extrinsecus detrimē tis prouinciales non afficere.

CAnnonarie spes ꝓuiciales tribuēde sunt militib⁹ exīstētib⁹ in castris vicinio rib⁹:ꝛ milites ꝓstituti i castris veteranis duas ptes tm̄ ānone inde retinere debēt: tertiā vero partem egtrabere.b.o.Bar.

Idem. Lex.iiij.

Jcut fieri p oēs limites ꝑa lubri pspectione ꝓcipim⁹ speccies annonarias vicinoꝛib⁹ li mitib⁹ a ꝓuincialibus ordinabis ad castra conferri:sed in veteranis castris ꝓstituti milites duas alimonias partes ibidē de cōdi tis sumāt:nec amplius q̄ tertiā partē ipi vehere cogantur.

CConstituti ad deferendu⁹ seu deferi bēdū militares annonas si infra.xxx. dies annonam receptā militib⁹ assignatam non ostenderint per publicum instrumē tum/tam reipublice q̄ militib⁹ de suo in ferre cogentur.Bar.

Idem. Lex.v.

Actuarij nisi expleto trigin ta dieruꝫ spacio pictacia autentica confestim tradiderint/ species quas ex fiscalibus condi tis dissimulauerint excludere: vl cuius numero ratiocinia pertra ctant supersederint erogare: de ꝓuijs facultatibus vel militib⁹ ipsis vel fiscalibus horꝛeis addi cantur inferre.

CMilitib⁹ ꝓstāda est annona singulis dieb⁹:ꝛ añ lapsum anni.ꝛ si caꝫ nolucrint recipere/fisci cōmodis applicatur.Bar.

Idem. Lex.vj.

Hortissimi ac deuotissimi mi lites annonas ꝛ capita singulis diebus aut certe competē ti tempoze.i.ꝓinsq; ānus elaba tur de horꝛeis cōsequantur: aut si perceptionem suā ac si debitam studio voluerint ꝓtelare:ꝛ id qō cōpetēti tēpoze minime percepe rint fisci nr̄i cōmodis vēdicetur.

CQui tpe fertilitatis annonā neglexe rit recipere de publico: tpe charistie ꝓcij ipsius aut annonam non petet.Bar.

Imperator Archa. Lex.vij.

Ulli militariū ꝓo his an nonis que in ꝓuincijs de legantur repudiata ad tēpus spe cierum copia ꝛ inopie occasione captata ꝑcia liceat postulare: ita vt si quis ꝓpter anni abundan tiaꝫ susciꝑe oblata neglexerit: ac postea impositis ꝓo necessita te rerū ꝓceꝛis repudiata taxaue rit:neqꝫ id qō cōbac legē expectit finatur exigere:neqꝫid quod acci pere diſſimulauerit cōsequatur.

CFenuꝫ militibus ꝛ vegilliferis opoꝛ tunū ac etiam scholaruꝫ tribunis ꝛ comi tibus illustribus ad domum eoꝝ babi tationis apꝛtatur.b.o.Bar.

Imperator Augustus. Lex.viij.

Routincialium cōmodis nos conuenit subuenire. ad omniū itaqꝫ numeroꝝ siue vexillationum aut etiam scholarum tribunos vel viros illustres comites sublimitas tua faciat peruenire vtī meminerit senū mi litibus iustis capitibus ꝓcstādum/iuxta legem diuini valentiniani:nec tamen ad oppidum deferendum.

CDis erogatio annone reo p susceptores facta in scriptis est redi gēda:ꝛ etiā ꝙritas ipsius annone suscepte quā debēt principi declara re.ꝛ si quid vltra acceperint q̄ scripserint in duplum tenentur.Bar.

Excellētia tue erogatiōis p su sceptores facta modū quātitate breuiū cōsteri,p/ spiciat:ita vt quo die numer⁹ dat⁹ sit diligēti⁹ explorēt: at si qd amplꝰ actuarios vl opinatores accepisse ꝓstite rit q̄ breuiū datoꝛ scrinijs nr̄is vītas cōtinet:mēozati in duplū reddere cōpellantur susceptorib⁹ca summa im putanda quā semel flagitāribus cosdē erogasse monstra

Idē. Lex.ix.

Indictionis

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Indictiõis pncipiuꝫ. vt in auf.de colla.in pn. col.ig.et.j.eo.opinatoꝛibus.et.s.de apo.l.j.

b Ubem⁹.Uino. no. vinum annonā dici.Accurſius.

c Opinatoꝛib⁹. Cõmerciũ.vt et.s. de ſuſcep.l.j.t.j.t.s.de offi. re.puin.l.nullum. Item facit.s. de exacto.trib.l. miſſi.et.j.de excep.et exacto.l.ſiue.Accurſius.

d Septem diebus.ba beas inſtantes qõ eſt.j.als dierum t dic ſpecies ſeptẽ dierũ ꝛc.fed ſu perfluit reſiſtentes:t dicas q̃ pro minori pretio q̃ alijs dabatur bis: vt puta plauſtrum lignoꝝ nomine.Accur.

e ¶ Stellature.qõ remouet.Et not.foro venalitũ. ſic.j.de cobar.ſpeciebus. t ad.l.agl.l.ſi ſeruum.

f ¶ Aderẽtur.i.in erariũ deferunt̃ p hoc qõ quotidictis.als adhibẽtur.

g ¶ Lege.Tentaueꝛit. Lipediẽdo exactoꝛes exigere qõ ꝺ⁹ ſolui.

h ¶ Dug.ſi ipſe hoc fecerit vel ei⁹ officialis. Vel dic niſi puniꝛit facienteꝫ.et ſm hoc facit in auc. de depo.t denun.ſ.j.

i Hſper opinatoꝛes. t expone vt.s.

k ¶ Meredibus. facit.j.e. per banc.in fi.t.s.de aduoca. diuer. iudic.l. poſt duos.ſ.j. t de pnoti.ſacſcri.l.ſi quis. t de domeſti.l.ſi.et.s.de an.ciui.l.j. t.j.de primipilo.l.j.

l Hnonas. Erarie. id eſt ad erariũ ptinere t de erario ſolui. videtur ergo cõſtituꝛa.s. eo.l.nulli.dic vt ibi. Vel hic non prohibet accipi ſpecies:ſed debet accipere a fiſco taxato ptio qõ ibi nolebant facere milites ſed tantum pretiũ.

m ¶ Cui culminis.prefe. pteto.loquitur.Accur.

n Ubemus per hãc. Sublimitatis.loquitur magiſtro equitũ.

o ¶ Pro iuſtitie.ſic.s. de iudi.l.rem nõ nouam.in pin.t.ſ.pfoni.t in aut. vt bi qui obli.ſ.ij.col.vj.

p ¶ De negotiatione.nã aliqd pacifcebaꝫ fibi reſtitui actuaꝛi⁹ vt ſubijc.

q ¶ Debitum.videtur q̃ mutuabatur militib⁹ et dicit tremis ſm.Ul.ter tiam forte ſolidi ad pluꝫ ſed plerũq; minus.vel a triẽte.ſic.j. de mili.veſte. l.iij.Accur.

r ¶ Conſuetudinem.ſic.j. de diuer.offi.

s ¶ Retineri.videntur ex eo retineri q̃ nõ dantur militi ſicut mulier videuerint.nam ad illuſtres quoq; viros magiſtros vtriuſq; militie ſacri apices cucurrerũt:quibus puida ſanctiõe decernimus:vt breues ante indictionis [a] principiuꝫ ſumma fide ac veritate confecti/ ad noſtra ſcrinia dirigantur.ſm quos a ſuſceptoꝛibus erogatio celebꝛetur.

¶ Poſt kalendas nouembris militibus vinum nouum nõ vetus tribuitur. hoc dicit Bartolus.

Idem. Lex.x.

Ubemus per oẽs puincias cũctis numeris ac militibus a nouembꝛio mẽſe de nouello vino [b] annonã dari:quoniã veteris diſpendioſa videtur erogatio.

¶ Exactoꝛ militaris annone cum pro uincialibus nullum debẽt habere cõmercium: ad hoc vt cõmunem ſummã infra poſſit conferre.b.d.Barto.

Idem. Lex.xi.

Opinatoꝛib⁹.i. exactoꝛibus militaris annone nulluꝫ ſit cum pꝛouincialibus cõmercium [c] ita vt a ducibus vel officio puinciali oñis ſumma debiti poſtulet intra anni ſpatiũ cõferenda.

¶ Septẽ diebus fori militibus nõ venduntur res pretio viliori.b.d.Bar.

Idem. Lex.xij.

Septem [d] diebꝰ per quos tribuni pretoriani emolumenti gratia ſoleniter ſtellaturę nomine ꝓſequunt̃ ſpes reſiſtẽtes nõ aliter aderẽtur [e] niſi vt in foro rerum venalium diſtrahantur.

¶ Miles impediẽs exactionem annone.vel cõſuetam erogationẽ pena hic inſerta punitur.b.d.Barto.

Idem. Lex.xiij.

Lege repetita cẽſem⁹ vt ſi qs militũ interclauſam ſpecierum exactionẽ refricare tenta uerit [f] vel aderatiões ſtatutas aut ſus fuerit immutare:tam vir ſpectabilis quã [g] centũ libꝛaꝝ auri q̃ eius etiã officiũ pari ꝺenatio nis ſumma quatiaꝫ adiecta ſacri legũ pena quc diualium ſcitoꝛuꝫ violatoꝛes palam inſequitur.

¶ Exactoꝛ militaris annone ſcholari ad numerum cogẽdum deputato vnum ſolidũ pꝛeſtabit:deputato vero ad onus pꝛeſtandi equis annonam ſalarium debitum ꝺabitur vna cum annona etiaꝫ ſuis heredibus ipſo defuncto.b.d.Bar.

Idem. Lex.xiiij.

Hs ſcholarib⁹ quib⁹ laboꝛ tintuitu regẽdos numeros dederim⁹ de erariꝭ annonis ſingulos ſolidos p opinatoꝛes [i] callationis quoq; rationẽ,p ꝺminiſtrato tẽpoꝛe debitũ quãdo militibus erogaꝫ ſine moꝛa pꝛeberi oꝓtet:vel ſi quis eoꝝ anteq; accipiat in fata cõceſſerit qõ ex vtraq; cauſa ci debebatur heredibus [k] eius reſtitui.

¶ Annone debite i publico vniuerſis officijs t ſacri palatij miniſterijs ſacriſq; ſcrinijs t ceteris adminiculis ꝺignitatũ ꝓberi eis debẽt in ptio tagato.b.d.Bar.

Idem. Lex.xv.

Hnonas oẽs que vniuerſis officijs atq; ſacri palatũ miniſterijs t ſacris ſcrinijs:ceteriſq; cunctarũ adminiculis ꝺignitatũ aſſolent delegari:quaſq; hi q ad carũ exactionẽ mittitur pro cupiditate t libiꝺine ſua grauiter ex ꝓuincialium viſceribus eruchant:ad ſimilitudinẽ militũ quibus eraric' pꝛebẽtur annone adhꝛerere pꝛecipimus:vt omnib⁹ ſupra deſignatis emolumẽta deꝺbita in pretijs diſpoſitio tui [m] culminis pro publica vtilitate taxatis pꝛecipiat erogari.

¶ Erogatoꝛ iurare debet ſe officiũ legaliter t ſm iuſtitiã pacturũ: t ſua manu numerare debet militibus annonã eis debitam.Bar.

Idem. Lex.xvj.

Ubemus per hãc ꝺiuinã diſpoſitionẽ eos quib⁹ ex officio tue ſublimitatis [n] militariũ meritoꝝ ſeu cuiuſlibet pꝛeſtationis cõmittitur erogatio. Ymprimis iu rare,p iuſtitic' rõne iniunctã ſibi ſolicitudinẽ pactuꝛos: t ſm preſentẽ ſaluberrime noſtre diſpoſitionis obſeruationem ſolatiũ (ſicut dictum eſt) publicũ erogatoꝛ manu ſua ſine vllo ꝺolo t fraude ſingulis militibus enumeret. quatenꝰ vnuſquiſq; miles accepto p ſuaꝫ manũ ſolatio: ipſe cũ actuario de negotiatione [p] actuariꝰ permiſſa ſm rationẽ agat iuſtitie:hoc videlz obſeruãdo vt pro ſingulis ſolidis actuario ſiue ſtatim ſiue poſt:vnũ ꝺuosve ſeu amplius ãnos reſtitutũ fuerit ꝺebitũ minus quidẽ vno tremiſſe pro tẽpoꝛis ſcz breuitate pacifci liceat:amplius autẽ q̃ vnũ tremiſſem nullus actuarius pro quoquo tẽpoꝛe ſeu annoꝝ ſpatio pacifci penitus permittatur:nec vlla poſſit actuarius machinatione pro tẽpoꝛis ꝓlixitate vnius quãtitatem tremiſſis excẽdere.

¶ Si tempoꝛe erogatiõis ſtipẽdioꝝm oꝛiatur queſtio inter militẽ pꝛeſentem t actuarium de lucro eꝛ pactione actuarij ꝺebito pecunia ꝺeponitur apud pꝛincipes militũ/ꝺonec per eos pꝛincipes pꝛopoſitis eis ſacroſanctis euangelijs/cauſa interim fuerit terminata. Si vero erogationis tempoꝛe miles fuit abſens eꝛ legitimo cõmeatu infra tagatum numerum ſequeſtratur pecunia in inſtrumento contẽta apud dictos pꝛincipes/ꝺonec poſt reuerſionem militis fuerit cauſa terminata inter militem t actuarium per ipſos pꝛincipes.b.d.

¶ Si qua tamẽ inter actuariũ t militẽ ſuper pactione vel negociatione tpe erogatiõis emerſerit ꝺubitatio:iubemus eidẽ militi ꝺãdas pecunias ab erogatoꝛe pꝛincipis ꝺari:t ſm bactenus obſeruatã cõſuetuꝺinem [r] eaſdẽ pecunias vel ab erogatoꝛe pꝛincipis vel ab actuario retineri [s]:quatenus cauſa apud ꝺeuotiſſima pꝛincipia pro poſitis [t] ſacroſanctis ſcripturis inter actuariũ et militẽ tractet:vt ex omni parte miles nullum ꝺãnum ſub quacũq; occaſione(ꝓterq̃ id qõ cũ ex iuſta t permiſſa actuarijs negociatione [u] ꝺeberi cõſiterit) patiatur. ¶ Super bis vero quos ꝺatis forte cõmeatibus abeſſe cõtigerit/ hec volumus obſeruari:vt pecunie q̃ erogãde ſunt vſq; ad triginta milites quos tantũmoꝺo ꝺatis cõmeatibus ꝺimitti ſacra ꝓſtitutio [x] cõtinet apud ꝺeuotiſſima pꝛincipia ſequeſtrentur [y]:illoꝝ ſcz tantũmoꝺo militũ quoꝝm intra triginta cõmeatales viros conſtitutoꝛ actuarius tẽpoꝛe erogationis pictacia [z] vtpote habita ſup pactiõe pꝛotulerit:quatenus cum ijꝺem redicrint militeꝫ cauſa apud ꝺeuotiſſima pꝛincipia ſm pꝛeſatũ modum tractata vtriuſq; partis inꝺẽnitati ſimiliter conſulatur.

¶ Tribunus.ggg.militibus tantum poteſt ꝺare licentiam cõmeꝺi.t ſi pluribus ꝺederit illi plures non ꝺabebunt ſtipendium:ſed erogatoꝛ rationi publice reꝓrtabit:ipſe tamen tribunus eis de ſuo p̃prio ſatiſſaciet.hoc dicit Bartolus.

tur ſtare in primo matrimonio eo q̃ nõ nubit ſecundo:vt in auf.de nup. ſ.ſoluto.coll.iiij.nã ſtat apud ſuperioꝛẽ in ſequẽſtro vt ꝺicit.

t ¶ Propoſitis. Non tactis.ſic.s.de epiſco. t cle. auf.ſed et iudex.et de iudl.rem nõ nouam.

v ¶ Negociatione.ſcz decreuiſſe.

x ¶ Cõſtitutio.ſcz iſta.vt j.ſ.pꝛogi.

y ¶ Sequeſtrent. ſic.s. de pbi.ſequeſtra.pe.l.j. contra.Solu.hic ſpãle.vt et s.ꝺi agri.t cen.l.litibus.

z ¶ Pictacia.i. ſcriptura breuem ſm Hugo.

UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK

Non dãda pro tẽpore tribuno licentia triginta viris amplius sub cõmeatus occasione dimittere. Si vero saluberrimã cõstitutionem offerẽdo amplius q̃z triginta viros datis cõmeatib⁹ tribunus dimittere ausus fuerit pecunias quidẽ que post pfatorũ triginta virorũ numerũ per cõmeatus dimissis militibus erogãde fuerãt: publice rõi erogator non dubitet reportãdas. Sciat vo tribunus preter iam cõstitutas super hmõi facinore interminationes/sese de proprijs facultatibus singulis militib⁹ quibus vltra numerũ triginta virorũ sub noĩe cõmeatuũ eos dimittẽdo nõ causa publica psequendi solatia dederit. quicqd ob iniquã dimissionẽ amiserit solucturum: nec prius idem tribunus ab codẽ discedat nume ro: nisi oẽs hmõi milites id est quos post permissam triginta virorũ quãtitatẽ cõmeatus noĩe dimiserit: indẽcs in hac parte atq; illesos reddiderit. Hoc etiã adijcien do vt sub gestor⁹ testificatiõe tam decẽ ex deuotissimis[a] principijs primates eorũ videlicet q̃z vnusquisq; caput sobole iuratus deponat sub pscntia sua rem sicut superius dispositũ est fuisse subsecutã: z sub obtuitibus suis vnãquẽq; militem solatiũ suũ manu sua ab erogatoris dextera suscepisse: z huius gesta relatione a viro clarissimo tribuno vel deuotissimis principijs intra tres menses mittenda ex quo pfectus fuerit numerãdos ad nostram referat pictatẽ. Hoc videlicet ante oĩa curando vt p tẽpore erogator⁹ post q̃z date fuerint ex publico pecunie intra duos vel tres mẽses seu quatuor p qualitate scz spatioz cõmissam sibi solicitudinẽ erogationis nõ dubitet faciendã: vel si vlterius apud se pecunias publicas differendo erogationẽ ausus fuerit retinere/sciat se modis oĩbus dãnum qõ ex negociatiõe[b] miles sustinuerit ex pprijs facultatibus militi soluturũ. Sciẽtib⁹ bis qui pfate dispositionis obseruantiã siue in differẽda vltra sigillatim diffinitũ tẽporis spatium erogatione/siue in qualibet alia parte fuerint egressi: nõ solũ sese militie cinguli amissionẽ: verũ etiã facultatũ quoq; suarũ publicationẽ pro tãto subituros flagitio: z insup erogationũ quoq; solicitudinẽ ab officio tue celsitudinis (si unpatoria fuerit violata dispositio) ad alios trãsferendam. Si vero idem officii simul atq; hmõi fuerit a quolibet facinus perpetratũ: ad notitiã nre mãsuetudinis vel certe ad sciẽtiam illustrissime magisterie referre curauerit p testatis: vt eiusdẽ apparitiõis periculo tale flagitiũ pncipales minime possint aures latere: quatenus ex omni parte eodẽ delicto rcclato quicũq; saluberrimas nre cõstitutionis vel pcratis ordinatiões ausus fuerit violare: interminatas minime possit penas euadere: ita vt in singulis militibus qui nõ obscruato in eorũ psona tenore dicte dispositionis lesi fuerint/liceat sacratissimuz nrm per vnum forte vel etiã binos milites p oibus vba facturos petere cõmeatum: z porrectis pcibus q cõtra nram dispositionem passi sunt approbare: coq; facto statutis violator⁹ imperatorie dispositionis supplicijs percellatur. Illud preterea omnibus modis obseruari decernimus vt erogator⁹ omnes pecunias que mortuis militibus vsq; ad diem mortis eorũ debite fuerant/sm iam datam diualem dispositionem vxoribus vel liberis eorum non dubitent ministrandas[d].

Milites deputati ad custodiam alicuius persone vel loci annonam de publico non percipiunt: sed a cõstituta persona salarium habebunt de publico. Item milites non debent ad custodiam alicuius deputari sine principis licentia obtenta in scriptis. Bar.

Idem. Lex. xvij.

Cum sepe cõtingit pter quasdã maximas z inexcusabiles rõnes[e] quibusdã ad custodiã vel ob aliã hmõi causam[f] milites deputari vel etiaz iam deputatos esse: z non pcnit hoc modo publicũ aliquod dãnum seu dispẽdium sustinere: iubemus si qui fortissimi milites ex quocũq; numero curijs vel quibusdam corporibus vel sacrosancte ecclesie vel aliꝰ psonis p custodia (vt dictũ est) vel tali alia causa nostro noĩ deputati sunt vel fuerint ne per eoz translationes circa annonarũ vel capitũ eis prebendoz erogationẽ publicis rõnibus quedã lesio ingeratur[g]: cãdem rem de p pprio psonã seu etiã personas cui vel quibus deputati sunt vel fuerint hec modis oĩbus agnoscere[h]: hoc tantũmodo de publico p bisdẽ annonis z capite prebendo z ipsutãdo[i] qõ in locis ex quibus pfati milites peruenire seu pcuenerunt imputabat vel si ante latã pstationẽ supradicte persone recusauerint/eosdẽ milites nõ recedere de suis locis vel eos qui occesserint sine quadam moza ad ea redire hec omnifariã custodiẽdo vt nemo deuotissimoz militũ cuicũq; psone seu corpori sine speciali nostre serenitatis iussione[k] scriptis proferẽda deputetur: officio tue celsitudinis[l] si in hãc nostre mãsuetudinis formam quoties sup militibus quibusdã deputãdis aliquid statutũ fuerit gestis insinuare: z quid eos quibus dati sunt. put nobis placuit agnoscere oporteat: itidẽ publicare minime curauerit: tam dispendium quodcunq; publicũ hac ex causa sustinuerit/ei de proprio refarcire q̃z. xxx. librarũ auri mulctã. pter defidiã suã: immo magis cõniuentiã dependere cogendo: recitoribus nihilominus. quinciaz z apparitoribus eorum si statuta nostra violauerint seu violari cõcesserint: eiusdem condẽnationis solutione percellendis.

De excoctione et translatione militarium annonarum[m].

Titulus. xxxix.

Opinatores delegati vt militib⁹ annonam egigãt z eis soluant a prouincialibus non petãt panis excoctionem nisi fit inter eos cõsuetudo cõtraria. Bar.

Imperator Augu. Lex. i.

Opinatores[n] quib⁹ species i diuersis p uincijs delegãtur[o] contra omnem consuetudinem nullis[p] consistentibus famulis excoctionem panis efflagitent. Illustris igitur auctoritas tua[q] nouã vsurpationem cõgrua auctoritate repellat: vt cum opinatores in prouincijs delegantur/vetus consuetudo seruetur.

Ab excoctione panis nulla domus etiam principis excusatur et si procurator domini cui panis coquendus mãdatur contumaciter facere neglegerit/punitur ipse et dominus si fuerit cõscius. hoc dicit Bartolus.

Idem. Lex. ij.

In excoctione[r] bucellati qõ deuotissimis militibus conuenit preparari in translatione[s]

a Decem ex deuotissimis. Nõ. decem testes ne cessarios sicut et alꝰ. gv. vt. ff. de pgi. sacro. scri. l. vnicuiq; regulariter cõtra. ff. de testi. l. vbi. Jtez no. sub pscntia. fic. ff. ẽ te stib. l. testium. z in auc. de here. z fal. ff. hinc.

b Negociatiõe. quia forte in ea est erogator.

c Simulatq; i. postq̃.

d Ministrandas. Facit s. eo. bis scholaribus.

e Cum sepe. Rationes. propter timorem forte galdane.

f Causam. i. forte ppter ductũ psonarũ vel rerũ.

g Ingeratur. pro stipẽdio puta talium militũ.

h Agnoscere. vt q̃ custoditus a nuntio cõmunis debeat soluere nũtionõ cõi. per. l. istã. sed certe immo ille qui facit custodiri: vt patet. l. ibi: vel si ante fanc latam. ff.

i Imputãdo. i. qõ soliti erãt antea de publico bere. p salario ẽ habeãt. nõ aũt plus a publico q̃z ab eo i cui⁹ stat seruitio.

k Jussione. fic. ff. de mãda. princi. l. i.

l Tue celsitudinis. log tur pfecto. Accur.

m De excoctione et trãslatione militariũ anno.

Lepone vt patebit. j. e.

n Opinatores. id est exactores militaris ãnone. vt. ff. titu. j. l. opinatores.

o Delegãtur. vt ibi ex gant z militib⁹ dent qui ibi sunt pro republica.

p Nullis. id est nõ petãt ab illis famulis excoctionem panis q̃z cõsuetudo excusat. z fic no. pro cõsuetudine. puincialiũ. fic. ff. de offi. pcõ. l. obseruare. ẽ. obseruare. z. l. si in aliquam. ẽ. z ferias. et. ff. de testa. l. testamẽta. et. ff. de aqua plu. ar. l. si pnus. et de decu. l. non em. ẽ. vlti. z. ff. de eppẽ. ludo. l. j. et. ff. de diuer. offi. l. viros. sed ab alijs oĩbus quos consuetudo non excusat: efflagitent: vt. j. l. progi.

Cõsuetudo regionum attẽditur.

q Tua. magistro militum loquif. Accur.

r Excoctiõe bucellati. id est panis azimi q ideo bucellatus dicit q facile p bucellos. i. per parua et minima frusta diuiditur. P.

s In translatione. i. in deferẽdo ad milites qui ibi ppe in limitib⁹ sunt. Nullius.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Nullius. nisi consuetudo egerit. vt. ff. l. progi. & ad idez. ff. de munc. & bono. l. iij. §. eos.

b Domus. si quā in causa quinctia habemus. ad qō ff. vt in emptiōe speciez. l. j. et. j. ō cur. pu. l. null'. & ff. ō pulle. do. augu. l. iiij.

c ¶ In procuratorem. cuius dñs abest. ad qō. ff. vnde vi. memineri. int. de fal. mo. l. j. §. actore.

d ¶ Post habita. id est sine dilatione.

e ¶ De militari veste.

Nam militū. vt ex rub. ps. ¶ Aprilis. Not. in kalendis aprilis vestiēdum. p estate. sed et tūc nauigiū incipit: vt. ff. de naufra. quotiēs. in fi.

f ¶ Tuc. logtur pfec. pieto. Accursius.

g ¶ Tuc. logtur pfec. pieto. Accursius.

b Rouincie. In. ¶¶¶. forte pro singulis. ¶¶¶. iugis vnum aureum dabit aliquis. Item pro tot capitibus aliū aureū ad vestes militum.

i ¶ Termis. id est. ¶¶¶iij. ſm Hug.

k ¶ Cōparatitiū. i. qui cō parabūt si nō habent.

l ¶ Debere. sed in merce forte dabunt equiualēs.

m Hortissimis. Trēmisses. l. qz in tribus remittunt. P. ō bis fit mētio. ff. ō ero. mi. anno. l. p hāc. ff. boc videl.

n ¶ Chlamydib'. forte p furrura vel fibulis. nā p toto parum effet.

o Mlitaris aderatio. id est eris 2 gregatio certo tpe. vt. ff. co. l. j.

p ¶ A ginetiarijs. B expone. vt. ff. ō murile. i rubri.

q ¶ Negarijs. i. vilib' puta de plebeis natis: ficut grex est inferiorum pecorum scz ouiū. maior aūt dicit armentū ſm Hug. Mo. q p fortissimis qnqz dant partes in pecunia. inferioribus dat segta in pāno qō volunt eligere.

r ¶ De metatis et epidimeticis. Metati dicūtur milites i terminis castrorū: q castra vallo vndiqz circūdabāt. vñ in Exod. Castrametati sunt filij israel. & sic ponit. ff. ō epis. & cleri. l. ofa. Sed epidimetici dicunt qui supra milites sunt ꝑstituti: metientes: siue demetiētes militibus hospitia ab epi qō e supra: a metis. i. metat'. i. de his qui supra milites demetiunt. i. diuersis diuersa assignāt hospitia.

Metati q dicuntur.

Epidimetici qui dicuntur.

s Ig. Uidetur dicere q epidimetici hēbant sub se mēsores qui quidem mensurabāt hospitia accipientes tertiā annone nullius excipiatur persona videlicet vt nec nra quidem domus ab his habeat immunis. & si quisqz qō non opinamur implere q sunt ꝑcepta neglexerit: in ꝓcuratorem scueriſſime vindicet: ita vt si huiusmodi contumacie dominū † conscium esse constiterit: quadruplum id quod pro eius capitatione poscit post habita † dilatione soluetur.

¶ De militari veste. Titu. xl.

Canonem vestium a kalendis septēbris vsqz ad kalendas aprilis respublica soluet. hoc dicit Bartolus.

Imperator Zeno. Lex. j.

Omnem canonē vestium c ex kalendis septembris ad kalēdas aprilis r nostris largitionibus tradi precipimus: ꝓposita pena rectori prouincie vel eius officio condemnationis que tuc s iustitie vidēbitur.

Imperator An. Lex. ij.

Prouincie traciarū per triginta iuga seu capita consernant vestē scithia. & misia in. xxx. t iugis seu capitib' interim annua solutione dependat: per egyptuz & orientis partes in triginta ternis u iugis. per asianā vero & ponticam diocesim ad eundem numerum in capitibus seu iugis annue vestis collatio dependatur ita vt per oziētem. puincie in titulo auri cōparatitij quod per iugationem reddit compensationis gratia perfruantur: exceptis offrendis & osioenia & isauria. nam eas demum constat aurum comparatium x minime debere y.

¶ Ad vestem militis non prestabuntur bini tremisses sed vnus solidus. boc dicit Bartolus.

Impe. Archa. & Do. Lex. iij.

Hortissimis militib' nostris per illyziā non binos tremisses z. p singulis chlamydib' a: sed singulos solidos dari precipimus.

Quinqz partes pietij vestis militaris in pecunia debent dari fortissimis militibus: debilibus vero segta pars in pano. hoc dicit Bartolus.

Impera. Constan. Lex. iiij.

Mlitaris b aderatio vestis a collatorib' exigatur sacratissimis videlicet largitionibus inferenda: ita ut quinqz eius partes fortissimis militibus ero gentur in pretio: sexta vero portio a ginetiarijs c clemētie nostre absqz vlla vel ipsozum vel publica incōmoditate pro eadem conterione suscepta minoribus grecarijsqz d militibus in ipsa quam maxime eos desiderare constiterit specie prebeatur.

¶ Demetaris et epidimeticis e. Titulus. xlj.

Mensor deputatus ad hospitia mēsurāda per epidimeticos: & militibus dā da seu assignāda: si in hospitio domo scripserit nomen militis cui sit hospitiū assignatum: et postea abluerit: punitur pena falsi. hoc dicit Bartolus.

Imperator Theo. Lex. j.

Si quis f mēsorum nostrozū manu qua deputatas singulis qbusqz domos cuo cant & postibus g bo spitaturi h nomē ascribunt delere non dubitaucrit ad instar falsi i. reus ex hac auctozitate teneat.

Impera. Archa. Lex. ij.

Mqualibet vel nosipsi vbe fuerimus vel in qua bi qui nobis militant cōmozent: omniū tam mēsorum k q etiā hospitum iniquitate summota duas domi nus. ppie domus tertia hospiti deputata catenus intrepidus ac securus possideat portiōes: vt in tres domus diuise partes primā eligendi oñs habeat facultatē: scūdam hospes quā voluerit exequat: tertia oño relinquēda: plenum eñ equitate atqz iustitia est vt qui aut successione fruitur aut emptor vel extructione gaudet: electā precipue iudicio suā partē tenēat et relictam l. Ergasteria m vero que mercimonijs deputant ad predictā diuisionis iniuriā no vocētur: sed quieta sint et libera: et ab omni hospitū iniuria defensata: solis oñs conductoribusqz deseruiant. Sane si stabulum vt assolet militari viro in tertia domus parte deuerit ex ergasteriis enisi id oñs qualibet occasione. p uiderit pro animalium numero vel domus qualitate deputabit.

¶ Illustribus sane viris non tertiā partē dom' ſz dimidiā hospitalitatis gratia deputari decernimus: ea dūtaxat cōditione obseruata vt alter ex his qlibet quiue maluerit diuisionē arbitraria eq tate faciat: & alter n eligēdi habeat optionē: & firmissimū perpetuo qō iussimus perseueret: ita vt. ¶¶¶. libras auri qui illustrissima sunt prediti dignitate fisco nro se penā illaturos esse cognoscant: ceteri vo militia scient se esse ꝑiuandos si generale ꝑceptū amplius vsurpando ꝓ iussimus irreprehensibili temeritate violauerint.

Presentibus iudicibus qui de causa cognoscēdi potestatem habent non debent eorum pretores adiri. b. d. Bar.

Idem. Lex. iij.

Unctos iudices scire volumus a pretorijs ordinariorum iudicum his o presentibus abstinendum.

Domus fabricensium ad hospites recipiendos non grauatur. hoc dicit Bartolus.

Idem. Lex. iiij.

Abricēsium p domibus vbiqz ꝑstituris omnē molestiam hospitum ꝑcipimus amoueri: q et antiochēsibus & ceterarum ciuitatum fabricis similis domorum excusatio prebeatur: absente scilz sacro comitatu q.

† Cōcor. cū hac. l. c. j. in glos. sup ꝛ. ꝓcuratoris extra vt lit. nō cōte. circa me. glos. ibi: ꝛ dolus ꝓcuratoris.

† De hoc ꝛ. quid significet et ūlterius exponit. vt. ff. de glo. sup ꝛ. habita. in. c. inf mo nasterii. extra de re iudica.

Legati apostolici nō debēt i episcopoꝝ domibus hospitari.

a DEuotum. quales debēt esse omnes prouinciales.
b Prediuz. q̄ fecus in domo. vt. ſ. ca. l. ſolam.
c Mdetatoz. i. miles. vt ſ. in rubri. no.
d Aeton. i. caſtaldioni dñi eo abſente.
e Conceſſum. Not. ſic. et ſ. de iur. fiſ. l. prohibituz. z eſt argu. ad id q̄ no. ff. de iuſti. et iure. l. vt vim. Jtez facit. ſ. q̄ſi lice. vni cui. ſine iu. ſe vin. l. i. z ff. z de iure empby. l. ij. z de adul. l. graechus. z ff. de adul. l. mariti. z ad. l. aql. l. ſed z q̄ſq̄. z. l. quēad modū. ſ. l. z in aut. vt licere. ma. z auie. ſ. bis. et. ſ. de decu. cos. z. l. ſi naliter. Jté no. q̄ hic pmittit vltionē nō ſolū defenſionē. ſic. ff. de bo. libe. q̄ cū maior. ſ. ſi libert. in fi. ſed b p defenſiōe ponit. et. o. l. q cū maior. p iudiciū ven dicat. vt no. ff. ad. l. aql. l. ſciētia ſ. q cū aliter. in fi.
f Hoſpitalitatem. i. reſcipiēdo hoſpitē in tertia vel dimidia parte dom⁹. vt. ſ. l. ij. Accur.
g Poſtulauerit. ſic. ſ. ne ruſti. ad vllū. l. ij. et de eroga. milit. an. l. iij.
h Sponte. ſic et. ſ. ne ruſticani ad vllū. l. ij. in fi. et ſ. ti. ij. l. ij. Accur.
i DE proſpectū. Jn fauſta. i. nō boirē da fm llung. alſa pro malo hoſpe. vt. ſ. de repu. con ſenſu. circa prin. Accur.
k Nec balneum. ſcz nec comitibus lauacra.
l DEuotiſſimos. muri. genitiu⁹ caſus eſt. Accurſius.
m Pedeplanis. i. in pedib⁹ turriū z muroz vrbis q̄ ſpiſſe ſunt poterūt milites deſcendere vt ſe ibi ꝑparēt aliis veſtibus ad cundū. z videtur vna dictio in pedeplanis.
n Archiatros. i. pn̄cipes medicorum ſeu maiores medicos. et facit. ſ. de ioffi. teſta. l. fi. z de profeſ. z medi. medicos. et. l. fi. Accur.
o Literarū. non primarum. vt. ff. de mune. z bo. l. vt gradatim. ſ. fi. Acc.
p DOnes. id eſt caſtra vel boſpitia vt poſtea ꝓponit.
q Mdetatoibus. i. militibus.
r Vēdicare. ſic. ff. quod quiſq̄ iur. l. j.
s Linguluz. ad q̄. ſ. vt dig. ordi. ſer. l. ij. z in aut. vt ordi. pte. colla. v. Jtez z fact. l. i. q̄ri. ſ. ſi qui.
t Tertie. ſ. eo. l. ij.
v Priuilegijs. No. eum carere priuilegijs legum qui eas fraudare conaſ. ſic. ſ. de iude. l. indeos. et

Impera. Juſtinia. Lex. v.

DEuotum[a] poſſeſſoꝛē ab oi iquietudine libeꝛam[b]. ꝓzimo igitur omniū ad nullum ꝓcdium[c] publicū vel ꝓuatū dom⁹ noſtre vel cuiuſcūq̄ iuris nullus meratoꝛ accedat ſi a quoq̄ fuerit deſtinatus licentiā enim dño actoꝛi. ipſiq̄ plebi ſerenitas nſa cōmiſit vt cū qui ꝑarādi gratia ad poſſeſſionē venerit expellendi habeat facultatem: nec crimen[t] aliq̄ ꝓmeſcat: cū ſibi arbitriuz vltionis ſue ſciat eſſe conceſſum[u] recteq̄ ſacrilegū ꝓzioꝛ arceat q ꝓmus iuenit. adminiſtrantē vo ciuſq̄ officij. ꝑceres quoz ꝓcepto inhibitā ꝑſonam ad agrū ali quem deſtinauerit in tpe. ꝑſcribi debere cēſuimus: ſolā ſane boſpitalitatem[r] ſub hac obſeruatione ꝓcedimus vt nihil ab boſpite q̄ vel hominū vel aialiū paſcuis ne ceſſariū credit poſtulet omniūq̄ ſit acceleratū iter atq̄ cōtinuū. nec vlli liceat reſidere ne diuturnitas cōmanētium vlla ex parte ꝑdtū vexet: decē etiā libzarū auri mulcta ferieꝛ q̄ſq̄ adminiſtratoꝛ rogatoꝛ apparitoꝛ vllus mili tans ſcz vel iter agēs vllo in loco aliq̄d ab boſpite poſtulauerit[g]: intārum cū inhiberi ſceleratum morē iubem⁹ vt ipſis quoq̄ ꝓcedentibus impunitū eſſe nō patia mur ſi q̄d ſꝑte[g] contra ꝓceptum noſtrū ꝓbati fuerint obnuliſſe.

Idem. Lex. vj.

DE proſpectum eſt ne infauſta[h] boſpitalitatis ꝓcebitio tolleꝛet: nec balneuz[k] q̄ſq̄ a dño ediū poſtuler. Idem. Lex. vij.

DEuotiſſimos milites ex ꝓcinctu redeuntes vel proficiſcentes ad bella muri[l] ſacratiſſime vrbis ſingule turres i pedeplanis[m] ſuis ſuſcipiant.

Medici ſacri palatij et vbis rome magiſtri liberalū artium: z pictoꝛes ingenui quo ad viuūt ſunt ꝑmunes ab onere boſpitandi. boc dicit Bar.

Idem. Lex. viij.

Archiatros[n] noſtri palatij necnō vrbis rome z magiſtros literarū[o] ꝓo neceſſarijs artibus vel liberalibus diſciplinis necnō picture, ꝓfeſſoꝛes (ſi modo ingenui ſunt) boſpitali moleſtia quoad viuēt liberari ꝑcipimus.

Hoſpitātes milites in domibus habitationū ipſoz nullam aliam diſcuſſionem vel penam debēt ſubire. Jté nullus debet impetrare vt a munere boſpitandi milites ſit ꝑmunis z vicini domus gratur. boc dicit Bartolus.

Idem. Lex. ix.

ODnes qui merita[p] in ſuis domib⁹ ꝓſtant ſiue boſpitia ꝓbuerint meratoꝛib⁹[q] ſeu quolibet pacto ſatiꝛ eis fecerit: nullā vel pēſionis vel diſcuſſionis domus gratia moleſtiā ſuſtinere cogantur. decinde neminē volumus cuiuſlibet loci vel ordinis in hac ſlozētiſſima vrbe domū ꝓpriā excuſantes meratum ſibi in alienis edibus ꝓuilegio militie vēdicare q̄ et in ꝓuincijs obſeruari oꝑtet: ceteris vo q̄b⁹ illuſtris dignitas ſub cingulo vel citra cingulum[r] ꝓ ſuo ſolo honoze dela ta eſt excuſandarū ediū licētiam penitus denegam⁹: hoc viris etiā in his ꝑcipimus obſeruari quos ipſa quidē adminiſtrationis con ditio ſꝑectabiles nouit: honoꝛ tamen additus a noſtra liberalitate reddit illuſtres. Scituris oībus q̄ ſi q̄s cū cingulo perfruat[s] excuſatione ꝓprie domus ſi pctra ucrit vt a pēſione etiā portionis tertie[t] ſit ꝑmunis z militie cauſa meratū alienis domib⁹ ſibi credi derit vēdicandū: ſi quidē honoze ꝑditus excuſationis ius habeat/ carebit legū ꝓuilegijs[v] q̄s fraudare conatus eſt. Si vero inter cos quib⁹ nulla ſuffragat dignitas nūneretur. c. lib. auri ſacratiſſimis largitionibus pendenda rum illatione mulctabitur.

Quidam in hac lege nominati dum viuunt z poſt mortem eoꝝ beredes filij: parentes: nepotes: frater: ſoꝛoꝛ: vxoꝛ eoꝝ tres domos a moleſtia recipiēdi milites habent ꝑmunitatē: quidā duas: quidā vnam tm̄. quidam dimidiam tm̄. boc dicit Barto.

Lex. x.

Imperatoꝛ Arcba.

DAc lege ſancim⁹ vt ſi q̄s ꝓſularē ac patriciā meruerit dignitatez[x] tres domos, ꝓprias oū ſuꝑeſt bēat boſpitū ꝑmunitate ſecuras: beredes vo ei⁹ filij/ aut ꝑ/ aut mſ/ nepotes/ aut frater/ aut ſoꝛoꝛ/ aut vxoꝛ duaruz[y] domoz ſuaꝝ excuſatione potiant. Si q̄s vo conſulatu tm̄modo gloziat duas ſemis[z] domos ſuas ꝑmunes habeat: poſt fata vo ei⁹ memoꝛati bēdes vnā ſemis domū ſuā habeāt nullis boſpitijs ꝑgrauatā: pari ꝓuilegio per fruatur cōmemoꝛatis bēdib⁹ q̄ ſolius patricie dignitat ſiue ꝓſulatu decoꝛant inſignibus. ꝓfectoꝛij vo necnon z magiſtri militū duas domos ſuas habeāt quoad vixe rint boſpitib⁹ liberatas. Heredes vo coꝝ meoꝛati vnā defendāt domū ſibi excuſatione munitā. Dagri vo offi cioꝝ vēl q̄ſtoꝛes vnā ſemis domū ſuā quoad vixerint ba beant boſpitū onere liberatā. Heredes vo coꝝ ꝓdicti vnā ab boſpitib⁹ iure defendāt. Comites aute domeſticoꝝ/ z ꝓtectoꝝ/ z ſacraꝝ largitionū/ z ꝓuataꝝ largitionum/ z vir ſpectabilis z ꝑmicerius notarioꝝ/ ſingulas domos ſuas ab boſpitū grauamine oū viuūt gaudeant eſſe ſecuras. Decmozati vo bēdes coꝝ mediā ꝑtē vni⁹ dom⁹ ſue ſciāt excuſatiōe muniri. Reſidue vo partis dimidie tertiā poꝛtionē boſpitib⁹ deputatā cē cognoſcāt.

¶ Si q̄ illuſtres bonozarias dignitates q̄ſcūq̄ ſine actu celitus[a] impetrauerūt: equo aio ſuas domos boſpitib⁹ poſt hāc legē pādant ꝓ tertia q̄ legib⁹ ꝑfinita eſt portiōe exceptis videl. ergaſteriis[b] q̄ in plateis[c] vel angiporti⁹ eſſe noſcūtur. qō in oibus domibus que boſpitales ſunt obſeruari iubem⁹: ita vt nemo vel ex ſacro reſcripto: vel ex diuina annotatiōe ſeu ꝓgmatica ſanctiōe cōtra hāc legē vti poſſit excuſatiōis auxilio[d]. bis oibus q̄ ꝑ hāc legem cōſtituimus in hac eterna vrbe obſeruandis.

Tribuni eg primicerio imunitatem habēt ab boſpite recipiendo in domibus quas tenent in vrbe cōſtantinopolitana. b. d. Bartolus.

Decem.

ff. de mino. l. auxilium. in fi. et facit. ff. de penis. q̄dam. z. ff. de epiſco. z cle. pbros. Sed argu. ſ. de iudi. ꝑpādum. vbi etiā cōtumaci ſeruatur ius.

e DE lege. Dignitatem. z ſic bꝫ duaꝝ. Accurſius.

f Duaꝝ. min⁹ bꝫ beres q̄ defunct⁹. z ſic eſt argu. ff. de reg. iur. l. beredē. Jté no. priuilegiū trāſit ad ſuperiores. q̄ dic vt ſ. de ꝓpri. fac. ſeri. l ſacris. vel nō ſunt ſuperiores cū iam defuncti nō ſunt.

g Semis. i. medietaz. vt inſti. de here. inſti. ſ. here ditas. Alij ergo ſemiſſes ꝓ tertia ꝑtabant boſpitium. vt. ſ. co. ſ. comites.

a Celitus. i. a principe. ad q̄. ſ. l. ꝓcipi.

b Ergaſteriis. id eſt ſtationibus. vt. ſ. eo. l. ij. ſ. ergaſteria.

c Plateis. nā quaſi oia ſunt in plateis vel angiporta: q̄ ꝓpter. vt. ff. ſ vbo. ſig. l. portus. in fi.

d Auxilio. ſic. ſ. de peti. bo. ſub. l. j. et. ij. alind ſi p l. ſcriptam in corpore iuris. vt. ſ. bac. l. z. l. ꝓcipi.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a Decem.s.l.progi.
b De salgamo
rē. Hoc expone vt.j.l.j.ff
P. dixit nos salgami et
oleū intelligas. gamos.
id est mulier. sed fm. M.
salgamū. i. culcitra: cōpo
situ a gamos et salica vel
saluo. ꝛ gamos nupticyl
mulier: quia magime p
pter talia fiunt culcitre.
ꝛ est neutri generis.
c Que quis. Aufe
rant. i. accipiāt
et hoc ad offi
cii spūalis perti
net. vt. ff. de offi. pſi. illicis
tas. Et no. etiā a volente
qz semp pſumit cōcussio.
fic. s. tit. j. decuotum. in fi.
ꝛ. s. de re mili. l. fina. s. vt
autē. et de offi. pcō. l. ob
seruare. et. s. ne rustic. ad
vllū. l. ij. et ne qd a colla.
cti. l. j. ꝛ de rap. virg. l. j. ꝛ
s. de eroga. mili. an. l. j. et
iij. Item sicuti salgamus
hoc comprehendit: sic pe
nus omne id qō esui ꝛ po
tui est destinatum. vt. ff.
de penu leg. l. iij. in prin.
d De commeatu.
Que cui. Tribu
nozuꝫ. nisi vſqꝫ
ad. xxx. milites
vt. s. de eroga.
mili. an. p banc. s. vt aut.
Vel hic barbari erāt. p
prie vt subſcit: ibi non.
e Dare. facit. s. de testa.
milita. l. tribuni. ꝛ. l. mili
tes. ꝛ. l. fi. in prin.
f Capite. sed qui in pa
ce deserit militiaꝫ perdit
eam. vt. ff. de re mili. l. nō
oēs. s. j. Et no. puniri li
centiantem ꝛ licentiatū.
Licentiās ꝛ licentia
tus eū pu
niuntur.
g Quicūqꝫ. Sacra.
fiscalium.
b Priuatarū. pncipis.
i Tēpus. subaudi cura
uerit ad suū officiū redi
re ꝛ hēas militātiū nō ī
merito. ꝛc. bf tū rō tēpo
ris ꝛ valitudinis. vt. ff. de
re mili. q cōmeat'. ꝛ facit
j. l. pri. cū suis cōcor.
k Sic qs. differt a pre
cedenti: q: hic sine
cōmeatu: ibi sic.
l In penatib'. i. domi
bus. ppriis. vt. s. de exhi.
l. ij. Accursius.
Consuetu
do i delin
quēdo ag
grauat pe
na.
m Excepto. alis excēplo ꝛ
augetur pena: quia assue
scit delictum. fic. s. de do
mesti. l. iij. lib. xj. ꝛ de pri
micerio. l. fi. et de aduoc.
diuer. in. l. fi. ꝛ de supera.
tri. l. j. ꝛ. s. l. pgi. Sz arg.
s. ff. de pe. l. si diutino. et
ff. de rit. nup. q ī pucia.
s. fi. sed vtrobiqꝫ ptz rō.
n De tyronibus. Id est
nouis militib': qz adhuc
nō erant scripti inter mi
lites fortissimos. vt. ff. de
testa. mili. l. ex eo.
o Illus, Augus.
qz firmiter de
bent stare ī mi
litia. vt. s. de re

Imperator Leo. Lex. xj.
Decem post primicerium tribunos in domib' quas in hac regia vrbe possident mercatoꝛ iussim' vacationē mereri.

De salgamo hospitibus non prestando. Titu. xliij.

Imperator Constā. Lex vnica.
Que quis comitū vel tribunozū aut prepositorum aut militum nomine salgami. id est culcitras/ lignum oleum a suis extoꝛqueat hospitibus sed nec volētibus hospitibus in predictis speciēb' aliquid auferant. sed prouinciales sint nostri ab hac prebitione securi: comitibus tribunis vel certe prepositis militibusqꝫ graui vexationi subiacentibus.

De cōmeatu. Titu. xliij.
Tempore expeditionis nullus militibus cōmeatum dare poteſt: ꝓ tra facies capite punitur. hoc dicit Barto.

Imperator Archa. Lex. j.
Nec cui liceat prepositozū vel tribunoꝛ cohoꝛtum vel vicariozū et familiarius eozū tempore expeditionis quocunqꝫ genere cuiꝫ de militibus a castris atqꝫ signis vel bis etiā locis in quibus pretendant discedendi cōmeatū dare. Si quis vero cōtra hāc legē facere ausus fuerit: ꝛ militem cōtra interdictum cōmeatum dimiserit eo tēpoꝛe in quo barbarozū incursio extiterit: ꝛ tunc cum presentes in castris atqꝫ apud signa milites esse debeāt quisqꝫ abfuerit: capite' vindicetur.

Idem. Lex. ij.
Quicūqꝫ de scriniis aut agētibus in rebus vel etiaꝫ ex officiis palatinis bis videlicet q sacrarum' et priuatarum' remunerationum comitibus obsecundant: sex mensium spatium supra diem commeatus aut iussionem euectionis abfuerit: is in inferiorem locum quinqꝫ antelatis posteriozibus deuoluatur. is vero qui anni vacationē arbitratu p prio iudiciarij precepti oblitus assumpserit: a decem post se militantibus transferatur: ac deinde cum iam aliquis desidia quadrienio officium propium adire neglexerit: quadraginta de sequentibus post feratur. Qui vero nec post quadriennij quidem tēpus': militātium non immerito matriculis auferatur.
Qui sine cōmeatu biēnio: aut triennio vel quadriēnio vacauerit / modo hic inscripto punitur. b. d. Barto.

Idem. Lex. iij.

Titu. XLIIII.

Si quis' sine commeatu aliquo annum in penatibus' propriis vel in quibuslibet locis desidiosa quiete transegerit. decem sequētibus postponatur: in quo vero biennalis culpa deprehenditur. xx. sibi antepositis cōgemiscat: tertius aūt annus. xxx. platos iure deflebit: ita vt quartus exemptō matriculam nullam veniam derelinquit.

De tyronibus. Titu. xliiij.
Imperator Vale. Lex. j.
Nullus tyro vagus aut veteranus' aut censibus' obnoxius ad militiam accedat.

Imperator Constan. Lex. ij.
Quisquis alieni iuris mācipiū i tyronicio militie scribi curauerit: cōiunctus ac pditus auri libram erario nostro cogat inferre/ mācipio scz dño si factum ignoꝛauerit' reddendo.

Imperator Archa. Lex. iij.
Tyrones in scholis' loco semper posterioꝛe ponantur. nec enim patimur quēqꝫ celsiorem gradum obtinere nisi cui ꝛ laboꝛum assiduitas ꝛ stipendium proꝛixitas suffragatur.

De littoꝛum ꝛ itinerum custodia. Titulus. xlv.

Imperator Gra. Lex vnica.
Siluberrima factio ne cēsemus ne merces illicite' ad nationes barbaras deferantur ꝛ quecūqꝫ naues ex quolibet poꝛtu seu littoꝛe dimittūtur/ nullam concussionem vel dāna sustinean': ita tamen vt earum nauclerij deponāt in qua puincia ituri sunt: vt boc manifestato nulla ꝓtra eos postea indignatio seu concussio quoquo modo procedat.

De desertoꝛibus et occultatoꝛibus'. Titu. xlvj.
Recipiens sciēter desertoꝛē in agro vel in domo si est actoꝛ vel procuratoꝛ capite punitur: sed domus vel predium cō fiscatur si ipsius est dominus. Itē manifestans desertoꝛem premiatur. Item desertoꝛ est qui tempoꝛe belli se absentauit a signis. Item si seipsum prodiderit veniam meret. Punitur vero desertoꝛ pena a legibus statuta: quam si iudex dissimulauerit vel gratia distulerit ipse punitur. boc dicit Bartolus.

Impera. Justinia. Lex. j.
Si quis forte desertoꝛē agro rectoꝛe fuscepit atqꝫ apud se diu passus fuit delitescere: actoꝛ quidem vel procuratoꝛ loci qui hoc sciēs prudensqꝫ cōmiserit/ capitali supplicio subiugetur. dominus vero si huius rei conscius fuerit: predij in quo latuerit desertoꝛ amissione puniatur. ¶ Si quis autē desertoꝛē prodiderit' mediocris' loci ingenuus īmunitate' potiatur neqꝫ solum de bis loquimur qui. pxime signis felicibus appli-

militia. l. milites. Et sic est argu. q vagus scholaris non fiat magister. Scholaris vagus nō dz magister fieri.
p Veteranus. vel. ppter debilitatē: vel qz diu labozauit. vt. s. de bis qui nō imple. ſti. l. j. ī. ij. Acc.
q Aut censibus. s. qui mili. non poſſ. l. j. ī. ij.
r Quisqs. Ignoꝛans rit. facit. s. qui mili. nō poſ. l. pe. ꝛ fi. et. s. de tabell. l. generali. et. ff. de pu. l. cotē. s. dñs. ꝛ. s. l. pēnima. in fi. Accur.
s Tyrones in scholis. nō dicas vbi adiscūt: qz ibi oēs sunt tyrones. vnde nō eſſet post quos ponerent. Sed dic q tyro electus inter milites stet loco posteriozi in scholis. i. in societatibus militum seu i matricula. vt. ff. de teſt. mili. ex eo. et s. tit. j. l. pe. ꝛ vlti. ꝛ sic bene sequit nec em ꝛc. et. s. de offi. ma. of. l. j. ī. fi. ꝛ de pgi. fac. scri. l. vnicuiqꝫ. ꝛ de agen. in re. l. vnicuiqꝫ. ꝛ facit. j. de di. offic. ꝛ ap. l. j. ꝛ. s. de offic. co. rei milita. l. j. ꝛ de profel. magistro. et. ff. de al. scri. l. fi. Sed argu. cōtra. s. de of. rec. prouin. l. potioris.
t De littoꝛi ꝛ itine. rē. Alluberrima. Illicite. vt vi ctualia et arma. alās pena capitis cū amissione bonozū imponit. vt. s. q̄ res eppoꝛ. nō de. l. j. ī. ij. ff. de publi. l. cotem. in pn.
v Sustineant. fic. s. de naucle. l. j.
x De desertoꝛi. rē. Desertores milites occultatores priuatos vocat.
y Qui s. Amissione. fic. s. de fal. mo. l. j. ī. de bis qui latroc. vel ali. l. ij. et de capti. et postli. re. l. fi. et de incest. nup. l. iij.
z Prodiderit. id est manifestauerit. Accur.
a Ad dediocris. l. bō pauper. sic ecōtrario honesti loci diues. vt. ff. ō trāsac. l. cū bi. s. fi in annos.
b Immunitate. munerum forte. seruus vero fit liber. vt. s. p qui. cau. ser. pro pre. ac. lib. l. fi. ꝛ facit i aud. de nō alie. s. fi. ꝛ. s. de epiſ. ꝛ cle. l. nulli. in fi. ꝛ. s. loc. ꝛ ꝙduc. l. fi.

a DEuotum. quales debēt esse omnes prouinciales.
b Predium. q; secus in domo. vt. ſ. ca. l. ſolam.
c Detatori. i. miles. vt ff. in rubri. no.
d Actori. i. castaldioni dñi eo absente.
e Concessum. Hoc. fit. et ff. de iur. fis. l. prohibituz. z est argu. ad id q̄ no. ff. de iusti. et iure. l. vt vim. Itez facit. ff. q̄s lice. vni cui. fine iu. fe vin. l. i. ff. z de iure emphy. l. ij. z de adul. l. graechus. z. ff. de adul. l. mariti. z ad. l. aql. l. fed z q̄cūq;. z. l. quēad modū. ff. l. z in aut. vt lice. ma. z auie. ſ. bis. et. ff. de decu. cos. z. l. gñaliter. Itē no. q; hic pmittit vltionē nō ſolū defensionē. ff. de bo. libe. q cū ma. ior. ff. ſi libert. in fi. ſed h̄ p defensiōe ponit. et. o. l. q cū maior. p iudicū vendicat. vt no. ff. ad. l. aql. l. ſciētia ff. q cū aliter. in fi.
† Hec ꝺba recitanꝫ in glo. ſup ꝙ expelli i ꝓn ci. ca. vl. extra de loca. z cōduc. z hūc tertium vult. ibi dicta gl. dicere q; ꝺba ꝓpa auctoritate expellere empty teotā ſi non ſoluat. et ea nonē. Cōſuluit̄ tñ illa glo. q; ꝺba expellit a m ꝓ ytreotāu dicto aucte per. Lui. C. de pigno.
f Hospitalitatem. i. recipiēdo hospitē in tertia vel dimidia parte dom, vt. ff. l. ij. Accur.
g Postulauerit. ſic. ff. ne ruſti. ad vlti. l. ij. et de eroga. mili. an. l. iij.
h Sponte. ſic et ff. ne ruſticani ad vlti. l. ij. in fi. et ff. l. ij. l. ij. Accur.
i De prospectu. Infausta. i. nō horre da fm Aug. als ꝓ malo hoie. vt. ff. de repu. consensu. circa ꝓin. Accur.
k Nec balneum. ſecz nec comitibus lauacra.
l Euotiſſimos. muri. genitiu. casus eſt. Accurſius.
m Pedeplanis. i. in pedib⁹ turriū z muroꝝ vidis ſ ſpiſſe ſunt poterūt milites deſcendere vt ſe ibi ꝑparēt aliis veſtibus ad eundū. z videtur vna dictio in pedeplanis.
n Archiatros. i. ꝓncipes medicorum ſeu maiores medicos. et facit. ff. de ioffi. teſta. l. fi. z de profeſ. z medi. medi cos. et. l. fi. Accur.
o Literarū. non primarum. vt. ff. de mune. z bo. l. vt gradatim. ff. fi. Acc.
p Odnes. Metata, id eſt caſtra vel hoſpitia vt poſtea exponit.
q Metatoribus. i. militibus.
r Dedicare. ſic. ff. quod quiſq; iur. l. j.
s Linguluz. ad q̄. ff. ꝺig. ordi. ſer. l. ij. z in aut. vt ordi. ꝓe. colla. v. Itez z facit. ſ. l. ꝓgi. ſ. ſi qui.
t Tertie. ff. co. l. ij.
u Priuilegijs. Ho. eum carere priuilegijs legum qui eas fraudare conaf. ff. ff. de iude. l. indeos. et

Impera. Iuſtinia. Lex. v.

1 DEuotum[a] poſſeſſorē ab oi quietudine libram[b]. priuilegium igitur omniū ad nullum ꝓdium[b] publicū vel priuatū dom[o] noſtre vel cuiuſcūq; iuris nullus meratoz accedat ſi a quoq; fuerit deſtinatus licentiā enim dño actoꝝ[d] ipſiq; plebi ſerenitas nr̄a cōmiſit vt cū qui ꝑparādi gratia ad poſſeſſionē venerit expellendi habeat facultatem: nec crimen† aliq̄ ꝓmeſcat: cū ſibi arbitriuz vltionis ſue ſciat eſſe conceſſum[e] recteq; ſacrilegiū ꝓtoz arceat q ꝓmus iuenit. adminiſtrantē vo ciuſq; officij. ꝓceres quoz ꝓtecto inhibitā ꝑſonam ad agrū ali quem deſtinauerit in tpe. ꝓſcribi debere cēſuimus: ſolā ſane hoſpitalitatem[f] ſub hac obſeruatione ꝓcedimus vt nihil ab hoſpite q̄ vel hominū vel aialiū paſcuis ne ceſſariū credit poſtulet omniūq; ſit acceleratū iter atq; cōtinuū. nec vlli liceat reſidere ne diuturnitas cōmanētium vlla ex parte ꝑdiū vexet: occē etiā libzarū auri mulcta ſcriet q̄ſqs adminiſtrator rogato: apparitor vllus mili tans ſcz vel iter agēs vllo in loco aliq̄ ab hoſpite poſtulauerit[g]: intārum eiſ inhiberi ſceleratum morē iubem[o] vt ipſis quoq; ꝓcentibus impunitū eſſe nō patia mur ſi q̄d ſpōte[h] contra ꝓceptum noſtrū probati fuerint obtuliſſe.

Idem. Lex. vj.

2 DE ꝓſpectum eſt ne infausta[i] hoſpitalitatis ꝓcbitio tolleret: nec balneuz[k] q̄ſq; a dño edūi poſtulet. Idem. Lex. vij.

3 DEuotiſſimos milites ex ꝓcinctu redeuntes vel ꝓfiſciſcentes ad bella muri[l] ſacratiſſime vzbis ſingule turres i ꝓdeplanis[m] ſuis ſuſcipiant.

Dedici ſacri palatij et vzbis rome magiſtri liberaliū artium: z pictores ingenui quo ad viuūt ſunt immunes ab onere hoſpitandi. hoc dicit Bar.

Idem. Lex. viij.

4 ARchiatros[n] noſtri palatij necnō vzbis rome z magiſtros literarū[o] ꝓto neceſſarijs artibus vel liberalibus diſciplinis necnō picture. ꝓfeſſores (ſi modo ingenui ſunt) hoſpitali moleſtia quoad viuēt liberari ꝓcipimus.

Hoſpitātes milites in domibus habitationū ipſoz nullam aliam diſcuſſionem vel penam debēt ſubire. Itē nullus debet impetrare vt a munere hoſpitandi milites ſit immunis z vicini domus gratur. hoc dicit Bartolus.

Idem. Lex. ix.

5 ODnes qui metata[p] in ſuis domib⁹ ꝑſtant ſiue hoſpitia ꝓbuerint metatorib⁹[q] ſeu quolibet pacto ſatiſ eis fecerit: nullā vel pēſionis vel diſcuſſionis domus gratia moleſtiā ſuſtinere cogantur. ocinde neminē volumus cuiuſlibet loci vel ordinis in hac florētiſſima vzbe domū ꝓpriā excuſantes metatum ſibi in alienis edibus priuilegio militie vēdicare q̄ ꝺ et in prouincijs obſeruari oportet: ceteris vo q̄ illuſtris dignitaz ſub cingulo vel citra cingulum[r] ꝓ ſuo ſolo honore delata eſt excuſandarū ediū licētiam penitus denegam[s]: hoc viris etiā in his ꝓcipimus obſeruari quos ipſa quidē adminiſtrationis condicio ſpectabiles nouit: honoz tamen additus a noſtra liberalitate reddit illuſtres. Sciturisq; oībus q; ſi qs cū cingulo perfruat excuſationē, ꝓtie domus ipſa tenerit vt a pēſione etiā portionis tertie[t] ſit imunis z militie cauſa metatū alienis domib⁹ ſibi credi derit vēdicandū: ſi quidē honore ꝑditus excuſationis ius habeat/ carebit legū priuilegijs[u] q̄s frau dare conatus eſt. Si vero inter eos quib⁹ nulla ſuffragat dignitas nuncretur. c. lib. auri ſacratiſſimis largitionibus pendenda rum illatione mulctabitur.

Quidam in hac lege nominati dum viuunt z poſt mortem eoꝝ beredes filij: parentes: nepotes: frater: ſoroz: yzoz: z eoꝝ tres domos a moleſtia recipiēdi milites habent imunitatē: quidā duas: quidā vnam tñ. quidam dimidiam tñ. hoc dicit Barto.

Imperator Archa. Lex. x.

1 DAc lege ſancim⁹ vt ſi qs ꝓſularē ac patriciā meruerit dignitatez[x] tres domos ꝓprias oū ſupeſt bēat hoſpitiū imunitate ſecuras: beredes vo ci[y] filij/ aut pī/ aut mſ/ nepotes/ aut frater/ aut ſoroz/ aut yzoz duaruz[z] domoz ſuarū excuſatione potiant. Si qs vo conſulatu tñmodo gloziat duas ſemis[a] domos ſuas immunes habeat: poſt fata vo ci[b] memoratī bēdes vna ſemis domū ſuā habeāt nullis hoſpitijs ꝓgrauatā: pari ꝓuilegio per fruatur cōmemoratis bēdib⁹ q ſolius patricie dignitat̄ ſiue ꝓſulatu decorant inſignibus. ꝓfectoriū vo necnon z magiſtri militū duas domos ſuas habeāt quoad vixerint hoſpitib⁹ liberatas. Beredes vo coz mēoratī vnā defendāt domū ſilī excuſatione munitā. Qdagri vo officioz vel aſtoꝛes vnā ſemis domū ſuā quoad vixerint ba beant hoſpitū onere liberatā. Beredes vo coz ꝓdicti vnā ab hoſpitib⁹ iure defendāt. Comites aut̄ domeſticoꝝ/ z. ꝓtectoz/ z ſacraz largitionū/ z ꝓuataz largitionum/ z vir ſpectabilis z ꝓmicerius notarioꝝ ſingulas domos ſuas ab hoſpitū grauamine oū viuūt gaudeant eſſe ſecuras. Decoꝛtati vo bēdes coz mediā partē vni dom⁹ ſue ſciāt excuſatioe muniri. Reſidue vo partis dimidie tertiā portionē hoſpitib⁹ ꝺeputatā cē cognoſcāt.

¶ Si q illuſtres honozarias dignitates q̄ſq; ſine actu celitus[c] impetrauerūt: eoꝛum aio ſuas domos hoſpitib⁹ poſt hāc legē pādant, p tertia q̄ legib⁹ ꝓfinita eſt portiōe exceptis videlz ergaſterijs[d] q̄ in plateis[e] vel angiportis eſſe noſcūtur. qō in oibus domibus que hoſpitales ſunt obſeruari iubem⁹: ita vt nemo vel ex ſacro reſcripto: vel ex diuina annotatiōe ſeu ꝓgmatica ſanctiōe cōtra hāc legē vri poſſit excuſatiōis auxilio[f]. his oibus q̄ per hāc legem cōſtituimus in hac eterna vzbe obſeruandis.

Tribuni ex primicerio imunitatem habēt ab hoſpite recipiendo in domibus quas tenent in vzbe cōſtantinopolitana. b. ꝺ. Bartolus.

Decem.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

a
b ¶ De salgamo ꝛc. Hoc eppone vt. j. l. j. ff. D. dicit noie salgami et Coleū intelligas. gamos. id est mulier. sed fm. Ph. salgamū. i. culcitra: cōpositū a gamos et salica vel saluo. ꝛ gamos nuptiæ\ mulier: quia magime. p̄pter talia fiunt culcitre. ꝛ est neutri generis.

c Ne quis. Aluerant. i. accipiāt et hoc ad officiū fiscis pertinet. vt. ff. de offi. p̄si. illicitas. Et no. etiā a volente q̄ semp̄ p̄sumit cōcussio. sic. C. tit. j. deuotum. in fi. ꝛ. C. de re mili. l. fina. C. vt autē. et de offi. pcō. l. obseruare. et. C. ne rustic. ad vllū. l. ij. et ne qd a colla. exi. l. j. ꝛ de rap. virg. l. j. ꝛ C. de eroga. mili. an. l. j. et iij. Ytez sicuti salgamus hoc comp̄ehendit: sic penus omē id qō esui ꝛ potui est destinatum. vt. ff. de penu leg. l. iij. in p̄in.

¶ De commeatu.

d Ne cui. Tribunoꝝ. nisi vsq; ad. xxx. milites vt. C. de eroga. mili. an. p̄ hanc. C. vt aut. Vel hic barbari erāt. p̄ p̄ie vt subiicit: ibi non.

e ¶ Dare. facit. C. de testa. milita. l. tribuni. ꝛ. l. mili tes. ꝛ. l. fi. in p̄in.

f ¶ Capite. sed qui in pace deserit militiā: perdit eam. vt. ff. de re mili. l. nō oēs. j. Et no. puniri licentiantem ꝛ discentiatū.

Licentiās ꝛ licentiatus cū puniuntur.

g Quicūq; Sacraꝝ. fiscalium.

b ¶ Priuatarū. p̄ncipis.

i ¶ Tēpus. subaudi cura uerit ad suū officiū redire ꝛ hēas militātiū nō īmerito ꝛc. hō tū rō tēporis ꝛualitudinis. vt. ff. de re mili. q cōmeat. ꝛ facit j. l. p̄i. cū suis cōcor.

k Si q̄s. differt a p̄cedenti: q̄ hic sine cōmeatu: ibi sic.

l ¶ In penatib. i. domibus. p̄priis. vt. C. de exhi. l. ij. Accursius.

Consuetudo i delin q̄dēo ag grauat penam.

m ¶ Cēpto. alꝰ cēplo ꝛ augetur pena: quia affuit delictum. fic. C. de domesti. l. iij. lib. j. ꝛ de p̄micerio. l. fi. et de aduoc. diuer. in. l. fi. ꝛ de supega. tri. l. j. ꝛ. C. l. p̄i. Sz arg. C. ff. de pe. l. si diutino. et ff. de rit. nup. q i p̄ucia. C. fi. sed vtrobiq; ptz rō.

n ¶ De tyronibus. Id est nouis militib.: q̄ adhuc nō erant scripti inter milites fortissimos. vt. ff. de testa. mili. l. ex eo.

o Ulluꝰ. Uagus. q̄ firmiter debent stare i militia. vt. C. de re

Imperator Leo. Lex. xj.

Decem. post p̄micerium tribunos in domib. quas in hac regia vrbe possident metatoꝝ iussum. vacationē mereri.

¶ De salgamo hospitibus non p̄stando. Titu. xliij.

Imperator Constā. Lex vnica.

Si quis comitū vel tribunoꝝ aut p̄positorum aut militum nomine salgami. id est culcitras/ lignum oleum a suis extoꝝqueat hospitibus sed nec volētibus hospitibus in p̄dictis speciēb. aliquid auferant. sed prouinciales sint nostri ab hac p̄hibitione securi: comitibus tribunis vel certe p̄positis militibusq; graui vexationi subiacentibus.

¶ De cōmeatu. Titu. xliij.

Tempore expeditionis nullus militibus cōmeatum dare poterit: qui trafaciēs capite punitur. hoc dicit Barto.

Imperator Archa. Lex. j.

Nec cui liceat p̄positoꝝ vel tribunoꝝ cohortum vel vicariorū et familiarium eoꝝ tempore expeditionis quocunq; genere cuiq; de militibus a castris atq; signis vel bis etiā locis in quibus p̄tendant discedendi cōmeatū dare. Si quis vero cōtra hāc legē facere ausus fuerit: ꝛ militem cōtra interdictum cōmeatum dimiserit eo tēpore in quo barbarozū incursio exciterit: ꝛ tunc cum p̄sentes in castris atq; apud signa milites esse debeāt quisq; abfuerit: capite vindicetur.

Idem. Lex. ij.

Quicūq; de scrinijs aut agētibus in rebus vel etiaz ex officijs palatinis bis videlicet q sacrarum et p̄uatarum remunerationum comitibus obsecundant: ex mensium spatium supra dictum. commeatus aut iussionem euectionis abfuerit: is in inferiorem locum quinq; antelatis posteriozibus deuoluatur. is vero qui anni vacationē arbitratu p̄pio iudiciarij p̄cepti oblitus assumpserit: a decem post se militantibus transferatur: ac deinde cum iam aliquis desidia quadrienio officium propium adire neglexerit: quadraginta de sequentibus post feratur. Qui vero nec post quadriennij quidem tēpus: militātium non immerito matricul is auferatur.

Qui sine cōmeatu biēnio: aut triennio vel quadriēnio vacauerit / modo hic inscripto punitur. b. d. Barto.

Idem. Lex. iij.

Si quis sine commeatu aliquo annum in penatibus p̄priis vel in quibuslibet locis desidiosa quiete transegerit. decem sequētibus postponatur: in quo vero biennalis culpa deprehenditur. xx. sibi antepositis con gemiscat: tertius aūt annus. xxx. platos iure deflebit: ita vt quartus exempto matricule nullam veniam derelinquit.

¶ De tyronibus. Titu. xliiij.

Imperator Vale. Lex. j.

Mullus tyro vagus aut veteranus aut censibus obnoxius ad militiam accedat.

Imperator Constan. Lex. ij.

Quisquis alieni iuris mācipiū i tyronicio militie scribi curauerit: cōuictus ac p̄ditus auri libram erario nostro cogat inferre/ mācipio sez dño si factum ignozauerit reddendo.

Imperator Archa. Lex. iij.

Tyrones in scholis loco semper posterioze ponantur. nec enim patimur quēq; celsiozem gradum obtinere nisi cui ꝛ labozum affiduitas ꝛ stipendiorum prolixitas suffragatur.

¶ De littozum ꝛ itinerum custodia. Titulus. xlv.

Imperator Gza. Lex vnica.

Gluberrima sactione cēsemus ne mercēs illicite ad natiōes barbaras deferantur ꝛ quecūq; naues ex quolibet portu seu littore dimittūtur/ nullam concussionem vel dāna sustineant: ita tamen vt earum nauclerij deponāt in qua puincia ituri sunt: vt boc manifestato nulla ꝛtra eos post ea indignatio seu concussio quo quo modo p̄cedat.

¶ De desertozibus et occultatozibus. Titu. xlvj.

Recipiens sciēter desertoꝛ in agro vel in domo si est actor vel procurator capite punitur: sed domus vel p̄dium cōfiscatur si ipsius est dominus. Ité manifestans desertozem p̄miatur. Item desertor est qui tempore belli se absentauit a signis. Item si seipsum prodiderit vel niam merē. Punitur vero desertor pena a legibus statuta: quam si iudex dissimulauerit vel gratia distulerit ipse punitur. hoc dicit Bartolus.

Impera. Justinia. Lex. j.

Si quis forte desertoꝛē agro tectove susceperit atq; apud se diu passus fuerit delitescere: actor quidem vel procurator loci qui hoc sciēs prudensq; cōmiserit/ capitali supplicio subiugetur. dominus vero si huius rei conscius fuerit: p̄dij in quo latuerit desertor amissione puniatur. ¶ Si quis autez desertoꝛē prodiderit mediocris loci ingenuus imunitate potiatur neq; solum de his loquimur qui ꝓxime signis felicibus appli-

militā. l. milites. Et sic est argu. q̄ vagus scholaris non fiat magister.

Scholaris vagus nō dz magister fieri.

p ¶ Veteranus. vel ꝓpter debilitatē: vel q̄ diu labozauit. vt. C. de his qui nō imple. fti. l. j. ꝛ. ij. Acc.

q ¶ Aut censibus. C. qui mili. non poss. l. j. ꝛ. ij.

r Uisgs. Ignozauerit. facit. C. qui mili. nō pos. l. pe. ꝛ fi. et. C. de tabell. l. generali. et. ff. de pu. l. cotē. C. dñis. ꝛ. C. l. p̄gima. in fi. Accur.

s Tyrones in scholis. ꝛ nō dicas vbi ad discūt: q̄ ibi oēs sunt tyrones. vnde nō esset post quos ponerent. Sed dic q̄ tyro electus inter milites stet loco posteriozi in scholis. i. in societatibus militum seu i matricula. vt. ff. de test. mili. ex eo. et C. tit. j. l. pe. ꝛ vlti. ꝛ sic debe sequi nec em ꝛc. et. C. de offi. ma. of. l. j. ꝛ. ij. ꝛ de p̄gi. fac. scri. l. vnicuiq; ꝛ de agen. in re. l. vnicuiq; ꝛ facit. C. de di. offic. ꝛ ap. l. j. ꝛ. C. de offic. co. rei mili. l. ꝛ de profes. l. magistro. et. ff. de al. scri. l. fi. Sed argu. cōtra. C. de of. rec. prouin. l. potioris.

t ¶ De littozū ꝛ itine. ꝛc.

Gluberrima. Illicite. vt victualia et arma. alꝰ pena capitis cū amissione bonoꝝ imponit. vt. C. q̄ res expo. nō de. l. j. ꝛ. ij. ꝛ. ff. de publi. l. cotem. in p̄n.

v ¶ Sustineant. fic. C. de naucle. l. j.

x ¶ De desertoꝛi. ꝛc. De desertoꝛes milites occultatoꝛes p̄uatos vocat.

Ji quis. Emissione. fic. C. de fal. mo. l. j. ꝛ de his qui latroc. vel ali. l. ij. et de capti. et postli. re. l. fi. et de incest. nup. l. iij.

z ¶ Prodiderit. id est manifestauerit. Accur.

a ¶ Mediocris. i. bō pauper. sic ecōtrario bonesti loci diues. vt. ff. ō trāsac. l. cū hi. C. ii in annos.

b ¶ Imunitate. muneruni forte. seruus vero fit liber. vt. C. p̄ qui. can. ser. ꝓ pre. ac. lib. l. fi. ꝛ facit i aut. de nō alie. C. fi. ꝛ. C. de epi. ꝛ cle. l. nulli. in fi. ꝛ. C. loc. ꝛ ꝓduc. l. fi.

a Militaribus licet nō sint prime applicati.
b Signis. alibi largi⁹. vt.ff. de re milita.l. iij.§. emanso.
c Processerit.i.q se.pdi derit anteq̄ ab alio manifesteť. fic.ff. de pe.iu.q ma.iu.aut.nouo iure.
d In officijs priores. id est in officiales presidis. Et no. contra presidem & officiales qui penas legibus impositas vel gratia vel dissimulatione differunt fm Bl.
Pene legū differūt non debent.
e Si desertores. Oppriman.vt.ff.eo. quādo lic.vnicui.ff.iu.se vin. l.j.§.j.
f Tractatoriarū.i. absentiarum vel licētiationum.ad qō.j. de tract.l.j.
De veteranis.
g Um itroisset principia. scilz numerorū.
h Salutatus. Salutare principes cuiq; non licet.
Ilo. q nō lz cuilibet salutare principē. vt.ff. de silē. l.j.& fac.ff. de sen.pas.l.j.
i Judica q̄ sunt. Ilo. benignā rōnem. fic.ff. de trāsac.l.vt respōsum.
k Magnificentia. abla tiui casus.
l Ciuili. scilz personali. vt.ff. in fi. sed patrimonia le ordinarium subeunt. fic.ff. de priuile. vete.l.iij. et.iiij.
m Collatiōe. eē ordinaria. in ordinarijs eū sec⁹ vt dixi.
n Ad venditionez. hoc est vt aliqd detur p loco vbi tenent pergulam. ad qō est.ff. de nūdi.l.j.
o De portatorio. deportatorium ō⁹ onus qō rediit: pōtis a transeun tib⁹ p onere vehēdo exigebat. vt innuit.ff. locat. l. cū plures. §. vehiculū. & de vb.sig.l. in lege. acc.
p Nouidenduz. Cumulati. quia facti sunt protectores. ad qō ff. de dome. & ptc.l.j.
q Veterani. Hec rus colunt. Not. milites veteranos rus colere. Sed contra. ff. de mā. & col.pa.l. fina. sed ibi nō colunt vt sint aſcriptiti.
r Veluti. vt.ff. de digni. Iudices. & facit. ff. de circen.l.iij. et de epis. et clericis. l. generaliter. magz enim pena sunt digni &. vt. ff. de epis. & cle. l. pſbyteri. Accur.
s Nullus. Cepta. vt ff. de iurisd. om. iudi. l. cū quedā. et de iudi. l. si quis postea. & l. vbi. & ff. vbi occu. con. l. fi.
t De filijs officialiū militarium qui in bel. &.
Que officia multa sūt vt ex superioribus titulis patet.

cati militie rudimēta timuerunt: verūctiā q̄ stipēdijs militaribus[a] degenerē lacebrā prebuisse monstrant. Desertoz aūt habebitur quisq; belli tpe abierit a signis[b]: hoz qui spōte pcesserit[c] peccati anteriozis supplicium non timebit. Sinvero flagitiosa ignauia delitescat per cuz in cuius domo fuerit inuigilātibus extrinsecus quoq; officijs publicis vbicunq; correptus feuerit iudicis offeratur degeneris mortis gladiuz subiturus. Quinaūt rectoz puincie propositā feuerit gratia vel dissimulatione diffulerit: patrimonij atq; estimationis dāno subijciatur: et in officijs priores[d] capitaliter vindicetur.

Deserto⁹ inuentus resistens vt rebellis oppiumitur. Item diligens debet esse index ne sub pretextu alicuius licētie deserto⁹ possit euadere. b.o. Barto.

Idem Justi. Lex.ij.

Si desertores inuēti resistendum atq; armis oppugnan dū putauerint: tanq; rebelles in ipsis temeritatis fue conatib⁹ opprimantur[e]. Ita tamē vt prouinciarum iudices solicita cautione disquirāt ne sub falsarum tractatoriarū[f] nomine desertionis fue crimen defendere moliantur: nec suppositis & cōmētitijs epistolis euadendi habeant facultatem.

Idem. Lex.iij.

Qui relictis militaribus castris se ad depredationem vel latrocinium contulerit scueritatem iudicis non euadant.

De veteranis. Titu.xlvij.

Veterani gaudent priuilegijs hic in sertis Bartolus.

Imperator Constā. Lex.j.

Cum itroisset[g] principia & salutat⁹[h] esset a pfectis & tribunis & viris eminentissimis acclamatus est auguste constātine deus te nobis seruet nra salus: nostra salus vere dicimus iurati dicim⁹ adunati veterani exclamauerūt. Cōstantine Auguste qd nos veteranos facis si nulla indulgentia habemus? Constantinus Augustus dixit: magis magisq; cōueteranis meis beatitudinez augere debeo q̄z minuere. Victorinus veteran⁹ dixit: muneribus & oneribus vniuersis locis zueniri nō finamur. Constātinus August⁹ dixit: apertius indica q̄ sunt maxime mūnera q̄ vos cōtumaciter grauāt: vniuersi veterani dixerunt ipe pspicis. Constātinus Augustus dixit: iā nunc magnificētia[k] mea oībus veteranis id esse cōcessum perspicuum sit ne qs eoz in vllo munere ciuili[l] nec in operibus publicis cōueniat/nec vlla collatiōe[m]/nec a magistratibus/nec a vectigalib⁹ in qbuscūq; nūdinis interfuerint nulla adinuētionem[n] ꝓponendā audere debebūt. publicani q̄s vt assolet agētibus supplere ab eisdē veteranis amoueant/quiete post labores suos pcēniter pfruant. fisco nro quoq; eadē cpla iterdicimus vt nullū oīno ex his ingeratur: sed liceat eis emere & vēdere: optimis negocijs pecuniā tractare: et mercimonia agitare nec solū integra beneficia eoz̄ sub seculi nostri otio & pace pfruant: sed etiā nullo munere ciuili. i. coz̄ pozali seu psonali vel deportatorio[o] oneri eos affici cōcedimus.

Veteranus factus protector nullis iniurijs est pulsandus: contra faciens est fm qualitatē facti puniendus per rectorem prouincie. hoc dicit Barto.

Idem. Lex.iij.

Prouidēdum est ne veterani qui protectoria dignitate cumulati[p] aut honoresvarios pro meritis suis ꝓsecuti sunt/incōgruis pulsentur iniurijs q. si quis in hoc crimine fuerit deprehensus rectores puinciarū pro iurisditiōe sua examinātes factum pro sui qualitate eos coerceant.

Veteranus qui se latrocinio dedit priuilegijs nudatus competē tibus penis a rectore prouincie punitur. b.o. Bar.

Idem. Lex.iiij.

Veterani qui ex negligentia vite nec rus colunt[q] nec aliquid honestū peragūt: sed latrocinijs sese dederūt: oibus veteranoz priuilegijs exuti[r] penis competētibus a prouinciarum rectoribus subijciantur.

Veteranus effectus inuitus vel volēs nō militat: & finia ꝓtra eum lata tali ordine nō seruato non valet/nisi dum ipse militabat questio in cognitione esset deducta: q̄ tunc ibi finitur licet veteranus sit effectus/nisi speciali priuilegio sit indultum sibi contrarium. b.o. Bar.

Idem. Lex.iiij.

Nullus eoz̄ qui sacramētis ibercre desierit vel volēs pmittat vel inuit⁹ militare cogat seruare iudiciū: sentētijs q̄ nō bis obseruat[s] late fuerint nulla firmitate habentibus: nisi forte reperiat ibi tpe militie cepta cognitio tūc eīn velut necdū cingulo depositō sub militari iudice rē tractari finiriq; ꝓcipimus: nisi principali bñficio specialiter indulto quidam ex his sese defendant.

De filijs officialium militarium qui in bello moriūtur[t]: Titulus.xlviij.

Imperator Constan. Lex.j.

Si qui ex officialib⁹ quozūcūq; officioz̄ ge niti sunt: siue cozūdē parētes adhuc sacro tenent: siue iā dimissi sunt[u]. in parentū militiā vocent. Idem. Lex.ij.

Filios primipiliariozum paternam sequi cōditionem opoztet.

De oblatione votorum. Titulus.xlix.

Imperator Augustus. Lex vnica.

Cando votis cōmunibus felix annus aperitur in vna libza auri & solidis obziziatis principibus offerēdi deuotionē aīo libenti suscipimus statuentes vt deinceps sequentibus annis vniuscuiusq; sedulitas principalibus suis talia inferant semp & deferant.

De numerarijs/actuarijs/et chartularijs/et aduitoribus/siue scrimarijs/et exceptoribus sedis celse: ceterozūq; iudicum tam militariū q̄z ciuilium. Titu.l.

Vocatg. fic

Vocatg. Officiozū militariū: vt ex rubri. patet.

Sunt. cū filij vocētur. q.o. nō in alia militia. ad qō cōcor. ff. de tabu. l. fi. et j.l. priori. non em̄ debent diuidi familie. vt. ff. cō. vtriusq; in. l. possessionis sed vbi est emolumentuz prefertur filius omnibus alijs. vt. ff. de priori. fac. scri. l. vniciq;. §. j.

Filios. ff. l. pri. cuz suis concor.

De oblatione votoz.

Cando votis. i. voluntati donādi principib⁹ annus aperitur. Accur.

In vna libza auri. donum erat i libza auri per obolos puri auri. qō vocatur obriziatus. vt. ff. de vete. nu. po. l. j. & fina. Et no. q̄ donat de melioribus reb⁹ debet dare.

De numerarijs/actuarijs/et chartularijs &c.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

a Ozaz.sic.ſ.ne lice.po.l.ij.
b ¶ Sācimus. in ḡdā.l. quā non habemus. ⁊ facit.ſ. de decurio.l.quilibet.
c OTi nūcrarij. Vocabunt. Nota mutari nomen.sic in aut.vt iudi.fine quoquo ſuffra. ſ.illud.
d ¶ Teſtificatiõe.sic.ſ. de appel.l.precipimus.ſ.in bis autem omnibus.
e ¶ Perſoluta. predictoꝝ deſidia quaſi litẽ ſuã quodãmodo faciãt vt in dec. vt inſtit. de obli. que ex qua. deli. in prin.
f ¶ Triẽnij. No. offij tabularij triẽnio durare.
g Umerarios amplisſime tue ſedis prefec. pto. loquitur.
b In prouincijs. Tabularij. ſ. vocãtur. vt. ſ. co. l.ij.
i ¶ Collocentur. vt. ſ. de ſuſcep. l. duos.
k ¶ Quo ad. al's quo pro vt. al's quo pro quia.
l ¶ Fiſcalis. fiſcalis autez arca dr: quia a principio ꝛſuetudo fuit populi romani vt pecuniaꝫ quã ex tributis pcipiebãt i marſupium ab initio repone rent: ſz ſi marſupium nõ ſufficeret ad fiſcum. i. ad ſaccũ deuenirẽt: hoc idez ⁊ in pncipe fuit vt primo i burſa: deide ad fiſcũ deuenirent. i. ad ſaccũ. et ſic q̃nq; rõ fiſcalis dr rõ imperatoris: poſtea cuz nec fiſcus ſufficeret ad domũ deuẽtum eſt q̃ vocaꝫ erariũ eo q̃ es ibi reponeba tur. Eris vo appellatiõe ſortis tunc tpis oĩs pecunia cõtinebaꝫ: ſic popu lus romanꝰ auctus eſt.
m ¶ Largitionalea. i. qui ipſi principi largiunt ſeu dãtur: vt. ſ. de cano. lar. ti. l. ij. ⁊. l. j.
n ¶ Translatũ. ſic. ſ. de cõ penſa. l. j. ⁊ de exacto. l. ij. Et not. inferioꝛẽ debere accuſare ſuperioꝛẽ. Acc.
o ¶ Xceptoꝛes. i. ſcriptoꝛes. M. vt. ff. loca. l. ſed addes. ſ. ſi.
p ¶ Prohibemus. ſi quis ex ſcriptoꝛe fit ḋcurio re manet ſcriptoꝛ: idẽ in notario: vt. ſ. de fal. ſi quis decurio. ſed nõ de nouo: vt. ſ. ó decu. l. vniuerſos.
q ¶ Dunera. q̃ decurionibus imminent.
r ¶ Curiã. i. officiũ decurionum. ⁊ facit. ſ. de aſſe. l. vlt. ⁊. C. de aduo. diuer. iudi. l. ij.
s Ne diuti'. Actuarij. q recipiũt pecunias publicas. vt de ero. mi. an. l. actuarij. nu merarij ſcientes de abaco docerẽt facere trebellianum vñ nõ debẽt eis ſo

Eris appellatiõe oĩs pecunia continetur.

Supioꝛes dz accuſare ſiereos.

¶ Numerarij ſeruientes rectoꝛibus in diuerſis obſequijs tormentis ⁊ laceratiõibus puniuntur. b. o. Bartolus.

Imperatoꝛ Juſti. Lex. j.

VOzaz[a] ⁊ fraudulentum numerariozuꝫ propoſitum qui diuerſis obſequijs rectoꝛibus obſequun tur: ita inhibendum eſt vt antea ſanciuimus ⁊ nunc itidem ſanci mus[b] conditioni eos ſubdi toꝛmentoꝛum: ⁊ aculeis atq; lacerationibus ſubiacere.

¶ Numerarij conſularium qui hodie tabularij appellantur toꝛmẽtis ſubijciũtur: niſi iudicibus vel alijs ad pconiciã per principẽ deſtinatis nomẽ debitoꝛum ſub actoꝛe teſtificatione monſtrauerint vt eis iudicãtibus oẽs fiſci debitoꝛes ad ſolutionem compellantur tẽpuſq; tabulariozum triẽnio concluditur. b. o. Bar.

Idem. Lex. ij.

QUi numerarij appellari cõ ſueuerãt ꝛſulariũ atq; ſi dũ dũtaxat tabularij poſt hãc noſtram ſanctionez vocabunt[c]: ſciẽtes ſe toꝛmẽtis eſſe ſubiectoꝛes niſi iudicibus vel bis q. puncti nſo iudicio ad. puincias venerit: vel ex actoꝛibus debitoꝛ aut reliquoꝝ modus frequenter ingeſſerit ſub actoꝛe teſtificatiõe[d]: q̃s ſcire opz cũ bis q debitoꝛes ſunt eſſe ad ſolutionẽ eſſe retinẽdos niſi oĩa de bita ipſis fuerit iudicãtib⁹ pſolu ta[e]: triẽnij[f] tñ ſpacio tabulariozꝫ decet tempus omne concludi.

¶ Tabularius pfecti ptoꝛio cingulũ ⁊ oꝛdinem militie retinet. b. o. Bar.

Idem. Lex. iij.

NUmerarios[g] ãpliſſime tue ſedis cingulũ habere ⁊ militie oꝛdinem tenere iubemus.

¶ In oĩ. puincia duo numerarij et tabularij collocanꝫ: vnus ad ratiociniũ arce fiſcalis: alijs ſup titulis largitionibus nulliuſq; alterius officio ſe immiſceat.

Idem. Lex. iiij.

IN prouincijs ſingulis duo numerarij qui ⁊ tabularij[h] collocentur: quo[k] ad vnum fiſcalis[l] arce rõcinium/ad alterũ largitiõales[m] ptinere tituli iubeantur: hoc ſciturꝰ q̃ ſi qs ex alterius quicq̃ actibus ad alterã partem illicita fuerit vſurpatiõe tranſlatuꝫ[n]: is qui culpã iudicis diſſimulatiõe texerit/grauiſſimo ſit ſupplicio ſubiugandus.

¶ Licet ſcriptoꝛ alicui indici obſequẽs efficiatur decurio nõ deſinit eſſe ſcriptoꝛ et agnoſcere debet munera ciuitatis: ⁊ p acto officio ad propriã curiam redit. hoc dicit Bartolus.

Idem Lex. v.

EXceptoꝛes[o] oẽs iudicibus pucialibus obſequẽtes q nec cohartalẽ militiam ſuſtinere videnꝰ: neq; a fiſco vllas ꝛſequũtur annonas abſq; metu dare ceptis opaz (cetiã ſi decurioꝛes ſint) minime pbibemus[p]: dũmodo munera[q] ꝓpꝛie ciuitatis agnoſcãt: ⁊ peracto fm morem officio exceptionis ad propriam ſibi curiam[r] redcũdũ eſſe non neſciant.

¶ Numerarij a cõmunione actuariozũ abſtinere debent. Barto.

Imperatoꝛ Archa. Lex. vj.

NE diuti[s] ad cũctoꝝ pernicie actuarij[t] numerariozũ conſortijs adiuuentur: illuſtris auctoꝛitas[u] tua cunctos ex numerarijs actuariozuꝫ ſocietate pꝛecipiat abſtinere: atq; ab eoꝝ cõmunione diſcedere: q̃ ſi hoc moniti[v] cuſtodire neglexerit/biſdez penis ſequẽtibus actuarios non ambigant ſubiacere[x].

¶ Actuarij fm cõſuetudinẽ antiquam ſunt oꝛdinãdi: ⁊ ſi alr factũ fuerit/factum ab eis nõ valet: ⁊ ipſe faciẽs puniẽ. Bar.

Imperatoꝛ Leo. Lex. vij.

ACtuarios[y] tam clariſſime vrbis cõſtantinopolitane q̃ chimelec[z] ⁊ quarũcunq; curia lium ciuitatũ diuerſarum[a] nõ aliter niſi[b] vt confecuerant manus ſanxerit principalis ſublimitas tua[c] pꝛecipiat oꝛdinari. q̃ ſi quis talis ſub tua fuerit iudicatiõe cõuictus: pfecto irritis bis qui ve tita contractauerit[d] congruã indignationem incurrat.

¶ Scriniarij vel nũcrarij nõ pñt a pfecto ptoꝛio pecuniã ſumere mutuo: vel ali qd. p expẽſis publicis alicui. pmittere. b.

Idem. Lex. viij.

STriniarios vel numerarios officij[e] tue magnitudinis[e] iubemus nullatenus in poſterum aut mutuam pecuniam ſumere[f] / aut polliceri cuiq̃ ꝓ publicis expenſis cogi[g] quos nullam poſt depoſitam militiam inquietudinem ſuſtinere volumus[h].

¶ Null⁹ i nũero militũ nũcratus actuarius fieri põt: nec actuari⁹ offo depoſito ad aliquã militiã aſpirare põt. b. o. Bar.

Idem. Lex. ix.

NEmini[i] licere deceꝛnimus iubemus in quacũq; militia cõnumerato ſolicitudinem actuarij ſubire: vel poſt depoſitã eãdem curã ad militiã aſpirare. quatenus inter priuatos agens oĩq; militari priuilegio denudat⁹ nihil nũdinationis vel fraudis circa cõmendanda ratio cinia quibus obnoxius eſt attentare valeat.

¶ Scriniarij adiutoꝛes nõ debẽt ſociari numerarijs ⁊ chartularijs niſi fm modũ hic declaratũ. Itẽ numerarijs in. puincijs h deſcriptis adiũguntur ſcriniarij adiutoꝛes oꝛdine hic declarato. Itẽ adiutoꝛib⁹ ⁊ tractoꝛib⁹ incũbit neceſſitas ſcribẽdi pcepta ⁊ cõmonitiones et euictiones q̃ fiunt. puincialibus. ⁊ ſcripture ſine forma pdicta facte pcſu muntur falſe: ⁊ ꝓ falſacietes penis hic declaratis puniũtur. b. o. Bar.

Imperatoꝛ Zeno. Lex. x.

NUlli ſcriniario liceat. p tpe nũcrarios pluſq̃ ãter nis vicib⁹: nec his tñ cõtinuãdis adiuuare[k]. idẽq; h ſup chartularijs[l] pbẽda. p tpe nũcrarijs opa obſuari decernim⁹: ita vt adiutoꝛ[m] quidẽ bieñij: chartulariozuꝫ vo vni⁹ ãni iteruallo ꝓtinuatio iterũpat: nulla[n] aduiutoꝛib⁹ ad chartulariozꝫ ſolicitudinẽ qui ſemel dedignati ſũt deſcẽdẽdi oãda licẽtia: ita vt oĩtalis qdẽ tractat⁹. p tpe nũcrarijs nõ niſi ab his ſcriniarijs q̃ i triginta viroꝝ a nũcrario retro nũcrãdoꝝ. Aſiane vo dioceſeos nũcra-

a Officio tue magnitudinis. loquitur magfo militū officiorū.
b Precib⁹.ſ. porrectis.
c Statuatur.i. ſtatuere mus: qō ꝛ fecimus tunc.
d Annuens.ſ.tunc.
e Promulgata.ad postulationem tui officii.
f Renouauit.ſ.tunc vel poſtea:ꝛ ſic nunc renouamus qō tūc cōceſſim⁹ ad petitionem officij tui ſed ꝓto tpe durabunt: ſſi. triēnio forte: vt.ſ.c.l.ij.ſi fi. Vel alr exponе legē: qꝛ ſtatuerat vt p biēniū duraret: nūc remouet qō eſt vltra annū ad petitionē tui officij.ad quod.ſ. de ꝓpi.fac.ſcri.l.p biennio.
g Per hāc. Tue celſitudinis.loquit p fecto ꝓtorio illyrici.nam ei⁹ officiales deponebāt officium ꝛ fiebāt tribuni ꝓtoriani aſcēdendo ad maiorē dignitatē: vt.ſ.l. nulli.ꝛ tūc ꝓferebat q̄da interlocutoria:ſeu decretū electiōis et aliqd ei dabat.h ergo ſtatuit idē ſeruari in illis qui eligūtur ad comitiuā de dictꝫ officialibus.

b De curſu publico ꝛc.
Quis ponit curſus ꝓ offō currēdi:q̄ꝫ ꝓ loco p quē currit ſm.ff. vt.ſ.l.ij.crāt em quidā officiales qui ꝓrāt officio vt faceret ꝓduci militib⁹ āno nā ꝛ arma in plaustris q ducebātur cū equis.vel i ipſis eqs.ſ.c.l. curſum.et ſ.de fabric.ē.l.ſi.ſ. q̄tiēs.

i Quos. Decernimus.ſic.ff.ad ſilla.l.j. ſ. ipſi liberi.

k Preſidib⁹. Pecoribus.ſub.pro.

Parauere reda quid ſit.

l Parauerede.indeclinabile.i. quadrigarij. et dicit a para qō eſt iugta ꝛ verede.i.equo ducente redam a vebo ꝛ reda ſm ff. ſic bubuli vel aurige ducuntur parauere.de: a para qō eſt iugta.

m Derogēt.i. deneget.
n Dinoſcitur.vt.j.co.l. ſi quis.ſ.ff.de re.dū.l.ſi.
o Tua.loquitur ꝑfecto pretorio.
p Preſto eſt.i. conceſſa eſt vel ꝑſtita:vt.j.c.l.iudicibus.et loquitur ꝑfecto pretorio.vel eſt aduerbiū tpis.i.ꝑſtitaliter ꝛceſſa.
q Uectiones ab oibus.ſ.prouincialibus.niſi ſpeciali lege excuſent:vt.j.c.l. curſum.
r Cuſtodes.vt ſunt agētes in rebus:vt.ſ.de curio.l.ij.ꝛ.l.ſi.
s Inſertū.ſic.ff. ex quicau.maio.l.ſi cui.ſ.ſi.
t Ubi repert⁹.alſ repetit.ſic.ff.de offi.ꝑre.l.ij.
v Prouidentiam tuaꝫ.

rijs non niſi ab bis qui intra quinquaginta a numerario ſimilr retro numerādos inueniunt. Nō ticevero ꝛ tracie dioceſeos paſſiz ꝛ ꝓ ſuo libitu ex omni multitudine eligendoꝝ adiutorū tribuat facultas:oīa ſane cōmonitoria vel ꝓceptiones aut cuectiones ſeu q̄libet publica inſtrumēta nō ſolū adiutoribus vcrūctiā puincie illi⁹ de qua diſponitur tractatoꝝ inſpiciendi itidēꝫ ſubſcribē di:alioꝝ q̄ꝫ qui vna cū eo tractāt in eadē ſubſcriptiōe mētioe habēda neceſſitatē incūbere. Si quid aūt ſine hac obſuatiōe ex oziētali vel aſiano vel traciano ſcrinio fuerit cmiſſum falſi ſuſpicione nō careat:exceptis publicis inſtrumentis q̄ a ſcrinio pontice dioceſeos cmittunt:q̄ in hiſdē inſtris ſolū numerariū ciuſdē dioceſeos ciuſq̄ adiutorem ꝛ chartulariuz ſubſcribere magnitudo tua diſpoſuit:ita vt ſi q̄ huius legis fuerit violatū:numerariꝫ quidē tam gradus ſui q̄ ſolēnitatū ſcu ſolaciorū vniuerſi vni⁹ anni iacturā. adiutores ꝛ o qnquaginta libraz auri:ꝛ chartulariꝫ qndecim itidē libzarum auri penam ſubeant.

Officium actuarij q̄ olim durabat biennio hodie concluditur anno.Bar.

Idem. Lex.xi.

Officio tue magnitudinis a datis ꝑcibus b poſtulāte vt numeriorꝫ actus nō in biennū ſed in vnum annū ſtatuatur c: mſa pictas huiuſmodi petitionib⁹ annuens d/diſpoſitionem q̄ ſup biēnio promulgara e fuerat ſup vno tantūmodo anno reuocauit f.

Officiales ꝓfecti ꝓtorio illyriciani ſi dignitatē comitiuā adipiſcunt:ꝓfertſnia interlocutoria ſeu decretū electiōis. ꝛ illud eis dari debet quod ante hāc legē dabatur cū officio ꝑdicto depoſito eligebantur ꝓtoriani tribuni.b.d.Bar.

Imperator Ana. Lex.xij.

Per hanc diuiną pragmaticam ſanctionem decernimus qō antea tribunis ꝓtorianis dū dignitas eis qui i ſcrinijs ſeu gradibus officij tue celſitudinis g deponūt militiā ꝑbebat et cuſtoditū fuiſſe dinoſcit:b ſup honore q̄ꝫ comitiue dignitatis eis impartiri:vt ſnia ꝓ fine coꝝ militie.pferenda dignitatis etiā mētionem ꝓtineat.hec quoq; tantūmodo ꝛ ſine ſpāli codicilloꝝ vel diuinorū apicum ſanctione ad cādē dignitatē adipiſcēdam ꝛ ꝑuilegia eam ſequētia ſufficiat:ita tñ vt ꝑmi oꝝ dimis comitiuā ꝑ interlocutionē ciuſdē poteſtatis mereanť. Idez cozniculariꝰ et chartulariꝰ et ꝑmiſcrinius et numerariꝰ ſcrinij macedonic/ꝛ ſcrinij dacie/ꝛ ſcrinij operū/ꝛ ſcrinij auri:hoc codē in his etiā qui poſt nouellā diſpoſitionez diuc memoiz zenoris q̄ de hiſdē penis loquitur.ꝛ de eisdem perſonis que depoſuerunt militiam obtinente.

De curſu publico ꝛ angarūs/ꝛ perangariis b. Titu.lj.

Impator Conſtan. Lex.j.

Quos qui publico curſui deputati ſūt non lignis vel fuſtibus ſꝫ flagellis tantūmodo agitari decernimus :pena nō defutura cōtra eum qui aliter fecerit.

Preſides ꝛ rationales quibus ꝑ publicā annone ſubminiſtrātur ꝑ pecoribus gubernandis vſurpare non poſſunt bubulcos. Itē nullus cū annona aliā viā oz tenere/niſi per curſum publicum:quo ꝓficiſcēdi licentia eſt conceſſa. Bar.

Idem. Lex.ij.

Reſidib⁹ ꝛ rōnalibus cete riſq̄ qbus ,ꝓterca reſpublica ꝛ ānonas ꝛ alīmēta pecoribus h ſubmiſtrat:vſurpādi para ucrede i licētia derogeť m. ſed nec aliam viam cundi quiſq̄ habeat facultatem:niſi per quam curſus publicus ſtare dinoſcitur n:excepta videlicet tua o ſubliſſima ſede:cui curſus publicus ꝛ ꝓficiſcendi per eū licentia ꝛ vbi ratio exegerit ꝓeſto p eſt.

Nullus iudex vel cuſtos publici curſus pati oz p publicū curſum aliquē ire:niſi vadens primo ſerie ſue cuectionis oſtēdat:ꝛ volens reſtere aut vltra tempus vebere ſi repertus fuerit retinebitur.Bar.

Imperator Archa. Lex.iij.

Uectiões ab oibus q poſtulenť.ꝛ tam iudices q̄ cuſtodes r publici curſus minime trāſire patianť añq̄ ſerie cuectiōis aſpexerint. Si q̄s putauerit reſiſtēdū et ſine cuectiōe iter facere detegit vel vltra tp̄s qō cuectioni inſertū s eſt publico curſu vti conat⁹ fit:vbi repť⁹ fuerit ibidē iubem⁹ retineri.ꝛ ſi qdē dignitate p̄ditus ſit de ci⁹ noīe ad ꝓuidētiā tuā t.ꝛ ad illuſtrē virū comitē ꝛ magiſtrū officioꝝ referri:aduerſus ceteros v o ,ptinus in dignatio cōpetens exercēda eſt:quos ſinceritas tua ꝓ loco graduq̄ militie ibidē coerceri poſſe crediderit.

Parphiphus appellaſ qui licentiam habens de duobus veben dis tertium vebit:aut cuectionem egtra ordinē facit:ſi autem ſm licētiam ſibi datam quis cuebit non debet delictum reputari ſiue cuectionem faciat cuectioni ꝓpoſitus ſiue mulio.Bar.

Imperator Auguſtus. Lex.iiij.

Arphiphū cū videri ꝛ bñdū eē q vſurpato vno vl duob⁹ vcredis ſꝫ ſolos cuectio ptinebit alterutrū ter tiū ve ei ordinē ꝛmoueat:nihil aūt itereſſe oz nec ad crimē vocari vtrū agēs in reb⁹ ſuo itineri an ne v mulionis ſubiugādo mō cuectiōis date forme licentiā nō excedāt.

Imperator Juſtinia. Lex.v.

Si quis per publicū curſum x iter faciens cuiuſcūq̄ dignitatis vel militie ab itinere recto diuerterit: pena in cum competens y ꝓferatur.

Senatus habet poteſtatem cuectionis cum ad principem vadit. vebens vero ſ publicū curſum pena hic inſerta punitur.b.d.Bar.

Idem. Lex.vj.

Uectionū copiā ſenatui a cum ꝓficiſcēdi ad nos neceſſitas fuerit ſerenitas nr̄a largita eſt.ita tamē vt cum a nobis euocatur/aut a clemētie tue veneratione diſcedat b.ſi quis ergo poſt hac contra vetitum c ſibi curſum publicum illicita temeritate ꝓeſumpſerit/motum in ſe noſtre manſuetudinis excitabit.

Stabula prouincialiū non debēt fieri ſumptu publico:ſed exp̄ē

In oibus.

a Officio tue magnitudinis. loquitur ꝑfecto ꝓtorio.
b Ꝓtorio. facit.ſ. de deſerto.l.ij.
c Militie.ſic.ff. de offi. ꝓeſi.l.iij.
d Arphiphū. Verdis. exponе vt.ſ. l.ij.vel ſm. Ꝑ.vered⁹ dicitur currus a vebo ꝛ reda.inde dicit veredus.i. vebens redam.
a Tertiū ve.alās tertiū ve:alſ tertiū vel ꝛc.ꝛ dicas agēs in reb⁹ qui ꝓeſt euectionibus:vt.ſ.eo. l.euectiones.
b An ne.alſ nec ne.alſ an ne.
c Si quis p publicuz curſum.exponе vt in rubri.ꝛ facit.ſ.c.l.ij.et iij.ſ.j.ꝛ eſt rō vt tollatur copia ſe furandi.
d Competēs.i. arbitraria.ff.de pe.l.ſanctio.
e Uectionum.ſenatui.quia pariſicaſ principi.
f Diſcedat.ſic.ſ.de cu.l.ſi quis decurio.
g Metitum . omnib⁹ eſt vetitū niſi certis:vt.j.co. l.iudicibus.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a IN omnibus. Quarta pars.naꝫ non oēs simul:sed separatim.ꝛ eg pone veredorum. vt.ff.l. parphipbum.

b Publicis. Sic.ſ. de ope.pu.turre.

c Solatio.i.ſtallatico.

d Tagendi. Deni veredi.id eſt.gg.vt ff.de leg.i.ſi quis teſtō.

e Per ſingulos dies.vt nō ſeſe inuicē impediāt.

f Eꝫ vtraq; parte.id eſt mittentiū ꝛ remittentiſi. ad quod.ſ.co.l.ſi.

g Dimittātur.i.mittā tur ꝛ remitteantur.

h Iudicib⁹.i.alij magiſtrat⁹ q̄ inferiores non debent de publico habere cuectiones:ſz accipiant ad vecturam.

i Reſeruandum.ꝛ ſenatui:vt.ſ.co.l. cuectionū.

k Judices.qui p̄ſunt mittendis ꝛ agētes ip̄re bus:vt.ſ.c.l.ij.

l Cōſtitutos.i.deputatos in quarta veredorū: vt.ſ.l.in oībus.non aūt aliuꝫ pro alio:quia tunc eſſet parphipbum: vt.ſ. eo.parphipbum.

m Rauiſſime. Contractus.i.reruꝫ q̄ vebuntur.qō dic vt.ſ.de nauicu.l.pe.ꝛ q̄ res ven. non pol.l.iij.

n Cauderces.qꝛ locant alicui ad vecturā aſialia publico curſui deputata.

o Nullus. Priuat⁹. quinimo nec magiſtratus niſi duo: vt.ſ. eo.iudicibus.

p Qoniā.veredorū. exponevt.ſ.c.l.ij.

q Cauerta.id eſt pectorale equorum.

r Non tranſeat.ſ.ſella ꝛ auerta.

s Cauri centenarijs.alꝫ aurigenarijs.alꝫ auri cē tenarijs.

t Sacculis.ſine ſella ali qua forte:qō dicit hypocomos. exponevt.j.l.p. gima.

v On patimur hypocomos. hypo. id eſt ſub.comos.i. villa inde hypocomi qui ſunt ſub villanis.

x Veredarij.i.ducentes equos.alibi .p ipſis eqs. vt no.ſ.eo.l.ij.

y Sagoz.hoc ſagum ſagi:veſtis tenuis et abraſa.ſm Hug.

z Notā.i.infamiā. vt.ſ. de digni.l.ij.Vel ſm.P. id eſt bullā ſingulis manibus eoz ipreſſaz:vt.ſ. de aḋu.l.decernimus.ꝛ de fabricen.l.ſtigmata.

a Ublici.Ro.cōſuetudinē.j.e. curſuz ꝛ.ff.de teſti.l.iij.ℊ.ſi.

b Committi.vt faciant operari plaſtra.

c Cegipiūt.i.accipiunt.

Idem. Lex.vij.

IN omnibus prouinciis veredoꝝ quarta pars repa retur.ſtabula autem vt impenſis publicis extruantur contra rationem eſt cū prouincialium ſumptu in quoꝝ locis ſtabula conſtituta ſunt citi⁹ arbitramur appareda:ꝛ vtili⁹ tam publico q̄z bis quos ſtercuz animaliū pro ſuo ſolatio habere concedimus.

Idem. Lex.viij.

UTagēdi itineris poſſit cē moderatio deni veredi p dies ſigulos ex vtraq; parte di mittantur:pena quinq; libzarū auri minime defutura cōtra eos qui ſtatuta noſtra neglexerint.

Faciēde cuectionis copia omnibus iudicibus denegetur:excepto pfecto pretorio ꝛ officiozum magiſtro:niſi ad trāſmittendas publicas functiones cuectionem faciant.b.o.Bartolus.

Impera.Leo. Lex.ix.

IUdicibus faciēde cuectionis copiam denegamus:cū id tantum noſtro nomini ꝛ tue ſedi necnon viro illuſtri magiſtro officiozum ſit reſeruādum:cum neq; pfecto vzbis nec magiſtris militum/nec ducib⁹/nec vicarijs/ nec cuiq; alij preter memoratas duas poteſtates a nobis boc cōceſſum ſit:bis enim tantum ambulandi facultatem iudices ex ſuo arbitrio prebituri ſunt/quos in trāſmiſſionē publicaz functionum perſecutores viderint conſtitutos. ſciturі ſi diffinitionem noſtraz exceſſerint:ſe qdem.xxv. auri lib.officia vero qnquaginta eſſe mulctandos.

Super aīnalibus publicis ad euectiones curſus publici deputatis nullus contractus locationis etiam ad vecturā emptionis tenet.Bar.

Idem. Lex.x.

ORauiſſime pene acerbitate propoſita euectionum contractus aialium quoq; publicorum merces ꝛ emētis ꝛ diſtrabētis cobertione prohibemus.

Idem. Lex.xj.

NUllus euectione vtaꝫ priuatus:trameti ſi valuerit impetrare.

Idem. Lex.xij.

QOniam veredoꝝ quoq; cura pari ratione tractanda eſt ſeraginta libzas auri ſella cū frenis:ſeraginta itidem auer ta non trāſeat:ea conditione vt ſi quis pꝛeſcripta moderationis imperatoꝝ libzamenta tranſcenderit:eius ſella i fruſta cedatur. auerta vero fiſci iuribus deputet exceptis auri cētenarijs q̄ neceſſario eſt ab hypocomis in ſolitis ſacculis reportari.

Non debēt ruſtici qui hypocomi appellant pducēdo equos p publicū curſuz indigna ſpoliatione vexari. b.o. Bartolo.

Idem. Lex.xiij.

NOn patimur hypocomos per eos qui veredis vterētur indigna ſpoliatione vexari.ſi quidem nōnulli veredarij fagoꝝ dicuntur auferre vel pꝛecidere quocirca per oñes iudices ꝛ curioſos miſerabilis remouea tur iniuria ſciētibus cunctis vt ſi obſeruata non fuerit noſtra ſanctio non ſolum damna reſarcire/ verūetiaz notam ꝛ mulctam qui neglexerit ſubire cogetur.

Exhibitio curſus publici ſm cōſuetudinem locozum cōmittitur vt plaſtra faciant onerari.b.o.Bartolus.

Idem. Lex.xiiij.

PUblici curſus exhibitio ſm locozū conſuetudinem vel curialibus vel cobartalibus oz cōmitti:vel bis qui ſuo pculo ab eminentiſſima pfectura ſub competēti cautela excipiunt.

Allittens equum in curſum publicū non mittēdum:quadruplum pretij dicti equi fiſco reſtituat.Bar.

Impato⁹ Conſtan. Lex.xv.

SIqs vel pro vna mutatione veredum ſupducendum eſſe crediderit:in quadruplū ſuperductozum animaliū pretium fiſci iuribus inferat.

Legati gentium principi nō ſubditarum curſu publico poſſunt vti.Bar.

Idem. Lex.xvj.

HIs tantūmodo vtendi curſus publici facultas conceſſa eſt qui legati de diuerſis gentibus ad noſtram clementiam pꝛoperare eſtimant.

Subtrabens mulionem euectioni deputatū decem libzas argenti fiſco perſoluat.Bartolus.

Idem. Lex.xvij.

PEmo mulionem mutationibus deputatum vel per ſolicitationē vel receptionem ſubtrabere au deat decem libzas argenti pene nomine inferre reſozmidans.

Curari debet ne equozum curſui publico deputatoꝝ pabula id eſt prebenda chariozi pretio vendatur:ꝛ etiam vt non teneantur ꝓuinciales vilioꝛi pretio vendere.Bar.

Idem. Lex.xviij.

AAimalia publica dum longe maioze ac piniquo pretio pabula eſtimentur per mancipes atq; apparitozes apte vexant:ne id cōtingat ſublimitas tua diſponat:vt nec pabula mutationibus deſint:nec pꝛouinciales vltra q̄z iuſtitie ſinit ratio pꝛegrauentur.

Pꝛouinciales ꝛ curiales ad pꝛeſtandū animalia indebita ad curſum publicum non grauentur:quia ſatis eſt ſi conferunt in pabulis ꝛ pecunijs equozum deputatoꝝ curſui publico.b.o.Bar.

Idem. Lex.xix.

QOmperimus prouinciales et pabula et pecuniam pro curſu equozum cenſualium ſoleni ratione conferre/ꝛ extrinſecus etiam parauereduꝝ onere pꝛegrauari prouinciarum igitur rectozes pꝛocurent ne vnq; curſus publicus veniat in querelā/et occaſio deceptionis curiales vel prouinciales animalia indebita pꝛeſtare compellat.

Null⁹ duꝝ poſtq̄ ducatū ſuū intrauit vti debet curſu publico ſed

d Si quis.vel pro.ſcz officialis.

e Mutatiōe.mittit eqs non mittēdos:et releuat mittendos:ad quod.ſ.c. parphipbum.

f His tantūmō.ſcilz legatis q ꝛc.et dic gentibus nō ſubditis ſz de ſubditis ſecus:vt.ſ.c. curſum.ibi:quoniā etiaz legatorum ꝛc. et facit.ſ. eo.iudicibus.

g Emo.Mutationibus.id eſt euectionibus que fiunt per mutationes perſonaruz et equozum:vt.ſ.eo.l.in omnibus.Accur.

h Aimalia.i.equos ducētes veredos.

i Per mancipes.q manu capiunt.

k Apparitores. Jd eſt publicanos:vt.ſ. de vec. l.ſi quis. P.mā cum mācipes earum vēdunt parum oaſ eis:ꝛ ſic laboꝛes pferre nequeūt. Et ſic no. q̄ equus male pabulat⁹ male vadit.Accur.

l Ne id.ſub.vnde ne ꝛc.

m Sublimitas tua. Loquitur pfecto pretozio.

n Mutatiōibus. id eſt equis qui permutatiōes vebunt:vt.ſ.l.proxi.

o Pꝛegrauentur. quia non debent minus vili pcio vendere.Accur.

p Omperimus. pauereduꝝ.eppōe vt.ſ.c.l.ij.ꝛ facit.j.ō luc. aduo.l.ij.ct.ſ. de vecti.l. vſurpatione.ꝛ.ff.de offi. pref.l.illicitas.

Equꝰ male pabulatus male vadit.

UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK PADERBORN

Prouincia p ducatu capitur.

a Nemo. Prouinciam.i.ducatū.
b Propriis. facit.ſ. de ſtatu.r imag.l.r virtutū. r iauf. de mā.pn.ſ.illud.
c Vereda. expone vt.ſ. eo.l.ij.
d Nullus. Habeat. ſic.ſ. de ſac.ſanc. eccle.l.neminē.r de egcu. mu.l.magiſtrarū.et.ſ. de qui.mu.vel pre.l.ij.
e Vrſum. Tui cuſ minis.loquit pre fecto pretorio.
f Conſuetudinez.ſ. eo. publici.
g Translatione.ſ. de fa bri.l.ſi.ſ.quotiens.
h Legatorum.ſ. eo.his tantūmodo.ſ. Solu.ibi.
i Tractatorias.id eſt li teras date licentie vehendi animalia.r adde.vt.ſ. titu.j.in rubri.
k Ubemus. Vereduſ. ẽ expõe vt.ſ.c.l.ij.
l Judiciali.prefecti.nõ alterius:vt.ſ.l.progima. in fine.
m De tractatoriis r ſtatuis. Forte declinat hic r hec tractatoria:r erant viri qui tractabant r cõtractabãt aialia publica r equos ſacro vſui deputatos. Vel forte tractatorie dicuntur ſſe date licẽtie vehẽdi aialia.vt.ſ.ti. j.curſum.in fi.vel vt licet ad tractādū.i.ad appehẽdendū criminoſos ipetrat .vt.ſ.ō defer.l.j. ſ.j.ſimo r ius erat licẽtia militi data forte falſa.
n Ractatores.ex pone vt i rub.
o Accipiant. vt if arripiãt.
p Perſequuntur.i. qui deputati ſunt.ad hoc:vt ſ.ti.j.indictō.ſ.his em.
q In corpore.ſcribebatur dies datarū in quodam libro vbi oēs ſcribebant.r biduū ad inchoādum iter:r q̄ns dies alij quibus poſſit ſtare in itinere vbi velit nō plures. als capitur vbi inueniſ: vt.ſ.ti.j.l.iij.Et no.q̄ ſic biduū datur bis qui accipiūt lras ad tranſeundū per caſtrum francum.

De apparitoriꝫ prefectorum pretorio.ꝛc.

r Refecture. ſcz ptorie vt in rubri.et comicularij erant qui comua ſonabāt qñ milites ibāt ad bellū ſm.Ilo. de quibus.j.l.iij.et.ſ. de offi.di.iudi.ſciant.r facit ad banc.l.j.ti.j.r.ſ. de pala.fac.lar.l.j.r de dome.r protect.l.j.Accur.
s Suſceptionem.i.officiū ſuſceptoris.de quibꝫ habes.ſ. de ſuſcepto.l.j.
t Refectiarios.i. officiales prefecti.

iumentis propriis:quod etiam obſeruatur in officialibus cobartalibus pena cõ trafacientibus imminente.Bar.

Lex.xx.

Idem.

Emo ducum ingreſſus ſemel prouinciam[a] ſuā poſt modū in itineribus faciẽdis curſu atq; angariis ipſe ſine ſuo vtatur officio:ſed expeditionem militarem iumentis propriis[b] exequantur. de cobartalinis officijs eadem lege ſancimus ne quis ex his per ꝓuinciam ſuaz diſcurrẽs vereda[c] vti conet in poſterū/cuz ſacra prohibitū ſanctiõe cognoſcant.q. ſi qs ducū vel apparitor vel cobartalium officioꝝ temerario animo ea q̄ decernim[d] contẽnenda putauerit:p ſingula aialia quibus vſus fuerit ſingularuz libraruz auri illatione mulctabit.

Etiã eccliã tpe expeditionis nõ egcu ſaf ab angariis vel pangariis.b.o.Bar.

Idem.

Lex.xxi.

Nullus penit[e] cuiuslibet ordinis ſeu dignitatis vel ſacroſancta eccleſia vel domus regia tempore expeditionis excuſationem angariarum ſeu perãgariarum habeat[d].

Imperator Archa.

Lex.xxii.

Urſuz ambularẽ ab omni orientali tractu necnon ab his ciuitatibus aliarum regionū quarum inſtructio tui culminis[e] meminit tolli amputariqz decernimus ita tamẽ vt in tranſitu foꝛtiſſimoꝝ militum quando noſtra ſerenitaz diſpoſuerit/ex alijs ad alia eos loca deduci: cuectioneſq; animaliū ſm ꝓſuetudinez[f] a nr̃a fuerint ſerenitate ꝓſecuti:r in armoꝝ tã ꝓfectiõe eꝫ trãſlatione[g] ſeruata conſuetudine in ꝓfectione quinctiã legatoꝝ[h] aialiū dñis qui ea ſolent accepta mercede locare prebenda penſio arce tui culminis imputetur tractatorias[i] videlicet aialiū ſup memoratis cauſis nulli altꝫ iudici cuiuſcunqz ſit dignitatis(niſi tuo tantummodo culmini) faciendi licẽtiam patere decernimus.

Impator Dono.

Lex.xxiij.

Ubemus nemini licere cuiuſcunqz ſchole vel officij vl militie ſeu cõditiõis p toti[j] ozientalis tractus partes ob quãcunqz cauſam proficiſcendi ſeu redeũdi ſupra vnum viredũ[k] vnũqz paraueredũ cũ cuectione tñ iudiciali[l] moueri niſi ſpecialis ei ꝓſtita ſit noſtre ſerenitatis quantitatẽ aialiũ continẽs cuectio: exceptis .p. culdubio bis q̄ pecunias publicas deuebũt: cũ in hac parte ſine nr̃a quoqz ſpali auctoꝛitate tanta conuenit aialia moueri quãta tranſuehende pecunie ſumma et eius tuitio depoſcit: qnquaginta librarum auri bis ſcriẽdis cõdẽnatione quicũqz noſtra iuſſa quolibet modo ſeu tempoze violauerint ſeu violare conceſſerint.

De tractatoriis r ſtatuis[m].
Titulus.lij.

Licentia data p aialibus ad vehendum r arripiendū iter debet biduū cõtinere ad mozā vero trahendā qnqz dies.r nulli oꝛ dari .p ſe r neceſſarijs ſibi ꝓnis niſi illis tantū qui animalia vſui publico deputata perſequũtur.b.o.Barto.

Impera.Coſtan.

Lex vnica.

Tractatores[n] cũ ſtatuis ſolitis tantūmodo biduum tempus accipiant[o] nulli vo penitus cũ neceſſarijs ſibi ꝓnis ꝓbeatur niſi bis tantūmodo qui aninalia atq; eiꝰ ſacro vſui neceſſarios ꝓſequũtur[p]:ita tamẽ vt bis dimiſſis in tractatoriarũ corpoze[q] quinqz dicrũ numerus aſcribatur vt nullus vltra hoc temporis ſpatium ad reſidendū in quo libitū fuerit loco copiã nãciſcatur.

De apparitoribus prefectorum pretorio r prauilegijs eoꝝ.
Titulus.liij.

Comicularij ꝓfectorum cõpleto munere principis purpurã adorent:r cũ ſint otio donati ad aliud officium non deuocantur.Bar.

Imperator Leo.

Lex.j.

Refecture[r] comicularios qui annis ſingulis exeunt poſt tranſactos comiculos noſtrã adozare purpuram volumus: quo hoc noze pfunctis cũ iam miſſionẽ tenuerit liberũ otiũ damus:vt ad ſuſceptionem[s] vel cuiuslibet neceſſitatis officium minime deuocentur.

Prefectiarij exactiones ,puincialiũ facere non debent:nec etiam habere cuſtodiam hozreoꝝ.Bartolus.

Idem.

Lex.ij.

Refectiarios[t] ad pnicie[v] ,puincialiũ exactoibꝫ in ,puincijs vel poti[w] lucris r q̄ſtibꝫ ſuis[x] ſeſe immiſcere vetam[y]:ꝓtera vl hozreoꝝ[z] gerere cuſtodiã/vl curiarũ[3] ius atq; arbitriũ ſibi preſumere bis denegam[a]: horum ſi qs preſentis legis temeratoꝛ exiſtat/volum[b] euz competenti motu r indignatione perc[c]li.

Comicularij/primiſcrinij/r numerarij prefecti pretorio ſoꝛtita la bozum requie ꝓuilegijs hic inſertis gaudent.Bar.

Imperator Augu.

Lex.iij.

Comicularij[d] r primiſcrinij numerarij inſuper qui in officio tue ſublimitatis per ozdinem obſequijs militie terminatis deſideratam labozũ requiem ſoꝛtiũtur ꝓ multis erga rẽpublicam ſudoꝛibus:ab omnibus inductionibus tam militarium qꝫ ciuilium[e] iudicũ ſem per habeant immunes[f]: r cuiuslibet tantum iudicum non etiam militariũ iuriſditioni ſubiaceant. Huic ſanctioni addẽdũ eſſe cenſemus : vt ſi quis prefectiari[g] dũ militat vel poſt depoſitum cingulum ſine teſtamẽto qõ legibus cõprobatur:nulliſq; ab inteſtato ſucceſſoꝛib[h] derelictis fati munus impleuerit:omnes eius patrimonij facultates ,puiſione magnificentie tue ſedis non fiſci iuribus[i]/ſed arce tui culminis rationibus vindicentur . ſcrinia rijs autem r exceptoꝛibus ceteriſq; qui in officio tui culminis merent cũ in legione ꝓtora[k] adiutrice noſtra militant:audiẽtiã tantūmodo in cauſis in quibus pulſant tue celſitudinis deputamus. In ꝓuincijs vo cõmozantes rectoꝛibus earũ eos reſpõdere iubemus[l]:niſi publi cum officium aliquod eis iniunctum ſit.

De apparitoribus prefecti vrbis.
Titu.liiij.

Preter

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a Reter eos. postestatū. vt sunt prefecti pteto.
b Serenitat'. nostre: hic pone superiorem versum numero stipen. ꝛc.
c Preccpti sunt. vt. ff. titulo. j.
d Eadurice. i. nos muriceo. colore vestitos. vt. ff. de vest. olobe. l. ij. lib. xj.
e Uicunq; Beneficij. si habes beneficij habeas abdicef. si paruificij habeas tunc addi cetur. ꝛ tūc est cōtra. ff. de penis. l. ne quis. Sol. hic speciale, nam ꝛ als tolera tur talis fnia: ilz fit inciuilis. vt. ff. ff. de pe. l. morts. ff. sed dānare.
C De apparitorib⁹ magistrorum militum ꝛc.
f Ui sese. ff. titu. ij. l. j. ꝛ. iij.
g Qui ī officio. Ordinis sunt militaris. f. eius militie in qua sunt: puta numerarij et similes. vt. j. l. numerarios, nō tamē modo militari possunt testari. vt. ff. de testa. l. scriniarios. q̄ est cōtra. Uel dic vt no. ff. castrē. pecu. l. fi. Accur.
h Robari. Uolumus. vt ff. de agri. ꝛ cē. l. colonos. ꝛ facit ff. qui mili. nō pos. l. iij. et iiij. ꝛ. j. titu. j. l. j.
i Umerarios. de his babes. ff. de numerarijs.
k Presentaliū. i. eorum qui ꝑsentialiter nobiscū sunt: vt. ff. de re mili. l. nemo miles.
l Ereuntes. de officio numerarij.
m Deferētes. f. numerarios bñficiū partis mili. q. d. licz fimiat militia prima: deferunt tñ secū partem bñficij seu honoris: quia sociant tribunis vt habeāt eā dignitatē siue administrationē quā habent tribuni. ad q̄. ff. de filen. l. fi. in fi. Accur.
n Immunes. fic. ff. de assessō. l. nō parū. Accur.
o Principat'. ꝛ bi ꝓncipes erant quidā officiales magistri militū maiores alijs quasi ꝓxima cipientes fm Aug. et facit j. de cobar. l. j.
p Tribunis. vigiliū. nō loquit de illis q̄ sūt. ff. de offi. pfec. vigi. l. j. ff. 2 de his qui sunt. ff. de cobar. l. j.
q Os. Nostris. loq; tur magistro officiorum.
r Statutorum. tagatus erat eorū numerus. ꝛ facit. ff. de sacrosanc. eccle. l. nō plures. ꝛ. ff. de of. magi. mili. l. ij. ꝛ. iij.
s Cuniri. nā sub te nō

Qui administrauerūt officia officio finito ꝓncipis purpuram non adozant. Item apparitor sedis vbane illustris de cōcussō pistoze cōuictus punitur. hoc dicit cum. l. seq. Barto.

Imperator Hon. Lex. i.

Reter eos qui de officio eminentiū postestatū numero stipendiozum et curriculis cuolutis vsq; ꝓfecture ꝛ serenitatis nostre ānis singulis attingere parauerāt ꝛ cupiūt ꝓcepti sunt: nulli prozsus eozum qui ꝓuincialia officia peregerint trāquillitatis nostre muricem adozare sit liberum omnium suffragiozū obreptione cessante.

Imperator Archa. Lex. ij.

Uicūq; illustris vbane sedis apparitor clandestina fraude pistoze concusserit: accusatus atq; convictus perpetui beneficij nexibus abdicetur.

C De apparitoribus magistrorum militum et ꝓiuilegijs eoz. Titulus. lv.

Imperator Val. Lex. j.

Ui sese in officijs magistrozum equitum ac peditū militare mōstrauerint: ab omni nominationis iniuria excusentur.

Imperator Leo. Lex. ij.

Ui in officio magistrozum equitum ac peditum militiam soztiti sunt: ordinis sint militaris.

Imperator Constā. Lex. iij.

Robari apparitores magisterie potestatis neq; curiales in aliquo officio neq; cohortales neq; cēsibus ascriptos volumus.

Numerarij illustrium completa militia et ꝓncipatus munere functi gaudent ꝓiuilegijs hic insertis. itē qui sunt de numero militantium gaudent ꝓiuilegijs eozum. qui vero sunt vltra numerū non. b. d. cum. l. seq. Barto.

Idem. Lex. iiij.

Umerarios virozum illustrium magistrozum militum tā ꝑsentalium q̄ orientaliū qui ordine ꝛ stipēdijs militie fuerint decozati exeuntes tribunis ꝓtozianis partis militaris sudoribus eozū beneficiū deferētes sociari ꝓcipimus. ita videlicet vt post completā militiam ab oībus indictiōibus tam militariū q̄ ciuiliū iudicū semp habeātur immunes. ꝓncipatus vo munere functos tribunis vigilum militarib⁹ aggregari volumus.

Imperator Zeno. Lex. v.

Os qui in officijs nris memorentes statutozum numero tantummodo infecti sunt fozi ꝓscriptione muniri: ceteros vero qui supra huiusmodi numerum militare noscūtur quasi nec militantes et apud illustrissimas ꝓfecturas: et apud clarissimos ꝓuinciarum rectozes de quolibet pulsari ꝛ conueniri ꝛ fine cingulī ꝓscriptione respōdere de negocio sancimus.

C De apparitoribus proconsulis ꝛ legati. Titu. lvj.

Obsecundans proconsuli vel legato non debet esse curialis vel ascriptus alicui corpori: ꝛ si astrict⁹ est debet restitui: ꝛ apparitores legatorum debent esse qua dringenti. hoc dicit Barto.

Imperator Iusti. Lex. j.

Ficio q̄d tuis meritis obsecūdat nō curialem aut cēsitū nec ex ceteris corporibus volum⁹ aggregari. at si qui erūt inter apparitores huiusmodi: restitui eos munijs debitis mox iubemus.

Idem. Lex. ij.

Apparitioni tue ꝛ legatorum quadringētos censuimus deputādos: de his dūtaxat quos esse sibi detractos reipub. membra non querunt.

Idem. Lex. iij.

Proconsulari ꝓuincia officium proconsulare postulet quod exigere cōsueuit: nec alienis se partibus impudenter inferat.

C De apparitoribus comitis orientis. Titu. lvij.

Imperator Zeno. Lex vnica.

Officio comitis orientis non amplius q̄ xxcēti apparitores habeantur: quos quidez publicis necessitatibus nouimus abūde suppetere.

C De cobartalibus et ꝓncipibus cozniculariūs ac ꝓmipilariūs. Titulus. lvij.

Stationarij qui irenarche appellantur non debent facere exactiones: nec aliquem in carcerem mittere: etiam si crimē sit manifestum. b. d. Bartolus.

Imperator Constan. Lex. j.

Odes stationarij neq; superactionē audeant: neq; carcerem habeāt: neve q̄s ꝑsonam licet ꝑ manifesto crimine apud se habeat in custodia. sciens q̄ si quid tale fuerit cōmissum capite puniēdus est.

Nullus iudex volentem militare approbare debet sine sacra approbatoria: nec permittere etiam vebere exceptis prouincie officialibus qui cursus publici solicitudinem sustinent. b. d. Bar.

Imperator Leo. Lex. ij.

Nullus iudicum q̄ēq; sine sacra probatoria probare audeat vel prouebere: excipimus tamē officia prouincialia cursus publici solicitudinem sustinentia. nec enim tāto numeri administrium denegari publica permittit vtilitas.

sub alio ꝓueniāt. ꝛ ciuilib⁹ ꝛ in criallibus cauſis.
C De apparitoribus ꝑ consulis ꝛ legati.

Ficio. Logtur ꝓcōsuli aphrice. ꝛ facit. ff. ti. j. l. ij.

Apparitioni tue. ꝓcōsuli aphrice loquit. ꝛ facit. ff. titu. j. l. j.

Esdembra. vt enim homo habet multa mēbra: sic respublica bz diuersa officia. q̄d patet per hunc librum ꝛ tractatū de offi cijs. ꝛ instit. in ꝓoe. in fi. non ergo alterius curie astrictum accipiet.

Iproconsulari ꝓuincia. i. in ea quaz ꝓcōsul regit. nā aliqua reguntur per alios: scilz comites ꝓfectos.

Impudenter. fic. ff. de pecu. l. qu oia. ff. j.
C De apparitorib⁹ comitis orientis.

Officio. ff. titu. j. l. ij. Accur.
C De cobartalibus. Qui officio curie erant cobartati. Accur.
C Principibus. hoc dic vt. ff. titu. iij. l. numerarios, in fi. no. sed quidā habēt rubri. j. l. ꝓxi. nullus.

Ones stationarij. Qui stabant in ꝓmis? qui ꝛ dicimē liminarche ꝛ irenarche. vt ff. de cu. re. diuus. Acc.
C In custodia. vt ff. de curio. l. j. in fine. ff. l. fina. ꝛ de pri. car. l. j. ꝛ de accusa. l. si quis.

Ullus. Probare. i. approbare ī officium vel prouebere. i. promouere sine lra ꝓncipis q̄ cum approbet: vt hic. ff. de diuer. offi. l. in his. ff. l. pe. et fi. et. ff. de re milita. l. neminem.
C Sustinentia. vt. ff. de agē. in re. ꝛ non alij. vt. ff. de decu. l. j. ff. in fi.
C Cuneri. i. gerentib⁹ tantum munus.
C Adminiculū. q̄d est ꝑ officiales q̄s sibi eliget.

Lex. j.

Odes stationarij neq; superactionē audeant: neq; carcerem habeāt: neve q̄s ꝑsonam licet ꝑ manifesto crimine apud se habeat in custodia. sciens q̄ si quid tale fuerit cōmissum capite puniēdus est.

Nullus iudex volentem militare approbare debet sine sacra approbatoria: nec permittere etiam vebere exceptis prouincie officialibus qui cursus publici solicitudinem sustinent. b. d. Bar.

Imperator Leo. Lex. ij.

Nullus iudicum q̄ēq; sine sacra probatoria probare audeat vel prouebere: excipimus tamē officia prouincialia cursus publici solicitudinem sustinentia. nec enim tāto numeri administrium denegari publica permittit vtilitas.

a SOlita. al'as incipit solita cohartalib⁹ syrie priuilegia ꝛc. al's incipit priuilegia et cetera desunt.

Bastaga q dicunt.

b Bastage. bastaga. seu vastaga vtrūq; enim dicitur officium publicum vel militia quod gerētes bastagarii dicebantur: q rusticos ad quintam bestiam principi dandā cogebant. vt. ſ. de murile. l. iiij. ꝛ. l. eternam.

c Primipili. q: fuerat primipilari⁹. ꝛ no. q: qđ habēt pastus primipili: ꝛ leges trāsacta functiōe past⁹ primipili cōpe. ſe. ꝛc. ꝛ de pastus p silitudinē. q: sicut hō prio comedit/ scō digerit. sic iste primo gerit officiū scō rōnem reddit. ꝛ ita digerit quo dāmodo. vt. j. c. l. ordinarioꝝ. ꝛ al's fastus. ꝛ codē modo legitur vel careas vtroq;: ꝛ puncta post dictionē primipili. Accur.

d Recusationis. a pdictis solicitudinibus bastage ꝛ nauicularioꝝ.

c OFficia. Offō. ppo. ſ. tuo ꝛ vel. p etiā.

f Vicunq;. Substituat. vt. ſ. de fi. of fi. mili. l. ij.

g Osdrosene. i. prouincie predicte. ꝛ sic habeas osdrene. al's est defene et bene stat.

h Impetratis. per quā curiam euitabāt. vt ꝛ. ſ. de decu. l. euacuatis.

i Ij apparitor. Conditiōe. nisi ad talē diē venerit. pferet ſiam ꝛdēnatoriā. sic em̄ pemptoriū mittit. vt. ff. de iudi. l. ad pemptoriū. nam h quodāmō est de pemptoriū. pōt em̄ dānari ꝛ absens officialis. vt et. ſ. de pe. diuus. ſꝛ al's regulr ſ. de accusa. l. absentem.

k Subleuamus. fic. ſ. ſ aposta. l. iij. et. ff. de edil. edic. qs sit fugitiuus.

l Ordinarioꝝ. Sui. fez iudices speculatoꝝ ꝰles sunt presides. vt. ſ. de priua. carce. l. j.

m Ordinarioꝝ. ſ. alioꝝ nā et pſides ordi. sunt. vt ſ. de mo. mulcta. l. eos.

n Dastū. expone. vt. ſ. eo. solita.

o Ante debitū. prepositiō. ꝛ dic locū. i. tp̄s sic vt in vulgari dicim⁹ nō est adhuc loc⁹. i. tp̄s. vel dic ante aduerbiuꝫ tpis. vel dic q: locum adducebat ad ipetrandā egcusationē. q: sez diu in eo loco. i. offō steterat vel in infirmitate vel i senectute. Acc.

p Peculio. id est salario qđ peribit. vt. j. codē quisqs. ſ. debinc.

q Extreme. i. si etiam in minima militia erat obtis illi militie relinquuntur. b. d. Bar.

Priuilegia solita cōcessa per dominum diocletianum principem confirmātur. et etiam extēduntur prout infra describitur. hoc dicit Barto.

Imperator Justinia. Lex. iij.

OLita. cohartalibus syrie priuilegia que a diuo diocletiano porrecta sunt atq; cōcessa: nos quoq; porrexim⁹ ac iubem⁹ eos non ad solicitudinem bastage/ non ad functionem nauicularia deuocādos non inuitos curialib⁹ cetibus ascribēdos: verū peracto labore militie pastus primipili/ cōpetenti scdulitate functione trāsacta/ prerogatiuā bis recusationis⁹ offerimus.

Idem. Lex. iiij.

OFficia rectorū prouinciaruꝫ rue magnificētie literis volumus admoneri/ vt suscepti⁹ in officio ꝑpzio⁹ vel ꝓbatos coh⁹tum nomine vel legionū priuilegijs cstiment inserendos.

Habēs plures filios ɔz cohorti siue collegio cui est astrictus vnū ad seruiēdū deputare/ alterum sue patrie. Si vero habeat vnum tm̄ potius curie sue patrie q̄ collegio cū deputare debet. b. d. Bar.

Idem. Lex. v.

QUicūq; p osdrosenam primipilari⁹ maioze letat numero filiorū: vnū loco suo veluti hereditario iure substituat⁹: alterum ꝓ amore patrie osdrosene⁹ curie tradat obsequijs: ceteris q̄ voluerit militia, puisurus. Sin autem duos procreauerit tm̄ cohorti satisfacere cogat/ ꝛ curie q: si vnū ꝓcreauerit cundem ordini patrie restituat. nullo cōtra banc formā beneficio valituro. damus sane licentiam tam patribus corum q̄ ipsis qui hui⁹ legis auctoritate ciuitatum obsequio aggregantur: vt si quos curiales patrocinio principaliū inuenerint excusari in medium proferant: vt ꝛ ipsi similibus officijs deputati ca reant impetratis⁹.

Apparitor criminosus fugiēs citādus est: q: nisi infra talē diē venerit ꝛtra eum proferet sentētia ꝛdēnatoria et ipso nō cōparente condēnabitur. b. d. Bar.

Imperator Aug. Lex. vj.

Si apparitor defugerit criminosus edictum quo reuocari possint adiecta ꝰditione ⁊ legibus subsequatur: cui nisi fuerit satisfactū merito in latitantem a iudice ꝓ qualitate peccati sententia, pferatur: veniam enim talibus non pmittimus: nec indulgentijs crimina subleuamus.

Apparitores quotūcūq; iudicū nō possunt scribi in numero aliquorum militū: aut ꝓtēplatione alicuius stipēdij relaxari: priuilꝫ primipili rōnem reddidere: nec etiam petere vt quieti donētur. Itē solutus militia ob delictū nō ob hoc quietem accipiet ꝛ bona talis delinquentis illi militie relinquuntur. b. d. Bar.

Imperator Constā. Lex. vij.

ORdinariozū iudicum appatritores qui⁹ vel speculatoꝝ vel ordinariozū⁹ attigerint gradum nullo annozū numero: nulla stipendioꝝ cōtēplatiōe laxentur priuilꝫ primipili pastum⁹ digesta rōne compleuerint. q: si ante debitum⁹ locū q: huic functiōi habeāt obnoxius/ vel egri corporis labē/ vel defesse senectutis extreme ad imperandā quietē cre diderit ꝓtendendā nō prius otio condonet q̄ omne qđ primipilo debet expēderit. Eos etiā qui p sceleribus suis soluto militie cingulo addicūtur infamie/ nec inte gro peculio⁹ sub hac occasione lectentur: ita condigne vltioni eos volumus subiacere/ vt functioni q̄z q̄ extreme⁹ militie debeāt nihil ex eoꝝ facultatibus subtrahat.

Imperator Valen. Lex. viij.

Speciebus primipilaribus adherendis ⁊ cadē pretiozuꝫ taratio seructur que in venalib⁹ publicis poterit reperiri.

In illyrico centum apparitores singulis iudicibus obsecūdent ꝛ non vltra/ ad que obsequia non deputātur iniqui/ sed illi qui tantum solicitudines debitas exequūtur. hoc dicit Bartolus.

Imperator Gozdi. Lex. ix.

Er illyricū i q̄ plurima ad maxia necessitatū cmoluēta officijs ꝓstat pfidalib⁹ expediri/ cēteni⁹ numero singulis iudicib⁹ obsecundent. nec vltra hunc modū vel ad militiam vllus spiret/ vel conniuētia iudicū perscueret. adhibēdi aūt sunt ad hmōi ministeriozum obsequia non illi qui vano militie noīe imania ⁊ lucra sectent: sed qui necessitatem officij solicitudinibus debitis exequantur.

Nemo potest ad officium cohartalium accedere nisi prius in matricula cohartalium receptus ꝛ descriptus fuerit pena contra facientibus imminente. hoc dicit Bartolus.

Idem. Lex. x.

QUicunq; chartas vel tabulas⁹ vel q̄dcunq; aliud ministeriū cohartalis optauerit non ante accedere pmittat nisi ci⁹ nomē matriculis receptū ꝓmitt⁹ fuerit ⁊ pena ꝓposita bis q̄ cōtra statuta celestia crediderint fusci/ piēdos aliūs: aut quodlibet eis officium iniungendum.

Exemptus de grege cohartalium propter crimen si voluerit ad idem sacramentum repedare: allegare debet ꝛ ostēdere principis oraculum ex certa forma concessum. Barto.

Idem. Lex. xj.

Si quis ex grege⁹ cohartaliozum vrgente crimis infectatione stipendijs fuerit exemptus: aut otio traditus/ quietis artibus immoretur: aut si ad pristina sacramenta precum miseratione maluerit repedare: indultuꝫ nostre maiestatis oraculum amplissime tue sedi offerat allegandum⁹.

Si cohartalis apparitor vel coborti obnoxius hoc officio derelicto ad aliam alpirauerit dignitatē: tam ipse q̄ liberi eius tali dignitate et militia spoliati ad pristinam conditionem retrahuntur nulla nisi. xxx. anno. prescriptione obstante.

Imperator Vale. Lex. xij.

Si cohartalis apparitor/ aut obnoxius coborti ad vllam alpirauerit dignitatem spoliat⁹ oibus impetrati honoris insignib⁹ ad statum pristinum reuocetur⁹. Liberis etiā in tali ci⁹ cōditione susceptis fortune patrie⁹ mancipādis. Q: si quis ex bis ausus fuerit vllam

noxius omnia sua bona ei relinquit.

r Speciebus. Adherendis. al's adherēdis. al's aderandis. i. ad erariū deducēdis. p dando pmipilarib⁹. et fac. ſ. de ero. mil. an. l. septem.

s Er illyricū. Centoni. fic. ſ. de origine. al's fi. pdconsul. l. ij.

t Immania. i. crudelia ꝛ iniqua: al's inania. ꝛ sic idem.

v Vicunq;. Tabulas. offm̄ emendi chartas ꝛ parādi: ꝛ sic de tabulis. i. pugillarib⁹ di cas vbi acta vel memorie publice scribebantur.

x Fuerit. fic. ſ. de fabri. l. si quis.

y Ij quis. Ex grege. propter vilitatem dicit greges. fic. ſ. de mi. veste. l. fi. in fi.

z Allegandum. fic. j. de diuer. offi. l. iij. Sed ſ. de fusce. fi aliqd. Sol. ſ. al's non in officio deligt. Vel bic ex certa scientia. vt ibi patet. Item. j. ti. ij. quicūq;. ſ. Sol. ibi ité fa cit. ſ. de digni. iudices.

a Ij cohartalis. Renouceſ. fic. ſ. vbi dicū. vel cohar. l. i. et. ſ. qui milita. nō pos. l. iij.

b Patrie. patrem se-

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

quitur. sic. ℨ. de murile. l. fi. lib. gl. ℨ de fabricē. l. iij. et de tabu. l. j. et fina. et. j. ℨ. sed nec.

a ℭ Annis. ccc. sic. ℨ. de p̄scrip. xxx. an. l. p̄scriptiōe ℨ. vbi dicit. gl. Sol. ℌ propter dignitatē ī q̄ stetit. arg. ℨ. de fun. reipu. l. cū. ℨ. ibi nō fuit ī dignitate.

b ℭ Exēpla maior. quos sequitur. vt. ℨ. c. l. ℨ. libe. ris. ℨ facit. C. de emē. p̄o pinquo. l. j.

c ℭ Cūctos. nō solū viles cohartales repelluntur a dignitatibus: ℨ ēt oēs artifices vt subijc. ℨ. ℨ. ō dig. l. ne qs. ℨ neg. ne mili. l. j.

d ℕ Ullum. Ex p̄incipe. hoc exponevt. ℨ. de ap. ma. mi. l. numerarios. in fi.

e ℭ Blandiri. quasi possit deferre suum officium.

f ℭ Cōcedimus. ℨ. l. pḡi. in p̄in. cum concor.

g ℭ Rūsa. repete contra.

b ℚ Uīsqs. Caveat. vt ℨ. de offi. rec. pui. l. si quis. et facit. ℨ. l. pḡi. ℨ. l. si cohartalis. in p̄in. cum concor.

i ℭ Interpositā p̄sonā. qō non pōt per se nec per alium. vt. ff. de admi. reg. ad ciui. perti. l. ij. ℨ. j.

ℭ De apparitorib⁹ p̄fecti annone.

k Apparitores. Prefecture. id est p̄fecti vbis. nā vni cōmissum alter facere nō debet. vt. ℨ. de testa. hac cōsultissima. ℨ. ℨ. de offic. p̄fec. vr. l. studētibus. et arg. j. de ēxecu. l. ij.

l ℭ Secreta. i. separata remota vel diuisa.

m ℭ Funganf. cū suis apparitoribus. vt. j. l. pḡi.

n ℙ Refect⁹. Cōpulsores. i. apparitores.

o ℭ Officio. i. cum officialibus.

p ℭ Obnoxius. scz p̄fectus annone.

ℭ De diuersis officijs ℨ apparitoribus cē.

q J quādo. alibi situm. scz p̄fecti pōsituram.

r ℭ Deuocat. i. reuocatur. vt ℨ. ℨ. titu. ij. l. si cohartalis.

s ℭ Insignia. sic. ℨ. ō agē. in re. l. j. ℨ de tyro. l. fi. cuz suis concor.

t ℕ Ullus. Affatib⁹. sic. ℨ. de cohar. l. si qs ex. Sed ℨ. ℨ. ad. l. iuli. de am. l. j. Sol. ℌ ex certa sciētia. ibi nō. argu. ℨ. de suscep. si aliqd. ad idē facit qō in. l. ℨria no. Item facit. ℨ. ō re mili. l. semel.

v ℕ Ullus. Tuc. logetur p̄fec. p̄eto.

g ℭ Larem. ℨ ita alio cōsti tuit ibi domicilius. vt. ℨ. de inco. l. cines.

affectare militiā/nulla p̄scriptione temporis muniatur: p̄ter eam scz que ex. xxx. annis a colligit: ℨ ad ōditionē propriā retrabatur: nec ipe vel liberi eius post talem ipsius statū p̄ocreati qō coborti debeāt valeāt declinare. Sed nec ad aliā cohartalinus vel cohartalini fili⁹ audeat aspirare fortunam cui maiorū suoꝝ exēpla b p̄iudicāt: ℨ etiā cūctos qui diuersārū rerū negociationibus detinentur trapezitas. scz vel gēmarum argētiqꝫ vestiū venditores: apothecarios etiā/ceteroscz institores aliarū mercium quibuscūqꝫ ergasteriis adherētes: iubemus a p̄ouincialibus officijs remoueri vt omīs honor atqꝫ militia ꝓagiōe huiusmōi segregēt.

☞ Nullus p̄incipilaris et cohartalis ad aliam militiā aspirabit etiam ex adnocatione p̄incipis et statim restituendus est curie ciuitatis vnde oriūdus est. hoc dicit Bartolus.

Idem. Lex. xiij.

ℕ Ullū ex p̄incipilarib⁹ nullum ex p̄incipe c cohartalis officij vel ad aliam posse militiam aspirare/vel ministeriis sibi contra publicam vtilitatē blādirī: vel ad qualibet aliā dignitatem ad p̄iudiciū p̄teriti statūs accedere p̄cedimus d. Si contra hanc tam saluberrimā formā vel responsa e celestia quedaz militia aut dignitas audacter eliciatur: p̄o ingestis haberi etiā si specialī annotatione nostre indulgētie cā obtinuisse videatur: nec assertione ei quoquo modo patere q se memoratis artib⁹ publice studeat cōmoditati subtrahere: ℨ ita tim ciuitatis vnde oriūdus est curie tradi p̄cipimus.

☞ Obligatus cohorti etiam ex priuilegio p̄incipis concesso motu p̄oprio ad dignitatem aliam non aspirabit et carebit effectu priuilegii: ℨ cōmodum cohartalis militie non habebit. b. o. Bar.

Impera. Alexan. Lex. xiiij.

ℚ Uisqs cohartalib⁹ adhuc obsequijs obligat⁹ vel regimē. puincie vel cingulū cuiusli bet militie vel dignitat⁹ quoquo modo meruerit: ante oīa ℨ licitū vsurpatis impetratisve carear e etiaz si vltronea nra liberalitate ius gerēde. puicie vel militie seu dignitatis cuiuspiam sibi iactaue rit fuisse delatū. de binc vniuersis solatijs cōditionis quā separaue rat defraudar⁹/ne quid coz oīno per se vel per interpositā p̄sonā f possit acquirere p̄imipili tātum munus iplere cogar: mox curiali bus ciuitatis ī qua nat⁹ est in diē vite sue functiōib⁹ inbefursus: ita scz vt etiā bi q post ipletā talē militiā q̄dlibet militie dignitatis ve genus affectauerint/curie patrie sue restituantur.

ℭ De apparitoribus p̄fecti annone. Titulus. lix.

Imperator Anto. Lex. j.

 Apparitores vrbane p̄fecture g anno officio se non inserant sed apparitorū emulatione secreta/ministerio suo annone p̄fecture fungantur h.

Idem. Lex. ij.

ℚ Refectus annone canonez qui ad officiū suū pertinet per cōpulsores i suos exigat: ℨ in officio k suo retineat obnoxius l q ad implēdum canonem deuotionis sue exactionē non ostēderit.

ℭ De diuersis officijs et apparitoribus iudicū/et approbatorijs eorum. Titulus. lx.

☞ Astrictus chartarū officio vel publicis ratiocinijs si ad militiaz conuolauit ad p̄imum officium reuocatur: et in locum talis reiecti substituitur alius quem merita dignum faciunt. b. o. Barto.

Imperator Constan. Lex. j.

 Si qñ p̄fectus p̄torio vel vicarius aut rector. puincie significauerit eū q chartis ac ratiocinijs publicis inuenitur obnoxius: ad p̄positū castri ac militum m trāsisse retractus illi assignet officio/ad qō ad necessitatem p̄stādi ratiocinij deuocatur n. in reiecti vo locū is potissimū destinet cui meritoz astipulant insignia o.

☞ Resolutus a militia ad eandem non aspirabit sine licentia p̄incipis ℨ impetrans cōtrarium per obreptionem punitur pena quinqz lib. auri. hoc dicit Bartolus.

Idem. Lex. iij.

ℚ Ullus ex his ꝗs claruerit militie resolutos ideb ita denuo sacramēta sine augusti affatib⁹ p suscipiat. si qs autē id per obreptionē forte meruerit/quaz libraz auri mulctetur incōmodo. Idem. Lex. iij.

ℚ Ullus apparitor amplitudinis tue q vel de officijs palatinis ad eam. puinciaz ex qua oriūdus est vel in qua collocauerit larem r: vel qui iā in hmōi officio fuerit cōmoratus s obtētu publice necessitatis vel executor priuati negocij dirigat: eteñ officij tue celsitudinis p̄miscrinius tres libras auri fisci vtilitatib⁹ fine dilatione persoluet/si statuta fuerint temerata. Apparitor vo qui se muneri passus est deputari/militia spoliabit. Nec vo pena etiam ceteris irrogata est: vt si domesticus aut p̄tector aut statoz: vel t agēs in rebus: vel palatinus vtriusqz officij/vel eandem p̄ouinciam in qua natus est vel ad eam in qua collocauerit larem a cū huiusmodi vsurpatione perrexerit matriculis quidē exemptus ipse qui se voluerit immitti auri libram vnam fisci iuribus inferre cogeat. adiutores vo officiozū ℨ palatinozum ac numerarij comitum illustriū virozum siue actuarij libra fisci iuribus soluent nisi statuta fuerint custodita.

Imperator. Lex. iiij.

ℚ Ui vel exiguā rei familiaris substantiā habēt militare in apparitorum numero non vetentur b.

☞ Apparitor ob culpam vel negligentiam amotus officio per sententiam ad nullam militiam aspirabit. b. o. Barto.

Imperator. Lex. v.

ℚ Uicūqz apparitores ob culpā vel negligentiā fuerint iudicato districti c ad nullā militiam habeāt facultatē aspirādi: nec ex rescripto d his vllus adit⁹ reseretur: quos ꝓgruit pene grauissime subiugari: ℨ ō inhibita quoqz sacratissimis ꝑstitutis aspirare ꝓtēpserint.

☞ Nullus dz fieri. p̄cōsul asie: comes oriētis: p̄fectus augustalis: vel eoz vicarius: nisi sacri scrinij. p̄batoria ꝓcuretur. hoc dicit Bar.

y ℭ Cōmoratus. ls nō habeat ibi domiciliū. vt. ℨ. l. p̄ogzi. cum concor.

z ℭ Vel. pro etiam.

a ℭ Lare. subaudi. vel ibi iā fecit idē officiū vt p̄cedit. et facit. ℨ. de cri. fa. cri. l. fi. ℨ de assel. l. in cōsiliarijs. ℨ. ff. q. ex cau. ma. io. l. bi qui. ℨ. l. fi.

b ℚ Ui vel. Non veretur. sic instī. de suspec. tu. ℨ. fina.

c ℚ Uicunqz. Districti. als astricti. id est obligati: puta q sunt ꝺdēnati. als distincti ab officio iudicato. i. fnia separati. ad qō est. ℨ. de offi. p̄fec. p̄eto. l. si quos.

d ℭ Nec ex rescripto. vt

UNIVERSITÄTS

§.ti.ij.si quis. 3tra. Sol. hic in officio deliquit ibi non. vt ibi no.

a ¶ Is bis officijs. id est officialibus istoꝝ qui sequuntur. ⁊ facit. ff. eo. probatorias. et. l. si. et §. de cohar. l. ij. ⁊. §. de nupt. l. curialis.

b ¶ Sub tua. loquit̃ pfecto pretorio.

c ¶ Splẽdidioris. i. maioris.

d ¶ Cupiditatis. sic et. §. titu. ij. l. p illyricũ. ⁊ de re mili. l. cõtra publicã. Itẽ not. q̃ afferẽtes lẽ nõ desẽdere. vt. §. de numera. l. nulli. §. nulla. Accur.

e ¶ Delut. cuꝰ prima lra legit. Itẽ no. delicta magnoꝝ celari ⁊ nõ puniri. qõ sepe cõtingit: lẽ iustitie claues errent.

Alcẽdere nõ defendere licitum est.

f ¶ Iros. Limita nisi imperij sic dictos. vnde ⁊ agri militiꝰ limitanei dicuntur. vt. §. de fun. limi. l. fina.

Maiorũ delicta celari debẽt

g ¶ Tui iudicij. loquitur magistro officiorum.

h ¶ Obtinuit. circa iurisdictionẽ. ⁊ sic nota q̃ ꝑsue tudo dat iurisdictionem. sic. §. de emã. libe. l. i. ⁊ ff. ad muni. l. magistrat. ⁊. l. fina. ⁊ in electiõibus valet: vt. ff. quod cuiuscq; vniuer. l. nulli. et. l. itẽ. §. lꝫ hodie. et in alijs: vt. §. de ero. mili. anno. p bãc. §. si qua. ⁊. ff. de leg. et senatusco. n. l. sed ea. ⁊. §. de exac. l. j. ⁊ de pube. scho. l. iij. ⁊. l. pbatorias. in fi. et §. de aqueductu. l. vsum.

Consuetudo dat iurisditionem.

i ¶ Robatorias. memorialium. litere quibus approbatur memoriales per principem. ⁊ sic de alijs.

k ¶ Decernim. sez vt aliẽ nõ teneat de eis facta electio nisi ꝑncipis sit subscuta approbatio vt hic. et. §. codẽ. l. in bis. ⁊. §. de agẽ. in re. l. vlti. ⁊. iij. in fi. ⁊ de cohar. l. nullus. ⁊ de re mili. l. neminẽ. ⁊ caue: q; non oẽs officiales debent habere. pbatorias. vt. j. l. pgi. §. ꝑnis.

Exẽplum nõ ꝓbat: sed autẽticum sic.

l ¶ Autenticis. Ho. autẽticum non exemplũ prohare. sic l auten. vt spon. lar. §. ⁊ hec insup. ⁊. §. de diuer. re. l. sancimus. ⁊. §. de eden. l. procurator. lꝫ qd si hoc exẽplũ auctoritate ordiarij sit publicatũ. Videt valere: vt l auꝰ. vt fra. fi. §. j. sed hic puto secus: q; dicit manu nra subscriptis. Accur.

Dolus cũ mdẽ ꝑncipe cõmitti non potest.

m ¶ Dolus. Ho. nullꝰ dolus põt cõmitti cũ ꝑncipe: nec ambitio. vt. ff. ad legẽ iuli. de ambi. l. j. nec deficere solennitas: vt. ff. de testa. l. omnium.

n ¶ Catholice fidei. Hec

Imperator. Lex. vi.

His officijs[a] id est virozũ spectabiliũ procõsulis asie/ comitis oziẽtis/prefecti augustalis ⁊ vicariozum quos etiam modernus sub. xxx. interminatis ne libraꝝ auri nemo aliter admittatur/nisi cũ emissa sacri scrinij ꝓpo batoria cõsecrauerit. q; si qs talis sub tua[b] fuerit abdicatione cõiunctus/ꝑfecto irritis his que vetita contractauit etiam congruam indignationem incurret.

Idem. Lex. vij.

Splẽdidioris[c] ꝓuilegia militie postea q̃s ꝓiozẽ cõtinuo laboze cõpleuerint cos venientes admittimus qui ea voto adipiscendi honozis crediderint expetẽda/nõ cos q̃ in studio exercende cupiditatis[d] ambierint: vt velut[e] in meliozi fozruna positi aut ea scelera q̃ ꝑus cõmisisse dolẽant occultẽt: aut alia deinceps possint impune cõmittere.

¶ Duces ⁊ apparitozes ⁊ limitanei castrozũ sub officio magiꝰ q̃uenimꝰ: non tñ per hoc derogaꝫ iurisditioni magistri militum tracie ⁊ illyrici qui ex ꝑsuetudine cõtra cos iurisditionẽ habent. h. o. Bar.

Imperator. Lex. viij.

Iros spectabiles duces cozũq; apparitozes necnõ limitaneos[f] castrozũq; ꝓpositos tantũmõ ex sublimis tui iudicij[g] snia ꝓcuniri: nec alijs subiacere iudicibus ꝓcipimus illustribus siue magnificis viris magistris militum cõsuetudine ac potestate si qua ad limites alijs oziẽtis traciarũ ⁊ illyrici ⁊ ex longo tẽpoze hactenus obtinuit[h] reseruata.

¶ Memoriales ⁊ agẽtes in rebus ⁊ apparitores ꝑfecti pretorio oziẽtis nõ sozciuntur ꝓmia militie nisi fm consuetudinem sint eozũ electiones manu ꝓncipis approbate non per literarum egempla: et debent dicti officiales esse fideles christiani. hoc dicit Bartolus.

Idem. Lex. ix.

Robatorias memoraliuꝫ ⁊ agẽtium in rebus ceterorum nihilominus apparitoꝝ ꝓtoziane per ozientem ampliſſime ꝑfecture/etiam eozum qui in diuersoꝝ iudicũ officijs numerantꝰ ex sacris ꝓbatoriꝫ solito more militie sacramẽta soztiri decernimus[k]: nõ paſſim nec licẽter solis auctoritatibus vel sacrarũ militariũ literarũ exẽplaribus sed ex autenticis[l] tñ sacris ꝓbatoriꝫ manu nra subscriptis ⁊ nro arbitrio ꝓstãdis: ita vt nullus bis do lus[m] aut fraus possit anneci. de his etiã q̃ sunt vere et catholice[n] fidei iudexꝰ admitti. aliter vero militãtes nisi ex bis sint quos solis auctoꝝibꝰ apparitionꝫ aggregari vetusta cõsuetudo[p] pdocuit/ detecta fraude cuiuscũq; accusandi studio non solũ mendaci carere militia/sed ⁊ ꝓscriptionis stylum subire decernimus: ⁊ bonoꝝ omniũ amissione mulctamus.

¶ Approbatio facta per ꝓncipẽ militis militare volentis habẽs subscriptionem ꝓncipis ⁊ administrantiũ sub quibus ipse debet militare ipi tradit: exinde vo eozũdem iudicũ subscriptiones habẽs apud officium omittitur. b. o. Barto.

Idem. Lex. x.

Ac sanctione decernimꝰ vt in posterũ nemini licẽtia sit cedendi crẽplaria bis qui sociãdi sunt cuiuscũq; militie quã fine diuinis ꝓbatoriꝫ adipisci nõ ꝑmit: sed periculo ꝓmatũ vniuscuiuscq; officij ipas autẽticas[q] sacrascq; diuinã nre ꝓtectis ꝓtinent annotatione cũ subscriptiõe administrãtium sub quoz iurisditiõe ꝓsistũt bis qui militare volũt ꝑstari exẽplariꝫ videlꝫ coz cũ subscriptione cozũdẽ iudicũ apud singula q̃s officia ꝓout cõuenit reseruãdis. Quis autẽ manifestum sit de bu iusmodi ꝓbatoziarum obseruatione excepta esse ceterozum[r] iudicũ officia: tamẽ ne vlla ci ignorantie relinquat occasio omniuz officioz quibus necesse est ꝑ sacras ꝓbatorias militie sociari notitiam[s] in sacris apicibꝰ subdẽ dam esse cẽsuimus. Sub hac igit obseruatione omnes qui siue in hoc sacro palatio nro siue in alijs quibuscũq; officijs deinceps militare cupiunt: qui tamẽ (vt dictũ est) nõ possiunt ꝓ tenore sacraꝝ constitutionũ vel veteri cõsuetudine nisi ꝑcedentibꝰ sacris ꝓbatoriꝫ militie sociari sicut subiecta notitia demõstrat adipisci ꝓcipimus bis scientibus qui ex aliqua parte ꝑsentis nre serenitatis legis formam cõniuncta vel negligẽtia quadã colludere tẽtauerint: nõ tñ amissione bonoz omniũ/sed etiã capitis[t] periculo vt pote criminis falsitatis obnoxios semcrtpos esse plectẽdos: ⁊ est notitia[v] scrinij[r] memorie ꝓbatorie.

lex leonis est qui catholicus multũ auxit statũ ecclẽ. vt in auꝫ. de non alie. in prin. col. ij. ⁊ facit. §. de postu. l. fi. ⁊ de episco. audien. l. iubemus.

o ¶ Auctoribus. nobis. Accurſius.

p ¶ Cõsuetudo. Ho. sic. §. l. pgi. in fi. cũ 2cor. Acc.

q ¶ Ac lege. Autentica. ex quibus solis ꝓbat: vt. §. l. pogi. ⁊ no. q̃ mittebatur ꝓbatoria ad eum sub quo erat futurus officialis vel ipo ꝓbato portãte: vel alio quo qui subscribebat et exẽplabat ⁊ autẽticũ dabat approbato.

r ¶ Ceterozum. alꝫ ceterozum. ⁊ dic tunc ꝓter notatos in. l. §. ꝓgi. ⁊ in eius cõcor. alꝫ certoz. ⁊ tunc dic q̃ officialia iudicia cursus publici solicitudinez sustinentia fm Al.

s ¶ Notitiã. que lege. Autent. ij. ibi: ⁊ est notitia.

Pena fi est pena capitis.

t ¶ Capitis. nam hec est pena falsi: vt. §. de falsis. l. vbi.

v ¶ Et est notitia. quidaꝫ habent rubricã. ⁊ est notitia scrinij memorie ꝓbatorie ⁊ incipit. l. agentium. ⁊. sed melius est vt totum sit de lege precedẽti. ⁊ dic ꝓ nominat officia quozuꝫ officiales esse nõ possunt nisi approbẽtur per ꝓncipem: vt. §. l. ista ꝓmisit.

x ¶ Scrinij. subaudi. ⁊ est notitia. cẽ. Accur.

y Gentium. Officij ꝓconsulis. itez est notitia: ⁊ sic in sequẽtibus.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010.

De executoribus ꝛ exactoribus.

a Ep diuersas. Hāc legem intellige p id qđ habes. ff. de cal. tit. li. ff. et in auc. de col. ff. eos autem. ꝛ de exacto. tri. l. missi.

b Vicunq; palatio. subaudi de. vel. a.

c Tituli. sunt eīm multa officia in palatio quibus puincies respondent p principe.

d Approbetur. in scriptis: non aliter. vt. ff. de iur. fis. phibitum. in fi. et de man. ptin. l. j.

e Jure. nota vnum nō debere tāgere de officio alterius. ff. de mune. l. in puincijs. ꝛ de testa. l. consulta. ꝛ est ratio ne rōnes fiscales per hoc turbent: vt. ff. de cōpensa. l. j. Acc.

f Sjue. Remeare. vt. ff. de exact. tribu. l. pe. ꝛ de eroga. mi. anno. l. opinatoribus.

g Per vices. als vicarios. als vices, i. vicarios.

h Examen. ad eū a quo fuit missus. et est similis reductio de pśde qui aufugit ante rationē reddi tam. vt. ff. vt oēs tam ci. q̄m mili. l. j. ꝛ alibi. vt. ff. ad l. iuli. repe. l. j.

i Auferamus. nam nullam aliā debet recipere: vt ꝛ. j. e. l. sancimus.

k Vllas. Cōueniri. vt ꝛ. ff. vt null⁹ ex vicarijs. l. j. ꝛ de oi agro defer. l. hac diffinitione. ꝛ ar. in auc. vt nō fi. pig. ꝛ ff. ne vxor p mar. l. iij. sed arg. ff. de fabri. l. iure.

l Ontra. Audebit. quia possessōr ė puinciales exigit aliter q̄m preses velit vel concutit cum nihil nisi voluntate presidis facere debeat: vt ff. eo. l. j. Accur.

m Tue. loquitur prefecto pretorio.

n Sub proscriptiōe. id est sub fida custodia: forte etiam in catenis: vt. ff. eo. l. siue in fi.

o Prouinciali. possessōri. ꝛ no. oari licētiam re
Officiali modū exceđti reſi ſti poteſt. ſtentibus officiali exceđenti modū: vt. ff. de iu. fis. l. prohibitum. ꝛ. ff. de mēta. l. deuotum.

p Probet. ipso facto.

q Obnoxi⁹ executor. repellitur executor temere vēdicans sibi exactionē cōtra vetitum.

r Sancimus. Sic cōstrue. sancim⁹ vt mi ñime liceat ꝛc. liceat dico ſcs eum cui ex iudicio tui culminis et loquitur prefecto pretorio.

s Siue studio. q̄ numerarius. pcurauit vt mitteretur. vel alius officialis. vt in fi. illius. l. vel ille misit q loco prefecti q̄ñ̄ est vt eius vicarius.

t Jniungendi. subaudi licentia.

v Respōsum. pbuit. quibinos lepores ꝛc. fic. ff. de assel. l. fi. ꝛ. ff. qui mili. nō pos. l. eis. ff. j.

g Scōam. in alia puincia vt non cōtradicat superiori nśo. Vel tertia in eadem vel in alia.

y Numerariū. no. puniri qui ſiponit vel facit imponi illicitā ambasiatā. Ambasiatam illicitaꝫ per se aut p aliū imponēs punitur.

3 De lucris aduocatorum. Scs prānis. vt. j. l. j. ff. de lucris dic vt. ff. de suf. l. vna. no. l. quidā dicāt de hoc nō dici in Titu. sed de aduocatis.

a Quis a ducenarijs. qui preerant ducentis qō dic vt. ff. de agē. in re. l. matriculam. et facit. ff. vbi cause fis. l. vniuersi. ꝛ de supegacto. l. j. ꝛ. j. l. proxi.

b Peter. Canonicas. i. regulares. fic. ff. de sacrosanct. eccle. l. placet.

c Et. ponitur et pro id est. Accurſius.

d Scholasticis. i. ab biś g sunt de scholis vel eius societatibus. sic eīm accipitur. ff. de priuile. scho.

e Ciuitatibus. i. in ciuitatib⁹ vel in villis. vel. i. faciunt deferri ad ciuitates vel etiam ad domos eorum mittunt.

f Eorundem. f. officialium. ad qō. ff. de cur. pu. l. cōperimus. et. l. aialia. ꝛ. ff. l. progi. cū cōcor.

g Prouinciales. accusatiui casus est. puincia les. Accurſius.

De executoribus et exactoribus. Titulus. lxi.

Ne apparitores vel palatini exacto res per puinciam vagando inferant puincialibus molestiā periculum gestoꝝ per eos pertinet ad eos quoꝝ sunt apparitores ꝛ exactores. h. d. Bar.

Imperator Archa. Lex. j.

Per diuersas a puinciaꝫ partes aut palatinꝰ exactor accederet/aut illustrium virorum apparitor vagaretur. vel militaris terror inferret formidinem: hac lege sancimus: vt omnes memorati intenti sint ad prouincie rectorem et cū eo agant ipso consistentes disponente ꝛ agnoscēte suo periculo rem peragant et impleant vniuersam.

Deputat⁹ ad vnū officiū se nō intromittat de officio sui collegę. h. d. Bar.

Idem. Lex. ij.

Quicūq; palatio b nostro cuiuslibet tituli c ad prouincias cōmeauerit compulsor/exactor/admonitor/petitorve precepti/agens in rebus vel palatinus vel apparitor: illustrium potestatum: hic tantum potestatis arripiat q̄ mandatū curie sue specialiter approbetur d: nec quod iniūctum alteri fuerit collegę vsurpare alter iure e presumat: ne dum hec sibi inuicem mutui officij licētia patiuntur: agant cuncti quod singulis credebatur.

Exactor infra annum debet ostendere quid egigit: ꝛ si nō egegit causaꝫ denotare cur non egegit: als punitur. Bar.

Imperator. Lex. iij.

Sjue ex pretoriano officio siue illustris comitiue sedis largitionum necnon et rei priuate nostre militie vel ex quacunq; apparitione ad quācunq; necessitatem profligandam quis fuerit destinatus: sciat itra anni metas debere collectis ratiocinijs ad propriuꝫ iudicem remeare f/ciq; suam efficaciam ostēdere: ꝛ quod eius instantia exactū fuerit qdve i debitis habetur: ꝛ penes quos resederit: vel cuius culpa aut causa in eadem prouincia fuerit derelictum. Q si exacto spatio anni in cius regionis visceribus prędator insidians deprehensus fuerit remorari: tunc absolutus cingulo militie abijcietur priozibus cius militie decem libraruꝫ auri mulcta ꝓposita si redire diſſimulet. per vices g officiorum ligatus ferreis neruibus cura puincialis officij ad debitum mittatur examen h nec ei liberum sit vt bocse priuilegio aut occasione defendat/q̄ sibi aliud negotiū vel aliā necessitatem post iniunctam esse causetur: cum bisdem licentiā auferamus i in eadem prouincia cōtinuare exactionem.

Imperator Zeno. Lex. iiij.

Nulla posseſſiones alterius ꝓ alienis debitis publicis vel priuatis ꝑcipimus sueniri k.

Facienti exactionem contra moduꝫ potest licite resisti: ꝛ si probatur crimino sus potest puniri. h. d. Barto.

Imperator Constan. Lex. v.

Contra nr̄a ꝓcepta si quis q̄ṽetito ac temerario ausu exercere audebit l: licebit prouincie moderatori cundē correctum ad sublimitatis tue m iudiciū sub proscriptione n dirigere: ꝛ licebit puinciali o (si pbetur p) obnoxius executor q cōtra vetitum exactionem sibi vendicans/temeritatez legitime repellere.

Exactor pfecti ptorio anteq̄ exactionē publicarū pecuniaꝫ susceptā impleat aliā suscipe nō pōt. si tū fuerit necessitas duas exactiōes simul in eadē puincia faciēdas suscipere pōt sed nō tres. Bar.

Imperator Vale. Lex. vj.

Sancimus r vt eum cui ex iudicio tui culminis quocunq; modo siue studio s numerarium aut tractatorum vel ipsoꝝ iussu qui p rēpore amplissime tue sedis administratione suscipiunt exactio publicaꝫ pecuniarū iniūgatur/minime prius liceat aliam solicitudinem gerendam suscipere. anteq̄ reuersus iniuncte sibi cause rñsum pbuerit. si tamen ita sors tulerit vt in ea prouincia ad quā exequendi cā publici negocij aliqs proficiscit/alia quoq; causa sit exequēda: nō, phiberi vnum cundēq; executorem ab hac vbe regia proficiscentem duorum simul non plurium negociorꝫ executionē suscipere. dum ipi quoq; tertij negocij nō sit iniungēdi t anteq̄ superioribꝰ respō sum u portauerit. Executoribus bis qui secundam v siue simul duas vel etiā tertiā causam passi fuerint exequendam suscipere/nō solū cinguli ꝛ bonoꝝ suoꝝ amissionē: verūetiā perpetui exilij suppliciū subituris. eandē hanc pēnā numerarium x quoq; ꝛ eius adiutores ad quorum curam quod violatum est pertinet/formidare.

De lucris aduocatorum et concussione officiozū seu apparitorum y. Titulus. lxij.

Cognoscens se lesum a ducennarijs/centenarijs/vel aduocatis/pandat iniuriam: vt dicti officiales conuicti puniantur. h. d. Bar.

Imperator Justinianus. Lex. j.

Si quis a ducenarijs z vel centenarijs vel fisci aduocatis lesum se esse cognoscit: adire iudicia et probare iniuriam nō mozetur vt in eum qui conuictus fuerit competenti feueritate vindicetur.

Idem. Lex. ij.

Peter solēnes ꝛ canonicas a pēsitationes multa a prouincialibus indigniſſime postulant ab officialibus et scholasticis b/nō modo in ciuitatibus c singulis sed etiā mānionibus dū ipsis ꝛ aialibus cozūdem d alimonie sine ꝓtio ministrentur: puinciales e itaq; cuncti iudices tucantur/nec iniurias inultas transire permittant.

a Uotiens. Penam. odm honorem excludit reatus: vt. ff. vbi se. vel clar. l. i. in fi. ꝛ facit. ff. de offi. prefec. pieto. fi quos.

b Urialibus. Corporibus. similibus publice vtilitati intendentibus. Accursius.

c Liceat. accipere ab incorporatis predictis corporibus qꝫ licet ab aliis. sed esset preda accipere ab istis. ad qꝫ. ff. de filen. l. decurrionibus. §. fi. ff. ff. ff. si autem diceres non accipi ab istis quod nec ab aliis: in nullo videtur eis subuenire.

d De primipilo. Primipilarij dicũtur primi administratores. ꝛ fic accipitur. ff. de cohar. l. solita. ff. l. ordinarios. et. ff. de episco. ꝛ cleri. l. officiales. ff. pro his qui primipilum ferunt fm. Bꝺ. pot accipi hic vtroqꝫ modo. Vel dic primipilũ portatem aliqua occasione sui officij administrare: ꝛ sic vtrũqꝫ continet.

e Ommoda. Id est salaria. sic accipitur. ff. de re indica. l. cõmodis.

f Post administrationem. scilꝫ finitam. et hoc innuit sequens litera. et sic no. argu. qꝫ in fine anni sit soluenda pẽcio. qꝫ dic vt no. ff. locati. l. iij. et iiij. Accursius.

Pẽcio est in fine anni soluenda.

g Heredibus. Not. heredibus dari salariũ. sic ff. de progi. sacro. scri. l. fi quis. et de domesti. et p. l. finali. et de aduoca. diuer. iudic. l. post duos. et ff. de offic. assess. l. diem. et ff. de eroga. mili. anno. l. pe. in fi. arg. contra. ff. de lega. l. iij.

b Brentu. Ciuiles actiones. quib⁹ tenetur primipilarius alicui priuato qui non sub procuratore cesaris vbi conuenit eum fiscus: sed coram competenti iudice aget. vt. ff. de iurisd. omn. iudi. iuris. et. l. in criminali. Vel dicas qꝫ debitorem debitoris primipili conuenit fiscus coram suo iudice. ꝛ sic loquitur. ff. de cõ. cꝫ lege. l. i. vt cum grauetur qꝫ conuenitur in iudice non grauetur cum nec cuꝫ fisco contrayerit. arg. ff. de iureiur. l. cum qui.

i Ꝗ Ilitas. Preferenda. vt et. ff. pro so. l. actione. §. labeo. et. ff. de cadu. tollen. §. penul.

k Satisfactum. aliter non. vt. ff. qui. cau. pi. ta. contra. l. iiij. et facit. ff. de dona. inter virum ꝛ uxo. l. fi non verum.

l Um ex sola. Cõueniri. nota non cõueniri vt heredem eum qui heres non est. vt. ff. arbi. tu. l. cum. et de repu. here. l. j. et. ff. et. ff. de reuo. his que in frau. credi. l. fi. ꝛ. iiij. sed hoc fallit vt hic. Item qñqꝫ aliter qꝫ pro hereditaria parte. vt. ff. de pol. l. ex pollicitatione.

Lex. iij.

Dem. Uotiens compulsor argui tur in depredatione comi ctus etiam non consulta clementia nostra penaꝫ subeat legibus competentem.

Lex. iiij.

Dem. Urialibus[b] ꝛ nauicularijs omnibusqꝫ corporibus ita subueniri volumꝰ vt nihil apparitoribus vniuersorum iudicum liceat[c] quod ad predam prouincialium pertinet.

Titu. lxiij.

De primipilo[d]. Imperator.

Lex. j.

Ommoda[e] primipilatus post administratiõnẽ[f] incipiũt deberi: et si is q ea percipere debuerit prius rebus humanis exim atur: heredibus[g] petitio salua sit.

Lex. ij.

Dem. Brẽtu nois primipili ciuiles actiones[b] ad alios iudices transferende non sunt.

Lex. iij.

Dem. Ilitas publica preferenda[i] est priuatorũ cõtractibus: ꝛ ideo si cõstiterit fisco satisfactum[k] esse ob causam primipili/ poteris obligatam tibi possessionem titulo dotis petere vt satis dotificri possit.

Solum ex causa primipili filius nõ existens heres patris potest conuenirj p patrem: alijs vero secus. b. ꝺ. Bar.

Lex. iiij.

Dem. Um ex sola primipili causa liberos etiam si patribus heredes non existãt teneri diuus aurelianus sanxerit: si neqꝫ successistis patri vestro: nec quicqꝫ ex bonis eius tenetis: consequens est a paternis creditoribus vos non conueniri[l].

Publice letitie[m]: vel cõsulũ nũtiatores. vel insinuatores constitutionũ ꝛ aliarũ sacrarũ vel iudicialium literarũ ex descriptione vel ab inuitis ne quid accipiant immodicum[n].

Titu. lxiij.

Imperator.

Lex vnica.

Uicquid nostrorum vnqꝫ nunciari cepit prosperorũ ad bella si desinũt[o] si otiũ tur victorie fast[p]: si honor datus fuerit regalium[q] vel cõsulum vel trabearum[r] com positeve pacis erit offerẽda[s] trãquillitas: si sacros vultus[t] inhibentibus forte populis inferimus hoc sine immodico pctio nuntiari cepiqꝫ sancimus actũ esse iubemus castissimum indigentibus numerarijs[u] esse prebendum: iudices[v] statuimus esse solicitos ne turpi colludio queratur ex miseris[x] pretium gaudiorũ. qꝫ si id sacrilega fuerit dissimulatione vio latum: ꝛ in accipientem[y] pudoris fortunarũqꝫ manebit excidium: ꝛ cogentem par pena mulctabit/ ꝛ officium[a] .xxx. librarũ auri vexatione quatietur.

Finis libri. xij. Codicis.

m Publice letitie vt cõsulum. ff. Letitie. scilꝫ nuntiatores. ꝛ dic vel qꝫ principi aliqꝫ felig nuntiabat a fidelibus: vel qꝫ 2sul eligebatur: vel quia princeps etiaꝫ mittebat eis aliquã cõstitutionez: ꝛ nũtius dabat ꝛ subscribebat se dedisse.

n Immodicum. Id est magnum: licet parũ accipiant ab his quibus hãc letitiam portant.

o Uicqd. Si desinũt. hec est letitia cũ bellũ perditionez anime ꝛ corporis et substantie inducat: vt in aut. de armis. in prin. Accursius.

Bellũ anime corporis perditionem inducit.

p Fastus. qꝫ homo fuit fastuosus id est sublimis ꝛ etiam supbus propter triumphum.

q Regaliũ. qꝫ sit imperator: reg hierosolymitanus vel cõsul romanus. nam accipiebãt 2sulatũ quãdoqꝫ. vnde noster in stimanus ter fuit cõsul: vt in proemio. ff. in fi.

r Trabearũ. trabea vestis regalis de purpura fm. Bꝺ. qua consules vestiebantur: ꝛ nunc imperator: vt consul.

s Offerenda. populis a nobis per nostrum nuntium. Accursius.

t Sacros vultus. quia tenemus publicã curiaꝫ vel ostendimus nos afs: ꝛ nuntius et dicit populo vt veniat videre.

v Numerarijs. id est nũtijs nris. nam tales mittuntur. Et no. indigentibus potius dandum. sic

Indigentibus dãdum est.

ã. de episco. ꝛ cleri. si quis ad declinandam. §. pe.

x Iudices. terrarum vbi huiusmodi mittuntur.

y Ex miseris. i. panperibus.

z Accipientem. a sponte dantibus. ꝛ no. cogentem ꝛ sponte accipiẽtem pari pena astringi. sic. ff. de re mili. l. fi. §. vt autem.

a Officium. i. dicti iudices cum suis officialibus.

Finis.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

* Est autē iste liber feudor̄ ap probat⁹. vt tradit do. Jo. and.in ca.ij. ℞ feu dis. vbi po nit elegātiā fimaoratio nes q̄ liber feudoꝝ est approbat⁹.

¶ Incipiunt consuetudines feudorum.*

a Qui feudū dare possunt ⁊ qualiter acq̄rat ⁊ retineat. ¶ Quidā ha bent aliter rubricā: ita. ſ. q̄b⁹ modis feudū acquirat ⁊ retineat: noster aūt apparatus vtitur hac rubrica ab illo vbo primo in antea. ſ. de bis q̄ feudū dare possunt: vtraq; tñ satis pōt sustineri. Accur. Item no. q̄ hec rubrica bz duas partes. Prima est q. feu. da. pos. ⁊ hoc expeditur statim vſq; ad. ℞. ⁊ q̄ vide mus. Scōa est q̄ualr acquratur. ⁊ hec expeditur ab illo. ℞. ⁊ qua. vſq; in fi.

¶ Incipiunt consuetudines feudorum. Et primo.

¶ De bis qui feudum dare possunt ⁊ qui nō: ⁊ qualiter acquiratur ⁊ retineatur. Titulus. j.

b 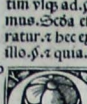 Ūia de feudis . quid aut tē sit feudum ‡ ⁊ vñ dicatur in ſumma dictū est p id quod legit infra. in q. cau. feu. amit. circa prin. ij. colū. et. ſ. per quos. fiat inue. ⁊ per quos re. c. nulla. Qualiter aūt debeat distingui: dic vt in ſumma plene nota.

c ¶ Dare possunt. q̄d de regalib⁹* est intelligendum. ſ. vt ſi habeāt bñficia aliqua regalia q̄ valeāt ea in feudū dare: in de vſitatū ⁊ eos feudum dare posse etiam de aliis q̄ de regalibus.

d ¶ Si antiquitus . vt nō ſtet memoria ‡ rē alr̄ p̄cessiſſe: vel p. ccc. an. ⁊ retro boc ꝙsueuerat facere. nā ꝙsuetudo multū operat in iurisditione. vt. C. de eman. li. i. ſ. ⁊. l. fi.

e ¶ Feudum dare . q̄d bic dr̄ de clericis ītelligas* ſm id q̄ d. i. ſ. de cleri. qui inue. fa. c. clerico. ⁊ ita vi det ſm q̄d bic dr̄ q̄ clerici nō possunt feudū dare nisi eorū antiquit⁹ fuerit consuetudo: q̄ forte est

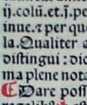

fic intelligendum: ſcilz de rebus ipſius eccleſie que videlicet ei ſubiecte ſunt. vt. j. cp̄m vel ab. vel abbatiſ. ꝛc. ſ. item ſi eps. ſed alia dare q̄ data nō inuenerunt tempore ſui ingreſſus prohibentur: ⁊ boc eſt q̄d bic dr̄ citur que videlicet ei ſubiecte ſunt ꝛc.

f ¶ Archidiacho. qui aūt dicunt marchiones/comites/duces/capitanei/ valuaſores maiores vel minores: ⁊ etiā minimi dicīf. j. quiꝫ dicaf mar chio dur/vel comes. c. qui a principe. Accur.

g ¶ Feuda accipiūt. Et iſta feuda ſuperiora ꝑpie iure feudi olim ꝛce debant: alia vo feuda q̄ a maiorib⁹ alijs ꝛpendebant iure feudi nō iudicabant. vt. j. e. ℞. notādū eſt aūt. bodie aūt idē obſeruat in minor: ⁊ minimis q̄d etiā in maioribus. vt. j. de natu. ſe. c. j. ⁊. ij.

h ¶ Auferre. q̄d adhuc obtinet in feudo guardie ⁊ caſtaldie q̄d daf. p mercede alicui⁹ rei. ſ. q̄ poſt annū pōt auferri: et ꝑcio ꝑ eo dato nō reſtituto: niſi ad certū tp̄s datū fit. vt. j. de feu. guar. c. ite illō q̄d daf. ſ. j. de ꝑt. iter do. ⁊ ya. de inueſt. feu. ⁊ inſup ſciēdū eſt: niſi forte velit dicere q̄ illa capitula loquant ſm antiqua tpa ſm q̄ bic generaliʒ dr̄ ℞ius tñ videf dicendū: ‡ ideo q̄ illa duo capitula poſita ſunt poſt iſtud.

‡ Idē bal. talde.

i ¶ Aſq; ad vitā. vltra nō. ⁊ boc adhuc obtinet ſm rigorē ꝙsuetudinis in feudo marchie: ducat⁹/comitat⁹/vel alterius regaliꝫ dignitatis ab impatore data: qm̄ illud feudū finiſ cū ꝑſona accipiētis: q̄ heres ſ eo nō ſuccedit niſi iterū ab impatore inueſtiat. vt. j. de feu. mar. c. j. ℞ illud videat bodie vſurpatū.* vt. j. de ali. feu. ℞. in feudo comitatus.

k ¶ Lū vo. ℞ iuent. c. i q̄buſdā libris. ℞ male: tu tū habeas. ℞. inſup inue ni gl. talē: vacat boc. c. ꝑpter inferi⁹. ca. ſi duo. ℞. de feu. mar. du. ⁊ co.

l ¶ Producere dignarctur. ſub audi q̄ dignatus eſt facere: ꝑmulga uit enim legem in qua bec cōtinentur que bic dicunt: ⁊ quedaʒ alia. c. vt in lombarda de bene. ⁊ terris tributa. l. ſi.

m ¶ Frater. ſic q̄ frater fr̄i ſuccedit in feudo pr̄no. ſ. cū fine legitimo deceſſit herede. Sʒ pone fratrē deceſſiſſe q̄ extraneū heredē inſtituit: nū qd ob boc ꝓuabit frater illi? cū ille bēs inſtitut⁹ p oīa legitim⁹ repe riat. ar. ff. de vb. ſig. l. lege. Rñ. nequaq̄ ‡ ꝓuabit: qm̄ iſtō eſt itelligēdū de eo legitimo herede cui. ſ. deferebat ab inteſtato hereditas: ⁊ nō ſic de illegitimo. i. de eo q̄ de iure inſtitui nō valet: ſʒ ió ꝛtingit ℞ q̄ poti⁹ principali q̄ndēcūq; ei⁹ iudicio boc feudū ad fratrē ꝓueniret: ⁊ ideo in eſneū trāſferre nō valet. ar. ff. de adop. ſi arrogatoꝛ. ℞. j. nā ⁊ a maiorib⁹ poti⁹ ℞ intelligit habere q̄ a fratre. vñ itelligo fratrem fr̄i debere ſuccedere ex q̄cūq; cā feudū amittat: oū tñ culpari nō poſſit ⁊ q̄ ſuccedere intēdit. ar. ff. de inter. ⁊ re. l. iij. ita tñ ſuccedit vt ſi ꝓnm in aliquo offēdit ei ſatisfaciat alio quin tali bñficio indign⁹ videf vt ex ꝓſtitutiōe ipe ratoris conradi manifeſte colligit: q̄ eſt in lōbar. in tit. de be. ⁊ ter. tri. l. vlti. Sic q̄ legitimus velut ꝓgimio: fratrē excludit: ℞ aūt ita intelligit ſi fuerit maſculus. femina eīm nō ſuccedit in feu. niſi ex ꝓacto. vt. j. de ſuc. feu. ℞. filia vo. ⁊. j. eo. ℞. ℞ autem notādū. niſi ꝓm quotādū ſi fuerit feudū maternuʒ. vt. j. de nat. ſuc. feu. c. j. ⁊ videaf ℞dicere. j. ℞ feu. fe. c. j. Jtē ʒ boc fic intelligaf ſcʒ ſi nō felonia ꝓcedeꝛ ſoꝛ feudū amiſerit. nam tūc ꝓgimio: expellitur ⁊ ylterio: admittit niſi dō mīn⁹ gratificat⁹ ꝓgimio ri fuerit ⁊ ei feudum con ceſſerit. vt. j. quemadmo. ad filiā feu. pti. c. ſi q̄s ſine filio maſculo. ⁊. j. ſi vaſal. feu. pti. cui deferaf. c. vaſalli feu. q̄ vo digi femi nam non poſſe ſuccedere ſic verum eſt niſi feudum a dño redemerit: vel niſi dñs ꝓpter ſeruitiū pr̄is id ei dederit: tunc em̄ ab aliquo eq̄paretibus ſuis nō eſt inquietanda. vt. j. q̄ead. feu. ad filiaʒ pti. c. ſi q̄s ſine filio maſculo.

n ¶ Nominatim . ſic ergo ex̄preſſim ꝑ pactū licet q̄ alſ⁹ nō liceret. vt ⁊ alſ⁹ eſt argu. C. de pign. l. iij. ⁊ arg. ff. de ℞en. empt. labeo. ſm q̄ de hac materia ⁊ p ⁊ ecōtra ſatis potes colligere in libello diſputationū dñi Py. ñ. charta. rub. licitū eſt tacite ꝛc. cū duab⁹ ſequentib⁹ rubricellis. Jſtō aūt q̄d ℞ bic ſic eſt intelligēdū niſi emptū fuerit de cōibus bonis cū infimul ſtarent ⁊ dño ſciēte. * vt. j. de bñ. fra. ⁊ qualr fra. ſuc. in feu. c. ſi q̄s acq̄ierit bñ. nec ob. q̄d legit in illo tit. de duob⁹ fratrī. de nouo bñ. inueſti. c. ſi duo fratres in cōi cā: q: ibi loquit q̄ dño feudi ignozāte de cōi pecunia emebat. ⁊ boc eſt q̄ ℞ ibi: ne forte inuitus dño ꝛc. ſic ergo cuius fuerit pecunia de q̄ feudū emiſ multū intereſt. ar. tñ ſ eſt alſ⁹. qa nō intereſt de cuius pecunia emitur: ſed cuius noīe emiſ: niſi caſualia notētur. vt. C. de rei ven. ſi eꝛ ea pecunia. ⁊. C. cōia vtriuſq; iudi. ſi patruus. ⁊. C. de ꝓba. ad ꝓbationē. caſualia aūt bis tribus carminibus cōꝓehendunf. Fit res otalis nūmis otalibus empta. Fitq; pupillaris ‡ nūmis res empta pupilli. Et ne conuertas: idem de milite credas. vt. ff. de iure do. cum vir. ſ. vlti. alſ⁹ eſt ibi. l. res q̄. ff. fol. ma. ſi cū otem. in fi. ⁊. C. de rei ven. ſi vt ꝓponis. ſed q̄ ibi in ver. primo cōtinetur falſum puto. * vt. C. de iu. do. l. ex pecunia.

o ¶ Legibus. q̄ verū eſt: ſʒ alio mō ſuccedūt iure romano: alio modo iure lōbar. iure eīm romano ſuccedūt tā maſculi q̄ femine: ⁊ per ſe ⁊ cū maſculis equaliʒ q̄m ſublata eſt differētia ſexus. vt. C. de ſuis ⁊ legi. lib. auf. in ſucceſſione. nec eīm debēt ꝓpter ℞ ſolū puniri q̄ femie nate ſūt. vt. C. de leg. here. l. pe. q̄d eīm peccauit natura q̄ maſculos nō ꝑcreauerit: C. de li. ꝓie. vel ebere. l. vlti. ex̄tabit⁹ ergo filiab⁹ legitimis tāq̄ legitimis ſucceſſozib⁹ naturales filij oīno excludunf. vt. C. de na. li. q̄ſi ꝑ totū. ⁊ in auf. ibi ſignata. ꝑterea ſi pater otauerit filiā nibilomin⁹ venier ad ſucceſſionē pr̄is etiā ſi pacta fuerit cū patre ſe nullū regreſſum habiturā ad bona paterna. vt. C. de colla. pactum. ⁊. C. de pactis. l. pactū. filij eīm meritis paternis magis ſunt ad obſequia paterna prouocandi q̄ pactionib⁹ aſtringendi. vt. C. de inoffi. teſta. ſi q̄ando. ℞. j. iure aūt lombardo nō ſuccedūt ita femine ſicut maſculi: q̄uis eīm iure lōbardo filia legitima ſi ſola remaneat tota ꝑis bereditatē habere debeat. vt in lombar. de ſucceſ. ſi quis lōbardus. ⁊ de bo. libe. q̄. ſi quis lōbardus. tñ ſi remāſerit vna cū filio legitimo maſculo ipſa habebit tñ tertiā ꝑtē bereditatis ⁊ maſculus ꝛduas. vt in lōbar. de ſucceſ. l. ij. ⁊. l. vj.

* Jſtud dicit glo. ap ꝓbant bal. ⁊ Albe.

* Jdē dicit in filio. q̄di go p. l. ij. in gl. C. de cura. fu. et in eccleſia per gl. in. l. ſi. ꝓpis Halle gata. ⁊ in. l. vxo: matrio. ff. de do na. inf. vi. ⁊ vxo. Bal. ⁊ albe.

* Tu dic q̄ſimo res efficiaf otalis in ſubſidiū. l. pcul⁹. ff. de iur. do. bal. ⁊ albe.

1 Facit bic Bal. ſuper ver. eaſſ. l. iij. co. ſed q̄ro de vno vbilate tractat hanc materiam.

UNIVERSITÄTS- UND LANDESBIBLIOTHEK DÜSSELDORF

ptерea iure lõbar. legitima filia nõ excludit naturales: imo ẜ tantus tertiã: ꝛ naturalis vn⁹ vel plures aliã tertiã: ꝛ curia tertia vel alij parẽtes aliã tertiã. vt i lõbar. de succef. fi gs verelíqrit filiã. legitim⁹ vo filiꝰ haberet duas partes ꝛ naturalis tertiã. vt pdi. ti. l. ij. Ité si pr̃ dotatus rit filiã nõ veniet amplius filia ad ei⁹ successionẽ. vt in lõbar. pdi. tit. si pater filiã suã aut frater.

Ité iure lõbar. filiꝰ legitimus natꝰ post donatiõnem quã pr̃ fecit oĩus bonoꝝ suoꝝ reuocat cã totã post mortem patris: filia vo tm̃ tertiã partẽ. vt in lõbar. pdi. tit. si gs se deʒsperauerit. ꝛpreterea filia iure lõbar. nõ recipit cõpositionẽ patris occisi: ſz masculus tm̃ vel alij parẽtes ideo qꝛ faidã leuare nõ pot. vt i lõbar. de bo. li. bo. si gs longo. ʒo autẽ faida. i. inimicitia. vt in lõbar. de pla. lib. bo. li. in oĩbus. ꝛ titu. de succeſſo. ſi fuerint filij. Accurſius.

a ¶ A succeſſiõe feudi. hic ꝃ alió ſtatuit ꝑ in legib⁹ obſuaſ: nimiruz legũ romanoꝝ nõ vincũt. ubi fm aſ. ſunt duces comites vẽ marchiões

Leges romanoꝝ cõſuetudinẽ nõ vincũt.

Facit ad hoc gl. pe. circa pil. in c. ſi in eccleſiarũ. extra de cõſtitu.

Sed tur eam Bal. ꝛ alb.

tñ a ſucceſſione[a] feudi remouent ſimil⁹ ꝛ eaz filij: niſi ſpecialiter di ctũ fuerit vt ad eas ptineat. Hoc quoqz ſciendũ eſt q⁹ bñficius boc ad venientes ex latere vltra fratres patrueles[b] nõ progredit ſuccẽſſione fm vſuz ab antiqs ſapiẽtibus cõſtitutum: licet moderno tempore vſqz ad ſeptimũ gradũ ſit vſurpatuz: qñ in maſculis deſcendẽtibus bodie nouo iure vſqz in infinitum[1] extenditur.

Feudum qõ dat a capitaneis vel regis valaſoribꝰ propriã hꝫ naturã: quod vero a minoribus datur, ꝑpriam naturã non habet: quoꝺ caſibus exceptis qui in litera continentur. Bal.

¶ Notãdũ eſt aũt q⁹illud beneficium qõ a regis capitaneis atqz regiſvel regnivaluaſoribꝰ[1] aliꝫs impẽditur ꝓprie iure feudi cenſetur. Illud vo qõ a minoribꝰ in alios tranſferꝛ nõ iure feudi iudicaſ: licet aliter in curia mediolanenſi obſeruet: ſed qñ voluerint recte auferre[c] queunt: niſi romã cũ illis in exercitu; perrexerint: quo caſu iure feudi trãſit ꝛ adiudicat: vel niſi aliquid ꝑpter feudũ acceperint: tũc enim niſi reſtituto ꝑcio auferre non poſſunt.

De feudo guardie ꝛ caſtaldie. Titulus. ij.

Feudũ guardie ꝛ caſtaldie ꝛ illud qõ ꝑ mercede alicui[1] rei datur elapſo anno reuocari põt: niſi ad certuz tẽpus detur. ſed ſi caſtaldi noie, ꝓpriꝫ feudi dicãt ſe poſſidere non defendunt ſibi poſſeſſionẽ: niſi de ſuo iure prebent. b. o. Bal.

Item illud qõ dat nomie caſtaldie vel guardie ꝛ ꝑ mercede alicui[1] rei trãſacto ano põt iure auferri. etiã ꝑcio, ꝑ eo dato nõ reſtituto: niſi ad certũ tp̃s datũ fuerit.

¶ Si vo caſtaldi[a] aliqd noie ꝓpꝛꝓꝛij feudi poſſederint: nõ valebũt ꝓpterea poſſeſſionẽ ſibi defende[re] niſi ꝑ pares curie vel breue tenoris[1] potuerint, ꝑbare ſe anteqz caſtaldi eſſent vel poſtqz deſierũt eſſe/ inueſtituram accepiſſe.

Qui ſucceſſores feudum dare teneantur. Titulus. iij.

Succeſſor ſplati nõ cogitur inueſtituram a predeceſſore factam ꝛ nõ eẽpleta de feudo qõ alius tenet rataz habere nili eo cõſentiente qui feudũ tenet ſit alius inueſtitus: inueſtiens aũt cogitur eam adimplere feudo ſibi aperto: ſed laici ſucceſſor cogit indiſtincte adimplere inueſtituraz a predeceſſore factam. Bal.

Z vero[1] archiepꝰ / epiſcopꝰ, vel abbas/ vel abbatiſſa iuſtituraz eius feudi qõ ali⁹ detinebat eo tenore alicui dederit vt poſt deceſſum ei⁹ poſſidet habeat: ꝛ añ deceſſerit archiepꝰ q̃z ille q feudum poſſidebat: ſucceſſores eozũ nõ cogũtur eam inueſtituram facere vel cõfirmare etiã ſi pares[m] eius curie adſint teſtes vel breue teſtatũ[1] inde ſit: niſi ille qui inueſtituꝛa acceperit noie ei⁹ feudi in poſſeſſionẽ miſſus ſit eo cõſentiẽte qui detinet. Sed ſi ille q feudũ poſſidet ꝑius deceſſerit q̃z ille q inueſtituꝛa fecit: iure cogit cã ratãz habere[n]. ¶ Laici vo biſdẽ modis oĩbus gbus ſupzadictmus ſi aliꝫs iueſtituꝛa dederint heredes eoꝝ ſi rõnibus clarucrint/ oĩmodo cã adimplere compelluntur[o].

Si de inueſtitura feudi controuerſia fuerit. Titus. iiij.

Si inueſtitura ſit facta coꝛã paribus vel ꝑ breue teſtatũ oñs tenet: iueſtitũ mittere in poſſeſſionẽ: ſi vo in poſſeſſione ſuerit z lis eĩmoueat a oño, ſibi daꝺ deffẽſio ꝑ

¶ Si vo caſtaldi[a] aliqd noie ꝓpꝛꝓꝛij feudi poſſederint: nõ valebũt ꝓpterea poſſeſſionẽ ſibi defende[re] niſi ꝑ pares curie vel breue teſtatũ potuerint, ꝑbare ſe anteqz caſtaldi eſſent vel poſtqz deſierũt eſſe/ inueſtituram accepiſſe.

Qui ſucceſſores feudum dare teneantur. Titulus. iij.

Succeſſor ſplati nõ cogitur inueſtituram a predeceſſore factam ꝛ nõ eẽpleta de feudo qõ alius tenet rataz habere nili eo cõſentiente qui feudũ tenet ſit alius inueſtitus: inueſtiens aũt cogitur eam adimplere feudo ſibi aperto: ſed laici ſucceſſor cogit indiſtincte adimplere inueſtituraz a predeceſſore factam. Bal.

Z vero[1] archiepꝰ / epiſcopꝰ, vel abbas/ vel abbatiſſa iuſtituraz eius feudi qõ ali⁹ detinebat eo tenore alicui dederit vt poſt deceſſum ei⁹ poſſidet habeat: ꝛ añ deceſſerit archiepꝰ q̃z ille q feudum poſſidebat: ſucceſſores eozũ nõ cogũtur eam inueſtituram facere vel cõfirmare etiã ſi pares[m] eius curie adſint teſtes vel breue teſtatũ[1] inde ſit: niſi ille qui inueſtituꝛa acceperit noie ei⁹ feudi in poſſeſſionẽ miſſus ſit eo cõſentiẽte qui detinet. Sed ſi ille q feudũ poſſidet ꝑius deceſſerit q̃z ille q inueſtituꝛa fecit: iure cogit cã ratãz habere[n]. ¶ Laici vo biſdẽ modis oĩbus gbus ſupzadictmus ſi aliꝫs iueſtituꝛa dederint heredes eoꝝ ſi rõnibus clarucrint/ oĩmodo cã adimplere compelluntur[o].

Si de inueſtitura feudi controuerſia fuerit. Titus. iiij.

Si inueſtitura ſit facta coꝛã paribus vel ꝑ breue teſtatũ oñs tenet: iueſtitũ mittere in poſſeſſionẽ: ſi vo in poſſeſſione ſuerit z lis eĩmoueat a oño, ſibi daꝺ deffẽſio ꝑ

Si autem.

Seculũ andreã. de iſer. hodie tales dicũtur caſtellani caſtrorũ et hmõi nomina intelligũtur ex conſuetudine ytentius ꝛ vſu loquentiũ. vt. ff. ſi ſupel. leg. Labeo.

k ¶ vero. als. c. ꝛ als. ꝯ. ſiue rub. que hic eſt vel debet eſſe fm quoſdam: quia hic in apparatu noſtrouitimur alꝛ habetur hic glo. talis va cat boc. c. ꝓpter inferi⁹ ſi quis iueſtitus. ꝛ hic poteſt eſſe ti. qui ſuc. te.

l ¶ Archiepiſcopus. poſſunt ergo buiuſmodi clerici feudum conſtituere: ſed boc eſt intelligendũz, vt no. in ſumma cõſtitue bat olim ꝛc. ſed licet feudum dare poſſint: nõ tamen cognatis, dabunt. C. de ſacroſan. eccle. l. iubemus. ꝛ in aut. ibi poſita. qbuſcũqz modis. ꝛ eſt no tandum q⁹ ſi perſona eccleſiaſtica facit inueſtituram de feudo qõ ab alio detinetur anteq̃ ſibi apꝛiatur q⁹ non teneatur ſucceſſor eius ꝛ ſi pure aliquem inueſtierit q⁹ egina nitur feudum: q⁹ ſi ſub cõditione fecit, dicit inueſtituram: ꝛ econuerſo ꝓcedente vaſallo inueſtituram recuſare non valet: ſecus autem eſt in ꝑſona priuati: qꝛ tunc vtriuſqz ſucceſſor obligatur. ꝛ bic poteſt eſſe ti. qui ſuc. feu. c. ſi quis iueſtitus fuerit. z. j. ſi de feu. contro. fue. c. moribus. ꝛ eſt quoqz no. q⁹ in clericoꝝm inueſtitura pariter admittunt teſtes pares ꝛ extranei. vt. j. ſi de inueſtitu. inter

† Bo. illus. ſi. tit. j. ſ. j. ſup̃ ter. de. cit breue te ſtatũ eſt ꝑ bilicũ infra mentum.

do. ꝛ vaſal. lis. oꝛitur. c. j. ſ. ſi autẽ ſe venturũ ꝛ boc cũ de rebus eccleſie facũt inueſtituꝛa: qꝛ ſecus eſt cuz de ſuis ꝓpriꝫ. vt. j. q. teſt. funt neceſſ. ad ꝓoban. no. inueſti. c. j. circa ꝓin. Accurſius.

m ¶ Pares eius curie. vt breue teſtatum: aut aliꝫs euidentiſſimis ꝓbationibus. Accur.

n ¶ Ratã habere. bic põt no. q⁹ rõne adiuncti ꝑſumitur quid adẽptus miſi ꝓbetur cõceſſum. vt arg. ff. de poſtu. l. j. ſ. itẽ ſenatus. ꝛ. ff. de ifal. furti. ꝛ. C. de infa. decreto. ar. cõtra. ff. de do. inter vi. ꝛ vxo. ſi ſpõſus. g. ij. ꝛ de ma. te. ſi quis liber. fm etiã q⁹ de boc no. ꝓ o ꝛ contra in libello Py. cbar. ij. rubꝛi. licitum eſt quid ratione adiuncti. ꝛ rub. cõtra ſe. Sed buic. ſ. eſt cõtra. j. ſi de inueſti. inter do. ꝛ va. lis oꝛi. ſ. ſi autẽ aliqs. Sed illud intelligo qñ in poſſeſſione fuit caſtaldus: bic igitur nõ ꝓeſumitur fuiſſe datũ niſi ꝓbetur cõtra: ſicut ꝛ peculium illius qui ma numiſſit in teſtamento vel in vltima volũtate. vt. C. de pecu. eius qui libertatem meruit. l. vna. Accurſius.

o ¶ Cõpelluntur. Et eſt ratio: quia ſucceſſor predictoꝝ nibil habet a predeceſſoꝛe✱ vnde eius factum nõ tenetur habere ratũ: ſed in bere de ſecus. ‡ Ad. o. qꝛ qa perſona quis lucrum capit eius quoqz factum ꝓbare tenetur etiã ſi quãdoqz iure factum nõ eſſet. vt. ff. de reg. iur. ex qua. ꝛ. C. de libe. cau. ſi ab eo.

✱ Sequit bãc gl. bal. et albe.

‡ Nã here ditaria ſuc ceſſio in ecclẽſia locũ non hꝫ. vt c. j. ſ. ꝑhen. c. apoſtolicã. vti. q. 1. ca. ex tranſmiſſa. ſi fil. ſiſby. albe.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a Jaūt. Quidā hic habēt talē rubr. si ꝓtrouersia. fuerit de ꝛ uestitura feudi: qua nō vtimur in nrō apparatu: ꝛ qdā hñt glolatū vacat hoc. c. ꝑpter iferi'. c. de ꝓtrouersia feudi apō pares curie terminada. c. si inter dñm. Alecur.

* Idē bal. calb.

b Cozā pariḃ'. s. q: debēt esse nouē inuestiture si tū pares ḃz dñs aūt nō habet tūc sufficient extranei. ꝛ qui testes sunt ne. ad. pbā. nouā inuestituram. c. j. Alecur.

c Breui testato. ꝛ pariḃus cōfirmato saltē duobus ꝛ vltrib'. vt. j. qd sit inuesti. ꝑ. ſi cm. ℞ medio lañ. aliud obseruat. vt. j. qui test. sunt ne. ad. pbā. nouam inuesti. c. j.

* Appiobat gl. appiobat Bal. albe. ꝛ ppo.

d Possessionem. s. vacuā: q si differat oēm vtilitatez ei ſſtabit. vt de no. fide. foꝛ. c. inuestitura. nec liberabit dñs soluendo interesse si eum peniteat inuestituꝛā fecisse. vt j. si de feu. contro. fue. c. si facta inuestitura.

* Istaz gl. appiobat Bal. albe. ꝛ ppo.

e Jn possessione. in qua stetit ad minus ꝑ annū ꝛ dño sciēte ꝛ nō ꝺicente ne als iusta ignoꝛantia: vel paruꝛ tpis negligentia cū inique possessionis periurio quis dño posset dānum afferre. vt. j. si de inuesti. inter do. ꝛ vasallos oēs. ℣. finaute aliquis.

f Jn possessione. hic datur defensio possessoꝛi. ꝑpter possessionē: est enim magnū cōmodū possidere. vt. ff. ō rei vē. si q desti nauit: qō puto itelligēdū de iusta possessiōe: si qñ si dolo qs possesso' iuēt' fuerit nō ꝺz talis possessio sibi pꝛocinari. vt. C. ō libe. cau. eam. nec cm dolus. ꝑprius aliquꝫ releuare ꝺz. vt. ff. ꝑ soc. l. verum. ℣. tpus. Quid ergo erit si neuter possideat: Rñ. ei q quenif habif defensio: q: fauoꝛabiliores sūt rei q actoꝛes. vt. ff. de reg. iu. fauoꝛabiliores. ꝛ promptioꝛes sumuꝫ ad absoluendū q ad cōdemnādū. vt. ff. de act. ꝛ obli. arrianus. ꝛ boc vbi ꝑ oīa paris cōditiōis sūt actoꝛ ꝛ reus: aliogn bonestioꝛi deferendum est sacramēto: ſm qñ not. C. de iureiuran. in bonefidei. ꝛ j. de con. re. feu. c. sacramēto nō semꝑ est dādū ꝛc. vnde q dicunt hic de sacramēto dādo possidēti. ꝛ in sequen. c. ꝛ in oībus in qb' boc ōi debent intelligi cū determinatiōe predicti. c. sacramentum.

g Esset defensio. boc sic intelligo. s. vt habeat rō psone ꝛ feudi qō petitur: vtrū honesta sit: an ē psona q facile iuret: ꝛ an sit magnū an puū feudū qō a vasallo exposcit: ꝛ an diu oīs fine aliq ꝛtrouersia sciente vasallo possederit. hō oīa curia cū alteri' iudicis arbitrio reliquūt examinada.

b Remittitur. i. aufertur.

i Partis. hō ōi ꝙ obtinere ꝺeat vasall' si de aliq ꝑte possessoꝛ fueniat qō puto itelligēdū ſm superi' dicta. vt. ſ. ꝑi. postea ꝺef sibi defensio.

k Proꝑietatis. ſz vtrū cadē ſit distinctio ḃ quēadmodū. ſ. e. ℣. ꝑi. ſ. vtrū fuerit ei datū cābiū coꝛā pariḃ' vel in breui testato vel alſs: Rñ. vtiq; ꝛ itelligo ꝙ allegat vas. ſe habere pure noīe ꝑprietat, ꝑ parte illius feudi qō feudū ꝑ parte petit. ſ. ꝑto illa parte ꝑto qua ꝺicit se non habere cambium: nam alioquin si haberet cambiū totius rei nomine ꝑprietatis: frustra experiꝛetur ꝑto feudo.

l Justus rōmb'. boc est q inuestitura fuerit fcā coꝛā pariḃ' curie: vel q' habuit breue testatū. alij cm ꝛ ſi idonei sunt nō admittūt. vt. j. de cō. inter do. ꝛ va. de inuesti. feu. c. ſi fuerit cōtentio.

m Probare. ſ. ꝛ si non ꝑbauerit et electio iurisdictionis iurādi ei ḃaſ. si vō ꝑbare non potuerit ꝑdicto mō ḃabif ei defensio cuz. ℣. facſalīb'. etiā si nō pollideat totū feudū vel paꝛtē vel ꝑ eo aliqd. Alecur.

n Jure. adeo vt ei soli iurare sufficiat sine testibus qñ possidet. vt. j. si vō iue. iter do. ꝛ va. lis oriſ. ſ. si qs se vel paꝛes. ꝛ. ſ. si aūt nec est ꝑdictū. c. si fuerit ꝙtro. in. do. ꝛ va. c. si tñ ꝙtetio qr illa ꝺtermiꝛnat ꝑ istam vt distinguaf sit dñs an fidelīs vl' ibi cō stat feudū: ſz ḋubitaf esse ꝑnū an collaterale: in. c. si fuerit. nō constabat ꝙ vnq' fuerit feudum.

o Per paꝛes curtis. in B ꝛ in seq. ℣. sic opponit. aut iſciat se bēe nomīe guardie: aut nō iſciat si nō iſciat/ad qd ꝓbat dñs. Jtē si iſciat' fuerit ad qd postea audīt cū illi deneget audiētia q ꝑ ꝓtia scripturā negauerit. vt. C. de non nu. pec. aut. ℣ q. ꝑprii. Jtē qrit i isto. ℣. ſeq. ad qd ꝺeferat iusrādū vasallo si dñs i. ꝑ batiōe ꝺeficiat cū actoꝛe nō ꝑbāte reꝰ ꝛ si nihil ꝑ ſſtiterit obtinebit. vt. C. ō eden. q accusare. Rñ. ad cautelā ℞ facī iudex sicut ꝛ in. C. de iureiur. l. in bone fidei. ꝛ. ff. de iureiu. ad monēdi. nō est ſ. ℣. ſ. feu. guardie. vt ibi no.

p De māso. in isto. ℣. talꝫ notāf distinctio. aut dñs aliqd sibi reſeruauit: aut nō: si non sibi reſeruauit aliqd aut est vas. in poſſ. aut nō. Jn ꝓimo casu. tenef ꝑbare vasal. inuestituꝛā. ꝛ ℞ facit retētio oīj. Jn ſcōo vō qñ nihil sibi reſeruauit si nō est in possessione idē est. si vō possideat nō ꝓbabit inuestituꝛā: sed ita esse iurabit.

q Reſeruauerit. ꝑsumit cm ꝙ dñs incremētū retinuit eo qō aliqd sibi ē curia refuauit. vñ vasl. obtinere ꝺz ꝛ de incremēto ſpāli inuestituꝛā facta ee. ꝑbare ḃz necesse. Tel dicas referre vtrū sit discretus vt si sit discretū sicut est ſſula ptineat ad dñm: si latēs ad vasallū. vt. ff. de vſufru. itē si fundi. ℣. i. ij.

r Probaf. ℣. ſi ſlis ꝙ retētio dño ꝓdest: vt ḃ. ꝛ. j. ti. j. ℣. itē si qs feudū.

s Pertinebit. i isto. ℣. no. q ḃz resoluto iure ꝺatoꝛ ꝛ ius acceptoꝛis re soluit. ſile. j. ti. j. ℣. ꝛursus. ꝛ. C. si pig. pig. da. fu. l. j. ℣. ſz q̄ro nunqd iste q scōo loco possidet iuſ feudi si vel it ꝑ oīa fuire an sit eppellēd'? Rñ. nō ſm iura ista. vt. j. ℣. q oīs po. feu. aliēa. c. j. vez̄ bodie forte poterit; ſz vtrū poterit vel nō poterit. j. pleni' ꝺetermiabif.

t Quibus modis feudum amittatur. Clia supra. Feudū amittere ꝺz. ℣. ſſqd est hoc int' elligēdū

* Dehacſtione vide

Quibus modis feudum amittatur. Titulus. V.

Si creditoꝛ emit pignꝰ ḋesinit eē pignus nisi effet emptio simulata ꝛ de simulatione cōstaret per certa indicia. Bar.

Si'r si aliqs possederit castrū vel aliā rē ꝛ dñs ḋixerit se ꝓ pignoꝛe ei ḋedisse: ecōꝛario ille ḋixerit se accepisse, ꝓ feudo: si potuerit dñs, ꝑbare q ei, ꝑ pignoꝛe ḋedisset: tūc ille qui tenet dño restituet: vel ꝓbet suꝑadicto mō se postḡ a dño ꝓ pignoꝛe accepit feudi nōie accepisse: ꝛ si dñs non ꝑoterit ꝓbare se nōie pignoris ḋedisse erit ḋefensio illius q possidet. ¶ Si q̄s de manso ꝰ vno feudi nōie inuestituꝛā accꝑerit ꝛ ḋixerit q oē incremētū ptineat ad cū ꝑ inuestituraz: si dñs refuauerit sibi aliqd in ipsa curia: tūc oportebit ḋifelē incremēti inuestituꝛā ꝑ pares curtis vel ꝑ breue testatus ꝑbare. Sed si dñs in ipsa curte nil sibi retinuit: tūc oīe icremen tum iure feudi fidelis obtinebit. Si vero fidelis in possessione incremēti fuerit: nō oportebit eum inuestituꝛā ꝓbare: sed iurare.

Si scōs vasallus accipiat iuestituꝛā de feudo a ꝑmo vasallo cū ei' icremēto ꝛ aliqd accedat huic feudo viuēte ꝑmo vasallo totū icremētū est ipsius vasalli scōi. si vō post mortē ꝑmi vasalli decedētis fine liberis: ꝛ fic aperiētis feudū dño tūc totū incrementū ſpectat ad dñm. h. ꝺ. Bal.

Rursus si aliqs accepit iuestituꝛā feudi cū oi icremēto qō ei obuēiret: aliqd accꝑeret viuēte eo a q̄ accepit/ipſi? erit. ꝛ si ille q iuestituꝛā fecit sine hꝛde decesserit ꝛ feudū reuersū fuerit ad eū a q̄ ipe tenuerit: vel ad aliū: qcqd post mortem ei' q ḋecidit accreuerit: ad eūꝫ ptinebit ad quē regressū fuerit.

Quibus modis feudum amittatur. Titulus. V.

Casus primus feudi amittendi est si dñs ꝑ eius capestre habuerit: ꝛ vasallus eū mozaīte in ꝑelio ḋimiserit nō mortuū nec ad mortem vulneratum. h. ꝺ. Bal.

Clia supra ḋictus est qbus modis feuduz acgritur et retinet: nūc videam' qliter amittaf. Si cm dñs ꝑ eius capestre habuerit ꝛ vasallus eū mozaīte in ꝑelio ḋimiserit nō mortuū nec ad mortem vulneratum ametterе ḋebet.

hic per do. alia. i. tit. colon. cum sequen. vbi ponit pulchras que-stiones qua liter vasallus teneat seruire dño in bello.

* Vtiseffet cã quod alĩ nõ tuit qui ageret aduersus eũ. Lincommodato. §. fic. ff. cõmoda. Baldus. & albe.

† Cõcor. cũ hoc. §. cũ. in gl. iij. extra de feu.

* Jdẽbal. albe. et pie positus.

* De ẽ vita de p do. ale xã. 2 pau. ẽ cast. in. l. fo roic. C. dẽ. vt idigenis.

* Repro-bat per feri bẽres hic.

† Cõcor. cũ hoc. §. ea. ẽ dicunt in. c. b §t. cũ gl. fu-per ẽ. cõsor-té. extra de feud.

* Quid si vasall⁹ rur piter. z ibo neste locu-tus est cus vroie dñi sui non tñ tertigitei⁹ p sonã an pti uef feu. dic fm bal. an. de p serv. et alet. gl. in fi. z tract⁹ et b p eo des,

* Appro-bat p Bal. albe. et pie posi.

* Jdẽ bal. albe. z ppo.

Loc⁹ illici tũ facit li citum.

siue iuste siue iniuste dñs preliet: Rñ. B determinabit. j. t. j. hic finit lex deinde 2sue. re. incipiũt. c. j. Sz q̃ro hic si sciat dñm iniuste pugnari cũ eũ adiuuare nõ teneat si cũ adiuuare iciplat z cũ postea: vt hic deseratur: an feudo pueat: Rñ. hec vberi⁹. j. notabiũ. ar. tũ est ad B q̃ non. * vt. C. de neg. gest. tutori. sufficit enĩ si cui vel in paucis ꝛc. vt ibi dr. Sz illud q̃ ẽ B

¶ Jtez si fidelis cucurbitauerit[a] dñs: id est cũ yroze ei[b] procubuerit vel ꝛcũbere se exercuerit: aut cũ ea turpiter luserit: vel si cuz filia aut cum nepte ex filio aut cuz nupta filio/aut cũ sorore dñi concubuerit: (hec ita obtinent si in domo dñi maneat) iure feudũ amittere cẽsetur. ¶ Sili si dñm assaluerit vel castrum dñi/sciẽs[a] dñm vel dominã ibi esse[c]. Jtẽ si fratrẽ suũ occiderit: vel nepotẽ. i. filiuz fratris. ¶ Aut si † libellario noie amplius medietate in feuduz dederit: aut p pignoze plus medietate obligauerit/ita vt transactũ pmittat: vel dolo ẽ egerit/amissione feudi multetabit[k]. Dis oĩbus casib⁹ feudũ ad dñm reuerti tur. ¶ Rursus si fidelis min⁹ me dietate libellario noie feudũ dederit. z fine hr̃ de decesserit. z feudũ ad dñm[m] redierit vl postq̃ ad libellũ[n] dederit: vel pignoꝛi obligauerit dño refutauerit: tũc ille qui ab eo acceperit nullo iure ad uersus dñm ꝛc tueri poterit.

Qui cõsentit iura sua perdit: z alienã fortificat. Bal.

¶ Dcterea † si ille ad quẽ feudum p successionẽ iure obuenire dz ꝛsenserit eos iuestire ad quos dñm reuertit si vasallus suũpsi[o] ffem interficiat ad B forte vt totã hereditatẽ hẽat: vel similẽ felonĩã fecit: puta boẽz occidẽdo: vt ãpli⁹ i curia stare nõ possit feu. amittat. veruz quia in dñm nõ deliquit ad prozimum agnatum pertinebit. vt. j. an ille qui interfecerit fratrẽ domini sui feu. a. c. si quis interfecerit. *

fm rectum mozẽ non ptinet: nullo modo ad eũ repetendũ regref sum⁹ dz. ¶ Jtẽ si fuerint duo fratres z vnus iuestituꝛã feudi acceperit: si postea feudũ cũ fratre diuiserit z ille qui feudi partẽ accepit postea plus medietate vẽdiderit: z fine herede legitimo decesserit feudũ ad dominuz reuertit[p].

¶ Jtẽ si quis feudum habuerit in curte dñi sui. nõ poterit ipm feudũ in aliqua parte libellario nomine alicui sine ꝛsensu dñi sui dare vel pignoꝛi obligare. ¶ Simil⁹ si extra curtem[q] detinuerit. z dñs districtũ habuit vel aliũ bonozẽ. z si alienauerit sine dñi voluntate iure ad dominum reuertitur.

Epiſcopum/vel abbatem/vel abbatiſſam[r]/vel dñm plebis feudum dare non poſſe. Titu. vj.

Epus/abbas/vel abbatiſſa/vel dñs plebis nõ pñt decetero ifeudare reg ecclia rum sibi subiectarũ q̃ vocant titulꝰ. Bar.

Tem si epiſcop⁹/vl abbas/vel abbatiſſa/vel dñs † plebis feudũ dederit de re bus eccleſiarũ q̃ eis subiecte sunt z tituli vocant nullum hz vigoꝛẽ * fm hoc q̃ consti tutuz est a papa vrbano in sancta

k Jnduletabitur. nunqd a toto pmaubit rone ptis alienate? Resp̃o. immo in quo deliquit. vt. j. de va. q̃ 3 cõstit. lotha. bñ. ali. c. j. bodie nõ potest aliquã partem alienare fine dñi volũtate. vt. j. de prohib. feu. ali. per fe. l. imperialem. qcqd hic dicatur.

l Reuertit. post B ẽbuz reuertit. z añ. §. rursus. i. neni gl. talẽ ẽtogat B nfo tpe i curia mediolanẽsi.

m Ad dñm. hic notari possunt q̃ notauimus. §. ti. j. §. rursus. z. j. ti. illo. q̃. olim po. feu. ali. circa pn. Sz q̃rit nũqd B scõs vas. valeat 3 heredẽ ipsi⁹ experiri cum decesserit fine herede. f. in feu. fed cũ herede in aliis bonis: Rñ. hec q̃stio potius facti est q̃ iuris. z potest determinari fm q̃ legit. j. de iure sti. rei aliena. c. cum de re aliena. Sz nunqd eodez modo resoluit ius acceptionis si culpa sua dñs: id est pm⁹ vasal. feu. amittit: Rñ. * vtiq̃. nã si p pter inimicitias id accidit: sine alio mõ propter culpã sua ipse tenebit. vt arg. ff. soluto matrimo. l. penul. in pn. z. ff. lo. z condu. si merces. §. coductor. z ar. C. de condi. ob causam. si militem.

* Appro-bat p Bal. albe. ppo. † Expoſi⁹ do. alia. id est plebanꝰ z interdum prepoſitus nã vt dicit idẽ ipottat z videt⁹ pe fatũ do alia. tractan tẽ ẽ ordini bꝰ z diginitatibus ecclesiasticis valde diffu se. i. ij. col. ante fi. §fi. quero. qñ alibi. * Jdẽ bal. z alb.

n Ad libellum. al⁹ ad libellariũ. Accur.

o Regreſſum. Sz nũqd B intelliges q̃ cũque mõ cõsentias. i. fine tacite siue expſſim: Rñ. vtiq̃. vt arg. C. de remiſ. pig. l. ij. z. l. si hypothecas. z ff. de reg. iur. creditor. in fi. nisi oũ tacite ꝛsentit intelligat ius suũ vbiq̃ durare. vt. ff. gb. mo. pig. vel hypo. fol. ficut. §. nõ videt. Jtẽ istud itelligo q̃n eẽ certa sciẽtia cõsensit. * nã al⁹ potius intelligit errare q̃ iam ꝛsentire. vt. ff. de iudi. l. ij. z de iurisd. om. iud. l. ij. z errore. z. j. si de feu. cõtrouer. fue. c. si vasallus. Jtẽ ꝛsentire bic intelligit qui pseus est nec cõtradicit. vt arg. ff. de decurl. decuriones. §. vlt. z. ff. ad mu. l. j. C. de filiũ. l. j. li. g. in summa autẽ bic notandũ est q̃ qui alij ꝛsentit ipe sua iura perdit. vt. C. de administra. tuto. cum quidam. Accur.

p Reuertitur. boc intelligo quando cõmuniter feudum acceperunt z nominatim dictũ fuit vt alter alteri succederet. nam alioquin nullũ esset dubiũ: z nil operaretur talis prohibitus cõtractus: q̃ al⁹ frater fratri nõ ẽ succederet in feudo. vt. §. q feu. da. pof. §. ij. Sed tu instabis: quoniã si nõ delinquat vas. in dominũ/ad progimiorẽ agnatus z non ad dominũ feudũ reuertit. vt. j. in qui. cau. feu. amitt. §. vlti. ibi quoꝛ z in dominũ delinquere intelligitur: qñ contemnere videtur vt ibidẽ ostẽditur: sic ergo alterius delictum siue facta alteri obeste videtur: sed boc plenius notabitur. j. que fuit prima causa beneficii. amittẽ. §. vlti. z. j. si vasal. teu. pri. cui dese. ca. vasalli. Accur.

q Curtem. f. q̃ vulgo de cauena dicitur. sic ergo fm iura ista al⁹ habet vasallus feudũ in curte dñi sui/al⁹ extra. z ꝛ extra vel dns habet districtũ. i. iurisditionẽ: pel nõ. in primis duob⁹ casibus nõ potest aliquam partẽ fine domini voluntate libellario noie dare sed in vltimo vsq̃ ad medietatẽ potest. vt. §. prope. z. j. in pluribus casib⁹ vel locis: verũtamen bodie in nullo istoꝛum casuum potest vasallus fine domini voluntate id alteri cõcedere. vt in consti. fede. imperialem decet so lertiam ꝛc. sic itaq̃ qualisqualis retentio dño prodest: vt hic. z. §. tit. j. §. si quis de manso vno. Accurrius sic.

r Epiſcopum vel abbatem vel abbatiſſam ꝛc. Als non est bic rub. seu titu. nec litera capitalis: sed solus. §. z male.

s Tem si epꝰ. Nullũ habet vigoꝛẽ. boc q̃liter sit intelligendus in summa exposuimus. vñ istud notãdũ est: q̃ quod ẽ stituit papa vrbanus in futurũ dũtagat hz locũ: z merito quia nil peccauit antiquitas cum buius decreti foꝛet inscia. vt. C. de testa. l. i. ubemus. in fi. z. ff. de iure immu. l. j.

Nõ admittunk.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a ¶ Nō admittunt. Sed qd si mascul ū relingt ⁊ femina: nunqd ⁊ femina in feudo succedit: Rn. nō. vt. j. tit. ij. §. ij. nisi forte masculus subito post mortē patris mortuus sit q̄si nō videat egtitisse cū nō pseuerauerit. vt. ff. de inuist. ru. test. postbum'. nec em patet locus femine in feudi successione donec masculus supest eg eo q̄ primus de eo feudo fuerit institus. j. de eo q̄ sibi vel su. bere. masc. ⁊ remi. inuc. ac. c. qui sibi.

Esse nō vid' q̄d pru durat.

b ¶ Feudum retinere nō pōt. qō bic ōi; plerisq; nō placet. vt in lōbar. de bene. ⁊ ter. tri. si quis terrā. Sed de quo muto sit intelligendū quēso mbi di cas: aut em de muto a natura: aut de muto alis: sc̄z supueniente casu sicut di stinguitur. C. q. test. face. pos. l. discretis. de muto a natura nō pōt intelligi: q̄n si potuit acgrere: multo fortius oz retinere: si ō alio itelligatur sic opponitur glibet in vltimo articulo vite mutus efficit: Rn. peritus. amice: summā subtilitatē secut' es: igit' loq̄la tua a iudicib' nō est admittenda. vt. ff. q. mo. pig. vel bypo. sol. sicut. §. si debitori. immo pot' est respuēda. vt. C. ad trebel. l. pe. ⁊. C. vt ac. ab here. ⁊ ꝫ here. inci. l. j. ⁊ boc q̄ alibi oz: simplicitas est amica legib'. vt insti. de fideicō. here. §. ſz q̄. ⁊ insti. de legi. ag. suc. §. ſz simplicitatē. fic ergo legitimū fēm. ppter supueniētia turbat. vt. ff. vñ vi. l. vlti. ⁊ in aut. de resti. ⁊ ea q̄ pa. §. fin. ⁊. C. de fe cū. nup. l. j. vt intelligitur bic de feudo paterno: qō ſm quosdaꝫ mutus / surdus / cecus / claudus / vel aliter impfect' nō retinebit: q̄ feudo seruire nō valēt. vt. j. ti. an mutus vel aliter impfe. feu. re ti. c. mutus. Vel itelligas ſm qō de hac materia in summa no. in rub. quibus mo. feu. amit. §. p̄opter casum. Accur.

Legitimū factū p supueniēs turbatur.

c ¶ De natura feudi. ¶ Alīs bic iueni notabile in gl. vacat B ca. ppter inferius ca. mutus. fed Ja. gufredi alś colūbi hāc gl. nō habet.

d ¶ Natura. fine culpa. ſmile. j. de feu. fine cul. nō a. c. j. ⁊ ti. quo tē po. mi. inue. pe. oz. c. iij. ⁊ in lombar. de bene. ⁊ ter. tri. l. vlti. eg isto loco colligit ar. ſm veteres: q̄ ex psonaꝫ qualitate ⁊ differētia licitū dep̄hēdit q̄ alś esset illicitū. ar. ff. de p̄ba. cū de indebito. ⁊ insti. ad. l. aq̄l. §. ij. ⁊. C. de procura. militē. de boc plenius inuenitur in libello Py. char. ij. in rub. eg psonarū qualitate ⁊. ſm modernos vō inter maiores ⁊ minores non babetur discretio. Itē colligit adbuc q̄ id q̄ ab initio est voluntariū ex postfacto necessariū. vt no. C. de actio. ⁊ obligatio. sicut cū suis cōcoꝛ. Itē colligit q̄ licitū est ante q̄ postea nō licebit. vt. ff. de offi. p̄fi. senatusco. ⁊. ff. de fer. l. j. ⁊. ff. de. pcu. sed etiā. ⁊ de iudi. sed ⁊ §. §. ij. ⁊ de infa. solet. ⁊. l. ij. §. j. ⁊ ff. de rit. nup. §. quis officio. arg. contra. ff. de iudi. l. §. penul. ⁊. ff. de ritu nup. §. q̄s tutoꝛ. §. q̄uis. Accur.

Licet antea quod postea nō licet.

c ¶ Preciū. bic colligit q̄ nō oꝫ qs duplici dāno affici. sīle. ff. de ædi. obtur. cau. si pecuniā. §. pe. ⁊. ff. ad le. rbo. de iac. nauis. in fi. ⁊. ff. de actio. emp. ⁊ vēdi. eg empto. §. vlti. ⁊. ff. de iu. do. l. iure succurſum. ⁊. ff. de pe. sanctio. Sed ꝫ. ff. de trāsac. q̄ fidē. ⁊. C. de trāsac. cū ponas. ⁊. l. si quis maior. ⁊. C. de secū. nup. l. j. Itē inuit bic q̄ feudum emi valeat. vt. j. de feu. da. minimis va. c. si minores. ⁊ bñ. fratriꝫ. c. j. ⁊. j. q̄uēad. ad fi. feu. per ca. si q̄s sine filio masculo. Sed cōtra. j. de feu. da. in vicē. le. cō. ca. j. sed dño dante ibi vberius ecpone: ⁊ in summa etiā ecpositum est.

Feudum emi pōt.

¶ De successione feudi.

d Masculi f melioꝛ est cōditio q̄ femine.

Equitur. equalꝫ. bic colligit in p̄mis q̄ melioꝛ est masculorum ꝫditio q̄ mulierū sicut ⁊ in multis no. vt. ff. de sta. bo. i multis. ⁊ no. §. q̄ feu. da. pos. §. B aūt notādū est: q̄dā p̄it bic notari q̄ notata sunt alibi: vt in sum. de suc. ab intest. est diſputatū. iferius autē de suc. tractatuꝝ plenius ecponemus q̄ possunt subtiliter indagari. Py. ſm qō de bac materia in summa no.

g ¶ Doc quoq; super istud bic glosatum inueni vacat boc ppter infe

rius ca. per successionem.

b ¶ Parte fuit. i. ad libelli ꝫcesserit: qō q̄dē facere potuit sine oñi volūtate. vt. j. de feu. alie. c. j. ⁊ boc ꝫtingit ea rōne: q̄ pars tm̄ feudi est alte nata cū ynū erat feudū tm̄ q̄ ad alios ffes puenerat eg successiōe prīs seu aui: ⁊ ideo donec vigerit alienatoꝛ frater eiꝰ nō poterit petere ptē illā alienatā: ſm q̄ bic. j. sequit. si moriat sine bere de masculo nibilominus reuertit ad me ⁊c. q. o. si mortē eius nō pōt reuerti: imo nec oñs poterit eū recupare nisi demū alienatoꝛe mortuo sine bere de masculo subauditas ⁊ sine fratre. vt. j. de feud. alie. §. si chietulus recerit libellum ⁊c. clei si vis intelligere q̄ bic loquatur etiā de alienatiōe titulo vēditiōis facta: dicas q̄ bic loquitur ſm sua tpa: olim em poteratvalaliuꝫ necessitate suadente vlq; ad medietatē sine ꝫsensu oñi feuduꝫ vendere. vt. j. qua. olim po. feu. alie. ca. j. §. j. ⁊ ſm boc bꝫ locum notula Py. qua dic not. q̄ sic incipit. Hic colligit fratre ad partē eiꝰ q̄ alienauit ⁊c. naꝫ ⁊ tūc q̄n vasallus vēdebat partē sue cōsensu oñi no irritabat venditiō nisi demū mortuo alienatoꝛe sine bere de masculo. veritame si oñs volebat eū redimere p̄ equali p̄cio poterat bꝫ facere: ſz agnat' p̄terebat ei ⁊ in p̄bēdo ⁊ in redimēdo. vt. j. qua. olim po. feu. alie. c. eit autē. Py. porro siue de bona. bodie ve ro inhibita est ois feudi alienatio tā particularis q̄ totalis p̄ leges lotha. ⁊ fede. j. positas. q̄ si fiat bodie ipso iure nō tenet:

† Facit ad tenoꝛē ist' rub. Inno. in. c. ij. extra de cōsue. et. c. ex oze. extra de bis q̄ fi. ama. p te ca. ex per Dyn. in. ca. bñficiū. de regulis iuris lib. vj.

Culpa vasalli suis heredib' nocet.

Progim' est q̄d ne mo segf.

pōt.ꝛ.C.de lib.cau.ſi ab eo.ꝛ.ff.ꝑ ſocio.beres.ꝛ de diuer.ꝛ tempo.pre. cū beres.ſ3 q de hac materia potes inuenire ſ libello diſpu.py.ij.char. ꝛ pro ſ3 in rub.nō eſt licitū heredi ꝛc.ꝛ in ſuperioꝛib' rubricellis: ſñi. q̄ oppoſita ſunt loquunt in feudo pñto:ꝛ hoc nō eſt pñs:ſed ab aūcef loribus acgſtū:igit nō iure paterno boc ḥ3 nepos.argu.ff.de adop.ſi arrogator.ſ.penul.

a ¶Si monatur.ſine filio maſculo .vt.ſ.de aliena. feu.ſ. inde poteſt preſu mi.¶Eccurſius.

b ¶Maſculo.hic colligit frātrē ad partē eius q ne ceſſitate ſuadente aliena uit:vl alio mō a iure ſuo cecidit nō amittit donec ſupererit alienator:naz3 ſi beres ſcriptus rogat' cēt alicui poſt mortē ſuaz reſtituere hereditatē ſuā ꝛ condēnetur:ꝛ bona ei' occupent a fiſco: interim veniēs fideicōmiſſarius hereditatē petens repelli tur: expectanda enim eſt mors ſcripti.vt.ff.de iur. fiſ.ſtatus florus. ſ.fi.ꝛ de lega.ij.l.cū pater.ſ.de reditatem.ꝛ.ſ.ab inſtitu to.ꝛ argu.j.de leg.con.ſ. profecto.¶Eccurſius.

c ¶Elſq; ad.vij.ſed hodie obtinet vſq; in infinitū3. vt.j. qui feu.da.poſ.ſ.ſ3 quoq; leiendum eſt.

Femīe ad d feudū3 ſpirare ñ poſſunt.

d ¶Filon ſuccedit.nec eius filij:proles eius feminini ſegus vel eg femineo ſegu deſcendens alpirare non poteſt ad feudum niſi ex pacto: vt hic.ꝛ.j.de gra di.ſucſſ.in feu.c.j.l.j5 eius filie vt maſculi ſuccedant patri:legibus tñ a ſucceſ ſione feudi remouētur ꝛ eo.um filij.vt.ſ. qui feu. dare poſ.ſ.boc autez3 no tandum eſt.

e ¶Succedāt.hic pōt no tari illud ḡnale q̄ licitus eſt expſſe q̄ tacite nō ḥ3. vt.C.de pign.l.iij.et.ff.de Zben.emp. labeo. ꝛ.C.de do.inter vi.ꝛ vgo. dona tiones.cū olꝫ ꝛcordā.ſe quē.i rubricella illa imo expreſſim ꝛ ꝑ pactū ḥ3 q̄ eſt in li.diſpu. ꝑy. char. ij.ḥ3 ſic ſint rubricelle ille ibidē pcedētes notari tī hic pōt q̄ illud locum ḥ3 in feudo maſculoꝝ q̄m ſi lia recte ſuccedit matri. i

Etpreſſe li cēt que ta cite non.

feudo ſm quoſdā.vt.ſ. de na.ſuc.feu.c.j.licet videat ſ.j.de bene.feu.c. j.ꝛ ſuper illud ſuccedat.inuen gl.talem in quibuſdā lib.ſic dicentem. vacat boc.c.propter uſerius:ſi one.j.de feu.marchi.

f ¶Filon extantib'.vel extantibus ꝛ ſubito mortuis:quaſi nō videātur extinſe.vt no.ſ.epm vel abba.ꝛc.ſ.quinctiam ſi quis.

g ¶Inueſtitura.hoc eſt dicere ſiue vnus tñ fuerit inueſtit':ſiue ambo fuerint inueſtiti:nō ſuccedet vnus alteri niſi ḥ dictus fuerit expſſim:ꝛ alter decedat ſine legitimo herede.ſm q̄ hic dī.ꝛ.ſ.q feu.da.poſ.ſ.cū vero conradus.ꝛ.j.de feu.mar.ꝛ.ſi duo fratres.

h ¶Qui ſucceſſores teneantur.¶ Dic pōt eſſe tit.qui ſucceſ.tenean.ru bricella talis eſt q̄d iuris ſi quis fuerit inueſtitus de alieno feudo.bac autem non vtimur in noſtro apparatu.

i

k

Vbēdi nō ḥ3 q̄ de functo nō licuit.

ſi moziat' ſine herede maſculo' nihilomin' reuertit ad me:ꝛ olim obſuabat vſq; ad quartū gradū tñ ſm quoſdā:ḥ ideq; poſtea non vocat feudū paternū:aliꝫ autē oi cunt vſq; ad ſeptimum ' graduz.

¶Filia nō ſuccedit in feudo ḥ3 vaſallus deceſſerit ſine herede maſculo/niſi inueſti tura facta fuerit in patrē vt filij ꝛ filie ſuc cedant in feudum.b.o.Bal.

¶Filia vo nō ſuccedit in feudo niſi inueſtitura fuerit facta in pa tre vt filij ꝛ filie ſuccedant in feu dū:tūc eiſ ſuccedit filia filiꝰ non extātibꝰ vel niſi iueſtite fuerint de boc feudo paterno. Jn alio vo feudo q̄ habuit initiuz tñ a fra tribus:non ſuccedit vnus alteri/ ſiue vna inueſtitura ſiue duab inueſtituris:niſi boc fuerit dictū expſſm vt alter alteri ſucceſſat.

¶Qui ſucceſſores teneantur. Titulus.ix.

¶Jnueſtitura pape potētioꝝ ē ſ3 iuſiu rādū. Jtē facta inueſtitura a laico de alie no feudo in die vel ſub ꝺditione ſortiur effectū vaſallo mortuo ſine ſucceſſore ſiue premoziat inueſtito:ſiue iueſtitus ſiue te nens feudū:ḥ3 pure facta inueſtitura non valet: facta vo inueſtitura ab eccleſiaſtica pſona mō predicto nō ſortitur effectum ſi pmoziatur iueſtito: anteq̄ feudū tenēs: vel ſi ſub conditione vel tempore anteq̄ cōditio vel tempus exiſtat.Bal.

Jꝫ qs inueſtit' fuerit de alieno feudo poſt mortem ei' vel ſi qs fuerit iueſtitus ſub cōditiōe aliqua/vel tpe q̄ nullus erat iueſtit' : ſiue p moziat tenēs feuduz:ſiue inueſti tor:ſiue inueſtitus iueſtitor ꝛ in ueſtitoris' heredes tenent iueſti to vl' heredi ei' veniēte tpe vel cō ditiōe:licet aliꝫ dicāt ſi moziatur iueſtit' anteq̄ tenēs feudū:vl' añ cōditionē exiſtentē:vel añ tps:q̄ heredes ei' nō debeāt inueſtiri

nā ſi qs fuerit inueſtitus pure de alieno feudo nō valet habita ſue ſtitura ' :ḥ ita eſt niſi fuerit fcā ab aliq̄ eccleſiaſtica pſona:tūc eñ ſi p moziat iueſtitor antecꝫ feudū te nēs:vel ꝺditio vel tps exiſtat:nō obligat ſucceſſor illi' :ꝛ boc ꝑba tur ꝑ legē lotharij m de peccarijs: ꝛ hoc intelligēdū eſt in vaſallis q feudi ſucceſſionem non habent.

¶De cōtentione inter dominū ꝛ fidelem de inueſtitura feudi. Titulus.x.

¶Orta ḡtētiōe iter dñm ꝛ fidelē de in ueſtitura ꝺcidi ꝺz vl' p pares curie teſtimo niū pbibētes:vel ꝑ iuramētū poſſeſſoris iurantis cū.ḡij.ſacramētalibus.Bal.

Jꝫ cōtētio fuerit iter dñm ꝛ fidelē de inue ſtitura feudi.per pa res curie dirimāt. Alij ci teſtes ꝛ ſi ido nei ſint:admittēdi nō ſūt:inopia tñ,pbationi dirimāt p religionē cliēturi poſſeſſoris feudi:vel cum xij.ſacramētalibus ſm quoſdaz. Ceterū ſi cōs poſſideat:etiā per ſuū iuſiurandū cū.xij.ſacꝛalibus. dirimāt:ḥ ita niſi cliēturl' ſit ca ſtald' vl' actoꝛ dñi:tūc eiſ tñ ſuc i.dñi religioni ſtat:niſi habeat te ſtes pares idoncos:nā aliquādo malignādo multa bona auferū tur dño boc mō:ꝛ boc colligitur per legē que eſt in titulo de acqſi tione actoꝛū regis in lombarda. idem ꝺcendū eſt de guardia.

¶De pignori dato feudo quid iuris ſit. Titulus.xj.

Jmiliter ſi qs volue rit dicere de pigno re fibi dato ſe iuſti tū eē,nō credat ſuo iuramēto:ſ3 teſtib idoneis paribꝰ domus vel curie.

¶Jnſup ſciēdū eſt feudū guardie

in teg.vbū illud.i.dñi:ſ3 debebit referri illud vbū ſue/tm̄ ad clientulū ꝛ nō ad dñm:ita dicas tm̄ ſuc.i.chētuli religioni nō ſtabit niſi habeat teſtes ꝛc.ꝛ ſm̄ hoc magis congruit litere ꝓtoz expoſitio.

q ¶Cliētulus.huic ſimile eſt.C.de re.cre.ꝛ iureiurā.in bonefidei.ꝛ me rito not.ꝙ poſſeſſor defert iuſiurā.tū poſſeſſoris fauoꝛe:tū q: re' eſt: nimirū(vt.ſ.dictū eſt)maximū eſt poſſeſſionis cōmodum:qm̄ melioꝛ eſt poſſidētis ꝺditio ꝙ petentis:vt hic.ꝛ.ff.de ſal.inter.l.j.ꝛ.ff.de pig. ſi debitoꝛ.nam ꝛ actoꝛ nō probante (ꝛ ſi nihil preſtitit) reus obtinere debet.vt.C.de eden.qui accuſare ꝛ fauoꝛabiliores ſunt rei ꝙ actoꝛes. vt.ff.de re.iur.fauoꝛabiliores.ꝛ ꝓmptiores ſumus ad abſoluendus ꝙ ad cōdemnandum.vt.ff.de act.ꝛ obli.arrianus.

r ¶Maliciando.als malefictādo:ꝛ als aliq̄ multa bona.

¶De pignori ✣ dato feudo quid iuris ſit.

s Jmiſſ. De pignoꝛe.ḥ itelligo loco hēre q̄n de pignoꝛe ꝑſta bat:aliogn ꝓbatio incūbit dño q: ſi ꝓbare nō poterit ſe pi gnoꝛi dediſſe:reſtituere ꝺz eū dño.vel ꝓbare ꝑ pares curtis vel breue teſtatuz/q̄d ſibi de feudo dederit poſtq̄ p pignus accepit.vt.ſ.de ꝓto.inue.feu.c.ſiſr' ſi aliqs. Jdeo obuiare videt.C.qui po.in pig.ba.ſi gñaliter.aut.ité poſſeſſoꝛ:Rñ.illud locū habet q̄n ſi ſi ciabaf ré fuiſſe illius:ſed hic bene cōſitebaf rez dñi fuiſſe:licet diceret ſibi

✣ Sedz Bal-da-et Bal. de pſer. nō pbt ec ſru bit. ſed ſ.q̄ ꝓtinuat ad ſuperio.ſ3 ſatis patet ꝓ dictone ſimiliter q̄ eſt dicto ꝙ ſimilia. albe.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2021

sibi obligatā ꝓ̄ pignore non esse. Vel aliter dicimus q̄ pōt intelligi iste. ſ. ſcz qñ dñs in ꝓbatione defecerit: ⁊ sic datur defensio vasallo nec sufficit iusiurandum nisi ⁊ testes adhint: alioquin crederet suo sacramẽto to cum. giij. sacramentalibus. vt. ſ. ꝓ̄q̄i. ſ.

a ¶ Post annū. nisi ad certū tẽpus datū sit: tunc eñ non posset auferri ante tẽpus. illud autē intelligas: ⁊ de eo q̄ datus est ꝓ̄ mercede alicuius rei. vt. ſ. de feu. guar. c. ſ. quis autē dicatur castaldus. dic vt ibi no.

b ¶ De contentione inter me ⁊ dominū ꝛc. ¶ Quidam non habent hic aliquam rubricā ⁊ male.

c [S]I contentio. als inuenik in glo. vacat hoc. c. ꝓpter superius. c. item illud. de feu. guar. ⁊ castal.

d ¶ De portiõe. i. de medietate: nam appellatiõe partis dimidia continet. vt. ff. de vſufr. l. etiaꝫ. ⁊. ff. de vb. sig. nomẽ filiaꝫ. ſ. portiõis. vel itelligas de portiõe. i. ſiue de medietate: siue de aliq̄ pte intelligẽdo de maiori vel minori. vt. ſ. qui suc. te. ſ. cũ autē quis digerit.

Partis appellatiõe dimidia continetur.

e ¶ Alienani. itelligo sic. i. siue possideo p me siue per aliũ. nā qui meo nomine possidet ipe nō possidet. Iꝫ ego ipse possideo. ff. de acqr. pos. q̄ meo nomine. Impropie ergo ꝓ̄ nihil alienani. Vel forte iō referẽ ad vasallũ iusiurãdum ⁊ si nō possideat: q̄ feudi nō est cõtentio. sed de feudi qualitate debita tio. i. vtrũ fuerit paternũ vel non: vel rõne alterius partis quā possidet istud intelligo si eñ nihil possideat de feudo: ⁊ nec oñs vel forte oñs aliud est.

¶ De alienatiõe feudi.

f [S]I cliẽtulus. ✠ Vlterius ergo ꝓ parte Iꝫ q̄ō in solidũ nō licebat. vt. ff. de ꝟben. emp. et ven. ſi q̄s donationis. ⁊ oſſi. eius cui manda. est iurisſ. l. j. ⁊ de in ius vo. Iꝫ si bac. ſ. qui manumittit.

✠ Concor. cũ hoc. c. extra de feu. c. ij. ⁊ glo. iij. in. c. q̄ in ecclesiarũ. in pri. extra de cõstitu.

Facit ad. d. C. ⁊ fun. patri. l. bi q̄ bus. ii. rj. ⁊ Bal. c. ſ. ℞. ſ. ſuetudo. qui feu. dare pot. i vſi. feud.

c. C. de condi. ⁊ demon. cum ita. ſimilia studiosus inquirat.

g ¶ De libello. sic ergo videt q̄ als nō sit alienatio pmiſſa ꝑter libelli cõcessio. nā cũ de plurib⁹ vnū ꝯcedit sequẽs itellect⁹ patẽs est q̄ō aliis remouet: sicut ecõtra. vt. ff. de ꝟdi. ⁊ demon. cũ ita. ⁊ de iudi. cũ ꝑetor. Sed cũ alienatiõis appellatione pignoris obligatiõ ꝯtinet: nūqd pignori obligare poterit? Et videt q̄ nō. vt. C. de re. alie. nō ali. l. fi. nimi rũ cui nō i gñe Iꝫ nec i specie licebit. ff. nau. cau. ſtabu. l. j. ꝑn. ⁊ de ope. pu. l. iij. ⁊ de rei vẽ. officiũ. ⁊ insti. de aucto. tuto. ⁊ insti. q̄ō cũ eo. ſ. fi. vſ etiã istud. ℈ firmari p. l. federici imperialẽ ꝛc. q̄cqd tñ digeriꝫ obtinet ⁊ verũ est q̄ vſq̄ ad medietatẽ valet pignoris obligatio: sicut ⁊ oliꝫ po terat. vt. ſ. q. mo. fe. amit. ſ. rursꝰ. nec obstat ℈stitutio: q̄ log̃ fe fraudulẽta alienatiõe: vel qñ totũ alienare volebat vel pignorare: eodem casu loquiſ. C. de re. alie. nō alie. l. vlti. nā vt dicimus licitũ est ꝓ parte q̄ō ⁊ totũ nō Iꝫ. ſ. huic q̄uo rñdebimus: q̄ō dictũ est alienare intelligas de libello: subaudi ⁊ pignore: ⁊ ita vſ ℙy. sibiſ̃pi ℈dicere: cum als⁹ in summa cõtrarium notatur in rubricella illa gd hodie obtinet. de feu. als. ſ. fed an hodie ꝛc. fed de hac materia dic vt ibidem notaui.

h ¶ Derogatũ ẽ. ego nō puto q̄ debeat eẽ i teg. Iꝫ poti⁹ i gl. ⁊ dicesvez. eẽ. ſ. q̄ ei derogatuꝫ erit p. d. l. lotharij. q̄ est. Iꝫ. de ꝑbi. feu. alie. p lotha. iperialis beniuolẽtie. imo dices q̄ sibi derogatũ sit ei p. l. fede. ipialeꝫ.

i ¶ Inde. q̄rit vi. ꝑcedat illud ide? Rñ. q̄ dictũ est sola alienationes q̄ sit in cõcessione libelli ꝑmissam esse. vñ ꝑsumi pōt ꝛc. ꝑ dā intelligi et castaldie quacunq̄ hora vult offerri posse a domino/scilꝫ post annum[h].

¶ De cõtentione inter me ⁊ dominum de portione feudi fratris mei defuncti[i]. Titu. xij.

℣ Fratri superstiti deferꝫ iusiurãdũ si parte habeat in feudo de quo est cõtẽtio inter eum ⁊ dominũ: sed si nullam habet partem dak̃ oño. h. d. Bar.

[S]I contentio[c] fuerit inter me ⁊ dominus de portõe[d] feudi fratris mei defuncti dicendo paternũ esse: ⁊ ñc me debere ſuccedere: ille vo minime tanq̄ habuerim partem meaꝫ siue possideo siue alienauerit[e] dabitur mihi iusiurandum. ſ. patrem meũ iure inuestituꝫ fuisse: licet nō possideam portionem fratris mei. Si vero nullam partez habuero illi⁹ feudi: nec mihi/nec dño dabitur iusiurãduꝫ: nisi ꝓpter supradictā rationẽ dño: non vt ego ꝓpter boc aliud meũ feuduꝫ amittã: si tñ vasallus poterit probare paternũ fuisse: siue possideat siue non obtinebit: alioquin nisi probet paternũ fuisse/vel nisi possideat: dñs obtinebit.

¶ De alienatiõe feudi. Tit. xiij.

℣ Vasallus hoc iure pōt etiã sine volũtate dñi feudũ alienare ad libellũ vſq̄ ad medietatem ⁊ non in plus: ⁊ nō per aliuꝫ cõtractum: ⁊ nō in ecclesijs in ꝑpetuꝫ: Iꝫ ꝓuato sic: ⁊ tũc resoluto iure datoriꝫ resoluit⁹ ius acceptoris: sed volũtate dñi facta alienatio vel ꝓximo agnato manet stabilis omni tpe. Jn feudo aũt marchie ⁊ comitatus non est succesſio. B.

[S]I clientulus voluerit partem suaꝫ feudi alienare[f]. i. medium sine dñi voluntate poterit hoc facere: vlteriusꝫ gregi nō potest ſm iusticiã ⁊ verũ vsum: alioquin ⁊ feudũ amittit: ⁊ nō valebit q̄ō factum est: q̄ō dictũ est alienare intelligas de libello[g]: huic cõsuetudini derogatũ[h] est ꝑ legem lotharij. ¶ Mediolanẽses vo irrationabiliter cõsiderãtes dicũt clientuluꝫ etiã alienare posse i totũ etiã sine dñi volũtate. Jnde[i] pōt ꝑsumi si cliẽtulus fecerit libellũ in ꝑpetuũ ꝓ feudo suo alicui ecclesie: nō valet ideo: sciꝫ q̄ nūq̄ reuersurum sit ad dñm: cum ecclesia non desinet esse heres: q̄ō obseruãdũ est ⁊ in ꝑuato ex natura perpetui libelli. ¶ Sed diuersum obseruatur in ecclesia q̄z in ꝑuato[k]: ecclesia[l] cultrix ⁊ auctrix iustitie non patitur ℨ iustitiã aliq̄d fieri in se/vel in alterũ: ꝑuatus vo sepe obuiat iustitie: ⁊ si cliẽtulus fecerit libellũ vel alid de medietate feudi sine dñi volũtate: eo mortuo tñe legitimo herede masculo (q̄ō vbum ita intelligendũ est in feudo id est sine filio masculo[m]) reuertitur feudũ ad dñm[n]. ¶ Si vo cum domini volũtate totũ vel mediũ alienauerit/stabilis permaneat alienatio: fratri vo vel nepoti ꝑ libellum[o] facta alienatio/etiam sine volũtate domini. Jtẽ feudo comitatus vel marchie vel aliaz dignitatum non est succesſio ſm rationabilem vsum. Sed bodie boc est vſurpatum[p].

¶ De feudo marchie vel ducat⁹ vel comitatus[q]. Titu. xiij.

℣ Jn feudis dignitatum non succedit heres nisi sit inuestitus. Jtẽ in aliis feudis succedunt filij ⁊ nepotes: ⁊ filijs vel nepotibus defunctis sine descendentib⁹ succedunt eis fratres ⁊ nepotes q̄ntocunq̄ ⁊ consobrini. Bal.

cere: vlterius[r], pgredi nō potest ſm iusticiã ⁊ verũ vsum: alioquin ⁊ feudũ amittit: ⁊ nō valebit q̄ō factum est: q̄ō dictũ est alienare intelligas de libello[g]: huic cõsuetudini derogatũ[h] est ꝑ legem lotharij. ¶ Mediolanẽses vo irrationabiliter cõsiderãtes dicũt clientuluꝫ etiã alienare posse i totũ etiã sine dñi volũtate. Jnde[i] pōt ꝑsumi si cliẽtulus fecerit libellũ in ꝑpetuũ ꝓ feudo suo alicui ecclesie: nō valet ideo: sciꝫ q̄ nūq̄ reuersurum sit ad dñm: cum ecclesia non desinet esse heres: q̄ō obseruãdũ est ⁊ in ꝑuato ex natura perpetui libelli. ¶ Sed diuersum obseruatur in ecclesia q̄z in ꝑuato[k]: ecclesia[l] cultrix ⁊ auctrix iustitie non patitur ℨ iustitiã aliq̄d fieri in se/vel in alterũ: ꝑuatus vo sepe obuiat iustitie: ⁊ si cliẽtulus fecerit libellũ vel alid de medietate feudi sine dñi volũtate: eo mortuo tñe legitimo herede masculo (q̄ō vbum ita intelligendũ est in feudo id est sine filio masculo[m]) reuertitur feudũ ad dñm[n]. ¶ Si vo cum domini volũtate totũ vel mediũ alienauerit/stabilis permaneat alienatio: fratri vo vel nepoti ꝑ libellum[o] facta alienatio/etiam sine volũtate domini. Jtẽ feudo comitatus vel marchie vel aliaz dignitatum non est succesſio ſm rationabilem vsum. Sed bodie boc est vſurpatum[p].

¶ De feudo marchie vel ducat⁹ vel comitatus[q]. Titu. xiij.

℣ Jn feudis dignitatum non succedit heres nisi sit inuestitus. Jtẽ in aliis feudis succedunt filij ⁊ nepotes: ⁊ filijs vel nepotibus defunctis sine descendentib⁹ succedunt eis fratres ⁊ nepotes q̄ntocunq̄ ⁊ consobrini. Bal.

k ¶ Jn ꝑuato. ergo de tertiõs cõditionis ecclesia q̄ ꝑuatus cũ ecclia in ꝑpetuũ ꝑ libellus habere rẽ nō ꝑssit: Iꝫ ꝑuatus vel alt. alibi ⁊ tra. vt no. C. de sacrosan. eccle. vt inter diuinum. Accursius.

l ¶ Ecclesia cultrix. istud vbũ satis notabile est. nã satis est oib⁹ ꝑdesse velle ⁊ neminez lederẽ: Iꝫ solui ꝑssit si diues sit: vt i decretis causa. giiij. q̄. v. deniq̄. Accur.

m ¶ Sine filio masculo. i hoc. c. notare Iꝫ quia bere dis appellatione cõtinet filiꝫ tñ masculus: Iꝫ alibi ponit ꝑ liberis. vt. ff. ad trebel. ez facto. ſ. vlti. ⁊ fi vis scire q̄tuꝫ eꝛtẽdatur nomẽ beredis decurre in lib. disp. ℙy. char. vj. ruba. Iꝫ q̄rit q̄tenꝰ beredis appellatio eꝛtẽdat ꝛc. in qua di. q̄ beredis appellatio in ꝑpetuũ significat succedẽtes. vt. ff. de vbo. sig. beredis. et. ff. de iure ĩmu. l. iij. ⁊. ff. de vbo. ob. stipulatio ista. cũ aliis cõ co: dan. ibi sequẽtibus: Iꝫ ℨia rub. sequẽs ibi dicat q̄ sigt̃ ꝓximum beredez q̄ntagat. vt. ff. de verbo. sig. sciendum. ⁊. ff. de ope. lib. cũ patronus. ſ. j. ⁊. ff. de mino. in cause. ſ. j. cuz aliꝫs concoꝛ. ibi seq.

Beredis appellatione cõtinet tantũ filiuꝫ masculus.

n ¶ Reuertitur feudũ ad dñm. bic ergo dz q̄ vasal lus licite possit vſq̄ ad medietatẽ feudi i libello dare sine ꝑmissu dñi: q̄ō si fecerit ⁊ sine filio masculo decesserit. tũc ad dñm feudũ reuertit. ſ. ℨ op. va fal. licite fecit: q̄ penaz nō meretur. C. ad. l. iuliã. de adul. graccus: Rñ. ꝑ punitur nō q̄ alienauit: sed q̄ sine masculo decessit. sic ō minoꝛe dz q̄rellituꝛ nō q̄ fecit: sed q̄ sic fecit.

o ¶ Per libellũ facta. subaudi et sine dñi volũtate q̄si nō videaꝛ alienatio. ſ. cũ feudum erat paternũ. Jtẽ ⁊ in alia alienatione ei facta. Iꝫ eniꝫ als ꝓbibeaꝛ alienatio feudi paterni: inter agnatos tñ cõcedit. vt. ſ. de ali. feu. paterni. c. j. ar. ſ. per quos ſi. inue. ⁊ per quos reci. ſ. Iꝫ ⁊ res. ⁊. ff. de leg. iij. pater. ſ. quindecim. Vel etiã dicas q̄ boc refertur ad ꝓgimũ dictuꝫ: ⁊ ita cõtinuabis: stabilis permaneat alienatio. fratri vo vel nepoti ꝛc. oum tamen fit facta fratri vel nepoti: ⁊ ita ſm boc nihil videtur operari consensus siue voluntas dñi: quia tũc ti eius volũtate esset facta qualitercũq̄ valeret ⁊ nō posset irritari ſm q̄ō videtur velle cõstitutiones lotha. ⁊ federici. vel etiã dicas q̄ nihil subaudit: ⁊ ita cõtinua cuz sequẽti litera. fratri vero vel nepoti. i. alienatio libelli facta in feudo comitatus vel marchie ꝛc. ⁊ ſm boc dices q̄ non debet esse. ſ. ꝓio⁹ tamẽ eppositio verio⁹ esse videtur.

p ¶ Jsurpatũ. in feudo ergo nō est seruãdũ nimirũ quia male inẽta: ⁊ praue cõsuetudines tractu tpis nō cõfirmanꝫ. vt in aut. vt nulli iudi. ſ. nulli. col. ij. Iꝫ cõtrarium dicatur. ſ. de cog. feu. in prin.

Cõsuetudines male tractu tpis non ꝓfirmanꝫ.

q ¶ De feudo marchie vel ducat⁹ vel comitatus. ¶ Als est titulus taliſ qualr vsus beneficij fit retinẽdus: de quo nō vtimur in nro apparatu.

a ¶ Marchia. Alb iperatore. Jn pmis illud no. ſ. q ex rei ſi tate ⁊ differẽtia licitũ deprehẽdit qõ alꝰ nõ liceret: ſimile. C. fami. ber. ſi filius. ⁊. ff. de procu. ꝓcurato totꝝ. ⁊ de mi no. ait pretor. ſ. queſtũ. ⁊. ff. de admi. tuto. qui ſine herede. ⁊. C. ſi aduer. do. l. ij. ⁊ in ſumma. vt in lib. diſpu. Py. char. ij. rubri. ex rerum de qbus agit ſi tate ⁊c. licet contra ſit ar gu. ff. vſufruc. quẽadmo. cauc. l. j. ⁊. j. ⁊. C. de con tra. iudi. l. vnica. Jtẽ hic not. q licitum eſt minori qõ maiori nõ licet. vt. C. de arbi. l. j. ⁊. C. ſi de mo men. poſſ. ap. fu. l. j. et. C. ad le. iul. de adul. ſi adul terũ. ⁊. C. de procura. mi litem. ⁊. ff. de rit. nup. ob ſeruãdum. licet arg. ſit cõ tra. C. de decurr. l. ij. ⁊. ff. de re. iur. non debet acto ri. immo ⁊ alꝰ ꝺr q ſi licitum eſt minori multoꝝ titus ⁊ maiori. ff. de offic. preto. barbarius. ⁊. C. de poſtula. l. j. ⁊. C. de peda. iudi. l. ij. Item hic nõ li cet heredi qõ defuncto li cebat. vt ⁊ alꝰ. C. õ reuo. do. l. j. ⁊ fin. ⁊. ff. de donat. inter virũ ⁊ vgo. cũ hic ⁊. ff. de pe. heredi. nec vlla. ⁊ in ſumma. vt in li. Py. char. vj. rubri. contra nõ licet heredi quod defunc to licebat. licet ſit cõtra. ibi rubrica ſupior. vnde hic ſolet aſſignari cõtra. vt. ff. de proba. ſi pactus. ſed ibi plerũq eſt ꝓpter qõ ſoluitur contra.

b ¶ Succedit. ij boc hoꝺie ſit vſurpatus. vt. ſ. ꝓ. ꝓcori. in fi.

c ¶ Illo mõ. et alꝰ as vllo mortuo: ſed vllo mõ creꝺo literam veriorem.

d ¶ Patris ⁊ aui. bene ꝺi git patris ⁊ aui: qñ boc obſeruaſ in feuꝺo ab an teceſſoribus queſito. non ſi per ſe queſuiſſet: q tũc frater fratri nõ ſuccedit. vt. ſ. ꝺictum eſt. ⁊. j. ꝓcori mo ꝺicetur. niſi eꝝ pacto: vt ibi ꝺicitur.

e ¶ In conſobrinis. boc olim vſq; aꝺ. vij. graꝺũ. ſed hoꝺie in infinitum: ⁊ intellige hic ꝓpte accipi cõſobrinos. alioqn ꝺe ſu pſtuo ꝺicereſ. vt inſti. ꝺe graꝺi. cog. ſ. iiij.

f ¶ Si ꝺuo fratres inueſtiti. iſtuꝺ expoſitum eſt ſ. ꝺe ſucceſſio. feu. ſ. filia vo. ⁊. ſ. qui feu. ꝺare poſ. ſ. cũ vero conraꝺus. ſeꝺ eſt ſciẽꝺum q; inꝺugit ar gu. a ſimili: ſimilia ſtu ꝺioſus inquirat.

g ¶ Succeꝺunt. vt. ſ. qui feu. ꝺa. poſ. ſ. ꝺoc autem notanꝺum. ⁊. ſ. ꝺe ſuc. feu. ſ. filia vero. ⁊. j. ꝺe grad. ſuc. in feu. c. j.

h ¶ An maritus ſuccedat vgoi in beneficio. ¶ Alꝰs eſt tit. quo ordine ſuccedant filij in brificiũ matris: quo nõ vtimur in noſtro apparatu.

i ¶ Equitatez. hic rigoꝛi iuriꝫ ꝓfertur equitas: vt ⁊ alibi: ⁊ in ſum. vt in lib. py. ij. quaterno. j. char. rub. ſemper enim equitas ꝓ fertur rigori. vt. C. ſi res. ali. l. cum res alt. ⁊. C. de iudi. placuit. ⁊. ff. ad ſenatuſcon. vellęia. l. ſi creditor. ſ. j.

l ¶ Hoc ꝺicimus. quoꝺ ꝺictus eſt. ſ. ꝺe natu. feu. in prin. ſ. q fine cauſa ꝺeueſtiri non poſſit. Accurſius.

m ¶ Valuaſoribus. quiꝺam habent hic in tex. ſtatim poſt valuaſoriꝫ glоſatum ſeu interlineatum. i. ꝺe his qui beneficiũ tenent a minoriꝫ valuaſoribus. poſt ſequitur ſic vt ſeruetur ⁊c.

n ¶ Seruetur. ſicut contiꝺ netur in ſequen. c. ꝓcori. licet illuꝺ hoꝺie corriga tur: vt ibi nota.

o ¶ De feudis ꝺatis minimis valuaſoriꝫ quiꝺ iuris ſit. ¶ Alꝰs non erat tit. neq; c. ſeꝺ. ſ. ſi minores. Accurſius.

p ¶ Jminores. Jſtõ totum eſt corre ctũ. vt. ſ. ꝺe nat. feu. in fi.

q ¶ Quibus modis feuꝺum amittat. ¶ Alꝰs eſt tit. ꝺe amiſſione feu. quo non vtimur.

r ¶ Jcapitanei. Jmiſerint. Jſtuꝺ expoſitũ eſt. ſ. in princi. filius ti. q. mo. feu. amit.

s ¶ Scienter. nũquiꝺ iſta ꝺuo ſunt neceſſaria. i. q manifeſtet: ⁊ q aꝺ ei ꝺa nũ ꝺoc faciat. Rñ. vtiq; q pene potius ſunt mol liẽꝺe q̃ exaſperãꝺe. ff. ꝺe pe. l. pe. ſi ergo creꝺẽtias ꝺñi manifeſtauerit: alas nõ ꝺãnificãꝺi aĩo ls ꝺñs ꝺãnificet: tñ nõ priuabit feuꝺo. ſimiliter ꝺic ꝺe li berto qui cõſpirationem fecit cũ inimicis ꝺñi ſui: ſi non cõtra ꝺñm conſpi rauerit non reuocabitur in ſeruitutẽ. vt. ff. ꝺe offi. prefec. vr. l. i. ſ. cum patro nus. licet viꝺeatur ar. cõ tra in ꝺecretis. iij. ꝺ. o. v. accuſatoribus.

t ¶ Adulterauerint. illuꝺ intelligo qñ ſciẽter vaſal lus cognouerit ipſaꝫ. q. eñ ſi in lectũ ſuũ ſua vxo re abſentevaſallus ꝺomi nam ſuaꝫ inuenerit: ⁊ ſic putãs vxorẽ ſuam eſſe eã cognouerit nũqꝺ ꝓpter hoc feuꝺo ꝑuabitur: cer te nõ. vere eñ ipſe aꝺulte rium non cõmittit. vt in ꝺecretis. xxxiij. q. ij. c. in lectũ. iꝺẽ iteliigo ſi ꝛcubi ne ſe exercuerit. vt. ſ. qui ꝺuo mo. feu. amiſ. ꝛc. ſi fidelis. iꝺez ꝺicit ꝺe eo qui ſacratiſſimas virgi nes ſolicitauerit. C. ꝺ epi. ⁊ cle. ſi quis non ꝺicam. ⁊ in auten. ꝺe ſan. epiſc. ſ. epe. col. ig.

¶ Apuꝺ quez vel quos controuer. ⁊c. ¶ Alꝰs non eſt hic aliquis titulus.

v Jcontentio. Coꝛã imperatore. Jſtuꝺ hoꝺie corrigit: q hoꝺie iter maiores ⁊ minores nulla eſt ꝺiſcretio. vt. ſ. ꝺe natu. feu. in fi. ſic ergo pares curtis cognoſcere poterunt ẽt inter capitaneos. ⁊ imagine hoꝺie p̃ſtõẽ federici ꝑeciale. ſ. ꝓterea ſi interim. Vel ꝺicas q: hic logr qñ cõtrouerſia erat iter capitaneos ꝺe feuꝺo qõ qlibet eoꝝ ꝺicebat ſe tenere ab ipatore ⁊ ab eo ſe eſſe inueſtitũ: vñ nõ eſt mirũ ſi iperatoꝛ tanq̃ ꝺñs ꝺs cognoſcere iter eos: ſed quoꝺ ꝺr in predicta cõſtitutione federici imperialez. ſ. ꝓterea. ſ. q ſi controuerſia eſt ꝺe feuꝺo inter ꝺuos vaſallos: q̃ ꝺñi eſt cognitio.

g ¶ Si aliquis. ſup hoc. ca. q̃ꝺam egemplaria habẽt ti. talem. qualiter alienationes militum euacuari ꝺebeant: quo non vtimur.

† Ja. ꝺe beliſo ſuper hoctet. facꝛ tra ꝺiocar. allegando tura aꝺ hoc facienta ⁊ ibi ꝺiffuſe tractat iſtã materiam.

Pene legum ſunt molliẽꝺe.

† No. q feuꝺũ in ꝺorẽ ꝺari nõ ꝓt. facit Spe. in ti. ꝺe loca. ſ. nũc alte na. verſi. cc xcij. ⁊ i. cſ. ſ. ꝺonare.

Egtas iuris ꝓferr rigori.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Siue totū. istud itelligo qñ licite alienauit: ⁊ ponit. h vt/ correctiue qñ nō totū potest alienari: aliogn ex fola alienatiōe nō ifpecta mor te bēdis ad dñm reuertit: vt. ś. de feu. alie. i pn. eppositus est. Vel si vis intelligere qñ alienauit ꝑ phibitionē: intelligas ꝑ ita de facto euene rat ⁊ erat folūmō dubitatio vtrum a bonefidei ēptore posset renocari mala fide traditus. ⁊ no. hic idē qō. ś. quibus mo. feu. amit. ś. rursus.

b ¶ Sine berede. i. sine filio masculo. vt. ś. de alie na. feu. circa finem.

c ¶ Reuocari dz. Hic notandum est verbū necessitatis ꝑ possibilitate ponit ⁊ pro cōsilio sicut ⁊ alibi. vt. ff. de pig. creditor. ⁊. C. ad fle. fa. de pla. si fratre. sicut ecōtra verbū cō silij sepissime ponit ꝑ necessitate. vt. C. de rescin. vē. nō idcirco. ⁊. ff. de admi. tu. tutores. ś. ij.

Cōsilijver bū qñqꝫ ꝑ necessita te ponit.

¶ Cōstitutiones feuda. dñi Lotharij ⁊c.

d
Jquis ex Lotharij. hanc cō stitutionē non memini me legisse: nisi fuerit illa q̄ sic incipit. Imperialis beni uolētie ⁊c. Ppy. ego autē puto ꝙ ista que sequit sit illa q̄ sic icipit: Si qs mi les mortuus fuerit. et. ꝙ bēre subscriptionē tales. Imperator Lotha. Euge. pape ⁊ vniuersō populo. ⁊ in gbusdā ꝙsuetudinibus ita habet supra scriptus: ⁊ itelligo qꝫ teneat hec constitutio vsqꝫ ad illud ca. si qs sine filio masculo. naz in predictis ca. oīb⁹ q̄ sunt vsqꝫ ad dictū. c. si qs ⁊c. loquuntur de būficijs militum: ⁊ de successione: ⁊ de culpis. si qs ea capitula recte ispexerit: ⁊ ꝫ est de q̄ dz. ꝫ ob seruet de būficio ⁊ successione ⁊ de culpis ⁊c. ad ꝫ faciūt plura capla que sic incipiunt: sancim⁹ ⁊c. qꝫ vbū notat esse. l. impatoris. illa em ꝫtō impialis beniuolentie nō logē nisi de vna culpa. scz de alienatione feudi: ꝫ qō vī ꝙ hic non logē de illa ꝫtō ne: nisi forte diceres ꝙ illa ꝫtō in fi. ⁊ iste que sunt hic sint vel debeāt cē tan tum vna constitutio.

e ¶ Impa. lotharius. quida nō habēt hāc subscriptionē nec aliquā: puto tñ ꝙ satis possit admitti talis supzscriptio: quia credo hanc fore illam cōstitutionē de qua feci mentionē. ś. ꝑgi. ⁊ credo ꝙ duret hec cōstitutio vsqꝫ ad illud ca. si qs fine filio masculo. lz distincta per plura capitula.

f ¶ Jqs miles. Reliquerit in successione militis notabis ꝙ lz inferiores nō relinquāt tū fratres ex trāsuerso admittunt⁸ ⁊ dōs pe ponit lz in feuda alioꝝ fratrū fratres nō succedant nisi fuerit speciālr dictū. vt. j. ca. ꝑ ogi. ⁊. ś. de feu. mar. ca. si duo. Vel qō est veritas/ idez in filioꝝ successione: qz in feudo antiquo loquit. ⁊ boc est qō dicit in būficio patris ipse succedit ⁊c. Quid ergo erit si duo fratres inter se bona fratris diuidant: ⁊ vni soli feudū eueniat qđ erat antiquꝰ: nunquid fine berede mortuo fratre ad quē deuenit defertur fratri vel dñō? Rñ. aut refutauit aut nō. si refutauit: vel ad boc refutauit vt dōs eū de no uo inuestiret: ⁊ recte ad ipm dñm reuertitur. aliogn fratri. vt. j. de nau tu. suc. feu. ca. j. ⁊. j. de eo qui fi. fe. ag. de feu. pa. c. tres erant agnati. ⁊. j. si de feu. contro. fue. c. tytius cum sempronio.

g ¶ De beneficio fratris ⁊c. ¶ Als non est titulus.

siue totū[a] siue partez alienauerit ⁊ ipe vel beres eius sine berede[b] decesserit (quia beneficium senio ribus aperitur) totuꝫ quod fecit reuocari debet[c].

¶ Constitutiones feudales dñi lotharij impatoris quas ante ianuā beati petri in ciuitate roma na condidit obseruandas. Titulus. xix.

¶ Precipit imperator constitutiones edītā super beneficijs militū ⁊ successione ⁊ culpa cōsilio virorum prudentiuꝫ ab omnibus obseruari. Bal.

Jquis ex militū ordine decesserit q̄ de feudo inuestitus fuerit: vt constituti ba bemus obseruet de beneficio ⁊ successiōe ⁊ de culpis si vnus inculpatus fuerit vna de bis nominatis culpis vt habem⁹ inserū obseruet per ꝙstitutionē dñi lotharij[d] impatoris q̄ est constituta tēpore eugenij pape ante ianuam beatissimi petri apostoli in ciuitate romana per laudamē tuꝫ sapientū papie atqꝫ Odelolani/mantue/verone que bzenus al's biberi⁹ vocatur: ⁊ parme lu ce ⁊ pise ⁊ siponti: ⁊ marchionum atqꝫ ducum vel capitaneoꝝ atqꝫ valuasorum maiorum.

¶ Decedente milite vasallo succedit sibi filius ⁊ nepos ex eo ⁊ frater: gnimo ⁊ patruus si feudum fit auitum. Bal.

Jmperator Lotha[e]. euge. pape: ⁊ vniuersō populo.

Sjqs miles mortuus fuerit sine filio masculo ⁊ nepotez reliquerit[f] in beneficio aui in patris vicem succedit. ⁊ si beredē et fratrem reliquit/in beneficio patris ipse succedit: ⁊ si fili⁹ fratris mortu⁹ fuerit frater patris in beneficium aui defuncti succedat.

¶ De beneficio fratris ⁊ qualiter frater in beneficio fratris tene cedat[g]. Titu. xx.

b
Jqs acqsierit. Emptū. si ergo feudum emit ⁊ acqrit precio: vt bic. ⁊. ś. de na. feu. ꝙra. est cuidēter. j. de feu. dato in vicez le. cōmissorie. vbi dz ꝙ nō sub ptextu pecunie/sed amoze dñi feudū acqrit: Rñ. istud intelligo qñ a vasallo emit dño sciēte. illud vo locū bz qñ a dño emit: qō fieri, phibeā. Sed opponitur. j. ti. quēadmo. feu. ad fil. pti. ć si qs fine filio. eꝫ eo verbo: nisi a dño redemerit per qō innuitur ꝙ a dño emi valeat. Sol. illud intelligendū est qñ redimit sine precio als bene fuiēdo dño: ⁊ optime se habē do erga dñm. ⁊ ponit ibi redimit egtra, ppiā signi ficationē. silia studiosus ingrat. bic autē notabis istud gnale. Licitus est si ne pcio qō cū pcio nō licet. vt. ar. ff. de infa. furti. ⁊ arg. C. de predijs curi. l. fin. ⁊. C. manda. l. fi. ⁊ de fun. patri. l. j. arg. ś. est als. ś. q̄ nō est licitū gratis qō pcio non liceret. vt ff. de ritu nup. palā. ar. ś ad boc. ff. de regu. iur. cui ius est donandi. lz als dicatur ꝙ licitū est pcio qō gratis non liceret. vt. ff. qui. mo. pig. vel bypote. sol. ficut. ś. fed ś. et. C. de contra. iudi. l. vna. ⁊. ff. de cōtraben. emp. l. j. ⁊. C. de admi. tut. l. nō omni. ⁊. ff. de procura. l. procurator cul. ff. de pac. ꝑa. ś. vlti. ff. de do. l. fili⁹. ⁊. C. si maior factus. l. fi. ⁊ ista gene raliter sunt in li. Ppy. qō aūt bic dicitur si insimul ſteterint. intelligo magis me qꝫ idē itelligo ⁊ si nō insimul dum tamē de cōi pecunia ⁊ dño sciēte fuerit emptū/⁊ita multū interest cuius pecunia feu. ematur. vnde boc poteris repetere qđ notaui mus. ś. qui feu. da. pos. c. cum vero conradus.

i ¶ Domino sciente. boc aūt dictū est nc als inuitus dñs alium ꝫ quē velit acquirat vasal. vt. j. de fratrib⁹ de no. bene. inuesti. ca. si duo fratres. ⁊ in cōi causa bic colligitur qꝫ ex certa scientia sine ꝙtradictione ꝑsumit dñs con sentire. sicut ⁊ als. vt. ff. ō euic. qđā. ⁊. C. ō rup. ſt vt ꝑponis. ⁊. ff. de reg. iur. q tacet. ⁊ in summa vt ī lib. dispu. Ppy. scōo ꝙterno, ij. cbar. Rub. eꝫ scientia sine contradictione eiusdē cōtrario. licet contraria sit sequēs rubricella per id qō legitur. ff. qui. mo. pig. vel bypo. fol. sicut. ś. non videtur. ⁊. ff. de procu. filius. ś. inuitus. cuz concor. ibi. seq. qō aūt dicitur in fi. vel in bofte regis dicitur per. l. que est in lombar. de succes. si fratres post mortem ⁊c.

Illec regula ē vera in oīb⁹. vt. ś. ō natu. feu. ō bis q fe. da. pos. ś. fi ⁊ q. mo. fe. amit. ī pn.

k ¶ De feudo sine culpa non amittendo. ¶ Quidā non habent bic aliquam rubricam: sed nos hac vtimur.

l
Ancimus vt nemo miles. qō diximus de milite: idē i alijs bodie. vt. ś. de nat. feu. in fi. simile legit. C. qui accu. nō pos. l. ij. ⁊. ff. qō metus cā. nō est verisile. ⁊ merito idē in illis alijs vasal. quia eadē est bincinde ratio ⁊ equitas. vnde idez ius constituendum est. vt. ff. ad leg. aquil. illud. ⁊. ff. de legi. ⁊ senatusco. nō possunt. ⁊. C. de libe. ꝑete. vel egbereda. l. j. Accur.

m ¶ Jqs miles. buic. c. quidā habēt tit. de succes. quo nō vtimur.

n ¶ Jussu. hic iussus ꝓo consensu ponitur. idest sine consensu. et voluntatē oīs: ⁊ notādum est in alijs idez qō in milite. vt in cōsi. fede. imperialem. ⁊ idem de parte qō bic oī de toto: scz vt parte tm aliena

UNIVERSIDAD DE NAVARRA

tam amittat.vt.ff.de vasal.qui cõtra consti.lotha.bene.alie.c.j.

a ¶ Cõcubuerit.istud ca.expositũ est.ff.g.mo.feu.amit.in pn.ff.

b ¶ Et cum co.Not.verbum istud ꝛ soluit questionem quã fecimus.ff. quibus mo.feu.amit.in prin.

c ¶ Quo tpe miles inuesti.ꝛc.¶ Quidã nõ habent hic aliquẽ titu.

d ¶ Ancim[a] vt nemo miles. In quibusdã cõstitutionib[9] non est sancim[a]:ſ ita ẽ tinua tur cũ superiori.c.ꝛ cũ eo nõ laborauerit si potuerit ſ vltra ãnũ ꝛ mẽſes ꝛa dat vt inuestitura ꝛc.ꝛ ita ſm ℔ nõ ꝺꝫ cẽ ℔ inceptio. c.nec rub.q͛ est falsum.

e ¶ Vltra annuꝫ. hoc dẽ mũ tps post scientiã curarit:ꝺũ cñ crassa ꝛ supina ignorantia nõ sit excusa ta. puta si ignorauit q͛ oẽs de ciuitate sciãt.ff.de iur.ꝛ fa.igno.l.j.ꝛ.l.nec.ꝛ l.regula.ꝛ.ff.de cal.ann[o] ꝛ not.de tali tpe exp[re]ssi[m] in.C.de re mili.l.j.

f ¶ Et mẽſem.ſic ergo vi detꝛ q͛ per annũ ꝛ mẽſem possit miles differre petitionem inuestiture:qõ in aliꝭ nõ obseruat: imo ꝛ anno ꝛ die elapſo exclusi dunt aliꝭ ꝺũ tñ sint pubes res.vt ſ ẽstõne fede.impe riale.ſ.ꝑterea.ꝛ hoc erit casuale in milite:sicut et alia casualia notãtur circa militẽ q͛ hic enumerare esset supꝛluũ. ¶el forte corrigit istud p ẽstõne fe derici.ꝛ idẽ erit in milite qõ in aliꝭ:velut ꝙ cõtumag.a feudo puer vasallus post spaciũ tãti tpis. sic ꝛ alibi punit ẽ tumag. vt.C.quoꝫ ap.non re.l.j. ꝛ de iudi.l.ꝑpendũ.ſ. cũ aũt.Sed pone q͛ post annuꝫ ꝛ mẽſem ſm vſum consuetũ ꝺñs vasal. rece pit:nunqꝺ buic talej q͛si ingratitudinẽ videtur re mittere:Et certe vt q͛ sic ff.de leg.comi.post ꝺiẽ.ꝛ de eo qõ cer.loco.l.ſi.

g ¶ Veluti mortis. Nunquid ſi moriat͛ anteq͛ petat cuꝫ supesset tñ ꝺuo vel tres ꝺies de anno et mẽſe vel ꝺie ꝺabitur bere di suo tñ tps ꝺũtaxat q͛tum defuncto superat:aut ꝺabit͛ iterũ mẽſis ꝛ annus:ſſñ.ne tu lector piger efficiaris q͛as ꝺiligenter q͛ notanꝫ in C.de tẽp.in integ.resti.l.antepe.q͛ incipit:ea q͛.ꝛ oia poteris inuenire. licet videaf q͛ illud tñ qõ superat defuncto ꝺari ꝺebeat.vt.C.de iudi. properandum.ſ.finautem.ꝛ.ff.de iudi.ſi iudex.

h ¶ Infantia.ſi babes i ſra ifantia:tũc cessabũt ℈.vel anfractus.vt ptꝫ in ẽsti.fede.j.ſi de feu.ꝙ.fue.c.ſi minor.ſi babes ifamia:tũc q͛rit de cuꝫ ifamia sit intelligẽdũ.nũqꝺ de infamia vasa.an de ifamia do.ſi ꝺi cak de ifamia vas.tũc vꝫ abſurdũ q͛ ꝑpter istã ifamiã ꝺebeat istud ba bere ꝓuilegiũ:cũ potiꝰ ꝺebeat ei nocere ꝺelictũ suũ q͛ ꝑdeſſe.nmiruꝫ ꝺolus,ꝑpterꝰ nõ ꝺꝫ aliquẽ reꝯcuare:neq͛ ꝑpria temeritas alicui lucrati ua ꝛccdi.ff.ꝑ ſo.vcꝛ.ſ.tps.ꝛ de dolo.l.j.ꝛ.l.nerati[9].ꝛ.C.de epi.ꝛ cleri. oẽs.in ſi.ne igit͛ ex ꝺelicto suo fructũ ꝓsequat͛ de vasalli ifamia nõ loq tur.de oñi aũt infamia ſic.puta q͛ ꝺns ex̃cõicatus est:ꝛ ió cuꝫ ꝺño vasallus nõ ḃꝫ loq̃la.in quo casu etiã a sacro fidelitatis est absolut͛.vt in ꝺecretis cã.gr.q.vj.vli[9].ꝛ.c.ſi.ꝛ.j.ti.bic finiſ leg:ꝺeinꝺe ꝙsuetuꝺines re gni icipiũt.c.j.vl'ita ſtelligas ifamia.i.mala fama habita ꝺe oñi mor te.pone ꝺñs vltra mare moꝛtuũ:nec sit fama ꝺe eiꝰ morte post annuꝫ ꝛ mẽſem:certe istud vasallo nõ valet iputari.vñ apparet q͛ boc tps ei a tpe sciẽtie cedat.ꝛ ſm boc erit ei vtile ꝛ nõ ẽtinuũ hoc tps:sed nũqꝺ hodie per.l.federici corrigitur? ¶espon.ibi determinabitur.

i ¶ Absentia.puta cũ cã reipublice sit absens.nũquid ergo absenti cã reipublice nõ currit tps magie si potuit:p ꝑcuratoꝛẽ adire ꝺñm ꝛ nõ fecit.ꝛ vtiq͛ currit ei:nec puto ei succurrẽꝺũ ℈ casu.ff.de mi.pap.egu li.ſꝫ ybi nõ potuit ꝑ ꝑcuratoꝛẽ fec[e]ꝰ est vt ibi nota. ¶el forte vbi iusta ꝺe cã absens est:nec ꝑ ꝑcuratoꝛẽ adire tenet:q͛ nõ intelligit absens q͛ legitimũ ꝑcuratoꝛẽ relinquit.vt in pluribus studiosus indagator po terit inuenire.

k ¶ Dãec.ꝺistinguit tñ si fuerit ẽtumag vel nõvt si ẽtumag fuerit innẽtus quia noluit fuire merito amittit feudũ. ℈ſi ꝺns receꝑit ei͛ ẽtitũ post annũ vꝫ renũciasse iuri suo: ꝛ ℈ ꝑpter multas.ll.vt ar.ff.de recep.celsus.ꝛ.C. de vſu.q͛uis.ꝛ.C.de pac. inter emp.ꝛ vẽ.l.cõmiſſo rie.ꝛ.C.de iure ꝺo.impe. l.ij.ꝛ.ff.de va.ꝛ eg.l.pe.

l ¶ Jꝫ gs fecerit.Cambium.lꝫ non possit alienare:nũquid ꝺicere? Jtẽ nũqꝺ in feudũ ꝺare? Jtẽ nunqꝺ pignoꝛi obligare?li ℈ſi.fede.no tabunꝺ annũẽte ꝺño:ꝛ ℈ ſtelligas verũ esse nisi to tam curiã alienauerit.vt ff.de fun.ꝺo.l.j.ꝛ in lombar.de be.l.fin.ꝛ.j.de leg. con.ſ.eꝫ eadem lege.

m ¶ Pro non facto. hoc intelligo ꝺũ ſuperit vasallus verũtñ eo ꝺecẽꝺte cogit͛ ꝺns ad ꝺimplere,ꝑmiſsum:ꝛ tunc ꝺemũ incipit inuestitura effectũ ꝺabere.qõ ſtelligo tñ ℈ eo mi lite q͛ successionem feuꝺi nõ ḃꝫ.alioqn ꝑ nõ facta ꝺabeꝰ iuestitura. vt.ſ.ſi ℈ feu.ꝙro.fue.c. moꝛib[9].et de feu.ꝺa.in vim le.comꝰissorie.ſi qs inuestierit. ſꝫ ibi aliud notabil͛ vt in lombar.de bene.l.ſi.

n ¶ In possessione mãeat. ꝛ merito:q͛ ꝺebẽt in fuo statu oĩa permanere post ap.C.de ap.l.iiij.qõ itelligo nisi fuerit res mobilis ꝛ psona possidens fuꝰ pecta fit nec satisꝺat vel etiã si res a possidẽte posꝰ tularef.arg.C.q͛ ap.non reci.l.ab egecutore.ꝛ.ff.ꝺ ap.imꝑrator.ſ.ſi.ꝛ q͛ satiſ.cog.ſi fideiussoꝛ.ſ.ſin. qõ aũt ꝺi in ſi. ca.ſ.ante nos ꝺiffiniem[9].ſic intelligit.ſi ambo sint vasalli ꝓncipis curie.alioqn ille ad quẽ appellauerit cãm appellatiõis fine ꝺebito ꝺeterminabit͛.ꝛ als ſi teg.est ꝺiffinieꝭ.

o ¶ Per leg.Sed nũqꝺ cõtinuꝫ vel vtile est ℈ tps:intelligo q͛ vtile sit istud q͛le est illud qõ iꝺulgeꝰ appellãti.Et no.q͛ ꝺetrahit͛ huic.l.p consuetuꝺinẽ:q͛ gñaſr appellãti iꝺulgeꝰ ann[o].vt i aut.ꝺe bis q͛ ingre.ad ap.col.v.¶el etiã ꝺic q͛ hic nõ negaꝫ illud:ſꝫ ꝺ͛q ifra leg hebꝺomaꝺas se ꝺꝫ repſentare:imo boc ſpaciũ ḃꝫ anteq͛ iter arripiat:ꝛ boc itel ligẽꝺũ est ꝺe maioꝛibus valuaſozib[9].vt in lombar.de bene.l.ſi.

p ¶ De contentione inter ꝺñm ꝛ vasal.ꝺe inue.feu.

q ¶ Jꝫ quis miles.alꝰ inueni talem glo.loco isto.vacat istud ca. ꝑpter inferius ca.ſi inter ꝺominum.

r ¶ In possessione.qõ in isto.c.ꝛinef.ſ.possessoꝛẽ ꝺebere iurare nõ est in ꝺiffinicte ric itelligẽꝺũ.ſꝫ ficut ꝺistinguit.ſ.ꝺe consuc.re.feu.c.facꝝ nõ semꝑ.ꝛ notabil͛.ſ.ſi ꝺe iuc.inter ꝺo.ꝛ vasl.iis ori.c.j.qõ antes in fi.ꝺ: non est relinquẽꝺum.ſ.q͛ nõ est bonum vt veritas ꝺenegeꝛ.ſimile in.C.ꝺe appel.eos qui.ſ.j.

¶ Quãdmodũ feudum ad filiam pertineat.

r ¶ Jꝫ qs sine filio.Bñficiũ ꝑis.itelligo nisi pactũ interuenerit vt ꝛ filie succẽꝺat.vt.ſ.ꝺe suc.feu.ſ.filia vꝺ nõ succẽꝺit.

¶ Quibus modis feudum cõstitui potest.

s ¶ Liendum est. Hoc iure. et alꝰ hoc iure.et alꝰ bac in re nullo ꝛc.

Succẽdente.

Facit ad hoc Ange. in.l.ij.ſ. occiſori.in fi. ff.ad ſill.q͛ est veruꝫ ſi ꝺño fuerit ꝺe co.alꝰ secus.

Tps post scientiam currit.

Egẽdicati vasallus ꝺelictuatis ſacramento est absolutus.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a ¶ Succedente. in hoc ca. videtur absurdū. ſ. q⁹ heres egcludat quādo dñs poſſeſſionē in vaſallū trāſtulit: igit inueſtitura ſeciſſe videtur q⁹ ppꝛie inueſtitura poſſeſſio appellat. arg. ĵ. eo. quid ſit inueſtitura. c. ĵ. nā vnuſq⁹q⁹ ſibi ꝛ ſuis heredibus ꝓſpeciſſe videt. vt. ĵ. de duobus fra. a capita. inueſti. c. duo fratres. ꝛ hoc verū eſt ſi heredis mētio habita nō eſt. vt. ff. de ꝓba. ſi pactum. ꝛ aperte ꝫ tradicit. ĵ. de conſue. re. feu. c. ſcien duꝫ. Ppy. tū de hoc dicit vt in ſumma nota.

b ¶ Forte ſit clericus. iſtud ſatis expoſitus eſt. ff. ti. q⁹ ſuccеſſ. teneant. ꝛ i alio ti. hic pōt eſſe titulus q⁹ ſuccеſſ. teneā. ꝛ. ĵ. dicetur.

c ¶ Si de inueſti. inter do minū ꝛc. ¶ Alīs ti. qualiter iudicius feudi ſit egaminādū. q⁹ nō vtimur.

d ¶ Inter dūm. Dꝛa cōtētioe inter dūm ꝛ vaſallū deciderit ꝓbatioe poſſeſſoꝛis ſacramento cā difficilē: ſed ſi teſtes iterfuerint dꝫ fieri p teſtes. ꝓbatio: q⁹ ſi veritatē dicere recuſant: debēt cogi a comite vl'a pōpulo vel ab impatoꝛe ad quē accedere dꝫ vaſallus cū iuſſu dñi: ſ⁹ iterim qēte poſſidet vſq⁹ ad annū: ſ⁹ ſi interim nō iuerit p ſe vl'p aliū: dñi ſacro cā decidet. in clericoꝛ aūt iueſtitura oēs teſtes pariter admittunt. b. o. Bal.

e ¶ Inueſtitura. S⁹ de q⁹ inueſtitura intelligit q⁹ bic dꝫ: q⁹ ꝛo ꝛtruꝫ de noua an de veteri: ſ⁹ ñ. de vet ri: q⁹ñ de noua nō audiū tur teſtes niſi ſint de pari bus: ĩmo dꝫ ꝓ bꝛeue teſta tū. ꝓbari. in q⁹ caſu fm q⁹ſdā nō valet inueſtitura: q⁹ de ſolēnitate deeſt i cōſti. feō. feudi. vt. ĵ. q. teſtes ſunt ne. ad. ꝓbā. no. iue. c. ĵ. vel ēt pōt intelligi illud q⁹ñ pñtes ſunt pares tpe inueſtiture. nā ſi tūc abeſſent: ꝛ tūc ēt eſſnci pūt recipi fm q⁹ h⁹ vſ dici i vbo illo q⁹ ſi tpe inueſtitiōis abſuerūt ꝛc. q⁹ falſus eſt: q⁹ñ ſi abſunt expectandi ſunt. vt. ĵ. de ꝓſue. re. feu. c. ſciēdū. q⁹ aūt bic dī intelligo q⁹ dñs pares nō

nullo mō ei ſuccedēte[a]. ¶ Si dñs qui inueſtiuit forte ſit clericus[b] ꝛ cōtigerit vt ante moꝛiaꝫ q⁹ vaſallus poſſeſſionē feudi nancisceret: exinanit feudū. q⁹ gñal'r in oib⁹ clerici/ q feudū dant obſeruatur.

¶ Si de inuestitura inter dñm ꝛ vasallū lis oziatur[c]. Tit. xxvj.

J inter dūm[d] et vaſallū lis oziat de inueſtitura feudi dño. ſ. inueſtitura[e] ſe feciſſe negāte: ſi teſtibus res. ꝓbari non poterit poſſeſſoꝛis ſacro res decidaf: idem ꝛ in cozū ſucceſſoꝛib⁹ obſeruat. ſi vo teſtes interfuerint ꝛ eos vaſallus ad teſtimoniū vocauerit cozū teſtimonio cū ſacro credatur. Teſtes vo ſint pares ei[a] ꝛ qui ab eodē ẓ dño feudū tenēt: q⁹ ſi tpe inueſtitiōis abfuerint: ēt extranei ſūt recipiēdi. q etiā ſi veritatē ẽclare voluerint forte amoze vel ꝑcio vel alia q̄libet ex cā/a comite[f] vel a pp̄lo iurare cōpellāt ꝙ ex ea cā falſitatem nō dicāt: nec vera ſciētes taceb⁹t. Dis eñ nō cogentib⁹ eos vaſallus cū ipo dño ad ꝑatoze[g] ire feſtinet/ eiq⁹ cām itimet: ꝛ q⁹ imperatoꝛ inter eos iudicauerit/ obſeruef[g]. Si aūt ſe venturū vel nunciū miſſurū vaſallus ꝓmittat ex quo ꝓmiſerit vſq⁹ ad annum[i] q⁹te poſſideat. Si vo ad regē nō venerit vel nō miſerit ifra annū[k] dñi ſacro cā finiatur. Et ſi teſtes ſacro[l] iaz dicto ꝑſtito ſe nō interfuiſſe dixerint: dñi ſacro q̄ſtio terminet. Dec oīa etiā in clericoz[m] ꝑſonis locū habent ꝓter q̄s q⁹ de ꝑſonis teſtiū dictū eſt. In clerico rū feudo pariter accipiunt pares ꝛ extranei. boc ideo q⁹ cuz clerici quoſdā de feudo inueſtiunt: ſepe abſconſe ꝛ ſine ꝓſentia ſuoz cō fratrum hoc facere ſtudent.

¶ Dꝛa contentione inter dūm ꝛ vaſallum ſi vaſallus dicit ſe vel patrem ſuum inueſtitū debet ꝓbare ꝑ teſtes ſalte duos ſuam intentionē ꝛ eo in ꝓbatione deficiēte defertur ſacramentum dño poſſidēti qui iurabit cum. ĵ. ſacramentalib⁹: ꝛ eo nolēte iurare deferf actori q iurabit etiā cum. ĵ. ſacramētalib⁹. vtroq⁹ autem nolente iurare dñs poſſeſſoꝛ abſoluit. vaſallo autem poſſidente ſi poſſidet per annū ſciente dño ꝛ nō cōtradicente ſolus dꝫ iurare ſine alijs: alſ aūt nō. b. o. Bal.

¶ Si qs[n] ſe vel pr̄cs ſuū ab aliq⁹ defuncto vel patre ei[a] de feudis inueſtitū eſſe cōtēderit: niſi p duos pares[o] de domo ipſi⁹ dñi. ꝓbaucrit q⁹ dō intēdit: vel ēt cū pares abſunt per alios[p] idoneos duos teſtes[q]: tūc in electiōe dñi eſt vtruꝫ velit iurare[r] cū. rij. ſacramētalibus illū q feudū q̄rit p ſe vel pr̄cs eius ſi de boc q̄rat de ipſo feudo inueſtitū nō fuiſſe. Q⁹ ſi iurare noluerit actoꝛ iuret cū. rij. ſacramētalib⁹ ſe vel patrē ſuū inueſtituꝫ fuiſſe. q⁹ ſi iurare[s] noluerit/ q con uenitur eſt abſoluēdus[t]. Scōm enim moꝛē mediolanenſium hec ſacramenta ꝓeſtāda[u] ſunt tam a filijs actoꝛis vel rei q̄ ab ipis ꝑn cipalibus perſonis. Si aūt aliq⁹ quis in poſſeſſione feu. ſit de quo dñs dicit eū inueſtituꝫ non fuiſſe/ tunc ſine ꝓbatione vlla teſtiuꝫ debet ſolus[v] iurare ſe vel patrē ſuum fuiſſe inueſtitū. Dec autem ſunt ita tenenda ſi per vnū annuꝫ ſciente[w] dño ꝛ nō cōtradicente in poſſeſſione feudi permāſit. Alioquin iuſta ignoꝛātia vel parui tēpoꝛis negligētia cū inique poſſeſſionis periurio quandoq⁹ dño in poſſeſſione damnum affert.

Veritates celans no cere defi derat.

f ¶ Qualibet ex cā a comite. Sed iſtud notādū q⁹ gradatim faciēda eſt poſtulatio. ſ. de minoꝛe iudice ad maioꝛem iudicem.

g ¶ Ad imperatoꝛē. nā ꝓimo iuocaf curia: poſtea comes: deinde ppls poſtea imperatoꝛ. ſic etiā ꝓcedit a ꝑpl'o. in aut. de ap. col. iiij. ſ. vlti. ⁊ videat ff. de ẓti. ꝓn. l. j. ꝛ inſti. de iure na. gē. ꝛ ciui. ſ. ĵ. ꝛ q⁹ ꝓcipi. nā ibi inuit ꝙ maioꝛ ſit ppls impatoꝛe cū ab eo poſſit degradari. l⁹ in cōtrariū barbarius philippus dicat. ſ. plus poſſe imperatoꝛem. vt. ff. de offi. ꝓcto. l. barbarius philippus. Accurſius.

b ¶ Obſeruef. ꝛ merito. q⁹ q⁹ ꝓcipi placuit legis b⁹ vigoꝛē. vt inſti. de iu. na. ſ. ĵ. ꝛ q⁹ ꝓcipi. ẓ. ff. de ẓti. ꝓn. l. j. ꝛ inuenif erroꝛē ꝓncipis ius facere. vt. ff. de ali. ꝛ cibā. leg. l. iij. in fi. ĵ. ꝛ q⁹ comes vtpote loco ꝓſidis ſtatuit ꝙ neceſſitate ſeruandū eſt. vt. C. vbi pu. edu. de. l. j.

i ¶ Vſq⁹ ad annū. ꝛ eſt illud mirabile ꝙ ann⁹ vaſ. indulgeꝛ ad ꝓſtandū ſe: cū tm. vj. bebdomade cōcedāt ſuperioꝛib⁹ appellationib⁹. vt. ſ. quo tēp. mi. in. pe. de. c. iij. ſ. fi aūt digerit. ꝛ in lō. de be. l. vl. S⁹ iſtud cur cōtingat is inquirat qui laboꝛ mūdi egagitat cū magime ſpaciū nouez menſiū ſeptēꝛionalib⁹ boibus ad ſe repſentandū iudici legūlatoꝛib⁹

k ¶ Infra annū. ꝛ ſic ꝓ totū annū quiete debet poſſidere vaſallus. licet ifra annū ſe debeat repſentare. ꝛ eſt no. q⁹ hic poſſeſſoꝛi ꝓbatio incūbit. ſed itelligo q⁹ alind ꝓ dño faciebat. vt. ĵ. dicit: q⁹ ſi teſtes ſe nō iterfuiſſe digerint q⁹ ſacrameto dñi cauſa finitur. ꝛ intelligo q⁹ hoc ſacramētuz ad cautelā dño detur cuz is in ꝓbatione deficiat qui ꝓbare tenetur. ſicut not. in. C. de re. cre. ꝛ iure iur. in bone. ꝛ hoc conſonat ei q⁹ legit. ĵ. de ꝓſue. re. feu. c. ſacramentum.

l ¶ Sacrameto. ſi habes non tunc ſimiliter debes habere in ifra dñi ſacramento/ alioquin non.

m ¶ In clericoz. Dic colligit ex eq⁹ perſonarū q̄ſtitate ꝛ differentia licitum depzehēdit q⁹ als non licet. vt no. ſ. de nat. feu. circa ꝑn. q⁹ aūt oz hic de clericis. ſ. q⁹ feu. da. ꝓſt. cognati tū excipiūf quibus dare ꝓhibet. vt. C. de ſa. ſan. ecc. iubemus. aut. qbuſcūq. l⁹ poti⁹ bodie agnatis q⁹ ẽneis bmōi bificia a clericis cōcedāt: nec ſibi pūt apparere duz administrāt. vt. ff. de ẽben. emp. non l⁹. ꝛ de offi. pcō. ſolēt. ſ. vlti. Jtē in iſto. ſ. notare l⁹ ꝛ nota bi ſi in inferioꝛ. ꝑgi. ſ. q⁹ inopia. ꝓbationum emergēte licitū deꝑhendit q⁹ als eſſet illicitū. vt no. ſ. de ẓtē. inter do. ꝛ vaſ. de inueſti. feu. circa ꝑin.

Licituꝫ ſa cit ex illici to ꝓſonaꝝ qualitaꝫ ꝛ differētia.

n ¶ Si qs. quidā huic ca. bñt gl. tales. vacat boc. c. ꝑter inferius. ſi duo.

o ¶ Pares. bic no. duos teſtes ſufficere ad inueſtituraꝫ. ꝓbandā: ꝛ merito: q⁹ vbi numerus teſtiū nō exigiſf duo ſufficiunt. pluralis ēm locatio duoꝝ nu mero ẓtēta eſt. vt. ff. de teſti. vbi. vñ dñs in euāge. Jn oze duoꝝ vel triuꝫ teſtium ſtat omne vbum. ꝛ extra de teſta. relatum.

p ¶ Per alios. ecce q⁹ ꝑple notanimus vel inopia ꝓbationum emergente.

q ¶ Duoꝫ teſtes idoneos. cū pares abſunt. vt. ſ. eo. c. ĵ. ꝛ de b⁹ dic vt ibi nota/ umus. q⁹ aūt de domo. i. de curia intelligo ne forte domeſticis teſtib⁹ fides imꝓbet. vt. C. de teſti. paꝛētes. ꝛ. l. aduerſus. ꝛ. l. etiā. q⁹q⁹ tñ ꝛ domeſtici admittunf. C. ō repu. l. ꝙenſu. ſ. fi. ꝛ boc eſt q⁹ dicit niſi ꝑ duos pares. Accur.

r ¶ Jurare. ecce q⁹ ꝓpe no. inopia ꝓbationum emergente ꝛc.

s ¶ Q⁹ ſi iurare. Quid ergo ſi nec iurat nec ſe iurare velle recuſat: Rñ. intelligo ꝙ iudeq⁹ debet ſtatuere tēpus infra q⁹ iuret ſi vult dñs: quo trāſacto in vaſallū trāſferatur electio ẓ anteꝙ iuret etiā die trāſacto poſſit adhuc iurare dñs. vt arg. ff. de lega. j. cum res. ẓ. C. eōdē de leg. ſi duob⁹. ſ. ſed ſi quis. ꝛ. ff. de op. lega. mancipioꝛū.

t ¶ Abſoluēdus. nimiruꝫ actoꝛe nō ꝓbāte vel q̄ſi ꝓbāte abſoluit reꝰ: ꝛ ſi nihil ꝑſiteri obtinere dꝫ. vt. C. de eden. q accuſare. q̄ſi ꝓbante. ſō dīgi: quia iuſurādū loco ꝓbationis cedit. imo q̄ſi ꝓbatio dī. C. de re. cre. actoꝛ. ꝛ. ff. de iureiurā. nō erit. ſ. oato. ꝛ. l. ſ⁹ ſi. ſ. fi. ſ. l. ꝛ. tutoꝛ.

Juſiuran duꝫ q̄ſi ꝓbatio dī.

v ¶ Preſtāda. tam a filijs. ꝛ merito q⁹ñ ꝑſona patris ꝛ filij vna eſſe itelligit. C. de impube. ꝛ ali. ſub. l. vl. ꝛ inſti. de inuti. ſti. ſ. ei qui tuo. ꝛ vnū eſt ſacrm teſtatoris ꝛ heredis. vt in aut. de iureiur. a mo. preſti. in prin. l⁹ alibi dicatur ꝙ multū diſcrepet iuſtuꝫ. hereditariū a principali ſacramento. C. de re. cre. ꝛ iureiuran. i. generaliter. in prin.

w ¶ Debet ſolus. intelligo ſm diſtinctionem que fit. ĵ. de conſue. re. feu. ca. ſacramentum.

x ¶ Sciente. bic ſumitur ꝙ patiētia fine contradictione habetur ꝑ eq⁹

preſſo cõſenſu.ſile eſt qõ ỹ de coberedib⁹ qui preſentes paſſi ſunt vnũ coheredẽ totã hereditatẽ vẽdere ꝛ pciũ acceperũt.nam ꝛ ipſi videtur ſuas partes vẽdidiſſe.vt.ff.de eui.gd.idẽ quoq; ỹ de liberto q paſſus eſt dñm rẽ vẽdere cũ ꝑ ipſa parte pretiũ ſoluiſſet.ff.mãda.ſi vo.ỹ.inde papinianus.nã ꝛ pater videt approbaſſe matrimonium filij ſui cum

ipm ꝛtrahentẽ nõ prohibuit ſcies.vt.C.de nup.ſi vt proponis.idem dicas de cõtractu filij . vt.ff.ad macc.ſi filiꝰ.ſed vt magr nauis vꝫ illũ naui ꝑpoſuiſſe quẽ in miſterio fungi voluit nec ỹdicit. vt ff.ꝺ exerci.l.j.ꝯ.magr.idẽ q̃s de eo ỹ q miſit ſtillici diũ ſuũ in alienis edibus ſciente eo ꝛ nõ ỹdicẽte cũ emerat ad B. vt.ff.ſi fuit. vẽdi.ſi a te. ſ ꝛ ſi paſſus fuero te i meo ſepulcbro edificare ꝛ me ſciẽte mortuum tuũ intuleris aliũ poſtea te inferentẽ pbibere nõ potero.vt.ff.ꝺ mor. inſe.ſi ꝑpnus.ꝯ.fin.nam ꝛ ſi ego dñs horreoꝝ ꝑpoſitũ habeo auruꝫ argẽtuꝫ ꝛ margaritas meo nõie ꝛpericulo nõ recipe rẽ ꝛ me ſciente has res in horreis idugeris:videor ꝑpoſito receſſiſſe. vt.ff. loca.ꝛ 2du.cũ in plures. ꝯ.locator.ſ ꝛ ỹ in inſtro nõ ỹtineat poſſeſſionem fuiſſe traditam: ſi dño tñ ſciẽte tu emptor poſſedi/ſti diuti⁹ eã tradidiſſe in telligif.C. de acq.poſſ.l.j. ꝛ.ij.nã ſi dñs ſciat ſuum ſuũ militare vel aliquã di gnitatẽ habere ꝛ ipm nõ renocet:vꝫ ſentire ꝛ ingenu⁹ efficiãt.C. qui mili. nõ poſ.l.pe.ꝛ vlti.Jtes ſi nõ ỹdigerit ſuũ ordinari clericũ cũ ſciebat.vt i aut. de ſan.epi.ꝯ.ſi ſeru⁹.col. ij.hic q̃ ſciẽtia ſiue patiẽtia ſine ỹdictione ꝑ ꝯſen ſu accipit.ſ ꝛ itelligo ſicut expoſitum eſt.ſ. qui.mo. feu.amit.ꝯ.preterea.

Patiẽtia pro cõſenſu habet.

¶ De feudo dato ꝛc.

a ¶ Jꝰ qꝰ. Pacto. boc.ꝯ. dicitur expreſſe q̃ nõ põt feudũ acquiri ſm pactum.l. cõmiſſorie occaſione pignoris. ꝛ eſt ratio: qꝛ in pignoribus oibus reꝛobata eſt lex cõmiſ.C.de pac.pig.ꝛ le.cõ.l.j.ꝛ.ij.Sꝫ qd erit de tali pacto:putavẽdo tibi domũ ꝓo centũ aureis:ꝛ niſi ſolueris ite grũ pciũ retinebo poſtea in feudũ:ꝛ ſoluis medietatẽ plus minuſve: qd iuris erit:nũqd licitũ eſt pactũ? Rñ.vꝫ q̃ hoc pactũ ſit licitũ:qꝛ in traditiõib⁹ rerũ ſuaꝝ quodcũq; pactũ apponaꝝ valere ꝺ.ff.de pac.in traditiõib⁹.nã ꝛ ſi nõ expediat oño tales vaſ.hẽre:tñ põt pactũ valere ff.de fui.ei fundo.magime cũ iſtud pactũ nullã ỹtineat turpitudinẽ. idcirco vꝫ valere. Sed ỹ eſt qõ ſequit ſtatim.ſ.feudũ emẽ nõ ſub ꝑtextu pecunie:ſ ꝛ amoꝛe ꝛ honoꝛe dñi acgrif.vt no.ỹ.põt ergo diſtiguꝫ vtrũ voluerit oño tota domũ ꝑ feudo teneri.an ꝑ ea tñ parte ꝑ q̃ pciũ nõ eſt ſolutũ:vt in pmo caſu nõ valeat:ſcõo teneat ꝓo parte illa.ſ ꝛ bodie ſub ꝑtextu pecunie multa feuda acquiranẽ.Sed qd erit ſi debitoꝛ cuꝫ ſuo fideiuſſore pactũ fecerit ꝑ niſi ſoluerit creditoꝛi ſuo:ꝛ niſi eũ liberauerit vſq; ad certũ tẽpus:ꝛ ſi fideiuſſor ſoluerit ꝓo eo poſtea q̃ habeat ipſum pignus ꝑ feudo:nunqd valet pactuꝫ?Et videtur q̃ ſic.ff. de cõtraben.emp.l.fi.licet prima ratio videtur refragari.

b ¶ Uicũq; iſtõ q̃cũq; ſic itelligo.ỹ niſi credito: alio iure velit ſe tueri:puta ꝑſcriptionẽ.ccc.an.allegãdo:q̃ qdã facere põt ỹ q̃ſdã:magime poſt iteruerſa poſſeſſionẽ.vt no.i.C.de pig.acti.nec creditoꝛes.vꝫ etiã ſi ius dñs ỹpetrauit ꝛ poſt biẽnũ ſoluere voluerit debitoꝛ:tũc nõ cogit ſolutionẽ recipere creditoꝛi.vt.C.de iu.ꝺo.ipe.l.vlt.ỹ medio.l.ỹ

¶ De feudo dato invicem legis cõmiſſorie reprobãdo. Tit.xxvij.

¶ Feuduꝫ nõ poteſt cõſtitui ſub pacto legis cõmiſſorie:quia nõ ſub pretextu/pecunie:ſed amoꝛe oñ ꝺandum eſt.Bal.

Sꝰ quis obligauerit aliquam rẽ pignoꝛi eo pacto[a] vt ſi ſtatuto tpe pecunia ſoluta nõ fuiſſet res eſſet creditoꝛis:ꝛ eaꝫ p feudo habeat: põt debitoꝛ q̃uncq;[b] pecuniam ſoluendo pacto non obſtante pignus recuperare:feudum emẽ nõ ſub pretextu pecunie: ſed amoꝛe ꝛ honoꝛe oñi acquirendum eſt.

Sꝰ quis inueſtierit aliquem de feudo ſui militꝫ: viri placentini prozſus aſſerunt banc inueſtituram non aliter valere niſi eo conſentiẽte[c] cuius erat feudũ: mediolanenſes ꝛ cremonẽſes nihil diſtare aſſeuerãt vtrũ eo ſciente vel ignoraẽte:dummodo eo viuente nullum detrimẽtum de feudo ſuo ſibi cõtingat.Hoc autem dicendũ eſt de eo militꝫ qui feudi ſucceſſoꝛes[c] non habet.

¶ De vſu mediolanenſium ſm quoſdam. Titu.xxviij.

¶ Filio militiꝭ dicẽti patrẽ inueſtitũ de pignoꝛe.ꝛ.eee.an.nomie feudi poſſediſſe deferẽ iuſiurãdũ vt iuret cũ ꝺuodecim ſacramẽtalib⁹ forma ỹ tradita:ſ ꝛ eo nolẽte iurare deferẽ filio dñi.q ſi iurare recuſet cogif filiũ militiꝭ iueſture.ỹ.ꝺ.Ja.de bel.

Uidã obligauerat terrã quãdã ſuo militi:ꝺcide cũ filiꝰ ſui dñi longũ poſt tpꝰ pecuniaꝫ offerendo pignꝰ liberare voluiſſet:filiꝰ militis ꝓtẽdebat patrẽ ſuũ a dño ſuo defuncto de pdicto pignoꝛe inueſtitionem feudi accepiſſe: vñ viri prudentes mediolanẽſes interſi receperat pecuniã:pignus reſtituere cogif.vt.C.de iu.ꝺo.impe.l.ỹ.

c ¶ Nõ obſtãte.ỹ verũ eſt ſi q̃ãtio inter dñm ꝛ vaſallũ eſt:aliogn ſi iter extraneos valet pactũ.vt in lõbar.de debi.ꝛ guar.ſi quis fideiuſſoꝛẽ.

d Jꝰ qꝰ.Conſentiente.itelligo iſtud ſm.Ꝑ.cũ de futura ſucceſſione tractaf:qꝛ ỹ bonos moꝛes tale pactũ factũ ꝓbabatur:ꝛ eſt ideo rogati laudauerunt in electione filij militis eſſe cum.xij.ſacramẽtalibus iurare patrem ſuum[e] vel ſe a domino ſuo per inueſtituraꝫ predictam terram tenuiſſe:ita vt per.xxx.annos[f] cõteſtatio pigneris a parte domini aduerſus ipm vel patrem ſuum facta nõ fuiſſet. Si autez ipſe iurare noluerit filius defuncti domini neceſſe habet iurare cũ.xij.ſacramẽtalibus defuncti militem inde per feudũ inueſtitũ non fuiſſe.Q; ſi ita iurare recuſet:inueſtire ipſum filium militis domini filiꝰ de iam dicta terra per feudum debet.

¶ Jncipit liber ſecundus.

¶ De feudi cognitiõe[k]. Titu.j.

¶ Cauſe generaliter ant decidũ iure romano/aut legib⁹ longobardoꝝ/aut 2ſue tudine:ſed cauſe feudales decidunt ỹ 2ſue tudine q̃ vincit legẽ in hac parte:ſ ꝛ ỹ dici ſoleat.cõſuetudine autem deficiente decidi poſſunt etiam lege ſcripta.Bal.

Bertus de oꝛto anſelmo filio ſuo dilecto ſalutez.Cauſarũ quaꝝ cognitio frequenter nobis cõmittitur:alie dirimũtur iure romano: alie ỹ legib⁹ longobardoꝝ:alie aũt ſm regni cõſuetudinem: que q̃ãs ſint varie q̃ãs ſm diuerſoꝝ locoꝝ aut curiaruꝫ moꝛes ſint diuerſi nec breuiter põt dici: nec ỹ libello facile cõpꝛehẽdi: vſum tamen feudi qui in noſtris partib⁹ obtinet ꝑut poſſibile eſt exponere tibi neceſſarium duxi. Jn iudicio eteñ q̃ de feudis agif: illud legibus noſtris ỹuũ dici ſolet.legum aũt romanoꝝ nõ eſt vilis auctoritaꝫ: ſed nõ adeo vim ſuam[l] inualidiuꝫ.vt.C.de pac.l. fi.ꝛ.C.de inuti.ſtip.cę eo. vñ nõ ỹ.mulieri q̃ nullũ regreſſum ad bona pñna ſe habiturã pacta fuit.C. de col.l.iij.vel etiã ſi de futura ſucceſſiõe nõ tractaf ſ ignarus fortẽ vaſallus de alieno feudo inueſtituram accepit:vel etiã ſcieꝫ ꝛ nominatim de euictiõe cautionẽ habuerit.vſ/acepit:cur nõ valeat nõ video:nimiꝛ q̃m ẽdere rẽ alienã poſſe nulla eſt dubitatio.ff.de ỹben. emp. rẽ alienã.Uel intelligit q̃ ad ꝑiudiciuꝫ vaſalli ſicut mediolanẽ.faciũt.vt no. ẽt.j.ſi de feu.deſun.ꝑto. fu.c. moribus .ꝛ.j.de inueſti.rei alie.c.cũ ỹ re alĩ. hec ita dicta ſũt ſm.Ꝑ. ſed ſm mediolanẽ.nõ.naꝫ qõ ipi dicũt ỹmõ de feu do viuẽte illo nullũ detrimentũ patiaf:iſtud cõſonat.ll.ſ.notatis.ꝛ eſt ar. ff.de ſer.ru.ꝑedi.p q̃dꝛ. ff.de aq̃ plu.ar.in ꝛceden do .ỹ videaf arg.ỹ.ff.de aqua quoti.ꝛ eſti.lucio.

e ¶ Succeſſoꝛes. Sed cur in eo q̃ hꝫ ſucceſſoꝛes idẽ iuris nõ eſt: cũ nullũ ỹiu dicũ ipi bẽdibuſve ſuis fieri debeat:Rñ.huic ſtudioſus rñ.nõ oĩum que a maioꝛib⁹ tradita ſunt ratio reddi põt.ff.de legi.ꝛ cõ.non ominum.

f Tida3 obligauerat .ſup boc.ꝯ.pauci tit.habent vel rub.q aũt habẽt talẽ ỹſueuerũt habere:de vſu mediolañ. quo non ỹtimur.

g ¶ Nõgũ tp̃s.ſ ꝛ habeẽt qõ ſ.ꝑri.no.eſt.c.ſi qs obligauerit.ſ.qꝛ ius offerẽdi nõ tollif longo tpe.vt.C. de pig.ac.nec creditoꝛes.

b ¶ Suu3.poſt iſta verba ſm q̃dã expẽplaria in tex. habẽt bec adiecta a dño ſuo poſt inueſtituram predictã defuncto poſtea cõtinuanẽ ſubſequẽ.ſ. per inueſtituram predictam ꝛc.que ſequuntur.

i ¶ Per.eee.an.Hic no.ꝑſcrip.eee.an.i feudo locũ habere.ỹñ ſi aliqs p.eee.an.feudũ poſſedit ꝛ fuit iũ dño exhibuerit q̃uis de ea re nunq; inueſtiꝰ fuerit.tñ ꝑſcriptionẽ acq̃ſuit:ita q̃ ſe tueri potuerit.vt.ſ.ſi de feu.2ꝺo.fue.c.ſi qs p.eee.an.Quid q̃ ſi a poſſeſſiõe ceciderit iſte q ꝑſcriptiõe ſe tueri põt:nũqd vẽdicare poterit?Rñ.vtiq; adhibita diſtictõe q̃ fit i.C.de ꝑſcri.eee.vel.gl.an.ſi qs ẽptiõis ꝛc.ſ ꝙ ỹ.j.e.vꝫ miruꝫ q̃ filiꝰ iurare ỹ ꝑ inueſtituraꝫ patrẽ ſuũ mortuũ fuiſſe ꝛ ſe ꝑ feudũ q̃s rẽ te nuiſſe:ita vt p.eee.an.ꝛteſtatio pignoris facta nõ fit:ſ ỹ ꝺeferẽ de incerto.ſ.defuncti militẽ ꝑ feudũ inueſtitũ nõ fuiſſe. Sꝫ cur nõ ſufficit ipm ꝑbare ꝛteſtationẽ pignoris factã:vbi tñ alter ꝑſcriptiõe feudi ſe tueri?Rñ.boc nõ negaf hic:ſ ỹ hic filiꝰ volebat ſe tueri dicẽs ꝑem ſuũ inueſtitũ.vñ puto ꝙ ſi tñ ꝑſcriptionẽ feudi alleget filiꝰ ꝺefũcti/q̃ filiũ dñi nõ alĩ teneaf ꝑbare niſi ꝑem ſuũ pignoraſſe ꝛ ꝛteſtationẽ factã

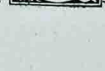

fuiſſe ante ſpatiũ.eee.an.eſt tñ legitima interruptio ſi per executoꝛẽ confecuta ſit cõuentio.vt.C. de ꝑſcrip. eee.an.ſicut arg.ad boc.C.de pig.act.nec.q̃.

¶ Explicit liber primus. Jncipit ſecundus.

¶ De feudi cog.¶Quidã nõ hſit de feudi cognitiõe. Bertus de oꝛto.Tim ſuã egrẽdunt.ac ſi aperte ꝺicat: conſuetudo

k l

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Cõsuetudo in feudis leges vincit.

cõsuetudo in feudis vincit leges: licet ꝛtra. dicak. C. q̃ sit lõg. ꝙsue. cõsuetudinis. sed hoc intelligo de equa/nõ de iniqua cõsuetudine nimirum male inuenta: ꝛ male cõsuetudines non confirmantur etiam longo tempore. vt in aut. vt nul. iudi. ℊ. nulli vo. colla. tig. ꝛ in decretis distin. viij. c. mala consuetudo. ꝛ. c. consuetudo.

a ¶ Cõprehẽsus. ac si apte dicat argumentis nõ est credẽdũ: nisi in ꝙstuetudinib⁹ feudi. lz in legib⁹ reperiat̃ C. ff. de re mili. nõ omes. ℊ. a barbaris. Sed nunqd de filibus ad filia est. pcedẽdum: ꝛ vtiq; vt opinor in legib⁹. ff. de legi. ꝛ ꝙstitu. nõ pñt. Quid est ergo qõ dictũ est i feudo q̃ argumẽtis non est credẽdus: ℟. intelligas q̃ sile non apparet ꝛ lzq̃ fieri debeat ĩdicat. nã tũc sequẽda est. l. ꝛ ar. supflua nõ concedunt ergo hic primo cõsideraꝛ consuetudo. scdo filia vel leg. nã lex ꝙsuetudini nõ potest obuiare. q̃ est intelligendum. vt. C. sile legit in decretis. nã nec decretis possunt obuiare leges. vt in decre. distin. ig. leg.

Decretis leges obuiare non possunt.

b ¶ Coherentibus. veluti in rebus immobilibus: ꝛ qõ sequit aut solo coherẽtibus: vtputa in fructib⁹ qui pendent in fundo. vt pote fundi pars ipsi fundo coherere dicitur. naz fructus pendentes fundi pars esse videntur. vt. ff. de rei ven. fructus.

c ¶ Immobilia. vt sunt panes ciuiles. vt. C. de iure do. l. fi. ℊ. pterea. Sed nunqd debitor noĩa inter immobilia cõputanť: ℟. hoc ab antiquo quesitum est ꝛ alibi satis disputatum: ꝛ ideo omittimus.

Debitor noĩa inter ĩmobilia numerãt.

d ¶ De cauena. melius dixisset iudicio meo veluti fe. ꝛc. vt sic ĩtelligať q̃ nõ sit expositiuũ illius verbi aut his q̃ inter immobilia cõputanť. ꝛ sic feudũ camere aut cauene cõputabiniur in rebus immobilibus vel etiam solo coherentibus. vt. ff. vnde vi. l. i. ℊ. iij. Accur.

e ¶ Nisi inuestitura. intelligo aut eo qõ babeť. p inuestitura vtputa cũ iusserit dñs aliquẽ ire in possessionẽ. lz cm possessionẽ nõ tradiderit. p eodẽ tñ habeť. vt. ℊ. de ꝙsue. re. feu. c. sciẽdũ. lz illud feudum ad heredes nõ trãseat. vt. ff. ℊ. q. mo. feu. po. ꝙsti. c. sciẽdũ. ꝛ ideo sile est buic qõ dicit actoꝛe nõ ꝑbate re⁹. ꝛ ñ nihil ꝓfiterit obtinebit. vt glosak. C. de eden. q accusare. nã lz bic deficiat inuestitura: sufficit tñ q̃si ꝓbatio: q̃ intelligit iusiurãdũ dela ibi lz deficiat ꝓbatio sufficit tñ q̃si ꝓbatio: q̃ intelligit iusiurãdũ dela tũ ꝛ ꝓtitũ. succedit em loco ꝓbationis iusiurãdũ ꝛ q̃si ꝓbatio appellak. ff. de iureiur. nõ erit. ℊ. dato. ꝛ. l. sed ꝛ ti. ℊ. fi. ꝛ. l. tutoꝛ. Accur.

Iusiurãdũ loco ꝓbationis succedit.

f ¶ Aut successione. istud põt habere locũ in coheredib⁹: sed nõ in filio cũ patri succedaꝛ: nimirũ etiã viuente patre dñs intelligit. vt insti. de bere. qua. ꝛ dif. ℊ. sui ꝛ alibi oẽ q̃ pene ad. ꝙtia bona venire intelligit. vt. ff. de suc. eo. l. i. ℊ. largius. vnde nibil ei deest ꝑter administrationẽ. ff. de li. ꝛ posthu. in suis. ex his ergo colligit q̃ filij nõ acquiruntꝑ patri succedendo: sed acquisitum capiunt. Accur.

g ¶ Quid sit inuestitura. ¶ Quidã nõ babẽt hic titu. nec rub. ꝛ male.

b Inuestitura. Vasallos. circa hũc articulũ talis est faciẽda distinctio. aut agit de noua inuestitura aut de veteri: aut dñs bz pares aut nõ. Itẽ aut vasal. põt. ꝑbare per bzeue testatũ aut nõ: al's possidet dñs al's nõ. Itẽ aut est dñs clericus aut laicus. al's cõpellit pares aut nõ vult cõpellere. Itẽ al's bz vasal. feudũ: al's nibil bz. q̃dẽ agit de noua inuestitura: ꝛ dñs bz pares: ꝛ est in possessione feudi: tũc dz. ꝑbare vas. inuestiturã ꝑ pares. vel et ꝑ bzeue testatũ: ꝛ ab ipsis parib⁹ ꝙfirmatũ. vt. ℊ. ꝓpꝛi. 53 ℑm mediolanen. etiã siab alio est ꝙfirmatũ sufficiẽs est. vt. ℊ. qui testes sint necessa. ad. ꝑbã. nouã inuesti. ca. sue clericus. ꝛ. c. 53 sciẽdũ est. ꝛ boc vbi dñs compellit pares iurare. si aũt pares aliq̃ ex cã noluerint iurare nec dñs cõpellit eos tũc licebit etiã ꝑ extraneos inuestiturã ꝑbare. vt. ℊ. ꝓpꝛi. ℊ. ꝛ si ẽnei noluerint iurare: tũc a comitevel a ꝑlo debet cõpelli iurare. q̃ si noluerint eos cõpellere: tunc vasallus cũ misso dñi ad ipatoꝛẽ ibit. ꝛ qõ impatoꝛ iudicauerit ꝑ habit. vt. ℊ. si de iuesti. inter do. ꝛ vas. lis oꝛi. c. j. ꝛ bec vera sunt cũ dñs bz pares. si aũt dñs nõ bz pares tũc sufficient ẽt testes extranei. ad. ꝑbãdã nouã ĩuestiturã. vt. ℊ. e. ℊ. si vo. Nec dicat ꝙs inuestitura valere cũ sine parib⁹ facta est q̃si pares haberẽt: q̃si si absint expe ctãdi sunt. vt. ℊ. de ꝙsue. re. feu. c. sciẽdũ. hec va sunt cũ vasal. ꝑbare põt per testes. si vero ꝑbare non poteť per testes nec p publicũ instrumentum siue p bzeue testatũ: tũc dño dabit sacramentũ vt aut iuret aut referat vas. vt. ℊ. ꝓpꝛi. ℊ. si vo inuestitura. qõ quidẽ verũ est sz q̃ dñs debebit iurare si vasal. aliunde nõ habet feudum ab ipo domino. al's enim de equitate rẽmittit dño iusiurandũ. vt. ℊ. de contro. inue. ℊ. si vero feudũ. ꝛ bec vera sunt cuz de nouа inuestitura agit. si autem agatur de veteri: tũc etiam egꝛanei testes recipiũtur. vt. ℊ. de ꝙsue. recti feudi. ca. sciẽdũ. in fi. Et bec vera sunt ꝛ laico dño: in clerico aute dño inditstincte admittũtur pares ꝛ egꝛanei. vt. ℊ. si de inuestitu. inter do. ꝛ vasal. lis oꝛia. ℊ. si aute se venturũ. qõ verũ est cum de rebus eccleie facit inuestituraz. si aute de suis ꝓꝓꝛis: tũc idẽ dicendum est ꝛ obseruãdum in clerico qõ obseruať in laico. vt. ℊ. q tes. sunt necess. ad ꝑban. no. inue. ca. ℊ. ꝛ bec vera sunt q̃ dñs est in possessione. Si autem vasallus est in possessione: tũc si stetit in possessione per annum ꝛ dño sciẽte ꝛ nõ cõtradicẽte sine aliqua ꝑbatiõe testium solus iurabit vasal lus vel se vel patrẽ suum inuestitũ fuisse: ne al's iusta ignoꝛãtia vel parui tẽporis negligẽtia cũ iniq̃ possessionis piurio q̃dq̃ dño possessionis damnũ afferat. vt. ℊ. si de inuesti. inter do. ꝛ vasal. lis oꝛia. c. si vo aliquis. que aũt dicta sunt de sacramẽtis ꝓstãdo intelligenda sunt cum determinatione eius qõ legitur. ℊ. de consue. recti feu. ca. sacramentum. ꝛ. c. item si inter dominum. Accur.

i ¶ Dño cogẽte. boc videtur obuiare. C. de testa. nimis graue. ꝛ istud accidit. ꝑpter iuriditionẽ qua bz dñs. est enĩ istoꝛũ iudex. ꝛ ideo ab eo cõpellendi sunt veritatẽ reuelare. vt in lõbar. de offi. iudi. vt iudex. q̃ aũt dicta sunt de ꝑbatione noue inuestiture intelligenda sunt de eo q aliud feudũ nõ habebat. vt. ℊ. de succef. feu. ꝙ inuestitura. c. illud. qdz. Sed forte vbi bz bzeue testatũ vasallus: bic facienda est subdiuisio. sz vtrũ possideat dñs an ipse vasallus: vt in primo casu nõ sit sufficiens coꝛroboꝛatio per egtraneos: vt bic. in fcõ sufficiant egtranei. vt. ℊ. qui testes sunt necess. ad. ꝑban. nouã inuestitu. c. sue clericus.

k ¶ Compellat. bãc penã patitur dñs si nõ cõpellat. sz q̃ egtranei ꝛ q̃ al's repellerenť admittanť: qui egtranei a populo vel comite cõpellũtur. vt. ℊ. si inter do. ꝛ vas. lis oꝛia. c. j. Sed quero si vasallus ꝑ alios testes nõ possit ꝓbare nisi per pares ꝛ dñs eos testimoniuz dicere renuentes nõ cõpellit: quid iuris sit? ℟. intelligo q̃ possit a comite vel a populo postulare vt cõpellanť. qui si cessauerint iperatoꝛẽ adire dz ꝛ qõ inde ſtatuerit obseruare: sicut de egtraneis dictuz est. ℊ. ꝑ. te. ti. nã quod dicitur. ſ. licere per alios ꝓbare: fauoꝛe vasalli dicit. vnde non debet ad eius lesionẽ retoꝛqueri. qõ esset si partiũ. ꝙductio denegaret per egtraneos cum egtranei abfuerũt. naz ꝛ alibi dicit fauoꝛe pupilli/ne tuto: possit bereditatẽ delatã pupillo sine eius voluntate vel actu acgrere. C. de iur. delib. potuit. qõ sic. ſ. intelligẽdũ est vt in eius perniciem nõ reuertatur quod fieret si adbuc fari non posset vel senio carꝛet. vtputa q̃ est furiosus. C. ad trebel. l. pe. tic ergo ita est interꝑtatio facieda vt in vasalli perniciem non reuertatur quod in eius ꝓtuleꝛgium fuerat cõcessum. similia studiosus inquirat. Sed dici potest q̃ a ꝓpietate ꝓtuetur dño hoc ipso sicut no. ℊ. in q. cau. feu. amit. ℊ. illud te non lateat. al's. ℊ. item qui domino suo.

l ¶ Possideat. intelligo de ea re que vere possideri põt.

m ¶ Vel si feudũ. istud vel iõ digit: q̃ bmõi annue ꝓstationes loco vsus fructus habenť. vtpote fuiututes vere nõ pñt possideri sed quasi. vt. ff. de vsufru. si qs ita. ꝛ de an. leg. in singulos. ꝛ de vsuca. sequit. ꝛ de seruitu. quotiens. nõ ergo in talib⁹ vera possessio est sed quasi. vñ nec vera traditio. ff. de ac. emp. ratio. ℊ. si iter. ꝛ boc est q̃ dicit duab⁹ seu tribꝰ acceptionibus quasi ꝛc. huic sile est q̃ de fideicõ. 6ti. C. de fideicom. l. j. ꝛ arg. ff. de vsur. cũ de in rẽ verso. licet cõtra videatur. C. de pac. si certis.

¶ Suum esse feudum. quod intelligendum est ſm distinctionē illius ca. j. de con. re. feu. ca. sacramentum.

b ¶ Addepta. hoc ſic intellige. i. ꝺño in ꝓbatione deficiente ꝛ ꝑstat postea iusiurādū ad cautelā ab ipo vasallo sicut. ꝛ. ꝺ. notatū est. nā ſi aliter intelligat absurdū vr. vt qꝺ vasallo in eodē casu cōcedit, ꝓbare deneget ꝺño. vt. j. ſ. pgi. ꝺi. l3 em tenore ꝛc. vel ſi vis intelligere ꝙ ꝺño nō admittat ad ꝓbationes: intelligas istud qꝺ violenta ꝓsumptio ꝛ talis que non recipit ꝓbationē in ꝓtrariū erat pro vasallo. ꝛ de hac ꝓsumptione tractat ſ ꝑn. li. ꝺispn. bic ꝙ ꝛ in. ꝑ. ſeq. No. ſic semp aliqꝺ fore cōcessum vt ꝙsuetudo cōfirmet interꝓtādū ꝛ ꝓsumēdū. sicut impator ꝓmulgauit aliqui concedēdo nō intelligit cōtra ꝙsuetū ꝛ ꝺinem cōcessisse. vt. C. de inoffi. testa. ſi quādo.

Violēta ꝑ ſuptio an ꝓbationē recipiat.

¶ Per quos fiat inuesti tura ꝛc.

c Inuestitura autem. ꝺe nouo. q̄ ſit noua inuestitura tractat. j. q te. sunt necessarij ad ꝓbandū no. inuc. ca. j.

d ¶ A minore. et merito qm nō alienat: sed aliena tum iuenit ꝛ maior ꝙ suorum factū ꝙ firmat. vnde ꝺr ꝙ ſi pignus incepit a maiore: ꝛ ſm ꝙstionem creditor ꝺistragerit illud qꝺ minor restituī postulans non auditur. vt. C. ſi ad. ven. pig. l. j. ꝛ. ij.

e ¶ Si ꝺ de iusta cā. ſile reperit in trāſactione fctā nō em reb' ſemp legitime possessis nō furtiuis obstat pactū. ff. de pact. tres fratres. ꝛ. C. de epcep. ad uersus. Item ſi debitori meo liberationē relinq. qm tātū de his videor liberationē reliqſſe q̄ iuste i. fine dolo vel fraude mi bi tenebat. vñ de reb' fur tiuis ab hēde le tueri nō poterit. ff. de lib. le. nō ſolū. ſ. ſi heres. nā ecōtra ſi heres possessionē tradere iussus vitiolam tradat possessionē nō videt tradidisse. vt. ff. de lega. iij. q cōcubina ꝛ. ſ. ſed ſi heres. de acqui. poſ. non videtur. ꝛ de act. emp. ꝛ ven. ratio.

f ¶ Suoꝝ bonoꝝ. bic videtur qꝺ de bonis nō alienat qui veterem facit inuestituram: a merito quia in bonis ius feu. cōputatur. vt ar. ff. de vb. sig. bonoꝝ. nimirum ſi ager vectigalis in bonis cōductoris est quātocunq; fortius feudum in bonis vasalli est: vt ibi.

g ¶ De suis rebus. Huic instat solicitus ſi. ꝓbibit' ſit heres vēdere feudū ſibi legatū (vt sepissime accidit) nūqd in feu. dare poterit aliqꝺ de bonis suis ſi ſit vers aliqꝺ de bonis suis alienare. ꝓbibitū: Rñ. istud est ꝺictū tm ꝺe re ꝓbibita. id ergo qꝺ nō pōt vēdere nec poterit postea alienare. ſ. in feudū ꝛcedēdo. qm alienatiōis vbo etiā pignoris obliga tio qꝺ minus esse videt ꝙtinet. C. de re. alie. nō alie. l. ſi. ſed adhuc istat ꝓdictus. alienatiōe cōi ois act' ꝙtinet ꝙ qꝺ ꝺnium trāſfert. C. de fun. do. l. j. ſed iste nō trāſfert ꝺnius qui in feudū ꝛcedit. nō ꝺs ergo alienatiōis. ꝓbibitiōe in feudū ꝺare. ꝓbiberi qꝺ alienare. ꝓbeat' Rñ. falluꝝ est: immo ꝺnius alienat. ſ. vtile retinet tñ directū vñ vtilis ꝛ nō directa vēdicatio ꝺat. vt. ſ. de inue. rei alie. ſ. rei autē ꝛc. Itē obijcit: qꝛ reperit qꝺ aliqs pōt alienare rē ſibi ꝓbibitā alienari: ꝺū tñ per aliū modū alie net. vt ecce res litigiosa. ꝓbibita est alienari: ꝛ que iudicij mutandi cā tranſferī ſilr inhibef. ff. de alie. iu. mu. cau. fac. ex hoc. ſ. alienare. ꝛ. C. de litig. l. iij. ꝛ aut. eo. Rñ. ille loquit in his quib' alienatio generalis nō est ꝓbibita. hic aūt ꝛtra. nā appellatione generis quelibet ſpecies cōtinet. vt in. l. ꝺdicta de re. alie. nō alie. ſed appellatiōe ſpeciei nō ꝙtinet genus: niſi in vnico casu ꝙ memincrim. vt. ff. de statutib. l. statuliberi a ceteris. ꝛ partis appellatione qnq; totū ꝙtinet. arg. ff. de leg. iij. l. vgonis. ꝛ. C. de bere. instī. l. ij. ꝛ. ff. de bere. instī. ſi quis ita.

Ꝺsiis appellationē q̄ubet ei' ſpecies cō tinetur.

b ¶ Progimiori. ꝛ vere: qꝛ nō intelligit alienatio. vt. ff. de leg. iij pr. ſ. gndecim. bic ergo ꝛcedit aqꝺ aliqs ꝺenegatur. nā ꝛ alibi ſilia inuenire potes. vt. ff. de pac. ipe ratoꝛ. ꝛ de ꝺben. emp. qui officij. ꝛ de mino. xxv. anſi in emptionē. ꝛ. C. de ad mi. tu. l. lex q̄. alibi aūt cō cedit eēneis qꝺ agnatis denegaſ. vt. C. vbi pup. edu. de. l. ſi. bic ergo ꝺr qꝺ agnati ꝑferunt ſi tātū de re volūt ꝓtū alij eēnei: ꝛ ſi ꝺnū factū ſit qꝺ ꝓcul em ꝓtoꝛ offerēdo ꝓtoꝛ rem vēdicare pōt. itelligo istō de emptore bonefidei. qꝺ malefidei empton nō est ꝓcul restituēdus. vt

a ¶ Recusat. hoc videls sic intelligo si penitus dño fidelitatē se facturū negat: non q̄ inuestitura nō debeat fidelitatem precedere. vt. j. prope. nec enim est ei fides prestāda qui vult cōtra fidem versari: vt alibi nō tāui solicitus. C. de pac. cum proponas.

b ¶ Al fidelitate. No. hic ar. ad nois interpretationē. sic als. insti. de tut. in pn. ꝛ. ff. de vb. sig. l. bo nox. ꝛ. l. malū. §. pe. Sed q̄ro in quē modū sit inuestitura faciēda vel petenda ꝛ fidelitas prestāda et q̄n. Et vtiq; dñm bonorifice adire dz vasal. ꝛ presentib⁹ curie paribus vel alijs dz distinctionē quā fecim⁹. §. qd sit inuestitura: nō q̄ iuestitura nō valeat sine testib⁹ facta: sed ideo dr ne veritas occulteť. vt. j. q. tel. sunt ne. ad probā. no. inue. c. fiue clericus. ꝛ nō solū adire: sed inuestituꝝ petere ꝛ fidelitatē polliceri dz. vt. j. in q. cau. feu. amit. c. prima aute. ꝛ. j. o. ca. con. c. j. vbi gra. Nōe mi: talis rei inuestituꝝ puta fundi cui nō iuimi quē a te possideo vl possidere debeo postulo: ꝛ fidelitatē tibi ꝑ oēm boiem (exceptis anteriorib⁹ meis dñis: ꝛ imperatore) volo ꝛ parat⁹ tuꝝ facere. sufficit etiam si dicat tm̄ postulo inuestituꝝ mei recti feudi. quo facto dño statim dz inuestituꝝ facere ꝛ sacramētuꝝ suscipere si sibi placuerit. finauté poterit differre. ꝛ erit hic talis adhibenda distinctio. ſ. an velit dñs incōtinēti facere inuestituram et suscipere fidelitatem: an velit differre. Quid ergo si dño nō faciat statim q̄ facere dz. Ite si vltra diē ꝛ annum steterit q̄ inuestituꝝ nō fecerit cū infra annū fuerit petita: ſRñ. B non debebit obesse vasallo. sufficit enim si inuestituꝝ petit ſm q̄ debuit cū aliud nō dicat in. l. federici ipe riali. ibm facere debere. nec. c. conradi. imo forte hoc ipo a ꝓpietate dño debebit priuari. naz sicut vasal. ꝑuaret feudo si inuestituꝝ nō peteret infra annū ꝛ diez: ita ꝛ dñs dz a ꝓpietate priuari si nō postꝫ fuerit ab eo petita sicut debuerit ibm vasal. infra id tēpus non inuestierit. argu. ſ. qliter do. a ꝓpie. priue. ca. ex facto. ꝛ. j. si de feu. 2tro. fue. ca. dño cōmittente. fidelitaſ vō talis faciēda est vt sequitur ſtatim. c. qualiter aute debeat ꝛc. ꝛ in ti. de forma fidelitatis. ꝛ in alio ti. de no. fide. forma. ꝛ in decre. cā. xxij. q. v. de forma. ꝛ dist. lxiij. c. tibi dño. Ergo notabis q̄ fidelitas cū fama dñi finitur cum dñs excōmunicatur. ꝛ pariter cuz fama restituitur. vt. j. bic finitur leg. c. dño guerram. ꝛ in decre. gr. q. vj. c. alius. ꝛ. c. fi.

Fidelitas cum fama ꝛtinguit.

¶ Quid precedere debeat an inuesti. vel fide. ¶ Quidā bic non babēt rubricam sed neq̄. c. immo. §. tantū. sed male.

c ¶ Qualiter iurare debeat vasallus dño fidelitatem.

Qualiter aūt. Detrimentum. iuste em̄ potest bic vasallus iurare cum als dicat q̄ amitteret feudum si credentiā dñi sciēter ad eius detrimentū manifestauerit. vt. ſ. bic pōt esse tit. pleriq̄ cōsentiunt. ¶ Nulla autē iuestitura debet ei fieri qui fidelitatem facere recusat⁸: cum a fidelitate⁹ feudum dicat/vel a fide nisi eo pacto acquisitum sit ei feudum vt sine iuramento fidelitatis habeatur.

¶ Quid ꝓcedere debeat an inuestitura vel fidelitas. Titu. iiij.

Fidelitatem precedere debet inuestitura. hoc dicit Bal.

Verū autez ꝓcedere debeat fidelitas in uestituram an inuestitura fidelitatē q̄s tum scio: et sepe responsum est inuestituram debere ꝓcedere fidelitatē. Fidelitatem aūt dicimus iusiuranduz quod a vasallo ꝓestatur domino.

Fidelitatis forma.

¶ Qualiter iurare debeat vasallus dño fidelitatem. Titu. v.

Vasallus dño iurare dz q̄ sibi erit fidelis: ꝛ q̄ credētis sibi cōmissam nō manifestabit. domesticus aute ꝛ subdit⁹ addere dz nō iatim seruare vitā/membrum/mentē ꝛ eius rectū bonoꝛ. b. o. Bal.

Qualiter aūt debeat iurare vasallus fidelitatem videamus. Jurare. ſ. fic debet. Ego iuro ad h̄ sancta dei euangelia q̄ ammodo in antea ero fidelis huic/sicut debet esse vasallus domino: nec id quod mihi sub nomine fidelitatis cōmi serit dominus pandā alij ad eius detrimentuz⁹ me sciente. Si vero domesticus⁴: id est familiaris eius sit cui iurat: aut si ideo iurat fidelitatem non q̄ habeat feudū sed. quia sub iurisditione sit eius cui iurat nominatim vitam/mēbrum/mentem ꝛ eius rectum bonozem custodire iurabit.

¶ De forma fidelitatis⁵. Ti. vj.

Vasallus ꝛ dñs sibi inuicē auxilium ꝛ cōsilium ꝓestare debent. Bal.

Tā epla philiberti⁶ episcopi in decretis xxij. causa de forma fidelitatis aliqd scribere monit⁷ hec vobis que sequunt bz exiter ex libro quibus mo. fen. amit. ca. j. ꝛ in hoc sacramēto cōtineri videť q̄ ipm et dñm suū totū eqaltabit inquātum poterit. ꝛ nunq̄ vitaz aut membrum neq̄ honoꝛē quem bz sua volūtate aut ꝛsilio aut exhortatione pdet. sed in bis oibus adiutoꝛ erit eius ſm suū posse. vt babetur in iuramēto qō fecit reg⁹ Otto pape Joanni.

Fidelitatis forma.

d ¶ Si vero domesticus. Hic no. differentiā inter sacrm̄ domestice persone ꝛ aliarū. sed cur nominatim dz in ꝑsona domestici: ꝛ sufficit si in genere dicatur in extraneo? ſRñ. q̄ citi⁹ fraus ꝑsumit in ꝑsona domestici ad q̄ fozte dñi hereditas ꝓspectare videť post mortem. vt. C. de nupt. vidue. et. C. vbi pupil. educ. l. fina. ꝛ quia plus solet timeri q̄ ꝓspecialiter pollicetur: q̄ generali ꝓmissione cōcludit. idcirco ꝓspecialiter in domesticoū personis facienda est ꝓmissio. vt in decre. xxiij. distin. q̄q̄. Sed querit q̄ sint domestice ꝑsone: ſRñ. omēs q̄s leges domesticos appellant. vt. C. de testib⁹. etiā iure ciuili. ꝛ insti. de test. or. ſ. in testib⁹. ꝛ. C. de q̄stio. placuit. ꝛ. C. de bis q̄ ad eccle. confug. l. fina. §. penulti. not. ꝛ omnes ad quos dñi succesſio est ꝑuentura ꝛ feudo ꝓpter predictam rationem.

† Facit ad hoc gl. xiij. dist. nerui. ꝛ ēt ꝓbat in. c. ſisacer dos. extra. offi. iudi. odi. ydez tenet An. ō ſper. hic.

Domestice persone que sint.

e ¶ De forma fidelitatis.

¶ Quidam non babent hunc titulum. sed male.

f Ista epla philiberti. De forma que in isto capi. exprimit notabilia sunt oia. sed id ꝓcipue nō est omittendū qō dz in fine. ſcz q̄ dñs in bis oibus fideli suo vicē reddere dz. qō si nō fecerit merito cēsebit⁸ malefidus ficut ꝛc. Sz nūquid aliā pena patiet⁹ rñ. ꝓtiq; talē q̄lem vasallus. i. ſi vasall⁹ ꝑuaret a feudo dñs a ꝓpietate. vt legit. j. q. do. a. ꝓpie. pri. c. ex facto. ꝛ q̄ est ſile qō ō ꝓnono dz liberto. nā liberti nō alēdo ꝓnos suos in paupertate positos puniunt a ꝓnis ꝛ in ptāte cotū redigunt versa vice ꝓni nō ꝓestates alimēta liberti⁹ carebūt opis impositis cā libertatis ꝛ ab eoz hereditate ꝛcludunt vbi beredes instituti fuerint ꝛ ius patronatuꝝ amittūt. vt. ff. de ali. pie. alimēta. ꝛ de iure patro. diuus claudius. ꝛ de bo.

Vasallus ꝑoēs aut filiū dño ꝓestatur.

g ¶ De noua fo. fide. ¶ Quidā nō babent bic titulū nec rubri. ꝛ male.

b Ste alia de nouo. istud ca. in paucis ꝙsuetudinib⁹ inuenit. q̄ nouiter est inuentū. vt in pn. ipsius ca. pōt perpendi.

i ¶ Cōtra oēm boiem. ꝛ merito dz ita iurare q̄m̄vsal. cōtra oēs dz dñm adiuuare etiā ꝑ fratrē ꝛ filiū: nisi ꝑ aliū dñz antiquioꝛ. bic em̄ ceteris est ꝓferēdus. vt. j. bic finit leg. §. oēs. vñ si antiquioꝛ dñs in sacro ſlit excipiat nō erit absolū. q̄ aūt ꝑsona imperatoris nōiatim dz excipi de omni sacramēto fidelitatis/exꝓſſim dz. j. de. ꝓbi. feu. alie. per fede. l. imperialē. §. illud quoq; precipimus.

k ¶ In se cōtinet. ꝛ vere ꝙtinet cum ille qui fidelitatē iurat ea semp dz

habere in memoria ⁊ facere q̄ ꝓtinenť.s.ti.ꝑgi.de forma fidelitatis.

a ¶ Núciabo.qō semp vas.facere tenet vt pinde sciēs prudēcīs periculū valeat declinare.alioqn si vasallus sup hoc negligēs fuerit iuētus aut dolosius bñficiū amittet.vt.j.in q.cau.feu.amit.ꝯ.ꝑterea si vasallus.

b ¶ Prout potero.nā si nō posset vasallus oīm adiuuare nō amitteret ob ꝫ feudū.vt.j.in q.cau. feu.amit.ꝯ.itē.lz qdā nō habeant illud in textu.

c ¶ Juste offendere. bene iuste dicit qz nō tenet vasall⁹ oīm adiuuare si iniuste velit aliquē offendere:nisi ad oīs defensiones vel nisi forte vtrū iuste an iniuste velit eum offendere siue guerraz facere: tūc em̄ tenet eu⁹ adiuuare:lz qdā digerint ⁊ indistincte teneat eū adiuuare. vt.j.bic finit leg.c.j.et ꝫ vera sunt qō tenet oīm adiuuare sic supradictuz est nisi oīs sit ꝛcōicatus vel a rege bānit⁹ qm̄ tūc iteriz vasal.ē a sacro fōte libertatis solut⁹:vt ibidē ꝺ

d ¶ Reqsit⁹.istud verbuz nō ponit ꝫ sine quare.nec em̄ vasallus tenet oīm̄ of ferre dño: quātocūq; em̄ tpe steterit q dño nō seruierit ob boc nō amittit feudū:nō tñ dño petenti seruire parat⁹ sit.ſi tū sciuerit dño magnū periculum iminere puta mortē vel captionez vel qd sile: tūc vltro se ei offerre ꝺz. vt.j.bic finit leg.ſ.ad ꝺ.t. j.si de feu.contro. fue.ca. licet vas.t.j.ti.an ille qui interfe.fra.oñi sui feu.admit.ca.non cogitur.

e ¶ Pandā.s.scienter ad dānū tuū.vt.ſ.ḡliter vasal.iura.debeat fide . circa p̄n.vñ si ſ postea fecerit vasall⁹ feudū amittet. vt.ſ.bic pōt ē tit.q.mo. feu.amit.ca. si capitanei.

f ¶ Expedire.qō vasallus tenet facere/si bñficioyult dignus videri ⁊ fidelitate esse saluus.vt.ſ.tit.ꝑgi.circa finem.

g ¶ Ex persona. ⁊ merito cū em̄ vasallus tenet oīm adiuuare ꝛra alios ⁊ ab alijs cū defendere ne prędicta ei eueniant:multo fortius in sua ꝑsona hoc attēdere ꝺz.vt ar.ff.de cō di.inde.frater a fratre.ſ. porro.t.C.de euic.fiue.

h ¶ In vacuam . fic. ff. de act,emp.ratio.

i ¶ Utilitatē.q̄ fit circa rē:neq; em̄ si potuit ex vino ⁊ ex redditu negociari ⁊ lucrū capere id estimabit.vt.ff.de act.emp.si sterilis.ſ.cū p vendit oīē. Itē si oīs ei fidē nō seruauerit:aut si feudū ꝑmissus sibi nō dederit:nō tenet seruare iuramētum fidelitatis:q; semp inheret cōditio si fidē seruauerit dño:aut si feudū ꝑmissum prēstiterit.z q; fidē seruare ei qui ꝛra fidē nitit graue est ⁊ iniquū.C.de trāſac.ſi diuersa.⁊ i decre. causa.ggvii.q.ij. agatbosa.⁊.ggij.q.ij.ne quis.⁊ ca.quare.j.t.C.de pactis.cū ꝓpanas.x.ff.de mino.ggv.an.auguliū.in fi.l.t.C.de non nume. pe.l.fi.t.ff.ad.l.iul.de adulte.si vgo.t.ff.loca.quero.ſ.inter .oratores. ⁊ de leg.ij.cum pater.ſ.libertis.

k ¶ Prestabit.nec liberabit dñs volens ei soluere interesse si eum penitet inuestituraꝫ feciſſe.vt.j.ſi de feu.ꝛtro.fue.c.ſi facta.

l ¶ De inuestitura de re aliena facta.

m Um de re.Ꝛgere non poterit.buic ſiſe est.C.de euict.ſi fūdum.⁊.ff.de doli egcep.l.apud.ſ.item labeo.

tationē hoc adūci solet:id est ego iuro q̄ nunq; sciēter ero in ꝯcilio vel auxilio vel in facto q̄ tu amittas vitā/vel mēbruz aliquod:vel q̄ tu recipias in ꝑsona aliquā lesionē vel iniuriā vel contumeliaz vel q̄ tu amittas aliquē bonorez quē nūc habes vel in antea hēbis ⁊ si sciuero vl audiuero de aliquo q velit aliq̄ istoruz ꝯ te facere:ꝓ posse meo vt nō fiat impedimētū ꝑstabo:⁊ si impedimētū ꝑstare ne quiuero:q̄cito potero tibi nūcia bo[a]:⁊ cōtra eū ,put potero[b] auxiliū meū tibi ꝑstabo.⁊ si cōtigerit te rē aliquā quā habes vel habebis iniuste vel fortuito casu amittere/eā recupare iuuabo.⁊ recuperatā oīi tpe retinere.Et si sciuero te velle iuste aliquē offendere[c]⁊ indige generaliꝝ vel spāliter fuero requisitus[d]:meū tibi ſicut potero prestabo auxiliū.Et si aliqd mihi de secreto manifestaueris: illud sine tua licētia nemini pandā:vel p q̄ pandat faciā:⁊ si cōsiliū mihi sup aliquo facto postulaueris:illud tibi dabo cōsiliū q̄ mihi videbitur magis expedire[e] tibi:⁊ nunq; ex ꝑsona[f] mea aliqd faciā sciēter q̄ ꝓtineat ad tuam vel tuoz̄ iniuriā vel contumeliā.

¶ Inuestitura vo facta ⁊ fidelitate subsecuta omnimodo cogatur dñs inuestitū in vacuā[g] possessionem mittere.q; si differat omnez vtilitatem[i] ei prestabit[k].

De inuestitura de re aliena facta[l]. Titulus.viij.

Fidiles ignorans a comite de aliena re aut impignorata inuestigatus: habet cōtra dominum actionem pro euictione: sciens autem non:nisi stipulatio aut pactum intercesserit.Bar.

n ¶ Ignouerit.verū est:quia scire debuit.ff.de edil.edic.l.j.ſ. causa. ⁊.ff.loca.ſz addes.ſ.j.⁊.C.cōia vtri.iudi.si fratres.⁊.ff.de pig.act.tutor.ſ.j.⁊.ff.de contraben.emp.l.ſi in emptione.ſ.iij.⁊.l.domū. ⁊.C.cō mu.de leg.l.vlti.ſ.vlti.

o ¶ Dicare.nec mirek quis cū ⁊ ei cōpetit rei vē.vtiliꝫ qui perpetuo vel ad nō modicū tēpus fundū cōducit oū tñ tempus non sit finitum. ff.si ager vecti.l.j. ſ. fi.⁊.l.fin. Jtez ⁊ si supficiario dat. ff.de rei vē.supficiario.et ff.de pig.ac.tutor.ſ.fin.⁊ superficiariū tuetur ꝓtor interdicto vti possidetis ꝑm cōuentionē suā.vt.ff. vti possi.si duo.ſ. labeo. cū ergovtilis vendicatio supradictis ꝛcedit. multo fortius feudatario ꝛce di solet ⁊ cōcedit. vt.j.de tentio.inter vasallum ⁊ aliū.c.ſi cā inter vasallū. qdā aūt habēt bic quasi. Hic aūt pōt facere illam qōē quā in summa fecimus.l.vtrū vasallus habeat aliqō oīum feudi. ⁊ de ꝫ dicas vt in summa diximus.Accurſius.

p ¶ Per lōga tpa.idē intelligēdū est de tpe lōgissimo: ✱ magine bodie:q; alienatio videt̄ ꝓhibita. z bic est vnus alienationis.modus vñ nulla obstabit ꝑscriptio:⁊ puto ꝫ intelligēdū ſ possidēteva sallo:⁊ magine ignorāte dño.alioquin si oīs possidebat bene potest seruitus longo tpe acqri.mul tofortius lōgissimo.arg. C.de serui.l.j.⁊.ij.⁊.ff.de serui.vrb.prę. forame. babita tamen distinctione inter seruitutē ⁊ seruitutem ꝑm qō ibi nota.

q ¶ Subsitere.nā si per se subsistat obseruabit qō le gitur.ſ.bic finitur leg.ſ. si vasallus.i feudo igitur ratione rei indiuisibilis licitus ꝺeprehenditur qō alꝭ non liceret. sicut alꝭ licite petitur insolidum. quod alꝭ ꝓ parte peti nō posset:quia res est indiuisibilis.vt.ff.de serui. leg.l.fin.⁊.ff.que in frau. pa.l.j.ſ.ꝙis.⁊ de regu. iur.ea q̄.⁊ in summa. vt in lib.Dy.rubrica.licitū est insolidum qō ꝓ parte non liceret.licet cōtrarie sint alie rubrice sequētes.Accurſius.

r ¶ Heliozem.⁊ in hoc similis est fructuario . vt.ff. de vsufruc.sed ⁊ si quid.ſ.ꝓpzietatis.idem dicitur de filio vel de seruo.C.de pac.filiꝰ.⁊ C.de rebus credi.⁊ iureiurando.nec filius.

s ¶ Quarte.de bac q̄rta iure romano reperiē q̄ si marit⁹ sine dote vgo rem accepit:⁊ ꝑmoriat marit⁹:vgo:q̄ supstes inopia laboraḃat quartā partē suoꝝ bonoꝝ si tres liberos vl pauciores vndecūq; habuerint reseruare cōpellit alioqn si plures in virilē portionē cū ipsis succedit. in qua cōputabunt alia fibi relicta a viro.vt.C.vñ vir.⁊ vgo.⁊ in autē. ibi posita.⁊ in aut.de ebri.⁊ intro.re.ſ.fi.col.v.⁊ bec q̄rta nō ꝺz excede re summā.c.lib.auri.vt in aut.vt lic.ma.⁊ auie.ſ.q; vero.col.viij.ꝓspexit iustinianus ad maximā ꝺotis q̄titatē cū de tali q̄rta aliqd ordinauerit.banc etiā q̄rtā cogit maritus vgoꝛi relinq̄re iure longobar. vt in lombar.de bis q̄ a viro in vgo.l.j.ſ.fi.sunt quoq; multe alie q̄rte vltro iure inuente.sed de alijs nibil ad rumbum.

t ¶ Siue tertie.de bac materia repitur iure longobardo.qm̄ si longobardus voluerit relinquere in vltima volūtate vgoꝛi sue vſumfructū de rebus

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

de rebus suis vltra id q̃ debet sibi p̃o morigrapho. et metha. et habuit vnum filiũ aut duos eg alia vxore nõ possit vltra tertiã partẽ relinq̃re sibi ad vsufructuãdũ. et vide in lõbar. de his q̃ a viro in vxorem dan. l. fi.

a ¶ Nec pignus. in hoc. ff. quid de pignore obseruetur nihil statuemus: q̃ ĩ ꝓstitutiõe determinabit.

¶ Qualiter olim po. rẽ.

b [illegible] St aũt optima cõsuetudo ne. Hoc dicitur de optima consuetudie: alibi vo de beata. nam vt maiores ẽstimationes ad applicũ referant et sancta synodus ꝛ btã cõsuetudo confirmat. vt in decre. xvi. q. i. c. multis.

c ¶ Donare. in hoc variatur vasall⁹ ab emphyteoticario qui tenet rẽ ĩ emphyteosĩ a fisco: quoniã ipe potest rem empbiteoticariã donare: saluta tamen rõne pensionis fisci. C. de fun. patri. l. i.

d ¶ Vel in dotẽ pro filia. in hoc variatur a liberto vasallus: qm̃ põt libertꝰ dotare filiã suam. et si nõ sufficiat reliquũ ad legitimã⁊ patroni. vt. ff. q̃ in frau. patro. l. i. §. fed si libertus. nã ꝛ res q̃ subiacet restitutioni diminuit dotis causa licite põt. vt C. ad trebellia. iubemus autem. cõtra. ꝛ. C. cõia de lega. auten. res que.

e ¶ Sub vilissima. simile est q̃ õ. ff. locati. l. si qs vno nũmo. 2dquerit: licꝫ videat contra. ff. de iure do. si vsufructus.

f ¶ Equali ꝓtio. Sed nũquid bodie ꝑferõ⁹ volens. p equali ꝓtio redimere magime in ciuitatibus in qb⁹ vasallox feuda sunt q̃. p ipox debitis creditoxib⁹ fuis vẽdunt: Et vtiq; vt opinor. nam cum noua lex omittat et vet⁹ psuetudo in aliena tiõe obseruet: merito veteri non est detrahendũ: magime cũ illud spaliter non sit correctum: ꝛ ideo stare non prohibet. vt. C. de testa. sancimus.

g ¶ Per refutationẽ. itel ligas. i. ius suũ refutado oẽs hẽ licẽtiam his q̃. p se introducta sunt renũtiare. vt. C. de pac. l. si qs ĩ cõscribendo. Et no. q̃ antigtas videt cõsonare cũ statuto ciuitatis vicẽtie: q̃ tale est si p annũ et diẽ distulerit creditor: secundus ius suũ egeq; vel allegare a tpe vẽditionis facte postea nõ audiẽ nisi interruptionẽ instrumẽto cõfecto p manũ tabelribus fieri solet post mortez viri ad mulierem nihil pertinet. nam nec pignus[a] quod consultum dicitur fieri potest ex feudo.

¶ Qualiter olim poterat feudũ alienari. Titulus. ix.

☞ Olim regulariter vẽditio feudi ꝓ parte dimidia permittebatur/altera parte retenta. hoc dicit Baldus.

[illegible] St aũt optima† cõ suetudie[b] ĩterdicta feudi alienatio: sup quã multe et diuerse sententie dabant in singulis ciuitatibus seu curijs donec ĩperator diue memorie lotharius tertius. pmulgauit sup hoc nouam cõstitutionẽ q̃ posita est in titulo de beneficijs. ¶ Necessitate nãq; suadente poterat olim vasallus domino inscio vel inuito feudi partem vẽdere retẽta videlz alia parte. ¶ Si vo vel totũ vel partẽ volebat per feudũ aliquẽ iuestire hoc licebat ei sine fraude facere. Si aũt dissentiẽte dño vẽdebat siue per feudũ inuestiebat (q̃ z ipm sincere bodie et sine fraude lz ei facere) si tamẽ sine herede masculo descẽdẽte decedebat: vel feudũ ĩ manu dñi refutabat: aut alia forte rõne interceẽte culpa amittebat: tunc oĩs feudi alienatio ad irritũ reuocabat: eo excepto q̃ ille qui secũdo loco bñficiũ acceperat nõ admittebat si ꝓximi domino seruire ꝛ ab eo feudũ recognoscere volebat.

☞ Casus enumerat in quib⁹ ẽtiã de iure antiquo alienatio fuerat. ꝑhibita. bal.

[c] Donare aũt aut iudicare. p anima: vel in dotem[d] ꝓ filia de re nullius curie poterat cõsuetudine: lz posset locare/nisi locatio esset fraudulenta alienatio: sicut est per libellũ vt dicatur vẽditio. quis eñ dubitauit q̃ libellario noĩe sub vilissima[e] duox denario rũ pẽsione perpetuo cõcedat vtẽ dum alienarum in fraudem esse: ¶ Dozo siue de bona cõsuetudine/siue de ꝓcaua queramus: concessa erat dño. p equali ꝓtio[f] redẽptio/nisi hoc beneficiũ amiserit dñs ꝓ refutationẽ[g] vel annali silẽtio ex quo sciuerit cõputãdo. pscriptione autem. xxx. annozũ[h] subsequebat tã sciẽs q̃z ignoraz: in. ꝑhibẽdo aũt vel redimẽdo potior erat. ꝓmi agnati q̃z dñi cõditio: si tñ feudum erat paternũ. ¶ De illa vo feudi alienatiõe q̃ a dño fit si dubitet lex ĩperatoris[i] conradi cõsulatur: que posita est in iam dicto titulo[k] de bñficijs.

¶ Quis dicatur dux: marchio: comes: capitaneus: vel valuasoz. Titulus. x.

☞ Primo ponit que persone nobilitẽtur per feudum: ꝛ declarat gradus nobilitatis feudi. Secundo que sunt persone que non nobilitantur. h. o. Bal.

[illegible] Ui a principe de ducatu aliquo inuestitus ẽ: dux/solito more vocatur. Qui vero de marchia marchio[l] dicitur. Dicitur aũt marchia quia marcha ꝛ vt plurimuz iuxta mare sit posita. Qui vo de aliquo comitatu inuestitus est comes appellatur. qui vo a ꝓncipe vel ab aliqua potestate de plebe aliqua vel plebis parte q̃ feuduz est iuestit⁹ is capitaneus[m] appellatur. qui ꝓprie valuasozes magiozes olim appellabãtur. qui vo a capitaneis antiquit⁹ beneficiũ tenent/valuasozes sunt. qui aũt a valuasoribus feudum q̃ a capitaneis habebatur similiter acceperint: valuasini[n] id est minozes valuasozes appellant: q̃ antiquo quidẽ vsu psuetudinẽ feudi nullã habebant. Valuasoz autem sine filio mortuo feudum q̃ valuasori minozi dederat ad capitaneuz reuertebatur. lz bodie eodẽ iure vtunt in curia mediolanensi quo ꝛ valuasozes. Ceteri vero qui ab antiqs tẽpoxib⁹ bñficiũ nõ tenẽt lz nouiter a capitaneis seu a valuasoxib⁹ acq̃sierint: plebei nihilo minus sunt. nam illi qui soldatas habuerunt vel acceperũt vel habent per eam nullum pedagiũ lz nec feudi vsum acquirunt. ¶ Soldata autem est ꝓstatio quedam annua ꝛ gratuita q̃ a neutra parte trãsit in heredẽ: morte eiñ dantis vel accipiẽtis interueniẽte finitur. soldata vo õz q̃z plerũq; in solidoz donatione consistit: q̃ndã aũt in vino ꝛ annona consistit.

¶ De successione fratrũ vel gradib⁹ succedẽtiũ in feudo. Ti. xi.

☞ Feudũ acquiritur inuestitura ꝛ successione. naz vasallo mortuo ꝓma causa est liberozũ masculoz/filioz/nepotum/et alioz: um descẽdentium: sed filie/neptes/et ꝓneptes non succedunt ipse nec nati ex eis/nisi feuduz sit femineum vel eo pacto acq̃situ. non extãtibus aũt liberis succedunt fratres ꝓmo: ꝛ filij fratrũ demum agnati vlteriores si feudũ sit ꝓprii. Bal.

[illegible] Er successionẽ[o] q̃z sicut per inuestituram beneficium ad nos pertinet. mortuo enim eo qui beneficium tenebat ꝓma causa liberozum est. filijs enim cxistentibus masculis: vel ex filio nepotibus: vel deinceps per masculinũ sexũ descẽdentibus: ceteri remouentur agnati. Ad filias vero seu neptes vel ꝓneptes: vel ex filia nepotes seu ꝓneptes successio feudi non pertinet. ꝓles enim

Tempus post scientiã currit.

† Cõsuetudo quartũ pbibit ꝛ a cũ fundũ concederet ob singula rẽ idustriã fidẽ vasal ll non debebat eis posse alloträ ferre. ar. ff. soffi. ꝑfec. ꝓto. l. j. ꝛ. ff. soffi. eius cuiman. est iurisd. l. j. in pñ. fm ala. et bar.

llõis bone opiniõis ostẽderit: lz quibusdã videat iniquũ: ꝛ non ex codicis ratione scripti: hic ergo de annali exceptiõe habetur. de cadẽ babef. C. qui admit. ad bo. pos. emãcipata. Et est notãdum q̃ buius tẽpus a tpe fcietie demũ currere dz ꝟ sicut ꝛ alibi. vt. ff. quis ordo in bo. pos. ferue. l. ij. ꝛ de hac anna. exceptione legitur. ff. de succes. edic. l. j. §. largius. Accursius.

b ¶ Eꝛr. an. hoc intelligo de illis fuisse dictũ quib⁹ põt de iure talis ꝓscriptio currere. vt. C. de ꝓscrip. xxx. an. l. ij. §. 5 nũquid hec antigtas corrigit: ſñ. ff. ꝟ in ꝓstitutione federici determinabitur dño fauẽte. illud tñ q̃ se quit nõ est omittendũ. s. q̃ ꝓximioz agnat⁹ redimẽdo vel ꝓhibẽdo dñm ẽxcludit. vñ appet q̃ necessariaꝛ ꝓsonaꝛũ ratio habef. vt. §. notatũ est.

i ¶ Lex imꝑatoꝛis. ꝛ alia lex imꝑatoꝛis Federici imperialem decet solertiam ꝛc. §. ꝓterea duca tus. ꝛ. j. de lege conradi. §. eꝛ eadem lege.

k ¶ Titulo. scilicet in lõbarda. Accursius.

¶ Quis dicat dux: marchio: comes ꝛc.

l [illegible] Ui a principe. ad marchio. ꝛ comes ꝓprie dicunt capitanei regis vel regni. Alij vero qui ab ipsis feudum accipiũt dicunt ꝓprie valuasozes regis: lz bodie capitanei appellanf. vt. §. qui feu. da. pof. in pñn.

m ¶ Capitane⁹. silr et ille qui feudũ accipit a marchione vel comite capitaneus bodie ꝓprie dicit. vt. §. ꝓxime notatũ est.

n ¶ Valuasini. sed illi qui a minozibus feudum accipiunt dicũtur minimi valuasozes. vt. §. titu. an marit⁹ succedat vxori in beneficio. c. si femina. ꝛ. c. sequenti. Accur.

¶ De gradibus succedẽdi in feudo.

o [illegible] Er successiões. Hic no. q̃ feudi successio sic detertur ad heredes descendentes sicut hereditatis successio iure nouissimo: vt hic. et. j. de suc. feu. in pn. ꝛ in aut. de here. que ab itest. defe. in pñn. ꝛ. §. i. col. ij. ꝛ. j. de na. suc. feu. in pñn. descendentes aũt ideo dicꝫ q̃ ad lineas eꝛ transuersio non porrigitur nisi antiquum ꝛ descendentibus deficiẽtib⁹: vt hic. et. §. de suc. feu. et. j. de natu. succ. feu. Accursius.

a ¶ Femininī legus. licet femine vt masculi succedant: legibus tamē a successione feudi femine remouētur: ꝛ eorum filij. vt. ff. qui feu. da. pos. ℣. hoc autem notandum. Accurſius.

b ¶ Qui nouū. ſicut heredi incūbit ꝑbatio ſi aliqđ nouū in teſtamento teſtatorem aſſerat addidiſſe. vt. ff. de ꝓbat. cum tacitū. ꝛ illud intelligo qū neuter poſſidebat qz poſſeſſori non ſolebat onus ꝓbationis incūbere. vt. C. de ꝓbat. l. ij. et. l. actor. niſi forte poſt fundatā actoris intentionē: tūc enī et reus ꝑbare deberet. C. de ꝓbatio. l. fiue poſſidetis. Accur.

c ¶ Pronūtiatū. qđ forte ideo factus fuit qz maior erat ꝑ actore ꝑſumptio. ꝛ ideo dicitur ꝙ non daſ ſemp poſſidēti iuſtuꝝ andū. vt. ſ. de ꝛſue. re. feu. c. facramentuꝫ. huic ſimile eſt. C. de iurciur. in bone fidei. iudici autē merito indagandū cōmittit cui ſit potius iuſtuꝝ andū defendū: qz egtatē ante oculos habere dz. ff. de eo qđ cer. loc. qꝫ ſi cphēdit. ℣. ulti. lz dicaſ aliter actore non probāte cē. vt. ſ. notatū eſt. ꝛ not. ſ. t. ff. de iudi. l. ij. ſ. C. de eden. qui accuſare. huic ante cōſonare videt qđ legit in crimine falſi. C. ad leg. cor. de fal. ꝛ ibi buius queſtiōis dominus iudex eſt. vt. ſ. de vaſal. ꝑcre. quidam.

¶ De fratrib⁹ de nouo beneficio inueſtitis.

d SI duo fratres. Portio. quid ergo ſi portio fieri non valet cū ſorte res ſit indiuiſibilis: Reſp. ne tu leuis efficiaris boc tibi ſolicito. i. tibi ſtudioſo q ſolicit⁹ cē debes ad indagādū relin quo. Pot. poſſes forte dicere tūc ad vaſallū totuꝫ ptinere magine alterius partis rōne quā poſſidet. vt. ſ. de cō. inuc. ſ. cū aūt qs diperit. immo ꝛ rōne poſſeſſionis quā i totū bz ꝛ magine cū ſit reus qui fauorabilior eſſe dz. vt. ff. de regu. iur. fauorabilio res. ꝛ promptiores ſum⁹ ad abſoluēdum q̄ ad cōdēnandum. vt. ff. de act. ꝛ oblig. arrianus. nec mirum cū rōne rei indiuiſibilis quid ꝑmittere. Arg. ſ. de inueſti. rei ali. ſ. ex cōtrario. ecōtra videtur q̄ ꝑnis totū debeat habere ſcz cadē rōne: qz res eſt indiuiſibilis: ꝛ magine cū ꝑnis debeat eſſe maioris auctis q̄ vaſall⁹. nimirū alis licite petit inſoliduꝫ qđ ꝑ parte nō peteret. vt. ff. de ſer. l. vlt. ꝛ. ff. de reg. iur. ca. q. Itez ſi ꝑnis agit vt res liberet ex magine quādo eſt ſeruitus meritō ꝺ⁹ eſſe potior vaſallo. Arg. C. de cōi ſer. ma. l. ij. et magis ſi ꝑnis ſmat aliā

femininiſexus[a] vel ex femineo ſexu deſcēdens ad huiuſmodi ſucceſſionem aſpirare nō poteſt niſi eius conditionis ſit feudum vel co pacto acquiſitū. Idcirco vero deficientibus vocantur ꝓmo fratres cum fratrum ꝓmortuoꝝ filijs / deinde agnati vlteriores quod ita intelligendum eſt ſi feudum ſit paternum / hoc eſt ſi fuit illius parētis qui ſuus fuit agnationis communis. ſi enim † tritꝫ auus de nouo beneficio fuerit in ueſtitus / titio ſine legitimo here de maſculo defuncto ei⁹ feudi ſucceſſio non pertinet ad eiuſdem titij patrum magnum: nec ad ꝓ lem ex eo deſcēdentem / immo re uertitur ad dominum. ad cognatos enim eius beneficiū nō pertinet / neq; beneficij ſucceſſio. Si vero domin⁹ vel alius beneficiū defuncti nouum eſſe dicat / agnatus autem illius. ꝓmus pater num eſſe contēdat: tunc onus ꝓ barionis incūbit illi qui nouum[b] dicit. ſed ſcio aliter ꝓnūtiatuꝫ[c] eſſe. bonus enim iudex cauſa cognita diligēter intuebitur cuius potius iurciurādo dirimenda ſit hec queſtio: vtroq; ſcilicet in ꝓ batione deficiente.

¶ De fratribus de nouo beneficio inueſtitis. Titulus. xiij.

Jn feudo non habet locū ius accreſcendi inter eos qui ꝓtendunt ꝓmam ſeu ꝓmo ordialē inueſtituram. Bal.

SI duo fratres de no uo beneficio ꝛ nō de paterno ſimul inueſtiti fuerit vno ſine herede defuncto ad alterum nō pertinet eius beneficij portio[d]: niſi facta fuerit eo pacto inueſtitura. ¶ Si duo fratres in cauſa cōmuni poſt mortē ꝑris remāſerint. i. habitauerint ſimul / ꝛ vnus eoꝝ feudū acquiſierit[e] plerisq; dicūt ad aliū nō pertinere ſz ad dōm niſi ꝑ pactū: ſz neq; viuente eo qui acqſierit neq; poſt mortem eius fructus[f] tamē erūt cōes donec ſimul habitauerit. ℣. ſi cū equis ꝛ armis cōibus vel pecunia cōi fit acquiſitum: adhuc idem dicunt[g] ne forte inuitus dōs alium q̄ qđ voluerit ſibi acqrat vaſallum: dū tamē meminerim⁹ id qđ de cōi expēſum eſt alteri ꝓ parte cōpetenti eſſe reſtituēdum[h].

¶ De inueſtitura quā ritus accepit a ſempronio[i]. Titu. xiij.

Maritus non ſuccedit vxori in beneficio ea mortua ſine herede. ꝺ. ꝺ. Bal.

portione a vaſallo vt ibidē eſt arg. Sed dicet ſolicitus inſere pacti exē plum rerū indiuiſibiliū: Reſ. ſeruitus ꝛ ſtatua ꝺz indiuiſibilis. Arg. ff. de leg. iij. l. gi. ſ. pe. ꝛ ſi qua alia ſunt ꝛ ita decurre. vt. ſ. eo. feudū eſt cē. ſimile eſt huic. ff. de ꝛtrahē. emp. pacta. ꝛ. ff. de pactis. l. iuriſgētiū. No. de ſuccef. feudi.

Pactū liciturus facit qđ alis nō liceret.

IJti⁹ a ſempronio talem inueſtituram accepit feudi vt haberet ipe ꝛ heredes ſui legitimi maſculi: ꝛ his oībus deficiētibus femine: ꝓro titius ſuperſtite tantuꝫ filia deceſſit: ipſa a dño inueſtita fuit et feudum in dotē dedit: maritoq; ſuperſtite ſine liberis deceſſit: querebatur ſi ad maritum ſucceſſio feudi pertineat? Reſpon ſum⁹ eſt non pertinere.

¶ De vaſallo decrepite etatis qui feudum refutauit vt filij inueſtirentur[m]. Titu. xiiij.

Si vaſallus decrepite etatis feudum refutauit vt filij inueſtiant ꝛ inueſtiti ſunt poſtea decedente altero filiorū poſt inueſtituram fratre ſuperſtite ꝛ ſine herede frater ſibi ſuccedit ꝛ nō reuertitur ad dominum: quia feudum adhuc paternum dicitur ꝛ non nouum. ꝺ. ꝺ. Bal.

QUidam vaſallus cū decrepite etatis cēt feudum ſuū in manu dñi ad hoc refutauit vt ſciū et ſempronium filios ſuos de codē beneficio inueſtiret: vaſallo mortuo ſempronius ſine legitimo herede ſcio adhuc ſuperſtite deceſſit is eſt inter dominum tanq; nouum feudum ſibi oblatū eſſe dicē rem: ꝛ ſcium paternum eſſe[n] contendentem vnde eorum ſententia pcualuit / qui dixerūt hoc feudū ꝗuis refutatuꝫ nihilominus eſſe paternum.

¶ De inueſtitura in maritum facta[o]. Titulus. xv.

Si contentio eſt inter maritum filie vaſalli ꝛ agnatum de beneficio an ſit paternum vel nouū / queſtio dirimi debet coram iudice ordinario vel arbitro: nō coram dño vel eius curia. ꝺ. ꝺ. Bal.

VAſallus ſuperſtite tātum vna filia deceſſit: illa vero maritū accepit / cui dōs accepta pecunia parte feudi q̄ pater puelle habebat retēta ſibi parte altera dedit: nūc quidā agnatus defuncti cum maritō agit dicens totum hoc feudum eſſe paternum: et ideo omni modo eſſe ad ſe deuoluturum. ecōtra maritus contendit hanc partem quam ipſe habet nouum feudum eſſe: ꝛ ideo domino apertuꝫ queritur igitur vtrum apud dominum eundem[p] et in eius curia cogatur agnatus defuncti litigare. vel apud agnati iudicē vel arbitrum vtriuſq; ꝑſenſu electum

† Oppo. ita. de bel. q̄ in bñficio ſuccedāt agnati: ꝛ defecte res ꝑ linea ꝓfāturſalē vt. ſ. ꝑ. ſ. et. ſ. de na. fuc. feu. c. i. q̄ defuc. feudi in ꝑin.

c Acqſierit. intelligas. ſcz ſuo noſe tñ: ſi gs alteri vel ſibi. qui alienam. ꝛ. C. de ꝓba. ad ꝓbationē. ꝛ C. de rei vēdi. ſi ex ea. generaliter cēſ pecunie ori go nō ingrit. vt. C. ſi cer. peta. non vnde. ꝛ. l. Quis. ſed caſualiter adhuc nō tanē que fatis. ſ. qui feu. da. ꝓnt notata videnē.

f Fructus. intelligo magine cū de cōi fuerit acqſitū. lz in ſupioꝝ nihil interſit: ꝛ hoc ad ſiſtitudinē quali caſtrēſis peculij videtur ſtatutum. vt. C. de aduo. diuer. iudi. fori.

g Dicunt. boc intelligo qñ dño ignoāte fuit acqſitū de pecunia cōi. ſecus ſi eo ſciente: tunc cēſ frater ſuccederet in eo ꝛ ei ꝑ parte acquireretur. vt. ſ. de bene. fra. c. i.

h ¶ Reſtituēdum. et hoc veniet in iudicio cōi diuiđo. vel famil. hercil. vt C. cōmunia vtriuſq; iudi. ſi patruus. Accur.

i ¶ De inueſtitura cē.

k IJti⁹ a ſempronio. alſnō erat hic titu. ſed. c. tñ. et ꝙ hic eſt parua dubitatio eadem erit expoſitio vel nulla.

¶ Reſponſum. ſiſe. ſ. an maritus ſuccedat vxori i beneficio. c. ſi femina.

m ¶ De vaſallo decrepite etatis cē. Alis non erit hic ti. ſed. c. tantum.

n Jdē. Paternuꝫ eſſe. Dō hic dicitur nihilominus eſſe paternū ītelligo niſi ad hoc refutauit oīno q̄ſi de nouo bñficio ipſos inueſtiret: ſz ītelligo ſentiētib⁹ bis ad quos ꝑ ſucceſſionē ē vēturꝰ. * vt. ſ. de eo q̄ fi. fe. agn. de feu. paterno. ca. treſ erāt agnati. Et not. eſt. ſ. quimo. feu. amit. ſ. ꝓterea. huic ſile eſt qđ de ſolutione dicit. nam ſicut hic nō tenet pactio vel refutatio ita facta vt re ineſtita tur: ita nulla eſt ſolutio q̄ ſic fit vt nūmi reddātur. naz qui ſoluit vt repetat nihil agit. vt. ff. de ſolutio. qui ſic. Accur.

* Facit ad hoc qđ no. ſ. impa. loth. Euge. pape. c. i. et ar. ff. ſ. vſu. ſi ſtipulat⁹ et ꝺ hoc ar. ad. q. ſ. qđ. ff. ꝺ pecul. l. peculium ſ. ſi cre. ꝺ impē. in re. ꝺo. fo. cl. q̄ dicitur.

o ¶ De inueſtitura in cē. Alis non eſt hic titu. ſed ſ. tantum.

p Aſſall⁹. Dominū eundem. nec mirum videē

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2021

rum videt cũ vterq; dñi
se vasallũ asserat: ꝫ vnus
de nouo t aliis de vete
ri contendat cur ipse iu
dex non est. Accur.

a ¶ Referat. boc ideo q; manifeste turpitudinis ẽ nec velle iurare nec sacra mentum referre. vt. ff. de iureiurã. manifeste.

b ¶ Ad dominũ. et istud est intelligẽdũ. ppt feudi incertitudinẽ. fec; ẽm foret si inter duos vasal. cõtro. cẽt. Sed qd est q̃d. ꝫ. dicit. f. q; nemini ꝫ curie examẽ declinare: sic intel ligo nõ licꝫ. t. indecẽs est ei. nõ aũt q; nõ possit exa men eius declinare. sitia studiosus inquirat. Sed qd si alr vasallus vocat? venire ad dñm vel ei? curiaꝫ contẽpserit? Rñ. fine pena abibit. ꝫ tu istabis. nõne oꝫ venire allegatu rus saltẽ puilegiũ suũ. vt ff. de iudi. si qs ex aliena: Rñ. illud loquit i iudice ordinario gñali. at ꝫ licꝫ sit ordinarius iter aliꝫs et paucos: nõ tñ i alienã messem manũ iportabit: ꝫ corrigit. f. an apõ iudi cẽ vel curiã dñi qõ feudi terminari oꝫ. c. ex eo rẽ.

c ¶ De controuer. feu. rẽ. Als nõ erat hic titulus aliquis: sed male.

d Inter domi
num ⁊ vasallũ. Duic. c. glosel
lam inueni ta
lẽ. vacat istud. c. ppt infe
rius. c. eppositũ. ꝫ. de con
trouer. iter vasal. ⁊ epm.

e ¶ Faciẽdũ. qõ dicitur in
isto. c. mix videt. f. q; pñt
eligere q̃s volũt ad iudi
candũ iter ipsos cũ alibi
dicat eum iudicẽ nõ esse
pñtãdũ quẽ postulauerit
aduersari?. vt. ff. de iudi.
obseruãdũ? Rñ. illud lo
quit qñ altera ps ignora
bat postulationẽ ipsi?: ꝫ
aũt vterq; sciebat ꝫ sen
tiebat. ⁊ licitũ est eꝫ ꝫsen
su quod als nõ liceret. vt
C. de epi. ⁊ cle. aui. gñali
ter. i fi. ⁊ arg. C. õ trãsac.
si diuersa. magie cuꝫ ꝫ fit
litigãtinꝫ fauoꝛe iuentũ.
vñ apparet q; licite pos
sunt renuntiare. vt. C. de
pac. fi. qs in ꝫscribẽdo. et
ff. de mino. si iudeꝫ. et in
summa si vis casus in q̃
bus de iure pñt relagari
vtroq; ꝫsentiẽte ingras.
C. de epi. ⁊ cle. aui. gñali
ter. in fi. et. ff. de fer. l. j. ꝫ. j. l. si feriatis. ⁊ de i ius
voc. q̃nis. et de re iudi. si
quenerit. ⁊ ad senatusco.
turpil. l. vl. in fi. ꝫ videaꝫ
ff. de postu. quos. pbis
bet. ⁊ C. de iurisdom. iud.
l. priuatoꝛ. ⁊ de iureiurã.
p ca. dan. l. ij. ꝫ. sed quia.
Illud autẽ notabilr est notandũ q; ille nõ est eli
boc esse debeat. mihi ⁊ alijs pla
cet potius apud iudicem ordinã
rium vel arbitrũ q̃ apud eundẽ
dñm boc litigium fore determi
nandum. ¶ Jtez placet agnatum
nõ semp cogendũ probare feudũ
boc esse paternum sed ab aduer
sa parte nouum esse probanduꝫ:
qua deficiente in probatione tũc
agnato vt dictum est causa cogni
ta detur electio: quatenus vel iu
ret esse paternum: vel alteri pꝛi
ti referat[a] iusiurandum/⁊ ille aut
iuret aut taceat. Illud tamẽ sciẽ
dum est q; si inter duos qui dire
rint se esse vasallos de feudo fue
rit dubitatio: alter alterum inui
tum trahere non potest ad domi
num vel eius curie iudiciuꝫ. Si
vo cum sua curia dñs vocauerit
eos nemini eoꝝ licet illius dñi
vel eius curie examen declinare.

¶ De ꝫtrouersia feudi apud pa res terminãda[c]. Titu. xvj.

J inter dominum ⁊ vasallum[a] de feudo
orta fuerit contẽtio
per pares illius do
mus sicut lex conꝛa
dicit dirimatur: si tamen pares
habeat et si quidẽ dñs ⁊ vasallus
ꝫsenserint in eligendis paribus
nulla dubitatio ẽ. si vo dissentiãt
tunc quid faciendum[c] sit querit.
Sed pꝛeualuit eoꝝ sentẽtia qui di
xerunt dñm debere eligere pꝛius
quẽ aut quos volucrit: ⁊ vasallus
similiter hoc faciat ꝑm numerũ a
dño comꝓbatũ. Jlle tamen va
sallus qui fidelitatẽ domino non
iurauit/dño vel vasallo dissentiẽ
te pꝛo pari non est eligendus.

¶ De eo qui sibi vel heredibus suis masculis ⁊ feminis inuestitu ram accepit[e]. Titulus. xvij.

Si vasallus pꝛo se ⁊ heredibus suis
masculis ⁊ bis deficientib? feminis inue
stiturã accepit/femina nõ succedit in bñfi
cio q̃diu masculus supest. qnimo nec de
bet vasallus q feudũ a vasallo recepit pꝛ fe
mina recognoscere si mascul? supest. bal.

Ui sibi vel heredi
bus suis masculis
vel bis deficiẽtib?
feminis p bñficiuꝫ
iuestitura feudi ac
cepit vna tãtũ filia
supstite/nullo alio descẽdente re
licto decesserit: hec marito pater
num feudũ in doté dedit ⁊ decesꝫ
sit: duobus filijs ex eo ꝓcreatis/
quoꝝ vnus duas filias reliqt: al
ter vero vno filio masculo reli
cto decessit. de predicto itaq; feu
do vrgentẽ vidimus qõnẽ: mascu
lo quidem boc feudũ totũ sibi/q;
solus eius qui pꝛimo inuestituꝛa
accepit heres masculus sit) vẽdi
cante. feminis vero totam sui pa
tris partem sibi defendentibus
q; ex eo nullus extitit masculus.
Cũq; inter sapientes sepe super
hac q̃stione sit disputatũ tandem
pꝛo masculo ꝫ pnuntiatũ est. non
eis patet locꝰ femine in feudi suc
cessione donec masculus supersit
ex eo qui pꝛimus de boc feudo fu
erit inuestitus. ¶ Nam ⁊ illud iu
dicatũ scio si ille qui pꝛopꝛiũ feu
dum suũ militi pꝛo beneficio de
dit duobus filijs relictis decesse
rit quoꝝ vnus filia tãtum relicta
obijt: alter vero filio masculo re
licto supstite defunctus est: q; mi
les non debet feudum suũ per fe
minã recognoscere: donec super
est masculus ex eo qui pꝛimã in
uestituꝛã fecit. Alij dicunt per fi
liam debere recognoscere cuꝫ de
paterno allodio esset boc feudũ:
alioquin si aliũde esset verũ esset
quod dicitur per feminã non de
bere cognoscere.

¶ De duobus fratribus a capitaneo inuestitis[b]. Titu. xviij.

Si duo fratres simul de nouo bene
ficio a capitaneis fuerint iuestiti: vt q̃diu
ipsi vel eoꝝ heredes masculi viuerẽt: ⁊
masculis deficientibus femine feudũ ba
berent decedente postea vasallo altero si
masculus vel femina ex eo supereꝛ fratri
non succedit. als succedit. Bal.

Duo fratres sꝫ titius
⁊ seius a quodam ca
pitaneo de nouo be
neficio simul inuesti
ti sunt eo videlꝫ te
noꝛe vt q̃diu ipsi vel eoꝝ here
des masculi viuerent ⁊ masculis
deficientibus femine si supesꝫsent
feudum haberent. Et fratribus
bis vnus vna filia relicta altero
adhuc viuente decessit queritur
cui portio defuncti defeꝛat/vtrũ
filie an fratri: Respondetur filie:
vnusquisq; enim sibi suisq; here
dibus videtur prospexisse/si ra
men is qui filiam reliquit sine be
rede decessisset/propter tenoꝛem
inuestiture insertũ eius pars fra
tri non domino est questa.

¶ An remoueri debeant testes qui pares esse defierũt[k]. Ti. xix.

Si inter dominum ⁊ vasallum con
tentio est de iuestitura: illi qui pares fue
runt tempoꝛe inuestiture non remouent
postea a testimonio: licet defierint esse pa
res. Baldus.

X facto q̃stũ scio si
inter dominum ⁊ fi
delem de inuestitu
ra feudi contentio
emerserit: q; facta ꝫ
eam dominus neget si vasallus
offeꝛat eos testes qui tempoꝛe in
uestiture pares erant/sed postea
qualibet ex causa[l] pares esse de
fierant/an ideo sint remouẽdi q;
nũc nõ sunt pares: sed q̃uis alij
gendus pꝛo pari dño vel
vasallo dissentiẽte q; fide
litatẽ nõ iurauit. ꝫ cũ il
le sol? excipiat indifferẽ
ter alij eligunt. vt. ff. ẽ iu
di. cũ ꝓtor. ꝫ itelligo dũ
tũ idonei sint ad iudican
dũ. Dic q̃ri ꝫ sueuit si cõ
uẽtus velit actoꝛẽ recõue
nire foꝛte de alia cã vtrũ
possit curie examẽ actoꝛ
declinare quasi curia nõ
possit extra causaꝫ feudi
aliq̃d inter ipsos iudica
re? Rñ. non poterit: timo
si agat de oĩbus etiã cau
sis apud eandem curiã se
oꝛ defendere. Arg. C. de
sen. et interlo. om. iudi. l.
vlt. ⁊ auf. ibi posita. ⁊ con
sequẽter rẽ. et. ff. de iudi.
l. ij. ꝫ. omnes. ⁊. l. qui non
cogit. nam ibi nõ distin
guitur: quare nec nos di
stinguere debem?. decur
ras in thesauris tuis.

f ¶ De eo qui sibi vel he redibus rẽ. Als nõ erat hic titu. sed. c. tantum.

g Ui. pꝛo ma
sculo. Jstud. c.
sepissime pos
set accidere: et
ideo valde est notandũ.
Et nota in eo potissime
q̃tũ sit potioꝛ masculoꝛ
q̃ feminaꝝ conditio. sed
virũ est q̃d dicit hic scilꝫ
q; masculus excludit ger
manã suã cũ iam ad femi
nam transitũ fecerit feu
dũ. Nunquid emi hic ma
sculus excludit amitam
suã vinẽte? Et vtiq; eadẽ
eqtate durãte. als nõ li
cebit heredi q̃ defuncto
licebat. ⁊ erit cõtra. ff. de
regu. iur. heredẽ. ⁊. l. qui
in ius. ⁊. ff. de bo. li. si eꝝ
not. s. de feud. mar. c. j.
Dic etiam no. q; ex rerũ
qualitate ⁊ differẽtia li
citũ depiehendiꝛ q̃ als
nõ liceret. vt. s. predicto
titu. ⁊ capi. notatur.

b ¶ De duob? fratribus a capitaneo inuestitis. Als nõ erat hic titulus sed capitulum tñ.

i Uo fratres.
Prospexisse.
Jstud habeẽ
in. ff. de pha
tiombus. si pactum. Q̃d
autem in fine dicitur sꝫ
q; a fratre domin? ex clu
ditur accidit propter pa
ctum quia dictũ fuit ex
presse. alioquin frater ex
cluditur a dño. vt. s. no
tatum est. Accur.

k ¶ An remoueri debeãt testes qui pa. rẽ. Als nõ erat hic titu. ⁊ male.

l X facto quesi
tum. Qualibet
ex causa. Duic
c. inueni glo. ta
lem. vacat hoc. c. propter
inferius pꝛoꝛi. ex eo ⁊ p
pter superius si inter do
minum.

Epis tractu inuali da quedã vlndant,

a ¶ Pares.hoc idē in testamētis seruat.nã si facti testamēti tpe fuerit quis idoneus:lz postea fiat min⁹ idoneus nihilominus tñ tenet testamentū,ff.de testa.ad testiū.§.i.z idem intelligo si nō erat idone⁹ sed cō muni opinione putabat idone⁹.C.de testa.ordi.l.i.z instī.de test.ordi. §.testes. Sed si qs cognatis suis aligd relinq̄t;z tpe testamēti cognati erāt lz cognati eē desinant:nihilomin⁹ legatū hēbunt. vt.ff.ō reb.dub. si cognatis. Ō aūt in fi. ō:: quid em peccauit rē, hec non videtur rō suffi cies nimirū.et si propter iustam culpā de paribus esse desierit aligs nihilomin⁹ tñ testis eē poterit, hic em nō est modus interdicēdi testimoniū,

b ¶ De cōtrouersia inter episcopum et vasallum. Alls nō erat hic titulus; sed capitulum tantum.

c Rē eo. Quodz cpo.vel alio de beneficio.si de aliis dixerit q̄ in aliis non possit habere locū exemplum de anna prestatiōe nisi quis dixerit aliud esse in feudo camere seu cauencia:illa em ab hereditibus siue successorib⁹ clericorū nō pstant.vt.ff.ō.dictus est de feu.camere.vel pōt etiaz exemplificari in clerico. nam licet iniuste agat va sallus/ nihilomin⁹ tamē ratio ei facienda est.

d ¶ De suo recto. ¶ Not.q̄ hic ante petit inestituta recti feudi:sec⁹ esset si specialiter peteret inestitura m alicuius rei.vt.ff.in dictū.quā fecimus.

e ¶ Scōm prefatū modū. sez qui est.ff.de cōtrouer. feu.apud pares termināda.c.si inter ōnm.

f ¶ Suo recto feudo.sed hoc forte i eo casu tñ est egaudiendū qñ z de hoc erat cōtrouersia an illud teneret pro feudo.

g ¶ Aliqd aliud. ¶ Dic pōt no.q̄ rōne adiūcti licitū depriehendit qō al⁹ esset illicitus:vt alibi notauit iuris prudentia. Accur.

h ¶ Accedere.Sz nūngd debebit episcopus ꝑdēnari postea ad illam annuam pstationē si ꝓbatū fuerit illū inestītū fuisse a ꝑdecessore suo de illa: Rñ.forte nō:imo absolui debet:quia forte mortē pātis fuit finita.vt.ff. quis dicatur dig vel mar.c.qui a principe.nisi forte dicas q̄ aliud sit i soldata que non prestatur nisi feudi:vt ibi dicitur.Accur.

i ¶ De vasallo milite qui arma rē. Alls non erat hic titu.sed.c.tm̄.

k Illes qui rē. Factus est rē. idem fi esset factus clericus.vt.j. titu. an mutus vel aliter imperfectus.c.mutus.in fi.nec pōterit si bunc habitum postpofuerit.vt.j.si de feu.cōtrouer.fue. c.qui clericus.z.j.de bene.feu.in fi.

l ¶ Vel agnatus ōni.intellige qñ successorem nō habet:z merito est potioi causa ōni vel agnati.quia cum monasteriū ingreditur rerū suarū ōns esse definit vtpote ergo non dominus nec testari poterit.vt.C.de sacrofan.eccle.auf.ingressi.Accurſius.

m ¶ De milite vasallo rē. Alls non erat hic titu.sed.c.tm̄.

n Ominus.vij.vel.x.dicrum.sed hodie hec solēnitas non seruatur in.vij.vel.x.dies.sed plus patet large curie officiū vt luo arbitrio terminum cōstituat quod quotidie vsitatur:sed iure romano alia solēnitas in citando obseruatur.Accurſius.

o ¶ Tertiā vocationē.hoc merito accidit q̄ ztumaz est qui trinis edictis citatus iudici se nō ꝓsentat.z litis dāno ztumacia eoīs qui iudici non obtēperant cohercet.vt.ff.de re iudi.cōtumacia. Idem est si vnuz nō dūtaxat edictū mittatur ꝓ oībus.vt.C.qūo z qñ iudex.l.consentaneū.

Ingressꝰ monasteriū rerum suarū ōns eē definit.

aliter sentiant:tamē mihi z quibusdā alijs videtur sufficere eos tempore inuestiture saltē pares[a] fuisse.quid enim peccauit qui inuestituram accepit si illi quos eo tēpore vtpote idoneos adhibuit postea pares esse desierunt.

¶ De controuersia inter episcopum z vasallum[b]. Titu.xx.

¶ Si inter episcopū z vasallum est contentio de inuestitura ab eius predecessore facta/pares curie cognoscunt.prius tū debet inuestiri de suo ꝓprio z recto feudo q̄ principalis questio dirimat. Bal.

Ex eo q̄ scriptū est si inter dominū z vasallum de feudo nascatur q̄stio q̄ ꝓ pares ciuisdē curie dirimenda sit:questitū est si quis dixerit se a quodā cpo[c] extorsisse ia defuncto de annua pstatione aut qualibet alia re per feudū inuestituram accepisse:er cum successor eius agat/z ille respondendo neget hūc esse vasallū:vtrū ꝑ pares ciusdem curie sit iudicandus sup hac questione:opponit enim vasallus q̄ oīs cū negat esse vasallus z ideo in ea curia pares nō hz. Item dicit vasallus q̄ prius de suo recto[d] feudo debet inuestiri q̄z a nemine iudicari: domino respondente q̄ quicq̄ inter eos siue de inuestitura/siue de fidelitate/siue de principali causa agēdum est per suam curiā est expediendū:sed laudatū sepe scio pares illius curie sm̄ prefatum modum[e] esse eligēdos ꝑ pus ad quos spectat officiuz vt illum prius de suo recto feudo[f] inuestiri faciant sed fidelitatis iusiurandum differatur donec de principali causa cognoscat.ex illo enim apparebit vtrum iurare debeat:an non:qō totum expedite questionis est.

¶ Sed si constiterit vasallum ali quid aliud[g] ꝓeter id de quo q̄ritur ab eodē domino tenere ꝓ feudo:tunc enim quin debeat de suo recto feudo inuestituram accipere z fidelitatem iurare:et sic ad principalem causaz accedere[h] non est dubitandum.

¶ De vasallo milite q̄ arma bellica depositit[i]. Titu.xxi.

¶ Nibiles seculi qui fact⁹ est miles dei ex eo q̄ venerabilem domum intrauit/et feudo renuntiauit/feudum amittit. Bal.

Illes qui beneficiū tenebat cū esset sine liberis venerabilez domum intrauit et seculo renūtiando arma bellica deposuit/habitūq̄z religionis assumpsit:z sic conuersus factus est[k].hic donec vixerit feudum retinere conatur:qō dominus vel agnatus sibi pertinere contēdit:sed iudicatum est domini[l] vel agnati ꝓ ditione esse potiorem eo q̄ desijt esse miles secūli qui factus est miles christi:nec beneficium pertinet ad cum qui non debet gerere officium. †

¶ De milite vasallo qui contumax est[m]. Titulus.xxij.

¶ Primo dicit qualiter procedat contra vasallum domino querimonia exponente de eo qui incidit in culpam.Secundo qualiter procedatur contra dominuz vasallo dicēte se ab eo spoliatū feudi possessione.secunda ibi:si vero vasallus. hoc dicit Baldus.

Ominus vocat militem qui ab eo feudum possidebat dicendo cum in culpā incidisse ꝙ quā feudum amittere debeat:hic non respondet.querit quid faciendū sit ōño:Rñ.cū ad curiā vocare debere:et si non venerit iterum cum debere vocare vsq̄z in spatio tertio septem vel decē dierum[n] arbitrio ciusdem curie terminādo:q̄ si neq̄z venerit ad tertiā vocationem[o] hoc ipso feudum amittat[p]: z ideo debet curia dominū mittere in possessionē.sed[q] si intra an

deg.aut.qui semel.z supradicti licet citare nō possunt inquirere tamē valēt.vt.C.de iudi.sancimus. Dictū est ergo a gb⁹ citatio possit fieri: nūc dicendū est q̄ citari valeāt:z vtiq̄ possint citari tā actor q̄ reus.re stat igit videre qñz vtiq̄ ante litem cōtestatam reus valet citari quo casu z ab eo rite citatur qui in cū nullā h3 iurisditionē:numirū venire debet allegaturus priuilegiū suū saltem si qō h3.vt.ff.si qs in ius voc. l.ij.z.ff.de iudi.si qs eg aliena.sz post litem ꝓtestatā citari pōt z debet actor:sz nō ante:q̄ agere vel accusare inuit⁹ nō cōpellit.vt.C.vt nemo inuitus rē.nisi fm̄ q̄ in ꝑdicta auf.cōtinetur.z in aut.vt oēs obe.iudi. col.v.§.si vo.isiūc videndum ‡ est quot sufficiāt citationes.o certe nisi ad solēnitates te referas tres sufficiunt.vt in hoc ca.z.C.de iudi.ppe/randū.§.z si quidē.z.ff.de re iudi.l.cōtumacia.z.ff.de iur.fisc.senatus. §.fin.autus.de solēnitatibus ideo dixit quoniā fm̄ eas citatio est facīda.primo enim vnū ponitur edictū:mog aliud:deinde tertiū:postea vo sequit peremptoriū.sed post peremptoriū semel debet citare iudex

* Istud vltimū dictū glo.sequit Bal.et Al. uarorus.

‡ Aeptobat fm̄ Aluarorum z Bal.nisi io quāli vero cōmuaor.

† Facit ad hūc ter.Hybal.i.lucr. ff.ō fideiō missū.z.ff. ō pactis.i. tale pactū §.fi. Citatiōis multa singularia.

* Idocrez qñ legat non citat⁹ edicta ꝑ q̄ se vel ꝑ aliū vel ꝑ litteras suas bñ pōt.per gl.in.l.sancimus.C.ō iudi.Hy Bl. ua. Ro. et Bar.in.l.i. ff.de iurisdi.omn.iudi.

Citari q̄ pūt z qñ.

‡ Alias ſtr tam partes z tertias.s. ibi dictum est z.C.sequitur Alu.ſ.

UNIVERSIDAD DE OVIEDO

ingē si voluerit. nec eñ infert necessitatē istud ꝺz: sed vbanitatē induc cit. ssc. C. de pigno. l. iij. ɔ. C. ad. l. fla. de pla. si fratrē. ff. de mino. l. iij. §. fz vtrū nimirū. ɔ hoc totū iudicij arbitrio cōmittitur. vt. ff. de iudi. nōnunq. ɔ q talis sit seruāda solēnitas ꝺz. ff. de iudi. ad peremptoriū. ɔ. l. 2 tertium. ɔ. l. 2 post. sed quia de pluribus edictis mentionem feci mus / et vni oūtagat nō men apponit: an alia p pria nomina possint ha bere q̄rit solicitus: ad qō iuris prudētia respōdet vtiq;. Primū ergo voca tur admonitoriū. secūdū citatoriū. tertiū quentio nale: vt istoꝝ tria noīa p cedāt a bono ingenio. q̄r tum aūt vocat pempto rium / et a lege descendit: hoc dicit iuris prudētia. Sed studiosus ait. videf q̄ nomen secūdi vltimo edicto cui nomē nō assi gnat potius quenia: cui maioris sit auctoritatis superiore: nimirū citato ria oīm causarū solus pn ceps pōt reuocare. vt. C. de prin. agē. in reb. l. ij. ✻ Qō ergo erit nomē secū di qō scilz nomen vltimi vsurpauit: nondū satisfa ctum est studioso. Illud aūt assidue not. q̄ vnuꝫ edictū pro omnibus iu dex mittere pōt. C. qūo ɔ q̄ iud. cōstanteu. et. ff. de iudi. nōnunq. Restat ergo ✻ videre qō iternual lum esse debeat inter vnam citationē ɔ aliā iure antiquo ɔ nouissimo. certe fm veteres leges nō min⁹ decē dierū spatio. vt. ff. de iudi. p inter ualla. ɔ. C. de iudi. pperandū. §. ɔ. fi qdē. fz bodie p aut. nō minus. ccc. vt in aut. de litig. §. oēm vo. col. viij. Quidā tū dicunt aut. log qū actoꝛ citaf: antique vō leges qū reus. ɔ ideo dicunt veteres leges nō corrigi: qō ego nō approbo ne pmittaf actoꝛ qō reo denegaf. ff. de reg. iur. nō ꝺz. igif verius est leges veteres posteritati relinquēdas fore. et hec ve ra sunt fm iura fori: ɔ nō fm iura poli. iure em poli pximo pfonaſr vo catur / ɔ per septē dies expectaf. postea bis diebus trāfactis alij septē dies adijciunt: quibus ab ingressu eccle ɔ diuinis officijs interdictus est. postea adijciunt duo dies: quibus a pace et a cōione sancte ecclesie suspēsus est. deinde adijciūt duo dies adijciunt fub eadē expectatiōe: gbus vno superaddito die oi expectatiōe veluti desperata reus mog feriaf anathematis gladio. vt in decre. v. q. ij. pfenti fed intelligitur q̄ eccle siastica ɔ criminalis causa agitatur. Segtur nūc ✻ de citationis effec tu: q̄ si fuerit absens reus ɔ legitime citaf⁹ nō venit ante lit. q̄est. si cō ueniatur p actionē in rē mittit actoꝛ in possessionē petite rei dūtaxat: intelligo nisi absens latitauerit. nā tunc si etiā in rē agaf in oībus bo nis faciēda est missio. vt no. ff. qui. ex caū. in fo. ea. fulcinius. §. idē vi deam⁹. ff. ɔ. celsus. alꝰ ē leꝛ ꝺ fundū. ɔ. C. de pscrip. xxx. an. fi gs emptio nis. §. fz qs. Notabis ergo differētiā inter absentē ɔ latitātē: vt ibi no. nisi forte petaf hereditas fm quosdā: tūc em nulla erit differētia si lati tauerit vel nō. fz Py. nō placet: qō nec idē celsus videf cōpzobare nisi dolo forte fecit q̄minus possideret. nā tūc in oīb⁹ bonis absentis faciē da est missio: vt in. §. celsus. in fi. Et in casu isto dicūt gdā actoꝛē possi dere: qō ego nō approbo. nā tūc causa rei seruāde mittit ī possessionē: ergo nō possideꝛ. vt. ff. de acq. pos. possideri. §. vlt. ɔ. ff. vti possidetis. si duo. §. creditoꝛ. Hoc tñ casu fm priozes infra annū reuersus possessio nē recuperat reꝛ ɔ iudicij adhuc patiꝰ: dū tamē actoꝛē indēne feruet. alꝰ em nō audiū. vt. C. de iudi. sancimus. ɔ hoc casu pōt hꝛe etiā locū qō hic ꝺz. post annū vō reuersus partib⁹ actoris fungit: ɔ actoꝛ īsi ex scō decreto cōstituiꝝ possessoꝛ. hic fm nostrā sniam ante annū non est possessoꝛ: fz postea fit. ɔ hec vera sunt cū agif actiōe ī rē. si vō personali agaf mittif actoꝛ in possessionē: sed possessio gnalis erit: q̄ pzo modi ca summa mittif in vniuersoꝛ bonoꝛ possessionē. ɔ hoc nisi agat de dā no infecto vt caueaf: tūc em rei trā de qua timeꝫ dānum fit missio. vt. ff. qui. ex caū. in pol. ea. l. j. sed qz hoc videbaf absurdū a iustiniano medi cina pstatur. mittif ergo in pos. fm mensurā debiti declarati. sic em fe bribus pstatur medicina. ɔ intelligo declarari forte p sniam. ɔ erit ca sus vbi ante lit. q̄test. diffinitiue. pnūtiaf. vt i aut. de exhi. ɔ intro. immo actoꝛ vo ante lit. q̄test. nō potest citari / nisi fm qs. ꝺ. expositū est. immo vt verius loquar post lit. cōstet. non poterat olim citari actoꝛ: quia eo absente non cōtrahebatur olim bermodiciū: pterq̄ in causa libertatꝭ ɔ ingenuitatis. vt. ff. de confes. certum. ɔ. ff. de lib. cau. diui. ɔ. C. de libe. cau. si is quē. ɔ. C. de inge. ma. diffamari. sed hodie secus. vt. C. de iudi. pzoperandū. §. ij. si vō actoꝛ absit ɔ post lit. cōstet. (sicut. §. dictum est) citatus nō venit: cū nō sit sufficiēter aliqd agitatū: nō solū ab obseruia tione iudicij absoluiet reus veruētiā expensis circa litem rei sacramētō declaratis actoꝛ ꝺdēnabitur. vt. C. de iudi. pperandū. §. j. licet alibi di caf q̄ litis ōāo dēnabitꝭ contumacia punif. vt. ff. de re iudi. contumacia. ɔ i aut. vt. om. obe. iudi. §. si vō neq. col. v. a hoc in telligo etiā ante litis cō testationem: ɔ post litem tamē motā q̄i nil actū tum est. si vō absuerit le gitime citatus tūc oīno absoluiꝫ reus vel condēnatur. vt. C. de iudi. l. p perandū. §. finaute ex ge stis. fz in hoc casu si reus ꝺdēnatur expēse deducū tur de ꝺdēnatione q̄ fa cieda est. p absente actoꝛe: vt ibidem. Qō aūt di citum est de lite cōtestata idem intelligēdum est in quasi cōtestata. vt. C. vbi in rē act. eger. bele. pe. et. C. quō ɔ q̄si iu. l. cōsen taneum. Sed sciendum est ✻ q̄ si actoꝛ in rē agat ɔ mittaf actoꝛ in possessionem post litem ꝓtesta tam / statim fit possessoꝛ. hec est differētia iter mis sionē q̄ fit ante lit. cōtest. ɔ post: q̄ ante non possi det: sed postea sic. si vero

Edicta sunt mul tiplicia.

✻ Ista argumēratio nō valet q: illa ler. ij. loquif ī casu speciali fm Alua. ¶ Alic ꝺz eē tertiꝰ liber fz oēs doc.

✻ Ista sertā parꝛ: gl. sequif Alnaro.

✻ Ista etiā tenet ɔ seq tur Alua.

Lite non ꝓtest. q̄ aq̄ ꝺffiniti ue ꝓnunciatur.

num venerit restituitur ei possessio: alioquin ɔ beneficium et possessionez amittit. vt in lombarda de his qui ad palatiū venire con tēpserint. l. si cuiusc̄ūq. ¶ Si vo vasallus conqueritur de dño soꝛ san q̄ feudum malo ordine intra uit dño perperam respōdente qd vasallo faciēdū sit querit.ª Rñ. cū curiā debere vocare / ɔ in eadē curia de dño conqueri: curia debet adire dominū / cūc̄q salua reuerē tia[a] cōpetēter cogere: vt vel possessionez restituat ɔ acqescat / vel iudicio curie se cōmittat. ✻ Si ter ammonitus facere distulerit tūc licet vasallo ad aliā maioꝛē[b] pote state ire ɔ fibi consulere: ɔ si domi nus ei iustitiā facere noluerit po terit cum deprezdare[c].

¶ In quib⁹ ɔ causis feudū amittatur. Titulus. xxiij.

✻ Primo pater scribit filio p: mittēs expectationem sui dicens q̄ cauſe feudum amittitur nō possunt sub regula ꝺffiniri: ɔ addit qualiter vasallus cōtra dominū se ꝺbeat habere: postea ꝺffinit beneficium ꝺupliciter. b. o. Bal.

Ouertus[d] de orto an selmo filio suo salu tem. Logis me ɔ su per hoc sepe scribē do multuz vrges vt causas quibus beneficiū amitta tur enumeratas tibi significarez. qō ideo distuli qz fepius circa no stre reipub. curā occupat⁹ ɔ mul tis priuatoꝛ causis alijsq̄z rerum innumerabiliū ipedimētis detē tus onus illud subire nō valebā: et ne videar pzeces tuas paruipē dere: ɔ studiū discēdi tibi nūc im minens negligere: quid mihi sup hoc videaf paucis explicabo: dū modo memineris causas illas sub aliqua certa regula aut ꝺffinitio ne rotunda non posse compze hendi. nam sicut ✻ de probationi bus in digestis scriptum reperi mus: sic ɔ de his causis sine calū personali agatur idem est per omnia vt. §. dictum est. fm. ꝓ.

a ¶ Salua reuerētia. Ecce q̄ liberto egparaf vasallus: nā libert⁹ salua reuerētia cū pfono eperif. vt. ff. de lib. cau. l. cū affirmes. sic ɔ seruꝰ pa cificēdo cū dño suo de libertādo si aliqd. ppf hoc de peculio dedit dño, lz cū dño nulla possit hꝛe actionē: aditꝰ tñ pses. pudcie salua reuerētia hortabif dñm stare placito suo. vt. C. de cōdi. ob. cau. l. si liber. Sed q̄ est q̄ dicit salua reuerētia: nunqd nō poterit vasall⁹ dñm suū ī ius vo care fine pena venie non petite sicut de liberto ꝺz. ff. ɔ. C. de in ius voc. Rñ. nō puto ✻ q̄ ibi sis ambagib⁹? fit locus ꝓ suetudinib⁹. Sz ꝺc salua reuerētia ɔ. fz quātū ad actionē famosam: q̄ fz vbi est tēperanda: vt legif. al's de liberto. ff. de ꝺo. eccep. apud. ɔ. C. de obsc. pa. pze. l. iiij.

b ¶ Adhaiozē. Sed cur boc ꝺz: nōne curia inter ipsos moze iudicis ordi narij iudicabit? Rñ. vtiq;. vt. §. ſ. ꝓpi. sed boc in fauoꝛe vasalli ꝺz: si lis vt valeat iudiciū curie ꝺclinare. q̄ puto intelligendū q̄ curia in do minū potestatē habere non pōt: ɔ magime. ppf sui potentiā: nihilomi nus tū iudicabit curia fi vasallus voluerit. ɔ erit hic casus in quo frā gitur lex illa. ff. de iudi. vbi. ficut ɔ alibi: vt ibi notatur. Accur.

c ¶ Deprezdare. intelligo ✻ istud q̄ fuit bānitus ꝓpter cōtumaciā sui. nā tūc licitū est ✻ cuiq; eū deprezdare nedū vasallo qui iniustitiā patif. aliquin. i. oū iudicis copiā hꝛ timeo fi sibi ius dicat ne iure suo puef. vt. ff. q̄ me. cau. egtat. ɔ hoc casu amittat dūs ꝓpzietatem: ✻ quia et vasf. feu. vt. ɔ. ti. ꝓogi. ſ. itē qui dño. alꝰ illud te. ɔ. ɔ. ti. qua. dūs a ꝓpzie. pſx. ex facto. ɔ. ſ. ſi de feu. cōtro. fue. ɔ. dño cōmittente. Accur.

¶ In quibus causis feudum amittatur.

d Bertus. Quidā habēt hic post illud. ɔ. dūs vocat militem plura. ɔ. que oīa vacāt in hoc loco: q̄ sunt. §. de feu. mar. ɔ. qui de marchia vel comitatu. ɔ. ca. fi capitanei. et. ɔ. fi duo fratres. hec em oīa sunt. §. ꝺicto titu. Postea habēt qui dam aluud. ɔ. q̄ nō est ibi fz post illud. ɔ. si duo fratres. q̄ fic dicit. In bis oībus primū videndū puto quid actum sit. inuestitura em quē fit ante tres liberos homines feruari debet / misi iuri contraria fit: si ergo dño ɔ fideli placuit vt pacisc̄ant de filiabus q̄tenus ipe succedant: boc quoq; seruādum est. Qō autem ꝺz in ꝺicto. ɔ. in bis primo videndū est q̄d actum sit generaliter in oībus obseruatur: fz vt primo quid fit actū inspiciaf. vt. ff. de trāfac. qui cū tutoꝛibus. Qō ante ocit ante tres liberos boīes intelligo cū ꝺstinctione: fz si de noua vel veteri inuesti tura queratur. vt tunc boīm etiā liberoꝝ habeatur ꝺstinctio. sed q̄ ꝺz ante tres liberos homines ɔ. nūquid siue in iure seu extra ius. vbi gratia. q̄ritef fz vasallus fendū suū fore cōditionale cōa tribus libe ris boībus: nunqd ei ꝓiudicabit? Rñ. illud ds̄putabile ī libello ꝺspu tatoꝛio. Pylei. postea quidā habent illud. ɔ. q̄ ꝺictum est qualiter per beneficiū ɔ. q̄ fili⁹ vacat: q̄ expositum est. §. hic potest esse titu. quib. mo. feu. amit. ɔ. j. ɔ. C. seq. vsq; ad illud. ɔ. fi quis ex ꝺdine militum ɔ.

e ¶ Iam sicut de probationibus. per testes faciendis. vt. ff. de testibus. testium. prima colū. ibi: que argumenta ɔ.

a ¶ Omnis occasio.ficut nō sufficit quilibet metus ad ea que terminata sunt renouanda.vt.C.de transac.inter positas.idem est circa ingratum.vt.C.de renocan.dona.l.fi.

b ¶ Coprehendi.als deficit epistola hec:obertus &c.vsq; huc.et hic est postmodū ca.assignatū per literam capitalē incipiēs:in primis te illud.

c ¶ Capientibus.als non est capientibus.

d ¶ In id.als nō est in id.

e ¶ Parata. alias pacta posset quidam habent: vt ait Seneca &c.

¶ Que fuit prima causa beneficii amittendi.

f Rima autē causa bñficij amittendi.llhec rubrica.raro vtimur: quia sub superiori continetur.

g ¶ Diem.loquit sm modernos.i.sm ius nouiſſimum.i.sm cōſtitutiones Federici impiale.vel sm ca.Conra.vt.j.ō ca.conra.c.j.Vel de aliis loquitur* non de militē sicut satis est expositus.ℨ.quo tēpo.mi.inuest.pe.de.c.j.

b ¶ Petēdo.nisi ꝛ fidelitatem polliceat.vt.j.legitur de.c.conra.c.j.ꝛ notanimus.ℨ.qualiter vasallus iurare dz fidelitates. Oō aūt dz in isto.c.intelligat de pubere sicut dī i ꝓstitutiōe Federici.imperialē. Itez intelligat fm qō dicitur.ℨ. quo tēpo. mi.inuest.pe.de.c.j.

i ¶ Polliceō. istō ergo qō dz hz locum in eo qui nondum inuestitus est.ꝛ ideo dicit pollicendo &c. naz si foret inuestitus ad qd deberet inuestiturā polliceri non video.

k ¶ Conuenienti. Sed qō erat istud tempus? Rñ. arbitrio curie determinandum erit.ſicut ꝛ.ℨ.titj.c. dōs vocat milite &c. intelligo de vasallo q cōtumag est. Sed quid erit de eo qui inuestitus est ꝛ dño postulāte fidelitates ipſam facere contemnit? Rñ.* hoc obſeruabit in lōbar.ſ.q. dōs ꝓceparat. libellū enim ꝛ fidelitatez a vasallo sibi fieri postulat.qō fi facere recusat infra annū ꝛ die/mibilomi nus gete possideat.post.a vero dño priuat bñficio.ſ. ſic erit differētia in ter eum qui inuestituraz accepit et aliū.nam plus iuris debet habere inuestitus ꝙ alius nō inuestitus:ergo in isto.c.magis ma est differētia a supiori:cū in superiori quiete possidere possit vsq; ad annū et die vasallus:ſed dño pollicendo inuestituraz ꝛ petēdo fidelitatē nihil debebit expectare:ſi vicib⁹ trimis tantū vasallus citari ſi voluerit curia:ꝛ potea potest pronūciari:qō totū infra annū peti pōt. Oō aūt ſpatiū esse debeat inter citationē ꝛ citationem satis est no.ℨ.de vasal.qui cōtumag est.

l ¶ Itē qui dīm.in alio loco dicit:ſi enim dōs prelij campestre habuerit:ꝛ vasallus eū mortem in ipſo ꝓlio dimiſit nō mortuū.ſed ad mortem vulneratū/feudum amittere debet.vt.ℨ.quibus mo.feu.amit.in princi.vnde* per oīa istud etiā intelligendū est:vt ibi notatum est.

* Ipsam sequit Aluar. et pro ea facit gl.singularis i.l. de curiōibus/C. de silentijs.lib.xij.

* Contra istaz glo.re nent bal.alua. et ꝑpo. dicentes q dōs non bz ſpectare ea num ꝛ diq; aliter cēſet deteriotis cōditionis quādo ma glis liberalis exercuit.

* Appro bat per Bl aurorum.

m ¶ Aut grandem.forte secus de leui.ſic.C.de reuo.do.l.ſi.Alecur.

n ¶ Certiorare.Quid ergo ſi nullo modo eū certiorare potuerit:Certe impunis habebit:nisi forte resistere potuit ꝛ non fecit.vt.ff.loc.ꝛ cōduc.item querit.ℨ.exercitu.nimirū negligere videt cū potuit prurbare perturſos;qō nihil aliud est ꝙ fauere:nec caret ſcrupulo occulte cōfessiōis qui manifesto facinori desinit obuiare:vt in decre.diſtic.lxxxvi.ca. iſi.huic cōſonat.ff.de reg.iur.ſemp qui nō ꝓbet.nā indez qui facinuſ cōpertū non vindicat tegere ꝛ ſcius crimina festinat.* vt.C. de cōmer. et mercato.l.ij.Accur.

n ¶ Certiorare.Hāc secūdam glo.inueni ſup hoc eodem tex.que glo. ponitur in hunc modū. Quidam habēt certiorare:q dam denūciare:ſi q bñt denūciare debēt habere dño ꝛ nō dīm: als falſus esſet latinum.ceterū ſi de nūtiare nō potuit nō dz amittere feudū. vt.ff.loca.ꝛ conduc.itē queritur ℨ.exercitu.fed aliter est ſi potuit denuntiare ꝛ non fecit:tūc amittit feuduz. Argu.ff.mā.ſi fideiuſſor. ſ.ij.ꝛ in aut.vt lice.ma.ꝛ auie.ℨ.biſ quoqꝫ.ꝛ.ſ.abea.col. viij. Sed nūquid filius priuabit feudo ꝓpter ingratitudinez qua pater cōmiſit? Videt ꝙ non eo mortuo nec eo vino.vt.ff.de in ius vocan. adoptiuū.ℨ. patronum. ꝛ.ff.ō iur. patro.diui fratres.et de bo.lib.querif. cōſuetudo tñ videtur regnare.

* Sequūt hāc gl.bal. alua.et ꝑpoſi.

* Idem al uaro.

o ¶ Vel negligentia.Dic not.ꝙ ex ſola negligētia priuat quis a feudo.vt i aut.vt cuz de appel.cog. ℨ.ſi vnum.col.viij.

p ¶ Rurſus.istud ꝓpoſitum est.ℨ.in cꝓpollenti.

q ¶ Affallerit.istud ꝓpositum est.ℨ.ſed qz de infidijs ꝛ ꝓcutionibus bic logtur videam? quid iuris ſit ſi vaſallus cum inimicis ſui amicitias copulauerit:et vtiqꝫ a feudo puari poteſt. vt.C. de inof.teſt.liberi. ꝛ.ff.ō ofpfec.vx.l.i.ℨ. cū ꝑnonus. nā ꝛ accuſatores qui cuz inimicꝫ mozant:vt ſuſpecti ab accuſatione repro bant.vt Symach⁹ teſtatur in decre.iij.q.v.accuſatoribus.nā ꝛ in fine loquit ℨ qñ libertus cōſpirauit cum inimicis dñi ꝛ cōtra dīm. ꝛ buic ꝓbet ſnie adminiculum qō dicitum est.ℨ.bic ꝓt esſe ti. quibus mo.feu.amit.c.ſi

* Vbec ſua q vaſallus nō ꝓdit feu dus ſi copulauerit amicitā cū inimicis dñi ſi faceret in odiū ꝛ vna cū inimicis cōſpiraret cōtra dīm ſm Alua.ꝛ piepo.

* Vbec vsus nisi no minus celeritate mo tis ꝓueniat ruſticitas ignorantia nō vindicatur.qui tunc trāſmittit ad heredes ſm bald.et ꝑpo.

r ¶ Vel mori.excepto eo q aliter non poteſt cuiare periculum ℨ ſi ſe defendat;tunc enim non tenetur:quia quod quis ob tutelā ſui corporis fecit

existens beneficiū amittit.ꝛ econuerſo ſi dño ſuppſtite vaſal. deceſſerit ꝛ filius eius per iam dictum tempus neglexerit petere inueſtituram/beneficio carebit.

¶ Si dōs a vaſallo petierit fidelitatez inueſtituraꝫ polliceādo:nec legitime reqſitus eam ꝓestare voluerit:cum beneficiū tale sit vnde fidelitas fieri debeat:tanꝫ ingratus feudum amittit.b.d.Bal.

¶ Est ꝛ alia ingratitudo notanda:ſi dōs inueſtituram polliceādo vaſalli fidelitatem peticrit:et illo non ꝓestāte dōs tribus vicibus conuenienti tempore interpoſitio forte ſeptem dierum ſpatio ad curiam ſuam ſuper hoc recurrerit:ꝛ vaſallus trib⁹ vicibus citatus a ſuis paribꝰ iurare noluerit:ſi tamē beneficiū tale ſit vt ꝓ eo iuſiurandum fidelitatis fieri debeat.tunc enim quedā feu da ita data vt ꝓ bis feudis fidelitas non ſit ꝓestanda.

¶ Vaſallus amittit feudum ſi cum domino nō iuit in ꝓlio dum potuit. Item ſi dōm nō certiorauit ſcies ſibi magnum periculum imminere quod obuiare poſſet. Item ſi concubuit cum filia/nuru/vel ſorore dñi manente in capillo:et in multis alijs caſibus in ſeq.tex.inſertis.Bal.

¶ Item qui dōm[1] ſuū cum quo ad ꝓlium iuerit:aut in acie pericliſtantē dimiſerit/beneficio indignum ſe iudicauit. ¶ Preterea ſi vaſallus ꝓfecierit aliquē contra dōm ſuū aſſaltū vel mortē vel captionē aut patrimonij grādem[m] iacturam facere molientē:debet dominū ſuper hoc ꝙ citi⁹ potest certiorare[n]: vt ꝓuide dōs ſciens prudenſqꝫ periculum valeat declinare.ℨ. ſi nō fecerit doloqꝫ vl negligentia[o] ſua vel fraude celauerit:beneficio ſe cariturū aquiſcat. ¶ Rurſus[p] ſi domini vel domine filie:vel nurui aut ſozori in domo adhuc manenti que in caſtello dicitur ſeſe immiſcuerit:ſecundo quo ſe monſtrauerit indignū carere debet. ¶ Porro ſi dominum aſſalierit[q] velvicū in quo eſt ꝑ vim aggreſſus fuerit:vel ꝑ ipias manus in perſonā dñi vbicūqꝫ ingeſſerit:vel alias grauis vel iniuſtas iniurias ſtruleriit:vel mortī ci⁹ veneno:vel gladio:vel alit[r]

capitanei.Iſtud autē ne tradas oblitioni:q ex oibus.ℨ.ꝛ infra ſcriptis cauſis licet peccauerit vaſallus:ſi tū toto tpe vite ſui adhuc ipſe ꝓpter hoc dōs vaſallū non inquietauit heres eius noſe eius delicti ante mortē cōmiſſi vaſal.ipſuz inquietare nō poterit. * vt.C.de reuo.do.l.vlti.ꝛ de inoffi.teſta.oīmodo.ꝛ.ff. de ꝓba.ꝓcula.in ꝓncipi.ꝛ.ff.de bo.poſ.cōtratab.l.non tantum.ℨ.ſi emācipatus filius ꝛgore.

* Insalimi tariões gl. sequitur ꝺ Alua.
* Appiobatur p Al ua. ꝛ picpo.

ris fecit cē * vt.ff.de iustī. ꝛ iur.l. vt vim.

a ¶ Insidiatus. aliud. c. dicit ſi voluerit vaſal. dñm offendere ꝛ nō laborauerit vaſal. feudum non amittit. * vt. ſ. de vaſal. qui cur. ven. c. ſi voluerit vaſal. dominū offendere cē.

b ¶ Dño. als item qui dño suo. ꝛ als illud nō lateat q̄ qui domino cē. vtraq; lra bona eſt: quia p talē varietatē nec vis/ nec ptās/nec ſignificatio variatur nec ꝟfunditur.

c ¶ Iuſtitiā. Sed de qua iuſtitia itelligīt iſtud ca. nunqd poterit vaſallus a feudo ꝓuari ſi ꝑpt̄ ſḷes ꝙlē rē quentus a dño curie vel iudici ſe non ꝑſentat: ꝛ ſi ſui iuſtitiaꝫ dño denegat: Rñ. non intelligo * niſi cū de feudo agitur: ne res inyno iudicio agitata alteri rei ꝓeiudicii ſiū faciat. argumēta tue diſcretiōi inueſtigāda relinquo. Iſtud ergo valde notādū eſt * q̄ ſic ꝓiuat vaſallus a feudo ꝑpter banc culpā/ita quoꝺ ꝺ ꝓiuari dñs a ꝑpriet̄e ꝑpter eandē culpā. vt. ꝓ. qualiter dñs a ꝑpriet̄e ne. c. ex facto. Si ergo dominꝰ noluerit iuſtitiā facere vaſallo a ꝑpriet̄e ꝑnabit. vñ bic eppeditū eſt qō no. ſ. ti. qd ſit inuestitura. ſ. ſi cē domino. ſup ꝟbo illo et iurare nō cōpellatur cē. Accur.

* Iſtaz do ctrinā glo. ſequunt̄ andre. ſ ꝑſer. Bal. alua. ꝛ picpo.

* Idē bal. et picpo.

d ¶ Feudū ꝑdet. i. perdere pōt: vel ꝺz: vel eo ſpoliandus eſt.

* Cōcor. cū ꝺcto. in. pc. de. poſtꝓn. ibi: qm̄ nulla. cē.

e ¶ Recuſauerit. ſimile eſt qō de cōductore ꝺz. nam pactū factum a locatore ꝺuctori ita demū obſeruatur ſi qō ꝓmiſit obſeruet. i. ſi penſionem ſoluit q̄uis in ꝓmiſſione de colono vel ꝺuctore de domo repellendo nō fuerit adiectum. vt. ff. loca. ꝛ cōduc. quero. ſ. inter. nam donatarius qui legidicte non paruit dominiū a ſe vendicari ſalte vtiliter cognoſcit. vt. ff. de condi. ob cau. l. ij. ſed in l. ij. diligētius que poſſunt bic opponi no. ꝛ habes in. C. de dona. que ſub modo. ſi dotes. Accur.

f ¶ Perdit. als amittit. als indignatione dñi nō euitabit. i. a feu. ꝓua ri pōt: ſicut beres ab hereditate: ꝛ patronus a bonoꝝ poſſeſſione contra tabu. liberti. vt iu aut. vt cū de appel. cog. ſ. cauſas. ꝛ. ff. de bo. libe. qui cū. Idem intelligo * ſi ꝓo delatore fideiuſſit: vel ipm ſubmiſerit: vel etiā ſi ſuo teſtimonio delatorē adiuuit. vt. ff. ꝑdic. tit. l. qui cū. ſ. j. ꝛ de bis qui. vt indig. l. poſt legatū. ſ. q accuſauerit. Sed licet dñm * vaſallus accuſauit ꝑ principe vel republi. non tñ a feudo ꝓiuabit: q̄ nec filius egheredat. vt in aut. eo. ti. ꝛ eo. ſ. in ꝓin. Item licet accuſauerit non tamen criminaliter accuſat. vt. ff. de bo. libe. qui cū. in. ſ. j. eccuſat etiā vaſallus ſi ſua ſuoꝝq; iniuriā ꝓſequatur. vt. ff. eo. qui cū. ſ. ſi ꝑris morte. ſed ꝛ ſi crimē qō intēdit * ꝑbauerit ec̄cuſationē meretur. vt. ff. de iniur. cū qui nocentē. ꝛ. ff. de bo. lib. l. qui cū. ſ. vlti. ſ ꝛ ſi leui cauſa delator vel accuſator exiterit de qua ſine pena poterat ꝓbm accuſare: licet iudex pena ecarcberauerit / mibilominꝰ feudū retinebit vaſal. qm̄ iniuria iudicis non debebit vaſallo nocere. vt. ff. de cuict. ſi per impudentiā. ꝛ de bo. libe. qui cū. ſ. j. ſed ſi ſe defendendo vel vlciſcendo fecerit/ec̄cuſatur. vt. ff. eo. ti. ꝛ ea. l. ſ. ij. Ob aūt dictū eſt de eo. qui teſtimoniū dicit in cauſa ꝓfoni vel dñi intelligitur qñ nō coactus id fecit: als eñ ſi vgente neceſſitate id fecerit ec̄cuſandus erit. vt no. ff. ſi qs cau. l. ij. ſ. j. ꝛ arg. ff. de bis q. vt indig. poſt legatū. ſ. an libertas. Quid ergo ſi aduocatus ꝺ dñm ſuū exteriter? Rñ. ꝛ vtiq; ob boc a feudo ꝓiuabitur. vt. ff. de inoffi. teſta. l. vlti. At igitur nulla ſit beſitatio diſtinguas. vt. ſ. ſc̄ꝫ q̄ aut ꝓeſtat aduocatione * coactus: aut volūtarie. in ꝓmo caſu ec̄cuſatur. vt inſtitu. de inoffi. teſta. ſ. antepe. ꝛ. ff. de bo. liber. qui cum. ſ. pe. ſcō̄o non. vt. ff. de inoffi. teſta. l. vlti. ꝙ autem aduocati cogantur legitur. C. de poſtu. l. puidendum. ꝛ. ff. de offic. ꝓcon. nec qcē. ꝙ. obſeruare. ꝛ. ff. de poſtu. l. j. ſ. ait ꝑtor. Quid ergo ſi vaſallus iuſta pretentia ductus ante ſententiā deſiſtere voluerit/nunqd poterit a feudo ꝓuari vaſallus: ¶ Et vtiq; * vt opinor: ſi ꝑſecerit delictū. i. ſi dñm reū

insidiatus[a] fuerit beneficiū amittit. Illō tñ non iaterat: q̄ ſi qs ſuo dño iuſtitiaꝫ facere noluerit ſeu dum qō tenebat perdet[d] ſicut in alio libello tibi ſcripſiſſe ꝟ credo

¶ Sed nō eſt alia iuſtioꝛ cā bñficij auferendi q̄ ſi id ꝑpter qō beneficiū datū fuerit hoc ſeruitiuꝫ facere recuſauerit[e] q̄ beneficiū amittit. aliud eſt ſi fortē ideo non ſeruierit q̄ nō potuerit: tunc eñ feudū nō amittit. ¶ Item ſi delatoꝛ dñi ſui exteriterit: ꝛ ꝓ ſua delatione graue diſpēdiuꝫ eū ſuſtinere fecerit. vel ſi cognouerit dominū incluſum ꝛ eū cū potuerit nō liberauit/feudū ꝑdit[f]. ¶ Predictis modis bñficiū debere amitti tam naturalis q̄ ciuilis ratio ſuadet: q̄ pōt colligi ſi qs nouam cōſtitutionē iuſtas exheredatiōnis cauſas enumerātē/ꝛ alias cō ſtituriones veteres iuſtas ingrati tudinis ꝛ repudij cauſas qb⁹ matrimonia recte cōtracta ſoluūt: ꝛ donationes iure perfecte reuocātur/ſubtiliter ſcrutat⁹ fuerit.

¶ Sꝫ q̄ natura[†] nouas deꝛpore rat edere formas pōt multis modis cōtigere vt alie emergāt cau ſe qbus vidcaī iuſte adimi poſſe feudū: iōq; iudex ſolers et diſcre tus ꝛ cgrati obſeccūdare ſolicitus cūcta ſubtiliter diſpēſas ꝓuide at ſi qua fuerit antigozib⁹ cauſis

detulit: ꝛ ideo deſtitit q̄ ꝑbare nō potuit. ff. qō gſq; iuris. l. iij. in ꝓin. ꝛ de calū. l. generaliꝛ. ꝛ de poſtu. l. j. ſ. opas. alioqn ſec⁹ eſt ne iuſte penitudinis hūanitas amputet. vt. ff. de in ius voc. q̄uis. C. de appel. l. ſi quis. ff. ad. l. coꝛ. de fal. qui falſam. ꝛ de bo. lib. q. cū. ſ. accuſare. ꝛ not. in. ff. qō quiſq; iur. l. iij. Sed q̄ erit ſi vaſallus in cauſa dñi ꝺ dñm ꝑ similis ſeu maioꝛ: vt pinde ſciat vtrū beneficiū ſit amittēdum an nibilominus retinendū. ¶ Illud eñ ē certū q̄ nō ex omni cauſa[g] ex qua opinio vaſalli grauaī beneficiū amittit. nam et ſepe deie rat ꝛ beneficiū nibilominus retinet: vtputa qui bñficij poztiōem alienat abſq; dñi ſcientia: beneficiū quidem retinet[h] / ſed fidem ꝓmiſſam ſeruare non videtur.

nūtiauit/a cuius ſnia appellauerit dñs ꝛ obtinuerit/nunqd a feudo ꝓiuabit? Rñ. videt q̄ ſic. * vt ff. de bis q. vt indig. poſt legatum. ſ. qui accuſauerit. hoc intelligo in eo ca ſu q̄ in cauſa appellationis nibil additū fuit: ma gime ſi bñ iudicatuꝫ fuit a iudice appellatiōis. ſ; adhuc ecc̄uſat vaſallus ſi cā venerande reipubli. iniuriariū agat. ſ; cōuitj certe perſone facti nulla eſt ecc̄uſatio. vt. ff. de iniur. ité apud. ſ. cui. ſi tamen curauerit facere cōuitiū ꝛ factū nō eſt/nō te neſ. vt. ff. eo. tit. et ea. l. ité apud labeonē. ſ. ſi curauerit. ꝛ. ff. qō gſq; iur. l. j. in fi. intelligo qñ ſua voluntate deſtitit et nō per impoſſibilitatē vt notatum eſt. ſ. quib⁹ mo. feu. amit. in ꝓn. ꝛ not. in diſt. ꝙ. cū qs ꝺz volūtatem deliquēdi cē. Ité adhuc ecc̄uſat * vaſallus ſi gra ſui iuris conſeruandi in aliquā ꝑdictarū cauſarū inducatur. vt argu. ff. de bo. liber. l. ſi quis. ꝛ. ff. de iureiur. ſi qs. nam ꝛ ſi inſta ignozantia ductus in ſeruitutē dñm ſuū petierit et obtinuerit: poſtea vitate reuelata liber apparuerit: ita ꝓ libero dimittatur ab ipſo tamē nibilominus in feudū retinebit. vt. ff. de bo. lib. in ſeruitutem. ſ. ſi petierit

* Iſtud pcē ſ pcedentē ſequūt̄ Al ua. ꝛ picpo.

adhuc ingratitudinem ‡ egregiam vaſallus cōmittit ſi dñi ſui vgozē adulterandā conatus fuerit tradere: q̄ ꝛ ꝑpter hoc vgoꝛ a marito diuertit. vt. C. de repu. aut. ſed nouo iure. Accurſius.

‡ Hoc verū ſi vltra col loquiū pue tū eſt a dali quem actū inhoneſtū ſm Andrealua. ꝛ ꝓpo.

g ¶ Eſt cauſa. ſicut nō ſufficit oīs occaſio ad feudū amittendū ꝑ quā fidelis accepti beneficij ingratus videatur. vt no. ſ. eo. circa ꝓin.

h ¶ Retinet. ſ. illud qō non alienauit: qm̄ aliud qō alienauit amittit. ſ. de vaſal. qui cōtra ꝙſtitu. lotha. ſi aute totū alienaret totū amitteret. ꝛ qz ſbm contēnere videtur a de eū redibit. vt. ſ. eo. ſ. ꝓpoſ. in fi.

Ingratitudine amittit qs feudum: ꝛ redit ſ ser uitutem.

i ¶ Ratione. i. naturali equitate. vel dicas rōne. i. ſme romano ſicut ꝺz de donatario qui ꝑpter ingratitudinē amittit donationē/ꝛ a donatore reuocatur. C. de reuo. dona. l. j. ſicut etiā ꝺz de liberto qui ꝑpter ingratitudinē reuocatur a dño in ſeruitutem. vt. C. de lib. ꝛ eozū li. l. ij.

k ¶ Ad ꝓximos. intellegerunt quidā. ſ. qñ feudū nō erat paternū. qō nō puto verum: * quare eñ diſtinguereī vtrū in dñm peccauerit vel in aliū. Item nulla eſſet dubitatio ſi paternum nō eſſet quin ad dñm deberet redire: niſi forte velles intelligere qō bic ꝺ. ꝓximos. i. deſcendentes. ſ. vt illi ſoli ecc̄ludātur vt videtur oci. immo ꝺz. ſi vaſal. feu. ꝓxi. cui deferatur. c. a vaſallus. Et ita habes bic ꝙ delictū alterius alteri nocet ſic. ſ. ꝓedic. titu. ꝛ. c. qō ꝓtingit. ꝓpter enormitatē criminis: ſicut ꝛ als. vt. C. ad leg. iuli. maieſta. quiſquis. ꝛ de bo. ꝓſcrip. l. pe. ꝛ. ff. de ritu nup. l. lege iulia. als nō debet alteri⁹ delictū alteri nocere * vt no. in ꝑdic. titu. ſi vaſal. feu. ꝓxi. cui deferatur.

* Iſtuz intellectū gl. ſequūr bal. alua. cppo.
* Iſtā limitationes cā ſequenti ſe quunt̄ ſcri bentes bic.
* Vor. hāc limitatōem q̄ mirabilis ꝛ ē ſing. ſm ꝓpo.

Aduocatus ꝺ dominū cauſas agens an feudo ꝓiuetur.

* Idez Al ua. ꝛ picpo.

* Iſtaz do ctrinā glo. ſequūr Al ua. ꝛ picpo.

l ¶ Ad ꝓximos. ꝛ non ad filiū vaſalli. vt. ſ. i. vaſal. feu. ꝓxi. cui defe. c. ſ.

m ¶ Qui fratrem ſuum. intelligas etiam ſi tradendo interfecit: vt tota habeat hereditatem. nam ꝛ liceī in curia amplius ſtare non poſſet ad dñm non reuertitur. vt. ſ. titu. an ille qui interfecit fratrez domini ſui feudum amittat. c. ſi quis interfecerit. Ob antem dicitur in fine: ſi contra conſtitutio. bone memorie cē. determinabitur. ſ. de vaſallo. qui cōtra conſtitu. lotha. feu. amit. c. j.

* De hoc vide ꝑ Bal. in. ca. nō ꝺz extra ꝺ reiuris. li. vj. Item vide bic. rlvij. ꝛ cluſiões q̄s ponit ꝺ. aluaro. ſup intellectus iſtī glo. ꝛ i cipiūr ꝺcte ꝛclu. i. iij co. poſt me diū. in ꝓ. ro. ꝓ intellec. iſtī ꝙ gl.

a ¶ Scriptū.totum ſi totū alienauerit:ſi ait tantū partē alienauerit/ tunc illa tantū redibit ad dominū.Accurſius.

b ¶ Agnoſcat.vt.j.de prohi.feu.alie.per lothariū.l.j.circa fi.

¶ Si de feodo vaſallus ab aliquo interpel.xĉ.

c Egociū.Vocauit.ceterū ſi nō vocauit vt eū defenderet nul-

* Hoc verū niſi ipſa denūtiatio fuiſſ remiſſa p pactū: vt.l.heremius.ff.de cui.fm Bl marorum.

‡ Iſtā limitationes ſequūtur hic Bl.ꝛ ppo.

lum regreſſum habet.* vt.ff. de cuict.ſi fundo.ſ.vltimo.

d Vaſallus.qđ ſ: dñm teneri itelligo fm diſtinctionē que fit.ſ.de inueſti.rei alie.c.j. Item hoc intelligo‡ qñ denūtiatio eſt dño vel ei⁹ pcuratori magime dño ſcīēte. Itez ꝛ qñ nō per iudices iniuriā/ſiue p impudētia iudicis ſnia lata eſt. Itez ꝛ quādo nō ex cōpromiſſo ſententia lata eſt. Itē ꝛ qñ cōtra pſentem pnūciatum eſt ſed ꝛ ſi nō denuntiauit:quia dñs vbi eſſet ſcire non potuit:nihilominꝰ recte aget et veniet etiā in actiōe meliorationis rō:ꝛ hec oīa his legibus colliguntur.vt.ff.de cuic.ſi p impudentiā.et l.ſi fundo.ꝛ.l.ſi ideo.ꝛ.l. ſi dictum.ſ.j.ꝛ.ſ.ſi pſentem.ꝛ.C.de cuic.emptor fundi.ꝛ.l.ſi cōtroverſia. et in ſum.ſi res euicta ſit culpa ſua dñs non tenet. vt.ff.de cuic.ſi dictū.ſ.ſi cum poſſet.Accur.

e ¶ In feudū dādos.i.in terrā ſiue aliquā rem immobilē quā teneat ab eo in feudum ſicut prior tenebat.alꝰ em aliter itelligeret.i.q̄ deberet tenere nūmos in feudū.hoc ſtare non poſſet qñ feudus ſiue beneficiū nō pōt cōſtere niſi de reb⁹ ſoli aut ſolo coherētibus:aut in his que inter immobilia cōputantur.veluti cum de camera aut de caſena dat feudum.vt.ſ.de feu. cog.c.ſciendum. Sed ſi qs* ſimpleꝝ ſ ꝛſuetudiné pecuniā i feudū dedit p cuius patiōe fidelitatē quoq; recepit quid erit: nunqd amittet pecuniā: ꝛ qui iurauerit fidelitatē abiḃit iuramēto ſolutus ita q̄ vaſallus non erit.

* Iſaac.q.gl.non ſolu.ſed vid B p domi. an. & vſer. qui B late declarat.

f ¶ Publice confectū.ꝛ a duobus vel a trib⁹ paribus ſ firmatū ſi de noua inueſtitura agaſ. vt.ſ. qđ ſit inueſti.c.ſi eñ. ſed fm mediolanenſis ſufficit ſi etiā ab extraneis ſit con firmatum.vt.j.qui teſtes ſunt neceſſa.ad pban.no uam inueſti.c.ſi clericus.

g ¶ Per pares.hoc itelligo fm diſtinctionē pdictā:ſc; ſi agaſ de noua inueſtitura:an de veteri.

* Totam iſtas glo.ſequūtur ſeri dē tes hic.

h ¶ Subire cogāt.‡ S; cur d; dñs cogi iurare cū etiā ſi nihil p̄ſtiterit d; obtinere.vt.C.de edē.qui accuſare. Itē nunqd hoc eſt intelligendū in caſu ppoſito ſc; qñ dñs ante ſniam nō inficiebatur feudū eſſe ꝛ a ſe detineri.an vtroq; caſu intelligis dñm debere iurare:Rñ.ad cautelā dño defertur in pmo caſu:ſc; qñ nō inficiabatur ſicut alibi ſtudioſus inueni.ꝛ Pp.ꝛ hoc forte ideo q; pſumptio erat pro vaſallo:ſc; quādo dñs non erat inficiatus illud feudum:ſc; qñ fuit denūciatū ei: alꝰ em abſolueret nullo etiā dato ſacramēto.ꝛ ſic intelligas hoc ꝛ ſi tūc nō cō-

rij imperatoris beneficium alienauerit:quia dñm cōtinere videtur: ad dominum beneficium pertinet: ſcriptum[a] eſt enim vt pretio ſe cariturum agnoſcat[b].

¶ Si de feudo vaſallus ab aliquo iterpellar⁹ fuerit ꝛ dñs cum defendere noluerit. Titu.xxv.

¶ Dñs vaſallo cum extraneo lite habenti de feudo de euictione tenet:ſi monitus eum non defenderit.b.o.Bal.

Egocium tale eſt:q dam vaſallus a dño tenebat feudum de quo ab aliquo iterpellar⁹ fuit: ꝛ ſic vaſallus dominus vocauit vt eū de fēderet: dño renuēte ad iudicem venire vaſallus amiſit cauſam ꝛ ſententiā.nūc vo vaſallus cambiū feudi a dño petit: ad quem domi nus reſpondens ait illū nūq̄ ab eo hoc feudū tenuiſſe: nec ab eo inueſtituram accepiſſe:ſ quē vaſallus dicit ſe hoc feudum ab eo tenuiſſe et inueſtituram recepiſſe: ꝛ ab eo petiuiſſe vt eum i iudicio defenderet: nec tunc tēporis inficiabatur illi⁹ eſſe qđ idoneis totum teſtib⁹ ꝓbat vaſallus. Sup negocio iſto quod literis iſinuaſti nobis tale eſt ſapiētum noſtre ciuitatis cōſiliū: videlicet Oberti de orto/et Girardi capagiſti: vt ſi vaſallus cum de feudo inter pellabatur auctorem ſuū.i. dñm vt cuꝫ defenderet vocauit[c] ꝛ hoc ꝓbare poſſit: ſi in eo iudicio vaſallus[d] fuerit victus de re aliena inueſtitum fuiſſe vt dominus vaſallo ciuſdē eſtimationis qđ erat tempore rei iudicate feudum reſtituat:vel nūmos in feudum dādos[e] numeret:ꝛ hoc cū certus eſt vaſal.de feudo victū fore. Sed ſi dñs neget hoc feudum nunq̄ ab eo tenuiſſe:nec ab eo dño ipm vaſallū vel eius anteceſſores vnq̄ inueſtituram accepiſſe:et hoc vel per inſtrumētū publice cōfectū[f]: vel p pares[g] curtis vaſallus poterit ꝓbare: dominus ad reſtitutionem feudi tenebitur:alioquin dominus ſacramētum ſubire cogetur[h] iſtū q eſt in cauſa vel eius anteceſſores a ſevel a ſuis aſſeſſoribus nunq̄ hoc feudū tenuiſſe vel inueſtituraꝫ accepiſſe: quo facto dñs abſoluēdus erit.

¶ Si de feudo defuncti cōtentio ſit inter dominum ꝛ agnatos vaſalli. Titulus.xxvj.

¶ Si contentio eſt inter dñm et agnatos defuncti/agnati interim ante litē finitā ꝛſtituēdi ſunt in poſſeſſione:vtroq; autem in ꝓbatiōe deficiēte:agnatis defertur iuſiurandum.hoc dicit Bal.

Si de feudo defuncti militis ſit cōtentio iter dñm ꝛ agnatos defuncti dño nouus feudum:agnatis vo paternum eſſe contendentibus: agnati in poſſeſſiōe feudi de quo conſtituēdi ſunt. ¶ Facto ſuper principali queſtione cognoſcendum eſt:vtroq; autem deficiente in ꝓbatiōe:electio iurisiurādi[i] agnatis danda eſt.

¶ Si contentio eſt inter filiā ꝛ agnatū de beneficio/filia interim d; eſſe in poſſeſſione:vtroq; autem deficiēte in probatione/agnatis defertur iuſiurandum. Bal.

¶ Inter filiam defuncti ꝛ agnatos eius de quodam predio mota eſt queſtio/agnatis feudum: filia vero allodium ſiue libellarium eſſe aſſerētibus ſuper poſſeſſione apud quem manere debeat querebatur? Reſponſum eſt apud filiam poſſeſſionē interim[k] eſſe collocandam: deficientibus vero hinc inde ꝓbationibus/per iuſiurādū cauſa cognita res decidetur electione danda agnatis.

¶ Defuncto milite inter dominū et filiam illius ſuper quodā feudo querebatur:domino feudum/filia allodium ſiue libellariū eſſe allegante. Reſpondi filiā in poſſeſſione feudi manere debere donec de eo iudicetur: probatione vero hinc inde ceſſante/electio iuriſiurandi filie danda eſt[l].

¶ Inueſtitura ſumit effectum cum feudum ſibi vel heredi ſuo fuerit apertū:ſed inueſtitura facta a prelato eodem modo non capit effectū niſi ſibi aperiatur:et in tali inueſtitura nō exigitur ꝓlenſus eius de cuius feudo procedit.B.

¶ Quibus[m] receptus eſt dñm de feudo militis ſui qđ poſt mor-

Audiſ go qñq; ꝛ ppriam ſcripturam.

i Ide feudo.iurisiurandi. Ut detur mirū qđ hic dicit agnatos poſſe reuocare iurādo cum quodāmodo anceps periurū ſubire cogi videatur:Rñ.q; nō coguntur* ſ; volētes ad mittunt.vt.ff.de dā.infec. q bona.ꝛ.ff.de in lit.iur. videam⁹. preterea ‡ hoc ſtelligo fm diſtinctionez que fit.ſ.de conſuetu.rec. feu.ca.ſacramētū nō ſem per ꝛc. Item * qđ dicit agnatos in poſſ.feu.cōſti tuendos eſt ſiſc qđ d; de interdicto quoꝫ bonorū vt.C. quoꝛū bo.l.ſi. Sed quid ſi ſtatus moueatur q̄ſtio:nūquid iterum poſſideat vaſallus vel dñs: Rñ.vt q dñm ‡ vt.C.de car.edict.l.j.et.ff. de car. edict. carbonianū.ſ. pe. ꝛ.C.de oēdi.cog.l.ij. licet in edicto diui adriani videaſ cōtra.vt.C.de edic. diui adri.tol.l.ij.

* Iſtas ap probāt aliq alias.ppo.

‡ Iſta ꝛe ra ſi de ſeruitute quo cak in liber tatē.ſec' ſi econuerſo. fm bald.al ua.ꝛ ppo.

k ¶ Interim. Hic dicit q interim filia poſſidere d; iſtud merito accidit* qz iā facile fundata erat in tētio eius.vt.C.de ꝓbat. ſiue. Sed qđ eſt qđ dicit vtroq; in ꝓbatione deficiēte.ſ.q agnatis deferꝫ ſacramentū cū actore nō ꝓbāte:ꝛ ſi nihil p̄ſtiterit⁹ obtinere debet. vt.C. de eden.q accuſare? Rñ. iliud eſt intelligendū fm diſtinctionez Pp.actore nō ꝓbāte ꝛc.ſicut diſtinguitur.ſ.de conſue. recti feu.ca.ſacramētum.huic ca.ꝓbet.adminiculum. qđ legitur.C.de iureiur. in bone fidei.huic.c. obiuare videtur quod legitur in .pgi.notabili ſeq. nam bic dicitur q⁹ natur agnatis electio: licet ibi dicaꝫ q natur filie: ergo vel erit cōtraria:vel ratione diuerſitat; aſſigna bis:Reſpon.ſi ea que dicta ſunt ſuperius oīa ſint ter attendas:ꝛa ſuperioribus non diſcrepabit.reſeras autē ad diſtinctionem ſupradictam.

* Iſtas ap probāt aliq alias.ppo.

‡ Iſtud dicit⁹ ſequēt piepo.hic.

* Iſtud dicit⁹ glo.re probāt per piepo. hic.

l ¶ Dāda eſt.occurrit cōtradictis ſupradicto pogimo.c.Sol.hic pro filia faciebat preſumptio:ibi pro agnatis.Accurſius.

Pactum de futura feudi ſucceſſiōe valeat.

m ¶ Quibus.hic videſ q⁹ pactū de futura ſucceſſiōe feudi valeat ꝛ teneat ꝛ fine conſenſu illius de cuius hereditate queritꝫ vt alibi tenet vēditio.vt.ff.de act.emp.ꝛ pen.ſi quis aliēnā.ꝛ de heredi.vel act.ven.l.ij.ſ. iij.ꝛ argu.C.de pac.l.j.Arg.contra.C.de pac.l.vlti.ꝛ.ff.de acqui.bere. qui ſuperſtitis.ꝛ.C.de inuti.ſtipula.eꝫ eo.ꝛ.C.de colla.pactū. Sed ad hoc vt valeat potentiſſimum eſt arg.C.de dono.l.iij. De hac materia ſatis tractatum eſt.ſ.titu.qui ſuc.tene.c.ſi vero arcibꝰs.ꝛ de feu.da. in vicem legis cōmil.c.ſi quis inueſticrit ꝛc.Accurſius.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

* Ifud di a cruz glo. se quũ cõiter scribẽ. hic. * Idẽ Alua. et ppo.

a ¶ Sciẽtia. qõ dicit de sciẽtia intelligo * sic vt crassa ꝛ supina ignorãtia nõ sit excusata. vt. ff. eo. est. ꝛ legif. ff. de iur. ꝛ fac. igno. l. nec supina. ꝛ. l. regula. ꝛ qõ postea dicit exploiabſſ/intelligo * p ea parte quã inſciat' est. vt ꝺ: de alienatiõe feudi. j. de vasal. q cõ. cõſti. lotha. feu. alie. c. j. nec emꝫ ꝺ vltra. pcedere metus q̃ reperiaſ delictũ. vt. C. de penis. sancimus. ꝛ. ff. de vulg. ꝛ pu.

sub. ex facto. ff. iulianus. ꝛ no. hic de pena inficiationis: que q̃q̃ varia sit in fine libelli disputa. satis potest̃ a diligẽti com petenter indagari.

b ¶ Celauerit. nõ per dolum * aliqn p hoc q̃ ce lat per dolũ dñm ꝫ abne gantẽ sciẽs patefaciẽdo non adiuuat vtile: vel facile nõ hꝫ in memoria qõ habere debet. vt. ff. ꝺ. 6. fo. fide. in epla. ergo qꝛ deierat nõ imerito feudo caret. vt. j. hic finiſ leg. dein de cõſuetu. regni. c. ſi iter dñm ꝛ vasallum.

* Sequit eã Alua. hꝫ.

c ¶ Trigita annos. illud merito accidit: qꝛ tanto tpe actio oĩs tollitur. vt C. de pſcript. ttt. an. oĩs. ꝛ de pſcrip. lõg. tẽpo. malefidei. Sꝫ nũquid iſtud locũ hꝫ ſiue bona ſiue ma la fide poſſederit: Ite nũ quid iſtud locum hꝫ ſiue cũ titulo ſiue ſine titulo: Ite ſi a poſſeſſiõe ceciderit nunqd vẽdicare poterit. ꝛ si ad vendicationez admittaſ: nunquid pferꝛ dñs vẽdicando: an ipſe: Rñ. hec oĩa inuenies notata in. C. de pſcrip. ttt. an. l. ſi quis emptionis.

Actio oĩs ttt. anoꝝ ſpatio tollitur.

d ¶ Amittit. hoc ideo accidit: qꝛ eꝛ q̃ incipit eſſe miles dei/deſinit eſſe miles ſeculi. nec ꝺ biſſiciuꝫ ptinere ad eũ q nõ ꝺ gerere officiuꝫ. vt. ff. de eo q armna belli. depo. Sꝫ nũquid p aliũ põt feudo ſeruire clericus: Rñ. hec queſtio eſt ſcholaſtica: ꝛ ideo omiſſimus eam: qꝛ in ꝺocardicis diſputaſ a iuris prudentia.

e ¶ Et ſi vaſallus. iſtud plenius ꝺicitur. j. eo. c. licet.

f ¶ Oẽs filij eius. merito ꝺicit oẽs filios fidelitatẽ iurare: qꝛ cũ plures pſone in loco vnius pſone ſuccedãt oẽs pro ſingulari pſona ſunt accipiendi. vt. ff. de cõdi. ꝺemõ. cũ fundus. ꝛ. C. de ſecũ. nup. ſi qs. ꝛ intelligo q̃ iſtud magime expoſitiue ponatur. nã ſi pro ꝺiuiſo poſſideret is ſolus qui poſſidet vaſallus eſt cenſendus. huic conſonat. ff. cõmoda. l. iij. ſ. heres. ꝛ. ff. de vi ꝛ vi arma. ſi plures. Sed queritur an vaſallus teneatur iurare ꝛ fidelitatẽ facere oĩbus bereꝺitꝫ dñi: an ſufficiat ſi paratus eſt iurare vni: q̃ ſufficiat vni iurare videt̃ pbari poſſe: qꝛ in pncipio qñ recepit feudũ nõ fuit expreſſium q̃ oĩbus iurare deberet ergo nõ eſt verbũ prozogãdum: qꝛ a tenore verboꝝ in cõtractu appoſitoruꝫ non eſt recedendũ niſi euidenter illud appareat. vt. ff. de leg. iij. nõ aliter. Item qꝛ in boc caſu poſſet ꝺeuenire ad infinitatẽ ꝛ infinitas eſt cui tanda. vt. ff. de ꝺã. infec. qui bona. ſ. vlt. ꝛ de re inꝺi. a ꝺiuo pio. qꝛ quãꝺo ꝺies lega. ce. l. j. ſ. item. ꝛ de le. iij. fideicõ. ſ. ſi quis. ꝺecẽ. ꝛ de vb. ſig. l. ꝺoues. ſ. nuptiarũ. ꝛ de vbo. obliga. l. eum qui kalendis. Item quia fauoꝛabiliores ſunt rei q̃ actores. vt. ff. de actio. ꝛ obli. arrianus. Itez quia iſti heredes nõ eſſent ꝛtrarium poſtulaturi eius qõ petunt: ergo non ſunt audiendi. vt. ff. de ꝺã. infec. qui bona. ſ. ſi quis. ꝛ. C. de ſolu. l. penul. Item quia obligatio nõ ꝺebet mutari eꝛ pſona ſucceſſoꝝ. vt. ff. de vbo. obli. l. ij. ꝛ de pto. ſtipu. l. j. ſ. j. ꝛ de ꝺã. infec. ꝺãni. ſ. ſi quis. ꝛ de ꝺiuer. ꝛ tempo. pſcrip. cum heres. Item quia ſpecialis eſt obligatio non ꝺebet in alios extendi. arg. ff. de actio. emp. ꝛ ven. qui ab eo. Item quia cum vno cõtrax̃it non ꝺebet in plures aꝺuerſarios ꝺiſtingui. vt ff. de exerci. ac. l. j. ſ. vlti. ꝛ. l. ij. Ex bis itaq; patet q̃ vni iurãꝺo liberatur. vt. ff. de bis qui ꝺeie. vel effu. l. j. ſ. vlti. ꝛ. l. iij. Econtra prima ratio poteſt in caput vaſalli retoꝛqueri: iurauit enim ſibi ꝛ ſuis bereꝺibus: ꝛ ſi nõ fuerit ꝺictũ ſuis bereꝺibus ſeꝺ ſibi: cũ non fuerit additum ſibi tñ ꝛ bereꝺibus iuraſſe intelligitur: quia pactũ non fuit pſonale: licet in eo pſona fuerit inſerta: ergo tráſit ad bereꝺes. vt. ff. de pact. l. iuriſgentium. ſ. vtrum. ꝛ. l. tale pactum. ꝛ de pig. actio. l. ſi neceſſarias. ſ. ꝺe tem ipſius ad dñm reuerti ſperaꝺak in alium militem p inueſtitu rã facere poſſe: q̃ inueſtitura tunc ꝺemum capiet effectum cum feuꝺum ꝺomino aut bereꝺi ſuo fuerit apertuꝫ: ſecꝫ eſt in eccliaſtics pſonis. nam ſi eccleſiaſtica pſona talez faciat inueſtituraꝫ: nõ aliter valebit niſi ſibi: nõ etiã ſucceſſori ſuo feudum aperiatur: ꝛ in tali in ueſtitura cõſenſus eius ꝺe cuius feuꝺo ſit exquiri non oportet.

Si vaſallus ſuo inficietur feuꝺũ vel feuꝺi partem aut eius ꝺitionem: conuictus poſtea ꝺe mendacio perꝺit feuꝺum ꝛ eius conditionem. ꝺ. o. Bal.

¶ Vaſallus ſi feuꝺum vel feuꝺi partẽ aut feuꝺi cõꝺitionẽ eꝛ certa ſciẽtia [a] inficiaꝛ ꝛ inꝺe cõuictꝰ fuerit eo q̃ abnegauit feuꝺuꝫ eiꝰ vel cõꝺitionez expoliabiſ: alius aũt vaſallus q̃uis hoc ſciẽs non pateſciat/feuꝺũ tamen retinet: aut ſi aliã rẽ oñi celauerit [b] vaſallus: feuꝺum tamen non amittit.

Qui per. ttt. annos rẽ alicuius tã̃ in feuꝺum poſſeꝺit ꝛ pro ea ſeruitũ pꝛeſtitit oĩo pꝛeſcribit in feuꝺum. Bal.

¶ Si qs p trigita annos [c] rẽ ali quã vt feuꝺũ poſſeꝺit et ſeruitiũ ꝺño exhibuerit q̃uis ꝺe ea re nõ ſit inueſtit' pſcriptione tñ trigin ta annoꝝ ſe tueri põt. ¶ Qui cleri cus efficiꝫ aut votum religionis aſſumit: bocipſo feuꝺũ amittit [d].

¶ Et ſi vaſallus [e] omni anno ꝺño vendendo. ꝛ de pꝛoba. ſi pactum. ſi tranſit ad bereꝺes: ergo ad oñes. vt arg. ff. de ſerui. vrb. pꝛe. ſi ſeruitus. ij. rñ. Item illa ratio: qꝛ obligatio non ꝺꝫ mutari eꝛ perſona ſuc. poteſt retoꝛqueri in vaſallum: et illa qꝛ non eſſet poſtulaturus cõtrariũ ꝛ oẽs alie. Solu. iurare ꝺebet oĩb? qꝛ vaſallo: eſt ius iꝺiuiꝺuũ: vel eſſe ꝺebet ad inſtar libertoꝝ: quoꝝ eſt ius iꝺiuiꝺuũ. vt. ff. ꝺ. 6 in repatro. carmelia pia. et ea que iꝺiuiꝺua ſunt ꝺebentur bereꝺibus inſoliꝺum. vt. ff. de ſeruitu. ru. pꝛe. ſi vnus eꝛ. ꝛ de cõꝺi. et ꝺemon. ſi cui fundus. nec enim incurritur infinitas cũ effectus ſit iꝺez. tantũ enim facies oĩbus bereꝺibus inſoliꝺũ quãtum faciebas ſoli ꝺefuncto quare vni pꝛo omnibus iurãꝺo poterit liberari. vt arg. ff. de bis qui ꝺeie. vel effu. l. iij. a cõtrario ſenſu illius. l. vt. ſit cõtrariozum eaꝺem ratio: vel ſi granari ſentit relin quat feuꝺum ſm ꝓꝑ. hꝫ quicquid ꝺicat ꝓꝑ. hoc tamen viꝺetur expreſſim ꝺictũ in cõſtitutione Federici imperialem. ſ. pꝛeterea ducatus. ſcꝫ vt non teneatur fiꝺelitatem face re vaſallus niſi pni ꝺicendo q̃ pꝛo vno feuꝺo plures ꝺominos habere nõ compellatur.

Indini. ꝺua bereꝺib? inſoliꝺum ꝺebentur.

g ¶ Succeꝺit. l. ꝫ i quarta oĩmodo parti aꝺoptiuo ſuccꝺat. vt. C. de aꝺoptio. l. j. ꝛ inſtitu. de aꝺoptio. ſ. cum autem. et. ff. de aꝺopt. l. ſi arrogator. nec ſibi putet aliquaꝫ iniuriã fieri cum patris naturalis omnia iura perſtãt. vt. C. de aꝺoptio. cũ in aꝺoptiuis. circa meꝺium pꝛime coliñe.

b ¶ Ceteris potioꝛes eſſe. Iſtud qõ ꝺicit ibi expreſſim legibus cõtraꝺicit ꝛ iniquitatem continet magiſmam. vt. C. de legi. here. l. vlti. ꝛ. C. ad ſenatuſcõ. o. fiscia. l. penul. vel forte hic loquitur ꝺe his filijs ſecũꝺi matrimonij: qui ꝺicuntur. j. pꝛogi. c. filij nati.

i ¶ Legitimi. bic notabis illud generale quoꝺ ab initio non valet/nec eꝛ poſtfacto cõualeſcit. ſm qõ plenius nota. in conſtitutione Federici imperialem. circa ſi. rñ. ſic ctiam ꝺicũt ꝛ ꝺe clerico qui beneficiũ amiſerit: nam licet poſtea ꝺeſinat eſſe clericus: nõ tamen feuꝺũ poſſiꝺebit. vt. j. ꝺe bene. feu. ſ. eꝛ hoc illud. hoc autem quoꝺ ꝺe naturalibus ꝺicit ita intelligo niſi fiant ita legitimi vt in feuꝺo ſuccꝺãt: ꝛ hoc ſit nomi natim ꝺictum ab imperatoꝛe: ꝛ ſic eꝛ reſcripto licebit q̃ aſs non licet. vt. C. ꝺe pieci. impera. of. quotiens. ꝛ ita accidit mutine in cauſa cu iuſꝺam Hugo. cõtra paſſapontes: vt ferebatur.

Inualiꝺũ ab initio nec eꝛ poſtfacto nõ cõualeſcit.

k ¶ Si minozi. ſeꝺ de quo minoꝛe intelligenꝺũ eſt hic: Rñ. * ꝺe impubere tantũ: nã ſi fuerit pubes ꝛ p annũ ꝛ ꝺiẽ ꝺifferat a feuꝺo priuaꝺ vt in cõſtitutione Federici imperialem ꝛc. iſtud aute fauoꝛe minoꝝ ꝺicitur: quia generaliter nulla eſt inueſtitura facieꝺa ei qui feliciratẽ recuſat. vt. ſ. per quos fiat inueſtitura ꝛ per quos reti. c. nulla.

* Iſta gl. ſequũꝺbal. et alua.

l ¶ Filio impubere. Iſte caſus valde notabilis eſt: * quia ſi filios habet alienatoꝛ q̃ etiã eo viuẽte reuocatur alienatio: ſꝫ ſi nõ habet ꝺemũ eo moꝛtuo. quoꝺ quare cõtingat is inquirat cui alia inquiꝛeꝺa relinquimus. Et nota q̃ qui alij cõſentit ſua iura perꝺit. * vt. ſ. notatũ eſt in pluribus locis. ꝛ. ſ. quibus moꝺis feuꝺum amitta. ſ. pteꝛea. ꝛ. ſ. ſi ꝺe inueſtitu. inter ꝺomi. ꝛ vaſal. iis ozi. ſ. finauté aliquis. alibi ad hoc vt pꝛozimioꝛ agnatus ſuccꝺat alienatoꝛis moꝛs inſpiciſ. vt. ſ. ꝺe ſucceſſ. ſ. j. Sed quiꝺ eſt quoꝺ ꝺicitur. ſ. quiꝺ. cau. feu. amit. ſ. ꝺenicꝫ. in fi. ſcꝫ q̃ ſi vaſallus alienauerit feuꝺum illicite/quia viꝺetur ꝺñm cõtenere aꝺ ipſum oĩmoꝺo pertinebit: nunquiꝺ pꝛopter patris alienationẽ excluꝺuntur filij? Ite ſi excluꝺunt cur aꝺ agnatos potius q̃ aꝺ ipſos pertinet magime cũ fuerit auitũ ꝛ pꝛoauitũ? Rñ. ꝺeterminabiſ j. titu. ſi vaſ. feu. pꝛiue. cui ꝺefe. c. vaſalli feuꝺum ꝛc.

m ¶ Cogit. no. ꝺ q̃ ipubes nõ cogit fiꝺelitatẽ facere * nec ſeruitiũ vel per ſe vel p aliuꝫ: ſi tñ fecerit vel facere voluerit amittit ꝛ aꝺuc. iſtud autẽ potiſſime notabis * q̃ ali' p alio feuꝺo ſeruire valeat. ꝺuic ꝑbet

* Idem al marc. * Dz bal. ꝛ Alua.

UNIVERSIDAD DE CHILE

De ꝟ vide q do. Alua. hic. i. ij. col. in ꝛ. q. ro. cū dicta glo.

adminiculā. C. de epi. ꝛ cle. quisquis. ꝛ. l. ad similitudinē. ꝛ. ff. de admi. tuto. in rebus agētes. lib. vñ. ꝛ in summa. ff. in pn. hic aūt arbitrio mi nonis. i. impuberis relinquit. hodie vo p maiorē partē curiarū necessi tati subijcit. ✱ nā bodie cum oñs inuestit impuberē aliuꝫ p eo donec pubes fiat postulat vasallū: quem impubes nulla adhibita excusatiōe

illius feudi nullo dato ꝓtio recuperare pōt q̄ si ritius filios prioꝝ prios haberet ꝓtio redditio etiaꝫ viuo titio. q̄ si consensit aliena tioni vel per annum ex quo sciuit tacuit: oīno remouebitur.

Facta oño de feudo abusiua inuestitura cogit oñs vasallū mittere in possessionē nec liberat interesse ꝓstando. Bal.

¶ Si facta de feudo inuestitura peniteat oñm antecq̄ possessionē transferat: an prestādo interesse vasallo liberet q̄situꝫ fuit. rūsum est ꝓtermissa illa ꝺdēnatiōe oñm possessionem feudi de quo innouatura fecit tradere cōpellendū.

¶ Filij nati ex ea vroze cum qua mrimoniū tali ꝺditione cōtractū est nec filij ex ea nati patri ab inte stato succedant / feudo succedūt. nā q̄uis rōne impzobet talis cōditio / ex vsu tamen admittitur.

Et qui nō vult aliqd cōsequi / sed ius quēlibet q̄ seruare nō imminet ius offeren di nisi dies fuerit appōsita. b. o. Bal.

¶ Licet vasall⁹ oño seruitiuꝫ nō offerat / quātocūq; tempore stete rit (oūmō oño petenti seruiri pa rat⁹ sit) bñficiuꝫ non amittit si tñ sciat ci magnū periculum imminere: vltro adiutoziū suum ei debet prebere. Ynde quesitum est si oñs in periuriuꝫ incidat: q̄ dare non valeat q̄ō dare iuraucrat: et vasallus cū liberare possit suā pecuniā dādo / ꝛ non facit: an beneficii amittat: ꝛ rūsum est nō amittere. ¶ Si vasall⁹ culpā cōmittat⁹. ppt quā feudū amittere debeat: neq; filij neq; eius descēdētes ad id feudū reuocabunt: sed agnati q quarto gradu sunt: dū

eepti beneficij videatur ingratus ad feudum amittēdum. vt. ff. in quibus cau. feu. amitta. circa ꝓin. sicut non amittitur ex oī causa ex qua opinio vasalli granatur. vt. ff. ꝓdicto ti. ff. illud enim certum est.

Culpam cōmittat. arg. contra huic. c. et. C. de decu. l. ij. ff. penulti. ꝛ de inter. ꝛ re. l. iij. ꝛ de in ius vo. l. adoptiuum. in fi.

modo ad eos ꝓtinet. ¶ Jn gñali alienatione vasalli non cōtinet feudum nisi noīatim dictum sit.

Si vasallus feudum ignorans alienauit feudum non amittit / ꝛ sibi restituē dum est non oño: tenebitur tamen ad interesse emptori ignoranti. Bal.

¶ Si vasallus feudū alienauit ignorans / nō oño sed ipsi vasallo feudū restituēdū est: ad interesse vo emptoꝛi ignoranti ꝺdēnandus est vasallus. ¶ Vasallus feudū qō sciēs abnegauit amittit: ignorā ti vo subuenitur. Q. si debitet: dubitāter rndere ꝺz. ¶ Bñficium a vasallo in feudū fi nibil in fraudē legis fiat recte dari pōt oū tñ mi liti detur. ¶ Si vasallus de bñficio suo agat vel queniat: siue obtinceat siue non (licet ignozāte domino fiat) omni tempore firmus erit illud iudicium. nam ꝛ transigere recte poterit: nec qō accepit transactionis noīe feudum crit.

Dño cōmittente feloniā (vt ita dicā) per quā vasallus amittere ret feudū si eam cōmitteret quid obtinere debeat de cōsuetudine querit. ꝛ respōdetur. ppiētatem feudi ad vasallū ptinere siue peccaucrit in vasallum siue in aliuꝫ.

¶ Feudū ea lege datū vt ipe ꝛ bē redes sui masculi ꝛ femine: et cui dederit habeant: bisdem culpis amittitur quibus ꝛ aliud feudū. q̄ si vasallus alienauit: feudū esse desinit apud emptoꝛē. ¶ Titi⁹ cū sempronio frarre suo feudū pa

Reuocabunt. notant hic qdaꝫ nisi sit feudū ab auo acgsituꝫ: q̄ filij ppt delictū ꝑris nō ꝺz amittere feudū acquisituꝫ ab auo. vt argu. ff. de sena. l. emancipatū. ff. si qs. ꝛ. C. vnde liberi. l. vlt. q̄ forte falsum puto. q̄ si non ꝺz amittere feudus ab auo acgsitū: ergo multo minus si a proauo vel etiā a superioribus. vel etiā eadem eqtate siue rone nō ꝺz amittere. quomō enim possent eē isti agnati de quibus hic dicit in quarto gradu nisi ab auo vel pauo ad min⁹ effet acgsitum. Dicas ergo q̄ nullo modo debeat admitti filius ad eius portionem nisi p gras solā a oño acquratur: et agnati nō eqtāt quibus aperiat: qui vsq; ad quartum graduꝫ admittunt vt hic dicitur: immo vsq; in infinitū. vt. ff. si va. feu. pri. cui dese. c. j. immo qō plus est puto q̄ etiā agnati remouebātur a petitiōe illius si talis sit felonia que dominum respiciat: vt oñs ba beat bāc sue iniurie vltionem. vt. ff. in quibus causis cau. feu. amit. ꝺ. deniq; l. q ꝺaz forte intelligāt illud habere locū in feudo non uo fm q̄ ibi not.

Filij⁹ nō amittit feudū ab auo acgsitū ꝓpter ꝑris delictum.

Filij nati. isti filij qui lege salica dicūtur nati siue prioditi in feuduꝫ nō succedūt: Is nec in ꝓpietate prioribus eqtātibus. si cū prioꝛes non eqtarēt tūc in propietate succederēt ꝛ non in feudo. prioribus vo fratribus siue filijs decedentibus succedūt: ꝛ dicitur talē matrimonium mediolani accipere vxorem ad morganaticam alibi lege salica. vt. ff. de filijs natis de matrimonio ad morganaticā cōtracto. c. quidaꝫ babēs filium. ꝛ de bis forte filijs loquitur. S. eo. mulier.

Sciens abnegauit. boc satis exponitur est. ff. de leg. conra. c. si fuerit inter dominum ꝛc.

Dum tamē militi detur. si tamen dans fuerit miles. sufficit enim si sibi equali detur. Jtē non debebit dari alia lege nisi quā ipse habet. vt. ff. de le. conra. ꝺ. eq̄ eadē lege. pterea nō debebit pretium accipere de eo sub coloze inuestiture eū vēdendo. vt in ꝓstitutōe federici. ꝺ. callidis. ꝛ boc est etiā qō bic dicitur nibil in fraudem legis fiat ꝛc. in fraudem eñ tunc intelligitur facere si vltra pretiū medietatis acciperet pro toto. ꝛ boc ita a multis intelligitur. ꝛ accedit huic qō legitur. S. qualiter olim poterat feudū alienari. circa ꝓin. ꝛ quecūq; de hac materia nō tantur. ff. de ca. conra. c. j. etiam bic possent notari.

Si vasallus de bñficio suo. istud. c. determinatur per id qō notat. ff. de cō. feu. inter vas. ꝛ aliū. c. si causa inter vasallum.

Feudum. nisi fit tale quod per se esse nō poteſt. vt. S. de inuestitu. de re aliena. c. rei.

Domino cōmittente feloniā. istud melius exponitur. ff. qualiter do minus a ꝓprie. pri. c. ex facto.

Amittitur. licet enim non habeat propriam feudi naturā / iure tamen feudum censetur. poterit enim vendere ꝛ donare: vel aliter si sibi placuit alienare etiam sine oñi voluntate. ꝛ boc facit verbū illud ꝛ cui dederit ꝛc. aliud tamen esset si dixisset ꝛ cui in feudum dederit: quoniā tūc haberet propriā feudi naturam. vt. ff. de feu. non babente ꝓpriam feudi naturam. c. si quis ea lege ꝛc.

Titius cum sempronio. boc cap. exponitur. ff. de eo qui finem fecit agnato de feudo paterno. c. tres erant agnati. Accursius.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

¶ De pace tenēda ⁊ eius violatoribus.

a Sedericꝰ. Litere iste.vide tur ergo q voluerit imperator iste condere legē cum dixerit.ad quos lre iste peruenerint:ſz dic tu ſuper hoc ſm quos nota tur.ſ.de pace iura.firmāda. hac edictali. ſ. iniuria ſeu furtum.

b ¶Humanas leges.hoc non ſeruauit imperator iſte in furto.ſ.q leges in eo remanerent in ſuo ſtatu cus dicat q⁹ pro furto valenti tñ q̄nq; ſolidos debet fur laqueo ſuſpendi.vt.ſ. eo.l. ſi quis q̄nq; ſoli.valens.et alis lex dicit q⁹ furto nō debeat mori:ſed aliter caſtigari. vt.C. de fur.auf. ſed hodie pro furto.

c ¶Capitalē.eodē modo puniſ miles q̄ pacē ptur bauit.vt.ff. de re milita. l.vl.⁊ ita babes dic q⁹ca pite puniri oz ille qui bo minē occiderit infra pacem conſtitutam.ſed alis p Henricū imperatorem dicit q⁹ manus ei debeat amputari vt in lōbar. de bo.li.bo.l.q vo itra treugam.Sed dic q⁹ hic ꝑſtabat homicidiū ꝑpetrati ab iſto qui ita puniſ.ibi vo nō cōſtabat niſi p pugnam in qua ſuccubuit. vñ nō eſt mirū ſi miti⁹ puniat:q̄ſi incerti ſum⁹ de iudicio dei:⁊ multi p pugnā cauſaz ſuā pdūt ſine iuſta cauſa.vt in lōbard. pdicto titu.vt recolim⁹.

Duellum d ¶Per duellū. Nota ꝺ caſum in quo pugna fit. q̄nq; permittitur. ſcz q̄n cōſtabat eu⁹ feciſſe homicidiuz de quo dicit hic.fit etiā pugna q̄n nō occidit ſ⁹ vulneranit tantum:⁊ de hoc ꝑſtabat.dicebat tñ illud feciſſe ſe de fendēdo ſicut in ſuperiori caſu.vt.ſ.ea.l.ſ.ſi quis alium.ſi aūt non conſtaret de homicidio:ſcilz q⁹ ille iſtud feciſſet/tūc poſſet illud per pugnā ꝓbare:ſiue per treugā factaz ſiue poſt pacem dicaſ eu⁹ feciſſe homicidiuz illud. vt in lombar.de homi.li be.bo.qui vo intra treugam.Poteris ergo addere iſtos duos caſus q̄ ſunt in.l.iſta in quib⁹ fit pugna aliꝭs caſib⁹ q̄ notantur in lōbar.in ſumma Rofred. notabis etiā ꝺ duos caſus.ſ. ꝺdictos in quib⁹ ex neceſſitate cauſatiua cogitur re⁹ pugnā imponere ſcz ſi non vult puniri.Sunt autez ⁊ alij duo caſus in lōbar.in q⁹ bus ſimiliter cogit puta in crimine leſe maieſtatꝫ. Item vbi quis aliū vocat ad ſacramentū.i.cucurbitam.vt in lōbar. de pur. rei.l.vlt.⁊ de cōiugijs.l.ſ. q⁹ erit ſpeciale in prędictis q̄tuor caſib⁹.cuz alis regularit pugna fit ſemper in electione actoris: vt in lombar.qualr quis ſe defendere debet. ſi q⁹ ammodo.⁊.l. de prędiſp. et.l.ſi quis aliū aſto.licet omnes videantur dicere q⁹ reus teneaſ ſe vel per pugnā defendere vel iurare.vt in lombar.prędicto titu.c.ſi quis poſt.q⁹ ita intelligif.f.ſi actor vo luerit p ꝑdictas leges.

c ¶Vitā ſuam defendendo.q⁹ quidem iure facere poteſt. q⁹ enim q⁹ ob tutelaz ſui corꝑis facit iure feciſſe eſtimatur. vt.ff. de iuſtitia.⁊ iure. vt vim.dū tamen cum moderamine inculpate tute le hoc faciat. vt.C. vnde vi.l.i.idem puto ſi nō voluntarie:ſed ex impetu ſo cum occidit quoniam crimen tunc non contrazit.ea enim que ex impetuoſo caſu potius q̄ ex ꝺde accidunt/fato nō noxe imputantur. vt.C. ad l.come.de ſica.l.i. Idem etiaz puto ſi hoc fecit ob tutelam filiozum ſuoz.z vel vxoris vel alterius pſone cominncte. vt argu. C. de epiſco.⁊ cle. rapto res.i.rñ.et.ff. quod met cau.iſti quidē.ſ.vlti.⁊.ff. ad ſenatuſconſul. ſillī.l.i. ſ.fi.cum idez forte eſſet ſi ob tutelam rerū ſuaruz. vt argu.C. vnde vi.l.i. et ff.ad.l.coz. de ſica.furē.et in auf.vt nulli iudi.ſ.vltz in lombard.de his qui ad palatium ire contendunt.ſi cuiuſcz.

f ¶Perſequi nō deſiſtat. armis ſcz legalibus quibus imperatoriam ⁊c.vt in ꝓoemio inſtit.in principi.ergo ⁊ conſequēter iudicem de quo hic dicit.et quidem non aliter iudex indicare debet q⁹ ex legibus et ſtitutionibus ⁊ moribus ꝓditum eſt. vt inſtitu.de offi.iudi.in princi.

g ¶Si duo homines. id eſt quando inueſtitoz dicit ſe illuz inueſtiuiſſe de illo beneficio quā inueſtitura fecit dono nullo pretio accepto et hoc q⁹ eſt dicit donū inueſtiture re cognoſcit ⁊c.

h ¶Et vnus.Nā ſi ambo ꝓducūt eundem inueſtitorem:tūc ille eſſet potior cui domin⁹ ſine fraude guerētizaret niſi aliō ꝓbaretur ab alio.vt.ſ. de.l.cozne.ſ.ſi autem inter pares duos.

i ¶Teſtimonium.ſcilicet ei⁹ qui ꝓdujt inueſtitoz

De pace tenēda ⁊ eius violatoribus. Titu.xxvii.

¶Imperator adulatur omnibus ſuadens q⁹ debeant ſeruare pacem:⁊ ſtatuit penam contra non ſeruantes.

Sedericꝰ dei gratia roman⁹ imperator ſemp augustus epiſcopis: ducibus: comitib⁹: marchionibus:⁊ oīb⁹ ad quos lre iſte puenerint gratiā ſuam ⁊ pacem ⁊ dilectionem.Quoniam diuina poꝛ dinante clemētia ſoliū regie maieſtatis conſcendimus/dignū eſt vt cuius ꝓcellimus munere illi oīno pareamus in opere:inde eſt q⁹ nos tam diuinas q̄z humanas leges ſ⁹ i ſuo vigoꝛe manere cupiētes/et eccleſias ſiue eccleſiaſticas pſonas ſublimare:⁊ ab incurſu ⁊ ab inuaſione quozūlibet defenſare intēdentes quibuſcūq; pſonis ius ſuū cōſeruare volumus ⁊ pacem diu ꝺfideratam ⁊ antea totiterre neceſſariā per vniuerſas regni partes habendā regia auctoritate indicimus.qualiter autem eadē pax tenenda ſit ⁊ ſeruāda in ſubſequētibus declarabit euidēter. ¶Si quis hominē infra pacē conſtitutā occiderit/capitalem c ſubeat ſniam:niſi p duellum boc ꝓbare poſſit q⁹ vitā ſuā defenden do illū occidit.ſi aūt oībus manifeſtū ſit q⁹ nō neceſſario ſz volūtarie illū occiderit:tūc neq; p duellum:neq; quolibet alio mō excuſabitur gn capitali dānetur ſententia.Si vo violatoꝛ pacis a facie iudicis fugerit:res eius mobiles a iudice in ꝓpl'o publicētur et diſpēſent:heredes aūt ſui heredi tatē quā ipe tenebat recipiāt tali ꝺditione interpoſita vt iureiurā do ſpōdeant q⁹ ille violatoꝛ pacis nunq; ꝺcetero ipſoꝛ voluntate aut cōſenſu aliq̄ emolumentum inde ꝓcipiat:q⁹ ſi heredes negle cto poſtmodū iuris rigoꝛe hereditatem ei dimiſerint comes eandem hereditatē regie ditioni aſſignet/et a regio iure beneficium ſuſcipiāt. ¶Si qs aliū infra pacis edictū vulneraverit niſi in duello:⁊ q⁹ vitam ſuam ꝺfendendo e hoc fecerit ꝓbauerit:manus ei amputet:⁊ ſicut ſuperius dictum eſt iudicet:⁊ iudex in causa ipm ⁊ res ei⁹ ſm rigoꝛē iuſtitie ſtricius cōſequatur. ¶Si qs aliq̄ cepe rit ⁊ abſq; ſanguinis effuſione fuſtibus percuſſerit:vel crines ciuſ aut barbam expilauerit ꝺcem libras ei cui iniuria illata eſſe videtur per compoſitionē impendat: ⁊ iudici viginti libras perſoluat. ¶Si vo temerari⁹ abſq; pcuſſione eū iuadat:eo q⁹ vulgo ꝺz ciſteros habeat calida manu ac ꝺberibus ꝛtumelioſq; male tractaue rit q̄nq; libras ꝓ tali exceſſu componat:⁊ iudici ꝓ tali exceſſu ꝺcē libras pſoluat. ¶Quicūq; iudici ſuo ꝓ exceſſu viginti libras inuadiauerit ꝓdiū ſuuz ꝓ pignoze illi tradat et infra quatuoꝛ ſeptimanas inuadiatā pacuniam perſoluat.q⁹ ſi intra q̄tuoꝛ ſeptimanas ꝓdiū ſuuz ſoluere neglexerit:beredes ſui ſi voluerint hereditatē recipiāt:⁊ comiti iſtra ſex ſeptimanas vigiti libras pſoluāt.Si aūt comes eandem hereditatē regie poteſtati cōſignet:proclamatoꝛi etiam dānum reſtituat:⁊ prediuz a rege beneficiali iure obtineat.

¶Clericus qui pacem violauit vel pacis violatoꝛem receptauit:ſi quidem compareat in iudicio pena pecuniaria puniſ: ſi vo eſt inobediens pena maioꝛi puniendus eſt.hoc dicit.ꝛ.

¶Si clericus de pace violata pulſatus fuerit.id eſt notatus et proſcriptus fuerit:aut pacis violatoꝛem in contubernio ſuo baberit:⁊ de his in pſentia ſui epi etiam ſufficienti teſtimonio conuictus fuerit:comiti in cuius comitatu idem clericus hoc perpetrauerit viginti libras pſoluat:⁊ de tanto exceſſu ſm ſtatuta canonum eꝑo ſatiſfaciat.Si aūt ꝺcē clericus inobediens extiterit:nō ſolum officio ⁊ beneficio eccleſiaſtico ꝓiuetur. verūetiam tanq; proſcriptus habeatur.

¶Dñs caſtri ſi violatoꝛē pacis receptauit:aut eū reſpēſent ei oībus bonis ſuis mobilib⁹:vel ſub iuramēto eū adduci ꝓmittat:aut ſi boc nō faciat puniet.Bal.

¶Si iudex populi clamoze aliquē pacis violatoꝛē ad caſtrū alicuius dñi ſecutus fuerit dñs cui⁹ caſtrū id eſſe cognoſcit ad faciendam iuſtitiā illuz ꝓducat.qui ſi de ſua fuerit diffiſus innocētia/⁊ añ cōſpectū iudicis venire formidauerit:ſi manſionē in caſtro habuit dñs ei⁹ oīnia bona mobilia ſub ſacro iudici repreſentet:⁊ ea ꝺcetero in domo ſua tanq; ꝓſcriptū nō recipiat.ſi vo māſionē in caſtro nō habuerit:dñs ei⁹ ſecure eum adducere ſciat/⁊ poſtmodū iudex cū ꝓpl'o eū tanq; pacis violatoꝛē pſequi nō deſiſtat f.

¶Si duo homines g ꝓ vno beneficio contēdunt:⁊ vnus h ſuper eodē beneficio inueſtitoꝛe ꝓducit:illius teſtimoniuz i cū inueſti-

rem: quia debebat probare se inuestitum esse. vt. j. sequif. ⁊ si idē proba re poterit ꝛc. vel dicas illius testimoniū ꝛc. id est ei⁹ inuestitoris: q̄ co mes debebit primo audire eius testimoniū: id est simpliciter dictū sine iu ramento: vel cum iuramento si voluerit. ⁊ si dixerit se inuestiturā in il lum qui eum produxit fecisse. tūc ille qui per eum pduxit inuestitorez debebit probare idoneis testib⁹ ꝛc. prio: tamē in tellectus magis cōsonat litere: nihilomin⁹ tamen comes audiet dictū inue stitoris. ⁊ hoc est q̄ dicit inuestitoris domum ꝛc. et itelligas q̄ iste qui. p̄ dixit inuestitoē nō pos fidebat. aliter enim non haberet necesse probare: cū actore nō ꝓbante ꝛc. vt. C. de edēdo. q̄ accusa re. nisi forte alio esset qō p aduersario faceret. Ex quarez⁹ q̄ debet proba re se illud būficiuꝫ absq; rapina habuisse. nonne sufficit si ꝓbet se inuesti tū et illud habuisse? Rñ. satis itelligit. ꝑbare hoc ipso q̄ cōtrariū nō ꝓbatur: ⁊ tamē. ꝑbet se inu estitū saltē per dictū illius inuestitoris quem. pduxit. arg. ff. de iure do. do tem quē. ⁊. C. qui militare nō pos. super feruis. ⁊ hoc etiam videtur dici. j. progi. ℣. quod si de rapina ꝛc. vel dicas q̄ ideo. p bare debet illō: vt remoueatur postea ois cōtrouersia de eo: ⁊ hoc est qō sequif: remota cōtrouersie materia ꝛc. Accur.

a ¶ Soluat. f. ei qui p rapinā abstulit et itelligas hic rapinā non in ꝑpria significatiōe cū res inmobilis dicaf ꝓprie inuadi: ⁊ res mobilis rapi. vt institu. vi bonorum rap. ℣. qō nō solum. ⁊ ita habes hic q̄ oz soluere duplum rapine illius. Sed nūquid erit totuz pena: an in ipso duplo res continebitur? Respon. in ipso duplo res continebitur: nec als̄ contradicat constitutioni: si quis in tantam. C. vnde vi. vel alijs que dicūt rē in duplo contineri. Vel dicas q̄ totum erit pena: ⁊ ꝓpterea beneficium debebit amittere: ⁊ hoc est quod sequit beneficio vero careat ꝛc. et propter predictam penam reſcruatur ei hoc ius: scilz vt possit illud beneficiū in posterū requirere de iure: cū forte res bene esset illius qui eum inuestiuit: verūtamen alius possidebat: quam possessionem ite inuasit. ⁊ hoc est qō sequitur nisi iustitia ꝛc.

b ¶ Diuersos inuestitores. si aut̄ vnū. pduceret inuestitoē: tūc si possi denti oñs guarentare voluerit sine fraude ille obtinebit: nisi aduersarius cōtra. indugit. vt. j. de le. conradi. ℣. si autem inter pares duos.

c ¶ Requirat. Quid ergo erit si nullū inueniat qui hoc dicat? Rñ. beat⁹ qui tenebit: nisi forte alter eoz probauerit de iure suo. Jn. ℣. ergo isto ⁊ superiori videt dici q̄ iudex siue comes debet cognoscere inter duos vel tres pares de cōtrouersia feudi q̄ est cōtra aliā ꝓstitutionē ciusdez Federici imperialē dicet solertia ꝛc. ℣. preterea si inter. vbi oz q̄ dominus debet cognoscere. sed dicas de hoc ſm q̄ ibi notaui in summa. ti. apud quem vel quos iudi. causa feu. de. agitari.

d ¶ De voluntate. quod als̄ dicitur in lombar. asto animo. ⁊ in multis legibus et magime in titu. qua. q̄s se. de. b. si quis alium asto animo appellauerit. ⁊ in multis alijs legibus. quod verbum ex ponitur. i. vo luntarie: ſm q̄ hic est simpliciter positum. vt in lombar. de bo. li. bo. si quis puellam. in fi. titu. ⁊ de incen. ⁊ dāno ⁊ inin. l. j. in prin. iure autem romano dicitur calūnia. Accurſius.

e ¶ Pulsauerit. sz deferens vel accusans: ⁊ accusando citans.

f ¶ Doc. sez iuramentum tale ꝓfitebatur pulsationis. Accur.

g ¶ Aut diuino. id est per iudiciū candētis ferri siue igniti. sicut hodie est cōsuetudo in multis locis portari vel forte accedet ad. ig. vomeres ignitos: quoz quilibet calidus siue ignitus in terra ponef vnus ante aliū ⁊ ipse portabit vnū ex eis donec fuerit ad nonū: ficut ille qui par ricidium cōmisit timens per eū se casurū in seruitutē cū ille forte esset seruus quem occidit ⁊ hoc negauerit. vt in lombar. de parrici. l. iij. vel etiam per iudicium feruentis aque: sicut dicitur de seruo qui dicif bo micidium abſcōse perpetrasse. vt in lombar. de homi. li. bo. l. vlt. quod autem sequitur aut humano iudicio: sic intelligas. i. per pugnā. Sed quero cum quo debebit pugnare iste rusticus: nūquid pugnabit cum milite an cum campione ei dato a milite? Respon. nisi cū milite debebit pugnare: quoniā principales ꝓsone debēt per se pugnare nisi iuuenilis etas aut decrepita aut infirmitas eos pugnare prohibeat: ⁊ in alijs quibuſdā casib⁹. vt in lōbar. qualiter quis se defende. debe. quicunq;. ⁊. l. fi. ⁊. l. si fer⁹ unus ꝓpter appetitum. et titu. de bo. li. bo. l. qui vero. Vel dicas et ℣ forte verū est: q̄ non pugnabit cū milite: sed cū campione sibi equali dato a milite: quoniam per consimiles aduocatores fieri debet pugna. vt in lōbard. qualiter quis se defende. debe. l. vltima. nec enim potest quis contra militem nolētem pugna imponere: nisi probauerit q̄ antiquitus ipse cuz parentibus suis natione milites extitit legitimus. vt sequitur. j. ꝓgi. nisi forte velles dicere q̄ aliquando miles impo nit pugnam contra rusticum: et tunc per seipsum pugnabit: ⁊ aliud quando rusticus vult pugnaz imponere militi ⁊ tūc nō posset eam imponere. vt j. ℣. progi. dicitur: q̄ tūc miles debet se purgare sacramēto suo. et ita erit deteriozis cōditionis rusticus q̄ miles: nec mirū cum in multis casib⁹ ꝓ militegiuz habet miles qō non babent alij: quos hic enumerare esset ꝓoligum nimirū q̄ magis oz punire coꝛporaliter rusticus q̄ miles. vt arg. C. de sum. trī. nemo clericus. licet pecuniariter secus. vt. C. de epiſ. ⁊ cle. l. presbyteri. Rusticus deteriozis est cōditionis q̄ miles.

b ¶ Capitali causa. Sic ergo videt q̄ de quolibet capitali crimine pugna bodie possit impon: quod est contra ius lombardorum quo videtur ꝓhiberi pugnā fieri nisi in casibus a lege dictis. vt notatur in lombar. qualiter quis se defende. debe. quicunq; et titu. de homine ad iudicium non mittendo. l. vnica. pugna enim est odiosa. et legi displicet. vt in lombar. de bo. l. bo. recolimus enim: et odia sunt magis restringenda q̄ ampliāda. vt. ff. de libe. et posth. cum quidam. vel dicas etiam q̄ nihil innouetur per id quod hic dicitur. ⁊ itelligas quod hic dicitur aut aliquo capitali causa. scilicet per quaz pugna oriatur. et hic forte est verū: intellectus qui potest colligi ex eo quod dixit alia qua: ⁊ non dixit qualibet: sicut et alias ſm quoſdam intelligitur quod legitur in lōbarda. qualiter quis se defendere debet. l. de futuris. Vel de minoribus causis quia quod ibi dicitur de minoribus causis intelligunt ipsi ⁊ de bis causis in quibus non potest fieri pugna gratia rei: quia est infra quātitatem de qua als̄ fieret pugna puta quia est furtuz infra sex solidos. aut depositum negatum infra viginti solidos. nō de alijs de quibus als̄ non posset imponi pugna: licet quidam istud aliter intelligant. vt ibidem notatur. sic etiam aliqui intelligunt legem si quis alium asto animo ꝛc. scilicet verbum illud an vnde ipsa appellatio agatur: id est de causa de qua pugna oriatur. Jn hoc tamen artabitur forte ius lombar. per hoc quod hic dicitur. scilicet q̄ contra militem nō poterit bodie pugna imponi nisi a milite ſm quod sequitur in hoc. ℣. nisi probare possit ꝛc.

i ¶ Si quis rusticus arma. et ita habes q̄ rustici non audent portare arma: sicut als̄ dicitur q̄ rustici nō audent optare pecuniam. vt. C. de agricolis et censitis domini predioꝝ. et intelligas q̄ forte tollere debebit ei arma quando non poterit ei auferre pecuniam cum talis erit qui non audeat eam optare vt dixi: quia non forte poterat separari a solo: de quibus forte loquitur hec lex predicta: alijs vero rusticis auferet arma portare et pecuniā optare non audēt rustici.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

auferet viginti solidos si habuerint. et hoc est quod dicit lex. ꝛꝛ. soliꝺ. ꝛc. Vel dicas q tollet vtrunq; scilicet arma et pecuniam si habuerit: ꝛ exponas vel p̃o et.

a ¶ Non vt quem ledat. i. non eo animo vt quem ꝛc. ecce vt hic pal̃a dicit imperator: maliuolum animum habere arma deferentem.

b ¶ Hic finitur. ¶ Quidã aliter habent. s. ita, hic incipit lex cõsuetudines regni: meliorem tamen puto hanc rubricam: q; verum est q; lex hic finitur scil; superior; lex de pace tenenda. sc; Federicus. ꝛ q̃ sequitur nõ est lex sed cõsuetudines sunt porti⁹.

c Bãnitus nõ bz sub se vasallos sic nec ex cõicatus.

DOmino. Solutus est. Nullus quid vasallus interim potest vendere sine consensu ipsius dñi sui bãniti: ita q; teneat vẽditio: ꝛ q; do minus nõ possit eam vẽditionẽ rescindere post q̃ fuerit restituta. ¶ Et videtur q; sic ad exemplus filij. eius qui deportatus est nam ea que gesta sunt per ipsus filium: tunc qñ pater eius est deportat⁹ rata debẽt haberi: nec in firmantur patre restituto. vt. C. de sen. pas. l. vlt. circa princi. ꝛ merito debet tenere venditio. nam ꝛ interim dñ est bãnitus posset dãnum impune in bonis eius dari: cum alsnihil videt ei nocere bannum. Item tũc non dicit feudum vendi: q; tũc nõ videtur feudum esse cuz interim vasallus est solutus a sacramẽto fidelitatis a qua fidelitate feudũ dicit. vt. s. per quos fiat inuesti. et p quos reci. c. nulla. Sed dicas et forte melius q; nõ possit interim vẽdere: ꝛ interim nõ possit vẽditio retractari. Nec enim dñs amisit dominiũ directũ quod retinuerat tẽpore iuestiture propter bãnum nisi forte bona eius essent eꝓssim publicata. cum etiã tunc forte eo restituto ꝛ bona eius intelligerentur restituta. vt. C. predi. tit. l. j. et vlti. circa finem. ꝛ magis me si dñs habet filios interim feudũ ad eos pertinet cum bodie bona deportati nõ publicẽtur. vt C. de bonis. pscript. auc. bona. Sed quid si dominus bãnit⁹ est ab aliqua potestate alicuius ciuitatis sub cuius iurisditione est ꝛ dominus ꝛ vasallus: nũquid interim vasallus sacramento fidelitatis absolut⁹ est: ita q; non sit obligatus ad eus adiuuãdum vel ei seruitium prestandũ? Rñ. forte sic eadem ratiõe. vt in bãnito a rege cum ratio diuersitat; reddi nõ possit. arg. C. de cõstitu. pe. l. vlti. nisi forte diceres con

lidos p̃o ipsis recipiat a rustico. ¶ Dercator negociandi causa p̃. puinciam ptranſiens gladiũ sui fue selle alliget: vel sup vehiculũ suũ apponat: nõ vt quẽ ledat in nocẽtẽ: sꝛ vt a p̃done se defendat. ¶ Nemo rheria sua aut laqꝺ aut alia qlibet instrumẽta ad capiendas venationes tẽdat: nisi ad vsos apros vel lupos capiendos. Ad palatiũ comitis nullus miles ferat arma/nisi rogat⁹ a comite.

¶ Publici latrones antiqua dãnantur sententia: ꝛ his non prodest appellatio vel reclamatio: sicut nec ceteris qui appellare non possunt.

¶ Publici latrones ꝛ conuicti antiq̃ dãnent snia. Quicũq; aduocatiã suã vel aliqꝺ aliud beneficiũ ioznate tractauerit: ꝛ a dño suo ammonit⁹ nõ resipuerit: ꝛ in sua perdurans insolertia ordine iudiciario tam aduocatia q̃z bñficio exutus fuerit: si postmodũ au su temerario aduocatiã vel bñficiũ iuaserit: p violatore habeat.

¶ Si furatus est aliquis valorẽ quinq; solidorum vel amplius laqueo suspenda tur. si vero minus: scopis ꝛ forpice ecco rietur ꝛ tondeatur. b. o. Bal.

¶ Si quis qnq; solidos valens aut plus fuerit furat⁹: laqo suspẽ datur: si minus/scopis et forpice excoriet/et tundat. ¶ Si ministeriales alicuius dñi iter se guerrã habuerit: comas siue iudex i cui⁹ regimine eã fecerint p leges ꝛ iudicia ex ratione pſequatur. Quicũq; per terram trãsiens equum suũ pabulare voluerit quãto p̃o pinquius sm viã stãs in loco amplecti potuerit ad refectionẽ ꝛ reparationem equi sui impune ipsi equo p̃rigat: licitũ sit etiam ipi vti herba ꝛ viridi sylua: ꝛ sine vastatione aliqua qlibet vtaꝛ. p sua cõmoditate ꝛ vsu necessario.

¶ Hic finit lex: deinde ꝓsuetudines regni incipiũt[b]. Ti. xxviij.

¶ Vasallus dñm sum non adiuuans in ꝓlio iusto feudum perdit: in bello autem iniusto ad defendendũ eũ iuuare tenetur: ad offendum vero potest si vult sꝛ non cogitur nec feudum perdit. Bal.

DOmino guerram faciẽte alicui si sciatur q; iuste aut cum dubitatur vasallus eũ adiuuare tenetur: sꝛ cuz palam est q; irrationabiliter eam facit/adiuuet eũ ad cius defensionem: ad offendendum vero aliũ nõ adiuuet si vult. Sed si eũ adiuuare noluerit non tamẽ feudum amittet sm Ober. de orto. ꝛ

trarium ea ratione q; maior sit reꝛ aliqua potestate.

d ¶ Scõm vsum mediolanen. immo sm cõmunem vsum: licet enim vasallus seruitiũ dño nõ offerat: tamẽ nõ ob hoc feudũ amittit nisi tamẽ dño petenti seruire paratus sit. verũtamen si sciuerit dño magnũ periculum imminere: vltro adiutoriũ suũ debet dño ꝑbere. alioqn feuduz

Gerardum capagistũ. Alij vero sine distinctione dicũt semp debere eũ adiuuare. Sed. o. ꝛ. g. vtuntur eo argumẽto q; quẽadmodũ dñm excõicandum vel a rege bãnitum nõ est obligatus vasallus ad adiuuandum vel seruicium ei pstandum: immo ꝛ solutus est[c] interim sacramẽto fidelitatis: nisi ab ecclesia/vel a rege fuerit restitutus: ita nec istum iniuste guerram alicui facientem.

¶ Vasallus non cogit dño offerre seruitiũ: ꝛ quãtocũq; tpe steterit q; seruitiũ non pstiterit feudũ non amittit. Fallit in tribus casibus hic insertis. Jaco. de bel.

¶ Ad hoc quantocũq; tpe steterit vasallus q; dño non seruierit sm vsum mediolan. [d]bñficiũ non amittit nisi seruitiũ facere renuerit: vel nisi a dño ei denuntiatum fuerit/ꝛ ille cum poterit diu steterit q; seruitiũ nullũ ei fecerit. bonus tñ iudex varie ex psonis causis q; difficiet ꝛ finget vasallũ remotũ esse/vel ꝓpinquũ paratum esse/vel dñm guerraz habere vel nõ vtrũ etiã magnã vel paruã: et annũtiauit ei dñs vel nõ. hec oĩa verturntur in cognitione cause: et ꝓmptior[e] sumus ad absoluẽdum q; ad ꝓdẽnandum. Tu tamẽ scias q; si vasallus sciat dominuz obsideri vel aliter ei mortẽ immi nere: ꝛ cum potuerit ei non nũtiauerit: vel etiã siue nũtio eum non adiuuerit/feudo ꝑabitur. ¶ Si vasallus i feudo aliquod edificiũ fecerit[f]: vel ipsuz fua pecunia melioraverit/ꝛ contigerit postea vt vasallus sine filio masculo decedat: dñs aut patiatur edificiũ auferri: aut soluat ꝑtium[g] meliorationis. Idem dico si ꝑtio seruitutẽ fundo acqrat: quidã alij dicunt omnino ad dñm pertinere.

¶ Si vasallus nullo herede relicto ante maritum decesserit fructus dño pertinent ad quem deuoluitur feudum: secus si post augustum decedat: quia tunc eius heredis crunt. boc dicit Bal.

¶ Dis ꝓsequẽter dz q; si vasall⁹ decedat sine herede masculo ꝛ cõtingat feuduz ad dñm reuerti sic distinguit. q; si ante martiũ[h] oẽs fruct⁹ illi⁹ anni ex feudo pueniẽtes ad dñm ptinebunt[i]. Si vero post kalendas martij vsq; ad augustũ/oẽs fruct⁹ q; interi pcipiũt ad heredes vasalli ptinẽt. [j] Si vo post augustũ oẽs fructus anni pcipiet dñs. qdã tamẽ dicũt quocũq; tẽpore anni decedat/oẽs pendentes fructus ad dñm ptinere.

dere. vt. ff. de feu. con trouersia fuerit. c. licet. et hoc est qꝺ dicit. j. ꝑi. tu tamẽ scias ꝛ. hec tamen vertentur in cause cognitione sm qꝺ hic dicitur. bonus tamen iudex ꝛ.

e ¶ Et promptiores. hoc est quod als dicitur. ff. ꝺ actio. ꝛ oblig. arrianus. ꝛ fauozabiliores sunt rei q̃ actores. vt. ff. de regu. iur. fauozabiliores. ꝛ hoc est verũ nisi p̃o libertate ꝛ p̃o re p̃iuilegiata p̃o nũtiari possit. tunc enim magis condemnaz q̃ absoluere debemus. vt. ff. de re iudicata. l. iter pares. Accursius.

Absoluimus potius q̃ cõdẽnam⁹.

f ¶ Aliqꝺ edificiũ fecerit. cum fortassis facere non debeat nisi hoc in fundo colligendo ꝛ fructuũ causa faciat. Sed si qꝺ edificauerit: forsitan nec tolle re nec reficere fine qstione potest. rem tamen suã poterit vẽdicare. arg. ff. de vsufru. sꝛ. si qꝺ in edificiũ. in p̃in. Accur.

g ¶ Soluat ꝑtium. als emi submoueretur exceptione doli mali nisi ꝑtium egolueret. vt. ff. de act. emp. ꝛ vendi. l. iulia. §. j. ꝛ instit. de rerũ diui. §. certe illud. ꝛ. ff. de vsufru. sꝛ. si qꝺ. ꝛ de rei vendi. si fundi pos. ꝛ. l. in fundo. et. ff. de pigno. actio. l. j. ꝛ. l. elegantur. §. j. ꝛ. l. si seruꝰ pigno. ꝛ. l. si necessarias. ꝛ. ff. de contra. in. tu. l. j. §. finito. ꝛ. ff. ad trebel. l. beres cum de. ct l. patroni filius. §. vlti. et ff. loca. et cõ. l. dominus. §. j. et. l. penul. et qꝺ dicit postea ideꝛ dico si ꝑtio seruitutẽ fundo acquisiuit. istud dico quia p se non põt subsistere. vt notatum est. s. illi vero qui dicunt omnino ad dominum ptinere: sine dubio inepte locuti sunt vt mihi videtur. Accur.

h ¶ Ante maritũ. qꝺ hic dicitur de fructib⁹ distinguitur. vt als in herede fructuarij obseruatur. ff. de vsufruc. defuncta. sed inter vgozem ꝛ maritum aliter fit fructuum diuisio. vt. ff. solu. matrimo. diuoꝛtio. qualiter autez distinguaf diligenter est attẽdendum. quia de facto sepissime accidit qꝺ vltimi dicũt iniquitatez continet. ꝛ ideo male dicitur. sicut superi⁹ in alio capitulo.

† Facit ad d. ca. si ꝓpter tua. ꝺ rescꝛ. li. vj.

i ¶ Pertinebunt. q; isti bene dicant ꝓbatur argumen. ff. de vsur. beren

nius.ꝛ insti.de rerum diui.§.bis vero ad quem vsufru.

a ¶Contra oēs.sed nūquid 2tra se 2s dñm adiunare? Rñ.videt ꝙ sic: qm̄ generaliter iurauit ei vasallus fidelitatē 3 oēs hoies vñ generaliter facieda est interpretatio.vt argu.ff.de libe.lega.si qs rōnes.ꝛ.C.de fideicōmiſ.cū virū.vñ cū fecerit diuisionē psonarū vniuersos cōprehendere intelligitur. arg.C. de donatio.data.ꝛ magi me cū teneat 2tra filium cū adiunare.vt statim se quit:cū eadē qm̄ intelligi tur patris psona cū pso na filij.arg.iſtit.de inuti. stipula.§.et qui.ſicut aīs nō interest vtrū verit⁹ sit in se pater aut in filijs.vt ff.qō me.cau.iſti quidez. §.vlti.ſi em̄ vasallus tenetur dñm adiuuare cōtra filios ꝛ ab illis cū defendere ergo multo fortius cōtra se ꝛ a se.ar.ff.de cōditio.ide.frater a fratre. ꝛ.C.de euictio.ſiue econtra videtur ꝙ nō debeat cōtra se dominū adiuuare:nec enim semper est faciēda interpretatio generaliter generalis sermonis.arg.ff.de mi.illud.in fi.ꝛ de pcur. mādato.immo de gñalibus est faciēda tacite exceptio . vt.ff. de seruis.ſi cui.nec em̄ est credendū ꝙ intelligēstet iurare 2tra se cū speciali ter cōtra se non fuisset iuraturus. vt ar.ff. de pec. qui peculij.in gñali em̄ isto iuramento videt tñ de extraneis cogitasse ſiue digisse argu.ff.loca.et cōduc.l.q insula.§.vlti.ꝛ ff.cōia pdi.quicqd.itē facit 2tra cū:qꝛ 2tra stipulatoꝛē 2s fieri interpretatio.ff. de vbo.ob. stipula tio iſta.§.ſi. pro domino vō adhuc videtur facere lra sequēs.ſi nō 3 alium antigoꝛē dñm ꝛc.cum ergo vnus excipiat merito oēs alios videt cōprehēdere.arg.ff.de indi.solemus.qd ergo dicemus: Rñ.ꝙ nō teneat 3 se dominū adiuuare:qm̄ i isto gñali sacramēto videtur tñ de extraneis cogitaſſe.vt ar.ff.cōia pdi.quicquid. Itez alia rōne.aut em̄ 2s iuste 2s guerram cū eo aut iniuste : ſi iuste non ꝓpter aliud de causa leui nisi ꝓpter aliquā culpā ipſius vasalli.vnde eoip̄o forte poterit feudum ei auferri.ad qd ergo teneret eum adiuuare 3 se cū nihil aliud patereť si etiā 3 alios cum nō adiuuaret. nisi qꝛ feudū amitteret.ſi aūt iniuste adhuc idē:qꝛ hoc ipo deberet dñs amittere ꝓprietatem feudi:ſicut vasallus caderet a feudo ſi 3 dominum hoc faceret.vt.§.ſi de feu.cōtrouersia fuerit.c.dño cōmittente.et j.qualiter dñs a ꝓprie.c.ex facto.ꝛ arg.§.de fot.fideli.in fi.

Vasallus 3 se dominum iuuare non tenetur.

b ¶Fratrem.Sed nūquid dñs codē modo debet vasallū adiuuare cōtra oēs hoies:ꝛ 3 fratrē ſuum? Rñ.vtiq; cum bis oibus debeat dñs vasallo vicē reddere:q̄ vasallus tenet ꝓestare dño:vt.§.predicto tit.de forma fidelita.in fine.cū etiā dñs amitteret ꝓprietatē ꝓ eādem felonią per quā vasallus amittit feudum.vt.§.ſi de feu.cōtrouer.fue.c.dño cōmittente.ꝛ.j.qualiter dñs a ꝓprie.c.ex facto.

c ¶Dñm antiquiozē.ſ.a quo ante feudū tenebat vnde recte facit ſi nominatim excipiat eum quādo iurat fidelitatem ſicut nominatim debet excipere persona imperatoris vt in ⁊stitutiōe Federici imperialē. §.illud quoq; ꝓcipimus.ꝛ merito qm̄ qui ꝓior est tēpore potior debet esse iure.ff.qui po.in pig.ba.potior.

¶Contra omnes[a] debet vasallus dominum adiuuare ꝛ contra fratrem[b] ꝛ filium ꝛ patrē: nisi cōtra alium dñm antiquiozem[c] hic cīs ceteris est ꝓferendus.

¶De filijs natis ex matrimonio ad morganaticam cōtracto. Titulus.xxix.

Quidam habens filiū ex nobili ꝛiuge post mortē eius nō valēs cōtinere aliā minus nobilem duxit:qui nolēs exīstere in peccato eā desponsauit ea lege vt nec ipa nec filij eius[a] amplius habeāt de bonis patris q̄s dixerit tempore sponsaliozū:verbigratia decē libras:vel quātū voluerit date q̄ncam desponsauit.quod Odeliolanen. dicunt accipere vxorez ad morganaticam:alibi lege salica. hic filijs ex ea susceptis decessit: isti i ꝓprietatē nō succedūt alijs exīstentib⁹. Sed nec in feudo ista alijs non exīstentibus:qui lz legitimi sint/tamen in beneficio mihi me succedūt. Jn ꝓprietate vō succedunt patri ꝓioribus nō exīstētibus:succedunt etiaz fratribus sine legitima ꝓle decendentibus ſm vsum Odeliolanensiū.

¶De feudo femine. Titu.xxx.

Filie matri in feudo femineo succedunt masculis non exīstentibus ſm obertum ꝛ gerardum:sed ſm alios nō succedunt nisi ꝓ pactum sit actum.b.d.Bal.

J femina habēs feudum decesserit/qz ſe mincum est feudum ꝛ sine pacto spāli de ficitētibus filijs masculis[a] ad filias pertinebit.o.ꝛ.g. Alij vō dicunt nisi ꝓ pactū specialē ad eas non pertinere: sicut si datum esset filio masculo.quia si ideo ꝙ est femineum sine pacto trāsit in feminas:eadem ratione quia est femineum trāsit in femineam ꝓlem/etiam masculis ex tantibus:qō falsum est.ex hoc illud descendit quod dicitur clericum nullo modo in beneficiū paternum debere succedere[b] /etiaz si postea q̄s habitū religionis assumpserit postpoſuerit[c]. Idez in omnibus qui habituz religionis assumunt vt cōuersi:ibi enim nec postea in feudo succedūt[d] et si qō habent perdunt.

¶Si vasallus feudo ꝓiuet cui deferatur. Titulus.xxxi.

Filiꝰ non succedit patri in feudo nec agnati vſq; ad tertiū gradū q̄ncq; nec descendentes in infinitum si vasallus feudo ꝓiuetur ꝓpter suum delictū:nisi filius cōquirat domino gratiā sibi faciēte non exīstentibus agnatis.Bal.

Vasalli feudū delinquētis licz ad agnatos quādoq; ꝓ[a] tineat filius tamē ad id nullaten⁹ aspirabit:nisi id iterum a domino licite acquirat sibi gratiam faciente verbigratia si nō sunt alij ex latere quibus[b] aperiatur : ad eius petitionem admittunt qui quarto gradu sunt remoti ab eo q id acquisiuit ꝛ etiā vſq; ad infinitū: dum tamen hos cōstet ab eo ꝓpter masculos descendisse.

¶Qui testes sunt necessarij ad nouam inuestituram ꝓbandam. Titulus.xxxii.

Noua inuestitura ꝓbatur per testes pares curtis aut per breue testatū a paribus cōfirmatū:siue dñs sit laicus siue clericus.nec aliter facta valet etiam si dominus cōtēteatur factam ꝛ alij contra testātur.vetus autē inuestitura ꝓbari pōt testibus q̄buscūq; paribus:vel non paribus:masculis tamē non feminis.Bal.

seu.contro.fue.c.mulier.et.c.filij nati.vt antiquitas ſm leges habeat auctoritatem.ꝛ vocatur hec lex salica.

¶De feudo femine.

J femina.[a] Dasceulis.Hic no.ꝙ filie nō succedūt matri in feudo lz a matre sumpserint initiū:ꝛ b ſm istos.lz alijs aliter videat. vt.§.ꝛ ꝓpri.c.§.j. de na. suc. feu. et merito nō succedunt sine pacto speciali.nam ſm rigorez 2suetudinis filij masculi nō succedūt mris i feudo. cuz ſm vsum regni dicat feudū paternū ꝛ non maternū.lz de eqtate admittunt.vt.§.ti.an maritus suc.vgo.i bñ.c.ſi femina.

c ¶Succedere . nisi forte parat⁹ sit fuire ꝓ subſtitutū dño.ar.C.de epi.ꝛ cle. qſqs.ꝛ.l.ad ſilitudinē.et ff.ō arbi.l.ſi arbiter.i fi.l.

d ¶Postpoſuerit.ſtatim em̄ cū fuit factus clericus vel 2uersus fuit dño feudū aptū ſicut ꝛ de eo qui feudum illicite alienauit nō volūtate dñi.lz em̄ recupauit ab ep̄tore:nō tñ penes se retinebit:cū dño erat aptū ꝓ alienatiōe. vt.j. qd iurꝫ fit ſi va.post ali.feu.rec.l. ꝓterea.hic g colligit manifeste ꝙ non restituūtur amissa. lz in ꝓstinū statū res redierit. vt arg.insti.de capi.di.§. qō aūt.ꝛ.ff.de adop.q libert⁹.ar.§.C. de sen. pas. ꝛ resti.l.j.ꝛ vlti.ꝛ.ff. de in ius vo.l.fz ꝛ ſi. ꝛ.§.ti.ſi finiſ leg.c.j.ꝛ in ſumma vt in libel. di.py.rubri.nec em̄ iura restaurātur.als restituntur.

b ¶Succedunt. etiā ſi cū forte acqſiuit forte cū eēt cleric⁹ qm̄ ſcripti⁹ est.nemo militās deo ꝓplicat se negocijs ſeculāri⁹.vt in decre.ꝛ.dist.aplor.ꝛ.c. placuit.ſic.§.dictū est.qz q fact⁹ est miles dei:desinit esse miles ſeculi.vt.§. de eo qui ꝓ.bel.dep.l.j.

i ¶Si vasallus feudo ꝛc. Vasalli.Quādo q̄s. Puta quādo beneficium non est nouum qm̄ als nō ꝓtineret ad agnatos:fz ad dñm:ꝛ ita ītelligūt qdā qō legit.§.

in qui.cau.feu.amit.§.vl.ſcz vt ibi loquaī de nouo bñficio:tñ puto ꝙ bic loquaī de paterno.ꝛ qō bic oīz q̄ncq; intelligas ſcz qn vasallus nō delinqt in dñm ſed in aliū.qm̄ tūc ptinet ad agnatos ꝛ nō ad dñm:ſm qō ibi dicitur.ſi autem in dñm deliquisset:tūc ſecus est.ꝛ boc est qō ibi dicit vt dñs habeat bāc sue iniurie vltionē.licet videatur forte equior sententia ꝓior:ne eq delicto alterius alius dānum patiatur.

k ¶Tamen.ſic ergo est deteriozis cōditionis filius q̄ alius:ꝛ ꝓpris delictū nocet filio.alteri⁹ ergo delictū alteri nocet:qō fit plerūq; ꝓpter delicti magnitudinē.vt.C.ad.l.iul.maie.quiſquis.aliqn ꝓpter nimiā psonarū ꝛiunctionē.ff.ſi qs ali.tes.ꝓbi.l.j.lz alibi dicaī ꝙ delictū patris filio nocere nō 2s.vt.ff.de sena.cnāctpata.ꝛ de bo.pos.Stabu.l.j.ꝛ iij.ꝛ de penis.l.motis.§.pe.ꝛ in ſumma vt not.in libel. ꝓy.dispu.ca. pleniſſime.§.dictū est qualiter qs eꝛ suo facto ꝛc.et rubri.ſequē.aliqn etiam filij delictum nocet patri in feudo qō pater habebat.vt in cōſti. Federi.imperialem.§.inſuper ſi filius vasalli.

l ¶Gratiā.boc tale est ac ſi dicat tunc non pōt filio gratiam facere.

m ¶Quibus.ꝛ ita vel ꝙ ex latere venientes ex̄cludunt non ſolū filium in casu iſto:ſed etiā oēs descendentes qō forte est verum:immo fine forte.vt.§.ſi de feu.cōtro.fue.c.ſi vasallus culpam.

¶Qui testes sunt necessarij ad nouam inuestituram ꝓbandam.

Sine clericus.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a Jue clericus. Alt pbandũ nouã inuestituram. Dic manifeste corrigit qõ dictũ est. ff. qd sit inuesti. in pn. Vel dicas q istorũ to cop sententia pnalet. nã theres decurrens ad solẽnitates iuris cum ab eo legatum vel fideicõmissum petatur soluere detractãs non audiũ. vt. C. de fideicõmiss. questionẽ. z instit. de fideicõ. here. §. ylti. fz occurret instãtia: nã repetitur q pf dicit emãcipationẽ a se factã sed decurrens ad iuris solẽnitatẽ filiũ redigit in ptẽ suã. vt. C. si aduer. rem iu. l. si cũ. Sol. bi reuocat q: de substãtia emãcipationis aliqd defuerat: puta q non fuerat auctore ptore facta: sed bic non est ita: qm testes nõ sunt de substantia inuestiture: vt ita digerim. ar. ff. de adop. post mortẽ. q autẽ testes inv traq; inuestitura sint necessarij ad ipsam pbãdam notatur. ff. §. qd sit inuestitura. c. j. §. fi cm. h ergo fm melioẽ sententiam non nocet: z si de solẽnitate aliqd deest quibus subuenit potest. vt j. iiij. cbar. Accursius.

¶ De consuetudine recti feudi.

b Liendum. Jnuestitura. et p eam solam pot constitui. vt. §. quibus mod. feu. consti. potest. c. sicẽdum. ff. istis autẽ duobus modis põt acgri: vt bic. et. §. de feu. co. sciendũ. imo et tertio modo vt bic: et q̃rto silr. vt notaf ĩ summa qualr feu. cõstitua. z acquiraf.

c Paribus curie. fi autẽ nõ dicit coram curie paribꝰ: tũc forte secus effet: quoniã tunc non proprie feudum sed quasi feuduz censebitur donec vigerit ille qui ita nactꝰ fuerit: z nullũ in eo habebit successorem. vt. §. qui. mod. feu. consti. potest. c. sciendum. vnde taliꝫ erit differentia inter bunc casum et illum. qm bic dicit coram curia: ibi vero nõ. vel etiã intellige bunc casuz fm illum. Accur.

d Fundi. No. q ex eo solo vasallus possessio efficitur. q: aio solo non acq rit possessio. vt. ff. de acq. possel. possideri. in pn. licet videatur obuiare. ff. predicto titu. l. j. §. fi. z qualiter intelligatur ibi exponit. Dic no. per patientiã possessionẽ trãsferri. sisc. ff. de dona. qui sagum. z de acqui. re. do. qua rõne. als trãffertur possessio per retẽtionem vsusfructus. C. de dona. quisqs. z. l. fi quis argentum. §. fed z fi quis. als designatione. vt. ff. de peri. et cõ. rei ven. l. qõ si als oculorum subiectione: dum tamẽ affectus interueniat. vt. ff. de acqr. posse. l. j. §. fi isserim. z. l. qõ meo. §. fi venditorẽ. als alterius rei traditione: puta clauium borrei vel celle vinarie. ff. predicto ti. l. j. §. fi isserim. z de contraben. emp. claubus. als cõductione. z oẽs isti quinq; casus trãsferẽ di possessionẽ bis verbibus declarãtur. Vsu. fiue rei mutuate vẽditione. Si conductorem iussi deponere rerum. Claubus z chartis: mea fi cõduco scienter. Quis non aliter detur. possessio transit.

e Aliquo tempore. sed de quo tempore intelligitur? Rñ. xxx. annorũ. vt. §. fi de feu. cõtro. fue. c. fi qs per triginta annos. vel intelligas vt dicit de tpe vnius anni p qõ stetit in possessiõe sciẽte dño ipo boc nõ ignorante cum delatione tamen iurisiurandi. vt. §. sequit prestito zc. et. §. si de inuesti. inter dñm z vasal. lis ozia. §. fi autẽ aliquis. et nõ intelligas cramenti debere absolui.

f Et non ꝛtradicẽte. valde notabile boc verbũ est. nã ꝓpter hoc videtur cõsentire: z ibi ꝑdicium facit: et oia notanf de bac materia. §. fi de inuesti. inter dñm et vasal. lis ozia. §. fi autẽ aliquis.

g Non probet. z merito qz contra dñm presumit cum presens sit. vt notatur §. fi de inuesti. inter dñm z vasal. lis ozia. §. fi autẽ aliquis. Jtez supple. vel quasi probet: puta iurando vt sequit statim prestito iuramento zc. et. §. eo. §. itẽ fi inter dominũ. iuxta iurandũ enim est loco pbationis vt inuenies notatum. §. fi de inue. inter dñm z vasal. lis ozia. §. fi qs se. vel patrem zc.

b Expectãdi sunt. Ecce quod in distinctione notauimus: q si absint pares expectari debent: als em non valeret noua inuestitura vt bic dicit pot z bic notari arg. ad questionem illam in qua dicitur de eo qui sibi ius digit ꝓpter inopiam magistratus. nam et ibi dicitur q si aberat debuit tamen expectari.

i Judicẽ moueat. Sed nũquid ꝓpter vnũ testez se mouebit iudex? Rñd. vtiq; inducit em ꝓsumptionẽ voz vnius. arg. ff. de iureiurã. l. si duo patroni. in princ. z de libe. agno. l. j. §. fi. et. C. de aduo. diuer. iudi. nemini. et C. de decu. fi qs decurio. et. ff. quẽad. testa. ape. l. j. et. ij. in fi. z de dote pelc. theopõpus. lz ꝫ fit ĩ aut. de fide instrumẽ. §. fi vo oẽs mozianẽ. coll. vj. vbi dicit z omĩno se putauerit. z arg. ꝫtra. ff. de questio. maritus. fz ideo ibi fuit remota questio ancille. qz non debuit in dominũ suũ torqueri. C. de questio. l. j. Jtẽ licet contra eodem iure. vt no. contra. C. de testi. iurisiurandi. si ergo vis circa bunc articulũ distingue lati?: z recurre ad distinctionẽ Py. actoze non probante zc. sic ergo fm determinationẽ isti?. c. est intelligendũ qõd ozẽ. §. fi de feu. ꝫtrouer. fue. c. inter filiam. z. j. de cõtrouer. inter masc. z femi. de bene. c. item sciendum.

Presumptionẽ in dubitvni? depositio.

Possessionẽ trãsferẽdi qn qs sunt casus.

k Referat. nimirũ nec velle iurare nec iusiurandum referre manifeste turpitudinis est. ff. de iureiuran. manifeste. Accur.

l Parentibus. bic potius parentibus creditur qꝫ extraneis cum ex necessitate seq; debeãt adesse. de reliqs eius arbitrio relinquitur. lz contrarium sit in vltimo. Accursius.

m Si vult. bic melioris conditionis est dñs qꝫ vasallus. Sed quero si vasallus propinquos nõ habeat: quid iuris sit? Rñ. tũc alij admittuntur in defectum nimirum z alibi inopia emergente probatiõis admittunt tur bi qui als repellerenf. C. de bere. z ma. quoniam. in fi. z. ff. de testi. l. serui. respon. vt in summa.

Periuriũ ãceps subire qs non debet.

n Conscientie. sic ergo de incerto iurat. sicut z als in lõbar. qua. qs se defende. de. si cõtigerit. z. l. si quis post mortem. Sed opponitur q an ãceps periurium subire videtur. ff. de in litem iuran. videamus.

a ¶ In quibus. in quibus etiam iurat vasallus de calúnia si sacramentum de feudo non fecit. Accursius.

b ¶ A dño. in hoc filius est dñs patrono qui eũ iniuriã. defert liberto nõ tenet de calúnia iurare. vt. ff. de iureiur. iuriurãdum. §. qui iniuriam.

c ¶ A parte dñi. nõ est eñ deferendũ amplius ab aduersarijs suis ḡrere cõcedi q̃ ab aliis pulsati facere patiãtur: vt. C. de fru. li. eg. l. vlti. Accur.

d ¶ Qõ quisq. §. quomõ hoc esse potuit nõ video dici solicitus. aut eñ imperator: p impetrationẽ iniquũ ius statuit aut sine impetratione. in pmo casu ille solus qui impetranti est puniendus: cũ alteri⁹ factũ alteri imputari nõ valeat. vt. ii. q. v. c. i. in pn. vel. c. interrogatum. Itẽ res inter alios acta non dz alijs obesse nec. pdesse. vt. C. reș inter alios acta. l. vlti. et. C. de pac. debito. p. §. pro. c. contra aliq̃ reperiatur vt illo gñali: res inter alios acta. cẽ. in fcõ casu vbi sine impetratiõe datũ est talẽ ius nullus est punitus. vt. ff. qõ quisq. iur. l. iij. nimirũ licite offert qõ exigi. pohibetur. vt in auc. de san. epis. §. si quis aũt. col. ig. a. ff. qõ quisq. iur. l. iij. a. ff. q̃ in fraudẽ credi. pupillus. et. C. de cri. sac. l. fi. c. C. de pe. bo. sub. l. ij. a. ff. qui. a qbus ma. li. l. vlti. a. ff. de var. et extraor. cog. l. i. a. C. de offi. pfect. pre. l. ij. Quid ergo est qõ generaliter hic dicitur? ifti. per ipetrationem statuit hoc imperator: verũ voluit hoc generale esse. et qõ dixi. ff. qõ quisq. iur. cẽ. dixi. contẽplãdo psonas q̃ huic edicto causam pstiterunt.

e ¶ Accusare. hoc cẽ dicitur de patrono et filio patroni qui pohibẽtur libertũ accusare in causa capitis vel testimonium ẽtra cũ reddere. a si ẽtra fecerint ab omni bono: posf. cõtra tabu. remouentur. ff. de bo. liber. q. cũ liberti quoq; aduersus patronos reddẽtes testimoniũ puniũtur. vt. C. de test. aduersus. is etiã qui sub testimonio suo intẽtionem accusatoris adiuuat. vel actoris fideiussor: exteriti a relictis i testamento puniatur. a libertas data seruo q̃ testamẽtũ testimonio suo infringere voluit aufertur. ff. õ bis qui. vt indig. l. post. §. etiã. a. §. an libertas.

f ¶ Puniabitur. istud intelligitur quãdo nulla necessitate cogente vasallus testimonium: dixit: alioquin excusabitur. vt no. ff. si quis cau. l. ii. §. i. a arg. ff. de bis qui. vt indi. l. post. §. an libertas. Itẽ quia officiũ pprium non debet ei esse dãnosum.

g ¶ Si longa fit. istud supra expositum est: i intelligendum est. sicut supra dictum est.

¶ De lege conradi.

b Ex conradi. Si inter duos pares. Qõ in isto. c. dicitur obseruatur quicquid. §. fit expositum.

i ¶ Feudum alienare. quicquid de alienãdo feudo obseruandum sit hic subtiliter distinguitur. §. qualiter sit intelligendũ in cõstitutione Federi. determinabit. Notan. tamẽ est q̃ licite cũ vniuersitate trãsit qõ per se trãsire nõ põt. ff. de fun. do. l. i. a. ff. de acqui. re. do. quidam. nam licitũ est insolidũ qõ p̃o parte nõ licere. no. in lib. dif. Py. vj. char. Rub. licitũ est insolidũ qõ p parte nõ licere: §. cõtra notẽt in sequen. duabus rubri.

Feudũ ci vniuersitate trãsit. Licet insolidũ qõ p parte nõ licet.

k ¶ Totum. §. qõ in curia babeẽ quare quedã per se non trãseunt. q̃ cũ vniuersitate transeunt. arg. ff. de ẽben. emp. a ven. in modic. et de actio. emp. a vendi. fi mercedẽ. §. fi cũ. a de ac. re. do. quedam. et de fun. do. l. i. a no. in lib. disp. Py. iij. char. Rub. licite cũ vniuersitate trãseunt que alẽ transire nõ possunt. licet sit cõtra in rubri. ibidem sequenti.

l ¶ Aut quaali. hic ergo not. q̃ licitũ est mihi per aliũ qõ per meipsũ licebat: dũ tamẽ sit p eque bonũ illud. sicut et aliud vinũ cuiusdẽ generis a bonitatis recte soluitur. vt no. ff. si cer. pet. cũ qd. a ff no. fm 2ſue. Medioland. p qua arg. possunt reperiri in Py. qõne. in qua q̃rit vtrũ vasallus possit per aliũ feudo seruire.

m ¶ Similiter seruire. videtur q̃ scõa persona feudo debeat seruire: sed nõ debet. vt arg. ff. vſufruc. quẽadmodũ caue. si vſus fruc. leg. a. §. si de feu. controuer. fuerit. ca. beneficium. Accursius.

n ¶ In infinitum. no. hic q̃ infinitas licitũ vel illicitum nõ vitiat nec ẽcusat. vt. ff. de annu. leg. annua. §. annua.

Infinitas licitũ aut illicitũ nõ vitiat.

o ¶ Tertiã psonã. et hoc. ppter infinitatẽ exitãdã vt. ff. de dã. infec. qui bona: sed hic q̃rit a quo dominio vẽdicet cũ in quartam psonas peruenerit: vtiq; a primo vt opinor. Sed nũquid tertius de cuictione tenetur: vtiq; nisi falloꝛ. ac si de re aliena fecisset inuestiturã. vt §. de inuesti. rei aliene. §. cum de re alie. cũ distinctione tñ q̃ est ibi scies aut ignoras recepit alienũ. et est ratio cur primus dñs admittitur ad vẽdicandum a non secundus quoniã ea rõne qua non põt dñs primus tertium conuenire: eq̃ eadẽ ecun dus non poterit cõuenire quartus. Sed pone in quintã psonã transitũ fecisse quis tunc preferẽt? Respon. adhuc primus quia primo sibi fuit apertum nec renuntiauit iuri suo. vt. ff. de ser. expor. titius. Sed opponitur q̃ fecũdus vasallus vel primus habet vtile dominiũ: at dñs directũ vnde videtur q̃ vasallus qui habet vtile pferatur: sicut dicit de actione vtili a directa: quia directa postponitur: vt ff. de superfi. l. i. §. iij. huic studiosus respondeat. Accur.

p ¶ Masculis. hic ergo appellatione heredis solus masculus cõtinet: sed. §. etiam aliter notatur de feu. alie. §. inde potest psumi. Itẽ hic notatur q̃ non potest plus iuris in alium transferre q̃ ipse habeat. vt. ff. de regu. iuris. nemo. Item hic notatur fm sententiam posteriorũ mozem alienatoris spectandam esse. sicut notatur. §. de suc. feu. in prin.

Juris nõ trãsfert q̃ plꝰ in aliũ q̃ habeat.

Ab eo

1 Facit ad b instituta de iure na. gen. a ciui. §. quod cũ principi.

¶ Vasallus a dño non poterit exigere iuramentum calúnie: sed nec dñs exigere poterit a vasallo. alioquin si exegerit a ipse cogetur iurare. Baldus.

¶ In quibus[a] ctiã causis sacramentũ calúnie a dño nõ exigetur qõ nup rex Federicus in romanadiola constituit. vt vasallus calúnie sacramentũ a dño[n] nõ exigat: qõ ctiã a parte dñi[c] intelligendũ est: vt qõ qsq; iuris in aliũ statuit ipse codẽ iure vtat. ¶ Si[r] vasallus dominum accusare[c] vel testimoniũ ꝺ cũ reddere non dz in ciuili causa modica aut criminali: quidã tamẽ dicũt in criminali nõ licere. in ciuili licere in quibus si cõtra fecerit feudo priuabitur[e].

¶ Si ẽtio est de bñficio inter dñm et vasallum dño possidente vasallo auteꝫ in ꝓbatione deficiẽte absoluit dño sine iuramẽto. sed vasallo possidẽte a dño in ꝓbatione deficiẽte si longa est possessio vasalli: sibi defert sacramentum: si noua: defert dño: nisi pſumptio sit ꝓ vasallo. Bal.

¶ Item si inter dñm a vasallum cõtrouersia sit de beneficio possidente dño a vasallo in probatione deficiente qui cõuincitur nullo prestito sacramento absoluat a vasallo ꝺo possidẽte a actore i ꝓbatione deficiẽte: si lõga sit[g] vasalli possessio: cius iuramẽto causa finiat. vbi vero noua est possessio: sacramẽtum ei non prestabitur: sed dño deferet: nisi aliud faciat ꝓo possidente.

¶ De lege conradi. Ti. xxxiiij.

¶ Si iter capitaneos regis est ẽtio: cozã rege dz diffiniri per. l. conradi. si ꝺo inter vasallos: cozã paribus curie. B.

Ex conradi de bñficio que dicit: si inter capitaneos contro uersia sit cozã rege finiat. si inter vasallos cozã paribꝰ curie Mediolani non tenet. 1 Iꝫ talis distinctio ibi obseruat: qz si inter duos quicũq; fuerint de bñficio regali cõtrouersia fuerit quoz vterq; a rege se dicit inuestitũ fuisse: tũc causa cozã eo decidat: cetere ꝺo cause apud pares curie. ¶ Oi autem inter pares[b] duos de aliquo beneficio controuersia sit: quorum vterq; suus feudum ꝓprium esse dicat: siue asserant cũdem inuestiturem siue diuersos: coram iudice vel arbitro finiatur. Sed cum vnũ ꝓducũt inuestituꝛẽ si possideñti dños guarẽtisare voluerit sine fraude ipse obtinebit: nisi aduersarius ꝺ aliquid induxerit.

¶ Dominus sine vasalli voluntate feudum alienare non potest. sed hoc non est natur. Medioland. Bal.

¶ Ex eadẽ lege descẽdit q̃ dñs sine volũtate vasalli feudum alienare[l] non põt qñ mediolani non obtinet: ibi cñ sine curia ctiã bñficiũ totũ[s] recte alienat dñ tñ aut equali[t] dño aut maiori vẽdatur. Inferiori vero sine vasalli volũtate non licet partẽ alienare ctiã maiori retenta parte alia feudi. vbi gña. est vasallus qui ab eode dño in pluribꝰ locis feudũ tenet: si partẽ feudi in vno loco vẽdat i alio sibi teneat iste non dz emptori seruire: sed ꝓ priore dñm totus bñficium recognoscere. cũ curia ꝺo cuicũq; bñficiũ etiam rusticoꝝ sine vasalli voluntate põt: num tñ non totũ alienet. o. qdã aũt dicũt q. g. nõ valere si fiat inferiori.

¶ Non põt regulariter vasallus feudũ sine voluntate dñi alienare: nisi det alij in feudum: a persone sibi equali. Bar.

¶ Similiter nec vasallus feudũ sine volũtate dñi alienabit. in feudum tamen recte dabit si secũda psona sit talis q̃ feudo seruire posit: vt si dñs miles est: a ille accepit feudũ inueniat miles ad hoc vt feudũ si ꝓtigerit dño sil'[m] seruire vt a prior possit: a hoc vt dare liceat in infinitũ[n]. In qbusdã curijs tñ vltra tertiã psonã[o] feudi cõcessio nõ extẽdit: vt cũ feudũ pueniat in quartam psonam a auferre dñs possit. Profecto ille q̃ suũ beneficiũ alij dat in feudum: non debet alia lege dare nisi qua ipse bẽat vt si bẽat sibi suisq; berẽdibus q̃ intelligi dz de solis masculis[p]: non dz alij dare vt bat beat ipse a sui heredes masculi a femine. Unde qbusdam placet q̃ qui taliter dedit eoipso bñficium amittit. G. et alij dicũt q̃ qui de-

¶ Feudum alienare. quicquid de alienãdo feudo obseruandum sit hic subtiliter distinguitur. §. qualiter sit intelligendũ in cõstitutione Federi. determinabit. Notan. tamẽ est q̃ licite cũ vniuersitate trãsit qõ per se trãsire nõ põt. ff. de fun. do. l. i. a. ff. de acqui. re. do. quidam. nam licitũ est insolidũ qõ p̃o parte nõ licere. no. in lib. dif. Py. vj. char. Rub. licitũ est insolidũ qõ p parte nõ licere: §. cõtra notẽt in sequen. duabus rubri.

¶ De lege conradi.

b Ex conradi. Si inter duos pares. Qõ in isto. c. dicitur obseruatur quicquid. §. fit expositum.

i ¶ Feudum alienare. quicquid de alienãdo feudo obseruandum sit hic subtiliter distinguitur. §. qualiter sit intelligendũ in cõstitutione Federi. determinabit. Notan. tamẽ est q̃ licite cũ vniuersitate trãsit qõ per se trãsire nõ põt. ff. de fun. do. l. i. a. ff. de acqui. re. do. quidam. nam licitũ est insolidũ qõ p̃o parte nõ licere. no. in lib. dif. Py. vj. char. Rub. licitũ est insolidũ qõ p parte nõ licere: §. cõtra notẽt in sequen. duabus rubri.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

1 ¶Ab eo auferat. iſto cõtingit ꝓpter inficiationis penã: ꝙ̃ varia in ſ. libelli diſpu. pp. reperiat: ⁊ hoc ſi nõ negauerit. aliud ſi dixerit ſe neſcire vel ignorare: qđ intelligendũ eſt ſm ſniaz inferiꝰ: ſcz vbi ſciebat ⁊ ex certa ſcientia dixit ſe ignorare: q̃ ꝑuet tunc ar. C. de inge. ma. l. pe.

b ¶Sciẽs negauerit. iſtud videt verũ qñ ꝓpter ignorantiã doli ꝑſum ptio repellit. ff. de lib. ho. exhib. l. iij. ſ. bis q. et. ff. ſ. reg. iur. non poteſt.

¶De clerico qui inueſti turam facit.

c Clerico. De ſuis bonis. Cum clericus dat in feudũ: de ſuis reb⁹ ſilis eſt laico ſed cũ de reb⁹ eccleſie non ſic vt hic dr. q̃ autez h dr de feudo q̃ aperiaf ⁊ nõ de alio male bodie obſeruaf. vñ aliꝰ ca. qdam bñt in d̃ cõtrariũ dicit ⁊ legiſ ⁊ incipit: archiepo ꝛc.

d ¶Omniſariam. nam qđ defuncto incboatũ é ꝑ beredez explicari debet. ff. de ſidciuſſo. ⁊ notato. ⁊ beredibus tu. ⁊ cura. l. j.

¶An mutus vel alꝭ im perfectus ſit ꝛc.

e Mutus. Feuduz paternum. nouum vero feudũ non: veruꝝ ſi feudum fuerit ita magnum q̃ eo ſibi ablato ſe exbibere nõ valeat: tunc debet ei tm̃ de feudo reling ꝑnde ſe retinere poſſit. vt. ſ. epiſc. vel ab. feu. da. non poſ. ſ. mut⁹. Acc.

f ¶Non poſſe. ⁊ hoc forte ſm̃ iſtos põt eodem modo intelligi. vt de nouo feudo ꝓgime diximus.

g ¶Non valet. Sz nunqđ hic ſi velit per ſubſtitutũ ſeruire poſſeſſionẽ retinebit tunc.

b ¶In ſilibus. vt. ſ. de eo q̃ arma bellica depoſuit. c. j. ⁊ ti. ſi de feu. cõtrouerſia fuerit. c. q. cleric⁹. ⁊ tit. ſi de feu. fem. c. j. ſ. ex̃ h. ⁊ ita vꝫ hic affignari ratio q̃re femina non põt retinere feu. ſ. q̃ ei ſeruire nõ põt ſicut et alꝭ dr. q̃ filia non recipit cõpoſitionez pfis ſui occiſi: ⁊ q̃ faidez leuare nõ põt. vt i lõbar. ⁊ bo. li. bo. ſ. ſi qs longo.

Femina q̃re feuduz retinere nõ põt.

¶An ille qui intereſcit fratrem domini ſui.

i Iquis. Non poſſit. ac ſi ap te dicat ſi talẽ cõmiſerit felo niã q̃ in curia mozari nõ poteſt debeat feudo ꝓuari: mozari dico ſine verecũdia: naz g ſine verecũdia nõ põt ꝓſitere nõ itel ligiſ exiſtere poſſe: ſicut nec poteſt exigi quod ſine verecũdia nõ põt poſtulari. vt. ff. de vſur. l. iij. in fi. Vñ denegaf doli excẽptio ꝫ partem: q̃ pudoꝛe apud bonos et graues ſuggillat. vt. ff. de do. ex̃cep. apud celſus. ſ. aduerſus. ff. de obſe. ali. pa. prẽdit et cui datum eſt beneficium perdit. Sc̃dm alios vero tũc dimino aperitur: cum maſculi defecerint.

¶Si cõtentio eſt inter dñm ⁊ vaſallũ. aut vaſallus feudũ inficiaf ⁊ dñs ꝓtra eũ ꝓbat ⁊ tũc amittit feudum. aut dubitan ter reſpondet: ⁊ non amittit. b. d. Bal.

¶Si fuerit inter dñm ⁊ vaſallũ de beneficio controuerſia dño di cente hoc q̃ tenes in feudũ a me habes ille vero negauit prozſus ſiquidem ꝓbatum fuerit: ipſuz ab eo auferatur[g]. Sed cuz dubi tanter reſpõſum fuerit neſcio mi nime ſm̃ quoſdam: ſed ſm̃ alios tũc demũ ꝓziudicatur ſi fraudulẽter idcſt ſciẽs hoc negauerit[h].

¶De clerico qui inueſtituram facit. Titulus. xxxv.

¶Primo tractat de iueſtitura facta a clerico de reb⁹ ꝓpriis. Scõo de rebus eccleſie quas tenet iueſtitor. Tertio de reb⁹ eccleſie quas tenet alius in feudũ. Quarto de iueſtitura facta ab archiepo vel epiſcopo ⁊ alijs cleris de rebus eccleſie que a nemine detinentur. b. d. Bal.

Clerico inueſtituraz faciente de ſuis bonis ei⁹ ſucceſſor oĩ fariam[i] cogitur eaz adiplere cũcz de bonis eccleſie eaz fecerit ſi poſſeſſio rei ꝓ bñficio inueſtiture penes eũ fuerit: ipſe ⁊ ei⁹ ſucceſſor ipſaz adimpleãt: qđ etiam in laicis cõtingit vbi ꝯo de alteri⁹ feudo fecerit inueſtituram: ſiquidez pure nõ valeat. ſed ſi ſub tempoze vel conditiõe quo feudũ ſibi aperiaf valebit inueſtitura: etiã ſine volũtate vaſalli facta: ſi tamen ante deceſſerit inueſtitor q̃s feuduz ad eum reuertatur ſucceſſor non cogitur eam habere ratam: aut cuz ſe viuente feudum apertum fuerit: poſſeſſionez tradat: ⁊ inueſtituram adimpleat: ⁊ ideo ſciendũ eſt archiepz̃ mediolanũ nõ poſſe dare in feudum qõ tpe introitus ſui in dominico inuenerit: ſz ſi ei poſtea feudum aperiatur ipſum recte dabit: profecto alij epiſcopi et clerici ea que in dominico habent ⁊ feuda bis aperta olim dederant ⁊ bodie dant.

¶An mutus vel alꝭ imperfect⁹ feudum retineat. Titu. xxxvi.

¶Succedit militi patri mutus aut alter imperfectus in feudo. b. d. Bal.

Mutus ⁊ ſurdus: cecus: claudus: vel alter iperfectus etiaz ſi ſic natus fuerit to tum feudum pater[k] nũ retinebit. o. ⁊. g. ⁊ multi alij. quidam tamẽ dicunt eum qui talis natus eſt feudum retinere nõ poſſe[l] quia ipſuz ſeruire non valet[m]. ſic dicimus in clerico ⁊ in femina ⁊ in ſimilibus[n].

¶An ille qui interfecit fratrem domini ſui feudum amittat. Titulus. xxxvij.

¶Vaſallus ſi fratrẽ domini ſui interfecit non amittit feudũ: ſed ſi fratrẽ ſuuz occiderit. additionaliter vel aliam felonia cõmiſit: vt ſine verecũdia in curia eſſe nõ poſſit: feudum amittit ⁊ tranſit ad agnatos: ſinautem peccauit in dominũ reuertitur ad dñm. b. d. Bal.

Siquis interfecerit fratrem domini ſui non ideo beneficiuz amittit: ſed ſi fratrẽ ſuuz interfecerit ad hoc vt totam hereditatẽ habeat vel aliam feloniam cõmiſit: verbi gratia. hominem tradendo vt in curia amplius ſtare nõ poſſit[o]: ꝓziudicatur beneficio: quia tamẽ erga dominum non fuerit facta: ad agnatum ꝓximiozem feudum pertinebit ſi paternum fuerit: eodem prozſus obſeruando quãtum ad ordinem gradus qui continetur in legibus: cum autem ad dominuz reſpicit felonia: feudum tunc domino aperitur.

¶Nõ cogitur[p] vaſallus omnino ſm̃ vſum Mediolañ. dominum adire: et ſeruitium ei offerre[q] ſed cum nunciatum ei fuerit: tunc domino ſi poteſt ſeruiat.

¶De vaſallo qui contra conſtitutionem Lotharij regis beneficium alienauit. Titu. xxxvij.

¶Vaſallus inquãtum beneficiuz alienauit inſcio aut nolente domino in boc grauatur quia alienatum ad dominum redit. boc dicit Bal.

Siquis vaſallus cõtra cõſtitutionez lotharij regis beneficiũ alie nauerit: ſi totũ perdat totũ: ſi partez[m] partem perdat: et ad dominum reuertatur: ⁊ ideo ſi contra vnuz dominozum quozum communis vaſallus erat fecerit feloniam: cum fozte cucurbitando: eius ſolius parte ꝓziudicatur: ⁊ ſi voluerit vnius ſolius partem refutare[r] alijs ſibi reſeruatis hoc facere poterit quia vaſallus etiã ſine domini voluntate recte feudum refutare poteſt: poſt refutationẽ tamen ad ſeruiendum nõ tenet[s]: ſed cum quidem tunc offendere non debet[t].

¶Punitri ſi dz quis vltra q̃ deliquit.

k ¶Mõ cogit. hic poſſunt notari multa ſimilia: naz ſi vendidi tibi meam rez ea cõditiõe vt infra. ggg. dies. ꝓmitterẽ tibi de dupło. poſtea nequit ꝓtare infra. ggg. dies ⁊ hoc nõ ꝺfideraſti: tibi nõ teneoz. ff. de ac. emp. et empto. ſ. caſſius. Item ſi denũcio tibi nouũ opus non iurabo de calũnia: niſi iuſtu randum exigas. ff. de no. ope. nũ. de pupillo. ſ. qui nunciat ſane. arg. ſunt in cõtrarium. C. de contraben. ⁊ cõ. ſtip. magnam. ⁊ de iure emphy. l. ij.

l ¶Offerre. niſi ſciat magnũ periculũ imminere. vt. ſ. hic finitur leg. ſ. ad boc. ⁊. ſ. ſi de feu. contro. fue. licet vaſallus.

¶De vaſallo qui cõtra conſtitutionem ꝛc.

m Vaſall⁹. partem. bic mani feſte colligiſ q̃ nõ eſt vltra puniẽdus qs q̃ deliqrit: ⁊ merito: q̃ non ꝺz vltra ꝓgredi pena q̃ reperia tur delictuz. C. de pe. ſan cim⁹. ⁊. ff. ad trebel. paulus reſpon. ⁊. ff. de bis q. vt indi. beres. nam ⁊ cuz inofficioſe teſtator teſtatur: q̃ ſi in ſola iſtitutiõe delinquere q̃uncif in ea ſola punif: q̃ ipſa infrin gif. cetera vero manent. vt i aut. vt cuz de ap. cog. col. viij. Argu. ſ. ff. de incẽ. rui. nau. l. ij. ſ. fin. ⁊ in ſumma q̃z. vij. lib. diſtin. qđ autẽ dr ad dñm reuertet q̃liter boc ſit intelligẽdũ in cõſti. fede. determinabif. Ztez q̃ dicit eius ſoli⁹ ⁊ q̃ boc ſumit q̃ ħ nõ eſt talis felonia q̃ i curia apparere non poſſit. naz ſi eſſet talis tunc a to to ꝓuaretur. vt. ſ. ꝓt. c. ſi qs interfecerit.

n ¶Refutare. boc non eſt omittendus. q̃ ſepiſſime q̃rif nũquid idẽ eſt in libellario ⁊ in cõductoꝛe: ad qđ rñ. non eſſe idẽ. ſed q̃rit q̃ ſit ratio diuerſitatis? Rñ. boc in theſauris determinabimus.

o ¶Mõ tenet. ar. C. de na. lib. ſi qs feu. in fi. j. rñ.

p ¶Non debet. Hoc dictũ eſt in memoriaz fidelitatis ⁊ iuriſiurãdi ſiue prioris amicitie. ſicut de

UNIVERSIDAD DE HUELVA

decurione dicitur nam ipso dānato non tamen ꝗtioni subijcif. Itē ꝛ si deficit effe decurio: ꝛ postea dānatur non est tamen to quendus. scz propter memoriā prioris dignitatis. vt. ff. de decu. l. fi. ꝛ simile: ꝛ etiaz qđ dicitur de seruo qui in metallū dānatus ꝛ post restitutus est: qz is dño non reddatur. tamen ei iniuriosus esse no debet. vt. C. de ien. pas. fruitra. Pz. videntur eñ durare reliquie potis fidelitatis ꝛ amicitie. arg. ff. cōi diui. in hoc iudicio ſ. penulti. nec videt oino falsum qđ iuuat in pinoꝛdio veritatis. ff. de lega. ij. cum filī'. ſ. heres. Sed qđ si eum offendat: Rñ. punnet ꝑm qualitatē delicti: inſpecta etiaz plona dñi: ꝛ eius etiaz inſpecta prioꝛi amicitia: ꝛ cui' cul pa hoc accidit.

a **De alienatione paterni feudi. ¶** Aliēatiōis verbo itelligo de omnibus alienationibus siue fuerit pignoꝛ obligatū: siue ꝓditus: siue vlusfru. in eo cōstitutus fuerit: siue seruitus imposita. C. de re. alie. non alienan. l. vlti. ꝛ in cōstitutione fe. de. iperiale ꝛc. ꝛ bene dicit de seruitute q̄ non poterit vasallus eam ipone re feudo. seruitute autez bene poterit acquirere: qñ melioꝛē conditionez feudi facere potest: deteꝛioꝛē vero nō fine dñi volūtate vel ei' agnatoꝝ ꝗ quos puenire p ſucceſſionē pōt. vt. ſ. de inueſti. rei. alie. ſ. rei autē. Sed nunqđ intelliges hoc ꝙ alienatiōis vbo intelligaf ꝛ feudi datio vt bodie nō poſſit feu dum dari ſine pmiſſu dñi: ꝓ hoc qđ hic dī. ꝛ in ſtōne Fede. imperiales ꝛc. Rñ. videf ꝙ ſic debeat intelligi qñ vbo alienationis oīs actus cōtinef p qđ dñiū transferf. C. de fun. dota. l. j. at in vaſallus transfertur ſaltē vſus dñium a dño qñ inueſtit. ſic ergo bz vtile dñium dādo in feu dū: ſiliter illud transfert ſaltem vtile. ꝛ ſi trāſſert ergo alienat. ſic ergo cui. pbibita eſt alienatio. pbibita ē feudi datio. q̄ aūt trāſſeraf i vaſal lū vtile dñū. pbaf. q̄ daf ei vtilis actio. ꝓ feudo ipſo. vt. ſ. de. ꝓto. iter vaſ. ꝛ aliū. ca. ſi cōtrouerſia inter vaſ. ſimmo tanꝑ dñs pōt aliud quaſi vendicare a quolibet poſſidēte. ſ. ſi de inueſti. rei alie. ſ. rei autes. ſicut alſ oꝛ de ſupficiario. ſ. bz vtile dñium eo ꝙ daf ei vtilis actio. vt. ff. de rei ven. ſupficiario. ꝛ de pig. ac. tutoꝛ. ſ. fi. idē etiā dicit de emphyteoticario: ꝛ de eo qui nō ad modicū tēpus fundū conduxit. ꝛ tps non eſt finitus. quib' ſimilr vtilis daf. vt. ff. fi ager vecti. vel emphy. pe. l. j. ſ. fi. ꝛ. l. vlti. Itē alia ratione. nā (vt dictū eſt) verbo alienatiōis cōtinetur vſusfru. datio: vt dictū eſt ꝓ l. vl. C. de re. alie. nō aliter at cum res in feu dū datur. ꝓpietas quidē retinet penes dantē: vſusfructus autē traſtin beant. vt. ſ. in qui. cau. feu. amit. circa ꝓin. ergo ꝑ ſequentias alienat ita q̄ ſine aſſenſu dñi ſui hoc facere nō debeat. nā ꝛ alſ oꝛ q̄ vſusfructꝰ in multis caſib' eſt dñij pars. vt. ff. de vſufruc. l. iij. vnde etiam iure cōſuetudinario videtur hoc cōfirmari. ſ. q̄ bodie nō poſſit in feudum dari ſine cōſenſu dñi: eq̄ quo oꝛ q̄ res cuius alienatio. pbibet non pōt infeudari. vt. ſ. per quos fiat inueſtitu. ꝛ per quos reti. ſ. ſed ꝛ res. ſed interdicta eſt alienatio feudi ꝑ cōſtitutionē fede. imperialē. ꝛ per hoc qđ hic dicitur ergo ꝛ infeudatio eſt interdicta. ecōtra videtur q̄ bodie poſſit in feudū dari ſicut olim poterat cū non ꝓhibeat expſſim. qđ eñ non mutaf quare ſtare ꝓhibet. vt. C. de teſt. ſancimus. ꝛ. C. de ap. ꝓcipimus. nā q̄quid noua lege nō videt expreſſum ſpāliter id videt dere lictum regulis veteꝝ legum ꝛ cōſti. vt. C. de app. ꝓcipimus. in ſi. ſicut ergo olim poterat ſic bodie pōt dum tamen fiat ſine fraude. vt. ſ. qua. po. olim feu. ali. circa ꝓin. imo ꝑ legē conraꝺi videt ꝓmiſſum. vt. ſ. de le. con. ſ. ſimiliter nec vaſ. vnde videt ꝛ dendū q̄ hic ꝛ in ꝑdi. cōſtitu. loth. loquat tñ de fraudulēta aliēatione ꝛ nō de oatione in feudum. niſi fiat in fraudē. puta forte ꝓcciū verū rei accipiendo ſub coloꝛe inueſtiture qđ ꝓ dictā cōſtitutionē ꝓhibetur. ſ. callidis inſup ꝛc. ꝛ ita nō obſtat qđ dicitur res cui' alienatio ꝓhibet ꝛc. qñ ibi loquit de ꝓhibitione rei ſpecialis: puta qñ ꝓhibita eſt a teſtatoꝛe ſm ꝙ ibi videt dici. Unde nec forte tutum eſt dicere ꝙ vtile dñium in vaſallus trāſferatur nec etiam aliqđ. nā licet dicatur ꝙ vtilē habeat actionē. per hoc tñ nō dicit ꝙ habeat dñium aliqđ: l3 cm ꝓ bñficiū res fibi in feudū data ad eū ſpectet: ꝓpietas tamē penes alium remanet. ſ. de inue. rei alie. ſ. rei autem. ſi aūt ꝛ vtilis datur rei vendicatio ei qui nō eſt dñs dire cto nec vtiliter: ſicut ei cui daf pub. vt inſtit. de ac. ſ. ecce plerūq. ꝛ per totū ti. de pub. ꝛ ſi nō bz dñiū non videt dando in feu. alienare. Quid ergo dicemus? Rñ. ſine ꝓiudicio melioris ſnie puto ꝙ bodie recte poſſit in feudum dari. oūtamen ſincere ꝛ ſine fraude fiat ꝑm qđ. ſ. di. qua. olim po. feu. al. circa ꝓn. qđ etiā pōt perpendi ex ꝓdi. ſ. callidis. ꝛ ex alio. ſ. eiuſdem cōſti. illud quoq; ꝑci. vt ſi vaſ. de feu. ſuo alium vaſ. ba buerit ꝛc. quaſi videatur ꝑmittere q̄ poſſit inſeuandare oi tamen ſine fraude fiat vt dixi. puta q̄ ſecundus vaſ. eodez modo poſſit feudo ſeruire ſicut ꝓior. Item q̄ nō dī. in feu. alia lege niſi quā ipſe bz. nā cōtra. Bnō pōt facere. vt. ſ. de leg. conra. ſ. ex ea lege. Itē q̄ nō vendidit feudū accipiendo ꝑciū ſub coloꝛe inueſti. qđ ꝓhibet ꝓ ꝓdictus. ſ. callidis. ꝛ hoc videt bodie ꝓ totus obtinere. ꝛ ita ꝓdi. l. eſt interꝑtāda ſemp: ergo nō eſt hec interꝑtatio immutanda. minime enim mutāda ſunt q̄ interꝑtatione certā habent. vt. ff. de legi. minime. eſt enim optima legū interꝑtes cōſuetudo. vt ꝓdi. ti. ſi de interꝑtatiōe. recte eñ ꝓt dici nō aliēare cū nihilomi nus remaneat dñi vaſal.

aDubitari nō debet qui interꝑtationem certā habit.

b Aliēatio feudi paterni. qđ autem eſt feu. paternum dicit. ſ. de na. ſuc. c. j. in fi. ꝛ. ſ. de gra. ſuc. in feu. col. j.

c Conſentientibus. tunc enim bene valeret nec ab ipſis poſſet poſtea reuocari. vt. ſ. qui. mo. feu. amit. ſ. ꝓterea.

d Nec in filiā. verūtamē ſi confirmauerit in filiam: filia cum retinebit donec pater viꝛerit: ſicut dñs ſi ſibi refutatum fuerit: l3 agnati non cōſenſerint. vt. ſ. de ſuc. feu. circa ꝓin.

e Non habentibus. nimirum ratihabitio retrotrahitur ꝛ mandato cōparatur. vt. ff. de ſol. nō licet. ꝛ. C. ad mace. l. fi. licet ſit arg. contra. ff. de offi. ꝓcon. obſeruare. in ſi.

f Concederetur. ꝛ merito: quia tunc non oꝛ aliēatio ſed quaſi refutatio. vt in ſi. dicitur ꝛ quecūq; no. ſ. per quos ſi. inueſti. ꝛ ꝙ quos re. ſ. ſed ꝛ res. hic potes repetere.

g Longobardoꝝ. vt in lombar. qua. quis ſe defen. de. qbuſcunq. alſ de quibuſcūq. ꝛ ita potes hic notare ꝙ de infidelitate poteſt fieri pugna ſm ꝙ dicit leg. lombar. puta qñ dicit dñs vaſ. felonia cōmiſſe ſiue infidelē ei egtitiſſe. ꝛ ita ꝙ feudū amittere debeat. ꝛ ſi hoc nō poterit ꝓbare ꝑ teſtes/nunqđ dñs tūc debeat ꝑ ſe pugnā facere cum vaſal. ſi iuuenilis vel decrepita etas vel infirmitas eum pugnare non ꝓbibeat? Rñ. forte nō. immo ꝑ ſe debit capionē ſi volnerit qui pugnabit cum vaſal. ſicut alſ oꝛ de ꝓno q̄ dare pōt campionē contra ſeruum ſuū ꝙ ꝓpter apetitū libertatis ſe libertū appellauit. vt in lombar. q̄. quis ſe defen. de. ſi ſeru'. Sed dicas ꝙ ꝑ ſe pugnabit niſi ꝓhibeat ꝑ etatez vel infirmitatē. cū ſemper principales ꝑſone ꝑ ſe debeāt pugnā facere ꝛ ceptis qbuſdā caſibus vt in lombar. ꝑdic. ti. l. fin. fit autē hec pugna militarib' armis. ꝛ ita intelligitur ꝙ ꝓdi. l. quibuſcūq. dicit in lombarda. nō cuꝰ fuſtibus ſm ꝙ alſ fieri dz. vt in lombar. de teſti. ſi aliqs cum altero. ꝛ ti. qua. quis ſe defen. de. mentio. eodē modo puto vaſal. poſſe pugnā imponere contra dñm de infidelitate cum eodem modo poſſit dñs cōmittere felonia cōtra vaſal. ꝛ eſſe infidelis ei ꝓpter qđ cadat a ꝓpꝛietate feudi. vt. ſ. ſi de feu. cōtro. fu. dño cōmittente felonia. m. ſ. j. qua. do. a ꝓpꝛi. ca. ex facto. nimirū dñs tenetur reddere vi cem fideli ſuo de his qđ fidelis tenetur ꝓeſtare/dño. vt. ſ. de fo. fide. in fi. ꝓ dño ꝓximo dicto. ſ. q̄ dñs nō teneatur pugnā ꝑ ſe facere: eſt arg. ſ. de pace te. ſ. ſimiles aduerſus. ꝛ ita poteſt hic notare caſus in quo pugna fieri poteſt. Sunt ꝛ alij duo caſus. ſ. de pa. tenēda. ſ. j. ꝛ. ij. alij pōt hic notari qui in ſum. Hoffre. notantur.

h Poterit. puta nunciando dño q̄ ab aliquo volebat occidi. ꝛ non nunciauit cum potuit qđ facere debuit ſtatim cum ſciuit. vt. ſ. in qui. cau. feu. amit. ſ. ꝓterea. magime cum non potuerit ꝓbibere ꝑ ſe occideretur: vel cum erat forte ſecum. ꝛ non liberauit eum a morte quando occidebatur cū poterat eū liberare bene eū adiuuando forte: ꝛ intelligas ꝙ hic dicit liberare potuerit. ſ. cōmode. ꝛ non poſtponendo mortem ſuaz morti dñi. nec intelligitur fieri poſſe qđ cōmode fieri nō pōt. vt. ff. de verbo. ſign. l. nepos ꝓculo. ꝛ argu. ff. de iur. do. anus. in fi. licet alſ dicitur de ſeruo q̄ debet ſalutem dñi ꝓferre ꝓpꝛie ſaluti. vt. ff. ad ſilla. ſenatuſcō. l. j. ſ. boc aūtē. qñ aliud eſt in ſeruo in quo dominus

Qualiter iſte. ſ. facias ad hunc ti. vide per. do. alua. i. titiij. col. in fi. gre ab ētra. Aliēationis verbo oīs act' ꝙ quē tranſfert dñiuz continet.

Fieri non oꝛ q̄ com mode nō fit.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

dominus habet maius ius ℔ in vasallo. Accur.

a ¶ Periuriū. puta q̄ oīs forte non poterat soluere debitū q̄ iurauerat soluere: ⁊ vasallus poterat eū liberare soluēdo pecuniā suā ꝓ oño q̄ dē nō tenef facere: nec ob hoc amittit feudū. vt. ff. si de feu. cōtro. fue. c. l3 ⁊ vasallus. nec em̄ sufficit ad bñficiū amittēdū oīs occasio p quā fidelis accepti bñficij videat ingratus. vt. ff. in q. cau. feu. amit. circa pin. sicut etiā nō amittit bñficium ex ea cā ex q̄ opinio vasalli grauat. vt. ff. pdicto ti. ℣. illud enim certū.

¶ De caplis conradi.

b [R]Ec sunt. Stetit rint. per annū ⁊ diem nisi fuerit miles q̄ potest stare per annū ⁊ mensem. ff. q̄ tēp. miles inuepete. 03. c. j. vt ff spāle in milite: cū multa ꝺ eo sint spālia. naz ⁊ als habes q̄ ꝺ eū nō pōt. ꝓponi pugna nisi a milite. vt. ff. de pace tenen. ℣. si miles aduersus. Vel dicas q̄ idē ꝺ die in milite qꝺ in alijs ꝓ pstōne. Federici ipialem. ⁊ B idē 02. ff. in q. cau. feu. amit. c. j. vñ q̄ ibi notata fūt circa hūc articulu. ⁊ ff. q̄ tēp. miles inuesti. pe. de. ⁊ B notare poteris.

c ¶ Si tale fit. qꝺ eē semp itelligi 03. f. vt debeat de eo fidelitas fieri: nisi eo pacto fit acqsitū feudum vt de eo sacrm̄ fidelitatis fieri nō ꝺebeat. vt. ff. in q. cau. feu. amit. ℣. est ⁊ alia ingratitudo. in fi. nec em̄ 03 inuestitura fieri ei qui fidelitatez facere recusat/ cum a fidelitate feudū ꝺicatur. vt. ff. ꝓ q̄ꝫ fiat iuest. ⁊ per quos re. ca. nulla.

Feuduz a fidelitate ꝺicitur.

d ¶ Feudi factas. sine consensu oñoꝝ. vt. ff. ꝺe. pbi. feu. alie. per lotha. l. j. ⁊ in cōsti. fede. imperialem.

e ¶ Prescriptione. sed de q̄ pscriptiōe intelliges an ꝺe pscriptiōe. ggg. an. vel gl. Rñ. itelligas ꝺe pscriptiōe q̄ ꝺat ti. bñtibus. ff. g. an. inter pscntes. vel. gg. inter absentes. ℣m qꝺ ꝺe hac 02. C. ꝺe pscriptio. lon. tem. g. vel. gg. anno. q̄ merito hic ꝺicim̄ nō obstare cū alienatio ipo iure nulla fuit. qꝺ em̄ ab initio non tenet tractu tpis nō pōt connalescere. vt in pstōne Federici iperialē. nā intelligo ꝺe pscriptiōe triginta vel q̄draginta anno. ꝓ quos oīs actio tollit. C. ꝺe prescrip. ggg. an. sicut. ℑ ꝺefides em̄ ⁊ sui iuris contēptores introducte sunt bñfi pscriptiones odiose: cū differētia ꝺebet esse inter desides ⁊ vigilantes. vt. C. ꝺe anna. excep. vt pfectius. ⁊. l. fin. vigilantibus enim iura subueniunt. vt. ff. ꝺe bis q̄ in frau. credi. l. pupillus. in fi. nec em̄. credēdū est romanū principem qui iura tuef huius verbo totā obseruationē ꝺe prescrip. long. tempo. multis vigilijs ex cogitatam atq̄ inuentam velle tunc euertri. vt arg. C. ꝺe inoffi. testa. si quando. j. respō. etiam ꝺicas ꝙ loquitur ꝺe omni prescriptione cū indistincte loquaf: prior tamen intellectus videf verior. vt puto.

f ¶ Reuocare. hoc intelligas verum esse nisi vasallus poterit iurare ꝙ ignozans illud feudū vendidit. tunc enim est electio emptozis vtrum velit illud feudū cedere ꝺño vel vasallo restituere: postꝙ ita iurauerit. ⁊ postꝙ ita fuerit restitutum vasallus ipm̄ retinebit non obstante vēditione. vt. j. ꝓi. ca. ꝺño cum emptore. Accur.

g ¶ Tertiā partē fru. ꝺodie ꝺo ꝓ pstī. fede. 03 esse medietas tā in lombardia q̄m in alemania. vt in cōsti. fede. imperialē. ℣. firmiter. nisi vasallus mittat aliū ꝓ se ꝺño acceptabilem: vt ibi ꝺicitur.

Eccliā qñ q̄ ꝺānum patiť ꝓpt prelati culpam.

h ¶ Ad regē ptinent. z ita bic babes casuz in quo casu ecclesia patitur ꝺānū propter culpā ꝓlati: ⁊ boc cōtingit rōne regis siue ei⁹ priuilegio sicut ⁊ als rōne publice vtilitatis publicaf res ecclesiastica propter culpam ꝓlati. C. ꝺe sac. san. eccle. iubemus nullā nauē. in fi. Ite boc cōtin

periurium[a] non tamē feudo priuandus erit.

¶ De capitulis conradi.
Titulus. xl.

Si vasallus vel eius heres infra annum ⁊ ꝺiē veteré nō petierit inuestituraz a ꝺño vel heredē eius feuduz amittit: sed mediolani non seruatur. ꝺ. o. Bal.

[N]Ec sunt capitula q̄ rex conradus fecit i romaniola ꝺe beneficijs. cōstituit enim vt si post mortez ꝺomini vasal. vel post mortē vasalli heredes eius per annum ⁊ ꝺiē steterint[b] q̄ ꝺñm vel heredē eius nō adierint fidelitatez pollicēdo ⁊ inuestituraz petendo: si tale sit[c] beneficiū vt fidelitas sit pstanda ipsum perꝺat: sicut ⁊ antiquitus cōsueuerat fuerit: sed nō meꝺiolani. ¶ Preterea vt liceat ꝺominis omnes alienationes feudi factas[d] nulla obstante pscriptione[e] reuocare[f]. ¶ Similiter in petendis hostenditijs (hostenditie ꝺicuntur aduitozium qꝺ faciunt ꝺominis romani cum rege in hostem pergentibus) vasalli qui cū eis nō vaꝺūt: verbi gratia in lōbardia ꝺ modio. xij. ꝺena. i. theutonica terra tertiā partem[g] fructuum facta computatione fructuum solummodo eius āni quo hostem faciunt.

¶ Ob prelati ꝺelictū ecclesia ad tēpus feudo priuatur. ꝺ. o.

¶ Ite si clericus veluti epꝰ/abbas/beneficiuz babēs a rege ꝺatum non solūmodo persone sed ecclesie ipsum propter suā culpaz perꝺat: eo viuente ⁊ ecclesiasticū beneficiū vel honoꝛez habēte ad regē pertineaţ[h]: post mortē vero eius ad successoꝛem reuertatur.

¶ De ꝯtrouersia iter masculū ⁊ feminā de bñficio. Titu. xlj.

Primo tractat qualiter ꝺecidaf cōtentio orta inter agnatū ⁊ feminaz ꝺe beneficio. Secūꝺo qualiter ꝺecidatur contentio orta iter ꝺñm ⁊ feminā. In tertio qualiter inter ꝺñm ⁊ ẽptozem. Scꝺa incipit in. ℣. sed si inter ꝺñm. tertia in. ℣. item si inter ꝺominum. ꝺ. o. Bal.

[I]Tem sciendū[i] est qꝺ si inter masculum ⁊ feminam cōtrouersia fuerit masc⁹ ꝺicente hoc est feudū: femina negante/nisi apertis prōbationibus femina ostēderit nō esse feudum creditur masculo cū suo iuramento affirmāti cū ꝺuodecim sacramētalibus[k]. ¶ Sed si inter ꝺominum ⁊ feminam ꝺomino ꝺicente feudum: femina negante probationibus ꝺeficientibus ꝺetur femine sacramentum.

¶ Item si inter ꝺominum et emptozem feudi/si emptoꝛ ꝺicat nō esse feuduz ꝺomino in probatione ꝺeficiente sacrāmēto emptoris finiatur. Quiꝺam tamen ꝺistinguūt: vt si magna[l] eoꝝ pars que vasallus ibi tenebat feudum fit: ꝺetur ꝺño sacrm̄ alibi femine.

¶ De controuersia inter ꝺñm ⁊ emptozem feudi. Titu. xlj.

¶ Primo ponit ꝺictū. Scꝺo ꝺeclaratio. scꝺa incipit in ℣. quo restituto. ꝺ. o. Bal.

[D]Omino cū emptoꝛe feudi agente[m] si vasall⁹ iurar poterit[n] ꝺari sacrāmētum fine masculo si aliqꝺ sit ꝓ eo qꝺ iudicem moueat: als contra. ℑ. ꝺe confue. re. feu. c. sacramentū. ynde quecūq̄ ꝺicūtur in isto capitulo ꝺe iuramento prestando: intelligēda sunt cū ꝺeterminatione predicti capituli sacramentum.

l ¶ Magna. quasi ꝺicat velint ꝑsumere aliō feudū esse: ex eo ꝙ magna pars eoꝝ q̄ vasallus ibi habeat erat feudū ad ℔ vt ꝺetur sacrm̄ ꝺño: sicut ⁊ als qꝺ ꝑsumit ex ꝺiuturna ꝑstatione. vt. ff. ꝺe vsuris. cū ꝺe in rē vso. ⁊. C. ꝺe fideic. l. j. sicut ⁊ als ꝺat sacrm̄ rōne partis quā possideat quis. vt. ff. ꝺe cōtro. inuesti. ℣. cū autē quis. Sed nunqꝺ fim̄ istos eadem ꝺistinctio erit inter matrē ⁊ feminā facienda vel inter ꝺñm ⁊ emptozes. ⁊ quare non eaꝺē equitate qua ipsi mouenf. arg. C. ꝺe cōsti. pecu. l. fi.

¶ De controuersia inter ꝺominum ⁊ emptozem feudi.

m [D]Omino. Agente. f. rei vendicatione si crediderit se probare ilominū: vel forte condictione ex moꝛibus. vel forte cōdi. ex nula. l. imperialē ⁊c. cū em̄ ibi non cauea⁹ quo genere actionis agatur: merito condictione illa. l. agendum erit. vt. ff. ꝺe condi. ex le. l. j. ⁊ intelligas q̄ condices eā respectu possessionis ⁊ nō respectu ꝓpꝛietatis: cū nemo possit cōdicere rē suaz nisi a fure. vt. ff. vsufru. qūeāmodo ca. l. vlti. in fi. vel ꝺicas q̄ condicere posses condi. ex illa. l. ex libris Sabiniani. cuz ab eo habeat emptoꝛ qui ꝓ oño possidebat. vt. C. ꝺe acqren. possef. ex libris.

Rē suā qs nisi a fure condicere potest.

n ¶ Jurare poterit. bene ꝺicit poterit sc⁊ qñ vere ignozabat: ⁊ nō ꝺicit voluerit: quia forte vasallus libenter vellet iurare etiam si sciret illud feudū esse: quia ignozās vendidisset: ⁊ boc ꝺicit nolens aperire viam periurijs cū satis inbumanum esse videtur per. ll. que piuria puniūt

viam periurijs aperiri.vt.C.de indi.vidu.l.ij.in fi.

a ¶Ignorans.duo tñ ci' ignorãtia nõ fit crassa.z supina:puta ignorauit qõ oẽs de ciuitate sciebant.vt.ff.de iur.z fac.ignorã.l.i.z.ij.z.l.regula.z ar.ff.de calũ.ann'. Itẽ intelligas verũ esse qñ ignorabat factũ alienãi:puta qz a ꝑdecessore illud habuerat:z in alieni facti ignorãtia tolerabilis est error.vt.ff. pro suo.l.fi.z.ff.de iur.et fac.igno.plurimum.z.l. error.secus i suo puta cũ ipe acquiuit.vt.ff.ad vel.l.q̃.q̃.z.ff.loca.z cõduc. sed addes.ꝯ.j.et de edil. edic.l.j.ꝯ.i.z.ꝯ.cã.z.C.de rescin.ven.qlqs.z ℔ vera sunt qñ errauit in facto putans illud feudũ esse. Sz qd si ignorabat ius: puta qz ignorabat legẽ ꝓhibere feudi alienatiõnẽ? Rñ.forte non ꝑderit et talis ignorãtia.vt.ff. ad macedo.fi qs patrẽ.z C.vñ vi.fi qs in tantũ.z C.de int:ordic.ma.l.j.z.ij. z.C.de ꝑscrip.ẽẽẽ.ann.l. sicut.in fi.z.C.de ꝑfect. lõgi tẽp.l.vlt.leges eñ sa cratissime q̃ constringũt boim vitas ab oĩb' sciri dñt.vt.C.de legi.z consti. Lleges. et hec forte vera sunt niſi fuerit talis cui ꝑmissus fit ius ignorare: puta mino: miles z mulier aliqñ. vt.ff.de iur.et fac.igno.l.regula.in pn.z C.si aduer.ſol.l.fi.z de iu. deli.l.fi.z de iu.z fa.igno. l.j. vñ ꝑ circa hunc arti. potes distinguere ſm q̃ distinguitur de ignorãtia iuris z facti.

b ¶Electiõi.z ita dat electio hic ẽptor:vt ruꝫ velit cedere dño an velit restituere vasallo vñ ſm determinationẽ ilti' ca.põt intelligere qõ dicit.ſ.si õ feu.cõtro.fue.c.si vasall'. in quo idistincte õz q̃ vasallo debebit restitui ẽnõ dño. ¶Tel dicas:forte me lius q̃ istud intelligi de beat cui determinatione illius.z qõ õz q̃ cõmittit electioni emptoris: verũ est:sed illa electio nõ habebit effectuꝫ si vasallus voluerit vt ci restituat.et postq̃ ei fuerit restitutuꝫ tenebit ad interesse ẽptori ignorãti ſm q̃ ibi õz.fi autẽ ℨ volũtatẽ vasalli dño cesserit:tũc forte non tenebit ei ad interesse cũ ipi vasallo debeat restituere.ita culpa eius amittit q̃ nõ debet venditori nocere. vt ff.de euic.fi dictũ.ꝯ.ij. Sz qd si ẽptor dño cesserit nunqd vasallus q id ignorãs vẽdidit portit hic recuperare a dño nõ obstante venditione quã de eo fecerit? Rñ.forte si cũ ꝑ illã vẽditionẽ nõ fuerit dño apertuꝫ ſm qõ.ſ.segtur hoc eo.ca.ibi qõ õz alienatione feudũ dño aperiri ꝛc.imo quod plus est forte ab ipso emptore posset ei vasallus recuperare ſtatim post venditionem postq̃ sciuerit feudũ fuisse cum venditio nõ tenuerit ipso iure vt dicit consti.ſede.imperialẽ.vt arg.C.de agrico. z censi.i.quẽadmodũ.li.ij.Sed quo iure ageret cõtra quẽlibet. valde ergo est notabile.c.istud.qñ multotiens posset accidere de facto.naz ſm istud.c.z illud quod est.ſ.si de feu.contro.fue.c.si vaſ.feudo.credo constitutionem ſede.intelligendam.

c ¶De controuersia inter vasallum ꝛc.

¶Ido absente.idem puto z ſi dño fuerit ꝓsens.z hoc est q̃ dicit dño absente ſtatim cum vasallus est inuestitus de aliqua re recte hanc habet potestatem q̃ tanq̃ dñs poterit a q̃libet possidente q̃si vẽdicare z defensiones opponere.vt.ſ. de inuesti.rei alie.ꝯ.rei autẽ.verũtamen si voluerit habere regressum aduersus dñm de euictione debebit dño denũciare.vt.ſ.si de feu.vaſ. interpel.fue.c.negocium.qõ quidem intellige ſm qõ õz in glo.que ibi est que sic incipit:hoc intelligas ſm distinctionem ꝛc.

d ¶Ipse enim solus vtiliter.z ita videt q̃ habeat vtile dñiũ qõ verum puto sicut õz de superficiario z emphyteoticario.z de eo q̃ ad nõ mõ dicum tps feudũ cõdugit qb' daf vtilis actio.vt no.ſ.de cap.con.ꝯ.j. vnde hic poterit repetere qõ de hac materia no.in summa.

e ¶Ratum haberi.ita q̃ tenebit vasall' restituere interesse ſm.ſ.no.nec id qõ noie trãſactionis accepit feudum erit.vt.ſ.si de feu.cõtro.fue.ca.si vasal.de feu.ſuo.

¶Quid iuris ſi post alienationem feu.ꝛc.

f ¶Reterea. Remanebit.ſimile habuim' de eo qui fact' est clericus vel cõiugatus q licet habitum deposuerit feudũ trã a quo petunt' est ꝓpter id non recuperabit. vt.ſ. de bñfi.fe.ꝯ.eẽ hoc illud.ar.cõtra.ſ.titu.hic finit leg conra.c.i.ij enim vasall' iterum dñ est dñs egcẽcat' vel a rege bãnitus sit a sacraméto fidelitatis solut':tñ si postea fuerit dñs restitut' redibit res ad priorẽ statũ vt ibi õz.hic q colligitur ma nifeste q̃ nõ restituit̃ iura animalia ꝛ res in possessionum statũ redierit.ar.ad boc.C.de fen.paſ.z re.insulam.z.ff.vñ cogna.is q aliena.z.ff.de vſufruc.ac. qd tñ.ꝯ.j.z.ꝯ.pen.ar.ℨ ff.de bon.pol.ℨ tab.l.j.ꝯ. j.z fi.z õ iurepa.fiue.z.C. de adop.cũ in adop.z.C. de sen.paſ.z re.l.j.z vlti.z ff.de ali.iud. mu. cau.fa. eẽ hoc.ꝯ.fi quis.

g ¶Profecto si dñi volũtate.forte loquit ſm nõ a iura p q̃ vasallus ꝓhibet feudũ alienare sine dñi volũtate vt i ẽẽẽ.ſede.z lotha.olim tñ poterat vasallus sine dñi volũtate feudũ vsq; ad mẽdietatẽ recte vendere z libellario nõe ẽare.vt.ſ. de feu. alie.c.j.z.ſ. qualr põt feudũ alienari.circa pn.z hec vã funt ſm ius ãtiquũ qñ vasallus nõ habebat id feudum in curte vel ſi habebat curtẽ.z dñs habebat districtum vel alitũ bonorẽ iunc secus.qñ ſi aliquã partẽ alienabat sine dñi volũtate a feudo cadebat.vt.ſ.g.mo.feu.amit.c.i tẽz ſi gs.ſino tñ fiebat alienatio sicut fieri non debebat.habebat locũ ꝓscri.ẽẽẽ.anno. z obstabat tam scienti q̃ ignoranti.vt.ſ.qualiter olim feudũ poterat alienari.ꝯ.ꝓscriptione.q̃ ꝓscriptio fotte locũ habebit bodie contra scientes.vt no.ſ.de ca.conra.c.j.dũ tñ sint tales persone quib' bodie currat ꝓscriptio talis.vt.C.de ꝓscrip.ẽẽẽ.anno.l.ij.

h ¶Notate rum satis eleganter.q rit q̃ do.Bua.z tali q̃stione qua ponit Bal. i legẽ.si da.C.de ep. aud.dicẽs forma tutri. bare certa solen nitas i ven ditione rei feudalis vel ꝓpy teoticẽ sine q̃ vi tiaf vendi tio:an tunc si ꝓra tiaf cadat q̃ ꝓ pierea a re luo.z ra. ſm Bal.q nõq̃ ꝓpus venditõis absolute ꝓ tarũ non cõ ꝓbendit re ditiones q̃ nulla est directu solẽ nitatis.p.l. iuj.ꝯ.cõdi natu.ff.ore tud.facit.i alienatõis ff.de ꝓ.fig.

¶Beneficij.puta qñ vendiderat:cuꝫ idem est qñ ad libellum dederat z eũ recuperauit ſimiliter ad libellũ.z hoc est qõ sequit aut ꝓ ꝓprio aut ꝓ libello ꝛc.z hoc verũ est q̃ nõ remanebit penes eum iure bñfi cij.ſ.illud ius qõ per libellũ transtulerit z postea recuperauit:rẽ tamẽ ipsam nihilominus retinebit in feudũ sicut ab initio habuerat.z hoc datur intelligi per id quod.ſequitur.illud vero ius ꝛc.z quod in fine dicitur ſi feudum dño refutauerit ꝛc.

i ¶Singulis forte ãnis.ſ.qõ daf ei ꝓ libello singulis annis sui reddit⁹. ¶el intelligas hoc.ſ.qõ ad libellũ dñi volũtate dedit.vt referat ad superius dictũ z nõ ad ꝓximũ. Sed ꝓpter oppositionem videtur.

k ¶Alterius rei.i.tanq̃ alia res esset sibi data ad libellũ sicet ab illa quam tenebat in feudum.

¶An agnatus vel filius defuncti ꝓsit retinere ꝛc.

l ¶Contigerit.feudum.ſcilz paternum.secus si fuerit nouuz: qñ tunc

ignorans esse beneficium vendi disset credens ꝓprium: electioni emptoris committitur vtruz domino velit ipsum cedere: an vasallo restituere.¶.dicit omnia vasallo restituenda. ¶Quo restituto id beneficium vasallus retinebit nõ nocẽte nec obstãte venditione:eo q̃ ignorãs alienauit: z qõ dicitur alienatione feudum aperiri domino:intelligendũ est cum a scientibus alienatur beneficium:z qõ õz de vẽditione/idem est in omnibus alienationibus.

¶De cõtrouersia inter vasallũ z aliũ de beneficio. Titu.xliij.

¶Vasallus agere z cõueniri potest ꝓ feudo z ꝓ parte feudi etiã domino absente z quasi ꝓ re ꝓpria:z trãsigere potest bona fide:z si contra eum iudicatum est:vel ab eo transactũ dominus cogitur postea ratũ habere etiã feudo ſibi aperto.hoc dicit.Bal.

Sz cõtrouersia inter vasallum z aliuꝫ de beneficio fuerit ad uersario ꝓprieta tẽ totius vel partẽ: vel aliud aliqõ ius sibi vendicante:causa per vasallum etiam dño absente quasi ꝓpria ad finẽ perducat:ipse eñ sol' vtiliter agendi z excipiẽdi habet ptãtẽ:z ſi ꝓ eo aut cõtra cũ iudicarum fuerit vel cũ aduersario trãsegerit:dũ modo fraudulenter actũ non sit) etiam si post beneficium dño aperiat:tale erit ac si eo causam agẽte iudicatum fuisset:z ideo ab eo ratum haberi oꝑtet.

¶Quid iuris ſi post alienationem feudi vasallus id recuperauerit. Titu.xliij.

¶Culpa que nõ trãſiuit in perpetuaꝫ ꝓiuationẽ non põt purgari.b.d.Bal.

¶Contigerit ꝛvasallus sine omni ꝓlocedere: agnat⁹ ad quẽ vniuersa hereditas pertinet repudiata hereditate feudum ſi pa-

dñi.nã ſi habeat in curte vel ſi habeat eccl'a curtẽ.z dñs habeat districtum vel aliũ bonorẽ iunc secus.qñ ſi aliquã partẽ alienabat sine dñi volũtate a feudo cadebat.vt.ſ.g.mo.feu.amit.c.itez ſi gs.ſino tñ fiebat alienatio sicut fieri non debebat.habebat locũ ꝓscri.ẽẽẽ.anno. z obstabat tam scienti q̃ ignoranti.vt.ſ.qualiter olim feudũ poterat alienari.ꝯ.ꝓscriptione.q̃ ꝓscriptio fotte locũ habebit bodie contra scientes.vt no.ſ.de ca.conra.c.j.dũ tñ sint tales persone quib' bodie currat ꝓscriptio talis.vt.C.de ꝓscrip.ẽẽẽ.anno.l.ij.

¶Bal.ꝑ quitur hãc materiã in vj.colũ.ꝑ fi.e.o.ñ.

¶Ratum haberi.ita q̃ tenebit vasall' restituere interesse ſm.ſ. no.nec id qõ noie trãſactionis accepit feudum erit.vt.ſ.si de feu.cõtro.fue.ca.si vasal.de feu.ſuo.

¶Quid iuris ſi post alienationem feu.ꝛc.

¶Reterea. Remanebit.ſimile habuim' de eo qui fact' est clericus vel cõiugatus q licet habitum deposuerit feudũ trã a quo petunt' est ꝓpter id non recuperabit. vt.ſ. de bñfi.fe.ꝯ.eẽ hoc illud.ar.cõtra.ſ.titu.hic finit leg conra.c.i.ij enim vasall' iterum dñ est dñs egcẽcat' vel a rege bãnitus sit a sacraméto fidelitatis solut':tñ si postea fuerit dñs restitut' redibit res ad priorẽ statũ vt ibi õz.hic q colligitur manifeste q̃ nõ restituit̃ iura animalia ꝛ res in possessionum statũ redierit.ar.ad boc.C.de fen.paſ.z re.insulam.z.ff.vñ cogna.is q aliena.z.ff.de vſufruc.acqd tñ.ꝯ.j.z.ꝯ.pen.ar.ℨ ff.de bon.pol.ℨ tab.l.j.ꝯ. j.z fi.z õ iurepa.fiue.z.C. de adop.cũ in adop.z.C. de sen.paſ.z re.l.j.z vlti.z ff.de ali.iud. mu. cau.fa. eẽ hoc.ꝯ.fi quis.

¶Profecto si dñi volũtate.forte loquit ſm nõ a iura p q̃ vasallus ꝓhibet feudũ alienare sine dñi volũtate vt i ẽẽẽ.ſede.z lotha.olim tñ poterat vasallus sine dñi volũtate feudũ vsq; ad mẽdietatẽ recte vendere z libellario nõe ẽare.vt.ſ. de feu. alie.c.j.z.ſ. qualr põt feudũ alienari.circa pn.z hec vã funt ſm ius ãtiquũ qñ vasallus nõ habebat id feudum in curte vel ſi habebat curtẽ.z dñs habebat districtum vel aliũ bonorẽ iunc secus.qñ ſi aliquã partẽ alienabat sine dñi volũtate a feudo cadebat.vt.ſ.g.mo.feu.amit.c.itez ſi gs.ſino tñ fiebat alienatio sicut fieri non debebat.habebat locũ ꝓscri.ẽẽẽ.anno. z obstabat tam scienti q̃ ignoranti.vt.ſ.qualiter olim feudũ poterat alienari.ꝯ.ꝓscriptione.q̃ ꝓscriptio fotte locũ habebit bodie contra scientes.vt no.ſ.de ca.conra.c.j.dũ tñ sint tales persone quib' bodie currat ꝓscriptio talis.vt.C.de ꝓscrip.ẽẽẽ.anno.l.ij.

¶Beneficij.puta qñ vendiderat:cuꝫ idem est qñ ad libellum dederat z eũ recuperauit ſimiliter ad libellũ.z hoc est qõ sequit aut ꝓ ꝓprio aut ꝓ libello ꝛc.z hoc verũ est q̃ nõ remanebit penes eum iure bñfi cij.ſ.illud ius qõ per libellũ transtulerit z postea recuperauit:rẽ tamẽ ipsam nihilominus retinebit in feudũ sicut ab initio habuerat.z hoc datur intelligi per id quod.ſequitur.illud vero ius ꝛc.z quod in fine dicitur ſi feudum dño refutauerit ꝛc.

¶Singulis forte ãnis.ſ.qõ daf ei ꝓ libello singulis annis sui reddit⁹. ¶el intelligas hoc.ſ.qõ ad libellũ dñi volũtate dedit.vt referat ad superius dictũ z nõ ad ꝓximũ. Sed ꝓpter oppositionem videtur.

¶Alterius rei.i.tanq̃ alia res esset sibi data ad libellũ sicet ab illa quam tenebat in feudum.

¶An agnatus vel filius defuncti ꝓsit retinere ꝛc.

¶Contigerit.feudum.ſcilz paternum.secus si fuerit nouuz: qñ tunc

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

qñ tunc nec cum hereditate: nec sine hereditate retinere posset: nisi eo pacto esset acquisitum. vt.ś. dictum est pluries.

a ¶ Retinere poterit. hoc ideo cõtingit: q; potius principali prouidẽtia q̃ ex iudicio siue ex successione defuncti ad eũ puenit. vt arg. ff. de adop. si arrogator. a maiorib⁹ eñ potius hoc intelligitur q̃ ab isto.

b ¶ Supra diximus. vt.ś. hic finit lex. ś. bis consequẽ. Quiderabit eñ vtrũ decesserit ante kalendas martij: vel post: et hoc ĩ q; fructꝰ illiꝰ tpis ptinẽt ad heredẽ defuncti: non ad dñm fm q̃ ibidẽ dz.

c ¶ Repudiare. hoc etiaz verũ est siue feudũ fuerit nouũ siue paternũ. & hoc dat intelligi p id qđ. ĵ. sequit ad agnatos si pñũ fuerit: c. Et ita no. q̃ deterior. 2 ditio est filiorũ q̃ agnatoꝝ. sic. ś. si vas. feu. p. c. j. q̃ vt mirũ magie cũ fuerat pñũ qđ potiꝰ pñcipali. puidẽtia vr ad eũ ptinere debere q̃ iudicio defuncti. vt.ś. notatũ est.

Deterior est qñq; filiorum cõditio q̃ agnatoꝝ.

d ¶ Aut vtrũq;. No. q̃ hic q̃ filiꝰ vasalli non põt retinere feuduz repudiata heredꝰitate pña ad ꝟ vt nõ teneaꝫ satisfacere creditoribꝰ heredꝰitarijs. & ẽ p ꝟ ar. ff. de v. sig. bonorum. ś. j. ff. vt in pos. lega. is cui. ś. bonoũ. & de bo. pos. sed & cũ. ś. bonorũ. & de acq. re. domi. l. rẽ in bonis. & de v. ob. stipulatio ista. & ff. ad treb. cogi. ś. fi & ar. ĵ. C. de colla. fũ. pa. l. ij. & C. de fũ. pa. l. fundi. & l. possessores. et C. ó col. fũ. pa. l. pe. & ff. de bo. li. si pfonus. ś. fi. Sed nũquid idem erit in filio emptyteoticarij. ar. ꝟ q̃ sic: & predicta pro & cõtra potes in eo notare.

e ¶ Cõsentiẽtib⁹. vel etiaz postea ratũ habẽtib⁹. vt ś. de aliena. feu. pa. c. j. cũ ratihabitio retrotrahaẽ & mandato equiparet. vt ibi notaꝫ. nam & si ad istũ non dꝫ deuenire p̃ successionẽ: tũ si ꝑsonꝫ eoz fuerit inuestitus ad eũ repetẽdũ nullo mõ regressuz haberet. vt. ś. q. mo. feu. amit. ś. ꝓterea. & hec ꝟa sũt siue ꝑsẽrũt tacite vl expꝛ̃se. vt ibidẽ notatũ ẽ.

f ¶ De nouo bñficio. Sz nunquid in isto casu post mortẽ filij eius si decesserit sine filijs ptinebit illõ feudũ tanq̃ paternũ ad huc ad eosdem agnatos ita q̃ ꝓferanꝫ dño: ¶ Rñ. forte nõ fm q̃ videt dici in illo. ś. ꝓterea. nã cõsentiẽdo eũ inuestiri quasi de nouo bñficio videtur iuri suo renũciare: q; q alij cõsentit iura sua perdit. vt. C. de admi. tu. cũ gdã. & etiã ad hoc est arg. ĵ. ꝑpe. c. tres erãt agnati. in fi. Sed qđ si sine eoz ꝑsensu dñs eũ quasi de nouo bñficio inuestiuit: nũqđ ꝛtatim poterunt illud petere ab eo: ¶ Rñ. forte nõ. si filiꝰ eũ nõ repudiauerat cũ z alꝫ forte dñs posset ei facere gr̃am inuestiẽdo eũ ꝑpter fuitiũ & amorez ꝑris sicut dz de filia. vt. ś. quẽadmodũ ad fi. feu. pti. c. si quis sine filio.

¶ An apud iudicem vel curiam &c.

ternum fuerit retinere[e] poterit: nec debito hereditario aliqđ seu di nomine soluere cogit: ꝛ in fructibꝰ si quos reliqt: vt de eis debitum soluatur/quo tẽpoze decesserit cum quod supra diximus cõsiderabitur: vbi vero filium reliquit ipse non potest hereditatem sine beneficio repudiare[f]: sed aut vtrũq; retineat/aut vtrũq; repudiet: q̃ repudiato ad agnatos si paternuz sit pertinebit: & licet alteruz sine altero retinere nõ possit agnatis tamẽ cosuentiẽtibus[g] poterit dñs euz si voluerit q̃si de nouo beneficio[h] inuestire: quo facto licebit ei repudiata heredꝰitate feudũ tenere: nullo onere ei hereditario imminente.

¶ An apud iudicem vel curiam domini questio feudi debeat terminari. Titu.xlvj.

Primo ponitur thema. Scõdo questio. Tertio rñio. fecũda in versi. est igit questitum. tertia in versi. ꝛ responsum.

Ex eo qđ supra diximus: vt si iter duos de bñficio fuerit cõtrouersia cozã iudice vl arbitro finiat: talis bic fit q̃stio quodã fine filio decedente ali credẽs bñficiũ qđ ipse tenebat aptuz dño esse ab eo inuestitus est eius beneficij nomine: econtra apparent agnati qui feuduz sibi vendicãt quasi paternum. Est igitur questiuz an apud curiã domini vel iudicem sit hec q̃stio terminãda. Et responsum scio qz ad dñm quodãmodo cauſa spectare videtur: ad quez inuestitꝰ habebit regressuz de euictione vt cozã paribꝰ finiat curtis: & licet aliter p se nõ possit alteꝛ trahere ad curie iudiciuz/ generaliter tamẽ etiam si inter duos causa fuerit de beneficio eoz curiavocante nõ licebit eozuz alicui eius curie iudicium declinare.

¶ Qualiter dñs ꝓpꝛietate feudi ꝓtiuetur. Titu.xlvij.

Dñs ꝓpꝛi feloniã cõmissa z vasallũ feudi ꝓpꝛietate puaꝫ: fiẽ cõtra vasall⁹ feudo. bal.

Ex facto quesitũ scio & ego a pluribus q̃ siui si dominꝰ cõtra vasallũ apertaz feloniam fecerit: an sicut vasallus feudum dz amittere: ita dominus ꝓpꝛietate ꝓtiuetur. & quidã dicunt ex omni felonia quia vasallus feudo ꝓtiaz tur: & dominus ꝓpꝛietate ꝓuetur: alij nõ nisi ex magna felonia/ alij ex nulla: sed ꝓtior ſnia mihi placet[i] non habita distinctione[k] qualis vasallus sit vtrum per sacramentum vel non.

¶ De feudo nõ babẽte ꝓpꝛiaz feudi naturam. Titu.xlviij.

Si miles accepit castrũ in feudum a duce vt ipse & sui heredes qb⁹ dederit id habeãt nõ habet hoc feudus ꝓpꝛia feudi naturã: quia alienare potest feudum vasallus indistincte: & ille in quẽ alienauerit non retinebit ꝓtio feudo. b. d. B.

Si quis ea lege alicui feudum dederit: vt ipse & sui heredes & cui ipse dederit habeant: respõdet. ista qui sic accepit potestatẽ videndere vel donare: vl aliter si sibi placuerit etiã sine volũtate domini alienare: & ille etiam cui datuz fuerit non babebit ipsuz ꝓo feudo: nisi sicut ei datũ est: sed qualitercũqꝫ ei datum fuerit siue ad ꝓpꝛium siue ad libellũ: licet ꝓpꝛiaz feudi naturã nõ habeat: iure tamen feudi cẽsebit vt ex bis causis ipm amittat quibus & verum feudũ vbi ergo sic datũ est feuduz & cui in feudũ dederis aliud est: & ꝓpꝛiam feudi naturam habet.

¶ De eo q finez fecit agnato de feudo paterno. Titu.xlix.

Res erãt agnati vel plures: vnꝰ eozũ habebat feuduz quod erat paternũ: ꝛ alter eoz finẽ & refutationẽ ei fuisz heredibꝰ & cui ipse dederit fecit. decessit iste sine filio masculo alter q nõ refutauit vẽdicat sibi totũ: alter vo q refutatio nẽ fecit vult ad successionẽ venire pacto nõ obstãte. Sapiẽtes q̃dam mediolanenses interrogati respõderunt nõ obstare illud pactũ: nisi feudũ omnino refutauerit: vel nisi ad hoc refutauerit vt dñs eũ q̃si de nouo bñficio inuestiret: tũc eñ secuta inuestitura noua istud vbũ amittat nõ referaꝫ ad ẽptoꝛẽ vel libellariũ ꝛ vasallo. Vt dicas q̃ vasallus bisdẽ causis eũ amittat. & ad ꝑ facit q̃ legit. ś. si ó feu. cõtro. fue. c. feudũ. Sz nũqđ emptoz poterit euz ꝑscribere si ignoraꝫ eũ feudũ cẽ ipm p̃ ꝓpꝛiũ emit. itẽ nũqđ bz ille emptoz oẽm ꝓpꝛietatẽ & possessionẽ.

¶ De eo q̃ finẽ fecit &c.

Res erãt. Nõ obstãte. hoc ideo quia pactũ fuerat ꝑsonale. ś.

g Ex eo diximus. vt. ś. de lege contra. c. si aũt iter duos pares.

h ¶ Cozã paribꝰ. hoc ideo contingit: q; hic cõstabat illud feudũ ptinere ad illũ dñm sed in superiori. c. si aũt inter duos pares. nõ cõstabat. & ita habes hic q̃ pares debent cognoscere si volũt qñ q̃stio de feudo est inter duos q̃ videt cõtra illud qđ dz: & cõsti. fcde. impialẽ. ś. ꝓterea si iter. ś. q̃ dñs cognoscere debet. Sz dicas q̃ illa loquit de bis q̃ als erant vasalli & nõ tm de eo sup quo erat q̃stio: hic autez ille q fuerat inuestitus de eo sup quo litigabaꝫ non erat alꝫ vasall⁹. Vel itelligas q̃ hic dz cozã paribus curie finiaꝫ: si pares sz voluerint: & ꝟ etiaz est qđ sequitur. & lz alter p se nõ possit &c. & qđ dicit in fi. nõ licebit alicui eozũ ĩtelligas. i. nõ debebit poterũt tñ si voluerit. vel dicas q̃ dñs vna cuz curia cognoscet. vt. ś. de iue. in ma. fcá. ś. illud. & tñ scien dũ est: vt B. c. ĩtelligaẽ fm illud. & eñ. Et fm hoc dicas q̃ B. c. ẽt illud si inter pares duos loquanẽ fm iura vetera. bodie aũt debebit dñs cognoscere. vt in cõsti. federici. iperialẽ. ś. ꝓterea. & poteris hic notare q̃ notatur sup ꝓdicto. c. illud tamen.

i ¶ Qualiter dñs &c.

Ex facto. Mihi placet. & verior est vt puto: et tunc ad vasal. pueniet ꝓpꝛietas nõ habita distinctiõe peccauit dñs ĩ vasallũ vel ĩ altũ.

* Vide de hoc p do. al ua. hic in. j. col. in fi. ff. q̃ro. cũ gl. ſ.

k ¶ Habita distinctiõe. B verũ ẽ q̃tũ ad id de q̃ q̃ritur hic: q̃tũ vo ad bocvt p pari possit eligi ad cognoscendũ iter dñm & vasallũ iuito dño & vasallo distinguẽdũ ẽ: qđ ille nõ est eligẽd⁹ p pari q fidelitatẽ nõ iurauit iuita alterapte. vt. ś. de q̃rouersia feudi apud pares terminã. c. si inter pñm.

l ¶ De feudo nõ ba. &c.

Ja qs ea. Ipm amittat qđ. ś. ille q habuit a vasallo. Quid g̃ ei. dderit si ꝓpꝛiũ euz emit si ex bis culpis debeat ei amittere: ¶ Rñ. nõ dderit ei sz nocebit ei ad B vt euz amittat iõ q ꝓpꝛiũ: vel qz ad libellũ sine volũtate dñi eũ acqſuit. vel dic & forte melius. ś. q istud vbũ amittat nõ referaꝫ ad ẽptoꝛẽ vel libellariũ sz vasallo. Vt dicas q̃ vasallus bisdẽ causis eũ amittat. & ad ꝑ facit qđ legit. ś. si ó feu. cõtro. fue. c. feudũ. Sz nũqđ emptoz poterit euz ꝑscribere si ignoraꝫ eũ feudũ cẽ ipm p̃ ꝓpꝛiũ emit. itẽ nũqđ bz ille emptoz oẽm ꝓpꝛietatẽ & possessionẽ.

m ¶ De eo q̃ finẽ fecit &c.

Res erãt. Nõ obstãte. hoc ideo quia pactũ fuerat ꝑsonale. ś.

quátum ad ipm qui refutauit ꝛ eius heredes ꝛ cui daret. vnde non est mirum si alij nõ p:ofit. vt. ff. de pac. idẽ in duob⁹. ff. j. fecus si effet reale. vt statim sequitur: nisi feudũ oino ꝛc. in rem enim pacta pereque omnibus p:osunt. vt. ff. de pac. ꝛ heredi. ff. j.

a ¶ Quasi nouũ fit. l. ẽptũ ad cũ q refutauit: nõ ẽptũ ad aliuꝫ q nõ refutauit nisi eius ꝑsonã hoc fieret: tũc enim ꝛ ipi forte nocerent. vt. ff. gb. mo. feu. amitt. ff. preterea.

¶ De natura succeſſionis feudi.

b Succeſſionis. Pater filio. ff est ẽtra ius ro manũ quo ꝑa ter succedit filio etiaꝫ ma ter. vt. C. ad senatuscon. tertu. ant. defuncto. Sz b ẽtingit ꝑpter naturã feudi. ꝛ ita in isto casu cõsue tudo feu. vicit legẽ nimi rũ legũ romanorũ nõ est vtilis auctoritas. sed nõ adeo sui valitura momẽto vt vsuꝫ vincat aut mores. vt. ff. de cog. feu. ca. j.

c ¶ Succedit. hoc verum est: nisi tale fuerit feuduꝫ in q̃ nullꝰ succedat: puta in feudo marchie ducatus vel comitat⁹: vel alte ri⁹ regalis dignitatis de q̃ ab ip̃eratore nõ inueſtitura: i ipo ẽm nullus succedit ſz morte accipiẽtis finit: nisi iter̃ ab impatore inueſtiat. vt. ff. de feu. mar. ca. j. liz hoc bodie fit vsurpatũ. vt ibi ꝛ supio ri. c. ꝓpi. in fi. Jtẽ nisi fuerit feuduꝫ de quo nõ fuit facta inueſtitura: sed ita intrauit in poſ. qs volun tate oñi. in eo ẽm nullus succedit. vt. ff. j. q. mo. feu. ꝛ li. po. ca. j. Jtẽ nisi filius ſucceſſionem feudi amiſit ꝓpter culpã suã offendẽdo dñm in vita patris: ꝛ de illa offensa dño nõ latiſfecerit. vt in cõsti. fed. c. imperialẽ. ff. inſup. Jtem vbi pater deliqt ꝓpter q̃ delicti amiſit feudũ. q̃m ꝛ tunc filius ab eo ꝑuat. vt. ff. si val. feu. ꝓt. cui defe. c. j. ꝛ. ff. de feu. cõtro. fue. c. ff vaſal. culpã. Jtem verum est q̃ succedit filius patri in feudo ſi legitimus fit ab initio nõ adoptiꝰ neq; naturalis. Jtẽ naturalis etiã ſi poſtea efficiatur legitimus: nec ſolus nec cũ aliis ad ſucceſſionẽ feudi vocat. vt. ff. si de feu. cõtro. fue. c. adoptiu⁹. ꝛ. c. naturalis. Jtem verũ est nisi fuerit natus ſurdus vel mutus: vel cecus: vel claudus: vel aliter imperfectus vt feudo ſeruire nõ poſſit: tunc ẽm ſm quoſdã non ſuccedit. vt. ff. tit. an mutus. vel alſ imperfectus in feu. ſucce. c. mutus. Accur.

d ¶ Nõ filia. ff ẽm filie vt masculi ſuccedãt: legib⁹ tñ ad hmõi ſucceſſionem aſpirare nõ poſſunt nec earũ filij. vt. ff. qui feu. da. poſ. ff. hoc autẽ notãdũ. ff Bverũ est q̃m proles feminini ſexus ꝛ ex femineo ſexu deſcẽdens in feudo non ſuccedit nisi ex pacto: vt h. ff. de gra. fuc. in feu. c. j.

e ¶ Nisi ex pacto. ꝛ tunc demũ ſuccedet cũ maſculi non exteritent. vt. ff. ti. ẽpm vel abba. ff. de ſtatu ſi ẽps vel abbas. in fi. ff. de ſuc. feu. c. filia vero. nec ẽm patet locus femine in feudi. ſucceſſ. donec maſculus ſupereſt ex eo ꝙ primus fuerit inueſtitus de eo. vt. ff. de eo qui fidivel bere. ſuis maſ. ꝛ fe. feu. accepit. c. qui sibi. Accur.

f ¶ Filia matri. vel nisi poſt mortẽ patris feudum a dño redemerit. vel nisi a dño fuerit inueſtita de beneficio patris ꝓpter ſeruitium ꝛ amorem patris: tunc enim non poterit ab aliquo reuocari ex parentibus suis. vt. ff. q. ꝗcadmo. ad fi. feu. perti. c. j.

f ¶ Filia. hoc põt referri ad illud vbi: nisi ex pacto. põt etiã referri ad illud: vel nisi fit femineũ. ꝛ tũc intelligas q̃ ille p̃ deſcẽdit ex femina q̃ acq̃ierat feudũ illud: quidã tñ nõ bñt in tẽptu boc verbũ patri ꝛc.

g ¶ Sẽm quoſdã. dixerũt tñ quidã ℑ. vt. ff. de bñ. feu. c. j. imo etiã fuerunt q̃ dixerũt q̃ etiã maſculi nõ ſuccedãt in feu. femineo. i. p feminaꝫ acgſito: cum ẽm rigorẽ cõſuetudinis feudũ dici debeat paternuꝫ ꝛ nõ maternũ. vt. ff. titu. an mari. ſuc. vgo. an be. c. ſi femina.

b ¶ Nepos ex filio. ꝛ non ex filia. proles enim feminini ſexus ꝛc. vt. ff. de gra. fuc. in feu. c. j.

i ¶ Solus. solus dicit quãtũ ad collaterales: qñ donec deſcendẽtes ſu perſunt nõ admittunt collaterales agnati. vt. ff. de gra. fuc. in feu. c. p ſucceſſionem. Sed nũqd vna cũ patruo admittent̃ ad ſucceſſionẽ aui in feu. in locũ ſui ꝑris: Rñ. ſic. cũ iure iſto conſuetudinario nõ ſit ꝓhibitum imo potius admiſſum cũ dr ꝙ prima cã ſit liberoꝝ in ſuc. feu. ꝛ inter liberos videant̃ poſtea nepotes cõnumerari. vt. ff. de pedi. ti. ꝛ. c. in ꝓin. ꝛ nimirum qñ appellatiõe liberoꝝ vel filiorũ nepos cõtinetur. nec etiam poterunt eos dulcioꝝ vocabulo noiare. vt. ff. de verb. ſig. liberoꝝ. ꝛ. l. iuſta. cũ etiã romano iure filius vna cũ nepote ex filio mortuo ſuccedit. C. de ſuis et legi. here. l. iij.

Filioꝝ appellatione nepos cõtinetur.

k ¶ Jnfinitũ. ff põt notari ꝙ infinitas rei licitum vel illicitũ non vitiat nec egcludit. ꝛ eſt ℑ illud gña le infinitas é cuitada ꝑm qõ not. ff. q feu. da. poſ. ff. hoc quoq; ſciendũ eſt.

l ¶ Paternum. Sed q̃re dixit ſi feudũ ſit paternũ nõne dr feudum paternũ poſſe ꝑuenire ad nepotes ꝛ demũ paternuꝫ feudũ dr dumꝫ quocũq; ꝛ ſupiorẽ tr acquiſitus vt ſtatim ſequit ꝑmum voco ꝛc. B eſt ab eo parente q̃ fuit agnatꝰ eis cõis. vt. ff. de gra. fuc. in feu. ca. j. circa ꝑn. Rñ. nõ ideo dixit paternũ ꝙ illud non dicat paternũ ꝙ ꝛa ꝑuenit ad nepotes: q; de eo paterno nõ lequit: ſed dixit paternus eo reſpectu vt agnati remouẽtur a ſuc. feu. donec nepos ſuperesſt. ſ. qñ ad annũ illi nepotis ꝛa ꝑuenerat feuduꝫ paternũ qũ debebat ad agnatos deuenire ſi nepos nõ ꝓcederet eos in gradu ſiue gradib⁹. et de eo paterno loquitur. ꝛ hoc eſt qõ dixit ſolus.

† Bal. ſup ff. ca. ꝓnit quicũq; q̃ſtione 2 cũ vide col. ij.

† Dñs bal. ꝛ Bitus. ſequant ſup ff. q pulchras ꝛ vtiles qõnes: ad qs ꝓpter lõgã diſputatiõnẽ ꝛ remittito.

m ¶ Patrueles. ſed videtur falſus. ſ. q; dicant patrueles cũ ſint nati ex eo dẽ patre. vñ poti⁹ dñr conſanguinei cũ eodẽ ſanguine nati ſint. de qb⁹ habes rubricam ſpecialem ſiue titu. in aut. de cõlangui. ꝛ vteri. fratri. col. v. patrueles autẽ dicunt nati ex duob⁹ fratribus. vt inſti. de gradi. cogna. ff. inſti. ꝛ. ff. de gradi. affi. l. j. ff. inſ. ſed dicas ꝙ bi nõ dicuntur patrueles eę eo ꝙ nati ſunt ex eodẽ patre: ſed dicunt̃ patrueles cum filijs aliorũ fratrũ: licet de illis nõ eſſet adhuc locutus ſed in ſequẽtibus loquetur. ſez vbi dicitur ſic. ꝛ in alijs ſuperioꝝ ꝛc.

n ¶ Pertinere. Filijs enim egiſtentibus maſculis vel ex filio nepotib⁹ vel deinceps per maſculinũ ſegum deſcendentibus: ceteri remouẽtur agnati. vt. ff. de gradi. ſuc. in feu. c. j.

¶ De capitaneo qui curiã vendidit: an intelligatur beneficium vendidiſſe. Titulus. lij.

SVidaz capitaneus ſi in quadaz curte ſua beneficiuz dedit militibus: ꝛ poſtea eandem curiam vendidit non habita mentione beneficij. cõtrouerſia eſt iter capitaneũ ꝛ emptoꝛẽ dicẽte ẽptoꝛe ſe curiaz cũ bñficio emiſſe: dño vo ℑ dicente ad cũ beneficiũ non pertinere. reſpondetur illud beneficium in venditione nõ contineri: nisi ex perſtitibus filijs decedat qui patrueles dicuntur ad quoruz vnũ feudũ ſimiliter puenit ſicut etiaz ex alijs ſuperioꝛib⁹ vel ꝓmis fratrib⁹ ſuperſunt maſculi: in ille qui feudũ habet deceſſerit nullo filio relicto an ad omnes vel ad quos peruenit q̃ritur: Reſpondeo ad ſolos ꝛ ad oñes qui ex illa linea ſunt ex qua iſte fuit: ꝛ B eſt quod dicitur ad ꝓximioꝛes ꝓincꝛe. iſti vo ꝓximioꝛes eſſe dicunt reſpectu aliaz lineaz: ſed omnibus ex hac linea deficientibus omnes alie linee equaliter vocantur.

e Sẽm quoſdã. dixerũt tñ quidã ℑ. vt. ff. de bñ. feu. c. j. imo etiã fuerunt q̃ dixerũt q̃ etiã maſculi nõ ſuccedãt in feu. femineo. i. p feminaꝫ acgſito: cum ẽm rigorẽ cõſuetudinis feudũ dici debeat paternuꝫ ꝛ nõ maternũ. vt. ff. titu. an mari. ſuc. vgo. an be. c. ſi femina.

Curia vẽdita ꝛ bñficiũ ad curiam ſpectans vendidit.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

domos: vineas: ꝛ terras. ꝛ ita redigitur ad nihilum vēditio. vt ergo videat aliquid decidisse videretur interpretādum ꝛ beneficium datum esse. arg. ff. ad muni. l. j. ꝛ de leg. j. si quando.

a ¶ De eo actū fit. in generali em alienatione vasalli nō ꝛtinentur nisi de eis noiatim fuerit dictū. vt. ff. si de feu. cōtro. fue. c. in generali.

b ¶ Si filius. Quicqd in isto ca. ḡra ꝛ rideat hoc plene determinat ī cōsti. Fede. impiale. ff. insup. B idē determinat ibidē de vasallo vasalli qui dñm dñi sui offenderit. ꝛ ideo nō est h multū insistēdū.

c ¶ Feuduz amittat. hoc ideo qz cogitationis pena nemo meret. vt. ff. de penis cogitationis: nec em̄ puniri dz affect⁹ nisi secutus fuerit effect⁹. ff. qō qsqs iuris. l. j. ff. si. de fur. l. j. ff. j. l. ij qs ygoti. ff. neqs vbo. ꝛ. l. inficiādo ꝛ. ff. ad leg. cor. de fal. qui falsam. nisi aliud repiat casualiter dictū propter enormitatē criminis. vt C. de epis. ꝛ cle. si quis nō dicā. ꝛ. C. si quacūqs pdi. po. l. j. ꝛ. C. ad leg. iul. ma iesta. qsquis. ꝛ. ff. de cōr. cog. l. j. nō obstat qō als dz qp in maleficijs volūtas inspicit nō exitus. ff. ad leg. cor. de sica. l. diu⁹. ff. j. qz illud est verum in maleficio perpetrato scz vt in eo non inspiciat qō perpetratū est: sed debet inspici si ille qui cōmisit habuit voluntatē delinquendi: ꝛ tūc puniatur: si autē non habuit volūtatē tunc secus. vt. C. ad leg. cor. de sica. l. j.

†Quia cogitationis pena nemo meretur. vt. ff. de pe. l. cogitatiōis. bal. q lex. ſ. cogitationis. recitat. de pe. mitē. dist. j. c. cogitatiōis.

Voluntas maleficijs nō exit⁹ in ſpicitur.

d ¶ Non amittit. qz forte penituit vnde venia dignus est. vt. ff. ad le. cor. de fal. qui falsam.

e ¶ Insidiatus. sicut alis dz q insidiatus fuit mortui sui dñi veneno vel gladio amittit feudū. vt. ſ. in quib. can. feu. amit. ſ. porro si dominū.

f ¶ Et hoc pbatū fuerit. per testes non minus. v. summe ꝛ integre opinionis ſm qō dicit videt. ſ. in quadā ſstitutione imperatoris Henrici. vt. j. q̄ testes sunt necessa. ad pban. ingra. c. si vasallus.

Testiū nūmero non adiecto duo ſufficiunt.

quā cōstitutionem pauci habēt: nescio tñ vtrum debeat esse ſstitutio vel nō: vel si nō est ſstitutio dices q ſufficiāt duo. vbi em̄ numerus testium nō adijcitur duo ſufficiūt. vt. ff. de testibus. vbi numerus.

g ¶ Masculus. h vī melio: ſnia cū nō debeāt succedere femine in feudo donec masculus supest. vt. ſ. cp̄m vel abba. ꝛc. i fi. ꝛ. ſ. de suc. feu. ſ. filia vō. nec em̄ ptz loc⁹ femine in feu. suc. donec masculus supest ex eo q p̄mo fuit inuestit⁹. vt. ſ. de eo q sibi vel heredi. suis. ca. q sibi. Accur.

h ¶ Si filios. ſ. duos quoz vnus habuerit filiū masculū. alter habuerit filiā: ꝛ referas istud ille ad illū q fuerit inuestitus: ꝛ ſm hoc dices q filius masculus tñ dz habere feudū totū. Sz dicas q hoc vltimū dictū sit Gerardi cui dicto. o. nō ꝛtradicit. als enim ꝛtradiceret tot⁹ nature suc. feu. cū masculi debeāt pferri feminis i suc. feu. vt. ſ. nō. est. Vel si vis referre illud ille ad filiū qué vna ex filiabus habuerat refer as: veritatē m̄ ille bon⁹ bene dicer etur. ꝛ ecōtra. ꝛc. cū in cōuerſo casu nihil dixerat de illo filio. vñ prior intellectus melior videtur.

i ¶ Filius. hoc idē dz. ſ. ti. an agnatus vel filius defuncti. ꝛ. ſi cōtigerit. vnde ḡ ibi notata sunt hic poteris repetere. Accur.

k ¶ Jureiuran. filia in pbatione deficiēte. vt. ſ. ſi de feu. cōtro. fue. c. ij. ꝛ intelligas q̄ iurabit cū. ḡij. sacr. albus. vt. ſ. de cōtro. inter masculū ꝛ feminā. c. ite sciēdum. ꝛ q̄cūqs ibi notaui de hac materia h repetas.

l ¶ H. et. o. Prio sñia gerardi est qō dz. ſ. de feu. dato in vicem le. commisso. ſ. si qs obligauerit. vbi dz q feudū non sub pretextu pecunie: ſz amoze ꝛ honoze dño debet acquiri: ꝛ ideo melior videtur eius sententia. vnde ḡ ibi notaui ꝛ hic poteris notare. Accur.

m ¶ Discernere. ꝛ idē est si iter dñm ꝛ emptoꝛē fuerit ꝛtio. vt. ſ. ſ. de cō. inter ma. ꝛ fe. c. item sciēdum. circa fi. Ite intelligas q̄ iurabit si videbit iudici q aliqd facat p eo vel contra eū: q̄re debeat ei dare iusiurandū. nec em̄ semp dz dari possidenti: sed qñq; vni dat qñq; alteri: qñq; neutri. vt actoze nō, pbante. ꝛc. vt. ſ. de cōsue. rec. feu. ca. sacramētum. Accur.

n ¶ Ad certum seruitiū. puta ad aliquid certū faciendū quolibet anno. p ipso feudo. ꝛ tūc nō tenebit aliud facere dño nisi fuerit dictū. Sed nunqd poterit vasallus tale feudum refutare qñq; vo luerit innito dño: Rñ. q̄ sic: qz idistincte dz als q vasallus possit feudū refutare qñcunqz volueri nec posſt refutaverit te netur dño seruire. vt. ſ. ſ. vasal. qui ſ cōstit. lotha. feud. alie. c. j. ꝛ. c. ij. cū ibi nō distinguatur nec nos debem̄ distinguere. arg. ff. de offi. pre. l. iij. ꝛ. ff. de publi. de pecio. ecōtra videt q nō possit refutare sine voluntate dñi qñ ab initio liberaz habuit potestatē se nō obligādi ad illud seruitiū faciendum ꝛ feudū accipiēdo ergo nō potest illi ꝛtractui siue obligatiōi sine volūtate dñi renūtiare. sicut enim in initio liberā potestas est ꝛc. vt. C. de act. ꝛ ob. sicut. cū oīb⁹ cōcordā. ſnis. ꝛ est ar. ad boc. ff. de vſufru. sed cuz fructuarii. nec ob. q̄ p dictū ca. idistincte loquitur q̄m ibi nō distīguatur nos tñ debem̄ distīguere q̄ em̄ omittitur a lege nō dz omitti a religione iudicātis. ff. de testi. quefitū. ꝛ de ſpon. oratio. ꝛ est forte ratio: quia feudū datū ad certuz ſeruitiū faciēdum non pōt refutari sine volūtate dñi. als vo q̄ est indeterminate datum pōt refutari: qm̄ vasallus qui hz feudum ꝛditionale est obligatus dño ad illud seruitium vel per ſtipulationē vel saltē per pactum in isto contractu infeudatiōis appositū ꝛ ita vestitū. vñ certa actiōe ad id faciēdum posset a dño queniri: puta vel ex ſtipulatu vbi ad factū est obligatus per ſtipulationē: vel certi ꝛditiōe vbi certum qd. p̄miserit: vel p̄scriptis vbis vbi ſtipulatio nō interuenit. vel etiā ꝛdic. ex maioriꝛ informata per pactum: qō esset ineptum dicere vt per eius refutatiōnem actio dño cōpetes tollerēt. at cum libere feudū recipit nō apposita aliq ꝛditione sed ſimplr fuerit de eo inuestitus nihil ei est pter sacramētū de quo deū habeat vltoz̄ē si ꝛtrafecerit si fidelitatē iurauit: qz ꝛ feudū amittit si culpā cōmittit. p quā amittere debeat: ad nihilū em̄ obligatus est nisi ex natura feudi: nisi qz si dño nō feruierit ſm qō ex natura feudi debuerit ipm feudum amittit: sicut em̄ iure ſstuetudinario feu. p̄mittit vasallo feudū refutare: ita eodē iure liberatus est posſt refutauit ab illa obligatiōe naturali qua teneba dño fuire: z boc est qō ibi dz ad seruiēdū posſt refutauit nō tenet.

o ¶ De prohibita feudi alienatione per lotharium. Imperialis. Transducere. cum ipſi milites qui bificia habent a dñis suis debeāt ire cum eis quando vadunt roma

UNIVERSIDAD DE HUELVA

cū rege in hostē.i.in exercitu.illi aūt vasalli q cū eis nō vadūt debent pstare eis ostēditias. olim scz in lōbar.xij.denarios de modio.i theutonia tertias partē fructuū facta cōputatione fructuū solūmodo ei⁹ anni in quo hostē faciūt.vt.ff.s.d.e cap.con.ſ.filr in ostēditijs.hodie vō aliter statutū est.l.q si non inerit secum in predicta expeditione vel aliū.p se nō acceptabi lem non miserit debebit tā in lōbar.q in alemā nia subministrare nō⁹ dimidiū reddit⁹ feudi vni⁹ anni.z si alterū istoꝝ nō a nō admonitus fuerit vocat⁹ spatio cōpetēti non fecit feudū amittit.vt in ſti.fede.iperialē.ſ.fi⁹ initer.z b debebit.pbari scz q vocat⁹ fuerit a nō p cōpares ipſi⁹ vasal.ar. j.pe allo.ſ.vt aūt eqtas.

a ¶ Consilio.secutus fuit impator: iste modū iusti tiam in cōdenda lege.s. ea faciendo consilio pro cerū suoꝝ.vt.C.de legi.z con.l.humanum.

b ¶ Hac edictali lege.vñ hz vim ḡnalis legis hoc ipo q in ea ponit verbū illud hac edictali.l.q so lū sufficeret etiā sequēs vbū.l.in oē casum.rc. ad hoc vt haberet vim gña lis legis. vt.C. de legi.l. leges vt ḡnales. Recur.

c ¶ Permissione.als em si cor ꝑsensu vēditio fie ret bñ valeret:z hoc ver est sine dōis ꝑsentiat taci te ipſi venditioni siue ex ꝑcilijs.vt ar.C.de remiſ. pi.l.j.z.l.si hypotheca. z.ff.de reg.in.creditor.q enim alij ꝑsentit sua iu ra ꝑdit.vt.C.ō admi.tu. cū qdā.Sz qd si eo sciēte z nō ꝓtradicente vendat: Rñ.z tunc forte bene va leret vēditio.vt arg.ſ.si de inue.inter do.z vasal. lis oriaſ.ſ.si aūt aliqs. patiētia enim fine ꝓtradictione habet ꝓ ꝑsensu expſſo.vt arg.ff.de cuic. qdē. z.ff.mād. si vero. ſ. inde papinianus. z.C.ō mun.si vt.pponis. Item intelligit ꝑsentire si pre sens fuit: non ſdigit.vt arg.ff.de decu.honores. ſ.vl.nisi forte sciat vbiq; ins suū durare dum taci te ꝑsentit.vt ar.ff.q.mo. pig.vel hypo.solu.sicut. ſ.non videt.et hec vera sunt qū ex certa scientia consentit.als enim potius videretur errare.vt.ff.de iudi.l.ij.

d ¶ Cōmercū.puta forte pretiū ipm accipiēdo sub coloze inuestiture vel etiā pignori obligādo vel aliter alienādo qō quidē facere nō pōt. vt.j.in ſti.fede.imperialē.ſ.callidis.vel forte infeudādo alijs q nō possunt feudum seruare sicut ipse pōt:cū non sit forte miles sicut ipse est:vel etiam dando alia lege ꝙ ipse habet.qō simpliciter ꝓhibet face re.vt.ſ.de le.conradi.ſ.ex eadem lege.

e ¶ Excogitare.nō intelligas fm ſram ex sola cogitatiōe *patiat pēnā sequētem:ſz intelligas de ea q iam ꝓcesserat ad actū.z factū cō pleuit:cū ex sola cogitatione nō minuat vtilitas imperij vel dnoꝝ et hoc est qō sequit ꝑ qō imperij vel dnoꝝ minuat vtilitas rc.cum nemo debeat pēnā pati cogitationis. vt notatū est.ſ.s.titu.proꝑ.c.ſi vo lucrit.z ad hūc intellectū facit etiā qō.j.dicit pretio ac benchio se ca riturum rc.ꝑ qō victur ꝓ cōpleta debeat esse venditio. Vel dicas ꝙ bene debet pati vasallus pēnā inferioꝝ ex sola cogitatione.si quia beneficio dz carere vt hic sit vnus casus in quo patiatur qs pēnā cogitationis.z tētationis.hoc est qō.j.dicit in fraudē legis machinari

valeant. ¶ Portatu itaqꝫ.z ꝓsilio archiepoꝝ:epoꝝ:ducū:comitū: marchionum:palatinoꝝ:cetero rūqꝫ nobiliū:sil'r etiaꝫ iudicū hac edictali lege in omne cuum oco ppitio valitura:decernimus ne mini licere bñficia que a suis fe moribus habēt sine ipsoꝝ pmis sione distrahere:vel aliquod cō mercium aduersus tenorem nre cōstitutiōis excogitare ꝓ qō im perij vel dnoꝝ minuat vtilitas.

¶ Si quis vero contra hec no stre legis salubrrime ꝓcepta ad huiusmodi illicitum cōmercium accesserit:vel aliquid in fraudem huius legis machinari tentauc rit ꝓtio ac beneficio se caritu rum agnoscat. ¶ Notariū vero qui super hoc tali ꝓtractu libellum vel aliud instrumentum conscri pserit:post amissionē officij ipſius infamie periculū sustinere san cimus. Datum.vij.die mēsis no uembris.Dd.cxxxvi.

¶ Primo thema. Secundo questio. Tertio responsio.ſcda ibi:defuncto ter tia in versū.quas amputātes. h.d.Bal.

Impera. Barba. augu.vniuer ſo populo.

Statis bene dispositū ad vti litatē regni z ad pniciosam pestem destrudā in ſriptis in ſerere curauimus. Quidā miles bina bñficia a duob⁹ dōis ꝓout solitū est acquisiuit: qui decedēs duos reliquit filios:qui paterna beneficia inter se diuidētes alter coꝝ suo dño.ꝑ bñficio qō ad cum ꝓuenit fidelitatez nullo antepoſi to sicut pater fecerat fecit. Alter vero frater ꝓ suo bñficio alte ri dño suo similiter qi nullū aliū dominum habere videbatur:nul lo antepoſito fidelitatem fecit.

¶ Defuncto posteriore frarre ſi ne filijs vtiqꝫ feudū in querimo niam venit vt prius personam z

tētauerit rc.et intelligas ꝙ hic dr minuatur.i.minui possit.z qō.j.se quitur ꝓtio.ſ.qñ cōpleta erat venditio:ac beneficio:scz qñ solūmodo cogitauerat vel tētauerat:ꝓtorem tamen intellectū puto meliorē.

f ¶ Utilitas.in hoc minuerēt vtilitas iperij si bñficia ita alienarent: qñ milites q bñficia venderēt nō irent amplius in expeditionem cū dōis coꝝ qō facere de bent.vt.ſ.d.no.est.z ita vi res imperij attenuarent fm qō.ſ.d.igi.per qō vi res iperij attenuatas rc. dnoꝝ aūt vtilitas i hoc minueretur:qñ non pos sent amplius habere ab eis ostendi tias superius noiatas:vel etiā alia ser uitia q vasalli dōis pre ſtare tenentur.et hoc est qō dixit in ſperiori par te istius legis.vbi dicit suo:nm seniorum seruitia subterfugere.

g ¶ Pretio.qō pretiū re ſtituet bonēdei empto ri.vt in ſti.fede.impe rialem.circa fi.j.rū. Sed qd si effet malēfidei em ptor:puta q sciebat fen dum esse qō emit. Resp̄ō. tunc non repetet fm qō hic videt dici:vel aliud si in fraudem.l. machina ri tentauerit rc.quasi vi deatur dicere tā de em ptore ꝙ de venditore.et ita fm hoc poteris refer re ſtud cariturum agno scat:tam ad emptorē ꝙ ad venditorē.de hac ma teria dices fm ꝙ pleni⁹ no.in dicta constitu.Fe deri.imperialem.

h ¶ Hic bñficio.qō beneficiū dōis recuperabit nul la ꝓscriptione obstante. qz qō ab initio nō valuit tractu temporis confir mari non potest.vt.ſ.de cap.conra.c.j.et in cōsti. Federi.imperialem.

i ¶ Libellum.forte qz im breuiauit tantū contra ctum ipſius super aliqua schedula.vel forte ſcpſit sup aliqua chartula qua liter debeat ꝓtractus ce lebrari quē decdit vni ex cōtrahētibus vel ambo bus z nihil vltra fecit.

k ¶ Infamie. z ita nō pa tictur aliam penam no tarius per ſtitutionem istā:nisi qz officiū tabel lionatus amittet z infa mis efficitur per ſtitu tionem autem Federici imperialem decet solertiā.dz silr manum amittere in.ſ.illo callidis. Sed nūquid verū erit si sciēs siue ignoꝝs feudū esse inde instrumen tum fecit:non puto ꝙ ignoraꝝs puniatur.nam nec vasallus alienans per ignoraꝝtiam punitur.vt.ſ.de cōtro.inter do.z emp.ſ.j.

l ¶ Quoniam inter. Et nota ꝙ lex ista tm̄ locū hz in futurū:fm qō dicit in pdicta ſtitutione Federici:imperialē.circa ꝓcipiuz vbi dr:vnde imperator rc.nimirū cū in hac nō dicatur aliud de ꝓtectis ꝓtractibus.leges em̄ cōstitutiones futuris certū est dare forā manū negocijs rc.vt.C.de leg.z cōstitu.l.leges z cōstitutiones.

m ¶ Si iusta causa.quādo autem intelligatur iusta causa impediri dr ſ.quo tem.mi.inuc.pe.c.j.Et not.ꝙ hec lex z ſperior ꝓgima inue niuntur in paucis consuetudinibus feudorum.vnde qz dubito vtrū sint leges vel non circa eas non insisti.

¶ De pace tenēda inter ſubditos z iuramēto fir.rc.

n Ac edictali. Imperio. Et ita videt ꝙ lex ista nō hz locū nisi inter illos q ei subditi sunt. Sed nūquid tz frācigenas et alios vltramontanos q ei nō sunt subditi:vr ꝙ nō eg eo ꝙ hic dicit

* Vide hec ꝙ Bar. in.ſ. cot. poſt pn. in vſi. no. ꝙ punctur.

* Vide hic Bar. de bel. q diffuse tra ctat hāc ma teriā distin guendo eta tes propter effect⁹ mul tiplices z al legando ista ra ad hoc ſa cientia.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

* Cõrariũ est verũ per ter. in.c. per venerabilẽ. qui fi.sint.et gl.quã dicit Jaſ. esse ad hoc singula rẽ.in.§.i. insti. de pa.po testa. Alua. post Bar. in extraua. ad reprimẽdus. j.eo.col.xj.

* Jdẽ Jac. de bel. ⁊ Alua. hic.

* Si tamen ſe ponit. ſi de ceſſitate ſibi iputet quia nõ reſtituit. Bal. ⁊ alua. p.l. aurũ. ff. de mino.

hic dicit noſtrõ ſubiecti imperio ꝛc. Sed dicas ſ eos ſimiliter teneat: quoniam licet ei non ſint ſacramento ſubditi: ſunt tamẽ ratione imperij ro. ſub quo eſſe debent cum ipſi fuerint de imperio Juſtinia vi. vt. C. de offic. preſec. preto. affric. l. vlti. j. col.

a Duces. qui autẽ dicunt duces ⁊ alij ſequentes dr. ff. quis dicatur mar. dug. co. c. j. Alcur.

b Et decimoctauo anno. Et ita habes hic ꝙ poſtꝙ gs eſt. fviij. an. hs legitima etatẽ ꝙtũ ad ℔ vt teneat iurare ꝙ paces tenebit: alioꝝ tũ obſeruak in ℑctibus rerũ miñoꝝ qñ tũc poſtꝙ factus eſt pubes pot iurare ℑ ℑctu ſuo. vt. j. e. l. ſ. item ſacra puberũ. Sed qd ſi poſtꝙ factus eſt pubes iurare nit ſe nõ venturũ ℑ pacẽ quã cum aliquo inimico ſuo fecerit: a poſtea ℑ eã venerit rumpendo: mun qd puniat pena eiꝰ legꝫ: Rñ. ꝙ forte nõ ſim ꝙ hs dr. vt aliud ſit in ℑctu et alio hs. qñ cũ pacẽ reddit de eo qd ſibi factũ ẽ poti ꝰ vt diſtrahere ℙ ℑ here: cũ ille q in cũ malefic iũ cõmiſerit erat ei obligat ꝰ: ꝛ nõ iſte ipſi. ſi eñ impator: iſte vellet ꝙ p illud facrm tenerent: q re ſiſr de eo nõ dicit ſicut dicit de maiore. fviij. an. Vel dicas ꝙ bũ teneret pena hui ꝰ legꝫ tũc: ꝛ aliud eſt i gñali pace de q lex iſta loquit qđ oꝛs ſubditi impio tenẽtur iter ſe ſeruare: ꝛ aliud eſt i ſpãli pace quã ſi minoꝛ. ꝓmiſerit ſe firmã ꝛ rata ſemp habiturũ ꝛ nõ ℑuenturũ ꝙ poſtea iuraret ſe ꝓtẽ nõ poterit poſtea ℑuenire: cũ loco maioꝛis tũc habeat: tũc eñ ℑgit. p mittẽdo ſup facto ſuo: ſ. in illa gñali pace de q loquit ꝫ nullus vr ℑ here niſi q: iurat ad poſtulationẽ iudicis illi ꝰ loci: nimirũ aliqñ ẽ qd licitũ in ſpẽ qñ in gñe nõ hs. vt ar. ff. ꝙ cuiuſ. vni. no. ite ſi. ꝛ. ff. de arbi. Litẽ ſi vn ꝰ. ſ. ſi in duos. ꝛ iſti. de leg. ſ. ſi ſi vgoꝛi. ꝛ. ff. cõi. ꝓdi. in tradẽ dis. ꝛ. ff. ſi qs cau. hs ꝛ ſi. ſ. qſitũ. ꝛ. ff. de ꝓdi. ꝛ demõ. cũ ita. ꝛ de acq. he redi. ſi qs mibi. ſ. iuſſus. notabis ergo hs ꝙ etas ſibi ſtituta dr. fviij. an. ad pacẽ iurandã. ſic ẽt iure lõbar. dr legitia etas ſilr. fviij. an. ad ℑpẽ dũ. vt i lõbar. de ꝓbi. alic. mi. l. j. Jdẽ codẽ iure dr. legitima etas. fiiij. an. ad ſpõſalia ℑbenda. vt in lõbar. de. ꝓbi. nu. aduenĩẽte nouiſſima. als dr legitima etas. fij. an. ad ℑtienciũ pñi volẽti facere filios naturales ſibi ſiles vel eqles. vt in lõbar. de ſuc. l. iij. iure aũt ro. dr legitima etas. fgv. an. ad ℑbendũ. vt. ff. de mi. l. j. als. fviij. an. ℙtũ ad ℙ vt gs poſſit. ꝙ alio poſtulare. vt. ff. de poſt. l. j. ſ. j. ꝛ inſti. qui. ex cau. ma. po. in fi. als dr legitima etas pubertas. ſ. ad teſtamẽta facienda ꝛ ad nuptias ℑbẽdas ꝛ ℙtũ ad ℙ poſſit qs teſtimoniũ ferre ꝛ ad Sctũ faciẽdos cũ iuramẽto. vt inſti. ꝓdi. ti. ſ. cũ ergo. ꝛ inſti. de nup. in ꝓn. ꝛ ff. de teſti. teſtiũ. ſ. lege iulia. de vi. ꝛ. j. ꝛ. l. ſ. ite facꝛa. dr aute ꝓberꝫtas in maſculis. fviij. an. in feminis. fij. an. quo tpe dicunt viri poteꝛtes. inſti. q. mo. teſta. infir. circa ꝓn. als dr plena pubertas in maſculis fviij. an. in feminis. fiiij. ſcz ℙtũ ad alimenta vſq; ad pubertatẽ relicta. vt. ff. de ali. ꝛ cib. lega. l. nela. ait. als dr legitima etas ex ꝙ qs ex ceſſit infantiã ℙtum ad hoc vt poſſit emãcipationi ſſentire. vt. C. de eman. l. pe. in fi. dr aũt infans minoꝛ. vij. annis. vt. C. de iur. deliberã. ſi infanti. in ꝓn. als dr legitima etas. fgv. an. ℙtũ ad ℙ vt poſſit qs reſtitui aduerſus ℑctũ quẽ fecit in minoꝛi etate. vt. C. de tẽpo. in integ. reſti. l. vlti. ex ℙ ergo dr ℙ colligi põt ꝙ nullus minoꝛ. fviij. an. dẽat cõpelli iurare de pace. vnde ex hac. l. pot notari bonum arg. ꝙ minoꝛ fviij. an. nõ teneat per ſe pugnare * cum nõ cõpellik in pugna iurare. arg. iſtius legis. ille eñ qui pugnã facit dr iurare ꝙ nulla rem hs que ad maleficiũ ptineat. vt in lõbar. qualr qs ſe de. nullus cãpio dr etiã iurare de aſto. vt in ꝑdi. ti. ſi gs aliũ aſto. ꝛ maxime cũ iunenilis etas ecſuſet cũ a pugna ꝑ ſe faciẽda vt in ꝑdi. ti. l. vlti. nec iure lõbar. inue nitur de aliis legitimis etatib ꝰ niſi ꝗs ſuperius noĩauimus. Alcur.

c Vſq; ad. fgv. an. poſt illud vero tempus nõ debet coſtringi iurare ſicut nec teſtimonium dicere compellantur hmõi ſenes maiores. lgg. an. vt. ff. de teſti. l. inuiti. ꝛ de iur. imm. l. iij. Alcur.

d Quinquẽnij. hoc forte dr fieri. ꝓpt illos q iã puenerũt ad. fviij. an. qui nõdum iurauerãt. ꝓpt minoꝛẽ etatẽ ꝛ. ꝓpter illos qui iã ẽxceſſerunt. lgg. etiã vt magꝫ reminiſcant qualr pacẽ debeãt ſeruare nihilo minus tenent eã ſeruare. ꝓpter ꝓtius iuramẽtum cũ ipſi nõ iurẽt ad tps: ꝓpetuo eñ eã debẽt ſeruare. vt in ꝓn. huius. l. dr. bodie aũt nõ ſeruatur huius renouatio: imo potius fit ℑ renouatur eñ facꝫ ſocietatum ꝛ cõiurationũ q̃ prohibite ſunt per hãc. l. in. ſ. cõuenticulas.

e Pace tenẽda. ſubaudi ꝛ de adiuuãdis locoꝝ rectoriũ ꝰ in pace tẽ da atq; vindicãda: ꝛ hoc eſt qõ ſupius dixi vt pacẽ teneãt ꝛ rectores locoꝝ adiuuẽt ꝛc. vel dicas * nõ renouabunt ſacrã niſi de pace tenenda: ꝛ intelligas ꝙ ibi nõ dr ꝙ debeãt iurare de adiuuãdis rectorib ꝰ: ſed dr ꝙ poſtꝙ iurauerint pacem tenere debeãt adiuuare rectores in pace tuẽda atq; vindicanda: ꝛ ita cõſtruas. vt pacẽ teneant ſcz iurare. aſtringant: ꝛ facies punctũ ꝛ volumus: ſubau. ſitue iubemus ꝙ adiuuent locoꝝ rectores: priore tñ intellectum puto veriorẽ.

f De quacũq; re. quam forte aliquis ſibi debet ex contractu vel ex ꝙ vel ex maleficio vel quaſi.

g Vel facto. qõ forte ſibi facere teneẽ ex pacto vt forte ſibi fecit: puta furtũ vel qđ ſile. Alcc.

cialẽ adeat poteſtatẽ ꝛ ꝓ eas ius ſibi cõpetẽs exequat ꝰ. Si quis vo auſu temerario ꝑdictã pacem violare ꝓſumpſerit: ſi ciuitas eſt pena cẽtum librarũ auri camere noſtre inferẽda puniat: oppidum vo trigita librãs auri mulctetur: duces autẽ. marchiones et comites qnquaginta auri libras ꝓteſtent: capitanei q̃ ꝛ maiores valaſores viginti auri lib. puniant minores vero valuaſores et oẽs alij ꝑdicte pacis violatores tres li. au. iferre cogant: ꝛ dãnũ paſſo ſim leges reſarciant. ¶ Jniuria

h ℙtãẽ. Sed qd ſi nõ habeat iudiciale ptãtes ꝛ debitor ſuus fugit: nũ qd ſua authoritate poterit res ab eo auferre: ita vt nõ incidat in cõſtitutionẽ illã ſi qs in tantã. C. vnde vi. vel ius credi ti amittat p. l. illas eꝛtat edictũ diui marci: vel de bebit ne iudicẽ ꝛ expectare? Rñ. dr ſit. * quidaꝫ ꝙ tũc etiã nõ ẽxpectata iudicis authoritate poterit ei rẽ ſua authoꝛita te auferre. vt argu. C. de iud. ꝛ cel. nullus. ꝛ. C. de decu. l. gñali. lib. g. qõ nõ credo ꝛ ex eꝛ eſſe: vel ꝛ eſt eñ ſi ipſe fugeret ꝙ poſſet eum detinere donec ad iudicẽ poſſet cũ pduc ere. vt. ff. q̃ in frau. credi. ait ꝓt. ꝛ. ſi debitorẽ non tñ poterit ei per violentiã rem auferre ſim ꝙ fatis dr in ꝑdicta. l. generali. ꝛ no. ff. qõ me. cã ſup illa. l. ꝑdicta eꝛtat edictũ. Sed qđ ſi nõ fugit? Rñ. nec tunc ſua authoritate debebit auferre. verũtamen ſi timet rem ſuã vſucapi vel ꝑſcribi vel timet aliter actionẽ ſuã tpe periturã actionẽ forte inin riarum vel aliã: debebit, pteſtari publice in ſcriptis cum ſubſcriptione tabellarionum. vel ſi nõ, poterit eos habere ſubſcriptione triũ teſtium ꝙ vult agere ℑ eum ꝛ per eus nõ ſtat: ſed per iudicẽ qui abſens eſt: ꝛ hoc facit vbi aduerſarius habet domicilium: ꝛ ita interrumpit tempus. vt. C. de an. ẽxcep. l. vt perfectius.

i Ẽxequat. ꝛ nõ ſua authoritate: als eñ incideret i edictũ diui marci vel in ꝓſtitutionẽ illã ſi qs in tantã: vel in alias ℑ quas faceret: idi circo eñ vigor iudicioꝛ ꝛ iuris publici tutela eſt in medio cõſtituta ne qſq; ſibi ꝓſi pmittere valeat vltionẽ. vt. C. de iude. ꝛ cel. nullus. ſed ſi iudex noluerit ei facere iuſtitiã ipſe iudex tenebit ſibi refarcire dam num. vt. j. ea. l. ſ. iudices vero. Si vo maioꝛ iudex fuerit puniet in. g. lib. au. ſi minoꝛ in tribus vt ibidẽ ſequiẽ. ſi qs vero temerario.

k Pacẽ violare. q. d. nos volumus ꝙ oẽs ita ſtent in pace quã iura uerint vt ſi aliqs paſſus fuerit iniuriã ab aliquo fore ante pacẽ iura tam vel etiã forte poſt: vel aliqd ei debeaꝫ: q̃ adeat iudicẽ ꝛ per eum ius ſuũ ꝓſequaꝫ ꝛ nõ per ſe ſumat vindictã vel ius: alioqn tãꝙ pacis violatoꝛ: puniet: ꝛ hoc eſt qõ ſequiẽ ſi qs vero temerario auſu.

l Centũ librarũ auri. ꝛ ita debẽt iſti puniri in. c. lib. aur. ꝛ alij iudices minoꝛi pena ſim qõ ſequitur: ꝛ ita puninntur maioꝛi pena maioꝛes ꝙ minoꝛes: ꝛ hoc etiã verũ pecuniariter ſim qõ hic dr: multomagis eñ pena ſunt digni ꝛc. vt. C. de epiſ. ꝛ cle. ꝓeſbyteri. in fi. boc enis ꝙ ſunt marchiones vel duces vel comites habẽt a principe. vt. ſ. qs dica. dug. c. j. coꝛporaliter aute maioꝛi pena debẽt puniri minoꝛes. vt C. de ſum. tri. nemo clericus: ꝛ hec vera ſunt ꝙ ꝑtabunt dictã penã. ꝛ ꝓterea punientur ſim qualitatẽ criminis: ꝛ hoc eſt qõ ſequitur boꝛ micidium quoq; ꝛc. et ꝓterea reſarcient dãnum ei cõtra quem pacẽ rupegrint: vt hic ſtatim ſequitur ꝛ dãnum paſſo ꝛc.

m Jniuria. q̃ quidem iniuria inſpici a iudice debebit ſi fuerit atroꝛ vel nõ inſpici etiã debebit in quẽ ꝛ quo facta fuerit iniuria ꝛ quo loco: vt maioꝛ eſtimet ex ꝓſona vel loco ſim ꝙ hec oĩa dicunt inſtitu. de iniur. ſ. atroꝛ: vt ſim q̃ltatẽ iniurie debeat puniri. ℑtẽ ſpici debebit ſi deſcẽdit iniuria ex. l. coꝛ. puta cũ dicat ſe pulſatu vel verberatũ vel dominũ ſuũ per vim ingreſſam: an deſcẽdat ex iuriſditione ptoris ſicut alia eſt ꝑter ꝑdictã: vt illa q̃ deſcẽdit a lege puniat arbitrio iudicis. ſ. in vtraq; pena coꝛporali ꝛ pecuniaria. ꝓpter ℑtumeliã. vt. ff. de iniur. cõſtitutionib ꝰ. Jn ꝓtoria * vero iniuriã paſſus eſtimabit ſuã ℑtumeliã ꝛ iudex coꝛporale. vt inſti. de iniu. ſ. pena. ꝛ ℙ inſpiciet an agat ciuiliter aut crialiter: qõ fieri põt: vt in ꝓmo caſu pena imponat ſim ꝙ ſupius dictus eſt: ſi crialiter eſoꝛdinaria pena offõ iudicis puniet. vt inſti. ꝑdi. ti. ſ. inſum. vtrũ aũt poſſit agi vna ſi actũ fuerit alia variat: digerũt eñ qđã ꝰ ꝙ ſi agat qs ꝙ iniuria ſibi facta ciuiliter nõ poterit ea per aliã ꝓſtea agere criali ꝛ vel eõ: ꝓt eñ vtraq; agi. vt. ff. de iniur. ꝓt. ſ. ij. ſ. poſtea agere criali ꝛ vel eõ: ꝓt eñ vtraq; agi. vt. ff. de iniur. ꝓt. ſ. ij. ſ. ſi agat ciuiliter. ꝓ eo ꝙ ſerunt ſuus ſit dolo malo interfect ꝰ nihilomi nus poterit poſtea agere criminalr ꝛ eõ: vt. C. q̃ſi ciui. ac. pre. cri. l. j. et hoc digerũt talr rõne: q̃ alicui fit iniuria nõ habeẽ eſtimatio rei ſa militaris. i. dãni dati. ſ. tñ ℑtumeliæ. aĩd. vo nõ cõſentit cũ eis in ꝓximo caſu: ſ. in poſteriori ſic. ꝛ hoc talr rõne. ſ. q̃: in eo caſu quo qs hs ciuilẽ iudicis eſt eſtimare vtrũq;: ſcilz cõtumeliam facta ꝛ penam corꝓoralẽ. is vero qui iniuriã paſſus eſt neutrum eſtimabit: in eo vero caſu lem. is vero qui iniuriã paſſus eſt neutrum eſtimabit: in eo vero caſu lem. in quo quis ꝓtectã habet ipſe eſtimabit cõtumeliã ſuã tanti: iudex vero pena coꝛporalẽ tñ: ꝛ ideo in hoc caſu ſi egerit ciuiliter poterit

Jniuriam augẽt loc ꝛ ꝓſona.

* Et bene ſi res ſit capitis Jnd. de ꝓſer. alua. et bal. ſecus ſi eſt ſibi debita obligatione perſonale. vt in ſeq. ꝓpi.

No. hic Jaco. de bel. in iuriã puniri ciuiliꝛ et criminaliter. vt ff. de pua. de li. l. ſi. ꝛ inſti. de iniur. ſ. i ſumma.

* Jdẽ in ciuitu. deſcendẽs et lege comelia: ſed in vtraq; iudex tarabit Jac. alua. et and. de ꝓſer.

* Jdẽ glo. ſequnt Jaco. de bel. vide and. de ꝓſer. ꝛ Alua.

Veritas ẽ q̃ q̃ſi vtraq; rẽdit ad vnã dictã vna ꝓ alteꝛã rollit ſecus ſi vna ꝓ vindictã ꝛ altera ad rẽ ſamiliarem. And. de ꝓſer. ꝛ Alua.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

postea agere criminaliter.C.qñ ciui.ac.pxeiu.cri.l.j.ꝛ intelligas q ꝫ loquitur de ea iniuria que specialiter dicitur cõtumelia que a contẽnendo dicta est.ly generaliter dicatur iniuria quicquid nõ iure factũ est.vt institu.de iniu.in prin.Accur.

a ¶ Seu furtũ.qd sit furtũ ꝛ vnde dicat habes insti.de obli.q̃ ex delic. naſ.ſ.j.ꝛ.ij.ꝛ.ſ. furtum autẽ fit.ꝛ de fur.l.j.ſ.furtum. Fures ẽm sunt qui occulte ꝛ sine armis furtũ cõmittũt.vt in aut.vt nulli iud.ſ.q: vero nos. col.ig.qõ furtuꝫ poterit puniri ciuiliter ꝛ criminaliter:ciuilꝫ punit furtum manifestũ in qdruplũ:nõ manifestũ in duplũ.vt insti.de obli. q̃ ex delic.ſ.pena.ꝛ.ſ.vlti.ꝛ de ac.ſ.ex maleficijs.ꝛ.ꝑ.dupli.ꝛ.ſ.quadruꝑli.ꝛ totũ crit pena fue q̃druplũ fue duplũ:res ẽm ipſa furtiua ꝑdi ci per se poterit.vt insti.de act.ſ.ex maleficijs.ꝛ de oblig.q̃ ex delic.ſ. vlti.ꝑ pena vo dabit furti actio:q̃ actio qñ daf ad quadruplũ est ꝓtoria.vt insti.de perpe.ꝛ tẽp.ac.ſ.furti q̃s.qñ vo datur ad duplũ est ciuilis.vt institt.de noxa.ac.circa pn.ꝛ ita dñs Jo.b.eas signauit in arbore actionũ.qõ autẽ est furtũ manifestũ ꝛ qñ nõ manifestum dr insti. de obli.q̃ ex delic.naſ.ſ.manifestũ.et.ſ.nec manifestũ . criminaliꝫ põt puniri furtũ:puta qꝛ fur corꝓoraliter punit : ita tñ q̃ nec moꝛaf nec aligd ci abſcindatur:ſ aliter caſtigari dr.vt in auf.vt nul.iudi.ſ.qꝛ vero.col.ig.oũ tñ in facie cius nihil inſcribaf ne facies q̃ ad ſilitudinem pulchꝛitudinis ceſtis ſigurata maculef.vt.C. de penis.ſi qs in metallũ iure aũt lõgobardozũ cõtrariũ fit.qm̃ ꝑ primo furto dr ci oculus erui.ꝑ ſcõ naſus ſcarpelari.ꝑ tertio vo dr moꝛi.vt in libro. de fur.ꝛ ſer.fu.ſi qs latro.ꝛ boc verũ eſt qñ criminaliꝫ punit:ſi aũt ciuiliter punit.tũc ſi maſculus fuerit ꝛ liber ꝛ furtũ fuerit manifeſtus: ſibi nouũ reddet ꝛ ꝑ culpa ſoluet.lꝛ.ſoli.ſi furtũ fuerit vſq; ad.ꝛ.ſi liquas ſiue ſolidos.ꝛ ſi nõ poterit ſoluere dr moꝛi.ſi autem fuerit nec manifeſtus:tũc tñ nouũ reddet:ſi aũt fuerit ſeruus eo mõ quẽ ſupra ex cepto q̃ ꝑ culpa ſoluet tñ.ql.ſol.vt in lõbar.ꝑdi.titu.l.j.ij.iij.ꝛ.iij.ꝛ boc vera ſunt in maſculo.ſi aũt fuerit mulier libera:tũc ꝑ manſcto tantũ nouũ reddet.alia ẽm culpa ab ea nõ dꝫ reqrꝛ ꝑ eo q̃ paſſa fuerit iniuriã cũ deꝑhensa fuerit in furto.vt in lõbar.ꝑdi.ti.ſi mulier libera.eodẽ mõ puniet ꝑ nõ manifeſto vt puto ex eo qõ dr in.l.iij.c.ti. eodẽ etiã mõ puniet furtũ ab ancilla factũ.vt in lõbar.ꝑdi.ti.ſi ancil la per.l.aũt iſtius impatoꝛis Fede.alꝫ coꝛpoꝛaliꝫ puniꝛ.ſ.qꝛ ſi furtum fuerit valẽs.v.ſoli.vel ſupꝛa laqueo dꝫ ſuſpẽdi.ſi minus ſcopis ꝛ toꝛcipe dꝫ excoiari ꝛ tondi.vt.ſ.de pace te.q̃.ſi qs.v.ſoli.valens.

b ¶ Legitime puniant.ſm leges.ſed q̃ro ſm q̃s leges dꝫ puniri iniuꝛã seu furtũ:nũquid ſm leges antiq̃s romanas ꝛ nouas:an ſm.ll.lõgobar.puniꝛ iniuria ſm qõ dr in lõbar.de ꝓiciꝫ.ꝛ in ti.de pla.ſcu. fur.ſcruoꝝ ꝛ alioꝝ.ꝛ furtũ ſilꝫ ſm qõ ſuperius nota.eſt an dices ꝑdi ctam dobere puniri ſm.l.ꝑdictã.de pace te.q̃.ſi qs aliũ.ꝛ ſequẽ.ꝛ.ſ.ſi qs.v.ſoli.valẽs ꝛc.Rñ.ſm.l.lõbar.nõ puniet cũ iſte fuerit romanoꝝ imperatoꝛ.vñ intellegit tñ de legi.romanis.nã ille qui romana lege viuit ei ſubiacere dꝫ vt in lõbar.vt roma.po.inter qua.lc.viuere vel it.l.j.Sꝫ tñ inſtabis nõne ꝛ Karolus fuit impatoꝛ: qui illã.l.ſi qs latro:cõdidit q̃ eſt in lõbar.de fur.ꝛ ſer.fu.Rñ.ſ.fuerit impatoꝛ: non tñ fuit romanus.vel dicas q̃ nõ fuit impatoꝛ:ĩmo vſ q̃ tñ fuit reg Frãcoꝝ ꝛ lõgobardoꝝ.vt in lõbar.qua di.lege bo.ſuas res ſer.de.l.j.i.ſi. nec inuenĩ in illo libꝛo q̃ fuiſſet impatoꝛ: niſi ꝓ ſubſcriptiones ſup.ll. eius factas ab his qui cõpilauerint lõbar.ſub titulis cõpetẽtibꝫ ſine rubricis.ĩmo per illã.l.quã fecit.f.ꝓmã.appellaf tñ reg.vt in lõbar. de epiſ.ꝛ cle.l.j.vel dicas q̃ ſtetit reg ꝓ multos annos frãcie ꝛ lõbar. anteq̃ romanũ imperiũ haberet.ꝛ tũc fecit.l.ꝑdictã.vt apparet ꝑ ca pitulare fuiſ ſi qs ꝑ ordinẽ inſpexerit in lõbar.ꝓfuſa nõ intitulata. nec emĩ inuenĩt niſi nouẽ legis feciſſe poſtq̃ fuit impatoꝛ: ſunt.g.vt in vlti.charta capꝛaris fui reperiꝛ:nõ eſt ille fuit Karolus qui dr filius fuiſſe Pipini:ſed fuit ille qui fuit ꝑ Pipini.vt ꝑdic.c.inuenĩt cbar. vlti.ꝛ in lõbar.de epi.ꝛ cle.l.ꝛ boc ſtatuimus . ꝛ ita dices ſm q̃ ſupꝛius dictũ eſt q̃ nõ punienĩ.ꝑ.l.lõbar.ĩmo nec ꝑ.l.ꝑdic.ſ.de pa. tenẽ.cũ forte ipſa non eſt leg nec ꝑ.l.ds ſeruari.magine in iſto caſu. nec impatoꝛ: iſte volunt eam.l.eſſe.niſi vt ſeruaret id q̃ eſt in ea:donec cõderet.l.de pa.tenẽ.ꝛ ſup his q̃ in iſta ꝛtinet vñ poſtea hãc legẽ fecit generalẽ qua volunt perpetuo debere obſeruari ſm q̃s in pꝛin.l.dr in perpetuũ valitura ꝛc.et q̃ illa nõ fit leg ꝑbat ex eo qõ in ea dr in pn.ſ. ꝛ oibus ad quos lr̃e iſte puenerint.ꝑ q̃s vſ q̃s nõ eſt leg:ſed fuerũt lr̃e quas mittebat per ſubditos ſuos nõ faciẽdo mẽtionẽ de oib̃ ſubditis ſuis.ſed de his tñ ad q̃s puenerint.cũ forte non puenerint niſi ad paucos.ꝛ eas forte miſit ſtatim cũ recepit coꝛonã ſicut faciũt oẽs imperatoꝛes:nec ẽm ſeruauit in ea ſtylũ ꝺdẽde leg.quẽ ipſemet ſeruauit in iſta dicẽs hac edictali.l.ꝛ aliꝫs q̃s fecit:ꝛ qualẽ debebat ſeruare:et etiã ſeruauit Juſtinianus ẽm q̃ dr in.C.de legi.ꝛ ſſti.vt gnales.ꝛ.l. humanũ.quã etiã ſeruauit Lotharius in ſua.l.ſupioꝛi remanet ergo q̃ ꝑ illas leges romanas debẽt puniri ꝛ punieni ſm q̃s ſuperiꝰ nota. est nec emĩ voluit imperatoꝛ iſte derogare aliꝫs.ll.ꝑ ꝑdictã.l.ã.de pace tenẽ.ſi leg eſt:ĩmo voluit q̃ in ſuo vigoꝛe deberẽt ꝑmanere.ꝛ boc ꝑ batur ex eo q̃ in eadẽ dr circa ꝓnci.vbi dr.Jnde eſt q̃ nos tam diuꝛnas q̃ humanas leges in ſuo vigoꝛe manere cupiẽtes ꝛc.et boc etiaꝫ qõ hic ꝓgime dixit.ſ.ꝛ vãnũ paſſo ſm le.ꝛc.ꝛ nõ dixit ſm.ll.qõ eodẽ mõ dꝫ hic ĩtelligi legitime puniantur.i.ſm.l.ſiẽ in pn.huius gl.expoſitũ eſt.nec voluit tñ repꝛobare verbũ illud ſm leges causa pulchꝛioris dictat. vel dicas ꝛ boc verum puto q̃ ꝑdicta leg bũ eſt leg.ꝛ ꝑ lege dꝫ ſeruari.nã q̃ principi placuit legis dꝫ vigoꝛe que cũq; cm̃ ꝑ epiſtolã ꝛ ſubſcriptionẽ ſtatuit vel edicto ꝑcepit legẽ eſſe ꝓſtat.vt.ff.de ꝓſti.pn.l.j. ſatis ẽm in ea cõtinef vocabulũ edicti ſm q̃ ſi.ſllo ſi qs aliũ dr.ſi ibi dicaf ſi qs aliũ ꝛc.q̃ſi fuerit illud pacis edictũ q̃ fecit de pace tenẽ da:ĩmo vꝫ inſſiſſe q̃ per oẽs partes regni deberet ſeruari ex boc q̃ ibi dr circa pn.ꝑ vniuerſas regni partes ꝛc.q̃ ſufficit ad boc vt vim obtineat edicti.vt.C.de legi.ꝛ ꝓſti.l.iij.Et ſm boc dices q̃ iniuria pn niri debeat ſm qõ dr in illa.l.i illis caſib̃ in qbus loquit.ſ.q̃ſi fit poſt pacẽ:verũ tamẽ ſi iudex videbit magis q̃ puniẽdum inſpecta atrocitate iniurie ꝛ inſpectis ꝑſonis iniuriã patiẽtis ꝛ faciẽtis ꝛ loco magꝫ puniet vel etiã minus puniet ſi viderit minus puniẽdum ꝑdictis inſpectis:ſm qõ dr insttitu.de iniur.ꝛ.ff.de iniur.cũ ꝑ illã.l.id nõ ꝓbibeatur:qõ ẽm non mutatur ꝛc.vt.C.de testa. ſancimus.qcquid enim noua.l.nõ eſt ſpãliter expſſum id veteribus.ll.videtur relictũ. vt.C. de appella.ꝑcipimus.in ſi.boc idẽ intelligas de pena furti niſi foꝛte q̃tum ad penam coꝛporalẽ que debebit forte fieri ſm qõ dicitur in prædicta.l.j.ſ.ſi quis quinq; ſolidos valens ꝛc.in ſi.ſi enim videatur perquam duꝛũ leg tamen ita ſcripta eſt ꝛ ſeruanda.vt.ff.qui ꝛ a quibus ma.li.ſi.vel non.l.ꝓoſpexit legiſlatoꝛ:niſi quia forte dodie dero gatum eſt ei per contrariam conſuetudinem.

c ¶ Homicidiũ.ille ẽm q̃ homicidiũ fecit capite puniri dꝫ.vt.ſ.de pace tenẽ.ſ.j.in ſi.tenef ẽm lege coꝛ.de ſica.cui ꝑna talis eſt.vt inſti.de pub.iudi.ſ.itẽ lege coꝛ.de ſic.eodẽ etiã mõ puniꝛ ſi cauſa hois occidẽdi cũ telo ambulauerit.vt ibidẽ dr.ꝛ.C.ad.l.coꝛ.de ſica.is qui cũ telo. ĩmo ꝛ ſi cã furti faciendi cũ telo ambulaꝛet cadẽ lege tenerẽf.vt.ff.ad l.coꝛ.de ſic.l.j.ꝛ boc verũ eſt ꝙ ita puniet homicida niſi ꝑ pugnam vel aliter ꝑbaucrit q̃ ad ſui detenſionẽ illud fecit.vt.ſ.de pace tenẽ. ſ.j.is cm̃ qui aggreſſoꝛẽ vel aliũ in dubio vite diſcrimine ſtituꝫ occiderit nulli calũnia ob id factũ metuere dꝫ.vt.C.ad.l.coꝛ.de ſic.l.j.ꝛ ij.qõ cm̃ qs ob tutelã ſui coꝛporis fecit iure feciſſe eſtimaf.vt.ff.de iuſti.ꝛ iure.vt vim.itẽ boc eſt verũ ſi habuit volũtatẽ occidẽdi:ſi cm̃ nõ volũtate:ſed forte caſu eũ occiderit impunis erit:qm̃ crimẽ nõ ꝺbiꝫ: niſi volũtas nocẽdi intercedat:ea cm̃ q̃ impꝛouiſo caſu poti q̃ fraude accidũt fato nõ noge plerũq; imputanf.vt.C.ad.l.coꝛ. de ſica.l.j.ꝛ l.iiij.in maleficijs cm̃volũtas nõ exitus ſpectaf.vt.ff.ad.l.coꝛ.de ſica. diuus.Itẽ boc verũ eſt q̃ ita debebit puniri vt dictũ eſt:ꝛ ꝑterea bona eius fiſco applicabunf ſi nõ reliquerit aſcẽdentes vel deſcẽdentes vſq; ad tertiũ gradũ:quo caſu eis ꝛcedẽtur:excepto crimine leſe maieſtatis:ſalua tñ dote vxoꝛis.vt.C.de bonis dãna.auf.bona dãnatoꝛum.ꝛ.C.ad.l.iuli.maieſt.quiſqs.Si aũt homicida a facie iudicũ fugerit:tũc res eius mobiles publicari debẽt in ꝓꝑo ꝛ diſpenſari:alia vo ĩmobilia dabunf heredibus ſuis iurãtibus ꝛ obſeruantib̃ ſm q̃ cõtinetur.Ide pace tenẽda.ſ.ſi vo pacis violatoꝛ:ꝛ bec vera ſunt in violatoꝛe pacis:in alio vo icẽ puto ſeruãdum q̃ in ꝑdicta auf.dicit niſi forte diceres vt maleficiũ nõ remaneat impunitũ:q̃ ſaltẽ legitima tñ aſcẽdentibus ꝛ deſcẽdentibus vſq; ad tertiũ gradũ relinquaf intereſt ẽm publice ne maleficia remaneant impunita.vt.ff.ad.l.aql. l.ita vulneratus.parricidiũ aũt punietur ſm q̃ dicitur.ff.ꝛ.C.ad.l. pompe.de parri.ꝛ inſtitu.de publi.iudiciꝫ.

d ¶ Diminutio.q̃ quo delicto fortẽ manus delinquentis amputabiſ cũ.ꝑ ſolo vulnere manꝰ eius amputaref ſi pacẽ violauerit.vt.ſ.de pace tenen.ſ.ſi qs aliũ.ĩmo vt puto in plus puniet ſi iudici viſus fuerit ſm q̃ltatẽ criminis ĩmo ꝛ capite puniet ſi aio occidẽdi eũ ꝑcuſſit.vt ſ.notatũ eſt.ꝛ boc ſilꝫ intelligas ſm determinationẽ ſuperiꝰ notatã: ſcz ſe defendẽdo aut nõ:aut volũtarie vel nõ boc fecerit.

e ¶ Cõſtituti.ꝛ ita no.bic q̃ ab imperatoꝛe debẽt iudices ꝛ locoꝝ deſenſoꝛes.ꝛ alij magiſtratus vel eius volũtate cõſtituti.ꝛ boc verũ eſt ex cepto in lombardia que ꝓuincialiꝫ habet ab eo vt lombardi per ſe iudices faciãt dum tamẽ ab eo confirmẽtur:qõ male ſeruatur ẽm q̃ cõtinetur in pace quã imperatoꝛ cõſtantie fecit cum ipſis que ſcripta eſt infra inferius in quaterno ſignato ꝺꝺ.in ſi.ꝛ boc eſt etiaꝫ quod dixit ſcu ꝛfirmari q̃ fotte digi ꝓpter ꝑdictam pacẽ.ꝛ boc verũ eſt q̃ debẽt iudices in ciuitatibus cõſtituꝛi ſcz qui iura reddere poſſint:pa rum eſt enim ius eſſe in ciuitate:niſi ſint qui iura reddere vel regere poſſint:vt.ff.de orizi.iur.l.ſi.ſ. poſt originem.

f ¶ Juſtitiam facere neglexerint. ita q̃ eam nullo modo fecerint idem

Facit ad hoc autẽ vt iudices ſine quoquo ſuo ſtra. circa pn ci. et.ff.ad.l. iul.ambt.l.j. Ja. de bel. Farum pena ꝛ q̃ ſint fures et q̃ tuplices.

Jdẽ Andrc.Bald.ꝛ Alua.

Hoc tenẽ eſt in eſt arbitrio ſcſm Bal.Alua.

Homicida capite punitur.

J.Cõtrariuꝫ eſt verũ per ter.Abi ꝛ ver. edictum.Alua.

Legis formã q̃ ſit.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

idē puto ⁊ si cōtra ius litigatoris fecerint: puta sentētiando ꝙ̄ra quē nō debebāt: torte corrupti ꝑcio aut gr̄a: qm̄ tūc nō patiēf solū penam estimationis olspēdi: sed etiā ipsius litis cū ea suā fecerit. vt. C. de pena iudi. q magis iudi. l. vl. 03 em̄ tūc cōdēnari ad verā litis estiationē ✱ nisi foret filiusfamilias q̄ cōdēnat quaten̄ peculiū patif. ✱ vt. ff. de iudi. l. fi filiusfamilias. bec ꝑa sunt q̄ dolo malo ita iudicauerit: si aūt nō dolo 3 ꝓpudētia male iudicauerit: tunc cōdēnari debebit quaten̄ equū vi 3 fuerit iudicāti. vt insti. de ob. q̄ ex quasi delic. na. circa ꝓn. ⁊. ff. de var. ⁊ extraor. cog. l. fi.

✱ Et etiā cōpalit po test puniri ſm Jac. de bel. Bal. et Alua.

✱ Immo totuꝫ inter esse ſm Alua. g. l. hic allega.

a ¶ Ad ꝑdictaꝫ penā. boc refert ad. q̄mū dictū. ſ. ad iudices q̄ ꝑdicta facere neglexerint: ſcꝫ vt puniant. vt. ꝫ. ſequit ſi prędictam penā nō potuerint ſoluere. Sed nūquid ad violatores ꝑcis poſſet re ferri. ſ. qui ꝑpter inopiaꝫ nō poſſunt ſoluere penaꝫ cōtra eos ſtatutā ſupius: ſcꝫ vt eodē mō deberint cū verberib⁹ ꝓcul ab eo loco in q̄ habitant abijci: et quare non vt dicas ꝙ referāt ad ſuperius dictum ⁊ ad. q̄mū ⁊ magi me cū violatoꝫ pacis nō cōmiſit homicidiū vel aliud delictū ꝓpter qđ ꝺ̄ꝫ capite puniri in ipſa violatione pacis: imo multo fortius debet referri ad eos cū ſit tale delictū. ꝑpter qđ etā deberet capite puniri. nā miles turbatoꝫ pacis capite puniſ. vt. ff. de re mili. l. fi.

✱ Facit ad. b. C. de epi. ⁊ cle. l. pueſ ticulas. ⁊ ꝺ̄ his q̄d ec. cōſu. l. ꝺ̄nū ciamus. et ꝺ̄ monopo. l. j.

b ¶ Cū ꝺ̄berib⁹. No. q̄ ꝺ̄ nō liberaf q̄s a pena ꝓpter inopiā. imo maiorem penam ſuſtinet cū corꝓoraliter ꝺ̄beribus debeat puniri ⁊ ꝑterea a loco ſuo expelli longe. per. l. militaria. ictus em̄ fuſtium maior pena eſt qualibet pena pecuniaria. vt. ff. de penis. in ſeruoꝫ. in fi. cum aſs dicatur q̄ faltē minoꝫare pōt ꝓpter inopiā. vt. C. de mo. mul. l. cos. in fi. ſ. boc qđ bic ꝺ̄: contingit ꝓpter enormitatem criminis.

Jnopia penā non aufert ſed auget.

c ¶ Cōueticulas. ſic ⁊ aſs ꝓhibētur cōueticule fieri collecta multitudine in qualibet parte ciuitatis vel vici vel ciuiuſcūq; loci. vt. C. de bis q̄ ad eccle. confu. denūciamus. ⁊ de epi. ⁊ cle. cōuenticulam.

d ¶ Conſpirationes. ✱ qualitercūq; ergo fiant coniurationes. ꝓhibētur ꝑ. l. iſtā ⁊ caſſanf. qđ male bodie obſeruatur. imo totū cōtrariū faciūt ciuitates magime lombardie ꝑ partes q̄ ſunt in ciuitatibus ⁊ cōpagine vt ita loquar. ſic etiā aſs ꝓhibenf cōiuratiōis negociatoꝫ. ſ. vt ſpecies diuerſoꝝ corꝓorum negociationis non minoris q̄ inter ſe ſtatuerint venundentur. vt. C. de monopoliis. l. j. Accur.

✱ Concoꝛ. zi. q. 1. c. cō iurationſi. et. c. ſi q̄ clericoum.

e ¶ Receptatoribus. peſſimū eſt genꝰ receptatoꝝ ſine qb⁹ latere nemo diu pōt: ⁊ pinde debēt puniri ſicut latrones. ff. de recepta. l. j. ⁊ de offi. ꝓcto. cōgruit. idē forte eſſet ſi eos nō receperint: ſed cū eos poſſent apꝛehendere accepta pecunia vel parte ſurreptoꝝ eos dimiſerint: cū in pari cā videant cū eis. ar. ff. ꝓ. ti. l. j. fi. imo iure lōgobar. ſi poſtꝫ deꝓhenderint eos dimiſerint oē dānū ꝙ quo deꝓrehēſi fuerint tenent emendare. vt in lōbar. de fur. ⁊ fer. fu. l. fi quis furem.

✱ Recepta toꝛes qui ſint ⁊ eoꝝ pena.

f ¶ Feriendis. puta cū in pari facinoꝛe ſint cū ipſis violatoꝛib⁹ q̄ſi conſentiendo: quos em̄ par facim⁹ coingnat ⁊ equat vtroſq; ſiſis pena cōmitaf. vt. ff. de epiſ. ⁊ cle. ſi quēꝫ. in fi. faciētes em̄ ⁊ conſentiētes pari pena cōſtringunf. vt. C. de ſac. ſan. eccle. iubem⁹. ꝙ. econom⁹. B eſt veruꝫ ✱ niſi forte ille qui recipit fit eius affinis vel cognatus: qm̄ tunc debebit abſolui: nec forte ſeuerius cōdēnari: nō eſt em̄ par eius delictū ⁊ eius q̄ nibil ad ſe ꝓtinentes malefactoꝛes recipit. vt. ff. de recep. l. fi. iure autē longobar. nō inſpiciſ fit affinis vel cognatus: imo etiā ſi ꝑater filioꝝel ꝓopinquo latroni manſionē poſt miſſam ſancti Joānis baptiſte dederit: quaſi latro ⁊ ifidelis ꝺ̄ iudicari. vñ q̄ illū ſuſcipit ſimilis eſt illi: niſi turauerit cū. g. francus eſt. q̄ neſciret eū latroné fuiſſe: vt in lombar. de fur. ⁊ fer. fu. l. quicūq; poſt miſſam.

✱ Appioꝛbaf cōter per ſcribē. bic.

g ¶ Deſtruatur. bic nō inſpeꝛit imperator: iſte deſomitatē vbis ꝓpter deſtructionē domoꝝ: quo ꝺ aſs leg inſpicit: qm̄ intereſt reꝓublice ne vbes deſomentꝝ ruinis. vt. ff. ne quid in loco ꝓubli. l. fi.

h ¶ Nō fruaf. cū in eā cōmittat nolendo iurare pacē: nec eā tenere: frustra em̄ legis augilij inuocat q̄ eā cōmittit. vt. ff. de mino. augilij. l. fi.

i ¶ Illicitas. q̄s ꝑses. puincie. ꝓhibere ꝺ̄. vt. ff. de offi. ꝓſi. l. illicitas.

k ¶ Ab eccleſijs. nec em̄ ꝺ̄ extraordinariū aut ſupindictū ab eccleſijs efflagitari. vt. C. de ſac. ſan. ecc. placet. a qbus autez ex actionibus debeant eſſe imunes eccleſie: ⁊ a quib⁹ non ⁊ notatur in predicto titu. ⁊ in predic. l. ⁊. l. ad inſtructionem pontium.

l ¶ In ꝺupliꝫ. immo forte ſi ab eccleſia facta fuerit illicita exactio peꝑnam ꝓpetue deꝓortatiōis poſt ex̄cōicatione q̄ erga ſacrilegos iure ꝓmenda eſt patietur exactoꝛ. vt. C. de ſacroſan. eccle. placet. in fi.

m ¶ Item ſacramēta ꝑuenti. i. iuramēta ſuper ſacroſan. coꝑal⁹ ꝓſtita: ꝓpte em̄ dicunt ſacra cū qs fidē ſuā vel mēte ſuper ſacro iuramento aſtringit: vt puta ſup altare vel libꝛo cōtinēte ſacroſancta euāgelia. qđ ergo ſi ſup libꝛo alio iurauerit vel forte ſup aliq̄ ligno vel lapide? ſñi. nihilomin⁹ valere: q̄ ad coz reſpicit ds. vnde nō min⁹ deberat q̄ ☽ acit. nā tact⁹ libꝛi cuiuſq; non id operaf: ſed ſola voluntaꝫ ⁊ abnegatio nois de⁹ oi potētis. vt. C. de tráſac. ſi quis maioꝛ. in pn. bodie tñ nō vr valere iuſiuran dū p nomē dñi vel caput vel capillos. vt. in aut. vt non lug. ☽. na. colla. vj. ſcꝫ ſepe romani ☽nū faciāt: bodie tñ vt de cōſuetudi ne eſt obtentuꝫ iurat⁹ per ſacroſctā dei euāgelia: vt in aut. iuſiurandus qđ ꝑ. ab bis. in pn. coi. ij. qđ cō ſtat ex ſuādū. q̄ diuturni mores tc. vt inſtitu. de iu. na. ☉. eg non ſcripto. Quid ſi iurauit vērūꝫ te nus: vt q̄ rogat ꝑ deū nō veniaꝫ ☽? ſñi. nō valet. ✱ pl⁹ em̄ opaf tact⁹ libꝛi ratione maioris ſolēnitat⁹: qđ cētū. ꝑbari pōt. vt. C. ſi mi. ſe. ma. di. ſi alteri⁹. ☉. vltī. i ꝑn. l. ꝑ ſit ar. ☽. C. de epiſ. ⁊ cle. aut. l. ꝫ ⁊ deg. ⁊ de iu. rē nō nouā. l. ꝫ ſpāle ibi: qđ ſi nō ipe ſ. alī ꝙ ipo ⁊ ſup aiam ſuā iurauerit vt fit interdict⁹ ſñi. idē eſt ac ſi ipe iurauerit: ſi tñ iuratuꝫ fuerit eo mādāte. vt ar. ff. de admi. tu. ita aūt. ☉. geſtiſſe. ⁊. ff. qđ cu. vni. no. l. ité eoꝝ. ☉. j. j. ñ. ar. ☽. C. de bis q̄ ve. eta. ipe. l. ij. in pn. ⁊ de iur. empby. l. vl. ☉. pe. ✱ qđ ſi ipubes iurauerit: nūqd tenebit ei⁹ ſacr̄m vt ☽ct⁹ cū eo habit⁹ valeat: ar. q̄ ſic. ff. de iureiuran. q iuraſſe. j. ñ. ☽ puto: q̄ illud verū ē i ſui emolumētū ⁊ aduerſarij ꝓiudiciū: vt ibidē ꝓbaf. qn̄ imo ipubes ꝓhibet iurare ex cā ff de ei⁹ vtilitate tractaf. vt. ff. de in litez iurā. videam⁹. in ꝑn. i caſu tñ puta cū iurauerit ſe daturū ꝓfono opas ⁊ mimiculatoꝛ eſt vel biſtrio: obligaf. vt. ff. de li. cau. l. vl. ꝑterea cū leg iſta loquaf tñ de pubere nibil nouī vr ſtatutēdū ꝙ ☉ i ipubere: q̄ qđ nō mutaf ꝛc. C. de te. ſancim⁹. puberē aūt accipim⁹ maſculū maioꝛē. guiſan. femina aūt maioꝛē. ☉. vt inſti. q. mo. tu. ſ. in ꝑn. ☽tē puberem accipias ſane mētis. nā ſi furioſus fit nec iureiu. ſe obligat. q̄ ſiſis eſt puſillo infanti: adeo q̄ nullū negociū recte gerit. vt inſti. de iuti. ſti. ſ. furioſus. ⁊. ☉. ſ. ☽ digim⁹. ipe em̄ bñ loco dormiēt⁹ habiſt. ✱ vt. ff. de iu. codi. l. ij. ☉. furioſus. ⁊. ff. de acq. poſ. l. j. ☉. j. Quero nūqd ſit intelligēdū ☽ de pubere ꝑfa: ſñi. idē in filioſa. pubere. tū q̄ leg nō diſtinguit. tū q̄ ipe eg obligat cauſis obligaf qb⁹ ꝑfa. ex̄cepta cā mutui. vt. ff. de ac. ⁊ ob. filiuſfa. ſ. nūqd tñ in pubere libero: ſñi. ✱ idē in ſuo q̄tū ad ☽ vt naturalr cū effectu obligeē. nā q̄ ē ſuꝰ naturalr obligaf. vt. ff. de cōdi. ide. naturalr. vt nec ☽ illā naturalē poſſet reſtituī. ☽tē q̄tuz ad boc vt dñm obliget de peculio. vt. ff. ꝺ̄ pecu. ſi qs. ☉. ét. ubi nec ipe obs reſtituī poſſit: qđ tñ ét ſine iuramēto ꝛtingeret. vt. ff. de minō. l. iij. ☉. ſeruꝰ. ☽ q̄d de ipubere libero q̄ credebat ſe ſeruū: ſñi. ✱ idē q̄ ivo opinato li bero: q̄ pleriūq; ex̄ id qđ agit tacita obligatio naſcit. vt. ff. cōmo. l. ſi is qui. ☉. ſi libero. ⁊. ff. de acq. re. do. bō liber. ☽tē q̄ro an ſit ☽ itelligēdum i pubere curatoꝛ bñte q̄ ſine curatoꝛis auctē cōtrabēdo iurauit: ſñi. vtiq; ſm eos q̄ dicūt q̄ facr̄m repūtat cū maioꝛē. nā ſi maioꝛ eſſet non reſtitueret. ☽ ☉ vr cū pupillo ſiſis habeaf. vt. C. de in integ. reſti. mi. ſi curatoꝛ bñs: i q̄ nō cadit pñs ☽tō. vt. ſ. notanim⁹. q̄ ꝓt intelligi leg iſta i pubere babēte curatoꝛ ☽ bēte eī⁹ auctē ⁊ i pubere nō babēte curatoꝛ contrabēte p ſe ſolū: ſed inſtabit quis dicens. l. iſta non diſtinguit in pubere babēte vel nō babēte curatoꝛem: ergo nec tu diſtinguere debes: ſñi. imo q̄uis leg iſta nō diſtinguat: a religione iudicantis omitti nō debet. vt. ff. de teſt. l. queſitum. vel dic q̄ ls hec leg non diſtinguat: ☽ tamē diſtinguī p altos. vt ar. C. de ap. l. vl. ☉. fi. ⁊ in aut. de admi. off. ☉. fi. nā ⁊ poſteriores leges interdū trahēde ſunt ad ꝓres. vt. ff. de legi. ⁊ ſenatuſcō. ſed ⁊ poſteriores. ſed ls ita videatur poſſe dici ⁊ diſtinguī: tñ verius ✱ vr ſi ſiue curatoꝛē babeat ſiue non teneat cōtract⁹ nec poſſit reſcindi q̄ꝝ ſm leges ſit ipo iure nullus: nā ⁊ ſm leges veteres vendita re ſine decreto ipo iure nulla eſt venditio. vt. C. de ꝑe. ⁊ alijs re. mi. l. ij. ⁊. iij. ⁊. C. de admi. tu. l. leg q̄ tutores. ☉. vl. ⁊ tñ ſi coꝛroboꝛetur iuramento valida ſit ⁊ tenet ꝑ banc legem.

n ¶ Sponte facta. q̄ ſecus ſi ꝑ vim vel metū. vt. ☽. j. c. ☉. per vim aūt. Sed quid ſi dolo fuit induct⁹ mino⁹: vt interdū faciūt tutoꝛes finita tutela qui eos blāditijs vel adulatiōib⁹ ad talia inducūt: ſñi. nō vr tūc ſpōtanea voluntas. vt ar. C. de rap. virgi. l. j. circa fi. q̄ ergo: ſñi. ſi maioꝛ eſſet habeꝛet actionē de dolo cū reꝰ ꝓceſſiſſet ad traditionē: ſed ipa

Jurare q̄ſi quisq̄ cātur.

✱ Sec⁹ de iure canon. q̄ inſ ſim pliē loqne. la ⁊ iuramē tū de⁹ non facit differentiam. vt xij. q. v. c. iuramenti. facit etiam c. ſi ꝙ aliquis extra de iureiur.

✱ Jbi loq̄tur in ꝑcuratoꝛe gnaliꝫm baldū ibidem.

✱ Appioꝛbaf ꝑeroes ſcribē. bic.

✱ Jſta etiā appꝛobaf ꝓ omnes.

✱ Jdē Aluaro.

✱ Appꝛoꝛbaf ꝑeroes ſcribē. bic.

minor est videt q̄ cesset restitutio in supstite . vt.ff.de dolo.l.i.ſ. idem pōponi⁹.restitutionē aūt tollit iuramētū interpositū:qz repſentat cuz maiore:vt h.ſ̄ iuramētū ſiue ei⁹ effectū tollit interpoſit⁹ dol⁹ : qz non dz ex eo lucrari.vt.ff.de dolo.l.ne ex dolo.qd q̄ nunqd res erit i circulo.vt.ff.q̄ po.in pig.ba.clauđi⁹ felix.Rñ.nō.ſed mior ✻ poſtulabit restitutionē ceſſante actiōe de dolo q̄ nō pōt hēre locuz z ſi opponat de iuramēto replicabit de dolo qz dolo induxit eū ad id.vt arg.C.de trāſac.ſub pteptu.z.l.ſi ex falſis. z arg.ff.ō iudi.ſi ptoz.ſ.marcellus.z hoc cū ꝑſtat adhibitū dolū forte pluadēte ei q̄ nullo ei tenebaf:z q̄ ipſe lōge pluris erat ei obligat⁹ vel ſimili mō.Quid ſi alis ſuis blāditijs minorē induxit ad ß forte dicēdo q̄ ex fide fecerat.q̄ꝑ ſ̄ aliq̄ min⁹ bñfeciſſet ei z talia:vel q: valde ꝑ bono bēret ſi ſic eū eo ꝟberet:nūqd tenebit ſi iurauerit q̄ꝑ in aliq̄ lesus fit vt nec reſtituat:Rñ.vtiq; ✻ qz nō ē alicui iterdicēdū:ſi aliqd ex ſua induſtria ꝑ leg poſſit.vt.C.arbi.tu.ſi defunct⁹.z.C.ſi qs alī.teſt.prohi. l.ſi.z.ff.de leg.ij.l.lucius.ſ.ſemptonia.z.ff.ſi qs ali.te.p.l.ſi.itē q̄ dicit ſpōte nō dicit ad differētia ei⁹ q̄ō iterdū ex iuris neceſſitate ſit.vt cū ce dit vni actionē no.C.de pac.l.vlti.vt.C.de diui.tu.l.ij.ſ.vlti.z idē in ſilibus.Acc.

a ℂ Sup ℨctib⁹.Nic q̄ro an ſit intelligendū de q̄cūq; ℨctu ēt legib⁹,interdicto:Rñ.nō.nā iuramētū interpoſitū ℨ leges ipo iure nō valet nec ꝑ irmat ℨctū ℨ.ll.initū.vt.C.de legi.z ꝑſti.nō dubiū.in ſ.z.ff.de pac. iurifgē.ſ.z ḡnaliʒ.z de lez.j.ſi qs iglinos.ſ.vl.z i aut.ſcenicas nō ſolū. col.v.ſ.ſi.z.ff.de obſe.lib.l.pe.nec ob.ſi dicaf ꝙ deicrat:qz non vī deie raſſe.vt.ff.q̄ ſatiſd.cog.l.vl.ſed i iſto nōne ℨct⁹ alienatiōis reı īmobilis ſine pecreto ē ℨ.l.vt.C.de admi.tu.l.leg q̄ tutores.i fi.z de ꝑdi. mio.fe re ꝑ totū.q̄ z facīm nulli⁹ dz eē momēti:Rñ. ✻ nō eſt ℨ.l.cū hac.l.fede. fit appōobatū hac.l.facīa puberū ꝛc.vel illō ſ ℨctib⁹ īterdict⁹ iure cōi. Itē q̄ro qđ ſi mior vēdiderit z iurauerit z decept⁹ ſit vltra medietatē iuſti pciꝰ an poſſit venire ℨ:Rñ.ꝑ.vtiq;:qz agit vel vt iuſtū pciū ſupꝑleat.vel vt reſcindat ℨct⁹.vt.C.de reſci.vē.l.ij.ℨ Jo.z.B.idē:ſed alia rōne dicēdo q̄ facīm nihil aliō opaf:niſi q̄ repſentat eū maiorē. vñ eſt q̄ ipſe ſicut qs maior poterit poſtulare vel pciū ſuppleri:vel ſ̄tō reſci di data clectōe ēptor.vt ī ꝑdi.l.facī ẽm interpoſitū ꝑuat eū a ꝓuilegio ſuo.ſ.reſtōnis q̄ō ei ꝑpter etatē cōpetit.nō aut̄ a iure cōi:qz ℬ nō pōt facere.vt.C.de trāſa.ſi ex fal.z.C.de nō nume.pe.l.vl.nec miru:qz diffi cilius tollit⁹ cōe q̄ꝑ puileginū:cū etiā difficili⁹ inducaf.vt ī aut.de re. ec.nō alie.ſ.ſ̄ q̄ vīſſe.in fi.Quid de maiore iurāte ſe deceptū vltra di midiū:Rñ.forte idē cuz nō ſupſit ei:niſi ius cōe:ꝺño tñ.ꝑ.viſum fuit ℨ.vt nibilomin⁹ ℨuenire poſſit ꝓdicto mō:qz nō agit precīſe vt reſcindaf ℨctus:ſ̄ vt iuſtū pciū reſtituat z ſuppleaf:vel ℨtract⁹ reſcindatur. z facit ꝓ hoc:qz ſacramētum ius cōmune nō tollit.vt.ſ.nota.z ꝓoba. ff.de acgren.poſ.ſi qs exꝛteneus.i.rñ.z.l.ſi ſeruuz quis.ſ.vlti. ſed ꝓho meo viſuz eſt cōtra: ✻ vt no.in ſumma de reſcin.ven.qz vēdito:r ſic agē do altera rōne vīget emptoꝛ reſcindere cōtractū.vt.ff.de cōdi.inſti.l. que tub cōditōe.ſ.ſed ſi ſub iurīſuādi.ℨ ℬ tñ eſt arg.ff.de iure patro. adigere.ſ.j.Sed q̄ro an hoc ſit intelligēdū in vēditiōe facta cū inter poſitione decreti:an idē z ſi decretū nō interueneriꝰ:Rñ.vtiq; ſi in oī vēditione:qz aliter inutiliter videret adiecta:cū hoc etiā leg.C. ✻ aduerſus vendi.id inducat.z magime cū hoc indifincte bic dicatur.res etiā in oubio ſit potius interꝓtanda vt ꝑaleat ꝙ ꝑeeat.vt.ff.de le.j.ſi qñ.z ad muni.l.j.Itē q̄ro ſi iurauerit aligs in gñe feruaturū ſe oēs cō tract⁹ q̄s fecerit tp̄eminozis etatis z poſtea vendat z non iuret:an teneat:Rñ.vī q̄ nō.qz ex cōſeſſione nō ſolet gs abſenti obligari.vt.ff.ō confeſſis.certuz.ſ.ſi qs.Item qr res inter alios acta ꝛc.z ad hoc facit C.si aduer.ven.l.i.vbi dicit emptoꝛi iurādū eſſe.Itē eſt arg.ad hoc.ff. qō cuiuſq; vniuer.l.itē coꝛ.ſ.ſ̄ ita.Itē ꝓ ℬ eſt ꝓbs ſ̄a ſup ℨctibus. vñ ſi aliter fiat nō valet.vt arg.C.de ſenten.z inter.l.ꝓlatā.qz aduerſo vī ℨ hac rōne:qz cōſtat eādē rōne ſubeſſe etiam cum alīs iurāt:z qz ni bilomin⁹ facies cōtēnit religionē diuinā.z delinquit z nibilomin⁹.ꝓ pria turpitudinē allegat.vñ cū eadē ſubeſt ratio idem ℨ ſubeſſe ius. vt arg.ff.ad.l.aql.illud.ſufficit em qz deierat.ideoq; ferēdus nō eſt.vt C.de indi.vi.l.ij.ſi fi.Itē q̄ ctra factū ꝓnīū venit.vt.ff.de adop.poſt mortē.z i hac q̄ne ſatis puto q̄ ſi pu⁹ ita iurauerit.z poſtea ī ℨctu di git ſe velle teneri illo iuramēto q̄ teneat:z ita videm⁹ de cōſuetudine obſeruari.Item q̄ro ſi mino: vēdidit z iurauit z anteꝙ traderet ceci dit a poſſeſſione:poſtea ad eū redijt aliq̄ caſu:an ſi nō ꝑſtet vel non re ſtituat eam emptoꝛi agenti poſtea videat facere ℨ facīm:Rñ.vtiq; cū nōdum tradiderat.ſed ſi iā tradiderat tūc fec⁹ erit:cū iā videaf libera tus ſolutione ei⁹.vt no.C.de trāſac.ſi quis maior.fm Alꝛo.Tel dic ✻ idē ī vtroq; caſu q̄ agere vī:z cōtrouerſiā facit ēt re⁹ ꝙcipiēdo z contradicēdo.vt ar.ff.de.pcu.nō ſolū.ſ.ſi ſtatus.z ſi pars beredita.peta. ꝓmittēdū.ℨ3 qđ ſi ꝓno vēdidit nec iurauerit:ſed poſtea ex interualo iurauit ſe ratū habiturū z nō cōtrauēturū:nunqd ẽ irmabit vt teneat ꝑcedēs ℨct⁹.ꝑ a ꝓncipio null⁹ fuerit ipo iure:Rñ.vtiq. ✻ argu.ff.de iudi.l3 ar.ℨ.inſti.de aucto.tu.ſ.vlti.itē q̄ z maior fact⁹ ratū hīs etiā fine iuramēto cōfirmat eādē vēditionē:q̄uis ipſo iure nulla fuerit.vt.C.ſi maior fa.ra.ba.vel nō.l.j.z.ij.z argu.ff.quoꝛ lega.l.j.ſ. prodeſt.Item q̄ro an leꝛ ista locum habeat in ſtipulatione vel in renū ciatione?videt q̄ nō:q̄ ℨtractus ꝑpie is eſt qui vltro citroq; dantē z accipientē obligat.vt.ff.de verb.ſig.l.labeo.ij.minoꝛ aūt qui ꝑmittit non ſe alij:ſed aliū ſibi obligat.Item minoꝛ q̄ renūciat nō contrabit:ſed potiꝰ diſtrahit vt alibi dicitur inſoluto debito.vt inſti.q.mo. re contrahi.obliga.ſ.is quoq;.in fine.Sed cōtra puto ‡ .ſ.vt hoc no men cōtractus accipiatur ꝑ omni obligatiōe ad exemplū eī⁹ q̄ dici tur in edicto prętoris.vt.ff.de mino.ait prętoꝛ.in ꝑin.z arg.ff.de bis que in frau.credito.l.j.ſ. ait.z.ff.de iudi.omnes.z ff.qui.ex cau.in poſ.eaf. l.viti. Quid ſi iurauit ſe nō vēturū ℨ ſniam vel cōtra cōfeſſionē vel arbitriū:Rñ. ✻ vtiq;.z tūc tenet.nā in iudicio q̄ſi ℨbit.vt.ff.ō pecu.l.iij.ſ.idē ſcribit.z maioꝛ etiā ſi tale pactū feciſſet nō veniret ℨ appellando.vt.ff.qui.app.ti.vel nō.l. ij.imo 2tra puto q̄ ſaltē appellare poſſit:qz nō ē de iure cōi.nā iurādo ſolū pdit ꝓuilegiū etatis.vt.ſ.digi.Sed nunqd z tūc in aliq̄ tenebit ſnia cū curatoꝛ ibi nō affuerit:Rñ.idē vt nota.ſ.in.viij.q.Quid ſi iuraſ nt qđ ſe nō vēturū ℨ teſtamētum:oiſtinguе vtrū ꝓnīū an alienū. ſi ℨ ꝓnīū nō tenet:qz teſtameti factio iuris publici ē.vt.ff.ō teſta.l.ij. qō aūt iuris publici eſt pactis ꝓuatoꝛ nō pōt tolli.vt.ff.de pac.ius pu blicū.nec ēt ꝑ pactū pōt aliqs maioꝛ libertatē teſtamenti faciendi ſibi auferre.vt.ff.ō pac.l.pactū qō dotale.z.ff.ꝑ focio.cū duob⁹.ſ.idē rñ. ſi aūt ℨ alienū oſtituenꝭ vtrū poſſunt tenere pactū de iure cōi ſm diſtin ctionē no.C.de pac.l.vlti.quo caſu ꝓ iudicat ei.nā teſtamētū cōuerat inter ℨct⁹.vt.ff.de duob⁹ reis.cadē.an nō:in q̄ caſu cōtrauent de iure cōi.vt alīs.s.no.in.ext̄.q.Quid ſi filiuſſa.minoꝛ renūciauit macedonia no ꝛ iurauit:Rñ.nō tenet ‡ qz nec maioꝛ renūciare potuiſſet.cū nō ſit fauoꝛe eī⁹ iductū:ſed odio creditoꝛ.vt.ff.de cōdi.de.q̄ exceptionē:ſic ēm daref materia peccādi qō eſt ℨ publicāvtilitatē.vt.ff.ad macedo.l. j.in ꝑn.z iſti.qō cū eo.in ꝑin.Quid ſi mulier minoꝛ renūciauit vellei. z iurauerit:Rñ.tenet ✻ nā ſi maioꝛ renūciaſſet cū ſit eius fauoꝛe indu ctū teneret.vt ī ꝑdicta.l.q exceptionē.z.ff.ad velle.l.vlti.ſ.pen.z.C.qñ mu.of.tu.fun.l.vl.Quid ſi mioꝛ ſit ꝑfſius ſe pecunīā accepiſſe mutuo z renunciauerit exceptioni nō numerate pecunie z iurauerit ſe nō ꝑ turum ℨ:Rñ.nō poterit aliq̄ mō venire ℨ ſm eos q dicunt maioꝛe renūciāte nullo mō debere admitti ℨ.vel ſm nos dabif ei exceptio doli: z ita in ß grauabit vt tūc ꝓbet nō numerata pecunīa:ſicut alſ⁹ dixim⁹ in maioꝛe renūciāte vt ī ſum.de nō nu.pe.Quid ſi minoꝛ renouauerit cā moꝛtis z iurauerit ſe nullo tpe reuocaturū:Rñ.tenet nec renouocat.nā minoꝛ ēt de iure cōi potuit donare:qz z teſtari pōt.vt.ff.de dona.cau. moꝛ.tā bis.z inſti.q.ez cau.ma.nō po.ſ.pe.nā z maioꝛ potuiſſet renū ciare iuri renocāde donatiōis:cū ß ſit eius fauoꝛe iductū vt ceſeat pī uati iuris:ℨ aliud ſit in teſtamēti factiōe.vt.ſ.no. vñ z filiuſſa.dona re pōt cā moꝛtis pr̄e cōſentiēte : ℨ teſtari nō pōt.vt ī ꝑdi.l.tā bis.C. de teſt.nemo.Quid ſi donauerit ſimplr z iurauerit:videf forte q̄ nō te neat:qz ēt decreti auctoꝛitate fcā ipo iure non valet.vt.C.ſi ma.fa.ra. ba.l.vlti.ſ.ſi.ℨ3 ℨ puto ‡ cū repitat maioꝛ ꝓpr iuramentū.vt.ſ.no. nā ſi maioꝛ fact⁹ donaſſet nō repeteret.nec obſtat q̄ ℬ nō ꝑt facere decreti interpoſitio:qz illa nō tollit reſtōnē.vt.C.de pr̄e.mino.ſi qđ.iuramētū tñ tollit vt ſ.Quid ſi minoꝛ iurauerit trāſactionē:vēditionē vel aliū ℨctū ſiſem firmū habere nunqd ſi de facto ꝛtrauenit z deierat infamabit:z alias penas ſubibit q̄ cōtinenī.C.de tranſac.ſi qs maioꝛ. Rñ.nō infamabit z ſi penas alias ſubeat:vt arg.ff.de bis q̄ no.infa.l. vlti.quinūmo vī q̄ nec alias ſubeat penas niſi qs ſubiret maioꝛ q nō iuraſſet:ci facīm nihil aliud opet niſi vt maioꝛ eū repūtet.Vel qō ve rius eſt dic q̄ oēs penas ꝑdictas ſubire cogef:qz ꝑſtat ℨctū tenere.vñ ſi ℨ faciat punif ſicut quis maioꝛ q iurauit:cū in delictis nullo etatis augilio debeat ei ſuccurri.vt.C.ſi aduer.deli.l.j.z.ff.de mi.augilius.ℨ. in delictis.Quid ſi filiuſſa.minoꝛ iurauit ꝑſi cōtrabēdo forte cū eo cū renūciauerit bonis maternis:ſicut plerīq; faciūt:Rñ.nō valet. ✻ naz ſtipulatio inter maioꝛes cōtracta cū parētib⁹ in quoꝛū ptāte ſunt inu tilis eſt.vt inſti.de inuti.ſti.ſ.itē inutilis.Quid ſi pater minoꝛ diuiſit bona ſua inter filios emācipatos z iurauerit.nunqd poterit venire cō tra:Rñ.vtiq. ✻ tum qz nulla fuit cōtracta obligatio:nec fuiſſet etiaz ſi maioꝛ eēt:tū qz liberū debuit habere cōmutandi arbitriuꝫ ꝙ̄ hoc fallat in caſu fauoꝛe matrimonij:qz doté quā dedit ꝓ filia ſua prioꝛi vero non poteſt diminuere niſi poſtea clade aliq̄ ſuperueniente.vt.C. de rei vgo.ac.aut.ſ.ꝙis.ℨ ℨ videf cū talis diuiſio fiat iter filios aio donādi:z donatio inter eos nitatur viribus.vt.C.de inoffi.do.l.ij.

b ℂ Rerū.ſcz coꝛoꝛaliū:z incoꝛoꝛaliū ité mobiliū z īmobiliū.rei cū appellatio generalis eſt.vt.ff.ſi cer.pe.l.j.z de ꝟbo.ſig.rei appellatio.z inſti.de re.coꝛpo.z incoꝛoꝛali.per totum.Accur.

c ℂ Suarum.i.ꝓpriarum.Sed qd ſi cōium:Rñ.idē qz verbū ſuum ad vtrūq; ꝓtinet.vt.ff.de verbo.ſig.vbū ſug.z de lega.ij.ſi qs ſuos ſuos. Quid ſi ſuper rebus alienis contragit:puta qz rem alienam vendidit z iurauit:Rñ.cōſtitutionē ꝑſtem ad id non reſpicere cum hic tantuz de rebus ſuis loquatur:qd ergo:ſtabo legi veteri vt dicā ipſo iure nō valere.vt.ff.de re.eo.qui ſub tu.magis.ſ.j.vel dic ✻ teneat ſicut a quouis maioꝛe alſ⁹ facta.vt.ff.de contrahen.emp.l.rem alienā.z qō di cit rerum ſuarum:large accipiaf.q.o.ſuper cōtractibus ſuis ꝛc.

d ℂ Inuiolabiliter.i.incoꝛruptibiliter.i.ſine violatione vel coꝛruptio ne aliqua z ꝙtum ad agendum z ꝙtum ad ꝙcipiendum : z ꝙtum ad dominium tranſferendum z accipiendū.argu.ff.de acquir.re.eo.ſta tuas.z fami.ber.inter coberedes.ſ.j.

Juſtum

‡ Appoba ſ per oēs ſcribēres h.

‡ Idē Ja. de beluı.et Alua.

‡ Appoba ſ per oēs hic.

‡ Idē Ja. de belui.et Alua.

‡ Appoba ſ p oēs ſcribē. hic.

‡ Ista est vera ꝺ iure cano.per.c. cū cōtigat. de iureiu.

‡ Cuz ista glo.triſtet oēs docto res hic.

Sacramē tū repſen tat iurātē maiorem.

‡ Et ꝺñ ſ̄ Alua et eſt glo.ſimilis et ibi Bar. Bal.pau.z ſaly.i.l.ij. hic allega.

‡ Appoba ſ per oēs ſcribē. hic.

‡ Appoba ſ per oēs ſcriben. hic.

‡ Immo ſm Jac.de bel.z alua.

‡ Hec opi. pedit q̄ diuiſio ha bet vī reſta mēti alſ⁹ ſe cus vt hic. i ſi.glo.Ja. z alua.

‡ Tu dicat formā iura menti eſſe cōſideran daz andre. et alua.

‡ Wſi loqui tur z ꝓbaf i.l.ſi.C. ad mace.ſil.

‡ Et melius and.de yſer.et Alexand.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 20

¶Justum metū. Quia si vanus fuisset timor contra effet. vt. ff. qō me. cau. metum. t. l. metum autem. §. j.

b ¶A maioribus. magime si maiores. i. potentiores vim vel metum intulerant ne maleficio? cōmissoꝝ extorta ꝛc. Vel pōt legi ſm alia lra aliter: p vis aūt ꝛ iustū metū etiā a maioꝛib⁹ magime ne ꝙrimonia maleficio? cōmissoꝝ fieret.

c ¶Querimoniā. etiam si nulla facta vel deposita fuerit ꝙrimonia de male ficio cōmiſſo nullius momēti fit. i. ipſo iure nō valeat. §3 in isto nūqd per B dices ꝙ edictū qō metus cā ſublatus ſit ꝛ q̄ ad actionem ꝛ quo ad egcepti onē eꝝ eo inductaꝫ. vt ff. qō me. cā. metuꝫ. §. fed qō. t. §. iulianus. t. §. vo léti. t. §. eꝝ hoc edicto. cū videat p. l. istā ꝙ ℑctus p metū init⁹ ipſo iure sit nullus quē cōſtat p leges veteres tenere. vt. ff. qō metus. cā. l. si mulier. l. pe. t antepe. t. C. de inu. sti. do lo: Rñ. minime. nam qō dicit nulli⁹ esse momēti. subaudi q̄tū ad effectū. sic ꝛ als accipiunt B vba. ff. qō me. cā. l. q i carceres. §3 B rñsio non placet. pter vba p̄cedētia ne ꝙrimoniam maleficioꝝ cōmiſ. egtor. ꝛ. et q̄ B vba sint posita. ppe B signifi cant vt qō sit ipſo iure sit nullus. vt. ff. de vb. obli. l. gñal'r. t. C. de legi. ꝛ cōſti. nō dubium. in fi. Dic ꝙ B cē referēdu? ad sacramēta tm̄ p vim egtorta de q bus. §. dīgerat: qō. pbat ēt vbuꝫ aduersatiue posi tuꝫ. ppē p̄cedēs vbū ſpon te. Sed in isto ꝙre magis tollit iuramētū ipſo iure ℑctus: Rñ. q̄ effectus iuramenti debilioꝝ est: eꝝ eo em̄ nulla inducit obligatio: ſ3 robur q̄ddā qō ſtat cōtractui cui accedit. ſ. q possit efficaciter ℑueniri q als nō pote rat auxilio reſtōnis obſtāte si ſpōte iterponat. B ꝙ effectus *q̄ſi debilioꝝ tollit vi. vel metu illato: qō nō est in effectu q eꝝ ℑctu inducit q̄ſi fo tior: q eꝝ eo inducit vltro citroꝙ obligatio. vt. ff. de v. ſig. l. labeo. ꝛ ſuꝑadicta lectura lego ſm literā talē quā babebā: p vim aūt ꝛ metū iuſtū subaudi sacramēta interpoſita: ſc3 a puberib⁹ de qb⁹ dictū est.

d ¶Egtorta. boc est dicere B qō dictū est. §. vez est i iuramēti⁹ a pubeꝛib⁹ ſpōte egtortis. nā iuramēta egtorta p vim vel metū nedū ab eis: sed etiā a maioꝛib⁹. ggv. an. nulli⁹ momēti sunt ipo iure magime si fuerint ſup eo exposita nec deponaꝫ querimonia maleficioꝝ cōmiſſoꝝ ꝛ merito dixit magime: qꝛ reipublice intereſt ne maleficia remaneant ipunita. vt. ff. ad. l. aql. ita vulneratus. cū cōcordantijs ibi poſitis.

¶De allodijs.

*Als ad hec.

e ¶Hoc. *Nō poterit. Et no. hic casum quē in ſumma not. ſ. q vaſallus amittit feudū ſine culpa ſua. ſicut ꝛ als gs amittit feudū nō ſua culpa: ſed ꝑpter culpaꝫ alteri⁹. vt. §. in qui. cau. feu. amit. §. deniq. ꝛ. §. ſi vaſall⁹ feudo p̄iue. cui defe. c. j. Sed nūquid in isto casu tenebit ei ad intereſſe dñs. ſ. vt vel ei p̄eſtet eſtimationē vel aliud ſibi det feudū eiuſdē q̄titatis ꝛ bonitatis: Rñ. puto q̄ sic tanq̄ ſi cū inueſtiuiſſet. de re alie. vt. §. ſi de feu. va. interpel. fue. c. negocium. ꝛ. §. de inuesti. re. alie. c. cū de re. cum enim imperator p̄ bāc. l. illud beneficiū ei nō abſtulit: merito in veteri conſuetudine relictum intelligitur. arg. C. de ap. p̄cipimus. in fine.

Alterius culpa quā doq⁹ no cet.

f ¶Desiderat. ſicut als dī. q̄ rō eqtatis diuerſas ſpecies actionum nō excludit: eꝝ quo ex ſilibus negocijs deſcendunt. C. de cōſti. pe. l. vlti.

g ¶Cum ipſo. vel aliū p̄o eo dño acceptabilem mittendo. vt. j. progi. §. firmiter etiam ſtatuimus.

b ¶Stipēdia. q̄ als dicunt oſtēditie i lōbar. ſ. ℊ̄j. denarios de modio. in alemania tertiā p̄t fructuū feudi eiuſdē āni a q̄ expeditio indicta est ſine q̄ fit egercitus ꝛ B ſm conradū. vt. §. de cap. con. §. ſiſ' in oſtēdi tiis. ſm vo fede. iperatoꝛ demidiū reddit⁹ feudi vnius annit⁹ in alemania ℑ in lombardia. vt. j. l. progi. §. firmiter. etiam ſtatuimus.

i ¶Legitima. i. p ſe vel p ꝓcuratoꝛē ſuū facta p̄ſtitb⁹ alijs paribꝫ forte duob⁹ vel trib⁹. debebit cm̄ dñs cū i. ꝓpria ꝑſona vocare vel p̄mittere ꝓcuratoꝛē ſuū ad eū ꝛ o3 bēre ſecū duos vel tres de paribꝫ. p teſtib⁹ vt veniat ſecū i expeditiōe romana cū ipatoꝛe ſiue rege: ꝛ tūc erit legitia vocatio: ꝛ boc est qō ſequiſ cōiunci p̄ dignes ſuos ꝛc. ꝛ ita nobis bic ſm boc ꝙ iſta vocatio o3 fieri co3aꝫ paribꝫ ad B vt legitima fic: ſic als o3 fieri noua inueſtitura co3aꝫ paribus ad B vt legitime fiat. vt. §. q teſtes ſūt neceſſarij ad. p̄bādū nouaꝫ inueſti. c. j. ꝛ. c. ſeq. vel intelligas bāc legitimā eſſe vocationeꝫ ſi dñs eā rite fecerit vt digi co3aꝫ pari buꝫ ſpacio cōpetēti interynam vocationē ꝛ aliam forte ſeptē vel decē dierū ſpacio interpoſito: ſicut als fieri o3 citatio qñ do min⁹ vult cōtrouerſiam facere vaſallo vel eꝫ. vt §. de milite vaſallo q con tumax eſt. c. dñs vocat militē. Vel etiā dicas ꝙ tūc erit legitima ſi dñs eum vocauerit per comparcs ipſi⁹ vaſalli: puta ꝙ dñs mitteret ad euꝫ duos vel tres de vaſallis ſuis q di cūtur compares vaſallo quē vocat q̄ſi ſimul cum eo pares ſcilꝫ vt debeat ire cū eo dño i expeditione regis: ꝛ ſm B ita construe: ſi de vocatione ſua legitima p cōpares ſuos ſubaudi facta a dño ſuo cōiunci ꝛc. ꝛ ſm hūc intellectū dices ꝙ ſufficit ſi. p. bet etiā p alios ita factā fuiſſe vocationē. ꝓma trī expoſitio vel etiam lecūda melioꝛ videtur.

Probatio nes ino pia teſtes admittun tur.

k ¶Per compares suos §3 qd ſi nō habuerit cōpares: Rñ. forte tunc ſufficiet et p eꝝneos tūc. pbet: ſicut et als dī. q nō ſtes ſunt neceſſarij ad p̄obandū no. inuc. c. j. ꝛ. c. ſeq. ſicut ꝛ als. ꝑter inopiam. p̄bationum tales admittuntur q̄ als reſpellerentur. vt. C. de bere. ꝛ ma. q̄ñ. ꝛ de repu. cōſenſu. ꝛ. ff. de teſti. l. ſerui reſponſo.

l ¶Perdat. ꝛ ita no. B alia ingratitudinē p q̄ vaſall⁹ amittit ꝛ ad dñm libere reuertit: B idē babes. j. l. p̄ꝛi. §. firmiter etiam ſtatuimus: ꝛ ſm ꝙ bas ꝛ alias ingratitudines plene no. in ſumma.

m ¶Facultatē. §3 nūqd B itelligit ſiue fuerit paternū. feudū ſiue nouū: ita vt nō ſolū filⁱ⁹ §3 ēt agnati excludant a dño: Rñ. forte ſic cū ꝛ indiſtincte B dicat. ¶Cū em̄ leg nō diſtinguit nec nos diſtinguere debem⁹. vt. ff. de of. p̄ſi. l. iij. ꝛ de pub. de p̄cio. Itē nōne h talis eſt iniuria q̄ reſpicit dñm cū eū ꝓtēnit q̄ ſecū nō vadit ſicut o3. q̄ o3 oino ad eū p̄tinere feu dū vt bāc habeat fue iniurie vltionē. vt. §. i q. cau. fe. amit. §. deniq. im mo q̄ pl⁹ eſt reſpicit ipm̄ ſpatoꝛē cū eū teneat adiuuare in oca eppedi tiōe: vel dñm ſuū. ꝛ B ē q̄. §. dicrege aut ſub rege ꝛc. cū ēt p B q nō vadit i ipſa expeditiōe: vel aliū nō mittit vt oēm eſt: vel ſtipēdiuꝫ militie nō ſoluit: minuaꝫ vtilitas ipſi⁹. ꝛ vires ei⁹ attenuant. ꝛ B eſt de q̄ lotharius in. l. ſua cōgrit. §. l. p̄gia. ipialis q̄ſi circa mediū ꝛ circa finē. Vel di cas ꝙ B logꝛ tm̄ de nouo feudo vel ēt de veteri ad q̄ nō venit agnati cū eo⁹ nō habeat vaſall⁹: ij em̄ bic nō diſtinguat: nos tñ i iſto casu debem⁹ diſtinguere. ꝛ ſm determiationē veteris ſ̄ſuetudinis intelligere ſ. vt. §3 vaſall⁹ delinq̄t i iſto casu: ꝛ ſi ad filiū nō veniat ad agnatos tñ ſi b3 puenit. ꝛ B ē q̄ o3. §. ſi vaſ. feu. p̄i. cui o3er. c. j. ibi §. ad agnatū q̄ſq; ptineat ꝛc. ꝛta itelligi o3 q̄ legit. §. i q. can. feu. amit. §. deniq. §. vt ibi loq̄ de nouo feudo: §3 ſit h §. a. l. omniſſuꝫ tñ nō o3 vbi ſ̄ſuetudine iudicātis. vt. ff. ō teſt. q̄ſtū. ꝛ ō ſp̄s. ofo. q̄ em̄ bac. l. noua nō ē ſpāl⁹ dictū: B veteri ſ̄ſuetudini relictū itelligi o3. vt ar. C. de ap. p̄cipim⁹. in fi. Prior tñ intellect⁹ verior videtur p rōnem que aſſignat. §. q. cau. feu. amit. §. deniq. cū ibi videaꝫ etiā de paterno feudo loqui.

n ¶De prohibi. feu. alie. per ſedericum.

*Als ad hec.

Alterius culpa quā doq⁹ no cet.

Titu.LIIII.

Jacob. de belui. ē ponit bic allo dium. i. illō qō est ei⁹ ꝑ puū ꝛ a nemie alio re cognoſcit: niſi a ſolo deo. ꝛ facit j. pr. §. ꝛ. §. ſi de feu. fu. gōro. c. ij. ꝛ iij. ꝛ de allodio tangiſ. ff. de reli. l. at ſi qō. §. ſi interdum. ꝛ C. de inge. ma. l. pe.

*Jdē Jacet Alua. et banc multū cōmēdat marcus ano. an trac. ō effectu⁹ iuramēti effectu. lv.

Titu. Lv.

¶Omnis alienatio feudi cōtra banc legem facta etiā anti qua q̄tūcūq; caſſatur ꝛ bonefidei emptoꝛi preciuꝫ reſtituit: ꝛ tabellio qui inſtrumentum tale ſcribet cum infamia p̄iuabitur officio ꝛ manuꝫ amittet. boc dicit. Bal.

Hedericus dei gra romanoꝝ imperatoꝛ ꝛ ſemper auguſtus.

Operiale decet ſo lertiam ita reipub. curā gerere: ꝛ ſubie ctoꝝ cōmoda inue ſtigare: vt regni vti litas ſcoꝛrupta p̄ſiſtat: ꝛ ſinguloꝝ ſtatus iugiter ſeruet illeſus: quapꝛopter dū ex p̄deceſſoꝛe noſtroꝝ moꝛe vniuerſalis curie rō chalie ꝓ tribuali ſedꝛem⁹: a p̄n cipib⁹ italicis tā rectoꝛib⁹ eccleſiarū: q̄ alijs fidelibus regni: nō modicas acceꝑim⁹ ꝙrelas. q̄ beneficia coꝛū ꝛ feu. q̄ vaſ. ab eis re tinebant ſine dñoꝛū lnia pignoꝛi obligauerāt: ꝛ q̄dā colluſiōe nomine libelli vēdideraꝫ: vñ debita ſeruitia amittebāt: ꝛ honoꝛ ipeꝛij et noſtre felicis expeditionis complemētū minuebaſ. Nabito ergo cōcilio epiſcopoꝝ: ducum marchionū: ꝛ comitū: ſimul etiaꝫ ꝛ palatinoꝝ iudicū ꝛ alioꝝ. pceꝛum: bac edictali deo. ppitio perꝑetuo valitura lege ſancimus: vt nulli liceat feudū totū vel partez aliquam vendereve pignoꝛare[12]

ſtitura q̄ ꝑ pōt fieri coꝛā extraneis teſtib⁹? ſi dñs nō b3 pares. vt. §. qui teſtes ſunt neceſſarij ad p̄obandū no. inuc. c. j. ꝛ. c. ſeq. ſicut ꝛ als. ꝑter inopiam. p̄bationum tales admittuntur q̄ als reſpellerentur. vt. C. de bere. ꝛ ma. q̄ñ. ꝛ de repu. cōſenſu. ꝛ. ff. de teſti. l. ſerui reſponſo.

aliquā ſicut ꝓgi. dixit totū vel parte aliquā ꝛc. qđ eſt ꝑ Py. q ꝯiū non tauit. ſ. de alie. feu. c. j. Sed nūqđ poterit ois ꝓpietate feudi obligare ſine cõſenſu vaſalli? Rñ. lex conra. nõ dicit ꝙ poſſit obligare vel non. ſed dicit ꝙ dñs nõ pōt inde facere cãbiū vel pcariū ſine libellum. vt in lombar. de bene. ꝛ ti. l. vlti. ſ. fi. ꝛ. ſ. de ſuc. feud. l. mulier. argu. tñ eſt ꝙ poſſit obligare. vt. C. de vſufru. l. ij. ꝛ. ff. de pig. ac. tutor. in fi.

a ¶ Seu alienare. ſi autez alienauerit deinde redimit. argu. eſt ꝙ nõ amittat. ff. de ali. iudi. mu. cau ſa fac. l. eg boc. ſ. ſi quis. ꝛ ff. q. mo. pig. vel hy. ſolu. ſicut. argu. ff. depo. l. j. ſ. fi rem. imo caſus ꝯpſi ſus eſt. ſ. ti. qđ iuris ſit ſi vaſallus poſt alienationē feudi illud recuperet. c. ꝓterea. Quid ſi vaſallus legauerit feudum cẽneo ꝓſus. vel cẽneum de feudo beredē inſtituit nullis agnatis vel deſcendētib⁹ relictis? Rñ. non vt alienatū vt ſic dñs eum inue ſtire cogat. vt argu. ff. de ali. iud. mu. eg boc. ſ. ſed beredē. ꝛ de leg. iij. l. pater. ſ. iulian⁹. ſed q̃ſtioni huic accedit ꝛ illa an per alium liceat feudo ſuire mihi tñ videtur ꝙ nullo mõ cogi debeat dñs eum inueſtire: q: nõ tenuit legatum vel heredis inſtitio in feudo facta: nec em̃ valet ordinatio defuncti i feudo facta. vt. ſ. de luc. feu. in ꝓin. ꝛ. ſ. quiter oliz po. feu. alienari. ſ. donare. Sed nõne vaſall⁹ pōt feudū i dotez dare ꝑ filia ſua? ar. eſt ꝙ poſſit. C. de natu. libe. l. iij. in fi. ꝛ. ff. ſi qđ in frau. pa. l. j. ſ. fi. ꝛ ſi. ꝛ. ff. qui. mo. pig. vel hy. ſol. ſicut. ſ. qđ ſi in dotez. caſus tñ eſt ꝯpſius ꝙ nõ pōt. vt. ſ. quiter olim poterat feudū alienari. ſ. donare. Sed nunqđ poterit in emphyteoſim perpetuā dare? Rñ. forte nõ cũ emphyteoſis perpetua nõ ꝓcul ab alie natione diſtet. vt in autẽ. de non alie. aut permutā. eccle. rebus. ſ. alienationis. coll. ij. ꝛ. ſ. nos igitur.

b ¶ Sine permiſſione. Quid ſi dominus permiſit vẽdere amico ꝛ vaſallus poſtea vendidit alij? arg. eſt ꝙ nõ poſſit. ff. qui. mo. pig. vel hy. po. ſol. ſicut re cooperali. ſ. illud.

c ¶ Preſcriptione. quicqđ ſuper facto preſcriptionis notandum eſt. ſ. de capi. con. c. j. bic repetas.

Inualidū d ¶ Cõualeſcere. Ho. ergo ꝙ eg tpis diuturnitate nõ ꝓualeſcit qđ ante temporis inualidū fuit: ſicut alꝫ in aut. vt nulli. iudi. ſ. nulli. ꝛ. C. de pactis. ſi certis. ꝛ. ff. fami. her. q̃dā. argu. ſ. ita ſunt. C. de poſtu. l. iij. ꝛ. C. de ſ. iudi. l. ij. ꝛ. C. ſi maior. fa. ra. ba. l. j. ꝛ. ij. ꝛ in ſum. vt in li. py. tertio quaterno. vl tima charta. qđ. ſ. digim⁹ ꝙ ab initio validū ꝛc. ꝛ ru. ꝛia ſequẽti.

diuturnitate nõ cõualeſcit.

e ¶ Eg empto actione. q. d. ſi fuerit malefides ẽptor non poſſit ꝓcium repetere. ꝛ B ió ꝙ ſciens rẽ aliẽ emit. vt. C. de euic. ſi fundū qđ veruz puto. qđ cũ. l. bonefidei ẽptor ꝑmiſit ꝓcium repetere: malefi. emptor⁹ videtur ꝓhibuiſſe. ar. ad B. C. de pac. cõuẽ. tã ſup do. l. vlti. ꝛ. ff. de com pen. l. qđ labeo. ſimo nec vẽditor⁹ eſt retinebit ſed eo carebit. vt. ſ. in cõſti. lotha. circa fiñ. ꝛ applicabil⁹ fiſco q ſucceſſor⁹ ẽ male acgſitorū. vt. ff. de iure fiſci. l. lucr⁹. nec puto ꝙ emptor⁹ malefi. def repetitio ꝓcij etiã ſi cautum ſit ei de euictione cum ſ. l. iſtã ſciens fecerit vt aliud ſit in re ſimpliciter alienata: ſm qõ ꝛ in. ſ. l. fi fundum. de euict. ꝛ. C. com. vtri. iu. ſi fratres. ꝛ ſ cenim aliena qđ vendere poſſe nulla dubitatio eſt. vt ff. de ſbden. emp. ꝛ ven. rẽ aliena. ꝛ boc forte ſi vt aliquam penam ſuſtineat de tali illicito cõtractu ab eo ſcieter facto: ſicut ꝛ notarius qui in plus puniẽ cũ officiũ ꝛ manũ amittat cũ infamia. vt. j. ſequitur. ſ. ſcriba vo ꝛc. ſic ergo empto: bonefidei repetet ꝓcciũ. ꝛ boc verum eſt etiã ſi actum fuerit inter eos ne aliqđ euictiõis nomine ꝓeſtaret. vt. ff. de ac. emp. ꝛ ven. l. eg empto. ſ. fi. Sed nunquid ad intereſſe poſſet agere ſi vellet ꝓcium dimittere? ꝛ quare non cum boc nõ ꝓobibeatur. vt. C. de euic. empti. ꝛ aget actione eg empto. vt ibidem dī. ꝛ. ff. de euic. vendito? hoīs: niſi forte velles dicere cõtrariũ ꝙ venditio nulla ſit.

f ¶ Sibi licere. que vtiq; licebit ſi nõ vendant: ſed vere in feudū dãdo inueſtitura faciãt. vt. ſ. e. ti. ſ. illud quoq;. arg. C. manda. ꝓ diuerſas. ſ. fi. ꝛ. l. vlti. vel forſan. q: ꝓhibuit alienari ꝓ boc ꝛ in feudū dari. ar. C. de re. alie. nõ alie. l. ſi. de bac autem materia dices ſm qõ notaui. ſ. de capi. con. c. j.

g ¶ Emittant. Jn totū ſi totuz alienauerit. aliogn ꝓ ea pte ꝓtazet ꝓ qua aliẽatuz fuit. vt. ſ. de vaſ. q̃ conſti. lotha. bñ. alie. c. j. Sed nunqđ alꝫs poterit vaſallus dño ſuito re nunciare feudo: vt ꝓ ſic. arg. ff. de ope. libe. interdum. Sī vt q̃ non poſſit ſicut nec eo iuito dñs au ferre pōt. nã vtriuſq; gſa daf ſcz dñi vt fuitium va ſalli habeat. Jtez vaſalli vt fructus feudi habeat nõ pōt altero iuito tali pacto renunciare. arg. C. de actio. ꝛ obli. ſicut. ꝛ. ff. de vſufruct. ſed cum fructuari⁹. in ꝓnc. ꝛ. l. ꝓdicta interdum: Rñ. q: nõ ſola renũciatio: ſed cã cũ ſolut. ſed ſt: ꝯpſſim de conſuetudine q pōt. vt. ſ. de vaſ. qui contra conſti. lotha. bene. alie. c. j.

b ¶ Reuertatur. Ipſo iure. vt puto q̃tum ad vaſallū q id alienauit ꝛ tradidit cuz alienatione facta ſtatim ſit dño aptuz. vt. ſ. ti. qđ iuris ſit ſi poſt alienationem feu. va. id re. c. ꝓterea. ſi fi. q̃tū vero ad emptorem non puto niſi ꝓ ſniam cuz alꝫs nõ poſſet agere de euictione ꝛtra venditorem cum ſit bonefidei emptor. vt. ff. ō euic. l. j. C. de euic. l. ſi fũdum. idem etiã intelligo de vaſallo ſi cõmittat fe lomiã ꝓ quã feudū amittere debeat: q: cuz adhuc habeat ſcilz vt tñ ipſum per ſententiam amittere debeat: nec enim oz vaſallus feudū amittere ſine certa ꝛ cõuicta culpa laudãda ꝑ iudiciũ pariũ ſuoꝝ. vt in lombar. de bene. ꝛ. t. tri. l. fi. ꝛ. ſ. de feu. ſine culpa. non amit. c. j. ꝛ. ſ. quo tpe miles inue. petere de. c. iij.

i ¶ Damum amittat. nã ꝛ alꝫs puniẽ pena irreuocabilis egiliꝫ. vt. C. de ſacroſan. eccle. iubemus. ſ. penul. in fi.

k ¶ Xiij. annis. * qui forte reſtituetur in integrũ ſi fuerit minoꝝ. xxv. an. cum boc ipſo leſus ſit ꝙ. j. id tempus non petijt.

l ¶ Negligentia. niſi iuſta de cauſa ſtaret: tunc em̃ ſecus eſſet: que autez ſit iuſta cauſa. ꝑpter qđ poſſet ſtare dicit. ſ. quo tempore miles inueſtitu. petc. debeat. c. j. ꝛ. que ibi notantur bic repetas.

m ¶ Petierit. pollicendo fidelitatez. vt. ſ. de j. cap. con. c. j. ꝛ. ſ. in q. cau. feu. amit. e. j. ꝛ que ibi notantur bic repetas.

n ¶ Cõpetenti. puta forte q̃ dinumerabuntur ei vicena milia paſſuuz ꝑ ſingulos dies donec fuerit in egercitu ꝓeter eũ dẽ quo vocat⁹ fuit vt iret. ꝛ ꝓter eũ diem quo ſe dz reſentare: ꝛ boc ad eg̃pllũ eius q ꝑmiſit ſe ſtaturum in iudicio. vt. ff. ſi quis cau. l. j.

o ¶ Alium ꝓ ſe. Notare potes bic. arg. q̃ vaſallus poteſt feudum ſeruire ꝑ ſubſtitutā perſonam duz tamen ſit domino acceptabilis ſm q̃ bic dicitur: boc idem notatur. ſ. ſi de feu. cõtro. fue. c. ſi quis deceſſe rit. ꝛ puto q̃ acceptabilis debet eſſe domino ſi pereque bonum vt ipſe eſt vaſ. ei mittit. arg. ſ. de. l. con. c. eg̃ eadem lege. ꝛ. ſ. titu. ſi de feu. con tro. fue. ſi quis deceſſerit.

p ¶ Dimidiũ. aliter obſeruaꝫ p conradũ in lõbardia. ꝛ aliter in alemania. vt. ſ. de capi. con. c. ſimiliter in oſtendit⁹. Accur.

q ¶ Plures dominos. ar. ff. de vſufruc. ſi cuius: q: ibi pluribus dñis fructuarius ſatiſdare oz. vt. C. de ſer. ꝛ aqua.

r ¶ Compellatur. Sed cui debit electio: vtrum ipſis dñis an vaſallo? Rñ. videtur ꝙ vaſallo debeat dari. ſ. vt eligat que⁹ voluerit eg̃ dominis. argu. ff. de iure do. plerũq;. ſ. vlti.

s ¶ Ad aliũ trãſferat. ſ. iure ꝙſuetudinario ad minoꝛẽ dñm: ſz ad maioꝛẽ pōt q: tũc nõ ledit vaſall⁹ niſi fit ꝑuat⁹ forte. vt ar. C. de fun. limitro. l. ij. lib.

† Facit ad B. C. de pactiſ. l. ſi certan. ꝛ. ff. ō regu. iuri. qõ ab initio. ꝛ l. oia. ꝛ iſti. ō leg. ſ. an ſuo. et. ff. ō le. j. l. cefa. ꝛ de ſena. l. filia. Ja. de belui.

† Facit ad boc. ſ. ſi de feu. fue. cõtro. ſimiliter. ſ. ca. ſi qđs deceſſe rit.

Seruire vaſall⁹ feudo ꝓ ſubſtitutum poteſt.

Fiſcus eſt ſucceſſor male acgſitorum.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

l.ij.lib.ff. Vel dicas q ad minorē dñm pōt trāsferre nō ad maiorē. ar. ff. de alie. iudi. mu. l.i. z.iij. z.C. ne liceat. po. l.ij. vel dicas q ad omnes transire pōt. ar. C. de Sbē. emp. z vēdi. dudū. z. ff. si qs a parē. ma. fue. l. ij. z vlti. z hic subau. ius vas. vel non pōt transferre oīno sed retinendo directū oīnium pōt. ar. ff. de of. pte. l. pen. Vel localis est: qđ non placet. C. de no. codi. componē.

L.j. in fi. scđe constitu. Vel dic referre vtrum totam curiā vendat vel tm̄ feudū vnius vasalli. Jn prio casu pōt: q. q̄das p se non trāfeūt q̄ cū vniuersitate trāfeunt. ff. de acq. re. do. q̄dā. z arg. ff. de Sbēn. ep. i modicis. verūtn̄ B satis vī determiari. ś. de le. cōra. ś. eq eadem. l. q̄d fi vasallus decesserit relictis duob⁹ filijs q̄rus vn⁹ vtilis ē ad fuiedū: alter inutilis: nūqd tm̄ vtilis succedet cū z dñs in B cōsentiat: Rñ. bec q̄stio est disputabilis fm̄ conradū: q̄dā tñ digerunt p succedet. z quidam non. vt. ś. tit. an mu. z als imperfe. c. nullus.

a ¶ Dominus offenderit. Quid si vasallus felonią cōmisit ante investituraz vel post. ś cū inficiat eam felonią vel pater vel bē redes eius. nūnqd obstat delictū: Rñ. non. ar. ff. de dolo. l. z elegāter. ś. pe. Jdē ēt si ꝑsiteat q̄ deuestiri nō pōt nisi pri⁹ iue stiatur eo q̄d nō b3. ar. ff. de edi. edic. boue. ś. fi. sub cōditione fm̄ co.

b ¶ Priuetur. nunqd ꝑpter factū p̄ris filij amittit feuduz auitū: Rñ. q̄dā ita: q. z auitā hereditatē. arg. ff. ad. l. cor. de fal. si qs p̄ris sui. Sed arg. ś. ff. de fena. l. mācipatū. in fi. l. fm̄ co. Sed dicas q amittit. vt. ś. si vasal. feu. pri. cui defer. c. j. Quid si vasal. bñs auitū feudū cōmisit delictū ꝺ dñm eę q̄ poterit ei feudū auferre: ś oīs remisit delictū vasalli. deinde decessit sine liberis vasallus nūqd repellunt agnati vt est ꝛsue tū cū est feudū ab eo acq̄situ: Rñ. imo agnati vt i feudo paterno succedunt: nō vt in nouo arg. ff. de pecu. peculiū. ś. fi. ab ere alieno.

Vbere⸗s mo uere nō ꝺs q̄ defunct⁹ tacuit.

c ¶ Mō succedit. Quid si vasal. ꝺ dñm offensam ꝺxit nec dñs in vita sua aliquid dixit nūquid post mortē dñi a vasallo pōt auferri feudū: Rñ. non potest. q. non ꝺs bereꝭ mouere q̄ defunctus tacuit. C. de inoffi. testa. omnimodo. ś. j. z de reuo. do. l. vlti.

d ¶ Domesticis. q. dicanť domestici babes. ff. de iur. om. iu. q iurisdi. z de pe. rescicidū. C. de bis q ad ec. ꝑfu. prīti. ś. fanc. z de q̄stio. p̄dem.

e Alīū vasallū. No. ś h q vasallus pōt babere aliū vasallū de feudo suo: nō ergo intellegit ꝑerator: iste verbo alienationis prohibere donationē in feudū: z boc verus est dum tñ sincere z sine fraude boc fiat. vt. ś. qualiter olim po. feu. alie. c. necessitate. nisi forte velis intelligere fm̄ eos q Jnū dicūt: q̄ bic intelligit fm̄ voluntatem domini.

f ¶ Priuet. ś B q̄re cū nō sit ei⁹ vasallus. ar. ff. ꝑ so. nā socij. z arg. ff. de v. sig. modestinus. z de li. agno. si qs a li. ś. si qs a liberti liberto fm̄ co.

g ¶ Nisi reqsitus. Quid si vasallus me⁹ aliū fecerit de eodē feudo z vlti mus vasallus feudū alienauerit. arg. ff. ꝑ pmo oīno. i. mibi cōmittat ff. de ser. eꝓpo. l. pe. z. ff. de acq. pos. q vniuersas. ś. fi. z. l. si colonus. z. l. q̄uis. ś. j. z. l. si id q̄. z ita ꝓim⁹ habebit laudimiū q̄ iniquū nō videt ꝑpter timorē future amissiōis. Sed arg. ś. est ꝺ fm̄ conradū. Sz nūqd vasallū dñs coꝛigere poteſt vt ei feudū ostendat. ar. est q̄ sic possit. ff. de ac. emp. z ven. titius beres. Sz nunqd vasall⁹ dñm q ei feudū de ca mera debet poteſt cogere vt ei possessiones eę quib⁹ feudū ꝑcipere debeat ꝓesteꝛ: arg. est q̄ possit. C. de dona. si qs argentū. ś. j.

b ¶ Dnus. ś. q. als sūt vasalli eiusdē dñi de alijs feudis z feu. de quo est q̄stio inter eos ptinet ad cūdē dñm z vterq; cōtēdit sibi feudū cē: alio quin si nō essent als vasalli sed vterq; diceret se esse vasallū ipsi⁹ de eo feudo vel etiā diuersos inuestitores dicerēt se bēre de eo: tūc coā iudice vel arbitro cā determinari debebit. vt. ś. de pace te. ś. si duo. z. ś. si. z. ś. de. l. conra. z si inter pares. nec vnus alterū poterit inuitus trahere ad iudiciū curie vel dñm cū vnū ꝓducūt inuestitorē. verūtamē si curia eū vocauerit ter/tūc nō poterit ei ꝑegamē declinare. vt. ś. ti. an apud iu dicez vel curiā dñi q̄stio feudi terminari debeat. c. ex eo qđ. ś. origim⁹. z. ś. de inuesti. i mari facta. ś. illud. z fm̄ B. ś. iste nō ꝺicit ꝑdictis. c. ś potius diuersa sunt q̄ aduersa. z de boc dices fm̄ q in summa no. Sz qđ si dñs nō vult cognoscere: Rñ. tūc poterit vasallus cū facere compelli a maiori iudice sub quo erit. argu. ff. de arbi. l. j. z. iij. ś. j. vel etiā actor poterit alterū cōuenire sub iudice rei. Sed nūqd ab initio potę runt ipsi litigantes ire sub alio iudice z non sub dño saltē in cōcordia

sita q̄ sua ab illo iudice lata teneat. Vel nūqd tenebit sua tanq̄ a nō suo iudice lata? Rñ. forte non tenebit q̄m imperator voluit q̄ oēs esset cognitio z determinatio istius cause: q̄ alijs iudicib⁹ vī. ꝑhibuisse cognitionē z vasallis ne ad alios iudices irēt. ff. de cōdi. z demō. cuz ita. Sed est arg. ś. ff. de iudi. cū ꝓtor. ✠ zar. C. de pac. quen. tā sup do. l. si. z ff. de cōpen. quod laboo. si q̄ scecerint s legez fecerunt. vñ nō ꝺs tenere qđ factū est ipo iure. vt. C. de legi. nō dubiū. nā q nō facit qđ ꝺs ius facere intelligit. ff. de re. iur. q nō facit. z argu. C. de iude. z celi. celicolarū. i fi. z dñs in euangelio. Qui nō est mecum ꝺ me est. z alibi: q non seminat mecū dispergit: vel dicas referre vtrū per errorē iuerit ad aliū iudicē an scienter. in primo casu non tenet. in secūdo sic. ꝓgando eius iurisditiones: vt. ff. de iurisdi. l. j. z. ij. z. C. de iurisdi. om. iudi. l. ij.

* Als ē cō iurisd. om. iudi. ꝓtor.

¶ Preterea si inter duos[b] vasallos de feudo sit controuersia/dñi sit cognitio[c] z ꝑ eu⁹ controuersia terminet: si vo inter dñm z vasallū lis oziat: ꝑpares[k] curie a dño sub fidelitatis debito cōuratos terminet[l]. Jllud q̄s sancimus vt in oī sacrameto[m] fidelitatis imperatoz nominatim excipiatur[n].

¶ Que sint regalie. Titu. lvj.

Regalie[o] armandie vie publice: flumina nauigabilia z ex q̄bus fiūt nauigabilia portus: ripatica: ve ctigalia: q̄ vulgo dicuntur telonia monete: mul ctaruz ꝑnaruq̄z cōpēdia: bōa vacātia: z q̄ vt ab indignis legib⁹ auferūt: nisi q̄ specialiter q̄busdā cōcedunt: z bona cōtrahētiū incestas nuptias: cōdenatozum z ꝑscriptozum fm̄ q in nouis cōstitutiōibus cauetur:

i ¶ Cognitio. sed in q̄ loco stabit ad cognoscēdū: Respon. vbi ipse statuere voluerit salua honestate sua z vbi maiozum eius mos fuit cognoscere iter pares suos si eos habuerit. ar. ad boc. ff. de iusti. z iure. l. pe. in fi.

k ¶ Per pares curie. qui in cōcordia dñi z vasalli eligent: sed si dissenserint in eis eligēdis/tunc dñs fm̄ eliget que vel q̄s voluerit: z postea vasall⁹ fili⁹ faciet ꝺs nūcz a dño cōprobatū: ita tñ q̄ ille vasallus nō eligat ꝑ pari iuito dño vel vasallo q fidelitatē dño nō iuraurit. vt. ś. de cōtro. feu. aqua ꝑtemi. c. si inter dñm. z ꝺ forte ea rōne q̄m debēt sub debito fidelitatis cōiurari a dño fm̄ q̄ ꝺ bic statim sequit: z bec vera si dñs ꝺs pares fm̄ q dicit. ś. ꝓedic. c. si inter dominū. Si aūt nō ꝺs pares tūc iudicis illi⁹ q cōuenit vel ei⁹ in cui⁹ foro res est erit cognitio: cum actor debeat sequi forū rei. C. de iur. om. iud. l. ij. z. C. vbi in rē actio. eq. debe. l. fi. Sed qđ si domin⁹ nō vult rūdere cuz cōuenit a vasallo vel vasallus a dño: Rñ. tūc ꝓcedēdū est fm̄ q̄ ꝺ. ś. de milite vasal. q cōtu. est. c. dñs vocat militē. Cōsueuit q̄ri i q̄ loco debeāt stare pares ad cognoscēdū iter dñm z vasallū: ad q̄ ita rūderi pōt vt i eo loco stare debeāt de q̄ actū fuerit inter dñm z vasallū: si aūt nō appareat de q̄ actū fit: tūc stabit i eo loco in quo factū fuit cōpromissuz a partib⁹: z tūc poterūt pares iubere ꝑti bus vt debeāt venire coā eis in q̄cūq; ꝑte voluerint illi⁹ loci: cum tñ facile partes in eo loco venire possint: nec sit loc⁹ ibonestus puta popina vel lupanar. z B ad eq̄plū arbitri. vt. ff. de arbi. si q̄ dies. ś. si arbiter. sed si pares nō possent cōcordare de loco: tunc forte dñs poterit iubere eos adesse vbi voluerit salua honestate sua. vt. ś. no. est. z boc iō q maior iudex est inter eos cū ab initio debeat eos cōiurare fub debito fidelitatis vt dictū est: si aūt nō est loc⁹ cōpetēbilis in q̄ iudicare debeant/tūc videat ille loc⁹ cōpetēbilis q̄ solet iudicari sine incōmodo litigātiū. ar. ad B. ff. de iudi. si loc⁹. Vel forte posset dici q semp est oīi electio vbi voluerit cām ventilari. sicut z als ꝺs pmo electionē pariu vt dictū est. z ad boc est arg. ś. de mi. qui. cōtu. est. cū ibi dicať q pares debeāt oīm adire: z est salua reuerētia competenter cogere ꝛc. Vel dicas q dñs pmo eliget vnū locū in q̄ pmo cā incipiať: z vasallus eliget aliū si voluerit. in quo vicissim ventilabit cā p terminos statutos p oz dinē. si. semel in vno z post i alio: sicut als dñs ꝺs pmo electionē pariū vt dictū est: postea vasall⁹: vt cā eq̄ lace trutinet. nec mirū cū dñs ꝺbeat reddere vicē vas. de bis q̄ vasal. teneť dño ꝑstare. vt. ś. de foꝛ. fidel. in fi.

l ¶ Terminet. z bec vā sunt q̄ dicunť in. ś. isto q̄n q̄stio ē de feudo inter do. z vasal. vel iter duos vasallos. Quid q̄ si inter dñm z aliuz q non sit vasal. de feu. q̄stio est. vel inter vasal. z aliū: Rñ. tūc sub alio iudice sub cuius iurisdi. erūt vel saltē res terminari debebit. vt. ś. de pace te. ś. si duo. z. ś. si. z. ś. de le. con. c. si inter pares. cuz em̄ iste casus non fit ꝺsuetudinib⁹ cōꝓhensus: merito lege scripta vti fine calūnia possumus. vt. ś. de cog. feu. c. j. vñ dicēdū est q̄ actoz sequať forum rei.

m ¶ Sacrameto. iurat ergo vasallus oīo fidelitatez z eōuerso ita do mino vas. vicez reddere debet. vt in decre. ggij. q. vlti. de foꝛ. fidelita. in fi. z. ggiij. q. v. ꝓdest. in medio. vbi ꝺ sicut dilectionē iuffi sunt terren tibus dare qui timent ꝛc. Accur.

Sñialis locutio ꝑsonā loquentis nō conꝓhēdit.

n ¶ Excipiať. nūqd seipm̄ debebit excipe cū iurat fidelitatez ꝺ oēm boiez: Rñ. nō. q nō ē i illa vniuersitate. nā i sñali sermone nō intelligit ꝑsona loquētis. ar. ff. cōia ꝑdio. quicqd.

o Egalie. subau. iurat armandię. ¶ Que sint regalie.

a ¶Angariarum . angarie sunt personales prestationes. perangarie eg quibus prestantur pecunie et opere: ꝛ colligitur obscure. ff. de mu. et ho. l. munerum. §. patrimoniorum.

¶Quot testes sunt necessarij ad pbandam ꝛc.

b ¶I vasallus. Dec leg ꝛ pau cis consuetudinibus inuenitur: et ideo super eam dubito. fit leg vel non. vñ circa eam non insisto.

¶De notis feudorum.

c ¶Otãdum. Dic intitulatur de notis feudorũ quia potĩ? pauto fore notas siue notulas sup feudis factas ꝙ debeant esse de textu cõsuetudinum: ꝛ hoc videt pbare eg eo ꝙ quasi oẽs approbantur p leges romanas et lombar. vnde quasi glosulas eas reputo vsq; ad fi.

angariarũ: pangariarũ: ꝛ plaustrozũ: ꝛ nauiũ ꝓstatiões ꝛ extraordinaria collatio ad felicissimã regalis numis expeditionẽ: ptãs ꝓstituẽdo? magꝛatuũ ad iustitiã expediẽdã: argẽtaria ꝛ palatia in ciuitatib? cõsuetis: piscationum reddit? ꝛ salinarũ: ꝛ bona cõmittentiũ crimen maiestatis: ꝛ dimidiũ thesauri in loco cesaris iuenti nõ data opa: vl' loco religioso: si data opa: totũ ad eum ptinet.

¶Quot testes sũt necessarij ad pbandaz feudi ingratitudinẽ.

Titulus. lvij.

¶Ad pbanduz ingratitudinẽ delicti quinq; testes regrunt idonei: opinionis integre ꝛ manifeste probantes. b.o.

Imperator? Den. Aug. vniuerso populo ꝛc.

S I vasallus? inhonestis factis atq; idecẽtib? machinationibus dñm suũ offẽderit: insidijsq; eum clãdestinis vel manifestis appetierit: vl' inimicis ei? suas amicitias copulauerit: atq; ĩ aljs sic vsus? est vt poti? inimic? q; fidelis esse credat. vel si eu? cure bitauerit/seu in campestri bello suũ dñm reliquerit/seu do pziuabitur. qõ nõ obtinere sancimus nisi qnq; testibus summe atq; integre opinionis pbatũ fuerit manifeste. Datum. viij. idus Aug. feliciter.

¶De notis feudorum. Titu. lviij.

S Notandũ q; mozis est in fi. libri supponere regulas ꝛ aliquas cõclusiones idcirco actor huius operis quasdã notulas ꝛ regulas elicit concludendo per eas terminans opus suũ: vtde ẽm Bal. cõclusiones in qualibet materia feudorum. hoc dicit Bal.

S Otãdũ est in feudo qõ de cauena seu camera oz nõ debere dari nisi cũ sit ĩ camera vel cauena vñ solui possit: vel si ita euacuata sit cauena sine culpa ꝓmissoris: expectãdũ est donec interim de cauena vel de camera dari possit: dñm autẽ feudi dare posse intelligit si cre alicno deducto: nõ eñ equũ ẽ cã videre egentẽ quã ꝓius habuit in cõiugẽ vel amicũ: q; aũt pares tñ debeãt itereſſe inuestiture feudi ꝛ nõ alij: ℞ tũc verũ est cũ dñs vasallos alios habuerit. Alioqn adhibeat dñs quia ꝙs meliores poterit liberos tñ: argumẽtatiõe legis de vltimis volũtatib? ĩ lõbarda: sc; illa q; dicit si qs donationẽ facere voluerit de suis reb? alicui vel iuestiturã adhibeat sibi de paretib? suis: ꝛ p eandẽ legẽ viuãt duos testes idoneos vel tres vel plures: pluralis eñ locutio duoꝝ nũero ꝓtẽta est. ¶Itẽ sciẽdũ ẽ ñ cẽ ipedimẽtũ iuestiture ꝛ si iuestiturã faciat de re quã cõcz dñs bẽat cũ aliã: q; si ꝑte dividere noluerit ille cũ q; hz rẽ cõcz q; iuestiuit: põt cogere p iudicẽ ille q; iuestit? ẽ vt diuidat. Itez bẽdes ei? necesse bñt tenere firmã iuestiturã quã pr? fec. Itẽ eadẽ lege ꝛ eodẽ iure oz bẽe rẽ iste q; iuestit? ẽ quã bẽet q; cũ iuestiuit cũ cobẽde suo sc; vt adeq̃tio pcurrat vsq; ad. xl. ãnos. Itez iuestitura p se ꝛ p suũ nũciũ dari ꝛ accipi põt: q; oia supra dicta colligi pñt p supradictas leges lõgobar. titulo de vltimis volũtatibus. l. si qs. ꝛ. C. cõ. diui. l. j. ꝛ. ij. Idcirco pares necessarij sunt ĩ iſtis iuestiture ꝛ nõ alij: ne qd excogitet falsitatis ĩ pniciẽ dñi: aljs testib? iducẽ cozrupt? fozte pecunia/vel odio/vel gr̃a: q; nõ fũt suspicãda ĩ paribus. ¶Si iſtrm dicerẽt falluz: a dño dareẽ defensiõ vasallo q; iſtrm ad se deferret: vt in lõbar. q̃r qs se defen. de. l. de charꝛ. ꝛ auferet dño q; vitatez nouerit: z iniquum erit si aliqs ex dono suo cũ dñi ẽ defensio ex ordie cũ vasallus nõ possideat. ¶Notãdũ ẽ q; oz oi cõtrouersia q; ĩter dñm ꝛ vasallũ ozir si pares vitatẽ nouerit oĩno cogi a dño debere: ꝛ parib? dicere vitatẽ: q; si dicãt se nescire cũ sciãt: ꝛ vasall? postulet: dñs eos coget iurare: ꝛ vitatem dicere: vt. C. de testi. l. si qñ. ꝛ i lõbar. vt iudex vn? ꝛc. ꝛ in tit. q̃r qs se defen. de. l. si q̃lisq; cã. ꝛ ti. de testi. vt quicũq;. ꝛ. l. vlti. cũ dat dño defensio de iuestitura q; oz eẽ facta: iurare oz se iuestiturã nõ fecisse: cũ ꝙ dat succesꝛi ei? iurare oz se nõ credere iuestituram factã eẽ ab ãcessoꝛe suo. ¶Si q; iuestitura fcã dicet: semp oz noiare dñm a q; iuestitura facta oz: cũ multũ discrepet facẽm bñditariuz a ꝓncipali sacẽo. C. de re. cre. ꝛ iureiurã. l. iij. ꝛ. l. gñaliter. ꝛ vt habes de tutoꝛe q; iurat qõ credit ꝛ estiat. vt. C. de iura. calũ. l. ij. de ꝛsciẽtia eñ sua iurare oz ꝛnõ de alieno facto: cũ iniquũ sit aliqđ iurare de aliẽo facto heres vel succesꝛ nec ẽt filiꝰ. vt. ff. rerũ amot. l. marcellus. §ꝫ ꝓinũ repit in lõbar. q; ꝛ filius minoꝛ ẽtatẽ habeat q̃ pater: tñ oz precise iurare patrẽ suũ nõ fuisse debitoꝛem: vt in lõbar. qualiter quis se defendere debet. l. si contigerit.

¶De statutis ꝛ cõsuetudinib? cõtra libertates ecclesie editis: ꝛ ĩmunitate locoꝝ religiosoꝝ vbiq; mozantiuz: ꝛ fori pziuilegio/ꝛ gazaris/ꝛ pataremis ꝛ aljs hereticis eozũq; succesꝛibus: ꝛ nauigijs peregrinis ꝛ aduenis quocũq; locoꝝ bospitantibus eozũq; succesꝛibus: ꝛ de agricolarum securitatibus. Titulus vnicus.

¶Cõstitutiones Federici scẽi imperatoꝛis incipiunt.

Federic? dei gr̃a romanoꝝ iperator? ꝛ semp augustus: marchionib? comitib? cunctisq; populis quos clementie nostre regit imperium Salutem ꝛ gratiam.

A Ddie q; de manu sacratissimi pr̃is nr̃i summi põtificis recepimus ĩperij diadema: curauim? ad dei ꝛ eccl'e sue bonoꝛẽ edere q̃s dã leges q̃s in pñti pagina iussim? annotari: p totũ nr̃m ĩperiũ publicãdas: p ipialia vobis scripta ꝓcipiẽdo mãdam? q̃ten? eas q̃sq; l'as in suo distrctu irrefragabil' ꝛ icõcusse fuet ꝛ fũt be leges. Addec? ꝛ bonoꝛẽ ĩperij ꝛ laudẽ romani ꝓncipis nihil oĩno magis vr accedere q̃s vt expurgati q; busdã errozib? ꝛ iniqs q̃rũdã statutis penit? destitutis: decetero eccl'ia dei plena gete vigeat: ꝛ secura gaudeat libertate. Sane adeo ifideliũ q̃rũdã ꝛ iniustozũ iniqtas abũdauit/vt non dubitent/ꝫ apostolicã disciplinaz ꝛ sacros canones statuta sua ꝓfingere ꝫ eccl'iasticas ꝑsonas ꝛ eccl'ie libertatẽ. ꝛ Cuꝫ ergo dispositiõe diuina facere nihil velit eccl'ia(q; nihil oz ꝑter bonum appetere) quod nobis eodẽ cõcurſu ꝛ eadẽ non placeat voluntate.

Nos federic? romanoꝝ impator ꝛ semp augustus hac edictali lege irritamus ꝛ irrita nunciam? oĩa statuta ꝛ cõsuetudines q; ciuitates/vel loca/ptãtes/consules/vel q̃ũq; alie ꝑsone ꝫ libertatẽ eccl'ie vel eccl'ias ticas ꝑsonas edere vel ꝑuare aduersus canonicas vel ꝓiales sanctiões ꝑsupserit ꝛ ea de capitularib? suis mãdam? infra duos menses post hui? publicationez edicti penit? aboleri: ꝛ si decetero silia attentauerint: ipso iure decernim? eẽ nulla: ꝛ eos sua iurisditiõe ꝑuatos: supiozi ꝓtin? applicãda. necnõ locũ vbi deinceps talia ꝑsumpta fuerint bãno mille macharuz ꝓcipim? subiacere: ptãtes vo cõsules: rectozes: statutarij: ꝛ scriptozes dictozũ statutozũ necnõ ꝛ ꝓsiarij locozũ ipsoꝝ q; ꝓm statuta vel cõsuetudines mẽoꝛatas iudicauerit: sunt extũc ipo iure ĩfames: q̃ruz snias ꝛ act? alios illegitios ꝓcipim? aliq̃ten? nõ tenere. & si p ãnũ hui? mr̃e cõstõnis iuẽti fuerint cõtẽptozes: bona eoꝝ p totũ nr̃m ĩperiũ mandam? ꝓune ab oib? occupari: saluis nihilomin? aljs penis ꝫ tales in gñali concilio. ꝓmulgatis. ¶Itẽ nulla ptãs vel ꝑsona publica vel pziuata collectas siue exactiones angarias vel pangarias eccl'esijs vel aljs pijs locis aut eccl'esiasticis ꝑsonis ꝫponere aut inuadere bona eccl'iastica ꝑsumat: q; si fecerint ꝛ regsiti ab eccl'ia vel ab ĩperio emen-

† Facit ad hoc Bar. de cẽs q; vbus libera facultas plene i pontificijs sit liber ab oib? regibus turis ciuilis. vt in. l. alio. ff. de a ti. lega. dicit idẽ alt. bi. q; vende predicta in portã q; ds nõ tenet fe. q; arbitriuz legis o iuris. ꝛ i. l. fidei cõmissa. §. fi. fing ver. §ꝫ. de lega. ij.

dare

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

dare contẽpserit triplũ refundãt: ⁊ nihilomin⁹ bãno im periali subiaceãt: qđ absq; satisfactiõe debita nullat en⁹ remittatur. Item quecunq; cõmunitas vel persona per annũ in excõicatiõe facta ꝓpter libertatẽ eccl̃e pstiterit ipo iure imperiali bãno subiaceat: a quo nullaten⁹ extra hatur: nisi ꝓius ab eccl̃a absolut⁹ fuerit. ¶ Itẽ statuim⁹ vt nullus eccl̃iasticã pson̄ã in criminali q̃stione vel ciui li trahere ad iudicium seculare ꝑsumat: cõtra constitu tiones iperiales ⁊ canonicas sanctiões. q̃ si fecerit actor a iure suo cadat ⁊ iudicatum nõ teneat: ⁊ iudex sit extũc iudicandi potestate ꝓuiatus. statuimus enim vt si quis clericis vel personis eccl̃iasticis iustitiã denegare pre sumpserit: tertio requisitus suam iurisditionẽ amittat. ¶ Gazaros/patarenos/lenonistas/speroniſtas/arnaldi stas/circũcisos/⁊ omnes hereticos vtriusq; sexus quo cũq; nomine censeantur perpetua dãnam⁹ infamia diffi dam⁹ atq; bãnimus: ꝑcipientes vt bona taliũ ꝓscentur: nec ad eos vlteri⁹ reuertant: ita q; filij ad successiões eo rũ peruenire nõ possint: cũ longe graui⁹ sit eternã q̃ tem porale offendere maiestatẽ. Qui aũt inuẽti fuerint sola suspicione notabiles (nisi ad mandatũ eccl̃ie iuxta consi derationẽ suspicionis ac qualitatẽ pson̄e ꝓpriã innocẽ tiã congrua purgatione mõstrauerint (tanq; infames ⁊ bãniti ab oibus habeant: ita q; si sic p annũ mãserint: ex tũc eos sicut hereticos cõdẽnam⁹. ¶ Statuim⁹ etiã hoc edicto in ꝑpetuũ valituro vt potestates ꝓsules seu recto res qbuscũq; fungant officijs ꝓ defensione fidei ꝑstẽt pu blice iuramẽtũ q; de terris sue iurisditioi subiectis vni uersos hereticos ab eccl̃ia denotatos bona fide ꝓ viri bus extermiare studebũt: ita q; ammodo qñcũq; fuerit quis in ptãtẽ siue ꝓpetuã vel tpalẽ assumpt⁹: hoc teneat capl̃m iuramẽto firmare: alioqn nec ꝓ ptãtib⁹: nec ꝓ cõ sulib⁹ habeant: ⁊ eoz sentẽtias irritas extũc decernimus ⁊ inanes. Si vo domin⁹ tpalis requisitus ⁊ admonitus ab eccl̃ia terrã suã purgare neglexerit: ab hereticapa uitate post annũ a tpe admonitionis elapsum terrã illi⁹ ipsis exponim⁹ catholicis occupandã: q eã exterminatis hereticis absq; vlla ỹdictiõe possideat ⁊ in fidei pietate ꝑseuẽt: saluo iure dñi ꝓncipalis: dũmodo sup hoc nullũ ꝓstet obstaculũ nec aliq̃ aliud impedimẽtũ apponat. eadẽ nihilomin⁹ lege seruata ỹ eos qui nõ habent dños ꝓncipales. Credẽtes ꝓterea receptatores/defensores/ ⁊ fautores hereticoz bãnimus/firmiter statuentes: vt si post hꝯ quilibet taliũ fuerit ab eccl̃ia excõicatiõe notat⁹ satisfacere contẽpserit infra annũ/extũc ipo iure sit fact⁹ infamis. nec ad publica officia seu cõsilia vel ad eligendũ aliquos ad bmõi/neq; ad testimoniũ admittat. sit etiam intestabilis vt nec testandi liberã habeat facultatẽ: nec ad bereditatis succesiõnẽ accedat. Nullus ꝓterea ci sup quocũq; negocio sed ipse alijs rñdere cogatur. q; si forte iudex extiterit/ci⁹ sententia nulla habeat firmitatẽ: nec cause aliq̃ ad ci⁹ audientiã ꝓferant. si fuerit aduocat⁹/ ei⁹ patrociniũ nullaten⁹ admittat: si tabellio instra per eũ cõfecta nulli⁹ penit⁹ sint momẽti. ¶ Nauigia quocũq; locoz pucnerint si quo casu contingẽti rupta fuerit: vel aliter ad terrã pucnerint: tã nauigia ipsa q̃ nauigantiũ bona illis itegre reseruentur ad quos spectabãt anteq̃ nauigiũ illud periculũ incurrisset/sublata oĩn locoz pe nitus cõsuetudine q̃ huic aduersat sanctiõi: nisi talia sint nauigia q̃ piratica exerceãt ꝓauitatẽ: aut sint nobis vel xpiano nomini inimica. ¶ Trãsgressores vo bui⁹ nostre cõstitutionis bonoz suoz publicatiõe mulctent: et si res exegerit eoz audacia iuxta mãdatũ nostrũ modis alijs cõpescatur. ¶ Oẽs peregrini ⁊ aduene libere hospitẽtur vbi voluerint: ⁊ hospitati si testari voluerit de reb⁹ suis ordinãdi liberã habeat facultatẽ/quoz ordinatio incõ cussa seruetur. Si qui vo intestati decesserint/ad hospi tem nihil perueniat: sed bona ipsoz per manus epi loci

a ¶ Quomodo in lese maiestatis crimine ꝓcedat. ¶ Ista rubrica est ma gistraliter posita causa cõmodioris allegationis. ⁊ aduertẽdũ est q; li ber autẽticoz diuisius est in nouẽ collationes. postea supuenit liber feu dorũ quẽ. g. collationẽ vocamus. * postea supuenerũt iste ỹstitutiões quas vndecimam collationẽ appello: ipsaq; glosare volui ego Bar tolus de sazo ferrato ci uis perusinus: vt multa vtilia q̃ in eis sunt obsus innotescerent ⁊ etiam ad laudẽ diuĩe recordatiõis dñi Henrici imperatoris ipsarũ ỹstitutionũ auctoris qui illustrissimi domi ni: dñi Karoli q̃rti roma noz impatoris nũc regnã tis. Cui debito fidelita tis astringor. q; me suoz cõsiliariorũ ⁊ domestico rum ‡ nũero aggregauit ⁊ me: meosq; posteros ꝺs legum doctores esse con tigerit legitimatiõis ⁊ cõ cessiõis venie etas/aliisq; ꝓiuilegijs ⁊ gratijs ꝓ eozdem. In nois igit dei oipotentis ad laudẽ ⁊ re uerentiã ꝑati dñi impe ratoris suiq; ani. ⁊ studẽ tiũ vtilitatẽ glosaui eas ordine infra scripto sup ponẽs quicqd ꝓ me dicẽt correctioni cuiuslibet me lius sentiẽtis. ⁊ q; tertius est breuis: nullus me de glosarũ lõgitudine incul pet. sunt enĩz multe glose eg qbus hec collatio mul tum vtilis reddit. Bar.

* In hoc tũ esset stan dũ cõi deno miatiõi vre rury alias in glo. feudo. i tiij. colũ.

‡ Idẽ mi tã familia. dñi Joã. de pla. in rub. de dome. ⁊ p tecto. li. xij.

b [illegible] Dreprimendũ. Primo põit causam legis condende. Scdo statutũ generale in ordine procedẽdi in crimine lese maiestatis. Tertio statutum speciale in modo procedendi ỹ contumaces. Quarto ponit clausulam deogatoriam. Quinto declarat ad quos casus extendatur. Sexto quo tẽpore sumat vigorem.

c ¶ Multoz. Sed cum multis craſſantibus iudi ci a lege antiqua cõcedat arbitriũ vt possit penas augere: vt ff. de pe. l. aut facta. ꝑ. fi. ⁊ no. ff. de ifa. l. qd ergo. ꝑ. pena grauior. ideo ꝺ casu hec. l. necessaria non videt. Sol. antiq̃ iura dabant arbitriũ iu dici imponẽdi penã maioꝛẽ maleficio liquidato. hec de nouo statuit circa modum liquidãdi dans potestatem. ⁊ hec scilicet multitudo delinquentiũ est causa finalis legis cõ-

Fidelitas tripleg.

tradant heredib⁹ (si fieri põt) vel i pias causas erogent. hospes vo si aliqd de bonis taliũ ꝓ hãc ỹstitutionez nr̃am hũerit: triplũ eꝯ restituat/cui visum fuerit assignã dũ/nõ obstãte statuto aliq̃ seu cõ suetudie/seu ꝓuilegijs q̃ habten⁹ ỹiũ inducebãt. Si q aũt ꝯ ꝑsum ꝑserit/eis de reb⁹ suis testãdi i terdicim⁹ facultatẽ: vt i eo puniã tur in quo deliquerint: al's ꝓout culpe qualitas exegerit puniẽdi. ¶ Agricultores ⁊ circa rusticitatẽ occupati dũ villis ĩsidẽt/dũ agros colũt/securi sint q̃cũq; parte ter rarũ: ita vt null⁹ iueniat tã audax q ꝑsonas vel bouces/agroz instru mẽta: aut si qd aliud sit qđ ad ope rã rusticalẽ ꝓtinet inuadere/cape re aut violenter auferre ꝑsumat. Si qs aũt bmõi statutũ ausu te merario violare ꝓesumpserit: in quadruplũ ablata restituat/infa miã ipso iure incurrat/imperiali aĩaduersiõe nihilomin⁹ puniẽd⁹. Nos vo bonoꝛius eꝑs seru⁹ ser uoz dei has leges a federico ro manoz impatoꝛe filio nr̃o charis simo ꝓ vtilitate omniũ xp̃ianoz editas laudamus/approbamus/ ⁊ cõfirmamus/tãq; in eternũ valituras: ⁊ si qs ausu temerario ini mico humani generis suadente quocũq; modo bas infringere tẽ tauerit: indignationẽ dei oipotẽ tis: ⁊ beatoꝛ petri ⁊ pauli aposto loꝝ se nouerit incursurum.

¶ Finis.

¶ Extrauagantes cum appara tu siue glosis domini Bar. quas nõnulli. xj. collationẽ appellant feliciter incipiunt.

¶ Quomodo in lese maiestatis crimine ꝓcedatur[a]. Titu. j.

Henricus septim⁹ diuina fauẽte gr̃a romanoz̃ imperator ⁊ semp Augustus.

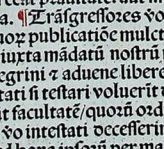

Dreprimendum[b] multorum[c] facinora qui ruptis[d] totius debite[e] fidelitatis[f]

d ¶ Ruptis. determinat verbũ conant qõ est. j. nec resoluit in ꝺitionẽ: quia determinat verbũ ꝑsentis vel ꝓteriti tẽporis. secus si esset verbus futuri tpis vel respiceret futurũ tẽs: vt. l. a testatore. ff. de cõdi. ⁊ demõ. ⁊ de vsu. l. enictis. qõ tractaui. ff. de condi. et demon. l. j.

e ¶ Debite. iure diuino et humano: vt. j. dicetur.

f ¶ Fidelitatis. Quedã est fidelitas q̃ debeꝯ ꝓximo. f. nõ offendere eum nec ei insidiari. ff. de iusti. ⁊ iur. l. vt vim. non aũt tenet cũ defendere. vt no. ff. de reg. iur. l. culpa caret. Alia est fidelitas q̃ debeꝯ patri quem qs etiã tenet defendere verbo: qz ꝺs patri iudicare q̃ cognoscit ⁊ tra cum:

vt.ff.ad.l.pōp.de parri.l.i.in fi.ꝛ.l.seq.ꝺ3 etiā ci reuerētiam:vt in tit.de obſequijs nō aūt reperio q̄ qs teneat patrē defendere facto:ſeꝝ oppoſitū nēdo ſe vel ſili mō. Tertia eſt fidelitas maior: qua qs tenet dño ſuo quē non ſolū teneť nō offendere ſed indicare verbo ꝛ defendere facto:vt.ꝛ. col.de fo.fideli.c.i. ꝛ de no.fi.fol.c.i.iſta ꝺ3 qs principi.f.nō offendere.

et ſi ſeuerit indicare.q̄ patet:q̄ conſeq̄ etiam te nētur:vt.C.ad.l.iul.ma ie.gſqs.in fi.tenet defendere cū.ff.de re mili.l.oē delictū.ℌ.fi.vere ergo hic ꝺ3 toti:q̄ tota fidelitas debeť pncipi.Eſt enīs de in terris.C.de ſacroſanc. eccle.inbemus nullā natuem.ꝛ ibi no.ꝛ de eo ſcripti eſt. Diliges dominū deū tuū ex toto corde tuo ꝛ ex tota aīa tua:ꝛ ex oībus viribus tuis.

a ✠ Queſide litas ꝛ qua liter debeat haberi i pi cipe.vide ne Jaſo.in l.i.ff.de pa,

¶ Habenis.ſicut eñ per habenas equus recte ducitur:ita per fidelita tem ✠ ducit ſubditus a dño:q̄ fidelitas ꝺ3 duas habenas.i.fin faciēdo q̄ fieri debēt.et nō faciēdo q̄ fieri nō debent:vt vnō ꝺigi.q̄ duo pcepta ſunt due habene p q̄s ſubditus ita ducitur ſicut equus ꝛ alia aīalia ducunt p habenas:ꝛ ita p iſta duo pcepta ſubditꝫ pacifice ſit ſicut equus p habenas ge tunet:ꝛ fuerūt hec duo pcepta facta pmus duobus parētibus ſup gb̄ pēdent leges ꝛ pphete:ꝛ ſup gb̄ totū vtriuſq; iuris corp⁹ fundatū eſt.vt no.ff.de iuſti.ꝛ iur.l.i.ꝛ iō bñ ꝺixit habenis.

b ¶ In trāqllitate.ℬ pt3.nā cū ipiū ſint in ſtatu ꝛ trāqllitate tot⁹ mūꝺ fuit in pace ꝛ trāqllitate vt tpe Octauiani auguſti.cui aūt imperiū fuit proſtratū inſurrexit ira tyrānis.ꝛ hec fuit hui⁹ opuſculi cā finalis,

c ¶ Totius oībus.ℌ.q̄ maior pars mūꝺi nō obeꝺit pncipi.Solu.illud ꝺe facto:ſed de iure ſecus; ✠ ſiſe habemus ꝺe Daniele.ij.c.vbi ꝺe Nabuchoꝺonoſor.q̄ erat vniuerſalis impator:ſic ait. Tu rex regū es.ꝺeus celi regnū fortitudinē gloriā ꝛ imperiū ꝺedit tibi.ꝛ oīa in gb̄ habitarēt filij hoim bestias agri ꝛ volucres celi ꝺedit in manu tua.ꝛ ſub ditione tua vniuerſa cōſtituit.ꝛ intelligēdū eſt ꝺe iure:q̄ ꝺe facto nō obeꝺiuerūt ſibi oīa:vt legit in chronicis:vt in ꝺ.c.p.gl.Itē ℌ.q̄ in terris eccleſie nulla ꝺ3 iuriſꝺitione:vt in.c.paſtoralis. eꝺ ver.iudi.in cle.Sol.eccliā ꝺ3 ex ꝺonatiōe pncipis etiā ei⁹ qui hāc legē ꝺꝺidit:vt in.c.j.eē ꝺe in treuriā.in cle.vn ipe pnceps ꝺre videť:vt in.l.j.ℌ.oīa eñ.C.de vete.iure enu.vel ꝺ3 ✠ alicui⁹ particule oñium nō ſit ſuū:tū vez eſt q̄ ꝺ3 ꝺr.ſicut ꝺ3 ꝺns gregis etiā ſi vnū pecus nō ſit ſuū.vt.ff.de rei vē.l.ij.ℌ.ij. ꝛ p.ℬ pt3 q̄ imperator recte ꝺr ꝺns mūꝺi.ſ.vniuerſalis:ꝛ ſingulares ſint ꝺñi ꝺdio⁹ ſuoꝝ:vñ a poſſeſſore ipſe poſſet vendicare mūꝺum:vt.l.bene a ꝛnone.C.de q̄ꝺri.pſcrip.ꝛ.ff.ad.l.rhoꝺ.de iac.l.oēpcatio.nec eſt op⁹ q̄ ꝺicam⁹ q̄ oīa ſint ſua quo ad ꝓtectionē rē.vt not.in cōſtitutione.ff.in ꝑn.q̄ imo vere oīa ſunt ipſi⁹:ſi vniuerſaliter ꝛ ſideręt.Vel tertio ✠ inherēdo opnioni ſancte eccleſie:primo fuit imperiū babyloniꝫ.ſecūꝺo fuit imperiū pſarū ꝛ meꝺoꝝ.tertio fuit imperiū grecoꝝ.q̄rto fuit imperiū romanoꝝ.vltimo a ꝺuenīēte ep̄o iſtuꝺ romanū imperium cepit eſſe ep̄i imperiū:ꝛ ideo apuꝺ ep̄i vicariū eſt vter⁹ gladius.ſ.ſpūalis ꝛ tēporalis.ep̄s eñ eſt lapis abſciſſus ſine manib⁹.cuius regnū nō ꝺiſſipabiť.ꝺe quo.pphetauit Daniel in.ꝺ.c.ij.vbi hec oīa imperia ꝺeſcribunť ep̄s.ꝺic ergo ℌ ante ep̄m imperium romanū ꝺepeꝺebat ab eo ſolo.ꝛ imperator recte ꝺicebať q̄ ꝺns mūꝺi eſt.ꝛ q̄ oīa eius ſunt.post ep̄m vo ꝺe imperiū eſt apuꝺ ep̄m ꝛ eius vicariū. ✠ trāſferť p papā in pncipē ſeculareē.vt eē ꝺe clec.c.venerabilē.vñ ſi ꝺicimus oīa ſunt imꝑij romani:q̄ tūc ep̄i:verū eſt ſi referamus ad pſonā ep̄i.ſi vō referamus ad pſonā imperatoris ſeculariſ : non ꝓpter ꝺr ꝺ ꝺ oīa ſunt ſua vel ſub ſua iuriſꝺictiōe:quia nō terre eccleſie.illas eñ ſibi reſeruat papa in quo pncipaliter eſt imperium.in hac ergo cōſtitutione ſi ſe retulit ad imperiū:vel ſi ſe retulit ad perſonā ſuā locutus eſt caute.nō enim ꝺicit q̄ totius oībus iuriſꝺictio ſit ſua.ſed q̄ totius oībus regularitas in eo requieſcit.nam ꝛ terras eccleſie ipſe ꝺs certe modo regulare.ſ.ꝺefenꝺe do eas.Verūꝺo in ꝺeuotione eccleſie:vt iuraui in.c.j.eē ꝺe iureiurā. in tñet hoc ꝑo nūc tranſitone ꝺico.q̄ii opus per ſe requirit que ꝺico: quaꝛ ego credo tenere eccleſiam.ſic credo impatorem ſentire:ꝛ ſi ma le hoc vel aliud intelligerem ſum paratus corrigere.

d ¶ Poſtili animo.i.mil ꝺebentiꝫ ſubiectionis ꝛ reuerentie ſm Hug.

e ¶ Subiecta.ad romanos.xiij.c.ſed ibi nō ꝺicit romanoꝝ pncipi:ſed potestatibus ſublimioribus. Sed ꝺe illo intelligendū eſt ſub quo ep̄s voluit naſci ꝛ crucifigi.hoc imperium eccleſia approbauit rē.

f ¶ Facinoribus.i.cōſpirationibus in mala parte.vt not.ff.de publi.l. quāte.et facit.C.ad.l.iul.maieſt.l.quiſquis.in pnn.

g ¶ Rebelliombus.quaꝺ ſit ꝺictur.j.pꝛoꝛi.

h ¶ Abſentia.bucuſq; poſuit cauſam impulſiuā.i.vnā cauſam finalem ſeu rationē legis condēꝺe:nunc ponit aliā hoc modo. Primo q̄ꝺ tpe facte legis multi conabantur ℑ impatoꝛē.ꝛ hec fuit cā impulſiua legis nō finalis.q̄ ꝓ:q̄ cū lex iſta ſit vniuerſalis ꝛ perpetua cū ꝛ futura facta reſpiciť:alia facta pſentia:vel futura nō ſunt ei⁹ cutus cā finalis:tē ꝺit eñ ad aliū finē.ſic.ff.de poſtu.l.j.ℌ.ſeqtū. ꝛ in aut.de nō alie.in pn. col.ij.et in oībus.ij.relatis ad ſingulas pſonas.q̄ ti vniuerſaliter ſtē liguntˊ:vt in.j.q̄ſti.C.in fi.ꝛ.ff.de legi.l.nō ſinguliſ.ꝛ iō ſi iſta cauſa ceſſaret:q̄ nō eſſent multi ℑ pauci ſic ꝺelinq̄tes nō ceſſareť leges:vt in ꝺ.ſ.ſeqñ.et ꝓ:q̄ hac lege q̄ loquiť etiā q̄ñ ℑ vnū ꝓcediť et q̄cūq; caſu ſub crimīe leſe maieſtatis.ꝛ ſi in aliq̄ lege vniuerſali vel cōi vel municipali poneret aliq̄ cā ipuliua nō poſſet opponi q̄ illa cā nō ſit vā:q̄ nō nocet:vt.ff.de fal.can.adiec.l.j.et de q̄ꝺi.et ꝺemō.l.cū tale.ℌ.ſimile.

demoliri:ne ex co:ū abñtia[b] ĩ ꝺe teſtādo leſe maieſtat⁹ crimīe ꝓceſſus ꝛ a ſnia retarꝺēť :ꝛ tāti ſcelꝛis nephāda temeritas remanеat ĩpunita[k]. Hac edictali[l] ꝺco ꝓpi tio ꝓpetuo valitura lege ſancim⁹. vt ĩ quocūq; ſe[m] leſe maieſtatis crimine ꝛ maxime[n] vbi ℑ romanoꝝ

pt3 ex ꝺdictis:lec⁹ ſi pun ceps aliq̄ particulariter reſcriberet:q̄ tunc factū vnicū ſup q̄ ſcribiť poſſet eē cā finalis reſcripti:vt C.ſi ℑ ius vel vtili.pub.l. pſcriptiōe.ꝛ ꝺe ꝺiuer.re.ſcrip.p totū.ideꝫ ſi ciuitas vel ordo decurionuꝫ aliq̄ ſpāliꝫ ordinareť ſuper q̄ꝺā facto nō vo:eſſet eñ decretuꝫ ambitioſum:vt

ff.ꝺe ꝺecre.ab or.fa.l.ambitioſa. Poſſuit enīm vna cauſam finalē imperator ſeu rōnem legis ꝺcende cū ꝺixit ad reprimēꝺum multoꝝ faci nora. Iſta eñ nota vniuerſalis ꝑpetua et futura reſpiciť.et eſt finis ad quē tendit impator.ꝛ ℌ apparet ex natura gerūꝺū q̄ eſt vt cū ponit in accuſatiuo ſignificat cām finalē.ff.ꝺe dol.l.j.ℌ.in ꝺiffinitiōe ꝺoli.ꝛ ꝺe tutelis.l.j.in ꝺiffinitione tutele.et.ff.ad eꝛbi.l.iij.ℌ.i.ℑ q̄nq; ſignificat modū.l.quib⁹ ꝺiebus.ℌ.j.ff.ꝺe q̄ꝺi.et ꝺemō.ℑ certe ille mod⁹ nō eſt cā finalis ibi:ℑ modus appellať q̄ ꝺtinet onus cxplicāꝺus ab eo ad q̄ꝺ referť:vt ibi ꝺigi.ideꝫ ſi ꝓnať in caſu genitiuo cum hac ꝺictione cā:vel cū hac ꝺictiōe aſe:vt.ff.ad.l.co.ꝺe ſica.l.i.in pn.ꝛ in.ℌ.j.ꝛ.ij.ꝛ.C.co. l.is q̄ cū telo.nūc aūt imperator ponit alias ꝺuas cauſas finales.ſ.ne ꝓceſſus vel ſnia retarꝺet.Itē ne talia malefiçia remanеat ĩpunita:ſed cū in.l.ſint plures cauſe finales an requirať q̄ oēs cōcurrāt.glo. eē ꝺe reſcri.c.ij.aut q̄libet cā p ſe eſt ſufficiēs ad ꝓducendū effectū ꝛ ſufficeret vna:ꝛ tunc ꝛiuncta ꝑnt ꝓ ꝺiſiuncta:vt.l.ſepe.ff.ꝺe vbo.ſig.als regriť cōcurſus oīm q̄ꝺ verū eſt q̄ñ in.l.ponunť plures cauſe:ℌ eſt plura facta ex q̄bus ꝺ3 ſeq̄ iuris effect⁹.tūc eñ ꝺe facili cognoſcit an q̄oꝺlibet fa ctum ꝺe p ſe ſit ſufficiēs ad ꝓductionē effect⁹ iur⁹:cū ius certū ſit:vt.l. ij.ff.ꝺe iur.ꝛ faci.igno.Sꝫ q̄ſq; in.l.ponunť plures cauſe ꝺoc eſt plures finales effect⁹ qui eq̄ lege ſeq̄ſperanť:vt in.l.iſta.ꝛ tūc an oēs requiranť eſt ꝺubiū.ſed q̄ illi effectus ſunt ſeparati ꝛ ꝺiſtincti ſufficit alteꝛā eq̄ illis cauſis aꝺeſſe:vt inſtit.ꝺe nup.ℌ.affinitatis.ꝛ no.ff.ꝺe bis q no.infa.l.liber o.ℌ.j.ꝛ ꝺe ꝑuile.cre.ſi vētri.ℌ.in bonis. Sed ſi ille plures cauſe ꝛ plures effectus tēdunt aꝺ idē:et tunc ſi vna cā ponit vt rō: alia vt ratio rōnis.vel vna ponit tāq̄ maior:altera vt minor aꝺ ꝑbandum idē tunc vtraq; regriť.ff.ſo.ma.l.j.ꝛ ꝺe pe.berc.l.ℑ ſi lege.ℌ.ité ſi rē.et hoc apparet ĥ:nā ꝑma rō feu cauſa finalis eſt maior ꝓpoſito.alie ꝺue q̄libet ꝛ ſe facit minor:ℌ mō ꝺicit impator.ℌos ĩtēꝺimus ad reꝓximēꝺum multoꝝ facinora rē.ℑ iſta repꝛimunť ſi ſnia et ꝓceſſus nōn retarꝺent.ió ſtatuit q̄ ꝓcedi poſſit ℑ abſentes.Alio mō ꝓiūgiť ꝛ cum ſcōa cā.Tertia eſt ſi ꝓiungiť eū ꝑma intēꝺim⁹ aꝺ repꝛimēꝺum talia facinora.Sed iſta repꝛimenť ſi non remanеbit impunita.ideo ſtatuit q̄ poſſit ꝓcedi ſummarie et ꝺe plano:vt ci videbit.et ſic facilius inuenia tur.ꝑma ergo cā ſpecialis eſt:et reſpiciť vnū effectū cū qualibet earū.et ille reſpiciť ſeparatos effectus:vna ne retarꝺet:alia ne punitio egtin guaťet ℌ locū ſue ꝓcedať ℑ abſentē ſiue ℑ ꝑſētē.vt.ℌ.patebit.et nō eꝺ tēdit hec lex aꝺ aliū caſum eq̄ ĩꝺētitate rōnis:q̄ ℑ ius cōe eſt:vt.l.q̄ ℑ. ꝺe legi.vñ nō tollit niſi q̄tenus expꝛimit.C.ꝺe appel.l.ꝓcipimus.in fi. regulariter eñ oīs cā regrit plenā cognitionē:vt.C.ꝺe iuꝺi.l.iuꝺices. et regulariter in cauſis capitalibus nō pōt abſens ꝛꝺēnari.colligitur ratio.l.ꝺiuerſimo ꝺe.nam quedā ſunt.ll.ꝺeclaratiue et rō illaruꝫ eſt regula iuris ꝓcedētis:vt ꝓ3 fere p oēs.ll.iuriſcōſultoꝝ.magine in.ꝺ.ſ. ité ſi rem.et.ff.ꝺe vbo.oblig.l.ſtipulatio iſta.ℌ.alteri.et q̄ſi p oēs.et illa ꝓpie ꝺr:nō.Quedā ſunt leges mere poſitiue:q̄ aꝺ illud nulla rō iuris antiq̄ui vꝛgebaťet tunc rō eꝛ ipa ceſſat.l.ſumit:vel ei⁹ ꝓpatione ſi in ipſa ꝛeꝓmaťet vt hic.et.ff.ꝺe here.inſti.l.ſi.et aꝺ macedo.l.j.et iſta ꝓpius ap pellatur cauſa finalis ꝙ ratio legis:vt.l.cuꝺ pater.ℌ.ꝺulciſſimis.ff.ꝺe leg.ij.et ꝺe q̄ꝺi.et ꝺemō.l.illis libertis.ꝛ ꝺe iure pa.l.aꝺigere.ℌ.q̄uis. finalis ergo intentio.l.eſt ratio:qua ceſſante ceſſat leg:vt.ꝺ.ll.vbi vero ratio non apparet ꝺebemus ꝓꝑie ſignificationi verboꝝ ſtare:vt ff.ꝺe exer.l.i.ℌ.ſi is qui naucm.cum ſimilibus.Accur.

i ¶ Reſtarentur.ſic.C.ꝺe penis.l.ne ꝺis.et.l.coꝛeis. Et ſubaꝺi nc.et ſic ſunt oue rationes.

k ¶ Impunita.vt.ff.ad.l.aquil.l.ita vulneratus.cum ſi.

l ¶ Hac edictali.ℌic incipit ſecunda pars in qua ponit ſtatutum generale.et in eo ponit oꝛdinem procedendi tam cōtra pſentes q̄ contra contumaces:eq̄ eo q̄ ꝺicit edictali apparet q̄ ſit generalis:vt.l.iij.C. ꝺe legi.et.ſ.ꝺicit generalitus.

m ¶ In quocūq;.cum enim leg inli.maieſtatis ✠ habeat multa capita: vt.ff.co.l.i.ij.iij.et.iiij.in quocūq; ꝛmine cui competit aliquod ꝺictoꝝ rum capitum habet locum hec leg.

n ¶ Et magine ℌ ꝓcedit gen⁹ ✠.ſ.oē crimē q̄ incidit i.l.iul.maie.ad ꝺictſpēs q̄ cōmittit ei⁹ imperatoꝛ vel regē:ꝛ ideo nō ponit ſpicatiue ci⁹ totū ſit eꝓſſium:ℑ ſignificat rōnem in eꝓſſis legibus forti⁹ vꝛgere. ſic.C.ne ſi.ꝓio pa.aut.habita.ſed ſi genus nō ꝓcederet:tunc aut per cō ditionem

Causꝫ ſi nalē deno tat gerun dium po ſitū ci⁹ cuſatiuo.

✠ Propue tū ꝺe cōmit ti crimē leſe maie.q̄ſi ꝺi q̄ꝺ ſit ꝙ ſi ꝓ pncipis vel ℑ eoꝝ q̄ ad ei⁹ latus aſſiſtūt vel ℑ rempublicā ſm Joā.ꝺe pla.in.ſ.j. inſti.ꝺ pub. iudi.

✠ Jtē glo. reputat no ra:ꝛ eā ſcip Jac.i.l.ij ſe prio.i.cui. col.C.vnde lib.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

ditionē magime addit cōditio:ꝛ tunc innuit idē esse in casu cōtrario. sc3 cōditione non existēte:nisi rōne cōtrarietatis euitāde oporteat di ci ꝙ dictio magime abūdet.vt.C.de ma.testa.l.fi.ꝛ ibi not.in gl.super vbo magime.sed si ꝑ hāc dictionē adijciat ratio:tūc indicat illam esse potissimā rationē:licet alia sit ratio.vt.l.ꝛ si magime.ff.de serui.leg.

a ¶ Imperatores.post co ronationem ꝛc.

b ¶ Reges. ante coronatione.vt eꝫ de elec.venerabilē.ꝛ no.diligenter ꝙ

imperatores[a] vel reges[b] aliqd qō dictū tāgat[c] asserat[a] cōmissum:

ante coronationē habeē vt generalis dns.si ēm esset ꝓuata ꝑsona cōtra eū faciētes nō inciderēt in.l.iul.maie.vt hic ptz:ꝛ sic pōt administrare ꝛ pare ꝓuilegia.vt eꝫ de ꝓiui.c.sup qbusdā.in cle.ꝛ de iureiu. c.j.ꝛ ibi gl.ꝛ sic cessat disputatio Ja.de are.quā ponit Cy.in.l.bñ a ꝛ none.C.de quadri.pſcri.pōt etiā facere ꝙdēnationes:vt ꝑ3 ex lris dñi Karoli impatoris cōcessis cōi perusij:cū ego tūc apud ipm legatione fungerer:vbi inter cetera sic ait.oēs ꝛ singulas sniasꝓcessus ꝛ ꝙdēnationes mulctas ꝛ ordinatiōes ꝑ sc̄ucꝫ diuos romanoꝝ impatores ꝛ reges ꝑdecessores nros ꝫ vos ꝛ singulas ciuitates cōis ꝛ perusij ꝑsonas latas seu ꝓmulgatas tollimus ꝛ relagam⁹.pōt etiā ante coronatiōē ꝓcessiones alioꝝ impatoꝝ tollere ꝛ reuocare.qō ptz ex aliis lris eiusdē ipatoris:vbi iter cetera ꝓcessit qdā ꝛ adiecit tādiu ꝙdiu p fuc cessoꝛē nrm regē romanoꝝ seu impatorē nō fuerit reuocatū.q lre sunt perusij sub bulla aurea:ꝛ ꝓdicta vera postꝫ ꝑsona est electa i romano rū regē:ꝛ ꝑ sedē apostolicā fuerit approbata.an aūt videt tenere glo. in.d.c.j.de iureiur.in cle.ꝙ etiā electi in discordia pōt administrare.

c ¶ Tāgat.q.d.nō solū si ipsum crimē cōmittit:sed si aliud qō ipm tangat.hoc aūt ꝓtingit qñꝙ ꝑ modū antecedētis.vt mādatū:ꝑsiliū:ꝑsuasio:de quib⁹ plene * dixi in.l.nō solū.ff.mādato.ff.de iureiur.qñꝙ per modū inherentis tpe quo delinquit:vt augilliꝰ ꝙ pōt dare.de quo dixi in.l.in furti.ff.de fur.qñꝙ ꝑ modum consequentis:vt in bis qui ꝓestāt cōsilium ad euadēdum.vt in.l.i.C.de rapt.virgi.ꝛ dixi in dicto.ff.de.vel receptatore.vt.C.de bis qui la.l.j.ff.de receꝓta.l. j.facit ad prædicta.ff.ad turp.l.j.ff.de.incidit.ꝛ.C.de here.aut.credentes. quādoꝙ ꝑ modū alterius actiōis:vt ꝑ quis nollet venire ad ꝑbi bendum testimoniū cōtra reum de hoc crimine:facit aliqd qō tangit hoc crimē:ꝛ hic habet locū hec.l.ꝛ idē si faceret vt reus capt⁹ euaderet. * vt.ff.ad leg.iul.maiesta.si cuius.ff.item qui cōfessum.facit eꝫ de offi.ꝓtest.iudi.delega.c.j.ꝛ ibi per Jnno.ꝛ est simile verbū.eꝫ de here.c.vt inquisitionis officium.lib.vj.

d ¶ Asserat.qñꝙ per glosatorē addit vt verū sit.vt.ff.si qua.pau.fe.di. l.j.in ꝓin.ꝛ vi bo.rap.l.ait ꝓtor.in ꝓin.alibi dicit glo.etiā etiā si verū nō sit.vt.ff.de do.l.j.in glo.sup verbo diceretur.ꝛ ifud placet * in bis que resꝑiciūt modū ꝓcedēdi:vt hic.sed in bis q̄ resꝑicerēt sniam ꝛ eꝛ cutionē alie glo.ꝓcedūt.ꝓbatur.ff.de ꝓcur.l.qui ofa.versꝰ plane.

e ¶ Possit.non ergo impunitior necessitas ꝛ fic in causis summarijs li cet non seruetur ordo ꝛ ꝓcedatur soleniter:non vitiatur ꝓcessus: vt extra de vbo.signi.c.sepe.in cle.

Infames ꝛ fuꝰ qñꝙ ad accusā dū admittuntur.

f ¶ Per accusationē.hoc ius cōe est.sed in hoc spāle est ꝙ ad accusandum admittūtur infames:serui:milites:mulieres.ff.ad.l.iul.maiest. l.famosi.ꝛ in.l.in questionibus.ꝛ accusatio est nomē iuris.sicut enim actio est ius ꝓsequēdi in iudicio ꝙ sibi debef.insti.de actio.in ꝓin.fic ꝛ accusatio est ius perseqdi vindictā publi.vt insti.de pub.iu.in ꝓin.ꝛ ius eꝫ quo sumit vindicta est duplex.ꝛ.accusatio ꝛ officiū iudicis.hoc autem officiū ejercetur qñ ꝑ inquisitionē ad alterius denūtiationē ꝓceditur.nā ꝛuper denūtiatione inquirit.vt.ff.de custo.re.l. diuus.ꝛ.j.dicā.qñꝙ ꝑ inquisitionē factam ꝓpio motu iudicis.pōt etiam sumi accusatio ꝓ libello accusatorio.vt.ff.de accusa.l.si cui.in ꝓinci.ꝛ ad turpil.l.j.ꝛ.accusationē.ꝛ illo modo sumit hic.Sed quero quid si accusatio est inepte formata anvaleat beneficio huius.l.in hoc crimine:qō videtur:quia cū nō sit necessaria figura iudicij:ergo nec li bellus qui est de ordine ꝛ figura.ꝛ hoc videtur eꝑssim eꝫ de vbo.sig. c.sepe.in cle.in cōtrarium facit:quia bic ꝑmittit ꝓceditur ꝓceditur ꝓceditur

*Nisi iniu
stè timoluse
dicret moni-
tiões: q; ri
te sine ca y
cedi Ant. ô
bur. et Pa-
nor. in. d. c.
nouit.

ea ꝓsequo: declarãdo quecã ab auctoribus iuris cano. intacta. in hac
cĩ requirit ꝙ qs primo moneat * aduersariũ suũ qui peccat in cum
inter seipsum solũ dicẽdo ꝙ cũ in eo peccet retinẽdo rem ad cũ pertĩ
nentẽ. vel nõ soluẽdo ⁊ tantã qnãtitatẽ sibi debitam ꝙ exeat de pecca
to: ꝙ si non faciat iterũ dicat idẽ adhibito vno teste vel duob⁹ testib⁹:
ꝙ si nõ faciat tũc dicat eccle. a fic ad fo⁹ eccl'asticũ recurrat petens ꝙ
cũ peccet talis in cũ de tali cã regnitus⁹ monitus fuit prima regstitõe
⁊ secũda fm doctrinã ⁊ regulã cnãgelicam emẽdare neglegerit ⁊ egire
de peccato in periculũ anime sue ⁊ etiã 3tra cõscientia imploxat eius
officiũ vt cũ ad penitentiã cogat. vt in dicto. c. nouit. sup hac denũtia
tione offertur libellus * lis 3testat: ꝙ suia in scriptis fertur fm ꝓsost.
⁊ Jo. and. in. c. nouit. ꝛ3 in dicta decre. dicat ꝙ ꝓcedatur de plano. qõ
qd impo⁹tet. ſ. dicã. ⁊ 3tra personas sic denũtiantes nõ põt opponi ꝙ
sit infamis si tũ sit corruptus de crimine põt fm Jnno. ⁊ oẽs. põt aũt
opponi ꝙ est criminosus seu in peccato mortali: qualiter eñ mouet
bono zelo ad correctionem alterius qui non est coꝛreptus: fm Ber. ⁊
Jnno. Sed Jo. an. dicit * ꝙ in hoc genere denũtiatiõis vbi ꝓcquit
gs ꝓpriũ interesse admittit etiã criminosus. ꝛ3 ci ob. egcõicatio vel
alia ꝓcpoliatio vel deꝓedatio. vt in. c. cũ dilectus. ⁊. c. fi. de oꝛ. cog. vel
alia iudicialis exceptio. qõ dic vt in. c. nouit. sup vlti. glo. per eũ con
tra ipsam denũtiationẽ. Opponit ꝙ põt etiã haberi sup eo regressus
ad iudicem seculaꝛẽ. nã nõ debet iudex ecclasticus eũ indistincte ad
mittere: qz nõ nisi in defectũ iustitie vel crimẽ sui natura sit ecclesiasti
cum: vel rõne pacis vel iuramẽti: vel qñ crimẽ est notoꝛiũ: vel qñ non
audit in iudicio secularj: vel qz est obligatio naturalis tm: vel qñ bñ
proponit miserabilis persona ⁊ deꝓcssa. vt in. d. c. nouit. de iudi. ⁊ de
pac. ſliter. lxxvij. dist. ꝓ totũ. ⁊ de foro ꝓpe. c. lvj. vide ad hoc no. ꝓ Ber.
in. c. ex tenore. per totũ. alꝭ si indistincte admitteret ꝓriret tẽporalis
gladij iurisditio ⁊ omnis causa per banc viam deferret ad ecclesiam.
⁊ ita tenet Jo. and. in. d. c. nouit. * ⁊ hoc ꝙ dici de obligatione natu
rali tenuit Jnnoc. in. d. c. nouit. sed cum illud ꝙ deducit ꝓo falcidia
vel trebellianica sit naturale debiti. vt no. C. de iur. ⁊ fac. ignoꝛã. li. cũ
quis. ⁊. ff. de cõdi. inde. l. j. ⁊ de reg. iur. l. cuius per erroꝛe. ergo ille qui
retinet peccat mortaliter. ⁊ 3tra cum posset ꝓcedi per formã huius
denũtiationis: sed hoc victur cõtra. c. raynutius. ⁊. c. raynaldus. eẽ
de testamen. vbi papa ꝓnuntiauit bas quartas posse retineri. Sed
dic * ꝙ ea q̃ dicta sunt de obligatione naturali intelligũtur de natu
rali qua quis tenet eo ipso ꝙ quis locupletatur cum aliena tactura:
quia qõ alicuũ est peruenit ad eum. vt. l. ñ boc natura. ff. de cõdi. in
de. vel de ea naturali que originẽ habet ex consensu: vt ex pacto nudo
vel iureiurã. interposito ab alio ꝙ a liberto. vt. l. iureiuran. in ꝓin. de
ope. libe. ⁊ de fideiuſ. l. si quis ꝓo eo. in ꝓin. Jdẽ puto de eo qui ꝓo
mittit ei qui stipulatur alteri. vt. l. stipulatio ista. ſ. alteri. de vb. obli.
⁊ quod ibi no. fcens de ea naturali que a consensu non habet originẽ.
vt in eo qui ex maleficio obligatur ad penam. vt. l. nõ solum. ſ. j. ff. de
iniurijs. Jn proposito heres dicitur teneri naturaliter hoc est habi
to respectu ad principia iurisgentili quo iure dicta quarte deductio
non erat inuẽta: non autem ex cõsensu: quia testator nunq̃ cõsensit ꝙ
ipse obligaretur: nec etiam heres adeũdo hereditatem: quia habuit
vel habuisse ꝓsumitur animũ ꝙ voluit vti beneficio legis. Jtem nil
habet de alieno: quia legatarij ⁊ fideicõmissarij certant de lucro. non
autem petijt quod sunm est vel fuit. Vel dic * ꝙ naturalis obligatio
non subest in eo quod per falcidiam venit deducendum fm ꝓc. vt re
fert Ly. in dicta. l. cum quis. de iur. ⁊ fac. igno. quod non placet. vt ple
ne dixi in. l. j. ff. de cõdi. inde. Sed quid de obligatione que tollit ꝓ
scriptione? Rñ. * tũc actor: audiretur a iudice ecclesiastico per modũ
huius denũtiationis: quia ei denegaretur audientia in foꝛo seculari.
Sed tu dices ꝓescriptione tollitur naturalis * ⁊ omnis eius effect⁹.
vt. l. ſi in ꝓin. ⁊ per Dy. ff. rem ra. ba. ⁊ per Ly. in. d. l. cũ quis: Rñ. tol
litur ois effectus eius ciuilis: non aute ꝓoteſt tollere naturalẽ obliga
tionem qua retinendo incidit in peccatũ mortale: sed eo casu quo ꝓe
scriptio tolleret naturalem fm ea que dixi in dicta. l. ſi. in ꝓin. ff. rem
ra. ba. tunc cessaret hec denũtiatio. Quid de filiofamt. tuto exceptiõe
macedoniani an possit ꝙeniri bac denũtiatione cũ naturaliꝛ ⁊ ciuiliꝛ
teneat: ꝛ3 obstet exceptio: puto ꝙ non: * quia hec exceptio descendit
ex delicto creditoris circa illud cõmisso. vt. ff. ad mace. l. j. vnde potest
opponi etiam denũtianti. vt. ſ. dictũ est per Jo. an. dum dicit vel alia
ꝓeiudicialis exceptio. idem puto in qualibet alia exceptione ꝓpter
odium vel delictum creditoris competente vt doli vel similis. facit de
cõdi. inde. l. qui exceptione. Sed si creditoꝛ nõ deliquisset: tunc ei iure
cõmuni subueniretur. vt. ff. ad macedo. l. si quis patrem. Quid de mu
liere tuta velleiano: dico eam non posse cõeniri bac denũtiatione cũ
etiã soluens repetat fm cano. ex de solu. c. fi. ⁊ ibi no. ꝛ3 enim teneatur
naturaliter: tamẽ datur ei exceptio equitate ꝓdicta naturali. ꝓpter
suã imbecillitatẽ ⁊ fragilitatẽ: vnde illa naturalis nõ habet efficaciã.
idem puto in pupillo eo casu quo obligatur naturaliter tantũ vt nõ
possit cõeniri per viã huius denũtiationis cum illa naturalis nõ fit
efficax: qõ patet: quia quotiẽs ille lederetur etiã si soluisset restituitur
ex edicto de minoꝛibus naturali eqtate inducto. vt. C. si aduer. sol. l. fi.
⁊. ff. de cõdi. inde. l. interdũ. ⁊ de in integ. resti. l. j. ⁊ idẽ dico in quocũq;
casu si aduersus ciuilẽ. vel naturalem obligationẽ daretur restitutio.
obligatio enim naturalis eliditur per exceptionẽ descẽdentem ex illa

*Jdem ty
Panor. i. d.
c. nouit.

*Jsta opi.
Jo. ꝓls Pa
nor. in. d. c.
nouit. ſ. are
ti. ibi tenet
opi. Jnno.

*Et etiã
Panor.

*Idem ty
bal. in. d. au
tẽ. ad hec. z
aret. in. d. c.
nouit. in pe
cosũ. diudi.

*Contra-
rius tenent
bar. aler. ⁊ z
Jo. an. l. j. ff.
de cõdi. ide.
*Idem ty
bal. in auc.
ad hec. C. ô
vſu. ⁊ in. c. ſi
quis per tri
gint. ã. ſi de
feu. fue. con
tigerit.
*Idem ty
Panor. ⁊ Fe
ly. i. c. ad au
res. extra ô
ꝓiscrip.
*Idem ꝙa
noi. in. d. c.
nouit.

equitate naturali. vt. l. ſi vnus. ſ. pactus ne peteret. ff. de pac. ⁊ ideo va
lidior est obligatio naturalis sola cui nulla obstat exceptio ꝙ ciuilis
⁊ naturalis cui obstat exceptio. vt not. ff. de cõpen. l. quicũq; nam per
exceptionẽ etiam eliditur naturalis obligatio. quid de tuto ꝓcep. rei
iudi. quã glo. dicit inductã magis ad rigoꝛẽ iuris ꝙ eruandũ ꝙ ex eq
tate. vt no. ff. de 2di. inde. l. q exceptione. ⁊. l. iuſ. ⁊. C. de iur. ⁊ fac. igno.
l. cũ qs. videt ꝙ cũ cesset equitas ⁊ sic naturalis non elidit. vt. d. l. iuſ.
possit ꝙeniri per viã huius denũtiationis: q; peccat mortaliter. con
tra imo nõ est locus huic denũtiationi: * q; ꝛ3 peccet mortaliter: nõ tñ
potest cognosci per fniam cum semel sit cognitũ. vt. l. ſi cui totum.
ſ. plane. ff. de excep. rei iud. ⁊. ſ. ſi ancillã. ⁊ de re iudi. l. post rem. simile
de eo qõ est decisum ꝓ infinurandũ. vt. d. l. post rẽ. ſ. ⁊ de iurciurã. l. nã
⁊ posꝛea. ſ. j. ꝓo quo facit. nã in certis casibus tñ permittit vt ꝓpter
instrumẽta de nouo repta det restitutio. vt. ff. de re iudi. l. impatores.
Modus * ꝓbandi hãc denũtiationẽ bic fit. vt ꝓma denũtiatio ꝓbet
per seipsam cũ dicat: coꝛripe eũ inter te ⁊ ipm solũ. Sed an denuntiaꝛ
poterit ꝓbare 3trariũ. qõ videt de facili: qꝛ posset ꝓbare rex Francie
ꝙ rex Anglie nunq̃ fuerat ei locutus: sed 3trariũ puto cũ prima de
nũtiatio dicat fieri per seipsum etiã si fieret interueniẽte oꝛgano. ſ. epi
stola vel secreto nũtio. vt. ff. de cõsti. pecu. l. qui autẽ. ſ. ñ. ⁊. l. sequẽ. bu
ius cõtrariũ quodãmodo impossibilis est ꝓbatio. Scõa denũtiatio
est appꝛobãda per se ⁊ vnũ aliũ legitime deponẽtem. vel per se ⁊ duos
alios: cũ dicit adhibẽ tecum vnũ vel duos. cum in ore duoꝝ vel trium
stet omne verbũ. Tertia denũtiatio q̃ fit ecclesie ꝓbat per ipm libellũ
denũtiatorium datũ ipsi iudici ecclesiastico. Quarta ꝛ3 peccet in eum:
ꝓbat ꝓbãdo ꝙ detinet rem suã: vel ꝙ est suus debitoꝛ. hec autem
elidit hoc mõ dicit denũtiatus nõ ptinet ad te cognoscere iuste vel in
iuste detinẽã. hoc aũt scio ꝙ teneo nõ 3tra 2scientiam. ⁊ hoc sufficit vt
vltra ecclesia nõ procedat: ꝛ3 enim ꝓbet ꝙ res fuit sua vel sibi debita
potuit desinere: ⁊ fic nõ sequit ꝙ 3tra consciẽtiã teneat: ꝛ3 quãdo ordi
narie agit sufficit ꝓbare suũ vel sibi debitũ: misi aduersarius ꝓbet
3trariũ: ꝛ3 in hac denũtiatione satis est si denũtiatus aliquã instã cau
sam allegat quare 3 2scientiã non teneat: licet causam nõ ꝓbet. credit
enim sibi ad purgandũ 2scientiã suã: nisi scandalũ vel publicũ pecca
tum ⁊ manifestũ fit: tunc eñ 03 de satisfactiõe ꝑtare fm Jnnocẽ. Sed
Posti. 3tra q; si semel fuerit meum vel mihi debitũ: adhuc ꝓsumit nisi
ꝓbetur cõtrariũ. vt. C. de ꝓbat. l. siue possidetis. Jo. and. videtur
stare dictis Jnno. Tu dic * ſi denũtiatus dicit se nõ tenere 3tra con
scientiã suam ⁊ nulla causam allegat: nõ sufficit. vt. l. qui interrogat⁹.
de peti. here. Jdem si allegat causam iniustã. vt. l. nec villã. ſ. j. eo. titu.
sed si alleget causam instã: tũc si quidẽ causa est depẽdens eꝛ eo facto:
q; dicit se soluisse. si negat positiones denũtiationis videl; q̃ esset suũ
vel sibi debitũ: ꝛ3 ꝓbatũ est 3tra cum: nõ debet postea credi assertiõi
sue. vt. ff. de ꝓba. l. cum de indebito. ⁊ eẽ de solu. c. ñ. C. de non nume.
pecu. aut. 3tra qui ꝓpriã. cũ si. 2scientia eñ alterius nõ debet ꝓbaꝛi nisi ex indicijs. ut. C. de dolo. l. dolum. ſ. illud est iudicũ legitimũ ⁊
lege ꝓbatũ. Si vero 2fessus est intẽtionem actoris. l. fuisse suum vel
sibi debitũ: dicit tamẽ se emisse vel soluisse vel quid simile: tũc si denũ
tians non ꝓbet intẽtionem sua aliter q̃ sua 2fessione debet stari di
cto eius ad eẽntatione 2scientie sue. vt. C. de testi. l. si quis testibus. et
de sentẽ. ⁊ inter. cum papinianus. ⁊ de iureiur. l. cũ qui. in ꝓin. Si aũt
denũtiatoꝛ potest ⁊ vult aliter ꝓbare ꝙ ex 2fessione denũtiati: tunc
cessat talis ꝓesumptio: quia forte ideo confessus est quia sciebat posse
ꝓbari. hoc ꝓbaꝛi in glo. in. d. l. cum qui. in ꝓin. igitur tunc crit re
currendum ad circumstãs. l. cuius vite: cuius 2ditionis est iste denun
tiatus: vtrũ eius assertioni debet credi. vt. l. non oẽs. ꝙ. a barbaris. de
re mili. hoc etiã pẽdet ex qualitate rei petite: vtrum sit magna vel par
na. arg. eius qõ no. in. l. admonẽdi. ff. de inreiur. Sed si causa quã alle
gat est talis que ab eius facto nõ pẽdeat: ꝛ fic dicit se habere ab alijs:
⁊ an debeat, eis credi. videndũ est qui sunt illi a quib⁹ habuit ⁊ cuius
opinionis ⁊ vtrũ hoc digerit ante itemꝙ motã vel post. arg. eẽ de testi.
cliset. eq; quibus etiã puto ꝙ si hoc habuit a procuratoꝛe suo cui hoc
mãdauerat satisfit. vt. ff. ꝓo empto. l. quod vulgo. Jdem si defunctus
scriptũ relinquit: recte ei credit heres ad eẽcusationem sue cõscientie.
vt. l. qui cum maior. ſ. penul. ff. de bo. liber. Jdẽ si aliqua indicia legi
tima apparẽt eꝛ quibus pars possit infoꝛmare 2scientiã suã vt. l. ma
riti. ſ. lenociniũ. in ꝓin. ff. de adul. Si vero infoꝛmaret 2scientia suam
eꝛ 2sumptionibus nõ legitimis nõ eẽcusatur: ꝛ3 enim nõ teneat ⁊ cõ
tra 2scientiam suã: habet tamẽ fm cõscientia erroneã: ⁊ sic peccat: nisi
cõscientia erronea deponat ⁊ deponere cogetur. vt eẽ de sentẽ. eẽcõi. c.
ingstitionis. vbi ꝓbaꝛ hec distinctio. Sed tu dices. nõ ꝑ hoc ꝓbaꝛ
denũtiatio q̃ dicit ꝙ peccat in me retinẽdo meũ vel mihi debitũ. nam
apparet ꝙ non peccat retinẽdo: sed erroneam 2scientiã habendo: sed
certe finaliter in hoc peccat heres qui retinet: ⁊ fic videt ꝓbata denun
tiatio: ꝛ3 qualiter peccat heres in eo qõ defunctus tenebat 3 2scientiã.
Rñ. forte ipse heres scit. ⁊ sic 3 consciẽntiã retinet. si vero ignoꝛat: tunc
ptius beredi notificandũ est ⁊ taliter ꝙ in eius cadat noticia vel cade
re debeat. vt. l. q3 te. ſi cer. pe. ⁊. ff. de ꝓpoſi. l. ſi qs inficiatus. ⁊ postꝙ no
tificatũ fuerit debẽt fieri denũtiationes. nam textus dicit ꝙ ſi pecca
uerit in te frater tuus ⁊c. ꝓius ergo 03 ꝑcedere peccatũ ꝙ fiat denun
tiatio. Sed si heres nõ patiaꝛ se certificari: certe in hoc peccat ⁊ perin
de est ac si certificatus esset. arg. ff. quod vi aut clam. l. j. ſ. aristo. ſnia

autem

*Jsta opi.
sequit bal. i
aut. eleres.
C. ô episco.
et cler. Aud.
z bart. in. c.
nouit. extra
ô iudi. ſ. cõ
trarius q; si
mo ſ illo ca
su beatoꝛũ
denũtiatio.
tenẽt Hoſt.
Panor. et
Fely. in di
cto. c. nouit
*Idem ty
Panor. i. d.
c. nouit.

*Idẽ pa
nor. in. d. c.
nouit.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2016

autem super hac denūtiatione fertur: q̄ si reperīt denūtiatus peccare in denūtiatione p̄cipitur ei q̄ exeat de peccato. ⁊ ad hoc per sententiā excōicationis cōpellitur. vt. d. c. nouit. ⁊ no. q̄ solū in his trib⁹ modis procedendi loquitur hec ḡstitutio. s. per accusationē: ingitionē: denūtiationē. in aliis vo modis procedendi vel per exceptionē nil limitat. de quo dic vt dixi. ff. de adul. l. ij. §. si publico. ⁊ istis tribus modis p̄ cedenti attribuitur iste tres qualitates que sequūtur.

a ¶ Summarie. summa. i. breuis ✻ vel summa. i. prima. vt no. ff. de sta. bo. l. summa. ⁊ sic summarie. i. summatim vel breuiter vel primarie vt ostēdat. hec materia tāgitur p glo. in. l. ij. §. fciendū. ff. ad exhiben. ⁊ in Spec. de offi. iudi. §. postremo. vbi ponit tractatū Jo. fazioli de pisis, q̄ ad maiorē declarationē dic ✻ p hoc. s. vt summarie cognoscat q̄dq̄ adijcitur toti cause: q̄dq̄ vni articulo. de p̄mo itelligere debemus circa ordinē. p̄cedendi summarie. i. breuiter. Et hoc q̄ dico breuiter non intelligit diminutiue: sed ita q̄ totā substantiā cōprehēdit. vt. l. j. ff. de reg. iur. ⁊ ideo qui aliqd dicit in summa ola mēbra p̄ncipalia ponit. vt ff. de q̄di. inde. l. in summa. vbi p̄cedit summarie tūc ⁊testat lis. subaudi forte si sola tribuit ius finale: alⁱs sec⁹ ex hoc dico q̄ in p̄cessu nil dz etiā de substātialibus omittit. ⁊ ideo libellus dz esse ita plene format⁹ sicut ⁊ q̄n ordinarie p̄cedit. ff. de exhibē. l. iij. in pn. Itē ⁊testatur lis. l. tigni. §. si q̄s non possīdeat. ⁊. §. idē scribit. ⁊. l. iulianus. §. p̄inde. ff. ad exhi. Itē sola diffinitiua dat. vt. l. iij. §. p̄terea. ff. ad exhi. et de in litem iurā. l. in actionib⁹. in pn. ⁊. ff. de li. agno. l. si q̄s a liberis. §. si q̄s ex his. ls quidā ✻ dicāt q̄ illa est sola interlocutoria vt ibi tāgitur ff. Sui. sed glo. C. cōmi. vel epi. l. j. innuit q̄ in his summarijs nō regrat ordo. q̄ non placet per. d. ll. Et p̄edit ✻ aūt iste p̄cessus breuiter. q̄ licet alⁱs nō possint dilatiōes breuiari nisi causa cognita. tñ hic abbreuiādi illa sola est causa sufficiēs q̄ causa debet agitari summarie. vt. ff. de re iudi. l. ij. in fi. nō tñ ita pōt abbreuiari vt p̄bationes legitime pereāt: hoc tñ impediret cause cognitionē q̄ nō pōt: q̄ cause cognitio est substātia iudicij. vt. C. cōmi. vel epi. l. j. iudex. ⁊. l. fi. ⁊ nota. C. de sen. l. plātā. sed ea q̄ sunt de substātia nō possunt omitti per hoc q̄ dixit summarie vt dictū est. ergo ⁊c. p̄batur ex de vb. sig. c. fepe. in cle. Jn hoc p̄cessu ei⁹ exceptiones opponātur que requirāt altiorē indaginē: si quidē possunt per aliū iudicē examinari per iudicē nō admitterent: ſz in alio iudicio ſcruabūtur. ✻ vt. l. ille a quo. ff. de testamēto. ff. ad treb. ⁊. l. iij. §. ibidem. ff. ad exhi. Si vo in alio iudicio examinari nō possunt: etiā ſ illo examinātur: vt. d. §. ibidē. in fi. ⁊ ita intelligit glo. dum dicit de excep. quefitis. p̄ posseſſiōe retinēda: sed posse respuere illa que non possunt alibi examinari aufertur ius partis ⁊ etiam cognitio tolleretur q̄ nō pōt: vt dictū est. illa autē non dz habere altiorē indaginē q̄ pōt examinari infra tñ tps ✻ infra q̄tū principalis processus expeditur: etiaz si hoc nō opponeretur. vt. l. fi is a quo. in pn. ff. vt in pos. leg. Itē ficut in bis casib⁹ in quibus ordinarie agit q̄s citatur pemptorie. ita ⁊ in istis casib⁹ vbi agitur summarie q̄ pt⁹ in interpositione p̄mi decreti ⁊ scdi q̄ summarie fit ⁊ oportet q̄ p̄cedat pemptoriū. vt. C. de his qui ad ec. cōfu. l. fi. alⁱs p̄senti. §. fed si hoc facere. ⁊. C. q̄ro ⁊ q̄ li. l. cōfentaneū. et Ly. no. ff. de dā. infec. l. si finita. §. iulianus. Tēpore aūt feriarū nō pōt procedi: nisi in casibus exp̄ssis. ff. de ferijs. l. j. ⁊. ij. ⁊ q̄ pluribus alijs. ll. nō obstāt p̄dictis. q̄ de vbo. fig. c. fepe. q̄ tota hec glo. p̄cedit q̄ fum marie tñ dz p̄cedere. ibi q̄ ola illa vba iunguntur simul. de quo. j. dicā. Circa modū probādi in hac summaria cognitione sciendū est ✻ q̄ ple na. p̄batio est facere iudici plenā fidem. vt. C. de eden. l. pcurator. et de cōdi. ob tur. cau. l. j. ⁊. ff. de. p̄ba. l. quinquagīta. ⁊ aūt hec plena fides suos gradus. nā q̄dq̄ gs incipit suspicari boc est a leui argumento in vnā partē inclinare: q̄dq̄ gs incipit opinari animū suū aliqua ratiōe satis forti: non tñ q̄ credat nō posse esse ⁊trariū: q̄dq̄ p̄cedit vltra ⁊ incipit credere ita forti rōne q̄ firmiter inheret vni parti nec de ⁊trario aliquo nō dubitat: ⁊ ita est plena. p̄batio ⁊ plena fides: ⁊ hec natu ralis dz. ⁊ p̄batur. ff. de q̄stio. l. j. in pn. vbi ad tozmēta seruoz ita de mum venire oportet cū suspectus est reus ⁊ alijs argumentis ita p̄bationi admonetur vt sola ꝑssio seruoz deesse videatur. q̄ em dicit cū suspectus est reus: denotat primū gradū quo gs incipit peruenire ad fidē. f. suspicionē. q̄ vo subdit: ⁊ alijs argumētis denotat scm gradū quo incipit opinari. q̄ vo subdit de ꝑssione seruoz denotat vltimū gradū. f. q̄ plena fides habetur. et dz plena. p̄batio, hoc etiā p̄bat. ff. de testi. l. iij. §. ciuſdē. in fi. ibi quicqd autē credas aut parū. p̄batū opinaris ⁊c. et hoc plenius dixi in repetitione. l. admonēdi. ff. de iureiur. vbi de ſemiplena p̄batione tractaui. Huc autē ad. p̄positū dico q̄ dā sunt cause summarie modici ⁊ quasi nullius p̄iudicij: et in his sufficit p̄batio per iuramentū. vt. ff. ad exhi. l. thesaurus. nō enim nocet dño si patitur me cauentē de dāno infecto querere thesaurū meum in fundo suo idē vbicūq; petitur exhibitio sola. fecus si in actione ✻ ad exhibē. veniret posseſſionis trāſlatio. vt. l. celſus. §. iulianus. ff. ad exhibē. Vel si aliter per exhibitionē dānificaret⁹ eus tūc nō sufficeret p̄batio p iuramentū: sed regreretur alia vt statim dicā. Jn his em vbi ita modicū p̄iudicij vertitur ex solo iuramēto iudex ad suspicionē seu opinionez iudicandi. quedā sunt in quibus aliquale p̄iudicij fit reo. tñ p̄t repa rari per aliud iudicij. tunc alia p̄batio regritur q̄ per iuramentū. s. p vnū testē vel aliqua indicia ⁊ verisimilia. ita q̄ in suspicionē vel opinionem iudex aduocetur. vt. ff. ad. l. aquili. l. in lege aquil. si deletū. ibi ad suspicionē iudicē adducā. ⁊ de car. edic. l. iij. §. cause. ibi modicum puero facientē. ⁊ de vē. in pos. mit. l. i. §. si in ea. ⁊ ista p̄batio dz facta summarie hoc est p̄marie quasi ad primū gradū p̄bationis peruenerit. f. ad suspiciones vel opinionē. ⁊ istud est q̄ dicimus prima facie videtur q̄ sic: vel prima fronte. vt. C. de edic. dīui. adri. tol. l. ij. vel etiaz pōt dici summarie. i. breuiter. nam ad plenā p̄bationem sm̄ consuetudinem bodie approbatā per decretales requirit q̄ fiant articuli ⁊ q̄ singulariter ⁊ distincte. p̄bentur. hic vo sufficit q̄ summatim negociū. p̄batur. vt. d. l. in lege aquil. ibi summatim negocio exposito. ⁊ hoc intelligo in causis summarijs valde fauorabilibus: ſz ne propter. p̄bationes deficiāt: vt alimentoz ⁊ ventris. Si vo non ita fauorabiles essent: ls possint per aliud iudicium reparari: tunc quantūcūq; fint summarie in eis plena. p̄batio requiritur ✻ eq̄ parte agentis. dz autem summarie respectu defendentis: quia si accusator diceret per calūniam posturale: vel aliquā exceptionez opponere que regreret altioꝛem indaginē differretur exceptionis p̄batio ne impediretur actoris intētio. ff. vt in pos. leg. l. is a quo. §. j. ⁊ de p̄eto. stipul. l. j. §. pe. ⁊. ff. ad trebel. l. ille a quo. §. si de testamēto. ⁊ idem oco ✻ de oibus possessorijs iudicijs que dico summarie examinari. vt. C. vnde vi. l. momentanee. ⁊ no. C. quoū le. l. j. in glo. ⁊ possunt per iudicij petitorij reparari. nā in eis dico q̄ requiritur eq̄ parte agentis p̄batio. vt. d. l. j. C. quoz bono. vbi epī si dicitur. Circa vo exceptionem aduersarij ⁊ circa dilationes poterit verſari dicta summaria cognitio: ⁊ summaria dicit hoc casu quasi prima facie hoc videatur cū iura partis nō perfecte discutiātur. Quedaz sunt in quibus partibus versatur p̄iudicium: nec possunt fieri in aliud iudicium reparari nisi per appellationē vel alijs modis legitimis. et in his si dicatur procedendū summarie intelligitur solū quo ad ordinē. sed ab vtraq; parte p̄bationes ⁊ defensiones audiunt. vt. C. de naufra. l. de submersis. ⁊ ibi sit plusq; summarie agendū. vt ex de vbo. signi. c. fepe. in cle. in his em causis debet intelligi illa cōstitutio: ⁊ sic requirit hic. Si enim in causis vbi ponūtur omnia alia vocabula: ſz summarie ⁊ de plano. ⁊. fi. hoc est in dicta cle. fepe. multominus hoc est vbi dz summarie tñ procedi: ⁊ predicta vera vbi contra p̄sentem proceditur. processus autem qui fieret cōtra absentem ex quo posset ⁊tra eū aliq̄ decretū interponi: vel diffinitiua sua ferri semp debet dici summarie agitari. naz cum merita causarū partiū affertione pādantur. vt. l. fi. C. si per vim vel alio modo. si fit pars absente non potest dici q̄ plene liquet iudici. forte enim si pars fuisset p̄sens aliq̄d ostendisset. ⁊ ideo totū q̄ p̄batur dz cōstare summarie: hoc est p̄marie. i. prima facie. et ideo gesta parte absente non ita porrigunt effectus suos ad extraneos. ✻ vt. l. qui repudiatis. ⁊. l. papinianus. §. meminisse. ff. de inofficiosa. cū fi. ⁊ sic summatim cognoscit vt dicit glo. C. de bo. auc. iu. pos. l. cū proponas. ⁊ auc. ibi posita. ⁊. ff. ex qui. cau. in pos. ea. l. fulcinius. §. j. ⁊ ibi glo. dicit q̄ scōm decretum nō p̄cedit summaria cognitio: ⁊ q̄n eo requirit p̄batio per instrumentū vel p idoneos testes. vt. l. fi. C. de bo. auc. iudi. pos. fed in primo decreto (quia ibi generatur modicū p̄iudiciū q̄d potest de facili reparari) sufficit. p̄batio per iuramentū. vt. p batur in aut. de eq. re. §. suscepto. alⁱs. §. fi vero quidem iuremt. q̄ scōm sit dictū summatim sentit. Spec. in dicto. §. postremo. circa fi. Et si q̄rat q̄ sint cause summarie. glo. dicit q̄ regulariter oīs causa requirit plenā cognitionē. vt. l. iudices. C. de iudi. tallit in casibus quos numerat. ff. ad exhi. l. iij. §. fciendū. Spec. idem dicit ⁊ certos casus enumerat. sed Ry. ff. de p̄eto. stipula. l. j. §. pe. dat regulas fic. vbicūq; agitur causa i qua sententia lata tribuit ius finale ⁊ aufert plenū ius ⁊ tribuit alteri: ibi debet ad cause cognitio plena vbi vero ecōtra non desideratur ple na sufficit ſ̄ mplena. vt. ff. si quis oz. i bo. posſeſſ. ſeruc. l. ij. et de bo. pos. l. iij. §. fi causa cognita. fed certe ille leges boc non p̄obāt. nam distinguunt vtrū detur de plano: an iudice ſedente p̄o tribunali. nam aliud est dicere de plano ⁊ aliud est dicere ſummarie. vt. j. dicam in ſequē. gl. nam bonoz posſeſſio que tribuit ius datur iudice ſedente p̄o tribunali. ⁊ tamē nō datur in forma iudicij. vt no. in dicto. §. fi causa cognita. ſue tamen regule mihi placent ✻ vt dicamus sic: vbicūq; sententia data tribuit ius finale nec potest per aliud iudicium reparari: nec per appellationem vel aliud remediū tūc requiritur cause plenaria cognitio regulariter. vt in dicta. l. indices. C. de iudic. fallit in casu dicte. l. de submersis. C. de naufra. Item in casu huius cōstitutionis. Item in casibus qui ponūtur in. c. dispēdiosam. ex de iudi. in cle. Item in casibus in quibus sententia potest ferri cōtra absentem ⁊ negocium liquidari. vt. C. quomō ⁊ q̄n iudex. aut. qui semel. ⁊. C. vbi de cri. agi oportet. aut. qua in prouincia. Item ibi peruenit ad secūdum decretum: vt dictum est. Secūda regula est q̄ vbi causa agit sup qua sententia lata non parit magnū p̄iudicij vel parit tale q̄d per aliud iudicū potest reparari ablq; alia appellatione vel restitutione vel simili remedio: tūc p cedendū est summarie. Jstud p̄obat in omnibus exemplis positis in dicto. §. fciendū. in glo. ⁊ in eo q̄. §. digt de iudicijs possessorijs. Sed hoc q̄ dico summarie diuersimode accipit. vt. s. ostensum est. Sed dicas tu nulla. l. antiqua reperit q̄ agat summarie. nam in. d. l. iij. §. fciendum. ff. ad exhibē. dz q̄ summatim debet cognosci an actoris intersit. ⁊ sic illum articulū tantū dicit exaiminandū nō tota causam: simile in causa alimentoz: ⁊ carboniano summatim examinat an sit filius: ⁊ sic vnus articulus. vt. ff. de libe. agno. l. si q̄s a liberis. §. si vel parens. ⁊ de carbo. edic. l. iij. §. cause. et idem in fili. sed vbi aliq̄d q̄ sit principalis causa intētionis venit examinādū summarie: merito tota causa dicit

✻ Idem tenent Pe. de anch. Jo. de imo. et Se. natha. l. cle. fepe dever. signi.

✻ Jstā. doctrinā Bar. ⁊ verbo ad p̄dū sequūtur Jo. de imo. Pe. de anch. ⁊ Se. natha. ⁊ in loco palleg.

✻ Et male fm̄ bar. vbi plenī⁹ vide in. l. si q̄s a liberis. §. si q̄s ex his. ff. de li. agno.

✻ Idem tenerimo. pe. ⁊ Seoī. vbi supra.

✻ Idem tenēt fraſci. scī. dicta cle. fepe.

✻ Dic meliusq; illud tpe relinq; turarbitro iudicis fm̄ Seoī. in. d. cle. fepe.

✻ Idem tenēt Bar. et Fraſci. cur. ibidem⁹ loquunē in. l. admonēdi. ff. de iureiu.

✻ Vide plene p Angel. ar. l. §. preterea. in. iij col. inſti. de actio.

✻ Et idē dicēdū ereq; larit ꝺ ſnia lata i causa ſummaria: ⁊ regrārit nō porrigit ſui effectum ad altas ꝑſonas nec facit ꝓiudiciū i cā plenaria. bal. l. j. ſtitū ff. ꝺ his qui ſui vel alieni. ſunt.

✻ Jstā declarā ſcōtū Seoī. i d. cle. fepe.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

Summaria. de fedo videlz qñ boc.ſ.q cognoſcat ſummatim addiſ vni articule qualiter intelligatur.ad qō dico q ſi cauſa ꝓncipalis eſt ſummaria ⁊ oēs articuli ſunt ſummarij;eadē rōne vt dictū eſt.Si vō cauſa principalis regrit plenā cognitionē cauſe:tūc de emergētibus ⁊ incidentibus videamus. Dico q quedā ſunt emergētes in quibus ſiue ꝙs vincat ſiue vincat cā ꝓncipalis ꝑpter boc nō pdit tur.⁊ in his ſeu ꝑper dico ſummarie cognoſcendus egempliū.ff.de peti.here.l.ſi quis libertatē.in fi.⁊ de interrog.act.l.defenſor.ſ.illud.nec dico bic vel in aliis emergētibus vel incidētib⁹ agi ſummarie reſpectu ordinis:q; in his ordo attenditur reſpectu ipſius cauſe principalis.Sed dico ſummatim cognoſci reſpectu ꝓbationū;q; cū res ſit modici ꝓudicij ſufficit q; oſtendatur iudici ſic eſſe ꝑma facie.vt dictis.ll.Quedā ſunt emergentes in quib⁹ ille qui illas emergēt es ꝓpoſit vincit ꝑpter boc nō vincit cauſam ꝓncipalē:ſ; remanet in dubio.ſ; ſi pdit in illa emergenti pdit cauſam.vt cū actor in ꝑma dilatione nil ꝓbauit:vel reus intētione actoris fundata in ꝑma dilatione nil ꝓbauit:petit ſcōam.ſi obtinet nō vincit cauſam:ſ; remanet in dubio ꝓbationis.ſi vō pdit in illa emergēti abſq; dubio pdit cauſam in iſtis.Si quidē logmur de ꝓbatione ꝛpedimenti fiēda ab eo q petit ſcōam dilationē:dico q; ſufficit ſummaria et ſemiplena ꝓbatio:qō pt;q; ſufficit ꝓbari per iuramentū.vt eſt de excep.c. paſtoralis.⁊.ff. de excu.tu.l.ſcire op;.ſ.ſufficit.in fi.⁊ ita determinauit papa vt retulit Spec.in tit.de appel.ſ.nūc vero.ver.qd ergo.qō tenet Sul.in.l.ij. ſ.ſi qs.ff.ſi quis cau.⁊ huius caſus eſt ratio:q; cōſequitur modicū cō modū vt dixi.Sed qñ de ꝓbatione ꝛpediti tractaretur:tūc illud nō affero ꝓbari ex ſolo iuramēto ⁊ per ſolū iuramentū:ſ; conſidero iſtam emergentē ex parte reſiſtentis:q; ex denegatione huius dilationis ſequitur magn cōmodū:⁊ ſi vult impedire requiritur cauſe plena cognitio vt eſt tex.C.de dilatio.l.a. ꝑcedente.vbi expreſſe dr; q; ideo cauſe plena cognitio tūc requiritur:q; ſi denegaretur ſentētiaretur ſuper ꝓncipali qōne:igitur de dilatione:q; aliquo caſu requiritur plena cognitio:ſc; qñ denegatur.igitur in dubio dr; plenā cauſe cognitionē requri.arg.ff.de cōdi.inde.l.ſufficit.Quedā ſunt emergētes q̄ habent ſe econtra ad ꝑdicta q; ex parte eius qui emergentē ꝓponit ſi vinceret totū ibi vinceret:ſ; ſi ꝑderet non ꝑ boc perdit totū nec aduerſarius vincit.egemplū in exceptiōe rei iudicate iurisfurādi ⁊ tranſactio.q; ꝓponūtur a reo ante litē ꝛteſtatā ad impediendū ꝓceſſum.ſi eñ opponens vincit totū vincit:ſi pdit remanet lis.boc eñ ex parte opponētis requrit plenā ꝓbationē vt vincat:pōt tū bec cognitio dici ſummaria ꝓpter breuitatē dilatiōis:q; ſi requreret altio⁊ indaginē differretur illa exceptio quātū ad ipediendū ꝓceſſum ⁊ ꝛteſtabitur lis:poſtea ꝙ ponēt in vim ꝓmptorie.vt.l.nā ⁊ poſtea.in ꝑn.ff.de iureiu.in tex.⁊ in glo.⁊ ex boc dico q; ſi opponēs in illa exceptiōe ſuccumberet nec ꝑene ante litē ꝛteſtatā ꝓbauit poſito q̄ ſup boc examinati ſint teſtes;⁊ poſt litem ꝛteſtatā iterū poterit opponi ⁊ teſtes iterū examinari ſup eodē ⁊ iterū publicari.nā ꝓimo fuerit examinati ſummarie.ergo non impedit examinatione q̄ fit poſt litē cōteſtatā vbi fit plenarie.arg.l.pe.ff. de bis qui ſunt fui vel alie.iur.⁊ in.l.a duo pio.ſ.ſuper rebus.ff.de re iudic.Itē quia teſtes examinati ſup vna inſtātia ad vnū finē nō impediūt examinatione fieri in alia ad aliū finē.arg.ff.de edē.l.argentarī⁹. ſ.pe.⁊.ff.de fur.l.qui tabulas.ſ.ſi.ſed bic ante litem ꝛteſtatā ꝓducūtur ad vnū finem:ſc; ne ꝓcedat:poſtea vō ꝓducunt ad aliū finem ſc; vt diffinitiue abſoluatur:⁊ cum inſtātia incipiat a ꝛtestatione non pōt dici q; ꝓducātur in eadem inſtātia:vt bic eſt caſus.⁊ ex de teſti.c. veniens.Quedā ſunt emergentes vel verius incidentes:vt q̄ ꝓducuntur alique ꝑemptorie.⁊ iſtarū q̄dā ſunt q̄ a ꝓncipali intētione nō poſſunt ſeparari:vt ois exceptio intētionis.ſi eñ dico teſtamentū nullum eſt:q; ruptum agnatione poſtbumi.Vel ſi dicā actori non cōpetere ius agendi q; meus ſeruus eſt:vel eū qui petit bereditatē nō eſſe bedem:quia ego ſum bered⁊ filia:nō eñ poteſt ꝓnūtiari de vno qn ꝓnūtietur de altero:tūc de boc incidenti cognoſcendus eſt plene.qō pt;q; ſnia lata ſup ꝓncipali parit exceptionem rei iudicate ſup incidenti.vt.l.j.C.de or.cog.⁊.l.ij.⁊ de excepţ.rei iudi.l.ſi inter me ⁊ te.qō intellige ſi ꝓncipalis cauſa regrebat plenā cauſe cognitionē:vt.o.ll. fecus ſi ſummariam.vt.ff.de bis qui ſunt fui vel alie.iur.l.pe.⁊ de lib. agno.l.ſi gs a liberis.ſ.ſi vel parens.Quedā alie ſunt incidentes perēmptorie q̄ poſſunt ſeparari a ꝓncipali:vt q̄ vere eſt exceptiōis exceptio.i.actionis excluſio.nā vtrūq; eſſe pōt:⁊ pōt de vno cognoſci et aliud omitti.Et iſtaꝝ quedā ſunt q̄ ꝓncipaliter nō poſſunt ꝑ ſe in alio iudicio agitari:vt exceptio pacti:⁊ ſi q̄ ſunt alie mere exceptiones. ⁊ de iſtis ſine dubio ds plenius cognoſci cū ex vtraq; parte debeāt ꝑ plenius diſcuti.vt in.o.l.iudices.C.de iudi.⁊ boc facit:q; parit plenū ꝓe iudiciū ab vtraq; parte.Quedā ſunt exceptiōes q̄ poſſunt ꝑ ſe examinari in alio iudicio:nō tñ ad eūdem finē ad quem ꝓponūtur in ꝑmo: egemplū in.l.vēdicātem.⁊.l.ſeq.ff.de euic.tūc dr; etiā plene ꝓbari eadē rōne:tñ licet qs ſuccūbat q̄ modū exceptionis pōt illud poſtea deduce re in iudiciū ꝑ modū actionis.vt.o.l.vendicātem.in fi.⁊.l.ſeq.rō eſt: qr ad diuerſū finē agit:⁊ ſic nō videt eadē res.vt.l.ſi querif.ff.de excep.rei iudi.ita no.Ly.C.ſen.reſcin.nō poſ.l.peremptorias.dr; plene quātū ad boc in.l.q rome.ſ.duo fratres.ff.de ꝓb.ob.Quedā ſunt exceptiones q̄ poſſunt ꝑ ſe examinari in alio iudicio ad eūdem finē ꝙ ꝑmo modū agēdi:vt exceptio cōpenſationis.ſicut eñ cū opponit tendit ad hūc finē vt mibi ſatiſfiat cōpenſando ita cū ago tendit ad hūc finē vt mibi ſatiſfiat ſoluendo.⁊ iſta cū poſſit in alio iudicio reparari dr; in ſe aliq̄ ſummarie cognitionis:q; ſi dr; altio⁊em indaginē:indeq; non ds eā admittere.C.de cōpen.l.ſi.⁊ ideo ſi opponeret cōpenſatio debiti naturalis q̄ non pōt deduci in alio iudicio agendo boc non haberet locum ſ; deberet plene examinari ſicut alie exceptiones:vt dictū eſt.Sed ſi admittitur ad boc vt opponēs vincat vel vt reꝓbetur compenſatio:requireꝝ plena cauſe cognitio:cum plenū etiā ſit ꝓiudicium. vt.l.q̄ in dié.ſ.ſi ratione.ff.de cōpenſa.⁊.ff.de nego.geſt.l. finautem. ſ.ſi.Sed ſi iudex eam diimitteret nō reꝓbando:tūc nō faceret ꝓeiudicium:vt ibi.Et ꝑdicta de bis que emergūt ante ſniam.ſed poſt ſententiam qñq; occurrunt alique emergētes vel incidentes:⁊ ideo dicit q; poſt ſniam aliq̄ opponuntur alique exceptiones ad merita cauſe nō ad ſniam.vt in caſu.l.j.C.de in.⁊ fac.igno.⁊ tunc dic idem quod.ſ. Quedā ſunt que opponūtur ⁊tra ipſam executiones;vt q; dicit q; nō ds fieri executio q; ſnia nulla:vel lata ꝑtextu falſoꝝ inſtrumentoꝝ vel alia ſimilia.⁊ iſta requirūt ſummaria cognitionem quo ad breuitatē dilationis:q; ſi requirūt altio⁊em indaginē nō impediretur executio ſed exceptio reſeruaretur ꝑ ſtita cautione de reddendo q̄ exigit.C.de fal.l.ij.⁊.C.de ꝓeci.impe.offe.aut.que ſupplicatio.⁊ eſt de in integ.reſtitu.c.ſuſcitata.ſed ſi ꝓbationes deberēt eſſe in ꝓmptu.vt.C.ſi ex fal.inſtru.l.ſi.vbi manifeſte ꝓbationes ⁊c.idem puto q̄ opponitur exceptio q̄ nō ds mandari executioni in totū:ſed quatenus gs facere pōt vel alia ſiſia.vt.ff.ſol.ma.l.ſi ex diuerſo.ſ.ſi.cū ſi.Quedā exceptiones opponūtur nō ꝺ executionem ſimplr:ſed ꝛtra rem in qua fit executio.⁊ iſte ſimplr requirūt ſummaria cognitionem:quo ad breuitatē et quo ad ſemiplenā ꝓbationem.vt.l.ad diuo pio.ſ.ſi ſup rebus.ff. de re iudica.ratio q; ibi vertitur modicū ꝓeiudiciū.q; ſi non manda tur executioni ſup illa remandabitur ſup alia. Item de illa queſtiõe poterit cognoſci in ordinario iudicio:vt ibi dr;.Sed q̄ contenditur vtrū ſnia ſit executioni mandanda vel nō:⁊ ſic de viribus ſnie tunc eſt res magni ꝓiudicij.Sed quid ſi in cauſa ſummaria iudex in ſnia dixerit ſe habuiſſe plenā cauſe cognitionem an ꝑ boc faciet ꝓiudiciū in alia cauſa?Reſi.nō:quia ds intelligi ſe habuiſſe plenam ſm q; natura cauſe exigit.vt.l.ſi vno.in ꝑin.ff.loca.⁊ de ꝓſur.l.ſi ſtipulatus.⁊ de dā. infec.l.dāi infecti.ſ.quedā.Et q; cognoſcere ſummarie non ꝙ eſt ſolus in iudice ſ; etiam in ꝑte q; forte nō curat ꝓducere ꝓbationes:ideo q; ſcit cauſam poſſe reparari in alio iudicio.⁊ boc magime verū eſt ſi ꝑs cōtradicit ſnie:vt in.c.ſepe.in fi.ff.de vbo.ſig.in cle.Sed illud.c. logtur in cauſis que parant plenū ꝓeiudiciū quocūq; modo agat.ſ; ſi in cauſa in qua requritur plena ꝓbatio diceret ſe habuiſſe cognitionem ſummariā puto ſniam non valere:quia plenaria cauſe cognitio eſt de ſubſtātialibus.vt.C.de ſen.l.eę ſtipulatione.⁊.C.cōmi.vel epi.l. iudeę.ideo ſi omittitur vitiatur ſententia.vt no.C.de ſen.l.ꝓolatam. item qō.ff.ſi.dixi de bac dictione ſummaria:ides intellige ſi diceretur q̄ cauſa deberet recte examinari ſimpliciter:de quo verbo ſit mentio in dicto.c.ſepe.quia debet intelligi boc ſimpliciter ſine plica.⁊.ſine diſtinctione ⁊ inuolutione.vt.ff.ꝓo ſocio.l.coīri.⁊ de vulg.⁊ pupil.ſubſti.l. j.⁊ de vbo.obli.l.j.ſ.ſi quis ſimpliciter.

Summaria examinatio plenaria nō impedit.

a De plano. ꝓplanū eſt oppoſitū alto.Item altū dicitur ratiōe loci vel ſtyli.dicimus eñ quem vti alto ſtylo.Item de plano fieri oppoſitū eſt ei qō fit velociter.quelibet iſtarū ſignificationū poteſt habere locū bic:vt ſtatim patebit.videamus ergo q̄ cauſe debeant agitari de plano ⁊ qd importet:⁊ dico ſi quides cauſa eſt vilis vel de vili natura vel vilū ꝑſonarū:tunc bic agit de plano.vt.C.de ſen.auc.niſi breuiores.⁊ ff.de offi.ꝓcō.⁊ le.l.ne quicꝫ.ſ.de plano.⁊ de ac.l.leuia.⁊ tūc de plano importaꝫ q̄ iudice non ſedēte ꝓ tribunali:⁊ ſic non in loco alto. Item qñ non ſeruatur ſtylus alio⁊ iudicio:ſed ſine libello vel aliis ſolēnitatibus cognoſcimus veritatem.vt not.in dicto.ſ.de plano.in glo.⁊ Guil.de cug.in.l.leuia.ꝑm vnā opinionē veram.Si vō eſt cauſa ponderis granionis:tūc regula eſt q; cauſa debet agitari plene ⁊ ſoleniter cognoſci.vt.l.iudices.C.de iudi.fallit in quibuſdā cauſis q; agitantur de plano.vt.ff.de queſtio.l.vnius.ſ.fina.⁊ eſt de iudi.c. nouit. in fi.⁊ ex de accu.c.olim.⁊ in bis nō intelligitur excluſus ordo iudiciarius vt dicto.c.olim.⁊ ibi no.per Jnnoc.⁊ ratio:q; in cauſis magnis procedere ita repētine fine ſolēnitate eſt ſtylus altus nimis.ſolū enim reges ⁊ ꝓincipes boc faciūt.ſed ꝓcedere ordinarie eſt in bis de plano procedere.boc eſt nō frequēter nec ſtylo alto. Vides ergo q; ex dictis ſtatute cauſe ſtylus ꝺ altus diuerſimode:⁊ in bis ſemp puto q; non erit neceſſe iudicem ſedere in alto tribunali ſed in camera poterit fieri. ⁊ boc ſi de tota cauſa agitanda de plano queritur. Si vō queritur de aliquo articulo vnius cauſe que debet agitari ordinarie an articulus aliꝰ poterit agitari de plano.Dic q; quedam facit q; in iudicio coram iudice vbi ſufficit ꝑſentia iudicis:vt ꝓducere libellū coram iudice.⁊ iſtud ſemp pōt fieri de plano boc eſt iudice nō ſedente ꝓ tribunali ⁊ die feriata ob neceſſitatem dominꝰ.vt.l.miles.ſ.ſegaginta.ff. de adul.Item in appellatione que ſolū coram iudice interponitur.vt C.de ſenſus.l.j.ꝑ boc dico ꝙ relationes nūciorum q̄ fiunt iudici poſſunt fieri de plano.⁊ ſi aliquis habet terminum ad ꝓducendum aliquid coram iudice:idem quia de plano poterit fieri ꝑ dictas leges: ſecus

Facitad boc die.ꝛia extra vbidꝛ q; iuder poteſt ꝓcedere ſine figura iudicij ſe informādo de fama de notorio ⁊ ſ; legitimatio ne nec reqrit ur q; ꝓtinbunali ſede at necquod citer partes anto.

Regum ⁊ ꝓincipuꝫ eſt de cauſis arduis ſummarie cognoſcere.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

secus si habuit terminum ad probandum: quia per hoc solum q̄ ebi beret cozam iudice non fieret ꝓbatio nisi parti detur copia ⁊ termin' ad opponendum: ⁊ sic quod producta sit approbabit vel reprobabit: hoc est ei inponetur fides vel non. vt. C. de fide instru. l. fina. Quidam sunt articuli. in quibus opus est iudicem aliquid facere. ⁊ tūc si quidē illud est modici preiudicij ita q̄ summaria cognitione; requirat: ſm quod dicit. C. de defen. ciui. l. iubem⁹. ſ. illud. ⁊ dixi in prece denti glo. ⁊ tūc poterit de plano examinari: hoc est iudice non sedente pro tribunali ⁊ die feriata ob neceſſitatē hominū. vt. ff. de interroga. actio. l. voluit. ſ. fina. Si vero illud potest esse ab aliqua parte magni preiudicij: tunc non debet agitari de plano ſed plene cauſa cognita ⁊ iudice ſedente pro tribunali. vt. C. de dilationi. l. a procedente. ⁊ predicta vera in cauſis in quibus venit ferēda ſententia diffinitiua. ſed cōtingit aliquando q̄ cozam iudice agitatur quedam cauſe ⁊ nō ſperatur ſentētia ſed aliq̄ decretum iudicis. et in his dic q̄ quādoq; decretū tale interponitur in his que ſunt mere voluntarie iuriſdictionis ⁊ nulla alia cauſa requirit niſi partiū volūtas. ⁊ iſta de plano interponit. i. iudice nō ſedente pro tribunali. vt inſtitu. de liber. ſ. ſerui. ⁊. ff. de manu. vin. l. nō eſt oīno. Quedā ſunt que requirunt cauſe cognitionē: ⁊ tūc ſi quidē eſt cognitio leuis ſeu ſummaria. vt in tutore ſeu curatore qui datur ſine inquiſitione. ⁊ iſta poſſunt ſili agitari de plano. vt. ff. de tu. l. qui habet. ſ. quolibet loco. ⁊ in bo. poſſ. que nō tribuit ius. vt. ff. quis o. in bo. poſ. ſer. l. ij. ſ. dies. ⁊ de bo. poſſ. l. iij. ſ. ſi cauſa cognita. Quedā ſunt que requirunt verā ⁊ plenam cauſe cognitionem. vt datio tutorum ex inquiſitione. et bo. poſ. que tribuit ius ⁊ tūc non poteſt fieri de plano. ſed iudice ſedente pro tribunali. vt ff. de ꝓfir. tu. l. naturalis. ſ. fi. ⁊ de bo. poſ. l. iij. ſ. ſi cauſa cognita. ⁊. d. l. ij. ſ. dies. ff. quis o. in bo. poſ. ſer. Sed aduerte quia in iſtis caſibus licet requiratur plena probatio: non tamē eſt cauſa ordinaria. immo nō fit in forma iuridici: immo nulla parte citata. vt no. in. d. ſ. ſi cauſa cognita. ⁊. d. ſ. dies. Et illo reſpectu poteſt dici non plenaria per ea que dixi in precedē. glo. ⁊ ſic pt; ꝙ ille. ll. que dicūt de plano cognoſci lōge differunt ab his q̄ dicūt cauſam ſummarie agitari. vnde ez. d. l. iij. ſ. ſi cauſa cognita. ⁊. d. l. ij. ſ. dies. non debuit ꝓ. ſumere regulas in materia ſummarie cognitionis: vt dixi in prędi. glo.

a ¶ Sine ſtrepitu. ✻ ſic ez de act. c. olim. ⁊ de ſta. mona. c. ea q̄. ⁊ de elec. c. indēni. ſ. ſi vo. lib. vi. ⁊ de bere. c. ſi. in. ꝑn. lib. vi. ⁊ de iudi. c. diſpendio ſam. ⁊ de vbo. ſig. c. ſepe. in cle. ⁊ ſtrepitu quidā dicūt eſſe omnē iudicij ſolēnitatē q̄ magis ſpectat ad ordinē q̄ ad inuētionē veritatis: quoru opinionē refert Jnno. in. d. c. olim. de accuſa. ſed nō tenet ea bene. dic ergo q̄ ſtrepitus idem eſt q̄ rumor. ⁊ deſcēdit a ſtrepo ſtrepis. q̄ ideſt q̄ rumo: em facere ſm Hug. ſicut enim per verbum de plano remo uetur altitudo loci ⁊ ſtyli (vt dictū eſt) ita per boc verbū ſtrepit⁹ remo uetur altitudo vocū ⁊ declamatio: ideo aditur quādoq; abſq; aduocatoz oium et iudiciorum ſtrepitu et figura. vt dicto. c. fina. in prin. de bere. lib. vi. ⁊ per boc dico ꝙ in cauſis in quibus debet procedi ſine ſtrepitu ſi pars diceret iudici q̄ approximaret ſe ei ⁊ q̄ volebat dicere aliquid in occulto q̄ iudex debet boc facere: al's grauaret eū. ꝓdicta tamē iura nō baberent locū in hac cōſtitutione: quia hic ꝺz ꝙ iudex poteſt. non autē imponi ei neceſſitas. in alijs autem cauſis iudex nō cogitur eu audire: niſi palam ante tribunal. vt. C. de epiſco. ⁊ cle. l. iubemus. in fi. Jtē ſi. al's ꝺeſt dilatio parti ad querēdum aduocatos. vt. ff. qui. ex cau. ma. l. ab boſtibus. in fi. ⁊. l. ait prętor. in fi. ⁊. ff. tamen iſto caſu non erit pādā. q̄ ab ea eſt remotus ſtrepitus aduocatoz: puto tamē ꝙ boc verbum ad maiozē expreſſionem apponatur. nam per boc q̄ dicit de pla no ſatis poteſt intelligi reſpectu loci: ſtyli: ⁊ vocis.

b ¶ Et figura. Figura cuiuſlibet rei eſt apparens forma ipſius. vel facies in qua rei ſubſtantia figuratur. vt. ff. de act. ⁊ ob. l. nō figura. ⁊ ita dicit Jo. and. c. ſepe. ex de vb. ſig. in glo. ſup verb. nō exigak. q̄ eſt verū in figura rei corporalis. vt. C. de edic. dini adri. tol. l. fi. ⁊. ff. de vb. ſig. l. quotiēs aliqd. vbi boc melius. pbat q̄ alibi. rei vo incorporalis figura ꝺz eius natura. vñ recte dicimus figurā actionis eſſe ipſius actiōis natura m. vt. C. de rei vxo. act. l. j. ſ. cū autē. ibi eadē figura cē. quedā ſunt facta. put conſiderantur in fieri ſeu in actu faciendi. ⁊ ipſorū figura eſt ipſe ordo faciendi. vnde in grāmatica dicimus figure ſimplicis q̄ ſim pliciter. pfertur: q̄ igit actus. pferendi eſt ſimpleg. ideo dicitur figure ſimplicis: bic aūt loqmur de figura iudicij: ⁊ iudiciū licet habeat mul tas ſignificatiōes: bic tamē accipit ꝓ actu examinationis ⁊ decīſionis cauſe. Figura ergo iudicij eſt q̄ partes iudicis ſint facte ſm ordinem debitū ⁊ debitā probationē ſeu proportionē: ⁊ ez iſta figura iudicium accipit ſuum eſſe ⁊ ſuam ſubſtantiam. q̄ patet: quia ſi ordo non ſeruat iudicij eſt nullum. vt. C. de ſen. l. platam. vnde per boc q̄ dicit ſine figura: tollūtur ſubſtantialia iudiciorū vt ipſum verbū importat. vt no. Jo. and. in. d. c. ſepe. in glo. ſup vbo figura. Sed ztra boc oppo. quia ſublatis ſubſtātialibus nullo modo erit iudiciū cum res non eſt perempta ſine eius ſubſtātia. vt. l. obligationū ſubſtātia. ff. de actio. et obli. Sed bic in veritate eſt iudiciū ly extraordinariū. Sol. tolluntur ſubſtātialia iudicij iure ciuili introducta: nō autē ea q̄ ſunt naturalia iure naturali ſeu gentium inducta naturali rōne. vt. j. in multis oſtendam. Jtē aduertēdū eſt q̄ Jo. an. in. d. c. ſepe. in gl. ſup vbo. nō exigit. dicit q̄ iudex non aſtringitur boc caſu ad aliquas formas regulas vel figuras iudiciorū niſi inquātum in. d. c. expriimitur. ⁊ illa expreſſa magis reſpiciunt figurā facti negocij vel cauſe q̄ iudicij ſm ei. Tu dic q̄ iudex per verba releuat ab omni forma. ⁊ figura iudicij inducta a iure ciuili: ⁊ tenet obſeruare omnē figurā ⁊ formā iudicij inducta de iure gentium vel naturali rōne: ⁊ de bis loquitur vt plurimū illud ca. licet aliqualiter egeat declaratione. vt. j. declarabo. Aduertendū eſt q̄ dicit Jo. an. q̄ ſi oia dicta verba: ſcz ſummarie ſimpl'r ⁊ de plano ſine ſtrepitu ⁊ figura iudicij: nō proponerenē nō haberet locū q̄ dicitur in. d. cle. ſepe. vt ibi no. in glo. ſup vbo figura. q̄ eſt verū ſi a primis incipias: ⁊ iſtud vltimū omittas. Sed ſi proponeretur iſtud vltimū: ſcz ſine figura iudicij: ly omnia verba ꝑmiſſa eſſent omiſſa: idem importaret cū omnia ſubſtantialia eſſent ſublata. Ob igit de ſignificatiōe huius verbi dicā. intellige idē ſi omnia cōiungerent. quid ergo bec vba importēt per oēs ſingulas partes indicij p ſequamur lati⁹ q̄ in. d. c. ſepe declarek. ¶ Ducro igitur vtrū ſit neceſſe q̄ pars citet: ? Rñ. ſic. vt in bac. l. innuit. Jtē q̄ boc eſt de iure naturali. nā primū hoīem delinquētem citauit deus dicēs adā vbi es: boc enim pbat de re iudi. c. paſtoralis. i cle. vbi ſnia dñi impatoris Henrici q̄ fecit bāc. l. ⁊ poſtea ꝺnaiuit regē Robertum bierufalē ⁊ ſicilie caſſa fuit ez eo q̄ citatio facta legitime nō fuit. ⁊ pbat in. d. c. ſepe. Jtē an eſt neceſſe q̄ ꝑſone legitimētur? Rñ. ſic. vt in bac ꝑſti. ibi vel al's legitime. ⁊c. al's ſequerēt abſurdū: ſcz q̄ alter nō habēs mandatū a me poſſit mibi ꝑiudicare: q̄ repugnat iuri naturali. vt. C. de inoffi. teſt. ſi qs in ſuo. et ff. de re. iur. l. factū cuiq; ſuū. ⁊ ez de reg. iur. c. nō ɔ3 aliqs. lib. vi. ⁊ boc tāgit in. d. c. ſepe. Jtē an requirāt petitio? Rñ. in casibus buius. l. oportet q̄ ꝑcedat accuſatio: inq̄ſitio: vel denuntiatio: vt dictū eſt: al's vbi cā deberet agitari ſine figura iudicij dicitur in. d. c. ſepe. q̄ nō eſt neceſſe q̄ libellus detur in ſcriptis: ſed iuxta petitiōis formā. pnuntiatio ſeq debet ꝑo parte agentis vel rei ſi q̄ petere voluerit. ⁊ i ipſo litis ꝯtzdio facienda eſt petitio ſiue in ſcriptis ſiue vbo: in actis tñ inſerenda. vt ibi oꝛ. ⁊ iuſtū eſt: q̄ naturale eſt q̄ agēs petitionē ſuā ꝓponat. nam cozā Salomone mulier ita dixit. filius meus viuit. filius iſtius mulieris mortuus eſt. vt notatur. C. de ſenten. eq̄ peri. recitan. l. ij. ⁊ ez de ꝓſump. c. afferte mibi. ⁊ habetur in libro Regū. iij. c. vbi illa petitio latius ponitur. Et aduertendū q̄ illa petitio cōtinet ſolū facti narratio nem non cōcluſionem. eq̄ quo infero q̄ ly illa petitio nō habeat omnia ſolēnia que de iure requiruntur. vt no. ff. de eden. l. j. in prin. tamē ſufficit ſi eſt generalis. vt eſt arg. C. de anna. eqcep. l. ſi. in ꝑn. Jdem ſi cōclu ſio nō eſt legitime facta. vt. l. j. ſ. j. ff. ſi men. fal. mo. di. vel ſic. non petierat eum condēnari ſed petit eū cogi: q̄ fieri non debet. vt. C. de eqcu. rei iudi. l. j. tamē in boc caſu quando ſine figura iudicij procedit valebit iudiciū. ſi enim procedit vbi ſola facti narratio eſt abſq; additione vlla: multo magis ſi cōcluſio nō erit bene facta: ſi tū eq narratione poſſit cōprehendi qd actor velit. argu. C. de rei vxo. act. l. j. ſ. j. ⁊ boc eſt q̄ volūt dicere vba dicti. c. ſepe. oū dicit iuxta petitionis formā. q. d. licet non pronūtiet in eo q̄ eſt petitū ſufficit ſi pronūtiet iuxta id q̄ eſt petitum. aliud eſt enim iuxta petitū ⁊ aliud petitum iudicare. ff. de iudi. ſol. l. iam tamē. ſ. in bac. ver. qd tñ. ſemp tñ intellige q̄ nō ſit tāta incertitudo q̄ auferat defenſionē reo. vt. ſ. dicam. Jtem an poterit opponi eqcep. rei iudi. vel finite ad ſpediendū. pceſſum? Rñ. ſic. q̄ de iure naturali eſt ne bis iudicet in idipm. eqceptiōes vo q̄ magis differūt ⁊ frustrant cauſe veritatē q̄ ipſas reſpiciāt: pōt iudex repellere. vt. d. c. ſepe. illa em de iure naturali nō ſunt. imo ꝺiunt. Jtē an. pcedi poſſit tpe feriato: in dicto. c. dicit q̄ ſic ſi ſunt ferie inducte ob neceſſitatē hominū. ſecus ſi ob honozē dei. ratio: quia de natura iudicij ſunt ferie inducte in honozē dei. pcepit em deus coli ſabbata. ⁊ qualdā feſtiuitates. An ſit cōtestanda lis? Rñ. non. nam dicit ibi lite cōteſtata nō poſtulet. nō: q̄ eſt ſolēnitas iuris ciuilis. eo tamē caſu quo merita cauſarū tractari incipiūt. vt quia legitimatis perſonis ꝓponūtur eqceptiones vel ſiunt poſitiones: ⁊ articuli habent vim litis cōteſtationis ad faciendū ꝓcuratozē dominum litis. Jtem quo ad certos effect⁹ cōteſt. li. vt. C. de ꝓcu. l. nulla ibi poſt cauſaz in iudicio agitata. ⁊ ibi poſt ichoatā cāz non dicit lite cōteſtata: ſufficit ergo q̄ quocūq; mō cā incipiat agitari boc no. in. l. nibil. C. de ꝓcur. Jtem an de calum. ſit iurādū? in. d. c. olim inducta a iure ciuili. vt de iuramēto calum. l. iij. ſed dic ꝓimum verum q̄ iuramētum defertur in tota cauſa etiam de iure naturali ⁊ diuino: boc eni tēpore ꝺoyſi inductū eſt ꝓpter incredulitatē vt aliquis debe ret iurare. vt extra de iureiu. c. ſi cbriſt⁹. ⁊ Egodi. ggij. c. ſi igit iuretur ſup quolibet articulo vt ſiebat olim. vt. C. de iura. calum. l. ij. ſatis putaré ſufficere magime cū tale iuramētū poſſit omitti. vt. d. l. ij. ſ. ſed q̄ veremur. Item an debeant dari dilatiōes: videtur q̄ fic. nā in. d. c. ſepe dicitur ꝑutādā dilationū materiā ⁊ litē quātū poterit faciat breuio rem. non tamen ſic litē iudex abbreuiet q̄ ꝑbationes vere ⁊ defenſiones legitime admittātur: ⁊ ita dicit ibi: q̄ iuris naturalis rationi cōgruit. cū em ꝑbationes ſunt facīde oportet q̄ fiāt in termino ⁊ puto q̄ valeāt ſi fiāt ſine dilatione. vt. l. vnius. in. ſ. cognitur. ff. de queſtio. et. ff. de adul. l. in crimine. ⁊ ibi dixi nō equū eſſe dilationē certam dari cauſa breuiande litis. ⁊ q̄ dicit q̄ nō ſunt nimis breues congruit naturali equitati. nam aufertur parti actoꝛis ius ſuum: reo vero auferturali equitati. nam aufertur parti actoꝛis ius ſuum: reo vero auferet defenſio: que ez equitate naturali eſt. vt. l. vt vim. ff. de iuſti. ⁊ iu. ⁊ eſt eq

✻ Quo in telligit. vid Bld. in ſti. ex. v. incipi. in iudicio ē ꝑſiderare. ⁊ card. in cle. ti. q. xltij. de iu. vbi late tractat hāc materiam.

Dilatio ꝺat parti ad q̄rēdū aduocatos.

Figura quid ſit.

† Vide de hoc bald. et aler. i. l. j. C. q̄ admitti. ⁊ tbi fabrice. ⁊ bal. i. l. ned ſm ꝺ. de pla no. de offi. pcōſu.

Feriato die an iudex pcede re poſſit.

presſum in ele. pastoralis. de re iudi. Sed ad quid dabitur ista dilatio, in. d. decre. dicitur q primo datur termin⁹ ad faciēdū positiōes ⁊ articulos simul. postea vero datur terminus ad pducendū oia q partes voluerint. Sed certe illud est expreſſe statutū illius decre. q vult in hoc seruari vsum. hoc tamen non est de iure naturali nec ciuili: cum suffi-

ciat dari in causa ad probandum vnam dilationem. vt. ff. de fer. l. fi. vnde in hoc in foro ciuili non est seruanda ista de creta. Item an in dictis cauſis in quibus pcedit sine figura iudicij testes debeant iurare. hoc enim non reperitur de iure digesto: nisi in. l. theopōpus. ff. de do. pleg. sed videtur mera cōstitutio imperatoris. vt C. de testi. l. iureiur. an. puto tamen q iurare debeant per ea que dicta sunt. de iuramē. calū. Sed an presente parte: puto q sic: als auferret ei defensionis copia quo repugnat equitati naturali: vt dictum est. circa vero dicta testium puto q debeant esse talia que concludant fiscū in cauſis ordinarijs. argu. eius qđ dicitur in Daniele de Suſanna. ⁊ qđ no. C. de testi. l. testium. sed an requiratur publicatio testium. glo. in. l. si quando. C. de testi. dicit q per Danielem inductū est q examinatio fiat secrete. vt legit in libro Danielis. xiij. c. hoc est igit de iure naturali seu diuino: ex hoc sequitur q debeat publicatio fieri. als auferetur parti ius defensionis. si enim nō publicarētur nō possent impugnari testes ⁊ eorum dicta. sed auferre defensionem repugnat iuri naturali: vt dictum est. Sed an in hac causa post didicita teſtificata poterūt testes produci? Reſpō. non. cum sit probibitum propter timorē subornationis. z sic eq quadā naturali equitate cque est ne alter alteri insidietur. vt. ff. de iuſti. ⁊ iur. l. vt vim). hoc est introductus ⁊ positū inter alia ciuilia precepta. Item an in hac causa poterit petere quis vt fibi edan tur instrumenta? Reſpō. q non. ⁊ hoc est prohibitum non solum iure ciuili: sed etiā naturali equitate. vt. C. de eden. l. qui accusare. vbi hoc probibetur expreſſe. Item an requiratur cōclusio in causa? Reſn. non. vt dicto. c. sepe dicitur. hec est enim solēnitas mere ciuilis. statim enim cū liquet iudici de causa sine aliqua alia cōclusione potest sentētiare de iure naturali: vt patet in illa sentētia lata per Salomonē. iij. Reg. c. j. et eo exemplo puto q nō sit necessaria datio termini ad allegandū. facit qđ digi in precedenti glo. Item an debeant partes citari ad audiēdus sentētiam: in dicto. c. sepe. dicitur q sic. quod intelligitur: vt. j. dicam in glo. sup verbo predicto crimine. Item an hoc casu cum procedit sine figura iudicij requirantur ille solēnitates que a iure posite sunt circa sentētiam? Reſn. nō est necesse q feratur iudice sedente pro tribunali. vt dicto. c. dicit. hec enim est solēnitas ciuilis. z debet ferri in scriptis: vt ibidem dicitur. certe hoc q ferāt in scriptis est solēnitas ciuilis que est de esse sententie q sit deliberata ⁊ non subita. l. ij. C. de sen. et peri. recitamē dicta decretalis statuit q ferāt in scriptis. in foro aūt ciuili non arbitror: illud necesse ſto casu vt patet in pdicto capīlo Salomonis. ⁊ in dicto. c. in glo. dicit q de iure antiquo non est necesse sententia pferri in scriptis: sed in scriptis redigatur vt possit. pbari. vt dictus est de petitione. nā soli assertioni iudicis nō creditur: nisi sit papa vel imperator. vt cē de probatio. c. quoniam contra falsam. ⁊ eo. tit. c. j. in cle. Sed si in sententiando nō seruaretur forma. l. j. C. de sen. ⁊ inter. om. in. valeret vt si procurato: esset presens ⁊ condēnaretur dominus: q hec solēnitas est iuris ciuilis nō naturalis seu gētium quod patet: q licet alteri absenti quia non posset stipulari de iure ciuili: tamen alteri ex obligatio naturalis: vt. ff. de vb. ob. l. stipulatio ista. ſ. alteri. z ibi not. ⁊ idem puto q si iudex ferret sniam in absentē nō citatum q valeret hoc casu cadē rōne. als secus. vt. l. furioso. ff. de iudi. z ibi no. ⁊. C. quomodo ⁊ qñ iudex. l. ea que. in glo. idez puto si pcedente cognitione que requirit fm ea que dicta sunt si iudex nulla alia data sentētia iuberet res capi vel distrahi pro debito valeret: licz enim magis illa sit natura executiōis q condēnationis: ⁊ sic nō valeret: als vt. C. de execu. rei iudica. l. j. tamē in hoc casu valeret eqemplo dicte sententie Salomonis. illa vō fuit natura executionis: hoc etiā patet: quia talia ante ius ciuile manu regia expediebātur. vt. ff. de origi. iur. l. ij.

a ℂ Prout. posnit plures modos. pcedendi ⁊ plures formas. et in bis dedit iudici potestatem eligendi aliquam predictaram: vel ordinarie procedēdi si sibi videbitur. Sed huic ob. dicto. c. sepe. vbi dicitur q indez nō potest ordinarie pcedere: nisi de partiū consensu. Sol. ibi casu sic cognoscenda cōmittitur: sz sine figura iudicij. hic vō fuit dictuz vt possit procedere hoc modo. z sic nō fuit positum sub necessitate. l. non quicquid. ff. de iudi. ⁊. C. quomō ⁊ quādo iudex. l. j. sed dices tu. ad qd ergo fuit apposita hec clausula: put illi iudici videbitur expedire ⁊c. Nñ. fm hoc potuit eligere quam viam volebat: sed vna electa dubium est an possit ad alia postea redire. sicut dicimus de eo qui assumptus est vt arbiter ⁊ arbitrator. z no. in Specu. in titu. de arbi. ſ. sequit. ver. quid si cōpromissum. z digi. ff. de fur. l. fi dominū. qđ dubiū hic collige. potest ēm eq hoc pcedere modis predictis: put sibi videbit. hoc est illo tēpore illa qualitate vel specie pcedendi que sibi videbitur. Ad cuius intelligentiā scien dū est de significatiōe huius verbi. put: quādoq; ēm aliqd adijcitur per hanc dictionē put qđ est diuersum ab eo qđ primo positū erat. ⁊ tūc ponit similitudinarie. vt. ff. de sol. l. put qsq; similitudo ēm est circa diuersa. vt no. ff. depo. l. qđ nerua. qñq; respicit idē. et tunc si per hanc dictionē adijcitur aliquid preteritū et de illa constat; tunc intelligitur limitatiue. vt. C. de eden. l. edita. sbi prout edicti pertui monet auctoritas. Si vō de illo preterito non constat tūc in dubio intelligitur poni causaliter. vt fic: concedo tibi vt possis colligere vectigalia tante qūtitatis prout est hactenus consuetum. id est quia fic consuetum est. vt extra de verbo. signifi. c. abbate sane. lz ibi loquatur de dictiōe fm qō: vel iuxta qō. sed eadez est ratio fic loquitur qō not. per Ly. de cōtrabē. ⁊ cō. stip. l. scōm responsum. et

prout[a] illi qui iurisditioni preest videbitur[b] expedire.

hoc in legibus: primitegijs: ⁊ cōtractibus. quia illa fuit animo aliqd disponendi. Idē in sententijs que causa cognita proferuntur. secus in confirmatione que fieret sine cause cognitione: quia tunc intelligitur conditionaliter. vt extra de confir. vtl. vel inuti. c. ij. ⁊ quod ibi nota. et extra de elect. c. quoniam abbas. Si vero per hanc dictionē prout abiſciatur aliquid de futuro: ⁊ tūc ponitur limitatiue. vt. ff. de edita. prout dicitur ius dicentis decernit equitas. nā illi licentia mutandi ⁊ emendandi limitatur fm modū de preterito: sic prout edicti mouet auctoritas. ⁊ fm aliud de futuro. ſ. prout ius dicentis decernit equitas. istud respicit omne tempus futurū. ⁊ ista limitatio est circa tempus ⁊ qualitatem. vt not. glo. in. d. edita. ⁊ sic iudex hic omni tpe quo vult potest procedere cum figura iudicij ⁊ sine. ⁊ sic pōt eligere vno tempore vnam viam ⁊ alio aliā. Item ex eo quod digi q solum in tempore et qualitate facit limitationē: ⁊ fic nō in substantia dispositiōis apparet q si illa qualitas vel tempus nō limitaretur non vitiaretur dispositio. ex quo non potest de hac. l. poni. quia iudice procedente apparet qualiter sibi videtur procedendū. pone ergo q titius legauit mihi cētū prout per eum declarabitur. certe ipso non declarante valebit. ff. de beredi. instituendo. l. j. cum pater. ſ. fi. ff. de leg. ij. ⁊. C. de insti. ⁊ substi. l. penul.

b ℂ Videbit. hoc verbū videbit denotat arbitriū boni viri. ⁊ ff. de verbo. obli. l. cōtinuus. ſ. cū ita. ⁊ de fideicō. li. l. fideicōmissaria libertas. et ita q pōt qlibet dictorū modorū esse iustus ⁊ approbat⁹: potest iudex eligere qđ modū vult: puto etiā hoc casu q si hec constitutio diceret prout iudex voluerit. q nec plus nec minus posset. Et p hac declaratione videam⁹ differentiā inter liberā voluntatē ⁊ arbitriū boni viri: cū etiā volūtatē includat. ⁊ qđē de volūtatis esse est q sit libera nec possit cogi necessitate pcisa. vt. C. de bere. insti. l. cū pponas. Sz cogit quadā necessitate cōsequentie. vt si qs vult effugere tormenta hoc vult libere ⁊ pōt nolle: sed si hoc voluerit in cōsequētia vult illud fine quo tormenta effugere nō potest. ⁊ ita est necessitas consequētie. Nam dicit vere coacta volūtas: volūtas est. vt. ff. qō met. cā. l. si mulier. ſ. q. si metu. volūtas enim est q libere vult antecedēs. ⁊ eq illa deducitur ad volendū consequēs. Itē sciendū est fm theologos ⁊ philosophos q voluntas nunq̄ appetit nisi bonuz existens vel apparens: ⁊ lz qñq; velit aliquid qđ cognoscit esse malum. illud vult sub ratione alicuius boni delectabilis seu apparētis ipsi volūtati. in proposito volūtas alicuius pōt cōsiderari respectu eius quod ipse vult tanq̄ delectabile ratiōe regulata vel non: ⁊ illa dicitur volūtas libera. alio modo put ipse vult recta ⁊ regulata rone: ⁊ istud dr arbitriū boni viri: q; bon⁹ vir hoc arbitrabit. vt. ff. in. fol. l. vir bonus. ⁊. ff. pro so. l. si societatem. ſ. arbitrorum. cū si. ⁊ verba que important liberam voluntatē sunt verbum volo. vt. l. cū quidā. de leg. ij. ⁊. d. l. fideicōmissaria libertas. de fideicom. li. Item verbū libet seu libuerit. vt ibidem. idē ēm est dicere quod libuerit. ⁊. qđ libere voluerit. ité vbicūq; verbū arbitriū ⁊ similia ponuntur cum hac dictione plenū siue liberū. vt. l. fideicōmissa. ſ. q̄ō. de lega. iij. Item boc verbū iudicio tuo importat liberam voluntatem. vt. ff. de fideicō. lib. l. tbais. ſ. lucius. fm glo. ibi posita. sed lz als transierim fm illam glo. videtur mibi tamē q directo teg. ibi dicat ⁊ trariū: sz q im portet arbitriū boni viri: quod plus placet. quid ēm est dicere iudicio tuo nisi facta dispūtatiōe inter temetipsū posita iudices: qđ ad boni viri arbitriū sine dubio refertur. Cōclude igit q exceptis pdictis oia importēt arbitriū boni viri vt videbit approbauerit cōprobauerit et similia. vt. d. l. fideicōmissa. vel placebit. vt dicta. l. tbais. ſ. fozorem. et multa alia que ponuntur. ff. de lega. j. l. si fic. que bic non repeto: quia dico esse regulam de omnibus exceptis predictis. vt dictū est. nec ob. ff. de fideiuſ. l. grece. in prin. vbi eqparat vbuz volo ⁊ vbū cupio ⁊ filia: quia vt digi vtrunq; continet voluntatem: sed vnum liberam et aliud regulatam. vt eq predictis colligitur. verbigratia. quando cōmittitur facultas contrahendi quādoq; facultas largiendi et eq causa lucrativa quandoq; facultas iudicandi. Primo casu quando committitur facultas contrahendi per verba significantia arbitrium boni viri circa contractum: tunc sine dubio debet arbitrari suo arbitrio regulato ratione prout bonus vir ⁊ diligens paterfamilias facturus fuiſſet. vt. l. bec venditio. ff. de contraben. emp. ⁊. ff. pro soc. l. si societatem. ſ. arbitrorum. ⁊ de ope. lib. l. si libertus. sed si bec facultas concederetur per verba significātia liberā volūtatē. tūc omnia potest quobus exceptis. Primo q non donet. boc enim nō venit in cōcessione volūtatis liberē. vt. l. filius. ſ. j. ff. de donatio. Secūdo q dolus abſit: z omnia alia q̄ dolo carēt facere potest. vt. ff. man. l. creditor. ſ. lucius. boc enim nō repugnat regulis iurisgentium fm quas licet cōtrahentibus se decipere. vt. ff. de mino. l. in cause. ſ. idē pponius. vnde vides q dictiōcunq; cōmittat in voluntatē liberā: intelligit volūtas libera a regulis iuris quibus. ſz semp remanet limitata a regulis iurisgentiū vt q̄tā ī sequētibus no.

Publicatio testiuz an regrat

Indicis assertioni nō creditur,

*Idem tz bar. ⁊ alex. l. si fic. ff. de lega. j.

Volūtas coacta volūtas est.

Verba liberā volūtatem importātia.

Deceptio de iure gētium permittitur.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

tibus no. Scdo casu principali videlicet quando conceditur facultas largiendi ex causa lucrativa: tunc si per verba significātia arbitriū boni viri debet eligere vt bon⁹ vir. l. cū quidam. ff. de leg. ij. z. l. si sic. j. rfi. z de leg. iiij. l. fideicōmissa. §. fin. z de fideicō. liber. l. fideicōmissaria libertas. si vero per verba significātia liberā voluntatē: tunc pōt facere oia cōtra regl'as iuris civilis seruatis regulis iurisgentium. vt. ff. de testa. mili. l. j. vbi permittitur testari militi quomōvult et per hoc potest relinquere deportatio cuius status nullus est de iure ciuili. nō aute dānato in metallum qui est seruus pene vel seruo. ppio cū seruit⁹ sit cōstituta a iurisgentiū. vt. l. eius. §. si deportati. z. §. seruū. ppium. ff. de testa. mili. z hoc vult dicere. l. cū quidam. ff. de leg. j. nam ei qui est indignus. ppter offensam nō donatur sed donatū reuocatur. vt. l. fi. C. de reuo. do. ideo bonus vir hoc est iudex: fm regulas iuris ciuilis non arbitraretur ei largiendū: sed fm naturalē equitatem declarata per ius diuinū maiorīs ptectionis est retribuere ei qui offendit ꝑ alteri. nam ille in cuius libera voluntate cōmittitur pōt eligere indignum. Tertio casu principali: scz quando cōmittit facultas indicādi siquidem per verba importātia arbitriū boni viri: dz sequi oīnes regulas iuris ciuilis. vt. l. j. ff. de arbi. Si vo per verba significantia liberam voluntatem: tunc est libera regulis ciuilibus. debet tamen seruare regulas iurisgētium seu naturalis equitatis: quod idem est ꝑ dicta iura. z est casus extra de re iud. c. pastoralis. in clemen. nam imperator⁹ solutus est legibus z ex vigore sue potestatis tulit sententiam. tamen quia in quibusdam fecit ibi contra naturalem equita tem: ideo sentētia cassatur. z ex hoc apparet ꝙ in casu nostre legis vbi proceditur absq; figura iudicij (quia nō cōmittitur iudicium ꝑ verba significantia arbitrium boni viri) debet seruare regulas iurisgentium seu naturalem equitatem: cum verbum sine figura importat quasi cōmittatur per verba significantia liberam voluntatem: z per hoc apparet soluta questio quando potestati datur arbitriuz liberum: an possit per hoc parti facere iniustitiam: certe non: quia hoc est contra naturalem equitatem: sed pōt omittere solennitatem iuris ciuilis. de hoc per glo. in. d. c. fepe. in glo. super verbo defensiones. digi. ff. de dona. l. filiusfamilias. Sed quid si apponuntur vba significantia vtrūq; vt. put arbitratus fuerit z voluerit. Rñ. vt. §. digi ꝙ vnū predictoz ineſt alteri: quia non est arbitrium sine voluntate: z regula est qñ duo ponūtur copuiatiue quoz vnū de necessitate alteri ieſt: vnū resoluit in adiectiuū. vt. ff. de pac. l. j. ibi: in idem placitum z cōsensus. i. placit⁹ consensus. ita in ꝓposito eppanat. i. volūtate arbitratus fit. z fic arbitrium boni viri importabit. facit. ff. ꝓo soc. l. nec adiecit. etiā si dictū fit liberet voluntatē

an arbiter vel in loc inferiori poterit vti nunciis superiorum? ff. ff. vt in auf. de defen. ciui. ff. ocinde eos. col. ij. ibi: eq puinciali officio ꝛc. Sz an eidē nūcio deferēti debeat iudeq credere cū sit vnus? Quidā dicunt q nō. vt. l. iuſiurādū. C. de teſti. cōtrariū eſt verū: vt hic cū in ſingulari dicat nūciū. facit. C. de epiſco. ꝛ cle. l. oēs. ſ. ſi vero apparitor:ꝛ ita vtimur ꝛ creditur eis in his que ſibi cōmiſſa ſunt ꝛ eq eoꝝ officio dependent: vt ſecitaſ ſe ꝛ ſimilia. facit. C. ad legem come. de fal. ſi quis de curio. quia ſimiliter etiā ſeruꝰ de facto ꝓpio ſterrogat. l. interrogata. C. de ſſti. multomagis infamis. ſi vero ei cōmitteret aliquid vt refert q alios feciſſe vidiſſet: tūc in mo dicis credit ſibi. in magnis nō eatenꝰ vt iudeq poſſit ꝓcedere. vt. ff. de re. eo. l. magis puto. ſ. ne tantū. ꝛ. C. de accu. l. ea quidez. facit. ff. de cuſto. reo. l. diuus. ꝛ quod dixi in glo. ſuper verbo nunciationem ꝛc.

a ✠ Per literas. ✠ figillatas ſigillo ꝓpio vel publico. vt. l. ſi publicauerit. ſ. i. de publica. ꝛ. C. de epiſco. ꝛ cleri. ſi qua per calumniā. ꝛibi notanus. ſ. i. de publica. ꝛ. C. de epiſco. ꝛ cleri. ſi qua per calumniā. ꝛibi no. et ętra de ꝑba. C. poſt ceſſionem. Poteſt etiam figillare alieno anulo dummodo faciat de hoc mentionem. vt. ff. de teſti. l. ad teſtium. ſ. ij. de hoc in Specu. de cita. ſ. iam de citatione. ver. literas. Igitur puto tutius eſſe q tales litere publicētur manu notarij ꝛ ita multi obſeruāt. licet autem fiant litere: tamen eſt neceſſarius nuntius qui portet: ſed in hoc differt: q quando ſolus nuntius mittitur debet talis eſſe q citatus debeat credere ipſum eſſe nuncium: vt in precedenti glo. hic aūt ſatis eſt vt credat vel credere debeat literas eſſe alicuius iudicis. Sed dices: qd ſi negare voluerit literas ſibi fuiſſe portatas? Rñ. iudeq ſtabit in hoc relationi ſui nuncij. reus enim ſe citatum cognoſcit a iudice per literas: an aūt fuerit nūcius ipſius iudicis eſt cognitio. nā ꝛ portare ipſas literas eſt ſignum cuidens q ſit nuncius. Arg. ff. de lega. j. ſeruum filij. ſ. cum qui chirographu. ꝛ. C. de dona. l. j. Sed an actor ipſe poterit portare litteras citatorias: videſ expreſſum q ſic. ff. de fur. l. cum qui. ſ. ſi epiſtola. verſi. ſed ſi interfuit. vbi ſi quis ꝓ ſeipſo portat epiſtolam: ſi pars negaret eam ſibi preſentatam fuiſſe eſſet graue q ipſi actori crederetur: niſi forte literarum preſentationem ꝑbaret per alios: ꝛ ideo ſi preſentaret coram teſtibus ꝛ notorio qui inde conficeret inſtrumentum: putarem ſufficere.

b ✠ Per edictum. Iſte modus citandi cōuenit ordinarijs ꝛ delegatis a principe ꝛ non alijs. vt. C. quomodo ꝛ quando iudex. auf. qui ſemel. Item nō ſolū in his caſibus ſed in alijs oibus: vt ibi placet. ſed de iure canonico nō poteſt fieri: niſi de ſola cōmiſſione pape. ꝛ tūc ſolū contra eos qui. ꝓcurāt ne ad eos citatio perueniat: vel ad quoꝝ loca nō pōt tute accedi. vt ętra de iudi. ca. ij. in cle. que limitatio ſecūda fuit multum equa: vt ibi patet. ſic puto iudices in foro noſtro debere practicare: nam iſti tres modi citandi permittūtur alternatiue: ꝛ ſic iudicatus arbitrio: ſed in his 03 ſeruare equitatem. vt in auf. iuſiurandu. q̄ ꝑſta. ab his. ſ. i. ꝛ per Innocen. ętra de conſti. c. ſi. glo. notabilis. et Archidia. de conſti. lib. vj. Si ergo poteſt per nuncium citare: vel epiſtolam: vel literas non eſt equum q̄ citet per edicta. et ſi faceret grauaret partem. ꝛ ideo per iudicem appellationis poſſet infringi proceſſus. hoc aūt ſcz quem impedire ne ad cū citatio perueniat: vel non poſſe accedere: ſepe accidit: ſcz quando citatur aliqua ciuitas: vel oñs. aut multi ciues vnius ciuitatis. Arg. ętra de reſcrip. c. ſtatutum ſ. cū vero ciuidem. lib. vj. Item ſi locus in quo perſona eſt citanda eſt rebellis: non enim tute mittitur nuncius ad locum inimicorum. vt. l. ſciendum. ſ. ſi cauſatio. ff. de lega. ꝛ. l. de etate. ad trebellianum. ꝛ. l. iij. ff. eq qui. cauſis maio. ſ. ſi accu. puto tamen recte fieri anteq̄ hec citatio fiat q̄ ſit hoc ad iudicis informationes aliquid cognoſcatur. vt. dicta. l. de etate. Sz quis terminus in tali edicto ponetur? Reſpon. congruus vt poſſit venire in noticiam citati: vt poſſit poſtea ad locum citationis compare re in ciuilibus. vt dicto. c. i. de iudi. in cle. ne alſ̄ edictum contineat impoſſibile. vt. ff. de eo qđ cer. loc. l. ij. ſ. ſi quis ita. Jn criminalibus vero datur dilatio longio: ſm formam. l. ij. C. de exhiben. re. que tamē dilatio non videtur neceſſaria in hac lege: cum abſq̄ figura iudicij proceda tur: cum illa ſit ſolennitas iuris ciuilis. vt. ſ. not. in glo. ſuper verbo figura. Sed qualiter ſciat iudeq moderare terminuꝫ cum ignoret vbi reus moretur? Rñ. tęt. eſt. C. quō ꝛ quando iudeq. aut. qui ſemel. vbi dicit q̄ iudeq preſens debet examinare vbi ſit reus: ſed hoc videtur impoſſibile q̄ teſtes examinati coram iudice hoc dicant: ſcz aliquem modo eſſe florentie. vnde debet hic intelligi: vt dicit teꝛ. in auf. de exhiben. re. ſ. ſi illud vere. coll. v. vbi dicitur q̄ iudeq examinet inquātum poſſit in quam terram abijſſe dicitur. eq eo ergo q̄ dicitur abijſſe apparet q̄ ſufficit ſola fama vel vulgi opinio q̄ in certū locum dicatur abijſſe. qđ ergo in dicta aut. dicitur vbi ſit. i. vbi eſſe dicitur. ꝛ eq eo quod dicit examinet poterit intelligi ſummatim ad ſui informationem etiā parte non citata: vt ibi not. hec eſt practica vera ꝛ pulchra ꝛ eſt notabilis. Quid ſi hanc examinationem non fecerit? Certe aliquid de ſubſtantialibus ✠ videtur omiſſum. vſus tamen et communis practica hoc non patitur: ſed ſatis eſt aſſignare terminum congruentem per diſtantiam loci vbi eſt vel vbi habitare conſueuit. vbi citare ſufficit. vt. l. ij. ſ. ff. de libe. agno. l. iij. ſ. domum. alſ̄ ꝓtor. ff. de dam. infecto. Quid ſi infra terminum comparet aliquis ꝛ dicit citatū abeſſe petens ſibi terminum ꝓrogari vt citatum inueniat ꝛ ei denuncietur an ſit audiēdus? Rñ. ✠ iſte videtur excuſatorye veniēs ad allegandū cauſas abſentie: ideo audiend⁹ eſt faciendo fidē de abſentia. quo facto ſi petat terminum vt eum inueniat et ei denunciet audiendus eſt. C. vbi de cri. agi opor. aut. qua in ꝓuincia. Sed quid ſi talis reuertens dicit ſe illum diligēter inquiſiuiſſe ꝛ nō potuiſſe inuenire vbi eſſet: Rñ. q̄ ꝓcedit iudeq tanq̄ contra contumacem. nam poſt illā dilationem auditur ille ſi veniat vel mittat legitime. alſ̄ ſecus: vt dicta aut. qua in ꝓuincia. hic autem neutrū faciat. Sed an ꝓdictis modis poteſt quis ci tari vbicūq̄ etiam extra territoꝛium ciuitatis. qđ videtur. C. de epiſco. et cler. l. omnes. ſ. ſi vero apparitor. et de offi. ꝓfec. vib. l. ij. vbi ſubditum ſuum quis citat etiam extra territorium exiſtentem. Jn ꝯrarium eſt caſus extra de re iudi. c. paſtoralis. vbi declaratur q̄ imperator ꝑ ſe non poteſt citare cum qui eſt in terris eccleſie: ſed debet ſuperiori denunciari vt ei denunciet. Ly. in quadam diſputatione dicit q̄ illud fuit compoſitum per errorem canoniſtarum. ſed cum illa decretalis fuerit facta in generali concilio vbi eſt copia magna intelligentium: non eſt veriſimile q̄ in illo capitulo fuerit errat um. vnde temeraria eſt dicta ſolutio. vnde dicit ✠ Paulus de leaza. in dicto. c. q̄ ille qui eſt iudeq alicuius ratione domicilij poteſt citare illum extra territoꝛium quacunq̄ citatione: cum talis abſens alium iſto ſuperiorem non habeat per quem citari poſſit. ꝛ ita loquūtur inra ꝓdicta. Si vero loquimur de ſubiecto ratiōe delicti vel contractus et ſic per accidēs ꝛ tunc talis iudeq non citat extra territoꝛiū vt dicto. c. paſtoralis. ꝛ hoc quod ad ęcutionem faciendaꝫ in rebus que alſ̄ non ſunt in territoꝛio citantis. vt ętra de ſo. compe. ca. roma na. ſ. contrabentes. lib. vj. Sed certe ꝓpium membꝝ̄ ratione domicilij placet. ſed ſecundum diſplicet. Primo per dictum. ſ. contrabētes. vbi ſit citatio extra territoꝛium etiam quo ad ꝓnunciationem de mittendo in bonis que non ſunt in territoꝛio citantis. Secundo q̄ directo eſt contra caſum huius conſtitutionis. et quod ſic intellegerit imperatoꝛ patet: quia citationem factam de rege roberto exiſtente extra territoꝛium aſſerit legitime factam. et loquitur hic de citatione facta a quocunq̄ qui poteſt iurisdictioni. idem in cauſa capitali. et ſic dices hoc imperatoꝛ non potuit: concedo in terris eccleſie. Dic ergo q̄ papa poteſt citare quemlibet vbicunq̄ exiſtentem: quia ipſe eſt vicarius chriſti cuius eſt terra et plenitudo eius orbis tē. vt ętra de iudi. c. j. in cle. Item per vniuerſum imperium officialis qui ꝓteſt vni ꝓuincie poteſt citare homines exiſtentes in qualibet ꝓuincia imperij: quia hoc faciet auctoꝛitate imperatoris. vt. o. l. omnes. ſ. ſi vero apparitor. ꝛ dicta. l. ij. de offi. ꝓfec. vb. et hic. ſed imperatoꝛ vel alius princeps ſecularis non poteſt citare quem in terris eccleſie: quia etiaꝫ illas terras ſibi libere reſeruauit. vt dicto capi. paſtoralis. debet ergo ſcribere ſuperiori illius loci vbi perſona citanda moꝛatur vt notificet ſibi: vt ibi. ꝛ. ff. de requi. re. l. i. ſ. j. Sed quid ſi ille iudeq reſcribat quod nō vult ei notificare? Videtur q̄ non imputetur hoc reo quia per eum non eſt factuꝫ. vt. ff. de. quod vi aut clam. l. i. ſed ſm hoc iudeq non poteſt expedire proceſſum: ergo dic q̄ habebitur tanq̄ legitime citatus. licet enim ipſe de ſe non impediuerit citationem fieri: impedinit tamen de ſenſo eius ſcz ſuus ſuperioꝛ: quod ſufficit. ętra de elec. c. cauſaꝫ. in cle. ibi: verum ſi per appellationem vel ſuoꝝ ꝛc. Vel dic q̄ ꝓpter et ne gligentiam poterit ipſe iudeq citare per edicta vel nunciū ſicut ſi eſſet in eius territoꝛio. Arg. C. vbi in rem ac. l. ij. et de iudi. l. nulli. et qō ibi not. et hoc plus placet mihi. Quid ſi in ꝓmo termino citatus comparet et poſtea ſe abſentauit: qualiter citabitur? Reſpon. ✠ aut ꝓma citatio fuit facta ſimpliciter q̄ compareat ſuper tali negocio reſponſurus. et tunc veniendo ſatiſfecit ꝓmo termino. et eadem ſolennitate eſt citandus hac ſcōa citatione ſicut in ꝓma. vt dictū eſt. ſ. in glo. ſuper verbo ſuper dicto crimine. Aut ꝓma citatio facta fuit magis extenſe dicendo q̄ veniat reſponſurus ſuper tali negocio et ad ꝓcedendum in cauſa ꝓdicta vt iuris fuerit vſq̄ ad finem: et tunc veniendo nō ſatiſfecit termino niſi ſtet vſq̄ ad finem: quia tunc eſt intelligendum vt ſtet in conſpectu iudicis: ideo tunc ſufficit citatio per preconē ipſum citando per ciuitatē q̄ talis iudeq facit citare talem. tunc enim ſi non comparet ꝓcedetur in cauſa. aut enim erat preſens in ciuitate et non comparet: et talis ꝓclamatio artat eum. l. ſi eo tempore. C. de remiſ. pig. Aut non erat preſens: et eo q̄ ſe abſentauit a ciuitate erat contumaq̄ ex virtute ꝓme citationis. et eg hoc quia moꝛari debet in ciuitate vbi eſt curia. licet in quo loco ſit incertū ſit. Sic etiam admittitur citatio per preconem quando eſt incerta perſona que citatur vt dicam. j. nec ob. predictis. C. de bo. auf. iudi. poſ. l. ea. ꝛ auten. ei qui. ꝛ in corpore vnde ſumitur: quia ibi ꝓmiſit et iurauit de iudicio ſiſti magis reſpectu partis vt ei committatur obligatio ad intereſſe. vt. ff. ſi quis cau. l. ij. in fi. q̄ reſpectu iudicis vt dicatur cōtumaq̄ ſi ibi non eſt: ideo debet ſolenniter citari facta inquiſitione vbi eſſe dicitur. Cōſulo tamen ad fugiendum predicta q̄ reo comparente in ꝓmo termino in cauſis in quibus non eſt locus detentioni vt ei dicaꝫ iudice vt certū locū in ciuitate eligat vbi ſit citādus. ſicut eſt poteſt eligere domicilū. vt. ff. ad munici. l. domiciliū. ꝛ. l. nihil. ita poteſt eligere quo ad certum actū. Quidā autem ꝓcipiunt tali ſic cōparenti: quia eſt eg longinquo vt ſingulis diebꝰ ꝛ horis quibꝰ redditur ius ꝑareat cōtra eo. Et quia de citatione que fit per preconē facta eſt mentio: quero quādo licet per preconem citare? Quidam dicunt q̄ citare licet reū nō actorem. vt. C. quomō et qñ

bal. l. d. auteñ. qual. p ulcia. ſ. alſ.

✠ Et idem ſaba. ibid.

✠ Jdē bar. ꝛ alex. in. l. iiij. ſ. dam. infec.

✠ Jdem; bal. in auc. q̄ ſemel. in glo., alleg.

✠ Jmmo ſi eſt de ſubſtantialibꝰ ſm bald. in d. autenti.

✠ Sequūtur q̄. ſal. ꝛ

✠ Ale qñ. ꝑ bāno. bar. in. l. nō epiſtolas. C. de ꝓba.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

quomodo ꝛ quando iudex. aut. qui semel. ꝛ ita videtur tenere Specu. in titu. de cita. §. sequitur. circa ꝓncl. Sed certe ratio posita in aut. qui semel. sc̄s q̄ voq; preconis paucis innotescit est cōmunis ad actorem et reum. vnde dictū Specu. potest esse verum in eo casu quo reus potest esse in loco vt dīgi. dic ergo aut est citanda persona certa: quia constat de ei⁹ interesse. aut ignoratur quis sit ille cuius interest. primo casu ipsa persona citāda est nominatim. ff. de ven. inspic. l. §. pe. Sed qualiter: aut est certū vbi sit nec alibi est ꝙ virtute citationis ꝛ non potest citari per preconem. i. vocem preconis. vt dicta aut. qui semel. aut debet esse in aliquo loco virtute citatiōis: ꝫ ignoratur locus loci: quia nescit in qua parte sit ciuitatis: ꝛ tūc sufficit citatio ꝙ preconem. vt. §. ostēsum est. vt. l. si eo tempore. C. de remiſ. pig. cū ista citatio nō ꝓcindicet nisi ꝑsentibus vt ibi ptz. facit q̄ no. per Jnno. ex⁹ de maioꝛi. 2 obe. c. fi. ꝛ hoc nisi citanda esset aliqua multitudo. C. de decu. l. ij. lib. g. ꝛ no. per Jnno. in. d. c. fi. ex⁹ de maio. ꝛ obe. si vero ignoratur que sit ꝑsona cuius interest citari. ꝛ tunc sufficit citari per preconem. vt. l. si vacantia. C. de bo. vacan. lib. g. ꝛ. d. l. si eo tempore.

publice [a] ꝓpositum citata [b] vel citatum [c] neglexerit [d] in termino [e] ꝑsonaliter [f] vel legitime [g] comparere: contra ipsam vel ipsum perinde [h] ac si ꝑsentialiter omnibus interesset: vel lis foret legitime contestata [i]: tam ad receptionem [k] testium et eorum

a ¶ Publice. solā ꝓsitionē regrit: sed de iure cāno. debet; prius vbi lras legendo in aliquo publico loco citari: postea litere debent affigi publice. sc̄s in foribus maioris eccle. vt. c. i. ex⁹ de iudi. in cle. bic em̄ circa locū loquitur large ꝙ sufficit publice, ꝓponi in loco vbi ius reddit vel in foro nundinarū: vel alibi vbi moris est publice fieri ꝓconia. vt in. ij. cōsti. C. circa fi. ibi: edictis ꝙ more ꝓpositis. quāto tempore edictum stet affigum ibi non expimitur: vnde erit arbitrio iudicis. vt. ff. de iure delib. l. j. Sufficit autē in actis scriptū esse ꝙ edictū fuit publice ꝓpositū in tali loco: nec est necesse scribi ꝙ tāto tempore stetit: nec etiā pfumitur inde sublatū cum boc facere sit delictum. vt. l. si qs id qs ff. de iurisd. om. iudi. cautius tamē esset si qs de boc faceret fieri scripturam. ꝓconia etiā debēt fieri in locis publicis ꝛ cōsuetis. vt. d. cōsti. C. circa fi. ꝛ sufficit ꝙ ꝓco referat se ꝓconizasse per ciuitatē in locis publicis ꝛ cōsuetis etiā si nō expimantur loca. nam talia loca cōsueuerunt esse notoria ꝛ sic expressio nō est necessaria. vt. ff. de ꝛben. emp. l. cum seruo. §. fi. ꝛ sic obseruat consuetudo ꝛē.

Preconi credit di cēti aliqd se ꝓconi zasse.

b ¶ Citata. persona vel ciuitas.

c ¶ Citatum. corpus vel collegium. sed qualiter boc fiat in citatiōe que fit per edictū clarum est cū ibi sufficiat ꝓpositio in loco publico vt in ꝓcedēti glo. fed cū fit per nūtium vel per epistolā qué citabit nūtius eius vel cui lras ꝓsentabit. Jo. and. ex⁹ de cōcef. ꝓben. c. fi capitulū. lib. vi. dicit ꝙ requirat eum qui habet conuocare tale collegiū ꝙ illud cōgreget more solito ꝙ si se includeret vel impediret ne fieret ꝓpositio vel ꝓsentatio perinde est ac si esset facta. quod satis placet. Potest etiam dici ꝙ sicut vnum dominē singularem quis potest citare licet solum caput eius respiciat ꝛ non aliud corpus. ff. de in ius voc. l. satis. ꝛ argu. l. cū in diuersis. ff. de reli. ꝛ sump. fu. sic etiam qs vniuersitatē pōt citare citando caput eius: boc est illos qui ꝓsunt vniuersitati: ciuitati: cōmunitati: vel collegio. vt. l. municipibus. ff. de condi. ꝛ demōstra. Potest etiam dici ꝙ sicut tuto: pōt citari in causa pupilli ita boc modo rectores in causa vniuersitatis. Arg. ff. de pactis. Item magistri. ꝛ l. seq. ꝛ de admi. tuto. l. i. §. sufficit. Sed tu dices: illud verū est quando cōmissio fieret de citando tutorē: sed si fieret de citādo pupilli an sufficiat citare tutorē? posset dubitari ꝛ ideo ꝛsilium est ꝙ fiat cōmissio de citando tutorem ꝛ pupillum: ꝛ de citando rectores administratores: ꝛ vniuersitatē: tunc fine dubio sufficit citare rectores. Potest etiā dici ꝙ sufficiat ꝙ nūtius per terrā clamet ꝙ ipse ex parte talis iudicis citat talem vniuersitatē. cū enim talis citatio fiat de multitudine sufficit fieri per preconē vt dictū est. §. in glo. sup. verbo edictū. Per citationes autē istas que fiunt de rectoribus vniuersitatis vniuersitas cōstituitur contumax; ficte. non autem dicitur vere ꝛ tumax; quasi dolose occultans se. ff. de regu. iur. l. nō potest dolo carere.

* Nota ex bacgl. q. qs negligēo eē non ds̄ ꝫ vigilans: ff. m Spe. de posito. §. vis. ver. xvi. q. negligētia esse rudito nis nouerca. Lxxxvij. distī. nihil car. i. cle. ij. §. j. de ꝛpul.

d ¶ Neglexerit. * vere ficte seu ꝓsumptiue. hec enim cōstitutio nō re quirit ꝙ quis sit vere cōtumax. gō patet ex modo citādi per edicta. de qua citatione non ꝓstat ꝛ ad notitiā citati pueniat: ꝛ boc nisi iudici cōstet boc ad citatū non puenisse vel ipsum fuisse legitime impeditū quo minus veniat: ꝛ tunc si vltra procedit ipso iure nullū effet: q; deest substantiale. nam nō vere nec ficte negligit: q̄ requirit bec. l. ꝛ no. p. glo. ff. de re iudi. l. quesitū. ꝛ fuit opi. Pla. in. l. cōtumacia. §. fi. co. tit. Sed q̄d si in termino citationis cōparet aliqs ecclesiastic⁹ dicēs citatū foze absentem: ꝛ ita ꝙ non potest in eius notitiam puenire, vel ꝙ est legitime impeditus: ꝛ iudex vltra ꝓcedit: an ualeat? Dic ꝙ si ecclesiastic⁹ obtulit se ꝓbaturū ꝛ iudex cōtempsit ꝙ ꝓcessus est nullus quasi per iudicez steterit quominus fiat. als secus. facit ex⁹ de appel. inter posita. saluum tamē est ius parti petende restitutionis ex causa iuste absentie. C. quo ꝛ quādo iudex. l. ab eo. ꝛ. ff. de in integ. resti. l. fi. ꝛ q̄ ibi no. An autē sit necesse ꝙ in termino qs cōtra citatū se ꝓsentet vt neglexisse dicatur? Rñ. nō cum ꝓcedit per inquisitionem factā ex officio: vel per denunciationem cū iudex sedens semp sit ꝓnto. sed cū per accusationē ꝓcedit ur secus videtur: ad similitudinem causaruꝫ ciuiliū. vt. C. de iudi. l. properandū. §. j. sed in criminalibus boc est diuersum: quia accusatore desistēte vel defuncto potest iudex ꝓcedere. vt. C. de aboli. l. ij. ꝛ. ff. de publi. iudi. l. penul. in ꝓin. nam si cōstaret ꝙ iudex vellet ibi supplere defectū partis sufficeret. Et ideo quidam in partibus italie faciūt sibi cōcedi licentiam ab accusatore vt eo absente possint expedire. ꝓcessus et tunc constat ꝙ partis supplet defectum. in casu tamen huius cōstitutionis cōstat ꝙ boc non requiritur cū possit sine figura iudicij ꝓcedi.

Accusatore desistente vel defuncto potest iudex ꝓcedere.

e ¶ In termino. ex⁹ boc ꝙ in singulari numero loq in quibus pōt ꝓcedi sine figura iudicij terminus intelligit ꝑempto rius etiam si nō expimatur. facit ex⁹ de vbo. signi. c. fcpe. Item si iudex sua voce admoneret eos vel aliquē ad audiendum sententiā: intelligitur ꝑemptorie. C. quō ꝛ qñ iudex. in. l. ij. ꝛ ibi not. als ꝑemptorie dici debet vt dīgi. §. in glo. sup verbo dicto crimine. Item admonitiones ꝛ protestationes que sunt extra iudiciū intelligūtur ꝑemptorie cuꝫ semel sufficit fieri. l. titia. §. imperator. ff. de leg. j.

f ¶ Personaliter. boc est verum in crimine vbi est pena infligenda in corpus.

g ¶ Legitime. vt ꝑ procuratorem vel syndicum. ꝛ sic videtur casus ꝙ in causis capitalibus in quibus potest ferri sententia in absentia ad mittitur procurator. q̄d tenet Dy. in. §. ad crimē. per regulā posita in l. seruū quoq;. §. publice. ff. de ꝓcura. ꝛ dicebat ꝙ vbi per statutū in causis capitalib⁹ potest dānari absens potest interuenire procurator: q̄ non placet. nam etiam de iure antiquo reperitur in casibus ꝙ absens potest de capitali crimine dānari in casibus specialibus. C. de pe. l. ne diu. ꝛ. ff. ad. l. come. de sica. l. lege cornelia. ver. ꝛ qui boc crimē. fm vnum intellectū. Jn causa appellationis altero absente lite non contestata potest deueniri ad diffinitiuā. C. de tempo. appel. l. fi. §. illud. ꝛ tamen non admittitur ꝓcurator. vt. ff. an per alium causa appella. l. j. Item procurator rei debet satisfdare iudicatum solui: nisi a dicta satisfdatione a domino fuerit releuatus. vt instit. de satisfda. §. fi vers oñs. sed dic ꝙ procurator nō potest satisfdare: nec dominus a satisfdādo releuare eum potest. Item q̄ Dy. dicit de statuto est aduertendum qñ statuta italie cōiter permittunt dānari absentem ꝓpter cōtumaciā tantum: sed si admitteretur procurator: iam non esset contumax: non obstat. §. publice. nā vbicūq; posset dānari absens de iure cōmuni iudex debet eg officio perquirere veritatē ꝓ vtraq; parte. vt. C. quomō ꝛ quando iud. aut. qui semel. ꝛ de appel. l. amplioꝛem. §. j. ꝛ dicam statim in glo. sup verbo receptionem: als examinationem. merito quilibet excusans innocentiam audiē nō vt procurator: ꝫ vt qlibet. et boc ꝙ dicit ibi tex. Quis verba faciētem ꝛē. ex eo ꝙ dicit Quis: apparet ꝙ nō requirit ꝙ sit. ꝓcurator. ꝛ boc ꝓbat in. §. ad crimen. in. l. penul. ff. de publi. iudi. non obstat bec lra: quia ex ꝑsone ꝙ intelligitur eo casu quo pena a relegatione infra venit imponenda. ꝛ intelligitur legitime: sc̄s ꝑ procuratorē eo casu quo venit imponenda pena a relegatione infra. q̄d potest esse in bis que ipsum crimē quoquo modo tangūt. vt. §. dīgi in glo. super vbo tangūt. Item ad ipsum crimen pōt referri. ꝛ dic ꝑsonaliter. i. qñ aliqua ꝑsona citata est legitime: vel qñ ꝓcedit contra aliquam cōmunitatem vel corpus vel collegium. ꝛ sic no. casum ꝙ etiam vniuersitas in capitalibus respondet ꝑ syndicum. vt. C. de re mili. l. cancellatores. lib. xij. ꝛ not. per Ly. C. qui accusa. non pos. l. ij. et eodē modo est casus si ꝑ vniuersitatem fieret accusatio posset ꝓsequi ꝑ syndicum cum bic loquitur generaliter ex parte rei ꝛ actoris. vt dīgi. §. in fi. glo. super verbo dicto crimine. licet Dy. ꝛ Ly. cōmuniter dicunt contra. in dicta. l. ij. ꝛ. ij. ff. de accu. §. fi.

Vniuersitas ī capitalib⁹ per syndicum respōdet.

h ¶ Perinde. Non tamē per omnia ꝛ sic gratia cōtrarietatis tollende. non enim sic potest fieri executio in absentem sicut in ꝓsentē. de qua executione bic dicitur. ꝛ. j. dicetur. ꝛ idem in omnibus que in absentē non cadunt sicut in ꝓsentem. de boc multum not. glo. ff. ad legē iuli. pecu. l. sacrilegij. vbi autem ꝫtrarietas nō resultaret perinde effet quo ad omnia: sc̄s quo ad tempus quo ad modū: ꝛ quo ad ceteras qualitates. ꝛ idem in ceteris aduerbijs ꝛ nominibus significantibus simili tudinē. vt. ff. de ali. ꝛ cibaria. lega. l. a filio. §. testator.

i ¶ Cōtestata. cōtumacia de qua dīgit ex⁹ vna parte equiparatur ꝑsonali ꝓsentie ꝛ litis ꝓtesta. ex⁹ alia parte: nec enim sufficeret quem esse ꝓsentē nisi lis esset contestata qñ ordinarie ꝓcederit: nec sufficeret lis cōtesta. nisi quis esset ꝓsens. labsentem. ff. de penis. ꝛ boc in capitalibus. in alijs secus. vt no. in. d. labsentem. ꝛ ibi dīgi. Et no. diligēter ꝙ vbicūq; absens potest dānari ꝑuenit ad diffinitiuā ante litem cōtesta. q̄ illa contumacia habet vim contestationis. vt. C. ꝙ ibi in rem act. l. ij. ꝛ sic puto actionem perpetuari etiā ꝓ actore si ipse esset cōtumax feruatis oībus cōditionib⁹ que ponūtur in aut. qui semel. C. quo ꝛ qñ iudex. cū talis cōtumacia habeat vim ꝫtest. lit. ꝓ vtraq; parte. q̄ patet: quia ꝓ vtraq; parte iudex examinat causam.

k ¶ Receptionem. boc facit ꝓ vtraq; parte. nā iudex debet perquire re veritatē ꝓ vtraq; parte. vt in aut. qui semel. C. quō et qñ iudex. ibi: perquisita veritate ꝛē. potest etiā absentem absoluere. C. de iudicijs. l.

UNIVERSIDAD DE MURCIA

properandum. ℣. finaute ℣ gestis. maxime in causis capitalibus. vbi etiam si post sententiam appareret de innocentia debet iudex principi ferre. ff. de queſt. l. j. ℣. si quis vltro. Item ℣ hoc apparet ℣ ex ſola contumacia de iure communi quis non habetur pro confeſſo: vt di ℣ in l. ℣ cornelia. ℣. fina. ff. ad filleianum.

Confeſſione nõ idu cit de iure cõi ſola cõtumacia.

a ℭ Publicationem. No. in caſibus in quibus põt procedi ſine figura iudicij requiri publicationẽ. Item no. in criminibus publicationem fieri. Item no. procedi ad receptionem ℣ publicationẽ teſtium lite non conteſtata. etiam contra eum qui non eſt vere contumax: quod eſt contra ea que no. Dy. ff. de dam. infec. l. iiij. ℣. quotiens. ℣ ſic faciunt pro no. ℣ his que ibi diximus.

publicationem[a] ℣ ſequẽtia[b] ℣ ad diffinitiuas[c] ſniam ℣ ei[d] executionem[a] pcedatur. legibus[e] ℣ conſuetudinib[f] nõ obſtãtib[g] qbuſcũq;

b ℭ Sequẽtia. vt probationes teſtiũ: pductiones inſtrũm: allegationes. vt. C. de iudi. aut. iubemus. ℣. ad interrogationes teſtiũ pro declarandis dictis eor ſi q eſſent obſcura ℣ cluſionẽ in criminalibus nõ pu to fiendã: immo q̃cũq; ℣ ſe vellet defendere ℣ audiri. vt. l. vnius. ℣. cogniturũ. ff. de q̃ſto. ℣ ar. l. de q̃ſti. in fi. intelligo tñ actoꝛi dadas duas dilatiões: reo tres cũ aliqua cauſe cognitione. l. ſi. ff. de fe. alias dilationes dabit iudex cũ maioꝛi cauſe cognitiõe. hãc tñ puto ſufficere ℣ videat iudex dilationẽ poſtulari pro veritate nõ cauſa differẽde litis. et hoc mõ ꝺ intelligi. ℣. cogniturum. De effectu aũt publicationis digi plene in repetitione quã feci de aut. qui ſemel. C. qũo ℣ q̃ iudex.

c ℭ Diffinitiua. Videꝛ ergo caſum in quo abſente reo põt negociũ liquidari ℣ diffinitiue pronũtiari in criminalibus. ſiſe. C. de pe. l. ne dio. ℣. ff. ad legẽ cor. de ſica. l. legẽ cornelia. ver. ℣ hoc crimen. ℣ fin vna lectu. in capitalibus hoc erat de iure antiquo. vt. ff. de pe. l. abſentẽ. in ciuilibus vo quid iuris ſit actoꝛe abſente vel reo dic vt. C. qũo ℣ q̃ iudex. aut. qui ſemel. C. de iudi. l. properandũ. ℣. j. cum ſeq.

Nota hic d q̃ executio late ſnie ſua p atrẽtatis bſſieri añq̃ cognoſcatur de pricipali. Ro. cõſi. cij. ℣ cõſi. xxix. ℣ ſi eſt lata ſup poſſeſſõe bz ſie ri executio anteq̃ ſe pceditoꝛio cognoſcat vt no. idẽ Ro. cõclu. cxiij.

d ℭ Executionẽ. ✻ Dic eſt caſus ℣ pars non eſt iterũ citãda tpe executionis: q̃ eſt verũ ſi per ſniam liquet executionẽ fic eſſe faciendã: vt ſi condẽnatio facta fit in rẽ vt ipſa res capiat ℣ vẽdat. vel ſi eſt facta con dẽnatio in pſonã vt pſona capiat ℣ puniat. ſolũ emi boc eſt neceſſe ſciri ℣ fit illa pſona condẽnata: t ideo exigit ab eo quod confeſſio ſup hoc ℣ procedit ad executionẽ. als ſecus: ſicut erat cũ capiebaf aligs nõ catus. vt. ff. de cuſto. reo. l. diuus. ver. ℣ ſi diuus pius. ℣ ibi digi. Si aũt condẽnatio eſſet facta in pecunia: ℣ pro ea caperenꝛ ℣ vẽderentur res: ℣ vna res pro alia tũc ꝺz pars citari: q̃ in boc certa cauſe cognitio reꝙquiritur. vt. l. a diuo pio. ℣. ſi in venditione. ff. de re iu. ℣ ibi digi.

e ℭ Procedaf. Innuit q̃ iudex habeat neceſſe facere boc in cõtrarium ſuũ. l. nõ quicqd. ff. de iudi. ℣. qũo ℣ q̃ in. l. j. Sol. inſtãtia cauſe criminalis eſt biennũ. vt. C. vt intra cer. tẽp. cri. queſtio termi. l. j. vñ non cogit ſentẽtiare niſi pꝛope finẽ biẽnij. vt. C. de iudi. l. properandũ. ℣. buiſmodi. ℣ no. C. qũo ℣ q̃ in. l. j. Et ſic no. ꝑ aſſeſſoꝛibus quib limitaꝛ certũ tpꝰ ad finiendũ proceſſum q̃ nõ poſſunt ante expedire niſi ꝓpe finẽ termini: boc vt nõ cogaꝛ aute ſentẽtiare. ea aũt lata executionem cogũtur facere fm formã. l. ſi qs intra. C. de bo. ꝺa. ℣ etiã in pſonã ſi haberi põt. l. cũ reis. ℣. l. ſi vindicari. C. de penis.

f ℭ Legibus. hec eſt quarta pars in qua ponit clauſula derogatoꝛia.

g ℭ Nõ obſtãtibus. Clauſula hec nõ obſtãtibus q̃d importet dicendus eſt. nã q̃cq; referꝛ ad iura municipalia ciuitatis quo caſu aut ꝓcedũt iura derogatoꝛia: ℣ eſt neceſſaria clauſula nõ obſtãtibus. vt. C. de preci. ipe. of. l. quotiẽs. ℣ ibi no. ℣ ſi ℑ ius vel vtilitate publi. l. ſi. ℣ ibi not. ℣ ff. de cõſti. ꝓn. l. j. in fi. ℣ ibi no. Sed an neceſſe ſit ℣ dicatur noſtatim nõ obſtãte tali lege. glo. in. ꝺ. ll. ꝺubitãt. ſed glo. in aut. boc inter liberos. C. de teſta. videt tenere q̃ ſit neceſſe exꝓmi. Itẽ no. ff. de leg. iij. l. ſi gs. in prin. Aliꝭ q̃ nullo modo reqꝛatur. vt. ff. de excu. tut. l. idẽ vlpianus. ℣. j. ſi ibi tutela eſt onus temporale: t ideo de facili põt remitti: nec ℑ ꝑcedentẽ legẽ derogatoꝛia. vt. C. de pꝛe. ofle. l. q̃tiẽs. als eſt neceſſe q̃ dicaf nõ obſtãte tali lege. Sed puto ✻ ℣ ſufficiaf ſi dicaf nõ obſtãte aliqua lege derogatoꝛia: vel q̃ boc fieri ꝓhibeaf ℣ ſiſta. Doc enim eſt expreſſe mentionẽ facere de certa ſpecie legũ. nõ enim eſt neceſſe q̃ noſtetur leg: boc enim eſſet noſtatiꝫ ſingulariter mẽtionẽ facere: t boc nõ regrit. vt. ꝺ. l. ſi gs. in prin. t ibi declaraui. t ℬ cũ impatoꝛ ꝓſcribit ad priuati vtilitatẽ aliciuꝰ: ℑ ſi ipe ꝓſcriberet ad vtilitatẽ publicã videt ℑ oẽm legẽ ꝓtraꝛia diſpẽſare. vt. ff. de re iudi. l. quidã cõſulebat. in fi. ratio: q̃ tũc nulla pꝛecedit clauſula derogatoꝛia. nã. l. ſcꝛipta. ℣. l. nec dãnoſa. C. de ꝓd. ipe. offe. habẽt in ſe clauſulã derogatoꝛiã ſolũ ad ſcꝛipta ad vtilitatẽ partiũ cõceſſa: t ideo ſi impatoꝛ aliqd ſtatuit nus cõmune coꝛrigendo nõ eſt neceſſaria clauſula illa: nõ obſtãte aliqua lege: q̃ cõpoſteriores cõdit cõtrarias: pꝛiores videt tollere. vt. l. nõ eſt nouũ. t l. ſed ꝓpoſteriores. ff. de legi. t ℣ de cõſtitu. c. j. lib. vj. hic ergo iſta clauſula nõ fuit neceſſaria: nec eſt dubium quin poſſit tollere ius cõmune: etiã ſi precedit aliqua clauſula derogatoꝛia. nec ob. C. de legi. l. buma num. t q̃ ibi no. Quid ergo dices in ſtatuto ſi precedit aliud ſtatutuꝫ habẽs clauſulam derogatoꝛiã: an ſit neceſſe q̃ fiat ſpecialis mentio de primo? Puto q̃ ſic. ✻ argu. ꝺ. l. ſi gs. in pn. t digi in repe. l. oẽs ppli. ff. de inſti. t iur. t ꝑ hoc facit. q̃ quicquid iuris ſit in ꝑuato aliqualis rõ eſt in ꝓpõ. nã ſicut priuatus ꝑmittit illã clauſulã timens ne inſtigatu vel deceptione aliquoꝛũ ad aliud inducaf: ita ꝓpꝰ vel vniuerſitas videf timere cũ equiparef priuato: q̃ ratio ceſſat in pncipe ius ꝑdente.

Sed ſi ſtatuti ꝑcedens nõ bz clauſulã derogatoꝛiã eo ꝺe modo per ſequens ſtatuti cõtrarij primo primũ videtur ſublatũ eadẽ ratione. et hec vera ſi precedentia iura ſunt oĩno ꝓtraria. ſi aũt ꝑ aliquã limitationem vel diſtinctionẽ adiuuari poſſiunt: nõ tollenf. vt. ꝺ. l. ſed ꝓpoſteriores. nã aut. offeraf. de lit. cõteſt. q̃ dicit ſpãliter ſatiſfacandũ reſtringiẽ ad cũ q nõ poſſidet imobilia. vt. l. ſi cidem. ff. qui ſatiſfa. cogã. Sed quero ſi in lege noua eſt dictuꝫ nõ obſtante aliqua lege. an ꝑ hoc tollaf nec ꝓpꝰiores limitef ℣ diſtinguaf? Rñ. nõ. ſed intelligit nõ obſtãte lege aliqua: ſcꝫ ℑtia q̃ non poſſit cuꝫ hac ſuſtineri. vt in aut. de here. ab intef. circa pn. in glo. ſup vbo vacãtib. ꝑ hoc facit. C. cõia de ſuc. aut. itaq;. in eo ℣ ibi diſputaf an ſit correcta. l. de emanci. t ex ℬ pꝛs ℣ modus pꝛocedẽdi in hac ꝑſtõne induct nõ bz locũ in caſu. l. C. ſi gs impe. maledige. nã cũ ibi ſit ſpãliter ꝓuiſum ꝑ hãc. l. loquentem gñaliter de crimie leſe maieſtatis ℣ eã tãgentibus nõ videf ꝑpter boc ei derogatũ. ꝑ hoc facit in aut. hoc cõſtitutio ℣. col. viij. nã ꝑ illã intelligitur ſublata. l. ſi. C. de ſac. ſanc. eccle. q̃ gñaliter loquitur. nõ aute conſtitutio ſpãlis que eſt in auf. vt eccſia romana. col. ij. t ꝓbaf. C. de ſac. ſanc. eccle. aut. quas actiones. lꝫ glo. in illo variet. fꝫ ſi in lege noua diceretur ± non obſtante aliqua lege que gñaliter vel ſpãliter in ꝓtraꝛiũ loquaf. tũc. ꝺ. ll. nõ ꝺiſtinguereꝛ nec limitaꝛet lege noua: nec habeꝛet locũ. l. ſed ꝓpoſteriores. ff. de legi. t hec videtur ℣ a ℣ vtilia. Sed cũ in hac cõſtitutione fit ꝺata iudici licẽtia pꝛocedẽdi ſine figura iudicij: qbuſdã aũt in his q in ſacris ſcriniꝭ militãt eſt ꝓceſſum vt in mõ pꝛocedẽdi ꝓrogatiua gauderẽt. vt. C. de ꝓpoꝛi. ſac. ſcꝛi. l. in ſacris. an eis in caſib in hac ꝑſtõe cõpiehenſis hec ꝓuilegia ꝑſeruabunt? Videt q̃ non et eo ℣ ſic ꝺicit cuiuſcũq; ſtatus vel ꝺignitatis ℣. Sed hec nõ ſacit: q̃ hic de ſtatu t de ꝺignitate gñaliter fit mẽtio ibi cuiꝺã ꝺignitati vel ordini ſpeciaiter indulgenf aliqua ꝓuilegia: ℣ ſic illa tãꝑ ſpecialis magf ꝺz limitare hãc poſteriozẽ. vt. ſ. dictũ eſt. ecõtra videf: nã illa logtur in oĩbus cauſis criminalibus ℣ ciuilib gñaliter: boc ſpãliter i cri mine leſe maieſtatis t id tãgentib. ℣ ſic vf ℣ hec vt ſpãlis limitet t reſtringat illã: qd ꝺicem?: Dubiũ eſt in boc ℣ ꝑma magis ſpãlis eſt quo ad qd ſcꝫ quo ad ꝑſonas. ℣ eſt magis gñalis quo ad qd ſcꝫ quo ad cauſas. bec ecõtra eſt magf gñalis quo ad ꝑſonas: ℣ magis ſpãlis quo ad cauſas. an ſcõa limitet ꝑ ꝑmã: an ꝑma ꝑ ſcõam? Dec ambiguitas quodãmõ ꝑplexitas eſt: cũ in neutra iſtarũ diſpoſitionũ poſſit gen a ſpecie ſeparari ex virtute ꝓpꝛietatis ſermonis: t ideo ad mentẽ. ll. recurrendũ eſt. Dic igitur ℣ ius ſingulare ſemꝑ eſt introductũ ꝓpter aliquã vtilitatem. vt. ff. de legi. ius ſingulare. cum ergo tam leg. i. q̃. ij. ius ſingulare ✻ ſpãle ℣ ꝑtineat boc eſt ꝓpter aliquã vtilitatẽ. Debem ergo illud ſpãle ℣ ſeruare i quo cuiꝺẽtioꝛ t maioꝛ vtilitas reperiꝭ: iſta eſt eſt benignioꝛ interꝑetatio. vt. ff. de legi. l. benignus. t q̃ cauſa magis ꝓuilegiata ꝑferf. vt no. C. de ꝓui. oo. l. j. t. ff. de ꝓuile. cre. l. ꝓuilegia. vnde in ꝓpoſito cõ ſpãlitas huius ꝓſtõis ſit ꝓꝑter vtilitatẽ vigentiſſimã. vt. ſ. in ꝑn. huius. l. dico hãc. l. reſtringere illã. l. in ſacris que in ꝓuilegiũ ꝑſonale t ꝺignitatis eſt introducta. t etiã in fauoꝛẽ minoꝛum. videmus q̃ lex inducta eſt vt ℑ eos nulla currat ꝓſcriptio. vt. l. ſi. C. in qui. cau. in integ. reſti. non eſt ne. t hec ꝓuiſio eſt generalis quo ad cauſas: t ſpecialis quo ad ꝑſonas minoꝛ. Eſt t alia conſtitutio q̃ limitat tẽpus inſtãtie t hoc fauoꝛe publice vtilitatis ne lites fieꝛent immoꝛtales. vt. l. properandũ. C. de iudi. t hec generalis eſt quo ad ꝑſonas omnes litigantium: t ſpecialis quo ad cauſas: ſcꝫ quo ad ꝓſcriptionem t ꝑ banc. l. properandum. licet ſit antiquioꝛ in temporibus inſtãtie de iure antiquo limitatur illa. l. ſi. licet ſit poſterioꝛ. vt no. in. l. j. C. ſi aduer. rem iudi. ſed ſi. l. antiqua baberet cauſam ſpecialiter maioꝛem et fauoꝛabilẽ: tũc limitareꝛetur. l. noua cadẽ rõne. Si vo non eſſet ratio ſpecialitatis fauoꝛabilioꝛ vna q̃ altera: tũc putaꝛem. l. noua ꝑ nalere iſta ſepe occurrũt in iſta ciuitate. Scõo vo caſu principali quã do bec clauſula refertur ad ꝓuilegia ſciẽdum eſt ± q̃ ſi qua. l. ſimpliꝛ emanat non videtur tolli ꝑ eã aliq̃ ꝓuilegiũ alteri cõceſſum: vt in ij. cõſti. C. ſ. ſi que vo. t intelligo ꝓuilegiũ q̃ fauoꝛẽ alicuius cõtinet. ſecus ſi imperatoꝛ ad aliq̃d ſingulaꝛẽ queſtionẽ reſcripſit ſpãliter ita q̃ faceret ius cõe. vt. C. de legi. l. ij. tunc ꝑ aliã. l. contꝛariã videt tolli: vt in dicta ꝓſtõe. ij. ſ. ſi que vero. ibi: ſi vero ꝑ certis capitulis. Si vo in lege oꝛ nõ obſtãtibus ꝓuilegijs: intelligitur in corꝑe iuris nõ ſi cluſis. nã illud q̃ ꝺ in corꝑore iuris claudit ꝑ hoc tolli nõ videt ✻ put abſens. in ꝑin. t ibi no. t ſic no. ꝺe ꝓuileg. extra. corꝑus iuris poſitis ſufficere clauſulam derogatoꝛiã ſeu reuocatoꝛiã generalem. facit ℣ de ſepul. c. ij. in cle. Io. etiã ꝓuilegia in corꝑore iuris inſerta non reuocari niſi ſpãliter diceretur ad illa trabi vel niſi eſſet aliqua leg ſpecialis ſequẽs q̃ baberet magis fauoꝛabile rõnem ſpãlitatis: vt dictũ eſt. t eadẽ rõ eſt in ꝓuilegio vni ꝑceſſo ꝑ ꝓncipẽ ſi alia ꝓuilegia ſuſpẽderentur. t eodẽ mõ intelligas in inferioꝛe a ꝓncipe qui a paliã diſpoſitionẽ vult tollere ꝓuilegia a ſe ꝑceſſa alteri. Dertio caſu q̃ bec clauſula refertur ad ſtatutũ vel ꝙſuetudinẽ: tũc ſi de boc in. l. noua vel ꝓuilegio nil diceretur nõ videtur reuocata: q̃ legiſlatoꝛ: pot ea ꝓbabiliter ignoꝛare. vt ℣ de cõſti. lib. vj. licet in cõtrariũ faciat. ff. de ſepul. viola. l. iij. ſ. diuus. de quo dic vt ibi. et tangitur. C. de teſta. l. j. et boc ꝓout logmur

Iſtud eſt de mẽte Felyn. in. c. non multi. errta de reſcrip.

Idem tz Bar. ℣ Ba. in l. oẽs ppli. ff. de inſti. t iure.

Iſta glo. eſt ſingularis ꝓ limitatiõe. l. ſed ꝓpoſteriores bic alleg. t glo. fm Ba. in. l. fine. ff. q̃ ſatiſd. co.

Idem tz ꝓdit. in. ca. nõ multi. de reſcrip. extra.

Sequũt Bar. ꝛpau. in aut. q̃ in glo. alle. Puiulegia in corꝑore iuris inſerta nõ reuocãtur niſi ſpãliter fiat de eiꝰ mẽtio.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

prout loquimur de legislatore vniuersali. nam legislator particularis statuta ꝛ cōsuetudines suas ita debet scire sicut legislator vniuersalis legē vniuersalē. Si vero in priuilegio de pdictis statutis vel de cōsuetudinibus fit mētio ponēdo clausulā q illa non obstante tūc illa sunt sublata quatenus alteri legi ꝛ tradicūt. etiā si nō fiat de his spālis mētio. aut. cassa. C. de sacrosanc. eccl. ꝛ de furtis aut. nauigia. ꝛ. C. cōia de suc. aut. omnes peregrini. ꝛ sic in pſenti ꝑstōne: q. ōr. legibus vel cōsuetudinib? nō obstantib? q buscūq; exponе legib? q cū bac. l. sustineri nō possunt. ꝛ cū dicit ꝙ suetudinibus qui buscūq; dic siue generaliter: siue spāliter sint approbate. nā. p illas bec. l. nullā limitationē recipit. de hac clausula nō obstāte multa digit Jo. and. cf de cōcel. prebē. ca. j. lib. vj. que videre potes per iura canonica que ipse allegat si expedit: in difficultates tame pdictas non intrat.

Ianc autem[a] generalem legem nostram extendi iubemus ad prēterita[b] /pſentia/et futura: quā[c] legem eynunc[d] absq; alterius tē poris expectatione trānscursus suum integrum vigorem decernimus obtinere.

¶ Qui sint rebelles[e]. Titulus. ij.

a ¶ Hanc autem. hec est quinta pars in qua ponitur ad quos casus extendatur hec constitutio.

b ¶ Ad preterita. hoc non erat necesse dicere: quia cum tota ista. l. litis ordinationem respiciat sine dubio porrigitur ad lites futuras: ꝛ sup facto preterito. l. j. §. penulti. C. de iuramē. calū. ꝛ hunc passum plene examinaui in repe. l. omnes populi. ff. de iu. ꝛ iur. in illa. q. a quo tempore statuta ligent. dic vt ibi digi.

c ¶ Quam. hec est sexta pars in qua ponitur a quo tempore hec constituto fumat vigorem ꝛc.

d ¶ Cetunc. si hoc non fuisset dictum post duos mēses hec constitutio sumeret effectum. vt in aut. vt facte noue constitutiones. de quo plene in proe. cle. circa fi. ꝛ ego plene digi etiam de statutis in. d. l. omnes populi. in dicta. q. a quo tempore ꝛc. dic vt ibi digi.

¶ Explicit cōstitutio inclyti imperatoris ¶Henrici gloiata per Bar. vel ago ferrato legum doctorem ꝛ ciuem perusinum.

e ¶ Qui sint rebelles. ¶ Rebelles dicit. est magistraliter posita: quia. ff. dicit de modo procedendi vt imponatur pena per sententiam: hic qui sunt rebelles quibus imponitur pena ipso iure.

f ¶ Oniam. Primo ponit ambiū. Secō rationes que mouent principem ad decisionē. Tertio decisionē. Quarto ponit impugnatores constitutionis. patēs patent.

g ¶ Nōnullos. i. aliquos: nā negatio prepōsita facit equipollere suo ꝛtradictorio: * vt hic. ꝛ. ff. de cōdi. ꝛ demō. l. nōnunq;. ꝛ de col. bo. l. nōnunq;. postpōsita vero facit equipollere suo cōtrario. l. legitimos. §. an ergo. ff. de legi. tu. ꝛ. l. obligari. ff. de aucto. tu. in prin. ꝛ de captiuis. l. in bello. §. j. nisi in ꝛtrarium pateat de mente loquētis: vt. l. si seruus. §. si plurib?. ff. si quis cau. sed prepōsita ꝛ postpōsita equipollet subalterne. vt. l. vnica. C. de cadu. tollē. in prin.

*Idem tenet bart. i. l. si plurib?. ff. de leg. ij.

b ¶ Fideles. que fidelitas ꝓncipi debetur. vt. §. ꝓpoi. circa prin.

i ¶ Subditos. quia sunt sub re publica romanoꝝ. vt in auc. de here. et fal. in prin. col. j. istis ꝓnoidet: vt iudi. sine quoquo suffra. in prin. qui autē sunt subditi digi. l. §. ꝓpoi. in glo. super verbo totius.

*Prouincie appellatiōe qd veniat.

k ¶ Lombardie. Hic videtur casus eius opinionis quam refert Ly. C. de pſcrip. ggg. an. l. fi. fcs q. ꝓincie appellatio intelligit fin cōmunē ꝛ vulgarem modū loquendi: fcs tuscia: lombardia ꝛc. ls fin cano. lombardia nō est vna ꝓuincia. nam cremona non est de vna ꝓuincia: qz est de archiepiscopatu zDediolanen. et regium est de alia. l. de archiepiscopatu Rauen. vt not. Bern. ef de electio. c. coram. Idem not. ef de offi. vica. c. fententiam. Sed ꝓo buius declaratione sciēdum est q diuisio orbis terrarum de iuregē. est. vt. ff. de iustitia ꝛ iur. l. eg boc iure. * et bec diuisio fit vel eorum qui inhabitat simul. l. edificijs in vnū collatis. ꝛ sic cōmuniter babemus tria nomina: scz ciuitas: castrum: ꝛ villa. vt dicta. l. eg boc. ꝛ ibi no. in glo. parua super vbo collata. Quedam est diuisio eorum qui non babitant simul: sed edificijs separatis. ꝛ bec appellatur ꝓuincia vel regnum. vel funt alia nomina vniuersalia significātia separatione linguarum: vt Italia: Allemania: Frācia: Grecia: et similia. vt dicta. l. eg boc. ꝛ. C. de offi. rect. ꝓuin. ꝛ. ff. de offic. pref. per totum. de quorum quolibet videamus. Ulla in Francia idē est q ciuitas. nos autem dicimus villas edificia sine muris vel fossatis. que ville seu vici nullam babent iurisditionez de iure cōmuni: sed subsunt alicui ciuitati. vt. C. de epis. ꝛ cle. l. nōnulli. §. fi. ꝛ de natu. libe. l. j. ꝛ. ff. ad muni. l. j. §. qui ex dico. ꝓo boc facit ef de sen. egcō. §. fi ciuitas. lib. vj. ꝛ qō ibi no. per Jnno. ꝛ Jo. an. Castrū dicit quasi casa alta seu fortis ꝛ munita muris seu vallo. vt. l. quicūq; castroꝝ: als sedoū. de fun. li. lib. gi. et. ff. ad. l. iul. maiest. l. j. ꝛ in dicto. c. fi ciuitas. ꝛ ista silua non cōsueuerunt habere iurisditionē de iure cōmuni: sed sunt sicut vi ci: vt dictis iuribus est expressum. ꝛ. C. de testa. l. fi habes. tū quosdam magistratus qui ibi ponūtur a ciuitatib? quibus subsunt. vt. C. de

hostes:vt.d.l.proditores.ꝛ ibi no.ꝛ de capi.di.l.amissione.§. qui desiciunt.ꝛ hoc modo assumpto vocabulo vocatur rebelles:quo vocabulo antiqui legum cõditores non vtebantur.ꝛ ideo facta est hec constitutio ad hoc declarãdum. Item not.* q̃ pditorie dicatur aliquid fieri qñ fingo me amicũ tuum:ꝛ tracto te tanq̃ inimicũ.ꝛ sic vnũ ostendo coram pore: aliud sum animo.

vt.ff.de his qui no.infa.l.athletas.§. pe.ꝛ de preari.l.j.cũ tñ icidit ‡ in crimẽ proditionis qñ fit cõtra principẽ:vel cõtra rem publicã. vt.d.§. exploratores.ꝛ.l. proditores.ꝛ.ff.de pe.l.§ quis aliquid.§.j.Sed qñ cõmittitur cõtra priuatum nõ dicitur ,pditor: principaliter et per se:sed crimen aliud factus,pditorie:vt homicidiũ factũ ,pditorie vel qd sisle.vt dicta.l. athletas.§.j.de his qui no.infa.ꝛ.l.j.de prena. Itẽ not.* aliud est esse rebellẽ imperij:aliud est esse in bãno iperij.primũ.l.rebellio est mortale.vt hac.l.nec põt remitti nisi ex mera ꝛa.fcõm sc3 bãnũ est medicina le:quia remittit purgata cõtumacia seu facta satisfactiõe.C. de epis.et cleri.aut.itẽ nulla.ꝛ aut.itẽ quecũq;.ꝛ sic videt q̃ quatenus ex cõdicatio remouet qué ab officijs ecclesie.extenus bannum a bñficijs imperij:vt dictis iuribus.ꝛ tãgitur per Guil.in dicta aut.itẽ quecũq;.facit ex de sentẽ.ex cõ.cũ medicinalis.lib.vj.facit.ff.de req.re.l.j.vbi glo.illã annotationẽ appellat bãnum.ꝛ est medicinale:ex cũ venit infra annũ recuperat statũ.fm vero statuta ꝛ pluetudines locoꝝ quẽp esse bãnitum habet diuersos effectus de quo.§.aligd dicam in glo.magna.

a ¶ Condẽnatus.hic nullum fuit dubium.nam per sentẽtiam trãsit in notorũ iuris qõ pro veritate habetur.vt.l.res iudicata.ff.de re iudi. idem si imperator aliquibus indiceret bellum:vt.l.bostes.ff.de capti. ꝛ de capi.dimi.l.amissione.§.qui deficiunt.

b ¶ Et nos.hec est fcũda pars huius secũde cõstitutionis.

c ¶ Potius.electiue accipe:quia solũ propter actum efficitur quis pena dignus:per sentẽtiam nullo modo : sed factus declaratur.vt.l.j.C. ad turpil.facit pro mar.in eo qõ nota.ff.de infa.l.furti.ꝛ.ff.eo.l.athletas.§.fi.nam eꝛ eo q̃ condẽnatus est habetur pro veritate:quia ita fit. nec potest dici decetero fic nõ esse:vt ibi not.

d ¶ Deretur.non dicit obligatur.nam iste pene que vindictam publicam imponant non iure obligationis:sed officio iudicis imponũtur. vt instit.de iniur.§.pe.Item nõ per actionẽ sed per accusationẽ imponũtur.vt instit.de publi.iudi.in pain.

e ¶ Crescit.sic eꝛ de cõsuetudine.c.cum tãto.Sed cõtra.ff.de pe.l.§ diutino. Solu. intrinsecus culpa crescit ꝛ maior:ꝛ penam quo ad deum meretur.vt dicto.c.cum tãto.sed in foro ciuili si quidẽ actus egtrinsecus delicti habet causam cõtinuam:vt esse in rebellione:ꝛ semp crescit culpa vt hic.sic in fugitivo ꝛ desertore:vt no.in.l.cõtraria.licet autem culpa crescat in casu huius.l.nõ potest crescere pena temporalis:quia primo actu debetur ita magna q̃ nulla maior esse potest.vt.j.dicetur. facit qõ no.ff.de fur.l.vulgaris.in prin.ꝛ ibi digi.si vero actus egtrinsecus criminis reiterationẽ nõ recipit vt homicidium:tunc eꝛ diutur

Sequũt Bar.et bal. nitate temporis pena minoratur.vt.d.l.si diutino.*

f ¶ Transit.fic maleficia fieri malũ est ,pter exemplũ aliox:vt hic.ꝛ.ff. de sicа.l.iij.§.fed ꝛ senatusconsultum.ꝛ de pe.l.si quis aligd.§.qui aboꝛtionis aut ꝛc.cum suis concoꝛ.Item penas interri bonum est ,propter exemplũ vt vnius pena sit exemplũ seu metus multoꝝm:vt.ff.de pe.l. aut facta.§.fina.ꝛ.C.ad.l.iul.repe.l.j.ꝛ de ppeci.impe.offe.l.j. ꝛ licet ite rationes cõcludant in oi delicto:tamẽ ista leꝛ nõ est eꝛtẽdenda:nisi ad istud crimẽ rebellionis.nõ enim coꝛrigitur leges antique que requirũt sentẽtiam eꝛ idẽtitate rõnis:nisi quatenus in illa noua eꝛprimit. vt.C.de appel.l.precipimus.in fi.facit qõ not.C.de sacroſanc.eccle.aut. quas actiones.ꝛ qõ no.ff.de dona.cau.mor.l.tam is.§.j.

g ¶ Tenoꝛe.tertia pars in qua ponit statutum.ad cuius intelligentiã sciendũ est q̃ rebellare idem est qõ resistere:fm Hug.C.de desertoꝛi.l.j. lib.xij.ꝛ hoc resistere põt fieri faciẽdo aligd cõtra.vel nõ faciẽdo ꝛ non obediẽdo.vel vtrãq; vocabuli significationem cõtinet.vt eꝛ de offi.delega.c.fane.licet hoc nomine rebellis iura antiqua nõ vtantur.Sed si aliquis rebellat mutãdo locum hoc est recedendo de terris subiectis ꝛ eundo ad hostes:talis vocabatur trãſſuga.vt.ff.de pe.l.si quis aligd. §.transfuga.ꝛ de cap.ꝛ postlimi.re.l. postliminium.§.trãſſuga.et.§.filius.ꝛ de re mili.l.,pditores.cũ simi. Quãdoq; rebellant retinẽdo locũ in quo stabant sub principis obediẽtia:ꝛ isti de iure ciuili antiquo nõ habebãt ſpeciale nomẽ:sed vocabãtur illi qui deficiũt.vt.l.amissiõe.§. qui deficiũt.de capi.dimi.ꝛ isti si quidẽ rebellabãt faciendo bellũ principi tanq̃ hostes ipso iure puniebantur et perdebant ea que iuris ciuilis sunt:vt ibi.Sed quia hic rebellare põt publice fieri et occulte:ꝛ ibi nõ declaratur.ideo hec.l.declarat.ꝛ hoc in primo capite huius.l.dum dicit de his qui infidelitatis rebellionis opera faciunt: et sic faciendo delinquãt.Sed si aliquis soluꝝ rebellasset non obediẽdo principi vel nõ acceptãdo gentẽ sna nõ puniebatur ipso iure:nec pdebat ea q̃ iuris ciuilis erãt nisi pceps vel senatus indiceret.vt.o.l.amissiõe.ꝛ in hoc supplet‡ per hanc.l.nã quocũq; modo machinaꝛ aliqs contra principis honoꝛẽ rebellãdo est rebellis.ꝛ hoc in secũdo capite hui°.Libitinã sam vel imperij ꝛc.Itẽ q̃ posset dubitari si aliquis fatetur se subditum impioſed rebellat odio persone imperatoris an dicat rebellis imperij:et hoc declaratur i.l.amissione.ꝛ declaratur hic q̃ sic.et hoc est cõe ad pmũ et secũdum caput.declaratur etiã hoc in sẽdo capite huius.l.de his qui rebellãt cõtra officiales. põt etiam dici q̃ totũ fit vnum capitulũ ptinens oia pdicta.et idẽ est sen

‡ Adde bar. et ang.in.l. bostes .ff.de ver.sig.

pñtiũ declaramus[b] decernimus[i] ꝛ pnunciamus[c] q̃ illi oẽs[j] et singuli sunt rebelles et infideles no ſtri imperij[m] /qui qũocũq; publice vel occulte[k] cõtra nostrum honoꝛem[n] et fidelitatẽ ꝛ rebellionis opera faciunt[o]:et[l] nostri[r] imperij[q] pꝛosperitatem aliquid machinantur[s] contra nos seu officiales nostros:in his que ad cõmissum cis officiũ pertinẽt rebellando[t].

fus.ꝛ sic hec.l.directo tẽdit ad declarãdum.l.amissione.§.qui deficiũt. de capi.di.ꝛ hoc nomẽ rebellare in hoc significato in diuina ſcriptura fumitur in multis locis.iij.Reg.cvi.c.iiij.Reg.cvij.c.et.cvij.et.cxj.c. sic p hãc legẽ nouã habemus qnq; nois impoſitiões:q: tales vocãtur rebelles fm declarationẽ eius qõ dicit publice vel occulte:tertiã quãdam ,punitionẽ nouã sc3 vt dicãtur rebelles ꝛ si opa hostilia nõ faciãt:sc3 solũ si nõ obediãt. quartã declarationẽ facit ꝛtra psonã principis tñ. quintam declarationẽ facit ꝺ officiales eius. Sed quero in quo differt hoc nomẽ rebellionis ab eo q̃ antiqui dicebãt duelles:quos nos vocamus hostes.vt.l.quos nos.de vbo.sig. Nñ.illud nomẽ quo ad gd generalius est.nã cõpetit etiã bis qui nõ ſfucuerũt esse ſub obediẽtia.q indigerũt nobis bellũ:vel nos eis:vt.ff.de capti.l.hostes.sc3 hoc nomẽ rebellionis ,pprie cõuenit bis qui desierũt cũ essent ſubditi.vt.l.amissione.§.qui deficiũt.ꝛ no.in glo.p.ꝛua super verbo hostes.

b ¶ Declaramus.refert se ad tria de quibus poterat dubitari: sciꝛ an occulte:an cõtra persõã tantum:an cõtra officiales tantum ꝛc.

i ¶ Decernimus.ad id quod de nouo indugit refertur:sc3 de non obedientibus:sed opera hostilia non faciunt.

k ¶ Pꝛonũtiamus.ad id quod erat clarum refertur:sc3 de bis qui opera hostilia faciunt.

l ¶ Omnes collectiuũ est.vt.ff.de arbi.l.nõ distinguemus.§.cũ in pluꝛes.ꝛ no.de leg.ij.l.si pluribus.sed in ſingulari est nomẽ distributiuũ. vt no.in.l.iij.ff.de stat.ho.hic ergo quia collectiue ponitur cõpetẽdit ciuitates:collegia:ꝛ vniuersitates.ꝛ in hoc incidẽter facit.l.prop.com prehendit etiã ſingulares res ꝛ psonas per hoc qõ dicit:ꝛ ſinguli.

m ¶ Nostri imperij.nõ potest ergo dicere quis qõ est rebellis imperij et non imperatoꝛis:vel econtꝛa.ꝛ hoc patet:quia hec rebellio moꝛte pñtis non extinguitur.

n ¶ Occulte.* vt si aliqua ciuitas tuſcie pꝛincipe incipiẽte intrare lõbardiã mittit stipẽdiarios ad aliquã terrã vel dñm rebellem:et fingit eos nõ esse suos stipẽdiarios cassando eos ficte:vel mittit gentẽ alicui vt ipse possit cõtra principẽ habilius mittere gẽtem suam.vel faciunt ligã vel societatẽ inuicẽ ad eoꝛ defensionem vt cõsueuerunt facere iſi peruſini floꝛẽtini ꝛ etiã tyrãni lombardie.ꝛ hoc eꝛprimit ꝛ aliud in veritate agunt. ‡ Sed sciẽdum est q̃ tales colligationes ciuitatum inuicem seu cũ oñs ,pbibite sunt ipso iure nulle.vt.g.col.de pace firmã. §.cõuenticulas.qõ intelligo pꝛincipe eqsitẽte in partib°:vel eo eqsitẽte ad eoꝛ defensionẽ:sc3 pꝛincipe absente nõ puto ,pbibitas tales societates seu colligationes ad defendendũ se ab inpſſionib° tyrãnoꝛ vel malaꝛ societatũ que spe insurgũt in italia ad depꝛedandũ alios.fit esti ad iustitiam seruãdam:eꝛgo 3s valere.vt not.ff.qõ ciuis§o vni.l.j.in prin.

o ¶ Nostrum honoꝛẽ.sc3 persone vel imperij:vt.j.patet.

p ¶ Faciũt.loquit ergo de ea rebellione que in faciẽdo ꝛsistit:vt in conferẽdo se in numero hostium:inseqũdo pꝛincipem ꝛ gẽtem eius.

q ¶ Et.incipit secundum capitulum.

r ¶ Nostri.sc3 pꝛopꝛie persone imperatoꝛis.

s ¶ Imperij.ꝛ sic dignitas ꝛc.

t ¶ Machinãtur.i.aligd dolose oꝛdinant:cũ machinatio ,pprie ꝛsistat in arte verboꝝ.vt.ff.de dol.l.j.§.j.ꝛ ibi no.vt faciẽdo inter se ligã ꝛ societates ,pbibitas sub aliquo colore licito.vt.ff.de eqtraoꝛ.cri.l.ij. Vel pone q̃ aduenẽte imperatoꝛe vel eius nũtio volẽte ingredi ciuitatẽ pꝛo recuperãdis iuribus imperij tam ibi q̃ alibi alig rñdent q̃ intꝛomittere eũ vel gentẽ eius est periculosum statui coñ:ꝛ sic tenẽt eum in vbis.ꝛ sic labit tempus quo multa posset facere pꝛo imperij ,spꝛerita. te. Siste sunt machinationes quedã:licet ad actus bellicos non deueniant ista machinatio secuta inobediẽtia faciet eos rebelles.

v ¶ Rebellãdo.* resistẽdo vel non obediẽdo:ꝛ ipsi guerrã nõ inferãt vt dictum est.Et aduertẽdum est q̃ in ſllo qui rebellat cõtra principẽ hec ,stitutio loquit ſimpliciter quasi ꝛtra eũ non possit esse aliqua iusta causa resistẽdi:qõ intellige de ſubditis imperij:nõ de his qui sunt de terris ecclesie.in eo vo q̃ loquitur in eo qui rebellat ꝛtra officiales suos loquitur

* Adde bal. l.c.j.q.mo. feu.amit.et Bar.i.l.j.ff. ad legẽ iul. maie.

‡ Adde bar. in.l.j.ff. de pieuari.

* Oculti dr qõ non pot videri. facit ad hoc c.vt notifi. vt ecc.dñi. in ſpecu.de noto.crimi. §.vj.ites oculti dr secretũ.xxvij. diſti.crube ſcant. de ſimonia.tua nos.

* Illud eſt ſignus ,pditionis.bal. l.c.j.q.mo. feu.amit.in vſi.feu.

* De hac materia vide.per Bal. i.l.nipti.C. 3 manumiſ. vidicta.circa.ſi.in v.et no.ex hac.l.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

suos loquif limitatiue:scz/in his que ad cõmissum eius officiũ ptinẽt. ꝛ hoc qꝫ si vltra facerẽt posset eis legitime resisti.vt.C.de iu.fi.l.pbibi tum.lib.g.ꝛ de mcta.l.decuoti.lib.xii.ꝛ intellige qñ rebellat pro his qꝫ petiunt pro statu imperij.secus si aliqua singularis psona cõuenꝛetur coꝛa principe vel eius iudice aliqua cã ciuili vel criminali.ad petitiõ nem alteriꝰ.vel esset ꝛtumag:aut alio mõ resisteꝛet:tunc em is largo mõ dicaꝛ rebellis:vt.o.c.sane.de offic.dele.cũ ꝑpter hoc nõ dr rebellis imperij:nec incidit in hãc ꝓstitutiõẽ:qꝫ nõ rebellat ꝓ ꝑpetitate imꝑ peratoris vel imperij ꝓncipaliter:qõ in hac cõstõne requiriꝫ vt pts in tcg.is in dãnum aduersarij cũ quo litigat.qõ pts:qꝫ ꝫ talẽ contumacẽ nõ ꝓcedit nisi parte petẽte:vt.ff.de iudi.l.ad pemptoriũ.C.de iudi.l.ꝑ peradum.ꝫ.sed ꝫ si quidẽ.C.quõ ꝫ qñ iudex.anẽ.qui femel.Sed an hec cõstitutio hꝫ locũ ꝫ cũ qui rebellat ꝫ aliqꝫ regẽ vel principẽ:vel ꝛra aliquã ꝓpriã ciuitatẽ:qõ videꝫ.qꝫ hꝫ ꝫ officiales nros:sed oẽs ꝓdicti poſſunt dici officiales impatoris:vel qꝫ ab eo bñt iurisditionẽ ex cõstitutione:vel ꝓcessione.vel longa ꝫsuetudine qꝫ vim cõstitutionis hꝫ.vt ff.de aqua plu.arcẽ.l.ꝝ.ſi.ſi.ꝛ.ff.de aqua quoti.ꝛ esti.l.hoc iure.ꝫ.duct? aque.ꝛtrariũ dico:nam tunc nõ fit ꝫ ꝑperitatẽ principis vel imperij principaliter:hꝫ eg istis defensionibus ꝛ rebellionibus resꝑu.ledaf.ca sus est.ff.de cap.l.ſi gs ingenuũ.ꝫ.in ciuilibus.Et qõ hic dr de officiali bus impatoris:intelligi de his qui principaliter ac directo ꝓ eo sunt legati ꝛ vicariꝫ imperatoris:vt.C.de eo qui vicem alterius gerit.l.ij.ꝛ ff.de lega.iij.l.ꝝ.deportatos.ꝛ.ꝫ.seq.reges vero ꝛ ciuitates esto qꝫ ba beant iurisditionẽ a principe:tamẽ eam exercẽt principaliter ꝑpter se non ꝑpter principẽ.ꝛ sic ceſſat hec cõstitutio que specialiter loquiꝫ in his qui machinãtur ꝫ ꝑsonã principis:vel eius officiales:vel imꝑ rij vtilitatẽ.sed hꝫ locũ ins antiquũ:scz.l.amissione.ꝫ.qui deficiunt.ff. de cap.oimi.ꝫ generaliter loquiꝫ de his qui deficiũt a iurisditiõe eo⁹ sub quo⁹ imperio sunt.ꝛ dicã in tractatu de bãnitis nostri temporis. Sed qꝫ si aligs rebellat ꝫ rectores ꝓ romanã eccleſiã positos in parti bus italie:puto * hnic gstõni locũ fore cum eius imperium sit eccle:vt ꝫ.dicti in.l.ꝑi.circa ꝑin.apparet ꝙ rebellat ꝫ ꝑperitatẽ imperij.ꝓ quo facit ꝙ canoniste in talibus imitanꝫ.ll.vt ꝑ de no.ope.nũtia. c.i. Quid ſi aligs homo de terris eccleſie aligd facit cõtra principẽ de bis que ad rebellionẽ pertinẽt:an rebellis eſt ꝛ in crimẽ lese maiestatis in cidat:Henricus imperator⁹ buius.l.auctor⁹ determinauit ꝙ sic:condẽ nando de hoc Robertũ regem.vt ꝑ de re iudi.c.pastoralis.in clemen. hꝫ papa ibi in.ꝫ.rursus.determinauit ꝛtrariũ dicẽs cum qui est de ter ris eccleſie ratione originis ꝛ domicilij nõ posse dictũ crimẽ cõmittere in imperatorẽ.ꝛ ꝓpter hoc baſſanit imperatoris ſniam cõtra regem Robertũ latã.mihi vtriuſqꝫ ſnia videtur esse vera.nã dicta verba cõ misit crimẽ lese maiestatis in eũ possunt intelligi sic:in cum.i.in ipsius principis maiestatẽ.ꝛ tunc est vera ſnia pape:nam cũ non sit subditus maiestati imperiali nõ debebat sibi illas fidelitates ꝙ dicunt.ſ.l.ꝓi. circa princi.nec ei tenẽt reuereri:sed quo ad eũ liber est.ꝛ non dr dire cto in eius maiestatẽ cõmittere.vt ubi facit.ff.de cap.l.nõ dubito.Se cundo possunt intelligi dicta vba ꝙ cõmiſit crimen lese maiestatis scz papalis cui subditus est:ꝛ boc crimẽ cõmittit in eũ scz principẽ:vt sic non directo sed per quãdam cõsequentia lesit maiestatẽ pape:ꝛ tũc ve ra est ſentẽtia imperatoris.nã imperator⁹ est fidelis ꝛ fidatus a papa:ꝛ ab eo cõsonatus.si ergo offendit ꝓfidatum a principe incidit in crimẽ lese maiestatis principis:vt.ff.ad legẽ iuli.maiest.l.ij.in ꝓin. * Sed qꝫ boc imperator⁹ in sua ſentẽtia non expreſſit:ꝛ si nõ fuit expreſſa maie stas que lesa fuerat fuit iutelligendũ de maiest. imperatoris.vnde fuit cassa ſentẽtia sua.vnde papa multũ ponderat illa verba lese maiesta tis in ipsum.q.d.sua non dicitur ledere:sed alterius maiestatẽ non ne gat.ꝛ boc de crimine lese maiestatis.Ex aũt sit rebellis:Videꝫ qꝫ nõ: quia non est subditus vt dixit. In cõtrariũ videtur in dicta cle.papa storalis.in ꝑn.vbi imperator⁹ appellat regẽ Robertũ ꝛ hostẽ ꝛ rebellẽ: quia subditus est ratione comitatus ꝓuincie quem tenebat ab impe rio.ꝛ nuper aloisius rex dicti regis Roberti succeſſor⁹ per suos legiti mos nũtios dño imperatori nostro ꝓ dicto comitatu fidelitatẽ iura uit in ciuitate Pilarum me ꝓsente.Sed an ꝛtra homiem de terris eccleſie sic delinquẽtem possit imperator⁹ vel habens auctoritatẽ ab eo procedere:qꝫ videtur:quia homines eccleſie sunt imperij federati:er go apud eos possunt fieri ꝛ in eos animaduerti.i.non dubito.in fine. ff.de cap.magine cum coꝛa eo forũ sortiantur ratiõe delicti cõmiſſi in mittendo gẽtes cõtra principem ad terras imperij.ꝛ sic imperator⁹ fe cit cõtra dictum regem Robertũ:sed papa determinauit cõtrarium: niſi sit inuẽtus vel ad eum ex more remissus:vt dicta cle.pastoralis.ꝫ. nos quoq;.ibi:sed ſi punitio.Sed certe verum est ꝙ de isto crimine qõ est capitale nõ posset de iure cõmuni puniri:niſi ꝑsens esset:ꝛ illud con siderauit illa decreta.nec ob.ſ.l.progi.quia illa fuit facta post coronaꝫ tionem imperatoris ꝓdicti:vnde eccleſia nõ admittit illã legem in ꝑiu dicium subditoꝝ suoꝝ.ꝛ sic videtur iniſſe fedus cum eo ꝙ cõtra homi nes eccleſie leges grauiores nõ imponat.vnde ratio illius capituli nõ habet locũ in hominibus imperij vel alterius regni:sed solũ in homi nibus eccleſie.qõ not.ꝓ ciuitatibus que inuicẽ cõfederantur equali vel inequali federe.vt.o.l.nõ dubito.de captiuis.nã ſi actũ est vt inui cem se tractent vt ciues.in ciuilibus ꝛ criminalibus intelligiꝫ vt vnus cõtra alios grauiores leges nõ faciat:quia tunc errant:qꝫ in societate inſpicitur ꝙditio socioꝝ tempore cõtracte societatis.vt insti.de socie. ꝫ.ſi.ꝛ.ff.ꝓ so.l.socius socio.ꝛ fami.her.l.heres.ꝫ.non tñ.ꝛ ibi not. De pena vero rebelliũ dic ꝙ quedã inſligitur ipo iure:qꝫ perdunt oĩa que iuris ciuilis sunt.vt.o.l.amissione.de capi.oimi.Alia pena potest inſligi eis a quolibet homine.nã ꝑ põt impune occidi.vt.ff.ad.l.corne. de sica.l.iij.ꝫ.fina.ꝛ de re mili.l.ꝓditores.ꝛ possunt captiui detineri vt ſerui.vt.ff.de acqr.rerũ do.l.träffuga.Tertia pena imponitur:qꝫ põt talem dãnare vt capite puniatur.vt.ff.de pe.l.ſi quis aliquid.ꝫ.träffu ge.qõ intelligitur vt ibi no.circa prin.quia cũ talem penã ipo iure in curꝛit peti posſit ꝓuntiari talem esse rebellem:puto ꝙ sic.Arg.ff.de iudi.l.qui se dicit.ꝛ est expſſum in.o.c.pastoralis.vbi imperator⁹ pnũ tiauit regem Robertũ esse rebellem:et eodẽ modo qui se putaret esse de tali crimine infamatũ posset petere se ꝓuntiari nõ esse talẽ.Arg. C.de inge.ma.l.offamari.facit qõ dicimus ꝙ ꝓincipaliter poteſt peti vt de etate ꝓuntiet.vt.ff.de mino.l.de etate.sm vnam lecturã.ꝛ de fe rijs.l.ij.ꝛ ibi no.vt etates ꝑbentur.C.de ꝑba.l.cũ te.Item boc posset fieri ciuiliter agendo.nã sicut ciuitas posset vendicare ciuem sui:eadẽ rõne ciuis põt dicere se ciuem ciuitatis illius:ꝛ sic per ꝙs nõ rebellẽ. vt.ff.ad muni,l.de iure.ꝛ no.de rei ven.l.i.ꝫ.per banc.Item quero qd de dño honoriꝰ?Rñ.illud ſi est directũ est de iuregen.ergo retinet.sed ſi haberet vtile dñium illud nõ retineret ſub isto noĩe:qm puto boc a iure ciuili inductũ:sed qꝛ boc idem sonat qõ effectus oñij:vt not.C.de bo.ma.auf.ideo nec puto ꝙ hic retineat sicut directũ:qꝛ dic effect? do minij est de iuregen.Arg.institu.de vsu ꝛ habi.ꝫ.ſi.vbi dicitur vsum ꝛ ſilia ꝙ ſunt de effectu oñij esse de iuregen.fed licet retinẽatur nec publi ca efficiãtur:tamẽ occupãti ꝓdeuntur.casus est in.l.träffuga.de acq. re.do.ſi enim põt occidi persona ꝛ capi ꝛ haberi vt ſerꝰ:multoma gis res:sed puto ꝙ ſi sequeret condẽnatio ꝑ iudicem ꝛ sic ꝑdẽnaret crimine lese maiestatis:quia tunc oĩa publicarentur hodie ꝑ.l.pe.et ſi.ꝛ.C.ad.l.iuli.maiesta.Item quid de iurisditionibus quas baberet talis rebellis:Rñ. * iurisditio est iuris ciuilis:qꝛ de iure publico in troducta est.vt no.ff.de iurisdi.om.iudi.l.i.facit de origi.iur.l.ij.ꝫ.pe. origo enim fuit de iuregentili quo etiã fuerũt reges:vt.l.eg boc iure. ff.de iusti.ꝛ iure.sed qꝛ circa iurisditionem multa sunt addita.ideo dr de iure ciuili.vt.l.ius ciuile.ff.de iusti.ꝛ iur.ꝛ licet in eũ qui est rebellis nõ cadat iurisditio tanꝫ ius quoddã a iure ciuili inductum:remanet tamen tanꝫ quedã potestas regia de iuregentium:ꝛ ideo imperator⁹ (vt in illo.c.pastoralis.) ꝓiuauit regẽ Robertũ iurisditione ꝛ digni tatibus quas in eũ esset ipo iure priuatus.vel ꝙ licet est etiã ipo iure pri uatus:tamen donec toleratur valent gesta per eũ:vt.l.barbarius.ff. de offi.ꝓeſi.ꝛ.C.de ſen.l.ſi arbiter.ꝛ ideo imperator⁹ in dicta ſententia expreſſe priuauit.nec dicit ipo iure priuetur.ꝛ tacite vult boc fieri ex preſſe per id qõ dicitur.ff.ſi pen.ap.mors interuc.l.i.vbi bona fuerunt publicata:expreſſe tamen vbi tacite inerat.Vel dic ꝙ imperator⁹ eõ tra regem:ideo expſſe priuauit:quia illas iurisditiões habebat in ter ris eccleſie:ꝛ ab eccleſia nõ erat ipso iure priuatus:priuauit autem eu3 per ſententiam:sed eccleſia istud nõ admisit:vt ſtatim dican:licet etiã ꝓcedentia vera sint.Item quid de obligatiõibus ꝛ ꝓmiſſionibus factis bis rebellibus:?Resꝑõ.ſi quidẽ sunt iuris ciuilis ipo iure per dunt.ſi iurisgentili:tunc ea non perdunt.vt dictũ est:sed in aliquibus ꝓmittens ipo iure non tenetur:vt ſi esset debitor⁹ fidelitatis:nã tunc cum esset rebellis ei obedire nõ tenetur:non tanꝫ liberatus per rebel lionem:sed tanꝫ ab ipo initio in ipa ꝓmiſſione conditionata sit cõ ditio:vt non sit rebellis ſuperiori.et ita intelligo.g.col.bic finitur leg ca.ꝛ.quod ibi no.facit.ff.de leg.i.quid ergo.ꝫ.ſi heres.ꝛ de vbo.obli. l.qui seruũ.Sed dominus imperator⁹ cõtra dictũ Robertum regem expſſe priuationis ſententiã ꝓmulgauit:vt dicto.c.pastoralis.ꝫ.iu bendo etiã.sed boc facit:vel qꝛ ꝑdicta erant in terris eccleſie:vel eg aliis causis ꝑallegatis.Sed cum perdant ea que sunt iuris ciuilis:qd de bis que babent a iure canonico seu a summo põtifice:?Rñ. * quod dam ius est ſup ius ciuile:quoddã infra ius ciuile:quoddã equale illi. primo casu per solã rebellionem nõ perditur vt ius naturale vel gen. ea ẽi retinet vt dicta.l.amissione.ff.de cap.oimi.sed per ſniam poteſt quis priuari eo:vt patet in dãnato ad mortẽ qui ꝑa ſententia priuat ciuitate ꝛ libertate qꝫ est naturalis facultas:vt.ff.de ſta.homi.l.liber tas.ꝛ eodẽ modo dico de bis que quis habet a ſummo põtifice.nã ea sola rebellionẽ nõ perdit.nã cius auctoritas ſup ius ciuile est.sed per ſententiã legitime lata poſſet quis illo iure priuari etiã a iudice secula ri.de laicis vero loquor.vnde ſi imperator⁹ ꝓtuliſſet ſententiã ꝺ dicti regẽ ꝑsenté valuiſſet:vt dicto.c.pastoralis.ibi:ꝙ ſi punitio ꝛc.tamẽ qꝛ in absentem * ꝓtulit non valuit vt dictum est.De eo vero iure qõ est infra ius ciuile vt ſunt ꝓpria ciuitatũ ꝛ aliorꝫ dñoꝝ ſub imperio cõſtitutoꝝ:tam illa ſine dubio perdit.illa enim iura cũ auctoritate ꝓin cipis ſint facta ipſius iura esse videntur:vt.C.de vete.iu.enu.l.i.ꝫ.oia. ꝛ expreſſiꝫ.g.col.bic finitur leg conra.dicto.c.i.De eo vero iure quod est equale iuri nostro ciuili ꝓemplum ponꝫ non potest de iure:cũ im peratoris omnia sint:ex ceptis bis que habet eccleſia vt dictum est.ꝫ. titu.ꝓogi.circa ꝓin.Sed ꝓsuppono ꝓout de facto obseruaꝫ ꝙ ali tui reges vel populi non recognoſcunt imperatoꝛem in dominum:ꝛa men dicendum est ꝙ illa iura nõ perdit rebellis ex sua rebellione.nas eg boc perdunt iura ciuilia:scz ciuium romanoꝝ.vt instituqui.mod. ius pa.po.ſol.ꝫ.cum autẽ iura ciuilia extraneoꝝ.Et predictis pa tet determinatio questionis de egbannitis nostri temporis.dico enĩz

Rebelliũ pena.

Cõſuetudo longa vĩz ꝓstitutiõis hꝫ.

Regũ ꝛ iurisditiõis origo ẽ de iuregẽtili

*Idẽ bar. bal.ꝓ.Ja.in.l. ex hoc iure.in glo. alleg.

*Idẽ Sal.in.l.ꝑ.C. ad leg.iul. maiesta.

Impator⁹ est fidelis et fidatus papę.

*Ista glo. sequunt̃ibi Bal.Cy.et Saly.

*Idẽ bal. in.l.ſi.C.ſi con.ius vel vtili.pub.ꝛ l.ꝑ.ꝺũ.anu aureo.

Iurium multiplicitas.

Jus naturale vt gẽtiũ nõ niſi ꝑ ſententiã amittit.

*Vide de hac materia Bap.ꝛ rub. C.quõ ꝛ qñ iudex.ꝑ.gl. in.l. ꝑa ꝺũ.ſ. sinau tem alterꝛa de iudi.

q illi q eg forma statuti possint ipune offendi dicitur bostes rebelles ciuitatis:qđ pt3 qđ p legē ciuitatis ℨ eos indicti est bellū.vt.d.l.amissione.in glo.sup vbo.relegati.ꝛ ideo pdūt iura ciuilia illi3 ciuitatis:nō iura.ciui.roma.q̄ sunt supza iura aliarū ciuitatū q̄ sunt eēlia:sicut egbāniti ꝛ pdēnati ab imperatore:nō pdūt ea q̄ sunt iur3 ciuilis papalis.ꝛ sic est casus i.d.c. pastoralis.Sz dicca tu:illud verū est in terris ecclie:ſz in terris ſperij videt ibi casus in cōtrariū.nā ſperator credit illum regē posse punari illo iure qō babebat a ſupiore:ergo idē ſentit ab eo q̄ est inferior eo.Sed contradico:nam imperator cognoscens q̄ eoip̄o q̄ rebellis ꝛ hostis suus nō perdit ea que h3 a ſuperiore:ꝛ ideo exp̄ſſe ſentētiā priuationis ,ptu lit.ſic pt3 q̄ eoip̄so q̄ egbānitus ꝛ hostis vni⁹ ciuitatis est non perdit ea que sunt i ciuitate roma na.casus est.ff.de capt.et postli.reuer.l.ſi quis ingenuā.ℨ.in ciuilibus.Sed ſi ciuitas vellet boc expreſſe facere per ſuā legem vt ſuū effectū porrigat ad ea q̄ sunt extra territoriū:nūquidgi plene in repetitione.l.cūctos pplos.C.de sum.trini.ꝛ fi.catho.ꝛ hanc materiā plene tractaui in questione quā de boc diſputaui:q̄ incipit:Lucane ciuitatis statuto ꝛc.Circa secūdum ſz de pena que potest inſtigi a quolibet boſte querit an cum qui est rebellis occulte licеat occidere:Et dic q̄ ſic.nā ipſo facto bāc penam incurrit:vt bic, et in iudicio quo procedit de nullitate iniquidabit an fuerit rebellis. Arg.ff.de ope.no.nū.l.de pupillo.ℨ.ſi quis riuos.ver.totiens. Item an iſte pene cadāt in rebellē ciuitatē:Rñ.quedā sunt ciuitates que per vim occupantur ab aliquo tyranno de boſte imperij;ꝛ iſte proprie non dicunt rebelles ſz dicuntur ciuitates ✱ captiue:q̄ ſi recuperant dicunt reddite ad priſtinam libertatē.vt.C.de offi.prefec.p̄to.afri.l.j.in prin. q̄dā ,pprio motu ciuitū vel maio:ꝛ partis rebellāt:ꝛ iſte sunt ,pprie rebelles in quibus quātū ad amiſſionē iurīū ꝛ iurisditionis dicendū est idē qō in priuato quātū ad penā inferēdā per boſem priuatū:dicendū est q̄ qlibet pōt ꝛ ei⁹ ciuitate ꝛ territoriō capere:p̄dari:cōburere:ꝛ filia facere q̄ ſfueuerunt fieri bis ꝛtra quos bellū habemus:vt.l.iij.in fi.ff. de acquirē.rer.do.Sed ſi capiāt vna ciuitas cuius ppls sit rebellis:an ppls efficiat ſeruus ſicut vnus ꝓuatus captus:Rñ.non.imo libertatē recipiūt.in auc.de here.ꝛ fal.in ꝓn.ꝛ ibi no.in glo.ſuper vbo antiqua. ꝛ ibi per Jaco.de bel.Jtē an iurisditio erit ꝓuati capiēdis.:Rñ. ✱ nō. cum iure antiquo illam ante iam perdidit:ꝛ ſic eſt principis.ꝛ ſic tunc cū occupat nō bꝫ iurisdi.Item an priuatus qui capit ciuitatē poterit eā deſtruere:vel boies inde expellere patebit ſtatim.De pena vero inferenda per ſentētiam iudicis dico q̄ nullus pōt condēnare ciuitatez ſubijciendā aratro:niſi ſolus princeps.nā ꝛ domus particulares fint priuatoꝝ ipſa ciuitas vniuerſaliter conſiderata eſt principis.ſiſt.ꝛ palatia pulchra ciuitatū.ſ.col.ſi fint regalia.c.j.non poterit eā deſtruere ciuitas q̄ principis eſt abſq; eius volūtate.Item ſi non ꝛ deſtruere ciuitatē nec alia edificia per q̄ vbs deſo:mā ruinis.ff.de lega.j.l.cetera. ℨ.boc ſenatus.ꝛ.C.de edifi.priua.l.ij.multomin⁹ nec tota ciuitas.Jtē ſi non licet cōtra decuriones ciuitatis ferre ſentētiam mortis principe incōſulto:vt.ff.de pe.l.mozis.ℨ.iſta fere.multominus licebit cōtra ciuitatem.ſicut Troia ꝛ Carthago paſſe ſunt aratrum eꝝ precepto eius qui tenebat imperiū:vt.ff.qui.mo.vſuſfruc.amit.l.ſi vſufruct⁹ ciuitatī.Dico etiam q̄ pōt cogere boies ciuitatis capte illaꝫ dimittere cum omnibus bonis:ꝛ ad aliam ſe tranſferre:quod ſolus princeps potest. Arg.C.de iur.fiſ.l.certa forma.lib.x.ſed relegare eꝝ causa potest p̄ſes vel alius preto:vel rector:vt.ff.de offi.pre.vrb.l.j.ſ.fina.

a ¶ Nulli.Quarta pars in qua punit impugnātes conſtitutionē.et qō dicit nulli:intellige in priuato vel in quauis dignitate poſito etiam ſi vicarius fuerit imperatoris niſi boc habuerit exp̄ſſe in mandatis.boc enim innuit dictio oino:que ſequit.q.o.ſine diſtinctione perſonarum vt.ff.qō me.cauſa.l.ſi cū exceptione.ℨ.quatenus.in glo.ſup vbo oino. ꝛ de fideiuſſo.l.grece.ℨ.illud.ꝛ ibi per Dy.ꝛ de dictione penitus vide quod ponitur.C.de vſur.rei iudi.l.ſi.ij.reſpon.

b ¶ Infringere.id est retractare directo vel per maliciosam interpretationem facere:vt.C.de leg.l.ij.

c ¶ Temerario.eg boc patet ꝙ ſi eg facilitate abſq; dolo boc fecerit nō incidit in banc penam:vt.ff.ad turpil.l.ij.ſ.queri potest.

d ¶ Contraire.vel contra diſſimulando vel audiēdo allegationes contra banc legem:vt.C.de leg.l.ij.ꝛ de ſac.ſanc.eccle.l.j.

e ¶ Attentare.ꝛ ſic nō requiritur q̄ ad effectum perducerit.quod plene dic vt.C.de epiſ.ꝛ cleri.l.ſi quis non dicam rapere ꝛc.

f ¶ Jndignationē.bnius vbi nulli effectū inuenio niſi ꝛtenus verbus ſonat:q̄ imperator indignat⁹ eg boc facto nō egbibebit ſe gratioſuꝫ.

g ¶ Mille libꝝrū.al's puniſ alia pena.C.de legi.l.ij.i fi.ꝛ.C.de ſac.ſanccle.l.placet.ꝛ dic vt ibi p doc.Et ſic no.ꝓ ciuitatib⁹ q̄ qñ faciūt ſtatuta ꝛ penā imponūt iudici ℨ indicāti ꝛ aduerſario ꝛ aduocato ℨ allegati:nam valet talis adiectio pene ſi ſtatutū illud ſit validū:vt hic cū ſi, ſed ſi eſſet inualidū nō valeret adiectio pene ſicut nec principale:vt.C. de leg.l.nō dubiū.ꝛ.C.de pact.l.pacta que contra. Sed aliquādo ciuitates volentes vt ipſa ſtatuta licet inualida obſeruentur:auferunt iuriſditionem ſuis iudicibus:vt ſi aliqd cōtra illud ſtatutū diceretur vel allegaretur ſup eo qđ cōtra illud ſtatutū allegaret iuriſditionē non baberet.quod an valeat dic ꝙ quandoq; ꝓ illud ſtatutū inualidum nititur auferre alicui iuſ agēdi:ꝛ tūc talis clauſula per quā aufertur iuriſditio iudici qui eam habet ab ipſa ciuitate valet. vt.ff.de iudi.iudiciū ſolui

Rebellem an occulte occidere licet.

✱ Jdē bar, ſ.l. tutelas. ff.de cap.dimi.

✱ Jdē bal, ꝛ pau.in.d. ℨ.in ciuitb⁹.ℨ.inglo. alleg.

Nulli ergo omnino hominū liceat banc paginam declaratiōis ꝛ pronūtiationis infringere vel ausu temerario ꝓtraire. ſi quis autem hoc attentare ꝓſumpſerit/indignationem nostrā et penā mille lib.nostre camere ſoluē darū ſe nouerit icurſurū.Data piſis.iiij.nonas aprilis:regni nostri anno.v.QQ.cccxij.

¶Liber de pace cōſtantie cōpoſita inter imperatoꝛē Federicū ꝛ filiū ei⁹ Henricū ꝛ quoſdā nobiles alemanie ex vna parte:ꝛ ciuitates lombardie marchie et romandiole cum cōmento.d.Baldi de vbaldis de peruſiovriuſq; iuris doctoris illuſtriſſimi.

IN nomine ſancte ꝛ indiuidue trinitatis. Federicus diuina fauente clementia romanoꝝum imperator ꝛ ſemper Auguſtus et filius eius Henricus ſextus romanoꝝum rex auguſtus. Jmperialis clementie immēſa ſerenitas manſuera cā ſemper in ſubditis uitur.tamē poterit agi cōā ſuperiore ſicut alis cū ꝓcedit per viā cuāgelice denūtiationis:vt dicimus.ℨ.pri.in glo.ſuper vbo denūtiationem.Si vō auferāt eis capitidēi ſeu ſe defendendi:tūc talis clauſula p quā aufertur iuriſditio ſup defenſione non valet:qz defenſio eſt de iure naturali:ꝛ ſic nō pōt auferri:nec impediri quin iudex audiat.alʒ ideꝫ impoſſet ſi ſtatueret ꝙ iudex faciat iniuſtitiā ꝓpter boc egtra de re iudi.c.paſtoralis.in cle.ꝛ qō dixi.ℨ.l.pri.in glo.ſup verbo figura.Jdē ſi aufertur ius replicādi:qz ſicut exceptio eſt defenſio ꝛtra actionē:ita replicatio contra exceptionem: ✱ vt.ff.de excep.l.ij.et boc quando talis eſt exceptio ſeu defenſio que per ſtatutum non poteſt tolli.alʒ ſicut poſſet ipſa exceptio tolli:ita ꝛ iuriſditio auferri.

✱ Vide.c.j. et.ij. de lit. cōte.lib.vj.

b ¶ Data.iſtud est vtile ꝛ neceſſariū in legibus que de nouo emanant: ſed in codicibus ꝛ legibus antigs diu obſeruatis:ſeu in volumine legum redactis:ℨ data nō reperiat:nihilominus ſuū vigoꝛ obtinēt:vt in prima ℨſtitutione codicis.ibi:ſi qua eoꝝ cē.vnde ꝛ ℨſtitutio poſtq̄ cepit per ſtudia diuulgari ꝛ frequētari valeret ℨ data nō reperiretur. ꝛ boc est vtile ꝓpter qualcūq; ciuitates que habēt ſua volumina ſtatutorum non publicata manu notarioꝝ:ſed ſunt diutius obſeruata.ꝛ bec data est cōmunis ad banc cōſtitutionem ꝛ ꝓcedentem.

¶Sequitur liber de pace conſtantie.

i IN nomine ſancte ꝛ indiuidue trinitatis. Jmperatoꝛ Federicus pacem ſuam laudabile ſumme attribuit dignitati:vt facit alibi Juſtinianus.C.de offi.prefec.pre.affri.l.in nouē.ꝛ in auc.de queſto.in ꝓin.ꝛ in auc.de armis.in princi.Eg quo ſequitur bonū principii:melius mediū:ꝛ finis quo acceptabilis ſi auc.quo oportet epiſco.in ꝓin.nō ergo tanꝫ ipſe.ſz tanꝫ deus videtur facere:vt.ff.de acquirē.poſſeſ.l.quod inco.ꝛ non ſua vice ſed delegantis ſez dei cuius vice fungitur:nam principes eſt ordinarius oīum ꝛ legatus ſiue procōſul dei:vt.ff.de offi.eius cui mā.eſt iuriſdi.l.j.in fi. ꝛ in auc.de fide inſtru.ℨ.quia ergo imperiū.fm Accur.qui ita eleganter no.in auc.de here.ꝛ fal.in rubri.col.j.Sed quare iſte ſtylus nō ſeruatur in lris apoſtolicis?Reſpon.quia boc facit ſtylus iſtarum papalium vbi non ſit alia exp̄ſſio:vt not.in.c.abbate.in fine.de re indica. lib.vj.in nouel.Adde q̄ cōſuetudo formalis debet ſeruari.alʒ inſtrumentum nōn valet:vt no.in auc.vt ꝓponatur nomē imperatoris.ℨ. nos enim.col.v.in glo.puta ꝛc.Bal.

k ¶ Jmperialis.Jmperatoꝛ debet eſſe clemens ꝛ manſuetus:vt hic.et C.de offi.comitis rerum priua.l.vlti.Que quidem manſuetudo eg bumanitate deſcendit ꝛ merito principi ineſt cum nibil tam peculiare ſit imperialis maieſtatis q̄ humanitas:vt.C.de dona.inter virū ꝛ vxorem.l.ſi.in fi.et.C.de teſta.l.ſi.ibi:ad buma nitatē dei reſpicientis.ſic et princeps ſeruus inſcribitur.C.de offi.pręfe.ſa.larg.l.exemplar. Jtem magnanimus.l.j.C.de tbeſau.lib.xj.

l ¶ Eam ſemper.Jmperatoꝛ pace clementia ꝛ māſuetudinem ꝛ diſpenſatione fauores et gratias ſolū ſubditis ſuis ꝛ deuotis pollicetur nō bis quos vt boſtes ꝛ barbaros iure ꝓſequit quos potiʒ ℨuenit ſeuere punire.et per boc imperatoꝛ iuſtitie terminos nō egcedit:ſz potius iuſtitia mediante ꝓcedit:vt.ſ.bic finiſ leg.deinde ℨſue.regni incipiant. c.oño guerrā.col.ɣ.Jdeoq; ſubtili ingenio eſt ab eis velut a barbaris pecunia egtoxqđa:vt egeſtate laboꝛēt.ff.depo.l.bona ſides.nimiruꝫ igit ſi ꝛtra rebelles ferocitas egercef cū peccent:eo ꝙ ℨ oīm ſuū bella egerceāt.C.de cōmer.ꝛ mercato.l.ij.C.loca.l.ſi.viij.dist.quo iure.ꝓsertim ſi papa ℨ hereticos qui nō poſſunt ꝓſcribere cōtra ℨſſicatione bonum:vt no.in.c.j.de ꝓſcrip.lib.vj.in nouella.ꝛ est exp̄ſſum.C.de apoſta.l.apoſtatarū.boſtes fidei nō ꝓtegi ſz egterminari oportet:vt.C.de ſum.tri.l.nullos hereticos.ſicut etiā deportatus vllo tpe non poſſet rebabilit:qz a iure ciuili est penitus alienus.ff.de leg.iij.l.j.ſ.bi quib⁹.qz deportatus

UNIVERSIDAD DE HUELVA

porta tus ꝑ mortuo babet: vt. ff. de ẜta. l. i. ⁊ no. in. l. i. C. de here. insti. ⁊. ff. de lib. ⁊ postbu. l. gallus. ẜ. ⁊ qd si tñ. ⁊ forte ciuiliter possidere nō poteſt. ⁊ fic in tali exilio incepta vsucapio interrumperet.

a ¶ Dispẽsationẽ. ordinẽ. dispẽsatio dr̃ seueritatis ⁊ exceſſui mitigatio vl̃ remiſſio. ſa. eſt ô iudi. c. at ſi clerici. Jura tñ ciuilia raro dispẽsatões ꝓmittũt: qr nõ debẽt indulgẽtia cria ſubleuari: vt. C. ô cobar. l. ſi apparitor. lib. xii. ⁊ ℈ rebelles ⁊ prodito res nunq̃. ẜ. dñt ipi teme ritat; ſue conditiõ ꝓpter mi. vt. C. de ſenato. l. i. et ẜ. li. xii. ⁊. C. ô delato. l. fi. li. x. Jtẽ B ipſo ꝙ qs peit malo itelligit nocere bono. in aut. de man. ẜn. ẜ. homicidia. ⁊ cis ſol̃ prin ceps ſeciritatẽ dare põt niſi ex cã iure exp̃ſſa. e. ti. ẜ. ſed neq; boc. ⁊ no. ff. de pu. iu. l. is qui rectus.

b ¶ Delicta. i. delinquentes. fic. C. de teſ. l. iubem⁹. in pn. Occurrit dicere illud vulgare cũ filiꝰ facit offenſaꝫ pr̃i ⁊ pr̃ verberibus eus castigat. dicit eñ pr̃ filio nõ vbero te ſed fatuitatẽ tuã. vt. C. de emẽ. Eppi. l. i. ẜm. Odof. ⁊ alibi. ☞ Nõ punio ego te: ſed mo res tui accusant ⁊ puniũt te. l. palaꝫ. de ri. nup. ff. de ẜpba. l. cuꝫ. ẜbatio. ꝑ Acc.

c ¶ Affectib⁹ pijs. impator: pietate mouẽ ad aliqd cõcedendũ vt ⁊ al's C. de offi. pcõſu. ⁊ le. l. ij. ibi dũ dicit. cuius allegationes humane piuꝫ principum cõmouerunt: vt. C. de aposta. bi qui ſancta.

d ¶ Debitã fidẽ. oẽs tenemur principi: qr vt deus eſt princeps in celis: ſic imparatoꝛ vicarius ſuũ ⁊ oñatoꝛem in fide ac veritate ⁊ iuſtitia cõſtituit in terris: vt. C. de ve. iu. enu. l. ij. ẜ. ſi qd igit. ⁊ in auf. de ꝙſulib⁹. in fi. Preterea diuina pagina dicit oĩs aĩa ſubdita ſit principi ⁊ ducib⁹ ab eo miſſis: vt extra de cen. c. omnis anima.

e ¶ Deuotionis. ſubditi debent eſſe deuoti. C. de vectiga. ⁊ cõmiſ. l. elegantẽ. ⁊. ẜ. qui. cau. feu. amit. c. obertus. ẜ. i. col. ẜ.

f ¶ Vniuerſitas. de iſta magna vniuerſitate q̃ oẽs fideles impij in ſe cõplectit tam pñtis etatis q̃ ſucceſſiue poſteritatis binc colligit ꝙ lex ſemper loquitur: vt. C. de be. l. arriani.

g ¶ Jnnate pietatis. pietas decet principem ꝑ quam ſolã dei ſeruatur imitatio: vt. C. de nu. l. imperialis.

h ¶ Eos ⁊ ſocietatẽ. i. ligã ſiue ꝛfederationẽ tam factã q̃ fiendaꝫ infra eoſdẽ: vt. ẜ. ſi tem ſocietatẽ. Jn hac autẽ ſocietate nõ ẜtinet ferraria quia nõ fuit in cõcordia cum lombardis ſm Ol.

i ¶ Jn plenitudinem. ille intelligitur receptus ad plenitudinẽ gr̃e cui remittuntur culpe ⁊ recipitur ad fauores.

k ¶ Ad indignationẽ. iniurie p̃ncipes ⁊ dños. puocãt ad indignationẽ. fa. ff. de manu. teſtõ. l. cẽturio. Jtẽ no. q̃ iter offendẽtẽ ⁊ offenſuꝫ ꝑſumit animi idignatio ⁊ eſt ꝑſumptio nature vulnerate ꝑpter offenſam. ff. de arbi. ẜ. ff. de adimẽ. lega. l. iij. in fi. C. fami. ber. l. in ipſius.

l ¶ Recepturos. qñ p̃nceps idulget bñficia ſpat recipe ẽta fuitia alꝰ ñ factur⁹. ⁊ ideo nõ miꝫ ſi ingrati pdũt gr̃as: nã oppoſitũ diſſoluit. ꝓpoſitũ.

m ¶ Sigillo cõiri. dicẽ odo. q̃ i. l. faciẽda nõ ẽ op⁹ ſigillo p̃ncipis. Adde dicũt doc. q̃ Sct⁹ pbaꝫ p ſigilla vbi deficit tabel. vt no. i. C. ij. de fo. cõpe. i nouella. li. vj. fa. C. q teſt. fa. poſ. l. bac ꝙſultiſſima. ẜ. ſi. de teſta. l. ſi vn⁹. Sigillũ bꝫ vim cõſenſus ⁊ cõfirmatiõis: vt no. C. de re. ali. nõ ali. l. ij. ꝑ accur. de fideiuſ. l. iuci⁹. de teſt. mili. l. tribun⁹. ẜ. vl. Sine lr̃is tñ mutuꝫ ⁊ icertus teſtis eſt ſigillũ ⁊ iõ ꝑ ſoli⁹ ſigilli pñtationẽ nõ ꝓbat cõmiſſio ꝑſertim ſpãlis: vt no. i. C. ꝙnis. de pac. li. vj. i nouella. q̃ ſigillum eſt res inaiata. ⁊ vide qõ no. de his q̃ fiunt a ꝑla. C. q̃to. in nouella. Sed aliud eſt ſigillum alterius fidei cõmittere. aliud in chartis imponere.

n ¶ Os romanoꝛ. ipatoꝛ vult iſtã pacẽ eẽ ppetuã. i. q̃diu fides ſeruabit. ⁊ ſic ſuadet ſuis diſpenſationẽ[a] fauoris ⁊ gr̃e hr̃e ꝙſucuit vt q̃uis deſcẽdat ſeuere exceſſuũ delicta[b] debeat ⁊ poſſit coꝛrigere magis tñ ſtudeat ꝓ ppitia. trãqllitate pacis ⁊ pijs affectib⁹[c] mĩe Romanũ ĩperium regere ⁊ rebelliũ iſolẽtiã ad debitã fidẽ[d] ⁊ debite deuotiõis[e] obſequiũ reuocaꝛ. Ea. ppt cognoſcat vniuerſitas[f] fideliũ ĩperij tã pñtũ ctat⁹ q̃s ſucceſſiue poſteritat⁹. Dõ nos ſolita benignitat⁹ nr̃e gr̃a ad fidẽ ⁊ deuotionẽ lõbardoꝛ q ali q̃ nos ⁊ ĩperiũ nr̃m offeꝛdrãt vi ſcera nob inate[g] pietat⁹ aperiẽtes cos ⁊ ſocietatẽ[h] ad fauoꝛes eoꝛ ĩ plenitudinẽ[i] gr̃e nr̃e recepim⁹ offeſſas oẽs ⁊ culpas qb⁹ nos ad idignationẽ[k] puocauerãt clemẽter cis remittẽtes coſq; ppt fidelia deuote ſinceritat⁹ ſeu fuitia q̃ nos ab eis credim⁹ certiſſime receptu[l] ri. nũcro dilectoꝛ nr̃oꝛ fideliũ cõputãdos cẽſemus. Jpace itaq; nr̃am quã cis clemẽter idultã cõceſſim⁹ pñti pagina iuſſim⁹ ſubſcribi auctoꝛitatis nr̃e ſigillo cõmuniri[m] cui⁹ ẽ hic tenoꝛ ⁊ ſeries.

Os Romanoꝛuꝫ impatoꝛ Federicus ⁊ filꝰ nr̃ Jdem Ricꝰ romanoꝛ. rex ꝛcedim⁹ vobis ciuitatib⁹ locis ⁊ ꝑſonis ſocietatis regalia ⁊ ꝙſuetudines noſtras tã ĩ ciuitate q̃s extra ciuitatẽ vcs verone ⁊ caſtro ci⁹ etiã ſuburbijs ⁊ alijs ciuitatib⁹ ⁊ ſuburbijs locis ⁊ ꝑſonis ſocietatẽ ĩ ꝑpetuũ videlz vt in ipa ciuitate oĩa habeat⁹ ſicut hacten⁹ habuiſtis vel bẽtis. Extra vo oẽs cõſuetudines ſine ꝺictiõe nr̃a exerceat⁹ q̃s ab antiquo exercuiſtis vel exercetis: ſi in foꝛo vel in nemoꝛibus ⁊ paſcuis ⁊ pontibus aqs ⁊ molendinis ſicut inter ſtipulãtẽ. ẜ. ſacrã. nã ſepe ꝓuilegiũ ſuſpẽdit⁹ nõ annibilat: vt no. in. c. i. de cle. ẜiug. li. vi. ⁊ nouel. Quid ergo ſi bmõi ciuitas ita diſrupta recidiſſet an bis ꝓuilegijs qb⁹ pr̃i⁹ potiebat⁹ mõ potiet. ar. q̃ nõ quaſi ſit alia ciuitas ⁊ nõ ea q̃ pr̃i⁹ erat. ar. ff. de vſufr. l. q vſufr. l. ẽ babes. ar. ff. q. mo. vſufr. amit. l. qd tri. ẜ. pe. Sz ego ℈ puto ſm odo. q̃ alꝰ ꝑpter vtilitatẽ ceſſet idẽ qõ nõ eſt idẽ. ff. de ſerui. ruſt. ꝓdi. l. fuitutes. ẜ. ſi ſubla tũ. ⁊ nemo dubitet bãc publicã cẽ vtilitatẽ ſi talis ciuitas pacifice bis ꝓuilegijs potiaꝛ cũ pax ſit vtilitas publica: vt. ff. de pac. l. cõuentionũ. ⁊ bic eſt qdã fauoꝛ nõ potiri vo ẽ quoddã odiũ ⁊ fauoꝛes ſunt am pliãdi ⁊ odia ſunt reſtrigẽda. ar. ẜ. e. in pn. ibi: cãm magis ſtudeat ꝛc. ⁊. ff. de li. ⁊ poſtb. l. cũ qdã. ⁊ bec vera ſunt ſi idẽ ꝑſonis. nõ tñ nunc oñanatus a principe ciuitatẽ reedificet. Quid aũt ſi quondam ciuitas q̃ tpe hui⁹ pacis ꝑ ciuitate nõ habebaꝛ ſed ꝑ loco villa vel caſtro reedificet ⁊ ciuitas fiat: an bmõi ꝓuilegijs potiet? Rñ. nõ tanꝯ ciuitas ſ̃ tãꝯ caſtrũ ei⁹ ciuitatis ſub q̃ erat cũ de ea tanꝯ de ciuitate mẽtio facta nõ fuerit: ⁊ ideo omiſſa. intelligaꝛ. ar. ff. fol. ma. l. ſi cũ dotẽ. ⁊ in. c. ſras. de reſcri. in cle. Jdẽ crederẽ ſi de nouo in territoꝛio alicui⁹ iſtaꝛ ciuitatũ ciuitas aliqua inſtrueret: q̃ nouũ coꝛpus ⁊ noua vniuerſitas eſt: ⁊ eſt ſilis poſtbumo ꝓterito: vt. C. de reuo. do. l. ſi vn⁹. ⁊ caſui impoſito: vt. ff. de teſt. mil. l. milites codicill. ẜ. miles. ⁊ rei q̃ nũc pmũ apparet in rerũ natura: vt. ff. de ẜbẽ. emp. l. rutilia. ⁊. l. in lege. ⁊ in. c. vlt. de reſcri. i glo. Sz videt ẜ. ff. ſi ſer. vẽ. l. ſi. ſ̃ ibi fuit facta mẽtio de futuris. Pone q̃da ciuitas ſubmerſa eſt in mari: papa bocignoꝛãs fecit quenda epm illi⁹ ciuitatis. Querit an erit epꝰ ſaltẽ rõne dioce. ⁊ videt ꝙ non. ar. eẽ de reſcrip. c. rodulfus. ⁊ q̃ illa dioceſis eſt acepbala: q̃ caput nõ bꝫ. ar. ff. de leg. iij. l. i. ẜ. bis gb⁹. Jtẽ q̃ non videt eẽs eſſe poſſe ſine ciuitate: vt no. in decre. gcip. diſt. puincie. nã etiã ſine ꝑſide ꝓpoſito põt eſſe ciuitas nõ tñ ſine epo quo caſu eps erit oñs nõ ſoluꝫ ſ̃pãlis: ſed etiã tpalis: vt in auf. vt diff. iud. ẜ. j. Cõtrariũ credo q̃ ſi nõ valet in totum oꝫ valere. ꝑ ea parte. ꝑ qua valere põt. ar. ff. de ſerui. l. ſi cã auguſti. ꝓoꝛo qñq; pars ponit. ꝑ toto: vt. ff. de leg. iij. l. vgoꝛi ſue. Quoꝛo nunquid ciuitas durãs i nouis ciuibus nõ naturalibus ſ̃ aduentitijs dicaꝛ eadem ciuitas: Rñdeo ſic. nã boc idẽ eſt capitib⁹ ſubdogatis in loco moꝛtuoꝛ. ff. de leg. i. l. grege. ⁊. l. ſi grege. ⁊ patrie ꝓuilegium videt ipſis ciuib⁹ eſſe conceſſum: vt. C. de teſta. l. ſi nõ ſpeciale. ⁊ de foꝛo compe. l. dilecti. Jtẽ q̃ qñ vniuerſale eſt nõ põt moꝛte perire ſicut bõ in genere nõ moꝛitur. vt. ff. ad le. fal. l. in rõne. ẜ. incerte. Jtẽ leg dicit ciuitas noſtra populoſa eſt que merito etiã aduenas comprehẽdit: vt ⁊ auf. de ẽſtoꝛe poſt pzin. col. vi. nã ciuitas vice perſone ſungitur cũ talis eſt vniuerſitas q̃ vice vni⁹ ꝑſone fungatur oĩa trãſeũt cum ipſa. de fideiuſ. l. moꝛtuo. Quero qd ſi eę plurib⁹ caſtris vnius ciuitatis puta bononie fiat vna congregatio que velit ſe iſungere noſie ciuitatis: Rñdeo boc nõ põt fieri ſine conſenſu ſuperioꝛis. i. rectoꝛis illi⁹ ciuitatis in cui⁹ territoꝛio edificatur: vt. ff. ô colleg. illici. l. j. ⁊ ar. ff. de reꝛ oiui. l. antepe. ẜ. pe. fm odof. ⁊. C. de fundis limi. l. q̃cũq; caſtroꝛũ. ⁊ i aut. q. mo. nat. efficiãt. ſui. ẜ. ſi qs igitur. eę quolibet ibi: vel abbatis. ꝑſentes ergo ⁊ ꝑteritas tñ bic cõſuetudines ꝛcedit. Quid ergo de futuris: Rñdeo ille nõ conceduntur per ꝛſtitutionẽ iſtã odof. ar. ff. de legi. l. cũ leg. ⁊ fic eſt arg. ꝙ

nona ſtatuta nō poſſunt fieri ſine cōſcientia principis.ar.a Dzio ſenſu iſtius lre: dic vt.l.oēs populi.p doctores.imo ſi pertinent ad bonū regimen p ea q̄ ſequunt ſtandum eſt antiquitati.

a Sicut ab antiquo.ar.p antique ꝓſuetudines ſunt ſeruande.vñ dicit lex: ne gd cōtra longam cōſuetudinē fiat ad ſolicitudinē ſuā renouabit pr̄eſes .puincie.C.q̄

ab antiquo[a] habere conſuetudinem vel habetis i exercitu i munitiōibus ciuitatuꝫ[b] in iuriſditiōe tā in cauſis criminalib[c] q̄ ī cauſis pe,

ſit longa cōſue. l.i. ſimile habes.C.de offi.rec.puſ. l.nullum. t.C.de ſeruit. t aq̄. l. ſi manifeſte . t.ff. de offi. pcōſ.l.ſi in aliā.Et no.b exp̄ſſum q̄ in paſcuis/pōtib/aqs/t mo lēdinis ac etiā in ipſis cōmoditatib aquarū ſtādū eſt antiqtati.Verbū ēm habuiſtis t habetis ſignat retro ſubſiſtentiā iure ꝓſuetudinario: t q̄ illud erat omiſſum p rebellionē b recupaī p gram t recōcilia tionē.C.de ſen.paſ.l.fi.ſicut ſi poſtliminio ciuitatis reuerſa eſſet.ff.de iniuſto teſt.l.ſi q̄s filius.ſ.fi.Et ſcias q̄ in p̄ſcribēda cōſuetudine non eſt neceſſe allegare titulus: vt no.in.c.j.de reſcrip.li.vj.in nouel.t facit ad ꝓſuetudinē obſeruandā.C.de agri.t cen.l.oñi pdiop.Jte no.q̄ interdūs fit aque diſtributio arbitrio boni viri.ff.devar.t ēpoſ.cog.l.de vſu.t no.in ſpe.de cā poſ.vbi vide impator: vult hic q̄ aqua ppetua t curſus eius t cōmoditas ppetuo nō tollāt nec alteret.fa.C.de aq̄duc. l.oiligenter.t loquitur tam de aqua publica q̄ de aqua q̄ ſeruit cōmo ditatibus p̄natorum: vt hic in verbo perſone t eſt exp̄ſſum.C.de aq̄ duc.l.vſus aque.li.g.t extra de offi.delega.cum olim.

b Cōtinuitiōb ciuitatū.ls ēm lōbardis ciuitatē munire: vt hic.t.l.e. ſ.ciuitates.Adde q̄ nō ſolū lōbardis: ſed etiā alijs.C.de ſa.ſan.ecc.l. ad inſtructionē.Hunqd ergo eccl̄ie tenenī ad tale munitionē cōferre: dic q̄ aut fit ad ornatū t nō debēt ꝓferre: aut fit ad neceſſitatē t debēt cōferre: q̄ eadē rō q̄ in via t pōtib. nā refectionē itineris t pontiū agnoſcit eccl̄ia .ppter cōem reip. neceſſitatē in q̄ ēt eccl̄e cōtinenī.Idē t in gabella plauſtroꝝ q̄ ſoluī ad portā.q̄ illud ſoluī q̄ plauſtra deſtruunt ciuitatē t vias t op3 q̄ quotidie reficiañ̄ eę illa pecunia.t ió ſicut ad refectionē vie tenenī ita ad ſolutionē illius gabelle eę qua reficiī via.Ad exp̄ēſas ergo ſupnacuas vel honorias cā ſicut eſſet ſalita re plateā nō tenenī eccl̄ie ſed ad alias neceſſarias exp̄ēſas pontiū via rū muroꝝ tenenī ēm Ja.bu.in.o.l.ad inſtructionem.niſi forte ſint eccleſie mendicātiū: q̄ nulla bona in ciuitate bñt ſicut dicimus in ſiſi de cap.ol.l.tutelas.ſ.ſi libertate.t.ff.de vul.ſubſt.l.leg cornelia.nā pauperes ad hmōi ſumptus burſales ꝓferre nō tenenī: vt legit ī notaī.C. de annonis t tri.l.indictiōes.li.xj.Quid de collectis q̄ a aliīs neceſſitatib ꝑponunī: t dic q̄ ſi poſſeſſio p eccl̄iam acq̄ſita erat ad ſcripta da re ꝓ ſolido t libra ad collectas: q̄ q̄nq̄s p̄monalia munera poſſeſſionibus idicunī: vt.ff.de mu.t bo.l.reſcripto.ſ.vl.t.l.munerū.ſ. patrimonioñ t tunc res illa eſt onerata t cū illo onere tranſit: ḡre clericus ad quē puenit.p illa ſoluere tenef.ff.de act.emp.t vendi.l.alienatio.ff. de acq.rerū do.l.traditū.C.ſine cenſu vel reli.l.oēs.nam p talib colle ctis bona ſunt hypothecata: ēmo ſunt quodāmō ſuppoſita ſeruituti cuidam: t ió ad q̄cūq; tranſeunt: tranſeunt cū3 onere ſuo: vt.ff.de act. emp.l.in vēditiōe.t hoc verū ſi talis deſcriptio que fit.p ſolido t libra ſit ppetua t certa.Secus ſi ꝑpter veritatem negocioꝝ imminētiū immutef.nā incerte obligationi hypothbeca accedere nō pōt. t ió nō vi def bñt onus durare poſtq̄ puenit ad ꝑſonam p̄ulegiatas: vt in.c. vno.de iure pa.li.vj.t ita tenet Archi.in.c.j.de immu.eccle.li.vj.t idē ibi Joā.an.in nouel.Eę bis apparet q̄ collecta eſt munus mere p̄monīale vt q̄ſ nō eſt ppetua certa t ordinaria: q̄nq̄s eſt munus miſtum vt q̄ñ nō eſt ordinaria ēm emergētes caſus imponiī p̄ſonis .p rebus quo caſu non tenef eccl̄ia: q̄ non eſt ſubiecta cōtatibus vel oñs tpalibus ſicut nō tenef ad ſupindictū: vt.C.de ſa.ſan.ec.l.placet.ad q̄ etiaz non tenef clericus ad titulū ſui p̄monij ꝑpetuo ordinatus: vt no.i.c.cp̄s. de ꝑben.p.ber.Jn iuriſditione tā in criminalib cauſis q̄ in ciuilib: bic apte apparet q̄ meruz imperiū t miſtum dz iuriſditio cū dicat in criminalibus t pecuniarijs.ſic.ff.de offi.eius cui man.eſt iuriſdicti.l.j.ſ. j.t nota.ff.de iuriſdi.om.iudi.l.imperium.

c Criminalib.ſed an t ſine hac ꝓuiſione haberent iuriſditionem in criminalibus vidi ſepius q̄ri.Jo.t Alzo dicūt q̄ ſic.ff.de offi.p̄ſi.l.illicitas.ſ.q vniuerſas.t arg.ff.q̄ quiſq; iuris.l.i.ſ.j.t.ff.quibus ex cau. maio.ſ.ſed t ſi p̄tozē.ſ.i.Alij dicūt ſolo principi merū imperiū cōpe tere: nā ppls eę lege hortēſia ci t in eū oē impiū t oēm iuriſditionē trā ſtulit: vt inſti.de iu.na.ſ.ſ3 qō.t.ff.de cōſti.pn.l.j.in pn.ar.validum.ff. de offi.pfec.pto.l.vnica.ibi: regimentis.t ar.C.de vete.iure enucle.l.i. ſ.ſ3 hoc ſtudioſus. Jte dicit exp̄ſſe leg iſtius impatoris omnis iuriſditio t oīs diſtrict apud p̄cipē eſt: vt.ſ.q̄ ſint regalia.l.oīs iuriſditio. Jte ſolus p̄inceps pōt ſtatuere gñalem eg̃tatem: vt.C.de legi.t con ſti.pin.l.j.t ad boc videf facere diffinitio iuriſdictionis .Eſt ēm iuriſditio ptās de publico introducta cū neceſſitate iuriſditiōis t eg̃tatis ſtatuēde: vt no.do.Alzo.in ſumma.C.de iuriſdi.om.iudi.circa pin.t nemo ſani capitis dubitat merū impiū iuriſditionē eſſe: vt.ff.de offi. eiꝰ cui mā.eſt iuriſdi.l.j.ibi: t ió.z.l.ij.in pin.Nō obſtant leges in 3tiū allegate: q̄ egercent auctoritate principis: vt.C.de legi.t cōſti.l.fi.t.ſ. ſi hoc ſtudioſus. Jte dicit exp̄ſſe leg iſtius impatoris omnis iuriſditio t oīs diſtrict apud p̄cipē eſt: vt.ſ.q̄ ſint regalia.l.oīs iuriſditio. Jte ſolus p̄inceps pōt ſtatuere gñalem eg̃tatem: vt.C.de legi.t con ſti.pin.l.j.t ad boc videf facere diffinitio iuriſdictionis .Eſt ēm iuriſditio ptās de publico introducta cū neceſſitate iuriſditiōis t eg̃tatis ſtatuēde: vt no.do.Alzo.in ſumma.C.de iuriſdi.om.iudi.circa pin.t nemo ſani capitis dubitat merū impiū iuriſditionē eſſe: vt.ff.de offi. eiꝰ cui mā.eſt iuriſdi.l.j.ibi: t ió.z.l.ij.in pin.Nō obſtant leges in 3tiū allegate: q̄ egercent auctoritate principis: vt.C.de legi.t cōſti.l.fi.t.ſ. ſi hoc ſtudioſus. Jte dicit exp̄ſſe leg iſtius impatoris omnis iuriſditio t oīs diſtrict apud p̄cipē eſt: vt.ſ.q̄ ſint regalia.l.oīs iuriſditio. Jte ſolus p̄inceps pōt ſtatuere gñalem eg̃tatem: vt.C.de legi.t cōſti.l.fi.t.ſ. ſi hoc ſtudioſus. Jte dicit exp̄ſſe leg iſtius impatoris omnis iuriſditio t oīs diſtrict apud p̄cipē eſt: vt.ſ.q̄ ſint regalia.l.oīs iuriſditio. Jte ſolus p̄inceps pōt ſtatuere gñalem eg̃tatem: vt.C.de legi.t cōſti.l.fi.t.ſ.

hac conceſſione haberēt ad gd ergo in modū p̄uilegij hoc eis cōcederet cū fruſtra ꝓcib impetretur q̄ō iure cōi ꝓceditur: vt.C.de theſau.l.vna.li.g.Odof.Idem tenet ſpe.dicens q̄ ptātes terrarum non bñt merū impium.t ió nedū ad vltimū ſuppliciū nequeūt ꝺdēnare ſed etiā foꝛbānire non valent nimirū q̄ nō repit cis eſſe cō ceſſum ſpāliter: bmōi em iuriſditiones noīatim lege vel ſenatuſcōſulto vel cōſtitutione p̄incipū ꝓſtruuntur: vt.ff.de eo cui mā.eſt iuriſdi. l.j.Jti cū magiſtratibus municipalibus nō videat hoc attribuiſſe ſicite videf denegatus: vt.C.de ſen.t interlo.om.iudi.l.nulli. Preterea merum impium cōpetit in p̄uincia ſoli p̄ſidi .puincie: vt.ff.de offi.p̄ſi. l.p̄ſes.t.l.illicitas.ſ.qui vniuerſas.Sz pōt dici ēm Accur.q̄ hoc iure cauetur ſed ꝓſuetudine non habeī in ciuitatibus q̄ populariter regū tur.nam ptās eligīſ ab eis de ꝓſuetudine imeſtiture t alium p̄ſidē nō bñt vñ merū t miſtū imperiū t omnimoda iuriſditio apud eum eſt q̄ loco p̄ſidis habereī: reſpectu illius ciuitatis: vt no.in aut.de defen. ciui.l.nulla.in glo.q̄ incipit.ſ.maioꝛi.in fi.t.C.de pneſcri.longi tpis.l. fi.Jte in caſtris ſeu terris que alterius iuriſditioni non ſubſunt ſicut in inſulis multa ſunt.facit q̄ nō in.c.j.de re iudi.li.vj.t nouella.C.de teſta.l.fi.Jn ergo dānati ad mortē a talibus ptātibus terrarū efficiā tur ſerui pene: Rñdeo q̄ ſic: ſi ponatur eos habere merum imperium adeo vt nec poſſint eis referuari teſtamenti factiones etiam cā cogni ta q̄ teſtamenti factio publici inris eſt.t in ſeruiz non cadit: vt no.C. de teſta.mili.l.ꝛ militibus nr̄is.etiā ſi faciāt teſtū ad pias cauſas.bñ tñ pōt ſe obligare interviuos anteq̄ ſit ꝺdēnatus ad reſtitutionē ma le ablatoꝝ: vt no.in.c.Ꝙp.de vſur.li.vj.in nouella.Poſt ſniam vero ſi bona ſint ꝓſcata nihil ſtatuere pōt.ar.in.l.ſi partem.ſ.fi.ff.quēad. ſerui.admit.t.ff.de dona.l.quotiēs.ſ.fi.bic em nulla bona in ciuitate reliquit: vt.ff.de vulg.ſubſti.l.leg cone.t.ff.de bis qui.p nō ſcrip.ba. l.ſi is qui metallum. Sed bic dubitaī an ſi quis.p furto vel alio ꝑuato delicto ꝺdēnatus ſit ad furcas nunquid bona ſint tacite cōſcata. t gl.ſentit q̄ non in.l.ij.C.quemad.teſta.ape. Jtem t ſi pena ſit furcarum tñ crimen eſt ꝓinatum: vt no.ff.de cōdi.ob cau.l.ſi ſeruus tuus. de quo crimine an poſſit inquiri no.in.c.felicis.de penis.in nouella.z melius t latius in.l.ij.ſ.ſi publico.de adulte.t ꝑ me.C.de ꝑba.l.imbemus. Deinde q̄ro pone q̄ p̄nceps ꝓceſſit ciuitati facere ſtatuta virtute cuius cōceſſionis ciuitas fecit ſtatuta ſua.quero nunqd poterit renocare: t vī q̄ non: q̄ intelligīſ de primo actu: vt.ff.de ver.ſig.libo nes.ſ.boc ſermone. Contrarium eſt verū.ar.C.de teſta.l.omnīs.t q̄ō no.in.c.non pōt.de ꝑbē.li.vj.in nouel.Eę bis apparet q̄ ſtatuta potius accedunt vltime voluntati q̄ Jctui.de boc no.c.q̄ cūctis.de con ceſ.ꝑbē.in.vj.t no.ff.de leg.l.ſ3 t poſteriores.t no.per Pe.t Ly.C.cōmunia de le.l.ſ.j.Quero vtrū ſtatutū iniquum teneat: Reſpondeo ſic: ſi ſit ſoleīter factum donec cozrigat ſi ꝓperioꝛem ſecus ſi ſit ipſe ſibile: vt no.in.c.ſi de appel.li.vj.in nouel.Et in ceteris que ad cōmoditatem ſpectant ciuitatū: bic ꝓcedīt ciuitatibus q̄ olim erat omniſſum p̄ſidibus: vt in aut.de māda.p̄in.ſ.deinde cōpetens.ibi: t quid oīno t.Et collige q̄ malefactoꝛes punire ſpectat ad cōmoditatē ciuitatum: vt bic.t.ff.de offi.p̄ſi.l.cōgruit.t ad ſalutē oīuz: vt.C.de ſeruiz. l.puinctarum.Eꝑpedit em reipublice vt maleficia puniatur: vt.ff.ad legem aq.l.ita vulneratus.ne ad ea cōmittēda temere quiſq̄ ꝓſiliat vt.C.de pe.l.ſi operis.Eę boc ergo.ſ.nos romanoꝛ.babes q̄dāmodo t neceſſaria ciuitatibus q̄ ſunt ꝓceſſa indulta t ꝙfirmata p̄ buc impatoꝛes fēlicrū certis ciuitatibus lombardie: nō em eſt ꝓceſſio gñalis. ita q̄ eę vi ipſius cōceſſionis extendaī ad alias ciuitates: ēmo eſt localis terrarum ciuitatum inferiuſ ſpecificatarū.Jz quo ad ipſas ciuitates faciat ius cōmune: vt patet ſtatim in.ſ.volum.Em Odof.Poꝛro etiam locales ꝓſuetudines quo ad locum ipſum dicuntur ius cōmune: vt in.c.cum veniſſet.de eo qui mit.in poſ.cā rei ſerua.t eſt ratio quia iure cōmuni confirmaī: vt.ff.de inſti.t iure.l.oēs populi. Poꝛro conſuetudines cōfirmate ſub certo modo t forma non valent: niſi ſub illo mō t forma.C.de teſta.l.ſi.quas principes tacite cōfirmare videī tur eo ipſo q̄ ſunt tolerabiles.C.de re militari.l.tā ciuitatibus.li.xij. C.de agri.t cenſi.l.domini prediorum.C.de fundis limi.l.j.t.l.qcūq. t.l.fi.C.de fide inſtrumē.t iure baſte fil.ꝓpter creandis.t.C.de vendendis rebus ciui.l.j.Contra.male cōſuetudines tanḡ abortiua ſtatuta non cōualeſcunt tempoꝛe: vt in aut.vt nulli iudi.ſ.nulli vo.Ad dicit imperato: conſuetudines tunc tenēt cū noſtris nō repugnāt legibus.in aut.de vſuris nauti.ſ.fi.t ibi no.Et ideo contra concilia generalia que ſeruāda ſunt vt euangelia nō tenet conſuetudo vel ꝙtraria conſtitutio: vt no.in.c.cū laicis.de rebus eccle.nō alie.in nouella. t.c.nulli.eo.tit.in nouella.Unde non valet ſtatutum vel conſuetudo de preſtandis vſuris: q̄ eſt contra conſilium: vt no.C.de vſur.aut.ad bec.Sed nunquid valet ſententia lata contra conſuetudinem: videī q̄ ſic quaſi contra factum lata.nam cōſuetudines facti ſunt tū poteſt appellari.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

appellari. Iste videt casus.no.in.d.c.cū veniſſet.nā cum de ea nō cōſtet ſine ꝓbationib⁹ merito ꝺr in facto cōſiſtere.articuli vo iuris dicūtur illi ſup quibus ſine ꝓobationib⁹ facti ſtatim pōt ꝓnūciari.vt no.c.ad decimas.de reſti.ſpo.in nouella.ſed ſuper facto nō pōt ꝓnūciari niſi eg̃aminetur factum.vt.C.de veteranis.l.,puideꝺuz.t.C.de ber. inſti.l.cum ꝓoponas.

a ¶ Jntus et extra. Nota tā candē q̃ alia eſſe poſſe cōſuetudinē intra ciuitatem ⁊ extra.i.i vrbe ⁊ icomitatu. vt.h.t.C.de teſt. l.ſi.Ibi ſ ꝓuilegio .i.in ꝙſuetudine ꝓuilegiata. Conſuetudo ꝓuilegiat aliquē ſicut ꝓincipis ꝓuilegiū:nā cōſuetudo vi cē ꝓincipis fungitur. de ver.ſig.c.ſup quibuſdaz. ℣.ꝓterea. Et collige ꝺ q̃ ſicut per rebellionē cōtra ꝓncipē pdunt ꝓuilegia ita cōſuetudines ꝓuile giate:quod tene mēti.

b ¶ Columus vt regalia. Jſtud verbum volumus oſtendit hāc.l.eſſe q̃ qc quid ꝓtcipi placet legis habet vigoꝛē.vt.C.de cōſti.ꝓin.l.i.in ꝓin.l.vltima ⁊ inſti. de iure na.ſ.ſed qꝺ ꝓncipi.⁊.ff.de origi.iur.l.ij. ℣.nouiſſima. ⁊ ſic cōtra ctus ꝓincipis tranſit ad ſtatutum legis. vt.ff. de publi.l.ceſari. Jtez ꝑbat eg̃ eo q̃ impator vult eaz per vniuerſos ꝓpoſos diuulgari . vt.ſ.e.circa ꝓn. ibi ea ꝓpter ⁊c.qꝺ qꝺ iudicat vt ſit leg.vt.C.de legi.⁊ conſti.ꝓin.l. leges ſacratiſſime. ibi:que nō bis cōceſſa non ſunt:qz nō oĩa regalia fuerint cōceſſa.ſed ꝺemum ea q̃ lōga cōſuetudine erāt poſſeſſa:⁊ illa nō in ꝓprietate ſed in fidelitate. Nota ergo q̃ ſi eſt q̃ſtio q̃ ſint cōceſſa ⁊ que remanent cōceſſori ꝺebent eligi boniviri bone opinionis ad hoc idonei nō ſuſpecti qui iurent q̃ bona fide ſine fraude ꝙuirēt:⁊ cōſignabunt cuiq; qꝺ ſepe ⁊tingit. qui teg̃.eſt valde no. Ꝺe iuramēto facit qꝺ no.C.de ſecūdis nup.l.bac edictali.ſ.is illud. Et ad ſaluāduz ipſos iurātes de periurio ſcias q̃ ſi oĩ iuramēto ſufficit verū ꝺicere ſm cōſcientiam:⁊ no.vt in.c.ꝑſentius.de teſti.in nouella.Ro.q̃ ſup controuerſia inter ꝓncipez ⁊ ſubditos eligunt arbitri ⁊ boc ꝓ iſtam pacē alꝭ pōt ꝓinceps vbiq; citare ſubditū ⁊ ipſe cognoſcere.vt.l.ꝓozi.ꝺe his que in teſtamento ꝺelenꝭ.vt.C.ne quis in ſua.l.i.ꝓ Ly.ff.de here.inſti.l.⁊ hec tiberius ꝑ Ly.

c ¶ Jdonei credant.quo caſu etiā ſi male fuerint vſati nō eſt qꝺ iputeꝺ eis q̃ elegerūt.vt.ff. cōmo.l.argentum.⁊.ff.de rei ven.l.ſi a bone fidei. odof.Eg̃ boc ſume ar.ꝙ iudeq; nō facit lite ſuā eg̃ eo ꝙ arbitri a ſe electi male ꝓnūciauerint:q̃ qꝺ bona fide ſit bñ fieri cenſet.arg.ff.de con di.⁊ ꝺemō.l.q̃uis.⁊ qꝺ no.ff.de iureiur.l.eum qui.ſ.in popularibus. arg.Ꝺ.ff.māda.l.idē.ſ.ſi tutozes. Sed ibi mandatoꝛi nō ꝺimebat eg̃ plicatio negocij bic ſola electio ꝓſonaꝝ:qz nihil faciebāt noĩe eligētis ſed noĩe ꝺñoꝝ.⁊ ſic nō ob.Ro.argu.q̃ bonus ciuis eſt qui patrie iuratuetur ⁊ eſt ad regimē eligēdus nō autē qui eſt cōtra patriā.odof.

d ¶ Ad noſtrā.ſiue rōne ꝺperij ſiue rōne ꝓfimonij cū oĩa ꝓincipis eſſe intelligātur ſiue fiſcalia ſiue patrimonialla ſint.vt.C.de quadri.ꝓſcri. l.bene a ꝛenone.odo.quod dic vt in ꝓin.officiozum.omnē.

e ¶ Si gs aūt.Ro admittemus.Ro.q̃ nō ꝺz qs audiri ℈ illud qꝺ facit ꝓiceps eꝫ certa ſciētia imo ꝺz repelli ⁊ ꝺponi ei ꝑpetuū ſilentiū . Jtem ꝺicit leg̃ ſ.quis tante ſupbie faſtidio tumidus eſt vt regalē ſenſuz reg̃at.vt.C.de legi.⁊ cōſti.l.ſi.⁊.l.ij.C.de cri.ſacri.Et no.bic de ſilētio impōnēdo ēt lite nō ⁊teſtata.ſ.nō audito petitoꝛe.ff.de alea.l.i.ſ.qꝺ aūt. Si ſtatutū ꝺicit talis nō audiaꝛ an valeat ſnīa ꝓ eo lata.ꝺicit Jac.de ar.q̃ nō.qꝺ verū eſt ſi eſt talis q̃ habeaꝛ ꝓ mozuo vt bānitus vel iuꝺex ꝺolo ꝓcedit.vt.l.i.ſ.ꝓ aūt.de alea.q̃ ille qui ꝓcedit in cōtēptu legū videt ꝓcedere erroꝛe iuris eg̃ꝓceſſo.⁊ vide.l.i.C.de here.inſti.ꝓ Ly.Sed q̃liter pōt imponi ſilentiū ei qui nō audiꝭ Rñ.q̃ nō audiꝛ ꝓ ſe ſed cōtra ſe.ff.de poſtu.l.quos ꝓhibet.ff.de ꝓcur.l.filius.ſ.vetera ni.⁊ vide qꝺ nō.de offi.ꝺele.cū ſup abbatia.in nouellis.

f ¶ Voc qꝺ nos. Dic ꝺicit ℘ceſſa ⁊ ꝓuilegiata eccleſijs epīs ciuitatibus vel alijs qbuſcūq; ꝓſonis clicis vel laicis ꝓ anteceſſozes ſuos vl'ſe vel henricū filiū ſuū ⁊ regē romanoꝝ firma ⁊ rata ꝓmaneant . Accur.

g ¶ Reg.ſ.henricus filius iſtius federici.ſm odo.Dic ergo eſt exꝑſſum ꝙ reꝝ romanoꝝ etiā ante cozonationē pōt cōcedere ꝓuilegia. Jſte eſſi Henric⁹ nō erat cozonatus Jmperatoꝛ q̃ ꝑ viuebat.ꝓ boc no.C.de q̃ꝺri.preſcri.l.bñ a ꝛenone.⁊ ibi ꝓ Ly.ꝺicit Poſtiē.q̃ vidit ī alemania ℘ principes iudicari ⁊ teneri q̃ reg romanoꝝ poſt electionē cōcozdem babebat oēm poteſtatē quā iperatoꝛ:nec vnctio aliqꝺ addat ꝛ Poſt. ſit in ℣ia opinio.vt no. extra de vb.ſig. ſuper q̃ buſdā.ī nouella. Sed qc quid ꝺicat Poſti.ꝓma opinio ꝓuaf.⁊ eſt ipa veritas. Opinio autē Poſti. poſſet habere locū q̃n eēt electus in diſcordia.

b ¶ Eccleſijs vel epīs. Eg̃ iſta alternatiua videt ꝓbari id qꝺ concedit epīs ſit cozū ꝓpriū qꝺ etiā innuit verbū ꝺedit qꝺ eſt.ſ. ꝓ qꝺ ꝑz ꝺñiū eſſe trāſlatū in epm cū ꝺare ſit acci pientis facere.vt inſti.de act.ℊ.ſic itaq;. ꝺūmō eis cōtēplatiōe eccliē nō ꝺef: nā tūc eccliē vſ eē ℘ceſſuz vt.ff.de ꝺote ꝓle.l.cū qs. ver.naz ⁊ ſi gs. Addimo. Ꝺe Ɓbates teg. notabilez in.c.ſi.de ca.conradi. colla.g.vbi omnino vide ⁊ ꝺde qꝺ no. Jnn.extra de teſta.c.cū in officijs.et ℣ ſi talis eſt epūs q̃ poſſit bēre ꝓpriū.alꝭ ꝺ neceſſitate acquiritur epiſcopa tui.g.vij.q.ij.ſtatutum.

i ¶ Pro bono pacis.No. id qꝺ factū eſt ꝓ bono pacis ratū ꝺz haberi . vt.ff. māda.l.creditoꝛ.ſ.i. Jtatamē ꝙ non ſit cōtrariū iuri ꝺiuinouel impoſſibi le ꝺe iure.vt extra de ꝓe ben.ca.niſi eſſent.⁊ ibi ꝺicit teg.q̃ laude arbitroꝝ ꝙpter bonū pacis tenet equitas naturalis.Etiā no.q̃ in arbitris ⁊ in arbitramētis bona cōſuetudo eſt ſeruāda. extra de cauſa poſ.cum veniſſet.

k ¶ Riuilegia oĩa.Ro.eg̃ iſto teg.q̃ ſi bona rebellium tpe rebellionis aliꝭ ſunt cōceſſa ꝓſonis/facta pace ſunt reꝺꝺeda ꝓmis do minis.teg.eſt bic valde notabilis : ita q̃ ipſa pag nō ꝺz vim ſimplicis indulgētie ſed reſtōnis in integrū:quod tene menti.

l ¶ Jniuria.Sz q̃o pōt ꝓinceps ꝺcedere aliqꝺ in iniuriā alteriꝰ.vt.C. de ꝓci.impa.offe.l.ij.⁊.l.reſcripta.⁊.l.nec ꝓnoſa.⁊.ff.ꝺ iuſti.⁊ iure.l.iuſtitia.in ꝓn.⁊.ſ.iuris ꝓcepta.C.ſi ℣ ius vel vti.publi.l.ſi.⁊.C.de operis publicis.l.ꝓſcriptiones. Sol.bic cauſa guerre fuerūt ꝓceſſa ⁊ ꝛe belles imperij nec eſt boc nouū ſm odo. Eg̃ quo no.q̃ rebelles ſunt eg̃ legis ꝓtectionē.vide.C.de natura.lib.l.j.per Ly.

m ¶ Caſſentur. Nota q̃ ſublata guerra tollit omnis eius effectus ſecutus ꝓpter guerram.ſic.ℊ.co.ℊ.finē quoq;.odo.

n ¶ Et in irrito ꝺeducanꝭ.q̃ ꝺicit caſſanꝭ intelligas ipſo iure.qꝺ autē ſequiꝭ in irrito intelligas ipſo facto.odof.Et ſic no.q̃ vbi caſſanꝭ iuctū cū verbo irritenꝭ ſignat ipſo iure.non enim requiriꝭ bic alia ſnīa licet reg vtatur verbo futuri tēꝓoris quod eſt notabile.

o ¶ In ciuitate.Ro ꝺz q̃ ſi epūs ꝓ ꝓuilegiū iperatoꝛis vel regis eſt comes alicuius ciuitatis ꝓ cōſules ſue ꝺecuriones ꝺebēt inueſtiri ꝺe ipo cō ſulatu ꝓ ipm epm ſicut fuit bacten⁹ obſeruatū alꝭ ī qlibet ciuitate cōſulatu ꝓ ſilat⁹ recipiꝭ auctoꝛitate iperatoꝛis ⁊ iueſtiꝭ ℈ſul ꝓ nunciū ipſius iperatoꝛis. Jtē ꝺicit q̃ de qnqēnio in qnqēnium ℈ libet ciuitas mittat ad impatoꝛē ꝓ iueſtitura iuriſꝺitionū reuocāda ac ꝓuilegij eligēꝺi ſibi ℈ules q̃ iurabūt ipſi iperiali nūcio ⁊ ꝓ ipm ingrediēt officium ⁊ idē ꝺicit in ſucceſſozib⁹ ſuis obſeruāꝺū.Ro.q̃ multi ſunt epi q̃ babēt ciuitatē ⁊ iuriſꝺitionē tēꝓoralē ab imperatoꝛe vel rege. Quero vtrum ciuitatē ⁊ iuriſꝺitionē tēꝓoralē ab imperatoꝛe vel rege cōparere nō ſolū quo ad conſiſti epi teneanꝭ cozā impatoꝛe vel rege cōparere nō ſolū quo ad conſiliū/ſed etiaz quo ad auxiliū ſi ſint cōuocati:Rñ.ſic.nō tñ poſſunt ꝓ naliter ꝺiſtringi.vt no.in.c.j.de cle.cōiuga.in nouella.Bal.

p ¶ Cōſules.de iuramēto cōſulum ꝺicit extra de iureiur.c. venientes. ⁊ no.in ſpe.de iureiur.vbi etiā no.de multiplicibus iuramentis.

q ¶ Finito.boc bodie nō ſeruaꝛ.imo totū cōtrariū fit.ſed nō eſt vis cuz q̃ ꝓriozi inueſtitura perpetuo inueſtiti intelligaꝛ ⁊ nō ad tēpus.vt eg̃ ꝓriozi inueſtitura perpetuo inueſtiti intelligaꝛ ⁊ nō ad tēpus.vt bic ꝺz ſimpleꝛ nuncius qué,vulgo italici appellant ſyndicuz ⁊ habent concipere verba boc modo. Peto oñe Federice romanoꝝ impatoꝛa vobis inueſtitura fieri cōmuni bonoñ.⁊ mibi recipienti noĩe ⁊ vice cō mitis bonoñ.lege conſtantie.ff.de ℈ſti.pecu.l.q aūt.ſ.ſi.⁊.l.licet.⁊ per

buc syndicum acquiritur ius inuestiture cõi bonoñ. vt.ff. de cõsti. pe.l. cũ qui. ℌ. ℌ actori municipũ. Vniuersis eñ reddit qꝫ pro voto omniũ primatũ? indulget. vt. C. de aduo. diuer. iudi. l. restituende. odo. Dicit aũt syndic? ℌm gl. ℌ singuloꝝ causas vno cõpletuo noie dicẽs. Vt ℌ Nicolaũ furiosuℌ fuit discipul? Joãnis di syndic? ℌ plurib? simul cãm dicẽs: ℌ plures ſũt creati syndici ab vniuersitate gerunt publicã psonã. videt q habeat mãdatũ insolidũ. arg. ff. de admi. tut. l. decreto. ẽt in his q̃ requirũt speciale mãdatum. vt. ff. de iureiuran. l. iusiurandũ ℌ ad pecũiaℌ. ℌ. defenſor. ℌ p Ja. de are. C. etiam per ꝓcuratorem in integ. resti. agi pos. l. j. Sz tutius eſt dicere q in regrẽtibus ſpãle mãdatũ debeat ſpãle mãdatũ habere vel gñale cũ libera. vt no. in. c. pũtiũ. de testi. lib. vj. i nouel. Illud eſt no. dignũ q̃ q mittit nunciũ vult obligare p ſcripſum nõ per aliuℌ. ℌ ideo põt reuocare mãdatũ clã: ℌ ille q ꝓcuratore mittit vult obligari p aliũ ℌ nõ per ſcripſum. vt legit ℌ no. C. ℌ quis aliteri vel fibi. l. multum. itaq; transfert cõſenſum ſuũ in procuratorem nec valet reuocatio: niſi in notitiã deducatur vt no. in. c. vlti. de ꝓcura. lib. vj. in nouella.

quinquẽnio vnaq̃q; ciuitas a nobis recipiat ℌ infra quinquẽniuℌ a nũcio nr̃o ſicut dictũ eſt niſi in lõbar. fuerim?. tũc cñ a nobis [b]recipiat. eadẽ obſeruent[b] in ſucceſſore nr̃o. ℌ oẽs inueſtiture gratis fiant. Cũ aũt nos imperator? diuina vocatiõe[c] deceſſerimus vel regnũ filio nr̃o cõceſſerim?[d] ſimili modo a filio nr̃o vl̃ eius ſucceſſore inueſtituram [e]recipictis.

In cauſis appellationum ſi ℌ titas. xxv. lib. ipialiũ ſum maℌ ecceſſerit appellatio ad nos fiat ſaluo iure ℌ moribus bizriẽ. ecclie ĩ appellatiõib?. ita tñ vt nõ cogant in alemaniã ire. ℌ nos ba bebim?. ppziũ nũciũ in ciuitatib? vel ẽpatu q de ipſa appellatione cognoſcat ℌ iuret q bona fide et inferiori ordine iudicium eſt superiori. vt. ff. de ſenatoribus. l. q indign?. Aſi de dignitatibus eſt eligendus. nec dedigneℌ alij milites/comites/ℌ barones/qui nõ ſedent in tam alto cubiculo quemiã potentioribꝫ pares eſſe nõ põt. vt. ff. de alie. mu. iu. cauſa fac. l. ℌ. circa pin. Unum tamẽ nõ obmitto q̃ imperiũ ſemp eſt ℌ licet deſit eſſe eius gubernator. vt ℌ auten. quomodo oportet epiſcoposviuere. ℌ. qui igitur. C. de offi. eius q vicẽ alteri. ge. l. ij. odo. Dicit Jaco. de domino ardiſo veronẽſ. in ſumma ſub rubrica de ſuc. imperij q olim principes poterãt sibi eligere ſucceſſorẽ vt in decretis. lxiij. diſt. in ſynodo cõgregata. ℌ. lxiij. diſt. in noie dñi. in medio. Sed hodie quidã principes eligunt imperatorem qui poteſtatem eligendi ab apoſtolica ſede acceperunt: ſed examinatio: promotio: vnctio: coronatio: ℌ man? ipoſitio ad dñm papã ſpectat. vt extra de elec. c. venerabilis. ℌ. j. ℌ. ij. vnde dñs papa ex cauſa ipſum poterit deponere. vt in auℌ. de defen. ciui. ℌ. nõ habẽte. ℌ de forma fide. c. alius. ℌ. ff. de reg. iur. l. eius eſt nolle. arg. de offi. pfe. pto. l. ſi quis. in auℌ. de col. ℌ. ſed hec ex ſtodiri. ℌ in auℌ. de manda. ꝓin. ℌ. feſtinabit. ℌ in lombar. de offi. iud. l. ſi. ℌ ſucceſſione deferatur eſt arg. C. de fun. patri. l. bi quibus. ℌ iſtitu. de dona. ℌ. primus quidẽ. ℌ in auℌ. vt defuncti ſeu funera. ℌ. ſi vero ẽt. Ma. ℌ imperator: Karolus fuit pater Pipini: imperator: Pipin? fuit pater alterius Karoli ſperatoris ℌ iſte Karolus fuit pater Ludouici imperatoris. ℌ Ludouicus fuit pater Lotharij ſperatoris vt in lombar. de fur. l. cuiuſlibet. de epiſco. ℌ cle. vbi ꝓ tẽpore. ℌ de capitulis p. l. tenẽdis. l. j. ℌ. ℌ imperator: Federicus videtur inuere in pace cõſtantie in. ℌ. in ciuitate illa. in ſi. ℌ põt concedere regnum ei? filio Henrico ℌ q eius filius in regno ſuccedat ſicut de facto fuit ℌ iſte nũc Federic? rogerius imperator: fuit filiꝰ Henrici. Sed tu dicas q̃ hoc contingit potius electioe principũ q̃ ſucceſſione. Iſta ſunt formaliter vba Jac. de põo ardiſo ℌ hoc vltimũ verbũ ſuum eſt ipſa veritas ℌ ita ſeruatur de facto de rege Thuenzeslao filio Karoli imperatoris. ℌ omina electo rũ. Et nũquid principes seculares ad quos ptinet electio poſſet papa priuare poteſtate eligẽdi ℌ an ꝑpter eius negligentiã papa ſolus poſſet eligere imperatorẽ dic vt no. dc re iudi. c. apoſtolice. lib. vj. ℌ q̃ no. ff. de legi. l. non ambigitur per gl. ℌ Ly.

a Ad nobis. ℌ nõ a nũcio ℌ hoc ſi principi placuerit. vt. j. ℌ. ij. ℌ q. odo.

b Eadẽ obſeruent. hoc vult dicere litera iſta q̃ idem ſeruet in perſonã ſucceſſionis noſtri q̃ in noſtrã perſonã ordinamus. ſic. C. de quadri. preſcri. l. bñ a Jenone. ibi ſiue ab alijs qui poſtea ℌ. ℌ hec forma datur ſubditis erga lucubrẽ ſalua ſemp auctoritate ſucceſſionis cui nõ poteſt antecedere imponere legem. vt. C. de legi. l. digna vox.

c Diuina vocatiõe. Deus cñ in hora mortis nos vocat de tẽporali ſeculo ad perpetuum. odof. etiam ſi quis ſua morte moriat: ſed gladio dicitur mors dei iudicio preuenire. vt no. inſti. de ca. di. poſt ꝓin. ℌ in cuãgelio ciſes que ventura erant ſuper eum.

d Deceſſerim?. hic primo attẽde vtrũ ſperiũ iure hereditario tráſferãt vel nõ. Secũdo quis eligat principẽ ℌ qs poſſit eligi ꝓincepsꝰ: ℌ eq quib? debeat eligi. Circa primũ pro ℌ contra allegabimus: deinde qõ tutius viſum fuerit nobis eligemus. Videtur quidẽ primo imperiũ ſucceſſione deferri. hoc aũt litera iſta manifeſte inuit. Nam iſte Federi. q nunc viuit Henrici filius fuit de q̃ Henrico hic log̃ q̃ qdẽ ſperator fuit. arg. de hoc. C. de fun. patri. l. bi gbus. ℌ inſti. de dona. ℌ. ſi primus quidẽ. ℌ in auℌ. vt defuncti ſeu funera. ℌ. ſi vero etiã quidaℌ. ℌ ẽt ar. ad hoc q̃ bi dicit in decretis. lxiij. di. c. in ſynodo cõgregata. ℌ. lxiij. di. in noie dñi. vbi ꝺ ꝓincepsꝰ potuit ſibi eligere ſucceſſorem. vt ℌ bi vi detur cõtra aũt videtur quod eꝫ electioe nõ ſucceſſioe ſperiũ deferat bis rationib?. Primo q̃ imperiũ haberi in fortuna eſt. vt. C. de veteri iure enucle. l. ij. ℌ. ℌ q̃ de diuine. ℌ aũ. de cõſu. in ſi. Unde ꝺ. Si fortuna volet ſies de rhetore cõſul. Si volet ℍ eadẽ fies de ℣ſule rhetor:ℌ a deo hominib? datur. vt. C. de offi. pfec. preto. afri. l. in noie dñi. in pin. ℌ in auℌ. quomodo oportet epos. in pin. C. de quadri. preſcri. l. ſi. in ſi. ℌ in auℌ. in medio litis nõ fiãt. ℌ. ſi. C. de offi. ma. mi. l. vlt. in pn. ℌ in auℌ. de fide inſtru. ℌ. ij. C. de veteri iure enucle. l. j. in pin. ℌ in auℌ. de conſul. in ſi. ℌ in lombar. de prohibitis nup. l. qm̃ nobis. in pn. ℌ. ſ. de pniule. ecclel. i. ſi. in pn. ℌ q epiſcopus eligitur. vt in auℌ. de ſan. epiſ. ℌ. j. ℌ. ij. ℌ. C. de epi. ℌ cle. l. ſi quẽ. ℌ. ois dignitas ℌ omne officiuℌ. vt. ff. de decre. ab oꝛ. fa. l. j. Ité ℌ aduocatio ſucceſſioe nõ deferꝛ ſed electõe. vt ℌ lõbar. de aduo. ℌ vicedñis. l. ſingulis. ℌ remotis oibus iur. ambagibus. Ego puto imperiũ electioe deferri ℌ nõ ſucceſſioe. extra ꝺ ele. venerabilẽ. ℌ. inſuper. ſi predictus reg ẽtra de pac. c. accepimus. Nõ ob. qõ bic dicit. naℌ ſi quis recte inſpiciat nulſ̃ bic dicitur ſucceſſione deferri. ℌ. dicit poſſe cõcedi: ℌ ſic cõcordat in decretis. lxiij. diſt. in noie dñi. lxiij. di. in ſynodo cõgregata. Sed illi qui ita eligũt autoritatem eligẽdi ab apoſtolica ſede acceperũt examinatio: promotio: vnctio: cõſecratio: coronatio: manus ipoſitio ad dñm papã ſpectãt vt dicto. c. extra de elec. venerabilẽ. ℌ. j. ℌ. ij. Unde dñs papa ex cauſa poterit principẽ deponere. vt in decre. ℌ. q. v. c. alius. ℌ. c. itẽ roman? põtifex ℌ. c. in auℌ. de defen. ciui. ℌ. nõ habẽte. ℌ in auℌ. de colla. ℌ. ℌ ℙ cuſtodire. ℌ arg. ff. de regu. iur. l. eoꝝ eſt nolle. ℌ arg. C. de offi. pfec. pto. l. ſi quos. ℌ in auℌ. de man. pin. ℌ. feſtinabit. ℌ in lõbar. de offi. vica. l. ſi. cũ imperator: iuret ei fidelitatẽ. vt in decre. lxiij. d. c. tibi dño. ℌ q̃ nõ tráſmittat ad poſteros habes validũ arg. C. de ad. diuer. iudi. l. petitionẽ. Quis aũteꝫ eligẽt pincipeꝫ poſſet queri: ad qõ dic eligit ſenatus. C. de offi. pñ. l. j. ℌ. ℌ ſenatoribus cũ in numero coꝝ cõnumeret. vt. C. de dig. l. tus ſenatoruℌ. li. ℌ. ſi. ſenatores ſint pars corꝑis ꝓncipis. vt. C. ad. l. iul. maie. l. q̃ſq; quare ℌ legẽ facere poſſunt vt ℌ ꝓinceps. vt. ff. de leg. l. nõ ambigit. ℌ q̃ preſes creaℌ ab ordine ℌ in coꝝ ordine remanet. vt. ff. q̃ſ ap. ſit. l. j. ℌ. ſolẽt. Ité dic a ꝓincipib? populi ſuffragio. vt inſti. de iure natu. ℌ. ſed q̃ ꝓincipi. ℌ ar. de offi. q̃ſto. l. ij. in pn. vel ab eis ſine populi ſuffragio auctoritate tñ apoſtolica electione eis conceſſa. vt. ſ. notatum eſt. Ité dic q̃ eligitur ab eis q̃ ioliti ſunt eligere. Sunt enim certi nobiles qui auctoritatẽ ℌ priuilegiũ ab apoſtolica ſede habẽt ꝓncipẽ eligẽdi ℌ illi eligẽt ℌ nullus alius ꝺ electioni intereſſe. vt in lombar. de pontificib? l. ij. Poſſet aũt dici q̃libet poſſet in principeꝫ eligi in quẽ eligẽtes cõſenſerũt ſed prius videndũ eſt vtrũ electus iperio ſit dignus. vt. C. ꝺ quadr. ꝓſcrip. l. bene a Jenone: ibi ſiue ab alijs ℌ c. Qui cñ indignus eſt

[e] Inueſtituram recipictis. Certũ eſt q̃ regnũ ſicilie ℌ eccleſie romane. Pone ergo q̃ regno vacãte papa cõtulit plures comitatus regni pluribꝰ comitib? in feudũ deinde creauit ibi regẽ q̃rit an illi comites teneanℌ regi facere fidelitatẽ tanq̃ ipſius vaſalli. ℌ dicit odo. q̃ ℌ caſus q̃ ſic. vba odo. hec ſunt. hic habes eq̃ſſe q̃ in gñali feudi alienatione q̃ facit principeꝫ cõtinenℌ vaſalli quod eſt cõtra id q̃ legit ℌ de feu. vaſ. fuerit iterpellatus. c. in gñali. So. verũ eſt niſi dicaℌ eq̃ſſim ℌ hic ſatis eq̃ſſe ꝺ. Ité ſolue q̃ nõ ſucceſſoꝛ ius iſtoꝝ vaſal. eq̃ cõceſſione iſta. ſ. ideo q̃ ꝓinceps. ℌ fa. ff. qb. mo. pig. vel hypo. ſo. l. ſicut. ℌ. illud. ius iſtoꝝ vaſallorũ acq̃ſtum eſt iperio: ℌ ea q̃ fiſcalia ſunt principis eſſe ſtelligunt. vt. C. de quadri. ꝓſcri. l. bñ a Jenone. ℌ ſic nõ ꝺ. dictũ. c. in gñali. odo. Eq̃ hoc ſero q̃ cũ dicti comitatus ſint de territorio regni q̃ videnℓ iuraſſe fidelitatẽ pape tanq̃ regi: ℌ regno tráſlato regem ſequnℓ ſicut mẽbra ſequunℓ caput ſuũ a quo diſcedere nefas eſt. Ité intentio particularium ſumitur ꝑo vniuerſo.

In cauſis. ℌo. ℍ q̃ appellãs italic? nõ tenẽℓ ire alemaniã ſm iſtã pacẽ: ſz impator ꝺ bẽre iudicẽ appellationũ in lõbardia a. ggv. li. ſperialiũ ſupra q cognoſcat ℌ diffiniat: ℌ iſte iudex ꝺ ſtare iuramẽtum q̃ bona fide cauſas examinabit ℌ diffiniet ſm mores ℌ leges illius ciuitatis ifra duos meſes a cõteſt. litis vel a tpe appellatiõis recepte: niſi iuſto impediẽto vel ꝑſenſu vtriuſq; partis remanferit. ℍ ſunt vba iſe multũ notabilia. Et ꝑmo no. q̃ vbi maio: eſt quãtitas impialis ꝺ ſtare auctoritas. vt. C. de ope. pn. l. ſi qñ. ℌ ꝺ ℍ maioꝛ quãtitas a. ggv. li bis ſperialiũ. ℌ. ℍ ꝺ ire cõ aliter tagatur. vt. C. de ap. l. in offerẽdis. ℌ. l. ꝓcipim?. Sc̃do no. de iuramẽto qꝺ ꝺ ſtare iudex appellationuℌ. Tertio no. q̃ iudex ꝺ iurare q̃ feret ſniam ſm. ll. ℌ cõſuetudines illiꝰ ciuitatis. ℌ alſ dicit leg iudex ſniam. ꝑferat legib? ℌ moribꝰ ꝑſonante. in auℌ. vt cũ de appel. cog. ℌ. j. de edict. ꝓin. l. ſi is. C. ℌ ſit lõga ꝑlue. l. j. C. de ſen. ℌ interlo. om. iu. l. nemo. Poꝛo ſi eſt qꝺ de ꝓceſſu ſeruabiℓ cõſuetudo ꝓmi foꝛi. ſi de re vel cã ſeruabiℓ ꝑ iudices appellatiõis illud ius q̃ ꝑm? iudex ꝺbebat ſuare: q̃ id qꝺ ꝺbebat ſm iuſtitiã cauſe ℌ foꝛi facere ꝓim? iudex ꝺ facere iudex ap. q̃ ei ſuccedit. vel cõfirmatio vel reformatoꝛ. ℌ iõ q̃ nõ eſt iniquũ ſed equũ iudici a quo nõ ſtatur ptes ℌ ſic a nõ grauamine iniuſte appellarectur. vt in dicta auℌ. vt cuꝫ de ap.

cog. in

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

cog.in p̄in.ſaluo q̄ ex nouis actis nouā p̄t ferre ſniam ⁊ etiam vete rem cuſtodire.ff.q̄ cū co.l.titianus.Quarto nota q̄ hic ſtatuit tēpus duorū menſiū ad cauſam appellatiōis decidēdam ſed de iure cōmuni ſtatuit annus.vt.C.de tēpo.appel.aut.ei q.Sed quero nunqd elapſis duob⁹ mēſibus appellatio ſit deſerta.⁊ videt q̄ nō:q̄ meta duoꝝ mē ſium videt pñga cognito ri nō ſpecutori.q̄ vba di riguntˉ iudici ⁊ nō appel latori.iurta nota.C.ō iu di.ꝑpādum.in p̄n. In cōtrariū dico.q̄ iſti duo mēſes ſuccedūt loco an ni.Nā q̄ ſtitutio duoꝝ mēſium facit mētionē ta cite videt̄ pbibere ne vl tra tps fiat.arg.ff.de leg. ij.l.ſtatuliberū.ſ.ſtichū. Itē q̄ tacite boc colligit ex lra.vbi cōſidera q̄ aut tps apponit iudici cuꝰ pena aut ſine pena.⁊ tūc vt aliqd operetur tpis appoſitio videt̄ appoſitum ipſi liti ⁊ cauſe. Poterea qd diceret ſi na niſi iuſto impediméto vel cōſenſu ⁊c.ſi dura ret ipſa appellatio ⁊ eius vigor: ēt poſt duos mēſes. Itē ex eo q̄ dicit prorogatione tpis p cōſenſuꝫ partiū apparet manifeſte q̄ ſine proga tione deſerta eſt appellatio.⁊ boc tꝫ Odo.Sꝫ q̄ro quare lra dicit a cō teſtatiōe litis vel tēpore appellationis recepte.Rñ.vult dicere q̄ ſi ap pellatus vel appellans nollet litē ꝓteſtari iudeq̄ poteſt habere litez ꝓ cōtestata.vt.C.de tēp.appel.l.ſi.ſ.illud.⁊ egtūc curreret tēpora duoꝝ mēſiū.de iure aut cōi q̄ incipiūt currere tpa appellatiōis ꝓſequende dic.vt in aut.de iudicib⁹.ſ.appellatiōis.Quinto no.q̄ tpa aſſignata p ſtatutū poſſint ꝓrogari p litigantes.⁊ boc q̄ tps eſt breue q̄ ꝑsumit appoſitū fauore litigātiū ⁊etiā fauore ſnie.Et ideo poſt terminū legis vel ꝓrogatū ſnia eſt rata ⁊ appellatio eſt deſerta:quod eſt no.⁊ idē ē tē pus ſtatuto ſup reductione arbitraméti.Nā intelligit ſtatutū fauore arbitraméntalis ſnie late.ſed in lege ꝑrādū.nō eſt ita q̄ ibi nulla ꝓcedit ſnia cuius fauore videat ſtatutū. Idē q̄ō in ſnia ſeruādo i inſtru mētis guarētigie babentibus vim ſnie ꝑ ſtatuta tuſcie.Bal.in teg. ibi.Vel a tpe.ħ alternatiue loqtur.nā q̄ i cā ap.iudeq̄ pōt ferre ſniam ⁊ an litē cōteſt.ſi vult.vt.C.de tēp.ap.l.ſi.ſ.illud.⁊ no.q̄ gcqd iudicis poteſtati ꝑmittitur id iur.neceſſitati ſubijcitur.vt.ff.de iudi.nō gcqd ibi impediméto.⁊ boc,pbatum fuit.vt.C.de tempo.appel.l.ſi.ſ.illud. Quid ſi nō iudicet infra tps ſtatutum an poterit poſtea iudicare:Rñ. nō.⁊ ſi iudeq̄ tulit poſtea ſniam ſententia non valet.⁊ ex ea ſolutꝫ re petitur.nam expirat iudicij inſtātia.vt.C.de iudi.l.ꝓperandum.ſ. buius.⁊.ſ.ſi.vbi de boc plene.aduerte tñ tota die clamant quedā pe rierunt acta ⁊ expirauit iudicij inſtantia.vt.C.de iudi.l.ꝓperandū. Sed certe qui ita diffuſe allegat.idiota eſt.nam non oia acta pereunt. Dic ergo lapſu tpis ea acta perire in qbus nō iminet magnū pericu lum ſicut eſt de libelli oblatiōe.fortē em̄ vel ſine forte melius formabit nunc ꝑ primo fuerit formatus vel ſaltez ita bene.Itē denuo lis debe bit cōteſtari.⁊ in boc etiā nō vertitur magnum periculum.Itez perit ſacramentū calūnie.vñ iterū iurabit de calumnia.acta aūt in quibus vertit magnū periculū vt ſunt ꝓteſtiōes ⁊ teſtiū attestatiōes nō peunt nō em̄ pereūt cōfeſſiōes:q̄ pōt eſſe q̄ cōfeſſus eſt litigator i ꝓria inſtā tia iudicij aliqua q̄ ſunt ꝯ cum.nūc penitet modo i alio iudicio nō cō fiteret q̄ ea cōfeſſio agnita ſibi ꝓiudicium generaret.Itez attestatio nes nō pereūt:q̄ pōt eſſe q̄ teſtis nō ita recordat mō ſicut ⁊ tūc.⁊ me moria hominum labilis eſt.vt.ff.de ꝓba.l.ſi arbiter.⁊.ff.ad car.l.iij.ſ. due.Unde q̄ in his magnū eſt periculū:ideo dicendum eſt q̄ non pe reunt.nā ꝓbationibus pinguius eſt ſubueniendū vnde facultas ꝓo bationum nō eſt anguſtāda:vt.C.de here.⁊ manicheis.l.q̄m.in fi.cum occaſione defect⁹ ꝓbationū ius reddi nō valeat.vt.ff.ō teſta.tu.l.duo ſunt tytij.⁊ q̄ acta vnius cauſe in alia valent.vt.C.de arbi.l.pe.in fi.⁊ C.de re iu.l.fi.⁊ de li.cau.l.iubemus.⁊ de teſti.l.fin.Odo.Ne citatione an pereat:⁊ videt q̄ nō:q̄ tragit ꝯecutionem ꝑſcriptionē iterrūpen tem.vt.C.de ꝑſcrip.ttt.an.l.ſi.cut.⁊.l.ſi.⁊ malam fidem in poſſeſſione inducendo.vt.ff.de ꝑeti.here.Item veniunt.ſ.petitam.cū enim mala fides ſit facti non pōt ꝑ infecto haberi.vt.ff.de cap.li.in bello.ſ.facte. Jn cōtrariū eſt glo.ordinaria.C.de fruc.⁊ lit.expē.l.litigato⁹.Diſtin gue aut citatio inducit ſuū effectum reſpectu actionis ꝓſcriptionez interrūpēdo ⁊ talis effect⁹ durat aut reſpectu officij mercēnarij iudi cis ⁊ tūc in alia inſtātia nō durat quo ad acceſſiones que officio mer cennario veniūt iudicis.⁊ ita logtur glo.in.ō.litigato⁹. vel dic vt ibi digi. Quid autem de vitio litigioſi an duret dic vt no.in.l.j.C.de ꝓe dict. Quid autem de vitio litigioſi an duret dic vt no.in.l.j.C.de ꝓe ſcrip.long.tempo.⁊.l.cum lite mortua.ff.iudi.ſol.Quod autem dictū eſt de attestationib⁹ intellige publicatis:ſecus ſi non eſſent publicate q̄ non habēt publicam auctoritatē anteq̄ publicētur.vt no.ff.q̄ue in frau.cre.l.iij.ſ.geſta.Sꝫ boc videtur cōtra rationem.ſ.aſſignatā per dñm Odo.nam ex quo teſtes ſoleniter depoſuerūt in iudicio illud q̄ eſt omiſſum ſi de publicatione in primo iudicio equuꝫ eſt ſuppleri ſe cūdo iudicio ſicut teſtes qui non eſſent publicati in cauſa prima poſ ſent publicari in cauſa appellatiōis.de boc facit extra vt lite nō ꝓteſt. c.quoniam frequēter.Sed qui tenent primaꝫ opi.bac vtunt̄ ratione. q̄ publicatio teſtiuꝫ fit officio iudicis mercēnarij q̄ō periit peremꝑta inſtātia quo ad ea q̄ non ſunt exequta ſed exequenda.vt.d.l.j.cum lite mortua.⁊ ideo publicatio impoſſibilis videtur.

a ¶ Scōm leges ⁊ mores ipſius ciuitatis.Nō.eę eo q̄ dicit̄ mores q̄ li citum eſt ciuilibet ciuitati habere cōſuetudines ꝓprias.Et ęę eo q̄ di cit leges.Nota q̄ licituꝫ eſt ciuitati habere ꝓpria ſtatuta cōfirmata ꝑpter fidem ꝓuincie:ſed ſi ciui tas ſit libi ꝓpria ſufficit ꝑ poteſtas ciuitatis cuꝫ decurionibus faciat ſta tuta vl̄ciuis eius accedē te auctoritate.nā cū face re ſtatuta ſit iuriſditiōis ⁊ illa q̄tū ad actum eger citij ſit mgſtatib⁹.vt.ff.de orig.iuris.l.ij.ſ.poſt ori ginem.merito regnī magſtat⁹ niſi alia eſſet cōſuetudo loci q̄ pōt dare iuriſditionē ipſis decurionib⁹ ſine magiſtratu.vt.C.de diuer.offi.l.vi res.li.xij.Vel ſi ciuitas illa ꝓ tpe illo careret mgſtatu.vt.ff.ō tut.⁊ cu. da.ab bis.l.vbi abſunt.Jta intelligit quod no.in.l.ij.ſ.ſi q̄s mgſtatū. ff.q̄ q̄ſq; iur.⁊ ibi oino vide ꝓ Ja.bu.Bar.⁊ me.Adueꝛte tñ q̄ ſi ſtatu tuta tangerent iuriſditionē ꝓncipis vt in cauſa appellationū talia ſtatuta nō valerēt vt hic.⁊ ex de iureiur.c.veniētes.Et ēt no.q̄ i cauſa appellationis ideo nō habet locū ꝓrogatio iuriſditionis:q̄ cauſe ap pellationū ſunt miſti imperij ⁊ ptinēt ad auctoritatem ſupiorꝭ vnde ⁊ vtraq; parte cōſentiēte nō ꝓt ventilari apud iudices icōpetēres.vt C.de iudi.aut.ad hec.Sed nunqd tabellio de ꝑſenſu partiū ſine ꝑſen tia iudicis poſſit recipe teſtium iuramēta ⁊ dicta nulla ſibi facta ꝓin dicē cōmiſſione:Rñ.non.q̄ nō recipitur q̄ tabelliones poſſint recipere talia iuramenta.vt no.C.de teſta.l.bac cōſultiſſima.ſ.pe.tene menti.

b ¶ Conſenſu.Vlot.cōſenſu partium ꝓgari tēpora appellationis ad q̄ō facit.C.de tēpo.ap.l.vl.Odo.ēt ſi cauſa appellationis ventilet̄ per ꝓuilegiū vel ſpāle ſtatutū ꝓncipis vt hic.q̄ eſt notabile.Bal.

c ¶ Conſules.Cōſules non poſſunt ingredi cōſulatum niſi iurauerint vel iurent fidelitatem anteꝯ conſulatum recipiant.b.o.adde de cōdi. ⁊ demonſtra.l.publius. Sūmariū

d ¶ Vaſalli nſri.Recipiūt ergo bi inueſtiturā tanꝯ vaſalli ⁊ iurabunt tāꝯ vaſalli ⁊ tale qđ erit eoꝝ iuramētū vt cauet.ſ.de forma fidelita tis.c.j.⁊ de noua forma fide.c.j.Ceteri aūt iurabūt tāꝯ ciues vt habeꝭ in.o.c.j.de fo.fi.⁊.j.eo.c.in noſe.cui qđ ſacꝛo adijcere o3 q̄ō 9z.j.e.ſ. omnes.Sed an q̄ iurāt tāꝯ vaſalli iurare dñt tanꝯ ciues vꝝ q̄ nō:q̄ bic dicit 9cluſiue ceteri tāꝯ ciues iurēt ꝑ q̄vꝝ inui q̄ ſolū qui nō ſunt vaſalli ꝓncipis iurēt tanꝯ ciues.Sed ħ nō inuiꝭ imo diuerſum.ſ.q̄ vaſalli nō ſunt iurēt tāꝯ ciues ⁊ nō tāꝯ vaſalli.Ēt pōt dici q̄ vaſalli teneant iurare ⁊ vt vaſalli ⁊ vt ciues cū ſeparata ſint facta.vt.ff.de ca lū.l.ſi.⁊.C.de dona.inter vi.⁊ vxo.ſi marit⁹.Sꝫ tñ vno ſacꝛo q̄ iurabit ⁊ vt vaſall⁹ ⁊ vt ciuis.ar.ff.de auct.tu.l.accipiētis.Odo.ħ.o.q̄ iurat ſimplr videt iurare in omne cauſam ex qua iurare tenet.ff.de fideiuſ. l.ſi qs ꝓ eo.ſ.ſi nūmos.Sed ħ q̄ro an de ꝑiurio poſſit cognoſcere iu dex laic⁹.⁊ dico q̄ ſic.vt no.in.c.l3.de iureiur.i nouella.lib.vj.nā iſtud eſt crimē cōe vtriuſq; foꝛi.vt i aut.de ma.ꝑn.ſ.ſi vo canonicū. Quero gd ſi iſti 9ſules ſtrauerūt 9ſulatū ꝑtemiſſo iuramēto:Rñ.q̄ malo o3 dine itrauerūt ſunt ex mittēdi ⁊ ēt puniēdi.vt in.l.i.ſ. neceſſario.ff.ſi mulier vē.no.⁊.ſ.de imilite vaſal.q̄ ꝯtumaꝛ est.c.j.ſ.ſi vo.vbi o3 q̄ ma lo ordine factū o3 reformari certe nec i canonica poſſeſſiōe 9ſulat⁹ pōt eſſe.nā i poſſeſſione canonica ꝯrrere o3 iuramēti adminiculū.vt no. i.c.ad decimas.de reſti.ſpo.li.vj.i nouel.⁊ plene no.p accur.i.l.j.in p̄n. ff.de acq.poſ.in dubio tñ ex q̄ ſunt publice in poſſeſſione 9ſulat⁹ ꝑſu mant canonice igreſſum ⁊ oia ſoleꝛnter acta.ff.de offi.ꝓto.l.barbari⁹.

e ¶ Sicut.Jta dictio q̄ſq; ē aduerbiū ſilitudinis q̄ſq; aduerbiū q̄lita tis.vt q̄ ponit ꝑ tāꝯ vt ħ.⁊.ff.de accep.l.ſi ꝑ.ſ.q; dño.⁊.C.de here. iſti.l.j.no.ſ.de tanꝯ.Sꝫ nūqd rogat⁹ tāꝯ tabellio vt ē rogatus tāꝯ teſtis:videt q̄ ſic.ff.de teſt.l.domiti⁹.naꝫ nomē teſtis eſt gñale ⁊ dic ꝑ reſpectu ſue ſcripture tāꝯ tabellio.ſꝫ ſi ſcriptura nō eſt ſolēnis pote rit recipi ad ꝓbationē negocij ꝑ teſte nō ad ſupplitionē ſui iſtri ſꝫ ad viuā vocē tāꝯ teſtis vni⁹ vicē gerētis.c.q̄ teſt.face.poſ.l.bac 9ſultiſſi ma.ſ.fi.ꝑ accur.Ly.Jac.bu.⁊ alios ibi videas.Jn tę.ibi.ly.ꝑ.ſi.ꝓ.ſ. bac etatē ſunt merenē ꝑcuſatione a tutelis.vt.C.q etа.l.vna.vel a ꝑ ſtatione munerū ꝑſonaliū.vt.C.qui eta.l.ſi.ij.ꝑ.Quib⁹ aūt ꝑſonis de beat remitti iuſtiarādū.q̄rit ⁊ videt q̄ ſolis ſeruis cū illi ſoli ecꝯipi vi deanť.vt.j.eo.in noſe.circa ſi.Sꝫ certe ⁊ furioſi ecꝯipiunt cū pupillis ſiſes habeanť.vt.ff.de acq.here.l. pupill⁹.⁊ eſt ad ħ q̄ ads o3 furioſus loco geſcētis ⁊ dormientis habeť.vt.ff.de iure co.l.ij.ſ.furioſus.⁊.C.ad treb.l.ſi.⁊.ff.de iureiu.l.vbi nō.ſ.furioſus.Sꝫ nūqd femine iurabūt: Rñ.nō.vt.j.e.c.i noſe.circa finē.Itē nūqd vnus tm̄ ꝑ domo:Rñ.im mo oēs qui infra bāc etatē ſunt.vt.j.e.c.in noſe.circa ſi.Itē ecꝯipiunt clerici.vt.C.de epi.⁊ cle.l.cū clericis.⁊ inj lōbar.de aduo.⁊ vice do.l.q̄ cūq.⁊.l.qm̄.Sꝫ tu dic ꝙ iurabūt clerici.vt ex de iureiu.c.ħ.ſ.Monachi gūt⁊ taliū ordines nō iurāt cū boc ad eos nō ſpectet.vt.C.ō epi.⁊ cle.l.decernimus.ar.l.oēs.⁊.l.generaliť.Jté quia ꝑ mortuis reputāt̄ur.vt

C.eo.l.fi.ꝛ in aut.de nup.§.fi distrahuntur.ꝛ in aut.de mona.§.illud. odo.Extra qro nunqd ille qui est in articulo mortis possit tanꝝ testis examinari:ꝛ videt qꝫ nō:qꝫ mens mortis cogitatiōe turbata nō ita bñ memorari potest.vt.C.qui testa.fa.pol.l.bac ꝙ iuitilissima.§.hac cū humana.ꝛ in teste est opus sciētia ꝛ memoria.vt.ff.de fur.l.qdā tabulaꝝ.

Contrarium dico.nā cuz possit facere testamentū. vt.ff.de leg.iij.l.pāphilo. §.ergo ꝙ positus ꝛ esse testis.nā nō minꝰ est testari ꝙ testificari.vt.ff. de testamē.l.cū leg.ꝛ cetis nos videmus qꝫ si lingua sit ingrossata ꝙ pter infirmitatē: nō tñ oino ꝓpedita pōt ꝙs facere testamētū. vt. C. de testa.l.qñ indignū. i ꝙbo semētis.ꝛ no. eo.ti.ꝛ.l.iubemus.ꝛ puto ꝙ interrogatoria debēt bzeuiari.vt non interrogetur nisi de substātialib⁹.ꝛ de his ꝙbus leꝝ inbet expsse testē interrogari puta an sit odiosus.nā odioso nō credit ꝗ tūcūqꝫ. i ifirmitate aceperit corpus ēpi.arg.ff.ad fylla.l.si quis i grauit.dictū etiā ipsius potērit reprobari de falso:qꝫ nō ois qui mortē est Johānes euāge.vt.C.de testa.l.verba testamēti.De eo qui mortēs ꝓfessus fuit se mutuā vel do tem recepisse vtruz heres eius poterit opponere exceptionē nō nu.pe. dicit gl.qꝫ nō.quia nequaꝫ mortes expectabat futurū numerationē. Ista est glo.singularis in.l.j.C.de fal.causa adiec.legato.

a ¶ Vasalli q tpe.Hic dī ꝙ vasalli qui tpe guerre nō postulant inuestitūrā a dño non ꝯbinent feruitia eo ꝙ ciuitas eorum est in guerra cū illo dño ꝙ non ꝓpterea perdunt feudum.qō est no.dignum.Et nota ꝙ treuga magis accedit guerre ꝙ paci ꝛ qō de guerra ꝛ treuga idē est iudicium.Item no.ꝙ tēpore treuge non est tutus accessus.facit.c.pastoralis.de re iudi.in cle.ꝛ.j.eo.§.sententie quoq.

b ¶ Non amittant.Dicit Lato.pugna pro patria.fic.C.de abolitionibus.l.fallaciter.ꝛ de iusti.ꝛ iure.l.veluti. Justa eñ sunt bella ꝙ sunt ꝓ patria defendēda.vt l decretis.ggiij.q.vij.c.ñ nulla.odof. S3 an guerra cōnumeretur inter casus fortuitos:Respon.sic.nisi tempore cōtractus poterit prouidere.quia tūc culpe cōnumerātur.vt.ff.loca.l.eꝝ cōducto.§.ñ vis tempestatis.per Ly.qui allegat.eo.titu.habitatores.§. vlti.ꝛ.ff.de dā.infec.l.qui bona.§.de illo.qꝫ tene menti . verba Ly.hec sunt in dicto.§.ñ vis tempestatis in verbo incursus hostiū.Hic queritur de questione facti quida3 cōdugerant a cōmuni pistoñ.certas posſessiones per certū tempus.puta quinqꝫ annoꝝ egactor.ꝓ cōmuni petit pensionē.conductores dicūt se non debere teneri . qz non potuerūt colligere vel colligere facere predictas pensiones ꝓpter incursus hostium qui mozanī in castro sancti Luce.q̄rit quid iuris sit . Ego distīn guo aut supuenit guerra ꝛ incursus ꝓdictoꝝ hostiū post contractū locationis.ꝛ tūc remittit pensio:vt hic dz.aut ante erat guerra:ꝛ tūc in putandū est eis q sciuerūt cōditionem ꝛ statū rei.vnde nō egcusantur a pensione.arg.j.de dā.infec.l.qui bona.§.de illo.ꝛ eius qō no.j.eo.habitatores.§.vlti.ꝛ.Ly.S3 quid ecce materia erat ꝓparata ad guerrā. tñ nondū erat mota guerra inter duos ꝓncipes:fecerūt inter se treuga seu sufferentiā duoꝝ annoꝝ. Quero vtrū elapso tempore sit necessaria diffidatio ad hoc vt ille q aggredit territoriuz alterius nō dicat esse latrūculator.ꝛ videt ꝙ non sit necessaria diffidatio.ff.de le.ij.l.ſtatuliberū.§.ſtichū.Sed Item est verū.qz vbi nō ꝓcedit dispositio ibi lapsus tpis ꝓ se nō hz dispositionē iducere. Item ꝙba ꝗ sunt ordinaria ad negādum vel puandum nō disponunt.vt.ff.de manumiſ.testa.l. tytia.§.ſi.ꝛ.ff.de bere.insti.l.eꝝ facto etiam agitatam. S3 ſi guerra ꝓcessisset eꝝ puiato tpe sufferentie ipso facto remanerent in guerra.nec esset nona diffidatiōe opus.vt.ff.de pac.l.ſi vnus.§.ſi cum reo.ꝛ vide quod no.in.c.ꝓo humani.de homi.lib.vj.in nouella tc.

c ¶ Libellarie.Dicit ꝙ libellarie ꝛ precarie de feudis facte ꝓ vasallos in suo statu pmaneant.i.in eodē habitu.vt.ff.de cōdi.ob cām.l.qꝫ seruus.fm ꝙsuetudinē vniuscuiuscp ciuitatis.ſ.de societate lōbardie nō obstāte lege q̄ diceret cōtrariū:ꝛ est imperatoris Federici.Extra no.ꝙ libellarie ecclesiarū ꝛ emphyteoſis possunt ꝙ emphyteotā donari ꝛ legari saluo iure ecclesie.vt no.extra de loca.l.potuit.in nouel.S3 Bar. ꝙsuluit Item ꝙ.l.vniuersas.C.ne rei dominice vel temploꝝ.Sed ibi loquitur q̄ respectu ꝓprietatis ꝛ non vtilis dñi cōtractus in fraudē ꝛ lebiatur.ꝛ sic non ob.ꝛ fa.C.de bere.insti.l.bereditas.in verbo annone ciuiles ibi nō obstāte qꝫ est de ꝓbi.feu.alia ꝙ fe.ꝛ sic collige ar.ꝙ imperator dū cōcedit aliquod rescriptum quod sit cōtra legē aliquā debet specificare legē dicens nō obstante tali lege:ꝛ tunc valet vt bic.alias nō videtur valere.vt ar.ff.de leg.iij.l.ſi quis.in ꝓin.ꝛ.ff. de adop.l.nata.Quid ergo si dicat generaliter non obstante.l.aliqua vel rescripto super hoc indulto an tenear hoc quod quida dicunt.Alij dicūt rescriptū ꝑtū imperator: rescribat contra legē an cōtra rescriptum.Si ꝫ leges tūc dicit tali lege nō obstāte.Si ꝫtra rescriptū tūc generaliter sufficit dicere nō obstante aliquo rescripto:ꝛ ita tenet:Respōſio est illa q̄ facilius tollunt iura positiua siue ꝓiuilegia q̄ iura cōmunia.vt in aut. de nō alie.aut pmu.§.illud.Sz quid ſi ita dicat imperator: ꝛcedo tibi ꝓiuilegiū hoc:nō obstante lege aliqua.ꝛ nō obstātibus illis.ll.que dicunt generaliter dictum nō valere nisi in casib⁹ specialiter nominatis. ꝛ hoc dico p.l.ſed ꝛ ſi quis.§.quesitum.ff.ſi quis cau.ꝛ.C.ad velleia.l. iubemus:Respon.credo ꝙ teneat . ar.ff.de leg.iij. l.ſi quis.in ꝓin.ꝛ in aut. de testa.aut.iter liberos. ꝛ.C.de iure codicil.l.dinus.§.licet.odof. Illud est cōsyderatione dignuz ꝙ ꝛs ꝓnceps reſcribat cōtra ꝓpriuz statutum.ꝛ sic eꝝ certa sciētia tī cum appꝛobat factū dānatū reqꝛitur clausula nō obstante.Idē ſi factū nō est dānatuz ꝛs est data ei forma vt requirat hec clausula. C.de testa.aut.B inter liberos.ꝛ ibi no.ꝛ.e.ti.l.ſi nō ſpāli.De clausula ſuppletiua de plenitudine potestatis scias ꝙ ppls romanus anteq̄ transferret imperiū ad cesarē hac clausula nūq̄ fuit vſus:nec iure ciuili inuenitur hec forma nisi dicatur ꝛ bene ꝙ includitur ſub illis verbis quicquid principi placet legis habet vigoꝛē.ff.de ꝛſti.ꝓn.l.j.C.de legi.l.vlti.ꝛ adde qō spe.dicit ꝙ Actus feudalis emphyteoticari⁹ siue libellarie ꝛditionis ciuſdē nature sunt vt ipe notat in spe.de feu.§.qñ.ver.q̄dragesimo. circa fi. ꝛ sic in solo nobe est discrimen.vt ꝛ als dicit leg.C.de agri.ꝛ cēſi.l.diffinimus.Sed nō dicit verum nisi forte loquātur in feudo quarūdā ecclesiarum lombardie ꝙ uno nō ſstatur seruitium sed cēſus pecuniari⁹ ad instar ficti puta certa q̄titas pecunie vel frumēti vel aliud ſimile vt vna ſpala porci vel vnum par caponum quolibet anno:q̄ ecclie lōbardie nō curant de seruitijs armoꝝ sed de redditibus bursarū.ꝛ ió i talibus feudis puto ꝙ succederet mutuꝫ ſ.urſus etiam a natiuitate ꝛ qlibet heres.vt.C.loca.l.viā veritatis.nisi teneꝝ iuestiture repugnet consuetudine etiam ecclesie semper salua.Bal.

d ¶ Dāna.Ḃ imperator remittit oia dāna data ī reb⁹ oia ablata facta ō reb⁹ ꝛ oēs iniurias factas in ꝑsonis ab vniuersitate societatis vel ab alīq̄ de societate vel a coadiutoꝛibus.Et Ḃ no.ꝙ impator: iniuriaz nō solū ꝙ se ſz ꝙ suos facit.ff.de relig.l.ossa.in fi.ꝛ qō not.Bar.ff.de cap.l. bostes.ꝛ Inn.extra de appel.c.dilectis. Item nota ꝙ ꝛperator remittit oia illa ls nō appareat de alio mādato.Et adde qō habes ex de iureiuran.c.in nra. Item nota ꝙ lige ꝛ cōfederationes faciūt vniuersitatē.

e ¶ Ab vniuersitate.Hic habes ꝙ vniuersitas dānum dare dz.ꝛ sic per cōsequens dolū cōmittere.vt.ff.de dolo.l.ſed ſi ꝙ dolo.§.j.licet illa vi deatur dicere Item metū dz inferre.vt.ff.qō me.ca.l.metū.§.aduertēdū.qō enim maioꝛ pars facit tota vniuersitas feciſſe videt.vt.ff.de regu.iur.l.aliud.§.referꝛ.ꝛ.ff.ad munici.l.qō maioꝛ. Item ꝛ ſi potestates conſiliarij ꝛ antiani hoc faciant tota vniuersitas feciſſe videt.ar.ff.de vi ꝛ vi ar.l.ſiue a me.Et ió nos videm⁹ ꝙ vniuersitas accuſat ꝛ rūdet per ſyndicū habētē ſpeciale mādatū a ciuib⁹.vt.C.de re mili.l.tā colatores.lib.xij.nec requirit ꝙ ille ſingulares ꝑsone q̄ deliquerūt nominētur in ſyndicatu:qz nō cōſtituit ſyndicus nisi ipſoꝛū sed nomine totius vniuersitatis.vt.l.intantū.ſ.vniuersitatis.ff.de reruz di.Et no. q̄ facili⁹ fit ingſitio ztra vniuersitatē q̄ ſingulos q̄ delictū magne vniuersitatis non pōt esse nisi notoꝛium ꝛ famoſum.Item fama q̄ semp apud acta est ꝓesens ꝛ clamosa vox ꝓpli magis clamat in rebus notoꝛijs esse verū q̄ in notorio actus trāseuntis regrunt poſtea,pbationes plang,vt.C.de offi.rec.puin.l.iuſtiſſimos.ꝛ odo iudiciarius. ar. eē de iudi.c.ebibita.saluo eo qō no.insti.ō publicis iudi.i ꝓin.ꝛ no. in.c.ſi.de foꝛo cōpe.in nouella lib.vj.Si aūt iudex vult ingrere ꝛ singulares ꝑsonas opꝛ q̄ fama ſpāliter sit ꝛ eos nō admittunt per ꝓcuratoꝛem ſi causa exigat detentionē seu carceꝛes ꝑsone.vt in.c.eos q.de sen.excom.li.vj.Et aliq̄n ista detētio est arbitraria:aliq̄n necessaria ſi qualitas pene sit ꝑsonalis.Sed nunqd fideiuſſores possunt se obligare ad pena coꝛporalem.Et quid de obſidibus dic vt no.ggiij.q.vj. cuz homo.ꝛ dic qō no.de iureiurā.Sed de cōſuetudine in quibuſdam locis seruaf cōtrariū que cōſuetudo habet potestatē in ſanguine hominis.ff.de extraoꝛ.cri.l.ſeculari.ſ.ſunt quedā.Bal.

f ¶ Quodcum ſuperfluum.Hic dicit ꝙ impatoꝛ in ciuitate vel ꝑatu nō debet facere ſuperfluā moꝛam in damnuz ciuitatis vel ꝑatus seu terri toriꝫ p que trāſit.Et est ratio.qz vere impoſſibile est quin egitus eius dāna inferat.vt.ff.loca.l.eꝝ conducto.§.ſed ſi labes.ver.idēqꝫ.

g ¶ Superfluam.ar.C.de meta.l.deuotam.ꝛ in auf.de queſtoꝛe.§.ſi verō foꝛsan.Sed quando dicaf moza ſuperflua:Rñ.iudicio ecclesie populi vel ſi ibi mozef vltra ſex menſes.ar.C.de cēſtis.l.ſi.odo.vel arbiboni viri.vt.ff.de verbo.oblig.l.cōtinuus.§.cui ita.ꝛ.ff.ad ter.l.ij.§. ſi mater.ꝛ.l.j.ff.de ſuperficiebus.Bal.

h ¶ Ciuitates.Hic dī ꝙ licitū est vniuersitati ſocietatis seu ipſis societatib⁹ ciuitatis murare ꝛ extra ciuitatē munitiões ꝛ fortalitia facere.

b ¶ Murare.Hic est tripleg ſra.als murare vel munire vel mutare:ꝛ quelibet

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

q̄libet bona ẽt.ꝛ est sic.ff.de operis publicis.l.de operib⁹.C.de edict. prin.l.ꝑpuincias.ff.de rerū di.l.sacra.ꝑ.pe.in auc.quo ops ẽpos.ꝑ.si qs apparuerit.in fi.aīs aūt nisi iussum haberēt a ꝓncipe ꝑ facere non ꝑt.ar.C.de oper.pu.l.si qs.ī.l.nemo iudicū.ꝛ facit ad id qđ no.ꝑ.eo. ꝑ.nos romanoꝝ impato: ꝛc.in fine illius gl.ī.fine ꝓfinitione tpis ꝛc. Odo.C.de sacrosanc.ecc.l.ad instructionem.Bal.

a ¶Item societatem. Dicit ꝙ ciuitates q̄ venūt in ista pace ꝑt fedus ꝛso cietatez q̄ inter se habent manutenere ꝛ etiaz renouare toties quoties eis placuerit ꝛ eis videbit expediri. Cōuenticule b cōcedunt: de iure aūt cōi ꝓhibent. vt.ꝑ.de pace tenē.ꝑ. ꝙenticulaꝝ.C. de epi.ꝛ cle. conuenticulam.C. de his q̄ ad eccle. cōsu.l.denūciam⁹. de pa. sacra.l.i.in aut. de iurisdi. circa princ.C. de sum. tri.ꝛ fide catho.l.ij.ꝛ de bere.l.nuncꝛ.ꝛ hec societas a principe approbata est hic. Ideoq; licituz est eis societatem seu cōuenticulam tenere ꝛ quotiens voluerint renouare: vt h.ꝛ ar.C.de iudeis.l.ij. Sed nunqd aliā societatē poterūt ꝑbere cum aliis ciuitatibus cū qb⁹ nulla societatez habebant: ſñ.nō. cū dicat iste teꝝ. quem nunc habēt ꝛc.ꝛ facit.ꝑ.eo.ꝑ. pacta inter ciuitates. Odo. Quero facta est liga iter duas ciuitates p quinq̄nium duratura. vtrū si post quinq̄nium ꝓstant sibi mutuos fauores intelligaī liga tacite renouata: videt ꝙ sic ficut dicimuꝰ in cō tractibus rerū. vt.ff.loca.l.item querit.ꝑ.g impleto. Cōtrarium dico nisi renouentur expresse: vt hic.ꝛ est arg.C.loca.l.si cū bermes. ꝑsertiꝫ si fiunt cōtracta ꝓius ꝓstipulationē: q̄ stipulationes verba desiderāt. Similiter in cōtractibus in q̄bus requirit scriptura non sit tacita renouatio. vt in dicto.ꝑ.qui ipleto. Itē nota q̄ iste teꝝ. loquit de renouatione volūtaria. sed aliq̄n fit renouatio necessaria. vt in cōtractib⁹ emphyteoticis ꝛ feudalibus vt no.C.de sacrosan.eccle.aut.ꝛ que.

b ¶Pactiones. Hic ꝺr q̄ pacta inita timoꝛe impatoꝛ vel p impressionem nūcioꝝ suoꝝ sunt irrita ꝛ cassanda: nō ergo imperator pōt inferre metū sicut q̄libet priuata ꝑsona. Itē nota q̄ illud qđ fit p metū ꝑne cipū nō valet. dicit ſpe. q̄ inducī nō debet nouitas in bomagijs: vel in actis fidelitatis. vt i ſpe. de feu.ꝑ.q̄ñ. vñ. ego talis iuro. dicit Joā. an. q̄ indebita feruitia ꝑsumunt a dñis p metuz; extorta. in.c.i.de ꝓscrip. lib.vi.in nouella. Et ꝺ potestates ꝑsumit. C. de testa. l. nolumus. C. de fundis limi.l.i.lib.ꝙ.ꝛ. C. de oī agro deser. l. qui per potentiā. ꝑsertim erga rusticos. C. ne rusti. ad vllum ob. ꝓuo. l.ij. nota tū q̄ nisi volūtas condescendat compulsioni non pōt cogi. C. de bere. insti. l. iij.

c ¶Assentur. Sed an ipso iure vel demū opposita exceptione? Respō. ipso iure. vt.ff. quod me. causa. l. simile. ꝑ. fedes. Tu dic vt no. ꝑ. de pa. iura. fir. ꝑ. item sacramenta.

d ¶Pro infectis. Facte ẽm fuerūt cōtra legē ꝛ q̄ cōtra leges fiunt pro infectis habētur. vt. C. de legi. l. nō dubiū. ꝛ. C. de sacrosan. ecc. l. iubemus. ꝑ. sancimus. Odo. Sz an cōtractus ꝓncipis habeat vim legis. vt.ff. de pub. l. cesar? Rñ. sic quia caret vitio. sed hic non caret vitio. q̄ est cōtra ius naturale: vel saltē ꝙtra bonos mores. Et no. būc. ꝑ. valde cōtractus q̄ tota die fiunt cum dñis terraruz. Sz nūquid de rebus ꝓponitur actio q̄ metus causa ad rescindendū: Rñ. nō. quia nō est coram quo agatur. Itē quia metus ꝓncipis est quodam mō vis ꝓcisa que omnino tollit consensum: ꝛ adde qđ no. Jnno. eꝙtra de renū cia. c. ſuper hoc. ꝛ ibi ponit quid qs habebit ꝓbare in huiusmodi iu dicijs: licet em̄ digerim q̄ nō est coraꝝ quo agaī de facto: tamē de iure si imperator facit iniustitiā potest adiri papa per ſupplicationem vel denūciationem. vt eꝙtra de ꝓba. c.i.

e ¶Pacta. Dicit hic q̄ ex speciali clausula ꝓmissa subijcitur genera lis. ſic. ff. ad. l. aquil. si seruus seruū. ꝑ. inquit ley. ſic ecōtra. C. de sa. san. eccle. l. generali. ꝛ. l. illud. ꝛ. l. sancimus. ꝛ dicta. l. si seruus seruum. ꝑ. ruꝑſſe. Do. ff. de postulan. l. i. ꝑ. hoc edicto.

f ¶Cōmuni. i. tota vniuersitate: quia tota vniuersitas cōe appellatur. qđ aūt dicit ab aliꝭ. ſingularibus ꝑsonis ꝓ ꝓuato facto fuo. Odo.

g ¶Ita tamen. Jsta dictio habet determinare precedentia. Odo. ff. ad treb. l. lucius. ꝑ. que habebat.

h ¶Personaꝭ fictum. Differentia est inter fictuz ꝛ seruitiū sicut iter pecuniā ꝛ censum ꝛ operā ꝛ aliq̄n fictus appellaf census. C. de dona. l. censualis. de acqui. rer. do. l. q̄ que quisq̄. C. sine cēsu vel reliquijs. l. oēs. Et an quicūq; non soluens cēsum tēpore a iure statuto perdat rei dominiū. Dicendum est q̄ sic. si ille cui debet cēsus soluī habet directum dominiū rei. vt. C. de sac. sanc. eccle. aut. qui rem. huiusmodi. sec? si prestant in signū alteri⁹ subiectiōis de re ꝓpria. vt no. Jnno. de reli. do. mi. C. ꝙstitutus. ꝛ facit optime. C. de fundis patri. l. fundi. possessione tū nullus ꝑdit donec ejiciat foras. vt no. ff. ꝓ socio. l. cū duob⁹. ꝑ. idem rūdet. Et q̄ nō renouat ab eccīa videt iuri suo renūciare. vt no. in. c. j. de ꝑca. in nouella. ꝛ. j. eo. c. ego iuro. ſ. q̄ñ venit ex necessaria ꝙsequētia precedentis contractus.

i ¶Snīe q̄z. Et iste. ſ. est valde no. ad exititios terarum: vt ſciam? q̄ ꝓcessius facti cōtra eos rescindātur eis ad ciuitatez reuersis ꝛ q non. Adde qđ no. in. c. j. de cleri. nō resi. li. vi. in nouella. ꝛ l. c. statutū. de rescrip. eo. li. tangitur de istis exititijs. ꝛ si qđe lz nō per se tñ ꝑ procuratoꝛe potuerūt cōparere citatio arcta eos fecerit cus si nec ꝑ se nec ꝑ procuratoꝛem: q̄ nullus audebat tanḡ ꝓcurator cōparere. vt. ff. ad trebel. l. de etate. ꝛ in. c. pastoralis. de re iud. i. clemē. ꝛ i. c. bone. de cle. ꝛ si erāt bāniti omnib⁹ bonis eis ademptis iudicia non tenent. vt. l. si cōstante. ſ. fi. fol. ma. q̄

nudi egularunt. vt. ff. de capi. di. l. tutelas. ſ. si libertate. ꝛ cōpromissa soluunt. ff. de noua. l. quoties. ꝑ. fi. q̄ habentur ꝑ mortuis. C. de bere. insti. l. j. ꝛ facit qđ no. in. l. ad cognitionē. ff. qui. ex cau. in pos. ea. in gl. que dicit. Nota hic ꝓ o bānito ꝙ de sententijs latis ex cōpromisso facto inter exititios extrinsecos. Rñ. tales snīe valent ꝑ rebus compromissis. sed extra cōpromissum non valent etiam si pōt compromissuꝫ nominatim emologet laudū. nam egꝑsse dicit decretalis q̄ nō pōt emologari laudū fuꝙ quo non ꝓcedit cōpromissum. extra de cōsr. vti. vel inuti. c. examinata. ad qđ facit. ff. de peculio. l. iij. ſ. si ſeruꝰ. ꝛ qđ ibi no. ꝓ Sul. de cu. ꝛ est ratio: q̄ est ordo substantialis quersus. nam vbi nō ꝓcedit notio ibi sententia nō ꝓcedit nec valet auctoritate partiū ordine ꝓtermisso. vt. C. de sen. ꝛ interlo. om. iudi. ꝓlatam.

k ¶Sed leges ꝛ cōsuetudines. arg. q̄ si causa est cōmissa fm leges ꝛ cō suetudines terrarum terminānda q̄ potius ꝺz terminari fm bonas cō suetudines q̄ fm leges. Et dictio ꝛ significat bonitatem arbitrij ꝛ nō merū ius cōmune. de eo qui mit. in pos. cum veniſſet. ꝛ vide ꝺr. C. de testa. mili. l. captatorias. Ly.

l ¶In irritum. ſic. ſ. eo. ꝓuilegia. causa enim baruz sententiarum seu discordia ea sublata cessare debet earū effectus. ſic. C. de epiſ.ꝛ cle. l. generaliter. ff. de excu. tuto. l. cum ex oratione. ff. ꝓ socio. l. exactione. ſ. alicuius. debent enim omnia pacis tēpore in pristinū statum restituui. ar. eius qđ de redhibitiōe dicit. ff. de edil. edic. l. redhibere. ꝛ. l. facta. ꝛ de alie. iudicꝝ mu. cau. fac. l. quia. Odo.

m ¶Possessiones. possessiones amisse tempore guerre que ante tēpus guerre possidebant debēt restitui possessoribus ꝛ si eas recuperassent ꝺz eis defendi nisi essent possessiones q̄ pertinerent ad imperium de quibus ꝺz stare dicto arbitroꝝ electoꝝ. Et nota q̄ nō dicit hic de eligēdis arbitratoribus: quia nemo trāhigere vel amicabiliter cōponere cōpellitur: q̄nq; tamē in arbitratoꝛe potest compromitti ꝛ nō in arbitrum vt sup decimis ꝛ aliꝭ spūalibus. vt no. in. c. ſi pater. de rerū permuta. in nouella. Nota q̄ tempoꝛe guerre licitum est recuperare p vim ablata. no. de cōseruatoꝛio possessionis facit. C. de carbo. edic. l. j. Nota q̄ arbitri eligūtur in causa imperatoꝛis q̄ habēt cognoscere de regalibus. Nota de verbo assignantur qđ signi. i. declarentur ꝓtinere ꝛ de facto ponatur in possessione si non est.

n ¶Cum fructibus ꝛ fine dāno. Nota q̄ fructus ꝛ damna ponunt vt diuersa. ꝛ fic nō, ꝺicitur damnum dare qui tanḡ possessoꝛ percipit fructus quod tene imenti.

o ¶Restituanf. hoc nisi ablatio iuris se posset teneri in causa ꝓprietatis: tunc enim restitutio impeditur. vt. j. c. ſ. fi qui. Et caue quia bic dicit de ablatorib⁹ seu ſuaſoribus q̄ non sunt de societate. Sz ego idē puto ꝛ de bis q̄ sunt de societate cū in dicto. ꝑ. si q̄ generaliꝫ loquatur ꝛ nō specificet an de societate vel nō. sic ergo generaliꝫ ꝛ idistincte debent itelligi. vt. ff. de publi. l. de ꝑcio. ꝛ intelligēdū est ꝓmotoꝛe. in hoc casu idē statuisse in suis qđ in aliꝭ. ꝛ idē in aliꝭ qđ in suis cā eqlitatis bincinde seruāde. vt ar. ff. de arbi. l. si cum dies. ꝑ. fi. C. de fruc. ꝛ liti. expē. l. fin. C. de ꝓpi. sacro. scri. lib. q̄ñ. ꝛ. ff. mā. l. iij. in fi. ꝛ. C. cōi diui. l. penul. ꝑ. fi. ꝛ ar. ff. famil. hercif. l. in hoc iudicio. odo. Et no. q̄ istis restitutionibus q̄ fiunt vigoꝛe capitulorū pacis obstat exceptio dolo facis qđ est no. dignū. Sz quid si quis nesciat dicere finēs suaꝝ possessionum? Rñdeo. sibi imputet: q̄ nemo sibi incertus esse debet q̄tū possideat. vt. ff. de vb. sig. l. subsignatum. ꝑ. fi. per Accur.

p ¶Recuperauerit. quoquo modo. odo. Et sic no. q̄ tpe. guerre licituz

est recupare q̄litercūq;.Et qd si vn⁹ recuperat alij ablata dic.vt.ff.de cap.l.si qs i bello.Si qs p̄didit bona culpa sua p̄nabilis vt si miles p̄didit arma nō recupat.ſz si latrocinio vl̄ virtuose pugnādo tūc recupe rat q̄libet recuperāte salua ꝯsuetudine armoꝝ.eo.ti.l.ij.p Dy.Sz q̄lit̄ pbabilē possessio:Rñ.pbata detentiōe corporali.nā q detinet p̄sumit

sideat nisi p electos arbitros ad cognitionem[a] regaliū nobis assignent.Opizoni marchioni omnē offensam quā nobis vel alicui parti nr̄e fecerit postq̄ in societate fuerit vel p se vel p aliquā p̄sonā cū societate vel defendēdo aliquē de societate.imperiali clemē tia p nos ⁊ nr̄as p̄tē remisim⁹ ⁊ in plenitudinē nr̄e gr̄e cū repetim⁹ nec p nos nec p interpositā p̄sonā p̄ preritis offensis sibiv̄l parti ipsi⁹ aliquā inferem⁹ licentiā lesionez vel coactionē ap̄li⁹ eā iurisditionē quā mediolanēses exercere cō sueuerunt[c] in comitatib⁹ fepzū ⁊ martexane ⁊ burgarie et in alijs comitatib⁹ exceptis locis q̄ pgamēses noie nr̄o tenēt inter alduā ⁊ olcuz excepto romano veteri ⁊ bariano ⁊ eā quā mō exercēt libere ⁊ gete habēāt ⁊ possideāt[d] sine p̄tradictiōe nr̄a ⁊ successor[e] nr̄oꝝ rū saluis pactis ⁊ datis ꝯcessiōibus in suo roboze durātib⁹ quez mediolanēſ.p cōmune feccerūt ci uitatib⁹ pgamo nouarie ⁊ laudo: nec p hanc concessionē ledendis: necvllum p̄iudiciū fiat iuri aut cōsuetudini aliculus ciuitatis so

f ¶ Saluo.ff.fami.hercif.l.item labeo.§.j.

g ¶ Alque lambri mediolanēſi.pone.Inter duo castra erat questio de ductu aque publice ⁊ fuit inter se lata sententia.demū imperator⁹ con cessit mihi vnū de illis castris:nunqd teneo:feruare illam sententiā? Et vſ q̄ fic:q̄ castrū trāfit i me cū suis vtilꝫ suaq̄ causa:p̄sertim cū

cietatis p̄ter dictas cōcessiones. Pacta inter ciuitates societates quondā facta nibilominus firma ⁊ illibata p̄manant: nec aliquid intelligat acquisitū mediolanen sibus in episcopatu laudensi p̄ter dictas p̄cessiōes saluo[f] iure aque labzi mediolanensibus[g] si qd būt vel in pedagio.Oēs[h] de societate qui fidelitatē nobis iurabūt in sacramēto fidelitat⁹ adūciēt q̄ pos sessiōes ⁊ iura q̄ nos habem⁹ i lō bardia ⁊ possidem⁹ extra societatē iurabunt bona fide nos manutenere hi op⁹ fuerit:⁊ cū sup hoc p nos vel p certū nūciū nr̄m fuerit requisiti:⁊ si amiserimus recuperare ita videl;q̄ finitime[i] ciuitates obnoxie sint p̄incipaliter ad hoc faciendū:⁊ si opus fuerit alie teneant[k] ad cōpetēs auxiliū p̄stā dū ciuitates q̄ sunt extra lombardiā in suo cōfimo silr̄ tenēāt[l] facere. Si q̄ vō[m] ciuitatū ea q̄ in conuētiōe pacis ex parte nr̄a statuta sunt nō obseruauerit cetere ciuitates cā ad id obseruādum bona fide cōpellāt[n] pace nibilomin⁹ in suo roboze p̄manēte. Nobis aūt intrātib⁹[o] lōbardiā sodrū ꝑsue

b ¶ Omnes. Hic dicitur q̄ illi de societate debent iuuare imperatorē ad manutenēdu⁹ iura sua ⁊etiā

conseruandum ſcz pro posse:⁊ p̄sertim ciuitates finitime:⁊ que sint magis ꝑpie iura:vt sunt inco:pozales res que nō dicuntur possideri sed quasi possideri.vt.ff.de acqui.re.eo.l.seruus.§. inco:pozales.ff.de serui.rusti.p̄edi.l.si edes.in fi.ff. de actio.l.j.§.fi inter.⁊ hoc est q̄ iurant ciues vt ciues.Odo.

i ¶ Finitime.id est confines seu p̄opinque illis locis in quib⁹ sunt possessiones que cepte sunt turbari.

k ¶ Teneantur.subaudi si posit opus erit.quod dic vt.C.de sacrosanc. eccle.l.neminem.

l ¶ Teneant.subaudi si opus fuerit.Odo.Ho.bonam glosellam.Bal.

m ¶ Si qua vero.Hic dicitur q̄ si aliqua ciuitas de dicta societate lōbardie nō seruat statuta pacis cetere ciuitates de societate cōpellent illaz ad obseruandā bona fide.Jn teg.ibi:bona fide no.q̄ bona fides debet seruari cui interdum nō cōgruit de iuris apicibus disputare. vt.ff.man.si fideiusſor.§.quedam.Et est arg.q̄ omnes contractus qui fiunt cum p̄incipe habeant naturam bonefidei ꝯtum.

n ¶ Compellant. Sed qūo faciendo guerram:vel obsidendo ciuitatez vel dando repſalias:Rñ.forte sic.Sed cōtra p hunc teg.nam hic dicit bona fide cōpellant.hac bona fide nō videtur compellere aliquo p̄dictorum modoꝝ:nā bona fides est contraria dolo ⁊ fraudi.vt.ff.p soc. l.iij.in fi.⁊ in p̄dictis plerūq; hec vr̄santur.⁊ q̄ discordie sunt sedāde ⁊ remouende.vt.ff.de lega.ij.l.cum pater.§.dulcissimis.⁊ quia omne beneficium decet esse perpetuum . vt.C.de ꝑcu.mu.l.antepe.⁊ quia p pacem discordie sopiuntur.vt.C.de cadu.tol.§.ita.in p̄n.etiā q̄ pace videtur nasci discordia quod esse non d⁹.vt.C.vnde vi.l.meminerint. Sed forte his non obstātibus possunt p̄dictis modis compellere:nec eñ videtur dolo facere cū alterius fraudem egcludant.vt.ff.de leg.ij. l.cuz pater.§.ytio.⁊ q̄ pag fingitur ei nō cōcessa:quia aduersus pace statuta venire non timuit.arg.ff. de mino.l.augilium.in p̄n. Vel forte posset dici q̄ accipiātur hoc casu obsides.vt ar.ff.de iur.fil.l.duos.ff. eg qui.cau.ma.l.necnon.§.j.⁊.ff.de testa.l.obsides.Odo. Hic q̄ procedent illis vijs ⁊ modis quibus videbitur eppedire.arg.vt lite non cōtest.quoniam frequēter.§.fi.adhiberi enim debent illa remedia q̄ ma

o ¶ Nobis iurantibus.Hic dicitur q̄ quando imperator⁹ intrat lombardiam debetur ei feudum regale ⁊ consuetuz ⁊ vie ⁊ pontes aptari ⁊ aptate sufficienter in eundo ⁊ redeūdo:⁊ quod debet habere mercatum sufficiens p̄z se ⁊ suis.Et hic determinatur questio de gualdana formata

olīz.de pu.p Jnno.q̄vis. q.j.pōtifices.p archi.⁊ in c.ij.vt lite pen.i nouella. nisi cōstet aliuz possidere cūq; p̄sonā.vt apparet in p̄dictis.ll.⁊capitulis.Ali nota frustra B i modū p̄ uilegij huic cōcedit.Sed attente q̄ si recte ſpicias non ꝺ remittere nisi offensaq̄s fecit postq̄ fuit i societate.Et sic puto q̄ si feudum haberet a p̄nci pe ⁊ añq̄ esset i societate culpā aliquam cōmisisset ꝑpter quaz amittit feudū q̄ bñ amiserit feudū ⁊ culpa illa nō videat remissa p hāc pacē iz vi deaf.ꝺ id q̄ dicā.ſ.progi. ibi:p preteritis ⁊c.q̄si videant remisse oēs culpe ⁊ offense facte siue anteq̄ cēnt in societate siue poſt essent cōmisse.Sed certe nō est verū:naz nō sic intelligit in preteritis. naz idē vult dicere ac si dixiſſet p̄dictis.Jdoc etiā idi cat quod ibi ſtatiz sequit vel parti eius ⁊c. Odof. Jlec est nouum maleficiū p ſeuerantiā tpe guerre remissuz facinus videri. nā inſpicit tps quo delictū nascit.ff.de iureiu.l.q iurasse.ſ.fi pr̄.⁊.l.eum q. ſ.i popularib⁹.de furt.l. inficiēdo.ſ.infans.C.de testa.cū antiqtas.in p̄in.⁊ ar.in.c.j.§.de feu. guar.Quomodo si testis dixit q̄ fuit ante guerrā vtrū probet q̄ fuit ante originem guerre ⁊ videtur q̄ nō quia equiuocus est sermo iste cū possit intelligi ante guerrā ſcz finitam.l.ij.ſi cer.pe.p Bar.Truffa est ois intellectus est extraneus q̄ nō ſonat in auribus vulgi.vt extra de ſponſa.c.eg literis.⁊ ideo intelligitur ante originem guerre.

a ¶ Ad cognitionem.Ho.q̄ arbitri electi ad cognitionem videnꝫ electi ad decidendum ⁊ ad signandū:vt hic.⁊.ff.de procu.l.qui procurator⁹ dat.fecus in electis ad cognoſcendū ⁊ referendū.q̄ nō possunt causam decidere.vt.C.de offi.pfec.auguſt.l.ordinatorum.

b ¶ Coactionem.vel coertionem vel coirectionem.Od.ista tria sunt quasi ſynonyma.

c ¶ Ampli⁹ ſlueuerūt.fume illud q̄ est longe.j.⁊ eā quā mō exercent.

d ¶ Possidēcant.Ho.iurisditiones possideri id est quasi possideri.vt.j. eo.ſ.ois.⁊ non vitia verbum impꝛopꝛie positum.vt.ff.de iureiurā.l. sed ⁊ si possessori.ſ.sed si rerū.q̄ debet intelligi ſm sanum intellectuz ⁊ probatur possessio iurisditionis per egercitia quibus quis est ꝓsus liberis ⁊ quiete.teg.est hic notabilis.

e ¶ Successoꝝ nostroꝝ.dicūt quidaz hic videtur Jmperator⁹ iniungere successori suo vt hoc idē faciat quod quidem esse nō potest.vt.ff.ad trebel.l.ille a quo.ſ.tempestiuū.⁊.ff.de manu.l.apud cū.Sz certe nō est verū.Sed ita debetis intelligere literam istā q̄ habeant sine cōditione successorum nostrorum.Si eñ successores nostri ꝺicant nō habebūt.vel ꝺic ſimpliciter vt iacet.arg.C.de fen.⁊ interlo.om.iudi.l.post ſniam.⁊ sen.rescin.nō pos.l.j. Prima placet cum Jmpatoꝝ pdecessoris sui fcm abzogare posſit.vt.C.de veteri iure enu.l.ij.circa p̄n.Odo. ⁊p hoc determinatur q̄stio quam formaz ly.C.de legi.l.digna vox.⁊ sic p cōtractū nec alio modo p̄ncips pōt regalia cōcedere in p̄iudiciū successoꝝ:quia ſicut nō pōt materiā eoꝝ subuertere ita nec minuere. vt.ff.qui ⁊ a qui.l.ſi optio.non enim ꝺz vni in alterius dānum succurri.vt.ff.de minoꝝ.l.in cause.el primo.in p̄n.⁊.ti.l.augiliū.in p̄n. Odo. nec est boni p̄incipis vnū altare cooperire ⁊aliud discooperire.vt.C. qui po.in pig.ba.l.affiduus.§.cgceptis.nec p̄uilegia vni concessa alte ri dare.vt.C.de ſilentiarijs.l.decurionibus.lib.xij.Et si p̄nceps cōcesſit alicui beneficiū p̄ioz tempoꝛe potioz est in iure.ar.ff.de aqua plu. arcē.l.cōcedendo.⁊.ſi qui fuc.tene.c.j.col.g.Et hec faciunt ad ꝯcessiones quas facūt p̄incipes de aqs publicis q̄ semp videantur reſerua ta iura ⁊ cōmoditates eius cui prima concessio facta est.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

tomata per gl.C.de sac.san.eccle.l.neminē.nam gualdana imperatoris non dꝫ auferre res aliorum sed dꝫ emere nisi forte deficeret sibi pecunia.vt.l.ij.ff.ad.l.rhodiam de iac.vel nisi rustici adeo foret tenaces ꝙ nollent eis vendere victualia.vt no.

a Alias pontes.t ab hoc restitutionis onere nemo egeusat ꝙ dic. vt.C.de sacrosan.eccl.ad instructionem.

b Sufficiens. non dicit sufficietissimus sic ꝙ sufficit aliqd sufficiēter pstari licet non sufficietissime pstet.fic.ff.de edili.edic.l. si quis venditor.t.l.sciendum.ꝯ.allud.D dof.restituat hoc nisi i cā principali iure se tueri possit posſſor.nā tunc ipedit restitutio vt sequit ꝙ qdē est ꝫ alia iura.nā t si qꝭ ius bēret p ingressus violētū amisisset.t tñ restituere tenet ei cui p vim abstulisset vel occupasset.vt.C. vñ vi.l.si qs i bāta.t l lombar.de iuasionib⁹.l.fi. Et ꝙ iuasionis restitutio nō sit ipediēda.pbat in lombar.de off.iud.l.legatio. Sol.hoc est ꝫ cōia iura.t spūale est cū i modū pœni legi nō ꝫcedit hoc tñ bodie non ꝫuat.Vel dic aut inuasor iuadit sua aucte aut cū iudicꝫ aucte. Pri mo casu locū vēdicāt sibi ꝫia iura.Scōo casu seruat qō bō.t hoc forte casu loq pōt ꝫ lex fiue precedēs.Odo.Adde ꝙ spoliatus si ꝫ ius petit sere stitui ita ꝙ exceptio obstet ipsi possessorio nō est fienda restitutio vt hic.t in.c.constitutus de filijs ꝓbr.p Jnno.nā ꝙ expisse iniustū petit inepte agit. vt not.in.i.de of.vica.p Jnno.Si vero nō apparet de iniustitia petitionis fiquidē excipiens est p iudicē t partē admissus ad excipiēdꝫ videtur p ꝫsequēs admissus ad ꝓbādū.vt no.Jnn.in.c.cū veniffet.de testi.Si autē nō est admissus tūc refert aut allegat spoliatio aut dol⁹ sine spoliatione.Primo casu nō admittit exceptio dolo facis. Scōo sicut.C. vñ vi in.l.cum quereba.t ita intelligit qō no.ff.de iudi.l.si de vi.t.C. de agri.t cēsi.l.si coloni.lib.xj.t extra de resti.spo.c.j.

c In oī decimo anno.in oī decimo anno fidelitates sunt renouāde.

d Renouabūt.hoc fit ꝑpter iuuenes ꝙ ꝑpter etatē nō debebāt iurare t mō puenerunt aliqui ex eis ad eam etatē ꝙ iurare tenent t ꝑpter senes ēt ꝙ iurauerūt ꝓ tpe t mō rōne etatis iurare nō debēt.fic.ff.de iure.fir.circa pn.Sz bodie hoc nō seruat.odo.Nota ergo ꝙ ꝑpter mutationē etatuꝫ sit renouatio fidelitatis.q; etas naturalr variat.vt no.C.de in iteg.resti.mino.l.si minorē te.t extra de ꝓba.i pītia.vñ ex ꝑterita minori etate nō ꝑsumit in pñti.qz non est qd stabile.vt.ff.ad.l. fal.bēditatū.nisi tps pñs est cōiunctū ꝑterito.arg.huius litere.

e Si qui ex parte nostra.Nō.ꝙ expulsi si sunt restituendi ad suas iusta possessiones de iustis:sec⁹ ergo si iniustis.odo.bic cadit gl.signata.ff.in.ff.oēs.que dꝫ rescribi sup verbo restituatur.

f Juramēto.Nō.ꝙ ꝓ iuramentū ꝑceditur dispēsatiue. Sed an hoc iuramentū teneat puto ꝙ nō cum sit cōtra diuinam t humanā legē. Unde diuina pagina dicit.nō cōcupisces rez proximi tui.ad qō est.ff. de iusti.t iur.l.iustitia.t iuramētum contra.l.factum nullius est momenti.vt.ff.de pac.l.iurisgentiū.ff.t ꝙaliter.C.de legi.t cōsti.l.nō duꝫ bium.in fi.C.de nup.auf.ꝙ eis.arg.extra de iureiurā.c.intelleximꝰ.ff. de leg.j.l.fi quis inquilinos.ff.fi.Odo.

g Succedere.vt soluatur rei estimatio.odo.quod est ꝫtra ius cōmune ꝙ inuasor nolēte domino liberetur rei estimatione ſoluendo.vt.ff. de rei vendi.l.nec quasi.Et no.pulchra verba arbitrium boni viri pro restitutione succedere.scilicet vt fatis feciſſe videat ille ꝙ ſoluit estimationem arbitrio boni viri tagatam.Et no.ꝙ in tota ista pace nō restituunt fructus qō intellige nisi essent exptantes in fundo ꝙ tunc non restituunt tanꝫ accessiones:sed tanꝫ ipsum corpus fundi:vt.l.fin.ff. penul.ff.que in frau.credi.dicit Accur.ꝙ nunꝫ quis lucratur fructꝰ nisi rem habere videat.ff.de regu.iur.qui actiōe. Jtē ait ꝙ infra tempus restituēdi sez qñ qs petit qō nō est nec fuit suus.ff.de lega.j.ſi quis bonoꝝ.ff.ſol.ma.l.ſi mora. Debitor lucrat fructus nisi tēpus sit appositū causa custodie.ff.de regu.iur.l.cū tps. dicit Accur.ꝙ speciale est in imperatore ꝙ possit auferre rē alterius.ff.ꝭ reg.iur.l.id quod nostrū.

h Nisi ciuitas astringatur iuramento. Nota ꝙ ciuitas potest obligari ꝙ iusiurandum:t sub iureiurando pacisci licet nō habeat animam:vnde hoc iuramētuꝫ referendū est ad animā ciuiuꝫ per ea ꝙ no.Jnno.extra de sentē. ex.co.c.graue.

i Cōsuetudine. Jnspicitur eñ regionis cōsuetudo .vt.ff.de fun.instru.l. cuꝫ delanionis. ꝯ. asinā.

k Jtem volentibus. Dic dicit ꝙ volens venire contra pacta non auditur:ergo si audientia denegatur exceptio pacti impedit litis contestatio.quod verum est ꝙ ſi pactū est iuramento firmatum vt hic.Idē si non sit iuramento firmatum sed sit factum lite pendente. Argu.ff. de pactis.l.tale pactum.ꝯ.quip;ouocat.t.C.de pactis.l. postꝙ liti.t C.de fide instrumen.l.tertia.nam cum sit renunciatum liti non potest denuo resuscitari.vt no.in.c.j.de lite ꝫtesta.lib.vj.in nouella. Deinde no.hic ꝙ ille qui per metum vult nihil vult.quod dic vt notatur.ff.ō reg.iur.l.ꝙ velle.

l Strata.Nō.de verbo strata.Ozolinus nobilis quidā de roma fuit tus est:alter vero Albericus fuit nominatus.Odo.

m Hanc igit.Cōmuniri.fic.ſ.c.ſ.pacem itaqꝫ.t dic vt ibi.odo.

n Omina vero.Prescriptam autem.vt hic patet.t.ſ.eo.in prin ci.ꝯ.nos romanorum imperator.tc.t.ſ. proximo.ꝯ. nomina vero tc.Certis tantuꝫ ciuitatibus hec priuilegia conceduntur.Quid

tum t regale q̄ solēt t debēt pstabunt t vias t pōtes[a] bona fide t sine fraude t sufficiēter reficiēt in cūdo t redeundo mercatum sufficiēs[b] nobis t nr̄is cūtib⁹ t redeūtib⁹ bona fide t sine fraude pstabūt i oī decimo anno[c] fidelitatis renouabūt[d] i his q̄ cas nobis nō fecerūt cuꝫ nos petierimus vel p nos vel p nr̄m nūciū. Si q ex pte nr̄a[e] de suis iustis possessiōib⁹ expulsi sunt restituant sine fructib⁹ t dāno:nisi in causa principali sue ꝓprietatis iure possit se tueri possessor. Si aluis ꝓximis⁹ cōcessionib⁹ t oēs offense eis remittātur eodē iure seruando bis q sunt ex parte nr̄a circa restōnem nr̄i ciuitas astringat iuramēto[f] vt nō restituat:q̄ casu arbitriū boni viri volum⁹ p restitutiōe succedere[g] t si q̄ controuersia[h] fuerit orta de feudo iter nos t aliū q sit de societate per pares illius ciuitatis vel epatus in q̄ desc̄dit agit ꝑ consuetudinē[i] illius ciuitatis in eodē epatu terminant nisi nos i lōbardia fuerimus:tūc eñ in audiētia nr̄a si nobis placuerit agitabit. Jtē volēt[ib]⁹[k] venire ꝯ pacta nō p violētiā facta t iuramēto firmata iter ciuitates t ciuitas societates vel ciuitatē t alias psonas nō audientiaꝫ denegabimus. Jtem nos restituimus stratā[l] veronē sib⁹ t noiatiꝫ recepimus ꝺ olinū in plenitudine gratie nostre tom nem offensam ei remittimus.

Hanc igitur ꝑm formaꝫ prescriptam t per mediatores pacis videlicet guilielmum epm disensem:Henricū marchionez sarnensez fratrē.Federicū de sylua benedicta:t Rodulphū camerariū nostruꝫ vna cum his bona fide intellexim⁹:t ꝑm tenorē quo eandem t pacē t cōcordiā iurari fecimus:t ꝑm q lōbardi cā bona fide itellexerūt in perpetuū ratā haberi t conseruari statuimus:t vt firma permaneant t inconcussa ꝑsentem paginā nr̄i impressione sigilli fecimus cōmuniri[m].

Omina vero ciuitatū quibus t gr̄am nr̄am reddidimus t prescriptā fecimus cōcessionē seu pmissionē:h sunt verſel leñ.nouaria:Ocdiolanū:laude:bergomuꝫ:brixia:mantua:verona:vincentia:padua:teruisiuꝫ:bononia:fauentia:mutina:regium:parma:placētia. Jstis aūt ciuitatibus t locis paceꝫ seruari volumus t gratiā nostrā reddimus ꝑscriptā aūt[n] cōcessionē seu pmissionē bis nō facimus videlz imole:castrosancti cassiani:bobio plete guarbadona ferotre:belu

ergo si aliquis in aliq̃ barũ ciuitatũ habitet ꝛ neget esse de natiõe ei⁹ ciuitatis vel alteri⁹ q̃ in hac pace cõprehensa sunt? Rñ. probare debet se habuisse originem in aliqua harum ciuitatuꝫ. vt. ff. de probatio. l. j. ſm vnam lectu. quam ibi dixi. odo. ꝛ ſm hoc nomen ꝛ beneficium ciuitatis forensibus ꝛ extraneis non prodest. C. de testa. l. ſi non quod tenementi nisi essent recepti i numero ciuium. vt. ff. de iure fisci. l. fed ſi accepto. nam alteri pacifici nemo potest cum ab eo manda tuꝫ non habeat iugta illud nihil ad nos de his que fortis sunt.

a ¶ Pacem. concordat. ff. de pactis. l. j. in prin. ꝛ in ſtitu. de iniur. ſ. ſi.

b ¶ In animã noſtrã. no. qualiter qs iurat p̃o alio in animã dñi. Ignij. dist. c. tibi dño. odo. pone cõſtituꝫ pcuratorem ad iurãdum de calũnia i animaꝫ meam: aduerſarius dicit q̃ eo cõparecat q̃ melius nouit factũ. Rñ. in iuramento calũnie non debet hoc vẽtilari. vt not. in. c. vlti. de iura. calũ. lib. vj. i nouella. Rũquid ille qui habet potestatẽ faciendi quicq̃ viderit egpedire õi bere arbitriũ volunta tis: vt q̃ ſic. ff. mã. creditor. ſ. luci⁹. ꝛ no. in. c. j. õ iura. calũ. li. vj. in nouel.

¶ Si autẽ. primo noiat principes/duces/ comites ꝛ baronẽs q̃ eꝫ vna parte pncipis vna cũ eo iuramento pacꝫ iurauerũt. Scõo noiat nũcios lombardo. ꝛ aliarũ ciuitatuꝫ et societatis eorum q̃ eꝫ aduersa parte iuramẽto suo pacꝫ roborauerunt. Tertio noiat ciuitates q̃ pacꝫ eꝫ parte pncipis vna cũ pncipe cũ lombardis pacẽ habuerũt. Quarto noiat nũcios lõbardorũ qb⁹ ĩuestitura ꝓsulat⁹ dedit. Quinto ipſiõne ſigilli ſui pacꝫ pnceps corroborat. Sexto apponitur tps ꝛ ãni dñi ꝛ idictio ꝛ anni Imperij ꝛ loꝯcus vt appareat vbi ꝛ q̃n data fuit hec. l. ꝛ hec ſcꝫ ad. l. illã. In noie. odo. et facit. C. de testa. l. omniũ. ibi dñ dicit iter tot nobiles probatasq̃ ꝑsonas.

Acta. hic habes argu. q̃ anni domini dies mẽſis ꝛ conſul et alia que in inſtrumentis apponuntur debeant poni in fine inſtrumentoꝝ vt ſ. de iure empby. in prin. quod credo verius. vt in auc. vt ꝓpo. nomen impera. in princ. ꝛ ſ. j. ꝛ. ij. ꝛ in lõbar. de epis. l. j. S3 nunquid inſtrumentũ vitiat ſi in fine hoc apponitur? dico q̃ nõ. nam in inſtrumẽtis nõ apponunt hec niſi vt conſtet de tempore cõtractus: ſed ſiue in principio ſiue in fine ponant nihilominꝰ cũ ꝛſtat de tẽpore eꝫ quo appoſita ſunt quare de iuris ordine nõ curatur ff. de ſolu. l. nec enim. odo. Sed nunqd vitiat inſtrumẽtũ ſi nomen imperatorũ ꝓpoſitũ nõ fuit vel nõ interceſſit tabellionis ſubſcriptio vel cõtrahẽtis: vel aliquid defuit eꝫ his que debẽt interuenire? Rñ. vtiq̃ tie tenete: ferrarie autẽ gratiam noſtram reddimus ꝛ preſcriptaꝫ conceſſionẽ facimus ſeu promiſionem ſi infra duos menſes poſt reditum lombardorũ a curia noſtra de pace ꝑſcripta fuerit. Hãc itaq̃ pacem[a] ꝛ concordiam ſicut preſcriptuꝫ eſt tam nos q̃ filius noſter Henricus romanorũ rex per camerarium noſtruꝫ Rodulphum iurari fecimus in animam noſtrã[b]. Hi aũt ſunt principes ꝛ nobiles curie qui preſcriptaꝫ pacem ꝛ cõcordiã p̃ ſe firmaꝫ tenere iurauerunt. Hermãnus monaſter epũs. Henricus cirnenſis electus citalinus curienſis. Abbas gotifredus imperialis aule cancellarius. Otto dux bauarie. Hedericꝰ dux ſuncenſe. Filius noſter Bertoldus dux zaermone. Bertoldus marchio biſtrie. Hermãnus marchio verneñ. Comes henricus dux ſe. Comes theopobus de lex chomiende. Comes ludouicus: frater cancellarij de olfeſtre. Rodulphus camerarius. guarnerius de lõbardia. cano. de minabere conradus pincerna.

Hi ſunt nuncij q̃ ex parte lõbardoꝝ q̃ pacẽ ꝑſcriptam ꝛ concordiã receperunt ꝛ in pñtia noſtra iuramento confirmarunt. De mediolano/guido de lãdriano pina monte. de Vicomercato adobatus bultraffus. guilielmus burrus. guercius de buzolla. alericus de bonate. rogerius marcellinus loterius medicꝰ. De brixia/obrãdꝰ de martinẽgo goezed de turbiado deſiderius iudex rodulphus de scipio. bocafiꝰ ỏ manerbio. albericus de capzino. De placentia girardus de artizone Jacobꝰ ſtrictus Hermãꝰ de carnocãpo iudex. de bergomo albertus de mapello attofician⁹ Joannes de piterigo. Lãfrãcus de monacha albertus attonis albertus albertonis. De verona cozus iudex vbertinꝰ de carcere valerianus. de castello martius de castello thodaldinus denicando thcoboldinus de naſcẽguerra. De vicẽtia. pileus iudex vbertinus. de fonte viua cardenarius marchus de pauliana. De padua/ iãfuxelarg. in aut. vt ꝓpo. nomẽ impera. ar. C. de fide inſtru. l. cõtractus. C. de cõue. fiſ. debi. l. fiſco. ff. de teſta. l. ad teſtamẽtum. ſ. ſi qs. ff. de trãſac. cuꝫbi. ſ. ſi ꝓtor. ff. de colla. bo. l. j. ar. optimũ. ff. de in iteg. reſti. l. dinus. C. q̃ teſta. fa. poſ. l. furioſum. in fi. Si enim q̃ ad rei ſubſtantiam modũ ordinem vel ſolẽnitatẽ ptinent obmittant q̃q̃ geſtũ fuerit vitiat. ar. C. ỏ Iben. cmp. l. emptor. ꝛ. l. pcũ. ff. de ꝓtrahẽ. emp. l. nec emptio. ꝛ. l. res. et. ff. de ac. ꝛ ob. l. in oĩb⁹. ff. locaꝫ. l. q̃ ad certũ. ꝛ. l. ſi tibi decẽ. ꝛ. ff. de ver. ob. l. j. in prin. ff. ſi cer. pe. l. rogaſti. C. de nõ nu. pe. l. cũ vltra. ff. de in. ẽphy. l. ij. C. de fabricẽ. ſi qs. inſti. de inuti. ſtip. ſ. ſi qs aliud. et. ſ. ſi qs alij. C. de ſen. ꝛ iterlo. om. iudi. l. platã. C. ỏ excep. rei iudi. l. j. C. de ap. l. noiatiões. Et q̃ ẽtiens plura interuenire debent vnũ interuenisſe nõ ſufficit. vt. ff. de oĩuo. l. ſi. cuꝫ ſi. Unde eſt argu. contra q̃ valeat inſtrumentum ita cõfectum. ff. de manu. vin. l. antepe. ff. de app. l. ſcio. ſed primum verius odo. Sed qd ſi apponitur ſolẽnitates tñ erraꝫ i vna: vtrũ tabellio põt. ꝓpria auctoritate emendare ẽgempluꝫ ſi erraui in die vel in appoſitione loci? Reſpondeo ſi eſt q̃ſtio ſup die vel loco non põt emẽdare nã rafura caderet in loco ſuſpecto. ſi aũt alibi vbi nõ pendet q̃ſtio tũc emẽdare põt ꝛ raderẽ reverbũ erroneũ ꝛ ponere verbuꝫ verum ꝛ no. C. de testa. ſi vnus. Si autẽ non erraui in ſolẽnitate inſtrumenti ſed in qualitate facti tũc poſtq̃ iſtruꝫmentũ eſt redactũ in modum ꝛ publicatum nihil ſua auctoritate emendare põt ſ3 o3 facere erroꝛe comperto de mãdato iudicis ſm Cy. qui ita not. ff. de ſtatu ho. l. impator. Vel dic ſi eſt talis erroꝛ qui noceat non põt emẽdare ſine iuſſu iudicis. ſecuꝫ ſi non officit partiq̃ partis non intereſt cuꝫ ꝛ ſine tali emẽdatione valeat inſtrumentuꝫ. vt. C. de testa. l. ambiguitatẽ. ꝛ. l. prepoſteri. ꝛ. l. erroꝛe. ꝛ. ff. de regu. iuris. l. ſi libearius. Illud conſtat q̃ alie ſunt ſolẽnitates inſtrumenti alie negocij. vt no. ff. de edẽ. l. j. ſ. editiones. in fi. glo.

d Si noie chriſti. idẽ bus. Ad hoc eſt. ſ. de forma fide. c. j. odo.

¶ Coronam. Poteſt ergo princeps deponi: vt dic. quod dic vt. ſ. no. in ſ. cum autenti. de forma fide. capi. alius. Odoſr. Si papa deponit Imperatorem dolo vel ambitiõe ſine legitima ꝛ arduacauſa depoſitio ipſo iure eſt nulla. nam ad eſſe exercitij hui⁹ iuriſditionis ſupreme circa ſtatũ temporaliũ papa debet procedere tanq̃ deus qui eſt veritas vnde requiritur cauſa: ergo nõ ſubſiſtente cauſa ceſſat iuriſditio. tenet cõſequẽtia per doctrinam Innocentij qui dicit q̃ quãdo cauſa requiritur tanq̃ fundamẽtum iuriſditionis oportet cauſam

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

causam esse veram ⁊ discussam als iudicium est ipso iure nullū: vt ipe no. extra de foro compe. in nouella. c. cuꝫ sit. ⁊ de rescrip. super literis. per Inno. de offi. delega. cum super abbatia. per Inno. Est ⁊ alia ratio qꝫ ecclesia debet vasallo vicem ⁊ de suo imperio non potest cuꝫ ledere immo papa se facit alienum a potestate si talem iustitiaꝫ nō reddit imperatori qui iurauit fidelitatē: vt in. c. i. de forma fide. coll. 3. ⁊ imperator: potest se defendere cuꝫ exercitu suo. de milit. vasal. qui contu. est. c. i. §. viterius. Unde cuꝫ papa Joannes. xxii. minaret regi Roberto de faciēdo mirabilia rex robert⁹ respōdit vos facietiꝫ ⁊ nos faciemus ⁊ me iuuabo B est ꝙ iurātes in sacramēto fidelitatis debent adiꝫ cere: vt. §. in pace. §. ordo. Odofredus.

a ¶ Bona fide. hoc suffi ciebat dixisse ⁊ licet nō diꝫisset sine fraude bona enim fides ꝺia est dolo ⁊ fraudi: vt. ff. p socio. l. iij. i fi. Odofre. ff. ō pac. l. iu. gen. §. fi fi fraudādi. ibi: bono intellectu. Nota ꝙ contractus debet intelligi ad bonuꝫ ⁊ sanum intellectum qō tene menti.

b ¶ Masculos. Excludit ergo seqtur femineū certis tamen ciuitatib⁹ hoc remittitur ꝙ sue ciuitatis homines iurare non faciant: vt. j. eod. c. §. hec sunt nomina.

c ¶ Ego iuro. Dic imperator: idem iurat ipse in aiam suam hic iurare facit: vt hic. ⁊. §. in pace. §. hic itaqꝫ. fi. §. de forma fide. c. tibi domino. Uel dic nō iurat idez sed ali⁹ in animam eius: vt. o. §. banc itaqꝫ. ⁊ hoc innuit L. prozi. ibi: inter nūcios. Uel dic ꝙ hoc est sacramentum qō fit p rectores ciuitatū qui fuerūt in parte principis. ar. §. eo. §. hec autē. sunt ciuitates ⁊ loca superius notata est iurarium qō fit per ciues ciuitatuꝫ societatis lombardie: sequētia vero sunt sacramenta rectorum ciuitatis lombardie seu societatis eozum.

d ¶ Scripto. fm hoc habes etiā hic argumentum ꝙ hec est leꝫ scripta qō dic vt. §. diximus. Odofredus.

e ¶ Precepta. Sed quomodo possunt ꝑcepta iniungere principi cum maior sit ⁊ minor in maiorem nō habeat imperiū: Rñ. vt no. ff. de iurisdi. om. iudi. l. est receptum. ⁊ sic imperator: potest per actum obligatorium conferre iurisdictiones contra seipsum pro bono pacis: vel dic verius vt modo dixi. Odo.

f ¶ Maior pars. qō enim maior pars facit tota vniuersitas fecisse videt: vt. ff. ad municipa. l. qō maior. Odofre. Hota ergo ꝙ illud qō facit maior pars collegiatoꝝ um seu confederatoꝝ um minoꝛi parte contradicente ratum quo ad omnes debet haberi ꝙ oēs collegiati redi guntur ad instar vnius corꝓoris quod est notatum ex his: scꝫ que pti nent ad totum corpus ligę ⁊ ille qui est nobilioꝛ ⁊ potētioꝛ in liga ille intelligitur superioꝛ: ad conuocandum alios. argu. ff. de fide instru. l. fi. ⁊ in. c. j. de maioꝛi. ⁊ obe. per Innocen.

g ¶ Triginta annos. Quid ergo erit finitis triginta ānis. Rñ. de necessitate ęꝫ integro est iurandū iꝫ hoc hodie non seruetur. Hō autem dicas tpe hoc elapso paceꝫ ampliꝫ non durare cū ꝑpetuo nō ad tp̄s hec paꝫ concedatur: vt. §. ea. l. §. banc ergo paceꝫ vsqꝫ ad fines. ⁊. §. nos romanoꝝ imperator. Odofredus. Immo ex hoc colligit a parte pacem hāc tempoꝛalē fuisse. nā perpetuū est qō triginta annis durat: vt insti. de perpe. ⁊ tēpo. actio. Odofre. immo ꝓma verio: vt. §. eo. §. in omni decimo anno. nam hec dictio in omni perpetuitatē tēporis demonstrat. Uel dic ꝙ tēpus adiꝫcit hic iuramēto imperatoris non cōcessionib⁹ ⁊ aliꝫs capitulis pacis: ⁊ hoc teneas. tp̄s em adiectus alicui determinabili determiat solū illud ⁊ nō aliud ad cuiꝰ determiatiōne nō est appositū: vt. ff. de ẜbē. ēp. l. q fundū. C. qñ di. le. ce. l. ex bis ꝓbis.

aut mētē seu coꝛonā ipeꝛijvel regni vel capitāt vl si sciuero aliquē feciſſe vel facere volentē ꝓme vel aliū ꝺño iperatoꝛi vel regi vt nūcio eius sine fraude manifestabo eis ⁊ adiuuabo honoꝛem coꝛone tenere ⁊ si ꝓdiderit recupare bona fide in cp̄atu ⁊ comitatu adiuuabo. Insup pacē ꝺñi ipa. fede. ⁊ filij ei⁹ regis ben. ⁊ sue partis facta cū societate lōbardie ⁊ ei⁹ socictatis sicut scriptū ide sine fraude ifra. xv. dies post iurata bono intellectu ⁊ sigillo ipeꝛa. sigillata obseruabo bona fide ⁊ sine fraꝰ ⁊ sine fraꝰ B iurare faciā oēs masculos mccū habitantes a. xvj. an. supza vsqꝫ ad. lxx. infra. xv. dies postq̄ iuratū habuero exceptis fuis. ⁊ q p me iurare nolucrint infra tertiā diē ipeꝛa. vel regi vel suis nūcis manifestabo per bꝛeue. Dc. clxxxiij. idictiōe. j. Ego iuro oibus ciuitatibus societatis lōbardie marchie ⁊ romanie ⁊ locis ⁊ ꝺño opizoni marchioni malaspine ⁊ omnibus ꝑsonis predicte societatis cōcessiones ⁊ ꝓmissiones atq̄ pacta sicut i scripto pacis inter nuncios ꝺñi imperatoris ⁊ rectoꝛes ⁊ nuncios ciuitatū societatis lombardie facto contineꝛ firmans teneoꝛe: nec ero in consilio vel facto vbi aliq̄ ꝓdictoꝝ minuatur alicui de societate: ⁊ si qua ꝑsona aut ciuitas vel

b ¶ Credētias vsqꝫ ad illū terminū. Ño. hic si tenes ꝙ hic sit iuramētū impatoris ꝙ impatoꝛ iurat credentias lōbardoꝝ ⁊ societas eozuꝫ: ⁊ ꝙ eas nō pādet ad eoꝝ ꝺetrimētū. Ide puto in lōbardis ⁊ eozū fautoꝛib⁹ ꝙ hic idē principi iurent cū magna secreta ab vniuersis ꝑerio debeantur: vt. C. de ope. publi. l. quicūq; locus. ⁊ secreta regis absconde bonū est: vt in lombarda de his qui secreta regis frauduleꝛ inquirūt. in fine. Secreta enim domini subditis sub merito cōmittuntur: vt argu. C. de proꝓi. sacro. scri. l. proximos. et ꝙ iurent habes ar. extra de iureiuran. ego enim eps. ⁊. §. de noua forma fideli. circa fin. Sed que dicuntur secreta siue credentie: Rñ. spondeo ea que vulgus ignoꝛat: vt argumen. ff. de his qui eiece. vel effu. l. j. §. summa cum vtilitate. ⁊ ammodo si cōtra faciant videntur venire cōtra pacem ⁊ iuramentuꝫ suum: et ita pace carere debent: vt ⁊ als de vasallo dicit qui amittit feudum si credentiam domini manifestauerit: vt. §. h potest esse titulus. quib⁹ mod. feu. amit. c. j. ⁊ frustra implꝰat legis augilium qui in eam committit: vt. ff. de minoꝛibus. l. augilium. Odofredus.

Et predictis apparet ꝙ si antiani alicuius ciuitatis iurauerūt tenere aliquam credētiam ⁊ aliqs eozuꝫ reuelat eam in dānum cōmunitatis ꝙ ꝺebet ab officio remoueri. Et nota hic ꝙ quandocunq; imponitur hec pena remotionis ꝺuraꝫ de officio potest cognosci ō cri mine. nā si expectaremus finem officij frustra fieret amotio: vt. C. ad. l. iul. repe. l. iubemus.

i ¶ Die lune. xj. kalē. Januarij. Nota ꝙ olim notarij ita scribebant ratione maioris certitudinis. quia si nō adiꝫcitur intrante vel exeunte est ꝺubium: quia quod pluribus modis exponi potest. est eq nocum: vt no. ff. de verbo. obliga. quotiens. in stipulatione ambigua. Quid ergo si instrumentum dicit actum. vndecima die ianuarij: ⁊ nō dicit intrante vel exeunte mense? Respondeo siquidem apponit proprium nomen ꝺei: puta actum ꝺie lune vndecima ianuarij satis apparet ex ipsa scriptura vt hic. Si autem non apponit nomen proꝓrium potest ꝺubitari. Pone enim ꝙ testes ꝺicūt. vndecima die intrante mē se ianuarij partes fuerunt alibi. Et ꝙ aduerso respondetur ꝙ ista ꝓbatio nō concludit de necessitate. Queritur ergo vtruꝫ ꝺicti testes repꝛobent instrumentum? Et ꝺicetur ꝙ nō. quia ficut ꝺebemus saluare testes ne in falsum incidāt/ita ⁊ instrumentum ⁊ testes: vt extra de testi. cū ita filij. Item ꝺicta testium ꝺebent interpretari in meliꝰem partē: vt no. Innocē. in. c. ꝺudum. ij. extra de electione. Item cum testes sint inducti ad ꝓbandum ⁊ non ꝓbant de necessitate ꝺebent interpꝛetari cōtra ꝓducentem: vt extra de ꝓba. c. in ꝑsentia. ⁊. c. cū causam. de rescrip. ⁊ in. c. vlti. de conditione apposita. per Ber. nisi in causa fauorabili: vt. ff. de manu. l. antepenultima. ⁊ in. c. ex literis. de ꝓbatio. ⁊ de regu. iur. in ambiguis. cum similibus. In contrarium videt: quia istud instrumentum fm cōmunem vsum tabellionuꝫ ꝓbat de vndecima die intrante mense. Cum ergo ꝓbatio repꝛobetur ergo repꝛobatum est instrumentum. Non enim ista est ꝓesumptio/sed cōmunis intellectus vulgi: ⁊ ideo non obstat quod not. ff. de pactis. l. iurisgentium. §. quod fere. ⁊ quod notat Innocētius in. c. innotuit. de eo qui fur. oꝛ. recep. non enim ꝺicitur incertum quod certaꝫ interpꝛetationē semper habuit. argu. ff. de fun. instructo. l. cum delationis. §. asinam. Et est notandum ꝙ ad hoc vt ista equinocatio cesset in literis apostolicis apponitur nonas/idus/⁊ kalendas vbi talis ꝺubitatio incidere non potest: vt. j. eo. §. fi.

k ¶ In eozuꝫ ꝑsentia. hic habes argumētum exꝓessum ꝙ testes de-

bent scribi ⁊ imponi in prima parte instrumenti: ⁊ hoc hodie seruant tabelliones nostri tporis. alij q̄ in fine vt videantur interfuisse contractatui toti odofredi. Tu dic q̄ si debent se subscribere debēt eoꝝ nomina ⁊ subscriptiōes poni in fine: vt. C. qui testa. fa. pos. l. hac consultissima. §. pe. ibi dum dicit ⁊ in fine ⁊c. Et hoc patet ex ipso vocabulo: quia dicit subscriptio nō p̄scriptio sic ⁊ tabellio debet se subscribere i fine licet signum suū possit apponere tam in p̄incipio q̄m in fine. Illud certū est q̄ instrumenta debent habere suas p̄prietates. Et per hoc dicunt qdā q̄ imbreuiatura nō p̄obat: quia non est ibi subscriptio ⁊ signum: vt no. Ja. de are. C. de fi. instru. l. contractus p Bar. ff. de testa. l. ad testamentum. §. si quis. ⁊ dic vt ex de fi. instru. c. cum per tabellionem. ⁊ in aut. vt p̄ponatur nomen imperatoris. §. j. ⁊. C. de tabula. l. generali. li. g. Et si imbreuiatura an p̄sumatur imbreuiatura testibus lecta. no. ff. de leg. iij. l. fideicōmissa. §. j. ⁊ facit. ff. de testa. milit. l. lucius. Illud est certū q̄ vna scriptura iunat ⁊ interpretatur alias: vt. ff. de eden. l. si quis ex argentarijs. §. si initiū tabularum. ⁊ de petitione hereditatis. ⁊ vtrum.

a Hec sunt noīa eoꝝ. Dic q̄ non sunt districti facere iurare homines. Iste tex. facit ad questionē vtrum omnis qui habet castrū quoddā in feudū alij teneatur facere suos homines iurare. nam alias quando feudum fic datur: vt iurent ipsi ⁊ faciant iurare suos nobiles ⁊ vasallos. aliquādo de suis nobilibus non fit mentio. ⁊ est hic arg. q̄ non teneantur ad hoc: nisi ex p̄cesse caueatur in pactis. quia homo ya salli mei nō est. ꝓterea homo meus nisi als habeam iurisditionē generalem. ⁊ hoc no. in spe. de feudo. §. q̄m. versi. 6iiij. queritur. ⁊ ver. seq. Idē sacramentū facit vt predicti rectores fecerunt. per istū tex. probatur aperte q̄ si tabellio scripsit primo dicta vnius testis ⁊ postea dixit idē per omnia dixit: vt alius testis siue sub eadē die siue sub alia non est vis q̄ talis scriptura. pbat testes in vnā cōsonantiā 2co: dasse. licet aliq̄ dicāt q̄ ista scriptura nō valeat. ꝓpter incertitudinē. Alij dicūt q̄ non valet quia. ꝓterunt vnum ⁊ eundem p̄meditatus sermonem: sed nec prima ratio valet quia totum videtur repetitū: nec scōa quia qō dicitur de eodem mediato sermone habet locū q̄n testes sunt suspecti secus si sunt bone fame. Unde sequitur q̄ per dictos testes fit. pbatio: vt no. ergo ar de. sig. nihil obstat. in nouel. In huius federis fine seu circa federis obseruationem notandus est: quia vt digi ista est leg: vt digi. §. in. §. volumus. ⁊ leg est cōe p̄ceptum ⁊c. vt. ff. de legi. l. j. ⁊ in legibus duabus grecis co. ti. ⁊ insti. de iure na. §. lex. Vel leg est fermo determinatus fm cōem concordiam ciuitatis admonens quomodo oporteat agere singula fm aristo. Vel leg est p̄incipis placitum. ff. de consti. p̄in. l. j. ⁊ leges sacratissime hominum vitas constringunt ⁊ ab omnibus sciri debent: vt. C. de legi. ⁊ cōsti. l. leges. vnde quilibet leges obseruare tenetur siue volens siue inuitus: vt in lombar. de epis. ⁊ cle. l. volumus vt omnibus. Hanc igitur pacem scire debetis ⁊ eam inter alia ciuilia tanq̄ ꝓciosum ⁊ nobile ius vestro studio egoznare. Pax enim multa bona inducit discordias enim remouet ⁊ trāquillam getem inducit: statum p̄sonarum ac ciuitatum augmentat: bonestatē affert/diuitias ꝓparat: dei ac regū gratiā tribuit: superbiā vnuscuiusq̄ recludit: auaricia cuiusq̄ repellit: bonorem bonoratis adiūgit: nondum bonoratis ꝓparat. deo seruiendū animus cuiusq̄ incitat: fructum affectat: egpostulatum vel affectū facit acquirere seu nanci-

mātua guilielmus de azo. de placētia bonizo iudex. de pgamo albertus de ossa ptās de plebe de granatina petr⁹ coll⁹ iudex. de fauētia. guilielm⁹ butinus ptās. de mediolano. petrus vicecomes.

Hec sunt nomina eoꝝ[3] qui iurauerunt vt superius legitur. vt dicti rectores iurauerūt eo excepto qō nō fuerunt districti facere iurare boies sue ciuitatis. De brixia desiderius iudex. martinus de potenalupis. pax cō salonerius. de padua guanipbus achalaone. de verona cancellari⁹ crescenonum ⁊ viuianus aduocatorum. de teruisio tranisius de gualperto. de pergamo lanfranci. arg. C. de cadu. tol. in p̄in. C. de offi. p̄fec. p̄eto. affri. l. in nomine. in p̄in. ff. col. ⁊. §. in p̄in. ⁊. C. de vete. iur. enu. l. ij. §. quantūcunq;. ⁊. §. oia igit. ⁊ lombar. de seditio. §. iu. cini. l. j. in fi. extra de treuga ⁊ pace. c. j. in lombar. vt epi sint vniti. l. placuit. ff. de offi. p̄fec. vib. l. j. §. q̄ es. ff. de adimē. leg. l. q̄ si iterū. insti. in p̄oc. in p̄in. insti. de egcu. tu. §. inimicitias. Est enim pacis confirmatio ipsa vera iustitia. vt i lombar. de fur. l. vindicta. odo. Questio vtrū de ista pace facta cō stantie debeat gaudium vl festiuitas celebrari? Et videt q̄ nō. quia ista pax fuit adulterina ex pte federici: ⁊ dato q̄ federic⁹ esset iperator: fuit nulla ex parte populorum qui subtragerant sibi obedientiā. Ueruntamen primū. nam ista pax fuit in feruore discordie que erat inter cū ⁊ ecclesias: vt. §. §. nos roma. versi. sentētia quoq;. in vbo occasione guerre vel discordie ecclesie. tunc arguo sic. Impator erat anathematizat⁹. est enim anathema excōicatio solēnis: nec pōt esse occulta. ⁊ ideo iste federicus tanq̄ notorie excōicatus nō potuit se gerere ꝓ impatore: q̄ ois auctoritas publica est anathematizatis interdicta: vt no. Imno. de dolo ⁊ cōtu. veritatis. ⁊ pleniſſime no. in. c. pia. de excep. i nouel. li. vj. Sol. q̄ iste imperator fuit depositus ⁊ vt ita digerim deco2onat⁹: ergo leges eius egoleuerūt. i. esse desierunt: vt. ff. de origi. iu. l. ij. §. egactis deinde regibus. Sed certe fortissima rone iste federicus leges condere nō poterat/nec publica iura iperij administrare: q̄ erat schismaticus ⁊ rebelle maiestatis ecclesie/⁊ hostis domine sue. vñ ipo facto erat suspēsus ab administratiōe: vt. C. de here. aut. gazaros. ad hec. C. ad leg. iul. maiest. l. quisquis. ⁊ arg. ff. qui ⁊ a qui. l. questū. ⁊ de accu. et indicionū. de acqui. here. l. pantonius. §. rei. insti. de here. que ab intest. §. per 3tiuz. ⁊ in. c. dño guerram. §. hic finitur leg deinde cōsuetudines regni incipiunt. de clec. venerabilis. §. §. Eg his ergo videtur cōcludēdū q̄ neq; capitula istius pacis neq; leges istius federici pōt in iudicijs allegari ⁊ si quondam fuerit imperator. Arg. C. de sa. san. ecc. l. decernimus. Jo. an. tāgit hoc dubiū. extra de feu. c. ex parte. ⁊ dicit q̄ qdā hic asserunt cum iste imperator fuerit dānatus in cōsilio lugduneñ. Sed ipse Jo. an. tráſit ficco pede ⁊ sub silentio nolēs os ponere in celum. tñ pōt dici illud verbū. Illa loquebat nauē soluebat vitges. Mā quicqd cantet ecclesia entia volūt bene disponi: nec bonū stare est semp in guerra ⁊ maledictione: ⁊ ideo qd populi acceptarūt q̄si verisimile est q̄ nōdū erat depositus ratū ⁊ gratū fuit bactenus habitum ⁊ seruatum qō in pace cōtinetur. Ité non reperit q̄ Henricus sextus rex romanoꝝ a quo fundamentū etiā sumpsit ista pax fuerit depositus: ergo valet. ff. q̄ fal. tu. auc. l. j. §. idē pomponi⁹. Scōa ratio ꝓpter qua non videt valere pax erat: q̄ nō valet transactio inter oñm ⁊ seruū: vt. C. de trāsac. l. interpositis. sed ibi loquit de seruo dicto a seruādo. nā illa seruitus succedit loco mortis antique: ⁊ ideo talis seruus ꝓ mortuo habetur. sed nos logmur in seruo ab obediendo qui nō habetur ꝓ mortuo cū sit ingenuus. vt no. insti. de iu. perso. ꝓ accur. Eg quibus concludit q̄ ista pax debuit esse leta ⁊ festiua: vt. j. j. C. publice letitie vel consulum. lib. xij. Deus igitur pacē nobis tribuat letam ⁊ durabile nomen: ⁊ si non perfecti operis saltez bone volūtatis. Dicit enim Vegetius scōo de militari disciplina. Unius etatis sunt que fortiter fiunt. Que vo ꝓ vtilitate reipublice scribunt eterna sunt. Q̄ magnus indetestabilis fama cui militat bonoꝝ. Amen.

¶ Explicit Liber de pace Constantie.

¶ Finis.

Imponenda Lucrat Storia lib. x. pag xv

¶ Explicit volumen recognitum nuperrime cum multis additamentis mira sedulitate impressum opera Fraciſci fradin Lugd. cō morantis: impensis vero p̄obi viri Aymonis de porta ciuis ⁊ mercatoris eiusdem ciuitatis Anno dñi. M. cccccxxi. Die vero. xxviij. Mensis Junij.

¶ Registrum.

abcdefgbiklmn. AB CD EF GH. AA BB CC DD EE.
Oēs sunt q̄terni ꝓter aq̄ est quinternus. EE vo tñ cōtinet Tria folia.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Tabula Legum trium Librorum Codicis.

Tabula legum trium librorum Codicis alphabetico ordine hic incipit.

Abbis. de nauicu. fo. xxiiij. colūna. j.
Ab illustribus. de excu. mu. fo. xix. col. j.
Ab officijs. de pala. la. largi. fo. iij. col. j.
Ab oneribus. de munc. z ho. fo. xvj. co. iiij.
Abūt. de pmūle. do. auguſt. fo. xliij. col. ij.
Actores. de exacto. tribu. fo. vij. col. ij.
Actuarij. de eroga. mili. anno. fo. lvj. col. iiij.
Actuarius. de numera. fo. lx. col. ij.
Ad collationem. de auro corona. fo. xxiij. col. iiij.
Ad interiorū. de apo. pub. fo. vij. col. ij.
Ad reparationem. fo. xxxi. col. iiij.
Ad ſimilitudinē. de pala. la. largi. fo. lij. col. iij.
Ad ſpēditionis. de diuer. offi. fo. lxiij. col. ij.
Ad ſubeūda. de decur. fo. xij. col. ij.
Ad tempus. de his qui in exi. fo. xxi. co. j.
Agētes. j. de curio. z ſta. fo. l. ij. col. ij.
Agentes. ij. de curio. z ſta. fo. l. ij. col. iiij.
Agentes. de ppo. agen. in re. fo. l. col. iij.
Agentes. de pūn. agen. in re. fo. l. col. iiij.
Agentiū. de diuer. offi. fo. lxiij. col. iiij.
Agros. de ſun. limi. fo. xxxix. col. j.
Alegandrinis. de decu. to. xij. col. iiij.
Aluneribus de decu. fo. x. col. ij.
Ammalia. de cur. pub. fo. lxj. col. ij.
Annonas. de eroga. mili. anno. fo. lvij. col. iij.
Annonas. de anno. ciui. fo. xxvij. col. iij.
An reſpublica. de iure reipubli. fo. xxix. co. ij.
Ante. de caſ. z minif. fo. lij. co. iiij.
Antiquitus. de conſulibus. fo. xliij. co. iiij.
A palatinis. de pūn. eo. qui in ſa. pa. mili. folio. lij. columna. ij.
Apparitiōi. de appa. pcō. z lega. fo. lxij. co. ij.
Apparitores. de exacto. tribu. fo. vij. col. ij.
Apparitores. de appa. pfec. anno. fo. lxiij. col. ij.
Apud eum. de cenſibus. fo. xxxvij. col. iiij.
Apud eos. de debito. ciuita. fo. xxix. col. iiij.
Aquarū. de aqueductu. fo. xxxi. col. ij.
Archiatri. de profeſſo. z mc. fo. xx. col. ij.
Archiatros. de comi. z archia. fo. xlvj. col. iiij.
Archiatros. de meta. z epi. fo. lviij. col. ij.
Artifices. de excu. artifi. fo. xxi. col. iiij.
Athletis. de athle. fo. xx. col. ij.
Auratas. de veſti. olobe. fo. xxvj. col. ij.
Aurum quid. de ponderatoribus. fo. xxiij. col. iij.
Aurum. de ſuſcep. fo. xxiij. col. iij.
Auri. de fru. vi. cōſtan. fo. xxviij. col. iij.
Auri. de auri pub. pfecu. fo. xxiij. col. iij.

Baphij. de murilegu. fo. xxv. col. iij.
Boctos. de tabula. fo. xxj. col. iij.

Caſſus. qui morbo. fo. xix. col. iij.
Caulas in quibus. de ſen. aduer. fiſ. la. fol. iiij. columna. ij.
Cauſaria. de re mili. fo. lv. co. j.
Cautiones. de ſolu. z libe. debi. ciui. fo. xxx. col. iiij.
Cenaticorū. de eroga. mi. anno. fo. lvj. co. iij.
Centū. de anno. ciui. fo. xxvij. co. iiij.
Certa forma. de iur. fiſ. fo. j. col. iij.
Certe. de ptogi. ſa. ſcri. fo. xlix. col. iiij.
Certis dignitatibus. de excu. mu. fo. xvij. col. j.
Circenſium. de decu. fo. xj. col. j.
Ciues quidem. de inco. fo. xvj. col. ij.
Ciuilia munera. de munc. pa. fo. xvj. col. iiij.
Clariſſimis. de dignita. fo. xliij. col. ij.
Claſſem. de claſſicis. fo. xxvij. col. iij.
Clementie. de matuma. fo. xxxij. col. iij.
Codicillis. de pfectiſſima. dignita. fo. l. iiij. col. j.
Cognouimus. de man. z colo. fo. xl. col. iij.
Coloni. in quibus cau. colo. do. ac. poſ. fo. xxxvj. col. iij.
Colonos. j. de agrico. fo. xxxiiij. col. iij.
Colonos. ij. de agrico. fo. xxxiij. col. iij.
Colonos. de agri. z man. fo. xlj. col. iij.
Colonos. de colo. illyri. fo. xxxvij. col. j.
Cōmoda. de pūmipilo. fo. lxiij. co. ij.
Cōparationi. de q. mu. vel ſpta. ſe. excu. fo. xix. col. j.
Compērimus. de cur. pub. fo. lxj. col. ij.
Compērimus. de nauicu. fo. xxiij. col. j.
Compērimus. de ptogi. ſa. ſcri. fo. xlix. co. iij.
Conditio. de libertis. fo. xx. col. iiij.
Conductores. de conducto. z c. fo. xlij. co. iiij.
Cōgrunit. de loca. predio. ciui. vel fiſca. fo. xlij. col. iij.
Cōlecratas. de pala. z oo. do. fo. xliij. col. iij.
Cōtra. de execu. z exac. fo. lxiij. col. ij.
Cōtra. de admi. re. pub. fo. xxix. col. iij.
Contra. de re mi. fo. lv. col. iij.
Comicularij. de appari. pfec. pto. fo. lxj. col. iiij.
Corporatos. de alegan. prima. fo. xxix. col. j.
Cruenta. de gladia. fo. xxxij. col. ij.
Cubicularios. de ppo. la. cubi. fo. lxv. col. j.
Cuiuſcunq; de fugi. co. fo. xl. co. iiij.
Cum ad felicitſimam. de qui. mu. vel preſta. ne. lic. ſe. excu. fo. xix. col. j.
Cum adoptiuū. de decu. fo. x. col. ij.
Cū ad munus. ſupra iniunc. mune. fo. xxx. co. iiij.
Cum ad quālibet. de cōdi. in pub. boz. fo. ix. co. ij.
Cum allegas. de caſtren. pecu. fo. lvj. co. iij.
Cum allegatis. de re mi. fo. lv. col. j.
Cum antea. de agrico. fo. xxxiij. co. j.
Cum appellaſſe. de filiiſſa. fo. xxj. col. j.
Cum auricularij. qui morbo. fo. xix. col. iij.
Cum decurionatus. de decu. fo. x. col. ij.
Cum diuus. de omni agro deſer. fo. xxxviij. col. j.
Cum ex ſola. de pūmipilo. fo. lxiij. col. ij.
Cum facultates. de his q̄ nume. lib. fo. xix. col. iiij.
Cum filios. qui eta. fo. xix. col. ij.
Cum introiſſent. de vetera. fol. ix. col. iij.
Cum nauarcoū. de nauicu. fo. xxiij. col. j.
Cum neq; de inco. fo. xvj. col. ij.
Cum nulla. de paſ. pub. fo. xxxix. col. ij.
Cum ob ꝓtecte. de his q nō imple. ſti. fo. xx. col. iij.
Cum per alias. de colo. paleſ. fo. xxxvj. col. iiij.
Cum ꝑidem. de expen. ludo. fo. xxxj. col. ij.
Cum ꝑcuratores. de metalla. fo. xxv. col. ij.
Cum ſatis. de agrico. fo. xxxv. col. iiij.
Cum ſcimus. de agrico. fo. xxxv. col. ij.
Cum ſepe. de eroga. mili. anno. fo. lvij. col. iij.
Cum ſupra. de re mi. fo. lv. co. ij.
Cū te bibliū. de munici. z oꝛi. fo. xv. col. iiij.
Cū te curatorē. quēad. ciui. mu. indi. fo. xvij. col. ij.
Cum te z. quo quiſq; ozdi. cōuenia. fo. xxx. col. iij.
Cum te medicū. de pfeſſo. z mc. fo. ix. col. iiij.
Cū te oib⁹. quēad. ciui. mu. indi. fo. xvij. col. ij.
Cum vos. de lega. fo. xxj. col. iij.
Cum vos. qui eta. fo. xix. col. ij.
Cuncti. de metalla. fo. xx. col. ij.
Cunctis. de mēdicā. va. fo. xxviij. col. iiij.
Cunctos. de meta. z epi. fo. lviij. col. ij.
Cura. qui milita. poſ. vel non. fo. lxiij. col. ij.
Curiales. ſi curi. relic. ciui. rus babi. ma. fo. xv. col. iiij.
Curiales oium. de decu. fo. xj. col. j.
Curiales. qui. de decu. fo. xj. col. ij.
Curiales. de decu. fo. xj. col. j.
Curiales qui. de decu. fo. xj. col. ij.
Curiales vendere. de ꝑdijs decu. fo. xiiij. col. ij.
Curialibus. de decu. fo. xiij. col. ij.
Curialibus. de lucris aduoca. fo. lxiij. col. iij.
Curioſi. de curi. z ſta. fo. lj. co. iij.
Curſum. de cur. pub. fo. lxj. col. iij.

Decem. de meta. z epi. fo. lix. col. j.
Decernimus. de aq̄ductu. fo. xxxij. col. j.
De cubiculis. de pūule. eo. qui in ſa. pala. mili. fo. liij. columna. ij.
Decurio. de decu. fo. xj. col. j.
Decuriones. de ſilentia. fo. xlvij. col. j.
Decurionibus. ibidem.
Defenſionis. de iure fiſ. fo. j. col. iiij.
Defunctorum. de re mi. fol. lv. col. j.
Deſcriptionis. de ipo. luc. deſcrip. fo. xv. col. ij.
De ſubmerſis. de nauffra. fo. xxv. col. j.
Deuotiſſimos. de meta. z epi. fo. lviij. col. iij.
Deuotum. de meta. z epi. fo. lviij. col. iij.
Diffinimus. de agrico. fo. xxxiiij. col. ij.
Diligenter. de aqueduc. fo. xxxij. col. j.
Diſpoſitionē. de colla. dona. fo. ix. col. iiij.
Diue memorie. de decu. fo. xij. col. ij.
Diui pfis. de loca. ꝑdio. ciui. vel fiſca. fo. xlij. col. ij.
Diui. de ſuſcep. fo. xxiij. col. j.
Diuinam. de aqueductu. fo. xxxij. col. ij.
Diurnos. de fru. aleg. fo. xxix. col. ij.
Doctiſſi. de decu. fo. xij. col. ij.
Domeſtici. de dome. z protector. fo. xlvij. col. iij.
Domini. de agrico. fo. xxxiij. col. j.
Dominicos. de agri. z man. fo. xlj. col. iiij.
Domiū. de ꝑdijs z oib⁹ reb⁹ nauicu. fo. xxiiij. col. ij.
Ducēnarij. de exact. tri. fo. vij. col. j.
Duos. de ſuſcep. fol. xxiij. col. ij.
Duplex ratio. de ſi. inſtru. fo. iij. col. j.
Duūuirū. de decu. fo. xij. col. iij.

Etm legem. de excu. mu. fo. xviij. col. iiij.
Eam q̄. de mulie. in quo lo. ac. fo. xxj. col. ij.
Edicimus. de murileg. fo. xxv. col. iiij.
Eius ſumme. de ſiſ. vſur. fo. xiij. col. j.
Emphyteoticarij. de colla. fun. patri. fo. xl. col. iiij.
Emphyteoticarios. de mancipijs z colo. fo. xl. col. iiij.
Eoꝝ patrimonia. de iure fiſ. fo. ij. col. j.
Eos indulſerunt. de decu. fo. xj. col. j.
Eos qui. de comi. re. mili. fo. xlvj. col. iiij.
Eos qui. negociato. ne mili. fol. liiij. col. iiij.
Eos qui. de apparito. magiſ. mili. fo. lxij. col. j.
Eos qui. de comi. q puin. reg. fo. xlvj. co. iiij.
Eos qui. de pūn. agen. in re. fo. lj. col. j.
Eos qui. de his qui ſpon. mu. ſub. fo. xvij. col. iij.
Eos qui. de his q nume. lib. fo. xix. col. iiij.
Eos qui. de fabricē. fo. xxvj. col. iiij.
Eos qui. de diuer. prediis vzba. z ruſ. fo. xliij. col. j.
Eos qui. de ſpecta. fo. xxxj. col. j.
Eos qui. de aqueduc. fol. xxxi. col. iij.
Eos qui. de comi. cōſiſ. fo. xlvj. col. iij.
Eos qui. de excu. mu. fo. xviij. col. iij.
Equites. de equeſtri dig. fol. liiij. col. j.
Equos. de curſu pub. fo. lx. col. iiij.
Eris ꝓecia. de colla. eris. fo. ix. col. iiij.
Errat. de caſ. pe. fol. lvj. col. ij.
Es qdem alienū. de anno. z tri. fo. vj. col. j.
Eſt verū. de inco. fo. xvj. col. ij.
Eternam. de murilegu. fo. xxv. col. iiij.
Etiam bi. de excu. mu. fo. xviij. col. j.
Etiam minores. de mune. pat. fo. xviij. col. j.
Et ſi ouob⁹. quo quiſq; ozdi. cōue. fo. xxx. col. ij.
Et ſi inſtrumenta. de ſi. inſtru. fo. iij. col. j.
Euictiones. de curſu pub. fo. lx. col. iiij.
Euictionū. de cur. pub. fo. lx. co. iiij.
Euidenter. de excu. mu. fo. xix. col. j.
Eum qui. de fun. rei puua. fo. xlj. col. ij.
Eum qui. de decu. fo. xj. col. iiij.
Exactores de ſuſcep. fo. xxiij. col. j.
Ex aula. de pū. eo. q in ſa. pala. mi. fol. liij. col. iij.
Ex agentibus. de pūn. agen. in re. fo. lj. col. j.
Excellentia. de eroga. mi. anno. fo. lvj. col. iiij.
Excepto. de pūuileg. do. augu. fo. xliij. col. ij.
Exceptis. de decre. decu. fo. xviij. col. j.
Exceptores. de numera. fo. lx. col. j.
Exemplo. de decu. fo. xj. col. iij.
Ex eo. de agen. in rebus. fo. l. col. ij.
Ex ingenuo. de agri. z mā. fo. xlj. col. iiij.
Ex omnibus. de decu. fo. x. col. ij.
Expertes. de decu. fo. x. col. ij.
Ex varia. de dela. fo. v. col. j.

Fabricenſes. de decu. fo. xj. col. iij.
Fabricenſiū. de meta. z epi. fo. lviij. col. ij.
Fenoris. de his qui ex offi. quod admi. conue. fo. xxx. columna. iiij.
Fideiuſſo. de peri. eo. q ꝓ o magiſ. tc. fo. xxx. col. ij.
Filiuſſami. de caſ. pe. fo. lvj. col. ij.
Filium ab. de his qui nume. libe. fo. xix. col. iiij.
Filios in poteſtate. de decu. fo. x. col. ij.
Filios. de muni. z oꝛig. fo. xv. col. iiij.
Fiſcū etiam. de fil. vſur. fo. iij. col. j.
Fiſco quidā. de cōue. fiſ. debi. fo. ij. col. ij.
Forma. de vendi. re. fiſ. fol. iij. col. ij.
Fortiſſimis. de mili. vel. ſo. lviij. col. j.
Fortiſſimi. de eroga. mi. anno. fo. lvj. co. iiij.
Frumenta. de ſuſcep. fo. xxiij. col. j.
Fruſtra. de re mili. fo. lv. col. j.
Fundū. de admi. rerū publi. fo. xxix. col. ij.
Fundi. de loca. predio. ciui. vel fiſca. fo. xlij. col. iij.
Fundi. de fun. patri. fo. xxxix. col. iij.
Fundos. de fun. patri. fo. xl. col. j.

Generali lege. de decu. fo. xj. col. iij.
Generali. de tabu. fo. xxij. col. iij.
Glebā. de ꝓcto. z bono. ꝓtu. fo. xliij. col. iij.
Grāmaticos. de ꝑfeſ. z me. fo. ix. col. iiij.
Grāmaticos. de ꝑfeſ. z medi. fo. xx. col. ij.
Grāmatices. de ꝑfeſ. q in vbe ꝑſta. fo. xlvij. col. j.

‡

Tabula Legum trium Librorum Codicis.

Haue est vt nullus ex vica. p alie. ꝛc. fo. cccvij. col. ij.
Hauissime. de cur. pub. fo. lxj. col. j.
Hauissimū. ne fil. ré quā ven. cuin. fo. iij. col. iij.
Hc diffinitione. de oi agro deserto. fol. cccviij. columna. iij.
Hac in perpetuum. de diuer. predijs vba. ꝛ rusti. fol. clij. columna. ij.
Hac lege. de priuile. scho. fo. lij. col. iij.
Hac lege. de aqueductu. fo. cccij. col. j.
Hac lege. de meta. ꝛ epi. fo. lvij. col. iij.
Hac lege. de progi. sa. scri. fo. clij. col. iij.
Hac nostre. de prepo. sa. cu. fo. clv. col. ij.
Hac parte. de pri. sa. scrini. fo. clvij. col. iij.
Hac prouidentissima. de qui. mu. vel presta. ne. lic. se excu. fo. cij. col. ij.
Hac saluberrima. de ppo. agen. in reb⁹. fo. l. co. iij.
Hac sanctione. de diuer. offi. fo. lxiij. col. iij.
Heredes. de omni agro deser. fo. cccviij. col. j.
Hi penes. de agrico. fo. cccij. col. j.
Hi qui. de pericu. nomina. fo. ccc. col. j.
Hi qui ex. de murilegu. fo. cvj. col. j.
Hi qui. de predijs nauicula. fo. cxiij. col. ij.
Hi qui. de vetera. fo. lix. col. iij.
His qui. de cal. ꝛ nūmil. fo. lij. col. iiij.
Hi qui. de conue. fil. debi. fo. ij. col. ij.
Hi quibus. de fun. patri. fo. cccix. col. iij.
His nostre. de immu. ne conce. fo. ix. col. j.
His quidem. qui mili. pof. vel non. fo. liiij. col. ij.
His quos. de fun. rei priua. fo. clj. col. i.
His scholaribus. de eroga. mili. anno. fo. lvij. col. j.
His tantūmodo. de cur. pub. fo. lxj. co. ij.
Hoc prospectum. de meta. ꝛ epi. fo. lviij. col. iij.
Humilioribus. de suscep. fo. cxiij. col. ij.
Jd ab vnaquaq; de anno. ꝛ tri. fo. vj. col. iiij.
Jdraule. de excu. mu. fo. cviij. col. ij.
Ignominie. de bis qui non imple. stipē. folio. xx. co. iiij.
Illud conuenit. de excu. mu. fo. cviij. col. iij.
Immunitates. de agrico. fo. cccxiij. col. j.
In albo. de decu. fo. g. col. iij.
In dictiones. de anno. ꝛ tri. fo. vj. col. ij.
Inductis. de excu. mu. fo. cviij. col. j.
In estimatione. de fru. alex. fo. cxix. col. j.
In ercoctione. de excoc. fo. lvij. col. iiij.
Infamia. de decu. fo. g. col. iij.
Intames. de libert. fo. xx. col. iiij.
In filijs. de decu. fo. ej. col. ij.
In fiscalibus. de exac. tribu. fo. vij. col. iij.
In fraudem. de anno. ꝛ tri. fo. vj. col. ij.
Ingenue. de murilegu. fo. xxv. col. ij.
In bis. de predijs nauicu. fo. cxiiij. col. ij.
In bis. de diuer. offi. fo. lxiij. col. ij.
In illis nō licebabita. metro. ꝛc. fo. cccvij. col. ij.
In officio. de castren. ꝛ minist. fo. lij. col. iij.
In officio. de appa. co. orien. fo. lxij. col. ij.
In omnibus. de cur. pub. fo. lxj. col. j.
In prouincijs. de numera. fo. lx. col. j.
In pconsulari. de appa. pcon. ꝛ lega. fo. lxij. col. ij.
In qualibet. de meta. ꝛ epi. fo. lviij. col. ij.
In sacris. j. de progi. fac. feri. fo. clviij. col. j.
In sacris. ij. de pri. fac. feri. fo. clviij. col. ij.
In sacris. iij. de progi. fac. feri. fo. clix. col. j.
In scrinijs. de progi. fac. feri. fo. clviij. col. j.
Insignis. de pascu. pub. fo. cccix. col. ij.
Instar. de iur. fis. fo. j. col. ij.
In successione. de decu. fo. gij. col. ij.
Intelligis. de castren. pecu. fo. lvj. col. iij.
Inter chartulas. de con. fil. debi. fo. ij. col. iiij.
Inter alias. de pala. sa. largi. fo. lij. col. iij.
Interualla. de mune. ꝛ bono. fo. gvj. col. iiij.
Irenarche. de irenarchis. fo. cxiij. col. iij.
Is cuius. de bis qui se defe. fo. v. col. ij.
Iubemus. si libe. liperia. fo. fine. ber. decef. fo. v. co. iiij.
Iubemus. de naui. non excusan. fo. cxiij. col. ij.
Iubemus. de argen. precio. fo. cxiij. col. iiij.
Iubemus. fo. cccviij. col. iiij.
Iubemus. de fun. patri. fo. gl. col. ij.
Iubemus. de dignita. fo. cliij. col. ij.
Iubemus. j. de prepo. sa. cu. fo. clv. col. ij.
Iubemus. ij. de prepo. sa. cu. fo. clv. col. iij.
Iubemus. de silentia. fo. clvij. col. ij.
Iubemus. de progi. sa. scri. fo. clviij. col. j.
Iubemus. de pala. sa. largi. fo. lij. col. iij.
Iubemus. j. de eroga. mi. anno. fo. lvij. col. j.
Iubemus. ij. de eroga. mi. anno. fo. lvij. col. ij.
Iubemus. de cur. pub. fo. lxj. col. iij.
Iudices. de anno. ꝛ tri. fo. vj. col. iij.
Iudices. qui. de naucu. fo. cxiiij. col. j.
Iudices. de dignita. fo. cliij. col. j.
Iudicibus. de cur. pub. fo. lxj. col. j.
Iure prouisum. de fabricen. fo. cxvj. col. j.
Ius castrensis. de castren. pecu. fo. lvj. col. iij.
Ius senatorum. de dignita. fo. cliij. col. j.
Ius. de sun. patri. fo. gl. col. j.
Iustas etiam. de iur. fis. fo. j. col. iiij.
Iuxta. de suscepto. fo. cxij. col. iiij.

Lege. de dome. ꝛ ptecto. fo. clvij. col. iiij.
Lege. de eroga. mili. anno. fo. lvij. col. j.
Leges. de curia. vr. ro. fo. cvij. col. iij.
Lenones. de specta. fo. cxxj. col. ij.
Libertates. de man. ꝛ colo. fol. gl. col. iij.
Libertorum. de dignita. fo. cliij. col. j.
Licet indiuisa. de decu. fo. g. col. iij.
Litibus. de agrico. fo. cxiiij. col. iij.
Loca oia. de loca. pdio. ciui. vel fis. fo. clij. col. iij.
Locoꝝ. de ai agro defer. fo. cccviij. col. iij.
Lotas. de murilegu. fo. xxv. col. iiij.

Magistros. de professo. ꝛ me. fo. xx. col. j.
Maioribus honoribus. quēadmo. ciui. mune. indi. fo. cvij. col. ij.
Manifesti iuris. qui eta. fo. cix. col. ij.
Matricula. de agen. in re. fo. l. col. ij.
Maximarū. de excu. mu. fo. cviij. col. iij.
Medicos. de profess⁹. medi. fo. xx. col. j.
Mediterranee. de anno. ꝛ tri. fo. vj. col. iij.
Meminimus. qñ ꝛ qui. quar. pars. fo. cjiij. col. iij.
Metallarij. de metalla. fo. xxv. col. iij.
Methameos. de excusa. artifi. fo. cxij. col. j.
Militaris. de mi. veste. fo. lviij. col. j.
Militaris. de re mi. fo. lv. col. iij.
Militaribus. de decu. fo. gij. col. j.
Milites. de re mi. fo. lv. col. iij.
Milites. de re mi. fo. lv. col. j.
Miscellanei. de mercatis. fo. cxxj. col. iij.
Modios. de suscep. fo. cxiij. col. j.
Monente. de dila. fo. v. col. j.
Monetarios. de murilegu. fo. xxv. col. iij.
Mulier. de agrico. fo. cxxiiij. col. iij.
Mulieres honore. de inco. fo. cvj. col. iij.
Mulieres. de dignita. fo. clviij. col. j.
Multi. de naui. non excusan. fo. cxiiij. col. iij.
Multis. de pcin. agen. in re. fo. li. col. ij.
Munerarios. de appa. magis. f. mili. fo. lxij. col. j.
Muneris publici. de vaca. pub. mu. fo. cvij. col. iiij.
Munera que. de mune. pa. fo. cvij. col. j.
Muneribus. de sump. recupe. fo. cxij. col. ij.
Murilegulī. de murilegu. fo. cxvj. col. j.

Nati eq. de decu. fo. gj. col. ij.
Nautici. de cano. fru. vr. ro. fo. cxviij. col. iij.
Ne ad diuersa. de silentia. fo. clvij. col. ij.
Ne casu. de discussio. fo. ix. col. iiij.
Nec infames. de decu. fo. g. col. iij.
Nec intra. de professo. ꝛ me. fo. xx. col. j.
Nec ipsi. de inco. fo. cvj. col. j.
Nec protestasie. de mune. pa. fo. cvij. col. j.
Nec venditio. de predijs decu. fo. cxiij. col. ij.
Ne cui. de cōmeatu. fo. lix. col. j.
Ne diutius. de agrico. fo. cccv. col. ij.
Ne diutius. de numera. fo. lx. col. ij.
Negotiantes. de excu. mu. fo. cviij. col. ij.
Nemo carcerem. de exac. tribu. fo. vij. col. ij.
Nemo ex. de pcto. ꝛ bono. ptu. fo. clviij. col. iij.
Nemo inde. de decu. fo. g. col. iij.
Nemo possessoū. de anno. ꝛ tri. fo. vj. col. iij.
Nemo vir. de vesti. olobe. fo. cxvj. col. ij.
Nemo. j. de cur. pub. fo. lxj. col. ij.
Nemo. ij. de cur. pub. fo. lxj. col. iij.
Nemo. de re mi. fo. lv. col. ij.
Nemo. de dignita. fo. clviij. col. iij.
Nemo. de specta. fo. cxxj. col. j.
Nemo. de thesau. fo. v. col. iiij.
Nemo. de fun. rei priua. fo. cli. col. ij.
Nemini. de consulibus. fo. clviij. col. iiij.
Nemini. de numera. fo. lx. col. ij.
Neminem ex bis. de decu. fo. cxij. col. ij.
Neminem. de re mi. fo. lv. col. iiij.
Neminem. de cano. fru. vr. ro. fo. cxviij. col. iij.
Neminem. de suscepto. fo. cxiij. col. j.
Ne per diuersas. de excu. ꝛ exac. fo. cxiiij. col. j.
Nepotes. de bis qui nume. libe. fo. cix. col. iij.
Neqs dototheū. de decu. fo. cxij. col. j.
Neqs famosis. de dignita. fo. clviij. col. iiij.
Neqs sacrarum. de cano. lar. titu. fo. viij. col. iij.
Neqs tempore. de mune. pa. fo. cvij. col. j.
Ne quis ex. de dignita. fo. clviij. col. iiij.
Ne quis. de decu. fo. gj. col. iiij.
Ne qs ex. ne rust. ad ylū obse. deuo. fo. cccviij. col. ij.
Ne quis. de salga. bos. pre. fo. lix. col. j.
Nihil superindictoū. de superindicto. fo. vij. col. j.
Nihil. de pala. sa. largi. fo. lij. col. j.
Nominationum. de decu. fo. gij. col. ij.
Non aliter. de pala. sa. largi. fo. lij. col. ij.
Non alios. qbus maneribus excu. fo. xx. col. iiij.
Non inuidemus. de specta. fo. cxxj. col. j.
Non iniusta. de cō. fil. debi. fo. ij. co. ij.
Non patimur. de cur. pub. fo. lxj. col. ij.
Non prius. de debito. ciuita. fo. cxix. col. iiij.
Nostre. de decanis. fo. liij. col. ij.
Non tantū. qui mi. pol. ꝛ nō. fo. liiij. co. ij.
Non tibi. de inco. fo. cvj. col. j.
Non videtur. de mune. pat. fo. cvij. col. j.
Nullus. j. de bis q ex pubi. colla. fo. cxxiij. col. iiij.
Nullus. ij. de bis qui ex pub. col. fo. cxxiij. col. iij.
Nullus. de cohartalibus. fo. lij. col. ij.
Nullus. de fabricē. fo. cxij. col. j.
Nullus. j. de diuer. offi. fo. lxiij. col. iij.
Nullus. ij. ibidem.
Nullus qui. de decu. fo. gij. col. j.
Null⁹ vacationē. de bis q spō. mu. sub. fo. cvij. co. iiij.
Nullus solius. de decu. fo. gij. col. j.
Nullus. de decu. fo. gj. col. ij.
Nullus. de vetera. fo. lix. col. iiij.
Nullus. de tabula. fo. cxij. col. iij.
Nullus. de cur. pub. fo. lxj. col. iij.
Nullus gbus de cōduc. predio. fisca. ꝛc. fo. cliij. col. j.
Nullus. de cur. pub. fo. lxj. col. j.
Nullus. de pala. sa. larg. fo. lj. col. iiij.
Nullus. de agri. ꝛ māci. fo. gij. col. ij.
Nullus. de tyro. fo. lix. col. ij.
Nullus. de agen. in re. fo. l. col. j.
Nulli post hac. de cōdi. in pub. bon. fo. ix. col. iij.
Nulli. nulli licc. in fre. ꝛc. fo. cxvij. col. ij.
Nulli sit. de priuile. corpo. fo. cxvij. col. iij.
Nulli. de numera. fo. lx. co. ij.
Nulli. de frumē. vr. cōsta. fo. cxviij. col. iij.
Nulli tam. de fun. patri. fo. gl. col. ij.
Nulli salartiū. de preben. sala. fo. gv. col. iiij.
Nulli. de agen. in re. fo. l. col. j.
Nulli de. vt armo. vsus ꝛc. fo. cxxij. col. iij.
Nulli. de eroga. mil. anno. fo. lvj. co. iiij.
Nullū. de cobar. fo. lxiij. col. j.
Nulla macula. de dela. fo. v. col. j.
Nullam. de excu. ꝛ exac. fo. lxiij. col. ij.
Nullam. de nauicu. fo. cxiiij. col. j.
Numerarios. de numera. fol. lx. col. j.
Numerus. de bis qui nume. lib. fo. cix. col. iij.
Nunq⁹. de agrico. fo. cxxj. col. iiij.

Ob metallicum. de metal. fo. xxv. col. ij.
Obseruare. de decu. fo. g. col. ij.
Obsistere. de anno. ꝛ tri. fo. vj. col. iij.
Obtentu. de p. simipilo. fol. lxiiij. col. iij.
Occidendoū. de vena. fera. fo. cxxij. col. ij.
Officio. de numera. fo. lx. col. iij.
Officio. de appa. proco. ꝛ lega. fo. lxij. col. ij.
Officia. de cohartalibus. fo. lxij. col. iij.
Omnis. de aqueductu. fo. cxxj. col. iiij.
Omnem. de imli. veste. fo. lviij. col. j.
Omnem summam. de cano. lar. titu. fo. viij. col. iij.
Omnes enim. de pe. bo. fub. fo. v. col. ij.
Omnes iudices. de dela. fo. v. col. j.
Omnes iudices. de decu. fo. gj. col. iij.
Omnes omnino. de indictio. fol. vj. col. iiij.
Omnes omnino. de decu. fo. gij. col. ij.
Omnes omnino. de anno. ꝛ tri. fo. vj. col. ij.
Omnes. qui mili. pof. vel non. fo. liiij. col. ij.

Omnes qui.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Tabula Legum trium Librorum Codicis.

Si diuina. de epac. tribu. fo. vij. col. iiij.
Si ea cecitate. qui mor. fo. xix. col. iij.
Si ci qui. de dela. fo. iiij. col. iiij.
Si grauius. de dignita. fo. clxiij. col. ij.
Si hereditatis. de vendē. reb' ciuit. fo. xxix. col. iij.
Si hi. de filiissami. fo. xxj. col. j.
Si ille qui. de decu. fo. cxij. col. j.
Si in patria. de inco. fo. cvj. col. ij.
Si in potestate. de caltren. pe. fo. lvj. col. ij.
Si iple. de potionibus ad mu. no. fo. xxij. col. j.
Si ita. quo quisq; ordi. conue. fo. xxx. col. ij.
Si liber. de predijs tamia. fo. clj. col. iiij.
Si libertus. si ser. aut liber. ad decu. alpi. fo. clxij. co. j.
Si militie. qui milita. pof. vel non. fo. liiij. col. ij.
Si minori. de iur. fil. fo. j. col. ij.
Sine pericnlo. de filiissami. fo. xxj. col. ij.
Si perequatore. de cenſi. fo. xxxvij. col. iij.
Si priuſq; de iure fi. fo. j. col. j.
Si propter. fi ppter inimi. crca. fac. fo. xxij. col. ij.
Si qua loca. de fun. z sal. fo. clj. col. iij.
Si qua. de ſpecta. fo. xxj. col. j.
Si quando prefectus. de diuer. officijs. fo. lxviij. co. ij.
Si quando. j. de bo. vac. fo. iiij. col. ij.
Si quando. ij. ibidem. col. iij.
Si quando. de naufragijs. fo. xxiiij. col. iiij.
Si quid. de iure reipublice. fo. xxix. col. ij.
Si quid. de cano. fru. vi. ro. fo. xxvij. col. iij.
Si quid extraordinarium. de iega. fo. xxj. col. iiij.
Si quid alcriptitie. de agrico. fo. xxxvj. col. ij.
Si q eoz. ne rusti. ad villi obſe. ocuo. fo. xxxvij. col. ij.
Si qs auctoritate. ō oi agro deſerto. fo. xxxvij. co. iij.
Si quis a. de lucris aduoca. fo. lxiij. col. ij.
Si quis ab. de bis qui ex pub. ra. fo. ij. co. iiij.
Si quis cōſortium. de fabricen. fo. xxj. col. iiij.
Si quis curialib⁹. qñ z qui. quar. pars. fo. cv. col. j.
Si quis damphesis. de cuiceſſis. fo. clxij. col. ij.
Si quis decurio. de decu. fo. cxj. col. iiij.
Si quis deferta. de oi agro deſer. fo. xxxvij. col. iiij.
Si quis decurio. de decu. fo. cj. col. j.
Si quis decurio. de decu. fo. c. col. iiij.
Si quis decurionū. de pr. decu. fo. cxiij. col. j.
Si quis ex. de cohar. fo. lxj. col. iiij.
Si quis ex. de diuer. predijs vrba. z rusti. fol. clj. col. j.
Si quis ex. de murilega. fo. xxvj. col. j.
Si quis forte. de deſer. fo. lix. col. ij.
Si quis fundos. de fun. pa. fo. xxxix. col. iij.
Si quis in archiatri. de profeſſo. fo. cc. col. ij.
Si quis in debitum. vt dig. or. fer. fo. cvj. col. j.
Si quis nauiculam. de murilega. fo. xxv. col. iiij.
Si quis ouium. de fun. z sal. fo. clj. col. ij.
Si quis per. de cur. pub. fo. lc. col. iiij.
Si quis per. de aqueductu. fo. xxxj. col. iij.
Si quis poſt. vt ne. ad suuz pa. fulci. ꝛc. fo. xxxvij. col. j.
Si quis predium. de agrico. fo. xxvij. col. iiij.
Si quis procuratiōē. de decu. fo. cj. col. iij.
Si quis pro. de fi. inſtru. fo. ij. col. ij.
Si quis feruū. qui mi. pof. vel nō. fo. liiij. col. iiij.
Si quis vel. de cur. pub. fo. lcj. col. ij.
Si quis vel. de muni. z ori. fo. cvj. col. j.
Si quis. de omni agro deſer. fo. xxxviij. col. j.
Si quis. de re mili. fo. lv. col. ij.
Si quis in ſacris. de prozi. fac. ſcri. fo. clxiij. col. iiij.
Si quis. de domeſti. z protecto. fo. clxij. col. iij.
Si quis de curia. vi. ro. fo. xxvij. col. iij.
Si quis. de meta. z epi. fo. lviij. col. ij.
Si quis. de caſ. z miniſ. fo. lij. col. iiij.
Si quis. de naufra. fo. xxiiij. col. iiij.
Si quis. de aqueduc. fo. xxxj. col. iij.
Si quis. de cōmeatu. fo. lix. col. j.
Si quis a. de fun. patri. fo. xxxix. col. iij.
Si quos. de decu. fo. cxij. col. j.
Si ſm legem. de iure reipub. fo. xxix. col. ij.
Si ſine. de venden. rebus ciuita. fo. xxix. col. iij.
Si ſub pignore. de fil. vſu. fo. xiij. col. j.
Si ſucceſſorum. de pericu. nomina. fo. xxx. col. j.
Si tempora. de fide inſtru. fo. xj. col. ij.
Si vacantia. de bo. vacan. fo. iiij. col. iiij.
Sine cr. de executo. z exacto. fo. lxiij. col. j.
Si vltra. de decu. fo. j. col. iij.
Si vt proponis. de muni. z origi. fo. cv. col. iiij.
Si vt proponis. ne quis liber inuitus ac. ꝛc. fol. xxv. columna. iij.
Si vt. de dignita. fo. clxiij. col. iiij.
Solidos. de vete. nūmiſmatis. po. fo. xxvij. col. j.
Solita. de cohartalibus. fol. lxj. col. iij.
Sozdidozum muneꝝ. de excu. mu. fo. cviij. col. iiij.
Speciebus. de cohar. fo. lxj. col. iiij.
Stigmata. de fabricen. fo. xxvj. col. iiij.
Stipendia. de re mili. fo. iiij. col. iiij.
Super creandis. de iur. fil. fo. ij. col. j.
Super. qui mi. pof. vel non. fo. iiij. col. iij.
Super. de naufra. fo. xxv. col. j.
Super. de man. z colo. fo. xl. col. iiij.
Susceptores. j. de ſuſcepto. fo. xxj. col. iiij.
Susceptores. ij. de ſuſcep. fo. xxiij. col. ij.
Susceptores. ij. ibidem.
Susceptores. ij. de ſuſcep. fo. xxiij. col. ij.

Tm collatores. de re mili. fo. lv. col. iiij.
Temperet. de veſti. olobe. fo. xxvj. col. ij.
Tiberianus. de fun. limitro. fo. xxxix. col. j.
Tyones. de tyro. fo. lix. col. ij.
Tractatores. de tractato. z ſta. fo. lxj. col. iiij.
Tranſmarina. de lega. fo. xxj. col. iij.
Tribuni. re mi. fo. lv. col. ij.
Tutele ſolicitudo. de excu. mu. fo. cviij. col. j.

Vacantia. de bo. vacanti. fo. iiij. col. ij.
Vacuatis. de decu. fo. c. col. iiij.
Vellera. de veſti. olobe. fo. xxvj. col. j.
Venatoribus. de excu. mu. fo. cviij. col. ij.
Veteranus. de bis qui non imple. ſtipendia. folio. xx. columna. iij.
Veterani. de bis qui ſpon. mu. fo. cviij. col. iij.
Veterani. de vetera. fo. lix. col. iiij.
Viceſimo. de eroga. mi. anno. fo. lvj. col. iij.
Viginti. de re. mi. fo. lv. col. j.
Viris. de priui. ſcbo. fo. lij. col. iij.
Viris. de magiſt. fac. ſcri. fo. clxj. col. iij.
Viros. de comi. conſil. fo. clxj. col. ij.
Viros. de diuer. offi. fo. lxiij. col. ij.
Viros. de pala. ſacra. largi. fo. lxj. col. iij.
Vltra modum. quēad. ciui. mu. indi. fo. cviij. col. ij.
Vniciqꝫ. de progi. ſa. ſcri. fo. clxiij. col. ij.
Vniuerſi. j. de feudis rei priua. fo. clj. col. j.
Vniuerſi. ij. ibidem.
Vniuerſi. de fun. patri. fo. xxxix. col. iiij.
Vniuerſi. de lega. fo. xxj. col. ij.
Vniuerſos. de ve. num. po. fo. xxvij. co. ij.
Vniuerſos. de ſtu. lib. vi. ro. fo. xxviij. col. j.
Vniuerſos. de excu. fo. c. col. iiij.
Vnuſquiſq; de ſilentia. fo. clxij. col. j.
Vozag. de numera. fol. lc. col. j.
Vrbs. de priuilegio vi. conſtan. fo. xxviij. col. ij.
Vſus aque. de fun. rei pri. fo. clj. col. ij.
Vſum aque. de aqueduc. fo. xxxj. col. ij.
Vt agendi. de cur. pub. fo. lxj. col. j.
Vtilitas. de pumpilo. fo. lxiij. col. iij.
Vxorem. de excu. fo. c. col. iij.

Finis Tabule Legum Voluminis.

Tabula materiaruz voluminis ordine alphabetico diſpoſita.

Abigeus quid ſit. fo. xxxiij. col. j.
Abſentibus an per preſentes preiudicetur. fo. cc. col. ij.
Abſolui poteſt quis epiſcopo irrequiſito. fo lio. lxvi. columna. iiij.
Accuſare eſt laudabile. fo. cvj. col. iiij.
Aduerſario preſente teſtes debent produci. fol. lxxiij. columna. iiij.
Adnumerato: quis ſit. fo. lc. col. iij.
Agricole priuilegia. fo. clxj. col. ij.
Alius non poteſt mihi dare qō eg me nō poſſum. fol. clxj. columna. ij.
Alienatio minoꝝ. xxv. annis conceditur. folio. lxxxv. columna. j.
Alienationis prohibitio vltra filiuz non extenditur. fol. xcvj. columna. ij.
Alimēta hincinde in neceſſitatibus filijs preſtantur. fo. lxxvj. colum. j.
Amor furor vehemens dicitur. fo. lvij. col. j.
Anni dñice incarnationis an ponendi ſunt in inſtrumentis. fol. xlv. col. iiij.
Antiquo iure relinquitur quod nō mutatur. fo. cxiij. columna. iiij.
Angaria quid ſit. fo. xxvij. col. j.
Apocha quid ſit. fo. lviij. col. j.
Apoſtata officio curie traditur. fo. cj. col. iij.
Appellare a multis iudicibus nō licet. fo. xl. col. iij.
Appellare an z quando z apud quem licet. folio. xcvj. columna. iij.
Appellare cuilibet licet. fo. lxv. col. j.
Appellare licet bis. fo. cij. col. iij.
Appellari poteſt bis. fo. x. col. j.
Appellatur a ſententia epi. fo. cij. col. iij.
Appellationis tres caſus. fo. xl. col. iiij.
Arbiter eſt inſtar iudicis. fo. lxvj. col. j.
Arbiter z arbitrator differunt. fo. xcviij. col. j.
Archiuum quid ſit. fo. xxiij. col. iij.
Armoꝝ appellatione quid veniat. fo. lxvij. col. iij.
Artē non exerceat qui illā ignorat. fo. xxvj. col. iij.
Aſcriptitius non eſt ſeruus. fo. xxxij. col. iij.
Aſcriptitius quis dicatur. fo. xxiij. col. iij.
Aſſiſterium quid ſit. fo. cxij. col. iij.
Aſſiſterie que ſunt. fo. lxj. col. iiij.
Atteſtatiōes in ſcriptis fieri debēt. fo. lxxxiiij. col. iiij.
Aurum eſt preciouſius metallum. fo. xc. col. iiij.
Aurum metalloꝝ eſt nobilius. fo. xc. col. iij.
Auxilio egent que de nouo accidunt. fol. iij. col. ij.

Bellum duo mala infert. fo. lxvj. col. ij.
Benefacientibus benefacere tenemur. folio. x. columna. j.
Bzephotrophium quid ſit. fo. cxj. col. iij.

Calūniatur qui non probat. fo. xciij. col. ij.
Canones pro legibus obſeruari debent. folio xciij. columna. iij.
Captiuitas aliquando habet fauorem. folio. lxxj. columna. j.
Caput eſt rei principium. fo. iiij. col. iij.
Caſtitas fundamentū eſt in ordinādis. fo. cxj. col. ij.
Cauſa minima que ſit. fo. xl. col. iiij.
Cenſuales qui dicantur. fo. xxvj. col. iiij.
Centeſima vſura quid ſit. fo. vj. col. iij.
Ceſſio in potentiorē facta non tenet. fo. lviij. col. iij.
Ceſſio qñ ſit fideiuſſori facienda. fo. viij. col. ij.
Chartularij z tabelliones qui dicātur. fo. lxvij. col. iij.
Chriſtus propter tria fuit baptizatus. fo. xc. col. iij.
Clericus non debet de vna eccleſia ad aliam tranſire. fo. vij. columna. iij.
Clericus quando debet gaudere priuilegio clericali. fo. cj. columna. j.
Cognatius large quid contineat. fo. lxxxviij. col. iij.
Colliatores qui ſint. fo. cvij. col. j.
Colonus inter immobilia cōputatur. fo. xc. col. iiij.
Cōmunis vtilitas priuate ꝓponitur. fo. cvj. col. iij.
Cōpenſatio inter ſpecies fieri non pōt. fo. xc. col. iij.
Concubinas plures habere nō l3. fo. lxx. col. iij.
Conceſſo aliquo cōcedit z illud ꝛc. fo. lxij. col. j.
Conſecrare nō pōt qui nō eſt ſacerdos. fo. cx. col. ij.
Conſilium in alterius dānū mutari nō debet. fo. lvij. columna. iiij.
Conſiliū ab vxore nonunq; ſumi d3. fo. cvij. col. iiij.
Conſiſtorium quid ſit. fol. xl. col. iij.
Conſpiratio qñq; in bonā partē ſonat. fo. lxxv. col. j.
Conſuetudo generalis vincit legē. fo. clxiij. col. iij.
Conſuetudine ſit licitū: als illicitū. fo. xxiij. col. iiij.
Conſul quis dicitur. fol. xli. col. j.
Conſultatio quid ſit. fo. lxv. col. j.
Cōtractus ſup libero hoīe nō valet. fo. xcvj. col. ij.
Contrariū per aliud tollitur. fo. xxvj. col. iij.
Contrariorū eadem eſt diſciplina. fo. xlvj. col. iiij.
Cōuentur quis etiā inuitus vbi deligt. fo. xcvj. col. j.
Corrigere ſe eſt honeſtius q̄ ab alio corripi. folio. xcv. columna. j.
Corrigere ſeipſum licet. fo. lxxix. col. ij.
Corrigit qui apte aliquid diſponit. fo. lxxiij. col. j.
Corrigi lex in oubio non debet. fo. lxix. col. iij.
Cruces vbi reponi debeant. fo. cxij. col. iij.
Culpa alterius non proficit ei qui cauſam preſtitit. folio. lxxvij. columna. ij.

De qui datum cōfirmat. fo. lvij. col. j.
Defenſor ciuitatis an poſſit in integruz reſtituere. fo. xxiij. col. ij.
Delictum eſt malus delinquere in ſe q̄ in alium. fol. xvij. columna. iij.
Delicta puniri reipub. intereſt. fo. xxvj. col. j.

Penūciare

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Tabula Materiarum voluminis.

Denunciare quis cogitur. fo. lxxxvij. col. iij.
Dictans illicite puniri debet. fo. xvj. col. iij.
Differentia nō ex generis apud deū. fo. ix. col. ij.
Dignitas dat fauoꝛe persone. fo. x. col. iij.
Dignitas releuat in multis. fo. lxxj. col. iiij.
Dignitatis fauoꝛ extendi debet. fo. lxiij. col. ij.
Dilatio a lege data breuiari pōt. fo. xlvij. col. ij.
Diues semel semper talis presumit. fo. lxxvij. col. iij.
Diuinare nemo cogitur. fo. xxxi. col. ij.
Diuiti plus q̄ pauperi creditur. fo. lxxj. col. iiij.
Dns vsq; ad q̄ tps audit cōtra missum in possessionem causa rei seruande. fo. xlvij. col. ij.
Donatio qngentos aureos excedens debet insinuari. fo. lxxxix. col. iij.
Dos ⁊ donatio ꝓpter nup. ſm personarū merita cōstituitur. fo. xliij. col. j.
Dos non est in bonis patris. fo. lxxvij. col. iij.
Duobus fides est adhibenda. fo. lxxi. col. ij.

Ecclesia in quinq; casibus alienare non potest. fo. xcij. col. j.
Ecclesia mater imperij dicitur. fo. x. col. iiij.
Ecclesia nulli gremiū claudit. fo. lxj. col. iij.
Ecclesia propius locus orandi dicitur. fol. lxxxviij. columna. j.
Ecclesia que est q̄ possit alienare. fo. xiij. col. ij.
Ecclesie res pauperū sunt. fo. xvj. col. ij.
Effectus 03 cessare cessante causa. fo. xxxvj. col. ij.
Electus prelatus a superiore suo confirmatur. folio xxiij. columna. iij.
Emolumentū esse 03 vbi est onus. fo. xxiiij. col. iiij.
Enigma quid sit. fo. lxxvj. col. ij.
Episcopus abbatem eligit. fo. x. co. iij.
Episcopus leges scire debet. fo. xij. col. iiij.
Episcopus. xiij. cōditiones habere 03. fo. xj. col. j.
Euangeliste quibus figuris depinganꝫ. fo. xx. col. ij.
Exceptiones in subiectorū libertates inducte sunt. fo. lxxvij. col. iiij.
Exemplo credendum est. fo. xcv. col. j.
Exempla mala a bonis rebus orta sunt. fol. xlvij. co lumna. ij.
Expensis mulctatur iniuste mouens litem. fo. lxxxij. columna. ij.
Expensis qū rōne persone petitur. fo. lxvj. col. iij.
Expense tribus de causis fiunt. fo. lxv. col. ij.
Expressum plus tacito operatur. fo. lxxvij. col. ij.

Factum pro infecto haberi non potest. fol. xiij. columna. iiij.
Falcidia in multis locum nō habet. fo. xc. col. iij.
Falsitas veritatis est immutatio. fo. lix. col. ij.
Fama confirmat rem de qua agit. fo. lxxij. col. j.
Felicitas vnius alteri prodest. fo. vj. col. iiij.
Femineo amore nihil est fortius. fo. xij. col. ij.
Fenea possessio que est. fo. xvj. col. iiij.
Fictio tantū valet q̄tum veritas. fo. xiij. co. iij.
Fideiussor ꝑ euictione tenetur. fo. viij. col. iiij.
Filius an possit aliquo casu fraudari legitima. folio xxviij. colū. iij.
Filius an ex delicto patris puniat. fo. lxiij. col. iij.
Filius debet ali ſm patris facultates. fo. lxxix. col. iij.
Filius preteritus rūpit testamentū. fo. xij. col. j.
Filiuſſa. habet heredē. fo. xxxv. col. iij.
Filij legitimi alios excludūt. fo. xxx. col. ij.
Filio quasi spectare videntur bona paterna. fo. xxij. columna. j.
Filiorū quinq; sunt genera. fo. lxviij. col. iiij.
Filijs dantur que non dantur extrancis. folio. xiiij. columna. iiij.
Finis inspicitur. fo. xxxvj. col. iij.
Forte dubitandi est particula. fo. xij. col. iiij.
Forum ex rei persona metimur. fo. xcviij. col. j.
Fructus aridi qui sint. fo. xlij. col. j.
Futura lex aliquando respicit. fo. xl. col. j.

Generaliter ꝑlatum generalem capit interpretationem. fo. xxx. col. j.
Gerontocomiū quid sit. fo. xiij. col. ij.
Greca lingua an sit elegans. fo. xiiij. col. iij.

Heres ⁊ testator: finguntꝫ eadem persona. fo. xlv. columna. j.
Hereticus quis sit. fo. lxxij. col. ij.
Hermodicium quid sit. fo. lv. col. iij.
Hyconomus quid sit. fo. liij. col. iij.
Homines fortes esse oportet. fo. xxviij. col. ij.
Honores ianuarijs kalendis dabantur. folio. xlj. columna. ij.
Honores superioribus deferuntur. fo. xlj. col. ij.

Ignozantia iuris neminē excusat. fo. xl. col. ij.
Ignoto nō est credendū. fo. lxxj. col. iiij.
Iimmoderationi est contrariandum. folio. xxiiij. columna. ij.
Imperiū de celo prouenit. fo. lix. col. ij.
Impensarū ratione permittitur quod alꝫ non. folio lxxxj. columna. j.
Imperator: pater est legis. fo. xxij. col. iiij.
Imputatur ei qui se angustat. fo. lvij. col. iiij.
Inferior superioris legem tollere non potest. fo. xciij. columna. iiij.
Ingrediens religionem se ⁊ sua deo dedicat. fo. ciiij. columna. j.
Iugressus monasterium pro mortuo habetur. folio. ciiij. columna. ij.
Inimicus capitalis duplex. fo. lxxiij. col. ij.
Inimicitia a testimonio repellit. fo. lxxij. col. iij.
Instrumenti factio delegari nō potest. fo. xlij. col. iiij.
Inuidia maxime iter fratres oritur. fo. xxxvj. col. iiij.
Italia prouinciarum domina dicitur. fo. lv. col. j.
Italia tributa nō soluit. fo. xxvj. col. ij.
Iudex nō est qui literas nescit. fo. lx. col. iij.
Iudex quibus casibus nō cognoscit de causa appellationis. fo. lxvj. col. iij.
Iudex iudicando sedere debet. fo. liiij. col. j.
Iudicare an debeat iudex ſm suam conscientiam. fo. xxv. columna. iij.
Iudicari non debet de nocte. fo. lxv. col. j.
Iura duo fortiora sunt vno. fo. lxxxix. col. j.
Iuratur de calūnia in causa appellationis. fol. xciij. columna. j.
Iurans maligne peierat. fo. xx. co. iij.
Iure est potior tempore prior. fo. lxxvij. col. j.
Iureiurando quis obligatur. fo. lx. col. ij.
Iuri qualiter potest renunciari. fo. lxxiiij. col. iiij.
Ius est quadruplex. fo. xxxviij. col. j.
Iusiurandum an ⁊ quando seruandum sit folio. xlvj. columna. ij.
Iustus septies in die peccat. fo. xiiij. col. iij.

Legatum testamento pōt per codicillos adimi. fo. xcv. col. iij.
Leges ad preterita aliquando trahuntur. fol. lxxxiij. columna. iij.
Leges non determinant de raro accidentibus. folio xliij. colū. j.
Leges ꝓpter malos facte sunt. fo. lxx. col. iiij.
Leges sunt scientia moralis. fo. xxxj. col. ij.
Leges veteres nouas determinant. fo. lxxij. col. j.
Legum correctiones vitande sunt. fo. lv. col. j.
Lex ad futura trahitur. fo. lxj. col. iij.
Lex debet esse clara. fo. lxxx. col. j.
Lex est mitior homine. fo. xxxiiij. col. iij.
Lex est iudice mitior. fo. lxv. col. iiij.
Lex futurū tempus respicit. fo. lxxxiiij. col. j.
Lex non debet deriderī. fo. lxxvj. col. iij.
Lex noua veterem interpretatur. fo. xcix. col. j.
Libellus etiam in personali actione rem certam cōtinere debet. fo. lxxxiij. col. ij.
Libellus tria continere debet. fo. xlvij. col. iij.
Libertus quas operas patrono prestet. fo. lxij. co. j.
Liberi omnes erant a principio. fo. lvj. col. iiij.
Libra auri ex. lxvij. aureis fit. fo. xxiiij. col. iij.
Licet quod expresse nō prohibetur. fo. lxxj. col. j.
Lite pendente suppliicare nō licet. fo. lxxxiij. col. iij.
Literatus debet esse iudex: aduocatus ⁊ medicus. folio. lxiij. col. iij.
Lucrari non 03 qs cum aliena iactura. fo. ciij. col. iij.
Ludus scbacozum nō est clericis prohibitus. fo. cj. co lumna. iij.

Magistratus durante officio conueniri nō pōt. fo. xcviij. columna. ij.
Magistratuū babētiū ordinariaꝫ iurisditionē qnqꝫ enera. fo. liiij. col. j.
Maior numerus transcendit minorē. fo. xciij. col. j.
Maior pars quando dicatur. fo. xcj. col. iiij.
Mala fides venditoris nocet emptori. fo. x. col. ij.
Malū oē facile maliciosus excogitat. fo. lviij. col. j.
Mancipiū ⁊ inter colonū est differētia. fo. xiij. col. iij.
Mandatum principis quid sit. fo. xxv. col. j.
Manus appellatione membra cetera veniūt. fo. xxv. columna. iiij.
Maritima consuetudo nostris nō repugnans legib⁹ seruatur. fo. xcviij. col. iij.
Matrimonio vno tantum superstite pendet. fo. lxxix. columna. ij.
Matrimonium fuit a deo institutū. fo. xxxj. col. ij.
Matrimonium sine dote ⁊ scriptura valet. fo. lxxxvj. columna. iij.
Matrimonium potest esse sine dote sed non econtra. fo. xxxiij. col. iiij.
Matrimonium soluitur frequētius morte. fo. xxxvj. columna. iiij.
Mechanica ars que dicatur. fo. xv. col. ij.
Medium eligendum est. fo. xxx. col. ij.
Medium tenuere beati. fo. xj. col. j.
Mendacium nōunq̄ punitur. fo. xxx. col. j.
Merū ⁊ mistū imperiū magnis tantuꝫ magistratib⁹ cōmittitur. fo. xxiiij. col. ij.
Militare pecunia tūc quis dicit. fo. lxxvij. col. ij.
Militis creatio quomodo fit. fo. xxvj. col. ij.
Minor plura specialia habet. fo. lxxix. col. j.
Minores magistratus coueniuntur durante officio. fo. xviij. col. j.
Minores magis puniuntur q̄ maiores. fol. xviij. columna. ij.
Monachatione nō tenente an res apud monasteriū maneant. fo. x. col. j.
Monachatus liberat a potestate diaboli. fo. lxiij. columna. j.
Monachus an de veritate dicenda iurare debeat. fo. lxij. colū. iiij.
Monachus potest testificari. fo. ciij. col. iiij.
Monachus potest conuenirī. fo. xlij. col. iiij.
Monachi quidam sunt clerici ⁊ quidam non. fol. xj. columna. ij.
Monachū nō facit habitus. fo. xcvij. col. iij.
Monasteriū an debeat ꝺño reddere pecuiꝫ serui monasteriū ingredientis. fo. ix. col. iij.
Morbus medicina tollit. fo. lxxxj. col. iij.
Mors ciuilis nō impedit matrimoniū. fo. xxxij. co. ij.
Mors omnia iura resoluit. fo. vj. col. iiij.
Mors vltimū supplicium dicit. fo. lxj. col. iiij.
Mortuum esse ⁊ natum non esse paria sunt. fol. xxxv. columna. iiij.
Mulier auara dicit. fo. xxxv. col. iiij.
Mulier per decem menses ⁊ duos dies potest filium portare. fo. xliij. col. ij.
Mulier quare non nubit ante annum. fo. xxxiij. co. iij.
Mulieres fauozabiles. fo. xcvij. col. ij.
Multitudo cōfusionem parit. fo. xxj. col. iiij.
Mutuans ecclesie in eius vtilitatem versum probare debet. fo. xcij. col. j.

Natura nouitati studet. fo. v. col. j.
Negligentia cuncta ledit. fo. lxiij. col. iij.
Nobilitatur pater per filiū ⁊c. fo. lxiij. co. ij.
Nobiliores preeligi debent. fo. xxij. col. iiij.
Nomen facto deficiente parum prodest. fol. lxxxj. columna. ij.
Nomen cōsequens est rei. fo. xxxj. co. iij.
Nomine carens caret ⁊ nominis effectu. folio. lxxj. columna. iij.
Nosocomium quid sit. fo. xiij. col. ij.
Nouissima pena est vltimū suppliciū. fo. xlvj. col. j.
Nubere est consultius q̄ vri. fo. vj. col. ij.
Nuncius cōmunis multa habet nomina. fo. lxv. col. ij.
Nūcios legales iudex habere 03. fo. lxv. col. ij.
Nuptie inceste ⁊ nepharie differūt. fo. xxij. col. j.

Oblatio ad multa valet. fo. lxxv. col. ij.
Onus vbi est ⁊ emolumentū. fo. xviij. col. j.
Ordinarius an possit recusari. fo. xxiiij. col. iij.
Ordinatus in sacris non debet habere vxorem. fo. ciij. columna. iij.
Ordo scripture q̄nq; non seruatur. fo. xcj. co. iij.
Orphanotrophiū quid sit. fo. xiij. col. ij.

Papa iurisditionē temporalem imperij nō habet. fo. x. col. iiij.
Papa tpalibus immiscere se non 03. fo. x. col. iiij.
Pater pōt legitime cogi pro filio. fo. lv. col. iij.
Patientia consensui comparatur. fo. cij. col. j.
Patronus in alienatione ecclesiasticarū rerū debet cōsentire. fo. xc. col. iiij.

Tabula Materiarum voluminis.

Paupertas aliquãdo pdest.fo.cxciij.col.ij.
Peierans morte eterna expectat.fo.cxxxvij.col.iiij.
Pena est delicti merces.fo.cij.col.j.
Pena vnius multor est terror.fo.cxvj.col.ij.
Penam similem par delictum exigit.fo.ccv.col.iij.
Pene sunt minuende in dubijs.fo.cvj.col.ij.
Pendere quedam dicuntur.fo.cxxxv.col.iiij.
Periurus a testimonio repellitur.fo.clvj.col.ij.
Persone factum in damnum ecclesie non redundat.fo.cxij.columna.j.
Potestates terrarum debent expellere hereticos.fo.cx.colum.iiij.
Pignus plus debito valere debet.fo.clviij.col.iij.
Pignori obligatũ alienari non potest.fo.clij.co.ij.
Pragmatica forma quid est.fo.cvj.col.ij.
Prefecti pretorio priuilegia.fo.cl.col.ij.
Preiudiciũ nõ fit agere nõ valenti.fo.lxxxvj.col.j.
Prescriptio est odiosa.fo.cxj.col.ij.
Prescriptio contra impuberes non currit.fol.cxxv. columna.iij.
Prescriptio temporalis quandoq; cõtra minorẽ currit.fo.xiij.col.ij.
Presens aliquã suspensum esse dz.fo.v.col.iiij.
Presumit semel bonus semper esse bonus.& contrario.lx.colum.iij.
Presumptio ex retroactis capitur.fo.x.col.ij.
Presumptionẽ facit,vnus testis.fo.lxxiij.col.iij.
Presumptione damnat quis aliquã.fo.lxxxvij.col.j.
Preteritus pro exheredato habet.fo.vj.col.j.
Preterita non respicit lex.fo.cxix.col.j.
Princeps est lex animata in terris.fo.cli.col.iij.
Princeps omnium pater est.fo.lxxix.col.iij.
Princeps quãq; directo adiri debet.fo.cviij.col.j.
Principis sniia est lex.fo.cliij.col.iiij.
Principis sententia debet esse scripta.folio.lxxxiij. columna.iij.
Priuato datur resistendi facultas.fo.cxcij.col.iij.
Priuilegium heredibus datur q defuncto non competebat.fo.cciij.col.j.
Priuilegiũ perdit qui eo abutitur.fo.iij.col.ij.
Priuilegij perdit qui eo abutitur.fo.cix.col.iiij.
Priuilegiũ primũ prefertur scõdo.fo.lxxv.col.ij.
Priuilegia antiqua renouari debent.fo.i.col.iij.
Probandi modi sunt quatuor.fo.lxxi.col.iij.
Procuratorẽ cõstituere quis non cogit.fo.liiij.col.j.
Promittere & dare in delictis equiualent.folio.c.columna.iiij.
Prosequi cogitur qui semel voluit.fo.lxxxij.col.iij.
Protocrophiũ quid sit.fo.xiij.col.ij.
Protocollũ quid sit.fo.cliiij.col.ij.
Proximus quis dicatur.fo.lxxxix.col.j.
Publico iudicio dãnatus infamis est.fo.lx.col.iij.
Punitur quis vbi deliquit.fo.cviij.col.j.

Quarta an statim post ingressum potest peti.folio.x.columna.j.
Quartam substantie viri quandoq; habet vxor.folio lvij.columna.iij.

Rationes due vincunt vnam.fo.lxvij.col.ij.
Rationes due vincũt vnam.fo.cxxxij.col.iij.
Redditus inter immobilia numerantur.folio.lviij. columna.iiij.
Relicti verbũ ad institutionẽ adaptatur.fo.ij.col.iij.
Renunciare possunt milites & clericus eorum priuilegijs.fo.clvij.col.iiij.
Renuncians iuri suo dz illud scire.fo.xj.col.ij.
Reparari debent antiqua rescripta.fo.lxiij.col.j.
Res exigua vsq; ad libã auri dicit.fo.lxj.col.j.
Res tribus modis peti põt.fo.clvij.col.iij.
Rescripti forma a iudicibus non debet transcendi.folio.lxv.columna.j.
Responsio lege non probata non valet. folio.cxxvij. columna.iiij.
Restitutio natalium plenaz dat ingenuitatem.folio lvj.columna.iij.
Reus actorẽ qñ fauorabilior est.fo.cxxviij.col.iij.
Roma quot nominibus appellatur.fo.xxj.col.j.

Sacerdotium est dignitas.fo.cvij.col.iij.
Sacra ministeria in ecclesijs fieri debent.folio cciij.columna.ij.
Sacramentum honestiori defertur. folio.cxxviij.columna.iij.
Sapiens mutat cõsilium in melius.fo.cxxj.col.iij.
Sapientia pauca dicenda sunt.fo.lxvij.col.j.
Satisdat iterum appellans.fo.l.col.ij.
Scena quid sit.fo.clvj.col.j.
Senectus veneranda.fo.cl.col.iij.
Sententia diffinitiua aliquando ante litis contestationem fertur.fo.lxxxij.col.iiij.
Snia quãq; lite non cõtesta.fertur.fo.lv.col.j.
Snia sine scriptis qb9 casib9 valet.fo.cviij.col.iiij.
Sententie cũ sapientũ consilio dentur.fo.cl.col.iij.
Seruus an testificetur.fo.lxxiij.col.ij.
Scriptura pro parte põt valere.fo.lxxxv.co.iij.
Scriptura in multis necessaria est.fo.lvij.col.ij.
Scripture aliquando plus q testi creditur.fo.lxxvij. columna.iiij.
Scholares iurisditioni ptãti subsunt.fo.cij.col.iiij.
Scholares in delictis priuilegio nõ vtũt.fo.xxvj.col.j.
Siliqua quid sit.fo.cliij.col.ij.& fo.ciij.col.ij.
Simonia manu:lingua:& obsequio cõmittitur.folio cj.columna.j.
Solui aliud pro alio inuito põt.fo.viij.col.iiij.
Solutione qñq; non tollit obligatio.fo.lviij.col.ij.
Subditos suos locupletes esse vult imperator.folio cvij.columna.ij.
Substitutũ qui possunt habere.fo.lxxvj.col.j.
Successio sequit votũ nature.fo.lxxxviij.col.iiij.
Successio sit quandoq; vsq; ad tertium gradum.fol. cxxxiij.columna.iiij.
Suffragium quid sit.fo.cvij.col.j.
Suspectum quid sit.fo.cxvj.col.ij.

Tabellio an sit de numero testium.folio.lxj.columna.j.
Tabellio debet esse rogatus vt instrumẽtũ recipiat. fo.cliij.columna.iiij.
Tabellio delinquens in officio repelli debet.fo.lvij. columna.iiij.
Tabellionis delinquentis pena.fo.ciij.col.iiij.
Tacens consentit.fo.cxxij.col.iiij.
Tacita quedã licẽt q nõ expressa.fo.lxxiiij.col.iiij.
Tempus inspicitur.fo.cxxvj.col.iij.
Tempore prior potior est iure.fo.lxxv.col.ij.
Temporum tria sunt genera.fo.xj.col.ij.
Teffera quid sit.fo.lxviij.col.j.
Testatur quis aliqñ de alieno.fo.cxxv.col.ij.
Testamẽtũ vt rũpat duo requirunt.fo.lxxx.col.ij.
Testamento infirmato legata tñ valent.fol.lxxxiiij. columna.iiij.
Testamento necessaria.fo.iiij.col.iiij.
Testis causam sui dicti dicere dz.fo.lxxij.col.j.
Testis cogitur reddere rationem sui dicti.fo.lxxxvij. columna.iiij.
Testis de credentia deponere nõ debet.fo.cj.col.ij.
Testis est deus qñ iurat.fo.lvij.col.iiij.
Testis qualis esse debeat.fo.iij.col.iiij.
Testes an debeant esse rogati.fo.lx.col.j.
Testes debent cõtrahentes nosc̃re.fo.lix.col.iij.
Testes non põt quis producere post dicta testium aduersarij.fo.lxxiij.col.ij.
Testium debet refrenari copia.fo.lxxij.col.iiij.
Testium productio regulariter fit post litem cõtesta.fo.lxxiij.columna.j.
Titulus varia significata habet fo.cciij.col.iij.
Titulum allegare sufficit.fo.vj.col.ij.
Tranfigi põt super adulterio.fo.lxxxviij.col.iij.
Tribunal & cõsistorium differunt.fo.cl.col.iiij.
Turpitudo actionem tollit.fo.cciij.col.j.
Tutor obligat ad ratiocinia.fo.lviij.col.ij.

Variatio testiũ est cõsideranda.fo.lxxij.col.iij.
Velocitas propter imminens periculũ exigit fo.cxvij.columna.iij.
Vendere cogitur quis suam rem.fo.viij.co.iiij.
Venditio rei ciuitatis fit in omnium presentia.folio cxj.columna.ij.
Venditionis nomen alias alienationis species nõ cõplectitur.fo.xv.col.iij.
Verbum generale omnia complectitur. folio.lvj.columna.j.
Verbum semel positum ad diuersa referri potest.folio.liij.columna.iij.
Veritatem debet iudex inquirere.fo.iij.col.iiij.
Veritatem super omnia debet querere iudex.fo.cliij. columna.iij.
Veste alterius in eius contẽptum vtens punitur.fol. ciiij.columna.iiij.
Vicem duorũ vnus gerere nõ potest.fo.vij.col.ij.
Victor victo in expensis quandoq; condemnatur.fo. cxiiij.columna.iij.
Vigilare non debemus nocte in magnis festis.folio cvij.columna.j.
Vilis plus q nobilis punitur.fo.cxij.col.ij.
Ville & castra sub ciuitate collectam faciunt.fol.lxix. columna.j.
Vir quis dicatur.fo.cxxij.col.ij.
Virtus in necessitate cõprobatur.fo.cj.col.iiij.
Voci viue an plus q mortue credendum sit folio.lix. columna.iiij.
Voluntates vltime quinq; modis fiunt.folio.xiij.colu mna.iiij.
Vsumfructum habet pater in aduentitijs filij.folio lxxxix.columna.j.
Utilitatis gratia quedam licent que alʒ non.fol.cxj. columna.iij.
Uxor an est domina dotis.fo.cxxiiij.col.ij.
Uxor q diu maritum militem debet expectare.folio cxxiij.columna.j.
Uxoris castigatio viro permittit.fo.lxxxviij.col.j.
Uxorem non oucunt in sacris positi.folio.cxxviij.colu mna.iij.
Xenodochium quid sit.fo.cxij.col.ij.

Tabula materiarũ in glo. contẽtarum super tribus vltimis lib. C. incipit.

Absens causa studij cõmeatũ habere debet. fo.clix.col.iij.& iiij.
Aduocatus cum vincit in causa planus habet.fo.l.col.iiij.
Aduocatus tabellionis non debet exercere officium. fo.x.columna.iiij.
Alimentorũ causa priuilegiata est.fo.lv.col.j.
Ambasiatam illicitam per se an alium imponens punitur.fo.lxiiij.col.ij.
Angariarũ munus est personale.fo.cxx.col.iij.
Alalia bruta inter mobilia numerant.fo.xv.col.ij.
Anni dñi in principio cuiusliber cõtractus debẽt poni.fo.cxij.columna.iij.
Annor dñi computatio.fo.vj.col.iiij.
Appellatur a discussoris sniа.fo.ix.col.iiij.
Argumentum a contrario sensu valet.fo.x.col.j.
Arma facere:vẽdere: nec emere priuato licet.fo.cxvj. columna.iij.
Ascendere non descendere licitũ est.fo.lxiij.col.iij.
Ascriptitius & seruus in multis differunt. fol.cxxv. columna.j.
Aureus & solidus idem sunt.fo.cxiij.col.iiij.
Auri.lxxij.faciunt libram auri.fo.cxvij.col.j.
Aurum coronariũ quid sit.fol.cxiij.col.iij.

Alstangarij qui dicuntur.fo.lxij.col.iij.
Bellum animę corporis perditionem inducit. fo.lxiij.columna.iiij.
Bonum fuisse bactenus prodest.fo.l.col.iij.

Arcer ad hominum custodiam non ad penam est inductus.fo.vij.col.ij.
Castrum cuilibet habere non permittitur.fol.cxxix. columna.j.
Censuales qui dicuntur.fo.cxij.col.iij.
Circitores qui sint.fo.l.col.ij.
Citari nõ debet quis sine scriptis.fo.liij.col.iiij.
Ciuilis actio criminalẽ nõ tollit.fo.viij.col.j.
Collecte a diuitibus & pauperib9 sm facultates sunt exigende.fo.viij.co.ij.
Colonus inqlinus quo differunt.fo.cxxiiij.col.ij.
Coloni sunt multiplices.fo.cxxij.col.iij.
Cõceptionis tps in partu cõsideratur.fo.cxxvj.col.j.
Concessum videtur qđ nõ prohibetur.fo.j.col.iij.
Consentit qui non appellat.fo.x.co .ij.
Cõsiliarij ciuitatis decuriones dicuntur.fo.x.col.j.
Conspiratio dolus quandoq; in bonam partem sumuntur.fo.xx.col.ij.
Consuetudo affectũ parentele auget.fo.lvj.col.iij.
Cõsuetudo dat iurisditionẽ.fo.lxiij.col.iij.
Consuetudo in delinquendo aggrauat penam.folio lix.columna.j.
Consuetudo loci attenditur.fol.vij.col.iiij.& fo.cxiij. columna.j.
Consuetudo non excusat.fo.xj.col.iiij.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Tabula Materiarum voluminis.

Consuetudo regionis in vectigalibus attendenda est. fo.xg.col.j.

Consuetudo regionū attenditur.fo.lvij.col.iiij.

Datum non videtur nec factū quod non tenet. fo.gg.columna.j.

Decuriones torqueri non debent.fo.cxxvij.col.iij.

Deferre ꝛ non probare crimen est.fo.v.col.j.

Deferre multis modis dicitur.fo.iiij.col.iiij.

Deferri multi prohibentur.fo.iiij.col.iiij.

Degradatur quis ob dignitate spoliat.fo.liij.col.iij.

Delatoris iniqui pena que est.fo.v.col.j.

Delictum patris an noceat ad feudū filio iam nato. fo.giij.columna.iiij.

Delictum quis pecuniariter punit.fo.gij.col.iiij.

Depositio est cōa iudice professio.fo.cxxv.col.iij.

Discussor multis modis dicitur.fo.ix.col.iiij.

Docendo quis edocetur.fo.cxij.col.j.

Docere debet publice tantum in regalibus vibibus. fo.clvij.columna.j.

Doctor aut lector non potest legere per substitutum fo.gl.columna.iij.

Doctum non facit indoctum.fo.gij.col.ij.

Dolus cū principe cōmitti non pōt.fo.lxiij.col.iij.

Domicilium cōsequitur quis ratione dignitatis.fo. cvj.columna.iij.

Domiciliū non facit sola habitatio.fo.cvj.col.ij.

Dos non annumeratur inter bona viri.fo.gij.col.ij.

Duella prohibent.fo.cxxij.col.ij.

Loquit tuba tullius.fo.cxvij.col.j.

Epidimetici qui dicuntur.fo.lviij.col.j.

Episcopo nihil derogatur altero in eius ꝑatu electo.fo.cxvij.col.ij.

Equalitas in iudicijs esse debet.fo.lvj.col.ij.

Equus male pabulatus male vadit.fo.lxj.col.ij.

Eratum ꝛ aderatū quid sit.fo.ix.col.iiij.

Eris appellatione ois pecunia continet.fo.lx.col.j.

Etati est deferendum.fo.xig.col.ij.

Exactoris officium erat annuū.fo.vij.col.iij.

Exceptio non numerate pecunie non semper opponitur.fo.viij.col.iij.

Excēplū non probat fed autenticū fic.fo.lxiij.col.iij.

Exilium triplex.fo.cxj.col.j.

Extraneus quis dicitur.fo.cv.col.ij.

Facto proprio quis contrauenire non ɔ.folio iij.columna.iiij.

Facta religio non excusat.fo.gj.col.ij.

Filius primus est patris agnatus.fo.gij.col.ij.

Filijs aliquid non tanꝯ heredibus:sed vt filijs competit.fo.clxx.columna.j.

Fiscus habet ius cōmune.fo.j.col.iij.

Fructus ex beneficio percepti ad heredes transeunt. fo.cxviij.col.iiij.

Frugum appellatione vindemia cōtinetur.fo.cxxij. columna.iij.

Furti actio cum sententia infirmat infamia iuris.fo. giij.col.ij.ꝛ.iiij.

Generale vel indefinitū verbū omnia comprehēdit.fo.iiij.col.ij.

Geminatio criminis penam multiplicat.folio.gl.columna.j.

Genitiuū quid sit.fo.cxv.col.iij.

Gnatus in vno in alio releuari ɔ.fo.cxxix.col.iiij.

Heres quandoq; plus priuilegiatur defuncto. fo.clvij.col.iiij.

Hypothecaria sex mensibus tollitur.folio.cxxvij.columna.iiij.

Honeste quedam accipiuntur que inhoneste petunt. fol.v.colū.ij.

Honor nolenti confertur.fo.lvj.col.iiij.

Honorē vitans fruitio: est onus vitante.fo.cxvj.co.j.

Hostantia probatur eo quod contra non probatur.fo.liiij.col.iij.

Imperator a muneribus quādoq; non excusat.folio iij.columna.j.

Imperiū est eternum.fo.cxvij.col.ij.

Indigentibus dandū est.fo.lxiiij.col.iiij.

Infamia facti a dignitate repellit.fo.clxij.col.iiij.

Infamis est q sponsiom sue ſuenit.fo.clxiij.col.iiij.

Infamis factus dignitates perdit.fo.lv.col.j.

Infami non potest dari priuilegiū.fo.x.col.ij.

Inoneribus ordo seruandus est.fo.cxvj.col.ij.

Iudei ex consuetudine aurum coronarium prestant. fo.cxiij.columna.iiij.

Iudicio defectu licet alicui se facere iudicꝫ.folio.gij. columna.iij.ꝛ.iiij.

Iuramento vgoris creditur de bonis viri defuncti. folio.giij.columna.iiij.

Ius petendi tripartitū est.fo.giiij.col.iij.

Ius publicum per constitutos in dignitate expediri debet.fol.gliij.col.iij.

Laudibus nō debet extolli malicia.fo.cxix.columna.j.

Legatus quis dicatur.fo.cxj.col.iij.

Legati apostolici non debent in episcopozū domib? hospitari.fo.lviij.col.ij.

Legem facere pōt prefectus.fo.cxxix.col.j.

Licentians ꝛ licētiatus eque puniunt.fo.lix.col.j.

Logographi qui dicuntur.fo.cxij.col.iij.

Maiora delicta celari debent.fo.lxiij.col.iij.

Maiora pena minoū est error.fo.v.col.ij.

Marmor sagi appellatione venit.fo.cxv.col.ij.

Medici salaria ex publico habere debent.fol.xx.columna.ij.

Metati qui dicuntur.fo.lviij.col.j.

Metrocomia quid sit.fo.vij.col.iiij.

Metroici qui sunt.fo.j.col.ij.

Militia simplex non est dignitas.fo.liiij.col.j.

Militantiū diuersi sunt gradus.fo.clviij.col.iij.

Missionū quatuor sunt genera.fo.xx.col.iij.

Mora tempore purgatur.fo.vj.col.iij.

Mores boni oēs diuitias excedunt.fo.xx.col.ij.

Munera sunt in multiplici differentia.fo.cvj.co.iiij.

Munera sordida que sint.fo.cxviij.col.iiij.

Munus patrimonij duplex.fo.vj.col.ij.

Mutatio nominis est permissa.fo.lx.col.j.

Naufragium vnde dicitur.fo.cxiij.col.iij.

Nauta qui de naufragio tenetur.fo.cxv.col.j.

Negligentia iudicis est punienda.fo.vj.col.iij.

Negociatores militare non debent.fo.l.col.ix.

Numerarij qui dicuntur.fo.cxij.col.iij.

Obligationis origo potius ꝙ titulus ispici ɔ. fo.cv.columna.iij.

Officiū aut dignitatem male seruans eis non iuuat. fo.lj.columna..iij.

Officia non debet qs habere.fo.clviij.col.iiij.

Officia duo regulariter quis habere non potest.folio gliz.columna.iij.

Officialis delictū dām punit.fo.ix.col.ij.

Officiali modū excedenti resisti potest.fo.lxiiij.col.j.

Officiali non probanti non creditur.fo.lj.col.iij.

Officiales maiora mala ꝙ alij cōmittunt.fo.j.col.iiij.

Optio quid sit.fo.ij.col.j.

Ordo cōueniendi fisci debitores.fo.ij.col.iij.

Origo non dicitur patris domiciliū.fo.cvj.col.j.

Otium facit quod cōsuetudo facere potest.fo. cxiij.col.i.ꝛ.ij.

Papa in pede osculari debet.fo.clvij.col.iij.

Parauereda quid sit.fo.lx.col.iij.

Partus aliqñ ventrē non sequitur.fo.cxxiiij.col.ij.

Partus sequitur ventrē.fo.cxij.col.j.

Parte retinens totū retinere videtur.fo.cxxv.co.iij.

Patritius nemo fit nisi alia dignitate precedente.fo. giij.columna.iij.

Patriā suā relinquere est impiū.fo.cv.col.iiij.

Pena falsi est pena capitis.fol.lxiij.col.iiij.

Pena grauis pro delicto paruo imponitur.fo.clv.columna.iiij.

Pene legum differri non debent.fo.lix.col.iij.

Penitentia post factum non ɔ locū.fo.clij.col.iiij.

Pensio est in fine anni soluenda.fo.lxiiij.col.iij.

Possessoziū ante petitorū intētari debet.fo.cxxiiij. columna.iij.

Pragmatica sanctio fit cum proceruz consilio.fol.lij. columna.j.

Prebendas duas habere non licet.fo.liiij.col.iij.

Precium in venditione non in alijs cōtractibus interuenit.fo.giij.col.ij.

Prelatus malus bonū subditū timet.fo.lij.col.j.

Premium non debet quis pro pena repōtare.fol.gj. columna.iiij.

Primicerius ꝛ secūdicerius q sint.fo.clv.col.iiij.

Primicerius q̄tuor priuilegijs donat.fo.clvj.col.j.

Princeps est in terris lex animata.fo.j.col.iij.

Princeps adoriri dicit alij salutari.fo.clvij.col.j.

Principis sunt omnia.fo.lij.col.iij.

Principis officialibus restituere licet.fo.j.col.iij.

Principis voluntas lex est.fo.giij.col.j.

Priuilegiū amittit q eo abutitur.fo.cxxj.col.ij.

Priuilegiū durat ꝛ finita dignitate.fo.clvj.col.iij.

Priuilegius in quibusdam ad filios transit.fol.clvij. columna.iij.

Priuilegiū officialium dignitate finita nō perditur. fol.clv.columna.ij.

Priuilegiū patris filio pdest.fo.clviij.col.iij.

Priuilegium personale an ad successorem transeat. fol.cvij.columna.iiij.

Priuilegium primum per superueniens non tollit. folio.l.colum.iij.

Priuilegia psonales sanctiones dicūt.fo.clij.col.iij.

Priuilegia veteranoū renouari debent.fo.clij.co.ij.

Priuilegiatio: est fiscus ꝙ ciuitas.fo.cxx.col.j.

Procuratoris officiū est vile.fo.j.col.iij.

Prohibitū in vno in alio cōcedit.fo.cxxiij.col.ij.

Pronūciari de futuro potest.fo.cxxvj.col.iij.

Protestatie munus qd sit.fo.cvij.col.j.

Prouincia ꝙ ducatu capitur.fo.lxj.col.iij.

Pudori parcendū est.fo.cxxvj.col.j.

Pugnantes veritatis gratia athlete dicūtur.fo.xx. columna.iij.

Punitur qñq; filij ex ꝓris delicto.fo.cxxv.col.j.

Punitur plus ignobilis ꝙ nobilis pro eodem facto. fo.cxxvij.columna.j.

Pupillus ecclesia ꝛ respu. quandoq; equiparantur. fo.iiij.columna.ij.

Reuūciat q se periculo supponit.fo.lj.col.j.

Res qñq; pcij loco succedit.fo.lvj.col.ij.

Reuerentiā debet minor maiori impendere.folio.iij. columna.j.

Reus qñq; sozū actoris sequitur.fo.cxvij.col.iiij.

Saltus gomatici qui dicūtur.fo.clj.col.iiij.

Salutare principem cuiq; non licet . folio.liz. columna.iij.

Scire debent omnes quod suū non est alienꝫ est.fo. cxxiij.columna.iiij.

Scriniozum tria sunt gña.fo.clviij.col.j.

Sententia aduocato fisci absente contra eū lata non valet.fo.iiij.col.j.

Snia in scriptis est ferenda.fo.cliij.col.iij.

Seruire p substitutū nemo pōt.fo.cvj.col.j.

Serui vnde dicuntur.fo.cxij.col.iij.

Spālia qnq; i debitore ciuitatis notanf.fo.cxx.col.j.

Studuisse diu nō sufficit sed bene.fo.clviij.col.ij.

Superior inferioris factū cōfirmat.fo.cij.col.j.

Superiorē ɔ accusare inferioz.fo.lz.col.j.

Superindictū quid sit.fo.vj.col.iiij.

Abelliones ꝛ tabellarij an leges scire debeant. fo.cxij.col.iij.

Temporis diuturnitate ius alicui queritur.folio.gl. columna.ij.

Territorū ciuitatis appellatione venit.fo.cv.co.iiij.

Testes aliquando ad probandum non sufficiunt.fo. viij.columna.ij.

Tonneamenta prohibentur.fo.cxxj.col.j.

Trabes quid sit.fo.cliij.col.iiij.

Tributa exigere ad quos pertinet.fo.vj.col.ij.

Tributa solūere omnes coguntur.fo.viij.col.j.

Tributa soluit minoꝛ.fo.cxvij.col.iij.

Tutoꝛ sine scriptura solui pōt.fo.cxx.col.iiij.

Tuus fuum dominium non importat. fol.cxxvj.columna.iiij.

Vagabundus priuilegiū perdit.folio.clviij.columna.iiij.

Vagus scholaris non debet magister fieri.folio.liz. columna.ij.

Vendere suam rem quis cogitur.fo.cxxiij.col.iij.

Ventrem sequitur proles.fo.cxxvj.col.ij.

Verbū pro ratione qñq; ponitur.fo.viij.col.ij.

Vestium diuersa genera.fo.cxvij.col.ij.

Vicarius comiti ꝛ duci equiparaf.fo.clvij.col.j.

Vsura non accedit pene.fo.iiij.col.j.

Vsurpare in bonam ꝛ malā capitur partez.fo.cxxiij. columna.iiij.

Vxoꝛ inter domesticos ꝛ familiares numeratur.fol. lv.columna.ij.

Vxoꝛis bona inter res viri annumerantur.folio.gliij. columna.iiij.

Tabula Materiarum voluminis.

¶ Tabula materiarum in glo. cõtentarus super lib. feudorum.

Absoluimus potius ꝙ condemnamus. folio xv. columna. ij.
Acculatoie desistẽte vel defuncto põt iudex procedere. fo. xxx. col. ij.
Actio omnis. xxx. anno. spacio tollit. fo. xiij. col. j.
Aduocatus cõtra dominum causas agens an feudo priuet. fo. xij. col. j.
Alienationis appellatione pignus cõtinetur. fo. iiij. columna. j.
Alienationis verbo omnis actus per quẽ trãsfertur dñium continetur. fo. xvij. col. ij.
Alterius culpa quãdoq; nocet. fo. xxiij. col. j.
Arma portare ⁊ pecuniam optare nõ audent rustici. fo. xiiij. col. iiij.
Auditur quis cõtra propriã scripturã. fo. xij. col. iiij.
Bannitus nõ habet iub se vasallos sicut nec ecclesiã communicatus. fo. xv. col. j.
Causam finalem denotat gerundium⁊ positum cũ accusatiuo. fo. xxv. co. iiij.
Citari qui possunt ⁊ quando. fo. x. col. iiij.
Citatio debet habere causam quare reus citetur. fol. xxix. col. ij.
Ciuitas sine epo esse potest. fo. xxxi. col. ij.
Ciuitates in multiplici sunt differẽtia. fo. xxxi. col. ij.
Confessionez nõ inducit de iure cõi sola contumacia. fo. xxx. colũ. iij.
Consilij verbũ qñ pro necessitate ponit. fo. v. col. j.
Consuetudo in feudis leges vincit. fo. vij. col. j.
Consuetudo longa vim ꝛstitutionis habet. fo. xxxij. columna. j.
Consuetudines male tractu temporis nõ confirmantur. fo. iiij. columna. ij.
Culpa vasalli suis heredibus nocet. fo. iij. col. iij.
Curia vendita ⁊ bificium ad curiam ſpectans vendi videtur. fo. xix. col. iiij.
Debitorum nomina inter ĩmobilia numerant. fol. vij. col. j.
Deceptio de iure gentium permittitur. folio. xxviij. columna. iij.
Decretis leges obuiare non possunt. fo. vij. col. j.
Deterior est quandoq; conditio filiorũ ꝙ agnatorũ. fo. xix. colũna. j.
Dilatio datur parti ad querendum aduocatos. fol. xxviij. columna. j.
Dominium non transfert qui in feudum cõcedit. fo. vij. columna. iij.
Duellum quandoq; permittitur. fo. xiij. col. j.
Ecclesia quandoq; dãnũ patitur ꝓpter prelati culpam. fo. xvij. col. j.
Edicta sunt multiplicia. fo. lxi. col. i.
Equitas iuris preferitur rigori. fo. iij. col. iiij.
Esse non videtur quod parũ durat. fo. ij. col. j.
Excõicati vasallus a fidelitatis sacramẽto est absolutus. fo. v. colũna. iij.
Expresse licent que tacite non. fo. iij. col. iij.
Femina quare feudum retinere non potest. fol. xvi. columna. j.
Femine ad feudum aspirare non possunt. folio. iij. columna. iij.
Feriato die an iudex pcedere dz. fo. xxxviij. col. ij.
Feudum cum vniuersitate transit. fo. xvi. col. iiij.
Feudum emi potest. fo. ij. col. j.
Fidelitas est triplex. fo. xxv. col. ij.
Fidelitas cũ fama extinguit ⁊ restituit. fo. viij. col. j.
Fieri nõ dicit qõ cõmode non fit. fo. xvij. col. iiij.
Filius nõ amittit feudũ ab auo acquisitum ꝓpter patris delictum. fo. xiij. col. iiij.
Filiorũ appellatione nepos continet. fo. xix. col. iij.
Filiorũ appellatione nepotes veniũt. fo. iij. col. iij.
Fiscus est successor male acquisitorũ. fo. xxiij. col. iij.
Forma fidelitatis que sit. fo. viij. col. j.
Frater fratri filijs non extantibus succedit in feudo. fo. j. columna. ij.
Furũ pena ⁊ q sunt fures ⁊ quotuplices. fo. xxi. co. iij.
Generalis locutio personã loquentis non comprehendit. fol. xxiij. col. ij.
Generis appellatione quelibet eius species continetur. fo. vij. col. iiij.
Heres monere non dz quod defunctus tacuit. fo. xxiij. col. j.
Heredis appellatione continet tantum filius masculus. fo. iij. col. ij.
Heredi non licet qõ defuncto non licuit. fo. iij. col. iij.
Homicida capite punitur. fo. xxi. col. iiij.
Idiuidua heredibus insolidum debentur. fo. xiij. columna. ij.
Infamis procurator esse potest non autem testis. fo. xxix. colũna. ij.
Infames ⁊ serui quãdoq; ad accusandũ admittunt. fo. xxvi. columna. j.
Infinitas licitũ aut illicitũ nõ vitiat. fo. xvi. col. iiij.
Ingratitudine amittit quis feudum ⁊ redit in seruitutem. fo. xij. col. ij.
Ingressus monasterium rerum suarum dñs esse non desinit. fo. x. col. iij.
Iniuriam augent locus ⁊ persona. fo. xxi. col. ij.
Inopia penã non aufert sed auget. fo. xxij. col. j.
Innualidum ab initio ex postfacto nõ conualescit. fo. xij. columna. ij.
Innualidum temporis diuturnitate non conualescit. fo. xxiij. columna. iij.
Italie appellatione omnis lingua latina cõtinetur. fo. xxxi. col. ij.
Iudex per inquisitionem procedens est loco accusatoris. fo. xxvi. col. ij.
Iudicis assertioni non creditur. fo. xxviij. col. iij.
Iurare qñ quis dicatur. fo. xxij. col. ij.
Iuris non transfert quis plus in altũ ꝙ habeat. fol. xvi. colũ. iiij.
Iurium multiplicitas. fo. xxxij. col. ij.
Iusiurandũ loco probationis succedit. fo. vij. col. j.
Iusiurandũ quale probatio dicitur. fo. vi. col. ij.
Ius naturale vel gentium non nisi p sententiã amittitur. fo. xxxij. col. ij.
Legis forma que sit. fo. xxi. co. iij.
Leges romanorũ consuetudines non vincunt. fo. j. columna. iij.
Legitimum factum per superueniens turbatur. fol. ij. columna. j.
Licet antea quod postea non licet. fo. iij. col. j.
Licet insolidum quod pro parte ꝓ non licet. fo. xvi. columna. iiij.
Licet per aliũ qõ per se non licet. fo. vij. col. iiij.
Licitus facit ex illicito personarum qualitas ⁊ differentia. fo. vi. colũ. ij.
Lite cõtestata quandoq; diffinitiue pronũciatur. fo. xi. columna. j.
Locus illicitum facit licitum. fo ij. col. ij.
Masculi meliores est cõditio ꝙ femine. folio. [illegible] lumna. j.
Mutari non debent que interpretationem certam habent. fo. xvij. col. iiij.
Nuncium quez esse an credatur sine litera. xxix. col. ij.
Notum de futura successione feudi an [illegible] fo. xij. colũna. iiij.
Pactum licitum facit quod als non liceret. fo. [illegible] lumna. iiij.
Patris appellatione dimidia cõtinent. fol. iiij. [illegible]
Patientia ꝓ consensu habet. fo. xx. col. iij.
Patientia pro cõsensu habetur. fo. vi. col. ij.
Pene legũ sunt molliende. fo. iiij. col. iiij.
Periurium anceps subire qs non dz. fo. xvi. col. ij.
Possessionem transferendi quinq; sunt casus. fo. xvi. columna. j.
Preconi creditur dicenti aliquid se preconizasse. fol. xxx. columna. j.
Presumptionem inducit vnius depositio. fo. xvi. columna. ij.
Priuilegia in corpore iuris inserta non renouat nisi spãliter fiat de his mentio. fo. xxx. col. iiij.
Probationum inopia testes admittuntur. fol. xx. columna. ij.
Pronincie appellatione quid veniat. fo. xxx. columna. j. et. ij.
Proximus est quẽ nemo sequitur. fo. iij. col. ij.
Publicatio testiũ an requiratur. fo. xxviij. col. ij.
Puniri qs nõ debet vltra ꝙ deliqt. fo. xvij. col. j.
Rebellẽ an occulte occidere liceat. fo. xxxij. columna. j.
Receptatores qui sint ⁊ eorum pena. fol. xxx. columna. j.
Regum ⁊ principũ est de causis arduis summatim gnoscere. fo. xxxvij. col. iiij.
Regum ⁊ iurisditionis origo est de iure gentium. xxxij. columna. ij.
Rem suã quis nisi a fure cõdicere põt. fo. xvij. col. j.
Rusticus deterioris est conditionis ꝙ miles. fo. xix. columna. iiij.
Seruire vasallus feudo per substitutum potest. fol. xxij. columna. iiij.
Summaria examinatio plenariam non impedit. xxv. columna. iij.
Tempus post scientiam currit. fo. ix. col. ij.
Temporis tractu inualida quedam validantur. folio. x. columna. iij.
Testium numero non adiecto sufficiunt. folio. xx. lumna. j.
Vasallus contra oẽs augilium domino potest. fo. viij. columna. ij.
Vasallus contra se dñm iuuare nõ tenetur. folio. xx. columna. ij.
Verba libera volũtatẽ ĩportantia. fo. xxviij. col. iij.
Veritatem celans nocere desiderat. fo. vi. col. j.
Violenta presumptio an probationem recipiat. fo. vij. columna. iij.
Vniuersitas in capitalibus per syndicum respondet. folio. xxx. col. iiij.
Voluntas coacta voluntas est. fo. xxviij. col. iiij.
Voluntas in maleficijs non exitus inspicitur. fo. columna. j.

¶ Finis tabule voluminis.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Instituto
Imperial

UNIVERSIDAD

UNIVERSIDAD DE HUEL